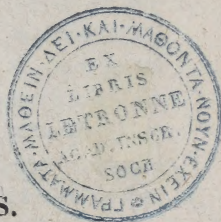

APOLLONII RHODII ARGONAUTICA.

AD FIDEM LIBRORUM MANUSCRIPTORUM ET
EDITIONUM ANTIQUARUM RECENSUIT, INTE-
GRAM LECTIONIS VARIETATEM ET ANNOTA-
TIONES ADIECIT, SCHOLIA AUCTA ET
EMENDATA INDICESQUE LOCUPLE-
TISSIMOS ADDIDIT

AUGUSTUS WELLAUER.

VOLUMEN PRIUS.

L I P S I A E
SUMTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI
MDCCCXXVIII.

PA 3872
A1
1828

TO THE HONORABLE MEMBERS OF THE
COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE
AND THE HONORABLE MEMBERS OF THE
LEGISLATIVE COUNCIL, PERTINENT TO
THE LANDS OF THE GOVERNMENT
AND THE LANDS OF THE GOVERNMENT

AUGUSTUS WELLS

EE

YOUNG MEN'S CLUB

LIBRARY

UNIVERSITY OF TORONTO

96-845411

P R A E F A T I O.

Apollonii Rhodii Argonautica ut epicorum carminum seriorum praestantissimis non immerito adnumerari haud facile quisquam negaverit, ita hanc inter omnes constat sortem iis obtigisse, ut omni tempore a paucis lecta, a paucissimis edita sint, neque facile sit dictu, utrum lectorum paucitas ab edendo carmine egregio viros doctos absterruerit, an vero a legendo litterarum graecarum amatores prohibuerit editionum raritas. Quotus enim quisque est scriptorum veterum, cui per trium fere saeculorum spatium, si ab Henrico Stephano ad nostra tempora descendas, unus modo editor contigerit, qui quidem justis editoris munere fungi et voluerit et potuerit? Nam ut eos taceam, qui proximi fuerunt a Stephano, Hoelzlinum et Shawium, qui neque librorum manuscriptorum opem ad textum emendandum adhibuerunt, neque ingeniorum vi quidquam utilitatis attulerunt, solus exstitit Brunckius, qui codicum auxilio instructus criticam manum Apollonii verbis admoveret. A quo quum mendosa multa relictas, multa illatas essent, de qua re mox fusius loquendum erit, nemo tamen post eum id muneris in se recipere voluit, ut poetae verba ex meliorum librorum auctoritate et ex legibus rei grammaticae ab eo inde tempore melius perspectis, quantum fieri posset, restitueret. Quum enim tres post Brunckium exorti sint Apollonii editores, Flanginius, Beckius, Hoerstelius, omnes novis ad textum emendandum copiis instructi, nullus tamen eorum iis uti aut potuit aut voluit. Flanginius praestantissimos codices Vaticanos serius contulit, quam ut ad verba poetae restituenda iis uti potuerit; Beckius, quamquam praeter Brunckii copias etiam Flanginii thesaurus ei in promptu erat, aliaque nova aliunde accesserant, tamen his omnibus adeo non usus est, ut anxie

Brunckii vestigia legerit, et singulis carminis nostri libris vix binis ternisve locis ab eo discedere ausus sit, ac ne lectiones quidem omnes librorum, quibus uti ei licuit, in aliorum usum publici juris fecerit, sed partem tantum eorum, nescio an pro arbitrio an certa quadam ratione delectam, textui subjecerit, partem ad alterum editionis suae volumen rejecerit, quod nunquam lucem vidit. Hoerstelium plane silentio praeterire licet, quem ligna potius scindere quam Apollonium edere oportebat. Non item silentio praetermittendus est Eduardus Gerhardus, qui quamquam justam Apollonii editionem exhibere noluit, tamen Lectionibus suis Apollonianis tantum utilitatis textui emendando praestitit, quantum vix priores editores omnes conjunctis viribus potuerunt.

Habemus igitur etiamnunc Apollonii textum eum quem ante hos quinquaginta fere annos Brunckius exhibuerat; qui quam bene quamque male in scriptoribus antiquis edendis versatus sit, in vulgus notum est. Sagacissimus ceteroquin poetarum emendator saepe tamen emendandi pruritu se ultra quam par erat, abripi passus est, saepe ex legibus metricis et grammaticis, a se ipso perperam scriptis, locos sanissimos corrumpit, saepe codicibus suis propterea, quod a se primum collati erant, nimiam fidem habuit. Quae quum omnia in nostro quoque poeta corrigendo ei acciderint, tum casu infelici factum est, ut initio in codices pessimos et misere interpolatos inciderit, ex quorum auctoritate totum fere textum refinxit, deinde quum meliorum librorum collationes serius ad eum transmitterentur, tam exigui momenti eos habuerit, ut ex iis ne varietates quidem omnes in appendice enotaret. Quae quum ita sint, facile intelligi potest, quantum adhuc absit, ut genuina poetae manus restituta sit, neque operae pretium non esse mihi visum est, textum, qui vocatur, poetae nostri denuo recensere, praesertim cum, etsi codices ab aliis nondum collatos adhibere non licuit, tamen optimis libris primus ad Apollonii verba emendanda uti potuerim.

Itaque in hac nova editione adornanda id mihi ante omnia propositum fuit, ut poetae verba accuratissime ad optimorum codicum fidem examinarem, et praestantissimi cujus-

que lectiones religiosissime exhiberem. Quae res quum tota a librorum manuscriptorum auctoritate ponderanda pendeat, de his jam paullo fusius verba facere tempus est. Codices, quorum lectionibus usus sum, hi sunt:

I. Mediceus, a Bandinio in Heynii gratiam collatus, cujus varietatem quum Brunckius non prius accepisset, quam maxima editionis parte jam absoluta, eo uti non amplius potuit, et exiguum tantum variae lectionis partem Appendici inseruit, minorem etiam inde excerpsit Beckius. Integra libri praestantissimi collatio asservatur in bibliotheca Gottingensi, unde sicut alia complura, intercedente viri doctissimi Caroli Odofredi Mülleri amicitia et benevolentia, transscriptam accepi, et primus publici juris feci, atque ad textum emendandum non sine fructu adhibui.

II — V. Codices Vaticani A. B. C. D., a Flanginio collati, qui varias eorum lectiones secundo volumini editionis suae, in Germania rarissimae, praefixit, unde pauca exhibuit Beckius. Et horum librorum integram varietatem, ex qua ad textum restituendum plurimum utilitatis redundat, notis meis inserui.

VI. Codex Guelpherbytanus, primum a Jo. Aug. Ernestio collatus, qui ejus varietatem cum Piersono communicaverat. Is aliquot ejus lectiones in Verisimilibus p. 197 sqq. publici juris fecerat. Eadem collatio transmissa ad Brunckium in Appendice tantum ab eo excerpta est. Iterum librum contulit Hoerstelius, et integram ejus varietatem editioni suae, ceteroquin haud flocci faciendae, subiecit. Hinc in meam editionem recepi, nonnunquam dubius, cui plurimum fidei tribuendum sit, quum Piersonus, Brunckius, Hoerstelius mox diversa narrent, mox alius ab alio omissa commemorent.

VII. Codex Vratislaviensis, in bibliotheca Rehdigera-na asservatus, in Buhlîi praef. ad Arat. XI fusius descriptus. Primus eum contulit Beckius et exiguum varietatis partem in editione sua enotavit, ne in his paucis quidem erroris expers. Ipse enim iterum librum haud contemnendum accuratissime inspexi et integram lectionis varietatem, bonae frugis plenam, annotationi meae inserui.

VIII. Codex Vindobonensis, a Blessigio in Brunckii

usum collatus, qui tamen ne hujus quidem libri omnem varietatem commemoravit. Quum hujus quoque codicis plenam collationem Gottinga transmissam accepissem, adeo eum ad verbum cum Vratislaviensi consentire intellexi, ut aut alterutrum ex altero descriptum esse aut ex eodem fonte ambos fluxisse necesse sit.

IX — XIII. Codices Regii Parisienses A. B. C. D. E., 2727. 2846. 2728. 2729. 1845, a Brunckio collati et in textu emendando maxime in auxilium vocati, quamquam reliquis omnibus deteriores sunt. In horum quoque lectionibus commemorandis non satis accuratum fuisse Brunckium ex eo judicari potest, quod collatio Regii A., a Ruhnkenio confecta, quae Gottingae servatur, permulta a Brunckio omissa exhibet, quae in editione mea accesserunt. Quinque illi libri cum omnes inter se simillimi sint, duo illi, quos litteris A. et E. insignivimus, ita concinunt, ut alter alterius apographum esse videatur.

Editiones ex libris manuscriptis expressae eorumque instar habendae sunt tres, Florentina anni MCCCCXCVI, Aldina MDXXI, Parisina MDXLI. His quae proxime successerunt Brubachiana Francofurtensis MDXLVI et Basileensis MDLXXII, Aldinam ita secuti sunt, ut vix tribus quatuorve locis, nescio qua auctoritate, ab ea discedant. Hae quoque editiones ab editoribus adhuc negligentissime collatae sunt, itaque eas denuo excutiendi laborem non subterfugi, neque ejus laboris me poenituit, quum satis largam variae lectionis messem inde reportaverim, maxime ex Florentina, quam rarissimis libris merito adnumeratam in una bibliothecarum Vratislaviensium me invenisse admodum gaudeo.

Libri hi, quos nominavimus, omnes et scripti et impressi exceptis Parisinis magnopere sibi invicem similes sunt et multa habent omnibus communia; ea tamen est eorum diversitas, ut in tres classes sive familias commode dividi possint. Primae ejusque praestantissimae sunt Mediceus, Vaticanus A. C. D., Guelpherbytanus, et Vratislaviensis cum Vindobonensi, qui libri, quum interdum inter se discrepent, plerisque tamen locis veram lectionem unanimi consensu tuentur. Huc pertinet etiam Florentina editio, quae ex Mediceo maxime fluxisse vi-

detur. Quae ab eo diversa habet, incertum est ex alione codice hausta sint an ex editoris conjectura profecta. Non tamen silentio praetermittendum, eam quarto Argonauticorum libro mirum in modum multo magis quam in prioribus ab hujus familiae codicibus discedere et proprias quasdam lectiones habere, quae in alio libro nullo nisi ex parte in Guelph. inveniuntur. Ab his paullo diversa est classis altera, cui solus Vat. B. assignari posse videtur cum editione Aldina. Multae enim lectiones editiones nostras, quas ex Aldina maxime profecisse jam supra monui, occupant, quarum in codicibus nullum est vestigium nisi in uno Vat. B. Hoc igitur libro maxime usus fuisse videtur Franciscus Asulanus, qui editionem Aldinam curavit, isque vulgati textus fons habendus est. Multum denique ab his, quos adhuc nominavi, libris distant codices Parisini cum editione Parisina, quae ex iis fluxisse videtur, eamque tertiam quasi familiam dico. Permultas enim lectiones exhibent a vulgato textu discrepantes, quae, si accuratius eas examinaveris, illo longe deteriores tibi videantur necesse est, et ita comparatae, ut dubitari vix possit, quin a librario profectae sint, qui aut metrum emendare, aut sensui subvenire voluit, cujus rei non est quod hoc loco exempla proferam, quum singulae fere editionis meae paginae documenta exhibeant. Haec interpolatorum commenta magnam partem in textum recepit Brunckius.

Rejicienda est hac occasione Beckii opinio, qui praef. p. X duas esse codicum familias putat, quarum singulae alterutram e duabus carminis recensionibus exhibeant, id quod nemini profecto persuadebit, qui varias librorum lectiones accuratius perpenderit; minime enim adeo inter se sunt diversae, ut diversas possint recensiones repraesentare. Duas carminis recensiones ab ipso poeta profectas esse ex certis veterum testimoniis constat, codices vero nostri omnes posteriorem sequuntur, prioris in scholiis tantum passim lectiones commemorantur, quae ipsae in libro nullo comparent, quamquam non negaverim, in codicem etiam unum et alterum, maxime Vaticanos, hic illic aliquam prioris recensionis lectionem, fortasse ex margine, irrepsisse, de qua re singulis locis monebitur. Sed de toto hoc loco tam docte disseruit Gerhardus in primo et secundo Lectionum capite, ut pauca, quae

addi possint, reliquerit, eaque aptius iis locis, ad quae pertinent, commemorabuntur.

His igitur libris ita usus sum, ut omnes eorum lectiones, altero fere tanto plures quam quas Brunckius attulit, enotarem, quo fieret, ut tandem aliquando certum aliquod esset fundamentum, quo Apollonii textus niti posset. Ita nunc demum singulis locis certo judicari poterit, quid antiquitus in libris lectum sit, quid a poeta sit profectum, quid ab editoribus, et si de quo loco minus recte sensero, id quod saepius mihi accidisse facile credo, omnibus libera erit optio et judicandi potestas. Nam poetae verba ubique fere ad codicum auctoritatem revocavi, ejectis quae saepe satis inconsiderate novaverant editores, quia tam bene conservatum ad nos pervenisse carmen persuasum habeo, ut ad conjecturas raro confugiendum sit. Itaque conjecturas rarissime in textum recepi, nec nisi ubi et prorsus necessarias habebam et certissimam medelam invenisse mihi videbar, id quod novem circiter decemve locis factum est; ex quo genere nonnulla mihi adeo luculenta videntur, ut ab omnibus probatum iri sperem. Paullo saepius aliorum virorum doctorum emendationes, quae quidem certae mihi videbantur, recepi, quas per varios libros dispersas diligenter conquisivi, quamquam multa etiam, quae est harum rerum natura, me fugisse non dubito *). Non neglexi

*) His adnumeranda sunt Anecdota Hemsterhusiana a Geelio edita, quorum parti primae quum Hemsterhusii animadversiones in Apollonium insertas esse certior factus essem, librum comparandum esse statui, sed non prius eo potiri potui, quam quum maxima hujus libri pars jam typis expressa esset. Libro inspecto etsi mox intellexi, non magnam Apollonio meo futuram fuisse jacturam, etiamsi prorsus eo carendum fuisset, tamen quae alicujus momenti esse viderentur, in lectorum usum hic subjicere decrevi. Sunt vero haec. P. 294. I, 214 legendum judicat ἀνερείψατο vel ἀνερείψατο, idemque addit restituendum esse IV, 918. P. 296. I, 306 emendat δόμων ἐξ ὧντο νῆσθαι. P. 297. I, 315 sic explicat: sed haec quidem, utpote gravis aetate, eo in loco linqueba-

tur a junioribus, prono corpore, atque adeo citato gressu praetereuntibus. ubi Geelius in nota: Mihi quidem hic locus ita intelligendus videtur, ut παρακλιδόν referatur ad sacerdotem, passiva potestate: illa quidem a festinantium turba dimovebatur, et sic extra tumultum posita, utpote vetula, a junioribus facile relinquebatur. P. 301. II, 224 legendum proponit ὀλεθρον: ex improviso undecunque perniciem inferentes. P. 304. II, 312 legendum putat: ὅσα δ' ἄρ' ἔσθ' θεοῖς, φίλοι, οὐκ ἐπιτρέψω, ubi Geelius conjicit: ὅσα δ' ὄρασε, θεοῖς φίλον, οὐκ ἐ. quae mihi in mentem veniant, permittente Deo, non celabo. Neutrum probandum esse liquet. P. 314. III, 262 seq. ita distinguit et legit:

δειλὴ ἔγ' ὦν, οἷον πόθ' ὄν Ἑλλάδος, ἐκ ποθεν ἄτης

etiam aliorum scriptorum loca, quibus Apollonii verba laudantur, interdum textui emendando utilia; in quo genere, quamquam satis raro a grammaticis citatur Apollonius, multa tamen a prioribus editoribus praetermissa supplevi, nec dubito, quin alia, quae me quoque latuerunt, ab aliis addi possint. Multum denique utilitatis cepi ex Apollonii Scholiis, tam vulgatis quam Parisinis, quae ad poetae verba emendanda adhuc parum ab editoribus adhibita sunt.

Haec de textu ejusque emendandi subsidiis sufficiant. Hujus loci foret, nonnulla etiam de rebus quibusdam ad orthographicam pertinentibus dicere, in quibus a Brunckio discessi, nisi in his minus recte Brunckium versatum esse nunc jam inter omnes constaret. Itaque de uno $\bar{\nu}$ finali loquar, quod Brunckius semper omisit, nisi si versus sequens a vocali inciperet. Codicum neque magna est in hac re auctoritas, neque ab iis, qui eos contulerunt, ejusmodi minutiae satis accurate ubique enotatae sunt. De solis Mediceo et Vratislaviensi mihi certo constat, in quibus illud $\bar{\nu}$ finale ubique inveniri hic semel moneo, ut in animadversionibus eorum testimonia omittere possim, ne variae lectionis moles nimis accrescat.

Textui subjeci Scholia, quod non ingratum fore hujus libri emtoribus spero, quum praeter antiquas editiones admodum raras in una Schaeferiana legantur, in hac vero haud satis ad usum accommodatae ita distributa sint, ut seorsim legantur et Parisina et vulgata Scholia, ita ut eadem pleraque bis legenda sint. Cui incommodo ita subveni ut utraque Scholia in unum corpus conjungerem, quod facile fieri potuit, quum non tanta sit eorum diversitas. Fundamenti loco habui vulgata, non Parisina, quod mirabuntur fortasse, qui haec multo praestantiora putant. Sed haec opinio fuit virorum docto-

λενγαλέης, Φοίβοιο ἐφημοσύ-
νησι νέεσθε
πατρός; κ. τ. λ.

hoc sensu: Me miseram, quale desiderium Graeciae ex quacunque demum, vel nescio qua, luctuosa mentis noxa (scil. suscepistis, in animum inducere potuistis!) verum est, Phrixi monitu patris et impulsu pro-

ficiscebamini etc., in quibus abruptum orationis praecepitatae impetum agnoscit. P. 315. III, 276 τε-
τογώς emendat probante Geelio. P. 316. III, 278 emendat ὑπὸ φληήν. P. 320. III, 288 ita exponit: illique ex pectore omnis prudentia perturbatione animi exspiravit. P. 321. III, 294 emendat ἔγγι μάλ' ἐξομένην.

X P R A E F A T I O.

rum, quamdiu magna expectatione desiderabantur; ex quo a Schaefero publici juris facta sunt, facile intelligi potuit, ea vulgatis haud paullo deteriora esse, quum et multo magis quam illa corrupta sint, maxime in scriptorum, qui laudantur, nominibus, et multa omittant, quae in vulgatis leguntur, neque adeo multa nova addant. Itaque non solum ea, quae in vulgatis Scholiis desiderantur, diligenter addidi*), sed etiam diversitates omnes Parisinorum accurate in margine inferiore adnotavi, exceptis iis locis, quibus eundem sensum paullo diversis verbis exprimunt Parisina, quae non ubique adjicere operae pretium duxi. Interdum etiam loca corrupta in notis emendavi; omnia perpolire non mei consilii fuit.

Denique Indices adjeci novos a me ipso confectos, quia minus pleni erant et passim erroribus referti, qui in prioribus editionibus legebantur. Ex quibus si quid utilitatis capi posse judices aequi existimaverint, summopere gaudebo.

*) Uncinis quadratis inclusi, quae in Scholiis vulgatis desunt, rotundis, quae in Parisinis.

ΓΕΝΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΚΑΙ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Απολλώνιος, ὁ τῶν Ἀργοναυτικῶν ποιητής, τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, υἱὸς δὲ Σιλλέως, ὡς δέ τινες Ἰλλέως, φυλῆς Πτολεμαῖδος· ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων, Καλλιμάχου μαθητής, τὸ μὲν πρῶτον συνὼν Καλλιμάχῳ τῷ ἰδίῳ διδασκάλῳ, ὃς δὲ ἐπὶ τὸ ποιεῖν ποιήματα ἐτράπετο. Τοῦτον λέγεται ἔτι ἔφηβον ὄντα ἐπιδείξασθαι τὰ Ἀργοναυτικά καὶ κατεγνώσθαι· μὴ φέροντα δὲ τὴν αἰσχύνην τῶν πολιτῶν καὶ τὸ ὄνειδος καὶ τὴν διαβολὴν τῶν ἄλλων ποιητῶν, καταλιπεῖν τὴν πατρίδα καὶ μετεληλυθέναι εἰς Ῥόδον, κακεῖ αὐτὰ ἐπιξέδαντα διορθῶσαι, καὶ οὕτως ἐπιδείξασθαι καὶ ὑπερευδοκιμῆσαι. διὸ καὶ Ῥόδιον ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασιν ἀναγράφει· ἐπαίδευσέ τε λαμπρῶς ἐν αὐτῇ καὶ τῆς Ῥοδίων πολιτείας καὶ τιμῆς ἡξιώθη. Καὶ τὰ μὲν τοῦ γένους ταῦτα· ἡ δὲ ὑπόθεσις τῶν Ἀργοναυτικῶν Ἀπολλωνίου τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον.

Τυρῶ ἡ Σαλμωνέως θυγατὴρ ἔτεκεν ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα καὶ Περίαν· εἶτα γαμεῖται Κρηθεὶ τῷ Αἰόλου παιδί καὶ τίκτει ἐξ αὐτοῦ Αἴσωνα, Φέρητα, Ἀμυθάονα. καὶ γίνεται ἐκ μὲν Αἴσονος Ἰάσων, ἐκ δὲ Φέρητος Ἀδμητος, ἀπὸ δὲ Ἀμυθάονος Μελάμπους. Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ἐκδίδεται Χείρωνι τρέφεσθαι καὶ τὴν ἰατρικὴν μανθάνειν, Αἴσονος τοῦ πατρὸς

αὐτοῦ τὴν βασιλείαν τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ Πελλίᾳ καταλιπόντος καὶ κρατεῖν τῆς Θεσσαλίας κελεύσαντος, ἕως ἂν ὑποστραφῇ ὁ Ἰάσων ἀπὸ Χείρωνος. Χρησμὸν δὲ ἦν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Πελλίας, φυλάττεσθαι τὸν ἐπιόντα πρὸς αὐτὸν μονοπέδιλον, τεθνήξεσθαι γὰρ δι' αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰάσων ἀν-
 ξηθεὶς ἔρχεται πρὸς τοὺς ἀδελφούς τοῦ πατρὸς, μεθέξων καὶ αὐτὸς τῆς τοῦ πατρὸς βασιλείας. γενόμενος δὲ ἐν τῷ Ἀναύρῳ ποταμῷ (ἔστι δὲ οὗτος Θεσσαλίας) καὶ βουλόμενος παρελθεῖν, εὐρίσκει ἐπὶ τῆς ὄχθης τὴν Ἥραν γράτ' ὁμοιωθεῖσαν, διαπε-
 ράσαι μὲν βουλομένην, φοβουμένην δὲ καὶ ἐστῶσαν. λαβὼν δὲ αὐτὴν ἐπὶ τῶν ὤμων ὁ Ἰάσων διασώζει, κατὰ μέσον τοῦ ποταμοῦ τὸ ἐν πέδιλον καταλιπὼν ἐπὶ τοῦ πηλοῦ. εἴτα ἀπερ-
 χεται εἰς τὴν πόλιν μονοπέδιλος, καὶ εὐρίσκει πανήγυριν δη-
 μοσίαν καὶ θυσίαν ἀγομένην τοῖς θεοῖς παρὰ Πελλίου. Θεα-
 σάμενος οὖν τὸν Ἰάσωνα μονοπέδιλον ὁ Πελλίας ὑπομιμνή-
 σκεται τοῦ χρησμοῦ· εὐλαβούμενος δὲ αὐτὸν ἀνελεῖν ἄθλον αὐτῷ προστάσσει τοιοῦτον, εἰπὼν, ὅτι ἀπελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν τὸ χρυσόμαλλον δέρας κόμισον, καὶ λήψῃ τὴν βα-
 σιλείαν τοῦ σοῦ πατρὸς. Τοῦτο δὲ προσέταττεν, οὐχ ὥς τοῦ κωδίου τοῦ χρυσοῦ δεόμενος, ἀλλ' οἰόμενος αὐτὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναιρεθήσεσθαι ὑπὸ τινος, ἢ ἐν τῇ θαλάσῃ ναυα-
 γῆσειν. Τὸ δὲ κατὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας ᾧδὲ πως ἔχει.

*) Ἀθάμας υἱὸς Αἰόλου, ἀδελφὸς Κρηθέως, πρότερον γυναικα ἐσχηκὼς Νεφέλην, δύο παῖδας ἐκ ταύτης, Φρίξον καὶ Ἑλλην, ἐγέννησεν. Ἀποθανούσης δὲ τῆς Νεφέλης δευ-
 τέραν ἡγάγετο γυναικα Ἰνώ, ἣτις ἐπιβουλεύσασα τοῖς τῆς Νεφέλης παισὶ παρέπεισε τὰς τῶν ἐγγχωρίων γυναικας φρύ-
 γειν τὰ σπέρματα· ἡ γῆ δὲ πεφρουγμένον τὸν σπόρον δεχο-

*) Haec quae sequuntur ad finem usque aliis verbis expressa edidit Brunckius, nescio unde. Beckius ea exhibuit ut in cod. Vrat. legun-

tur, in plerisque cum Brunckii editione conspirantia. Sensus cum in universum sit idem, ea adscribere vix operae pretium est.

μένη κάρπους ἐτησίους οὐκ ἀπεδίδου. Πέμψας οὖν εἰς
Δελφούς Ἀθάμας περὶ τῆς ἀφορίας ἐπυνθάνετο· δώροις
δὲ πείσασα Ἰνώ τοὺς πεμφθέντας ὑπέθετο αὐτοῖς εἰπεῖν ὑπο-
στρέψασιν, ὥς ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Ἑλλην καὶ Φρίξον σφαγιασθῆ-
ναι, εἰ θέλοιεν ἀπαλλαγὴν τῆς ἀφορίας ἔσεσθαι. πεισθεῖς οὖν
ὁ Ἀθάμας Ἑλλην καὶ Φρίξον τῷ βωμῷ παρέστησεν. Ἄλλ'
ἐκείνους μὲν κατοικτεῖραντες οἱ θεοὶ διὰ τοῦ χρυσομάλλου
κριοῦ ἐναερίους ἀφήρπασαν, ὅθεν Ἑλλη μὲν ἀντέχειν μὴ δυ-
ναμένη εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης κληθέντα Ἑλλήσποντον καταπί-
πτει, Φρίξος δὲ εἰς τὴν Κολχικὴν διασώζεται γῆν. Ἐνθα θύει
μὲν τὸν κριὸν Διὶ Φυξίῳ, ὅτι ἐξέφυγε τὴν ἐπιβουλὴν τῆς
μητρὸς, γαμεῖ δὲ Χαλκιόπην τὴν θυγατέρα Αἰήτου, τοῦ
Σκυθῶν βασιλέως, καὶ γεννᾷ ἐξ αὐτῆς παῖδας τέσσαρας,
Ἄργον, Κυτίσσωρον, Μέλανα, Φρόντιν. Καὶ οὕτως ἐκεῖσε
τελευτᾷ.

ΑΛΛΩΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΒΙΟΣ.

Ἀπολλώνιος ὁ ποιητὴς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, πατὴρ δὲ Σιλλέως ἦτοι Ἰλλέως, μητὴρ δὲ Ῥόδης. οὗτος ἐμαθήτευσεν Καλλιμάχῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὄντι γραμματικῷ, καὶ συντάξας ταῦτα τὰ ποιήματα ἐπεδείξατο. Σφόδρα δὲ ἀποτυχὼν καὶ ἐρυθριάσας παρεγένετο ἐν τῇ Ῥόδῳ κακεῖ ἐπολιτεύσατο καὶ σοφιστεύει ῥητορικοὺς λόγους, ὅθεν καὶ Ῥόδιον αὐτὸν ἀπεκάλεσαν. Ἐνταῦθα τοίνυν διάγων καὶ ἐπιξέσας αὐτοῦ τὰ ποιήματα, εἶτα ἐπιδειξάμενος σφόδρα εὐδοκίμησεν, ὥς καὶ τῆς Ῥοδίων ἀξιωθῆναι πολιτείας καὶ τιμῆς. Τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ἐπανῆλθεν ἐς Ἀλεξάνδρειαν, κακεῖ αὖθις ἐπιδειξάμενος εἰς ἄκρον εὐδοκίμησεν, ὥς καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ Μουσείου ἀξιωθῆναι αὐτὸν, καὶ ταφῆναι δὲ σὺν αὐτῷ τῷ Καλλιμάχῳ.

Παράκειται τὰ σχόλια ἐκ τῶν τοῦ Λουκίλλου Ταρῤῥαίου καὶ Σοφοκλέους καὶ Θέωνος. Τάρῤῥα δὲ πόλις Κρήτης, ὥς φησι Λογγῖνος ἐν τοῖς Φιλολόγοις.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Ἀρχόμενος σεο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
μνήσομαι, οἱ Πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας βασιλῆος ἐφημοσύνη Πελῖαιο
χρύσειον μετὰ κῶας εὖζυγον ἤλασαν Ἀργῶ.

- 5 Τοῖην γὰρ Πελῖης φάτιν ἔκλυνεν, ὥς μιν ὀπίσσω
μοῖρα μένει στυγερὴ τοῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο
δημόθεν οἰοπέδιλον, ὕπ' ἐννεσίῃσι δαμῆναι,
δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα τοῖην κατὰ βᾶξιν **ΙΗΣΩΝ**

V. 1. παλαιγενέα Guelph. — κλέα ἀνδρῶν Reg. A., quod quis probare possit propter locos Homericos II. IX, 189. 524. Od. VIII, 73. unde proficit Theocr. XVI, 2. Sed neque obtrudenda est Apollonio imitatio Homérica, neque ex uno codice recipienda lectio, quae facile potuit vel a librario Homérica lectione tincto inferri, vel ex interpretatione nasci, quemadmodum saepe vocabula φῶς et ἀνὴρ confusa reperiuntur. Sic Eustath. et Thomas M. locis ab Hermanno laudatis apud Soph. Aj. 440 ἀνδρὶ pro φωτὶ legunt, apud Tryphiod. v. 113 plurimi codd. male ἀνδρὶ habent, quod Northmor. ex uno recte in φωτὶ mutavit, et apud Maximum περὶ καταρχ. v. 277 vulgo ἐπὶ ἄνδρα legitur, ubi veram esse emendationem Hermanni ad Orph. p. 749 ἐπὶ φωτὶ ex v. 299 et 377 intelligitur. Praeterea κλέα φωτῶν legitur etiam apud auctorem Homericum hymni XXXII, 18 et Christodor. 378, et nostro loco illud ipsum φωτῶν idem ille codex in margine scriptum exhibet.

2. Verba οἱ πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας κυανέας, quae IV,

1002 recurrunt, in usum suum convertit Orpheus Argon. v. 711, mutato tantum vocabulo πόντοιο in πορθμοῖο.

5. Πελῖας Guelph.

7. αἰνεσίῃσι Flor. Brub.

8. τεῖν vulg., quod quum sensu careat, quia jam neque Apollinem alloquitur poeta, neque Peliam alloqui potest, in recentioribus editionibus recte repudiatum est. Sed Brunck. (quem sequitur Kraus.) ex emendatione Cuperi Observv. III, 24 θεῖν recepit; contra Ruhnck. epist. crit. p. 280 τοῖην conjecit, quod receperunt Beck. et Hoerstel. Quam lectionem quum non solum marg. Vrat. sed etiam marg. Reg. A. ab ipso Ruhnkenio collati (quod oblitus fuisse videtur vir summus, quum conjecturam illam scriberet) exhibeat, ita ut non conjectura sed librorum lectio vocanda sit, et ego in textum recepi, suadente praeterea sensu, quem viri illi non ceperunt. Puncto enim distinxerunt versus praecedentis fine, quo facto nescio quid molesti habet repetitum illud τοῖην. Sed perspicuum est alterum τοῖην ad praecedens ita

- χειμερίοιο ῥέεθρα κιὼν διὰ ποσσίν Ἀναύρου
 10 ἄλλο μὲν ἐξεσάσεν ὑπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ἔνερθεν
 κάλλιπεν αὐθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσιν.
 ἔκετο δ' ἐς Πελὴν αὐτοσχεδὸν ἀντιβολήσων
 εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
 ῥέξε θεοῖς, Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγριζεν.
 15 αἶψα δὲ τὸν γ' ἐσιδὼν ἐφράσσατο καὶ οἱ ἄεθλον
 ἔντυε ναυτιλῆς πολυκηδέος, ὄφρ' ἐνὶ πόντῳ
 ἦε καὶ ἄλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσση.
 Νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἐπικλείουσιν ἄοιδοι

referri, ut sensus sit: *quod oraculum Pelias acceperat, ex eo Iason etc.*, idque poeta ita expressit, ut non relativo uteretur, sed antiquam rationem Homericam sequeretur eam, quam parataxin nuperrime vocavit Thierschius gr. gr. §. 315 s. ed. nov. Similis est locus Pind. Nem. IV, 4 οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον γε μάλα κατέγγει γνῖα, τόσον εὐλογία φόρμιγγι συνάροος. Neque in particula δέ offendendum est, quae in parataxi est usitata, ut Hom. II. VII, 146 οἷον περ φύλλον γενεῇ, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν, ut recte emendavit Buttm. ad Soph. Philoct. 87. cf. Thiersch. §. 316, 10 sqq. Haec vero loci nostri explicatio etiam propter prius τοίην necessaria est, quod ex vulgari explicatione molestum est, idque ne Scholiasten quidem fugit. Quapropter post δαμῆναι commate interpunxi. Vulgatum τεῖν patronum nuper nactum est virum doctum, qui censuram Apollonii Schaeferiani egit in Ephem. Jenens. 1814, p. 266, qui tamen causas, quibus illud se tueri posse putet, addidit nullas.

10. Hunc et qui sequitur versum laudat Tzetz. ad Lycophr. 175.

13. Ποσειδάωνι Vrat.

14. Ἥρας Guelph.

15. τὸνδ' edd. antiquae, sed τὸν γ' Med. Guelph. Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. B. C. D. Vrat. et inde a Brunckio omnes, recte. — ἐφράσατο Flor. Brub.

17. Brunckius soloecum esse ratus conjunctivum ab ὄφρα pendentem praecedente praeterito ἔντυε, ex conjectura reposuit ἦε κεν, quod omnes

deinde receperunt. Sed jam dudum de hac re rectius judicant viri docti, ut non sit, quod pluribus Brunckii sententiam refellamus; cf. Herm. ad Vig. p. 793. ad Orph. p. 736. Wunderl. obss. critt. in Aeschyl. p. 138, qui etiam ad tuendam particulam καὶ, quae Brunckio otiosa videbatur, apte attulit Hom. Od. I, 174. 267 et sexcenta alia afferre poterat. Loca Apollonii, quibus item ὄφρα et similes particulae praecedente praeterito cum conjunctivo junguntur, sunt I, 100 πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μετατρέπῃ ἡρώεσσιν. I, 851 Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκύν ἡμερον ὥρσεν, — ὄφρα κεν αὐτὶς Νάηται μετόπισθεν. II, 1094 ἐνέοντο παρ' Αἰήταο Κυταίου, — ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἄρωνται. III, 1134 ὥς γὰρ τότε μῆδετο Ἥρη; ὄφρα κακὸν Πελοπίδην ἐς Ἰωλκὸν ἔκηται. III, 1307 εἰλεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, ὄφρα πελάσση. IV, 59 κίον, — ἵνα σκοτίῃ ἐνὶ νυκτὶ Φαρμάσσης εὐκήλος. IV, 907 κανάχησεν — ὄφρ' ἄμυνδης κλονέοντος ἐπιβρομέωνται ἀκούει. Uterque modus pro sensus diversitate sequitur I, 446 πάτρης ἐξήϊον, ὄφρ' ἐπιβαίην Νηὸς, ἐν κλείῃ δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται, de quo genere cf. quae monui ad I, 660. Contra praecedente praesente optativus ponitur IV, 399 Ἀψύρῳ μεμάσαιν ἀμννέμεν, ὄφρα σε πατρὶ — οἰκιάδ' ἄγοιτο. IV, 534 εἰσέτι νῦν κείνη ὅδε κεύθεται αἶη — ὥς κεν ἄφαντος αἰεὶ μερόπεσσι πέλοιτο. His omnibus fere locis Brunckius invitis libris manu emendatricem admovit.

18. οἱ omittit Vrat. — ἔτι κλείουσιν codd. et edd. vett. omnes, inepte.

"Αργον Ἀθηναίης καμῖεν ὑποθημοσύνησιν.

20 νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεὴν τε καὶ οὐνομα μνθησαίμην
ἡρώων δολιχῆς τε πόρους ἀλὸς ὅσσα τ' ἔρεξαν
πλαζόμενοι· Μοῦσαι δ' ὑποφήτορες εἶεν ἀοιδῆς.

Πρῶτά νυν ΟΡΦΗΟΣ μνησώμεθα, τὸν ῥά ποτ' αὐτῇ
Καλλιόπῃ Θρηϊκί φατίζεται εὐνηθεῖσα

25 Οἰάγρῳ σκοπιῆς Πυμπληΐδος ἄγχι τεκέσθαι.
αὐτὰρ τὸν γ' ἐνέπουσιν ἀτειρέας οὔρεσι πέτρας
θέλξαι ἀοιδῶν ἐνοπῇ ποταμῶν τε ῥέεθρα.
φηροὶ δ' ἀγροιάδες, κείνης ἔτι σήματα μολπῆς,
ἀκτῆς Θρηϊκίης Ζώνης ἐπι τηλεθόσσαι

30 ἐξείης στιχόωσιν ἐπήτριμοι, ἃς ὁ γ' ἐπιπρὸ
θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίηθεν.
Ὅρφεά μὲν δὴ τοῖον ἑὼν ἐπαρωγὸν ἀέθλων
Αἰσονίδης Χείρωνος ἐφημοσύνησι πιθήσας
δέξατο, Πιερίῃ Βιστωνίδι κοιρανέοντα.

Veram lectionem reposuit Brunck., quem recte secuti sunt omnes.

19. καμῖεν Guelph. Vrat. — ὑποθημοσύναισι Guelph. ὑποθημοσύνησιν Vrat.

20. Wernick. ad Tryphiod. p. 255 particulam τέ delendam putat, quae speciosa est sane emendatio, si consuleris et locum Iliadis, ex quo hemistichium hausisse videtur noster, III, 235:

οὓς κεν ἐν γνοίην καὶ οὐνομα
μνθησαίμην

ut legendum putat ille, et nostri ipsius II, 762:

Αἰσονίδης μὲν οἱ γενεὴν καὶ οὐνομα
ἐκάστω

et, qui inde profecit, Quint. Smyrn. VII, 234:

μνθεῖτ' ἀτρεκέως γενεὴν καὶ
οὐνομα ἐκάστω

et qui consimilis est locus Dionys. Perieg. 705:

κείνων ἀνθρώπων γενεὴν καὶ
ἦθεα γαίης.

Sed tribus postremis locis productio particulae facta est in quarto pede, ubi produci καὶ solebat ad vitandam caesuram trochaicam, v. Herim. ad Orph. p. 728. Gerhard. lectt. Apoll. p. 159 sq. Alio vero loco neque Homeris neque noster sibi permisisse videntur, quare neque Homerici neque nostrum locum cum Wer-

nickio mutandum duco. Bis praeterea Apollonius καὶ produxit III, 329. IV, 213, bis etiam Dionys. Perieg. v. 705 et 753, sed semper in quarto pede. Emendanda igitur, si quo alio loco comparet, haec productio est, nedum inferenda.

23. νῦν Vrat.

28. ἐπὶ Reg. A.

29. ἀκτῆς Θρηϊκίης Guelph., quod recepit Hoerstel., absurde. — ἔτι τηλεθόσσαι Guelph. ἐπιτηλεθόσσαι Vatt. A. C. D. Hunc versum ita laudat Schol. ad Nicand. Theriac. v. 470 ἀκτῇ Θρηϊκίῃ Ζώνης ἐπιτηλεθόσσαι.

30. Scholia Paris. ἐξείης στιχόωντο praebent, quod cave ne vulgato praeferendum putes; quum enim in explicatione praesente utantur: στοιχηδὸν εἶσι, elucet, ipsa quoque vulgatam lectionem explicare voluisse. Ceterum στιχόωσι non est, ut solet h. l. verti, stant ex ordine, quod ne potest quidem significare, sed ut ubique ordine incedunt, quod poetica licentia de stante arborum serie dixit Apollonius. In scholiis quoque στοιχηδὸν εἶσι legendum esse certissimum videtur, quid enim esset στοιχηδὸν εἶσι? — ἐπίτριμοι Reg. A.

33. πεπονηδὸς (πεποιδὸς?) Reg. A.

34. Βιστωνίῃ Reg. A. Βιστωνίτας var. lect. in Schol. Paris.

35 Ἦλυθε δ' ἈΣΤΕΡΙΩΝ αὐτοσχεδόν, ὃν ῥα Κομήτης
γείνατο δινήεντος ἐφ' ὕδασι ν' Ἀπιδανοῖο,
Πειρεσίας ὄρεος Φυλλήτου ἀγγόδι ναίων,
ἐνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας καὶ δῖος Ἐνιπεύς
ἄμφω συμφορέονται, ἀπόπροθεν εἰς ἐν ἰόντες.

40 Λάρισσαν δ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν ΠΟΛΥΦΗΜΟΣ ἔκανε
Ελλατίδης, ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιδάων,
ὁππότε Κενταύροις Λαπίθαι ἐπεθωρήσσοντο,
ὁπλότερος πολέμιζε· τότε' αὖ βαρύνθεσκέ οἱ ἦδη
γυῖα, μένεν δ' ἔτι θυμὸς ἀρήϊος, ὥς τὸ πάρος περ.

45 Οὐδὲ μὲν ΙΦΙΚΛΟΣ Φυλάκῃ ἐνι δηρὸν ἔλειπτο
μήτρως Αἰσονίδαο· κασιγνήτην γὰρ ὅπνιεν
Αἰσὼν Ἀλκιμέδην Φυλακηίδα· τῆς μιν ἀνώγει
πρὸς σὺν καὶ κῆδος ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.

Οὐδὲ Φεραῖς ΑΔΜΗΤΟΣ ἐϋρρήνεσσειν ἀνάσσειν

50 μίμνεν ὑπὸ σκοπιῇν ὄρεος Χαλκωδονίοιο.

Οὐδ' Ἀλόπη μίμνον πολυλήϊοι Ἐρμείας

37. Πειρεσίας vulg. Τειρεσίας Regg. E. et Vrat., de qua varietate v. Ruhnck. epist. crit. p. 92. Πειρεσίας Regg. A. B. C. D. Vat. B. marg. Vrat. Schol. Paris., quod recepit Beck. Πειρεσίας dedit Brunck. ex v. 584.

38. Ἐνιπεύς Steph. mendo typographico.

39. ἀπόπροθεν Guelph. ἀπόπρο-
θι Regg. B. C. D. E. (nam Reg. A. teste Ruhnkenio ἀπόπροθεν habet), quod recepit Brunck. et deinde omnes. Sed vel propter hiatum repudianda est haec lectio, qui etsi defendi possit, non tamen paucorum librorum auctoritate inferendus est. Neque sensus praestantiam video, quam jactat Brunck., qui quum vertit: *longo tractu eodem fluentes alveo*, neque quomodo εἰς ἐν illud significare possit video, neque quomodo hoc sensui aptum sit, quum de Apidani et Penei confluenta hic ne sermo quidem sit. Imo sensus est: *qui ex longinquo venientes in unum alveum confluunt*. Hanc sententiam et lectionis vulgatae veritatem confirmat Hygin. fab. XIV, qui nostrum aperte secutus haec habet: *quo loco duo flumina, Apidanus et Enipeus, separatim projecta, in unum*

conveniunt, ubi *provecta* legendum esse ex nostro loco perspicitur. Praeterea conf. Arat. Phaen. 459 *μακρὰ δὲ σήματα κείται ἀπόπροθεν εἰς ἐν ἰόντων*. — ἰόντες Vat. B.

40. Λάρισσαν Guelph. Flor. Brub.

42. ἐπιθωρήσσοντο Guelph. Vrat.

43. βαρύνθεσκεν Vat. B.

45. ἐλείπετο Vrat. ἐλέλειπτο Schol. Paris.

46. ὅπνεν Vrat. Schol. Paris.

47. Φυλακηίδα Vrat. A. Φυλακηίδα Vrat.

48. ἐνικρινθῆναι Guelph. Vat. B. ἐνικροθῆναι Reg. A. (teste Ruhnck.)

49. Φεραῖς Vrat., sed puncto sub ε posito. — ἐϋρρήνεσσειν Reg. C., quod recepit Brunck., qui perperam talia semper uno ρ scribit. ἐϋρρήνει Schol. Par.

51. πολυλήϊον Guelph. cum gl. *πολλὰ λήϊα ἔχοντος*. Hinc Pierson. Veris. p. 198 suspicatur, *πολυλήϊον* legendum esse, quia soleat hoc epitheton plerumque regionibus et urbibus tribui, quod non displiceret, quamquam eodem modo de hominibus dictum legitur infra II, 507 *πολυλήϊοι Αἰμονιῆς*, nisi eandem Αἰopen πετρῆσσαν vocaret Orph. Arg. v. 135.

νῆες, εὖ δεδαῶτε δόλους, ΕΡΥΤΟΣ καὶ ΕΧΙΩΝ.

τοῖσι δ' ἔπι τρίτατος γνωτὸς κίε νισσομένοισιν
ΑΙΘΑΛΙΔΗΣ· καὶ τὸν μὲν ἐπ' Ἀμφρυσοῖο ῥοῆσιν

55 Μυρμιδόνος κούρη Φθιάς τέκεν Εὐπολέμεια·

τῷ δ' αὐτ' ἐκγεγάτην Μενετηΐδος Ἀντιανείρης.

Ἦλυθε δ' ἀφνειὴν προλιπὼν Γυρτῶνα ΚΟΡΩΝΟΣ

Καινείδης, ἐσθλὸς μὲν, ἐοῦ δ' οὐ πατρὸς ἀμείνων.

Καινέα γὰρ ζῶόν περ ἔτι κλείουσιν αἰοῖδοι

60 Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων

ἦλας ἀριστεύων· οἱ δ' ἔμπαλιν ὀρμηθέντες

οὔτε μιν ἐγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι·

ἀλλ' ἄρῳητος, ἄκαμptos ἐδύσατο νειόθι γαίης,

52. δεδαῶτες δόλον Schol. Paris.

53. ἐπὶ edd. vett., quod tacite correxit Brunck.— νισσομένοισιν Vatt. A. C.D.Flor. νεισομένοισιν Brub. utrumque ex errore perpetuo. νισσομένοισιν Regg. A. B. C. D. E. Vat. B. Guelph. Vrat. Steph. et recentiores.

54. Αἰολίδης Guelph. Ὀφρύσσοιο Reg. A. Ἀφρύσσοιο Flor. Ἀμφρύσσοιο Guelph. Ἀμφρυσοῖο Reg. C. et a prima manu A. Ἀμφρύσσοιο reliqui codd. et edd. vett. Ἀμφίρῳος vel Ἀμφίρῳος vocatur in Schol. Paris. Ἀμφρυσοῖο recte dedit Brunck., secutus Callim. in Apoll. 48 et Virg. Georg. III, 4.

55. Εὐπολέμεια Guelph.

57. ἦλυθεν ἀφνειὴν Reg. A.

58. Καινείδης Brunck., ut in similibus patronymicis omnibus, contra poetae voluntatem, obsequente Beckio. Iidemne in Homero ubique scribi voluerunt Τυδείδης, Αἰρεΐδης &c? v. Wolf. praef. ad Hom. p. LXV.

59. ἔτι κλείουσιν codd. et edd. omnes. ἐπικλείουσιν Schol. Ven. ad Il. I, 264, qui hunc et quinque sequentes versus laudat. Inde recepit Brunck., Beck. et reliqui, et recipiendum esse judicaverat jam Pierson. Veris. p. 173. Sed totus versus ibi sic legitur:

Καινέα γὰρ τὸν πρόσθεν ἐπι-
κλείουσιν αἰοῖδοι.

ex qua lectione, quae ad priorem carminis recensionem pertinere videtur, ἐπικλείουσιν necessarium esse quisque videt. Sed ad ζῶόν περ tam parum aptum est, ut Beckio duo illa vocabula merito suspecta visa sint.

Aptissimum vero sensum praebet vulg., modo ne verba ζῶόν περ ἔτι cum κλείουσιν jungas sed cum sequente ὀλέσθαι, ut sensus sit: Caeneum quamquam etiamtum viventem per Centauros periisse tradunt poetae, quo exprimitur id, quod deinde pluribus enarratur, Caeneum a Centauris non interfectum esse, sed vivum periisse. Ovid. Metam. XII, 503 vivacemque animam missis elidite sylvis. Orph. Argon. v. 171 ζῶόν τ' ἐν φθιμένοισι μολεῖν ὑπὸ κεύθεα γαίης. Itaque revocavi antiquam lectionem.

60. σφόδρα pro σφέας Guelph.

61. ἀριστήων vulg. ἀριστεύων Regg. A. (teste Ruhn.) B. C. D. Vat. B., quod recte praetulit Brunck., non obsequente Beckio. Apte monuit hoc magis accommodum esse poetae Caeneum laudibus efferentis proposito; neque omnino in eo rei cardo versatur, quod sine aliis heroibus, sed quod sine aliorum hominum ope sua solius virtute Centauros fugavit.

62. ἀγκλῖναι Vrat. et Schol. Hom. supra laudatus, quod receperunt Brunck. et Beck. Sed non ita sensus praestantia se commendat, ut tam exigua auctoritate recipi debeat, imo propter sequens προτέρω minus aptum est; itaque retinui librorum lectionem.

63. ἄρῳητος Vrat. Flor. Brub. — ἐδύσατο vulg. ἐδύσατο Guelph. Vat. A. B. Flor. Brub. ἐδύσατο Schol. Hom., unde recte ἐδύσατο Brunck. et Beck. — Hunc et proximum ver-

θαινόμενος στιβαρῇσι καταϊγδην ἐλάτῃσιν.

65 "Ἠλυθε δ' αὖ ΜΟΨΟΣ Τίταρῆσιος, ὃν περὶ πάντων

Ἀητοῖδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν.

ἡδὲ καὶ ΕΥΡΥΛΑΜΑΣ Κτιμένου παῖς· ἄγχι δὲ λίμνης

Ἐννιάδος Κτιμένην Δολοπηΐδα ναιετάσκειν.

Καὶ μὲν Ἀκτωρ νῆα ΜΕΝΟΙΤΙΟΝ ἐξ Ὀπόεντος

70 ὤρσεν, ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν ὄφρα νέοιτο.

Εἶπετο δ' ΕΥΡΥΤΙΩΝ τε καὶ ἀλκῆεις ΕΡΙΒΩΤΗΣ,

νῆες ὁ μὲν Τελέοντος, ὁ δ' Ἴρου Ἀκτορίδαο.

ἦτοι ὁ μὲν Τελέοντος ἐὺκλειῆς Ἐριβώτης,

Ἴρου δ' Εὐρυτίων. σὺν καὶ τρίτος ἦεν ΟΙΑΕΤΣ

75 ἔξοχος ἡγορήν καὶ ἐπαῖξαι μετόπισθεν

εὖ δεδαῶς δηλοῖσιν, ὅτε κλίνωσι φάλαγγας.

Αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίης ΚΑΝΘΟΣ κτε, τόν ῥα Κάνηθος

πέμπεν Ἀβαντιάδης λελιμμένον· οὐ μὲν ἔμελλεν

sum verbis paullisper immutatis laudat Eustath. ad Il. p. 76 ed. Bas.

65. περί Vrat. et sic de suo dedit Brunck., sequente Beckio. Sed nulla est anastrophae causa, quum non adverbialiter sit adhibita vox, sed sequente genitivo.

67. παῖς vulgo, quod in παῖς mutavi secundum ea, quae ad I, 202 disputabuntur.

68. ναιετάσκειν Reg. A. (teste Ruhnck.) ναιετάσκει Reg. E. ναιετάσκει Brunck. et Beck. sine causa et auctoritate.

71. Ἐρυβώτης Guelph. Vrat. Εὐρυβώτης Reg. A. et Schol. Paris. Sic etiam Eudocia Violar. p. 220 et Hygin. fab. XIV. cf. Buttm. Lexilog. II p. 147 sq. — Post hunc versum in Vrat. hic legitur, incuria scribentis e sequentibus ortus: νῆες ὁ μὲν Τελέοντος ἐὺκλειῆς Ἐρυβώτης.

73. In Ἐριβώτης eadem varietas, quae v. 71.

74. ἦεν vulg., in Guelph. cum gl. ὑπῆρχεν. ἦεν Vat. B. a prima manu, ἦπεν Reg. A. (teste Ruhnck.) ἦπεν Regg. B. C. D. E., quod receperunt Brunck. et Beck., sed ἦεν Vrat., quod reposui, quia et ad vulgatam lectionem propius accedit, et eadem varietas recurrit infra IV, 454.

76. δαῖτοισι Guelph. — ὅτε κλίνωσι vulg. ὅτε κλίνωσι Guelph. ὅταν κλίνωσι Regg. A. B. C. D. E. Vrat. ὅτε κλίνει Brunck., obsequente Beckio, ex Schol. Ms. nescio quo. Schol. Paris., de quo fortasse loquitur Brunck., haec habet: συνυπακούεται δὲ καὶ ὁ καὶ, ἢ ἢ, ὅτε κλίνει φάλαγγας, ἦγουν εἰς φυγὴν τρέψειεν. Sed in tanto librorum consensu exigua est Scholiastae auctoritas, qui totum locum se non satis intellexisse eo prodit, quod καὶ subaudiendum esse putat, ut talem sibi constructionem finxisse videatur: εὖ δεδαῶς καὶ ἐπαῖξαι δηλοῖσιν, καὶ κλίνειν φάλαγγας, quo ducit etiam corrupta lectio κλίνει; itaque omnino ne legisse quidem videtur κλίνει, nam quod non τρέψει sed τρέψειεν habet, ex eo perspicuum est τρέψειεν legendum esse, ut in scholiis vulgatis. Dedi igitur id, ad quod libri optimi ducunt, ὅτε κλίνωσι, idque verum esse satis erit vel uno loco probasse, qui ad sensum quoque simillimus est, Hom. Il. XIV, 521. Οὐ γὰρ οἷ τις ὁμοῖος ἐπισπένδει ποσὶν ἦεν, Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρσῃ. Quam enim sensus difficultatem videt Kraus., propter quam satis ridicule φάλαγγας legendum putat, eam video nullam in his verbis: peritus erat artis hostes persequendi, quum se in fugam verterant.

- νοστήσειν Κήρινθον ὑπότροπος. αἶσα γὰρ ἦεν
80 αὐτὸν ὁμῶς Μόψον τε δαήμονα μαντοσυνάων
πλαγχθέντας Λιβύης ἐνὶ πείρασι δηωθῆναι,
ὥς οὐκ ἀνθρώποισι κακὸν μήκιστον ἐπαυρεῖν,
ὁππότε κακείνους Λιβύη ἐνὶ ταρχύσαντο,
τόσσον ἐκὰς Κόλχων, ὅσσον τέ περ ἡελίοιο
85 μεσσηγὺς δύσνῆς τε καὶ ἀντολαὶ εἰσορόωνται.

Τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ ΚΑΡΤΙΟΣ τε καὶ ΙΦΙΤΟΣ ἡγερέθοντο,
Οἰχαλῆς ἐπίουροι, ἀπηνέος Εὐρύτου νῆες,
Εὐρύτου, ᾧ πόρε τόξον Ἐκηβόλος· οὐδ' ἀπόνητο
δωτίνης· αὐτῷ γὰρ ἐκὼν ἐρίδηνε δοτῆρι.

- 90 Τοῖσι δ' ἐπ' Αἰακίδαι μετεκίανον· οὐ μὲν ἅμ' ἄμφω,
οὐδ' ὁμόθεν. νόσφιν γὰρ ἀλευάμενοι κατένασθεν
Αἰγίνης, ὅτε Φῶκον ἀδελφεὸν ἐξενάριξαν
ἀφραδίῃ. ΤΕΛΑΜΩΝ μὲν ἐν Ἀττίδι νάσσατο νήσῳ·
ΠΗΛΕΥΣ δὲ Φθίῃ ἐνὶ δώματα ναῖε λιασθεῖς.

- 95 Τοῖς δ' ἐπὶ Κεκροπίηνθεν ἀρήϊος ἦλυθε ΒΟΡΤΗΣ,

80. ὁμοίως Reg. A.

81. δηῖωθῆναι vulg. Verum dant Steph. Brunck. et recentiores.

82. ὥς dedit Beck., sine causa; ὥς enim aptum sensum praebebat, modo punctum, quo vulgo post δηῖωθῆναι distinguitur, tollatur, quod feci. — κακῶν vulg. κακὸν Regg. A. C. D. E. et legisse videtur Schol., quod post Brunck. et Beck. recepi. Nam possit quidem et vulgata explicari, ita: οὐκ ἀνθρώποισι μήκιστον ἐστι, κακῶν ἐπαυρεῖν, non valde remotum ab hominibus est in mala incidere, sed neque μήκιστον hoc sensu accipi posse puto, neque cum reliquis hoc satis apte cohaeret. Sed neque is verus est sensus, quem dant scholia et agnoscit Brunckius: οὐκ ἐστι μέγιστον κακὸν, οὐ μὴ ἐπαυρεῖν τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνει, id enim Apollonii verbis inesse omnino non potest. Nam κακὸν μήκιστον ἐπαυρεῖν nihil esse potest nisi, ut totidem verbis exprimam: malum acceptu longinquissimum seu remotissimum. Sensus igitur est: nullum est malum hominibus adeo in longinquo situm, quin in illud incidere possint. Vix operae pretium est, monere, loci obscuritate ad emendandum impulsus esse Wakefield., qui ἐπαυρεῖν in ἀπαν-

δῶν, κακείνους in κακῆνοι mutandum putavit.

86. ἐπὶ Hoelzlin. Shaw., quam non debebat vulgatam lectionem vocare Beck. — Ἰφικλός suprascr. in Guelph.

87. ἀπηνέος Guelph.

89. δωρεᾶς Vat. D.

90. In ed. Steph. hic versus typothetae culpa omissus est. — δ' omittit Reg. A.

91. νόσφι Brunck. ex Reg. E. inepte.

93. ἀφραδία Schol. Paris.

94. δ' αὖ Φθίῃ Vind. Vrat. — ἐνὶ vulg. ἐνὶ scribendum et cum verbo jungendum esse; ne praepositio a substantivo malè caesura disjungatur, recte monuit Gerhard. lectt. Apoll. p. 132. — διασθεῖς Vat. D. — Schol. ad Pind. Nem. V, 25 hunc versum ita laudat: Πηλεὺς δ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλαν ναῖε λιασθεῖς, quae varietas aut ad priorem carminis recensionem referenda est, aut Scholiastae debetur, qui versum e memoria citavit, obversantibus locis Homericis, quemadmodum de eodem Peleo Orph. Argon. v. 132 ὃς Δολόπεσσιν ἀνασθεν ἐνὶ Φθίῃ ἐριβώλω.

95. De ἐπὶ idem quod v. 86 monendum est. — τοῖσι δ' ἐπὶ Κεκροπίῃς Schol. Paris.

- παῖς ἀγαθοῦ Τελέοντος ἐϋμελῆς τε ΦΑΛΗΡΟΣ.
 "Αλκων μιν προέηκε πατὴρ ἐός· οὐ μὲν ἔτ' ἄλλους
 γήραος νῆας ἔχεν βιότοιό τε κηδεμονῆας.
 ἀλλὰ ἐτὴλύνετόν περ ὅμως καὶ μοῦνον ἔοντα
 100 πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μεταπρέπη ἡρώεσιν.
 Θησέα δ', ὃς πέρι πάντας Ἑρεχθίδας ἐκέκαστο,
 Ταυναρίην ἀτδήλος ὑπὸ χθόνα δεσμός ἐρυκεν,
 Παιριθῶ ἐσπόμενον κοινὴν ὁδόν. ἧ τέ κεν ἄμφω
 ῥηϊτερον καμάτοιο τέλος πάντεσσιν ἔθεντο.
 105 ΤΙΦΥΣ δ' Ἀρνιαῆς Σιφαέα κάλλιπε δῆμον
 Θεσπιδέων, ἐσθλὸς μὲν ὀρινόμενον προδαῖναι
 κῶμ' ἁλὸς εὐρείης, ἐσθλὸς δ' ἀνέμοιο θυέλλας
 καὶ πλόον ἡελίῳ τε καὶ ἀστέρι τεκμήρασθαι.
 αὐτὴ μιν Τριτωνὶς ἀριστήων ἐς ὅμιλον
 110 ὥρσεν Ἀθηναίῃ, μετὰ δ' ἦλυνθεν ἐλδομένοισιν.
 [αὐτὴ γὰρ καὶ νῆα θοὴν κάμε· σὺν δέ οἱ Ἄργος
 τεῦξεν Ἀρεστορίδης κείνης ὑποθημοσύνησιν.

96. ἐϋμελῆς Regg. A. B. C. D. E. Vind. Vrat. Vat. B. Flor. Brub. Eadem corruptela in Homeri quoque libris frequens est, quam non recipere debebant Brunck. et Beck.

98. εἶχε Reg. D., unde perperam ἔχε Brunck. κηδεμονίας Flor.

100. θρασέεσσι Vind. — μεταπρέποι vulg., sed μεταπρέπη Reg. E. et, quod eodem ducit, μεταπρέπει Regg. A. C. Vind. Vrat. Non igitur dubitavi, sensu suadente, conjunctivum restituere, qui jam nemini soloecus videbitur, ut visus est Brunckio. Vid. quae ad v. 17 monita sunt.

101. περὶ vulg. Tacite correxit Brunck., quem male non imitatus est Beck. ut v. 138. — Ἑρεχθίδας Brunck. et Beck. ut v. 58.

103. ἐσπόμενος Reg. A. — κεινὴν vulg. κείνην Flor. Brub. utramque lectionem sensui parum aptam etiam Schol. exhibent. κοινὴν conjecit Spanh. ad Callim. hymn. in Jovem v. 59, quod ex Regg. D. E. receperunt Brunck. et Beck. Idem vulgatae suprascriptum est in Guelph., et propter sensus praestantiam praefendum videtur.

105. Ἀρνιαῆς Vatt. C. D. v. Gesner. ad Orph. Arg. 120. Ἀρννᾶδης

Guelph. — σιφαία Vat. B. ἐϋφαία Guelph.

106. Θεσπιδέων Guelph.

108. τεκμήρεσθαι Vat. D. a manu secunda.

110. ἐλδομένοισι Guelph.

111. Mirum in hoc et tribus qui sequuntur versibus neminem praeter Beckium offendisse, quam eos quam ineptissime hoc loco legi quivis intelligere facile possit. Facilius tuleris, si supra ante v. 20 legerentur, quamquam et illi loco, ut nunc legitur, parum apti forent. Vero igitur simillimum est, in priore recensione poetam de navi aedificata paulo fusius locutum esse, et ex illa enarratione hos quatuor versus superesse, qui deinde propter pronomem αὐτή, quod ad praecedens Minervae nomen referri debet, huic loco assuti sunt. Hic vero eos abesse debere vel scholia docent, quae eos ne verbo quidem tangunt. Propterea non dubitavi uncis eos includere.

112. Ἀλεστορίδης reponi voluit Meziriac. ad Ovid. Epist. VI, 65. cf. Burmann. Catal. Argonaut. p. CI ed. Harles. Heyn. ad Apollod. II, 1, 3. Sturz. ad Pherecyd. p. 174 et Tzetz. ad Lycophr. 883, qui hunc Nostri locum respicit. — ὑπὸ θυμοσύνησιν Flor. ὑπὸ θυμοσύνης Brub.

τῷ καὶ πασάων προφερεσιτάτη ἔπλετο νηῶν,
ὅσσαι ὑπ' εἰρεσίῃσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.]

115 ΦΛΙΑΣ δ' αὐτ' ἐπὶ τοῖσιν Ἀραιθυρήθεν ἵκανεν,
ἔνθ' ἀφνειὸς ἔναιε Διωνύσοιο ἔκhti,
πατρός ἑοῦ, πηγῇσιν ἐφέστιος Ἀσωποῖο.

Ἀργόθεν αὖ ΤΑΛΛΑΟΣ καὶ ΑΡΗΙΟΣ, νῆε Βίαντος,
ἤλυθον Ἰφιδιμός τε ΑΕΩΔΟΚΟΣ, οὓς τέκε Πηρῶ
120 Νηληϊς· τῆς δ' ἄμφι δύην ἐμόγησε βαρεῖαν
Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν Ἰφίκλοιο Μελάμπους.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βῆν κρατερόφρονος ΗΡΑΚΛΗΟΣ
πενθόμεθ' Αἰσονίδαο λιλαιομένου ἀθερίξαι.

ἄλλ' ἐπεὶ αἶε βάζιν ἀγειρομένων ἡρώων,
125 νεῖον ἀπ' Ἀρχαδῆς Λυρκήϊον Ἄργος ἀμείψας
τὴν ὁδόν, ἧ ζῶν φέρε κάπριον, ὅς ῥ' ἐνὶ βήσσης
φέρβετο Λαμπεῖς, Ἐρυμάνδιον αἶ μὲγα τίφος·
τὸν μὲν ἐνὶ πρώτῃσι Μυκηναίων ἀγορήσιν
δεσμοῖς ἰλλόμενον μεγάλων ἀπεθῆκατο νώτων·

114. ὑπειρεσίῃσιν vulg. ὑπ' εἰρε-
σίῃσιν Regg. A. D. E. Vatt. A. B. C.
D. Guelph. Brunck. Beck. recte. Ea-
dem varietas est Orph. Argon. v. 670
et 706.

115. Φλείας vulg. Φλοίας Regg. A.
et B. vel C. et Schol. Paris. Φιλίας
Guelph. Φλίας Vat. B. a manu prima
et Reg. D., quod verum esse docet
Orph. Arg. v. 195 et Pausan. II, 12,
ubi hic versus cum proximis duobus
laudatur. Inde Brunck. et Beck. —
δ' αὖ Schol. Paris. αὐτ' omisso δ'
Pausan. l. c.

116. Διωνύσοιο Guelph.

117. Ἀσωποῖο Reg. A.

119. Πειρῶ Vat. D. Πυρῶ Reg. A.
Guelph. Eadem varietas est in Orph.
Arg. v. 150 et Eudoc. Violar. p. 221.

120. ἀμφὶ Flor. Brub.

121. Praepositionem caesura ab
substantivo disjunctam recte excusat
Gerhard. lectt. p. 133.

124. ἐγειρομένων Reg. A. Vrat.

125. Λυρκήϊον vulg., quod a Lynceo
derivat Scholia, probante Brunckio.
Sed ab eo Argos cognominatum apud
nullum alium scriptorem reperimus;
oppidulum tantum quoddam ab eo Lyn-
ceae nomen accepisse tradit Pausan.
II, 25, quod et ipsum mox in Lyrce-

am transierit; ab eo vero Argos cog-
nominari non potuit. Contra Scholia
aliam lectionem exhibent Λυρκήϊον
(in Paris. male legitur Λυρκήϊον), quod
cognomen acceperit Argos non ab op-
pidulo illo (quod merito ridiculum vi-
detur Brunckio, qui non satis accurate
Scholiastae verba inspexisse videtur)
sed a monte Lyrceo, quem Stephanus
quoque Byz. ex Callimachi Hecale af-
fert. Ab hoc vero monte revera Ar-
gos cognominatum esse, docent et
Lyrceia arva apud Ovid. Metam. I,
598 (nam Lyrceia liquerat arva ex
Vatic. legendum videtur) et Lyrceia
tellus apud Valer. Flacc. IV, 355.
Vid. Interpp. ad hh. II. Praeterea i-
psum hoc adjectivum Λυρκήϊος adfert
Steph. Byz. s. v. Λύρκειον. Quare
non dubitavi lectionem, a Gerhardio
quoque p. 19 probatam, in textum re-
cipere.

127. αἶν μὲγα Reg. A. et Vind., sed
vulgatum ἀμείγα margini adscriptum,
cujus loco αἶ μὲγα scripsi, ut αἶ μὲ-
λαγος et similia.

128. πρώτοις Reg. A. Vind. Vrat.
Flor. quae confusio est frequentissima.

129. μεγάλων ἀπεσεύδατο νώτων
praebet Simplicius in Empedoclis et
Parmenidis Fragm. ed. Amad. Peyron.

130 αὐτὸς δ' ἢ λότῃτι, παρὲκ νόον Εὐρουσθῆος,
ὠρμήθη· σὺν καὶ οἱ Ὑλας κίεν, ἐσθλὸς ὀπάων,
πρωθήβης, ἰῶν τε φορεὺς φύλακός τε βιοῖο.

Τῷ δ' ἐπὶ δὴ θείοιο κίεν Δαναοῖο γενέθλη,
ΝΑΥΠΑΙΟΣ. ὃς γὰρ ἔην Κλυτονήου Ναυβολίδαο·
135 Ναύβολος αὖ Λέρονον· Λέρονον γε μὲν ἴδμεν ἰόντα
Προΐτου Ναυπλιάδαο· Ποσειδάωνι δὲ κούρη
πρίν ποτ' Ἀμνμώνη Δαναΐς τέκεν εὐνηθεῖσα
Ναύπλιον, ὃς πέρι πάντας ἐκαίνυτο ναυτιλήσιν.

ΙΛΜΩΝ δ' ὑστάτιος μετεκίαθεν, ὅσσοι ἔναιον
140 Ἄργος, ἐπεὶ δεδαῶς τὸν ἔδν μόνον οἴωνοῖσιν
ἦϊε, μὴ οἱ δῆμος ἔγκλειης ἀράσαιτο.
οὐ μὲν ὄγ' ἦεν Ἀβαντος ἐτήτυμον, ἀλλὰ μιν αὐτὸς
γείνατο κυδαλλμοῖς ἐναρίθμιον Αἰολίδῃσιν
Ἀητοΐδης· αὐτὸς δὲ θεοπροπίας ἐδίδαξεν,

p. 16, quod magnopere arrisit Schaefero praef. ad Apollon. p. XIII sqq., qui hanc lectionem ad posteriorem carminis recensionem pertinere eandemque confirmari arbitratur verbis Schol.: διὰ δὲ τοῦ ἀπεθήκατο τοῦ βαστάζοντος ἐπιδείκνυνται ἡ δύναμις, ὅτι εὐχερῶς. Sed ex his nihil colligi posse, recte jam monuit Gerhard. lectt. p. 69, aptissima enim est illa explicatio verbo ἀπεθήκατο, nam id ipsum maximi roboris est, gravissimum onus non raptim abjicere, quo celerius eo libereris, sed sensim deponere. Aliud vero argumentum pro Schaeferi sententia afferri potest probabilius. Quum enim in altera carminis recensione ab Apollonio propter simultatem, quae ipsi cum Callimacho intercedebat, multa immutata esse constet, quae Callimacheis similia videri potuissent (v. Gerhard. p. 7 sqq.), potuit et illud ἀπεθήκατο mutare propter verum Callimacheum H. in Jov. 15:

ἐνθα σ' ἐπεὶ μήτηρ μεγάλων
ἀπεθήκατο κόλπων,
et revera mutasse probaverit aliquis ex Nonno XI, 217:

ἡβητὴν προκαρῆνον ἰῶν ἀπε-
σεΐσατο νῶτων.

Sed supersunt etiamnunc multa in Apollonio Callimacheis similia, v. Gerhard. p. 8 sq., et versus ille Nonni nihil probat, nisi in altera utra recen-

sione ἀπεσεΐσατο lectum esse, quod certissimum est. Quare in librorum lectione acquievi.

130. δηότῃτι Vind.

132. πορφεὺς Guelph. (teste Pier-sono, nam Hoerstel. nihil ad hunc verum habet.)

133. Δαναοῖο κίε Vrat. et Vind. a manu prima.

134. ἢ γὰρ vulg. sensu non apto. ἢ γὰρ Guelph., quod ad γενέθλη referendum ineptissime recepit Hoerstel. ὃς γὰρ Regg. A. E. Vrat. Vind., quod cum Beckio recepi.

136. Ναυπλιάδαο Vatt. A. B. C. D. Vind. Vrat., omisso, ut saepe, Α ante Α. Sic etiam cod. (Med.) apud Dorvill. Vann. crit. p. 377.

138. περὶ Guelph. vid. v. 101. — ἐκαίνετο Vat. B. ἐένυτο Flor.

140. οἴωνοῖσι Guelph. Vind.

141. Ne populus ipsi propter gloriam deficientem indignaretur. cf. Aeschyl. Choeph. v. 198 et quae ibi monuimus.

143. Αἰολίδῃσι scripsit Brunck. consentientibus Vrat. et Vind., sed quam parum auctoritatis in hac re libris tribuendum sit, docet eorum lectio v. 140. 144. 147.

144. ἐδίδαξε Guelph. — αὐτὸν malle se dicit Beck., quod quomodo in mentem ei venire potuerit non intelligo, quum vel praecedens αὐτὸς

145 οἰωνοὺς τ' ἀλέγειν ἢδ' ἔμπυρα σήματ' ἰδέσθαι.

Καὶ μὲν Αἰτωλὶς κρατερόν ΠΟΛΥΔΕΥΚΕΑ Λήδη
ΚΑΣΤΟΡΑ τ' ὠκυπόδων ὥρσεν δεδαημένον ἵππων
Σπάρτηθεν· τοὺς δ' ἢ γε δόμοις ἐνὶ Τυνδαρείοιο
τηλυγέτους ὠδίνι μιῇ τέκεν· οὐδ' ἀπίδυσεν

150 νισσομένοις· Ζηνὸς γὰρ ἐπάξια μῆδετο λέκτρων.

Οἷ τ' Ἀφαρητιάδαι ΑΥΓΚΕΤΣ καὶ ὑπερβίος ΙΛΑΣ
Ἀρήνηθεν ἔβαν, μεγάλη περιθαρσύνες ἀλκῇ
ἀμφότεροι· Αὐγκεύς δὲ καὶ ὀξυτάτοις ἐκέκαστο
ὄμμασιν, εἰ ἔτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κείνον

155 ῥηιδίως καὶ νέρθε κατὰ χθονὸς ἀνγάζεσθαι.

Σὺν δὲ ΠΕΡΙΚΛΥΜΕΝΟΣ Νηληϊὸς ὥρτο νέεσθαι,
πρεσβύτατος παίδων, ὅσσοι Πύλῳ ἐξεγέροντο
Νηληϊὸς θείοιο· Ποσειδάων δὲ οἱ ἀλκὴν
δῶκεν ἀπειρεσίην, ἢδ' ὅ τι κεν ἀρήσαιο

160 μαρνάμενος, τὸ πέλεσθαι ἐνὶ ξυνοχῇ· πολέμοιο.

Καὶ μὲν ΑΜΦΙΔΑΜΑΣ ΚΗΦΕΤΣ τ' ἴσαν Αφ-
καδίηθεν,

οἱ Τεγέην καὶ κλῆρον Ἀφειδάντειον ἔναιον,

necessario nominativum repetitum flag-
gitet; αὐτὸν vero admodum frigeret.

146. καὶ μὲν Schol. Paris.

147. ὥρσε Vat. B. Regg. C. D. E.,
quod male receperunt Brunck. Beck.

149. ἀπίδυσεν Brunck. et Beck.
consentientibus Vind. et Vrat. vid. v.
143.

150. νισσομένοις vulg. νισσομέ-
νοις Vind. Vrat. νισσομένοις Vat. B.
Reg. D. Brunck. Beck. vid. v. 53.

151. Οἱ δ' ex conjectura dedit
Beck., quia in hac heroum enumera-
tione semper δὲ transitui inservit,
nunquam τε. Sed in omnium libro-
rum consensu nihil hic mutandum est,
quum poeta hos Apharetiadas arctius
cum praecedentibus Dioscuris jungere
voluisse videatur, par fratrum cum
pari. Simile quid innuere videtur
Schol., cujus haec sunt verba: συνή-
μασαν δὲ οὗτοι τοῖς Τυνδαρίδαϊς.

152. περιθαλπύες Reg. A. Vat B.
Vind., sed hic in margine vulg. Me-
morabilis sane lectionis varietas

155. νέρθεν ὑπὸ χθονὸς praebeet
Schol. ad Aristoph. Plut. 210, quae
lectio, ab ipso profecto Scholiasta
profecta, cur adeo melior visa sit

Brunckio, ut in textum eam recepe-
rit, non intelligo, quamquam eadem
reperitur apud Suidam, ubi s. v. Αὐγ-
κέως legitur: καὶ ἐνεργθεν ὑπὸ
χθονός.

157. ὅσοι ἐν Πύλῳ Brunck. sine
auctoritate, nam quod in plerisque
codd. esse dicit ὅσοι Πύλῳ, id in
solis Regiis esse potest (quamquam
et de Reg. A. silet Rühnk.), nam re-
liqui omnes vulgatam habent. In uno
Reg. A. ἐν a secunda manu inter li-
neas insertum est, qua exigua aucto-
ritate non recipere debebat lectionem
versus quoque causa deteriore.

161. Ἰφιδάμας marg. Vat. D. Ean-
dem lectionem omnes libri habent in
Orph. Argon. v. 151, ubi tamen recte
nunc legitur Ἀμφιδάμας. Constanter
enim hunc heroa Amphidamanta no-
minant Pausan. VIII, 4, Apollod. III,
9, Hygin. Fab. XIV, Schol. Ven. ad
Il. II, 609, confusio vero nominum Am-
phidamas et Iphidamas est frequen-
tissima, v. Hom. Il. XXIII, 87. Strab.
T. II p. 486 ed. Tzsch. Tryphiod.
v. 181.

162. Ἀφειδάντειον Vind. — Re-
spicit hunc versum Pausan. VIII, 4.

νῆε δ' ὧν Ἀλεοῦ· τρίτατός γε μὴν ἔσπετ' ἰοῦσιν
 ΑΓΚΑΙΟΣ, τὸν μὲν ἔα πατὴρ Λυκόοργος ἔπεμπεν,
 165 τῶν ἄμφω γνωτὸς προγενέστερος. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
 γηράσκοντ' Ἀλεὼν λίπετ' ἄμ πόλιν ὄφρα κομίξοι,
 παῖδα δ' ἔδον σφετέροισι κασιγνήτοισιν ὅπασθεν.
 βῆ δ' ὁ γε Μαιναλῆς ἄρκτου δέρος ἀμφίτομόν τε
 δεξιτερῇ πάλλων πέλεκυν μέγαν. ἔντεα γάρ οἱ
 170 πατροπάτωρ Ἀλεὸς μυχάτῃ ἔγκρουσε καλιῇ,
 αἶ κέν πως ἔτι καὶ τὸν ἐρητύσειε νέεσθαι.

Βῆ δὲ καὶ ΑΤΓΕΙΗΣ, ὃν δὴ φάτις Ἑλίοιο
 ἔμμεναι· Ἠλείοισι δ' ὁ γ' ἀνδράσιν ἐμβασίλευεν,
 ὄλβω κυδιόων· μέγα δ' ἔτετο Κολχίδα γαῖαν
 175 αὐτόν τ' Αἰήτην ἰδέειν σημάντορα Κόλχων.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ δὲ καὶ ΑΜΦΙΩΝ Ὑπερασίῳ νῆες
 Πελλήνης ἀφίκανον Ἀχαιῖδος, ἣν ποτε Πέλλης
 πατροπάτωρ ἐπόλισσεν ἐπ' ὄφρ' οὖσιν αἰγιαλοῖο.

Ταίναρον αὐτ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν ΕΥΦΗΜΟΣ ἔκανεν,
 180 τὸν ἔα Ποσειδάωνι ποδωκηέστατον ἄλλων

164. Λυκόοργος Vat. C.

165. ἄμφοιν ed. Paris. v. Matthiae gr. gr. T. I. p. 263.

166. Quia Lycurgus ipse ab Orpheo Argon. v. 200 πατὴρ γηραιὸς vocatur, Schneiderus ad illum locum suspicatur, Orpheum hunc Apollonii locum ita scriptum invenisse: ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη γηράσκων κ. τ. λ. Sed videtur potius Orpheus alteram genealogiam secutus esse, quam praebet Schol. Homeri supra laudatus, qui Ancaeam Alei filium facit, quemadmodum Apollod. l. c. eum Amphidamantis fratrem vocat. — ἄν πόλιν Vind., sed in marg. vulg. ἀπόλιν, cujus loco dedi ἄμ πόλιν. — κομίξοι Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C. et B. a manu prima, Guelph. Vrat., quod librorum auctoritate permotus cum Brunck. et Beck. recepi.

167. σφετερήσι Guelph.

168. ἄμφεϊ τότε cum glossa interlin. ἐνεδέδυτο Reg. A. Videtur librarius verbum, a quo δέρος penderet, desiderasse; sed male desideravit. Uberrime hoc dicendi genus illustravit Dorvill. ad Charit. p. 440 sqq. ed. Lips., ubi et nostrum locum tetigit p. 443. Ἀμφίτομον vero πέλεκυν fre-

quentissime dicunt hujus generis poetae, vid. Merrick. ad Tryphiod. p. 241 ed. Wernick.

170. ἐνέκρουσε vulg. ἐνέκρουσαι Vind. ἔγκρουσε Guelph., quod verum videtur propter correctionem vitiosam, quam vulgata praebet, cujus unum exemplum afferri potest Hom. Od. V, 488 idque dubium, vid. Herm. ad Orph. p. 756. Spitzner. de vers. her. p. 92. Itaque quamquam ex uno libro recepi. — καλιῇ Med. Vrat. Flor. Brub. errore ubivis obvio. vid. IV, 1095.

171. γ' ἐρῶντύσει Guelph. ἐρνύσει Reg. A. ἐρνυτήσει Brub.

174. ἔτετο Guelph. Brub. Steph.

179. αὖ Vind. Vrat. Schol. Paris. — Πόλυφημος vulg. Εὐφημος Regg. A. B. C. D. E. Vind. Vrat. Brunck. Beck., quod vel sine libris reponendum erat ex Orph. Argon. v. 206. Maxim. περὶ καταρχ. v. 412, qui nostrum locum respexit. Confusa sunt eadem nomina apud Tzetz. ad Lycophr. v. 175.

180. ποδωκηέστατον Med. Vatt. B. C. Flor. Brub. Hoelzlin. ποδωκηέστατον Regg. A. B. C. D. E. Guelph. (errat enim Brunck.) Vatt. A. D. Vind. Vrat. Steph. Brunck. Beck.

Εὐρώπῃ Τιτυοῖο μεγαθενέος τέκε κόρη.

κεῖνος ἀνὴρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέεσκεν
οἴδατος, οὐδὲ θοοὺς βάπτεν πόδας, ἀλλ' ὅσον ἄκροις
ἔχνεσι τεγγόμενος διερχὴ πεφόρητο κελεύθῳ.

185 Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἱκοντο·

ἦτοι ὁ μὲν πολίεθρον ἀγανοῦ Μιλήτοιο
νοσφισθεὶς ΕΡΓΙΝΟΣ, ὁ δ' Ἴμβρασίης ἔδος Ἥρης,
Παρθενίνην, ΑΓΚΑΙΟΣ ὑπέρβιος· ἴστορε δ' ἄμφω
ἡμὲν ναυτιλίας, ἡδ' ἄρεος εὐχετόωντο.

190 Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀφορμηθεὶς Καλυδάωνος

ἀλκίης ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ ἀνήλυθε ΛΑΟΚΩΝ τε,
Λαοκόων Οἰνῆος ἀδελφεός, οὐ μὲν ἱῆς γε
μητέρος· ἀλλὰ ἐθῆσσα γυνὴ τέκε· τὸν μὲν ἄρ' Οἰνεὺς
ἤδη γηραλέον κοσμήτορα παιδὸς ἔαλλεν·

195 ᾧδ' ἔτι κουρίζων περιθαρσέα δύνεν ὅμιλον

ἡρώων. τοῦ δ' οὐ τιν' ὑπέρτερον ἄλλον οἶω
νόσφιν γ' Ἡρακλῆος ἐπελθέμεν, εἴ κ' ἔτι μῶνον

182. τῆνος ἀνὴρ Guelph. teste Pier-
sono Veris. p. 199 (silet enim Hoer-
stel.), qui id miro errore probum et
antiquum esse judicat. — Obversatus
poetae videtur locus Homericus Il.
XX, 228 sq.

183. κάμπτεν Reg. A. κάμπτε Regg.
B. C. D. E. ut videtur.

184. Maxim. v. 414 ὁδῷ πεφορη-
μένον ὕγεῃ.

186. πολίεθρον Guelph.

187. Ἴμβρησίης Vind.

188. Παρθενίης vulg. Παρθενίνην
ex emendatione Brunckii cum Beckio
dedi; quamquam enim vulgata eo de-
fendi possit, quod et insula et Juno
Παρθενία vocabatur, ineptum tamen
foret, Junoni h. l. duo cognomina tri-
bui. — Hunc locum respicit Tzetz. ad
Lycophr. v. 890. — ἴστορε Guelph.

190. Οἰνείδης Brunck. Beck. vid.
v. 58. — τ' Reg. A.

191. ἀλκίης vulg. Ἀλκαίης conje-
cit Holstenius, ἀλκήεις Arnald. lectt.
gr. p. 236, idque praebent Regg. A.
B. D. E., fortasse etiam C., Vatt. A.
C. D. Guelph. (erravit enim Brunck.)
Vind. Vrat. Sic cum Brunck. et Beck.
scripsi.

195. ᾧδε adeo non aptum est sen-
sui, ut malim ὅς δέ, quod quum in ὁ

δὲ corruptum esset, facile metri cau-
sa in ᾧδε transire potuit.

196. ἄλλων Vind.

197. νόσφι Guelph. — ἐσελθέμεν
Regg. A. B. C. D. E. Vat. B. Vind.
Vrat., quod a Brunckio et Beckio re-
ceptum sensu caret. Brunckius qui-
dem quomodo locum intellexerit non
addidit, Beckius vero ita eum latine
reddidit, ut sensum perverterit. Est
autem sensus satis perspicuus hic:
Meleagro neminem fortiozem, ex-
cepto Hercule, ad Argonautas ac-
cessurum fuisse puto, si unum am-
plius annum in patria remansisset.
Itaque ἐσελθέμεν tum demum ferri
posset, si in praecedentibus de navi
Argo sermo fuisset, ut subaudiri po-
tuisset εἰς τὴν ναῦν; quod quum non
sit, eam lectionem revocavi, quam
Med. Guelph. Vatt. A. C. D. et edd.
antiquae praebent. Ceterum ad in-
finitivum ἐπελθέμεν patet ἄν subau-
diendum esse, quod tamen non ex con-
jectura intrudendum est, id quod vo-
luit Schaeferus, qui Melett. critt. p.
61 ἄν ἐλθέμεν legendum putat. Ipse
enim in apodosi, praecedente εἰ
cum indicativo praeteriti, nonnun-
quam ἄν omitti, exemplis adstruxit
Melett. critt. p. 55 sq. cf. Herm. ad
Eur. Hecub. v. 1037. ad Aristoph.

αὐθι μένων λυκάβαντα μετεγράφη Αἰτωλοῖσιν.
καὶ μὴν οἱ μήτρως αὐτὴν ὁδὸν, εὖ μὲν ἄκουσι,
200 εὖ δὲ καὶ ἐν σταδίῃ δεδαημένός· ἀντιφέρεσθαι,
Θεστιάδης ΙΦΙΚΛΟΣ ἐφωμάρτησε κιόντι.

Σὺν δὲ ΠΑΛΑΙΜΟΝΙΟΣ Λέρων παῖς Ὠλενίοιο,
Λέρων ἐπὶ κλησιν, γενεὴν γε μὲν Ἡφαίστοιο·
τοῦνεκ' ἔην πόδε σιφλός· ἀτὰρ δέμας οὐ κέ τις ἔτλη
205 ἡγορέην τ' ὀνόσασθαι, ὃ καὶ μεταρίθμιος ἦεν
πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἰήσωνι κῦδος ἀέξων.

Nub. v. 1344. Wunderl. ad Aesch. in Ctes. c. 106 et Add. p. 222. Idque fit, quum significatur eventus veritati proximus et jam certissimus, nisi ex conditione esset aptus, ut verbis utar Reisigii de vi et usu ἄν part. p. 139. Sic apud Nostrum omissum est I, 253. Apud infinitivum vero ἄν eodem jure, quo apud indicativum, o-mitti posse nemo negabit, cujus rei exempla praebeant ipse Apollonius III, 584 sq. οὐδὲ γὰρ Αἰολίδην Φοῖβον—δέχθαι—, εἰ μὴ οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἄγγελον ἦεν. Xenoph. Anab. V, 2, 31, ubi v. Krüger. Plat. Apol. c. 22 ἀφ' οὗν με οἶσθε το-σάδε ἔτη διαγενέσθαι, εἰ ἔπραττον τὰ δημόσια; Tac. Agr. c. 4 Se in prima juventute studium philoso-phiae acrius hausisse, ni prudentia matris incensum ac flagrantem ani-mum coercuisset. ibid. c. 13 Agitas-se Caesarem de intranda Britannia satis constat, ni velox ingenio, mo-bilis poenitentia, et ingentes adver-sus Germaniam conatus frustra fu-issent. Ita supra pro accessurum fuisse scribere potuissemus accessisse. — εἰ γ' ἔτι reponi olim voluit Schae-fer. probante Herm. ad Viger. p. 813, sed retractavit uterque sententiam suam, hic ad Vig. p. 950, ille Melett. critt. p. 61, et p. 50 sq. particularum εἰ καὶ conjunctarum exempla dedit.

202. παῖς tacite correxit Brunck., invitis libris, neque causa est mutan-di. Apollonium enim non magis quam Homerum contracta hujus vocabuli for-ma abstinnisse docent loci I, 96 παῖς ἀγαθοῦ Τελέοντος. II, 1047 τοῖσιν δ' Ἀμφιδάμας μυθήσατο, παῖς Ἀλκοῖο. Distrahitur vero in duas syllabas, ubi posterior producitur I,

224. 570. III, 866. IV, 905. Quod ubi non fit, vocabuli distrahendi non video causam, in quo consentientes habeo Wolf. praef. ad Hom. p. LXV s. Herm. ad Orph. Arg. v. 864. Ita-que παῖς omnibus libris adsentien-tibus restituendum est III, 361 Φοί-ξος δ' αὐτ' Ἀθάμαντος ἔην παῖς Αἰολίδαο. itemque I, 67 ἡδὲ καὶ Εὐ-ρυδάμας Κτιμένον παῖς· ἄγχι δὲ λί-μνης. IV, 460 εἰς κασιγνήτης ἀταλὸς παῖς οἷα χαράδρης. 912 ἀλλὰ καὶ ὥς Τελέοντος εὖς παῖς, οἷος ἐταί-ρων. 1762 Σπάρτην Ἀντεσίωνος εὖς παῖς ἤγαγε Θήρας. Notandum in his versibus omnibus vocabulum παῖς in quarti pedis thesi collocatum esse. Duo sunt loci, in quibus res dubia est, quia contractum παῖς aliquid de numerorum suavitate videtur detrahe-re II, 703 μελπόμενοι· σὺν δὲ σφιν εὖς παῖς Οἰάγροιο. III, 241 ἄλλω δ' Ἀνυρτος παῖεν παῖς Αἰήταο, ibique hoc retinendum duxi. Secus res se-habet in poetis recentioribus, qui con-tractum παῖς prorsus respuerunt, v. Herm. Add. ad Orph. p. XIV sq. Wernick. ad Tryphiod. p. 185.

204. πόδα vulg. πόδας Med. ποσὶ Reg. D. πόδε Regg. A. B. C. E. Vind. Vrat., quod recte praetulerunt Brunck. Beck. — De voce σιφλός v. Ruhnk. epist. crit. p. 253. — οὐκέτις Reg. A. οὐκ ἔτις Vind. Flor. οὐ δέ τις Guelph. οὐκέτι σ' Brub. οὐχ ἔ τις sine ulla auctoritate nisi Stephani et Hoelzlini Brunck. Beck. οὐ κέ τις ἔτλη, in quo plurimi libri consentiunt, nihil prorsus offensionis habet (v. Matthiae gr. §. 598), ideoque revocavi.

205. ἦε tacite dedit Brunck.

206. ἀριστήεσσι Vrat.

Ἐκ δ' ἄρα Φωκίων κίεν ΙΦΙΤΟΣ Ὀρνυτίδαο
Ναυβόλου ἐκγεγώς· ξείνος δέ οἱ ἔσκε πάροιθεν,
ἥμος ἔβη Πυθῶδε θεοπροπίας ἐρεϊνών

210 ναυτιλίας· τόθι γάρ μιν ἑοῖς ὑπέδεκτο δόμοισιν.

ΖΗΤΗΣ αὖ ΚΑΛΑΙΣ τε Βορήϊοι νῆες ἵκοντο,
οὓς ποτ' Ἐρεχθίδος Βορέη τέκεν Ὀρεϊθνία
ἔσχατιῇ Θορήκης δυσχειμέρου· ἔνθ' ἄρα τήν γε
Θορήκιος Βορέης ἀνερείψατο Κεκροπίηθεν,

215 Ἴλισσοῦ προπάροιθε χορῶ ἔνι δινεύουσιν.

καὶ μιν ἄγων ἔκαθεν, Σαρπηδονίην ὅθι πέτρην
κλείουσιν, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Ἐργίνοιο,
λυγαίοις ἐδάμασσε περὶ νεφέεσσι καλύψας.

τῷ μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἐκάτερθεν ἐρεμνὰς

220 σείον ἀειρομένω πτέρυγας, μέγα θάμβος ἰδέσθαι,
χρυσείαις φολίδεσσι διανυγέας· ἀμφὶ δὲ νώτοις
κῶάατος ἐξ ὑπάτοιο καὶ αὐχένος ἔνθα καὶ ἔνθα
κυάνεαι δονέοντο μετὰ πνοιῇσιν ἔθειραι.

Οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο παῖς μενέαινεν ΑΚΑΣΤΟΣ

225 ἰφθίμου Πελῖαο δόμοις ἔνι πατρὸς ἔηος

207. Ὀρνυτίδαο vulg., veram lectionem, quam dedit Brunck., praebent Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vind. Vrat. Regg. A. (teste Ruhnck.) B. C. D. E.

211. Ζήτης δ' αὖ ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck. Causam non video, pariter enim supra v. 118 αὖ solum absque particula δέ transitum facit.—ἰκέσθην Etym.-M. p. 411, 5.

212. Ἐνρεϊθνία Reg. A. Vind. Ὀρεϊθνία Flor. Brub. — Respexit hunc versum Maxim. περὶ καταρχ. v. 417 οὓς ὑποκυσσάμεν ῥαδινὴ τέκεν Ὀρεϊθνία.

213. ἔσχατιας Guelph.

214. ἀνερείψατο vulg. ἀνηρείψατο Vatt. A. C. D. ἀναρείψατο Vind. ἀνεθρέψατο Guelph. ἀνερείψατο Regg. A. B. C. D. E. Vat. B. Vrat. Brunck. Beck.

215. Ἐλίσσοῦ Regg. A. C. E. Κηφισσοῦ var. lect. in marg. Reg. A. — προπάροιθεν Vind. Vrat.

216. πέτρην Vrat.

217. κλείουσι Brunck., ut solet, ex solis Regg. C. E. Obsecutus est Beck. — παρὰ Vatt. A. C. Vind. Vrat., quae

frequens est librariorum ad metrum sublevandum correctio.

218. De productione ultimae in περι v. Spitzn. de vers. her. p. 46. — καλύψαι Vind.

219. ἐρεμνὰς Guelph.

220. θαῦμα Reg. A. et Vind., sed hic in marg. vulg. habet.

221. χρυσείοις Vind. Vrat.

222. ὑπάτον Schol. Paris.

225. ἔηος vulg. ἑοῖο Guelph., quod receperunt Brunck. Beck. Hoerstel. Sed quum in illo et libri omnes consentiant et Schol. Paris., non dubitavi rescribere ἔηος (cf. Heyn. ad Il. I, 393. Buttm. Lexilog. I. p. 85 sqq. p. 92), quod sensum aptissimum praebet, recte interpretante Schol. Paris.: ὥς δηλονότι τοῦ πατρὸς πείδοντος μένειν. Vera lectio in ἔηος mutata est ex sententia Grammaticorum, qui hunc pronominis genitivum putabant, deinde ἑοῖο scriptum est ut in locis Homericis, quos affert Buttmannus, a docto quodam grammatico, qui illam formam improbabat. Quare non opus est hic de duplici recensione cogitare cum Gerhard. lectt. p. 93 sq., qui er-

μιμνάζειν, ΑΡΙΟΣ τε θεᾶς ὑποεργὸς Ἀθήνης·
ἀλλ' ἄρα καὶ τὸ μέλλον ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.

Τόσσοι ἄρ' Αἰσονίδῃ συμμήστορες ἡγερέδοντο.

τοὺς μὲν ἀριστῆας ΜΙΝΤΑΣ περιναϊεῖοντες

230 κίκλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύας θυγατρῶν
οἱ πλεῖστοι καὶ ἀριστοὶ ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο
ἔμμεναι· ὥς δὲ καὶ αὐτὸν Ἰήσωνα γείνατο μήτηρ
Ἀλκιμέδῃ, Κλυμένης Μινυηίδος ἐκγεγαυῖα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δμῶεσβιν ἐπαρτέα πάντα τέτυκτο,

235 ὅσσαπερ ἐντύνονται ἐπαρτέες ἔνδοδι νῆες,
εὐτ' ἂν ἄγῃ χρέος ἄνδρας ὑπεῖρ ἅλα ναυτίλλεσθαι,
δὴ τότε Ἦσαν μετὰ νῆα δι' ἄστεος, ἔνθα περ ἀκταὶ
κλείονται Παρασαὶ Μαγνήτιδες· ἀμφὶ δὲ λαῶν
πληθὺς ἐπερχομένων ἄμυδις θέεν· οἱ δὲ φαεινοὶ
240 ἀστέρες ὥς νεφέεσσι μετέπρεπον· ὧδε δ' ἕκαστος
ἔννεπεν εἰδορόων σὺν τεύχεσιν αἰσδοντας.

„Ζεῦ ἄνα, τίς Πελῖας νόος; πόθι τόσσον ὁμίλον

„ἡρώων γαίης Παναχαῖδος ἔκτοδι βάλλει;

„αὐτῆμάρ κε δόμους ὀλοῶ πυρὶ δηώσειαν

rat etiam, quum ἔοιτο hic tui significare putat.

227. τὸ Vind. — ἐνικρινθῆναι Vatt. A. B. D. Guelph. Vind. Vrat. ut v. 48.

229. περιναϊεῖοντας vulg. περιναϊεῖοντες Vind. περιναϊεῖοντες codd. reliqui omnes, quod jam ex conjectura dederat Hoelzlin. Sic recte Brunck. Beck.

230. πάντες Guelph.

232. ὥς vulg., quod tacite correxit Brunck. — Ἰήσωνα Vind. Vrat.

233. Μινυηίδος Flor.

234. δμῶεσσι Vrat. — ἐπάρομενα ex conjectura dedit Brunck., ne idem vocabulum duobus continuis versibus recurrat, sed nihil hac repetitione apud quosvis scriptores frequentius. Vid. quos laudavi ad Aesch. Choeph. v. 236, quibus add. Ernesti opusc. philol. p. 132. Weichert. dissert. de versibus aliquot Virgilio injuria suspectis p. 95 sq. Jahn. ad Virg. Aen. I, 315. et Spitzner. Observv. in Quint. Smyrn. p. 242 sq., qui ex Nostro affert I, 375. 6. IV, 1245. 6. add. II, 602. 5. 1107. 8. III, 294 s. IV, 1522 s. — πάντα τέτυκτο pro vulg. πάντ'

ἔτέτυκτο ex conjectura dedi. vid. ad II, 1072.

235. ἐντύνονται Vind. — ἐπαρτέα Reg. A.

239. πληθὺς ultima brevi adhibitum est contra usum Homericum, a quo nonnisi recentissimi poetae epici recesserunt, vid. Spitzner. de vers. her. p. 67 s. Wernick. ad Tryphiod. v. 322. In Apollonio igitur omnium minime hoc admittendum videtur, nam quem alterum locum affert Spitzner., I, 515, eum corruptum esse infra videbimus. Itaque non dubitandum est, quin locus emendandus sit, quod facile fieri poterit, aut πληθὺς ἐπερχομένων scribendo, aut πληθὺς ἐρχομένων, quod placet Wernickio. Sed quum incertum sit, utrum praestet, nihil mutare malui. — θέον Reg. A. — φαειναὶ ex errore typoth., ut videtur, in ed. Hoelzlin., unde migravit in ed. Shaw.

242. In usu vocabuli πόθι ita offendit Slothouwer. in Act Soc. Traj. T. III p. 162, ut τό τε vel τί δὲ legendum putaret, sed. v. IV, 1251. cf. Seidler. ad Eur. Troad. v. 3.

244. αὐτῆμαρ καὶ δόμους Med.

- 245 „Αἰήτεω, ὅτε μὴ σφιν ἐκὼν δέρος ἐγγυαλίξῃ.
 „ἀλλ' οὐ φονκτὰ κέλευθα, πόνοσ δ' ἄπρηκτος ἰοῦσιν.“
 “Ὡς φάσαν ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ πτόλιν· αἱ δὲ γυναιῖκες
 πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ἄειρον,
 εὐχόμεναι νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὀπάσσαι.
- 250 ἄλλη δ' εἰς ἑτέρην ὀλοφύρετο δακρυχέουσα.
 „Δειλὴ Ἀλκιμέδη, καὶ σοὶ κακὸν ὀψέ περ ἔμψης
 „ἦλυθεν, οὐδ' ἐτέλεσθας ἐπ' ἀγλαῖῃ βιότοιο.
 „Αἴσων αὖ μέγα δὴ τι δυσάμμορος. ἦ τέ οἱ ἦεν
 „βέλτερον, εἰ τὸ πάροιθεν ἐνὶ κτερέεσσιν ἔλυσθαις
- 255 „νειόθι γαίης κῆτο, κακῶν ἔτι νῆϊς ἀέθλων.
 „ὥς ὄφελεν καὶ Φοῖβον, ὅτ' ὤλετο παρθένος Ἑλλή,
 „κῦμα μέλαν κριῶ ἅμ' ἐπικλύσαι· ἀλλὰ καὶ αὐδὴν
 „ἀνδρομέην προέηκε κακὸν τέρας, ὥς κεν ἀνίας
 „Ἀλκιμέδη μετόπισθε καὶ ἄλγεα μυρία θείῃ.“
- 260 Αἰ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευον ἐπὶ προμολῆσι κιόντων.
 ἦδη δὲ δμῶές τε πολεῖς δμῶαί τ' ἀγέροντο·
 μήτηρ δ' ἄμφ' αὐτὸν βεβολημένη. ὅξυν δ' ἐκάστην
 δύνεν ἄχος· σὺν δὲ σφι πατὴρ ὀλοῶ ὑπὸ γῆρα

Flor. Ald. ex errore frequentissimo. αὐτῆμαρ δὲ δόμους Brub. αὐτῆμάρ
 καὶ δόμους Steph. et sic codd. omnes,
 unde recte Brunck. Beck. — δηλώσειαν
 Vatt. C. D. Hoelzlin. Shaw.

245. μὴν Vind. — δέρας Vatt. C. D.
 Reg. C. Flor. Brub. Hoelzlin. Shaw.
 δέρος Regg. A. B. D. E. Vatt. A. B.
 Vind. Guelph. Vrat. Steph., quod cum
 Brunck. et Beck. recepi.

246. ἀπρηκτος difficilis v. Ruhnk.
 ep. crit. p. 281. Non video igitur,
 quid ominosi hoc vocabulum habere
 videatur Brunckio, quare magis ipsi
 placeat ἀμέγαστος. Ceterum ille lo-
 ci sensum recte ita explicavit: Aec-
 tem vi cogent, ut sibi vellus tradat,
 si ad eum pervenerint. Sed illuc
 perveniendum est. Quantumlibet
 animi et corporis robore praestent,
 non effugient, quin longissimum iter
 faciendum sit, et iter facientibus
 difficillimi perferendi sint labores.

250. ὀλοφύρατο Vind. Vrat.

251. δειλὸς Guelph.

252. ἐτέλεσας Flor.

253. Hic versus in Vat. B. ita legi-
 tur: Αἴσωνα δ' αὐτὸν μέγα μοῖρα δυσ-
 ἄμμορος ἤχθετο πάντων, quae quin

sit prioris recensionis lectio, dubitari
 vix potest, a librario enim profectam
 esse quis putet, si vel exquisitum ge-
 nitivi πάντων usum consideraverit.
 In βέλτερον, quod deinde nude po-
 situm est omisso verbo, non offenden-
 dum est, eodem enim modo legitur
 Hom. Od. VI, 282, sed mirus est
 accusativus Αἴσωνα, quum ἀχθεσθαι
 vi intransitiva adhibitum cum dativo
 construi soleat, ut Hom. Od. XIV, 366.
 Callim. H. in Cer. v. 32.

254. τὸ πάροιθεν cum Vrat. Beck.
 scripsi, quum vulgo in unum verbum
 jungatur. — ἐλυσθαις Vat. B. eadem
 varietate, quae conspicua est etiam
 Hom. Il. XXIII, 393. XXIV, 510.
 Oppian. Cyneg. III, 418. Tryphiod. v.
 262, ubi vid. quae monuit Wernick.

256. ὧς dedit Beck. lectore non
 monito, sine causa.

258. Ad ἀνδρομέην in marg. Reg.
 A. legitur: γρ. Ἀντιόπην, ἧτις ἦν
 μήτηρ τοῦ Αἰήτου. — προέοικε
 Vat. D.

260. ἐπὶ προμολῆσιν ἰόντων Regg.
 A. E. ἐπὶ προβολῆσι κιόντων Vatt. C.
 D. ὑπὸ προμολῆσι κιόντες Guelph.

262. βεβολομένη Guelph.

- ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσι καλυψάμενος γοάσκειν.
 265 αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα κατεπρήνεν ἀνίας
 θαρσύνων, δμῶεσσι δ' ἄρήϊα τεύχε' αἶρειν
 πέφραδεν· οἱ δὲ σῖγα κατηφέες ἤϊροντο.
 μήτηρ δ' ὥς τὰ πρῶτ' ἐπεχέυατο πῆχεε παιδί,
 ὥς ἔχετο κλαίους' ἀδινώτερον, ἥντε κούρη
 270 οἴοθεν ἀσπασίως πολιὴν τροφὸν ἀμφιπесоῦσα
 μύρεται, ἥ οὐκ εἶδιν ἔτ' ἄλλοι κηδεμονῆες,
 ἀλλ' ὑπὸ μητροιῇ βλῶτον βαρὺν ἡρῆλάξει,
 καὶ ἔ νέον πολέεσσιν ὀνειδέσιν ἐστυφέλιξεν·
 τῇ δέ τ' ὀδυρομένη δέδεται κέαρ ἔνδοθεν ἄτη,
 275 οὐδ' ἔχει ἐκφλύξαι τόσσον γόνυ, ὅσσον ὄρεχθεῖ.
 ὥς ἀδινὸν κλαίεσκεν ἐὼν παῖδ' ἀγκὰς ἔχουσα
 Ἀλκιμῆδῃ, καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσύνησιν.
 „Αἶδ' ὄφελον κεῖν' ἡμᾶρ, ὅτ' ἐξεπόντος ἄκουσα
 „δειλὴ ἐγὼ Πελῖαο κακὴν βασιλῆος ἐφετμὴν,
 280 „αὐτίκ' ἀπὸ ψυχὴν μεθέμεν κηδέων τε λαθέσθαι,

264. ἐντυπὰς Vind. Obversatus est Nostro versus Homericus II. XXIV, 163 ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ καλυμμένος.

265. ὁ Vrat. Brunck. Beck. male. 267. οἱ δὲ σῖγα codd. et edd. vett. omnes (σῖγα Flor.) praeter ed. Paris., ubi ex correctione metrica, ut videtur, οἱ δαὶ σῖγα legitur, quod recepit Steph. Rara profecto productio syllabae brevis in thesi sequente σ, quam tamen ferendam judicarunt editores omnes, nec non Jacobs. Animadv. in Anthol. Gr. III, 3 p. 781 et Ind. in Not. crit. Anth. Palat. p. 1043, eandemque vitiosam quidem sed ab ipso Apollonio profectam arbitratur Gerhard. Lect. Apollon. p. 44 et p. 121. Sed tam turpe vitium rhythmicum in Apollonio non ferendum esse opinatus Wernick. ad Tryphiod. p. 399 versus ita corrigendum esse iudicat: πέφραδεν. αἶψα δὲ σῖγα κατηφέες ἤϊρόντο, duce codice Vat. B., in quo legitur πέφραδεν· οἱ δ' αἶψα κατ. Sed in hac emendatione aegre desideratur pronomen οἱ, quod non facile abesse potest, neque vitium metricum, quod vulgata lectio exhibet, tantum est, ut non eadem excusatione gaudeat, qua Homericum

πολλὰ λισσομένη II. V, 358 et similia, vid. Spitzn. de vers. her. p. 82. Ceterum lectio illa codicis Vaticani admodum memorabilis est, neque tamen inde cum Gerhardio conjecerim, prioris recensionis lectionem fuisse πέφραδεν· τοὶ δ' αἶψα, quod vitium committere Apollonius non potuit, sed aut αἶψα mero librarii errori debetur, αἶψα et σῖγα inter se confundentis, quod facile fieri potuit, aut antiquissima lectio ea fuit, quam conjectura invenit Wernickius, quod probare videtur Nonn. Dionys. XXXIV, 101 αἶψα δὲ σίγη Ἐννεπε. — ἡπείγοντο sine causa conjecit Wakefield.

268. ταπρῶτ' vulg. τὰ πρῶτ' Guelph. Vrat. Flor. Brub. Beck. recte.

269. ἀδινώτερον Vind.

272. ἡρῆλάξει male cum spiritu aspero in Brub. Steph. legitur.

273. ὀνειδέσιν Vind. — ἐστυφέλιξε Guelph.

275. Male vulgo ἐκφλύξαι. — ὅσον ἐρεχθεῖ Guelph.

278. αἶδ' ed. Steph. ex errore typos., qui in sequentes editiones usque ad Brunckium propagatus est. — ὅτε ἔξει Vind.

280. κηδέων δὲ ind.

- „οφο' αὐτός με τεῆσι φίλαις ταρχύσαο χερσίν,
 „τέκνον ἐμόν· τὸ γὰρ οἶον ἔην ἔτι λοιπὸν ἐέλδωρ
 „ἐκ σέθεν, ἄλλα δὲ πάντα πάλαι θρεπτήρια πέσσω.
 „νῦν γε μὲν ἢ τὸ πάροιθεν Ἀχαιῖάδεσβιν ἀγῆτῃ,
 285 „δμῶς ὅπως, κενεοῖσι λελεῖψομαι ἐν μεγάροισιν,
 „σεῖο πόθῳ μινύθουσα δυσάμμορος, ᾧ ἔπι πολλήν
 „ἀγλαῖην καὶ κῦδος ἔχον πάρος, ᾧ ἔπι μούνῳ
 „μίτρην πρῶτον ἔλυσα καὶ ὕστατον. ἔξοχα γάρ μοι
 „Εἰλειθυία θεὰ πολέος ἐμέγηρε τόκοιο.
 290 „ὧ' μοι ἐμῆς ἄτης· τὸ μὲν οὐδ' ὄσον, οὐδ' ἐν ὀνείρῳ
 „ὠϊδάμην, εἰ Φοῖξος ἐμοὶ κακὸν ἔσσετ' ἀλύξας.“
 „Ὡς ἤγε στενάχουσα κινύρετο· ταὶ δὲ γυναιῖκες
 ἀμφίπολοι γοάσκον ἐπισταδόν· αὐτὰρ ὁ τήνγε
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρηγορέων προσέειπεν.
 295 „Μῆ μοι λευγαλέας ἐνιβάλλεο, μήτερ, ἀνίας
 „ᾧδε λήην, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐρητύσεις κακότητος
 „δάκρυσιν, ἀλλ' ἔτι κεν καὶ ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἄροιο.

281. ταρχύσας Med. Vatt. A. C. D. marg. Vind. marg. Vrat. ταρχύσης Reg. A. ταρχύσαις Reg. B. Vind. Vrat. ταρχύσαιο Reg. C. τάρχυσα χέρεσσι Guelph., cui in margine adscriptum τὸ σ' ἐκβάλλεται τοῦ μέτρον ἔνεκα. Reliqui codd. et edd. omnes recte ταρχύσαο praebent, turbas vero illas vere monet Brunckius ex inscitia librariorum natas esse, qui non intellectam particulae ὄφρα constructionem emendare conabantur.

283. Brunckius articulum hic male abesse ratus, ita eum restitui posse iudicat: ἐκ σέο, τᾶλλα δὲ πάντα. Sed eodem sensu ἄλλα πάντα recurrit I, 1209. Cf. quae ad I, 910 monentur.

284. τοπάροιθεν Brunck.

285. κεν εἰοῖσι vulg. κενεοῖσι ex Huetii emendatione dedit Brunck., idque praebent Vat. B. et Schol. Paris. — γε λείψομαι Guelph. βιώσομαι in priore recensione lectum fuisse tradunt Scholia vulgata, βείομαι Schol. Paris., quod quum aperte corruptum iudicat Gerhard. p. 9, non meminit loci Homericum Il. XXII, 431 τί νῦν βείομαι αἰνὰ παθοῦσα. Imo illud βιώσομαι ex interpretatione natum videtur, quare antiquitus lectum fuisse conicio κενεοῖσι γε βείο-

μαι, assumpto γε ex Guelph. (nam in duplici γε nemo offendet, qui contulerit Valck. ad Eur. Phoen. 557. Reisig. Conjectan. p. 248. Heindorf. ad Plat. Euthyd. p. 319. Stallb. ad Plat. Phileb. p. 213.) Hinc simul intelligitur id, in quo explicando, quum βιώσομαι nihil reprehensionis habeat, frustra laboravit Gerhard., quid commoverit Apollonium ad locum mutandum: scilicet rejecit formam βείομαι improbatam ab Aristarcho apud Schol. Il. XXII, 431.

286. In priore recensione ita lectum fuisse tradunt Scholia: οἷζυρῇ ἀχέεσσι δυσάμμορος, cui addunt variam lectionem σεῖο πόθῳ, φίλε κοῦρε, δυσάμμορος. Hom. H. in Cer. v. 201 ἦστο πόθῳ μινύθουσα. — δυσάμμορος Guelph.

288. μήτηρ Vrat. Schol. Paris.

290. ᾧ μοι Guelph.

291. De singulari particulae εἰ usu v. Herm. ad Vig. p. 830.

292. Dispicet et articuli usus et ordo verborum ταὶ δὲ γυναιῖκες ἀμφίπολοι, quare malim τῇ δὲ, dativo ab ἐπισταδόν pendiente, quod recte ἐφειστηκυῖαι explicant scholia.

293. ὁ Brunck. Beck. ut supra v. 265.

295. μήτηρ Flor.

296. ἐρητύσης Reg. A.

- „πήματα γάρ τ' ἀτδήλα θεοὶ θνητοῖσι νέουσιν,
 „τῶν μοῖραν κατὰ θυμὸν ἀνιάζουσά περ ἔμπης
 300 „τλήθι φέρειν· θάρσει δὲ συνημοσύνησιν Ἀθήνης
 „ἥδ' ἐθεοπροπίησιν, ἐπεὶ μάλα δεξιὰ Φοῖβος
 „ἔχρη, ἀτὰρ μετέπειτα ἀριστήων ἐπαρωγῇ.
 „ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθι μετ' ἀμφιπόλοισιν ἔκηλος
 „μίμνε δόμοις, μηδ' ὄρνις ἀεικελίη πέλε νηϊ·
 305 „κεῖσε δ' ὁμαρτήσουσιν ἔται δμῶές τε κίοντι.“

- Ἡ καὶ ὁ μὲν προτέρωσε δόμων ἐξῶρτο νέεσθαι.
 οἶος δ' ἐκ νηοῦ θυνώδεος εἶσιν Ἀπόλλων
 Ἀήλον ἀν' ἡγαθέην ἥε Κλάρον ἢ ὅ γε Πυθῶ
 ἢ Λυκίην εὐρεῖαν ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇσιν,
 310 τοῖος ἀνὰ πληθύν δῆμον κίεν· ὦρτο δ' αὐτῇ
 κεκλομένων ἀμυδῖς. τῷ δὲ ξύμβλητο γεραιῇ
 Ἰφιάς, Ἀρτέμιδος πολιόχου ἀρήτιρα,
 καὶ μιν δεξιτερῆς χειρὸς κύσεν οὐδέ τι φάσθαι
 ἔμπης ἱεμένη δύνατο προθέοντος ομίλου·
 315 ἀλλ' ἢ μὲν λίπετ' αὖθι παρακλιδὸν, οἷα γεραιῇ
 ὀπλοτέρων, ὁ δὲ πολλὸν ἀποπλαγχθεῖς ἐλιάσθη.

- Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόλῃος ἐϋδμήτους λίπ' ἀγνιάς,
 ἀκτὴν δ' ἴκανε Παρασῆδα, τῇ μιν ἑταῖροι
 δειδέχασθ' Ἀργῶν ἀμυδῖς παρὰ νηϊ μένοντες.
 320 στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῆς· οἱ δ' αὐτίοι ἡγρεθέοντο.

298. νέμονται Vat. B. a manu prima.

300. συνημοσύνησι Vind.

301. θεοπροπίουσιν Regg. A. C. E., quod cur ex his tribus codd. receperint Brunck. et Beck. non intelligo.

302. μετέπειτά γ' ἀριστήων vulg. sed γ' omittit Flor., quare non dubitavi otiosam particulam ejicere, quam librarius metri emendandi studiosus inseruit, sed in tertio pede et post illiusmodi vocabula hiatus frequentissimus est, ut II. XXIV, 297 ἔπειτα ἐποτρύνουσα. Od. XII, 397. XIV, 249 ἔπειτα ἐμοί. XVI, 48 ἔπειτα Ὀδυσσεύς. XVII, 67 ἔπειτα ἀλεύατο. II. IV, 96 μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ. Od. III, 175 τάχιστα ὑπὲν et similia. Assentientem de loco nostro habeo Gerhard. p. 191.

303. νῦν omittunt Vind. Vrat.

304. Hunc versum, ex Hom. II.

XXIV, 218 haustum, laudat Schol. ad Aristoph. Plut. v. 63.

305. Ad ὁμαρτήσουσιν ἔται anim. advertant digammatis patroni.

306. ὦρτο Guelph. — In sequentibus Apollonius imitari videtur Hom. H. Apoll. 179 sqq. Nostrum imitantur Dionys. Perieg. 144 et Virg. Aen. IV, 143.

311. γεραιῇ Vrat.

313. οὐδ' ἔτι vulg. οὐδέ τι Regg. A. B. D. E. Vatt. A. D. Guelph. Vrat. Brunck. Beck.

316. πολλῶν Flor. — ἀποπλαγχθεῖς Vind. ἀποπλαγχθεῖς Guelph.

318. ἴκανε Vrat. et Brunck. Beck. ut solent. — Antecedens δ' inepte Beckius monet in τ' mutari potuisse, hoc enim nihil foret, δέ vero in apodosi notissimum est.

320. ἄρα Vind. Vrat. — προμολῆς codd. nonnulli Brunckii, qui hunc genitivum recepit, Beckio recte non

ἔς δ' ἐνόησαν Ἀκαστον ὁμῶς Ἀργον τε πόλῃος
νόσφι καταβλώσκοντας, ἐθάμβησαν δ' ἐσιδόντες
πασσυνδίῃ Πελῖαο παρὲκ νόον ἰθύνοντας.

ἄρμα δ' ὃ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμφέχετ' ὄμους

325 Ἀργος Ἀρεστορίδης λάχνη μέλαν· αὐτὰρ ὃ καλήν
δίπλακα, τήν οἱ ὅπασσε κασιγνήτῃ Πελόπεια.

ἀλλ' ἔμπης τὰ μὲν τε διεξερέεσθαι ἕκαστα
ἔσχετο· τοὺς δ' ἀγορήνδε συνεδριάσθαι ἄνωγεν.

αὐτοῦ δ' ἰλλομένοις ἐπὶ λαΐφεσιν ἡδὲ καὶ ἰστώ

330 κεκλιμένῳ μάλα πάντες ἐπισχερῶ ἐδριώοντο.

τοῖσιν δ' Αἴσονος νιὸς εὐφρονέων μετέειπεν.

„Ἄλλα μὲν ὅσσα τε νῆϊ ἐφοπλίσσασθαι ἔοικεν,

„πάντα γὰρ εὖ κατὰ κόσμον, ἐπαρτέα κεῖται ἰούσιν.

„τῷ οὐκ ἂν δηναῖον ἐχοίμεθα τοῖο ἔκητι

obsequente, codicum enim in hac re nulla auctoritas, dativum vero unice verum esse docet supra v. 260. III, 215. IV, 1160. Arat. Phaen. 239 (ubi ἐπὶ δὲ προμολῇσι legendum).—Schol. Flor. ad I, 1174 ita hunc versum laudat: στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῇσιν, οἱ δ' ἀντίοι ἡγρέθοντο, eodem modo Schol. Paris., nisi quod ἐνὶ habet.

322. ἐπιδόντες Guelph.

323. πασαιδίῃ Vind. πανσυνδίῃ Guelph. sed recte reliqui libri πασυνδίῃ, qua forma constanter utitur Apollonius, v. Gerhard. p. 94. Iota subscriptum male omiserunt Brunck et Beck. — ἰθύνοντας ex conjectura Brunck. et Beck., quia verbum intransitivum postulare sensus videtur, sed metro illud adversari non animadverterunt, quapropter necessario retinenda est librorum lectio, quamquam fatendum est, nusquam ab Apollonio ἰθύνειν hoc sensu usurpatum esse.

324. ἀμφέχετ' ὄμοις Hoelzlin. et Shaw., nescio ex quo fonte, quamquam sic in Vat. C. legi videtur. ἀμφ' ἔχετ' Vrat.

326. ὅπασσε Vind. Vrat. — κασιγνήτην Vind.

329. ἰλλομένοις Vrat. — λαΐφεσι Vrat.

330. ἐπ' ἰσχερῶ Flor.

331. τοῖσι Vind. Vrat.

332. ἐφοπλίσσασθαι vulg., quod correxit Brunck. — Propter hiatum in νῆϊ ἐφοπλίσσασθαι Hermann. ad Orph. p. 731 fortasse νηυσὶν scri-

bendum esse iudicat, comparans I, 235, cujus versus alia est ratio. Hic singularem sensus postulat, neque mutatione opus est, quum hiatus post ἱ dativi sit frequentissimus. Exempla HomERICA ipse conguessit p. 730, apud Nostrum recurrit III, 421. 849. 1283.

333. Quum vulgo in hoc versu non interpungeretur, particulae γὰρ locus non esse videbatur, quare eam in μάλ' mutavit Huetius, quod receperunt Brunck. et Beck. Ut vero γὰρ retineri posset, Gerhard. p. 73 versu praecedente ἄλλα μὲν in ἄρσασμεν mutavit. Sed in ἄλλα μὲν non offendendum esse, quod videtur Gerhardio, mox ostendemus, neque omnino tanto molimine opus est, quum virgula post κόσμον posita, quod in textu feci, sensus optime hic evadat: *reliqua quidem, quae ad navem instruendam necessaria sunt, parata nobis sunt ad profectionem, omnia enim justo sunt ordine, sed duce opus est, priusquam proficiscamur, quem jam eligatis velim.* — ἐπαρτέως Guelph.

334. τοῖο γ' ἔκητι ex Reg. D. Brunck. et Beck., sed notus est ante ἔκητι hiatus. Apud Nostrum I, 116 Διωνύσοιο ἔκητι. 902 Πελῖαο ἔκητι. II, 253. 297. 755. III, 621. 1060 τοῖο ἔκητι. IV, 1087. 1199 σεῖο ἔκητι, quorum locorum plurimos Brunckius aut nullis aut paucissimis libris assentientibus mutavit.

- 335 „ναντιλῆς, ὅτε μοῦνον ἐπιπνεύδουσιν αἴηται.
 „ἀλλὰ, φίλοι, ξυνὸς γὰρ ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω,
 „ξυναὶ δ' ἄμμι πέλονται ἐς Αἰήταο κέλευθοι.
 „τοῦνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφειδήσαντες ἔλεσθε
 „ὄρχαμον ἡμείων, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο,
 340 „νεῖκεα συνθεσίας τε μετὰ ξείνοισι βαλέσθαι.“
 „Ὡς φάτο· πάπτηναν δὲ νέοι θρασὺν Ἡρακλῆα
 ἦμενον ἐν μέσσοισι· μὴ δέ ἐ πάντες αὐτῇ
 σημαίνειν ἐπέτελλον· ὁ δ' αὐτόθεν, ἔνθα περ ἦστο,
 δεξιτερὴν ἀνὰ χεῖρα τανύσατο φώνησέν τε.
 345 „Μή τις ἐμοὶ τόδε κῦδος ὀπαξέτω. οὐ γὰρ ἔγωγε
 „πείσομαι, ὥστε καὶ ἄλλον ἀναστήσεσθαι ἐρῶξω.
 „αὐτὸς, ὅτις ξυνάγειρε, καὶ ἀρχεῖοι ὀμάδοιο.“
 Ἦ ὅα μέγα φρονέων, ἐπὶ δ' ἤνεον, ὥς ἐκέλευεν
 Ἡρακλῆς· ἀνὰ δ' αὐτὸς ἀρήϊος ὥρνυτ' Ἰήσων
 350 γηθόσυνος, καὶ τοῖα λιλαιομένοις ἀγόρευεν.
 „Εἰ μὲν δὴ μοι κῦδος ἐπιτρωπάτε μέλεσθαι,
 „μηκέτ' ἔπειθ', ὥς καὶ πρὶν, ἐρητύοιτο κέλευθα.
 „νῦν γε μὲν ἤδη Φοῖβον ἀρεσσάμενοι θνέεσθιν
 „δαῖτ' ἐντυνώμεσθα παρασχεδόν. ὄφρα δ' ἴωσιν
 355 „δμῶες ἐμοὶ σταθμῶν σημάντορες, οἷσι μέμνηεν
 „δεῦρο βόας ἀγέληθεν ἐὺ κρίναντας ἐλάσσαι,
 „τόφρα κε νῆ' ἐρύσαιομεν ἔσω ἄλως, ὅπλα τε πάντα

335. ἐπιπνεύσουσιν ex uno Reg. D. Brunck. et Beck., sed nulla est conjunctivi necessitas, quum non tam de conditione, quam de tempore agatur, et de re certa sermo sit. Inepte vero Brunckius putat, ἂν ex priore membro repetendum esse; quem vero confert locum I, 245, ejus alia est ratio.

337. ἄμμι Vat. D.

338. ἐλέσθαι Vind.

339. ὑμείων vulg. ἡμείων Regg. A. C. E. Vat. B. et sic Brunck., quod male non recepit Beck., ejus enim, quem elegissent, imperio Iason et ipse obsecuturus erat.

341. νέον Guelph. — ἡρακλέα Steph. errore typ.

342. ἔ omittit Vrat.

343. σημένειν Vind.

344. τανύσατο Vind. Vrat.

346. ὅς τε Regg. A. C. E. ὅς γε Heerstel. nescio an ex Guelph. ὥς

δὲ ex conjectura Brunck. et Beck., sed vulgatum ὥστε et sic seu quemadmodum (vid., si tanti est, Thiersch. Gr. gr. p. 601 ed. nov.) unice verum est. — ἀναστήσεσθαι vulg. ἀναστήσεσθαι Regg. A. B. C. D. E. Vat. D. Guelph. Vind. Vrat., quod recte receperunt Brunck. Beck.

347. συνάγειρε Vind. Vrat.

349. ὥρνυτ' Reg. A.

350. ἀγόρευσεν Guelph.

352. ἔπειτ' Flor.

354. ἐντυνώμεθα Vind. Vrat. — ἴασιν Med.

356. ἐὺκρίναντας vulg., quod recte disjunctit Brunck. ἐὺκρίνοντας Guelph. teste Piers. — ἐλάσαι Reg. A.

357. ἐρύσσομεν Reg. A. teste Ruhnck. ἐρύσσομεν Regg. B. C. D. E. Vind. Vrat., qui conjunctivus propter praecedens xε ferri nequit, quare vulgatum dedi cum Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Flor. Brub. Brunck. Beck.

„ἐνθήμενοι πεπάλαχθε κατὰ κληῖδας ἑρετμά.

„τείως δ' αὖ καὶ βωμόν ἐπάκτιον Ἐμβασίοιο

360 „θείομεν Ἀπόλλωνος, ὃ μοι χρείων ὑπέδεκτο

„σημάνειν δείξειν τε πόρους ἄλδς, εἴ κε θυηλαῖς

„οὐ ἔθεν ἐξάρχωμαι ἀεθλεύων βασιλῆϊ.

Ἡ ῥα καὶ εἰς ἔργον πρῶτος τράπεθ' οἱ δ' ἐπανεῖσταν
πειθόμενοι· ἀπὸ δ' εἴματ' ἐπήτριμα νηήσαντο

365 λείω ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα

κύμασι, χαιμερίῃ δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν ἄλμῃ.

νῆα δ' ἐπικρατέως Ἄργου ὑποθημοσύνησιν

ἕξωσαν πᾶμπρωτον ἐϋστρεφεῖ ἔνδοθεν ὄπλῳ

τεινόμενοι ἐκάτερθεν, ἵν' εὖ ἀραροίατο γόμοις

370 δούρατα καὶ ῥοθίοιο βίην ἔχοι ἀντιώσαν.

σκάπτον δ' αἶψα κατ' εὖρος, ὅσον περιβάλλετο χῶρος,

ἥδὲ κατὰ πρῶραν εἶσω ἄλδς, ὁσδάτιόν περ

ἐλκομένη χεῖρεσιν ἐπιδραμέσθαι ἔμελλεν.

αἰεὶ δὲ προτέρῳ χθαμαλώτερον ἐξελάχαινον

Sed conjunctivus et sensus causa et propter sequens πεπάλαχθε atque θείομεν melior videtur, quare malim τόφρα δὲ νῆ' ἐρύσωμεν, quod mutatum est fortasse a librariis propter δὲ in apodosi, in quo saepe offendentur.

358. ἀνθήμενοι Vat. C. a manu prima. — κληῖδος vulgo male. κληῖδας Regg. B. C. D. E. Vatt. A. C. D. Guelph. Med. Vind. Vrat., quod receperunt Brunck. et Beck., sed mutato accentu cum Reg. A. κληῖδας scribendum est.

359. ἐπακτίου ex conj. Stephani male Hoelzlin. et Shaw.

362. ἐξάρχωμαι Vind. — De pleonasmō οὐ ἔθεν vid. Schaeff. ad Gregor. Cor. p. 86.

363. τράπετ' Flor. — ἐπανεῖσσαν Vatt. C. D., in quo a manu secunda ἐπαίνεσαν.

364. πνθόμενοι Guelph. cum glossa interlin. μαθόντες.

368. Cogitarunt h. l. interpretes omnes de navi extrinsecus funibus succingenda et constringenda, quare offenderunt omnes in vocabulo ἐνδοθεν, quod Sanctamand. in ἐκτοθεν, Weston. Hermesian. p. 72 s. in ἐνδυτόν mutavit, Brunck. corruptum judicavit, Shaw. et Beck. cum ἐϋστρε-

φεῖ jungendum censuerunt. Sed horum nihil opus est, non enim de eo, quod putant, sermo esse potest. Solebant quidem revera naves interdum funibus succingi, sed nonnisi in summo periculo, carina jam dissiliente et disrupta, (cf. Raphael. ad Act. Apost. XXVII, 17. Passerat. ad Propert. III, 5, 23. Interpp. ad Hor. Od. I, 14, 6) id quod in nostrum locum non cadit. Itaque dubitari vix potest, quin de alia quadam colligatione, in ipsa navi facienda, loquatur poeta, quae qualis fuerit non satis perspectum habemus, sed simili fortasse ei, quam describit Orph. Arg. 1158 s.

369. θεινόμενοι Regg. A. B. C. D. E. (hic in margine habet vulgatam) Vind. Vrat., reliqui libri in vulgata consentiunt.

371. περιβάλλεται Flor. — χῶρον ex uno Guelph. receperunt Brunck. et Beck., ut εὖρος dicatur χῶρον περιβάλλεσθαι, quod fieri non potest, recte contra dicitur χῶρος περιβάλλεσθαι τὴν ναῦν.

372. ἕσσω vulg. metrica, ut videtur, correctio lectionis corruptae ἕσω, quam habent Vatt. A. D. Guelph. et Regiorum, ut videtur, nonnulli, unde Brunck. recte εἶσω dedit, obsequente Beckio.

- 375 στείρης, ἐν δ' ὀλκῷ ξεστὰς στορέσαντο φάλαγγας·
τὴν δὲ κατάντη κλῖναν ἐπὶ πρώτῃσι φάλαγγιν,
ὥς κεν ὀλισθαίνουσα δι' αὐτῶν φορέοιτο.
ὑψι δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθα μεταστρέψαντες ἕρετμὰ
πηγύιον προὔχοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδησαν.
- 380 τῶν δ' ἐναμοιβαδὶς αὐτοὶ ἐνέσταθεν ἀμφοτέρωθεν,
στέρνα θ' ὁμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν. ἐν δ' ἄρα Τίφυς
βῆσαθ', ἵν' ὀτρύνει νέους κατὰ καιρὸν ἐρύσσαι·
κεκλόμενος δ' ἥϋσε μάλα μέγα· τοὶ δὲ παραῖσσαν
ᾧ κράτει βροίσαντες ἰὴ στυφέλιξαν ἐρωῇ
- 385 νεϊόθεν ἐξ ἔδρης, ἐπὶ δ' ἐρῶσαντο πόδεσσι
προπροβιαζόμενοι· ἥ δ' ἔσπετο Πηλιάς Ἀργῶ
ρίμφα μάλ'· οἱ δ' ἐκάτερθεν ἐπίαχον αἰδούντες.
αἱ δ' ἄρ' ὑπὸ τρόπιδι στιβαρῇ στενάχοντο φάλαγγες
τριβόμεναι· περὶ δὲ σφιν αἰδυνὴ κήκιε λιγνὺς
- 390 βριθοσύνη, κατόλισθε δ' ἔσω ἀλός· οἱ δέ μιν αὖθι
ἄψ ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσε κιούσαν.
σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἕρετμὰ κατήρτυον· ἐν δὲ οἱ ἰσθὸν
λαίφεά τ' εὐποίητα καὶ ἀρμαλίην ἐβάλοντο.
- Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα περιφραδέως ἀλέγνυναν,
- 395 κληῖδας μὲν πρῶτα πάλῳ διεμοιρήσαντο,

375. στείρης δ' Reg. A.—φάλαγ-
γας Flor.

376. κλῖναν Guelph. Flor. Brub.

378. ὑψι δὲ ἐνθα Guelph.—Mat-
thiae obs. critt. p. 26 quum hunc et
qui sequitur versus spurios judicat,
quia nondum locus sit remis ad scal-
mos religandis, de qua re infra de-
mum v. 392 sermo sit, neque hos ne-
que sequentes versus satis attente le-
gisse videtur; inest enim adeo nihil
difficultatis, ut verbum non amplius
addam.

379. σκάλμοισιν Brunck. et recen-
tiores male.—Duo prima versus vo-
cabula laudat Etymol. M. p. 671, 8.

382. βήσατ' Flor.

383. παρ' ἄσσαν Vatt. A. B. D. et
C. a manu prima.

384. βροίσαντε-μῆ vulg. βροίσαντε
μῆ Vrat. βροίσαντες μῆ Vatt. A. C.
D. Guelph. Regg. A. C. E., unde recte
Brunck. dedit βροίσαντες ἰὴ, glossa
μῆ ejecta.

385. ἔδρας Vat. C.—πόδεσσι
Brunck. Beck.

388. ὑποτρόπιδι Flor. Brub.—
στενάχοντο Vrat.—φάλαγγες Flor.—
Ad verbum fere hunc locum expres-
sit Quint. Smyrn. Posthom. XII, 430
στιβαραὶ δὲ περιστενάχοντο φάλαγ-
γες τριβόμεναι, nec tamen inde cum
Wernick. ad Tryphiod. p. 287 nostro
loco correxerim στιβαραὶ, hoc enim
mutare debuit Quintus, quia verba
ὑπὸ τρόπιδι omisit, apteque Apollo-
nii τρόπιδι vocavit στιβαρῇ, quip-
pe sub qua gemuere phalanges. Imit-
tatus est etiam Tryphiod. v. 319 sqq.

389. ἐκήκιε ex conjectura dedit
Brunck., quem sequitur Beck., qui
qua causa adducti id fecerint, et quo-
modo aures eorum ferre potuerint,
ignoro. Praeterea caesuram trochai-
cam in pede quarto nunquam hi poe-
tae admiserunt, v. Herm. ad Orph.
p. 694 s. Restitui igitur librorum le-
ctionem.

392. σκαλδοῖς Vind. Vrat.

393. ἐβάλλοντο Guelph.

395. κληῖδας Brunck. et Beck. ma-

- ἄνδρ' ἐντυναμένω δοιὼ μίαν· ἐκ δ' ἄρα μέσσην
 ἦρεον Ἡρακλῆϊ καὶ ἠρώων ἄτερ ἄλλων
 Ἀγκαίῳ, Τεγέης ὅς ῥα πτολίεθρον ἔναιεν.
 τοῖς μέσσην οἴοισιν ἀπὸ κληῖδα λίποντο
 400 αὐτως, οὐ τι πάλῳ· ἐπὶ δ' ἔτρεπον αἰνήσαντες
 Τίφυν ἐϋστείρης οἰήϊα νηὸς ἔρυσθαι.
 "Ἐνθεν δ' αὖ λάϊγγας ἁλὸς σχεδὸν ὀχλίζοντες
 νήεον αὐτόθι βωμὸν ἐπάκτιον Ἀπόλλωνος,
 Ἀκτίου Ἐμβασιόιο τ' ἐπώνυμον· ὦκα δὲ τοὶ γε
 405 φιτροὺς ἀξאלῆς στόρεσαν καθ' ὑπερθεὺν ἐλαίης.
 τείως δ' αὖτ' ἀγέληθεν ἐπιπροέηκαν ἄγοντες
 βουκόλοι Αἰσωνίδαο δ' ὡς βόε. τοὺς δ' ἐρύσαντο
 κουρότεροι ἐτάρων βωμοῦ σχεδόν. οἱ δ' ἄρ' ἔπειτα
 χερνιβὰ τ' οὐλοχύτας τε παρέσχεθον. αὐτὰρ Ἰήσων
 410 εὐχετο κεκλόμενος πατρῷον Ἀπόλλωνα.
 „Κλῦθι ἄναξ, Παρασᾶς τε πόλιν τ' Αἰσωνίδα ναίων,
 „ἡμετέροιο τοκῆος ἐπώνυμον, ὅς μοι ὑπέσθης
 „Πυθοῖ χρειομένῳ ἄνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο
 „σημανέειν, αὐτὸς γὰρ ἐπαίτιος ἔπλευ ἀέθλων·
 415 „αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα σὺν ἄρτεμέεσσιν ἐταίροις
 „κεῖσέ τε καὶ παλίνορσον ἐς Ἑλλάδα. σοὶ δ' ἂν ὀπίσσω

le, ut v. 399 κληῖδα: — διμεριόσαντο
 Vat. C. διμοιράσαντο Guelph.

396. ἄνδ' Vat. A. — ἐν δ' ἄρα
 Vat. D.

397. ἦρεμον Vat. D. a manu prima,
 ἦνεμον a secunda.

398. ἄνασσε Regg. A. B. C. D. E.

399. μεσσηνειοισιν Vat. D. — ἀπο-
 κληῖδα Flor.

401. ἐρύσασθαι Guelph.

403. ἐπάκτιον codd. et edd. omnes.
 ἐπάκτιον, quod ex conjectura dedit
 Brunck., quin verum sit dubitare non
 sinit et sequens Ἀκτίου et βώμου
 ἐπάκτιον mentio I, 359 et II, 689.

406. αὐτ' Vrat. — ἐπεὶ προέηκεν
 Reg. A.

407. τοὺς γ' Reg. A.

408. βομῶν Vind.

409. παρέσχεθεν Guelph.

411. ναίων Vind.

413. χρωμένῳ Guelph.

414. σειμανέειν Flor.

415. ἀρτεμέεσσι Vrat.

416. τοὶ δ' ἄρ' vulg. σοὶ δ' ἂν

Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E.
 Med. Guelph. (in hoc σὺν δ' ἂν teste
 Piers. Veris. p. 199. Hoerstel. vero
 silet) Vind. Vrat., unde Brunck. et
 Beck: σοὶ δ' ἄρ' dederunt. Sed ni-
 hil impedit, quominus totam librorum
 lectionem σοὶ δ' ἂν recipiamus, nam
 quod illi ἂν cum futuri indicativo jun-
 gi non posse putarunt, errasse eos do-
 cent loci plurimorum scriptorum, quos
 collegerunt Markl. ad Eur. Iph. T.
 894. Brunck. ad Aristoph. Nub. 465.
 ad Soph. Philoct. 1089. ad Theogn.
 1015. Locell. ad Xenoph. Ephes. p.
 229. Wolf. ad Dem. Lept. p. 259.
 Heind. ad Plat. Phaed. p. 22. Sturz.
 Lex. Xenoph. I, 173. Schaef. ad Greg.
 Cor. p. 66. Corai. ad Heliod. p. 62.
 Dissen. Disquisitt. Philol. I p. 11. Rei-
 sig. Conjectt. p. 141 s. idemque De vi et
 usu ἂν particulae p. 100 s., et quam hic
 vim inesse dicit huic particulae cum
 futuro indicativi junctae, ut aliquid fu-
 turum esse confidentius significetur,
 ea nostro loco aptissima est. Saepius

- „τόσσω, ὅσοι κεν νοστήσομεν, ἀγλαὰ ταύρων
 „ἰρὰ πάλιν βωμῷ ἐπιθήσομεν· ἄλλα δὲ Πυθοῖ,
 „ἄλλα δ' ἔς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσω.
 420 „νῦν δ' ἴθι καὶ τήνδ' ἡμῖν, Ἐκρηβόλε, δέξο θυηλήν,
 „ἦν τοι τῆσδ' ἐπίβαθρα χάριν προτεθείμεθα νηὸς
 „πρωτίστην· λύσαιμι δ', ἄναξ, ἐπ' ἀπήμονι μοίρῃ
 „πείσματα σὴν διὰ μῆτιν· ἐπιπνεύσεις δ' ἀήτης
 „μείλιχος, ᾧ κ' ἐπὶ πόντον ἐλευσόμεθ' εὐδιόωντες.“
 425 Ἡ καὶ ἅμ' εὐχολῇ προχύτας βάλε. τῷ δ' ἐπὶ βουσὶν
 ζωσάσθην, Ἀγκαῖος ὑπέρβιος Ἡρακλῆς τε.
 ἦτοι ὁ μὲν ῥοπάλῳ μέσσον κάρη ἅμφι μετώπῳ
 πλῆξεν, ὁ δ' ἀθρόος αὖθι πεσὼν ἐνερείσατο γαίῃ·
 Ἀγκαῖος δ' ἑτέροιο κατὰ πλατὺν ἀνχένα κόψας
 430 χαλκίῳ πελέκει κρατεροὺς διέκερσε τένοντας·
 ἦριπε δ' ἀμφοτέροισι περιρῶδηδης κεράεσσιν.
 τοὺς δ' ἔταροι σφάξαν τε θοῶς δεῖράν τε βοείας,
 κόπτον δαίτρευνόν τε καὶ ἰερὰ μῆρ' ἐτάμοντο,
 καδδ' ἄμνυδις τὰ γε πάντα καλύψαντες πύκα δημῷ
 435 καῖον ἐπὶ σκίλῃσιν· ὁ δ' ἀκρήτους χεῖς λοιβάς
 Αἰσονίδης, γήθει δὲ σέλας θηεύμενος Ἴδμων
 πάντοσε λαμπόμενον θυέων ἅπο, τοῖό τε λιγνὺν
 πορφυρέαις ἐλίκεσσιν ἐναῖσιμον αἰέσσουσαν·
 αἶψα δ' ἀπηλεγέως νόον ἔκφατο Λητοῖδαι.
 440 „Τμῖν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρεῖώ τε περῆσαι
 „ἐνθάδε κῶας ἄγοντας· ἀπειρέσιοι δ' ἐνὶ μέσσω
 „κεῖσέ τε δεῦρό τ' ἕασιν ἀνερχομένοισιν ἄεθλοι.

hac constructione Apollonius utitur, ut I, 663 οὐδέ τι πάμπαν Θυμηδὲς κεν τοῖσι τόγ' ἔσσεται. II, 18 ἢ κέν τις στυγερώς κρατερὴ ἐπιέσσετ' ἀνάγκη. III, 506 ὥρη μητιάσθαι ὃ κ' ἔρξομεν. III, 1026 ὥς κέν τοι ἐγὼ μητίσομ' ἀρωγὴν. IV, 405 οὐδ' ἂν ὅμως περιναίεται ἀντιώσιν. IV, 408 οὐδ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπέξω. III, 793 καὶ κέν με διὰ στόματος φορέουσαι Κολχίδες — μωμήσονται.

417. τόσσον Vrat. — ὅσοι Vind. Vrat. — κε Vrat. — νοστήσομέν γε Reg. A.

418. ἰερὰ Vind.

423. σὴν Vind.

427. μέσον Vind. Vrat. — κάρη Vind. — Pro vulg. μέτωπα ex Regg.

A. B. C. D. E. et Vat. C. μετώπῳ recte receperunt Brunck. et Beck., nam neque accusativus, neque pluralis ferri potest.

428. ἀθρόως Vind. Vrat. ἀθρόον Reg. A.

431. περιρῶδης male, ut solent, Brunck. Beck.

432. σφάξαντες θοῶς Flor.

437. θυέων. ἀπὸ τοῖο Vrat.

438. ἀναῖσιμον Vatt. C. D.

440. ἡμῖν Vatt. A. C. D.

441. ἔχοντας vulg. ἄγοντας Regg.

A. B. C. D. E. Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck. Eadem confusio est infra v. 889.

442. ἕασιν Guelph. ut semper.

- „αὐτὰρ ἐμοὶ θανέειν στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
 „τηλόθι πον πέπρωται ἐπ' Ἀσίδος ἡπείροιο.
 445 „ὦδε κακοῖς δεδαῶς ἔτι καὶ πάρος οἶωνοῖσιν
 „πότμον ἐμὸν πάτρης ἐξήϊον, ὄφρ' ἐπιβαίην
 „νῆος, εὐκλείη δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· κοῦροι δὲ θεοπροπλῆς αἶοντες
 νόστῳ μὲν γήθησαν, ἄχος δ' ἔλεν Ἴδμονος αἴσῃ.
 450 ἦμος δ' ἠέλιος σταθερὸν παραμείβεται ἡμαρ,
 αἱ δὲ νέον σκοπέλοισιν ὑποσκιόωνται ἄρουραι
 δειλινὸν κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἡέλιιο,
 τῆμος ἄρ' ἦδη πάντες ἐπὶ ψαμάθοισι βαθεῖαν
 φυλλάδα χευάμενοι πολιοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
 455 κέκλινθ' ἐξείης· παρὰ δὲ σφίσι μυρὶ ἔκειτο
 εἶδατα καὶ μέθυ λαρόν, ἀφυσσαμένων προχόῃσιν
 οἰνοχόων· μετέπειτα δ' ἀμοιβαδὶς ἀλλήλοισιν
 μυθεῦνθ', οἷά τε πολλὰ νέοι παρὰ δαιτὶ καὶ οἴνῳ
 τερπνῶς ἐψιόωνται, ὅτ' ἄατος ὕβρις ἀπείη.
 460 ἔνθ' αὖτ' Αἰσονίδης μὲν ἀμήχανος εἶν ἐοῖ αὐτῷ
 πορφύρεσκεν ἕκαστα κατηφιόωντι ἑοικώς.
 τὸν δ' ἄρ' ὑποφρασθεὶς μεγάλη ὀπὶ νείκεσεν Ἴδας.
 „Αἰσονίδη, τίνα τήνδε μετὰ φρεσὶ μῆτιν ἐλίσσεις;
 „αὖδα ἐνὶ μέσσοισι τεδὸν νόον. ἡέ σε δαμνᾷ

443. *στυγερῆς* Guelph.—*ἐπὶ* vulg.
 ὑπὸ Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C.
 D. Med. Guelph. Vind. Vrat. Brunck.
 Beck. Hoc verum esse docet ὑπὸ
 δαίμονος αἴσῃ apud Quint. Smyrn.
 IX, 502. X, 396.

444. *ἀσίδος* Reg. A. *αἰσίδος*
 Vrat.

445. *κακοῖσι* Guelph.

446. *ἐπιβαίην* Vind.

448. *θεοπροπίης* Guelph.

450. Respicit hunc versum Etymol.
 M. p. 724, 42.

451. Propter frequentissimam prae-
 positionum *ἐπὶ* et *ὑπὸ* confusionem
 in verbis maxime compositis (v. Spitz-
 ner. obs. ad Quint. Smyrn. p. 202 s.)
 facile aliquis adduci possit, ut usita-
 tius *ἐπισιόωνται* reponendum putet
 ex Quinto et Nonno, quorum ille di-
 xit *ἐπεσιόωντο* δ' ἄλωαι V, 346, hic
ἐπεσιόωντο κολῶναι XXXVIII, 20.
 XLVI, 150, sed non tantum horum

imitationi tribuendum est, ut *invitis*
libris aliquid mutetur.

453. *ψαμάθοιο* Vatt. C. D.—*βα-
 ρεῖαν* Vind., sed vulg. margini ad-
 scripta est.

456. *ἀφυσσόμενων* Reg. A. *ἀφυσ-
 σόμενων* Vat. B. et nonnulli, ut vi-
 detur, ex Regg., unde recepit Brunck.,
 propter temporum, ut dicit, rationem,
 ex qua nullam video praesentis neces-
 sitatem. Quare plurimorum librorum
 lectionem, a Beckio quoque postha-
 bitam, revocavi.—*προχόῃσιν* vulg.
προχόοισιν Reg. E., quod dedit Steph.,
προχόῃσιν Regg. A. B., quod recte
 reposuit Brunck.

457. Locos similes indicat Ruhn-
 k. ep. crit. p. 114.

460. *μὲν* omittit Flor.

464. *μέσσοισι* Vrat. Flor.—Pro-
 ductio syllabae brevis ante *μέσσοισι*
 exemplo Homérico caret, sed eandem
 habet Noster II, 879 *ἐνὶ μέσσοις* et

465 „τάρβος ἐπιπλόμενον, τότε ἀνάλκιδας ἄνδρας ἀτύξει;
 „ἴστω νῦν δόρυ δοῦρον, ὅτῳ περιώσιον ἄλλων
 „κῦδος ἐνὶ πτολέμοισιν αἰέρομαι, οὐδὲ μ' ὀφέλλει
 „Ζεὺς τόσον, ὁσσάτιόν περ ἐμὸν δόρυ, μὴ νύ τι πῆμα
 „λοιγίον ἔσσεσθαι μῆδ' ἀκράαντον ἄεθλον

470 „Ἴδεω ἐσπομένοιο, καὶ εἰ θεὸς ἀντιώωτο.
 „τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν ἀοσσητῆρα κομίζεις.“

Ἡ καὶ ἐπισχόμενος πλείον δέπας ἀμφοτέρῃσιν
 πῖνε χαλίκρητον λαρόν μέθυ· δεύετο δ' οἶνον
 χεῖλεα κυάνεαί τε γενειάδες· οἱ δ' ὁμάδῃσαν

475 πάντες ὁμῶς, Ἴδμων δὲ καὶ ἀμφραδίην ἀγόρευσεν.
 „Δαιμόνιε, φρονέεις ὀλοφῶϊα καὶ πάρος αὐτῷ.
 „ἦέ τοι εἰς ἄτην ζωρὸν μέθυ θαρσαλέον κῆρ
 „οἰδάνει ἐν στήθεσσι, θεοὺς δ' ἀνέηκεν ἀτίξιν;
 „ἄλλοι μῦθοι ἔασι παρήγοροι, οἷσί περ ἀνῆρ
 480 „θαρσύνει ἔταρον· σὺ δ' ἀτάσθαλα πάμπαν ἔειπας.
 „τοῖα φάτις καὶ τοὺς πρὶν ἐπιφλύειν μακάρεσθιν

IV, 870 διὰ μέσσην, ut Dionys. Perieg. 918 ἐνὶ μέσσησιν.

465. ἀτίξει Vat. B. Guelph.

466. Imitationes poetarum latinorum indicat Ruhnck. ep. crit. p. 282.

467. πτολέμοισι Vrat. — Male Beckius verba οὐδ' — δόρον parenthesi inclusit, ignarus constructionis apud epicis frequentissimae, proptereaque perperam οὐ δέ μ' scripsit. Contra peccavit Brunck., qui ex more suo οὐδ' ἐμ' dedit. Restitui unice veram librorum lectionem.

468. τοι Vrat.

469. ἔσσεσθαι Vrat. Flor. — ἀκράαντον Guelph.

470. Initio versus inest hiatus, qui ferri nequit, nec male sensui consuluit Spitzner. de vers. her. p. 109, Ἴδεω γ' ἐσπομένοιο legendum iudicans, quae emendatio confirmatur loco Iliadis, qui Nostro obversatus est X, 246. τούτου γ' ἐσπομένοιο. Sed in textu nihil mutare ausus sum. — ἐπομένοιο Flor.

471. Apte Brunckius comparat Hom. II. XV, 254.

472. ἐπισχόμενον Flor. — ἀμφοτέρωσι Vatt. A. C. D. Flor. Brub. vid. ad III, 1020.

473. χαλίκρητον Vrat. χαλίκρητον Schol. Paris.

475. ἀμφραδίην Reg. A. Vat. D.

476. αὐτῷ quum non ad Iasonem referendum sit, sed ad Idam, ut σοὶ αὐτῷ expectetur, facile aliquis adduci possit, ut αὐτῷ corrigendum putet, quod ita usurpari notum est, praesertim quum Reg. A. exhibeat il-lud ipsum αὐτῷ cum glossa interlinari σοὶ. Sed in poeta epico ab hac emendatione abstinendum est, et putandum, pronomen σοὶ omissum esse. Non dissimile est III, 321, ubi αὐτούς pro ἡμᾶς αὐτούς positum est; et III, 350, ubi plane ut nostro loco αὐτῷ pro σοὶ αὐτῷ.

477. ἦέ τι Reg. A.

478. ἀνέοικε Reg. A. cum glossa interl. οὐ προσήκει. — ἀτύζειν vulg. ἀτίξιν Vat. B. Vind. Vrat. marg. Reg. B., quod sensus causa praefendum esse viderunt Ruhnck. epist. crit. p. 93, Brunck. et rell. Eadem verba inter se commutata erant supra v. 465.

479. ἔασι Guelph. Steph. — κεν pro περ ex conjectura Brunck. Beck., de quo ad v. seq.

480. θαρσύνει vulg. θαρσύνει Med. Reg. B. Vatt. A. D. Vind. Vrat. Flor., quod recte recepit Brunck., sed male propterea versu praecedente περ in κεν mutandum iudicavit, obsequente Beckio. De particula ἄν apud opta-

„νῆας Ἀλωϊάδας, οἷς οὐδ' ὅσον ἰσοφαρίζεις
 „ἡνορέην· ἔμπης δὲ θοοῖς ἐδάμησαν οὔστοις
 „ἄμφω Αἰητοῖδαο καὶ Ἰφθιμοὶ περ ἔοντες.“

485 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσαν ἄδην Ἀφαρρήϊος Ἰδας,
 καὶ μιν ἐπιλλίζων ἡμείβετο κερτομίοισιν.

„Ἄργει νῦν τόδε σῆσι θεοπροπίησιν ἐνίσπε,
 „εἰ καὶ ἐμοὶ τοιόνδε θεοὶ τελέουσιν ὄλεθρον,
 „οἶον Ἀλωϊάδῃσι πατήρ τεός ἐγγυάλισεν·

490 „φράζεο δ' ὅπως χεῖρας ἐμὰς σόος ἐξאלέοιο,
 „χρεῖω θεσπίζων μεταμῶνιον εἴ κεν ἀλώῃς.“

Χώετ' ἐνιπτάζων· προτέρω δὲ κε νεῖκος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ δηριώωντας ὁμοκλήσαντες ἑταῖροι
 αὐτός τ' Αἰσονίδης κατερήτυεν· ἂν δὲ καὶ Ὀρφεύς·

tivum omissa nunc nota sunt omnia. Exempla HomERICA sunt II. II, 340. V, 303. VII, 48. XXIII, 151. Od. XIV, 123. Apud Nostrum infra III, 355 εἰ δὲ καὶ οὐνομα δῆθεν ἐπιθύνεις γε-
 νεήν τε Ἰδυμεναι, οὔτινες εἰσὶν, ἕκα-
 στά γε μυθήσασιν et, qui nostro loco simillimus est, IV, 1719 ῥέζον δ' ὅσσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐν ῥέ-
 ζειν Ἀκτῇ ἐφοπλίσσειαν. — ἐτάρων Vind. sed ἑταρον in marg. Beckius
 ἑτερον dedit lectore non monito, idem-
 que in versione latina expressit, ne-
 scio qua auctoritate vel qua causa
 commotus.

482. νῆε Vat. C. — Ἀλωϊάδων et
 mox ὅσσον Schol. Paris.

485. ὧς φάτ' Vatt. A. D. Vind.
 Vrat. Flor., unde Stephanus ὧς φάτο
 dedit, quod Vat. C. a manu prima ha-
 bere videtur. ὧς ἄρ' ἔφατ' Vat. B.
 ὧς ἔφατ' Vat. C. a manu sec. Regg.
 quinque, Guelph. Brub. Basil. Hoelz-
 lin. Brunck. et rell., idque verum esse
 dubitari non potest, nam Homerus
 quoque ὧς φάτο nunquam habet nisi
 ante vocabulum a consonante incipi-
 ens. Eadem varietas est IV, 1096. —
 ἐγγέλασεν Vat. D. a manu prima. ἐκ
 δ' ἐγέλασεν Vind. Vrat. ἐκ δὲ γέλασ-
 σεν Schol. vulg.

487. νῦν male Brunck. cf. Hom.
 II. XIV, 271. — σοῖσι θεοπροπίοισιν
 Reg. E. σοῖσι θεοπροπίησιν Flor.
 Brub. Basil. — ἐνίσπες inepte Med.
 Guelph. Ald., unde per edd. Brub.
 Basil. Hoelzlin. propagatum est, do-
 nec Brunckius codicum reliquorum et

Florentinae lectionem recte revoca-
 vit, quam dederat jam Steph.

488. μοὶ Vind. ἐμὸν Reg. A.

491. μεταμῶνιον Vind. μεταμῶ-
 λιον, quod in codice nullo comparet,
 Schol. Paris. pro varia lectione af-
 fert, Schol. vulg. in textu habet, un-
 de solus recepit Stephanus. — ἡ κεν
 Med. Flor. Ald. Basil. ἡ κεν Brub. ἡ
 κεν Vind. Vrat. ex confusione fre-
 quētissima. De εἴ κε vid. supra ad
 v. 197.

492. ἐνιπτάζων Vat. D. — προτέ-
 ρωσε δὲ νεῖκος vulg. προτέρω δὲ
 νεῖκος Vatt. A. B. Guelph. Vind. Vrat.
 προτέρω δὲ κε νεῖκος Med. Regg.
 A. C. D. E. Vat. C., quod inde a Brun-
 ckio in textu legitur. Litem dirimit
 locus Homericus, quem attulit Brun-
 ckius, II. XXIII, 490.

καὶ νῦ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις
 γένετ' ἀμφοτέροισιν,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο
 καὶ φάτο μῦθον.

494. κατερήτυθεν Guelph. — ἀνὰ
 Vat. D. Vind. Vrat. Schol. Vulgatum
 ἀν cum sensu carere videretur, Pier-
 son. Verisimil. p. 108 emendavit: κα-
 τερήτυε· σὺν δὲ καὶ Ὁ. Brunckius
 vero ἐν δὲ καὶ, quod recepit Beck.
 Vulgatum qui tenet Hoerstelius ita
 tuetur, ut ἀν ad πείραξεν trahendum
 putet per tmesin disjunctum, sed ver-
 bum ἀναπειράζω aliunde non est no-
 tum, et si esset, sensum huic loco non
 aptum praeberet. In scholiis vulgatis
 ἀν pro ἀναστὰς positum dicitur, quod
 fieri non potest, in Parisinis pro ἀν-

495 λαιῇ ἀνασχόμενος κίθαριν πείραξεν ἀοιδῆς.

"Ἡειδεν δ' ὥς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα,
τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῇ συναρηρότα μορφῇ,
νείκεος ἐξ ὀλοοῦ διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστα·
ἡδ' ὥς ἔμπεδον αἶεν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν

500 ἄστροα σεληναίῃ τε καὶ ἡέλλοιο κέλευθοι·

οὔρεά θ' ὥς ἀνέτειλε, καὶ ὥς ποταμοὶ κελάδοντες
αὐτῇσιν Νύμφῃσι καὶ ἔρπετὰ πάντα γέγοντο.

ἡειδεν δ' ὥς πρῶτον Ὀφίων Εὐρυνόμῃ τε
Ῥακεανὶς νιφόεντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο,

505 ὥς τε βίῃ καὶ χερσὶν ὁ μὲν Κρόνῳ εἴκαθε τιμῆς,
ἡ δὲ Πέῃ, ἔπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν Ῥακεανοῖο·

οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῇσιν ἀνασβον,
ὄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδὼς,
Δικταῖον ναίεσκεν ὑπὸ σπέος· οἱ δὲ μιν οὐπῶ

510 Γηγενέες Κύκλωπες ἑκαρτύναντο κεραυνῷ

βροντῇ τε στεροπῇ τε· τὰ γὰρ Διὶ κῦδος ὀπάξει.

Ἡ καὶ ὁ μὲν φόρμιγγα σὺν ἀμβροσίῃ σκέθεν αὐδῇ.

τοὶ δ' ἄμοτον λήξαντος ἔτι προὔχοντο κάρηνα
πάντες ὁμῶς ὀρθοῖσιν ἐπ' οὐᾶσιν ἡρεμέοντες

ἔσται, id quod apud Homerum saepissime fieri constat, eaque mihi quoque vera videtur explicatio. Sed ita versus sequens non junctus est cum hoc versu, cui rei levi mutatione succurrendum puto, ΔΑΝ pro ΑΝΑ reponens, ita enim hunc locum constituendum censeo:

ἀν δὲ καὶ Ὀρφεύς·

λαιῇ δ' ἀνασχόμενος κίθαριν
πείραξεν ἀοιδῆς.

Librorum lectionem ἀν revocavi, conjecturam in textum recipere non ausus sum.

495. ἐπείραξεν Schol. Paris., quod explicatur: ἀντὶ τοῦ ἡρμोजен, ut in Schol. vulg. πείραξεν ἀντὶ τοῦ ἡρμोजен.

496. ἡεῖδε δὲ Vat. D. ἡεῖδε δ' Vrat. et sic Brunck. Beck., ut solent, male; et hoc versu et v. 503, ubi Vat. D. eandem, quam hic lectionem praebet, Vrat. vero vulgatam. Achilles Tattius, qui Isagoge ad Arat. c. 3. (Petavii Uranolog. p. 125) hunc et duos, qui proxime sequuntur, versus laudat, ita dedit: ἡειδεν δ' ὥς γαῖα καὶ

οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε τὸ πρὶν κ.τ. λ. fortasse memoriae lapsu.

499. αἰθέρει Flor. Brub. Basil.

501. οὔρεά τ' Vrat. Flor. Brub. Basil.

502. αὐτῇσι Med. Reg. E. Vrat. Brub. Basil., quod non recipere debent cum Hoelzlino Brunckius et Beckius. — πάντα γέγοντο Regg. A. E., quod recepi pro vulg. πάντ' ἐγένοντο. vid. ad II, 1072.

508. ἐπὶ φρεσὶ ed. Paris. et inde Steph.

510. καρτύναντο Vrat.

513. Pro τοὶ Brunckius lectore non monito τοῦ dedit, quod neque unde sumserit, neque qua causa commotus vulgato praetulerit scio, nusquam enim comparet nisi in marg. Vind. et Schol. Paris. et sensum adeo pervertit, ut typothetarum magis errori quam Brunckii ingenio deberi putem. Migravit tamen in editiones sequentes, Beckianam quoque. — πλήξαντος Guelph. teste Piersono, πλήξαντο teste Hoerstelio cum gl. ἐθανύμασαν et suprascr. ἡ λήξαντος.

515 κηληθυῶ· τοῖν σφιν ἐνέλλιπε θελκτὺν αἰοιδῆς.
οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερασσάμενοι δὴ λοιβάς,

515. τοῖν σφιν ἐνέλλιπε θελκτὺν αἰοιδῆν vulg., quae corrupta esse liquet. Libri magnopere variant: τοῖν habent Guelph., marg. Vind. et, ut videtur, Vat. B. cum Regg. quinque, reliqui τοῖον exhibent. τοῖν γάρ σφιν ἐνέλλιπε Reg. A. θελκτον Vatt. C. D. Vind. (ubi marg. θελκτὺν) Vrat. θελκτην Vat. A. Guelph. et supraser. in Vrat. θελκτὺν Reg. A., reliquorum Regionum alii θελκτὺν, alii θελκτην, denique αἰοιδῆ Vrat. αἰοιδῆς Regg. quinque et Med. Inde Brunck. ad Epigr. gr. p. 292 et ad Eur. Hippol. 228 hunc locum ita restituere conatus est: τοῖν σφιν ἐνέλλιπε θελκτὺν αἰοιδῆς, et ita cum eo edidit Beckius. Sensui quidem haec lectio satisfacit, neque librorum auctoritate caret, ideoque a me quoque in textum recepta est, at nihilo minus admodum est dubia. Receptae lectiones neque plurimorum sunt neque optimorum librorum, vocabulum θελκτὺς alibi non reperitur, et, quod maximum est, syllabam postremam longam habere debet, cf. Wernick. ad Tryphiod. p. 238 s. Itaque ampliandum censeo.

516. Hic quoque et qui sequuntur versus corrupti sunt, nam et δὴ sensus aequae ac metri causa ferri nequit, et τῶς absurdum est, et τῆ constructionem turbat, et totus locus cum praecedentibus non satis apte cohaeret. Librorum fere nulla est discrepantia. Pro ἐπὶ δὴν in Vat. D. a secunda manu legitur εἰ δὴν, in Schol. vulg. ἐπιδὴν, quod habent etiam Steph. et Hoelzlin. Pro δὴ idem Vat. D. a sec. manu Διὶ habet, quod conjectura assecutus erat Steph. probante Ruhnck. epist. crit. p. 283, et recepit Beck. Profecto ea emendatione vix ulla potest luculentior esse, eamque et ipse recepissem, si magna lux inde toti loco afflueret, sed locus ea non corrigitur, praeterea δὴ abest a Vrat., et a Scholiastis alto silentio premitur, qui de Mercurio potius, quam de Jove loquuntur. Totum locum qui emendare conaretur inventus est nemo praeter Gerhardium, qui Lectt. Apoll. p. 74 s. ita eum restituendum iudicat:

οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερασ-
σάμενοι δὴ λοιβάς,
ἢ θέμις ἐστὶ θεοῖς, ἐπὶ τε γλώσ-
σῃσι χέοντο κ. τ. λ.

Sed etiamsi τῆ post participium illatum non moror, cuius ipse exempla attuli ad Aesch. Ag. 97, tolerari nequit spondeus disjunctus in pede quinto, displicet θεοῖς et ipse verborum nexus. Ut dicam quod sentio, locus mihi ita comparatus videtur, ut nulla unquam conjectura sanari possit, deesse enim nonnulla et τῶς et τῆ clarissime indicant. Quomodo vero factum sit, ut locus adeo sit truncatus et corruptus, satis manifestum est, totus enim hic locus a v. 516 ad v. 524 posteriori carminis recensionem debetur, in priore alia omnia legebantur, quae deinde margini adscripta turbas non poterant non cedere. Versus a Scholiastis servatos adscribam, quantum fieri potuit emendatos:

τῆμος δὲ τριτάτῃ φάνῃ ἡὼς τῆδ'
ἐπὶ νυκτὶ

βουθυσίην ἑκάτοιο καταντόδι
δαινυμένοισι,

τῆμος ἄρ' ἐκ Διόθεν πνοιῇ πέ-
σεν· ὥρτο δὲ Τίφους

κεκλόμενος βαινὲν ἐπὶ σέλμασι·
τοὶ δ' αἰόντες

ἰδὺς ἔβαινον —

Postremi versus initium in solis Scholiis Parisinis legitur, eumque exple-re conatus est Gerhard. p. 12, additis verbis: ἄφαρ λεληγμένοι εἰρεσιάων. Primum quoque illorum versuum corruptum esse perspicuum est, quid enim est: ubi tertia aurora iis hac nocte coenantibus apparuit? Sanare eum conatus est Gerhard. emendando τῆλ' ἐπὶ νυκτὶ, sed etiamsi id graece sic dici possit, saniorne est hic sensus: ubi eis ad extremam noctem coenantibus tertia aurora apparuit? nisi forte Gerhard. revera putavit, τριτάτῃ ἡὼς de tertia parte noctis secundum Il. X, 252 dici posse, quod non potest. Itaque aut τριτάτῃ aut ἡὼς corruptum est, idque confirmat satis mira lectionis varietas in Schol. Paris., ὁδὸς pro ἡὼς, qua tamen quid faciendum sit nemo facile dixerit. Sed haec sufficiant ad

ἢ θέμις ἐστὶ, τέως ἐπὶ τε γλώσσησι χέοντο
αἰδομέναις, ὕπνου δὲ διὰ κνέφας ἐμνῶντο.

Αὐτὰρ ὅτ' αἰγλήεσσα φαινοῖς ὄμμασιν Ἡὼς

- 520 Πηλίου αἰπυνᾶς ἴδεν ἄκριας, ἐκ δ' ἀνέμοιο
εὐδιοὶ ἐκλύζοντο τινασσομένης ἁλὸς ἄκραι,
δὴ τότε' ἀνέγρετο Τίφους· ἄφαρ δ' ὀρόθυνην ἐταίρους
βαινέμεναί τ' ἐπὶ νῆα καὶ ἀρτύνασθαι ἐρετμά.
σμερδαλέον δὲ λιμὴν Παγασῆϊος ἥδ' ἐκαὶ αὐτὴν
- 525 Πηλιάς ἴαχεν Ἀργῶ ἐπισπέρχουσα νέεσθαι.
ἐν γάρ οἱ δόρυ θεῖον ἐλήλατο, τό δ' ἀνὰ μέσσην
στεῖραν Ἀθηναίῃ Δωδωνίδος ἤρμοσε φηγοῦ.
οἱ δ' ἀνὰ σέλματα βάντες ἐπισχερῶ ἀλλήλοισιν,
ὥς ἐδάσαντο πάροιθεν ἐρεσσέμεν ᾧ ἐνὶ χώρῳ,
- 530 εὐκόσμως σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἐδριώοντο.
μέσσω δ' Ἀγκαῖος μέγα τε σθένος Ἡρακλῆος
ἴξανον· ἄγχι δὲ οἱ ῥόπαλον θέτο καὶ οἱ ἔνερθεν
ποσσὶν ὑπεκλύσθη νηὸς τρόπις. εἵλκετο δ' ἥδη
πείσματα καὶ μέθυ λείβον ὕπερθ' ἁλός. αὐτὰρ Ἰήσων
- 535 δακρυόεις γαίης ἀπὸ πατρίδος ὄμματ' ἔνεικεν.
οἱ δ', ὥστ' ἡΐθεοι Φοῖβω χορὸν ἢ ἐνὶ Πυθοῖ
ἢ που ἐν Ὀρτυγίῃ ἢ ἔφ' ὕδασιν Ἰσμηνοῖο
στησάμενοι, φόρμιγγος ὑπαὶ περὶ βωμὸν ὀμαρτῇ
ἐμμελέως κραιπνοῖσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν·
- 540 ὥς οἱ ὑπ' Ὀρφῆος κιθάρῃ πέπληγον ἐρετμοῖς
πόντου λάβρον ὕδαρ, ἐπὶ δὲ ῥόδια κλύζοντο·
ἀφρῶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κελαινὴ κήκειεν ἄλμη

indicandas loci difficultates, quem reliqui editores silentes et sicco pede transierunt.

517. χέονται Flor. Brub. Basil.

523. ἀρτύνεσθαι ex uno Reg. D. recepit Brunck. ut venustius. Miror quomodo venustum ei visum sit, quod soloeum est.

524. Παγασῆϊδος Vrat.

526. τό δ' vulgo male. τό δ' Vatt. B. D. Vrat. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck. τό omittit Guelph.

528. ἐπὶ σχερῶ Vatt. B. D. ἐπισχερῶ Flor. ἐπισχερῶ Brub. Basil.

530. ἔντεσσιν Vrat. Vind.

533. ὑπεκλύσθη Reg. A. Schol. Paris. et suprascr. in Vind., quod non praeferendum.

538. περὶ βωμὸν ἐνισπῇ Vat. B. a manu prima, mira sane discrepantia. Hinc perspicuum est, Apollonium apud Hom. II. XVIII, 571 ὀμαρτῇ legisse, ubi nunc ὀμαρτῇ editur.

539. κραιπνοῖσιν Vind. Vrat.

540. ὥς ὑπ' Ὀ. vulg. versu claudicante, cui subvenire voluit Stephanus, καὶ aut ἄρ' interjiciendo, Arnald. lectt. gr. p. 236 ὥς ὑπὸ scribendo, sed ὥς οἱ ὑπ' Reg. B. Med. (cod. ap. Dorvill. Obs. Misc. IV p. 194) Vatt. A. C. D. Vind. Vrat. et ut videtur Guelph. Male Reg. D. ὥς οἱ γ' ὑπ'—, male etiam Brunck. et Beck. ὥς οἱ ὑπ' Ὀ.

541. δεξιόδια Vat. B.

542. κελαινὴ ἐκήκειεν Guelph. Med.

δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
στράπτε δ' ὑπ' ἡελίῳ φλογὶ εἵκελα νηὸς ἰούσης

545 τεύχεα· μακραὶ δ' αἰὲν ἐλενκαίνοντο κέλευθοι,
ἀτραπὸς ὥς χλοεροῖο διειδομένη πεδίοιο.

πάντες δ' οὐρανόθεν λεῦσσον θεοὶ ἥματι κείνῳ
νῆα καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἳ τότε ἄριστοι
πόντον ἐπιπλώσκον· ἐπ' ἀκροτάτῃσι δὲ Νύμφαι

550 Πηλιάδες κορυφῇσιν ἐθάμβεον εἰσορώουσαι

ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος ἥδ' ἐκ αὐτοῦς

ἥρωας χεῖρεςσιν ἐπικραδάοντας ἐρετμά.

αὐτὰρ ὁ ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης

Χείρων Φιλλυρίδης, πολιῇ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ

(apud Dorvill. l. c.) Flor. Ald. Brub. Basil., quod recipiendum iudicavit Piers. Veris. p. 199, receperunt Brunck. et Beck. Nescio quomodo aures eorum ferre potuerint. Nusquam Apollonius caesuram trochaicam in pede quarto admisit, cf. Herm. ad Orph. p. 695.

543. Hermann. ad Orph. p. 731, offensu hiatu, qui est in vocabulis μορμύρουσα ἐρισθενέων, emendandum censuit περισθενέων. Sed est is hiatus eo loco, quo facillime toleratur, et quo Apollonius ipse eum saepius admisit, in caesura pedis tertii, cf. Spitzner. de vers. her. p. 142 s. Gerhard. lectt. p. 188. Ceterum in prior recensione Schol. Florentina hanc lectionem fuisse tradunt: μορμύρουσα τυπῇσιν ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.

546. Imitationes latinas indicat Ruhnck. ep. crit. p. 283.

547. Θεοὶ λεῦσσον Reg. A.

548. ἀνδρῶν γένος Regg. A. C. E. Guelph. γένος ἀνδρῶν Vat. B.

549. ἀκροτάτοις vulg. ἀκροτάτῃσι Regg. A. C. E. Med. Guelph. Vrat. Vind. Vatt. A. B. D. et C. a manu prima, quod cum Brunck. et Beck. recepi, quamquam vulgatam tuetur Dorvill. ad Charit. p. 652 ed. Lips. De confusione illarum terminationum sermo fuit supra ad v. 128.

550. σκοπιῇσιν pro κορυφῇσιν habet auctor Etymol. M. p. 479, 52, quod memoriae ejus inhaeserat ex locis aliis ut Orph. Arg. 371. Πηλίου κορυφῆς habet Maneth. II, 105.

551. Τριτωνίδος Reg. A. et alii fortasse Regionum, Vrat. Vind. (ubi in marg. vulg.) Guelph. (teste Hörstel., nam Piers. Veris. p. 200 Τριτωνίδος in eo legi dicit) et var. lect. in Schol. utrisque, quod valde dubitavi an recipiendum sit, quia reliquis omnibus locis Apollonius eam Tritonidem vocat, cujus omnino magnae sunt in fabulis ad Minyas pertinentibus partes, cf. C. O. Müller. Orchom. p. 213. 355. Sed Ἰτωνίδος non potuit a librariis proficisci, Τριτωνίδος facile reponere potuerunt, quum id reliquis locis reperissent. Praeterea vulgatam eandemque librorum plurimorum lectionem tuetur etiam Etymol. M. l. l. et qui ejus verba exscripserunt Tzetz. ad Lycophr. 355. Eudoc. p. 322 et Phavorin.

552. ἐρετμούς Guelph. teste Piers. ἐρετμά Vind.

553. ὃ γ' ἐξ vulg. ὁ ἐξ ὑπάτοιῳ ὄρους Vat. B., quo auctore ejiciendum est γ', quod hiatus removendi causa intrusum est a librariis, cf. Gerhard. p. 191 et quae ad IV, 873 monentur.

554. Φυλλυρίδης Reg. A. Φιλυρίδης Regg. C. E. Brunck. Beck. Sed quamquam poterat Apollonius vocis tetrasyllabae primam producere, ante liquidam maxime, tamen propter tot librorum consensum in vulgata acquievi. Etiam Orph. Arg. 454 libri omnes in Φιλλυρίδης consentiunt, itemque poetae latini Phillyrides scribunt, v. Propert. II, 1, 60. Virgil. Georg. III, 550. Ovid. Art. Am. I, 11.

555 τέγγε πόδας, καὶ πολλὰ βαρεῖη χειρὶ κελεύων
νόστον ἐπευφήμησεν ἀκηδέα νισσομένοισιν·
σὺν καὶ οἱ παράκοιτις ἐπωλένιον φορέουσα
Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα φίλῳ δειδίσκετο πατρὶ.

Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἀκτὴν

560 φραδμοσύνη μῆτι τε δαΐφρονος Ἀγνιάδαο
Τίφους, ὅς ῥ' ἐνὶ χερσὶν εὖξοα τεχνήντως
πηδάλι' ἀμφιέπεσκ', ὅφρ' ἔμπεδον ἐξιθύνει,
δὴ ῥα τότε μέγαν ἰστὸν ἐνεστήσαντο μεσόδμη,
δῆσαν δὲ προτόνοισι τανυσσάμενοι ἐκάτερθεν,
565 καδδ' αὐτοῦ λῖνα χεῦον ἐπ' ἡλακάτην ἐρῦσαντες.
ἐν δὲ λιγὺς πέσεν οὖρος· ἐπ' ἰκριόφιν δὲ κάλωας
ξεστῆσιν περόνησι διακριδὸν ἀμφιβαλόντες
Τισαίην εὐκῆλοι ὑπὲρ δολιχὴν θεόν ἄκρην.
τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμονι μέλπεν ᾠοιδῇ

570 Οἰάγροιο πάϊς νηοσόον εὐπατέρειαν
Ἄρτεμιν, ἣ κείνας σκοπιάς ἀλὸς ἀμφιέπεσκεν
δυομένη καὶ γαῖαν Ἰωλκίδα· τοὶ δὲ βαθείης
ἰχθύες αἰσسونτες ὑπερθ' ἀλὸς, ἄμμιγα παύροις
ἄπλετοι, ὕγρὰ κέλευθα διασκαίροντες ἔποντο.

575 ὥς δ' ὁπότε ἄγραύλοιο κατ' ἵχνια σημαντῆρος
μυρία μῆλ' ἐφέπονται ἄδην κεκορημένα ποίης
εἰς αὐλιν, ὃ δὲ τ' εἶσι πάρος σύριγγι λιγείῃ
καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος· ὥς ἄρα τοὶ γε
ὠμάρτευν· τὴν δ' αἰὲν ἐπασσύτερος φέρειν οὖρος.

557. ἐπωλένιον Vind.

558. Πηλεΐδην Brunck. Beck. ex more.

559. ἄκρην scribendum videri pro ἀκτὴν monebitur ad II, 994.

560. μῆτι Flor. Brub. Basil. et codd. aliquot, male, ultima enim ex contractione producitur, v. Spitzner. de vers. her. p. 44.

561. Hic cum trecentis proximis versibus desunt in Guelph.

564. δῆσαν τε Brunck. ex conjectura inepta. — ἐκάτερθεν ex Regg. D. E. Brunck. Beck. Reliqui omnes ἐκάτερθεν.

565. χεῦον Flor. Brub. Basil. — Schol. Ven. ad II. XVI, 183 et Etym. M. p. 424, 19 hunc versum, poetae nomine non addito, ita laudant: καδδ' αὐ-

τοῦ λῖνα χεῦον ἐπ' ἡλακάτα τανύσαντες.

567. ξεστῆσι Regg. D. E. Vatt. A. B. D. Brunck. Beck. ut solent. — ἀμφιβάλλοντες Vind.

569. εὐθήμονι Brunck. ut solet.

570. νηοσόον Schol. Paris.

572. τῇ δὲ βαθείης Regg. A. C. E., quod recepit Brunck. inepte. τοὶ δ' ἐκ βαθείης Ald. Paris. ἐκ δὲ βαθείης Vat. A. Brub. Basil. Hölzlin. Shaw. In recepta lectione, quam reliqui codd. omnes cum ed. Flor. tuentur, nihil est offensionis.

573. ἔμμιγε Schol. Paris. fortasse pro ἔμμιγα.

574. ἀπλάτοι Schol. Paris. Uterque scholiastes explicat: ἀπροσπέλαστοι, μεγάλοι.

579. ὠμάρτεν Vind.

- 580 *Αὐτίκα δ' ἡερίη πολυλήϊος αἶα Πελασγῶν*
δύετο, Πηλιάδας δὲ παρεξήμειβον ἐρίπνας
αἶεν ἐπιπροθέοντες· ἔδυνε δὲ Σηπιάς ἄκρη,
φαίνεται δ' εἰναλίη Σκίαθος, φαίνονται δ' ἄπωθεν
Πειρεσιαὶ Μάγνησά θ', ὑπεύδιος ἡπείροιο
- 585 *ἄκτῃ, καὶ τύμβος Δολοπήϊος· ἐνθ' ἄρα τοίγε*
ἐδπέριοι ἀνέμοιο παλιμπνοίησιν ἔκελσαν,
καὶ μιν κυδαίνοντες ὑπὸ κνέφας ἔντομα μῆλων
κεῖαν ὀρινομένης ἁλὸς οἴδματι· διπλόα δ' ἄκταις
ἤματ' ἐλινύεσκον· ἀτὰρ τριτάτῳ προέηκαν
- 590 *νῆα τανυσσάμενοι περιώσιον ὑφόδι λαῖφος.*
τὴν δ' ἄκτῃν Ἀφέτας Ἀργοῦς ἔτι κυκλήσκουσιν.
Ἐνθεν δὲ προτέρωσε παρεξέθεον Μελίβοιαν,
[ἄκτῃν τ' αἰγιαλὸν τε δυσήνεμον εἰσορόωντες.]

581. De prima vocabuli *δύετο* producta v. Wernick. ad Tryph. p. 374.

582. *ἐπὶ προθέοντες* Vatt. A. C.—*ἄκτῃ* Reg. D. ex confusione frequentissima; ita et Orpheus, qui hunc locum imitatur, Arg. v. 462 s.

Τισαίη δ' ἀπέκρυφθεν ἄκρη καὶ
Σηπιάς ἄκτῃ,
φάνθη δὲ Σκίαθος, Δόλοπός τ'
ἀνεφαίνετο σῆμα.

Sed hunc oportebat *ἄκτῃ* dicere, quum *ἄκρη* praecessisset.

583. *ἄποθεν* Vind.

584. *Μάγνησσα* Schol. Paris.

585. *Δολοπέης* Reg. A. *Δολοπί-*
νος Vrat.

586. *πάλιν* *πνοίησιν* vulg. *παλιμπνοίησιν* ex conjectura dedit Brunck., quam confirmant codd., nam *παλιμπνοίησιν* habent Vatt. A. D. *παλιμπνοίησιν* Vrat. *παλιμπνοίησιν* Vind. cum gl. *ἐναντίας* *πνοιαῖς*.

588. *κῆαν* Vatt. A. D. Vrat. — *αὐταῖς* pro *ἄκταις* Steph. ex errore typ.

589. *ἤματα δαινύεσκον* Vat. B., qui merus error videtur ex frequente litterarum *A* et *Δ* confusione natus, non igitur propterea cum Gerhardo p. 44 putandum, in priore recensione ne mendosum *δαινύεσκον* scriptum fuisse.

590. *τανυσσάμενοι* vulg. Veram lectionem praebent Vatt. A. C. D. Med. Vind. Vrat. Regg. A. B. D. E.

592. *παρεξέθεον* Vind. *παρεξέ-*
θεν Vrat.

593. Quod versus hic et sequens in idem vocabulum *εἰσορόωντες* exeunt, id omnino ferri nequit, quamquam enim II, 574 s. uterque versus in *αὐθις* et II, 1108 s. in *αὐτως* exit, ea et breviora sunt vocabula et minoris momenti, hanc autem ejusmodi repetitionem tolerasse Apollonium nemo putaverit. Quare Brunck. ad Theocr. XX, 26 prius *εἰσορόωντες* in *ἐκνεύσαντες* mutandum judicavit, quo in simili re utitur Orph. Arg. 460, idque deinde in textum recepit, et eandem emendationem iterum laudibus extulit ad Aristoph. Eccles. 614. Sed ea est admodum temeraria mutatio neque probabilior Jacobsii conjectura apud Weichert. *de versibus Virgilii et Valerii injuria suspectis* p. 88 *δυσήνεμον ὀρέωδοῦντες*; praeterea totus versus ita est comparatus, ut sine ullo sensus detrimento abesse possit; denique *ἄκτῃν* et *αἰγιαλὸν*, vocabula idem significantia, quis conjuncta ferat? Itaque rectius vidisse videntur Matthiae obs. p. 26 et Beckius, qui verum spurium judicant. Omnino dubitari non potest, quin ex priore recensione irrepserit, in qua sequens versus ita comparatus erat, ut non in *εἰσορόωντες* desineret, quae est et Gerhardi p. 29 s. sententia. Fortasse tum *ἄκρη τ' αἰγιαλὸν τε* lectum est. His causis comotus versum uncis inclusi.

- ἡῶθεν δ' Ὀμόλην αὐτοσχεδὸν εἰσορόωντες
 595 πόντῳ κεκλιμένην παρεμέτρεον· οὐδ' ἔτι δηρὸν
 μέλλον ὑπὲκ ποταμοῖο βαλεῖν Ἀμύροιο ῥέεθρα.
 κεῖθεν δ' Εὐρυμενάς τε πολυκλύστους τε φάραγγας
 Ὀσσης Οὐλύμποιό τ' ἐσέδρακον· αὐτὰρ ἔπειτα
 κλίτεια Παλλήναια Καναστραίην ὑπὲρ ἄκρην
 600 ἦνυσαν ἐννύχιοι πνοιῆς ἀνέμοιο θεόντες.
 ἦρι δὲ νισσομένοισιν Ἄθῳ ἀνέτελλε κολώνη
 Θρηϊκίη, ἣ τόσσον ἀπόπροδι Ἀἴμονα ἰοῦσαν,
 ὅσσον ἐς ἔνδιόν κεν εὖστολος ὀλκὰς ἀνύσσει,
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ σκιάει, καὶ ἐσάχρῃ Μυρίνης.
 605 τοῖσιν δ' αὐτῆμαρ μὲν ἄεν καὶ ἐπὶ κνέφας οὐρος
 πάγχυ μάλ' ἀκρᾶς, τετάνυστο δὲ λαίφεα νηός.
 αὐτὰρ ἄμ' ἡελίοιο βολαῖς ἀνέμοιο λιπόντος
 εἰρεσίῃ κραναὴν Σιντιῆδα Ἀἴμονα ἴκοντο.
 Ἔνθ' αἰμυδὶς πᾶς δῆμος ὑπερβασίησι γυναικῶν
 610 νηλειῶς δέδμητο παροιχομένῳ λυκάβαντι.
 δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπηνῆναντο γυναικάς
 ἀνέρες ἐχθέραντες, ἔχον δ' ἐπὶ ληϊάδεσσιν
 τροχλὺν ἔρον, ἃς αὐτοὶ ἀγίνεον ἀντιπέρηθεν

594. Propter homoeoteleuton hunc versum omiserunt librarii, qui Vat. B. et Vrat. scripserunt, hic eum in margine adjecit.

595. οὐδέ τι Vatt. A. C. D. Vrat.

596. βάλλειν Vind.

597. εὐρυμενάς Vatt. A. C. D. εὐρυ-
 μένας vulg., quod pro adjectivo etiam
 Schol. habent. Sed male se habent
 epitheta copula juncta, recte igitur
 Ruhn. ep. crit. p. 283 Εὐρυμενάς
 scribendum esse vidit, quam Thessa-
 liae urbem etiam Steph. Byz. com-
 memorat. Certissimo argumento est
 Valer. Flacc. II, 14 remis insur-
 gitur; inde salutant Eurymenas. Be-
 ckius male Εὐρυμένας. — φάραγγας
 Vat. C. a m. 1. et Schol. Paris.

599. κλίτεια Vatt. A. C. D. Vind.
 Vrat. Brub. Basil. — Παλλήνεα Vind.
 Vrat.

600. πνοιῇ Vatt. A. B. D. et C. a
 m. 1. πνοῆς C. a m. 2.

601. ἀνέτειλε Reg. A. — Ἄθως ἀνέ-
 τελλε κολώνη Θρηϊκίη laudat Schol.
 ad Theocrit. VII, 76.

603. Expressit hunc versum Dio-

nys. Perieg. 155, ubi male editur
 ἀνύσση.

604. ἐς ἄχρῃ Vatt. A. B. C. D.

608. Σιντιῆδα Vind. — Hemisti-
 chium laudat Etymol. M. p. 713, 42.

609. δέδμητο Flor.

611. ἀπηνῆναντο Reg. A.

612. ἐχθέραντες Med. Reg. E.
 Vat. B. Flor. Brub. Shaw. Reposu-
 erat jam Stephanus, quod in reliquis
 libris legitur.

613. ἔρων Reg. A., quod a librario
 profectum est metro prospiciente.
 Eadem de causa τὰς legitur in Vat.
 B. Flor. et reliquis editionibus, quod
 tam aperte correctori metrico debetur,
 ut mirer, quomodo id recipiendum
 esse judicaverit Spitzner. de vers. her.
 p. 61 post exempla contraria, quae
 ipse eo loco collegit; ἄς, quod codd.
 omnes, illo uno excepto, praebent, re-
 cte recepit Brunck. — ἀγίνεον Regg.
 A. E. Vat. B. Flor. Brub. Basil. Hölz-
 lin. Veram lectionem, quam reliqui
 libri praebent, jam reposuerat Steph.
 — ἀντιπέριθεν Vind. ἀντιπέρη
 Schol. Paris.

- Θρηϊκὴν δηοῦντες· ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὄπαζεν
 615 Κύπριδος, οὐνεκά μιν γεράων ἐπὶ δηρὸν ἄτισσαν.
 ὦ μέλαια ξήλοιο τ' ἐπισμυγεῶς ἀκόρητοι.
 οὐκ οἶον σὺν τῇσιν εὐὸς ἔρῃαισαν ἀκοίτας
 ἀμφ' εὐνῇ, πᾶν δ' ἄρσεν ὁμοῦ γένος, ὥς κεν ὀπίσσω
 μὴ τινα λευγαλέοιο φόνου τίσειαν ἀμοιβήν.
 620 οἷη δ' ἐκ πασέων γεραροῦ περιφείδατο πατρὸς
 Ὑπιπύλεια Θόαντος, ὃ δὴ κατὰ δῆμον ἀνασθεν·
 λάρνακι δ' ἐν κοίλῃ μιν ὑπερθ' ἑλὸς ἦκε φέρεσθαι,
 αἶ κε φύγῃ. καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο
 πρόσθεν ἀτὰρ Σίκινόν γε μεθύστερον αὐδηθεῖσαν
 625 νῆσον ἐπακτῆρες, Σικίνον ἀπο, τὸν ῥα Θόαντι
 Νηϊᾶς Οἰνοίῃ Νύμφῃ τέκεν εὐνηθεῖσα.
 ταῖσι δὲ βουκόλιατ' τε βοῶν χάλκεια τε δύνειν
 τεύχεα πυροφόρους τε διατμήξασθαι ἀρούρας
 ῥῆϊτερον πάσῃσιν Ἀθηναίης πέλεν ἔργων,
 630 οἷς αἰεὶ τοπάροισιν ὁμίλειον. ἀλλὰ γὰρ ἔμπης
 ἦ θαυὰ δὴ πάπταινον ἐπὶ πλατὺν ὄμμασι πόντον
 δέσματι λευγαλέῳ, ὅποτε Θρηϊκὲς ἴασιν.
 τῷ καὶ ὅτ' ἐγγύθι νῆσον ἐρεσσομένην ἴδον Ἀργῶ,
 αὐτίκα πασσυδίῃ πυλέων ἔκτοσθε Μυρρίνης
 635 δῆϊα τεύχεα δῦσαι ἐς αἰγιαλὸν προχέοντο,
 Θυιάσιν ἀμοβόροις ἵκελαι· φὰν γάρ που ἱκάνειν

615. ἐπιδηρὸν Flor. Brub. Basil., eademque edd. cum Schol. Paris. ἄτισσαν.

616. μέλαιε Vind. — ἐπισμυγεῶς Reg. A. — Hunc versum non suo loco legi, et versu sequente οὐδ' scribendum esse suspicatur Beckius, nescio qua causa.

617. Hic legitur adverbium οἶον, cujus exempla desideravi ad Aesch. Agam. 130. Item infra II, 634. III, 1109. IV, 652. 1077. — ἔρῃαισαν Vat. B.

623. φύγοι Brunck. ex uno Reg. C. (ubi tamen vulgata superscripta est) dedit, tanquam huic loco aptius, allatis locis I, 171. 663. 827. II, 340. III, 535, quorum primus tantum cum nostro comparari potest. Contra αἶ κε eadem deliberandi vi cum conjunctivo jungitur II. I, 420. IV, 249. VII, 394. VIII, 191. X, 55. XI, 797. 799. XIII, 236. XXIV, 301. Od. I,

379 et passim. Eodem sensu αἶ κε apud Nostrum legitur cum conjunctivo II, 1128. III, 26. εἶ κε I, 807. III, 642. cum optativo II, 696. III, 535. 693. IV, 417. 462. Itaque vulgatam revocavi.

624. αὐτὰρ Reg. A. — Σύνικον Reg. A. et Schol. Paris. — αὐδηθεῖσαν Flor. Brub. Basil. — Hunc versum cum parte praecedentis laudat Etymol. M. p. 712, 51.

625. ἐπακτῆρες ἄνδρες Σνίκινον Reg. A.

627. τῇσι ex conjectura Brunck. Beck. Mirum sane in forma insolentiore hic libros omnes consentire.

629. ἡδύτερον corrigi vult Matthiae Misc. phil. II, 2 p. 115 sine causa. — πέλον Reg. A.

635. δῦσαν Vind. δῦσαντες Vrat.

636. θυάσιν vulg. contra metrum. θυιάσιν ex Etymol. M. p. 457, 19 recte restituit Brunck. cf. Bentl. ad

Θορήϊκας· ἥδ' ἅμα τῇσι Θοαντιάς Ὑψιπύλεια
δύν' ἐνὶ τεύχεσι πατρός. ἀμυχανίῃ δ' ἐχέοντο
ἄφθοργοι· τοῖόν σφιν ἐπὶ δέος ἤωρεῖτο.

640 Τείως δ' αὖτ' ἐκ νηὸς ἀριστῆες προέηκαν
Αἰθαλίδην, κήρυκα θοόν, τῶπέρ τε μέλεσθαι
ἀγγελίας καὶ σκηπτρον ἐπέτρεπον Ἑρμείας,
σφαῖτέροιο τοκῆος, ὃ οἱ μνηστὴν πόρε πάντων
ἄφθιτον· οὐδ' ἔτι νῦν περ ἀποίχομένου Ἀχέροντος

645 δίνας ἀπροφάτους ψυχὴν ἐπιδέδρομε λήθη.
ἀλλ' ἢ γ' ἔμπεδον αἰὲν ἀμειβομένη μεμόρηται,
ἄλλοθ' ὑποχθονίοις ἐναρίθμιος, ἄλλοτ' ἐς αὐγὰς
ἤελλου ζωοῖσι μετ' ἀνδράσιν. ἀλλὰ τί μύθους
Αἰθαλιδεω χρεῖά με διηνεκέως ἀγορεύειν;

650 ὅς ῥα τόθ' Ὑψιπύλην μειλίξατο δέχθαι ἰόντας
ἡματος ἀνομένοιο διὰ κνέφας· οὐδὲ μὲν ἠοὶ
πίσματα νηὸς ἔλυσαν ἐπὶ πνοιῇ Βορέας.

Ἀημιιάδες δὲ γυναιῖκες ἀνὰ πτόλιν ἴξον ἰοῦσαι
εἰς ἀγορὴν· αὐτὴ γὰρ ἐπέφραδεν Ὑψιπύλεια.

655 καὶ ῥ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὀμιλαδὸν ἡγερέθοντο,
αὐτίκ' ἄρ' ἤγ' ἐνὶ τῇσιν ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν.

Hor. Carm. II, 19, 9. Brunck. et Blomf. ad Aesch. Sept. Th. 500 (494).
θωάσιν Vatt. A. C. D.

637. Malim. ἢ δ' ἅμα τῇσι.—τοῖ-
σι Flor. Brub. Basil. Steph. ut mox
v. 656, inde ταῖσι Hölzlin. Shaw.,
sed τῇσι codd. omnes, Brunck. Beck.

638. δύν' Vrat. — ἐν Vat. B. —
ἐγένοντο Vind. ἐλέοντο marg. Vind.
ἐέχοντο ex uno Reg. D. Brunck.
Beck. male. cf. Il. XVI, 267. XIX, 356.

639. ἠώρητο Vind. ἠωρεῖτο marg.

642. ἐπέτραπον ex uno Reg. D.
Brunck. Beck. Idem exhibent Vatt.
A. C. D., sed nihilominus imperfe-
ctum retinui, semper enim legationi-
bus fungi Aethalidem jubebant.

643. σφαῖτέρος suus, ut II, 763.
III, 335. 600. 625. 1227. IV, 273.—
Fugit hic versus Hermannum, quum
ad Orph. p. 782 locos colligeret, qui-
bus syllaba brevis in consonantem des-
inens ante οἶ non producitur, legitur
enim vulgo τοκῆος, ὅς οἱ, neque du-
bitavi ὅς in ὃ mutare, ab imperitis
librariis propter hiatum, qui eis vide-
batur, corruptum. Loci Homerici,

quibus ὅς ante οἶ non producitur sunt
Il. VI, 90. XIII, 561. Od. I, 300. III,
198. 308. XXI, 416, quibus omnibus
ὃ reponendum videtur. Unus modo
est praeter hunc Apollonii locus, quo
ita a regula deflectitur, III, 1204, de
quo infra sermo erit.

644. οὐδὲ τι Vrat. Schol. Paris.

651. ἀνυμένοιο vulg. invito metro.
ἀνωμένοιο Reg. D. ἀνομένοιο Regg.
A. B. C. E. Vatt. A. D. et C. a m. 1. ed.
Paris. Schol. Paris. et Etymol. M. p.
111, 17. hinc recte Brunck. Beck.
Idem restitui jam poterat ex locis
Nostri II, 494 et III, 1340.

653. ἴξον ἰοῦσαι emendandum judi-
cat Gerhard. p. 75 propter loca Home-
rica Il. X, 470 et XXIII, 38, ubi ἴξον
ἰόντες legitur. Cujus mutationis ne-
cessitatem non video, nam et sensum
probum exhibet vulg. lectio, modo
verba ita jungantur: ἀνὰ πτόλιν ἰοῦ-
σαι, ἴξον εἰς ἀγορὴν, neque minus Ho-
mericum est ἴξον ἰοῦσαι, sic Il. IX, 87
ἴξον ἰόντες, XIX, 50 ἴξοντο ἰόντες.

656. αὐτίκα ῥ' ἤγ' vulg. αὐτίκ'
ἄρ' ἤγ' Regg. A. E. Vatt. A. C. D.

- „Ὡ φίλοι, εἰ δ' ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πόρωμεν
 „ἀνδράσιν, οἷά τ' ἔοικεν ἄγειν ἐπὶ νηὸς ἔχοντας,
 „ἥϊα καὶ μέθυ λαρόν, ἔν' ἔμπεδον ἔκτοθι πύργῳ
 660 „μίμναιεν, μηδ' ἄμμε κατὰ χρεῖω μετέποντες
 „ἀτρικέως γνώωσι, κακὴ δ' ἐπὶ πολλὸν ἵκηται
 „βάξις· ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέξαμεν, οὐδὲ τι πάμπαν
 „θυμηδὲς κεν τοῖσι τόγ' ἔσσειται, εἴ κε δαεῖεν.
 „ἡμετέρη μὲν νῦν τοῖη παρενήνοθε μῆτις·
 665 „ὕμειων δ' εἴ τις ἄρειον ἔπος μητίσεται ἄλλη,
 „ἐργεσθῶ· τοῦ γάρ τε καὶ εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη καὶ θῶκον ἐφίζανε πατρὸς εὐτοῖο

Vrat., quod recte praetulit Brunck. Ita enim infra II, 1082 *ἀντίκ' ἄρ' οὔγε* et ipsum illud *ἀντίκ' ἄρ' ἦγε* Hom. Od. XXI, 46. Praeterea *ἀντίκ' ἄρα* legitur II. XVI, 308. XXI, 378. Od. V, 77. XV, 93, nusquam vero *ἀντίκα ῥα*. — τοῖσιν Flor. Brub. Basil. 658. *ἔρχεν* Vind. 660. *μίμνωσι* ex conj. Brunck. Beck., quibus optativus soloecus visus est, qui nunc nemini amplius videtur. Neque in eo est offendendum quod juncta est utraque syntaxis, ut ab optativo ad conjunctivum transeat. Simillimus est locus Hom. II. XXIV, 584 sq. et apud Nostrum I, 446 *πάτρης ἐξήϊον, ὅφρ' ἐπιβαῖην νηὸς, εὐκλείη δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται*. Cf. quae monui ad Aesch. Prom. 202 et Schaef. ad Oed. R. p. 248. — *ἄμμι* vulg. *ἄμμι* Reg. A. *ἄμι* Vind. Vrat. Quum dativus ferri nequeat, *ἄμμε* a Stephano repositum receperunt Brunck. Beck., quos secutus sum, quamquam memorabilis est librorum omnium consensus. *Ἀμμε* tamen exhibent Schol. Florentina. — *μετέποντες* Vind.

662. *ορέξαμεν* Vatt. A. C. D.

663. *θ. καὶ τοῖσι τόγ' ἔσσειται* vulg. profecto male, nam καὶ nullo modo ferri potest. *θ. καὶ τοῖσι τόγες ἔσσειται* Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. *θυμηδὲς τοῖσι τόγ' ἔσσειται* Reg. E. Hae solae sunt librorum discrepantiae, nam quod Brunckius dicit, καὶ in pluribus codd. abesse, ei non multum tribuendum est, quum nomina eorum non addat; (neque alii possunt quam quidam de Regg. esse, quodum quum ex

solo E. eam lectionem afferat, in qua καὶ desideratur, in hoc solo vel fortasse etiam in Reg. A. καὶ abesse putato.) Nihilominus hac re nititur ejus emendatio admodum temeraria et omni probabilitate carens: *θυμηδὲς τοῖσιν γε τόδ' ἔσσειται*. Beckius vero pejus etiam scripsit: *θυμηδὲς τοῖσι τό γε ἔσσειται*, quod et ipsum omni auctoritate caret, nam quod in Vrat. et al. ita legi dicit, falsum est; in nullo libro hoc legi vidimus. Iam vulgatum καὶ, quod omni sensu caret, non aliunde potest quam ex κεν ortum esse librariorum errore, quem frequentissimum esse jam supra vidimus. (Apud Nostrum καὶ et κέ confusa reperiuntur I, 244. 689. 780. 1208. II, 232. 294. 342. 362. 389. 413. 696. III, 377. 401. 693. 842. IV, 636. 1049. 1418.) Deinde si quis librorum lectiones diligenter inter se contulerit, duplices fuisse deprehendet lectiones in duabus recensionibus, alteram priorem *θ. τοῖσιν τόγες ἔσσειται*, alteram posteriorem *θ. κεν τοῖσι τόγ' ἔσσειται*, quae deinde in libris confusae sunt. Posteriorem non dubitavi in textum recipere, non offensus particula κεν cum futuro indicativi juncta, de qua vid. quae ad I, 416 monita sunt.

664. *νῦν* Vrat.

665. *ὕμειων* Vind. Vrat. Brub. Basil. — *ἔτι* pro *εἰ* Basil. — *μητίσσειται* vulg. *μητίσσηται* Regg. A. E. *μητίσσειται* Regg. C. D. Vatt. B. D. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck.

666. *δεῦρ' ἐκάλεσσα* suspicatur Brunck. sine causa. vid. ad II, 1072.

- λάϊνον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλη τροφὸς ὦρτο Πολυξῶ,
 γήραϊ δὴ ρικνοῖσιν ἐπισκάζουσα πόδεσσιν,
 670 βράκτρῳ ἔρειδομένη, πέρι δὲ μενέαιν' ἀγορεῦσαι.
 τῇ καὶ παρθενικαὶ πύργους σχεδὸν ἐδριώοντο
 ἀδυῆτες λευκῆσιν ἐπιχνοαούσῃ ἑθείραις.
 στῇ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσῃ ἀγορῇ, ἀνὰ δ' ἔσχεθε δειρὴν
 ἦκα μόλις κυφοῖο μεταφρένου ὥδ' ἑῖπεν.
 675 „Δῶρα μὲν, ὥς αὐτῇ περ ἐφανδάνει Ψιπυλείῃ,
 „πέμπωμεν ξείνοισιν, ἐπεὶ καὶ ἄρειον ὀπάσσαι.
 „ὑμῖ γε μὴν τίς μῆτις ἐπαυρέσθαι βιότοιο,
 „αἶ κεν ἐπιβρίσῃ Θρηϊξ στρατὸς ἢ τις ἄλλος
 „δυσμενέων; ἄτε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
 680 „ὥς καὶ νῦν ὄδ' ὅμιλος ἀνωϊστῶς ἀφικάνει.
 „εἰ δὲ τὸ μὲν μακάρων τις ἀποτρέποι, ἄλλα δ' ὀπίσσω
 „μυρία δηϊοτῆτος ὑπέρτερα πῆματα μίμνει.
 „εὐτ' ἂν δὴ γεραραὶ μὲν ἀποφθινύθωσι γυναικες,
 „κουρότεραι δ' ἄγονοι στυγερὸν ποτὶ γῆρας ἵκησθε,
 685 „πῶς τῆμος βώσεσθε δυσάμμοροι; ἢ βαθεῖαις
 „αὐτόματοι βόες ὑμῖν ἐνιξευχθέντες ἀρούραις

668. αὐτὰρ omittunt Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil., et hae quidem editiones pro λάϊνον exhibent λαϊνειον, in qua lectione, a nullo editorum annotata, nescio an alterius recensionis vestigium agnoscendum sit.

670. περὶ vulg. πέρι, quod etiam in codd. nonnullis legitur, recte restituit Brunck. — δὴ Reg. A. et alii quidam, ut videtur, Regg. ex metri ignorantia, v. Herm. ad Orph. p. 704. — μενέαινε Vind. μενέαινεν a m. 2. μενέαιεν Vrat.

672. λευκῆσιν ἐπιχνοαούσαι vulg., in quo merito offendit Brunck., quum de puellis juvenculis ex ea lectione sermo sit, ideoque ξανθῆσιν reposuit; sed id quomodo in λευκῆσιν transierit, nemo facile dixerit. Weston. Hermesian. p. 73 s. πλεντῆσιν rescribendum iudicat, quod eadem difficultate premitur. Gerhard. Lectt. p. 76 λευκῆσιν emendavit, sed λευκαὶ ἑθίραι an unquam dictae sint, nescio; si dictae sunt, quomodo ad juventutem significandam adhiberi possint non video. Multo facilius et aptius in promptu est emendatio Passovii, quam V. D. humanissime me-

cum communicavit, ἐπιχνοαούσῃ, qua omnis loci difficultas ita tollitur, ut eam in textum recipiendam esse iudicaverim.

675. Ψιπυλείᾳ Reg. A.

676. πέμπομεν Vind. Vrat.

677. ἐπαυρέσθαι vulg. ἐπαυράσθαι Vatt. C. D. ἐπαυρέσθαι, quod in Flor. Brub. Basil. legitur et a Schol. quoque affertur, necessario rescribendum duxi.

678. ἐπιβρίσῃ Vind. Vrat.

679. Brunckius non hic sed post ἀφικάνει interrogationis notam posuit, minus bene. — πέλονται Flor. Brub. Basil.

680. ἀποτρέπει vulg. ἀποτρέποι Med. Vatt. A. C. D. Vind. Vrat., quod recte praetulit Brunck.

683. ἀποφθινύθουσι vulg. ἀποφθινύθουσι Flor. Brub. Basil. ἀποφθινύθωσι Reg. E. Vind. Vrat., recte repositum a Brunckio. Conjecerat jam Steph.

684. κουρότεροι Flor.

685. βαρεῖαις et Brunck. errore typ. ut videtur, — Prius hemistichium laudat Etym. M. p. 218, 36.

686. αὐτόματι Vind.

- „γειοτόμον νειοῖο διειρύσσουσιν ἄροτρον,
 „καὶ πρόκα τελλομένου ἔτεος στάχυν ἀμήδονται;
 „ἣ μὲν ἐγὼν, εἰ καὶ με τανῦν ἔτι πεφρίκασι
 690 „Κῆρες, ἐπερχόμενόν που ὄτομαι εἰς ἔτος ἥδη
 „γαῖαν ἐφέσσεσθαι, κτερέων ἀπὸ μοῖραν ἐλοῦσαν
 „αὐτως ἢ θέμις ἐστὶ, πάρος κακότητα πελάσσαι.
 „ὀπλοτέρησι δὲ πάγχυ τάδε φράζεσθαι ἄνωγα.
 „νῦν γὰρ δὴ παρὰ ποσσὶν ἐπήβολος ἔστ' ἄλεωρῇ,
 695 „εἰ κεν ἐπιτρέψῃτε δόμους καὶ ληϊδα πᾶσαν
 „ὑμετέρην ξεινοῖσι καὶ ἀγλαὸν ἄστν μέλεσθαι.“
 Ὡς ἔφατ'· ἐν δ' ἀγορῇ πλήτο θρόου. εὐάδε γὰρ σφιν
 μῦθος. ἀτὰρ μετὰ τήν γε παρασχεδὸν αὐτὶς ἀνῶρτο
 Τυσιπύλῃ, καὶ τοῖον ὑποβλήδην ἔπος ἠΰδα.
 700 „Εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφανεράναι ἦδε μενοινῇ,
 „ἥδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον ὀτρύναιμι.“
 ἣ ῥα καὶ Ἴφινόην μετεφώνεεν ἄσσον ξοῦσαν.
 „Ὅρσο μοι, Ἴφινόη, τοῦδ' ἀνέρος ἀντιόωσα,
 „ἡμέτερόνδε μολεῖν, ὅστις στόλου ἡγεμονεύει,
 705 „ὄφρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
 „καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἶ κ' ἐθέλωσι,
 „κέκλειο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.“
 Ἥ καὶ ἔλυσ' ἀγορὴν· μετὰ δ' εἰς ἐὸν ὥρτο νέεσθαι·
 ὥς δὲ καὶ Ἴφινόη Μινύας ἵκεθ'· οἱ δ' ἐρέεινον

687. γειοπόνον Flor. — διεγύσσουσιν Regg. A. E. διειρύσσουσιν Steph. errore, ut videtur, typ.

688. καὶ περικτελλομένου Vatt. A. B. C. D. Vind. var. lect. in Schol. Flor. fortasse ex altera recensione. In marg. Vind. est προκατελλομένου. — ἀμήσεσθε suspicatur Beck. inepte; consulto ad boves relatum est, quo magis rem fieri non posse eluceat.

689. εἰ κέν με Flor. Brub. Basil. perperam. — μετὰ νῦν Vind. — πεφρίκασι vulg. πεφρύκασι Flor. Brub. Basil. πεφρίκασι Regg. A. D. E. Vatt. A. D. Vind. Vrat. Brunck. Beck.

692. κακότητι Regg. A. E. — πελάσσω Vat. C. a. m. 1. πελάσαι Vind. Vrat.

693. φράζεσθαι Flor.

695. εἴνε Vind.

696. νέμεσθαι vulg. μέλεσθαι Regg. B. C. D. Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind.

Brunck. recte. μελέσθαι Flor. Brub. Basil. Beck.

697. ἀγορῇ Med. Flor. Brub. Basil. male. — σφιν Regg. D. E. Brunck. Beck.

698. τήνδε vulg. τήν Vind. τήν γε Med. Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C. D. Vrat. Brunck. Beck.

706. αἶ κ' ἐθέλωσι vulg. ἂν κ' ἐθέλωσι Steph. errore typ. αἶ κ' ἐθέλωσι Regg. A. B. D. Vatt. A. C. Vrat., quod ex epicorum usu recte praetulit Brunck., quamquam alteram formam sibi permisit Apollon. II, 960. Persaepe in hoc genere dubia res est. Apud Quint. Smyrn. III, 654 legitur θέλῃσι. IV, 490 θέλῃτε, VIII, 320 θέλον. XIV, 221 θέλωσι, sed plerumque praecedente κέ, ut facilis sit mutatio, quemadmodum Apollon. IV, 1103, ubi libri variant.

709. ὥς et comma post ἵκεθ' Flor. Brub. Basil. male.

710 *χρεῖος ὃ τι φρονέουσα μετήλυθεν. ὦκα δὲ τοὺς γε πασσυδίῃ μύθοισι προσέννεπεν ἐξερόντας.*

„Κούρη τοί μ' ἐφέρνηκε Θοαντιάς ἐνθάδ' ἰοῦσαν
„Τρσιπύλῃ καλέειν νηὸς πρόμον, ὅστις ὄρωρεν,
„ὄφρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπῃ·

715 „καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἶ κ' ἐθέλητε,
„κέκλεται αὐτίκα νῦν ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.“

Ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐναίσμιος ἦνδανε μῦθος.

Τρσιπύλῃν δ' εἶδαντο καταφθιμένοιο Θόαντος
τηλυγέτην γεγαυῖαν ἀνασδέμεν· ὦκα δὲ τὸν γε

720 πέμπον ἔμεν, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπεντύνοντο νέεσθαι.

Αὐτὰρ ὄγ' ἄμφ' ὥμοισι θεᾶς Τριτωνίδος ἔργον,
δίπλακα πορφυρέην, περονήσατο, τήν οἱ ὄπασσεν
Παλλὰς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
Ἀργοῦς, καὶ κανόνεσσι δάε ζυγὰ μετρούσασθαι.

725 τῆς μὲν ῥῆττερόν κεν ἐς ἥλιον ἀνιόντα
ὅσσε βάλοις, ἣ κείνο μεταβλέψειας ἔρενθος.

710. ὡδε pro ὦκα Reg. A.

711. *πανσυδίῃ* vulg. *πασσυδίῃ* Regg. A. B. D. E. Vatt. A. D. Vrat. Vind. Med. Brunnck. Beck. Vid. supra ad v. 323. — *ἐξερόουσα* Reg. D.

712. *κῆρη* Schol. Paris. — *ἐπέηκε* Regg. A. B. C. D. E., quam formam epicis inauditam non recipere debbat Brunnckius.

713. *καλέην* Vind. *καλέει* Reg. A.

714. *θυμηδὲς* vulg. *θυμῆρες* Regg. A. B. C. D. E., quod propter v. 705 necessarium restituit Brunnck.

715. *αἶ κε θέλητε* vulg. *αἶ κ' ἐθέλητε* Regg. A. D. Brunnck. Beck. ut v. 706.

717. *αἰνέσιμος* Regg. A. E.

718. *ὄσαντο* malle se dicit Brunnck. et hic et v. 1024, ubi *εἶσαντο* eadem *putandi* significatione adhibitum est, sed exemplis non caret hic usus vel prosaicorum scriptorum, cf. Herod. III, 61 ὡς ὀλίγοι ἦσαν οἱ ἐπιστάμενοι αὐτὸν Περσέων, οἱ δὲ πολλοὶ περιέοντά μιν εἰδείησαν.

720. *αὐτὸν* Reg. A.

721. *Ἰτωνίδος* vulg. *Τριτωνίδος* Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. var. lect. in Reg. A. et al. fortasse Regg. Flor. Brub. Basil., et hoc quidam loco ita

scripsisse Apollonium dubitare non sin-
nit tantus librorum consensus, maxi-
me vero v. 768, ubi quum de eadem
resermon sit, non potuit alio Deae cog-
nomine uti, quam hoc loco, ibi vero
libri omnes in *Τριτωνίδος* consenti-
unt, quod propterea hic quoque ex
plurimis recepi.

724. *δάεν* Schol. Paris.

725. *ἣ μὲν* ex conjectura Brunnck. Beck., quibus genitivus ferri non
posse videbatur propter sequens ἣ,
sed est haec negligentia quaedam ser-
monis apud quosvis scriptores obvia,
cf. Toup. ad Longin. p. 321. Markl.
ad Lys. p. 370. Heind. ad Plat. Gorg.
p. 183. Wopk. lectt. Tull. p. 123.
Nostro vero loco negligentiae origo
maxime perspicua est, quippe in pri-
ore recensione versus 726 et 727 ab-
fuisse refert Schol. Flor., itaque haec
fere lectio fuisse videtur:

τῆς μὲν ῥῆττερόν κεν ἐς ἥλιον
ὅσσε βάλοις.

ἄκρα δὲ πορφυρέῃ πάντῃ πέλεν·
κ. τ. λ.

cf. Gerhard. p. 13. Iam vero ceteris
mutatis initium orationis non muta-
vit poeta. — *ἐπ' ἥλιον* vulg. *ἐς ἥ-
λιον* Regg. A. B. C. D. E. Vind. Vrat.,
quod recte praetulit Brunnck.

δὴ γάρ τοι μέσση μὲν ἔρευθῆσσαι τέτυκτο,
ἄκρα δὲ πορφυρὴν πάντη πέλεν· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστῳ
τέρματι δαίδαλα πολλὰ διακριδὸν εὖ ἐπέπαστο.

730 Ἐν μὲν ἔσαν Κύκλωπες ἐπ' ἀφθίτῳ ἡμενοὶ ἔργῳ,
Ζητὶ κεραυνὸν ἀνακτι πονεύμενοι, ὅς τόνον ἦδη
παμφαίνων ἐτέτυκτο, μῆς δ' ἔτι δεύετο μοῦνον
ἀκτίνος, τὴν οἷγε σιδηρεῖης ἐλάσσκον
σφύρησιν, μαλεροῖο πυρὸς ζείουσας αὐτμήν.

735 Ἐν δ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσωπίδος νίεε δοιῶ,
Ἀμφίων καὶ Ζῆθος· ἀπύργωτος δ' ἔτι Θήβῃ
κεῖτο πέλας, τῆς οἷγε νέον βάλλοντο δομαίους
ἰέμενοι. Ζῆθος μὲν ἐπωμαδὸν ἤερταξεν
οὔρεος ἡλιβάτοιο κάρη μογέοντι ἐοικώς·

740 Ἀμφίων δ' ἐπὶ οἱ χρυσῆν φόρμιγγι λιγαίνων
ἦε, δις τόσση δὲ μετ' ἔχνη νίσσετο πέτρῃ.

Ἐξείης δ' ἤσκητο βαθυπλόκαμος Κυθήρεια
Ἄρεος ὀχμάζουσα θυὸν σάκος· ἐκ δὲ οἱ ὤμου
πῆχυν ἐπὶ σκαιὸν ξυνοχὴ κεχάλαστο χιτῶνος

745 νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο· τὸ δ' ἀντίον ἀτρεκέες αὐτῶς
χαλκεῖν δείκηνον ἐν ἀσπίδι φαίνεται· ἰδέσθαι.

Ἐν δὲ βοῶν ἔσκεν λάσιος νομός· ἀμφὶ δὲ βουσὶ

727. ἔρευθῆσσαι Flor. Brub. Basil.

729. ἐνέκαστο vulg. ἐπέπαστο emen-
davit Ruhn. ep. crit. p. 284, quod
recepit Beck. Certa est emendatio
propter locos Homericos II. III, 125
ἢ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαιεν, Δίπλανα
πορφυρεῖν· πολέας δ' ἐνέπασσεν
ἐέθλους. XXII, 440 Ἄλλ' ἦγ' ἱστὸν
ὑφαινε μνηρὶ δόμον ὑψηλοῖο, Δίπλα-
να πορφυρεῖν, ἐν δὲ θυρόνα ποικίλ'
ἐπασσεν.

733. σιδηρεῖοις Vatt. C. D.

734. σφύρησι Brunck. Beck. ut so-
lent, et sic Vatt. A. C. D. — αὐτμή
ex Reg. D. Brunck. Beck. sine causa,
εἶν cum accusativo jungi in vulgus
notum est, cf. Ruhn. ep. crit. p. 224.
Blomfield. glossar. ad Aesch. Prom.
738.

735. ἐσ ἀντιόπης Vrat. — Laudat
hunc versum cum duobus proximis
Etymol. M. p. 411, 8. Respexit hunc
locum Probus ad Virg. Ecl. II, 23.

738. Ζῆτος Vrat.

739. κρημογέοντι Flor. Brub. Ba-
sil. Hölzlin.

741. μετίχνη Flor. Brub. Basil.
Hölzlin. Shaw. Correctum jam est
in Paris. et Steph. — νίσσετο vulg.
νείσσετο Vind. Vrat. νίσσετο Regg.
quatuor, Brunck. Beck.

742. Κυθήρεια ex Regg. A. B. E.
Brunck. Beck., quod non est vocabu-
lum graecum.

744. ἐπισκαιὸν Reg. A.

745. νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο quomodo
ferri possit non video, ὑπὸ μαζοῖο
suspiciatur Brunck., sed Vatt. A. B. C.
praebent ὑπερμαζοῖο, unde ὑπερμά-
ζοιο in textum recepissem, si illud
vocabulum alibi reperiretur. Sed ve-
rum mihi videtur et in lexica ex h. l.
inferendum. — ἀνταῖον Vind.

746. δείκηνον vulg. δίνηνον Flor.
δείκηνον Vind. Vrat., quod metri
causa recte receperunt Brunck., ut
IV, 1672.

747. ἔσκε Regg. A. D. E. Vatt. A.
C. D. Vind. Vrat. Brunck. Beck. ut
semper.

Τηλεβόαι μάρναντο καὶ νῆες Ἡλεκτρῶνος·
οἱ μὲν ἀμειβόμενοι, ἀτὰρ οἷγ' ἐθέλοντες ἀμέρσαι
750 ληίσται Τάφιοι· τῶν δ' αἵματι δεύετο λειμῶν
ἐρσήεις, πολῆες δ' ὀλίγους βιόωντο νομῆας.

Ἐν δὲ δῶα δίφροι πεπονήατο δηριόωντες.
καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἔθυνε τινάσσω
ἡνία, σὺν δέ οἱ ἔσκε παραιβάτις Ἰπποδάμεια·
755 τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἥλασεν ἵππους.
σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενὲς δόρυ χειρὶ μεμαρπῶς
ἄξονος ἐν πλήμνῃσι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο
πίπτεν, ἐπεσσύμενος Πελοπῆϊα νῶτα δαΐξαι.

Ἐν καὶ Ἀπόλλων Φοῖβος οἴστευόν ἐτένκτο,
760 βούπαις οὐπω πολλὸς, ἐὴν ἐρύοντα καλύπτρης
μητέρα θαρσαλέως Τιτυὸν μέγαν, ὃν ῥ' ἔτεκέν γε
δι' Ἑλάρῃ, θρέψεν δὲ καὶ ἄψ' ἐλοχεύσατο Γαῖα.

Ἐν καὶ Φοῖβος ἔην Μινυήϊος, ὥς ἐτεόν περ
εἰσαΐων κριοῦ, ὁ δ' ἄρ' ἐξενέποντι εἰοικῶς.
765 κείνους κ' εἰσορόων ἀκείοις ψεύδοιό τε θυμὸν,
ἐλπόμενος πνικινὴν τιν' ἀπὸ σφείων ἐσακοῦσαι
βάξιν, ὃ καὶ δηρὸν περ ἐπ' ἐλπίδι δηήσαιο.

Τοῖ' ἄρα δῶρα θεᾶς Τριτωνίδος ἦεν Ἀθήνης.
δεξιτερῇ δ' ἔλεν ἔγχος ἐκηβόλον, ὃ ῥ' Ἀταλάντῃ

748. ἡλκυριόωντος Vind.

749. οἷ γε θέλοντες Vind. Vrat.

752. πεπονηατο Med. Flor. Brub. Basil. — Totum hunc locum usque ad v. 758 laudat Tzetz. ad Lycophr. 156.

754. ἔσκει Vind.

757. Corrupte hunc versum laudat Schol. ad Soph. El. 737 ἄζόμενος πλήμνῃσι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο.

759. ἐν δὲ καὶ Ἀπόλλων Schol. Paris.

760. βούπαις, οὐπω πολλὸς ἔην, ἐρύοντα Vatt. A. B. C. D. Vrat. Flor. Brub. Basil., quod silentio transierunt editores, sed vix ferendum.

762. ἐλάρω Vind. Ἑλάρῃ Beck. nescio quo jure. — θρέψε Vatt. A. B. D. Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. — αὖ Reg. A.

763. ἐν δὲ καὶ Schol. Paris. et Beck. errore typ. ut videtur. — ὥς ῥ' ἐτεόν περ vulg. ῥ' omittunt Regg. A. B. C. D. E. Vatt. C. D. Vind. Vrat. Brunck.

Beck. recte, cf. Hom. II. XIV, 125. — ἐὸν Vatt. C. D. sed correctum in C. a m. 2.

764. εἰοικε Reg. A. et duo alii Regg., unde Brunck. emendavit ἐφκει, sine causa. εἰοικε ex Med., ut videtur, recepit Hörstel. v. praef. p. VII.

765. κ' omittit Flor.

766. τιν' deest in Vind. Vrat. — εἰσακοῦσαι Vrat.

767. περ omittunt Vatt. A. C. D. Vind. Vrat. ejus loco νῦν habet Reg. A. νυν Regg. B. C. D. E., quod Brunck. et Beck. receperunt, sed non tantum his libris tribuendum esse scimus. Lacunam, quam invenerat, ex ingenio explevit librarius.

768. Ἰτωνίδος in vitis omnibus libris ex conjectura Brunck. Beck. propter v. 721, sed ibi potius propter hunc versum Τριτωνίδος reponendum esse vidimus.

769. ὄρῳ Ἀταλάντῃ vulg. correxit Brunck. ex Reg. E.

770 Μαινάλω ἔν ποτέ οἱ ξεινήϊον ἔγγνάλιξεν
 πρόφρων ἀντομένη· περὶ γὰρ μενέαινευ ἔπεσθαι
 τὴν ὁδόν· ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ἐκὼν ἀπερήνυε κούρη·
 δεῖσεν δ' ἀργαλέας ἔριδας φιλότῃτος ἔκητι.

Bῆ δ' ἵμεναι προτὶ ἄστν φαεινῷ ἀστέρι ἴσος,
 775 ὅν ῥά τε νηγατέησιν ἐεργόμεναι καλύβησιν
 νύμφαι θήσαντο δόμων ὑπερ' ἀντέλλοντα,
 καὶ σφίσι κυανέοιο δι' ἡέρος ὄμματα θέλγει
 καλὸν ἐρευνθόμενος, γάννυται δέ τε ἡϊθέοιο
 παρθένος ἱμείρουσα μετ' ἄλλοδαποῖσιν ἐόντος

780 ἀνδράσιν, ᾧ καὶ μιν μνηστὴν κομέουσι τοκῆς·
 τῷ ἱκελος πρὸ πόλῃος ἀνὰ στίβον ἦϊεν ἥρως.
 καὶ ῥ' ὅτε διὴ πυλέων τε καὶ ἄστεος ἐντὸς ἔβησαν,
 δημότεραι μὲν ὀπισθεν ἐπεκλονέοντο γυναιῖκες,
 γηθόσυναι ξείνῳ· ὁ δ' ἐπὶ χθονὸς ὄμματ' ἐρείδας

785 νίσσεται ἀπηλεγάς, ὄφρ' ἀγλαὰ δώμαθ' ἵκτανεν
 Ὑψιπύλης· ἄνεσαν δὲ πύλας προφανέντι θεράπναι
 δικλίδας, εὐτύκτοισιν ἀρηρεμένας σανίδεσσιν.

770. Hic et sequens versus inver-
 so ordine leguntur in Reg. A. (et al-
 ius fortasse Regg.) Vatt. A. B. D.
 Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. — De
 anastrophe praepositionis ἔν v. Ger-
 hard. Lectt. p. 134, ubi addatur I, 121.

773. δεῖσε Vrat. Vind. Flor.

775. ἀεργόμεναι Vatt. C. D. — κα-
 λύβησιν Flor. Brub. Basil.

776. ὑπεραντέλλοντα vulg. ὑπερ
 ἀντέλλοντα Vat. A. ὑπερ ἀντέλλοντα
 Reg. A. Vat. B., quod recipere non du-
 bitavi.

777. καὶ σφι Vatt. C. D.

778. γάννυται Flor. Brub. Basil. —
 Hiatus in vocabulis τε ἡϊθέοιο re-
 cte excusavit Herm. ad Orph. p. 731,
 neque erat quod emendationes cir-
 cumspiceret.

780. κέ pro καὶ dant Regg. D. E.
 κέν Regg. A. B. C. κομέωσι Regg. A.
 B. C. D. E., unde Brunckius obsequen-
 te Beckio dedit: ᾧ κέν μιν μνηστὴν
 κομέωσι τοκῆς. Sed illud κέν hic
 prorsus male se habet, et pro καὶ ex
 frequentissimo errore natum est, quo
 facto conjunctivum deinde reposuit
 librarius ille, cui tot lectiones codi-
 cum Regg. debemus. Revocavi igitur

vulgatam lectionem, quae optimum
 sensum praebet.

781. πόλιος Vatt. A. C. D. — ἀνὰ
 στείβαν Vatt. A. C. D. Vind. ἀναστει-
 βων Vrat.

782. ἔβησε suspicatur Beck., quo
 se neque hujus aoristi vim tenere ne-
 que Brunckii notam legisse testatur,
 is enim recte jam animadvertit, Ias-
 onem et Iphinoen intelligi.

783. ἐπικλονέοντο Schol. Paris.

785. νίσσεται Flor. Brub. Basil.

786. θύρας Regg. quinque, quod
 praetulit Brunck., profecto non alia
 de causa, quam quod in suis libris in-
 venerat, recepit tamen etiam Becki-
 us; πύλας δικλίδας habet etiam Hom.
 II. XII, 454.

787. κικλίδας Vat. D. et C. a m. 1.
 δικλίδας Reg. A. δικλύδας Flor.
 Brub. Basil. — ἀνηραμένας Reg. A.
 ἀρηραμένας Regg. C. E., quod rece-
 pit Brunck., vulg. nihil esse ratus,
 hoc vero participium aoristi medii,
 eique obsecutus est Beckius. Sed et-
 iam si forma ista aoristi exemplis com-
 probata esset, quomodo aoristum me-
 dii hic sensus admittere possit non
 dixerunt. Imo Apollonius perfectum
 passivi recte fecit ἀρήρεμαι, unde

ἐνθα μιν Ἰφινόη κλισμῷ ἐνὶ παμφανόωντι
 ἐσσυμένως καλῆς διὰ παστάδος εἶσεν ἄγουσα
 790 ἀντία δεσποίνης· ἥ δ' ἐγκλιδὸν ὅσσε βαλοῦσα
 παρθενικὰς ἐρύθηνε παρηΐδας· ἔμπα δὲ τόνγε
 αἰδομένη μύθοισι προσέννεπεν αἰμυλλοῖσιν.

„Ξεῖνε, τίη μῖνοντες ἐπὶ χρόνον ἔκτοθι πύργων
 „ἦσθ' αὐτως; ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ' ἀνδράσι ναίεται ἄστυ
 795 „ἀλλὰ Θρηϊκῆς ἐπινάστιοι ἠπείροιο
 „πυροφόρους ἀρώσσι γῆρας. κακότητα δὲ πᾶσαν
 „ἐξερέω νημερτές, ἔν' εὖ γινώητε καὶ αὐτοί.
 „εὖτε Θόας ἀστοῖσι πατήρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,
 „τηνίκα Θρηϊκῆς, οἳ τ' ἀντία ναιετάουσιν,
 800 „δῆμον ἀπορνύμενοι λαοὶ πέρθεσκον ἐπαύλους

plusquamperfectum ἠρῆρειντο III, 1398. IV, 947. Perfecti vero illius participium occurrit praeter hunc locum III, 833. IV, 677, quorum utroque suum aoristum restituit Brunckius.

788. In priore recensione hanc lectionem fuisse refert Schol. Flor.:

ἐνθα μιν Ἰφινόη προδόμον διὰ
 ποιητοῖο
 ἐσσυμένως καλῆς διὰ δίφρακος
 εἶσεν ἄγουσα,

ubi ἐπὶ pro διὰ legendum esse perspicuum est; hoc per errorem Schol. ex altera recensione immigravit.

789. δι' ἀναστάδος vulg. male ex frequentissima litterarum Net II confusione; διὰ παστάδος ex Schol. et Etymol. M. s. v. παστὰς emendarunt Rutgers. var. lect. p. 9 et Salmas. Exercitt. Plin. p. 856 probante Piers. ad Moer. p. 88 et receperunt Brunck. Beck.

790. δεσποίνης Vrat. — De postrema versus parte v. Wernick. ad Tryphiod. p. 232.

791. παρθενικῆς Vrat.

794. ἐπὶ Vind.

796. γέας Regg. A. C. Vatt. A. B. C. D. Ald. Brub. Basil.

798. λαστοῖσι var. lect. in marg. Vind.

799. Θρηϊκῆν vulg., quod sensu caret, quare Θρηϊκῶν conjecit Hölzlin., quod recepit Brunck. Sed Θρηϊκῆς praebeant Med. (v. Hörstel. praef. p. VII) marg. Reg. A. Reg. E. Vind. Vrat., quod receperunt Beck. et Hörstel.,

probatque Spitzner. de vers. her. p. 101. Profecto recte; pluralis relativi ad nomen terrae relatus nemini potest offensionem esse.

800. Δῆμον conjecit Piers. Veris. p. 200, quod receperunt Brunck. et Beck. Speciosa sane emendatio, sed non necessaria, vulgata enim minime tam absurda est, quam videtur Brunckio. Δῆμος enim Homericus significatione usurpatum est, ut sit terra, domicilium. itaque δῆμον ἀπορνύμενοι est domo profecti. Eodem modo δῆμον et λαοὺς sibi oppositos vides Hom. Od. III, 214 ἥ σέ γε λαοὶ ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον. Denique, ut omnis scrupulus eximatur, eadem vi δῆμος dictum est apud Nostrum II, 1020. III, 472. 639. — ἐπορνύμενοι Schol. Paris., sed hunc merum librarii errorem esse, docet ejusdem interpretatio ἀπερχόμενοι. — πόρθεσθαι cod. Flor. apud Dorvill. — ἐπαύλεις vulg., quod verum non esse docet et Schol. Florentini interpretatio: ΕΠΑΥΛΕΙΣ, τὰς ἐπαύλεις, τὰς μάνδρας, et lectionis discrepantia, nam ἐναύλους praebeant Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. Schol. Paris. et cod. Florent. apud Dorvill. ad Charit. p. 283 et Lips., noster, ni fallor, Mediceus. Jam qui hanc lectionem cum vulgata contulerit, dubitare vix poterit, quin verum sit ἐπαύλους, quod ex emendatione Pierisoni Veris. p. 200 reposuerunt Brunck. et Beck., eadem litterarum N et II confusione corruptum, quam supra ad v. 789 obser-

- „ἐκ νηῶν, αὐτῇσι δ' ἀπείρονα ληΐδα κούραις
 „δεῦρ' ἄγον· οὐλομένης δὲ θεᾶς πορσύνετο μῆτις
 „Κύπριδος, ἥτε σφιν θυμοφθόρον ἔμβαλεν ἄτην.
 „δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπέστυγον, ἐκ δὲ μελάθρων
 805 „ἥ ματίῃ εἴξαντες ἀπεσσεύοντο γυναικάς·
 „αὐτὰρ ληϊάδεσσι δορικτῆτι παρίανον,
 „σχέτλιοι. ἥ μὲν δηρὸν ἐτέτλαμεν, εἴ κέ ποτ' αὖτις
 „ὄψῃ μεταστρέψωσι νόον· τὸ δὲ διπλόον αἰεὶ
 „πῆμα κακὸν προὔβαινεν· ἀτιμάζοντο δὲ τέκνα
 810 „γνήσι' ἐνὶ μεγάροις, σκοτὶν δ' ἀνέτελλε γενέθλη.
 „αὕτως δ' ἀδμητὲς τε κόραι χῆραί τ' ἐπὶ τῇσιν
 „μητέρες ἄμ' πτολίεθρον ἀτρημελῆες ἀλάληντο.
 „οὐδὲ πατήρ ὀλίγον περ ἔῃς ἀλέγριζε θυγατρὸς,
 „εἰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι δαΐζομένην ὁρώωτο
 815 „μητρυνῆς ὑπὸ χερσὶν ἀτασθάλου· οὐδ' ἀπὸ μητρὸς
 „λῶβην, ὥς τοπάροιθεν, αἰκέα παῖδες ἄμυνον·
 „οὐδὲ κασιγνήτοισι κασιγνήτῃ μέλε θυμῷ.
 „ἀλλ' οἶαι κοῦραι ληϊτιδὲς ἐν τε δόμοισιν
 „ἐν τε χοροῖς ἀγορῇ τε καὶ εἰλαπίνῃσι μέλοντο.
 820 „εἰσόκε τις θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἔμβαλε θάρσος,
 „ἄψ' ἀνερχομένους Θρηκῶν ἄπο μηκέτι πύργοις

vavimus. Nam quominus ipsum ἐναύ-
 λους in textum recipiatur, obstat vo-
 cis significatio, quae non facile de ho-
 minum habitaculis usurpata reperitur.
 Praeterea Hesychius ἐπαύλους iis-
 dem verbis interpretatur, quibus no-
 stro loco Scholl. Scrupulum tamen
 injicit Maximus, qui v. 421 habet Θρη-
 κης ἐναύλους.

801. In priore recensione hanc le-
 ctionem fuisse refert Schol. Flor.:

ἐκ νηῶν· ἄμυδις δὲ βόας καὶ
 μῆλα κόμιζον
 αὐτῇσιν κούρησιν, ἀπείρονα
 ληΐδα δεῦρο.
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνὰ δῆμον ἀά-
 τος ἔμπεσε λύσσα,
 οὐκ οἶδ' ἢ θεόθεν, ἢ αὐτῶν
 ἀφροσύνησιν.

803. σφι Med.

805. ἡματίῃ Vat. D. ἡματίῃ Vrat.

— ἐπεσσεύοντο vulg., ἀπεσσεύοντο
 Reg. D., quod receperunt Brunck.
 Beck. recte.

806. δορυκτῆταις Regg. quinque,
 quod receperunt Brunck. et Beck.,

ille aurium, ut dicit, iudicio commo-
 tus, quod quid h. l. sibi velit nescio.

807. ἐπέτλαμεν Vatt. C. D. — αὖ-
 θις Reg. A.

812. ἀτρημελῆς vulg. ἀτρημελῆες
 Regg. A. C. D., quod recte receperunt
 Brunck. et Beck. Illud debetur librariis
 metro consulentibus, quemadmodum in
 Reg. D. τ' post ἀτρημελῆς insertum est.

815. μητρυνῆς Vind.

817. κασιγνήτῃσι vulg. inepte,
 quum fratres sensus flagitet. κασι-
 γνήτοισι Vatt. A. C. D. Med. Vrat.
 Vind. Regg. A. B. E. Brunck. Beck.
 — κασιγνήτῃς Vrat. Vind. non male.

821. Initio versus metrum claudica-
 re videtur, quare Hölzlin. ex conjectu-
 ra ἀναερχομένους dedit, Brunck. et
 Beck. ex Regg. quinque ἐπανερχομέ-
 νους. Sed vulgatam plurimorum libro-
 rum consensu firmatam retinui ad ex-
 emplum Homericum Il. IV, 392 ἄψ'
 ἀνερχομένῳ, cf. F. A. Wolf. praef.
 ad Hom. p. LV. — Θρηκῶν vulg.
 Correxerunt Dorvill. Vann. crit. p.
 336. Brunck. Beck.

- „δέχθαι, ἴν' ἣ φρονέοιεν ἅπερ θέμις, ἥε πη ἄλλη
 „αὐταῖς ληϊάδεσσιν ἀφορμηθέντες ἴκοντο.
 „οἱ δ' ἄρα θεσσάμενοι παίδων γένος, ὅσσον ἔλειπτο
 825 „ἄρσεν ἀνὰ πτολίεθρον, ἔβαν πάλιν, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
 „Θρηϊκίης ἄροσιν χιονώδεα ναιετάουσιν.
 „τῷ ὑμεῖς στρωφᾶσθ' ἐπιδήμιοι· εἰ δέ κεν αὖτις
 „ναιετάειν ἐθέλοις καὶ τοι ἄδοι, ἦτ' ἂν ἔπειτα
 „πατρὸς ἐμοῖο Θόαντος ἔχοις γέρας· οὐδὲ τί σ' οἶω
 830 „γαῖαν ὀνόσσεσθαι· πέρι γὰρ βαθυλῆϊος ἄλλων
 „νῆσων, Αἰγαίῃ ὄσαι εἰν ἄλλ' ναιετάουσιν.
 „ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπὶ νῆα κίων ἐτάροισιν ἐνίσπε
 „μύθους ἡμετέρους, μῆδ' ἔκτοθι μίμνε πόλῃος.“
 Ἴσκεν ἀμαλδύνουσα φόνου τέλος, οἶον ἐτύχθη
 835 ἀνδράσιν· αὐτὰρ ὁ τήνγε παραβλήδην προσέειπεν.
 „Ἵψιπύλῃ, μάλα κεν θυμηδέος ἀντιάσαιμεν
 „χρησμοσύνης, ἣν ἄμμι σέθεν χατέουσιν ὀπάξεις.
 „εἴμι δ' ὑπότροπος αὖτις ἀνὰ πτόλιν, εὖτ' ἂν ἔκαστα
 „ἔξειπω κατὰ κόσμον. ἀνακτορὴ δὲ μελέσθω
 840 „σοὶ τ' αὐτῇ καὶ νῆσος· ἔγωγε μὲν οὐκ ἀθερίξω
 „χάζομαι, ἀλλὰ με λυγροὶ ἐπισπέρχουσιν ἄεθλοι.“
 Ἡ καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγεν· αἴψα δ' ὀπίσσω
 βῆ ῥ' ἵμεν, ἀμφὶ δὲ τόνγε νεήνιδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 μυρίαί εἰλίσσοντο κεχαρμέναι, ὄφρα πυλάων
 845 ἐξέμολεν· μετέπειτα δ' ἐϋτροχάλοισιν ἀμάξαις
 ἀκτὴν εἰσανέβαν ξεινήϊα πολλὰ φέρουσαι,
 μῦθον ὅτ' ἤδη πάντα διηνεκέως ἀγόρευσεν,
 τὸν ῥα καλεσσαμένη διεπέφραδεν Ἵψιπύλεια·
 καὶ δ' αὐτοὺς ξεινοῦσθαι ἐπὶ σφέα δώματ' ἄγεσκον
 850 ῥηϊδίως. Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυνκὸν ἵμερον ὥρσεν

823. ἴκοντο Vat. C. et D. a m. 1.
 824. ὅσον Flor.
 826. Θρηϊκίην Vatt. A. B. D.
 829. ἐμεῖο Med. Vrat. — οὐδ' ἔτι
 vulg. οὐδέ τι Reg. E. Vatt. A. C. D.
 Brunck. Beck. recte. οὐδέ σ' οἶω Reg.
 D. οἶω etiam Vat. D.
 830. ὀνόσσεσθαι Flor. ὀνώσσεσθαι
 Brub. Basil.
 831. Αἰγείης Regg. A. E. Vat. C.
 Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. — ὄσαι
 ἄλλ' Vat. C. ὄσαι ἄλλ' Vatt. A. B. Vind.
 Vrat. Flor. Brub. Basil. — ναιετά-
 ουσιν Hölzlin.

832. ἐνίσπες Med.
 837. ὀπάξοις Regg. A. C. E.
 838. αὖτις Brunck. lectore non mo-
 nito. — ἐκάστῳ Vind. Vrat., sed in
 hoc vulg. margini adscripta.
 842. δεξιτερῇ Vatt. C. D.
 843. γενήϊδες Reg. A.
 844. μυρία Flor.
 845. ἐξέμολε Brunck. ut solet. —
 ἐϋτροχάλοισιν Vatt. A. D. et C. a m. 1.
 848. Hic versus deest in Reg. A.,
 sed adscriptus est in margine.
 849. αὖτις Reg. A.

Ἡφαιστόιο χάριν πολυμήτιος, ὄφρα κεν αὖτις
ναίηται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Ἀήμιος.

Ἐνθ' ὁ μὲν Ὑψιπύλης βασιλῆϊον ἐς δόμον ὤρτο
Αἰσονίδης· οἱ δ' ἄλλοι ὅπη καὶ ἔκυσσαν ἕκαστος,

855 Ἡρακλῆος ἀνευθεν, ὁ γὰρ παρὰ νηὶ λέλειπτο
αὐτὸς ἐκὼν, παῦροί τε διακρινθέντες ἑταῖροι.
αὐτίκα δ' ἄστν χοροῖσι καὶ εἰλαπίνῃσι γεγῆθαι,
καπνῷ κνισσόμεντι περίπλεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
ἀθανάτων Ἥρης νῖα κλυτὸν ἠδὲ καὶ αὐτὴν

860 Κύπριν ἀοιδῆσιν θυέεσσι τε μειλίσσοντο.
ἀμβολίῃ δ' εἰς ἡμαρ ἀεὶ ἐξ ἡματος ἦεν
ναυτιλῆς· δηρὸν δ' ἂν ἐλίννον αὖθι μένοντες,
εἰ μὴ ἀολλίσσας ἐτάρους ἀπάνευθε γυναικῶν
Ἡρακλῆς τοίοισιν ἐνιπτάζων μετέειπεν.

865 „Δαιμόνιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἴμ' ἀποέργει
„ἡμέας; ἥε γάμων ἐπιδευέες ἐνθάδ' ἔβημεν
„κειῖθεν ὀνοσσάμενοι πολιήτιδας; αὖθι δ' ἔαδεν
„ναίοντας λιπαρὴν ἄροσιν Ἀήμιοιο ταμέσθαι;
„οὐ μὰν εὐκλειεῖς γε σὺν ὀθνεῖῃσι γυναιξίν

870 „ἐσσόμεθ' ὧδ' ἐπὶ δηρὸν ἐελμένοι· οὐδέ τι κῶας
„αὐτόματον δώσει τις ἐλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.

851. πολυμήτιος Vind.

856. διακρινθέντες vulg. διακριν-
θέντες Reg. D. Vind. Vrat., quod
metri causa recte receperunt Brunck.
Beck.

858. κνισσόμεντι Flor. Brub. Basil.

860. ἀοιδῆσι Reg. C. Vatt. A. C.
D. Vind. Vrat. Brunck. Beck. ut so-
lent. λοιβῆσιν emendat sine causa
Piers. Veris. p. 201. — θηέεσσι Vrat.
— τ' ἐμειλίσσοντο Med. Regg. A. E.
contra Apollonii morem.

861. αἰεὶ Vrat. Flor.

862. ἀνελίννον vulg., quemadmo-
dum etiam Suid. et Etymol. M. s. v.
ἐλίννον. ἀνελίννον Vind. Vrat. ἀνε-
λύνιον Reg. A. ἂν ἐλίννον Guelph.
ἂν ἐλύνιον Reg. E. ἂν ἐλίνιον Reg.
D. ἂν ἐλίννον Reg. B., quod conje-
cerat Steph. probante Piers. ad Moer.
p. 162 (qui recte monet, ex ipsis Ety-
mol. verbis liquere, ἐλίννον scriben-
dum esse) et receperunt Brunck.
Beck. Dedissem ἀνελίννον, quoniam
ἂν commode hic abesse potest, nisi
ἀνελινύω a nemine usurpatum esset.

863. ἀολλίσσας vulg. contra metrum.
ἀολήσας Reg. A. ἀολλήσας Reg. E.,
quod dederunt Brunck. Beck., dubiae
fidei vocabulum. Scripsi igitur ἀολ-
λίσσας, suadente Schaefero ad Schol.
Apoll. Rhod. p. 68.

864. τοῖσιν Vind., sed vulg. in marg.
— ἐνιπτάζων Vatt. A. C. D. — προσ-
έειπε Regg. A. B. D. E., quod sine
causa praetulit Brunck., nimium, ut
solet, suis libris tribuens; habuit ta-
men obsequentem Beckium. μετέειπε
Guelph. μελέειπεν Vind.

867. ἔασεν Vind., sed ἔαδεν in marg.
ἔαδεν Flor. Brub. Basil.

869. οὐ μὲν Hoelzlin. Shaw.

870. οὐδ' ἔτι vulg. οὐδέ τι Vrat.
et ut videtur Regii, inde Brunck.
Beck. recte. Ita etiam Schol. Paris.
et Flor. ad II, 333 hunc versum lau-
dantes. Haec jam in superioribus
saepissime confusa vidimus.

871. ἐλὼν deest in Reg. C. ἐκὼν
pro eo habent Regg. A. E.

„ἴομεν αὐτίς ἕκαστοι ἐπὶ σφέα· τὸν δ' ἐνὶ λέκτροις
 „Υψιπύλης εἰάτε πανήμερον, εἰδόκε Αἴμυρον
 „παισὶν ἐσανδρώσῃ μεγάλη τέ ἐ βᾶξις ἵκηται.“

875 Ὡς νείκεσεν ὄμιλον· ἐναντία δ' οὐ νύ τις ἔτλη
 ὄμματ' ἀνασχεθεῖν, οὐδὲ προτιμυθῆσασθαι·
 ἀλλ' αὐτως ἀγορῆθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι
 σπερχόμενοι. ταὶ δέ σφιν ἐπέδραμον, εὖτ' ἐδάησαν.
 ὥς δ' ὅτε λείρια καλὰ περιβρομέουσι μέλισσαι

880 πέτρης ἐκχύμεναι συμβληΐδος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
 ἐρσηίης γάνυται, καὶ δὲ γλυκὺν ἄλλοτε ἄλλον
 καρπὸν ἀμέργουσιν πεποτημέναι· ὥς ἄρα ταὶ γε
 ἐνδυκῆς ἀνέρας ἀμφὶ κινυρόμεναι προχέοντο.
 χερσὶ τε καὶ μύθοισιν ἐδεικανόωντο ἕκαστον,

885 εὐχόμεναι μακάρεσιν ἀπήμονα νόστον ὀπάσσαι.
 ὥς δὲ καὶ Ὑψιπύλη ἠρήσατο χεῖρας ἐλουσα
 Αἰδουίδεω, τὰ δέ οἱ ῥέε δάκρυα χῆτει ἰόντος.

„Νίσσεο, καὶ σὲ θεοὶ σὺν ἀπήμοσιν αὐτίς ἐταίροις

„χρύσειον βασιλῆϊ δέρος κομίσειαν ἄγοντα

890 „αὐτως, ὥς ἐθέλεις καὶ τοι φίλον· ἦδε δὲ νῆσος

872. αὐτίς Vrat. — ἕκαστος Regg. A. C. Vat. B., quod cur praetulerint Brunck. et Beck. non video.

874. ἐπανδρώσῃ Guelph., quod ex hoc uno libro receperunt Brunck. et Beck., neque hic addita causa.

879. περιβρομέωσι Guelph.

880. συμβληΐδος Vat. B. Vind.

881. ἄλλοτε τ' ἄλλον vulg., inepta est copula, quam de hiatu solliciti inseruerunt librarii, quare ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον conjecit Rutgers. var. lect. p. 10. Sed ἄλλοτε ἄλλον praebent Regg. A. B. C. D. E. Vat. B. Vrat. Vind., quod receperunt Brunck. Beck. Post eos Herm. ad Orph. p. 732, hiatu offensus, vel potius participio πεποτημέναι, quod ei post ἄλλοτε ἄλλον otiosum et languidum videtur, emendavit ἄλλοθεν ἄλλῃ. Sed ut admodum violentam esse hanc emendationem taceam, neque quid offensionis sit in illo participio video, et formula ἄλλοτε ἄλλος tam frequens est in poetis epicis, ut tolli nec possit nec debeat; cf. Hom. Od. IV, 236. Hesiod. Op. et D. 713. Theogn. v. 113. 1180. 1184 ed. Welck. Phocyl. in Anal. Brunckii T. I p. 78. Oppian. Halieut. II,

268. 566. IV, 186. 193. 290.

882. ἀμέργουσι Regg. A. B., quod ex more receperunt Brunck. Beck. ἀμέλγουσιν Vind. Vrat. ἀμέλγουσιν Guelph. teste Piers.

883. ἐνδυκῆς vulg. contra metrum, quare Arnald. lectt. gr. p. 186 emendavit ἐνδυκῆς ἀνέρ' ἀμφί. Sed melius Rutgers. ἐνδυκῆς, quod receperunt Brunck. Beck. Similem confusionem vidimus supra v. 812, videbimus infra II, 312. 391. — ἀμφικινυρόμεναι Flor. Brub. Basil.

888. νείσεο vulg. νείσαιο Med.

Vind. Vrat. Schol. Paris. νίσσετο Guelph. νίσσεο Regg. quinque, Brunck. Beck. — ἀπήρεσιν Etymol. M. p. 122, 8, quod praetulerunt Brunck. et Beck., me non assentiente, quamquam idem visum est Hemsterhusio ad Hesych. v. ἀπαρές. Sed quum libri omnes in ἀπήμοσιν consentiant, vix dubitandum est, quin altera lectio priori recensionem debeatur. — αὐτίς Vind. Vrat. Etymol.

889. ἔχοντα Regg. A. E. et marg. Vind.

890. ὥς ἐθέλῃς vulg. male. ὥς θέλεις Reg. A. ὥς ἐθέλεις Regg. B. C.

- „σκήπτρά τε πατρός ἐμοῖο παρέσβεται, ἣν καὶ ὀπίσσω
 „δὴ ποτε νοστήσας ἐθέλῃς ἄπορρῶν ἰκέσθαι.
 „ῥηϊδίως δ' ἂν ἑοὶ καὶ ἀπείρονα λαὸν ἀγέλῃς
 „ἄλλων ἐκ πολιῶν· ἄλλ' οὐ σύ γε τήνδε μενοινην
 895 „σχήσεις, οὐτ' αὐτὴ προτιόσσομαι ὧδε τελεῖσθαι.
 „μνώεο μὲν ἀπεὼν περ ὁμῶς καὶ νόστιμος ἤδη
 „Ῥψιπύλῃς· λίπε δ' ἡμῖν ἔπος, τό κεν ἔξανύσαιμι
 „πρόφρων, ἣν ἄρα δὴ με θεοὶ δάωσι τεκέσθαι.“
 Τὴν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἀγαιόμενος προσέειπεν·
 900 „Ῥψιπύλῃ, τὰ μὲν οὕτω ἐναΐσιμα πάντα γένοιτο
 „ἐκ μακάρων· τύνῃ δ' ἐμέθεν πέρι θυμὸν ἀρείω
 „ἴσχαν', ἐπεὶ πάτρην μοι ἄλῃς Πελῖας ἔκητι
 „ναϊετάειν· μοῦνον μὲ θεοὶ λύσειαν ἀέθλων.
 „εἰ δ' οὐ μοι πέπρωται ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκέσθαι
 905 „τηλοῦ ἀναπλώοντι, σὺ δ' ἄρσενά παῖδα τέκῃαι,
 „πέμπε μιν ἡβήσαντα Πελασγίδος ἔνδον Ἰωλκοῦ,
 „πατρὶ τ' ἐμῷ καὶ μητρὶ δύης ἄκος, ἣν ἄρα τοὺς γε
 „τέτμη' ἐτι ζῶοντας, ἵν' ἄνδιχα τοῖο ἀνακτος
 „σφοῖσιν πορδύνωνται ἐφ' ἑστίοι ἐν μεγάροισιν.“
 910 Ἥ καὶ ἔβαιν' ἐπὶ νῆα παροίτατος· ὧς δὲ καὶ ἄλλοι

D. E. Vat. D. Med. Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck.

891. ἐμεῖο vulg. ἐμοῖο Regg. A. E., quod propter v. 829 cum Brunck. et Beck. recepi.

892. ἐθέλῃς Regg. A. C. ἐθέλοις Reg. D. Hinc Brünckius, quum versu praecedente καὶ otiosum et ineptum videretur, ibi ἣν καὶ in εἴ κεν mutavit, hic ἐθέλοις dedit, eumque secutus est Beckius, quod minime probandum est, nam etiamsi illud εἴ κεν necessarium fuisset, non tamen optativus ex uno libro reponi debebat, sed conjunctivus etiam tum unice verus erat. At ne illa quidem mutatione opus est, constat enim, καὶ saepe a Graecis ita usurpari, ut nobis paene otiosum videatur. Hoc vero loco eam fere vim particula habere mihi videtur, quam habet in interrogationibus, cf. Jacobs. ad Anthol. Pal. p. 101. 296. Itaque librorum lectionem revocavi.

893. ἂν τι Regg. A. C. ἂν τοι Regg. B. D. Vind., quod receperunt Brunck. Beck., sed ἑοὶ etiam de prima et secunda persona usurpari do-

cet Gerhard. lectt. p. 93. Dedi enim ἑοὶ cum Vrat. pro vulg. ἐοῖ. In Guelph. est ἐοῖο.

895. τε ἐκτελέσθαι Guelph.

896. ὁμῶς vulg. ὁμῶς Regg. quatuor. Vatt. A. C. D. Guelph., quod recte praetulit Brunck., cum sequente καὶ νόστιμος jungendum.

898. ἣν δ' ἄρα Vind.

900. οὕτως Vatt. A. C. D. Vrat. Vind.

903. μοῦνον δὲ Vind.

904. De εἰ οὐ v. Herm. ad Vig. p. 833.

905. ἀναπλώοντι Flor. Shaw. — τέκοιο ex conj. Brunck. Beck., quibus conjunctivus soloecus videtur, v. Herm. ad Vig. p. 831. Recurrit hic conjunctivus infra III, 61. III, 1081.

907. πατρὶ Flor. Brub. Basil.

908. ἔτ' οὐ Reg. A.

909. σφῖσιν Flor. Brub. Basil. σφῖσιν Guelph. — ἐφ' ἑστίον emendavit Brunck., quod non necessarium iudicat Beck. Imo ἐφ' ἑστίοι necessarium est, opponitur enim praecedentibus ἄνδιχα τοῖο ἀνακτος.

910. βαῖν' Vind. Vrat. — ἄλλοι

βαῖνον ἀριστῆες· λάζοντο δὲ χερσὶν ἔρετμά
ἐνσχερῶ ἐξόμενοι· πρυμνήσια δὲ σφίσιν Ἄργος
λύσεν ὑπὲκ πέτρης ἀλιμυρέος. ἔνθ' ἄρα τοίγε
κόπτον ὕδωρ δολιχῆσιν ἐπικρατέως ἐλάτῃσιν.

- 915 ἐσπέριοι δ' Ὀρφῆος ἐφημοσύνησιν ἔκελσαν
νῆσον ἐς Ἠλέκτρης Ἀτλαντίδος, ὄφρα δαέντες
ἀρρήτους ἀγανῆσι τελεσφορήσι θέμιστας
σωότεροι κρυόεσσαν ὑπεῖρ ἄλα ναυτίλλοιντο.
τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω μυθήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
920 νῆσος ὁμῶς κεχάροιτο καὶ οἱ λάχον ὄργια κεῖνα
δαίμονες ἐνναέται, τὰ μὲν οὐ θέμις ἄμυν ἀείδειν.

- Κεῖθεν δ' εἰρεδὶν Μέλανος διὰ βένθεα πόντου
ἰέμενοι τῇ μὲν Θρηκῶν χθόνα, τῇ δὲ περσίνῃ
Ἰμβρον ἔχον καθύπερθε· νέον γε μὲν ἡέλιοιο
925 δυομένου Χερώνησον ἐπὶ προὔχουσιν ἴκοντο.
ἔνθα σφιν λαιψηρὸς ἄη νότος, ἰστιά δ' οὐρῶ
στησάμενοι κούρης Ἀθαμαντίδος αἰπὰ ρέεθρα
εἰσέβαλον· πέλαγος δὲ τὸ μὲν καθύπερθε λέλειπτο

ex emend. Brunck. Beck., quod invitis libris omnibus recipere nolui, quamquam probante Gerhard. p. 93. Etsi enim formam ἄλλοι non aequae ac Homerus plane aspernatus est Apollonius, tamen etiam ἄλλοι Homericæ significatione reliqui interdum adhibuisse videtur. Sic in eadem formula ὧς δὲ καὶ ἄλλοι, in qua Homerica formam consulto Noster retinuisse videtur, etiam infra v. 1101 et III, 992 libri ἄλλοι praebeant. Certissimum vero est ex ἄλλα pro τὰ ἄλλε usurpato, ubi non aequae facile τὰλλα reponi potest, ut I, 283. 1209. Item ἄλλοι pro οἱ ἄλλοι legitur III, 58. IV, 785, ubi inutilem conjecturam tentavit Brunck. ἄλλων pro τῶν ἄλλων III, 1275. ἄλλους pro τοὺς ἄλλους IV, 187. 594. ἄλλαις pro ταῖς ἄλλαις IV, 824. ἄλλαι pro αἱ ἄλλαι IV, 1521. cf. Reiz. de accentus inclin. p. 74. 77.

912. ἐν σχερῶ Vat. B. Vrat — σφιν Guelph.

913. λύσεν Vrat. Vind. λύσθεν Vatt. C. D. — ὑπ' ἐκ vulg. ὑπὲκ Vrat. Vind. Brunck. Beck.

914. ἐλάτῃσι Vrat.

916. ἀταλαντίδος Vrat.

917. ἀρρήτους vulg. ἀρρήτους emendavit Bizetus, probantibus Burm.

ad Valer. Flacc. II, 431 et Dorvill. ad Charit. p. 490. In eandem conjecturam incidit Arnald. Lectt. gr. p. 237, eamque confirmatam a Reg. E. Guelph. Vrat. cum Brunck. et Beck. recepi. In eadem re apud Orph. Arg. 469 ἀρρήτα pro ἀρρήτα ex codicibus repositum est.

918. θαρσύνεθαι Guelph., quod recepit Hoerstel. — ὑπερ Vatt. A. B. C. D.

920. λάβον Hoelzlin. Shaw. fortasse ex errore typ. Videtur tamen ita legi in Vatt. A. B.

922. μέλανος vulg. littera minuscule, quod correxit Brunck. Nomen proprium esse, non fluvii quidem, ut dicit Beck., sed maris, jam ex Schol. discere poterant editores. Eodem modo emendandus est Hom. II. XXIV, 79.

923. Θρηκῶν Flor. Brub. Basil.

925. Χερώνησον vulg. Χερώνησον recte Regg. A. B. C. D. E. Guelph. Brunck. Beck.

926. σφιν Regg. A. C. E. Brunck. Beck. καὶ Vat. C. lacuna in Vat. D. — λαιψηρὸς Vrat. — ἄητο Guelph.

927. Ita Hellespontum saepius vocant poetae, cf. Wernick. ad Tryph. p. 227.

- ἦρι, τὸ δ' ἐννύχιοι Ῥοιτιάδος ἔνδοθεν ἀκτῆς
 930 μέτρεον, Ἰδαίην ἐπὶ δεξιὰ γαίαν ἔχοντες.
 Δαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροσέβαλλον Ἀβύδω,
 Περκώτην δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀβαρνίδος ἡμαθόεσσαν
 ἡίονα ζαθέην τε παρήμειβον Πιτύειαν.
 καὶ δὴ τῇ γ' ἐπὶ νυκτὶ διάνδιχα νηὸς λούσης
 935 δίνην πορφύροντα διήνυσαν Ἑλλήσποντον.

- Ἔστι δὲ τις αἰπεῖα Προποντίδος ἔνδοθι νῆσος
 τυτθὸν ἀπὸ Φρυγίης πολυληΐτου ἡπίεοιο
 εἰς ἄλλα κεκλιμένη, ὅσσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς
 χέρσῳ ἐπιπρηνῆς καταειμένος· ἐν δὲ οἱ ἀκταὶ
 940 ἀμφίδνυμοι, κεῖνται δ' ὑπὲρ ὕδατος Αἰσθήποιο.
 Ἀρκτων μιν καλέουσιν ὄρος περιναιετάοντες·
 καὶ τὸ μὲν ὑβρίσται τε καὶ ἄγριοι ναιετάουσι

929. Ῥοιτιάδος Reg. A. Eadem varietas apud Tryphiod. v. 216.

930. Ἰδαίαν Vrat. Vind. Reg. A.

931. ἐπὶ προσέβαλον Vatt. C. D. ἐπιπροσέβαλον Vind. Vrat.

932. Περκώπην Regg. A. C. E. Vatt. A. C. D., quod reliquorum librorum lectioni immerito praetulerunt Brunck. et Beck. Cf. Heyn. ad II. II, 835. XI, 229. Wessel. et Schweigh. ad Herod. V, 117. Etiam apud Orph. Arg. 489 libri omnes in Περκώτης consentiunt, et Περκώτην exhibet hunc versum laudans Steph. Byz. s. v. Ἀβαρνος.

934. τοὶ γ' vulg. τῆς γ' Reg. D. τῇ γ' Regg. A. B. C., quod recte receperunt Brunck. Beck.

936. De τις producto v. Herm. ad Orph. p. 704.

938. ἐπιμύρεται Vind., sed vulg. in margine.

939. ἐπὶ πρηνῆς superscripto ἐπὶ προσθεν Vind. — κατακείμενος Vatt. A. B. C. et D. a m. 2. καταήμενος var. lect. in Schol. Paris.

941. Ἀρκτων vulg. Ἀρκτων var. lect. in Reg. B., et emendatio Hoelzlini, quam veram esse demonstravit Brunck. ex Strabone et Nostro infra v. 1150. Sed maior difficultas est in pronomine μιν, quod non habet quo referatur. Nam ad totam insulam referri non potest, hanc enim Ἀρκτων νῆσον vocatam esse testatur Steph. Byz. s. v. Ἀρκτων νῆσος et

Κύζικος, quod nomen acceperat ab altera ripa, in qua erat mons Ἀρκτων ὄρος vocatus. Itaque recte vidit Brunckius ante v. 941 unum pluresve versus excidisse, quibus dictum erat, duarum riparum alteram planitiem fuisse, alteram monte obsitam, ad quem deinde μιν refertur. Aliam rationem eamque minime probabilem iniit Gerhard. p. 30 sq., qui in priore recensione ita lectum fuisse putat:

ἀμφίδνυμοι, κεῖνται δ' ὑπὲρ
 ὕδατος Αἰσθήποιο.

οὗρος μὲν τ' ἐν τῇ, πεδίον δ'
 ἐν τῇ παρακεῖται.

καὶ τὸ μὲν ὑβρίσται τε καὶ
 ἄγριοι ἀμφινέμονται

Γηγενέες.

in posteriore vero:

ἀμφίδνυμοι, κεῖνται δ' ὑπὲρ
 ὕδατος Αἰσθήποιο.

Ἀρκτων μὲν καλέουσιν ὄρος
 περιναιετάοντες

Γηγενέες.

Sed ita prorsus nescis, quidnam vocetur Ἀρκτων ὄρος. Praeterea v. 942 abesse nullo pacto potest, tum quia ineptum foret, si ita quasi fortuito tantum et in transcurso ad Terigenas illos transiret, tum propter oppositum v. 947; denique Γηγενέες non erant περιναιετάοντες, sed in ipso monte habitabant.

942. τὰ μὲν Guelph. — Extremam versus partem corruptam esse docet metrum, quamquam libri omnes con-

- Γηγενέες, μέγα θαῦμα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι.
 ἕξ γὰρ ἐκάστω χεῖρες ὑπέρβριοι ἡερέδονται,
 945 αἱ μὲν ἀπὸ στιβαρῶν ὤμων δύο, ταὶ δ' ὑπένεργθεν
 τέσσαρες αἰνοτάτησιν ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυῖαι.
 ἰσθμὸν δ' αὖ πεδίον τε Δολιόνες ἀμφενέμοντο
 ἄνδρες· ἐν δ' ἥρως Αἰνῆϊος νῖδος ἀνασθεν
 Κύζικος, ὃν κούρη διὸν τέκεν Εὐσώροιο.
 950 Αἰνήτη. τοὺς δ' οὐ τι καὶ ἔκπαρλοι περ ἔόντες
 Γηγενέες σίνοντο Ποσειδάωνος ἀρωγῇ·
 τοῦ γὰρ ἔσαν ταπρῶτα Δολιόνες ἐκγεγαῶτες.
 ἔνθ' Ἀργῶ προὔτυψεν ἐπειγομένη ἀνέμοισιν
 Θρηῆκίοις, καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδεκτο θεούσαν.
 955 καῖσε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐκλύσαντες
 Τίφρος ἐννεσίησιν ὑπὸ κρήνῃ ἐλίποντο,

sentiunt praeter Reg. B., in quo est *περὶ ναιετάουσι*. Vulgatam ferre nemo potuit, nisi qui metri imperiti erant Iens. lectt. Lucian. II p. 177 s. et Schrader. ad Mus. p. 239. Metro subvenit emendatio Bentleji ad Callim. H. in Jovem 87, *ἀμφινέμονται* pro *ναιετάουσι* reponentis, quam amplexi sunt Brunck. Beck. et Gerhard. Sed multa sunt, quae vetant, ne veram eam habeamus. Primum intelligi prorsus non potest, quomodo *ἀμφινέμονται* potuerit a librariis in *ναιετάουσι* mutari, quum neque litterarum ulla sit similitudo, neque ex interpretatione illud, utpote vocabulum non minus poeticum, nasci potuerit. Praeterea hoc vocabulo non bene uti poeta, quum eodem statim v. 947, qui nostro oppositus est, utatur; ex emendatione certe inferri non debet. Denique, quod supra jam monui, Gigantes illi non circumsederunt montem, sed in ipso habitarunt, quod etiam ex Orph. Arg. 517 elucet. Minus etiam probabilis est emendatio Porsoni Advers. p. 271 ed. Lips. *ὕβρισται καὶ ἀργεῖοι ναιετάουσι*, quam bene confutavit Gerhard. p. 32. Id quidem certum videtur, vitium esse in vocabulo *ναιετάουσι*, quod ex simili vocabulo corruptum est, scribentis oculis ad versum praecedentem aberrantibus. Itaque genuinum fere putō *ἐννείονσι*, quod tamen in textum recipere non ausus sum.

944. Imitatus est Orph. Arg. 519 *ἕξ γὰρ χεῖρες ἐκάστω ἀπ' ὤμων αἰττόντο*. unde fere apud Nostrum quoque malim inverso ordine vocabula *ἐκάστω χεῖρες* scribere, ita enim versus rotundior foret, qui nunc in tres partes male dilabitur.

946. *αἰνοτάτησι* Vrat. — *πλευραῖς* vulg. *πλευρῆς* Regg. A. B. C. E. Med. Guelph. Vind. Vrat., quod recte receperunt Brunck. Beck. cf. Wernick. ad Tryph. p. 108 sqq.

947. δ' *ἀν πεδίον* Regg. B. E., quae frequens est confusio, inde corruptum *ἀμπεδίον* Reg. C. et δ' *ἀμπεδίον* Regg. A. B. neque tamen hoc vocabulum, quod nihil est, recipere dubitaverunt Brunck. et Beck.

949. *κούρη τέκεν* Vat. A. et a m. 1. D.

950. *οὔτοι* Reg. A.

951. *Ποσειδάωνος* Vind. — Postremam versus partem mutuatus est Tryphiod. v. 529.

952. *τὰ πρῶτα* Guelph. Beck.

954. *πάνορκος* pro *θεούσαν* Schol. Flor., quam lectionem ex Gallicano nescio quo libro enotavit Hoelzlin.

955. *ἐκλύσαντες* vulg., quod vel metri causa non ferendum, v. Herm. ad Aristoph. Nub. 536. Ex Scholiaste *ἐκλύσαντες* bene correxit Piers. Veris. p. 202, quod praebent etiam Regg. A. B. E. Vatt. A. C. D. Vrat. Med. et receperunt Brunck. Beck.

κρήνη ὑπ' Ἀρτακίῃ· ἕτερον δ' ἔλον, ὅστις ἀρήρει,
βριθύν· ἀτὰρ καϊνόν γε θεοπροπίας Ἑκάτοιο
Νηλεΐδαι μετόπισθεν Ἰάονες ἰδρύναντο.

960 ἱερὸν, ἧ θέμις ἦεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθήνῃς.

Τοὺς δ' ἄμυνδς φιλότῃ Δολιόνας ἦδ' αὐτὸς
Κύζικος ἀντήσαντες, ὅτε στόλον ἦδ' γενέθλην
ἔκλυον οἵτινες εἶεν, εὐξείνως ἀρέσαντο,
καὶ σφέας εἰρεσίῃ πέπιθον προτέρωσε κίοντας

965 ἄστεος ἐν λιμένι πρυμνήσια νηὸς ἀνάψαι.

ἔνθ' οἷ γ' Ἑκβασίῳ βωμὸν θέσαν Ἀπόλλωνι
στησάμενοι παρὰ θῖνα, θυηπολὴς τ' ἐμέλοντο.
δῶκεν δ' αὐτὸς ἀναξ λαρὸν μέθῃ δευομένοισιν,
μῆλ' αὖθ' ὁμοῦ· δὴ γάρ οἱ ἔην φάτις, εὖτ' ἂν ἴκωνται

970 ἀνδρῶν ἡρώων θεῖος στόλος, αὐτίκα τόνγε

μελίχον ἀντιάαν, μηδὲ πτολέμοιο μέλεσθαι.

ἴσόν που κἀκείνῳ ἐπισταχύεσκον Ἴουλοι,
οὐδέ νύ πω πάδεσσιν ἀγαλλόμενος μεμόρητο·
ἀλλ' ἔτι οἱ κατὰ δώματ' ἀκήρατος ἦεν ἄκοιτις

975 ὠδίνων, Μέροπος Περικωσίου ἐκγεγαυῖα,

Κλείτῃ εὐπλόκαμος. τὴν μὲν νέον ἐξέτι πατρὸς
θεσπεσίους ἔδνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρηθεν.

958. Θεοπροπίας Reg. A. Flor. Brub. Basil.

959. Νηλεΐδαι Brunck. ut solet, Νηλεΐδα Beck. ex errore typ.

960. Ἀθήναις Reg. A. Flor. Brub. Basil., duae postremae etiam Ἰησονίης. In Guelph. legitur Ἰησονίης ἐν Ἀθήνῃς, quod inepte recepit Hoerstel.

963. ἦεν male Regg. C. D. Vatt. B. C. D. Med. Guelph. Flor. Brub. Basil. Correctum est jam in ed. Paris. et Steph., quibuscum reliqui libri consentiunt. — ἀραίσαντο Flor.

966. Ἑκβασίῳ Schol. Paris.

967. εἰσάμενοι Etymol. M. p. 306, 32, quod probavit Ruhnck. ep. crit. p. 289, et receperunt Brunck. Beck., sed librorum omnium lectionem recte tueretur Gerhard. p. 65. — τ' omittit Flor. Brub. Basil. Steph. Hoelzlin. Shaw.

969. ἴκνται legendum suspicatur Brunck., quod mirandum est, quum hujus constructionis exempla sint ubivis obvia. Simillimus est locus

Aesch. Agam. 563. cf. Wytttenb. Bibl. crit. III, 2 p. 35. Dorvill. ad Char. p. 380. 565.

970. τοῖς γε suspicatur Brunck. sine causa, saepe enim ἀντιάω cum casu quarto construitur.

972. Ἴσον Vrat. Flor. νεῖον emendavit Ruhnck. ep. crit. p. 285 a Scholiasta in errorem inductus, obsecuti sunt Brunck. et Beck., sed recte obloquitur Gerhard. p. 7 s. In priorē recensione Schol. Flor. ita lectum fuisse refert: ἀρμοῖ που κἀκείνῳ ὑποσταχύεσκον Ἴουλοι, et ad illud ἀρμοῖ pertinet explicatio ἀντὶ τοῦ νεωστὶ, qua ad emendandum permotus est Ruhnkenius. Mutavit poeta in posteriorē recensione, quia in Callimachi Hecale legebatur versus ἀρμοῖ που κἀκείνῳ ἐπέτρεχε λεπτὸς Ἴουλος, cf. Gerhard. l. c. Ἴσον vero recte monent Scholiastae ad Iasonem referendum esse: Cyzicus pari atque Iason lanugine gaudebat.

975. Μεῖοπος Guelph.

- ἀλλὰ καὶ ὥς θάλαμόν τε λιπὼν καὶ δέμνια νύμφης
τοῖς μετὰ δαῖτ' ἀλέγυνε, βάλεν δ' ἀπὸ δαίματα θυμοῦ.
980 ἀλλήλους δ' ἐρέεινον ἀμοιβαδῖς. ἦτοι ὁ μὲν σφέων
πεύθετο ναυτιλῆς ἄνυσιν Πελλιάο τ' ἐφετμάς·
οἱ δὲ περικτιόνων πόλιας καὶ κόλπον ἅπαντα
εὐρείης πεύθοντο Προποντίδος· οὐ μὲν ἐπιπρὸ
ἡίδει καταλέξει ἐλδομένοισι δαῆναι.
985 ἦοι δ' εἰδανέβαν μέγα Δίνδυμον, ὄφρα καὶ αὐτοὶ
θῆγσαιτο πόρους κείνης ἁλός· ἐκ δ' ἄρα τοίγε
νῆα χυτοῦ λιμένος προτέρου ἐξήλασαν ὄρμον·
ἦδε δ' Ἰησονίη πέφатаι ὁδός, ἦνπερ ἔβησαν.
Γηγενέες δ' ἐτέρωθεν ἀπ' οὔρεος αἴξαντες
990 φράξαν ἀπειρεσίῳ Χυτοῦ στόμα νειόθι πέτρης
πόντιον, οἷά τε θῆρα λοχώμενοι ἔνδον ἔοντα.
ἀλλὰ γὰρ αὖθι λέλειπτο σὺν ἀνδράσιν ὀπλοτέροισιν
Ἡρακλῆς, ὃς δὴ σφι παλίντονον αἶψα τανύσας
τόξον, ἐπασσύτερους πέλασε χθονί· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ
995 πέτρας ἀμφιῤῥῶγας ἀεργάζοντες ἔβαλλον.
δὴ γὰρ που κἀκεῖνα θεὰ τρέφεν αἰνὰ πέλωρα
Ἥρη, Ζηνὸς ἀκοιτις, ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ.
σὺν δὲ καὶ ὄλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιόωντες,
πρὶν περ ἀνελθέμεναι σκοπιῇν, ἤπτοντο φόνοιο
1000 Γηγενέων ἥρωες ἀρήϊοι, ἡμὲν οἷστοις,
ἦδε καὶ ἐγχείρσι δεδεγμένοι, εἰσόκε πάντας
ἀντιβίην ἀσπερχὲς ὀρινομένους ἐδάϊξαν.
ὥς δ' ὅτε δούρατα μακρὰ νέον πελέκεσσι τυπέντα
ύλοτόμοι στοιχηδὸν ἐπὶ ῥηγμῖνι βάλῳσιν,

978. ὃς Guelph., quod recipien-
dum iudicavit Hoersteli sagacitas.

979. βάλε Vrat. Flor. Brub. Basil.
Beck.

985. ὄφρα κεν αὐτοὶ ex emenda-
tione Brunck. Beck., sed vulg. recte
se habet: ascenderunt Dindymum, ut
et ipsi viderent, quae antea ex aliis
seiscitati erant.

986. θῆγσαντο Hoelzlin. ex errore
typ., qui et in ed. Shaw. migravit.
— ἐν δ' ἄρα Vatt. C. D. Vrat. Flor.
Brub. Basil. Similis corruptela apud
Quint. Smyrn. I, 456, quam tollit
Spitzner. obs. in Quint. p. 205.

990. πέτρης vulg. πέτρης Reg. E.

Vrat. et alii fortasse plures, talia
enim non solent enotari. Dativus
sensus causa necessarius est, eumque
dederunt Brunck. Beck.

993. σφι Guelph. Vind. Flor. —
τανύσας Vind. Vrat.

995. ἀποῤῥῶγας Regg. quinque et
Schol. Paris., reliqui libri omnes vul-
gatam exhibent; ἀμφιῤῥῶγας ex more
Brunck. Beck.

996. δὴ γὰρ δὴ που Reg. A.

998. ὄλλοι Vrat. Beck.

1003. πέλεσι Reg. A.

1004. στελεχηδὸν A. B. C. D. Vat.
B. male, v. Gerhard. p. 47. στιχηδὸν
Guelph.

- 1005 ὄφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοίατο γόμφους·
ὥς οἱ ἐνὶ ξυνοχῇ λιμένος πολιοῖο τέταντο
ἐξείης, ἄλλοι μὲν ἐς ἀλμυρὸν ἀθρόοι ὕδωρ
δύπτοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα, γυῖα δ' ὕπερθεν
χέρσῳ τεινόμενοι· τοὶ δ' ἔμπαλιν αἰγιαλοῖο
- 1010 κράατα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος· ἔρειδον,
ἄμφω ἄμ' οἰωνοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι.
Ἦρωες δ', ὅτε δὴ σφιν ἀταρβῆς ἔπλετ' ἄεθλος,
δὴ τότε πείσματα νηὸς ἐπὶ πνοιῆς ἀνέμοιο
λυσάμενοι προτέρωσε δι᾽ ἁλὸς οἶδμα νέοντο.
- 1015 ἡ δ' ἔθεεν λαίφεσσι πανήμερος· οὐ μὲν λούσης
νυκτὸς ἔτι ῥιπὴ μένευ ἔμπεδον, ἀλλὰ θύελλαι
ἀντίαι ἀρπάγδην ὀπίσω φέρον, ὄφρ' ἐπέλασσαν
αὐτὶς ἐϋξείνοισι Δολίοσιν. ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν
αὐτονυχί· Ἰερὴ δὲ φατίζεται ἡδ' ἔτι πέτρῃ,
- 1020 ἥ περὶ πείσματα νηὸς ἐπεσσύμενοι ἐβάλλοντο.
οὐ δέ τις αὐτὴν νῆσον ἐπιφραδέως ἐνόησεν
ἔμμεναι· οὐδ' ὑπὸ νυκτὶ Δολιόνας ἄψ ἀνιόντας
ἦρωας νημερτὲς ἐπήϊσαν· ἀλλὰ πού ἀνδρῶν
Μακρίων εἶσαντο Πελασγικὸν ἄρεα κέλσαι.
- 1025 τῷ καὶ τεύχεα δύντες ἐπὶ σφίσι χεῖρας ἄειραν.
σὺν δ' ἔλασαν μελίας τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν
ὀξείῃ ἵκελοι ῥιπῇ πυρὸς, ἥτ' ἐνὶ θάμνοισι
αὐαλέοισι πεσοῦσα κορύσσεται· ἐν δὲ κυδοιμὸς
δεινός τε ξαμενής τε Δολιονίῳ πέσε δῆμῳ.
- 1030 οὐδ' ὄγε δηϊοτῆτος ὑπὲρ μόνον αὐτὶς ἔμελλεν

1005. ὄφρα καὶ Regg. A. C. E., unde Brunckius, ὄφρα sine καὶ nonnisi cum conjunctivo jungi posse ineptè ratus, ὥς καὶ scribendum judicavit, et imponi sibi passus est Beckius.

1006. λημένος Vind.

1007. Vocabulum ἀλμυρὸν ex Nostro laudat Etymol. M. p. 72, 12.

1008. δρύπτοντες Vat. D. et Vind., sed hic vulg. in marg. habet.

1010. ψαμάθης Vind. ψαμάθοις Vrat.

1012. ἔπλετο Vind. Vrat.

1015. ἔθεε Brunck. ex more.

1017. ἀντίαν Guelph.—ἐπέλασσαν Regg. A. B. E., quod sine causa prae-tulit Brunck.

1019. αὐτονυχί vulg. αὐτονυχί

Regg. B. C. D. et E. a m. 2. Vatt. A. D. Med. Guelph. Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck. recte. Idem apud Nostrum legitur IV, 1130.—φατίζεται εἴσεται Schol. Paris. ad I, 1109.

1020. ἥρι Vind. περὶ in marg. adscripto. ἥπερ Guelph. Flor.—ἐβάλλοντο Flor.

1021. οὐδέ τις minus bene Brunck. Beck.

1022. ἀν ἀνιόντας Guelph.

1023. ἐπήδεσαν conj. Wakefield. sine causa.

1025. τεύχε' ἄειραν Flor.

1030. Versum aliquem ante hunc excidisse putat Heyn. ad Apollod. I, 9, 18, p. 85, quo Cyzici nomen continetur; quod non necessarium: ὄγε,

- οἴκαδε νυμφιδίους θαλάμους καὶ λέκτρον ἰκέσθαι.
 ἀλλὰ μιν Αἰσονίδης τετραμμένον ἰδὺς ἐοῖο
 πλῆξεν ἐπαΐξας στῆθος μέσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ
 ὀστέον ἐρῶαίσθη· ὁ δ' ἐνὶ ψαμάθοισιν ἑλυσθεῖς
 1035 μοῖραν ἀνέπλησεν. τὴν γὰρ θέμις οὐ ποτ' ἀλύξαι
 θνητοῖσιν· πάντα περὶ γὰρ μέγα πέπταται ἔρκος.
 ὥς τὸν οἰόμενόν που ἀδευκέος ἔκτοθεν αἴτης
 εἶναι ἀριστήων, αὐτῇ ὑπὸ νυκτὶ πέδησεν
 μάρναμενον κείνοισι· πολεῖς δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι
 1040 ἔκταθεν· Ἡρακλῆς μὲν ἐνήρατο Τηλεκλῆα
 ἡδὲ Μεγαβρόντην· Σφόδρον δ' ἐνάριξεν Ἀκαστος·
 Πηλεὺς δὲ Ζέλυν εἶλεν, ἀρῆσθόν τε Γέφυρον.
 αὐτὰρ ἑὺμμελὴς Τελαμὼν Βασιλῆα κατέκτα.
 Ἴδας δ' αὖ Προμέα, Κλύτιος δ' Ὑάκινθον ἔπεφνεν.
 1045 Τυνδαρίδαι δ' ἄμφω Μεγαλοσσάκεια, Φλόγιόν τε.
 Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔλεν θρασὺν Ἴτυμονῆα,
 ἡδὲ καὶ Ἀρτακέα, πρόμον ἀνδρῶν· οὓς ἔτι πάντας
 ἐνναέται τιμαῖς ἡρώεσσι κυδαίνουσιν.

ut saepe αὐτός, ad regem significandum sufficit. — ὑπέρμορον Vat. B.

1032. τετραμμένον Reg. A. — ἐεῖο Regg. A. C., quod receperunt Brunck. Beck.; sed ea est forma inaudita, contra ut ἐοῦ usurpat Apollon. IV, 802 (cf. Gerhard. p. 93) ita ἐοῖο praebeant libri praeter hunc locum II, 6. III, 1065. 1335. IV, 782, quos omnes intactos relinquere debebat Brunckius.

1034. ἐρῶαίσθη Vrat. Vind., sed hic vulg. in marg. — ψαμάθοισι Vrat.

1035. ἀνέπλησε et vers. seq. θνητοῖσι Brunck. Beck. — γὰρ οὐ Reg. A.

1036. θνητοῖς Guelph. — πάντα γὰρ περὶ vulg. invito metro. πάντα γὰρ ποι Regg. A. E. πάντα περὶ γὰρ Vind. Vrat. πάντα δὲ περὶ μέγα Etymol. M. p. 16, 30, qui v. 1034 — 1037 poetae nomine non addito laudat, idque verum iudicaverunt Arnald. lectt. gr. p. 237. Vir D. in Obs. miscell. IV p. 195 s. Brunck. Beck. Herm. ad Orph. p. 704 et Gerhard. p. 65. Sed quum libri omnes in γὰρ consentiant, praestantior mihi videtur codd. Vind. et Vrat. lectio, nam et sensus γὰρ postulat, et lectionis depravatio facillime hinc explicari potest, quoties enim librarii γὰρ,

quum tertio quartove loco positum inveniebant, transposuerint, notum est; cf. quae monui ad Aesch. Agam. 710. Etymologi vero lectio aut ex frequentissima particularum γὰρ et δὲ confusione nata est, aut inde, quod duplex γὰρ offensionem erat, cujus exempla attuli ad Aesch. Agam. 546.

1037. περ pro πον cod. Etymol. apud Dorvill. obs. misc. IV p. 195. — ἔκτοθεν Guelph. ἔκτοθι cod. Etymol.

1038. αὐτῇ δ' ὑπὸ vulg., sed particulam ineptam recte omittunt Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C. D. Vind. Vrat. Brunck. Beck. Praeterea αὐτῇ habent Reg. A. Vind., quod male praetulerunt Brunck. Beck., αὐτῇ prorsus otiosum foret, contra αὐτῇ ὑπὸ νυκτὶ cum vi dictum est: ea ipsa nocte, qua se ab interitu immunem putabat.

1042. Ζέλιν Reg. E.

1043. ἑὺμελὴς Regg. A. B. D. E. Vatt. A. D. Brunck. Beck. ut solent.

1046. Οἰνείδης Brunck. Beck. ut semper. — ἔλε Regg. A. B. E. Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Guelph. Brunck. Beck.

1047. πάντες Reg. A.

- οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ὑπέτρεσαν, ἥντε κίρκους
 1050 ὠκυπέτας ἀγελήδον ὑποτρέσσωσι πέλειαι.
 ἐς δὲ πύλας ὁμάδῳ πέσον ἀθροοί· αἶψα δ' αὐτῆς
 πληῖτο πόλις στονόεντος ὑποτροπὴν πολέμοιο.
 ἠῶθεν δ' ὅλοην καὶ ἀμήχανον εἰσενόησαν.
 ἀμπλακίην ἄμφω· στυγερὸν δ' ἄχος εἶλεν ἰδόντας
 1055 ἥρωας Μινύας Αἰνῆϊον νῖα πάροιθεν
 Κύκικον ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπτηῶτα.
 ἥματα δὲ τρία πάντα γόνων τίλλοντό τε χαίτας
 αὐτοὶ ὁμῶς λαοὶ τε Δολιόνες. αὐτὰρ ἔπειτα
 τρεῖς περὶ χαλκείοις σὺν τεύχεσι δινηθέντες
 1060 τύμβῳ ἐνεκτερέϊξαν ἐπειρήσαντό τ' ἀέθλων,
 ἧ θέμις, ἄμ πεδίον λειμώνιον, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
 ἐγκέχυται τόδε σῆμα καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄλοχος Κλείτη φθιμένοιο λέλειπτο
 οὗ πόσιος μετόπισθε· κακῷ δ' ἐπι κύντερον ἄλλο
 1065 ἦνυσεν ἀφαιμένη βρόχον αὐχένι. τὴν δὲ καὶ αὐταὶ
 Νύμφαι ἀποφθιμένην ἀλσῆϊδες ὠδύραντο·
 καὶ οἱ ἀπὸ βλεφάρων ὅσα δάκρυα χεῦαν ἔραξε,
 πάντα τάγε κρήνην τεῦξαν θεαί, ἦν καλέουσιν
 Κλείτην, δυστήνοιο περικλεῆς οὔνομα νύμφης.
 1070 αἰνότατον δὴ κεῖνο Δολιονίῃσι γυναιξὶν
 ἀνδράσι τ' ἐκ Διὸς ἦμαρ ἐπήλυθεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
 ἔτλη τις πάσασθαι ἐδητύος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
 ἐξ ἀχέων ἔργοιο μνηφάτου ἐμνώοντο·

1049. ὑπέτρων Reg. A.

1055. Μινύας Flor. Brub. Basil.

— προπάροιθεν Reg. A. Vind.

1056. ἐν κονίῃ τε Etymol. M. p. 662, 49.

1059. δίχα τεύχεσι vulg., sed σὺν τεύχεσι codd. omnes praeter unum Vat. B., quod recte receptum esse a Brunck. Beck., docet locus simillimus IV, 1535. Sed mira tamen illa lectionis discrepantia. Praeterea perspicuum est, Scholiasten Flor., cujus verba aut manca aut corrupta sunt, in libro suo legisse χαλκείοις σὺν ἔντεσι, quod an praeferendum sit haud facile dixeris, utroque enim, et σὺν τεύχεσι et σὺν ἔντεσι saepius utitur Noster; illud confirmare videtur III, 499 (ubi Guelph. etiam ἔντεσι praebet), hoc IV, 1535. Ceterum

hinc explicari posse mihi videtur vulgatae lectionis diversitas, namque verbis σὺν τεύχεσι suprascripserat vel adscripserat aliquis: γράφεται δίχα, τεύχεσι καὶ ἔντεσι; inde δίχα τεύχεσι in textum migravit.

1062. ἀγκέχυται Vrat.

1065. ἀφαιμένη ed. Paris. Steph. errore typ.

1066. ὀλοφύραντα Vind. ὀδύραντο Vrat. marg. Vind.

1067. χεῦεν Regg. A. B. C.

1069. περικαλὲς Reg. A. περικαλὲς Vrat.

1070. δ' ἐκεῖνο Vind. Vrat.

1072. πάσασθαι Reg. E. Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. — ἐδυτύος Flor. Brub. Basil. — ἐδητύος, οὐδὲ γὰρ αὐτῶν Reg. A.

1073. μνηφάτοιο Guelph.

- ἀλλ' αὐτως ἄφλεκτα διαζώεσκον ἔδοντες.
 1075 ἔνθ' ἔτι νῦν, εὖτ' ἂν σφιν ἐτήσια χύτλα χέωνται
 Κύξικον ἐνναίοντες Ἰάονες, ἔμπεδον αἰεὶ
 πανδῆμοιο μύλης πελάνους ἐπαλετρεύουσιν.
 Ἐκ δὲ τόθεν τρηχεῖαι ἀνῆρθησαν ἄλλαι
 1080 ἡμαδ' ὁμοῦ νύκτας τε δυώδεκα, τοὺς δὲ κατ' αὐτῇ
 ναυτίλλεσθαι ἔρουν. ἐπιπλομένη δ' ἐνὶ νυκτὶ
 ὄλλοι μὲν ῥα πάρος δεδμημένοι εὐνάζοντο
 ὕπνῳ ἀριστῆες πύματον λάχος· αὐτὰρ Ἀκαστος
 Μόψος τ' Ἀμπυκίδης ἀδινὰ κνώσσοντας ἔρουντο.
 ἧ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
 1085 πωτᾶτ' ἄλκυνον λιγυρῇ ὀπίθεσπιζουσα
 λῆξιν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέηκε δὲ Μόψος,
 ἀκταίης ὄρνιθος ἐναίσιμον ὄσσαν ἀκούσας.
 καὶ τὴν μὲν θεὸς αὐτὶς ἀπέτραπεν, ἵξε δ' ὕπερθεν
 νηΐου ἀφλάστοιο μετήωρος ἀΐξασα.
 1090 τὸν δ' ὃ γε κεκλιμένον μαλακοῖς ἐνὶ κώεσιν οἴων
 κινήσας ἀνέγειρε παρασχεδὸν ὧδε τ' ἔειπεν.
 „Αἰσονίδη, χρεῖά σε τόδ' ἱερὸν εἰσανιόντα
 „Λινδύμου ὀκριόντος εὐθρονον ἱλάσασθαι
 „μητέρα συμπάντων μακάρων· λήξουσι δ' ἄλλαι
 1095 „ζαχρηεῖς. τοίην γὰρ ἐγὼ νέον ὄσσαν ἀκούσα
 „ἄλκυνος ἀλῆς, ἥτε κνώσσοντος ὕπερθεν

1074. διεζώεσκον Reg. A. διεζώε-
 σκον Regg. C. D. E., quod sine causa
 receperunt Brunck. Beck. Hi soli
 etiam Regg. codd., quorum non ma-
 gnam esse auctoritatem, scimus, au-
 gmentum praebent in, ἀνεκρούεσκον
 IV, 1650. Sed II, 551 omnes fere
 libri in ἀνακλύεσκον consentiunt,
 itemque IV, 944 in ἐπιναχλάζεσκον.
 I, 972 in ἐπισταχύεσκον. Contra
 plurimi libri praebent ἐπεκλονέεσκον
 III, 687 et ἐπεστοβέεσκον IV, 1725.
 Ubique librorum auctoritatem secu-
 tus sum. cf. Spitzner. obs., in Quint.
 p. 211 s.

1075. χύτταλα Vrat.

1077. ἐπαλετρεύουσιν Vrat. — Ver-
 sum laudat Etymol. M. p. 659, 18.

1078. τρηχεῖαι Guelph. — ἀνῆρθη-
 θησαν Vat. C.

1079. καταῦθι Regg. tres, Vatt.
 A. C. D. Vrat. Flor. male.

1082. λέχος vulg. λάχος Regg. A.

B. C. D. E. Guelph. et Schol. uterque,
 quod suadente Piersono Veris. p. 203
 (qui apte confert Mosch. Europam v.
 3) receperunt Brunck. et Beck. Ea-
 dem varietas est III, 1340.

1084. ἧ δ' ἄρ' ἐπὶ ὑπὲρ Vind.
 Vrat.

1085. πωτᾶτ' Flor. — ἄλκυνον
 Vind. Vrat.

1088. ἀπέτραπεν Reg. A. — ἵξε
 Beck. errore typ.

1089. μετήωρος Vind. μετήωρος
 Vrat.

1090. τὸν δὲ γε Reg. A. — κώεσι
 Beck. errore typ.

1092. χορήωσε Vind.

1093. Οκριόντος Med. Guelph.
 Vind. Vrat., quod Brunck. Beck. re-
 cte vulgato ὀκρούοντος sensus causa
 praetulerunt. ἱλάζεσθαι Vatt. C. D.

1095. ἐγὼν ἔον Vind.

1096. ἄλκυνος Regg. A. E., quod
 correctori metrico debetur.

„σεῖο πέριξ τὰ ἕκαστα πιφανσκομένη πεπότηται.
 „ἐκ γὰρ τῆς ἄνεμοί τε θάλασσά τε νεόδοι τε χθῶν
 „πᾶσα πεπειρήται νιφόεν θ' ἔδος Οὐλύμποιο·

1100 „καὶ οἱ, ὅτ' ἐξ ὀρέων μέγαν οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
 „Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ὑποχάζεται. ὥς δὲ καὶ ἄλλοι
 „ἄθᾶνατοι μάκαρες δεινὴν θεὸν ἀμφιέπονουσιν.“

“Ὡς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένητ' εἰσαῖοντι,
 ὠρνυτο δ' ἐξ εὐνῆς κεχαρημένος· ὥρσε δ' ἑταίρους

1105 πάντας ἐπισπέρχων, καὶ τε σφίσιν ἐγρομένοισιν
 Ἀμπυκίδεω Μόψοιο θεοπροπίας ἀγόρευεν.

αἴψα δὲ κουρότεροι μὲν ἀπὸ σταδμῶν ἐλάσαντες
 ἔνθεν ἐς αἰπεινὴν ἀναγον βόας οὐρεος ἄκρην.

οἱ δ' ἄρα λυσάμενοι Ἰερῆς ἐκ πείσματα πέτρης

1110 ἤρσαν ἐς λιμένα Θρηϊκίον· ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
 βαῖνον, παυροτέρους ἐτάρων ἐν νηϊ λιπόντες.

τοῖσι δὲ Μακριάδες σκοπιαὶ, καὶ πᾶσα περαὴ
 Θρηϊκίης ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς προφαίνεται' ἰδέσθαι·

φαίνεται δ' ἡρόεν στόμα Βοσπόρου, ἥδὲ κολῶναι

1115 Μυσίαι· ἐκ δ' ἑτέρης ποταμοῦ ῥόος Αἰσθήποιο
 ἄστυ τε καὶ πεδῖον Νηπήϊον Ἀδρηστείης.

ἔσκε δέ τι στιβαρὸν στῦπος ἀμπέλου ἐντροφον ὕλην

1097. *πιφανσκομένη* Reg. A. Flor. — *πεπότητο* Regg. D. E., quod receperunt Brunck. Beck., propter servatam, ut ait ille, temporum rationem, quod non intelligo.

1098. *ἄνεμος* Guelph., quod placuit Hoerstelio. — *τε* post *θάλασσα* omittit Vat. D.

1099. *νιφόεντ'* Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil.

1100. *εἰσαναβαίνειν* Med. Guelph. *εἰσαναβαῖνοι* Regg. B. C. E. Sed indicativus recte se habet, cf. Herm. ad Vig. p. 917. Vid. infra II, 938.

1101. *ἄλλοι* vulg. *ἄλλοι* Regg. A. B. C. D. E. Vind., cujus in margine adscripta est vulg. Illud reposui, vid. quae supra ad v. 910 monita sunt.

1103. *ἔγεντ'* ἔπος Vind. Vrat.

1105. *σφιν* Vrat. Flor. Brub. Bas. — *ἐγρομένοισιν* Reg. A. *ἀγρομένοισιν* marg. Reg. A. Reg. E. Vatt. A. C. D. Vind. Vrat., quod non erat cur reciperent Brunck. Beck. Nec magis necessaria est Brunckii conjectura καὶ

τέ *σφιν* ἀγειρομένοισιν, quam tamen, nisi mero librariorum errori lectionis diversitates tribuendae sunt, prioris recensione lectionem fuisse facile quia putaverit.

1106. *ἀγόρευσεν* Guelph.

1108. *ἐπ' αἰπεινὴν* Regg. A. B. D. E., quod sine causa vulgatae praetulerunt Brunck. Beck. — *ἀπεινὴν* Vind.

1113. *προφαίνεται'* Flor. — Ad verba ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς Arnald. Lectt. gr. p. 238 recte confert Eurip. Heracl. 430, qui locus nostro illustratur, Brunckius Virgil. Georg. II, 45. — De ἐὸς pro σφέτερος, quod reprehendit Schol., cf. Ruhnck. epist. crit. p. 265.

1115. *Μυσίαι* Reg. A. — *ἐτέροις* Flor. Brub. Basil.

1116. *ἄστυ* δὲ menda typographica in ed. Beck.

1117. *βριαρὸν* Etym. M. p. 228, 26. — *ὕλην* Vatt. A. B. C. D. Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. ex frequente confusione litterae υ̅ et iota subscripti.

- πρόχυν γεράνδρουν· τὸ μὲν ἔταμον, ὄφρα πέλοιτο,
δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας· ἔξεσε δ' Ἄργος
1120 εὐκόσμως, καὶ δὴ μιν ἐπ' ὀκρυόεντι κολωνῷ
ἴδρυσαν, φηγοῖσιν ἐπηρεφές ἀκροτάτησιν,
αἶ ῥά τε πασάων παννύπερταται ἐρρίζωνται.
βωμόν δ' αὖ χεράδος παρενήνεον· ἀμφὶ δὲ φύλλοις
στεφάμενοι δρυῖνοισι θυηπολὴς ἐμέλοντο,
1125 Μητέρα Δινδυμίην πολυπότνιαυ ἀγκαλέοντες,
ἐνναέτιν Φρυγίης, Τιτίην δ' ἅμα, Κύλληνόν τε,
οἱ μούνοι πολέων μοιρηγέται ἡδὲ πάρεδροι
Μητέρος Ἰδαίης κεκλήγεται, ὅσσοι ἔασιν
Δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταιέες, οὓς ποτε Νύμφη
1130 Ἀρχιάλη Δικταῖον ἀνὰ σπέος, ἀμφοτέρησιν
δραξαμένη γαίης Ολαξίδος, ἐβλάστησε.
πολλὰ δὲ τήνγε λιτῆσιν ἀποστρέφαι ἐριώλας
Αἰσονίδης γουνάζετ' ἐπιλλείβων ἱεροῖσιν

1118. γεράνδριον Vrat. Vind. — ἔταμον Reg. A.

1120. Hic versus deest Vat. B. — ὀκρυόεντι ex Med. et Reg. B. Brunck. Beck.

1121. ἀκροτάτοισιν Steph.

1122. ἐρρίζοντο ed. Paris. inde ἐρρίζωντο Steph., unde in reliquis editiones fluxit, sed id in solo Reg. E. legitur; reliqui codices omnes et editiones veteres habent ἐρρίζωνται, quod revocavi.

1124. ἐμέλλοντο Vrat. Vind.

1125. ἐγκαλέοντες vulg. male. ἀγκαλέοντες Regg. B. E. Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

1126. Τιτίην Reg. A.

1128. μαλερός Vind. ματέρος Vrat.

1129. Κρηταιέες vulg., quod metro adversari observavit Brunck., quapropter recte ex Etymol. M. p. 465, 26 dedit Κρηταιέες, cujus formae testis est etiam Steph. Byz. s. v. Κρήτη. — Fragmentum e versione Varronis, quod ad hunc locum pertinet, servarunt Serv. ad Virg. Eclog. I, 66 et Vib. Sequest. p. 15.

1130. Δικταῖος Vind.

1131. De ἐβλάστησε sensu transi-
tivo adhibito, v. Northm. ad Tryphiod.
v. 56.

1132. ἀποστρέφαι Flor. — ἐριώλας
codd. et edd. vett. omnes praeter

Guelph., in quo monstrosūm ἐωργάς
cum gl. ὄργας. Illud corruptum esse
et a solis scholiastis fictam explicatio-
nem ἡ ἀπώλεια τοῦ ἔργου, jam du-
dum viderunt viri docti, et ἐριώλας,
quod IV, 1778 recurrit, reponendum
esse observarunt Henr. Stephanus,
Hemsterh. ad Lucian. T. I p. 237 et
Intpp. ad Hesych. s. v. ἐριώλαι, et
receperunt Brunck. Beck. Sed vari-
ant in accentu; hic quidem Brunck.
edidit ἐριώλας, sed ἐριώλη scripsit
ad Aristoph. Equ. 511 et Vesp. 1148,
utroque modo ad Acharn. 1177. Li-
tem dirimit Arcadius de Accentt. p.
109 ed. Barker., qui diserte testatur,
ἐριώλη non ita ut reliqua in ὦλη ὑπερ-
δισύλλαβα ὀξύνεσθαι sed βαρύνε-
σθαι, quamquam apud hunc quoque
vocabulum in ἐρυμώλη corruptum est;
sed quum explicet ἡ μεγάλη πνοή
et derivet ab ἐρι et ἄω, alter vero
codex ἐριμώλη praebeat, dubitari non
potest, quin ἐριώλη legendum sit,
quod vidit jam Bast. ad Gregor. Cor.
p. 570. Praeterea libri et Aristoph.
Vesp. 1187 et nostro loca vocem παρ-
οξυτόνος scribunt, quamquam Scholl.
eam ὀξυτόνος quoque scribi testan-
tur; adjicit tamen et Schol. Flor.
ἐπιναρτεῖ δὲ ἡ βαρεῖα τάσις.

1133. γουνάζιν Reg. A. — ἐπιλεί-
βων libri omnes, quo exsultat Brun-

- αἰθομένοις· ἄμυδις δὲ νέοι Ὀρφῆος ἀνωγῇ
 1135 σκαίροντες βηταρμόν ἐνόπλιον ὠρχήσαντο,
 καὶ σάκεα ξιφέεσσιν ἐπέκτυπον, ὥς κεν ἰωῇ
 δῦσφημος πλάζοιτο δι' ἥερος, ἣν ἔτι λαοὶ
 κηδεῖν βασιλῆος ἀνέστενον. ἔνθεν ἐς αἰεὶ
 ῥόμβῳ καὶ τυπάνῳ Ῥεῖν Φρύγες ἰλάσκονται.
 1140 ἣ δὲ που εὐαγέεσσιν ἐπὶ φρένα θῆκε θυηλαῖς
 ἀνταίη δαίμων· τὰ δ' εἰκότα σήματ' ἔγεντο.
 δένδρεα μὲν καρπὸν χέον ἄσπετον, ἄμφι δὲ ποσσὶν
 αὐτομάτῃ φύε γαῖα τερείνης ἄνθεα ποίης.
 θῆρες δ' εἰλυοὺς τε κατὰ ξυλόχους τε λιπόντες,
 1145 οὐρῆσιν σαίνοντες ἐπήλυθον. ἣ δὲ καὶ ἄλλο
 θῆκε τέρας· ἐπεὶ οὐ τι παροίτερον ὕδατι νᾶεν
 Ἄλινδυνον· ἀλλὰ σφιν τότε ἀνέβραχε διψάδος αὐτῶς
 ἐκ κορυφῆς ἄλληκτον· Ἰησονίην δ' ἐνέπουσιν
 κεῖνο ποτὸν κρήνην περιναίεται ἄνδρες ὀπίσσω.
 1150 καὶ τότε μὲν δαῖτ' ἄμφι θεᾶς θέσαν οὔρεσιν Ἄρκτων,

ckius, patrocinari enim videtur ejus scribendi rationi, sed non dubitandum est, quin geminanda sit liquida. Infra IV, 1721 libri omnes, praeter Regg., ἐπιλλέιβοντας habent. cf. Spitzner. de vers. her. p. 80. ἐπιλλέι- γεον Guelph. cum gl. interlin. ὑ- μνόων. — δὲ ἱεροῖσιν Guelph.

1134. ἀνωγῇ Guelph.

1135. Versus deest in Vat. B. — σκαίροντα Etymol. M. 197, 2. — ὠρχή- σαντο vulg. ὠρχήσαντο Regg. A. C. D. Vatt. A. C. D. Guelph. Steph. Brunck. Beck., quod recepi, quamquam dubia res est, cf. Spitzner. obs. in Quint. p. 245s. Sed et ipsum ὠρχήσαντο dubium est, nam Etymol. l. c. exhibet εἰλίσσον- το, quod unice verum judicant Ruhnck. epist. crit. p. 288 et Wernick. ad Tryph. p. 83. Neque negari potest, facilius illud quam hoc ex interpre- tatione nasci potuisse; praeterea maximi momenti est, quod Scholia- stae imperfecto ὠρχοῦντο utuntur. Sed contra librorum consensum nihil novare ausus sum.

1138. ἐσαιεὶ Brunck. Beck.

1139. ῥόμβῳ Etymol. M. p. 706, 25, quod ex Eupoli et Didymo notant Scholl., sed vulgatum tuetur etiam Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 1134. — τυπάνῳ codd. et edd. vett., quod

metro adversatur, τυπάνῳ Vat. C. Etymol. l. c. ed. Paris. Steph. Brunck. Beck. τυπάνοισι καὶ ῥόμβοισι jun- git etiam Diogenes apud Athen. XIV p. 686. B., quem emendat Piers. Veris. p. 204. — ἰλάονται Guelph.

1142. δένδρεα μὲν Guelph.

1143. Verba τερείνης ἄνθεα ποίης recurrunt infra III, 898; τερείνης ἄν- θεα γαίης laudat Etymol. M. p. 752, 31.

1144. ξυλόχους Reg. A. et Schol. Paris.

1145. οὐρῆσι Regg. A. D. E. Vatt. C. D. Vind. Vrat. Brunck. Beck. ut solent. — ἥδὲ καὶ Regg. quinque, quod receperunt Brunck. Beck. male rejecta vulg., quae maxime ex more epicorum est. Ridicule Brunckius exemplis affirmat, apud Homerum ἥδὲ καὶ jungi.

1146. νᾶεν vulg. male. νᾶεν Regg. A. B. C. D. E. marg. Vrat., quod et Scholl. probant. νᾶε Brunck. Beck.

1147. ἀνέβραχθη Schol. Paris., errore ex interpretatione ἀνεδόθη nato.

1148. ἄλληκτον Reg. D., quod reci- pere debebat Brunck., si sibi con- stare voluisset. — Ἰησονίαν Hoelzlin. Shaw.

1150. Ἄρκτων Vrat. et marg. Reg. A.

μέλποντες ῥεῖν πολυπότνιαν· αὐτὰρ ἐς ἣν
ληξάντων ἀνέμων νῆσον λίπον εἰρεσίῃσιν.

Ἐνθ' ἔρις ἄνδρα ἕκαστον ἀριστῶν ὀρόθυνεν,
ὅστις ἀπολλήξειε πανύστατος. ἀμφὶ γὰρ αἰθῆρ

1155 νῆνεμος ἐστόρεσεν δῖνας, κατὰ δ' εὐνάσε πόντον.

οἱ δὲ γαληναίη πίσυνοι ἐλάσκον ἐπιπρὸ
νῆα βίη· τὴν δ' οὐ κε διῆξ ἄλως ἀΐσσουσιν
οὐδὲ Ποσειδάωνος ἀελλόποδες κίχον ἵπποι.

ἔμπης δ' ἐργομένοιο σάλου ζαχρηέσιν αὔραις,

1160 αἱ νέον ἐκ ποταμῶν ὑπὸ δαίμονι ἡρεθόνται,
τειρόμενοι καὶ δὴ μετελώφεον· αὐτὰρ ὁ τούσγε

πασσυνδίῃ μογέοντας ἐφέλκετο κάρτεϊ χειρῶν
Ἡρακλῆς, ἐτίνασσε δ' ἀρηρότα δούρατα νηός.

ἄλλ' ὅτε δὴ, Μυσῶν λελιγμένοι ἡπείροιο,

1165 Ῥυνδακίδας προχοάς, μέγα τ' ἥριον Αἰγαίωτος

τυτθὸν ὑπὲρ Φρυγίης παρεμέτρεον εἰσορόωντες,

δὴ τότε ἄνοχλίζων τετρηχότος οἴδματος ὀλκοῦς,

μεσσοῦθεν ἄξεν ἑρετμόν. ἀτὰρ τρύφος ἄλλο μὲν αὐτὸς

ἄμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμιος, ἄλλο δὲ πόντος

1170 κλύζε παλιόροθίοισι φέρων. ἀνὰ δ' ἔξετο σιγῇ

παπταίνων· χεῖρες γὰρ ἀήθεσον ἡρεμέουσαι.

1153. ἔνθεν Reg. A. Vind. Vrat.

1154. ἀπολήξειε Brunck. Beck. ex more.

1155. νῆνεμος Vind. — ἐστόρεσε Vat. C. Vrat. ἐστόρησε Vat. D.

1157. βίην Guelph.

1159. ἀργομένοιο Guelph.

1160. ἡρεθόντο Regg. quinque et ed. Paris., unde in sequentes edd. fluxit, sed praesens, quod reliqui codd. omnes et editiones veteres praebent, revocavi; est enim sermo de eo, quod semper sub vesperam fieri solet.

1161. Vulgata, quam exhibui, sensu caret, quare τειρόμενοι καμάτῳ μετελώφεον, quod poetae nomine non addito affert Etymol. M. p. 571, 13, probarunt Ruhnck. epist. crit. p. 288. Brunck. et Beck. Sed quis unquam credat καμάτῳ in καὶ δὴ mutari potuisse? quare alia emendatio circumspicienda videtur. Fuit quum unice verum putarem ΧΑΙΔΗΙ, vel si quis productam priorem syllabam improbaret, quamquam eam interdum

produci certum est, ΧΑΙΔΕΙ, quorum utrumque facillime in ΧΑΙΔΗ corrumpi potuit. Sed de significatione dubito, itaque ampliandum censeo. Nam Etymologi lectionem aut ex interpretatione natam aut ex errore memoriter citantis ortam esse certissimum videtur.

1162. πανσυνδίῃ Guelph.

1165. Ῥυνδακίδας Vind. Ῥυνδακίτας Guelph. — τε δῖον var. lect. apud Scholl., quam quis veram habere possit, extrusam a sciolo, cui metrum laborare videbatur, sed vetat adiectivum μέγα, quod minus bene cum δῖον jungeretur. Praeterea recte monet Schol., δῖον illatum esse ab iis, qui ἥριον illius historiam ignorabant.

1166. παραμέτρεον Guelph., quod placuit Hoerstelio.

1167. ἐνοχλίζων Schol. Paris. — τετρηχότος Guelph., quod recepit Hoerstel.

1170. παλιόροθίοισι Brunck. Beck.

1171. ἀήθεσαν Regg. A. B. E. ed.

- Ἦμος δ' ἀγρόθεν εἶσι φντοσκάφος, ἥ τις ἀροτρεὺς
ἀσπασίως· εἰς αὐλιν ἐήν, δόρποιο χατίζων,
αὐτοῦ δ' ἐν προμολῇ τετρυμένα γούνατ' ἔκαμψεν
1175 αὐσταλέος κονίησι, περιτριβέας δέ τε χεῖρας
εἰσορόων, κατὰ πολλὰ ἐῖ ἡρήσατο γαστρί·
τῆμος ἄρ' οἳ γ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἡθεα γαίης,
ἀμφ' Ἀργανθώνειον ὄρος, προχοάς τε Κίοιο.
τοὺς μὲν ἐϋξείνως Μυσοὶ φιλότῃτι κιόντας
1180 δειδέχατ', ἐνναέται κείνης χθονός, ἥϊά τε σφι
μῆλά τε δευομένοις, μέθυ τ' ἄσπετον ἐγγυάλιξαν.
ἐνθα δ' ἔπειθ' οἳ μὲν ξύλα κάρκανα, τοὶ δὲ λεχαῖην
φυλλάδα λειμώνων φέρον ἄσπετον ἀμήσαντες,
στόρνυσθαι· τοὶ δ' ἀμφὶ πυρήϊα δινεύεσκον·
1185 οἳ δ' οἶνον κρητῆρσι κέρων, πονέοντό τε δαῖτα,
Ἐκβασίῳ ῥέξαντες ὑπὸ κνέφας Ἀπόλλωνι.
Αὐτὰρ ὁ δαίνυσθαι ἐτάροις οἷς εὖ ἐπιτέλας
βῆ ὅ' ἔμεν εἰς ὕλην νιὸς Διὸς, ὥς κεν ἔρετμόν
οἳ αὐτῷ φθαίῃ καταχείριον ἐντύνασθαι.
1190 εὗρεν ἔπειτ' ἐλάτην ἀλαλήμενος, οὔτε τι πολλοῖς
ἄχθομένην ὅζοις, οὐδὲ μέγα τηλεθόωσαν,
ἀλλ' οἶον ταναῆς ἔρνος πέλει αλγείροιο·
τόσση ὁμῶς μῆκός τε καὶ ἐς πάχος ἦεν ἰδέσθαι.

Paris., quod receperunt Brunck. Beck. male, quomodo enim a praesente ἀηθέσσω aoristus esse possit ἀήθεσα haud facile dixerint. Contra in imperfecto facile poterat poeta metri causa alterum σ omittere. Praeterea aoristum sensus non admittit. ἀήθεσκον Vrat., quae eadem est varia lectio in Hom. II. X, 493.

1172. Brunckius apte confert Hom. II. XI, 86 sqq., qui versus Nostro obversati sunt.

1174. δὲ προμολῇ Guelph. — τετρυμένα vulg. ut solet in codd., quod bene correxit Brunck. τετριμένα Regg. tres, Guelph. τετρεμένα Reg. C. τετρυμένα Vat. D.

1175. αὐαλέος Reg. A.

1177. Κιανίδος Guelph.

1178. Ἀργανθώνιον Vat. B.

1179. εὐξείνως Vrat.

1180. σφιν Vind. Guelph.

1182. ἔπειτ' Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil.

1183. Hic versus deest in Vat. B.

1184. Postremam versus partem laudat Etymol. M. p. 697, 42.

1187. ἐταίροις Vat. B. ἐτάροισιν Guelph. — ἐτάροις εὖ οἷς vulg. adversante metro. εὖ omittunt Regg. A. C. D. E., οἷς omittunt Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil., quod facile a syllaba praecedente absorberi potuit. ἐτάροις οἷς εὖ Reg. B., quod receperunt Brunck. Beck. ἐτάροισιν ἑοῖς emendavit Hoerstel., quod si in codice legeretur, recipere non dubitarem, nam neque a vulgata lectione multum recedit, et εὖ, quod in libris non multis omittitur, admodum otiosum est. Attamen et metrica ratio obstare videtur.

1191. οὐδὲν μέγα Regg. A. E. οὐδ' αὖ μέγα Reg. D. propter metrum, quod fulcro egere putabant imperiti librarii, v. Herm. ad. Orph. p. 704.

1192. πέλοι Guelph.

1193. τε omittit Guelph. — De

- ῥίμφα δ' οἷστοδόκην μὲν ἐπὶ χθονὶ θῆκε φαρέτρην
 1195 αὐτοῖσιν τόξοισιν, ἔδν δ' ἄπο δέρμα λέοντος.
 τὴν δ' ὄγε χαλκοβαρεῖ ῥοπάλῳ δαπέδοιο τινάξας
 νειόθεν ἀμφοτέρῃσι περὶ στύπος ἔλλαβε χερσὶν,
 ἡνορέῃ πίσυνος· ἐν δὲ πλατὺν ὤμον ἐρρίσεν
 εὖ διαβάς· πεδόθεν δὲ, βαθυῖόν περ ἐοῦσαν,
 1200 προσφὺς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης.
 ὥς δ' ὅταν ἀπροφάτως ἰστὸν νεὸς, εὔτε μάλιστα
 χειμερὴν ὀλοοῖο δύσις πέλει Ὠρίωνος,
 ὑπόθεν ἐμπλήξασα θοῇ ἀνέμοιο κατὰτῃ
 αὐτοῖσι σφῆνεσιν ὑπὲκ προτόνων ἐρύσῃται·
 1205 ὥς ὄγε τὴν ἤειρεν. ὁμοῦ δ' ἀνὰ τόξα καὶ ἰοὺς,
 δέρμα θ' ἑλὼν, ῥοπαλὸν τε, παλίσσυντος ὥρτο νέεσθαι.
 Τόφρα δ' ἴλας χαλκῇ σὺν κάλπιδι νόσφιν ὁμίλου
 δίξητο κρήνης ἱερὸν ῥόον, ὥς κέν οἱ ὕδωρ
 φθαίῃ ἀφυσσάμενος ποτιδόρπιον, ἄλλα τε πάντα
 1210 ὀτραλέως κατὰ κόσμον ἐπαρτίσσειεν ἰόντι.
 δὴ γάρ μιν τοιοῖσιν ἐν ἡθεσιν αὐτὸς ἐφερβεν
 νηπίαχον τὰ πρῶτα; δόμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας,
 δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Ἀρνούπεσιν ἐπεφνεν

praepositionis collocatione vid. quae ad Aesch. Eum. 673 monui.

1195. αὐτοῖσι Reg. E. Vind. Vrat. Brunck. Beck. ut semper.

1197. λάβε Guelph.

1199. βαθυῖον Brunck. Beck.

1201. ὅτ' ἂν vulg. ὅτ' ἄρ' Regg. A. B. E. ὅταν reliqui libri, quod cum Brunck. Beck. recepi. — νὰός supra-scr. ἢ Guelph.

1202. χειμερὴς Guelph. Vind. Flor. — πέλει δύσις Brunck. lectore non monito et invitis auribus.

1203. ἐμπλήξασα Guelph.

1204. αὐτοῖσιν Guelph. Flor. αὐ-τῇσι Regg. A. D. E.

1207. χαλκῇ σὺν κ. κάλπιδι vulg. χαλκείῃ σὺν κ. Vrat. Vind. χαλκείῃ κάλπιδι Vatt. A. C. D. χαλκῇ σὺν κ. recte Flor. Brunck. Beck. χαλκίῃσι κάλπισι Guelph., unde infeliciter Hoerstel. χαλκίῃσιν κάλπισι in textu dedit.

1208. δίξητο κρήνης Med. Vrat. Vind. Flor. Brub. Bas. metro laborante, cui succurritur lectione δίξητό τε κρήνης in Guelph.; quam recepit

Hoerstel. δίξητο κρηναίης Regg. A. B. D. E., quod item correctori debetur, receperunt tamen Brunck. Beck., male illata correptione, a qua cavet Apollonius. Facile intelligitur, quomodo corruptelae illae natae sint ex vulgata lectione, quam reliqui libri tuentur δίξητο κρήνης, quam unice veram judicant etiam Herm. ad Orph. p. 759 et Spitzn. de vers. her. p. 102. — ὥς καὶ vulg. sine sensu. ὥς κεν Regg. quinque, Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck.

1209. ἀφυσσάμενος Guelph. ἀφει-σάμενος Flor.

1210. ὀτραλέως Flor. Brub. Basil. — ἐπαρτίσειεν Guelph.

1212. νηπίαχοντα πρῶτα vulg. νηπίαχοντα πρῶτα Flor. νηπίαχον τὰ πρῶτα Guelph. Beck. νηπίαχον ταπρῶτα Brunck. — δόμον Flor.

1213. Hunc versum laudat Tzetz. ad Lycophr. 480 sub nomine poetae Ἠλίου, de quo v. Weichert. über das Leben und Gedicht des Apollonius p. 47 sqq.

νηλειῶς, βοος ἀμφὶ γεωμόρου ἀντιόωντα.

- 1215 ἦτοι ὁ μὲν νειοῖο γῆρας τέμνεσκεν ἀρότρῳ
Θειοδάμας ἀνὶ βεβολημένος· αὐτὰρ ὁ τόνγε
βοῦν ἀρότρῳ ἦνωγε παρασχέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
ἔτετο γὰρ πρόφασιν πολέμου Διούπεσσι βαλέσθαι
λευγαλήν, ἐπεὶ οὐ τι δίκης ἀλέγοντες ἔναιον.
- 1220 ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν ἀοιδῆς.
αἶψα δ' ὅ γε κρήνην μετεκίαθεν, ἣν καλέουσιν
Πηγὰς ἀρχίγυοι περυναίεται. οἱ δὲ που ἄρτι
Νυμφάων ἴσταντο χοροί· μέλε γὰρ σφίσι πάσαις,
ὅσσαι κεῖσ' ἔρατόν Νύμφαι ῥίον ἀμφενέμοντο,
- 1225 Ἄρτεμιν ἐννυχίῃσιν αἰὲ μέλπεσθαι ἀοιδαῖς.
αἱ μὲν ὅσαι σκοπιάς ὀρέων λάχον, ἥ καὶ ἐναύλους,
αἳ γε μὲν ὑλήωροι ἀπόπροθεν ἐστιχόωντο,
ἥ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλινάοιο
Νύμφη ἐφρυδατὶ· τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόησεν
- 1230 κάλλει καὶ γλυκερῇσιν ἐρευθόμενον χαρίτεσσι.
πρὸς γὰρ οἱ διχόμηις ἀπ' αἰθέρος ἀνγάζουσα
βάλλε Σεληναίη. τῆς δὲ φρένας ἐπτοίησεν
Κύπρις, ἀμνηανίη δὲ μόλις συναγείρατο θυμόν.
αὐτὰρ ὅγ' ὥς τὰ πρῶτα ῥόω ἐνὶ κάλπιν ἔρεισεν

1217. ἦγαγε Vatt. A. C. D. et var.
lect. in marg. Vrat.

1220. ἀποπλάγξειαν Reg. A.

1222. ἀμφίγυοι Guelph. Vind., sed
in hoc vulg. in margine.

1223. μέλεται Guelph.

1224. ὅσαι Vrat. Vind. — ῥόον
vulg. ῥύον Med. ῥίον Regg. A. B. C.
D. E. Vatt. A. C. D. Guelph. Vind.
Vrat. Brunck. Beck. recte.

1226. ὅσσαι Guelph. — Hunc et
sequentem versum spurios et ex priore
recensione illatos iudicat Ruhnck. ep.
crit. p. 277, neque profecto, quam
diu v. 1224 ῥόον legebatur, ferri pot-
erant, sed veriore lectione recepta,
nihil frigidi inest in sententia, quam
infra explicabo. Offendit vero etiam
Matthiae. obs. critt. p. 27 in eo, quod
Nympharum genera, quum omnes
sint Oreades, ita sibi opponuntur,
ideoque legendum censet:

αἳ γε μὲν ὑλήωροι ἀποπροθεν
ἐστιχόωντο,

ἥ μὲν ὅσαι σκοπιάς ὀρέων λάχον,
ἥ καὶ ἐναύλους.

ἥ δὲ etc.

Sed mirum nō distingui possint Nym-
phae, quae montes incolunt, a sylve-
stribus. Nihil desideratur nisi copula,
quam facile restituas, γε v. 1227 in τε
mutando, quo facto sensus aptissimus
hic erit: Nymphae omnes, quae pro-
monitorium illud accolebant, Dianam
nocturnis cantibus celebrabant; eae
quidem, quae montes antraque inco-
lebant, et sylvestres Nymphae pro-
cul incedebant, una vero fontana etc.

1227. ἀπόπροθεν Guelph.

1228. καλλινάοιο Vrat.

1232. βάλε Guelph. — τὴν Regg.
quinque, Brunck. Beck., quod potuit
ponere poeta, non debuit.

1233. μόλις vulg. μόλις, quod apud
Nostrum ubique legitur praeter hunc
locum et III, 188, hic ex Vat. B. re-
stitui, ibi ex aliis libris. Repetitur
hemistichium infra III, 634, ubi o-
mnes libri praeter unum Guelph. ha-
bent μόλις.

- 1235 λέχρις ἐπιχειρηθεῖς, περὶ δ' ἄσπετον ἔβραχεν ὕδωρ
χαλκὸν ἐς ἡγήεντα φορεῦμενον, αὐτίκα δ' ἤγε
λαιὸν μὲν καθύπερθεν ἐπ' αὐχένος ἀνθετο πῆχυν,
κῦσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα· δεξιτερῇ δὲ
ἀγκῶν' ἔσπασε χειρὶ, μέσῃ δ' ἐνικάββαλε δίνῃ.
- 1240 Τοῦ δ' ἥρως ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἶος ἐταίρων
Εἰλατίδης Πολύφημος, ἰὼν προτέρωσε κελεύθου,
δέκτο γὰρ Ἡρακλῆα πελώριον, ὀππὸδ' ἴκοιτο.
βῇ δὲ μεταίξας Πηγέων σχεδὸν, ἥντε τις θῆρ
ἄγριος, ὃν ῥά τε γῆρους ἀπόπροθεν ἴκετο μῆλων,
- 1245 λιμῶ δ' αἰθόμενος μετανίσσεται, οὐδ' ἐπέκνρσεν
ποίμνησιν· πρὸ γὰρ αὐτοὶ ἐνὶ σταθμοῖσι νομῆες
ἔλσαν· ὁ δὲ στενάρων βρέμει ἄσπετον, ὄφρα κάμησιν·
ὥς τότ' ἄρ' Εἰλατίδης μεγάλ' ἔστενευ, ἀμφὶ δὲ χῶρον
φοῖτα κεκληγώς· μελέῃ δὲ οἱ ἔπλετο φωνή.
- 1250 αἶψα δ' ἐρυσσάμενος μέγα φάσγανον ὥρτο νέεσθαι,
μὴ πως ἢ θήρεσσιν ἔλωρ πέλεν, ἥε μιν ἄνδρες
μοῦνον ἐόντ' ἐλόχησαν, ἄγουσι δὲ ληϊδ' ἐτοίμην.
ἔνθ' αὐτῷ ξύμβλητο κατὰ στίβον Ἡρακλῆϊ,
γυμνὸν ἐπαῖσσαν παλάμη ξίφος· εὖ δὲ μιν ἔγνω
- 1255 σπερχόμενον μετὰ νῆα διὰ κνέφας. αὐτίκα δ' ἄτην
ἔκφατο λευγαλέην, βεβαρημένος ἄσθματι θυμῶν.

1235. λαιχρὶς Schol. Paris.

1237. ἐνθετ' Reg. A. ἐνθετο
Regg. tres.

1238. κῦσαι vulg. κῦσαι Guelph.
Vrat. Vind. Beck. κῦσαι Reg. B.
Brunck. recte.

1239. ἐνικάμβαλε Vind. Vrat. Lau-
dat hunc versum Probus ad Virgil.
Georg. III, 7.

1241. Εἰλαπίδης Vind. Εἰλασίδης
var. lect. in Schol.

1244. γῆρος Vind. — ἀπόπροσθεν
Guelph.

1245. μετανίσσεται Flor. Brub. Ba-
sil. — ἐπίπερος Guelph., quod recepit
Hoerstel.

1246. ποίμνησι Regg. quinque,
Vrat. Guelph. Brunck. Beck.

1247. κάμνησιν Guelph.

1248. ὅς Vind. — μέγα τ' Flor.

1250. δῖεσθαι pro νέεσθαι habet
Suidas s. v. δῖεσθαι, hunc versum
laudans poetae nomine non addito,

quod praefarendum iudicavit Ruhn-
k. epist. crit. p. 291, praetulerunt
Brunck. et Beck. Sed causam non
video: ὥρτο νέεσθαι est solennis
Nostro formula, ut I, 156. 306. 708.
1206. III, 1148, Suidas vero memo-
riter citavit.

1251. πέλοι vulg. πέλη Vrat. Vind.
πέλεν Regg. A. C. E., quod cum
Brunck. et Beck. recepi, necessarium
enim videtur propter sequens ἐλόχη-
σαν.

1252. ἄγουσιν Vrat. ἄγωσιν
Guelph.

1253. ἐνθα τῷ Vrat. — καταστεί-
βων Vrat. Vind. κατὰ στείβων Vatt.
A. C. D.

1254. ἐπισσείων emendavit Ruhn-
k. epist. crit. p. 118, de activa vi verbi
αἰσσεῖν dubitans, de qua v. Lobeck.
ad Soph. Aj. 40. Pors. ad Eur. Orest.
1427.

1256. βεβαρηνένος Reg. A.

„Δαιμόνιε, στυγερόν τοι ἄχος πάμπρωτος ἐνίψω.
 „οὐ γὰρ Ἰλας κρήνηνδε κιών, σόος αὖτις ἰκάνει.
 „ἀλλὰ ἐ ληϊστῆρες ἐνιχρίψαντες ἄγουσιν,

1260 „ἢ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δ' ἰάχοντος ἄκουσα.“

Ὡς φάτο· τῷ δ' αἶοντι κατὰ κροτάφων ἄλις ἰδρὼς
 κήκειεν, ἐν δὲ κελαινὸν ὑπὸ σπλάγχνοις ζέεν αἷμα.
 χαόμενος δ' ἐλάτην χαμάδις βάλεν, ἐς δὲ κέλευθον
 τὴν θίεν, ἥ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον αἰσδόντα.

1265 ὥς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος,
 πίσεά τε προλιπὼν καὶ ἐλεσπίδας, οὐδὲ νομῆων
 οὐδ' ἀγέλης ὄθεται, πρήσσει δ' ὁδὸν, ἄλλοτ' ἄπαυστος,
 ἄλλοτε δ' ἰστάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν' αείρων
 ἦρσιν μύκημα, κακῷ βεβολημένος οὔστρω·

1270 ὥς ὅγε μαίμωων, ὅτε μὲν θοὰ γούνατ' ἔπαλλεν
 συνεχέως, ὅτε δ' αὖτε μεταλλήγων καμάτοιο
 τῆλε διαπρύσιον μεγάλη βοάσκειν αὐτῇ.

Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἄκριας ἀστήρ
 ἡῶς, πνοιαί δὲ κατήλυθον· ὦκα δὲ Τίφους

1275 ἐσβαίνειν ὁρόθυνεν, ἐπαύρεσθαι τ' ἀνέμοιο.
 οἱ δ' εἰσβαίνον ἄφαρ λεληγμένοι· ὕψι δὲ νηὸς
 εὐναίας ἐρύσαντες ἀνεκρούσαντο κάλωας.

κνρτώθη δ' ἀνέμω λίνα μεσσόθι, τῆλε δ' ἀπ' ἀκτῆς
 γηθόσυνοι φορέοντο παρὰ Ποσιδήϊον ἄκρην.

1280 ἦμος δ' οὐρανόθεν χαροπὴ ὑπολάμπεται ἡῶς

1257. *πάμπρωτον* vulg. *πάμπρω-*
τος Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C.
 D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunck.
 Beck.

1259. *ἄγουσι* Vrat.

1261. *τῷ δ'* omittunt Vatt. A.
 C. D. Vrat. Vind. absorptum et syl-
 laba praecedente et sequente A.

1262. *ζέεν* Reg. E.

1264. *ὑπ' ἔκφερον* Vat. B.

1265. *μύωπι* Guelph.

1266. *πίσεά τε* Guelph. v. Ruhnck.
 epist. crit. p. 133. — Imitatores hujus
 loci nominat Wernick. ad Tryphiod.
 p. 322. — Versum laudat Etymol. M.
 p. 673, 17.

1267. *ἄπαστος* cum gl. *ἄγενστος*
 Guelph., quod recepit Hoerstel.

1269. *ἦρσι* Regg. D. E. Vind. Vrat.
 Brunck. Beck.

1271. *συννεχέως* Flor. Brub. Basil.

Steph. male, et invitis codicibus, ut
 videtur, omnibus. cf. Spitzn. de vers.
 her. p. 77. — *μεταλλήγων* Regg. A. C.
 E. Vatt. A. C. D. Vind. Vrat. Flor.
 Brub. Basil. Brunck. Beck. male. Mi-
 nime eadem est hujus vocabuli ratio,
 quae praecedentis *συννεχέως*, ut pu-
 tat Brunck., ibi enim liquida est in
 fine vocabuli *σύν*, ubi duplicari nullo
 modo potest (ut mirer Spitznerum,
 qui l. l. admittere geminationem vi-
 detur, diversissimo exemplo ἄλλοστος
 usus) hic vero in capite vocabuli *λή-*
γων, ubi geminatur saepissime.

1273. Versum laudat Etymol. M.
 p. 52, 31.

1276. *ἐσέβαινον* Brunck. sine libris
 et sine causa.

1278. *κνρτώθη* Vind.

1279. *γηθόσυνοι* Vrat. — *φορέοιν-*
το Guelph.

- ἐκ περάτης ἀνιούσα, διαγλαύσσουσι δ' ἀταρποι,
καὶ πεδία δροσόεντα φαεινῇ λάμπεται αἴγλη,
τῆμος τούσγ' ἐνόησαν αἰδρεῖνσι λιπόντες.
ἐν δὲ σφιν κρατερόν νεῖκος πέσεν, ἐν δὲ κολῳός
- 1285 ἄσπετος, εἰ τὸν ἄριστον ἀποπρολιπόντες ἔβησαν
σφωῖτέρων ἐτάρων. ὁ δ' ἀμυχανήσιν ἀτυχθεὶς
οὐδὲ τι τοῖον ἔπος μετεφώνεεν, οὐδὲ τι τοῖον
Αἰσονίδης· ἄλλ' ἦστο βαρεῖν νειόθεν ἄτη
θυμὸν ἔδων· Τελαμῶνα δ' ἔλεν χόλος, ὥδ' τ' ἔειπεν.
- 1290 „Ἦσ' αὐτως εὐκῆλος, ἐπεὶ νῦ τοι ἄρμενον ἦεν
„Ἡρακλῆα λιπεῖν· σέο δ' ἔκτοθι μῆτις ὄρωρεν,
„ὄφρα τὸ κείνου κῦδος ἂν Ἑλλάδα μὴ σε καλύψῃ,
„αἶ κε θεοὶ δώσωσιν ὑπότροπον οἴκαδε νόστον.
„ἀλλὰ τί μύθων ἦδος, ἐπεὶ καὶ νόσφιν ἐταίρων
- 1295 „εἴμι τεῶν, οἳ τόνγε δόλον συνετεκτῆραντο.“
Ἦ, καὶ ἐς Ἀγνιάδην Τίφυν θόρε· τῷ δέ οἱ ὅσσε
ὀσπλιγγες μαλεροῖο πυρός ὥς ἰνδάλλοντο.
καὶ νῦ κεν ἄψ ὀπίσω Μυσῶν ἐπὶ γαῖαν ἵκοντο,
λαῖτμα βησάμενοι, ἀνέμου τ' ἄλληκτον ἰωήν,
- 1300 εἰ μὴ Θρηϊκίῳ δῶα νῆες Βορέαο
Αἰακίδην χαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεσβιν,
σχέτλιοι· ἦ τέ σφιν στυγερὴ τίσις ἔπλετ' ὀπίσσω
χερσὶν ὑφ' Ἡρακλῆος, ὅ μιν δίζεσθαι ἔρουν.
ἄθλων γὰρ Πελῖαο δεδονπότος ἄψ ἀνιόντας
- 1305 Τήνγ' ἐν ἀμφιρῦτῃ πέφνεν, καὶ ἀμήσατο γαῖαν

1281. διαγλαύσσουσι Vatt. A. B. D.

1282. φαεινῇ λ. αἴγλη vulg. sine sensu. Dativum reponendum esse viderat Arnald. Lectt. gr. p. 239, eumque praebent codd. omnes praeter Reg. E., in quo φαεῖνῃ αἴγλη. Itaque φαεινῇ λ. αἴγλη recte Brunck. Beck.

1283. τούσδ' vulg. male. τόν γ' Regg. A. E. τούς γ' Regg. B. C. D. Med. Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck. — αἰδρεῖνσι vulg. invito metro. αἰδρεῖνσι ex Regg. D. E. recte Brunck. Beck. ut Hom. Od. X, 231. 257. XI, 271.

1284. ἐνθάδε Reg. D. — σφι Reg. D. Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck.

1285. ἀπὸ προλιπόντες Vatt. B. D.

1287. οὐδ' ἐτι vulg. utroque loco οὐδὲ τι, quod praestat, utroque loco

Regg. D, E. Guelph. Vrat. Vind., priore loco Vatt. A. B. C. D., posteriore A. C. D. et sic Brunck. Beck.

1288. βαρεῖν ν. ἄτην Reg. A.

1289. ἔλε χόλος Brunck. Beck. ut solent. ἔλεν ἄχος Vatt. A. C. D. ex v. 1333.

1290. ἔκῆλος Vind.

1292. κλέος pro κῦδος Guelph.

1295. τόνδε Guelph. — συνετεκτῆραντο Vind. συνετεκτῆσαντο superscripto ν Vrat.

1296. τῷ Flor.

1299. ἄλληκτον Reg. E. Vatt. A. D.

1302. οἳ τε Guelph. — σφι Flor, Steph. Brunck. Beck.

1304. De usu vocabuli δεδονπός γ. Herm. ad Orph. p. 819.

1305. ἀμφιρῦτῃ Guelph. — πέφνε Brunck.

ἀμφ' αὐτοῖς, στήλας τε δύο καθύπερθεν ἔτευξεν,
ὧν ἑτέρη, θάμβος περιώσιον ἀνδράσι λεύσσειν,
κίνυνται ἡχήμεντος ὑπὸ πνοιῇ Βορέαο.

καὶ τὰ μὲν ὥς ἤμελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέεσθαι.

- 1310 τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἁλὸς ἐξεφαάνθη,
Νηρῆος θείοιο πολυφράδμων ὑποφήτης·
ἵψι δὲ λαχνῆέν τε κάρη καὶ στήθε' αἰέρας
νειόθεν ἐκ λαγόνων, στιβαρῇ ἐπορέξατο χειρὶ
νηϊον ὀλκαίοιο, καὶ ἴαχεν ἐσσυμένοισιν.

- 1315 „Τίπτε παρὲκ μέγαλοιο Διὸς μενεαίνετε βουλὴν
„Αἰήτεω πτολίεθρον ἄγειν θρασὺν Ἡρακλῆα;
„Ἄρχει οἱ μοῖρ' ἐστὶν ἀτασθάλῳ Εὐρυσθεῖ
„ἐκπλῆσαι μογέονται δωῶδεκα πάντας ἀέθλους,
„ναῖειν δ' ἀθανάτοισι συνέστιον, εἴ κ' ἔτι παύρους

- 1320 „ἐξανύσῃ· τῷ μὴ τι ποθὴ κείνοιο πελέσθω.
„αὐτως δ' αὖ Πολύφημον ἐπὶ προχοῇσι Κίοιο
„πέπρωται Μυσοῖσι περικλῆες ἄστν καμόντα,
„μοῖραν ἀναπλήσειν Χαλύβων ἐν ἀπείροني γαίῃ.
„αὐτὰρ Ὅλαν φιλότῃ θεὰ ποιήσατο Νύμφη

- 1325 „ὄν πόσιν, οἷό περ οὔνεκ' ἀποπλαγχθέντες ἔλειφθεν.“
Ἥ, καὶ κῆμ' ἀλλαστον ἐφέσδατο νειόθι δύψας·

ἀμφὶ δὲ οἱ δίνησι κυκώμενον ἄφρεεν ὕδαρ
πορφύρεον, κοίλῃν δὲ διεξ ἁλὸς ἔκλυσε νῆα.
γῆθησαν δ' ἥρωες· ὁ δ' ἐσσυμένως ἐβεβήκει

- 1330 Αἰακίδης Τελαμών ἐς Ἰήσονα, χεῖρα δὲ χειρὶ
ἄκρην ἀμφιβαλὼν προσπτύξατο, φώνησέν τε.

1307. λεύσειν vulg. λεύσσειν Vind. Vrat. Guelph. Regg. A. B. D. et suprascr. in Reg. E., inde Brunck. Beck.

1309. Hunc versum Callimacho deberi adnotant Scholl.

1310. τοῖσι Flor. Brub. Basil. Scholl.

1313. στιβαρῇ γ' ἐπορέξατο Reg. B., unde inutile fulcrum receperunt Brunck. Beck. Inde corrupta lectio στιβαρῇ μέγ' ἐπορέξατο in Regg. A. C. D., nisi forte latet lectio στιβαρῇ μέγ' ὀρέξατο. — πορέξατο Flor.

1314. ὀλκαίοιο Vind. Vrat. Flor.

1315. παρ' ἐκ Vat. B.

1320. ἐξανύσαι Guelph.

1321. αὐτὶς δ' αὖ Reg. A. cum tribus aliis Regg.

1323. ἀτείρεῖ emendat Ruhnk. epist. crit. p. 292, quod poterat scribere poeta, non debebat.

1325. ἀποπλαγχθέντας Guelph. Vind. — ἐλιφθεν vulg. ἔλειφθεν Regg. quatuor, Vatt. A. C. D. Med. (Laurent. apud Dorvill. ad Char. p. 342.) Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

1326. ἐδύσατο Reg. A.

1329. ὁσσομένως Schol. Paris.

1330. ἡίσονα Vrat. Vind.

1331. προσπτύξατο Vat. B. Flor. Brub. Basil. Steph. προσπτύσατο Schol. Paris.

- „Αἰσονίδῃ, μή μοί τι χολώσῃ, ἀφραδίῃσιν
 „εἴ τί περ ἀσάμην· πέρι γάρ μ' ἄχος εἶλεν ἐνίσπειν
 „μῦθον ὑπερφιάλόν τε καὶ ἄσχετον, ἀλλ' ἀνέμοισιν
 1335 „δῶομεν ἀμπλακίην, ὥς καὶ πάρος εὐμενέοντες.“
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰσῶνος υἱὸς ἐπιφραδέως προσέειπεν·
 „ὦ πέπον, ἧ μάλα δὴ με κακῷ ἐκνδάσῃς μῦθῳ,
 „φᾶς ἐνὶ τοῖσιν ἅπασιν ἐννέος ἀνδρὸς ἀλείτην
 „ἔμμεναι. ἀλλ' οὐ θῆν τοι ἀδευκέα μῆνιν ἀέξω,
 1340 „πρὶν περ ἀνιηθεῖς· ἐπεὶ οὐ περὶ πῶσι μῆλων,
 „οὐδὲ περὶ κτεάτεσσι χαλεψάμενος μενέηνας,
 „ἀλλ' ἐτάρου περὶ φωτός. ἔολπα δέ τοι σὲ καὶ ἄλλω
 „ἀμφ' ἐμεῦ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτὲ, δηρίσασθαι.“
 Ἡ δ' αὖ, καὶ ἀρθμυθέντες, ὅπη πάρος, ἐδριώοντο.
 1345 τῷ δὲ Διὸς βουλῇσιν, ὁ μὲν Μυσοῖσι βαλέσθαι
 μέλλεν ἐπώννυμον ἄστν πολισάμενος ποταμοῖο
 Εἰλατίδης Πολύφημος· ὁ δ' Εὐρυσθῆος ἀέθλους
 αὐτὶς ἰὼν πονέεσθαι. ἐπηπείλησε δὲ γαῖαν
 Μυσίδ' ἀναστήσειν αὐτοσχεδόν, ὁππότε μὴ οἱ
 1350 ἦ ζωοῦ εὐροιεν Ἰλα μόνον, ἦε θανόντος.
 τοῖο δὲ ρύσι' ὅπασσαν, ἀποκρίναντες ἀρίστους
 νῆας ἐκ δῆμοιο, καὶ ὄρκια ποιήσαντο,
 μὴ ποτε μαστεύοντες ἀπολλήξειν καμάρτοιο.

1333. περ omittit Flor. — ἀσάμην Schol. Paris. — ἦεν Regg. quinque, Med. a manu secunda, Vrat. et marg. Vind., quod non erat cur praeferrent Brunck. Beck. ἄχος εἶλεν legitur Hom. II. XIII, 581. Od. XXI, 299. — ἐνίσπειν male Brunck. Beck. v. Buttmann. gr. gr. maj. II p. 123.

1334. τε omittit Guelph.

1337. κακῷ Vatt. C. D. — ἐκνδάσσω Reg. A. κνδάσσω Vrat. κνδάσας Schol. Paris.

1338. τοῖσι Vrat. — ἀλήτην Guelph.

1340. Imitatus est Nonnus Dionys. II, 359 sq., uterque hausit ex Hom. II. XXII, 159.

1342. δ' ἔτι vulg. δέ τι Vat. B. δέ τοι Reg. B. Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — ἄλλον Guelph.

1343. μέλει Vatt. C. D. πέλει Flor. Brub. Basil. — ποτιδηρίσασθαι Flor. Brub. Basil. δηρίσασθαι etiam Vatt. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind., quod

vulgato δηρίσασθαι praetuli, quum hoc facilius a librariis inferri potuerit, cf. Thiersch. gr. gr. p. 518 ed. nov. et quos laudat Reisig. ad Soph. Oed. Col. p. 191. Eodem aoristi infinitivo sine particula ἄν utitur No-ster II, 172. 460.

1344. ἀρθμυθέντες Vatt. C. D. Reg. A. Schol. Paris. ἀρμυθέντες Guelph.

1349. Μυσίδ' ἀνστήσειν vulg. Μυσίδα ἀνστήσειν Regg. quatuor. Μυσίδ' ἀναστήσειν bene correxit Brunckius, quod confirmat Schol. Paris.

1350. Ἰλα Reg. A.

1351. ρύσι' Guelph. — ὅπασσαν Guelph. Vind.

1352. ὄρκια πιστώσαντο conjecit Piers. Verisim. p. 205 sine necessitate.

1353. μαστεύοντες Med. et edd. vett. μαστεύοντες reliqui libri omnes et edd. inde a Steph. — ἀπολλήξειν Reg. E. Brunck. Beck.

τοῦνεκεν εἰσέτι νῦν περ Ὕλαν ἐρέουσι Κιανοὶ,

- 1355 κοῦρον Θειοδάμαντος, ἐϋκτιμένης τε μέλονται
Τρηχίνος. δὴ γὰρ ῥα κατ' αὐτόθι νάσσατο παῖδας,
οὓς οἱ ῥύσια κεῖθεν ἐπιπροέηκαν ἄγρεσθαι.

Νηῦν δὲ πανημερίην ἄνεμος φέρε νυκτί τε πάσῃ
λάβρος ἐπιπνείων· ἀτὰρ οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἄητο

- 1360 ῥοῦς τελλομένης, οἱ δὲ χθονὸς εἰσανέχουσιν
ἄκτῃν ἐκ κόλποιο μάλ' εὐρεῖαν ἐσιδέσθαι
φρασσάμενοι, κῶπησιν ἅμ' ἡελίῳ ἐπέκελσαν.

1354. ἀρέουσι Reg. A.

1355. μέλονται Vrat. Vind.

1356. καταντόθι Vatt. A. B. D.
Beck. male. Transitive vim aoristi
ἐνάσσατο aptis exemplis, Nostri IV,
275. 567. Dionys. Perieg. 776, ad-
struxit Brunckius.

1358. νῦν Med. Vat. B. Flor. Ald.
Paris. Brub. Basil. ναῦν Steph.
Hoelzlin. Shaw. νηῦν reliqui codd.
omnes. Brunck. Beck. — φέρεν Flor.

1359. λάβρος ἐμπνείων Guelph.,
quod placuit Hoerstelio.

1360. στελλομένης Vat. B. Flor.
Brub. [Basil.

1361. ἄκτῃν ἐκ κόλποιο Vat. B. —
εὐρεῖαν γ' ἐσιδέσθαι Steph., unde

inutile fulcrum receperunt Brunck.
Beck. Non magis necessaria emen-
datio Hermannii ad Orph. p. 705 λίην
εὐρεῖαν ἰδέσθαι. Vulgatam recte
tuetur Gerhard, Lectt. p. 124. cf.
Spitzner. de vers. her. p. 26.

1362. ἐπέκελσαν Reg. A. — Post
hunc versum vulgo legitur versus ἥως
δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐλδομένοις ἐφα-
άνθη, qui est ultimus libri sequen-
tis. Eum hic tollendum esse recte
vidit Brunckius, nam et propter ver-
sum praecedentem et propter initium
libri sequentis ferri non potest, omni-
noque Apollonius talem ejusdem ver-
sus repetitionem non admittit.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Ἐνθάδ' ἔσαν σταθμοὶ τε βοῶν αὐλὶς τ' Ἀμύνκοιο,
Βεβρύκων βασιλῆος ἀγήνορος, ὃν ποτε Νύμφη
τίκτε, Ποσειδάωνι Γενεθλίῳ εὐνηθεῖσα,
Βιθυννὶς Μελίη, ὑπεροπληέστατον ἀνδρῶν.
5 ὅστ' ἐπὶ καὶ ξείνοισιν ἀεικέα θεσμὸν ἔθηκεν,
μὴ τιν' ἀποστείλῃν, πρὶν πειρήσασθαι ἑοῖο

1. ἐνθ' Reg. A. Schol. Paris. — αὐλεις Guelph., quod placuit Hoerstelio.

4. Ambigitur a Scholiastis, utrum Nympha illa Bithynica fuerit, nomine Meliae, an vero Nympha ex Meliarum genere (de quo v. Hesiod. Theog. 187. Spanh. ad Callim. hymn. Del. 80) nomine Bithynidis. Tertiam rationem addit Heyn. ad Apollod. I, 9, 20, qui putat significari posse Nympham Meliam Bithynicam, cujus nomen ignoraretur; ita ut et Βιθυννὶς et Μελίη appellativum sit. Primam rationem sequitur Brunckius, ut Βιθυννὶς nomen proprium, Μελίη appellativum sit, uno fretus Apollodoro, qui l. c., nostrum manifeste locum respiciens, haec dicit: "Ἀμύνκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιθυννίδος. Sed huic tot repugnant testimonia, ut dubitari non possit, quin apud eum Μελίας exciderit, quod alii jam suspicati sunt. Primum ipse noster locus; si enim de Nympha Melia, cui nomen Bithynis, sermo esset, non ita collocari verba poterant ut legimus, sed debebat jungi Νύμφη Μελίη, ut apud Apollod. II, 5, 4, ubi de ejusmodi Nympha sermo est, deinde nomen Βιθυννὶς sejunctum subsequi poterat. Deinde Amyci matrem uno consensu

Meliam vocant Hygin. fab. XVII. Valer. Flacc. IV, 118. Serv. ad Virg. Aen. V, 573. Schol. ad Stat. Theb. III, 353. Postremo rem conficit Ovid. Amor. III, 6, 25, ubi, quum Meliam Bithynidem coiisse cum Inacho fluvio dicit, dubitari non potest, quin de eadem loquatur, de qua nostro loco sermo est. Illa vero Melia, ab Inacho amata, minime Nympha Melia erat, sed nomen habebat Meliae, et Oceani filia erat, quod patet ex Apollod. II, 1, 1, ubi iterum errat Heynius. Neque enim ex Meliis Nymphis esse poterat, quum Oceani filia esset, et Meliae nomen ei fuisse docent Schol. ad Eur. Orest. 930. ad Hom. Il. I, 30, ad Lycophr. 177. cf. Muncker. ad Hygin. fab. 143. Ejusdem Meliae, Oceani filiae, ab Apolline amatae, mentionem faciunt Pausan. IX, 10 et Pind. Pyth. XI, 4 ibiq. Schol. Peperit igitur Melia nostra ex Inacho Phoroneum, ex Apolline Tenerum, ex Neptuno Amycum. Bithynidem eam vocari non mirum, quum in Bithynia regnaret etiam Amycus.

5. ὅστ' Vatt. A. C. D. — ἀεικέως Guelph. Hoerstel.

6. ἑοῖο emendavit Brunck., recepit Beck., vid. quae ad I, 1032 monita sunt.

πυγμαχίης· πολέας δὲ περικτιόνων ἐδάϊξεν.
καὶ δὲ τότε προτὶ νῆα κιών, χρεῖά μιν ἐρέσθαι
ναυτιλίης, οἳ τ' εἶεν, ὑπερβασίησιν ἄτισσε·

10 τοῖον δ' ἐν πάντεσσι παρασχεδὸν ἔκφατο μῦθον.

„Κέκλυθ' ἀλίπλαγκτοι, τάπερ ἴδμεναι ὕμιν ἔοικεν,
„οὐ τινα θεσμόν ἐστιν ἀφορμηθέντα νέεσθαι
„ἀνδρῶν ὀθνείων, ὅς κεν Βέβρουξι πελάσση,
„πρὶν χεῖρεσσιν ἐμῇσιν εἰς ἀνὰ χεῖρας ἀεῖραι.
15 „τῷ καὶ μοι τὸν ἄριστον ἀποκριδὸν οἶον ὁμίλου
„πυγμαχίῃ στήσασθε καταυτόθι θηριυθῆναι.
„εἰ δ' ἂν ἀπηλεγέοντες ἐμὰς πατέοιτε θέμιστας,
„ἢ κέν τις στυγερωῶς κρατερὴ ἐπέψεν' ἀνάγκη.“

Ἡ δ' αὖ μέγα φρονέων· τοὺς δ' ἄγριος εἰσαίοντας
20 εἶλε χόλος· πέρι δ' αὖ Πολυδεύκεα τύψεν ὁμοκλή.

αἶψα δ' ἐὼν ἐτάρων πρόμος ἴστατο φώνησέν τε·
„Ἴσχεο νῦν, μηδ' ἄμμι κακὴν, ὅτις εὐχέαι εἶναι,
„φαῖνε βίην· θεσμοῖς γὰρ ὑπέξομεν, ὡς ἀγορεύεις.
„αὐτὸς ἐκὼν ἤδη τοι ὑπὲρχομαι ἀντιάσθαι.“

25 Ὡς φάτ' ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἐσέδρακεν, ὅμμαθ' ἐλίξας,
ὥστε λέων ὑπ' ἄκοντι τετυμμένος, ὄντ' ἐν ὄρεσσιν
ἄνδρες ἀμφιπένονται· ὁ δ' ἰλλόμενός περ ὁμίλω

7. πυγμαχίῃ male se malle dicit Brunckius, inepte conferens v. 16 et 148, ubi alia omnia sunt verba; περι-
ῶσθαι cum genitivo et rei et per-
sonae construi quodvis lexicon docet.
— περικτιόνων Flor. Brub. Basil.

8. καὶ δὴ τότε Regg. A. B. Vind. et suprascr. in Reg. E., unde Brunck. dedit καὶ τότε δὴ, obsequente Beckio. Sed nullam video vulgatae deserendae necessitatem, praesertim quum δέ et δὴ tam saepe confundantur; καὶ δὲ τότε est et tum quoque ut infra II, 191. — χρεῖά μιν Regg. A. C. Vind. ex correctione grammaticorum, μιν pro αὐτούς positum improbatum, quod ex Scholl. liquet.

11. κέκλυτ' vulg. Veram lectionem dant Vat. D. Vind. Guelph. Brunck. Beck.

13. κα vulg., quod Brunckium cor-
rexisse miror.

16. πυγμαχίης Reg. A. — κατ' αὐ-
τόθι vulg. junctim exhibent Regg. B. C. D. E. Vatt. A. B. C. D. Brunck. Beck.

17. αὖ Guelph. Hoerstel.

18. κρατερῇ ἀνάγκη vulg. malé. Nominativum praebent Regg. quin-
que, Vatt. A. C. D. Vrat. Guelph. Brunck. Beck. κραταιή ἀνάγκη Reg. A.

22. ὅστις Reg. A. Vind. Vrat.

23. οἷς ἀγορεύεις emendavit Arnald. Lectt. gr. p. 239, quod libris omnibus invitis recepit Brunck., male; nam v. 149, quem affert, nihil probat. Conjunctionem vero ὡς saepe ita usurpari, ut pro relativo pronomine posita videatur, notum est. Non multum differt Hesiod. Op. et D. 688 φράζεσθαι τάδε πάντα με-
τὰ φρεσίν, ὡς ἀγορεύω. cf. quae ad II, 1051 monebuntur.

24. ὑπόσχομαι Reg. E. Flor. Steph. Hoelzlin. Shaw. ὑπέρχομαι reliqui codd. omnes, Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck.

25. ἐσέδραμεν Guelph., quod pla-
cuit Hoerstelio.

26. ὄρεσσι vulg. ὄρεσσιν Reg. E. Vatt. C. D. Vind. Vrat. Flor. Brunck. Beck.

- τῶν μὲν ἔτ' οὐκ ἀλέγει, ἐπὶ δ' ὄσσεται οἰόθεν οἶος
 ἄνδρα τὸν, ὅς-μιν ἔτυψε παροίτατος, οὐδὲ δάμασσεν.
- 30 ἔνθ' αὖ Τυνδαρίδης μὲν εὐστειπτον θέτο φᾶρος
 λεπταλέον, τό ῥά οἱ τις ἐὼν ξεινήϊον εἶναι
 ᾧπασε Αἰμυιάδων· ὁ δ' ἔρεμνὴν δίπτυχα λώπην
 αὐτῇσι περόνησι, καλαύροπά τε τροχεῖαν
 κάββαλε, τὴν φορέεσκεν, ὀριτρεφέος κοτίνιοι.
- 35 αὐτίκα δ' ἐγγύθι χῶρον ἑαδότα παπτήναντες
 ἴζον ἐοὺς δίχα πάντας ἐν ψαμάθοισιν ἐταίρους,
 οὐ δέμας, οὐδὲ φνὴν ἐναλλίγκιοι εἰσοράσθαι.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἦ ὀλοοῖο Τυφώος, ἥε καὶ αὐτῆς
 Γαίης εἶναι ἔϊκτο πέλωρ τέκος, οἷα πάροιδεν
- 40 χωομένη Διὶ τίκτεν· ὁ δ' οὐρανίῳ ἀτάλαντος
 ἀστέρι Τυνδαρίδης, οὔπερ κάλλισται ἔασιν
 ἐσπερίην διὰ νύκτα φαινομένου ἀμαρυγαί.
 τοῖος ἔην Διὸς υἱὸς, ἔτι χνῶάοντας ἰούλους
 ἀντέλλων, ἔτι φαιδρὸς ἐν ὄμμασιν. ἀλλὰ οἱ ἀλκῇ
- 45 καὶ μένος ἦν τε θηρὸς ἀέξετο· πῆλε δὲ χεῖρας
 πειράζων εἶθ' ὥς πρὶν εὐτρόχαλοι φορέονται,
 μῆδ' ἄμυδις καμάτῳ τε καὶ εἰρεσίῃ βαρύνθουσιν.
 οὐ μὰν αὖτ' Ἀμυκος πειρήσατο· σίγα δ' ἄπωθεν
 ἐσθῆως εἰς αὐτὸν ἔχ' ὄμματα, καὶ οἱ ὀρέχθει
- 50 θυμὸς ἐλδομένῳ στηθέων ἐξ αἵμα κεδάσσαι.

29. οὐδὲ δάμασσεν Vrat. Vind., quod pro vulg. οὐδ' ἐδάμασσεν recepi. Vid. quae monebuntur ad II, 1072. — ἐδάμασσε Flor.

30. Τυνδαρίδης Steph. — μὲν om. Vrat., suprascriptum a manu sequiore. — φᾶρος Guelph.

31. λεπτόν Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. λεπτόμιτον Regii quinque et Ald., quod non erat cur praeferret Brunck. et Beck., praesertim quum quinque illi libri unius instar habendi sint, ut in praefatione monuimus. ξεινήϊον Flor. Brub. Basil.

33. αὐτῇσι Regg. D. E. Ald. Hoelzlin. Brunck. Beck. — καλάβροπά τε Guelph.

34. κάβαλε Vind.

35. τεκτήναντες Flor. Steph, Hoelzlin. Shaw.

38. Τυφώος Guelph. Schol. Flor. Hoerstel.

41. ἔασιν Vat. A. Regg. A. C. E. Steph. Hoelzlin. Shaw. — Comparisonem illustrat Ruhnck. epist. crit. p. 108.

42. Θεσπεσίην inepte coniecit Wakefield., placuit tamen Beckio, in quibus refellendis multus est Wernick. ad Tryphiod. p. 169, ubi simul ἐσπερίην νύκτα explicatam invenies.

46. εὐτρόχαλοι Guelph. — Imitatus est Quint. Smyrn. IV, 343.

ἄμφω χεῖρας ἕως πειρώμενοι,
 εἴπερ ἔασιν
 ὥς ποτ' εὐτρόχαλοι μῆδ' ἐκ
 πολέμου βαρύνθουσιν.

48. οὐ μὲν Regg. A. E. — πειράσατο Vat. C.

49. ὄμματα Vatt. A. C.

τοῖσι δὲ μεσσηγὺς θεράπων Ἀμύκοιο Λυκωρεὺς
θῆκε πάροιθε ποδῶν δοιοὺς ἐκάτερθεν ἱμάντας
ᾠμούς, ἀζαλέους, πέρι δ' οἱ γ' ἔσαν ἐσκληῶτες.
αὐτὰρ ὁ τὸν γ' ἐπέεσσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα.

55 „Τῶνδ' ἐγὼ, ὅν κ' ἐθέλῃσθα, πάλου ἄτερ, ἐγγυαλίξω
„αὐτὸς ἐκὼν, ἵνα μὴ μοι ἀτέμβηαι μετόπισθεν.
„ἀλλὰ βάλεν περὶ χειρὶ· δαεὶς δέ κεν ἄλλῳ ἐνίσποις,
„ὅσσον ἐγὼ ῥινούς τε βοῶν πέρι τ' εἰμὶ ταμέσθαι
„ἀζαλέας, ἀνδρῶν τε παρηΐδας αἵματι φύρσαι.“

60 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὅγ' οὔτι παραβλήδην ἐρίδηνεν.
ἦκα δὲ μειδῆσας, οἳ οἱ παρὰ ποσσὶν ἔκειντο,
τοὺς ἔλεν ἀπροφάτως· τοῦ δ' ἀντίος ἦλυνθε Κάστωρ
ἠδὲ Βιαντιάδης Ταλαὸς μέγας· ὧκα δ' ἱμάντας
ἀμφέδεον, μάλα πολλὰ παρηγορέοντες ἐς ἀλκὴν.

65 τῷ δ' αὖτ' Ἀρητός τε καὶ Ὀρνυτος, οὐδέ τι ἦδειν
νῆπιοι ὕστατα κεῖνα κακῇ δῆσαντες ἐν αἴσῃ.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἱμάσι διασταδὸν ἤρτύνναντο,
αὐτίκ' ἀνασχόμενοι ρεθέων προπάροιθε βαρείας
χεῖρας, ἐπ' ἀλλήλοισι μένος φέρον ἀντιόωντες.

70 ἐνθα δὲ Βεβρύκων μὲν ἄναξ, ἅτε κύμα θαλάσσης

51. μεσσηγὺς Vind. — Λυκωρεὺς Schol. Paris.

53. κατεσυληότες Schol. Paris.

55. τῶνδ' ἔτι vulg. τῶν δέ κεν Guelph. τὸν δέ τι suprascripto τοι Reg. E. τῶνδ' ἐγὼ Regg. A. B. C. D. Vat. D. Med. Vind. Vrat. Brunck. Beck. — ἐθέλεισθα Guelph.

58. περὶ τ' vulg. πέρι τ' Regg. A. E. Vrat. et alii fortasse codd., talia enim non solent diligenter enotari, et sic Brunck. Beck. — ταμέσθαι Vind., sed vulg. in margine.

59. θύρσαι Vatt. C. D.

60. ἐρίδαινεν Guelph. Hoerstel.

61. οἶοι Guelph. Hoerstel. inepte.

62. τοὺς δ' ἔλεν Reg. E. τοὺς γ' ἔλεν mavult Brunck. sine causa.

63. Βιαντιάδης Vatt. A. B. C. D. Regg. A. E. Guelph. Vrat. Vind. — Male Spitzner. de vers. her. p. 86 s. praecipit de quantitate vocabuli ἱμάς, quod primam semper producere dicit et apud Homerum et apud recentiores, perperam usus Homeri locis II. XVII, 624, ubi ἱμασεν legitur, XXIII, 324, ubi prima brevis est, et hoc nostro

loco, ubi item corripitur. Produci-
tur apud Homerum quater II. VIII,
544. X, 475. XXIII, 363. Od. XXI,
46, reliquis locis brevis est. Apud
nostrum prima corripitur II, 52. II, 63,
producitur II, 67. IV, 890. Apud Orph.
Arg. producitur v. 638, corripitur v.
279. 663. Corripitur apud Tryphiod.
96. 261. Producitur apud Quint.
Smyrn. IV, 333. Sed haec sufficient.
65. αὖ vulg. turpi hiatu. αὖτ' Vatt.
A. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Guelph.
Vrat. Vind. Brunck. Beck. — οὐδ'
ἔτι Flor. — Notandum ἦδειν pro ter-
tia pluralis positum, ut ἠείδειν infra
IV, 1700.

67. οὖν ἐν ἱμάσι vulg. ἐν omittunt
Vatt. A. B. C. D. Reg. D. Guelph.
Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. Brunck.
Beck. Insertum est metri fulcrum a
librariis ignorantibus, primam in ἱμάς
interdum produci. — ἱμάσι Guelph.
— ἤρτύννοντο Vatt. B. C. D.

69. πνέον pro φέρον conjicit Wa-
kef. male.

70. ἐνθαδὲ Flor. — μὲν deest in
Vrat., suprascriptum a m. 2.

- τρηχὺ θοὴν ἐπὶ νῆα κορύσσεται, ἥ δ' ὑπὸ τυτθὸν
 ἰδρεῖη πυκνιοῖο κυβερνητῆρος ἀλύσκει,
 ἱεμένου φορέεσθαι ἔσω τοίχοιο κλύδωνος,
 ὥς ὅγε Τυνδαρίδην φοβέων ἔπετ', οὐδέ μιν εἶα
 75 δηθύνειν. ὁ δ' ἄρ' αἰὲν ἀνούτατος ἦν διὰ μῆτιν
 αἴσσουντ' ἀλέεινεν· ἀπηνέα δ' αἶψα νοήσας
 πυγμαχίην, ἥ κάρτος ἀάατος, ἥ τε χειρίων,
 τῇ ῥ' ἄμοτον καὶ χειρσὶν ἐναντία χεῖρας ἔμιξεν.
 ὥς δ' ὅτε νῆα δοῦρα θοοῖς ἀντίξοα ρόμοις
 80 ἀνέρες ὕληουργοί, ἐπιβλήδην ἐλάοντες,
 θείνωσι σφύρησιν, ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἄηται
 δοῦπος ἄδην· ὥς τοῖσι παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
 καὶ γέννες κτύπεον· βρυχή δ' ὑπετέλλετ' ὀδόντων
 ἄσπετος, οὐδ' ἔλληξαν ἐπισταδὸν οὐτάζοντες,
 85 ἔς τε περ οὐλοὺν ἄσθμα καὶ ἀμφοτέρους ἐδάμασσε.
 στάντε δὲ βαιὸν ἄπωθεν ἀπωμόρξαντο μετώπων

71. Θοῇ ἐπὶ νῆι Regg. quinque, qua auctoritate commotus, ut solet, recepit Brunck., obsequente, ut solet, Beckio. Sed et auctoritatem illam non magnam esse jam saepius vidimus, neque dativus aptior est accusativo, quamquam Noster infra IV, 448 dixit; *δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσειο*. — *ὑποτυτθὸν* Flor.

73. *ἱεμένον* Guelph. — Recte Schol. Paris. animadvertit, *ἱεμένον* non ad *κυβερνητῆρος* referendum esse, sed *ἱεμένον κλύδωνος* esse genitivus absolutus. Sed alius deinde rem turbat, *τοίχοιο κλύδωνος* jungens, quum *τοίχος* sit paries navis. Sensus est: *fluctu in navis parietes irrumpere cupiente*.

74. *ἔσπετ'* Vrat. Vind. Flor.

75. *δηθύνειν* Vind.

76. *αἴσσουν* vulg. sensu inepto. *αἴσσουντ'* rectissime emendavit Piers. Verisim. p. 125, quemadmodum infra v. 92 ὁ δ' αἰξάντος ὑπέστη, κρῖτα παρακλίνας. Quint. Smyrn. IV, 366 ὁ δ' ἄρ' ἔπαλιν αἴσσουντος βαιὸν ὑποκλίνας σκαιῇ χειρὶ τύψε μετώπων. Receperunt emendationem Brunck. Beck. Falsam esse vulgatam vel ex eo intelligi potest, quod Hoerstelium defensorem nacta est.

77. Pro κάρτος Scholiastae θάρσος legisse videntur; quae enim

Schol. Paris. ad v. 84 de θάρσος et θράσος disputat, quae unde et cur in hunc locum illata sint se ignorare testatur Schaeferus, ea male transposita ad hunc versum perficere docet Schol. Flor. — ἀάατον vulg. ἄατος Vrat. Vind. Guelph. ἀάατος Med. et Regg. plerique, Brunck. Beck. recte. — ἦτε Flor. Ald. Brub. Basil. Paris.

78. *στῇ* Guelph., quod necessarium videtur Hoerstelio. Idem censuerat Slothouwer. in Act. Societ. Traject. T. III p. 165, qui praeterea v. 76 αἶψα in εἴξε mutavit, sed nullam mutandi causam esse facile quisque intelligit.

81. *θείνωσιν* Flor. — ἄλλα pro ἄλλῳ Reg. A. Schol. Paris. — De usu verbi ἄηται v. Ruhnk. ad hymn. Cer. 275.

84. *ἔλληξαν* Flor. Brub. Basil.

85. οὐλὸν Vat. C. οὐλὸν a. m. 2. — ἐδάμασε Flor. Brub. Basil.

86. *ἄποθεν* Vind. — *μετώπων* vulg., sed neque dativus neque singularis ferri potest. Genitivum necessarium esse docet Hom. II. V, 416:

ἥ ῥα καὶ ἀμφοτέρωσιν ἀπ' ἰχῶ
 χειρὸς ὁμοῖον.

XVIII, 123:

ἀμφοτέρωσιν χειρὶ παρειῶν
 ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην.

ἰδρῶ ἅλῃς, καματηρὸν αὐτμένα φυνδιόωντε.

ἄψ δ' αὐτῖς συνόρουσαν ἐναντίοι, ἧῦτε ταύρω
φορβάδος ἀμφὶ βοὸς κεκοτηότε δηριάσθον.

90 ἔνθα δ' ἔπειτ' Ἀμυκος μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀερθεῖς
βουτύπος οἷα πόδεσσι, τανύσσατο, καδδὲ βαρεῖαν
χεῖρ' ἐπὶ οἱ πελέμιξεν· ὁ δ' αἵξαντος ὑπέστη,
κρᾶτα παρακλίνας, ὥμῳ δ' ἀνεδέξατο πῆχυν
τυτθόν· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο παρὲκ γόνυ γονυὸς ἀμείβων

95 κόψε μεταῖγδην ὑπὲρ οὐατος, ὅστέα δ' εἶσω
ῥῆξεν· ὁ δ' ἀμφ' ὀδύνῃ γνυῖ ἥριπεν· οἱ δ' ἰάχῃσαν
ἥρωες Μινύαι· τοῦ δ' ἀθρόος ἐκχυτο θυμός.

Οὐδ' ἄρα Βέβρονες ἄνδρες ἀφείδησαν βασιλῆος·
ἀλλ' ἄμυνδῖς κορύνας ἀζηχέας ἠδὲ σιγύνους

100 ἰθὺς ἀνασχόμενοι Πολυδενύκεος ἀντιάσσκον.
τοῦ δὲ πάρος κολεῶν εὐήκεα φάσχαν' ἐταῖροι
ἔσταν ἐρυσσάμενοι. πρῶτός γε μὲν ἀνέρα Κάστωρ

Od. XI, 528 οὔτε παρειῶν δάκρυ' ὁμορξάμενον. Pluralem habet Quint. Smyrn. IV, 373:

— τοὶ δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν καμάτοιο
μορξάμενοι σπύργοισι πολυ-
τρήτοισι μέτωπα,

qui partim ex nostro loco partim ex Hom. II. XVIII, 414 profecit. Itaque minime dubitans rescripsi μετώπων, quod neminem improbatum puto, praesertim quum notum sit, quam saepe iota subscriptum et ν confundantur, v. Schaef. Melet. crit. p. 109. Vid. var. lectt. ad II, 112. 132. 148. et alibi.

87. ἰδρῶ Vatt. A. C. D. — φυνδιόωντες Vat. B. Regg. quinque, quod praetulerunt Brunck. Beck., ob vitatum hiatus, ut inepte dicit Brunckius.

90. μὲν om. Flor.

91. Corrupte Etymol. M. p. 210, 19 βούτυπος οἷα πόδα τανύων.

92. Quinti imitationem jam supra ad v. 76 indicavimus. — ὑπέκδυ suspicatur Matthiae. obs. critt. p. 28, quia ὑπέστη non sit cessit sed excepit. Sed praecedens genitivus de verbi significatione dubitare non sinit.

94. ἄγχ' αὐτοῖο Guelph. cum gl. interl. λύπη.

96. ἄμ' ὀδύνῃ libri omnes, et metropolitano et sensu adversante. Verissima

est Stephani emendatio ἀμφ' ὀδύνῃ, quam receperunt Brunck. Beck. Excidit Φ ante O, quod quam facile fieri possit propter litterarum similitudinem quisque videt.

97. ἀθρόος Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. Schol. Paris.

99. ἠδέτι γύνους Vatt. C. D. — σιγύνους vulg., σιγύνους Regg. B. D. et Etymol. M. p. 712, 17, quod cum Brunck. et Beck. praetuli. v. Brunck. Analect. p. 122. Passov. Lex. gr. s. v. σιγύνους.

102. ἐρυσσάμενοι vulg. ἐρυσάμενοι Regg. A. C. ἐρυσσάμενοι Vat. C. a m. 2. Regg. B. D. E. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — Pro μὲν ἀνέρα Piers. Veris. p. 205 s. et Brunckius, nomen proprium desiderantes, Μεγάνορα vel Μελάνορα legendum censent; sed vulgatam sanissimam puto, haec enim ipsa est Homericam dicendi ratio, ut II. XI, 91 ἐν δ' Ἀγαμέμνων Πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα. 737 Ἄλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειὼν ἐπλετο νεῖκος, Πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους. XII, 378 Αἶας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα. XIII, 170 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα. In eo potius offendendum est, quod non deinde subjicitur viri interfecti nomen,

- ἦλασ' ἐπεσσύμενον κεφαλῆς ὑπερ· ἡ δ' ἐκάτερθεν
 ἔνθα καὶ ἔνθ' ὤμοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισι κεάσθη.
 105 αὐτὸς δ' Ἴτυμονῆα πελώριον, ἡδὲ Μίμαντα,
 τὸν μὲν, ὑπὸ στέρνοιο δοῶ ποδὶ λάξ ἐπορούσας,
 πληῆξε, καὶ ἐν κονίῃσι βάλεν· τοῦ δ' ἄσσον ἰόντος
 δεξιτερῇ σκαιῆς ὑπὲρ ὀφρύος ἦλασε χειρὶ,
 δρύψε δέ οἱ βλέφαρον, γυμνὴ δ' ὑπελείπετ' ὀπωπῇ.
 110 Ὠρείδης δ' Ἀμύνκοιο βίην ὑπέροπλος ὀπάων
 οὔτα Βιαντιάδαο κατὰ λαπάρην Ταλαοῖο,
 ἀλλὰ μιν οὐ κατέπεφνεν, ὅσον δ' ἐπὶ δέρματι μοῦνον
 νηδυτῶν ἄψανστος ὑπὸ ζώνην θόρε χαλκός.
 αὐτῶς δ' Ἀρητος μενεδήϊον Εὐρύτου νῖα
 115 Ἴριτον ἀξαλέη κορύνῃ στυφέλιξεν ἐλάσσας,
 οὔπω κηρὶ κακῇ πεπρωμένον· ἡ τὰχ' ἔμελλεν
 αὐτὸς δηώσεσθαι ὑπὸ ξίφει Κλυτίοιο.
 καὶ τότε ἄρ' Ἀγκαῖος Λυκοόργοιο θρασὺς υἱὸς
 αἶψα μάλ' ἀντεταγὼν πέλεκυν μέγαν, ἡδὲ κελαινὸν
 120 ἄρκτου προσχόμενος σκαιῇ δέρος, ἔνθορε μέσσω
 ἐμμεμαῶς Βέβρουξιν· ὁμοῦ δέ οἱ ἐσσεύοντο

id quod omnibus illis locis Homericis factum est. Sed ne id quidem h. l. necessarium videtur, quum non de heroe claroque viro sermo sit, digno, cujus nomen addatur.

103. ἐπεσσύμενος vulg. Accusativum praebent Vat. A. C. D. Regg. B. C. D. E. Med. Guelph. Vrat. Vind., quem recte praetulerunt Brunck. Beck.

104. ἀμφοτέροις ἐκεάσθη. ex conjectura Brunck., male. Vid. ad II, 1072.

107. βάλε Regg. A. C. D. E. Brunck. Beck. ut solent.

108. σκαιῇ Vatt. A. C. D. Reg. A. Vrat. Vind.

110. ὠρείδης habet auctor. Etym. M. p. 823, 46, quod explicat ὁ πολίτης, sed addit, in nonnullis codicibus legi Ὠρείδης.

111. οὔτα vulg. Accentum correxit Brunck. — Βιαντιάδαο Guelph.

112. νηδυτῶν Vrat. Vind. — ὑπὸ ζώνῃ Regg. B. C. D. E.

115. ἀξαλέην Vind.

117. δηιώσεσθαι Vind. Observa futurum medii passiva vi usurpatum, de quo ad Aesch. Choeph. 303 monuimus. — Κλυτίοιο Reg. A.

118. Λυκοόργοιο Vat. C. a m. 2.

119. μέλαν τεταγὼν πέλεκυν μέγαν vulg. sensu inepto. μέγαν τ. π. μέγαν Regg. A. C. μέγαν τ. π. μέλαν Reg. E. μάλ᾽α τεταγὼν πέλεκυν μέγαν Reg. D., quod, metro adversante, receperunt Brunck. et Beck., quamquam neque hoc verum putat Brunck. propter multitudinem adverbiorum τότε, ἄρα, αἶψα, μάλ᾽α (quod nullam vim habere monuit jam Ruhnck. epist. crit. p. 292) ideoque poetam scripsisse putat: αἶψα μέγαν τεταγὼν πέλεκυν χειρὶ, quod nemini facile probabit. Ruhnken, l. c. emendavit μάλ' ἀμπεπαλὼν, probante Herm. ad Orph. p. 705. Sed si quis codicum lectiones inter se comparaverit, dubitare vix poterit, quin ipsam poetæ manum restituat emendatio Sanctamandi: μάλ' ἀντεταγὼν, cui calculum adjecerunt etiam Gerhard. Lectt. p. 124 et Buttm. Lexilog. I p. 163. Itaque hanc in textu exhibui. — μελαινὸν Schol. Paris.

120. μέσσω Guelph., quod probat Piers. Veris. p. 206.

121. ἐμβεβαῶς Reg. A.

- Αιακίδαι, σὺν δὲ σφιν ἀρήϊος ὥρνυντ' Ἰήδων.
ὥς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀπείρουνα μῆλ' ἐφόβησαν
ἥματι χειμερίῳ πολιοὶ λύκοι, ὀρμηθέντες
- 125 λάθρη ἐϋρύνων τε κυνῶν αὐτῶν τε νομῆων,
μαίονται δ' ὅ τι πρῶτον ἐπαῖξαντες ἔλωσι,
πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ· τὰ δὲ πάντοθεν αὐτως
στείνονται πίπτοντα περὶ σφίσιν· ὥς ἄρα τοίγε
λευγαλέως Βέρονκας ὑπερφιάλους ἐφόβησαν.
- 130 ὥς δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μηλοβοτῆρες
ἦε μελισσοκόμοι πέτρῃ ἐνὶ καπνιόωσιν,
αἱ δ' ἦτοι τείως μὲν ἀολλέες ᾧ ἐνὶ σίμβλῳ
βομβηδὸν κλονέονται, ἐπιπρὸ δὲ λιγνυόεντι
καπνῷ τυφόμεναι πέτρης ἐκὰς ἀΐσσουσιν·
- 135 ὥς οἳγ' οὐκέτι δὴν μένον ἔμπεδον, ἀλλὰ κέδασθεν
εἶσω Βερονκίης Ἀμύκου μόρον ἀγγελέοντες·
νήπιοι, οὐδ' ἐνόησαν ὃ δὴ σφίσιν ἐγγύθεν ἄλλο
πῆμ' ἀΐδηλον ἔην. πέρθοντο γὰρ ἡμὲν ἀλῶαί,
ἦδ' οἶαι τῆμος δηῖον ὑπὸ δουρὶ Λύκοιο
- 140 καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν, ἀπεόντος ἄνακτος.
αἰεὶ γὰρ μάραναντο σιδηροφόρον περὶ γαίης.
οἱ δ' ἤδη σταθμούς τε καὶ αὐλῖα δηϊάσκον·
ἤδη δ' ἄσπετα μῆλα περιτροπάδην ἐτάμοντο
ἥρωες, καὶ δὴ τις ἔπος μετὰ τοῖσιν ἔειπεν·
- 145 „Φράζεσθ' ὅττι κεν ἦσιν ἀναλκείησιν ἔρεξαν,

124. πέλιοι λύκοι var. lect. ap. Etymol. M. p. 680, 21. cf. Ruhn. epist. crit. p. 293. — ὀρμηθέντες Vrat.

125. ἐϋρύνων Regg. A. C. D. Guelph. Brunck. Beck.

126. μαίονται Guelph. — ἐπαῖ-
ξοντες Regg. A. E. — Hermannus ad
Orph. p. 759 offendit in vocula τι
ante πρῶτον correpta, ideoque emen-
dat: μαίόμενοι τί πρῶτον, in quo
neque interrogativum placet, neque
participia duo nulla copula juncta.
In illa vero correptione non offenden-
dum esse docet Spitzner. de vers. her.
p. 102, recte allato ὅτε πρῶτον III,
1230 et ὅτε πρῶτα IV, 1080.

127. Laudat hunc versum Etymol.
M. s. v. παμφαλῶν, nomine poetae
non addito.

128. Similiter Quint. Smyrn. VI,
642 πολὺς δ' ἐστείνετο χώρος Ἀρ-

γείων ἰληδὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πεσόν-
των. cf. Wernick. ad Tryphiod.
p. 428.

132. δ' ἦτοι Regg. quatuor, quod
recepit Brunck. pro vulgato δὴ τοι,
probante Herm. ad hymn. Hom. in
Ven. 226; recte. Eadem varietas
est infra III, 854. — ὦν Vind.

133. ἐπὶ πρὸ Vatt. A. D.

135. ἀλλ' ἐκέδασθεν ex uno Reg.
D. Brunck. Beck. Vid. quae infra
ad v. 1072 monebuntur.

140. Μαριανδυνῶν Guelph.

141. μάραντο Vind.

145. ἀναλκείησιν Vind. Guelph.,
quod placuit Hoerstelio, cui pessima
quaeque placent. Ruhn. epist. crit.
p. 293 emendavit ἀτασθαλίησιν,
quod recepit Brunck., qui tamen me-
lius etiam ἀπηνείησιν vel ἀλαζονή-
σιν reponi posse judicat. Sed plura-
lis ἔρεξαν nihil mutandum esse do-

- „εἴ πως Ἡρακλῆα θεὸς καὶ δεῦρο κόμισθεν.
 „ἦτοι μὲν γὰρ ἐγὼ, κείνου παρεόντος, ἔολπα
 „οὐδ' ἂν πυγμαχίῃ κρινθήμεναι· ἀλλ' ὅτε θεσμούςς
 „ἦλυθεν ἐξερέων, αὐτοῖς ἄφαρ οἷς ἀγόρευεν
 150 „θεσμοῖσιν ῥοπάλῳ μιν ἀγηνορίης λελαθέσθαι.
 „ναὶ μὲν ἀκήδεστον γαίῃ ἐνὶ τόνγῃ λιπόντες
 „πόντον ἐπέπλωμεν· μάλα δ' ἡμέων αὐτοὺς ἕκαστος
 „εἰδεται οὐλομένην ἄτην, ἀπάνευθεν ἑόντος.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ πάντα Διὸς βουλῇσι τέτυκτο.
 155 καὶ τότε μὲν μένον αὖθι διὰ κνέφας, ἔλκεά τ' ἀνδρῶν
 οὐταμένων ἀκέοντο, καὶ ἀθανάτοισι θνητὰς
 ῥέξαντες, μέγα δόρπον ἐφώπλισαν· οὐδέ τιν' ὕπνος
 εἶλε παρὰ κρητῆρι καὶ αἰδομένοις ἱεροῖσιν.
 ξανθὰ δ' ἐρεψάμενοι δάφνῃ καθύπερθε μέτωπα
 160 ἀγχιάλῳ, τῇ τῇ καὶ τῇ προμνήσιν ἀνῆπτο,
 Ὀρφεῖ φόρμιγγι συνοίμιον ὕμνον ἄειδον
 ἔμμελῶς· περὶ δὲ σφιν λαίνετο νήνεμος ἀκτῇ

cet, non enim de Amyco, qui superbus et arrogans, sed de Bebrycum plebe, quae ignava fuerit, sermo est. Sensus est: quantum in hac pugna Bebryces ignavia sui passuri fuissent, si Hercules adfuisset; sed fortasse etiam nihil passi essent, nam ne ad pugilatum quidem venisset.

146. κόμισσε Guelph.

148. πυγμαχίῃ Guelph. — κρινθήμεναι vulg. κρινθήμεν Vind. Vrat. κρινθήμεναι Reg. D. Med. Guelph. Flor. Brunck. Beck.

150. θεσμοῖσιν Reg. E. Vrat. Brunck. Beck. — λελαθέσθαι Vind.

151. ἀκηδέστως Brunck. sine libris et lectore non monito. — τὸν δὲ Reg. A. τόνδε Guelph. Hoerstel.

153. εἴσεται sentiet (ut solent latini de re ancipite et tristi), cf. Fritzsch. Quaest. Lucian. p. 71 s.

154. τέτυκτο Vind.

155. τότε δὴ Brunck. sine libris et lectore non monito, etiam cum sensus detrimento.

157. ἐφώπλισαν Vind.

159. μέτωπα Flor.

160. ἀγχιάλῳ, τῇ καὶ τὰ περὶ προμνήσιν ἀνῆπτο vulg. Mirari non satis possum, editores hunc versum alto silentio praeterire, quamquam ea, quam in textu exhibent lectio, me-

ra Stephani conjectura esse videtur, eaque tam parum probabilis, ut quid illud τὰ, quid περὶ sibi velit, nemo facile dicere possit. Constans omnium codicum et edd. veterum lectio est ἀγχιάλῳ τῇ καὶ τῇ περὶ προμνήσιν ἀνῆπτο, nisi quod in ed. Basil. legitur τῇ καὶ τῇ τὴν πο., et Schol. Paris. quoque illud τῇ καὶ τῇ agnoscit, explicans ἐκ διαφόρων μερῶν. Hanc quoque librorum lectionem corruptam esse, facile quisque videt; prae ceteris vero illud περὶ ferri nullo modo potest (abesse, etiam vidimus in ed. Basil.), quod vix dubium est quin ex initio verbi sequentis ortum et versus explendi causa illatum sit; excidisse enim aliquid metrum docet, idque non difficile mihi videtur restituere. Puto enim poetam scripsisse ἀγχιάλῳ, τῇ τῇ καὶ τῇ προμνήσιν ἀνῆπτο, lauro littorali, ad quam hic et illic retinacula alligata erant. Omisso priore τῇ, quod quam facile excidere potuerit nemo non videt, reliquae turbae exortae sunt. Neque in duplici τῇ τῇ offendi potest, quum οὗ οὗ et similia saepissime occurrant. — ἀνῆπτον Guelph., quod male probant Piers. et Hoerstel.

161. Laudat Etymol. M. p. 735, 44.

μελομένοις· κλείον δὲ Θεραπναῖον Διὸς νῆα.

- Ἦμος ἥελιος δροσερὰς ἐπέλαμψε κολώνας
 165 ἐκ περάτων ἀνιῶν, ἥγριε δὲ μηλοβοτῆρας,
 δὴ τότε λυσάμενοι νεάτης ἐκ πείσματα δάφνης,
 ληΐδα τ' εἰσβήσαντες, ὅσῃν χρεῶ ἦεν ἄγεσθαι,
 πνοιῇ δινήεντ' ἀνὰ Βόσπορον ἰθύνοντο.
 ἔνθα μὲν ἡλιβάτῳ ἐναλίγκιον οὔρεϊ κῦμα
 170 ἀμφέρεται προπάροιθεν ἐπαΐσσοντι ξοικὸς,
 αἶεν ὑπὲρ νεφέων ἡγερόμενον· οὐδὲ κε φαίης
 φεύξασθαι κακὸν οἶτον, ἐπεὶ μάλα μεσσοῖδι νηὸς
 λάβρον ἐπικρέμαται, καθάπερ νέφος. ἀλλὰ τό γ' ἔμπης
 στόρνυται, εἰ κ' ἐσθλοῖο κυβερνητῆρος ἐπαύρη.
 175 τῷ καὶ Τίφρος οἶδε δαημοσύνησι νέοντο,
 ἀσκηθεῖς μὲν, ἀτὰρ πεφοβημένοι. ἥματι δ' ἄλλῃ
 ἀντιπέρην γαίῃ Βιδυνίδι πείσματ' ἀνῆψαν.
 Ἐνθα δ' ἐπάκτιον οἶκον Ἀγνηορίδης ἔχε Φινεύς,
 ὃς περὶ δὴ πάντων ὀλοώτατα πῆματ' ἀνέτλη,
 180 εἵνεκα μαντοσύνης, τὴν οἱ πάρος ἐγγυάλιξε
 Αἰητοῖδης· οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο, καὶ Διὸς αὐτοῦ
 χρεῶν ἀτρεκέως ἱερὸν νόον ἀνθρώποισι.
 τῷ καὶ οἱ γῆρας μὲν ἐπὶ δηναῖον ἔαλλεν,

163. Versum laudat Etymol. M. p. 446, 48.

164. δροφερᾶς Regg. A. δροφερᾶς tres alii Regg., quod recepit Brunck., non lectionis praestantia sed suorum librorum amore commotus.

166. λυσάμενοι Flor.

167. χρεῶ bisyllabum usurpat Apollonius contra Homeri usum, v. Naek. ad Choeril. p. 161.

170. ἐμφέρεται Regg. quinque, Brunck. Beck., quod minime praestat vulgatae. — αἰτσοῦντι ξοικῶς Guelph.

171. νεφέων Guelph.

172. φεύξασθαι vulg. φεύξασθαι Vatt. A. B. C. D. Regg. A. C. E., quod cum Beckio praetuli. cf. I, 1343.

173. ὑπεκρέμαται Vind. — καθάπερ νέφος inde a Stephano in editionibus legitur, quamquam haec lectio non idonea auctoritate nititur, nam in solis Regg. A. B. D. E. eam invenit Brunckius, contra in Vatt. A. B. C. D. Reg. C. marg. Reg. B. Med.

Guelph. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. legitur ὑπὲρ νέφους, quod cum metro repugnaret, correctio illa in textum irrepsit. Sed veram lectionem praebet Vrat. νέφος ὑπὲρ, quam collato v. 171 in textum recipiendam judico. Productionem ultimae in νέφος satis tuentur, quae attulit Herm. ad Orph. p. 703.

174. ἐπαύροι Vatt. A. C. D. ἐπαύρης Reg. A.

177. Βιδυνηίδι Vatt. A. C. D. Regg. A. E., sed altera forma constanter utitur noster.

178. ἐνθάδ' Brunck. Beck. male.

179. ὅσπερ Reg. A. περὶ Reg. E. Steph. Brunck. Beck. male, vid. I, 65.

180. εἵνεκε Guelph.

181. ὅσσαν cum gl. interlin. θείαν φωνῇν Guelph. probante Hoerstelio. — ὀπίζεται Guelph. Respicit Etymol. M. p. 627, 51.

183. De productione syllabae brevis ante δηναῖον v. Herm. ad Orph. p. 705. — δηνέον Vind.

- ἐκ δ' ἔλειτ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος· οὐδὲ γάνυσθαι
 185 εἶα ἀπειρεσίοισιν ὀνειάσιν, ὅσσα οἱ αἰεὶ
 θέσφατα πευθόμενοι περιναίεται οἴκαδ' ἄγειρον.
 ἀλλὰ διὰ νεφέων ἄφνω πέλας αἰέσσουσαι
 Ἀρπυιαὶ στόματος χειρῶν τ' ἄπο γαμφηλῆσι
 συνεχέως ἤρπαζον. ἐλείπετο δ' ἄλλοτε φορβῆς
 190 οὐδ' ὅσον, ἄλλοτε τυτθὸν, ἵνα ζῶων ἀκάχοιτο.
 καὶ δ' ἐπὶ μυδαλήν ὁδμήν χέον· οὐδέ τις ἔτλη
 μὴ καὶ λευκανίηνδε φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
 ἔστηγός· τοῖόν οἱ ἀπέπνεε λείψανα δαιτός.
 αὐτίκα δ' εἰσαῖων ἐνοπὴν καὶ δοῦπον δμίλου,
 195 τούσδ' αὐτοὺς παριόντας ἐπήϊσεν, ὧν οἱ ἰόντων
 θέσφατον ἐκ Διὸς ἦεν ἐῆς ἀπόνασθαι ἔδωδῆς.
 ὀρθωθεὶς δ' εὐνῆθεν, ἀκήριον ἧῦτ' ὄνειρον,
 βάκτρῳ σκηπτόμενος ῥικνοῖς ποσὶν ἦε θύραζε,
 τοίχους ἀμφαφῶν· τρέμε δ' ἄψα νισσομένοιο
 200 ἀδρανίῃ γῆρα τε· πίνῳ δέ οἱ αὖσταλέος χρώς
 ἔσκληκέι, ῥινοὶ δὲ σὺν ὅστέα μῦνον ἔεργον.
 ἐκ δ' ἐλθὼν μεγάροιο καθέζετο, γοῦνα βαρυνθεὶς,
 οὐδοῦ ἐπ' αὐλείοιο· κάρος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν
 πορφύρεος, γαῖαν δὲ πέριξ ἐδόκησε φέρεσθαι

186. περιναίεται Vind. — ἄγειραν Reg. A.

187. δι' ἐνεφέων Vrat. Vind., unde διὰ νεφέων Brunck. Beck., reliquis omnibus libris invitis. Productio syllabae in διὰ νεφέων est usitata illa; ipsum hoc διὰ νεφέων habet Hom. II. XXII, 309. Quint. Smyrn. XII, 203.

189. συνεχέως Steph. Hoelzlin. Shaw. ut I, 1271. Ex codd. solus Vat. C. adsentire videtur. — ἄλλοτε Vrat. et hoc et seq. versu.

190. ἀκάχοιτο Regg. A. E.

192. καὶ μὴ λ. Reg. E. ὁδμήν λ. Regg. A. C. D. ὁδμῇ λ. marg. Reg. B., quod sapientiae libroriorum debere videtur, qui, quum καὶ excidisset, μὴ in ὁδμῇ mutando versum supplere conabantur. Non sapientior fuit Brunckius, qui constructione loci offensum μὴ καὶ in μὴ ὅτι, et versu seq. ἔστηγός in μὴδ' ἔστωγός mutavit. Sanus videri debet locus cuique, nisi qui emendandi pruritu ferretur; sensus hic est: nemo sustinere

potuit, ne dicam, ut vel ad ipsum os cibos admooveret, sed ut modo procul staret. — λευκανίηνδε in Appendice reponi jussit Brunck. et reposuit Beck., sed in hoc et altero adverbio λευκανίηνδε illa forma nusquam reperitur.

193. ἔστηγός Vrat. Brunckii emendatio ad versum praecedentem commemorata est. — ἀπέπνεε Guelph.

195. παρῶντας emendavit Brunck. sensus causa, ut ait, quod non necessarium esse facile intelligitur. Ut primum multitudinis advenientis strepitum audivit, eos advenire sensit, etc. — ἐπήϊεν Regg. A. E.

196. ἦν οἱ ἐῆς Regg. quinquē.

198. ῥικνοῖς Vatt. A. D. Vrat.

200. πίνῳ τε vulg. δέ, quod necessarium videtur, assumi ex Schol. Flor. ad II, 302 et Schol. ad Eur. Orest. 219, qui versum ita laudat: πίνῳ δέ οἱ αὖταλέος χρώς Ἑσκληκέι.

203. ἐπανλείοιο Guelph. ἐπαν-
 λίοιο Flor. Brub. Basil. ἐπ' αὐλείου
 Regg. quatuor, Vind.

205 νειόθεν, ἀβληχροῦ δ' ἐπὶ κόματι κέκλιτ' ἀναυδος.
οἱ δέ μιν ὡς εἶδοντο, περισταδὸν ἡγερέθοντο
καὶ τάφον. αὐτὰρ ὁ τοῖσι μάλα μόλις ἐξ ὑπάτοιο
στήθεος ἀμπνεύσας μετεφώνεε μαντοσύνησιν.

210 „Κλῦτε, Πανελλήνων προφερέστατοι, εἰ ἔτεόν δῃ
„οἶδ' ὑμεῖς, οὓς δῇ κρυερῇ βασιλῆος ἔφευγῃ
„Ἀργῶς ἐπὶ νηὸς ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων.
„ὑμεῖς ἀτρεκέως. ἔτι μοι νόος οἶδεν ἕκαστα
„ἧσι θεοπροπῆγσι. χάριν νύ τοι, ὦ ἄνα, Ἀητοῦς
„νῆε, καὶ ἀργαλείοισιν ἀνάπτομαι ἐν καμάτοισιν.

215 „Ἰκεσίου πρὸς Ζηνὸς, ὅτις ῥίγιστος ἀλιτροῖς
„ἀνδράσι, Φοῖβον τ' ἄμφι, καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρης,
„λίσσομαι, οἷς περιάλλα θεῶν μέμβλεσθε κίοντες,
„χρᾶίσμετέ μοι, ῥύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα λύμης,
„μηδὲ μ' ἀκηδείησιν ἀφορμήθητε λιπόντες

220 „αὐτως. οὐ γὰρ μοῦνον ἐπ' ὄφθαλμοῖσιν Ἑριννὺς
„λάξ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμήρυντον ἐς τέλος ἔλκω.
„πρὸς δ' ἔτι πικρότατον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακοῖσιν.
„Ἀρπυιαι στόματός μοι ἀφαρπάζουσιν ἐδωδῆν,
„ἐκ ποθεν ἀφράστοιο καταΐσσουσai ὀλέθρου.

225 „ἴσχω δ' οὐ τινα μῆτιν ἐπιρρόθοιν. ἀλλὰ κε ρεῖα

205. ἀμβληχροῦ Guelph.

206. ἴδοντο Reg. A.

210. κρυεροῖο Guelph., unde κρυε-
ροῦ suspicatur Piers. Veris. p. 206.

211. Hic versus deest in Vatt. A. A.
B. C. D.

214. καμάτοισι Guelph.

217. ἧς πέρι, ἀλλὰ θεῶν μέμ-
βλεσθε Vatt. A. B. C. D. Reg. B. Vrat.
Vind. Flor. Brub. Basil. ἧς περιάλ-
λα θ. μ. Guelph. idque ex conjectu-
ra reposuerunt Hoelzlin. Shaw. Beck.,
hic praeterea etiam dativo opus esse
a Brunckio monitus, eo auctore ἧς
in ᾗ mutavit. Longe alia lectio in
aliis libris est: ἡδὲ θεῶν, οἷσι ἐμέμ-
βλησθε Reg. A. ἡ. θ. οἷσι ἐμέμβλε-
σθε Reg. C. ἡ. θ. οἷσι ἐμβέβλησθε
Reg. D. ἡδὲ θεῶν οἷσι μέμβλεσθε
Reg. E. marg. Reg. B. ed. Paris.
Steph., quam recepit Brunck. Sed
haec lectio, in solis Parisinis libris
conspicua, dubitari vix potest quin
prioris recensionis sit; ad sensum
certe manifesto deterior est. Cete-
rum alicui tamen usui est, docet enim

vulgatum illud ἧς in οἷς mutandum
esse (quae ex itacismo in codd. saepe
confunduntur) et sic in textu scripsi.

219. μὴ δέ κ' Vatt. C. D. μὴδ'
ἐμ' Brunck., ut solet, neque monito
lectore. Versum nulla lectionis di-
versitate laudat Etymol. M. p. 47, 40.

220. μόνον Vrat. Vind. — Ἑριννὺς
Vatt. A. B. Vrat. Vind.

221. ἀμήρυνον var. lect. ap. Schol.
Flor. (ἀμήριον Schol. Paris.), quod
in ἀνήνυντον mutandum censet Val-
ckenar. ad Ammon. p. 119. — ἄθλιος
ἔλκω emendat idem p. 118, quod
non necessarium esse recte iudicat
Brunck., quia voces ἐς τέλος non
cum verbo ἔλκω sed cum ἀμήρυντον
jungendae sint. Significant perpetuo,
cf. Dorvill. ad Charit. p. 479.

222. πρὸς δέ τι Vrat. Schol. Paris.

224. ἐκτόθεν Vatt. C. D.

225. ἐπίρροθον Brunck. Beck. —
ῥῶον Regg. quinque, Brunck. Beck.,
sed perspicuum est hoc a librariis
profectum esse non intelligentibus
illum positivi usum, quo fere pro com-

- „αὐτὸς ἐὼν λελάσθαιμι νόον, δόρποιο μεμηλῶς,
 „ἢ κείνας· ὧδ' αἶψα διήξειαι ποτέονται.
 „τυτθὸν δ' ἦν ἄρα δήποτ' ἐδητύος ἄμμι λίπωσι,
 „πνεῖ τόδε μυδαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὀδυῆς.
 230 „οὐ κέ τις οὐδὲ μίνυνθα βροτῶν ἄνσχοιτο πελάσσας,
 „οὐδ' εἴ οἱ ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη.
 „ἀλλὰ με πικρὴ δῆτα κατίσχει δαιτὸς ἀνάγκη
 „μίμνειν, καὶ μίμνοντα κακῇ ἐν γαστέρι θέσθαι.
 „τὰς μὲν θέσφατόν ἐστιν ἐρητύσαι Βορέας
 235 „νίεας. οὐδ' ὀθνεῖοι ἀλαλήσουσιν ἑόντες,
 „εἰ δὴ ἐγὼν ὁ πρὶν ποτ' ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φινεύς
 „ὄλβω μαντοσύνη τε, πατήρ δέ μ' ἐγείνατ' Ἀγρήνωρ.
 „τῶν δέ κασιγνήτη, ὅτ' ἐνὶ Θρήκεσιν ἀνασσον,
 „Κλειοπάτρην ἔδνοισιν ἐμὸν δόμον ἦκεν ἄκοιτις.“
 240 Ἴσκεν Ἀγνηορίδης· ἀδινὸν δ' ἔλε κῆδος ἑκαστον
 ἡρώων, πέρι δ' αὖτε δύω νίεας Βορέας.
 δάκρυ δ' ὁμοξαμένω σχεδὸν ἤλυθον, ὧδέ τ' εἶπεν

parativo positus videtur, v. Taylor. ad Lys. T. V p. 383 Reisk.

226. ἐμὸν vulg. ἐὼν Vat. A. Schol. Flor. et var. lect. apud Schol. Paris., idque ex Schol. recte receperunt Hoelzlin. et Shaw., illud enim facilius quam hoc a librariis proficisci potuisse manifestum est; ita ὧ est pro ἐμῷ IV, 1015, οὐδ' pro ἐμὸς IV, 1036. cf. Gerhard. p. 93 s.

227. διήξειαι Guelph.

230. οὐδέ τις Guelph.

231. ἐληλαμένος Guelph.

232. πικρὴ δῆτα κε δαίτος ἐπίσχει vulg. absurde. πικρὴ δαίτη καὶ δαιτὸς ἴσχει Regg. A. B. C. E. in A. δαιτὸς suprascripto. πικρὴ δαίτη καὶ δαιτὸς ἴσχει Reg. D. πικρὴ δῆτα καὶ δαιτὸς ἴσχει Vatt. A. B. C. D. et sic Guelph., nisi quod ἴσχει in ἰάει corruptum est. πικρὴ δῆτα καὶ ἴσχει δαιτὸς Vat. C. a m. 2. Vrat. Vind. Hinc Brunckius eam lectionem conjectura assecutus est, quam in textu dedi, quia veram puto; ex hac enim corruptelae illae facillime explicari possunt. Quum enim ΚΑΤ-ΙΣΧΕΙ in ΚΑΙΙΣΧΕΙ corruptum esset, reliquae turbae ex simili sono vocabulorum δῆτα et δαιτὸς atque

ex frequentissima confusione vocularum καί et κε natae sunt. Librarii vero verba transponendo et ἴσχει in ἐπίσχει mutando metrum restituere conati sunt.

236. εἰμὶ δ' ἐγὼν emendavit Piers. Veris. p. 206, quod non solum non necessarium est, ut ait Brunck., sed ne ferri quidem potest propter verba praecedentia, quorum rationem sequentia reddunt; εἰ δὴ est siquidem, quoniam.

237. δ' ἐμ' ἐγείνατ' Vind., unde recepit Brunck. ut v. 219.

238. κασιγνήτην—Κλειοπάτρην—ἦγον ἄκοιτιν vulg. κασιγνήτη—Κλειοπάτρην—ἦκεν ἄκοιτις Regg. quinque, nisi quod A. Κλειοπάτρην habet, in B. ultimis syllabis trium illorum vocabulorum ῥ suprascriptum est, in E. κασιγνήτη suprascripto ῥ et deinde Κλειοπάτρην legitur. In Vatt. A. C. D. Med. Vind. Vrat. accusativi quidem illi, ut vulg., leguntur, sed ἦκεν pro ἦγον. Perspicuum est in libris duas lectiones, alteram vulgatam, alteram quam in textu exhibui, confusas esse, quarum quum utraque per se recta sit, difficilis est optio; sed quum libri omnes praeter Guelph. et Vat. B. in ἦκεν consentiant, hanc lectionem praetuli cum Brunck. et Beck.

Ζήτης, ἀσχαλώωντος ἑλὼν χειρὶ χεῖρα γέροντος.

245 „Ἄ δειλ', οὐ τίνα φημι σέθεν σμυγερώτερον ἄλλον
 „ἦ ῥα θεοὺς ὀλοῇσι παρήλιτες ἀφραδίῃσι,

„μαντοσύνας δεδαώς· τῷ τοι μέγα μηνιόωσιν.
 „ἄμμι γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύζεται ἱεμένοισι

„χραιομεῖν, εἰ δὴ πρόχην γέρας τόδε πάρθετο δαίμων
 250 „νῶϊν. ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἐνιπαῖ

„ἀθανάτων. οὐδ' ἂν πρὶν ἐρητύσαιμεν ἰούσας
 „Ἀρπυίας, μάλα περ λεληημένοι, ἔς τ' ἂν ὁμόσσης,

„μὴ μὲν τοῖο ἔκητι θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσεσθαι.“
 „Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἰθὺς κενεὰς ὁ γεραίος ἀνέσχε

255 γλήνας ἀμπετάσας, καὶ ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.
 „Σίγα· μὴ μοι ταῦτα νόῳ ἐνὶ βάλλεο, τέκνον.

„Ἰδτω Δητοῦς υἱός, ὃ με πρόφρων ἐδίδαξεν
 „μαντοσύνας· Ἰδτω δὲ δυσώνυμος, ἣ μ' ἔλαχεν κῆρ,

„καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαδὸν νέφος, οἷ θ' ὑπένερθεν
 260 „δαίμονες, οἷ μῆδ' ὥδε θανόντι περ εὐμενέοιεν,

„ὥς οὐ τις θεόθεν χόλος ἔσσεται εἵνεκ' ἀρωγῆς.“
 Τῷ μὲν ἔπειθ' ὄρκοισιν ἀλαλκόμεναι μενέαινον,

αἶψα δὲ κουρότεροι πεπονθήατο δαῖτα γέροντι,
 λοῖσθιον Ἀρπυίῃσιν ἐλώριον· ἐγγύθι δ' ἄμφο

265 στήσαν, ἵνα ξιφέεσσιν ἐπεσδυμένας ἐλάσειαν.

244. σμυγερώτερον vulg. σμυγε-
 ρώτερον ex emendatione Ruhnck.
 epist. crit. p. 293 dederunt Brunck.
 Beck., quod sensu flagitante et ego
 recepi. Eadem voces infra IV,
 1065 in libris confusae sunt.— ἄλλων
 Vind., sed vulg. margini adscripta.

245. τόσσα Vrat. Vind.
 246. ἀτροπίδῃσι Guelph. ἀτρο-
 πίῃσι var. lect. in Med. et in utris-
 que scholiis, quae ad priorem recen-
 sionem referenda videtur. Idem vo-
 cabulum delevit poeta etiam IV, 1081,
 ubi ἀμπλακίῃσιν ejus loco posuit,
 sed reliquit IV, 387. 1006.

253. τοῖο γ' ἐκητι vulg. Parti-
 culam otiosam, quam inserere amant
 librarii, ejeci auctoritate Schol. Paris.
 Cf. quae supra ad I, 334 monita
 sunt.

254. γέρων Guelph.

256. ταῦτ' ἐνιβάλλεο θυμῷ Reg. A.
 ἐνιβάλλεο etiam Reg. B., quod recepe-

runt Brunck. Beck. Sensus non est:
 ne haec in animum meum injicias,
 ut illi intellexisse videntur, sed ne
 mihi haec animo tuo volvas.

257. μοι Vrat.

258. ἔλαχε Flor.

259. καὶ τότε δ' ὀφθαλμῶν
 Guelph. — ὀλοὸν var. lect. apud
 Schol. Flor. — οἷδ' Vind. Vrat. —
 ὑπένερθε Regg. D. E. Vind.

260. μῆδ' οἷδε Vatt. A. B. C. D.
 Med. Vrat. Flor. Brub. Basil. Hoelz-
 lin. μῆδ' ὥδε Regg. quinque, Guelph.
 Vind. Schol. Paris. Steph. et sic re-
 cte Brunck. Beck.

261. ἔπεται vulg. ἔψεται correxit
 Hoelzlin. probante Piers. Verisim.
 p. 208. ἔσσεται Vatt. A. C. D.
 Regg. A. B. C. D. E. Med. Guelph.
 Vrat. Vind. Brunck. Beck. — οὐνεκ'
 Reg. D.

262. τῷ Flor. Brub. Basil. — ἀλαλ-
 κέμεν Flor.

- καὶ δὴ τὰ πρῶτισθ' ὁ γέρον ἔψαυεν ἔδωδῆς·
αἱ δ' ἄφαρ, ἥντ' ἄλλαι ἀδευκέες, ἢ στεροπαὶ ὥς,
ἀπρόφατοι νεφέων ἐξάλμεναι ἐσσεύοντο
κλαγγῇ, μαιμώωσαι ἐδητύος· οἱ δ' ἐσιδόντες
270 ἦρωες μεσσηγὺς ἀνίαχον· αἱ δ' ἅμ' αὐτῇ
πάντα καταβρώξασαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο
τῇλε παρέξ· ὁδμὴ δὲ δυσάσχετος αὐτῷ λέλειπτο.
τάων δ' αὖ κατόπισθε δύω νῆες Βορέαιο
φάσαν· ἐπισχόμενοι ὀπίσω θεόν. ἐν γὰρ ἔηκεν
275 Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν· ἀτὰρ Διὸς οὐ κεν ἐπέσθην
νόσφιν, ἐπεὶ Ζεφύροιο παραΐσσεσκον ἀέλλας
αἰέν, ὅτ' ἐς Φινῆα, καὶ ἐκ Φινῆος ἴοιεν.
ὥς δ' ὅτ' ἐνὶ κνημοῖσι κύνες δεδαημένοι ἄγρης,
ἢ αἰγας κεραοὺς, ἢ πρόκας λχνεύοντες,
280 θείωσιν, τυτθὸν δὲ τιταινόμενοι μετόπισθεν
ἄκρης ἐν γενύεσσι μάτην ἀράβησαν ὀδόντας·
ὥς Ζήτης Κάλαις τε μάλα σχεδὸν αἰσσοντες,
τάων ἀκροτάτῃσιν ἐπέχραον ἥλιθα χερσίν.
καὶ νύ κε δὴ σφ' ἀέκητι θεῶν διεδηλήσαντο,
285 πολλὸν ἐκὰς νήσοισιν ἐπὶ Πλωτῇσι κιχόντες,
εἰ μὴ ἄρ' ὥκεια Ἴρις ἴδεν, κατὰ δ' αἰθέρος ἄλτο
οὐρανόθεν, καὶ τοῖα παραιφαμένη κατέρυκεν.
,, Οὐ θέμις, ὦ νῆες Βορέω, ξιφέεσιν ἐλάσσαι

266. δῆτα πρῶτισθ' Vatt. A. C.
D. Reg. A. Vrat. Guelph.

268. καὶ πρόφατοι Guelph., quod placuit Hoerstelio.

269. κλαγγῇ Vrat. — κλαγγῇ μαιμώωσαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο Vatt. A. B. C. D. omissis intermediis. Librarii oculus a μαιμώωσαι ad similem terminationem καταβρώξασαι aberraverat.

270. ἅμα δ' Reg. A.

271. ποντίοιο Vind.

274. φάσανε πισχόμενοι Vind.

275. ἀκάμαντον Flor. — οὐκ ἂν ἐπέσθην vulg. οὐκ ἐν ἐπέσθην Med. οὐκ ἐνεπέσθην Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. Guelph. οὐ κεν ἐπέσθην Regg. C. D. E., quod jubente librorum auctoritate recte receperunt Brunck. Beck.

276. ἐπεὶ καὶ Ζεφύροιο Vrat. Vind. — παρήσεσκον Reg. A.

277. ὅτε σφιν νῆα Guelph.

278. κνημοῖσι Vrat. a m. 1.

280. θείωσι Regg. A. D. E. Guelph. Brunck. Beck.

281. ἄκροις Guelph. Vrat. Vind. — ὀδόντες Reg. A.

283. ἀκροτάτοις Flor, ἀκροτάτῃσι Vrat.

285. νήσοισι Vrat. — Πλωτοῖσι Reg. A.

288. νῆες Brunck. Beck. sine libris et lectore non monito, tamen fortasse recte, hic enim unicus est Apollonii locus, quo forma νῆες legitur, quum semper νῆες dicere soleat. — Βορέου vulg. Βορέαιο Regg. quinque. Βορέω Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind., quod recte praetulerunt Brunck. Beck. Hanc genitivi formam noster habet II, 308. IV, 1484, alteram nusquam.

„*Ἀρπυίας, μεγάλοιο Διὸς κύνας· ὄρκια δ' αὐτῇ*
290 „*δώσω ἐγὼν, ὥς οὐ οἱ ἔτι χρίψουσιν ἰοῦσαι.*“

“Ὡς φαμένη λοιβὴν Στυγὸς ᾤμοσεν, ἥτε θεοῖσιν
ῥιγίστη πάντεσσιν, ὀπιδνοτάτῃ τε τέτυκται,
μὴ μὲν Ἀγηνορίδαο δόμοις ἔτι τάσδε πελάσσαι
εἰσαῦτις Φινῆος, ἐπεὶ καὶ μόρσιμον ἦεν.

295 οἱ δ' ὄρκα εἷξαντες ὑπέστρεφον ἅψ ἐπὶ νῆα
σεύεσθαι. Στροφάδας δὲ μετακλείουσ' ἄνθρωποι
νῆσους τοιοῦτον ἔκῃτι, πάρος Πλωτὰς καλέοντες.

“*Ἀρπυιαί τ' Ἴοίς τε διέτμαγεν. αἱ μὲν ἔδυσαν*
κενθμῶνα Κρήτης Μινωίδος· ἡ δ' ἀνόρουσεν

300 *Οὐλυμπόνδε, θοῇσι μεταχρονίῃ πετρύγεσιν.*

Τόφρα δ' ἀριστῆες πινόεν περὶ δέσμα γέροντος
πάντῃ φοιβήσαντες, ἐπικριδὸν ἰρεύσαντο
μῆλα, τὰ τ' ἐξ Ἀμύκοιο λεηλασίης ἐκόμισσαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,

289. *Jovis canes hinc sumsisse* Hygin. fab. XIX et Servium ad Virg. Aen. III, 209 docet Ruhnck. epist. crit. p. 177, ubi multa de hoc usu vocabuli κνών collecta sunt, quibus add. Aesch. Choeph. 1050.

291. ᾤμοσεν Vind.

292. ὀπιδοτάτῃ Reg. A. ὀπνιδοτάτῃ Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

294. ἐπεὶ κεν μόρσιμον εἶη Regg. quatuor, ubi καὶ in κεν corruptum (v. I, 663) etiam verbo labem adspersit.

295. αὖ Reg. A.

296. σέβεσθαι Vatt. A. B. C. D. σάεσθαι Etymol. M. p. 742, 6, quod auctore Ruhnkenio epist. crit. p. 294 recepit Beck., sed quamquam eadem verba etiam infra III, 307 in libris confusa reperiuntur, tamen hic contra librorum consensum nihil novare volui, praesertim quum et sequens verbum in Etymol. corruptum sit in στροφάδην.

297. τοιοῦτον γ' ἔκῃτι vulg. Particulam ut v. 253 ejeci.

298. Εἰρῆς Guelph. — διέτμαγον vulg. contra sensum, hoc enim significaret: *disciderunt* ut Hom. Od. VII, 276. Apoll. Rhod. III, 343, *discendendi* significatione semper aoristus passivi ponitur, ut Hom. Il. I, 531. VII, 302. XII, 461. XVI, 354. Od.

XIII, 439. Apollon. Rh. III, 343. Quare emendavi διέτμαγεν, quod saepius a librariis in διέτμαγον mutatum est, fortasse quia illud pro singulari habebant, ut Hom. Od. XIII, 439. Apollon. III, 1147. Nonn. Dionys. VII, 8, quibus locis item διέτμαγεν legendum est. — ἔδυσσαν vulg. ἔδυσαν Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck.

300. μεταχρονίῃ Regg. quinque, (Reg. A. margini vulgata adscripta) Brunck. Beck. Perpetua est in Apollonii libris confusio vocabulorum μεταχρόνιος et μεταχθόνιος, posteriorem formam ubique praetulit Ruhnckius, male. Alteram formam certis veterum testimoniis stabilitam (v. Ruhnck. epist. crit. p. 294) plerisque Apollonii locis plurimi et optimi libri exhibent. Hic quidem ipse Hesiodi locus, Theog. 269, qui Nostro obversatus fuisse videtur, eam formam praebet, quam ex plurimis libris in textum recepi. Infra v. 587 eadem in omnibus libris legitur, itemque III, 1151. IV, 952. 1568.

301. πέρι Vatt. A. B. C. D.

302. ἰρεεύσαντο Vind. et Vrat. a m. 2.

303. τὰ deest in Guelph. — ἐκόμισαν Flor. Brub. Basil.

305 δαίνυνθ' ἐξόμενοι· σὺν δὲ σφίσι δαίνυντο Φινεὺς
ἀρπαλέως, οἶόν τ' ἐν ὀνείρασι θυμὸν λαίων.
ἐνθάδ', ἐπεὶ δόρποιο κορέσσαντ' ἡδὲ ποτῆτος,
παννύχιοι Βορέω μένον νύκτας ἐργήσοντες.
αὐτὸς δ' ἐν μέσσοισι παρ' ἐσχάρῃ ἦστο γεραιὸς,

310 πείρατα ναυτιλῆς ἐνέπων, ἄνυσίν τε κελεύθου.

„Κλυτὲ νυν. οὐ μὲν πάντα πέλει θέμις ὑμῖν δαῖναι
„ἀτρεκέες· ὅσσα δ' ὄρωρε θεοῖς φίλον οὐκ ἐπικεύσας.

„ἀσάμην καὶ πρόσθε, Λιδὸς νόον ἀφραδίῃσιν
„χρεῖων ἐξεῖς τε καὶ ἐς τέλος. ὦδε γὰρ αὐτὸς

315 „βούλεται ἀνθρώποις ἐπιδενέα θέσφατα φαίνειν
„μαντοσύνης, ἵνα καὶ τι θεῶν χατέωσι νόοιο.

„Πέτρας μὲν πάμπρωτον ἀφορμηθέντες ἐμείο
„Κυανέας ὄψεσθε δύω ἄλως ἐν ξυνοχῇσιν.

„τάων οὐ τίνα φημὶ διαμπερὲς ἐξαλέασθαι,

320 „οὐ γὰρ τε ῥίξῃσιν ἐρήρεινται νεάτησιν·

„ἀλλὰ θαμὰ ξυνίασιν ἐναντίαι ἀλλήλησιν

„εἰς ἓν, ὑπερθε δὲ πολλὸν ἄλως κορθύνεται ὕδωρ

„βρασσόμενον· στρηνὲς δὲ περὶ στυφελὴ βρέμει ἀκτῇ.

„τῷ νῦν ἡμετέρῃσι παραιφασίῃσι πίθεσθε,

325 „εἰ ἔτεόν πυκινῷ τε νόῳ, μακάρων τ' ἀλέγοντες

„πείρετε· μηδ' αὐτῶς αὐτάγρετον οἶτον ὀλησθε

„ἀφραδέως, ἢ θύνει' ἐπισπόμενοι νεότητι.

„οἶωνῷ δὴ πρόσθε πελειάδι πειρήσασθε,

„νηὸς ἅπο προμεθέντες ἐφίεμεν. ἦν δὲ δι' αὐτῶν

308. Βορέω Vrat. a m. 1.

309. ἐσχάτῃ Guelph.

311. νῦν Vrat.

312. ἀτρεκέως vulg. contra metrum; bene correxit Brunck. vid. I, 883.

316. χατέουσι Med. Guelph. (cum gl. χορήσωσι) Flor. Brub. Basil., quod placuit Hoerstelio.

317. ἐμοῖο Regg. C. D. Vrat.

320. ῥίξῃσι Vrat. — ἐνῆρεινται Regg. quinque, quod male receperunt Brunck. Beck. — νεάτησι Flor. Brub. Basil.

322. κορθύνεται vulg. contra metrum. κορτύεται Vrat. Correxuit Brunck.

323. πρηνὲς Schol. Paris., ubi vid. Schaefer. — στυφελῇ β. ἀκτῇ Med. Flor. Brub. Basil.

324. ἡμετέρῃς Guelph. — πείθε-

σθε Vrat. πίθεσθαι Med., quem merum errorem esse docet accentus.

326. αὐτάρετον Vind. — In Vrat. post ὀλησθε comma positum est, non post ἀφραδέως, ubi etiam in antiquis edd. deest. — ὀλοισθε Reg. D.

327. ἰθύνει' vulg. deficiente conjunctione. ἢ ἰθύνει' Reg. E. ἢ θύνει' Regg. A. B. C. D. Brunck. Beck. recte. In Schol. Flor. legitur: τὸ δὲ ἰθύνειν τὸ ὁρμᾶν σημαίνει· οἱ δὲ ἰθύνειν γράφοντες ἀμαρτάνουσιν, quod quum manifesto corruptum esset, Piers. Veris. p. 167 s. et hic ἰθύνειν, et in ipso versu ἰθύει' scribendum censuit. Sed τὸ δὲ θύνειν scribendum esse jam et ex textu nostro et ex Schol. Paris. patet. — ἐπισπόμενον Vatt. C. D.

328. πειρήσασθαι Med.

329. ἀποπρὸ μεθέντες vulg. ἀπὸ

- 330 „πετράων πόντονδε σόη περὺ γέσσει δίηται,
 „μηκέτι δὴν μηδ' αὐτοὶ ἐρητύεσθε κελεύθου.
 „ἀλλ' εὖ καρτύναντες ἑαῖς ἐνὶ χερσὶν ἐρετμὰ,
 „τέμνεθ' ἄλως στενωπόν· ἐπεὶ φάος οὐ νύ τι τόσσον
 „ἔσσειτ' ἐν εὐχολῆσιν, ὅσον τ' ἐνὶ κάρτεϊ χειρῶν.
- 335 „τῷ καὶ τᾶλλα μεθύντες, ὀνήϊστον πονέεσθε
 „θαρσαλέως· πρὶν δ' οὐ τι θεοὺς λίσσεσθαι ἐρύκω.
 „εἰ δέ κεν ἀντικρὺ παμένη μεσσηγὺς ὀληται,
 „ἄφορβοὶ στέλλεσθε· ἐπεὶ πολὺ βέλτερον εἶξαι
 „ἀθανάτοις. οὐ γάρ κε κακὸν μόνον ἐξαλέασθε
- 340 „πετράων, οὐδ' εἴ κε σιδηρεὶν πέλει Ἀργῶ.
 „ὦ μέλειοι, μὴ τλήτε παρὲξ ἐμὰ θιέσφατα βῆναι,
 „εἰ καὶ με τρεῖς τόσσον ὄϊεσθ' Οὐρανίδῃσιν,

προμηθεύοντες Vatt. A. C. D. ἄπο προ-
 μεθέοντες Regg. A. B. C. D. E. Guelph.
 Vrat. Vind. Brunck. Beck.

331. ἐρητύοισθε Reg. D.

333. τέμνεσθ' Vrat. ex correctione,
 Vind. Guelph. Flor.

335. τ' ἄλλα vulg. τ' ἄλλα Vat.
 A. τᾶλλα Vat. D. Correx. Brunck.
 — πονέεσθαι Med.

338. Hiatus est in vulgata lectione, quem quamquam et interpunctio aliquatenus excusat et terminatio verbi ἔσθε, post quam saepius admittitur (cf. Herm. ad Orph. p. 734), tamen non prorsus improbaverim lectionem στέλλεσθαι, quam praebent Flor. Brub. Basil. Infinitivus penderet a verbo κελεύω vel simili, quod Graecorum more ex praecedente ἐρύκω supplendum foret, quemadmodum Soph. Oed. R. 242 ex ἀπανδῶ, cf. Hemsterh. ad Lucian. T. I p. 492. Wyttenb. Bibl. crit. III, 3 p. 110. Dorvill. ad Charit. p. 441. Herm. ad Soph. Oed. R. 817. Sed tum etiam ἀπόρροους legendum foret. Minus etiam probanda videtur sententia Gerhardsi p. 191, qui, si quid mutandum sit, scribendum iudicat στέλλεσθ'· ἐπειρή.

339. ἐξαλέασθαι vulg. ἐξαλέασθε Regg. A. C. E. Vatt. A. C. D. Guelph. Vrat. ἐξαλείοισθε Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck., male; non enim ex libro recipi debebat forma, quae et a vulgata lectione tantum recedit et per se admodum dubia est, nam

neque ἀλείοισθε neque ἐξαλείοισθε apud quemquam poetarum me legere memini, quamquam ἐξαλείοιο habet Noster I, 490. Optime se haberet vulgata ἐξαλέασθαι, si versu praecedente στέλλεσθαι verum esset, penderet enim infinitivus a verbo φημί, ex praecedentibus supplendo, atque hoc infinitivo solo utitur Hesiodus, et apud Nostrum saepe recurrit, ut apud Homerum ἀλέασθαι. Interim recepi multorum librorum lectionem ἐξαλέασθε, quamquam non diffiteor magis me probaturum ἐξαλείασθε, si in quo libro legeretur.

340. Indicativus πέλει, in quo libri omnes consentiunt, ferri vix potest, quare πέλοι Steph. ex conjectura, ut videtur, quod receperunt Brunck. Beck., sed malim πέλη, quod facilius etiam in πέλει corrumpi poterat, secundum Hom. Il. VIII, 478. XXIII, 346. XIV, 140. cf. Herm. de praecipis quibusd. Attic. p. 18. Thiersch. gr. gr. p. 629. Nescio an futuri sint etiam, qui πέλεν proponant, quod et ipsum habebit quo se tueatur. Interim librorum lectionem retinui.

342. εἴ κέν vulg. εἴ κέ Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Med. Guelph. Vind., unde perspicuum est, verum esse, quod sensus flagitat, εἴ καί. Hoc ex conjectura reposuit Brunck., et id ipsum exhibet cod. Vrat. Vid. quae ad I, 663 de confusione harum vocularum monita sunt. — τόσον Vind.

- „ὅσσον ἀνάρσιός εἰμι, καὶ εἰ πλεῖον στυγέσθαι,
 „μὴ τλήτ' οἰωνοῖο πάρεξ ἔτι νηὶ περῆσαι.
 345 „καὶ τὰ μὲν ὥς κε πέλῃ, τὼς ἔσσεται. ἦν δὲ φύγητε
 „σύνδρομα πετράων ἀσκηθεές ἔνδοδι Πόντου,
 „αὐτίκα Βιθυνῶν ἐπὶ δεξιά γαῖαν ἔχοντες
 „πλώετε, ῥηγμῖνας πεφυλαγμένοι, εἰδόκεν αὖτε
 „Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν, ἄκρην τε Μέλαιναν
 350 „γνάμψαντες, νήσου Θυνηΐδος ὄρμον ἵκησθε.
 „κεῖθεν δ' οὐ μάλα πολὺ διῆξ ἄλὸς ἀντιπέραιαν
 „γῆν Μαριανδυνῶν ἐπικέλσετε νοστήσαντες.
 „ἔνθα μὲν εἰς Ἀῖδαο καταβάτις ἐστὶ κέλευθος,
 „ἄκρη τε προβλῆς Ἀχερουσιᾶς ὑπόδι τείνει,
 355 „δινήεις τ' Ἀχέρων αὐτὴν διὰ νειόδι τέμνων
 „ἄκρην, ἐκ μεγάλης προχοᾶς ἵησι φάραγγος.
 „ἀγχίμολον δ' ἐπὶ τῇ πολέας παραινέσθε κολωνούς
 „Παφλαγόνων, τοῖσιν Ἑνετήιος ἐμβασίλευσεν
 „πρῶτα Πέλοψ, τοῦ καὶ περ ἄφ' αἵματος εὐχετόωνται.

344. τλήτ' *suprascr.* ε Vrat. — ἐπὶ νηὶ legendum iudicat Gerhard. p. 76, quae prorsus inutilis est conjectura. Sensus est: *ne audeatis amplius posthac, ut adhuc fecistis, sine columba navigare.*

348. ῥηγμῖνας Vind. ῥηγμῖνα Guelph. probante Hoerstelio.

349. ἀκτὴν vulg. ἄκρην ex conjectura Brunck. Beck., quod necessarium sane videtur propter v. 651 et verbum γνάμψαντες, quod de littore non facile dici poterat, et confirmatur a Strabone, qui XIV p. 954 promontorium Μέλαιναν vocatum fuisse testatur, assentiente Arrhiano in Periplo Ponti Eux. Sed admodum antiquum hoc vitium videtur, nam et apud Orph. Arg. 716 libri omnes habent Μέλαιναν. ἀκτὴν, et Valer. Flacc. IV, 697 scripsit *nigrantia littora*, et Scholiastes uterque ἀκτὴν legit. Eadem vocabula confusa sunt mox 354. 366 et infra 806.

350. βιθυνηΐδος Vatt. A. C. D. et Vrat. a m. 1. — ἔκασθε Vrat.

351. διῆξ ἄλὸς ἀλλ' ἀντιπέραιαν Reg. E. διῆξ ἄλὸς ἀλλὰ περαιάν Regg. A. C.

352. Μαριανδυνῶν Guelph.

353. Ἀῖδην Vind. et Vrat. ex ratura.

354. Hic quoque libri omnes ἀκτὴ praebent, aequae ac infra v. 806, sed utroque loco Scholiastes uterque ἄκρην Ἀχερουσιᾶδα commemorat, eamque ipse poeta ita vocat v. 728. 750 et 844, ut non dubitandum sit de veritate emendationis, quam protulit Piers. Verisim. p. 16, et receperunt Brunck. Beck.

355. διανειόδι Flor. Brub. Basil.

356. ἄκρης ἐκ μεγάλης vulg., quemadmodum scribere librariorum necesse fuit, quum supra ἀκτὴ legeretur. ἄκρην a m. 1. habet Reg. E., idque recte reposuit Brunck. — φάλαγγος Vat. C.

357. παραινέσθε Guelph.

358. τοῖσιν τ' Ἑνετήιος ex ed. Ald. vulg., quod et in Vat. B. legi videtur. τοῖσιν Μενεδήιος Vatt. A. C. D. Regg. A. C. D. E. Med. Guelph. Vrat. Vind. var. lect. in Schol. Paris., quae correctori metrico aequae debetur ac vulgata lectio. τοῖσιν Ἑνετήιος Reg. B. marg. Guelph. et Vind. Flor., quod recte receperunt Brunck. Beck. τοῖσιν θ' Ἑνετήιος voluit Herm. ad Orph. p. 705 metri causa, sed metrum recte se habere docet Gerhard. p. 124. — ἐμβασίλευε Brunck. Beck., quia sic in Regg. quinque legitur, male.

- 360 „ἔστι δέ τις ἄκρη Ἑλίκης κατεναντίον ἄρκτου,
 „πάντοθεν ἡλίβατος, καί μιν καλέουσι Κάραμβιν,
 „τῆς καὶ ὕπερ Βορέας περισχίζονται ἄελλαι·
 „ὥδε μάλ' αἰ πέλαιος τετραμμένη αἰθέρι κύρει.
 „τὴνδε περιγνάμψαντι πολὺς παρακέκλιται ἥδη
 365 „αἰγιαλός· πολέος δ' ἐπὶ πείρασιν αἰγιαλοῖο
 „ἄκρη ἐπὶ προβλήτι ῥοαὶ Ἄλνυς ποταμοῖο
 „δεινὸν ἐρεύρονται· μετὰ τὸν δ' ἀγχίρῳος Ἴρις
 „μειότερος λευκῇσιν ἐλίσσεται εἰς ἄλλα δῖναις.
 „κεῖθεν δὲ προτέρωσε μέγας καὶ ὑπείροχος ἀγκῶν
 370 „ἐξανέχει γαίης· ἐπὶ δὲ στόμα Θερμῳδοντος
 „κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι Θεμισκύρειον ὑπ' ἄκρην
 „μύρεται, εὐρείης διαειμένος ἡπείροιο.
 „ἐνθα δὲ Δοϊαντος πεδίου, σχεδόθεν δὲ πόλῃς
 „τρισσαὶ Ἀμαξονίδων. μετὰ δὲ συνγερώτατοι ἀνδρῶν
 375 „τρηχέην Χάλυβες καὶ ἀτειρέα γαῖαν ἔχουσιν

360. De voce *τις* producta v. Herm. ad Orph. p. 704. — Ἑλίκης ἄκρη scripsit vocabulis transpositis Brunckius, quia alteram structuram non admittebant teretes ejus aures. Sed nescio an plurimos haec potius verborum collocatio offensura sit; ego certe, si ita in libris legeretur, mutare non dubitarem. — Ἑλίκης Vind. — κατ' ἐναντίον vulgo, quod recte junctim scripserunt Brunckius, Beckius, et sic in Vrat. legitur.

361. κάραβιν Vrat. κόραβιν Vind.

362. τῆς κεν vulg. τῆς καὶ, quod sensus postulat, Vatt. A. C. D. Regg. A. B. D. E. Med. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — Βορέω Guelph. — σχίζονται Guelph.

363. ἀπέλαος vulg., quod correxi. — κυρεῖ Reg. E. κείται Vat. B.

364. παραγνάμψαντι Regg. A. E. περιγνάμψαντι Reg. C. Vind.

366. ἀκτῇ vulg., in quo mirum est h. l. neminem offendisse, quum supra bis in ἄκρη mutatum viderimus, quamquam hic non minus necessaria est ea mutatio. Nam ἐπὶ πείρασιν αἰγιαλοῖο in fine littoris non est littus sed promontorium; praeterea supra etiam v. 354 non erat ἀκτῇ sed ἄκρη προβλήτης; postremo conferatur Dionys. Perieg. v. 784, qui ex nostro loco profecit:

Ἴρις δ' ἐξείης καθαρὸν ῥόον
 εἰς ἄλλα βάλλει.

τῷ δ' ἐπὶ μορμύρονσι ῥοαὶ
 Ἄλνυς ποταμοῖο,
 ἐλκόμεναι βορέηνδε Καραμβί-
 δος ἐγγύθεν ἄκρης.

et Orph. Arg. v. 738:

— Καραμβίην δ' ἔκετ' ἄκρην,
 ἣ ἐπὶ Θερμῳδῶν χέεται Ἄλνυς
 τε ῥέεθρον,
 πολλὸν ἐπ' αἰγιαλὸν δῖνας ἀλι-
 μύρεας ἔλκων.

Itaque hic quoque ἄκρη restitui.

367. τόνδ' vulg., quod sensus causa correxi. — ἀγχίρῳος Brunck. Beck.

370. ἐπεὶ Vrat. ex correctione.

371. ἐν deest in ed. Hölzlin. errore typ. et inde in ed. Shaw. — Θεμισκύρειον Reg. A. Vrat. et Schol. Flor. ad II, 963. — ἐπ' ἄκρην vulg. ὑπ' ἄκρην Schol., unde recepit Hölzlin., quem assentiente Etymol. M. p. 445, 27 secutus sum; ἐπὶ ex praecedente ἐπὶ natum est, sed propter ipsum illud ferri non potest.

372. διακείμενος Vatt. A. D. Vrat.

373. ἐνθάδε Brunck. Beck.

374. μετὰ τε Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil.

375. Dionys. Perieg. 768:

τοῖς δ' ἐπὶ καὶ Χάλυβες στρυφε-
 λὴν καὶ ἀπὴνεα γαῖαν

- „ἐργατῖναι· τοὶ δ' ἀμφὶ σιδήρεα ἔργα μέλονται.
 „ἄγχι δὲ ναιετάουσι πολύρρηδες Τιβαρηνοὶ
 „Ζηνὸς Ἐυξείνοιο Γενηταίην ὑπὲρ ἄκρην.
 „τῇ δ' ἐπὶ Μοσσύνοικοι ὁμούριοι ὕλησσαν
 380 „ἐξείης ἤπειρον, ὑπαρείας τε νέμονται,
 „δουρατέοις πύργοισιν ἐν οἰκία τεκτῆναντες.
 „τοὺς παραμειβόμενοι λισσῇ ἐπικέλευτε νήσῳ,
 „μήτι παντοίῃ μὲρ' ἀναιδέας ἐξελάσαντες
 „οἴωνοὺς, οἳ δῆθεν ἀπειρέσιοι ἐφέπουσιν
 385 „νῆσον ἐρημαίην. τῇ μὲν τ' ἐνὶ νηὸν Ἄρης
 „λαῖνεον ποίησαν Ἀμαξονίδων βασιλείαι
 „Ὀτρηρὴ τε καὶ Ἀντιόπη, ὅποτε στρατόωντο.
 „ἔνθα γὰρ ὕμιν ὄνειαρ ἀδενκέος ἐξ ἁλὸς εἴδιν
 „ἄρρητον· τῷ καὶ τε φίλα φρονέων ἀγορεύω

ναίονσιν, μογεροῦ δεδαηκότες
 ἔργα σιδήρεον. —

ἔχοντες Guelph.

376. ναιετάουσιν Vind. — πολύρρηδες Brunck. Beck. πολύρρηδες Τιβαρηνοὶ etiam apud Dionys. Perieg. 767.

379. τοῖς δ' ἐπὶ Regg. A. C. E., quod receperunt Brunck. Beck. Nullam video necessitatem, quum τῇ apte possit ad praecedentem ἀκρην referri.

380. ὑπαρείαν Regg. A. B. E., quod receperunt Brunck. Beck., et hic nulla necessitate cogente, quod vel Hoerstelius intellexit, apte conferens II. XX, 218.

381. δουρατέοις Vrat. — ἐνοίκια Reg. A. — Post hunc versum in codd. et editionibus ante Brunckium omnibus leguntur hi duo versus:

καλλίνα, καὶ πύργους εὐπηγέ-
 ας, οὓς καλέουσι

μόσσυνας, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπ' αὐ-
 μοι ἔνθεν ἔασιν.

qui non propter id modo suspecti sunt, quod absurde scripsisset poeta δουρατέοις ἐν πύργοις πύργους εὐπηγέας τεκτῆναντες (huic enim incommode subveniret Ruhnkenii Ep. crit. p. 295 emendatio, πύργους in θριγγούς mutantis), sed etiam quod ineptum foret, Phinei vaticinio ejusmodi etymologiam immiscuisset poeta, et quod versus postremus iisdem verbis infra post v. 1016 recurrit, cujusmodi repetitionibus prorsus abstinuit Apollo-

nus. His causis commotus Brunc-
 ckus hos versus h. l. ejecit, eosdem
 post v. 1016 transposuit, assentiente
 Ruhnkenio et Beckio. Hoc quo jure
 fecerit, infra suo loco videbimus;
 illud profecto recte fecit, prorsus e-
 nim ferri non possunt hi versus, sed
 non ex loco inferiore eos immigrasse
 puto (ibi enim nunquam eos lectos
 esse neque nunc legi debere infra vi-
 debimus), sed cum Gerhardo p. 33
 mihi persuasum est, hos duos versus
 in priori recensione versui 381 suc-
 cessisse, (qui tum et ipse aliis verbis
 compositus fuerit necesse est), dein-
 de vero a poeta sublato esse iisdem
 de causis, quibus Bruncckius eos de-
 levit, et a librario in margine adnota-
 tos in textum irrepsisse. Alia quoque
 explicandi via patet, neque ea im-
 probabilis. Ad vocabula δουρατέοις
 πύργοισιν adscripserat aliquis οὓς
 καλοῦσι μοσσύνας (quae ipsa verba
 in Schol. Paris. leguntur) et testi-
 monii causa addiderat versum eum,
 quem infra legerat; mox alius hexa-
 metrum, cujus exitum praebebant
 verba οὓς καλέουσι, de suo satis
 inepte explevit, quae res exemplis
 non caret.

387. ὅποτεστρατόωντο Reg. E.
 ὅπότ' ἐστρατόωντο invitis libris et
 sine causa Brunck. Beck.

389. τῷ κέν τε vulg. τῷ κέν τοι
 Reg. A. τῷ κέν τι Regg. C. E. τῷ
 καὶ τι Reg. D. τῷ καὶ τε ex emen-

- 390 „ἰσχέμεν. ἀλλὰ τίη με πάλιν χρειῶ ἀλιτέσθαι,
 „μαντοσύνη τὰ ἕκαστα διηνεκὲς ἐξενέποντα;
 „νήσου δὲ προτέρωσε καὶ ἡπείροιο περαιῆς
 „φέρβονται Φίλυρες· Φιλύρων δ' ἐφύπερθεν ἕασι
 „Μάκρωνες· μετὰ δ' αὖ περιώσια φῦλα Βεχείρων.
- 395 „ἐξελὼς δὲ Σάπειρες ἐπὶ σφίσι ναιετάουσιν·
 „Βύζηρες δ' ἐπὶ τοῖσιν ὁμώλακες, ὧν ὕπερ ἤδη
 „αὐτοὶ Κόλχοι ἔχονται ἀρήϊοι. ἀλλ' ἐνὶ νηϊ
 „πείρεθ', ἕως μυχάτῃ κεν ἐνιχρίμψητε θαλάσση.
 „ἔνθα δ' ἐπ' ἡπείροιο Κυταιῖδος, ἣδ' Ἀμαραντῶν
- 400 „τηλόθεν ἐξ ὀρέων, πεδίοιο τε Κιρκαιοῖο
 „Φᾶσις δινῆεις εὐρὺν ῥόον εἰς ἄλλα βάλλει.
 „κείνου νῆ' ἐλάοντες ἐπὶ προχοᾷς ποταμοῖο
 „πύργους εἰσόψεσθε Κυταιέος Αἰήταο,
 „ἄλσος τε σκυόειν Ἄρεος· τόθι κῶας ἐπ' ἄκρης
- 405 „πεπτάμενον φηγοῖο δράκων, τέρας αἰνὸν ιδέσθαι,
 „ἀμφὶς ὀπιπτεύει δεδοκημένος· οὐδέ οἱ ἤμαρ,
 „οὐ κνέφας, ἡδυμος ὕπνος ἀναιδέα δάμναται ὅσσε.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· τοὺς δ' εἶθαρ ἔλεν δέος εἰσαΐοντας·
 δὴν δ' ἔσαν ἀμφασίῃ βεβολημένοι· ὁψὲ δ' ἔειπεν
- 410 ἦρως Αἰδονος υἱὸς ἀμηχανέων κακότητι.
 „ὦ γέρον, ἤδη μὲν τε διῖκεο πείρατ' ἀέθλων

ditione Brunck. Beck. recte; v. I, 663.

391. διηνεκὲς ἐνέποντα vulg. διηνεκὲς ἐξενέποντα Vatt. A. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind., unde Brunck. recte dedit διηνεκὲς ἐξενέποντα. De confusione terminationum ες et εως v. ad I, 883.

392. νήσω Flor.

393. δ' ἐξύπερθεν codd. et edd. antiquae omnes, nisi quod δ' ἐξύπερ in Reg. A. δὲ ὕπερθεν in ed. Paris. legitur. δ' ἐφύπερθεν ex emendatione Hoelzlin. Brunck. Beck., quod et ego recepi, quamquam in illo librorum consensu aliud quid latere videtur. — ἕασι Guelph.

394. φῦλλα Guelph.

395. Σάφθειρες superscripto π Guelph.

399. Κυταιῖδος vulg. Κυταιῖδος Reg. D., quod recte receperunt Brunck. Beck., eandem enim formam libri praebent infra 1268 et IV, 511.

401. δεινῆεις Med.

403. Hunc versum laudat Steph. Byz. s. v. Κυταία.

404. σκυόειν Hoelzlin. Shaw. Beck. in vitis libris omnibus; cf. Herm. ad Orph. p. 705. — Ἄρεως Vrat. Vind. Guelph.

405. δεινὸν Reg. A.

407. νήδυμος Vrat. Vind. ἡδυμος Med. Flor. Brub. Basil. — ἀναιδέε Vat. B. Regg. A. D. E., quod quo jure praetulerint Brunck. et Beck. nescio Imitatus est Orph. Arg. 935

φρονεαῖς τ' ἀκηῆτοις ἐπιμαίεται ἄμμορος ὕπνου, γλανκοῖς ἀμφ' ὅσσοισιν ἀναιδέα κανθὸν ἐλίσσω.

409. ἀφασίῃ Vrat. Vind. Scholl. — βεβλημένοι Schol. Paris. — ἔειπε Vrat.

411. γέρον Vrat. — διήκεο vulg. δυῖκεο Reg. C. διῖκεο Reg. A. διῖκεο Regg. D. E., quod recte receperunt Brunck. Beck. Illo verbo neque Ho-

- „ναυτιλῆς, καὶ τέκμαρ, ὅτῳ στρυγερὰς διὰ πέτρας
 „πειθόμενοι Πόντονδε περήσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτὶς
 „τάσδ' ἡμῖν προφυγοῦσιν ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω
 415 „ἔσσεται, ἀσπαστῶς κε παρὰ σέο καὶ τὸ δαείην.
 „πῶς ἔρδω, πῶς αὖτε τόσῃν ἀλὸς εἶμι κέλευθον,
 „νῆϊς ἐὼν ἐτάροις ἅμα νῆϊσιν; Αἶα δὲ Κολχίς
 „Πόντου καὶ γαίης ἐπικέκλιται ἐσχατιῇσιν.“
 “Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀμειβόμενος προσέειπεν.
 420 “Ὡ τέκος, εὖτ' ἂν πρῶτα φύγῃς ὀλοὰς διὰ πέτρας,
 „θάρσει· ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πλόον ἡγεμονεύσει
 „ἐξ Αἴης· μετὰ δ' Αἴαν ἄλις πομπῆς ἔδονται.
 „ἀλλὰ, φίλοι, φράξεσθε θεᾶς δολόεσσαν ἄρωγῇν
 „Κύπριδος. ἐκ γὰρ τῆς κλυτὰ πείρατα κεῖται ἀέθλων.
 425 „καὶ δέ με μηκέτι τῶνδε περαιτέρω ἔξερέεσθε.“
 “Ὡς φάτ' Ἀγηνορίδης· ἐπὶ δὲ σχεδὸν νύκτε δοιῶ
 Θρηϊκίου Βορέαιο κατ' αἰθέρος ἀΐξαντε
 οὐδ᾽ ἐπὶ κραιπνοῦς ἔβαλον πόδας· οἱ δ' ἀνόρουσαν
 ἐξ ἐδέων ἥρωες, ὅπως παρρόντας ἴδοντο.
 430 Ζήτης δ' ἰεμένοισιν, ἔτ' ἄσπετον ἐκ καμάτοιο
 ἄσθμ' ἀναφυσίῳ, μετεφώνεεν, ὅσσον ἄπωθεν
 ἦλασαν, ἡδ' ὥς Ἴρις ἐρύκακε τάσδε δαΐξαι,
 ὄρκιά τ' εὐμενέουσα θεὰ πόρεν, αἱ δ' ὑπέδυσαν
 δείματι Δικταίης περιώσιον ἄντρον ἐρίπνης.

merus neque noster usquam usi sunt, hoc Homerus Il. XIX, 186. IX, 61.

413. εἰ δὲ κεν vulg. ubi καὶ, saepissime in κεν corruptum (v. I, 663) recte reposuit Brunck. Vulgata defendi posset locis Homeri Od. XV, 523. XVI, 260. XVIII, 264, nisi et his locis εἰ καὶ probabilior lectio esset.

414. ἡμῖν Guelph.

415. οὐ σπαστῶς Guelph. — κεν Vrat. Flor. Steph. — παρασέο Reg. A. Productionem, qua offensus Herm. ad Orph. p. 706 aut κεν παρὰ σέο aut κε παρὰ σέο legendum putaverat, recte tuetur Gerhard. p. 123. — σεῖο Vind. Vrat.

417. ἐτέροις Vatt. C. D. — αἰψα Reg. A.

421. ἡγεμονεύει Reg. A.

423. θεοῦ Guelph. Hoerstel. θεῶ Flor.

424. ἐν γὰρ τῇ Schol. Flor. ad III,

946, quod suadente Ruhnkenio Ep. crit. p. 296 recepit Beck., sed altera constructio ob id ipsum praestantior est, quod rarior.

425. δ' ἐμὲ Brunck. lectore non monito, ut semper, ex iis quae ad Eur. Phoen. 852 disputavit. — παροιτέρω vulg. περοιτέρω Regg. A. C. περαιτέρω Regg. D. E. et codd. apud Steph. Thes. L. Gr. Indic. col. 1612, hinc Brunck Beck.

426. δυνῶ vulg. δοιῶ codd. omnes praeter Vat. B. et Guelph., Steph. Brunck. Beck.

427. αἰζαντες ex Regg. quinque Brunck. Beck. male.

432. τὰς γε Brunck. sine libris et lectore non monito, secutus tamen est Beck.

434. ἐριπῶν Guelph. — Δικταίης ἄντρον ἐρίπνης hinc sumsit Nonnus Dionys. VIII, 178. XIII, 244. XLVI, 14.

- 435 γηθόσυννοι δ' ἤπειτα δόμοις ἔνι πάντες ἑταῖροι
αὐτός τ' ἀγγελίῃ Φινεύς πέλεν. ὦκα δὲ τὸν γε
Αἰσονίδης περιπολλὸν ἐϋφρονέων προσέειπεν.
„Ἡ ἄρα δὴ τις ἔην, Φινεῦ, θεὸς, ὃς σέθεν ἄτης
„κῆδετο λευγαλέης, καὶ δ' ἡμέας αὖθι πέλασθεν
440 „τηλόθεν, ὅφρα τοι νῆες ἀμύνειαν Βορέαο·
„εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσι φῶς πόροι, ἦτ' ἂν οἶω
„γηθήσειν, ὅσον εἶπερ ὑπότροπος οἴκαδ' ἰκοίμην.“
„Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὁ τόνγε κατηγήσας προσέειπεν.
„Αἰσονίδη, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον, οὐδέ τι μῆχος
445 „ἔστ' ὀπίσω· κενεαὶ γὰρ ὑποσμύχονται ὀπωπαί.
„ἀντὶ δὲ τοῦ θανάτον μοι ἄφαρ θεὸς ἐγγυαλίξαι,
„καὶ τε θανὼν πάσῃσι μετέσσομαι ἀγλαΐῃσιν.“
„Ὡς τῷ γ' ἀλλήλοισι παραβλήδην ἀγόρευον.
αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀμειβομένων ἐφαάνθη
450 Ἥριγενής· τὸν δ' ἀμφὶ περικίτται ἡγερέθοντο
ἄνδρες, οἳ καὶ πρόσθεν ἐπ' ἡματι κῆϊσε θάμιζον
αἶν, ὁμῶς φορέοντες ἑῆς ἀπὸ μοῖραν ἰδωδῆς.
τοῖς ὁ γέρον πάντεσσιν, ὅτις καὶ ἀφανρὸς ἵκοιτο,
ἔχραεν ἐνδυκέως, πολέων δ' ἀπὸ πῆματ' ἔλυσεν
455 μαντοσύνη· τῷ καὶ μιν ἐποιχόμενοι κομέεσκον.
σὺν τοῖσιν δ' ἵκανε Παράϊβιος, ὃς ῥά οἱ ἦεν
φίλιτος· ἀσπάσιος δὲ δόμοις ἔνι τούς γ' ἐνόησεν.
πρὶν γὰρ δὴ νύ ποτ' αὐτὸς ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν

435. ἡπειτα quamquam falsum est, tamen ita ipse scripsisse Apollonius videtur ex male intellecto usu Homericō, cf. Gerhard, p. 95.

436. τόνδε Reg. A.

437. περὶ πολλὸν Guelph. Hoerstel. — μετέειπεν Guelph.

438. Φινεῦς Reg. A.

440. ἀμύνειεν Vrat. Vind.

441. πάρει Guelph. Hoerstel.

442. γηθήσεις Guelph. Hoerstel.

445. κενεαὶ Med. a m. 1.

446. θεὸς omittunt Vatt. A. D.

447. μετέσσομαι Med. a m. 1.

448. τοί Reg. A.

449. ἐλδομένων Regg. A. E. ἐλδομένοις Reg. C. ex oscitantia librorum, qui ultimum libri primi et secundi versum legerant.

450. Vocem περικίτται ex loco

nostro commemorat Etymol. M. p. 664, 11.

454. ἔχρα Guelph. — ἐνδικέως Vatt. C. D.

455. κέν μιν vulg. κέ μιν Regg. D. E. καὶ μιν, quod sensus flagitat, Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Brunck. Beck.

456. τοῖσι Vatt. A. B. Regg. quatuor, Vind. Vrat. Flor. Ald. Paris. Brub. Basil. Brunck. Beck. Reliqui libri τοῖσιν habent, etiam Med., quod Brunckii causa adjicio.

457. ἀσπασίως Vat. C. ed. Paris. Steph. ἀσπάσιν τε Guelph.

458. δὴν ὑπὸ τ' vulg, quod quomodo ferre potuerint editores nescio, nam neque ὑπὸ potest cum verbo μνθῆσθαι tam longe distante bene jungi, neque ὑπεμνθῆσθαι sensui aptum foret, etiamsi usus ejus aliis ex-

- Ἑλλάδος ἐξανιόντα μετὰ πτόλιν Αἰήταο
 460 πείσματ' ἀνάψασθαι μυθήσατο Θυνίδι γαίῃ,
 οἶτε οἱ Ἀρπυίας Διόθεν στήσουσιν ἰούσας.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' ἐπέεσβιν ἀρεσδάμενος πυκνοῖσιν
 πέμφ' ὁ γέρων· οἷον δὲ Παράϊβιον ἀντόδι μίμνεν
 κέκλετ' ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν· αἶψα δὲ τὸν γε
 465 σφωϊτέρων οἶων ὅτις ἔξοχος εἰς ἔκομίσσαι
 ἦκεν ἐποτρύνας. τοῦ δ' ἐκ μεγάρουιο κίοντος,
 μελιχίως ἐρέτησιν δηγηρέεσσι μετηῦδα.
 „ὦ φίλοι, οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβιοι ἄνδρες ἔασιν,
 „οὐδ' εὐεργεσίας ἀμνήμονες. ὥς καὶ ὄδ' ἀνῆρ
 470 „τοῖος ἐὼν δεῦρ' ἦλθεν, ἐὼν μόρον ὄφρα δαεῖη·
 „εὖτε γὰρ οὖν ὥς πλεῖστα κάμοι καὶ πλεῖστα μογήσοι,
 „δὴ τότε μιν περιπολλὸν ἐπασσυντέρη βιότοιο
 „χρησμοσύνη τρύχεσκεν· ἐπ' ἡματι δ' ἡμαρ ὀρώρει
 „κύντερον, οὐδέ τις ἦεν ἀνάπνευσις μογέοντι.
 475 „ἀλλ' ὃ γε πατὴρ ἐοῖο κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβήν
 „ἀμπλακίης. ὁ γὰρ οἶος ἐν οὖρεσι δένδρεα τέμνων
 „δὴ ποθ' Ἀμαδρυάδος Νύμφης ἀθέριξε λιτάων,

emplis confirmari posset (nam ex hoc uno loco in lexica illatum est, jam-jam exsulaturum), neque postremo illud τε quid sibi velit quisquam dixerit. Nihil minus solus offendit Gerhard. p. 76, idemque felici conjectura veram lectionem assecutus est. Nam quod, non mutatis sed alio modo junctis litteris, proposuit: δὴ νύ ποτ' αὐτός, id his ipsis verbis in cod. Vrat. scriptum inveni, neque igitur in textum recipere dubitavi. Apte Gerhard. confert Hom. II. XIX, 95 καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο. In margg. Vrat. et Vind. δὴν οἱ ποτ' legitur.

460. ἀν ἄψασθαι Reg. C., unde dederunt Brunck. Beck., sed vid. quae ad I, 1343 monita sunt. Praeterea semper hoc composito, nunquam simplici ἄπτομαι, de retinaculis utitur et Noster et Homerus et reliqui, credo, omnes.

461. οἱ τότε οἱ Reg. A. — οἰόθεν pro Διόθεν Reg. A. cum gl. μόνως.

464. ἀριστήεσβιν Med.

465. ὅστις Reg. A. — κομίσσαι Flor. Brub. Basil.

467. ἔτησιν Vat. B. — δηγηρέεσσι Reg. A. — προσήνδα suprascri. μετ Guelph.

468. ἔασιν Guelph.

470. ὄδ' ἦλθεν Vatt. codd. et edd. antiquae. δεῦρ' ἦλθεν reliqui novem codd., quod cum Brunck. Beck. recepi.

471. κάμοι κ. π. μογήση vulg. κάμοι κ. π. μογήσει Med. a m. 1. et Reg. D. κάμη κ. π. μογήση Vrat. Vind. Sensus utroque loco optativum postulat, quem habent Regg. A. B. C. E. ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.

473. τρώχεσκεν Guelph.

474. οὐδέ τι vulg. οὐδέτι Vind. οὐδ' ἐτι Reg. A. οὐδέ τις Reg. D. Steph. et quae secutae sunt editiones. — ἀνάπνευσις Vat. A. ἀνάπλεσις Vatt. C. D.

475. Hunc versum et qui sequuntur quinque laudat Tzetz. ad Lycophr. v. 480, eundem cum duobus proximis Etymol. M. p. 75, 25, ubi τάρμων pro τέμωνων legitur.

477. ποτ' Flor. Brub. Basil.

- „η μιν ὀδυρομένη ἀδινῶ μειλίσσετο μύθῳ,
 „μὴ ταμέειν πρέμνον δρυὸς ἥλικος, ἣ ἔπι πουλὺν
 480 „αἰῶνα τρίβεσκε διηνεκές· αὐτὰρ ὁ τήνγες
 „ἀφραδέως ἔτμηξεν, ἀγνηορίῃ νεότητος.
 „τῷ δ' ἄρα νηκερδῇ Νύμφῃ πόρεν οἶτον ὀπίσσω
 „αὐτῷ καὶ τεκέεσβιν. ἔρωγε μὲν, εὖτ' ἀφίκανεν,
 „ἀμπλακίην ἔγνων· βωμὸν δ' ἐκέλευσα καμόντα
 485 „Θυιάδος Νύμφης, λωφῆϊα ῥέξαι ἐπ' αὐτῷ
 „ἱερά, πατρῶην αἰτεύμενον αἶσαν ἀλύξαι.
 „ἔνθ' ἐπεὶ ἐκφυγε κῆρα θεήλατον, οὐ ποτ' ἐμείο
 „ἐκλάθεται, οὐδ' ἀθέρισσε· μόλις δ' ἀέκοντα θύραζε
 „πέμπω, ἐπεὶ μέμονέν γε παρέμμεναι ἀσχαλόωντι.“
 490 „Ὡς φάτ' Ἀγνηορίδης· ὁ δ' ἐπισχεδὼν ἀντίκα δοιῶ
 ἥλυθ' ἄγων ποίμνηθεν ὄϊς. ἀνὰ δ' ἴστατ' Ἰήσων,
 ἂν δὲ Βορήϊοι νῆες, ἐφημοσύνησι γέροντος.
 ᾧκα δὲ κεκλόμενοι μαντήϊον Ἀπόλλωνα
 ῥέξον ἐπ' ἐσχαρόφιν, νέον ἡματός ἀνομένοιο.
 495 κουρότεροι δ' ἐτάρων μενοεικέα δαῖτ' ἀλέγνουν.
 ἔνθ' εὖ δαισάμενοι, τοὶ μὲν παρὰ πείσμασι νηὸς,
 τοὶ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἀολλέες εὐνάζοντο.
 ἦρι δ' ἐτήσiai αὖραι ἐπέχραον, αἶτ' ἀνὰ πᾶσαν
 γαῖαν ὁμῶς τοιῇδε Διὸς πνείουσιν ἀνωγῇ.
 500 Κυρήνη πέφαται τις ἔλος πάρα Πηνειοῖο
 μῆλα νέμειν προτέροισι παρ' ἀνδράσιν· εὐάδε γάρ οἱ
 παρθενίῃ καὶ λέκτρον ἀκήρατον. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 τήν γ' ἀνερεψάμενος ποταμῷ ἐπι ποιμαίνουσαν,

478. ἀδινῶ Vind.

479. διὸς pro δρυὸς Reg. A. —
 ἔτι Guelph.

481. ἀγνηορίην Vind.

483. ἐγὼ μὲν Guelph.

484. ἀπλακίην Med. a m. 1.

486. εὐτεύμενον Vatt. C. D.

487. ἔμοιο Reg. D.

488. ἀθέριξε Reg. D. Guelph.
 Brunck. Beck. sed in tanto librorum
 consensu alteram formam delere no-
 lui, quamquam ea alibi non utitur
 Apollonius. Duorum illorum libro-
 rum lectio fluxit ex v. 477.

492. ἂν sine accentu male Hoelz-
 lin. et Shaw.

494. ἀννμένοιο Vat. B. Guelph.

495. κουρότερον Med.

496. πείσματα Regg. A. E., quod
 dici potuisse non erat quod multis
 exemplis adstrueret Brunckius.

498. ἐτήσιοι vulg. ut v. 525. Ve-
 ram lectionem hic unus Reg. D. cum
 Flor., ibi plures libri dant, unde re-
 stituit utroque loco Brunck.

499. τ' ηοῖδε Reg. A. — Διὸς ο-
 missum in Vrat. suprascripsit manus
 sequior. — ἀρωγῇ vulg. sensu casso.
 ἀνωγῇ Vatt. A. B. C. D., quod con-
 jectura assecutus erat Matthiae Obs.,
 critt. p. 28 et recepit Beck. Eadem
 vocabula supra I, 1134, infra v. 556
 confusa sunt.

503. ἔτι Guelph.

- τηλόθεν Αἰμονίης, Χθονίῃ παρακάτθετο Νύμφαις,
 505 αἶ Λιβύην ἐνέμοντο παρὰ Μυρτώσιον αἶπος.
 ἔνθα δ' Ἀρισταῖον Φοίβῳ τέκεν, ὃν καλέουσιν
 Ἀργεῖα καὶ Νόμιον πολυλλήϊοι Αἰμονιῆς,
 τὴν μὲν γὰρ φιλότῃτι θεὸς ποιήσατο Νύμφην
 αὐτοῦ μακροαῖωνα καὶ ἀργότιν· υἷα δ' ἐνεικεν
 510 νηπίαχον Χείρωνος ὑπ' ἀντροισιν κομέεσθαι.
 τῷ καὶ ἀεξηθέντι θεαὶ γάμον ἐμνήστευσαν
 Μοῦσαι, ἀκεστορίην τε θεοπροπίας τ' ἐδίδαξαν·
 καὶ μιν ἑὼν μήλων θέσαν ἥρανον, ὅσς' ἐνέμοντο
 ἅμ πεδῖον Φθίης Ἀθαμάντιον, ἅμφι τ' ἱερυνήν
 515 Ὀθρυν, καὶ ποταμοῦ ἱερὸν ῥόον Ἀπιδανοῖο.
 ἦμος δ' οὐρανόθεν Μινωΐδας ἔφλεγε νήσους
 Σείριος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν ἔην ἄκος ἐνναέτησιν,
 τῆμος τὸν γ' ἐκάλεσσαν, ἐφημοσύνης Ἐκάτοιο,
 λοιμοῦ ἀλεξητήρα. λίπεν δ' ὃ γε πατρὸς ἐφετμῇ
 520 Φθίην, ἐν δὲ Κέῳ κατενάσσατο, λαὸν ἀγέρας
 Παράσιον, τοίπερ τε Λυκάονός εἰσι γενέθλης·
 καὶ βωμὸν ποίησε μέγαν Διὸς Ἰκμαίοιο,
 ἱερά τ' εὖ ἔρρεξεν ἐν οὔρεσιν ἀστέρι κείνῳ
 Σειρίῳ, αὐτῷ τε Κρονίδῃ Διὶ, τοῖο δ' ἔκῃτι
 525 γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσiai ἐκ Διὸς αὔραι
 ἦματα τεσσαράκοντα· Κέῳ δ' ἔτι νῦν ἱερῆς
 ἀντολέων προπάροιθε Κυνὸς ῥέξουσι θυηλάς.
 Καὶ τὰ μὲν ὥς ὑδέονται· ἀριστῆες δὲ κατ' αὐθι
 μίμνον ἐρυκόμενοι· ξεινήϊα δ' ἄσπετα Θυνοὶ
 530 πᾶν ἦμαρ Φινῆϊ χαριζόμενοι προΐαλλον.

504. χθονίαις ex uno Reg. D.
 Bruckius male. — παρακάτθετο Med.

a m. 1. — Νύμφης Reg. E.

505. Μυρτώσιον Guelph.

506. ἔνθ' Ἀρισταῖον Reg. A.

507. πολυλλήϊον Regg. A. E.
 Guelph.

509. μακροαίων Guelph.

510. ἀντροισι Vatt. A. B. D. Regg.
 A. D. E. Med. Vind. Vrat. Brunck.
 Beck.

511. ἐξηθέντι Med. a m. 1.

512. ἀκεστορίην θεοπροπίας
 Guelph. — ἐδίδαξεν Med.

513. κούρανον legisse videtur
 Schol. Paris. Hunc versum cum se-
 quente laudat Etymol. M. p. 24, 10.

516. Μινωΐδας Reg. A.

519. ἀλεξιτήρα Vrat. Vind.

521. Παράσιον Guelph. Schol.
 Paris.

525. ἐπιψύχουσι Vrat. — ἐτήσioi
 vulg. ἐτήσiai Vatt. A. B. D. Reg. B.
 Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub.
 Basil. Brunck. Beck.

528. καταῦθι Regg. D. E.

529. Θυννοὶ Reg. A.

530. παντῆμα Steph. Hoelzlin.
 Shaw., quod in Vatt. A. C. legi vi-
 detur. πανδῆμα Vatt. B. Regg. qui-
 dam, Vrat. Flor. πᾶν δ' ἦμαρ Vatt.
 D. Med. (ap. Dorvill. Obs. IV p. 19).
 Regg. quidam, Vind. Brub. Basil.

- ἐκ δὲ τότεν μακάρεσσι δυνάδεα διαμήσαντες
 βωμόν ἀλὸς ῥηγμῖνι πέρην, καὶ ἔφ' ἱερὰ θέντες,
 νῆα θοὴν εἴσβαινον ἔρεσέμεν, οὐδὲ πελείης
 τρήρωνος λήθοντο μετὰ σφίσιν· ἀλλ' ἄρα τήνγε
 535 δαίματι πεπτηνῖαν ἔῃ φέρε χειρὶ μεμαρπὼς
 Εὐφημος, γαίης δ' ἄπο διπλόα πείσματ' ἔλυσαν.
 Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην προτέρω λάθον ὀρμηθέντες.
 αὐτίκα δ' ἐσσυμένως νεφέλης ἐπιβᾶσα πόδεσσι
 κούφης, ἥ κε φέροι μιν ἄφαρ, βριαρὴν περ ἰοῦσαν,
 540 σεύατ' ἵμεν πόντονδε, φίλα φρονέουσ' ἐρέτῃσιν.
 ὥς δ' ὅτε τις πάτρην ἀλώμενος, οἷά τε πολλὰ
 πλαζόμεθ' ἀνθρωποὶ τετληότες, οὐδέ τις αἶα
 τηλουρός, πᾶσαι δὲ κατόψιοι εἰσὶ κέλευθοι,
 σφαῖτέρους δ' ἐνόησε δόμους, ἄμυδις δὲ κέλευθος
 545 ὕγρὴ τε, τραφερὴ τ' ἰνδάλλεται, ἄλλοτε δ' ἄλλη
 ὀξέα πορφύρων ἐπιμαίεται ὀφθαλμοῖσιν·
 ὥς ἄρα καρπαλίμως κούρη Διὸς ἀΐξασα

(quae lectio sit in Med. et Guelph. nescio) sed παντῆμαρ et πανδημαρ sunt voces nihili, πᾶν δ' ἡμαρ sensus non fert, πανῆμαρ nec sensus nec metrum. Itaque ex emendatione Dorvillii in Obs. Misc. IV p. 19 πᾶν ἡμαρ recepi cum Brunck. et Beck.

531. τόθι Regg. A. E.

532. In vocabulo πέρην offendit Brunck., qui illud aut πέλας significare, aut in πέλας vel πάρος mutandum putat. Sed doctissime monuit Buttmannus Lexilog. II p. 31 sqq., illud adverbium solenni significatione: ex adverso, hic adhibitum esse, aram enim illam duodecim Deorum in littore Asiatico exstructam fuisse, ubi nomine Ἱερὸν a multis scriptoribus commemoratur; praeterea non opus fuisse, ut πέρην πλεύσαντες adjiceret poeta, in quo omisso maxime offenderat Brunckius, quia et per se intelligeretur ex vocabulo πέρην, et in tanta Bospori angustia non magna navigatione opus fuisset.

534. τρήρωνος Flor.

535. δήματι vulg. δαίματι Med. a m. 2., Regg. quinque, Vind. var. lectio in Scholl., quam sensu jubente cum Brunck. et Beck. recepi.

536. ἀπό vulg., quod cum Flor. Brub. Basil. correxi. — πίσματ' Med. — ἔλυσσαν Med. a m. 1.

539. φέρει Vrat.

541. Comparationem ex Homer. Il. XV, 80 haustam esse docent jam Scholl.

542. πλαζόμεθα τετληότες Scholl. positum dicunt pro πλαζόμενοι τέτλαμεν, ad quod schema illustrandum Schaeferus conferri jubet Schol. Ven. ad Hom. Il. XVI, 162. Koen. ad Gregor. Cor. p. 87 et Heindorf. ad Plat. Gorg. p. 124 sq. Sed idem ad Eur. Or. 1165 ita potius interpretari vult, ut sit: πλαζεσθαι τέτλαμεν. Sed quidni proprio sensu verba illa accipiamus? πλαζόμεθα τετληότες est πλαζόμεθα, τετληότες τὸ πλάζεσθαι, quemadmodum ipso illo Euripidis loco ἦρξ' ἀξιώθεις minime positum est pro ἄρχειν ἡξιώθη, ut vult Schaeferus, sed significat, id quod unice potest, ἦρξεν, ἀξιώθεις ἀρχειν.

544. Nisi forte delendum est δ', quod non puto, notanda est orationis quaedam ἀνακολουθία, nam ὥς ὅτε cum participio junctā sunt.

545. ἄλλη Flor.

θῆκεν ἐπ' ἀξείνοιο πόδας Θυνηΐδος ἀκτῆς.

- Οἱ δ' ὅτε δὴ σκολιοῖο πόρου στενωπὸν ἴκοντο
 550 τροχέης σπλάδεσθιν ξεργμένον ἀμφοτέρωθεν,
 δυνῆεις δ' ὑπένερχθεν ἀνακλύζεσθην ἰούσαν
 νῆα ῥόος, πολλὸν δὲ φόβῳ προτέρωσε νέοντο,
 ἦδη δὲ σφίσι δοῦπος ἀραδσομένων πετράων
 νωλεμές οὐατ' ἔβαλλε, βόων δ' ἄλμυρρές ἀκταί,
 555 δὴ τότ' ἔπειθ' ὁ μὲν ὦρτο πελειάδα χειρὶ μεμαρπῶς
 Εὐφημος πρόωρης ἐπιβήμεναι· οἱ δ' ὑπ' ἀνωγῇ
 Τίφνος Ἀγνιάδαο θελήμονα ποιήσαντο
 εἰρεσίην, ἔν' ἔπειτα διέκ πέτρας ἐλάσειαν,
 κάρτεϊ ᾧ πῖσυνοι. τὰς δ' αὐτίκα λοίσθιον ἄλλων
 560 οἰγομένας ἀγκῶνα περιγνάμψαντες ἴδοντο.
 σὺν δέ σφιν χύτο θυμός· ὁ δ' ἄλξει πετρύγεσθιν
 Εὐφημος προέηκε πελειάδα· τοὶ δ' ἅμα πάντες
 ἦειραν κεφαλὰς ἑσορώμενοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
 ἔπατο· ταὶ δ' ἄμυδις πάλιν ἀντίαι ἀλλήλησιν
 565 ἄμφω ὁμοῦ ξυνιοῦσαι ἐπέκτυπον. ὦρτο δὲ πολλὴ
 ἄλμη ἀναβρασθεῖσα, νέφος ὥς· αὖτε δὲ πόντος
 σμερδαλέον· πάντα δὲ περὶ μέγας ἔβρεμεν αἰθῆρ.
 κοῖλαι δὲ σπήλυγγες ὑπὸ σπλάδας τροχηίας
 κλυζούσης ἀλὸς ἔνδον ἐβόμβεον· ὑπόθι δ' ὄχθης
 570 λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπτυνε κύματος ἄχνη.
 νῆα δ' ἔπειτα πέριξ εἴλει ῥόος. ἄκρα δ' ἔκοψαν

548. εὐξείνοιο Reg. A. Notum est
 ἃ et εὐ interdum in libris confundi,
 v. Montefalcon. Palaeogr. Gr. p. 343.
 Bast. Comment. palaeogr. p. 706 s.
 Wernsd. ad Himer. Eclog. V, 18.
 Vid. infra v. 721. III, 1195. — Θυν-
 νηΐδος Reg. A.

549. ὅτι Vrat. — πόρου Guelph.

550. ξεργμένον Schol. Paris. ξε-
 γμένοι Vat. B.

551. ἀνεκλύζεσθην Vrat. Schol.
 Paris., quomodo fortasse etiam in
 textu scribendum putat Schaefer.,
 sed librorum consensus docet augmen-
 tum aequae abesse debere ac I, 1074.

552. πολλῶ var. lect. in marg.
 Vrat.

556. ὑπ' ἀρωγῇ vulg. ὑπαρωγῇ
 Flor. Brub. Basil. ὑπ' ἀνωγῇ Vatt.
 A. C. D. Med. ex correctione, Vind.
 Vrat. Brunck. Beck., quod reponen-

dum esse viderat jam Piers. Veris.
 p. 208. vid. supra v. 499.

559. κάρτι Med.

566. αὖ Med. a m. 1.

570. λευκὴ suprascripto ὦ Reg. E.
 λεπτή Regg. A. et duo alii. — κα-
 χλάζοντος vulg. καχλάζοντος Vatt.
 A. C. D. Regg. quinque, Vrat. Vind.
 Guelph. Brunck. Beck. — Vocabula
 ἀνέπτυνε κύματος absorpsit lacuna in
 Vatt. A. C. D. — ἄχνην Reg. E.
 Flor. Brub. Basil. Obversabatur for-
 tasse librariis locus Homeri Il. IV,
 426 ἀποπτύει δ' ἄλὸς ἄχνην, sed
 Noster ἀνέπτυνε intransitiva vi adhi-
 buit ut infra IV, 925, qui loci ita
 se invicem tuentur, ut injuria eos
 suspectos habeat Graef. ad Meleag.
 p. 142.

571. εἴλει vulg., quod correxit
 Brunck. ἔλλει Regg. A. C. E.

οὐραϊα πτερά ταί γε πελειάδος· ἥ δ' ἀπόρουσεν
 ἀσκηθῆς. ἐρέται δὲ μέγ' ἱαχον· ἔβραχε δ' αὐτὸς
 Τίφους ἐρεσόμεναι κρατερῶς. οἴγοντο γὰρ αὖτις
 575 ἄνδιχα. τοὺς δ' ἐλάοντας ἔχεν τρόμος, ὄφρα μιν αὖτις
 πλημμυρὶς παλίνροσος ἀνερχομένη κατένεικεν
 εἴσω πετράων. τότε δ' αἰνότατον δέος εἶλεν
 πάντας· ὑπὲρ κεφαλῆς γὰρ ἀμήχανος ἦεν ὀλεθρος.
 ἤδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ πλατὺς εἶδετο Πόντος,
 580 καὶ σφίσιν ἀπροφάτως ἀνέδν μέγα κῦμα πάροιθεν
 κυρτὸν, ἀποτμήγι σκοπιῇ ἴσον· οἱ δ' ἐσιδόντες
 ἤμυσαν λοξοῖσι καρῆασιν. εἴσατο γὰρ ῥα
 νηὸς ὑπὲρ πάσης κατεπάλμενον ἀμφικαλύψειν.
 ἀλλὰ μιν ἔφθη Τίφους ὑπ' εἰρεσίῃ βαρύνθουσαν
 585 ἀρχαλάσας· τὸ δὲ πολλὸν ὑπὸ τρόπιν ἐξεκυλίσθη,
 ἐκ δ' αὐτὴν πρῦμνηθεν ἀνείρυσσε τηλόθι νῆα
 πετράων· ὕψου δὲ μεταχρονίη πεφόρητο.
 Εὐφημος δ' ἀνὰ πάντας ἰὼν βοάσκειν ἐταίρους
 ἐμβαλέειν κώπησιν ὅσον σθένος· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 590 κόπτον ὕδαρ. ὅσπον δ' ἄν ὑπείκαθε νηὺς ἐρέτῃσιν,

574. αὖτις Brunck. sine libris.

575. Ἐλε φόβος Guelph. ἔχε τρό-
 μος Regg. quatuor, Brunck. Beck. —
 αὐτῶ Reg. C., unde Brunck. αὐτῶν
 dedit, ne αὖτις tam brevi spatio re-
 curreret. Sed illud αὐτῶν quam non
 commode cum πετράων jungi possit
 quisque videt, in ejusmodi repetitio-
 ne vero non offendendum esse, jam
 supra saepius monitum est. Neque
 omnino est ejusdem vocabuli repeti-
 tio, quum versu praecedente ex li-
 brorum auctoritate αὖτις legendum
 sit.

577. ἔλε Guelph.

580. σφιν Vat. D. Med. Vrat.
 Flor. Brub. Basil.

581. ἀποτμήσι Guelph. ἀποτμάγι
 Schol. Paris. Ad hoc exemplum
 ἰδυτμήτας apud Nonn. Dionys. II,
 457 fere in ἰδυτμήτας mutandum
 videtur in tam facili litterarum T et
 Γ confusione. Rectius enim haec
 adjectiva a poetico τμήγῳ quam a
 τέμνω ducuntur.

582. λοξῇσι Med. Flor. Brub.
 Basil.

583. De participio κατεπάλμενος
 v. Wernick. ad Tryphiod. p. 386 s.

585. ὑπὲρ Guelph. Hoerstel.

587. Hic libri omnes μεταχρονίη
 praebent, Brunckius vero μεταχθο-
 νίη dedit, obsequente Beckio. vid.
 supra v. 300.

588. βάσκειν Vind.

590. ὅσον Vrat. — δ' ἀνυπείκα-
 θε Reg. A. Guelph. δὲ παρείκαθε
 Reg. D., quod assentiente Beckio ex
 hoc uno libro recepit Brunck., quia
 particula ἄν hic locum non habeat.
 Sed omnino sensum loci non cepe-
 runt, quum enim Beckius vertit:
 quantum vero cedebat navis remigi-
 bus, bis tantum aequor resiliit, id
 quomodo fieri possit prorsus non
 video. Neque melior altera explica-
 tio in Schol. Flor. ὅσον δὲ ἄλλη ναὺς
 τῇ εἰρησίῳ πειθομένη ὑπεῖξεν ἄν,
 δις τόσον ἢ Ἀργῶ; ita enim neque
 ἄψ ἀπόρουσεν dici poterat; et sub-
 jectum mutatum addito pronomine
 indicari debebat. Unice vera est al-
 tera explicatio, quam uterque Schol.
 exhibet, ex qua hic est sensus:
 quantum quovis remorum impulsu
 provehebatur Argo, bis tantum retrò
 vehebatur, fluctuum vi rejecta. Hoc
 sensu vides etiam particulam ἄν opti-

- δις τόσον ἄψ ἀπόρουσεν· ἐπεγνάμπτοντο δὲ κῶπαι,
 ἦν τε καμπύλα τόξα, βιαζομένων ἡρώων.
 ἔνθεν δ' αὐτίκ' ἔπειτα κατηρεφὲς ἔδοντο κῦμα.
 ἦ δ' ἄφαρ, ὥστε κύλινδρος, ἐπέτρειχε κύματι λάβρῳ;
 595 προπροκαταίγδην κοίλης ἁλός. ἐν δ' ἄρα μέσσαις
 Πληγάσι δινήεις εἶχεν ῥόος· αἱ δ' ἐκάτερθεν
 σειόμεναι βρόμεον· πεπέδητο δὲ νῆϊα δοῦρα.
 καὶ τότε Ἀθηναίη στιβαρῆς ἀντέσπασε πέτρης
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ διαμπερὲς ὥς φέρεσθαι.
 600 ἦ δ' ἰκέλη πτερόεντι μετήρορος ἔδοντ' οἷστον.
 ἔμπης δ' ἀφλάστοιο παρέδρισαν ἄκρα κόρυμβα
 νωλεμὲς ἐμπλήξασαι ἐναντία. αὐτὰρ Ἀθήνη
 Οὐλύμπόνδ' ἀνόρουσεν, ὅτ' ἀσκηθεῖς ὑπάλυξαν.
 πέτραι δ' εἰς ἓνα χῶρον ἐπισχεδὸν ἀλλήλησιν
 605 νωλεμὲς ἐρρίζωθεν, ὃ δὴ καὶ μόρσιμον ἦεν
 ἐκ μακάρων, εὖτ' ἂν τις ἰδὼν διὰ νηϊ περήσῃ.

me se habere, quae cum indicativo imperfecti juncta significat id, quod iterata actione fieri solet, de quo usu ipse Brunckius disputavit ad Soph. Philoct. 290. cf. Matthiae Misc. phil. II, 1 p. 47. Schaefer. ad Julian. p. XVIII. Reisig. Conjectan. p. 145 s. 591. τόσον Vind. — ἐπεγνάμπτοντο Vrat., sed μ suprascr.

594. λαύρῳ vulg. λάβρῳ Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. Vocabula illa sexcenties in codd. confunduntur. Vid. exempli causa Aesch. Pers. 110. Prom. 327.

595. πρὸ προκαταίγδην Vat. B. — Quid sit κοίλη ἁλός, explicat Wernick. ad Tryphiod. p. 222.

596. εἶχε Brunck. Beck. — δὲ κάτερθεν Vind.

600. ἔδοντο ἰστοῖ Med. Apte Brunckius comparat Virg. Aen. V, 241. X, 246. Ex Graecis etiam Oppian. Hal. I, 565 καὶ ἔδοντο θαλάσσιον οἷστον. Tryphiod. 333 ἐπέδραμε θαλάσσιον οἷστον. Orph. Arg. 558 ἴσον οἷστον — ἔδον μὲν.

601. ἀσφάλτοιο Guelph. — Valer. Flacc. IV, 691 Saxa sed extremis tamen increpuere corymbis.

602. νωλεμὲς Reg. A. et var. lect. in marg. E.

605. νωλεμὲς Vind., unde Brunck. ἔμμενὲς reposuit, neque repetitionem vocabuli νωλεμὲς duobus versibus interjectis ferri posse ratus, neque significationem hujus adverbii hic locum habere judicans. Sed de repetitionibus ejusmodi supra sermo fuit; significatio vero huic loco aptissima est; nam βιαίως, quod putat Brunck., nunquam significat, neque hic neque supra v. 602, ubi Scholl. male sic interpretantur, explicatione fortasse ex Homero quodam loco male intellecto ut Od. XI, 413 ducta. Significat vero petras in perpetuum firmiter constitisse, ita ut nunquam eum locum relinquerent, quo starent, qua vi apud Homerum semper occurrere notum est. Eodem sensu apud Nostrum legitur III, 147. 346. IV, 352. 505. 1374. Confirmat hanc explicationem Orpheus, qui hunc locum imitatus est, Argon. 713

βυσσόθεν ἐρρίζουντο καὶ ἔμμενον αἶν ἔμμενον.

οὕτω γὰρ Μοῖραι τάδ' ἐπεκλώσαντο βαρεῖαι.

Mox μόρσιμον εἶν ἦεν Reg. E.

606. ἰδὼν Vat. B., quod conjecerat Wakefield., male; ἰδὼν est vivens ut saepe. — περάσῃ vulg. περάσῃ Regg. A. B. D., quod metri causa

- οἱ δὲ πον ὀκρυόεντος ἀνέπνεον ἄρτι φόβοιο,
 ἤερα παπταίνοντες ὁμοῦ, πέλαγός τε θαλάσσης
 τῇλ' ἀναπεπταμένον. δὴ γὰρ φάσαν ἐξ Ἀἰδαο
 610 σῶεσθαι· Τίφους δὲ παροίτατος ἤρχετο μύθων.
 „Ἐλπομαι αὐτῇ νηϊ τὸγ' ἔμπεδον ἐξαλέασθαι
 „ἡμέας· οὐδέ τις ἄλλος ἐπαίτιος, ὅσσον Ἀθήνη,
 „ἢ οἱ ἐνέπνευσεν θεῖον μένος, εὐτέ μιν Ἄργος
 „γόμοφοισιν συνάρασσε· θέμις δ' οὐκ ἔστιν ἀλῶναι.
 615 „Αἰσονίδη, τύνη δὲ τεοῦ βασιλῆος ἐφετμῆν,
 „εὐτε διὲκ πέτρας φυγέειν θεὸς ἡμῖν ὅπασσεν,
 „μηκέτι δείδιδι τοῖον· ἐπεὶ μετόπισθεν ἀέθλους
 „εὐπαλίας τελέεσθαι Ἀγνηροίδης φάτο Φινεύς.“
 Ἡ ῥ' ἅμα καὶ προτέρωσσε παρὰ Βιδυνίδα γαῖαν
 620 νῆα διὲκ πέλαγος σεῦεν μέσον. αὐτὰρ ὁ τόνγε
 μειλιχλοῖς ἐπέεσσι παραβλήδην προσέειπεν.
 „Τίφν, τί δὴ μοι ταῦτα παρηγορέεις ἀχέοντι;
 „ἥμβροτον, ἀσάμην τε κακὴν καὶ ἀμήχανον ἄτην.
 „χοῖν γὰρ ἐφιμένιοιο καταντικρὺ Πελῖαο
 625 „αὐτίκ' ἀνῆλθαι τόνδε στόλον, εἰ καὶ ἔμελλον
 „νῆλειῳ μελεῖσθι κεδαιόμενος θανέεσθαι·

recepit Brunck., humani aliquid passus, quum *α* longum esse ignoraret; erravit tamen cum eo Beckius. Imo *περήση* scribendum est, quod ex constanti et reliquorum poetarum epicorum et Apollonii consuetudine reponere non dubitavi, et reponi iusserat jam Herm. ad Hymn. Homer. in Merc. 133. Librarios interdum Atticas formas male substituisse constat.

607. *ὀκρυόεντος* Guelph., quod minor Brunckium non ex conjectura dedisse.

613. *ἐνέπνευσε* Regg. A. D. Vind. Vrat. (sed in hoc *ν* suprascr.) Brunck. Beck.

614. *γόμοφοισι* vulg., quod correxi. — *συνάρασσε* suprascr. *α* Guelph.

616. *δι' ἐκ* vulg. hic et v. 620, quod correxi.

617. τοῖο Vatt. A. C. D.

619. *προτέρωσεν* Guelph.

620. *σεῦε* Regg. A. E. Brunck. Beck.

622. *τί μοί τοι ταῦτα* vulg., quod

in solo Vat. B. legitur, in reliquis libris omnibus *τοι* abest; etiam *ταῦτα* abest in Vat. D. et Med., in hoc tamen suprascr. Sed *τί ἢ μοι ταῦτα* Guelph. *τί μοι δὴ ταῦτα* Regg. B. C. *τί δὴ μοι δὴ ταῦτα* Regg. A. E. *τί δὴ μοι ταῦτα* Reg. D., quod quin recte receperit Brunck. dubitari non potest.

624. *χοῖν* Flor. Brub. Basil. — *ἐφ' ἱεμένιοιο* Flor. — De ultima in *καταντικρὺ* producta v. Herm. ad Orph. p. 706. Ipsum hoc *καταντικρὺ* bis apud Homerum legitur, Od. X, 559. XI, 64. utroque loco ultima longa. — *πελῖαο* Med. Vrat. *τελείαο* Vind.

625. *δὲ καὶ* Guelph. — *ἔμελλε* Reg. A.

626. *μελεῖσθι* Vind. — *κε δαιόμενος* vulg. inepte. *καὶ δαιόμενος* Vrat. *κεδαιόμενος*, quod conjectura assecutus erat Arnald. Lect. Gr. p. 144, praebent Vatt. B. D. Regg. A. D. E. Guelph. et Etymol. M. p. 603, 28. Receperunt Brunck. Beck.

- „νῦν δὲ περισσὸν δεῖμα καὶ ἀτλήτους μελεδῶνας
 „ἄγκειμαι, στυγέων μὲν ἄλως κρουέοντα κέλευθα
 „νηὶ διαπλώειν, στυγέων δ', ὅτ' ἐπ' ἠπείροιο
 630 „βαίνωμεν. πάντη γὰρ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἔασιν.
 „αἰεὶ δὲ στονόεσσαν ἐπ' ἡματι νύκτα φυλάσσω,
 „ἐξότε τὸ πρῶτιστον ἐμὴν χάριν ἡγερέθεσθε.
 „φραζόμενος τὰ ἕκαστα· σὺ δ' εὐμαρέως ἀγορεύεις,
 „οἷον ἑῆς ψυχῆς ἀλέγων ὑπερ' αὐτὰρ ἔρωγε
 635 „εἶο μὲν οὐδ' ἠβαιὸν ἀτύζομαι· ἀμφὶ δὲ τοῖο
 „καὶ τοῦ ὁμῶς, καὶ σεῖο, καὶ ἄλλων δείδι' ἐταίρων,
 „εἰ μὴ ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἀπήμονας ἄμμε κομίσσω.“
 Ὡς φάτ' ἀριστῆων πειρώμενος· οἱ δ' ὁμάδησαν
 θαρσαλέοις ἐπέεσσιν. ὁ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθη
 640 κεκλομένων, καὶ ῥ' αὖτις ἐπιρῳήδην μετέειπεν.
 „ὦ φίλοι, ὑμετέρῃ ἀρετῇ ἐνὶ θάρσος ἀέξω.
 „τοῦνεκα νῦν, οὐδ' εἰ κε δι᾽ Αἴδαο βερέθρων
 „στελλοίμην, ἔτι τάρβος ἀνάψομαι, εὖτε πέλεσθε
 „ἔμπεδοι ἀργαλέοις ἐνὶ δαίμασιν. ἄλλ' ὅτε πέτρῃς

628. ἔγκειμαι vulg. ἄγκειμαι Med. Regg. quatuor, Vrat. Vind. Flor. (eadem est varietas apud Pind. Olymp. X, 8 ed. Boeckh.), quod receperunt Brunck. Beck., sed quid sit illud ἄγκειμαι cum accusativo junctum neuter dixit. Brunckius vertit: *ingentem metum et intolerabiles curas impositas sustineo*, sed ubi ἄγκειμαι ita constructum et hoc sensu usurpatum invenerit, vel quomodo omnino hoc significare possit, neque ipse dixit neque ego scio. Mihi quidem non dubium videtur, quin hoc verbum, quod omnes tanquam sanissimum silentio transierunt, foede corruptum sit, sed quae vera sit lectio neque ego scio, neque quisquam facile dixerit. Num forte Apollonius perfectio ἄγκημαι ab ἄγχουμαι, alibi quod sciam non occurrente, usus est? illud enim et ad sensum aptissimum foret et facillime in ἄγκειμαι abire potuisset. Interim ἄγκειμαι retinui, in quo verae lectionis vestigia latere videntur. — στυγέω et hic et versu sequente Regg. A. E. — κρουέοντα Vind.

630. βαίνωμεν Guelph. Hoerstel.

et Steph. ex errore typ. — ἔασιν Guelph.

632. τοπρώτιστον vulg., disjunctum in duo vocabula habent Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil. Beck. — ἡγερέθεσθε Vrat. Vind. ἡγερέθεσθα Med. a m. 1.

633. φραζόμενοι Regg. quatuor, Med. Vrat. Vind. Ald. male. In errorem inductus est librarius a praecedente plurali ἡγερέθεσθε.

634. ἐῆς est tuae ut versu seq. εἶο mei. v. Gerhard. p. 93.

636. ὁμοῦ Flor. Brub. Basil. Male ante hoc vocabulum interpunxerunt Brunck. et Beck. — δείδιχ' Guelph.

637. ὕμμε ex conjectura dedit Brunck. sine causa. Sensus est: sollicitus sum, an salvi redituri simus, verum non mea sed vestra causa. — κομίσω Vrat. Vind.

640. ἐπιρῳήδην Brunck. Beck.

442. εἰ κ' ἐξ Vatt. A. C. D. — δι' Αἴδαο Hoelzlin. operarum vitio, quod transiit in ed. Shaw.

643. Thierschium, qui πέλησθε reponi voluit, satis refutavit Herm. ad Vig. p. 927 s.

- 645 „Πληγάδας ἐξέπλωμεν, ὅτομαι οὐκ ἔτ' ὀπίσσω
 „ἔσσεσθαι τοιόνδ' ἕτερον φόβον, εἰ ἑτεόν γε
 „φραδομοσύνη Φινῆος ἐπισπόμενοι νεόμεσθα.“
 Ὡς φάτο, καὶ τοίων μὲν ἐλώφεον αὐτίκα μύθων,
 εἰρεσίῃ δ' ἀλλιαστον ἔχον πόνον· αἴψα δὲ τοίγε
 650 Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν, σκόπελόν τε Κολώνης,
 ἄκρην δ' οὐ μετὰ δητὰ παρεξενέοντο Μέλαιναν,
 τῇ δ' ἄρ' ἐπι προχοῆς Φυλληΐδας, ἔνθα πάροιθεν
 Διψακὸς νῆ' Ἀθάμαντος ἐοῖς ὑπέδεκτο δόμοισιν,
 ὀππόθ' ἄμα κριῶ φεῦγεν πόλιν Ὀρχομενοῖο·
 655 τίκτε δέ μιν Νύμφη λειμωνιάς· οὐδέ οἱ ὕβρις
 ἦνδανεν, ἀλλ' ἐθελήμους ἐφ' ὕδασι πατρὸς ἐοῖο
 μητέρι συνναίεσκεν, ἐπάκτια πῶεα φέρβων.
 τοῦ μὲν θ' ἱερὸν αἴψα, καὶ εὐρείας ποταμοῖο
 ἡϊόνας, πεδίον τε, βαθυρῳδείοντά τε Κάλπην
 660 δερκόμενοι παράμειβον, ὁμῶς δ' ἐπὶ ἡματι νύκτα
 νήνεμον ἀκαμάτησιν ἐπερῳῶνont' ἐλάττησιν.
 οἶον δὲ πλαδόωσαν ἐπισχίζοντες ἄρουραν
 ἐργατῖναι μογέουσι βόες, πέρι δ' ἄσπετος ἰδρῶς
 εἴβεται ἐκ λαγόνων τε καὶ ἀνχένος· ὄμματα δὲ σφιν
 665 λοξὰ παραστρωφῶνται ὑπὸ ζυγοῦ· αὐτὰρ αὐτμῇ

645. οὐκέτ' Brunck. contra libros et cum sensus detrimento.

646. ἔσσεσθαι Vrat.

647. νεόμεσθα Vind.

651. πάρεξ ἐνέοντο vulg. junctim exhibent Vatt. A. D. Regg. A. D. E. Vrat. Brunck. Beck. ut infra v. 941 et 1243.

652. Male Brunckius ex Plinio et Strabone, qui flumen Ψῆλιν commemorant, hic Φυλληΐδας scribendum suspicatur. Sunt illi fluvii duo probe distinguendi. Steph. Byz. s. v. Φυλλίς: ἔστι καὶ ποταμὸς Βιθυνίας Φυλλίς, οὗ Φυλληΐς τὸ θηλυκόν, nostrum locum manifeste respiciens. Idem s. v. Ψῆλιν: ἔστι καὶ ἄλλος Ψῆλιν ποταμὸς τῆς Βιθυνίας, ἐκρέων εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον.

653. δόμοισι Guelph.

654. ὀππότ' Flor. — φεῦγε πόλιν Vatt. A. B. C. D. Med. Reg. B. Vrat. Vind., quod recepit Beck. et recepit profecto etiam Brunck. ut solet, nisi Regg. A. E. prae buissent φεῦγε πόλιν, quod praetulit. Scilicet

tantum suis codicibus tribuit, ut recederet a consuetudine, quam in reliquis constanter servavit. Unice vera est vulgata.

656. ἐθελήμους Guelph. et versu s. συναίεσκεν.

659. βαθυρῳδείοντα Brunck. Beck. — Κάλπιν vulg. errore frequentissimo, nam Κάλπην vocatum fuisse docent Plinius, Strabo et Steph. Byz. a Brunckio excitati et sic nomen scriptum exhibent Vrat. Vind., unde correxerunt Brunck. Beck.

660. Hiatus, qui est in vocabulis ἐπὶ ἡματι, offensus Herm. ad Orph. p. 732 corrigendum judicat ὁμῶς δέ τ' ἐπ' ἡματι, quod vix cuiquam placere potest. Eundem hiatus Apollonius infra v. 945 admisit, si lectio vera est, et ἐπὶ ἡματι III, 327. IV, 1479 et 1502, in quo Nostrum imitatus est Maximus v. 171.

662. Versum laudat Etymol. M. p. 674, 24.

664. δέ σφι vulg. δέ σφιν Vatt. A. C. D. Reg. B. Med. Vrat. Vind.

αὐαλέη στομάτων ἄμοτον βρέμει· οἱ δ' ἐνὶ γαίῃ
 χηλὰς σκηρίπτοντε πανημέριοι πονέονται·
 τοῖς ἕκελοι ἥρωες ὑπὲξ ἀλὸς εἵλκον ἔρετμά.

Ἦμος δ' οὐτ' ἄρ πω φάος ἄμβροτον, οὐτ' ἔτι λίην

670 ὄρφναίῃ πέλεται, λεπτόν δ' ἐπιδέδρομε νυκτὶ
 φέγγος, ὅτ' ἀμφιλύκην μιν ἀνεγρόμενοι καλέονσιν,
 τῆμος ἔρημαίης νήσου λιμέν' εἰσελάσαντες
 Θυνιάδος, καμάτῳ πολυπήμονι βαῖνον ἔραζε.
 τοῖσι δὲ Λητοῦς υἱὸς, ἀνερχόμενος Λυκίῃθεν

675 τῇλ' ἐπ' ἀπείρουνα δῆμον Ὑπερβορέων ἀνθρώπων,
 ἐξεφάνη· χρύσεοι δὲ παρειάων ἐκάτερθεν
 πλοχομοὶ βοτρύοντες ἐπερρώοντο κιόντι·

λαίῃ δ' ἀργύρεον νώμα βιδόν, ἀμφὶ δὲ νώτοις
 ἰοδόκη τετάνυστο κατωμαδόν· ἡ δ' ὑπὸ ποσσὶν

680 σείετο νῆσος ὅλη, κλύζεν δ' ἐπὶ κύματα χέρσῳ.
 τοὺς δ' ἔλε θάμβος ἰδόντας ἀμήχανον· οὐδὲ τις ἔτλη
 ἀντίον ἀντάσσεσθαι ἐς ὄμματα καλὰ θεοῖο.

στὰν δὲ κάτω νεύσαντες ἐπὶ χθονός· αὐτὰρ ὁ τηλοῦ
 βῆ ῥ' ἵμεναι πόντονδε δι' ἠέρος· ὁπὲ δὲ τοῖον

685 Ὀρφεὺς ἔκφατο μῦθον, ἀριστήεσσι πιφάνεσκον.

667. σκηρίπτοντες Regg. A. et Vrat. a m. 2.

669. οὐτε τι Brunck. contra libros et lectore non monito, obsequente tamen Beckio, male; οὐτ' ἔτι opponitur praecedenti οὐτε πο.

672. εἰσελάσαντες Guelph. εἰσελθόντες Reg. A.

673. Θυνιάδος Med. Vrat. Flor. Brub. Basil. — πομπήμονι vulg. πολυπήμονι Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Guelph. Brunck. Beck., quemadmodum legendum esse viderat jam Steph. in Thes. L. Gr. T. III col. 198. Quam saepe litterae μ et λν in codd. confundantur notum est, v. Pors. Add. ad Eur. Hecub. p. 98. Bast. Comment. palaeogr. p. 724.

674. Λιβύῃθεν Regg. quinque, quorum auctoritas ita imposuit Brunckio, ut in textum reciperet, quod mero librorum error debere perspicuum est; Brunckius imposuit Beckio. Quasi non ex Homero scivissent Lyciam praecipuam Apollinis sedem esse. Ut uno loco defungar,

apud Pind. Olymp. VIII, 47 pariter Apollo ex Lycia ad Hyperboreos se confert. v. Schol. ad illum locum.

677. βοτρύοντες Guelph. — De imitatione Homerica monet Ruhnck. ad hymn. Bacch. 4. Ex nostro πλοχομοὺς βοτρύοντας hausit Nonn. Dionys. XXXIV, 308. — κοέντι Med.

679. τετάνυστο Vind.

680. κλύζε Guelph.

682. ἀντάσσεσθαι vulg. ἀγάσσεσθαι Med. ἀντάσσεσθαι Regg. B. C. Brunck. Beck.

683. νεύοντες legendum esse suspicatur Brunck., ad quam suspicionem firmandam afferre potuisset Nonn. Dionys. XXXVII, 565 ἀκλινέες νεύοντες ἐπὶ χθονός. Sed nulla mutandi causa; si exempla desideras, unum instar omnium adscribo Hom. II. XVII, 437

ὡς μένον ἀσφαλῶς περικαλλέα
 δίφρον ἔχοντες,
 οὐδὲ ἐνισκίμψαντες κα-
 ρήατα.

685. πιφάνεσκον Vind.

- „Εἰ δ', ἄγε δὴ, νῆσον μὲν Ἐωῖου Ἀπόλλωνος
 „τὴνδ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φαάνθη
 „ἡῶος μετιών, τὰ δὲ ῥέξομεν οἷα πάρεστι,
 „βωμόν ἀναστήσαντες ἐπάκτιον· εἰ δ' ἂν ὀπίσσω
 690 „γαῖαν ἐς Αἰμονίην ἀσκηθεῖα νόστον ὀπάσῃ,
 „δὴ τότε οἱ κεραῶν ἐπὶ μηρία θήσομεν αἰγῶν.
 „νῦν δ' αὖτως κνίσῃ λιβηΐσι τε μελιξασθαι
 „κέκλωμαι. ἄλλ' ἔλθι ἄναξ, ἔλθι φανθεῖς.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ἄφαρ βωμόν τετύκοντο
 695 χερμάσιν· οἱ δ' ἀνὰ νῆσον ἐδίνεον, ἐξερέοντες
 εἴ κέ τιν' ἢ κεμάδων, ἢ ἀγροτέρων ἐσίδοιεν
 αἰγῶν, οἷά τε πολλὰ βαθείῃ βόσκεται ὕλῃ.
 τοῖσι δὲ Λητοῖδης ἄγρην πόρεν· ἐκ δὲ νῦ πάντων
 εὐαγέως ἱερῷ ἀνὰ διπλόα μηρία βωμῷ
 700 καῖον, ἐπικλείοντες Ἐωῖον Ἀπόλλωνα.
 ἀμφὶ δὲ δαιομένοις εὐρὺν χορὸν ἐστήσαντο,
 καλὸν Ἰηπαιήον, Ἰηπαιήονα Φοῖβον
 μελπόμενοι· σὺν δὲ σφιν εὖς πάς Οἰάγροιο
 Βιστονίῃ φόρμιγγι λιγείης ἤρχεν αἰοιδῆς·
 705 ὥς ποτε πετραίῃ ὑπὸ δειράδι Παρνησοῖο
 Δελφίνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν,

686. δὴ omittit Schol. Paris., νῦν ejus loco habent Vatt. A. C. D. τοὶ δὴ Guelph., in quo deinde μὲν omittitur, quod probat Piers. Veris. p. 208. Sed vulgata sana videtur. — Ἐφ' οὖν vulg., quod quamquam ferri potest (v. Gerhard. p. 158) tamen malui Ἐωῖον reponere, et propter v. 700, et quia versus sic lenius decurrit.

690. ὀπάσσαι Regg. C. E.

691. τὸ τέ Flor. — ἐπιμηρία Flor. ἐπὶ μυρία Vat. B. a m. pr. — θύσομεν vulg. θήσομεν Vatt. A. B. C. D. Reg. D. Med. Vrat. Flor. Brub. Basil., quod recte receperunt Brunck. Beck.

692. αὖτε Vatt. A. D., qui etiam τε omittunt. — κνίσῃ in fine versus habent Vatt. A. D. Guelph. Vind. Vrat. Med., et in hoc quidem κνίσῃ ut in Flor.

694. καὶ τοὶ Vind. — μὲν deest in Flor.

695. ἐνδίνεον Vind. ἐνδίνεον Schol. Paris.

696. εἰ καὶ τιν' Flor., jam correctum in Brub.

697. βαθείῃ Flor.

698. ἐκ δ' ἄρα Regg. quinque, quod recepit Brunck. ut solet.

699. ἱερῷ Reg. A.

700. Posteriorem versus partem laudat Etymol. M. p. 352, 12.

702. Post Ἰηπαιήον in Med. est lacuna, in qua scriptura abrasa.

704. Βιστονίῃ Schol. Paris. — Codices Tzetzae, qui hunc versum laudat ad Lycophr. 417, habent καλῆς ἐξήρχεν vel ἐξῆδεν αἰοιδῆς.

705. πετραίης ὑπὸ δειράσι ex uno Reg. D. receperunt Brunck. Beck. male. Singularem habet etiam Tzetzes loco mox laudando, et loco simili Hom. H. Apoll. 281. — Παρνησοῖο vulg. Παρνασσοῖο Vatt. A. B. D. Veram scripturam dedit Brunck., et sic Tzetzes ad Lycophr. 208 et Eudoc. p. 107.

706. Δελφίνην vulg. Δελφίνην Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E., unde recepi cum Brunck. Beck.,

κοῦρος ἔων ἔτι γυμνός, ἔτι πλοκάμοισι γεγηθώς.
 ἰλήκοις· αἰεὶ τοι, ἄναξ, ἄτμητοι ἔθειραι,
 αἰὲν ἀδήλητοι· τὼς γὰρ θέμις. οἴοθι δ' αὐτῇ

710 Λητὼ Κοιογένεια φίλαις ἐν χερσὶν ἀφάσσει.
 πολλὰ δὲ Κωρύκiai Νύμφαι, Πλειστοῖο θυγάτρεις,
 θαρσύνεσκον ἔπεσσιν, Ἰήϊε κεκληγνῦαι·

ἔνθεν δὴ τότε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοῖβω.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε χορείη μέλψαν ἀοιδῇ,

715 λοιβαῖς εὐαγέεσσιν ἐπώμοσαν, ἣ μὲν ἀρήξειν
 ἀλλήλοισι εἰς αἰὲν ὁμοφροσύνησι νόοιο,
 ἀπτόμενοι θυέων· καὶ τ' εἰσέτι νῦν γε τέτυκται
 κεῖσ' Ὀμονοίης ἱρὸν ἑφφρονος, ὃ δ' ἐκάμοντο
 αὐτοὶ, κυδίστην τότε δαίμονα πορσαίνοντες.

720 Ἦμος δὲ τρίτατον φάος ἤλυθε, δὴ τότε ἔπειτα
 ἀκραεὶ Ζεφύρῳ νῆσον λίπον αἰπῆεσσαν.
 ἔνθεν δ' ἀντιπέρην ποταμοῦ στόμα Σαγγαρίοιο,
 καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν ἐριθηλέα γαῖαν,
 ἥδ' Ἀύκοιο ῥέεθρα καὶ Ἀνθεμοεισίδα λίμνην

quamquam per ὦ scribitur et apud Schol. utrumque et apud Dionys. Perieg. 442 et apud Apollodor. I, 3, 6 et vulgo apud Tzetz. Sed eum Δελφίην legisse liquet, quum Delphini Apollinis nomen inde derivet, et meliores ejus libri Δελφῖνα habent, ut et apud Eudociam legitur. — ἐξ-ανέριξεν Med. a m. 1.

707. ὦν Med. Vrat. Vind.

708. Hinc profecit Tibull. II, 5, 121. *Adnue, sic tibi sint intonsi, Phoebe, capilli.*

709. ἡώθι δ' αὐτὴν Vatt. A. C. D.

710. ἐν χερσὶν ex uno Reg. receperunt Brunck. Beck., probante Gerhardo p. 97, qui apud Apollonium ubique ἐν rescribi jubet, nescio quo jure, quum alteram formam tam multis locis librorum auctoritas tueatur. Idem ἐν χερσὶν recurrit III, 1264, ubi iterum unus ille liber ἐν praebet; ἐν νηϊ omnium librorum auctoritate retinui I, 1111. ἐν γαστέρι II, 233. κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι II, 371, ubi ne potest quidem ἐν scribi, ἐν ὄμμασιν III, 93. ἐν πᾶσι III, 443. ἐν νυκτι III, 799. ἐν κόλπῳ III, 859.

711. δὲ deest in Guelph. — Κω-

ρύκεια Vrat. Vind. — Πλειστοῖο a quibusdam scribi docent Scholl.

712. ἐπέεσσιν Vrat. Vind.

713. ἐφοῖμνιον Med. a m. 1.

714. μέλψαν καὶ ἀοιδῇ Reg. A.

715. ἀλλήλοισιν ἔσαιεν ex conjectura dedit Brunck., quod concinnius sit vulgato. Non video majorem concinnitatem; neque εἰσαιεν ex Vrat. cum Beckio scribendum judicavi.

717. καὶ δ' εἰσέτι ex Regg. quinque Brunck. Beck., quod cur praeferendum sit non video.

718. ἱερὸν vulg., quod metro jubente correxit Brunck. Eadem menda in duobus libris invenitur IV, 1691. — ἑφφρονος Med. ἔμφρονος Guelph. — ὃ δ' vulg. correxit Brunck.

719. αὐτοῦ marg. Vind. — προσαι-νοντες Vat. B. πορσύνοντες Regg. D. E. κικλήσκοντες var. lect. apud Schol. Flor., fortasse ex priore recensione.

720. ἤλυθεν Vrat.

721. ἀκραεὶ Vind. ἀκραῇ Vat. B. Regg. A. E. εὐκραεὶ Guelph. ex confusione frequentissima. Vulgatam tuetur etiam Etymol. M. p. 52, 5.

723. Μαριανδυνῶν Guelph.

724. Respicit Steph. Byz. s. v. Ἀνθεμους.

- 725 δερκόμενοι παρὰ μείβον· ὑπὸ πνοιῇ δὲ κάλωες
ὄπλα τε νῆϊα πάντα τινάσσετο νισσομένοισιν.
ἡῶθεν δ' ἀνέμοιο διὰ κνέφας εὐνηθέντος,
ἀσπασίως ἄκρης Ἀχερουσίδος ὄρμον ἵκοντο.
ἡ μὲν τε κρημνοῖσιν ἀνίσχεται ἡλιβάτοισιν,
730 εἰς ἄλλα δερκομένη Βιθυνίδα· τῇ δ' ὑπο πέτραι
λίσσάδες ἐρρίζωνται ἀλίσροχοι· ἀμφὶ δὲ τῇσιν
κῦμα κυλινδόμενον μεγάλα βρέμει· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
ἀμφιλαφεῖς πλατάνιστοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν.
ἐκ δ' αὐτῆς εἶσω κατακέκλιται ἡπειρόνδε
735 κοίλῃ ὑπαιθα νάπη, ἵνα τε σπέος ἔστ' Ἀἶδαο
ὔλῃ καὶ πέτρῃσιν ἐπηρεφές, ἔνθεν αὐτμῇ
πηγυλῖς, ὀκρυόεντος ἀναπνείουσα μυχοῖο
συνεχές, ἀργινόεσσαν ἀεὶ περιτέτροφε πάχνην,
ἥτε μεσημβριόωντος λαίνεται ἡελλίοιο.
740 σιγῇ δ' οὐ ποτε τήν γε κατὰ βλοσυρὴν ἔχει ἄκρην,
ἀλλ' ἄμυδις πόντοιο θ' ὑποστένει ἡχήμεντος,
φύλλων τε πνοιῇσι τινασσομένων μυχήσιν.
ἐνθα δὲ καὶ προχοαὶ ποταμοῦ Ἀχέροντος ἔασιν,
ὅστε δι᾽ ἄκρης ἀνερεύγεται εἰς ἄλλα βάλλων
745 ἡῶην· κοίλῃ δὲ φάραγξ κατὰ γει μιν ἄνωθεν.
τὸν μὲν ἐν ὀψιρόνοισι Σωωναύτην ὀνόμηναν,
Νισαῖοι Μεγαρῆες, ὅτε νάσσεσθαι ἔμελλον

725. κάλωαι Guelph. κάλωας Med. Loquitur de hoc loco Etymol. M. p. 74, 8.

729. ἡλιβάτοισιν Guelph.

730. κεκλιμένη Regg. A. C. marg. B., quod non recipere debebat Brunck., est enim deterior lectio, aut ex glossate nata aut ex priore recensione. — ὑπὸ Flor. — πέτραι Vatt. A. D.

731. τοῖσι Guelph. τῇσιν Med.

733. πεφύασσι Guelph.

735. κοίλῃν et νάπην Guelph.

737. πυλγῖς Guelph. πῆλγυις Etymol. M. p. 670, 39. — ὀκρυόεντος Vatt. A. B. D. Reg. B. Med. Guelph. Vrat. Vind., quod et ipsum hoc loco ferri potest.

738. συνεχές vulg. συνεχές Vatt. A. B. D. Regg. D. E. Med. a m. 1. Guelph. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck. Vide ad I, 1271.

739. μεσημβριόεντος Vrat. Vind.

740. τήνδε Vatt. A. C. D. Regg. B. C. E. τὴν δὲ Reg. A. — κατὰ βλοσυρὴν Vatt. B. Flor. Brub. Basil.

741. θ' omittit Vatt. B. propter praecedens O.

742. μυχήσιν vulg. μυχίοισιν Regg. A. E. μυχίῃσιν Vatt. A. C. D. Reg. B. Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. πυκνῇσιν conjecit Wakef. sine causa.

743. ἐνθάδε Brunck. Beck. sine libris, male.

745. ἡῶην vulg. ἡῶην Vatt. B. C. Regg. quinque et edd. inde a Stephano. — φάραγξ Guelph.

747. Νισαῖοι vulg. Νισαῖοι Regg. B. D. Vrat. Vind. Νισαῖοι Regg. A. C. E. Guelph. Brunck. Beck. Errores illi frequentissimi. — νάσσεσθαι Med. a m. 1. ὅτ' ἐννάσσεσθαι — γῇ suspicatur Spitzner.

γῆν Μαριανδυνῶν. δὴ γὰρ σφέας ἐξεσάωσεν
αὐτῆσιν νήεσσι, κακῇ κρίμψαντας ἀέλλῃ.

750 τῇ δ' οἷγ' αὐτίκα νηὶ δι᾽ Ἀχερουσίδος ἄκρης
εἰσωποὶ, ἀνέμοιο νέον λήγοντος, ἔκελσαν.

Οὐδ' ἄρα δητὰ Λύκον, κείνης πρόμον ἡπείροιο,
καὶ Μαριανδυνοὺς λάθον ἀνέρας ὀρμηθέντες
αὐθένται Ἀμύκοιο κατὰ κλέος, ὃ πρὶν ἄκουον.

755 ἀλλὰ καὶ ἀριθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσι τοῖο ἔκῃτι.

αὐτὸν δ' ὥστε θεὸν Πολυδεύκεα δεξιόωντο
πάντοθεν ἀγρόμενοι· ἐπειὴ μάλα τοί γ' ἐπὶ δηρὸν
ἀντιβίην Βέβρουξιν ὑπερφιάλοις πολέμιζον.

καὶ δὴ πασσυδίῃ μεγάρων ἔντοσθε Λύκοιο

760 κείν' ἤμαρ φιλότῃ, μετὰ πτολίεθρον ἴοντες,
δαίτην ἀμφίεπον τέρποντό τε θυμὸν ἔπεσβιν.

Ἀλσονίδης μὲν οἱ γενεὴν καὶ οὔνομ' ἐκάστου
σφωϊτέρων μυθεῖθ' ἐτάρων, Πελίαό τ' ἐφετμᾶς,
ἦδ' ὥς Ἀημιάδεσβιν ἐπεξεينوῦντο γυναιξίν,

765 ὅσσα τε Κύζικον ἀμφὶ Δολιονίην ἐτέλεσαν.

Μυσίδα δ' ὥς ἀφίκοντο Κίον θ', ὅθι κάλλιπον ἦρω
Ἑρακλέην ἀέκοντι νόῳ, Γλαύκοιό τε βάξιν
πέφραδε, καὶ Βέβρουκας ὅπως Ἀμυκόν τ' ἐδάϊξαν·
καὶ Φινῆος ἔειπε θεοπροπίας τε δύνῃν τε,

770 ἦδ' ὥς Κυνάεας πέτρας φύγον, ὥς τ' ἀβόλησαν

Ἀητοῖδῃ κατὰ νῆσον. ὃ δ' ἐξείης ἐνέποντος
θέλγεται ἄκουῃ θυμὸν· ἄχος δ' ἔλεν Ἑρακλῆϊ
λειπομένῳ, καὶ τοῖον ἔπος πάντεσσι μετηύδα.

„ὦ φίλοι, οἴου φωτὸς ἀποπλαγχθέντες ἄρωγῆς

de vers. her. p. 39, sed nulla mutatione opus est, quum illa productio usitatissima sit.

749. αὐτῆσι Regg. A. D. E. Med. a m. 1. et ex more Brunck. Beck.

— κρίμψαντας Med.

751. λήξαντος Vat. B.

753. Μαριανδύνους Vat. C. Μαριανδυνούς Vind. — ὀρμηθέντες conjicit Segaar. in Act. Traject. I p. 75 probante Beckio, sed sine causa; ὀρμηθέντες est advectioni.

755. ἀριθμὸν Reg. A. — τοῖο γ' ἔκῃτι ex uno Reg. D. Brunck. Beck. Vide ad I, 334. — Priorem versus partem laudat Etymol. M. p. 141, 30.

757. ἐπεὶ οἱ μάλα τόγ' Reg. A.

759. πανσυδίῃ Guelph. Hoerstel.

760. πολίεθρον Guelph. Hoerstel.

761. δαίτῃ Reg. A. — ἔπεσσι Guelph.

762. De particula καὶ in thesi producta vid. quae ad I, 20 monita sunt; cf. Herm. ad Orph. p. 728. Spitzner. de vers. her. p. 108. 110.

763. μυθεῖτ' Vrat. Flor.

766. Μυσίδα τ' ὥς Flor. Μυσίδα δ' ὥς Brunck. Beck. lectore non monito.

769. θεοπροπίαν Guelph. Hoerstel.

774. ἀποπλαγχθέντες Vrat.

- 775 „πείρετ' ἐς Αἰήτην τόσσον πλόον. εὖ γὰρ ἐγὼ μιν
 „Δασκύλου ἐν μεγάροισι καταυτόθι πατρὸς ἐμοῖο
 „οἶδ' ἐσιδὼν, ὅτε δεῦρο δι' Ἀσίδος ἡπείροιο
 „πεζὸς ἔβη, ζωστῆρα φιλοπτολέμοιο κομίζων
 „Ἰππολύτης· ἐμὲ δ' εὖρε νέον χροάοντα λούλους.
 780 „ἐνθα δ' ἐπὶ Πριόλαο κασιγνήτοιο θανόντος
 „ἡμετέρου Μυσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι, ὄντινα λαὸς
 „οἰκτίστοις ἐλέγοισιν ὁδύρεται ἐξέτι κείνου,
 „ἀθλεύων Τιτὴν ἀπεκαίνυτο πυγμαχέοντα
 „καρτερόν, ὃς πάντεσσι μετέπρεπεν ἡϊθέοισιν
 785 „εἰδὸς τ' ἡδὲ βίην· χαμάδις δέ οἱ ἦλας' ὀδόντας.
 „αὐτὰρ ὁμοῦ Μυσοῖσιν ἐμῶ ὑπὸ πατρὶ δάμασσεν
 „καὶ Φρύγας, οἳ ναίουσιν ὁμῶλακας ἡμῖν ἀρούρας,
 „φῦλά τε Βιθυνῶν αὐτῇ κτεατίσδατο γαίῃ,
 „ἔστ' ἐπὶ Ῥηβαίου προχοὰς σκόπελόν τε Κολώνης·
 790 „Παφλαγόνες τ' ἐπὶ τοῖς Πελοπήϊοι εἵκαθον αὐτῶς,

775. αὐτὰρ ἐγὼ μιν Regg. quatuor.

776. κατ' αὐτόθι vulg., quod h. l. ferri nequit. Junctim exhibent Vatt. A. B. C. D. Regg. A. B. D. E. Med. Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck. — ἐμῖο vulg. ἐοῖο Med. a m. 1. ἐμοῖο Regg. A. B. C. D., Reg. E. et Med. a m. 2. Brunck. Beck., quod necessarium est.

779. χροάοντας λούλους vulg., quod sensus non fert et ex II, 43 natum puto. χροάοντα λούλους Vatt. C. D. Reg. A. et E. ex rasura; sic dedit Steph. et receperunt Brunck. Beck. Sed ita existit hiatus, quem ferendum non ratus Herm. ad Orph. p. 733 correxit χροάοντας λούλον, probante Spitznero de vers. her. p. 152. Sed admodum displicent illi genitivi, nam quem locum confert Spitznerus, Epigr. Adesp. DCXCV v. 1. 2. (Antholog. T. IV p. 260) Πρωθήβην ἔτι κοῦρον, ἔτι χροάοντος λούλον δυνόμενον, ejus longe alia est ratio, quum sequatur participium δυνόμενον. Contra multi loci afferri possunt, quibus χροάων cum accusativo λούλον vel λούλους jungitur; sic Oppian. Cyneg. IV, 347 ἔτι χροάοντες λούλους. Gregor. Nazianz. XI p. 83. ἔτι χροάοντες λούλον. Recte igitur li-

brorum lectionem tuetur Gerhard. Lectt. p. 67, qui etiam p. 189 exempla hiatus ab Apollonio in quinto pede admissi collegit. Quum enim constet Homerum etiam in quinta sede hiatus admisisse (v. Spitzner. p. 146 s.) quidni idem sibi permiserit Apollonius, etiamsi non eadem verba cum hiatu apud Homerum legantur? Earundem certe vocalium α et ι concursus eodem loco reperitur Hom. Od. XXIV, 430 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὤκα ἰκέσθαι. Etymol. M. p. 813, 11 hunc versum laudans habet χροάοντα παρείας, quorum prius nostram lectionem confirmat, alterum ex memoria lapsu natum videtur.

780. ἐνθαδ' Brunck. Beck. invitis libris male, ut supra v. 743.

782. ἐξ ἔτι vulg. Conjunctim scriptum exhibent recte Vatt. A. C. D. Regg. A. B. D. E. Vrat. Brunck. Beck.

783. Τιτὴν Regg. A. C. D. E.

784. πάντεσσιν Guelph. εἵθεοισιν Vrat.

787. Μυγδόνες pro καὶ Φρύγας a quibusdam scribi, tradit uterque Schol., quod priori recensionis tribuendum est.

790. Παφλαγόνες δ' Brunck. Beck. ex uno Reg. D. male.

- „ὄσους Βιλλαίοιο μέλαν περιάγνυται ὕδωρ.
 „ἀλλὰ με νῦν Βέβρυκες ὑπερβάσῃ τ' Ἀμύνκοιο
 „τηλόθι ναιετάοντος ἐνόσφισαν Ἡρακλῆος,
 „δὴν ἀποτεμνόμενοι γαίης ἄλῃς, ὄφρ' ἐβάλλοντο
 795 „οὔρα βαθυρῶείοντος ὕφ' εἰαμεναῖς Ἰπλίοιο.
 „ἔμπης δ' ἐξ ὑμέων ἔδοσαν τίσιν· οὐδὲ ἐ φημί
 „ἥματι τῷδ' ἀέκητι θεῶν ἐπελάσσαι ἄρῃα
 „Τυνδαρίδην Βέβρυξιν, ὅτ' ἀνέρα κεῖνον ἔπεφνε.
 „τῷ νῦν ἦντιν' ἐγὼ τίσαι χάριν ἄρκιος εἰμί,
 800 „τίσω προφρονέως. ἡ γὰρ θείμῃς ἡπεδανοῖσιν
 „ἀνδράσιν, εὗτ' ἄρξωσιν ἀρείονες ἄλλοι ὀφέλλειν.
 „ξυνῇ μὲν πάντεσσιν ὁμόστολον ὕμῃν ἔπεσθαι
 „Δάσκυλον ὀτρυνέω, ἔμὸν νῖέα· τοῖο δ' ἰόντος
 „ἦτ' ἂν ἐϋξείνοισι δι᾽ ἄλῃς ἀντιαίοιτε
 805 „ἀνδράσιν, ὄφρ' αὐτοῖο ποτὶ στόμα Θερμώδοντος.
 „νόσφι δὲ Τυνδαρίδαις Ἀχερουσίδος ὑπόθεν ἄκρης

792. ἀλλ' ἐμὲ Brunck. ut solet, sine libris. — μεν pro με Vind.

794. γαίης et ἐβάλλοντο Guelph.

795. βαρῶείοντος Med. βαθυρῶείοντος Brunck. Beck. — ὑαμεναῖς Schol. Paris. — παρ' εἰαμεναῖς Ἰπλίοιο habet Etymol. M. p. 93, 2.

796. ἔδοσαν Guelph. — Vulgo: οὐδὲ σε φημί et v. 798 Τυνδαρίδην, — ἔπεφνες, ut sit apostrophe ad Pollucem, sed inepta illa; qua si uti voluisset, multo aptior locus fuisset v. 806, ubi quum non allocutus sit Pollucem, et hic eum non potuit alloqui. Neque illa est librorum lectio, sed solius Vat. B. et editionum veterum. Pro σε reliqui codd. omnes habent ἐ, in Reg. C. prorsus omisum est; pro Τυνδαρίδην item omnes habent Τυνδαρίδην; solum ἔπεφνες legitur in Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Reg. C. (de Guelph. non constat), sed Regg. A. B. D. E. habent ἔπεφνεν. Hinc Brunck. eam lectionem restituit, quam in textu exhibui, nisi quod ἐ ex conjectura in γε mutavit probante Beckio. Sed ne illa quidem mutatione opus esse videtur; negligentius locutus est Apollonius, quum ex abundanti adderet pronomen, deinde vero, ut sententia magis perspicua esset, ipsum nomen subjiceret. Cf. IV. 1086.

797. τῷ Flor. — ἀέκοντι Reg. A. — ἐμπελάσσαι Med. Reg. A. Vind. ἐμπελάσαι Vrat. Guelph.

799. τῷ νῦν Brunck. lectore non monito, et legitur sic quidem in Guelph., si fides habenda Hoerstelio, sed neque tam praestans est haec lectio, ut reliquorum omnium librorum lectioni, quae et ipsa sensui aptissima est, anteponenda sit, et tam facile ex errore frequentissimo potuit nasci, ut non dubitaverim cum Beckio vulgatam lectionem revocare. — ἄρκιος Schol. Paris.

800. ἡ vulg. ἡ Vat. C. Brub. Basil. ἡ Vrat. Flor. et alii fortasse libri, quod Brunckius lectore non monito sed sensu flagitante in textu dedit. Delevi accentum.

803. νῖα Med. Vrat. Vind.

804. ἐξ ἄλῃς Vind. διαμπερὲς marg. Reg. B., quod male tantilla auctoritate commoti receperunt Brunck. Beck., nam quod hic dicit, Brunckium eam lectionem ex Etymol. recepisce, falsum est.

805. θερμώδοντες Vind.

806. Τυνδαρίδας Vind. — ἀκτῆς vulg. ἄκρης, quod praebent Scholl., reponendum esse vidit Piers. Veris. p. 16, reposuerunt Brunck. Beck. Vid. ad II, 349. 354.

- „εἶδομαι ἱερὸν αἰπύ· τὸ μὲν μάλα τηλόθι πάντες
 „ναυτίλοι ἄμ πέλαγος θηεύμενοι ἱλάσσονται·
 „καὶ κέ σφιν μετέπειτα πρὸ ἄστεος οἶα θεοῖσιν
 810 „πίονας εὐαρότοιο γύας πεδίοιο ταμοίμην.“
 Ὡς τότε μὲν δαῖτ' ἄμφι πανήμεροι ἐψιόωντο
 ἥρι γε μὴν ἐπὶ νῆα κατήϊσαν ἐγκονέοντες·
 καὶ δ' αὐτὸς σὺν τοῖσι Λύκος κίε, μυρὶ' ὀπάσσας
 δῶρα φέρειν· ἅμα δ' υἷα δόμων ἔκπεμπε νέεσθαι.
 815 Ἐνθα δ' Ἀβαντιάδην πεπρωμένη ἤλασε μοῖρα
 Ἴδμονα, μαντοσύνησι κεκασμένον· ἀλλὰ μιν οὐ τι
 μαντοσύναι ἐδάσσαν, ἐπεὶ χρεὼ ἦγε δαμῆναι·
 κεῖτο γὰρ εἰαμενῇ δονακώδεος ἐν ποταμοῖο
 ψυχόμενος λαρόνας τε καὶ ἄσπετον ἰλύϊ νηδὺν
 820 κᾶπριος ἀργιόδων, ὀλοὸν τέρας, ὃν ἶα καὶ αὐταὶ
 Νύμφαι ἐλειονόμοι ὑπεδείδισαν· οὐδέ τις ἀνδρῶν
 ἡίδει· οἷος δὲ κατὰ πλατὺ βόσκετο τίφος.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἰλυόεντος ἀνὰ θρωσμονὸς ποταμοῖο
 νίσσεται Ἀβαντιάδης· ὃ δ' ἄρ' ἐκ ποθεν ἀφράστοιο
 825 ὕψι μάλ' ἐκ δονάκων ἀνεπάλμενος ἤλασε μηρὸν
 αἰγδην, μέσσας δὲ σὺν ὀστέφ ἵνας ἔκερσεν.
 ὀξὺ δ' ὃ γε κλάγξας οὐδεὶ πέσεν· οἱ δὲ τυπέντος
 ἀθρόοι ἀντιάχθησαν. ὀρέξατο δ' αἰψ' ὀλοοῖο
 Πηλεὺς αἰγανέην φυγάδ' εἰς ἔλος ὀρμηθέντος
 830 καπρίου· ἔσσυτο δ' αὐτὶς ἐναντίος· ἀλλὰ μιν Ἴδας
 οὔτασε, βεβρυχὼς δὲ θοῶ περικάππεσε δουρί.

807. Hic versus deest in Vatt. A. D. Regg. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind.

808. ναυτίλλοι Flor. Brub. Basil.

809. σφι Vrat. Vind. Brunck. Beck. — θεοῖσιν Med.

810. γυίας Vrat. Vind.

811. ἀμφηπανήμεροι et a m. 2 ἀμφήμεροι Med. — ἐπονέοντο pro ἐψιόωντο Vat. B. — Posterius hemistichium laudat Etymol. M. p. 406, 14.

813. ὀπάσας Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

814. ἐνθαδ' Brunck. Beck. ut saepius. — ἦρπασε conjecit Wakef., quod refellere non operae pretium est.

819. λαρόνα Vrat. Vind.

820. ὀλεὸν Vatt. A. C.

823. θρωσμονὸς πεδίοιο scripsit

Steph. Thesaur. L. gr. T. I p. 1576, errore incertum an conjectura; recepit tamen Brunckius. Sed nihil mutandum est; ποταμός latiore sensu de palude etiam dictum est, quam fluvius efficiebat, itaque θρωσμοὶ πεδίοιο, quos ἀναβολὰς recte interpretantur Scholl., sunt editiora illius paludis loca. Id docent etiam ipsa poetæ verba, in palude enim jacebat aper et prope ad eum accessit Idmon.

824. νείσεται vulg. νείσσει Vind. νίσσει Regg. quinque, Vrat. Brunck. Beck.

826. μέσσαι Med. μάσας Etymol. M. p. 41, 29.

827. ἐγκλάγξας Guelph. Hoerstel. — τυπέντες Vatt. A. C. D. Med. Ald.

831. βεβρυχὸς Guelph. — Try-

- καὶ τὸν μὲν χαμάδις λίπον αὐτόθι πεπιηῶτα
τὸν δ' ἔταροι ἐπὶ νῆα φέρον ψυχορράγοντα,
ἀννύμενοι, χεῖρεςσι δ' ἑὼν ἐνικάτθαν' ἑταίρων.
- 835 Ἐνθα δὲ ναυτιλῆς μὲν ἐρητύοντο μέλεσθαι,
ἀμφὶ δὲ κηδεῖη νέκνος μένον ἀσχαλόωντες.
ἥματα δὲ τρία πάντα γόων· ἑτέρῳ δὲ μιν ἦδη
τάρχυνον μεγαλωστί· συνεκτερέϊξε δὲ λαὸς
αὐτῷ ὁμοῦ βασιλῆϊ Λύκῳ· παρὰ δ' ἄσπετα μῆλα,
- 840 ἥ θέμις οἰχομένοισι, ταφήϊα λαιμοτόμησαν.
καὶ δὴ τοι κέχνται τοῦδ' ἀνέρος ἐν χθονὶ κείνῃ
τύμβος· σῆμα δ' ἔπεστι καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι
νῆτου ἐκ κοτίνοιο φάλαγξ· θαλέθει δέ τε φύλλοις
ἄκρης τυτθὸν ἔνερθ' Ἀχερουσίδος. εἰ δέ με καὶ τὸ
- 845 χρεῖῳ ἀπηλεγέως Μουσέων ὕπο γηρύσασθαι,
τόνδε πολιissoῦχον διεπέφραδε Βοιωτοῖσιν
Νισαίοισι τε Φοῖβος ἐπιρρήδην ἰλάεσθαι,
ἀμφὶ δὲ τὴν γε φάλαγγα παλαιγενέος κοτίνοιο
ἄστυ βαλεῖν· οἱ δ' ἀντὶ θεουδέος Αἰολίδαο
- 850 Ἰδμονος εἰσέτι νῦν Ἀγαμήστορα κυδαίνουσιν,
Τίς γάρ οἱ δὴ θάνεν ἄλλος; ἐπεὶ καὶ ἔτ' αὐτὶς ἔχεναν

phiod. v. 576. δυοφερῇ περιμάππε-
σεν αἰχμῇ.

832. τοὶ μὲν Guelph. Hoerstel.

833. ψυχορράγοντα Brunck.
Beck.

834. ἐνὶ κἀτθαν' vulg. ἐνικάτ-
θαν' ex Regg. A. B. E. Brunck.
Beck. recte, quamquam causa non
perspecta; praepositio enim substan-
tivo postposita non debet caesura ab
eo disjungi, neque medio in versu
praepositio a verbo divelli. Sic ne-
que supra v. 831 recte scriberetur
δοῶ περὶ κἀππεσε, neque apud Mu-
saeum v. 271 ἑμοῖς ἐνὶ κἀτθεο κόλ-
ποις, ubi vid. Wernick. Cf. idem ad
Tryphiod. v. 424. Gerhard. Lectt.
p. 130 sqq.

835. ἐνθάδε Brunck. Beck. sine
libris ut saepe.

836. κηδεῖην Regg. A. B. C. E.
facili errore ex iota subscripto.

838. συνεκτερέϊξε ex Vrat. Vind.
dederunt Brunck. Beck., quod cur eis
praestare visum sit praecedente im-
perfecto τάρχυνον, non video. Me-

rus est librariorum error, qui recur-
rit infra v. 857.

839. πάρα Flor. Brub. Basil.

840. λαιοτόμησαν Reg. A. Guelph.

841. καὶ δ' ἥτοι legi jubet Herm.
ad h. H. in Ven. 226, sed particulis
καὶ δέ hic non est locus, neque καὶ
δ' ἥτοι usquam juncta legere me-
mini, et δὴ τοι non recte ab eo ubi-
que expelli videbimus ad III, 958.

842. βῆμα Vat. C. — δ' ἐνεπι
Guelph., errore frequentissimo pro
ἔνεστι, sed Hoerstelii sagacitas in-
de δ' ἐπι (sic) exculsit.

843. φάλαγγι θαλέει Guelph., quod
placuit Hoerstelio.

844. τυτθὸν Med. a m. 1. — δ'
ἐμὲ Brunck. ut solet.

847. Νισαίοισι vulg. Νισσαίοισι
Steph. Νισαίοισι Brunck. Beck. ut
supra v. 747. — ἐπιρρήδην Brunck.
Beck.

848. τῇνδε Schol. Flor.

851. ἑσαῦτις Brunck. ex conjectu-
ra, sine causa; ἔτ' αὐτὶς est etiam
iterum.

ἤρωες τότε τύμβον ἀποφθιμένου ἐτάροιο.
δοιὰ γὰρ οὖν κείνων ἔτι σήματα φαίνεται ἀνδρῶν.

Ἀγνιάδην Τίφυν θανέειν φάτις· οὐδέ οἱ ἦεν

855 μοῖρ' ἔτι ναυτίλλεσθαι ἐκαστέρω. ἀλλὰ νῦ καὶ τὸν
αὐθι μινυνθαδίη πάτρης ἐκὰς εὐνάσε νοῦσος,
εἰσότ' Ἀβαντιάδαο νέκυν κτερεῖζεν ὄμιλος.

ἄτλητον δ' ὁλοῶ ἐπὶ πῆματι κῆδος ἔλοντο.

δὴ γὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε παρασχεδὸν ἐκτερεῖζαν

860 αὐτοῦ, ἀμχανίῃσιν ἀλὸς προπάροιθε πεσόντες,
ἐντυπὰς εὐκῆλως εἰλυμένοι, οὔτε τι σίτου
μνῶντ' οὔτε ποτοῖο· κατήμυσαν δ' ἀχέεσσι
θυμὸν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπ' ἐλπίδος ἔπλετο νόστος.
καὶ νῦ κ' ἔτι προτέρω τετιμημένοι ἰσχανόωντο,

865 εἰ μὴ ἄρ' Ἀγκαῖω περιώδιον ἔμβαλεν Ἥρη
θάρος, ὃν Ἰμβρασίοισι παρ' ὕδασιν Ἀστυπάλαια
τίκτε Ποσειδάωνι· περιπρὸ γὰρ εὖ ἐκέκαστο
ἰθύνειν, Πηλῆα δ' ἐπεσσύμενος προσέειπεν.

„Αἰακίδη, πῶς καλὸν ἀφειδήσαντας ἀέθλων

870 „γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ δὴν ἔμμεναι; σὺ μὲν ἄρῃος

„ἰδριν ἰόντα με τόσσον ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων

„Παρθενίης ἀπάνευθεν, ὅσον τ' ἐπίστορα νηῶν.

„τῷ μὴ τοι τυτθὸν γε δέος περὶ νηϊ πλεῖσθω.

„ὥς δὲ καὶ ἄλλοι δεῦρο δαήμονες ἄνδρες ἔασιν,

875 „τῶν ὅτινα πρύμνης ἐπιβήσομεν, οὔτις ἰάψει

853. ἐκείνων Med. Vrat. Vind.

855. ἐκαστέρω Guelph. — Versus
deest in Vat. B.

856. εὐνάσε Med. a m. 1.

857. εἰς ὅτ' Vatt. A. B. D. Vrat.
εἰσοκ' Regg. A. B. C. D. Guelph.
Schol. Paris., sed A. vulgatam in
margine habet. — Ἀβαντιάδεω Regg.
quatuor et ἐκτερεῖζεν Reg. B., unde
hanc lectionem effinxit Brunckius, a
Beckio receptam: Ἀβαντιάδεω νέ-
κυν ἐκτερεῖζεν, quae quomodo tere-
tibus auribus, quas aliis locis jactat,
magis quam vulgata placere potuerit,
nescio. — κτερεῖζεν Guelph. Vrat.
Vind.

861. εἰλημένοι vulg. εἰλημένοι
Reg. E. εἰλυμένοι Vatt. A. C. D.
Regg. A. B. C. D. Med. (cod. ap.
Dorvill. ad Char. p. 607) Guelph.
Vrat. Vind. Brunck. Beck. Confu-

sio frequens, v. Dorvill. l. c. — οὔτ'
ἔτι Vrat.

862. κατὰ τ' ἤμυσαν Flor. κατ'
ἤμυσαν Brub. Basil. κατήμυσαν con-
jecit Lennep. ad. Coluth. p. 149, de
activa verbi vi dubitans, quem refel-
lit Wernick: ad Tryph. p. 54. s.

864. κέ τι vulg. κ' ἔτι Vatt. A. C.
D. Regg. A. D. E. Guelph. Brunck,
Beck.

867. περὶ πρὸ Vat. A. Schol. Paris.

868. ἐπ' ἐσσύμενος Vind.

869. Αἰακίδη Vind.

871. ὄντα Guelph.

873. μὴ τι Vat. B. Regg. B. C.
D. E.

874. ὅλλοι vulg., quod sensus non
fert. ἄλλοι Reg. D. Brunck. Beck, —
ἔασιν Med. Vrat. ἔασσι Guelph.

875. τῶν τίνα Guelph. τῶν ὄντι-
να Vrat. Vind.

„ναυτιλὴν. ἀλλ’ ὦκα, παραιφάμενος τάδε πάντα,
„θαρσαλέως ὁρόθυνον ἐπιμνήσασθαι ἀέθλου.“

Ὡς φάτο· τοῖο δὲ θυμὸς ὀρέξατο γηθοσύνησιν,
αὐτίκα δ’ οὐ μετὰ δηρὸν ἐνὶ μέσσοις ἀγόρευσεν·

- 880 „Δαιμόνιοι, τί νυ πένθος ἐτώσιον ἴσχομεν αὐτως;
[„οἱ μὲν γὰρ ποθι τοῦτον, ὃν ἔλλαχον, οἶτον ὄλοντο·]
„ἡμῖν μὲν γὰρ ἔασι κυβερνητῆρες ὁμίλῳ,
„καὶ πολέες. τῷ μὴ τι διατριβώμεθα πείρης·
„ἀλλ’ ἔγρεσθ’ εἰς ἔργον, ἀπορῶντες ἀνίας.“

- 885 Τὸν δ’ αὖτ’ Αἰδονος υἱὸς ἀμχανέων προσέειπεν·
„Αἰακίδη, πῇ δ’ οἶδε κυβερνητῆρες ἔασιν;
„οὓς μὲν γὰρ τοπάροιθε δαήμονας εὐχόμεθ’ εἶναι,
„οἱ δὲ κατήφησαντες ἑμεῦ πλέον ἀσχαλώσιν·
„τῷ καὶ ὁμοῦ φθιμένοισι κακὴν προτιόσσομαι ἄτην,
890 „εἰ δὴ μὴτ’ ὀλοοῖο μετὰ πτόλιν Αἰήταο
„ἔσβεται, ἥε καὶ αὐτίς ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκέσθαι
„πετράων ἔκτοσθε, κατ’ αὐτόθι δ’ ἄμμε καλύψει
„ἀκλειῶς κακὸς οἶτος ἐτώσια γηράσκοντας.“

Ὡς ἔφατ’· Ἀγκάϊος δὲ μάλ’ ἐσσυμένως ὑπέδεκτο

877. ὁρόθυμεν Med. — ἀέθλων
Guelph. Hoerstel.

878. τοῖσι δὲ Guelph. Hoerstel.
— ὀρέξατο Vat. D. ὀρέξατο Vat. A.
Med. ἀέξατο Guelph. Hoerstel.

879. ἀγόρευεν Vrat. Vind.

880. αὐτοῦ Regg. A. C. αὐτως
Brunck. Hom. II. VI, 55 τῇ δὲ σὺ
κῆδεαι αὐτως ἀνδρῶν; XXI, 106
τῇ ὀλοφύρεαι αὐτως;

881. ἔλαχον Guelph.

882. ἡμῖν δ’ ἄλλοι ἔασι ex con-
jectura dedit Brunck., obsequente
Beckio. Sed verius iudicavit Ger-
hard. p. 34, v. 881 ex priorē recen-
sione superesse, in qua v. 882 aut
ita ut Brunckius coniecit, aut aliter
legebatur, in posteriore vero recen-
sione v. 881 a poeta deletum, et
v. 882 ita scriptum esse, ut in li-
bris nunc legitur. Et recte id fecit
poeta, nam v. 881 prorsus ab hoc
loco alienus est. De morte illorum
jam non lugebant Argonautae, sed
de eo anxii erant, quod navis guber-
nator perierat. Itaque de hoc solo
eos consolari debebat Peleus, et hoc

quoque solum respicit Iason respon-
dens v. 886 sqq. His causis commo-
tus v. 881 uncis inclusi, v. 882 libro-
rum lectionem revocavi.

884. ἀπορῶντες Reg. C. Brun-
ckius et Beck.

886. τῇ Vind. ποῖ Reg. D. ποῦ
Reg. B. Perpetua est harum par-
ticularum confusio, neque tam exigua
auctoritate ποῦ scribere debebant
Brunck. Beck., quum satis constet,
πῇ de loco usurpari, ut sit ubi? cf.
Hom. II. XIII, 307, quem locum in-
star omnium laudo. — οὔτε Reg. D.,
quae auctoritas suffecit Brunckio et
Beckio, ut vulgatum οἶδε ejicerent,
quod sensui aptissimum est: ubi sunt
hi, quos dixisti, gubernatores? v.
Wolf. ad Lept. p. 272.

887. τοπάροιθεν Flor. τὸ πάροι-
θεν Vrat.

888. οἶδε vulg. οἱ δὲ Vrat., quod
necessario recipiendum duxi, et vel
sine libro dedissem, cf. Hom. II. IX,
508. X, 490. XI, 409. — πλόον
Guelph. Hoerstel.

890. εἰ δὲ Guelph.

- 895 νῆα θοὴν ἄξειν· δὴ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ' ὄρη.
τόν δὲ μέτ' Ἑργῖνος, καὶ Ναύπλιος, Εὐφρημός τε
ᾤονντ', ἰδύνειν λεληγμένοι. ἀλλ' ἄρα τοὺς γε
ἔσχεθον· Ἀγκαίῳ δὲ πολεῖς ἤνησαν ἐταίρων.
Ἥοιο δ' ἤπειτα δυωδεκάτῳ ἐπέβαινον
900 ἤματι· δὴ γὰρ σφιν Ζεφύρου μέγας οὔρος ἤητο.
καρπαλίμως δ' Ἀχέροντα διεξέπερσεν ἐρετμοῖς,
ἐκ δ' ἔχεαν πίσυνοι ἀνέμῳ λῖνα, πούλῳ δ' ἐπιπρό
λαιφῶν πεπταμένων τέμνον πλόον εὐδιόωντες.
ᾧκα δὲ Καλλιχόροιο παρὰ προχοᾶς ποταμοῖο
905 ἤλυθον, ἔνθ' ἐνέπουσι Διὸς Νυσῆϊον νῖα,
Ἰνδῶν ἠνίκα φύλα λιπὼν κατενέσσαστο Θήβας,
ὀργιάσαι στήσαι τε χοροὺς ἄντροιο πάροιθεν,
ὧ ἐν ἀμειδίτους ἀγίας εὐνάζετο νύκτας,
ἔξ οὗ Καλλίχορον ποταμὸν περυναϊετάοντες
910 ἦδὲ καὶ Αὔλιον ἄντρον ἐπωννυμὴν καλέουσιν.

895. ἐτράπετ' Brub. Basil. Hoelzlin. Shaw. μετετράπετο habet Schol. Paris. et Schol. Flor. quoque explicat μετέπεσε καὶ μετετράπη. Num legerunt: μετὰ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ' ὄρη?

897. ὄρουντ' vulg. ᾤονντ' Reg. D. Guelph. Vrat. Vind., quod recepi, quia ubique cum augmento apud Nostrum legitur, ᾤονντο I, 349. 1104. II, 122. Tantum III, 439 vulgo ὄρουντο legitur. sed ibi quoque libri ᾤονντο praebent. Cf. Spitzner. de vers. her. p. 246.

898. ἤνυσαν Vat. A.

900. σφι Regg. A. C. D. E. Brunckius et Beck. — Ζέφυρος ex Regg. A. C. E. dederunt Brunck. Beck. male. Sic IV, 768. Ζεφύρου γε μὲν οὔρος ἤητο.

902. πολὺ Vrat. Vind. Flor. — ἐπὶ πρό Vat. A.

903. λαίφεσι πεπταμένοις ex conjectura dedit Brunck., quia ita Nostrum locutus est IV, 299. 1229. 1623. Oppian. Hal. I, 222, sed inde non sequitur, non potuisse etiam genitivos poni. Recte igitur vulgatam revocavit Beckius.

904. Καλλιχόριοι Guelph.

906. ἰνίκα Vind. — κατεμάσσαστο Med. Ald.

908. ἀγρίας Reg. A. — εὐνάζετο var. lect. in marg. Vrat. ἠύλιζετο Etymol. M. p. 82, 28, quod recipi jubent vir doctus in Observ. Miscell. Vol. II p. 120 et Ruhnk. ep. crit. p. 297 s., recepit Beckius. Et revera necessarium videtur, huc enim spectat origo nominis Αὔλιον ἄντρον v. 910, quod, nisi αὐλίζεσθαι praecedat, non habere videtur, unde derivetur; quemadmodum idem Etymol. p. 170, 40 laudans v. 910 haec habet: Αὔλιον ἄντρον, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ αὐλισθῆναι τὸν Διόνυσον. Sed vulgatae lectioni patrocinari videtur Stephan. Byz. s. v. Αὐλή, qui haec dicit: Αὔλιον ἄντρον, παρὰ τὸ ἐκεῖ χορεύειν et deinde v. 907 laudat. Hic igitur profecto non legit ἠύλιζετο. Et si antri nomen communem cum fluvio originem habet, derivandum erit παρὰ τοὺς αὐλοὺς, ad quorum modos saltabatur, quique tam necessario cum saltatione conjuncti erant, ut eos diserte commemorare non opus esset. Ita vulgata lectio vindicari poterit, tum altera lectio Grammatici acumini tribuenda erit, qui Αὔλιον a verbo αὐλίζεσθαι derivari oportere putabat.

910. Αὔλιον vulg. Accentum in antepenultima collocant Vrat., Etymol. et Steph. II. cc. Brunck. Beck.

- Ἐνθεν δὲ Σθενέλου τάφον ἔδρακον Ἀκτορίδαο,
 ὅς ῥά τ' Ἀμαξονίδων πολυθαρκέος ἐκ πολέμοιο
 ἄψ ἀνιών, δὴ γὰρ συνανήλυθεν Ἡρακλεῖ,
 βλήμενος ἰὼ κείθεν ἐπ' ἀγκιάλου θάνεν ἀκτῆς.
 915 οὐ μὲν θην προτέρω ἔτ' ἐμέτρεον. ἦκε γὰρ αὐτῇ
 Φερσεφόνῃ ψυχὴν πολυδάκρυον Ἀκτορίδαο
 λισσομένην τυτθὸν περ ὁμήθεας ἄνδρας ἰδέσθαι.
 τύμβου δὲ στεφάνης ἐπιβὰς σκοπιάζετο νῆα,
 τοῖος ἐὼν, οἷος πόλεμόνδ' ἔεν· ἀμφὶ δὲ καλῇ
 920 τετράφαλος φοίνικι λόφῳ ἐπελάμπετο πῆληξ.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν αὐτὶς ἔδυνε μέλαν ζόφον· οἱ δ' ἐσιδόντες
 θάμβησαν· τοὺς δ' ὥρσε θεοπροπέων ἐπικέλσαι
 Ἀμπυκίδης Μόψος, λοιβῆσί τε μειλίξασθαι.
 οἱ δ' ἀνὰ μὲν κραιπνῶς λαῖφος σπάσαν, ἐκ δὲ βαλόντες
 925 πείσματ' ἐν αἰγιαλῷ Σθενέλου τάφον ἀμφεπέποντο,
 χύτλα τέ οἱ χεύοντο, καὶ ἤγνισαν ἔντομα μῆλων.
 ἄνδιχα δ' αὖ χύτλων νηοσδόρ' Ἀπόλλωνι
 βωμόν δειμάμενοι μῆλ' ἐφλεγον· ἄν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
 θῆκε λύρην· ἐκ τοῦ δὲ Λύρη πέλει οὖνομα χῶρον.
 930 Αὐτίκα δ' οἳ γ' ἀνέμοιο κατασπέρχοντος ἔβησαν
 νῆ' ἐπι· καδδ' ἄρα λαῖφος ἐρυσσάμενοι τανύοντο
 ἐς πόδας ἀμφοτέρους· ἡ δ' ἐς πέλαγος πεφόρητο
 ἔντενές, ἥντε τίς τε δι' ἡέρος ὑπόδι κίρκος
 ταρσὸν ἐφείς πνοιῇ φέρεται ταχύς, οὐδὲ τινάσσει

914. θάμεν Med.

915. ἀνέμέτρεον Schol. uterque, unde receperunt Steph. Hoelzlinus Shaw., sed codd. et edd. veteres omnes habent ἔτ' ἐμέτρεον, quod cum Brunck. et Beck. revocavi.

921. μέλαν vulg. μέλαν Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind., quod recte praetulerunt Brunck. Beck. Nigrum colorem omnibus rebus inferis tribui notissimum. — οἳ τ' Reg. A.

922. θεοπροπέων Reg. A.

925. πίσματ' Med. — ἀμφεπέποντο Flor.

926. χεύοντο Brunck. sine codd. propter sequens ἤγνισαν, quasi non vidisset, et ἀμφεπέποντο praecedere. ἤγνισαν conjecit Rutgers. var. lect. p. 10, quo non opus est; ἀγνίζειν est sacrificare, comburere, v. Musgr. ad

Soph. Antig. 196, quem neque noster locus fugit, et Jacobs. ad Anthol. Pal. p. 815.

928. μῆρ' ἐφλεγον conjectura dedit Brunck., quia Diis superis non integrae victimae, sed partes tantum earum comburebantur. Sed quamquam ita etiam in Vat. C. legitur, non tamen cum Beckio recepi, nam quum dicit μῆλ' ἐφλεγον, non hoc dicit poeta, integras oves combustas esse, sed per se intelligitur, de iis partibus sermonem esse, quae comburi solebant; eodem modo loquitur I, 302 s. et II, 1172. Praeterea μῆρα ut rarius apud Homerum, ita apud Apollonium nunquam legitur.

929. ἐκ δὲ τοῦ Steph. operarum errore. — ὄνομα Vrat. Vind.

934. φέρεται πνοιῇ Reg. A. — φόρεται Vind.

- 935 ῥίπην, εὐκήλοισιν ἐνευδιόων περὺρεσσιν.
καὶ δὴ Παρθενίοιο ῥοὰς ἀλιμυρῆεντος,
πρηϋτάτου ποταμοῦ, παρεμέτρεον, ὃ ἐνὶ κούρη
Ἀητωῖς, ἄγρηθεν ὅτ' οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
ὃν δέμας ἱμερτοῖσιν ἀναψύχει ὑδάτεσσιν.
- 940 νυκτὶ τ' ἔπειτ' ἄλληκτον ἐπιπροτέρωσε θέοντες,
Σήσαμον αἰπεινούς τε παρεξένεοντ' Ἐρυθίνους,
Κρωβιάλον, Κρώμναν τε, καὶ ὑλήεντα Κύτωρον.
ἐνθεν δ' αὖτε Κάραμβιν ἄμ' ἡέλιοιο βολῆσιν
γνάμψαντες, παρὰ πούλυν ἔπειτ' ἤλαυνον ἔρετμοῖς
- 945 αἰγιαλὸν, πρόπαν ἤμαρ ὁμῶς, καὶ ἐπ' ἡματι νύκτα.
Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονὸς, ἐνθα Σινώπην,
θυγατέρ' Ἀσωποῖο, καθίσσατο, καὶ οἱ ὅπασσε
παρθενίην Ζεὺς αὐτὸς ὑποσχεσίησι δολωθεῖς.
δὴ γὰρ ὁ μὲν φιλότητος ἐέλδετο· νεῦσε δ' ὄγ' αὐτῇ
- 950 δωσέμεναι, ὃ κεν ἦσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν.
ἣ δέ ἐ παρθενίην ἡτήσατο κερδοσύνησιν.
ὥς δὲ καὶ Ἀπόλλωνα παρήπαφεν, εὐνηθῆναι

935. εὐκήλοισιν Brunckius nescio quid agens ex uno Reg. D. recepit, et cum eo Beckius, unde in lexica immigravit error, Apollonium feminino εὐκήλη uti, Nihil falsius; Apollonius ubique εὐκήλος communi genere habet III, 769. IV, 61. 1249, et illa unius libri lectio ex irequentissima terminationum οἰσι et ῃσι confusione nata est, de qua vid. ad I, 128. Itaque deleatur in lexicis. — περὺρεσσιν Med. περὺρεσσι Vrat.

938. εἰσαναβαίνῃ Reg. B. Med. Guelph. Vrat. Vind. εἰσαναβαίνοι Reg. E. et suprascr. in Reg. A. Sed indicativus recte se habet ut I, 1100, ubi eadem est varietas.

939. ἀναψύχει ἱμερτοῖσιν Vrat. Vind. — ὑδάτοισι Guelph.

940. ἄλληκτον Vat. B. Reg. E. Flor. Brub. Basil. — ἐπὶ προτέρωσε Vrat. Brunck. Beck.

941. παρεξέρεοντ' Reg. A.

942. Κρωβύαλον Vat. C. — Hunc versum laudant Steph. Byz. s. v. Κρωβιάλος, Eustath. ad II. p. 274 ed. Bas. et Etymol. M. p. 541, 36.

943. ἐνθαδὲ αὖτε male et sine codd. Steph. Hoelzlin. Shaw. ἐνθα

δ' αὖτε Med. a m. 1. et edd. vett. ἐνθαδ' αὖτε Vatt. A. B. C. D. Regg. A. B. ἐνθ' αὖτε Reg. E. ἐνθεν διαῦλα Vind. ἐνθεν δ' αὖτε Med. a m. 2. Reg. D. Guelph. Vrat., quod recte receperunt Brunck. Beck. — Κάραμβιν Vind. et Vrat. a m. 1.

944. πούλυν Vind.

945. ὁμῶς καὶ ἐπ' ἡματι Vat. B. Guelph. et edd. usque ad Brunck. ὁμῶς ἐπ' ἡματι Vatt. A. C. D. Med. Vrat. Vind. ὁμῶς ἐπὶ ἡματι Regg. quinque, unde Brunckius ex conjectura dedit ὁμῶς τ' ἐπὶ ἡματι, quod recepit Beck., sed improbant Herm. ad Orph. p. 733 et Gerhard. p. 189, ille propter hiatum, quem ferri posse vidimus supra ad II, 660, hic quia nulla librorum auctoritate nititur. Uterque vulgatam probat, quam et ego in textu exhibui, ut a conjectura abstinere, sed quum illud καὶ a tot libris absit, ita potius legendum puto: πρόπαν ἤμαρ ὁμῶς, ἐπὶ τ' ἡματι νύκτα. Facile T post I excidere potuit, hinc reliquae turbae ortae sunt. — Post ὁμῶς comma non ponere debebam, sed posui, ne ὁμῶς cum sequentibus male jungatur, ut vulgo fit commate ante ὁμῶς posito.

ἰέμενον, ποταμόν τ' ἐπὶ τοῖς Ἄλυν· οὐδὲ μὲν ἀνδρῶν
τὴν γέ τις ἱμερτῆσιν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασθεν.

955 ἔνθα δὲ Τρικκαίοιο ἀγανού Δηϊμάχοιο
υῖες, Δηϊλέων τε καὶ Αὐτόλυκος Φλόγιός τε,
τῆμόσδ' Ἡρακλῆος ἀποπλαγχθέντες, ἔναιον·
οἳ ῥα τόθ', ὥς ἐνόησαν ἀριστῆων στόλον ἀνδρῶν,
σφαῖς αὐτοὺς νημερτὲς ἐπέφραδον ἀντιάσαντες·

960 οὐδ' ἔτι μιμνάζειν θέλον ἔμπεδον, ἀλλ' ἐνὶ νηϊ
Ἀργέστοιο παρᾶσσον ἐπιπνεύοντος ἔβησαν.
τοῖσι δ' ὁμοῦ μετέπειτα θοῇ πεφορημένοι αὔρη
λεῖπον Ἄλυν ποταμόν, λεῖπον δ' ἀγχιζόοον Ἴωιν,
ἣδὲ καὶ Ἀσσυρίης πρόχυσιν χθονός· ἥματι δ' αὐτῶ

954. ἱμερτοῖσιν Vatt. A. D. Regg. A. D. E. — ἐν omittit Guelph. Brub. Basil. — ἀγκύνῃσι Flor. Brub. Basil.

955. Τρικκαίοιο Vat. B. Τρικκαίοιο Vat. D. Τρικκαίοιο Vrat.

956. Φλόγιος vulg. Accentum in antepenultima ponunt Vrat. (et alii fortasse codd.) Brunck. Beck.

957. τῆμος, ὅθ' Ἡρακλῆος ἀποπλαγχθέντες, ἔναιον vulg. sine nexu, quem restituere conatus est Brunck. admodum violenta conjectura ἀπεπλάγχθησαν reponens. Melius Beckius, codicum Regiorum vestigiis insistens, quorum A. et marg. B. habent ἀποπλάγχθεν παρέναιον, D. ἀποπλάγχθεν παρέναιον, rescripsit: ἀπεπλάγχθεν, παρέναιον. Sed neque hoc verum videtur; primum enim debetur codicibus Regg., quibus in ejusmodi rebus minima fides habenda, quoniam saepe conjecturis ad versus sanandos interpolati inveniuntur (cf. Gerhard, p. 49), deinde παραναίω ab epicorum usu prorsus sejunctum est, et si in usu esset, tamen παρὰ h. l. plane otiosum foret; postremo displicet constructio ὅτε ἀπεπλάγχθησαν, cujus loco necessario poeta participio uti debebat et aliis locis usus est, ut I, 316. 1325. Itaque in ὅθ' potius, quod supervacaneum est, vitium quaerendum est, et unice vera videtur emendatio Gerhardi, qui p. 49 τῆμος ὅθ' in τῆμόσδ' mutavit, quod sensui ita satisfacit, ut in textum receperim.

958. τότ' Flor.

959. σφαῖς displicet Spitznero de

vers. her. p. 190, quia et Apollonius et reliqui hujus generis poetae semper σφαῖς dicunt; sed perspicuum est, σφαῖς dici debuisse, quia initio versus collocatum est. Est sane hic unicus Apollonii versus a σφαῖς incipiens, neque apud Homerum unquam hoc vocabulum versus initio ponitur.

960. οὐδέ τι Vrat. — θέλον quum sit forma non Homérica, Hermann. ad Hymn. Apollon, 48 ἄδεν scribi voluit, sed vulgatam recte tuetur Gerhard. p. 90 s.

961. παρ' ἄσσον vulg. et Etymol. M. p. 136, 26, ubi hic versus laudatur. Conjunctim habent Regg. A. D. E. Brunck. Beck.

963. λίπον δ' Med. Vrat. Vind. — ἀγχιζόοον Reg. C. Brunck. Beck. — Etymol. M. 475, 43 auctoris nomine non addito haec verba laudat; ποταμόν ἀγχιζόοον Ἴωιν, ubi reliqua per errorem excidisse perspicuum est.

964. Schol. Flor. ad hunc versum, πρόχυσιν Ἀσσυρίης explicans, haec habet: ὥς καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω·

λεῖπον Ἄλυν ποταμόν, λεῖπον δ' ἄλμυρῶν χώρην,
Ἀσσυρίης ἀνέχονσαν ἀπὸ χθονός.

Eadem fere Schol. Paris., qui posterius hemistichium omittit. Sed in superioribus haec non leguntur. Manifestum est, haec ad nostrum locum pertinere et ad priorem recensionem referenda esse, Scholiastas vero falso de loco superiore cogitasse. Ceterum versum, ut nunc legitur, ante

- 965 γνάμψαν Ἀμαξονίδων ἑκαθεν λιμενήοχον ἄκρην.
 Ἐνθα ποτὲ προμολοῦσαν Ἀρητιάδα Μελανίππην
 ἦρως Ἡρακλῆς ἐλοχῆσατο, καὶ οἱ ἄποινα
 Ἱππολύτη ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν
 ἀμφὶ κασιγνήτης· ὁ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.
 970 τῆς οἱ γ' ἐν κόλπῳ, προχοαῖς ἐπὶ Θερμώδοντος,
 κέλσαν, ἐπεὶ καὶ πόντος ὀρίνετο νισσομένοισιν.
 τῷ δ' οὔτις ποταμῶν ἐναλίγκιος, οὐδὲ ῥέεθρα
 τόσσ' ἐπὶ γαῖαν ἦσι παρῆς ἔθεν ἄνδιχα βάλλων.
 τετράκις εἰς ἑκατὸν δεύοιτό κεν, εἴ τις ἕκαστα
 975 πεμπάζοι· μία δ' οἷα ἐτήτυμος ἔπλετο πηγῇ.
 ἡ μὲν τ' ἐξ ὀρέων κατανίσσεται ἡπειρόνδε
 ὑψηλῶν, ἃ τε φασὶν Ἀμαξόνια κλείεσθαι.
 ἔνθεν δ' αἰπυτέρῃ ἐπικίδνεται ἔνδοθι γαῖαν
 ἀντικρὺ· τῷ καὶ οἱ ἐπίστροφοι εἰσὶ κέλευθοι·
 980 αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη, ὅπη κύρσειε μάλιστα
 ἡπίρου χθαμαλῆς, εἰλίσσεται· ἡ μὲν ἄπωθεν,
 ἡ δὲ πέλας· πολέες δὲ πόροι νώνυμοι ἔασιν,
 ὅπη ὑπεξαφύονται· ὁ δ' ἀμφοδὸν ἄμμιγα παύροις
 Πόντον ἐς Ἀξεινον κυρτὴν ὑπερεύγεται ἄκρην.

oculos habuit Dionys. Perieg. 772
 τοὺς δὲ μετ' Ἀσσυρίης προχυσίς
 χθονὸς ἐκτετάνυσται.

965. λιμενήοχον suprascr. o
 Guelph. λιμενίοχον Schol. Paris.
 Hunc cum quatuor proximis versibus
 laudat Tzetz. ad Lycophr. 1327.

966. προμολοῦσαν Guelph.

969. ἀμφικασιγνήτης Vatt. C. D.
 — πέμψεν Reg. A.

971. νισσομένοισιν Med.

972. ἐναλίγκιος Guelph.

973. ἄλαδὲ pro ἄνδιχα Vat. B.

974. τετράκις Vind.

975. πεμπάζει Reg. A.

976. κατανίσσεται vulg. ut sem-
 per. κατανίσσεται Regg. quatuor,
 Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

977. Ἀμαξόνια Reg. A.

978. γαῖαν ἔνδοθι Vrat.

980. ἄλλη Brunck. errore typothe-
 tae ut videtur.

981. εἰλίσσεται Flor. Brub. Basil.

982. πέρας Regg. tres. — νώνυμοι
 Vat. B. Regg. quinque. — ἔασιν
 Guelph.

983. ὅπη Med. a m. 1. — ὑπεξα-
 φέωνται Regg. A. E. — ἀπαύρας
 Guelph. Hoerstel.

984. πόντου Flor. — εὔξεινον
 Guelph. — κυρτὴν ὑπερεύγεται ἄ-
 κρην vulg. ὑπερεύγεται Vatt. A. C.
 D. Regg. quinque, Med. Guelph.
 Vrat. Vind., quod confirmatum Schol.
 Flor. explicatione recte receperunt
 Brunck. Beck. Sed ita nondum sa-
 natus est locus; et maxime probō
 Ruhnkenii conjecturam, Ep. crit. p.
 236 ἄκρην in ἄκρην mutantis, in
 quam et Wakefield. incidit. Nam
 primum quomodo accusativus ἄκρην
 ab ὑπερεύγεσθαι pendere possit non
 video, nam IV, 631 est ἐπερεύγεται;
 deinde quod sit illud Ponti promonto-
 rium, sub quod Thermodon se effun-
 dit, nemo facile dixerit; postea qui
 ἄκρην vocaverit κυρτὴν, scio nemi-
 nem, de fluctibus illud adjectivum et
 Homerus saepe usurpavit, et Noster
 II, 581. Denique rem conficit colla-
 tus a Ruhnkenio Dionysius Perieg.,
 diligentissimus Nostri imitator, qui

- 985 καὶ νῦ κα δηθύνοντες Ἀμαξονίδεσσιν ἔμιξαν
 ὑσμίνην, καὶ δ' οὐ κεν ἀναιματί γ' ἐρίδηναν,
 (οὐ γὰρ Ἀμαξονίδες μάλ' ἐπητέες, οὐδὲ θεμιστάς
 τίουσαι πεδίον Δοιάντιον ἀμφενέμοντο·
 ἀλλ' ὕβρις στονόεσσα καὶ Ἄρεος ἔργα μεμήλει·
 990 δὴ γὰρ καὶ γενεὴν ἔσαν Ἄρεος Ἀρμονίης τε
 Νύμφης, ἥ τ' Ἀρηϊ φιλοπτολέμους τέκε κούρας,
 ἄλσεος Ἀκμονίοιο κατὰ πτύχας εὐνηθεῖσα·)
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ Διόθεν πνοιαί πάλιν Ἀργέσταο
 ἦλυθον· οἱ δ' ἀνέμω περιηγέα κάλλιπον ἄκρον
 995 ἔνθα Θεμισκύρεια Ἀμαζόνες ὠπλίζοντο.

cum v. 300 et 981 ἐρεύνεται et ἀπερεύνεται ἄκρον dixit, tum v. 693 Εὐξείνου ποτὶ χεῦμα θοὴν ἀπερεύγεται ἄκρον, qui versus quin ex nostro fluxerit dubitari vix potest. Praeterea tam similis est litterarum ductus in vocabulis ἄκρον et ἄκρη, ut confundi facillime potuerint. Sed ἀπερεύγεται, quod voluit Ruhnck., et Wakefieldii ἐπερεύγεται meliorum librorum lectioni cedere debuit.

987. ἐπήτιες Reg. D.

989. Ἄρεος Vrat. — μεμήλει pro vulg. μέμηλε reposuit Brunck. propter temporum rationem, sequente Beckio, idque sane propter ἀμφενέμοντο et ἔσαν necessarium videtur, et facilis erat corruptio: ἱ transit, ut saepe, in ῑ finale (μέμηλεν habent Med. Vrat.), quod deinde omissum est.

992. ἄλσος Flor. — Ἀκμονίοιο Regg. A. E., quod receperunt Brunckius et Beckius, quamquam praeter exiguum hanc unius libri auctoritatem (nam A. et E. unius instar habendi sunt) nihil istam lectionem commendat, nisi quod Scholl. ad v. 373 Doeantis fratrem Alcmona vocant. Sed facilius credas hoc Scholiastarum loco AA in A mutandum esse, quam nostro loco errorem in tot libros irrepsisse, quibus accedit praeterea Steph. Byz. s. v. Ἀκμονία, qui ex nostro loco Ἀκμόνιον ἄλσος laudat.

993. ἄρ' ἐν omittunt Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. ἄρ' deest in Regg. quinque, quos secuti sunt Brunck. et Beck. Sed εἰ μὴ ἄρα adeo frequentatum

est et Homero et Nostro, ut in vulgata persistam. — Ἀργεστάοιο Med.

994. ἦ δ' Vrat. ἐκ δ' marg. Vind. — ἀκτὴν ex conjectura dedit Brunckius, obsequente Beckio, sed ea huic loco non apta est; ἄκρον est necessarium, quum de promontorio Themiscyreo sermo sit, in quo versatos esse Argonautas docet v. 965. 970, ad quos hic respicitur. Quod vero propter adiectivum περιηγής ea mutatione opus esse dicit Brunckius, miror eum, qui supra v. 984 κροτὴν ἄκρον tulerat, hic περιηγέα admittere nolle. Imo propter hoc adiectivum ἄκρον necessarium est, nam quod Apollonius de rebus prorsus rotundis adhibet, ut III, 138 de annulis, 1032 de scrobe, 1365 de saxo, IV, 950 de pila, quo tandem modo id de littore dici potest? Quod vero confert I, 559 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἀκτὴν, ibi quoque ἄκρον scribendum videtur, quod saepius in ἀκτὴν corruptum vidimus supra, haud vero contra. Praeterea etiam λιμένος ἄκρον aptius est quam ἀκτὴ, ut v. 965 λιμενόροχον ἄκρον.

995. Θεμισκύρεια vulg. metro claudicante, cui mederi voluerunt librarii in Regg. B. D. E. γέ post hanc vocem inserendo, Θεμισκύσειαι γέ Regg. A. C. Θεμισκύρεια sine illo γέ Vrat. Vind. Brunck. Beck., quam formam habet etiam Schol. Paris. ad v. 999 et Etymol. M. p. 445, 30 hunc versum laudans, et conjectura invenerat Taylor. Lectt. Lys. c. IV p. 687. — ὠπλίζοντο Flor. (ἀναγ)

οὐ γὰρ ὁμηγερέες μίαν ἄμ πόλιν, ἀλλ' ἀνὰ γαῖαν
κεκριμέναι κατὰ φύλα διάτριχα ναιετάσκον·

νόσφι μὲν αἶδ' αὐταί, τῆσιν τότε κοιρανέσκεν
Ἱπολύτη, νόσφιν δὲ Λυκάστιαι ἀμφενέμοντο,

1000 νόσφι δ' ἀκοντοβόλοι Χαθήσιαι. ἤματι δ' ἄλλῃ
νυκτὶ τ' ἐπιπλομένη Χαλύβων παρὰ γαῖαν ἵκοντο.

Τοῖσι μὲν οὔτε βοῶν ἄροτος μέλει, οὔτε τις ἄλλη
φνταλιῇ καρποῖο μελίφρονος· οὐδὲ μὲν οἷ γε
ποίμνας ἐρσθήεντι νομῷ ἐνὶ ποιμαίνουσιν.

1005 ἀλλὰ σιδηροφόρον στυφελὴν χθόνα γατομέοντες,
ῶνον ἀμείβονται βιοτήσιον, οὐδέ ποτὲ σφιν
ῥῶς ἀντέλλει καμάτων ἄτερ, ἀλλὰ κελαινῇ
λιγνυῖ καὶ καπνῷ κάματος βαρὺν ὀτλεύουσιν.

Τοὺς δὲ μέτ' αὐτίκ' ἔπειτα Γενηταίου Διὸς ἄκρην

1010 γνάμψαντες, σῶοντο παρὲς Τιβαρηνίδα γαῖαν.
ἐνθ' ἐπεὶ ἄρ κε τέκωνται ὑπ' ἀνδράσι τέκνα γυναῖκες,
αὐτοὶ μὲν στενάχουσιν ἐνὶ λεχέεσσι πεδόντες,
κράατα δησάμενοι· ταὶ δ' εὖ κομέουσιν ἐδωδῇ
ἀνέρας, ἥδὲ λοετρὰ λεχώια τοῖσι πένονται.

1015 Ἱερὸν αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος καὶ γαῖαν ἀμειβον,

997. διὰ τριῶν Brunck. Beck. ut
διακεκριμέναι jungatur, pessime. Vid.
etiam Ruhnk. ad Hymn. Cer. 86. —
ναιετάσκον vulg. Rectam formam
habent Vatt. A. D. Regg. C. D.
Guelph. Vrat. Error ex simili ver-
sus sequentis exitu videtur.

998. ἥ δ' αὖτε Vatt. A. C. D.
αἶδ' αὖτε Med. (a prima manu, αὖαι
a secunda) Flor. Brub. Basil. — τῆσι
Regg. C. E. Brunck. Beck.

999. νόσφι Vatt. A. B. D. Regg.
A. C. E. Vrat. Brunck. Beck.

1000. χαλήσιαι Ald. Brub. Basil.
Hoelzlin. χαδῆσιαι Guelph. χαδῆ-
σιαι reliqui codd. omnes, Flor., Schol.
uterque, Brunck. Beck., quod confir-
mat etiam Plin. Hist. nat. VI, 3 a
Brunckio allatus. Hinc emendandi
sunt Scholl. Paris. et Flor. ad II, 373,
quorum ille Χαλκοβία, hic Χαλυβία
habet, utrumque palaeographicis ra-
tionibus explicatu facile, et Steph.
Byz., qui s. v. Χαδισία hunc versum
laudat mutilatum.

1002. μέλλει Vrat.

1003. φοιταλιῇ Med. Flor. Brub.

Basil. In codd. Regg. teste Brun-
ckio vocabulum παροξύνεται, quos
secutus est Beckius, male. v. Arcad.
de Accent. p. 99.

1004. ἀερσθήεντι Vrat. Vind. marg.
Reg. A. — ποιμένοισι Vind.

1006. Dionys. Perieg. 1106 τῆς
ἀποτεμνόμενοι βιοτήσιον ὦνον
ἔχουσιν.

1007. ἀνατέλλει Flor. — ὕπερ pro
ἄτερ Reg. A.

1008. λιγνυῖ Med. λιγνύη Flor.

1009. τούσδε Brunck. Beck. sine
libris male.

1013. κράα Med. a m. 1. — εὖ-
κομέουσιν vulg. Divisim habent
codd. omnes (praeter Vat. B. et Med.)
ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.

1014. πέλονται Reg. A.

1015. Ἱερὸν δ' αὖτ' vulg. con-
tra metrum. Ἱερὸν δ' αὖ Regg. A.
B. δ' omittit Reg. D., quem recte
secuti sunt Brunck. Beck., natum est ex
sequente A, ut saepissime, e. c. I,
211. Supra etiam I, 179 solum αὖτε
sine particula δέ transitui inserviens.

- ἢ ἐνὶ Μοσσύνοικοι ἀν' οὔρεα ναιετάουσιν
 μόσσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἐνθεν ἔασιν.
 ἀλλοίη δὲ δίκη, καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκται.
 ὅσσα μὲν ἀμφαδίην ῥέξιν θεμίς, ἢ ἐνὶ δῆμῳ,
 1020 ἢ ἀγορῇ, τάδε πάντα δόμοις ἐνὶ μηχανόωνται·
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, κεῖνα δύραζε
 ἀφεγέως μέσσησιν ἐνὶ ῥέξουσιν ἀγνιαῖς.
 οὐδ' εὐνῆς αἰδῶς ἐπιδήμιος, ἀλλὰ, σῦες ὧς
 φορβάδες, οὐδ' ἡβαιὸν ἀτυζόμενοι παρσέντας,
 1025 μίσγονται χαμάδις ξυνῇ φιλότῃ γυναικῶν.
 αὐτὰρ ἐν ὑψίστῳ βασιλεὺς μόσσυνι θαάσσων
 ἰθιέας πολέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει,
 σχέτλιος. ἦν γὰρ πού τι θεμιστεύων ἀλλίηται,
 λιμῷ μιν κεῖν' ἤμαρ ἐνικλείσαντες ἔχουσι.
 1030 Τοὺς παραινισσόμενοι, καὶ δὴ σχεδὸν ἀντιπέρηθεν
 νήσου Ἀρητιάδος, τέμνον πλόον εἰρεσίησιν
 ἡμάτιοι· λιανὴ γὰρ ὑπὸ κνέφας ἔλλιπεν αὖρη.

vidimus, ut αὔ I, 118. 211. — τοῖσι
 καὶ γὰρ ὅρος Guelph.

1016. Μοσσύνοικοι Flor. — ναιε-
 τάουσιν Vrat. — Post hunc versum
 Brunckius, quem sequitur Beck., in-
 seruit eum, quem supra post v. 381
 eiecerat, quod ferri fortasse posset,
 si aut absque mutatione inseri posset,
 aut sensus eum flagitaret. Sed et
 mutari debuit, ut loco accommodaretur;
 ita enim eum h. l. scripsit Brunck.:
 δουρατέους πύργους ἐϋπηγέας,

οὓς καλέονσι

et sensus causa abesse optime potest;
 nam quod Brunckius dicit, poetam
 peregrino vocabulo μόσσυνας uti
 non potuisse, nisi antea quid signi-
 ficaret explicasset, ineptum est. Eo-
 dem modo eo utitur Dionys. Perieg.
 766 et mox. noster v. 1027. Itaque
 exulare jussimus versum Brunckia-
 num.

1017. Hic versus deest in Vrat.,
 sed margini a manu sequiore adscri-
 ptus est. Non aegre ferrem, si ab-
 esset.

1019. ἀμφαδίην Vatt. A. C. D.
 Regg. quatuor, Med. Vrat. Vind.,
 quod receperunt Brunck. Beck. Sed
 quum error tam pronus esset ex con-
 fusione iota subscripti et litterae ν,

de qua jam saepius sermo fuit, non
 recipienda erat forma inaudita, quae
 apud alium scriptorem nullum legi-
 tur, nisi apud Nostrum III, 97, ex
 conjectura Brunckiana, et apud Ety-
 mol. M. 88, 36, ubi ex eodem errore
 nata videtur, praesertim quum, sta-
 tim laudet Nostri IV, 344, ubi ἀμφα-
 δίην legitur. Hac enim forma, quae
 apud Homerum aliosque semper legi-
 tur, et Noster utitur I, 475. III, 97.
 982. IV, 344.

1021. μεγάροισι Guelph.

1027. θειέας Guelph.

1028. τι omittunt Vrat. Vind. Flor.
 Brub. Basil. τε ejus loco, habet.
 Guelph.

1029. μὲν Vind., sed μιν in mar-
 gine.

1030. παραινισσόμενοι vulg., sed
 legitur hoc tantummodo in Vat. B.
 marg. Reg. B. et fortasse in Guelph.,
 et ex ed. Flor. in reliquis edd. trans-
 iit. παραινισσόμενοι habent Vrat.
 Vind. παραινισσόμενοι Vatt. A. C.
 D. Regg. quinque, Med., quod recte
 recepit Beck. Miror Brunckium hic
 aliquando, ubi debebat, libris suis
 non obsecutum esse.

1031. Ἀρητιάδος Guelph.

1032. διερχή Vatt. A. C. D. Vrat.

- ἤδη καὶ τιν' ὑπερθευ' Ἀρήϊον ἀΐσσοντα
 ἐνναέτην νήσοιο δι' ἡέρος ὄρουιν ἴδοντο,
 1035 ὅς ῥα τιναξάμενος πτέρυγας κατὰ νῆα θέουσεν
 ἦκ' ἐπὶ οἱ πτερόν ὀξύ· τὸ δ' ἐν λαιῷ πέσεν ὤμῳ
 δίου Ὀϊλῆος· μεθέηκε δὲ χερσὶν ἐρετμὸν
 βλήμενος· οἱ δὲ τάφον πτερόεν βέλος εἰσορόωντες,
 καὶ τὸ μὲν ἐξείρυσσε παρεδριόων Ἐριβώτης,
 1040 ἔλκος δὲ ξυνέδησεν ἀπὸ σφετέρου κολεοῖο
 λυσάμενος τελαμῶνα κατήγορον· ἐκ δὲ φράνθη
 ἄλλος ἐπὶ προτέρῳ πεποτημένος· ἀλλὰ μιν ἦρωσ
 Εὐρυτίδης Κλύτιος, (πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα,
 ἦκε δ' ἐπ' οἰωνὸν ταχυνὸν βέλος,) αὐτὰρ ἔπειτα
 1045 πλῆξεν· δινηθεὶς δὲ θοῆς πέσεν ἀργόθι νηός.

Vind. *λερῇ marg.* Vind. hinc perspicua erroris origo.

1039. ἐξείρυσσε vulg. Duplex ὁ, quod flagitat metrum, habent Vatt. A. D. Reg. B. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — Ἐριβώτης vulg. Ἐριβώτης Reg. A. et fortasse reliqui Regg. codd., tacite enim Brunckius, et cum eo Beckius, eam formam reposuit, quam I, 71. 73 legerat, ubi eadem varietas observata est.

1041. λυσάμενος Vind. — δ' ἐφράνθη Brunck. sine libris nec monito lectore. Vid. ad II, 1072.

1042. Editores quum verba πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα parenthesi inclusa putarent, offensi sunt pronomine μιν, quod cum sequente constructione non coire videbatur, quare Brunckius ἀλλὰ μὲν ex conjectura reposuit, et v. 1044 ἦκεν ἐπ' οἰωνόν scripsit, quod praebent Regg. quatuor. Secutus est Beckius. Sed quamquam haec emendatio Brunckio indubitata videtur, tamen neque ἀλλὰ μὲν ferri potest, neque illi librorum Regg. lectioni magna auctoritas est, neque omnino mutandi causam esse mox videbimus. Offensus est etiam Gerhardus p. 76 s., maxime vocabulis πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα, quae ei non solum otiosa sed etiam inepta videntur, ideoque locum sic emendandum putat:

ἀλλ' ὁ μὲν ἦρωσ
 Εὐρυτίδης Κλύτιος πρόπαρ ἀγκύλα τείνατο τόξα,

ἦκε δ' ἐπ' οἰωνὸν ταχυνὸν βέλος.

Sed μιν non ad βέλος referendum est, quod putat Gerhardus, sed ad avem, et verba illa desinunt otiosa esse, si cum sequentibus communi parenthesi includuntur, ut feci. Id enim dicere vult poeta, Clytium prius tetendisse arcum sagittamque emisisse, quam pennam demittere posset avis. Ad verum proxime accessit Matthiae obs. critt. p. 28, qui recte vidit jungenda esse verba ἀλλὰ μιν ἦρωσ πλῆξε, sed offensus particula αὐτὰρ emendavit αὐτίκ' ἔπειτα, quae et ipsa inutilis est mutatio. Est enim hoc usitatissimum anacoluthon, ex quo αὐτὰρ infertur, quamquam praecessit ἀλλά, post parenthesin facillime excusandum, quemadmodum apud quosvis scriptores δέ post parenthesin inferri adeo notum est, ut exemplis afferendis supersedere possim. Parentheseos signa, quamquam melius abessent, posui, quo magis perspicua sit constructio.

1043. καμπύλα Flor.

1044. ἦκεν ἐπ' Regg. quatuor. Brunck. Beck. — ταχυνὸν Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

1045. δυνηθεὶς Flor. Brub. Basil. — θοῆς deest in Vrat. Vind. — ἐγγύθι Regg. quinque, quos secuti sunt Brunck. Beck. ut solent.

τοῖσιν δ' Ἀμφιδάμας μυθήσατο, παῖς Ἀλεοῖο.

- „Νῆσος μὲν πέλας ἡμῖν Ἀρητιάς, ὥστε καὶ αὐτοὶ
 „τοῦσδ' ὄρνιθας ἰδόντες. ἐγὼ δ' οὐκ ἔλπομαι ἰοὺς
 „τόσσον ἐπαρκέσσειν εἰς ἔκβασιν. ἀλλὰ τιν' ἄλλην
 1050 „μῆτιν πορσύνωμεν ἐπὶ ῥόθον, εἴ κ' ἐπικέλσαι
 „μέλλετε, Φινῆος μεμνημένοι, ὥς ἐπέτελλεν.
 „οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς, ὅπότε ἤλυθεν Ἀρκαδίηνδε,
 „πλωῖδας ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἔσθενε λίμνης
 „ὥσασθαι τόξοισι, τὸ μὲν τ' ἐγὼ αὐτὸς ὅπωπα.
 1055 „ἀλλ' ὄγε χαλκίην πλατάγην ἐνὶ χερσὶ τινάσσων

1046. τοῖσι Flor. Brub. Basil.

1047. ἡμῖν Flor. Brub. Basil.

1048. τοὺς Vrat. Vind.

1049. ἐπαρκέσειν Vrat. Vind. Flor.

1050. ἐπὶ ῥόθον Brunck. Beck. — εἴ γ' ex emendatione Brunck. Beck. ne εἴ κε cum indicativo constructum sit; sed μέλλετε versus causa pro μέλλητε positum est, cf. Thiersch. Gr. gr. p. 262.

1051 οἱ ἐπέτελλεν suspicatur Brunck. sine causa. Conjunctionis ὥς ita usurpatas exempla suppeditant Herm. ad hymn. Hom. Cer. 172. 296. 416. Mitscherl. ad hymn. Cer. 137. Schaef. ad Soph. Oed. Col. 1124. Lobeck. ad Phryn. p. 427. Sic apud Nostrum I, 348 ἐπὶ δ' ἦνεον, ὥς ἐκέλευεν Ἡρακλῆς. II, 23 θεσμοῖς γὰρ ὑπείξομεν, ὥς ἀγορεύεις.

1052. Ἀρκαδίην γε Vatt. C. D. Vrat. Vind., sed in hujus margine vulg.

1053. πλωῖδας ex Grammaticorum testimoniis restitui jussit Ernest. ad Homer. Epigr. IX, cui obtemperarunt Brunck. et Beck. Sic sane legit etiam Etymol. M. p. 731, 40 versum nostrum laudans, sed ita ad unum omnes consentiunt libri, ut non tantum Grammaticorum testimonio tribuendum putem, cui repugnant etiam Scholl., quorum uterque formam πλωῖδας tenet, et Seleucum atque Charonem (Χάρης Schol. Paris.) testes excitant, a quibus idem nomen adhibitum sit, fortasse quia non ignorabant, ab aliis eas πλωῖδας vocatas esse. — Στυμφαλίδας Med. a m. 2, (nam a prima Στυμφαλί-

δας habet) Στυμφαλίδος Regii tres et Vind., unde Brunck. (et Beck.) Στυμφηλίδος dedit, duplici errore commisso. Quamquam enim Στυμφαλὶς a quibusdam lacus vocatur, ut ab Apollod. II, 5, 6. Diod. Sic. IV, 13 et Schol. Flor. ad hunc versum, aliter tamen audit testibus gravioribus, Στυμφηλὴν Herod. VI, 76. Στυμφαλίᾳ Strab. VIII p. 567. Steph. Byz. s. v. Στύμφαλος, Στυμφήλη Schol. Paris., et ad aves potius quam ad lacum h. l. referendum esse adjectivum docet sensus, docet meliorum librorum lectio, docent Scholl. et Etymol. M. s. v. Quod vero ioni- cam formam proprio Marte reposuit, pessime fecit; quamquam enim Στύμφηλος apud Homerum legitur II. II, 608 et apud Pausan. V, 10. VI, 8, Στυμφηλὴν apud Herodotum, Στυμφηλὶς tamen nullo usquam loco cuiuscunque scriptoris legitur, ideoque omnium minime sine libris scribi debebat.

1055. πλατάγην vulg. πλατάγην Vatt. A. C. D. Regg. quidam, Med. Vrat., quod cum Beckio recepi. Schol. Paris. haec habet: ὁ μὲν οὖν Ἡρωδιανὸς τὴν πλατάγην ὀξύνησθαι φησὶν ἐν τῇ καθόλου· βέλτιον δὲ ἴσως, τὴν μὲν πλατάγην, τὸν ἥγον, ὀξύνην τὴν δὲ πλατάγην, τὸ κροτάλον, παροξύνην. Arcad. de Accent. p. 105 καὶ τὸ πατάγην δὲ τινες βαρύνουσιν, ubi πλατάγην legendum videtur. Itaque meliores libros secutus sum. De Guelph. et Vind. non constat. Cum vulgata consentit tamen Etymol. M. p. 674, 37, ubi hic versus laudatur.

- „δούπει ἐπὶ σκοπιῆς περιμήκεος· αἱ δὲ φέβοντο
 „τηλοῦ, ἀτυξηλῶ ὑπὸ δειματι κεκληγγυῖαι.
 „τῷ καὶ νῦν τοίην τιν’ ἐπιφραζώμεθα μῆτιν·
 „αὐτὸς δ’ ἂν τοπάροιθεν ἐπιφρασθεὶς ἐνέποιμι.
 1060 „ἀνθέμενοι κεφαλῇσιν ἀρσιλόφους τρυφαλείας,
 „ἡμίσεες μὲν ἐρέσσετ’ ἀμοιβადίς, ἡμίσεες δὲ
 „δούρασί τε ξυστοῖσι καὶ ἀσπίσιν ἄρσετε νῆα.
 „αὐτὰρ πασσυνδίῃ περιώσιον ὄρνυτ’ αὐτὴν
 „ἀθρόοι, ὄφρα κολῶν ἀηθείῃ φοβέωνται
 1065 „νεύοντάς τε λόφους καὶ ἐπήορα δούραθ’ ὕπερθεν.
 „εἰ δὲ κεν αὐτὴν νῆσον ἰκώμεθα, δὴ τότε ἔπειτα
 „σὺν κελάδῳ σακέεσσι πελώριον ὄρσετε δοῦπον.“
 „Ὡς ἄρ’ ἔφη· πάντεσσι δ’ ἐπὶ ῥόθοις ἦνδανε μῆτις.
 ἀμφὶ δὲ χαλκείας κόρυθας κεφαλῇσιν ἔθεντο,
 1070 δεινὸν λαμπομένας, ἐπὶ δὲ λόφοι, ἐσσεύοντο
 φοινίκεοι. καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβήδην ἐλάσκον·
 τοὶ δ’ αὖτ’ ἐγγείησι καὶ ἀσπίσι νῆ’ ἐκάλυψαν.

1056. δούρει Brub. Basil. — δ’
 ἐφέβοντο Vatt. A. C. D. Regg. qua-
 tuor, Vrat. Brunck. Beck. Vid. ad II,
 1072.

1059. αὐτὸς δ’ αὐτὸ πάροιθεν
 Reg. A.

1060. ἐνθέμενοι Regg. A. C. —
 ἀρσιλόφος Vind.

1061. ἐρέσσετ’ Med. a m. 1.

1062. ἄρσατε Regg. A. C. E., quod
 tam exigua auctoritate receperunt
 Brunck. Beck. male, hic etiam pejus,
 quod mox v. 1067 iisdem libris re-
 pugnantibus ὄρσετε dedit. Utroque
 loco meliores et plures libri futurum
 praebent, quod pro imperativo saepe
 poni notissimum est; neque transitus
 hic ab imperativo ad futurum admo-
 dum rarus est, cf. Soph. Antig. 84,
 ubi libri etiam variant, Virg. Aen. V,
 308 sq. Hor. Od. II, 10, 22 s. cf.
 Bentl. ad Hor. Sat. I, 3, 74. In li-
 bris vero deterioribus imperativum
 repositum esse quis miretur? — φρά-
 ξατε Reg. D. Quomodo a glossato-
 ribus profectus sit imperativus per-
 spici potest ex Guelph., ubi in textu
 est ἄρσετε cum glossa σκεπάσατε.

1063. πανσυνδίῃ vulg. πασσυνδίῃ
 Vatt. A. C. D. Med. Regg. quinque,
 Vrat. Vind. Vid. ad I, 323.

1064. φοβέονται Vrat. Vind.

1066. ἰκοίμεθα Reg. D., quod re-
 ceperunt Brunck. Beck. pessime. O-
 ptativum hic ne ferri quidem posse,
 quisque videt, et mirandum est,
 Brunckium conjunctivum hinc expu-
 lisse, quum tam saepe εἴ κε cum con-
 junctivo apud Nostrum legisset ut I,
 695 εἴ κεν ἐπιτρέψητε, si commise-
 rit. I, 1319 εἴ κ’ ἔτι πάρους
 ἐξάνύσῃ. II, 174 εἴ κ’ ἐσθλοῖο κυ-
 βερνητῆρος ἐπ’ αὐρῇ. II, 337 εἴ κεν
 ὀληται. II, 690 εἴ δ’ ἂν ὀπάσῃ.
 III, 909 εἴ κεν ὀπάσῃ. III, 1005
 εἴ κε σώσῃς.

1067. ὄρσατε vulg. ὄρσετε Vatt.
 A. C. D. Med. (ubi ὄρσετε a m. 1.)
 Vrat. Vind., quod iisdem de causis
 recepi ut ἄρσετε v. 1062.

1068. ἐπὶ ῥόθοις Brunck. Beck.

1069. χαλκείας Guelph.

1071. Laudat Etymol. M. p. 85, 43.

1072. νῆ’ ἐκάλυψαν vulg. νῆα
 κάλυψαν Guelph., quod verum puto.
 In hac enim versus regione Apollo-
 nius augmentum abjicere quam apo-
 strophum admittere maluit, id quod
 et versus causa recte fieri perspicuum
 est, et ab eo factum esse ex multi-
 tudine locorum colligi potest. Nam
 omnes libri consentiunt in δεῦρο κά-
 λεσσα I, 666. ἐρευνθήεσσα τέτυκτο

- ὥς δ' ὅτε τις κεράμῳ κατερέψεται ἐρκίον ἀνὴρ,
 δώματος ἀγλαΐην τε καὶ ὕετοῦ ἔμμεναι ἄλλαρ,
 1075 ἄλλῳ δ' ἔμπεδον ἄλλος ὁμῶς ἐπαμοιβὸς ἄρῃσιν.
 ὥς οἱ γ' ἀσπίσι νῆα συναρτύναντες ἔρεψαν.
 οἷη δὲ κλαγγὴ δηΐου πέλει ἐξ ὁμάδοιο
 ἀνδρῶν κινυμένων, ὅποτε ξυνίωσι φάλαγγες,
 τοίῃ ἄρ' ὑπόδι νηὸς ἐς ἡέρα κίνυντ' αὐτή.
 1080 οὐδὲ τιν' οἰωνῶν ἔτ' ἐσέδρακον, ἀλλ' ὅτε νῆσθ
 χρίμψαντες σακέεσσιν ἐπέκτυπον, αὐτίκ' ἄρ' οἱ γε
 μυρίοι ἔνθα καὶ ἔνθα πεφυζότες ἤερέθοντο.
 ὥς δ' ὅποτε Κρονίδης πυκινὴν ἐφέηκε χάλαζαν
 ἐκ νεφέων ἀνά τ' ἄστν καὶ οἰκία, τοῖ δ' ὑπὸ τοῖσιν
 1085 ἐνναέται κόναβον τεγέων ὕπερ εἰσαίοντες
 ἦνται ἀκὴν, ἐπεὶ οὐ σφε κατέλλαβε χεῖματος ὥρη.
 ἀπροφάτως, ἀλλὰ πρὶν ἐκαρτύναντο μέλαθρα.
 ὥς πυκινὰ πτερὰ τοῖσιν ἐφίεσαν αἰσέοντες
 ὕψι μάλ' ἄμ πέλαγος περάτης εἰς οὐρεα γαίης.
 1090 Τίς γὰρ δὴ Φινῆος ἔην νόος, ἐνθάδε κέλσαι
 ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον στόλον; ἢ καὶ ἔπειτα
 ποῖον ὄνειαρ ἔμελλεν ἐελδομένοισιν ἰκέσθαι;
 Τίῃς Φοῖβοιο μετὰ πτόλιν Ὀρχομενοῖο
 ἐξ Αἴης ἐνέοντο παρ' Αἰήταο Κυταίου,

I, 727. ἀμφοτέροισι κέασθ II, 104. δεῦρο κόμισσεν II, 146. βουλῇσι τέτυκτο II, 154. ἐκ δὲ φράνθη II, 1041. δαῖτα πᾶσαντο II, 1177. πάντα φράνθη III, 1361. δαῖτα κάλεσσα IV, 807. ἦδε κέασθ IV, 1267. Plurimi et optimi libri exhibent ἀλλὰ κέδασθεν II, 135. ἐλδομένοισι φράνθη II, 1285. δὲ τέτυκτο IV, 255. ἔργα τελέσσας IV, 742. ἔργα κάμεσθε IV, 1321. τῆσδε φράνθη IV, 1597. Hoc tanto locorum numero commotus non dubitavi etiam ex paucioribus libris restituere οὐδὲ δάμασσαν II, 29. αἱ δὲ φέβοντο II, 1056. ἄμμε σάωσεν III, 323. οὐδὲ δύναντο III, 1249. δὲ λάθεσθε IV, 1051. οὐδὲ μάτησαν IV, 1395. οἱ δὲ πέλασσαν IV, 1407. et ex conjectura reponere κῦμα κέδασσαν II, 1189. πάντα τέτυκτο I, 234. πάντα κέδασσαν II, 1126. ἔργα τέτυκτο IV, 213.

1073. Comparisonem ex Homero II. XVI, 212 ductam monet Brunck.

— καταρέψεται Vind. Flor. Brub. Basil.

1075. ἐπαμοιβὸν Reg. A. ἐπαμοιβῆς Guelph. ἐπαμοιβὸς Shaw.

1076. συναρτήσαντες Regg. quatuor.

1077. δίου Vind. — τέλει Guelph.

1079. κίνυντ' Shaw. — Tryphiod. v. 211 κηρύκων ἐπεκίνδυτο λαὸν αὐτή.

1080. οὐδὲ τε Guelph.

1082. πεφυζότες Vat. B.

1085. ὑπερεἰσαίοντες Flor. Brub. Basil.

1086. σφι vulg., quod ferri non potest, cum accusativus necessarius sit, quare σφε ex Regg. A. C. D. E. cum Brunck. et Beck. recepi. — κατέλλαβε Vrat. Vind.

1087. μέλαθρον vulg. μέλαθρα Vatt. A. B. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Brunck. Beck.

1089. οὐατα γαίης Guelph.

1094. ἐνέποντο Vatt. A. B. C. D.

- 1095 Κολχίδα νῆ' ἐπιβάντες, ἴν' ἄσπετον ὄλβον ἄρωνται
πατρός· ὁ γὰρ θνήσκων ἐπετείλατο τήνδε κέλευθον.
καὶ δὴ ἔσαν νήσοιο μάλα σχεδὸν ἡματι κελῶ.
Ζεὺς δ' ἀνέμου Βορέας μένος κίνησεν ἄῃναι,
ῥέει δὲ σημαίνων διερχὴν ὁδὸν Ἀρκτούροιο·
- 1100 αὐτὰρ ὅγ' ἡμάτιος μὲν ἐν οὐρεσι φύλλ' ἐτίνασσαν
τυτθὸν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀήσυρος ἀκρεμόνεσσι·
νυκτὶ δ' ἔβη πόντονδε πελώριος, ὥρσε δὲ κύμα
κεκληγὼς πνοιῇσι· κελαινὴ δ' οὐρανὸν ἀγλὺς
ἄμπεχεν, οὐδέ πη ἄστρα διανγέα φαίνεται' ἰδέσθαι
- 1105 ἐκ νεφέων, σκοτόεις δὲ περὶ ζόφος ἠρήρειστο.
οἱ δ' ἄρα μυδαλέοι, στυγερὸν τρομέοντες ὄλεθρον,
νιῆες Φρίξοιο φέρονθ' ὑπὸ κύμασιν αὐτως.
ἰστία δ' ἐξήρπαξ' ἀνέμου μένος, ἥδ' ἐκ αὐτῶς
νῆα διάνδιχ' ἔαξε τινασσομένην ῥοθίοισιν.
- 1110 ἔνθα δ' ὑπ' ἐννεσίῃσι θεῶν πίσυρές περ ἑόντες
δούρατος ὠρέξαντο πελωρίου, οἷά τε πολλὰ
ῥαισθείσης κεκέδαστο θόοις συναρηρότα γόμοις.
καὶ τοὺς μὲν νῆσόνδε παρὲξ ὀλίγον θανάτοιο
κύματα καὶ ῥιπαὶ ἀνέμου φέρον ἀσχαλῶντας.

Med. Vrat. Vind. Satis mira tot librorum discrepantia, quae vix pro mero errore haberi potest, sed quid lateat nescio.

1095. ἄρουντο ex emendatione Brunck. Beck., quia conjunctivus, quae tunc erat de his rebus opinio, eis soloecus videbatur. Vid. ad I, 17.

1096. θνήσκον Vind. — ἐπετέλατο Flor. Brub. Basil.

1099. ῥέει Vrat.

1100. ἡμάτις Med. a m. 1.

1101. ἀείσυρος Vat. B. cf. Ruhnck. ep. crit. p. 171. 299.

1103. οὐρανόθεν Reg. A.

1105. ζόφον Reg. A. — ἠρήρειτο Vatt. A. C. D. Med. Vrat. Vind., quam formam alibi me legere non memini.

1107. κύματι Vrat. — αὐτῶς Brunck. sine libris ut supra v. 880.

1108. ὑπεξήρπαξεν Guelph. — οὕτως Vat. C. αὐτὴν ex conjectura Brunck. Beck., quod sensus quidem causa non est necessarium; sive enim καὶ αὐτῶς veritas etiam pari modo, sive jungas καὶ αὐτῶς τινασσομένην,

quae vel sic jam (i. e. ante vela direpta) quassabatur, utrumque et vocabulorum illorum usui et loci sensui accommodatum est. Neque in eo offendendum esse, quod αὐτῶς versu praecedente jam legitur, ejusmodi enim repetitiones jam saepius invenimus, simillimum vero est II, 574 sq. At dixerit fortasse quispiam, illo ipso loco fretus, non posse utrumque versum in αὐτῶς exire, sed quemadmodum ibi altero versu αὐθις, altero αὐτῶς legatur, ita h. l. priore versu αὐτῶς scribendum esse, ne prorsus eadem voces in fine versuum sint; neque is me acriter repugnantem haberet. Hoc vero fortissimo argumento aliquis uti possit contra eos, qui ubique αὐτῶς scribendum esse putant ut Buttmann. Lexilog. I p. 34 sqq. Sed rem in ambiguo relinquo.

1110. ὑπαινεσίῃσι vulg. ὑπεννεσίῃσι Med. Regg. B. E. ὑπ' ἐννεσίῃσι Vatt. B. C. D. Regg. A. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. recte.

1111. ὠρέξαντο Vrat. Vind.

- 1115 αὐτίκα δ' ἐρδ' ὀργή ὄμβρος ἀθέσφατος, ὅτε δὲ πόντον
καὶ νῆσον καὶ πᾶσαν ὄσσην κατεναντία νήσου
χώρην Μοσσύνιοι ἐπέρβιοι ἀμφενέμοντο.
τούς δ' ἄμυδις κρατερῶ σὺν δούρατι κύματος ὀρμῇ
νίψας Φοῖβοιο μετ' ἡϊόνας βάλε νήσου
- 1120 νύχθ' ὑπὸ λυγαίην· τὸ δὲ μυρίον ἐκ Διὸς ὕδωρ
λήξεν ἄμ' ἡέλιω· τάχα δ' ἐγγύθεν ἀντεβόλησαν
ἀλλήλοισι, Ἄργος δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον.
,, Ἀντόμεθα πρὸς Ζηνὸς Ἐποψίον, οἵτινες ἐστὲ
,, ἀνδρῶν, εὐμενέειν τε καὶ ἀρκέσσαι χατέουσι.
- 1125 ,, πόντῳ γὰρ τρηχεῖαι ἐπιβρίσασαι ἄελλαί
,, νηὸς ἀεικελὴς διὰ δούρατα πάντα κέδασσαν,
,, ἣ ἔνι τειρόμενοι ἄμ' ἐπὶ χρέος ἐμβεβαῶτες.
,, τοῦνεκα νῦν ὑμέας γονναζόμεθ', αἷ κε πίθησθε,

1115. v. 15 Med. Ald.

1116. Post hunc versum vulgo hic legitur: νῆσόν τ' ἠπειρόν τε περαιῆς ἀγγόδι νήσου. Sed legitur is in solo Vat. B. (de Guelph. non constat) et in Med. a manu recentiori margini additus est, transiit vero ex Flor. in reliquis editiones. Verum a reliquis codd. omnibus abest, etiam a cod. Cardinalis Zeladae, quem hic ut perpaucis aliis locis commemorat Flangini. Recte igitur eum ejecerunt Brunck. Beck. Acute observavit Hemsterhusius, hunc versum in priori editione lectum esse, cui deinde poeta eos, quos nunc legimus v. 1116. 7, suffecerit, assentientibus Ruhnkenio ep. crit. p. 278 et Gerhard. Lectt. p. 34.

1117. Μοσσύνιοι Flor. — καὶ ἐπέρβιοι Reg. A. Vind.

1121. ἀντεβόλησεν Med. a m. 1.

1125. πόλι τε γὰρ τρηχεῖαι Guelph.

1126. δούρα Guelph. — ἐκέδασαν Flor. Brub. Basil. πάντ' ἐκέδασαν vulg., quod correxi ad v. 1072.

1127. Hic versus, quem et libri omnes habent et Scholl. agnoscunt, sensum turbat, quia verbo finito caret, nam quod Scholl. dicunt, participium ἐμβεβαῶτες pro verbo finito positum esse, quo spectat etiam glossa ἐμβεβήκαμεν in Reg. A., id linguae graecae consuetudo non ad-

mittit. Triplici modo vitium explicari potest, nam aut versus ipse corruptus est, aut excidit alius post eum versus, aut immigravit ex priorē recensione et delendus est. Haec fuit sententia Brunckii, qui versum ejecit, probantibus Beckio, Ruhnkenio ep. crit. p. 278, Gerhardo p. 34. Sed his adsentire non possum; primum enim vocabula praecedentia νηὸς ἀεικελὴς flagitare aliquid videntur, quod in sequentibus ad ea referatur; deinde etiamsi hunc versum e priorē editione servatum putamus, ne ibi quidem solus poterat ita legi, debebat versus aliquis sequi qui verbum finitum haberet, qualem finxit etiam Gerhardus: πόντον ἐπέπλωμεν παρὸς κρηεῖσιν ἐρετμαῖς. Quod cum ita sit, intelligi non potest, quomodo factum sit, ut alter tantum horum versuum in libros nostros immigraverit, alter exciderit. Accedit, quod non in quibusdam modo libris versus ille comparet, ut is de quo ad v. 1116 sermo fuit, sed in omnibus legitur. Itaque hunc versum jure tenendum judico, et aut mendam aliquam in ipso latere, aut versum sequentem librariorum culpa omissem puto.

1123. ἡμέας Med. — πίθοικε Reg. A., sed πίθοισθε in marg. πίθοισθε etiam Regg. C. E., quod receperunt Brunck. Beck. male. Vid. ad I, 623. αἷ κε πίθηαι Hom. II, 207. XXI,

- 1130 „δοῦναι ὅσον θ' εἴλυμα περὶ χροὸς ἡδὲ κομίσσαι
 „ἀνέρας οἰκτεῖραντας ὁμήλικας ἐν κακότητι.
 „ἀλλ' ἱκέτας ξείνους Διὸς εἵνεκεν αἰδέσσεσθε
 „Ξεινίου, Ἰκεσίου τε· Διὸς δ' ἄμφω ἱκέται τε
 „καὶ ξεῖνοι· ὁ δὲ πού καὶ ἐπόψιος ἄμμι τέτυκται.“
 Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἐπιφραδέως ἐρέεινεν,
 1135 μαντοσύνας Φινῆος οἰσάμενος τελέεσθαι·
 „Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρῆξομεν εὐμνέοντες.
 „ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ἐτήτυμον, ὥς ποθι γαίης
 „ναίετε, καὶ χρέος οἶον ὑπεῖρ ἄλα νεῖσθαι ἀνώγει,
 „αὐτῶν θ' ὑμείων ὄνομα κλυτὸν ἡδὲ γενέθλην.“
 1140 Τὸν δ' Ἄργος προσέειπεν ἀμχανέων κακότητι·
 „Αἰολίδην Φορβόν τιν' ἀφ' Ἑλλάδος Αἴαν ἱκέσθαι
 „ἀτρεκέως δοκέω πού ἀκούετε καὶ πάρος αὐτοί,
 „Φορβόν, ὅτις πτολίεθρον ἀνῆλυθεν Αἰήταο
 „κροιοῦ ἐπεμβεβαῶς, τὸν ῥα χροῦσειον ἔθηκεν
 1145 „Ἑρμείας· κῶας δὲ καὶ εἰσέτι νῦν κεν ἴδοισθε.
 „τὸν μὲν ἔπειτ' ἐρῶρεξεν ἔης ὑποθημοσύνησιν
 „Φυξίῳ ἐκ πάντων Κρονίδῃ Διὶ καὶ μιν ἔδεκτο
 „Αἰήτης μεγάρῳ κούρην τέ οἱ ἐγγυάλιξεν
 „Χαλκιοῦπην ἀνάεδνον εὐφροσύνησι νόοιο.
 1150 „τῶν ἐξ ἀμφοτέρων εἰμὲν γένος· ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη

293. XXIII, 82. Od. I, 279. αἳ καὶ πύθεται Il. I, 420. XI, 791.

1130. εἴλυμα Steph.

1131. αἰδέσσεσθε Vrat. Vind.

1134. ἐπιφραδέως προσέειπεν Vat. B.

1135. οἰσάμενος Vrat. Vind.

1137. ὥς πόθι Regg. A. B. E. ἔκποθι Reg. D. ὁπόθι ex emendatione Brunck., quod contra librorum consensum recipere nolui, quamquam fateor, me mirum illud ὥς ποθι alibi non legisse.

1138. ὑπὲρ Vat. B.

1144. ἐπεμβεβαῶς Vrat.

1145. Ἑρμείης et hic et IV, 121 Brunck. libris invitis, sed obsequente Beckio. Fortasse formam epicam se restituere ratus est, ignorans, Ἑρμείας apud Homerum ubique legi, formam vero Ἑρμείης neque Homero in usu fuisse, neque alii cuiquam epicorum, cf. Schaefer. ad Hesiod.

Op. 68. — ἴδωσθε Vatt. A. B. C. D. Regg. A. C. D. Med. Guelph. Vind. Flor. Brub. Basil. Optativus, quem reliqui codd. et editiones inde a Parisina exhibent, unice verus est. — Post hunc versum vulgo legitur is, qui est infra v. 1270, recte h. l. a Brunckio ejectus. Nam neque hujus loci sensus postulat, ut locus indicetur, ubi vellus videri possit, quod putat Beck., neque Apollonii est, versus eosdem Homericam ratione repetere, quod supra jam monitum est. Praeterea h. l. Scholl. hunc versum silentio transeunt, infra eum commemorat Schol. Flor. Itaque certissimum videtur, eum a librario quodam explicationis causa margini adscriptum deinde in textum irrepsisse, quod idem factum vidimus in fine libri primi et II, 381, videbimus infra IV, 348.

1146. ὑποθημοσύνησιν Med.

- „γηραιὸς θάνε Φοῖξος ἐν Αἰήταο δόμοισιν·
 „ἡμεῖς δ' αὐτίκα πατρὸς ἐφειμάνων ἀλέγοντες
 „νεύμεθ' ἐς Ὀρχομενὸν κτεάνων Ἀθάμαντος ἔκρητι.
 „εἰ δὲ καὶ οὐνομα δῆθεν ἐπιθύεις δεδαῆσθαι,
 1155 „τῷδε Κυτίσσωρος πέλει οὐνομα, τῷ δέ τε Φρόντις·
 „τῷ δὲ Μέλαι· ἐμὲ δ' αὐτὸν ἐπικλείοιτέ κεν Ἄργον.“
 „Ὡς φάτ'· ἀριστῆες δὲ συνηβολήν κεχάροντο
 καὶ σφέας ἀμφίεπον περιθαμβέες. αὐτὰρ Ἰήσων
 ἐξαῦτις κατὰ μοῖραν ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.
 1160 „Ἡ ἄρα δὴ γνωτοὶ πατρῷοι ἄμμιν ἰόντες
 „λίσσεσθ' εὐμενέοντας ἐπαρκέσσαι κακότητα.
 „Κρηθεὺς γάρ ῥ' Ἀθάμας τε κασιγνήτοι γεγάασιν.
 „Κρηθῆος δ' υἱὸν δὲ ἐγὼ σὺν τοῖσιν εἰταίροις
 „Ἑλλάδος ἐξ αὐτῆς νέου' ἐς πόλιν Αἰήταο.
 1165 „ἀλλὰ τὰ μὲν καὶ ἐσαῦτις ἐνίφομεν ἀλλήλοισιν·
 „νῦν δ' ἔσασθε πάροιθεν· ὕπ' ἐννεσίῃσι δ' ὄϊω
 „ἀθανάτων ἐς χεῖρας ἐμὰς χατέοντας ἰκέσθαι.“
 Ἡ ῥα, καὶ ἐκ νηὸς δῶκε σφίσιν εἴματα δῦναι.
 πασσυδίῃ δ' ἥπειτα κίον μετὰ νηὸν Ἄρης,
 1170 μῆλ' ἱερυσόμενοι· περὶ δ' ἐσχάρῃ ἐστήσαντο

1153. κτεάτων ex Regg. quatuor Brunck. Beck., quod non solum non praestat, sed ne ferri quidem potest. Genitivo κτεάτων nemo unquam usus est.

1155. τῷ μὲν Κύτωρος Regg. A. C. E. (sic eum nominant etiam Strabo XII, 544. Apollodor. I, 9, 1. Schol. Paris. ad II, 1123.) τῷ μὲν Κτίσσωρος Reg. D. τῷδε Κτίσσωρος (sic nomen scriptum est in uno cod. Herod. VII, 197). τῷδε Κιτύσσωρος Guelph. Κυτίσσωρος vulg. sed duplex ss postulat metrum, et sic nomen scribitur apud Herodotum I. I. (ubi Valkenaer. nostrum locum jam vidit emendandum esse), in Vrat. et Vind., unde receperunt Brunck. Beck. — τῷδ' ἐς τε vulg., quod ferri non posse recte vidit Brunck. male refragante Beckio, sed non recte scripsit ille τῷδ' ἐς, quum distractis tantum vocibus scribendum esset τῷ δ' ἐς τε, quod in textu dedi.

1156. ἔργον Med.

1157. κεχάρηντο Vatt. A. C. D. Vrat. κεχάροιντο Vind. — Hunc versum auctor Etymol. M. p. 735, 12 memoria

lapsus sub Homeri nomine laudat, quum eundem p. 357, 29 recte ad Apollonium retulisset.

1159. ἐξαῦτις Vrat.

1160. ἰόντες Vatt. A. C. D. Regg. D. E. Med. Vrat. Vind. perperam.

1162. ῥ' deest in Vrat. Vind. — κασιγνήτοι Vrat. — γεγάασιν Guelph.

1163. υἱοὶ Vind. — τοῖσι δ' Flor. Brub. Basil. — ἐτέροις Med.

1165. ἐσαῦτις Vrat. Vind. — ἐνέφομεν Regg. A. E. Vrat. Vind. et suprascr. in Reg. B. Formam inauditam tam exigua auctoritate commoti receperunt Brunck. Beck. — ἀλλήλοισιν Reg. D.

1166. ἔσασθε Vrat. — ἐννεσίῃσιν ὄϊω Vatt. A. C. D. Med. Vrat. Vind.

1167. χατέοντες Med. χατέουσιν Vatt. A. C. D. et Vrat. Vind., sed in his duobus vulgata margini adscripta.

1168. σφιν Vatt. A. B. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

1169. πανσυδίῃ Guelph. πανσυδίῃ Flor.

1170. ἱερυσόμενοι vulg. ἱερυν-

ἔσσυμένως, ἥτ' ἐκτὸς ἀνηρεφέος πέλε νηοῦ
στιάων· εἴσω δὲ μέλας λίθος ἡρήρειστο
ἱερὸς, ᾧ ποτε πᾶσαι Ἀμαζόνες εὐχετόωντο.

οὐδέ σφιν θέμις ἦεν, ὅτ' ἀντιπέρηθεν ἴκοντο,

1175 μῆλων τ' ἡδὲ βοῶν τῇδ' ἐσχάρῃ ἱερὰ καλεῖν·

ἀλλ' ἵππους δαίτρενον, ἐπηετανὸν κομέουσai.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥέξαντες ἐπαρτία δαῖτα πᾶσαντο,

δὴ τότε ἄρ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν, ἥρχε τε μύθων.

„Ζεὺς αὐτὸς τὰ ἕκαστ' ἐπιδέσκεται· οὐδέ μιν ἄνδρες

1180 „λήθομεν ἔμπεδον οἳ τε θεοὶ οὐδέ δίκαιοι.

„ὥς μὲν γὰρ πατέρ' ὑμῖν ὑπεξείρυντο φόνοιο

„μητρυνῆς καὶ νόσφιν ἀπειρέσιον πόρην ὄλβον·

„ὥς δὲ καὶ ὑμέας αὖτις ἀπήμονας ἐξεσάωσεν

„χείματος οὐλομένιοι. πάρεστι δὲ τῇσδ' ἐπὶ νηὸς

σόμενοι Regg. A. B. C. D. et supra-
scr. in E. Steph. Brunck. Beck. —
ἐσχάρην Flor.

1171. ἀνηρεφέως Vind.

1172. μέλας ex emendatione
Hoelzlini Brunck. Beck. Potest ita
scripsisse poeta, sed non debet, nec
quidquam impedit, quominus revera
niger fuerit ille lapis; magnū eum
fuisse non oportet diserte additum
esse. — εἰρήρειστο Reg. A.

1174. σφιν Vrat. — ἴκοντο Vatt.
C. D. Regg. quinque, Med. et ut
videtur Guelph., quod receperunt
Brunck. Beck., sed optativum sen-
sus flagitat, nam ὅτε est quoties.

1175. μῆλων ἡδὲ βοῶν ex conje-
ctura Brunck., sine causa.

1177. δαῖτ' ἐπᾶσαντο ex conj.
Brunck. Beck. male, vid. ad II, 1072.

1179. Ζεὺς αἰτεῖ Med. Guelph.
Vrat. et, quod eodem reddit, Ζεὺς ἐτεῖ
Vind. Ζοὺς ἐτι Vatt. A. C. D., satis
mira discrepantia, cuius apud priores
editores ne mentio quidem. Num
forte legendum: Ζεὺς αἰεῖ? quod
sensui satis accommodatum foret;
sed unde vulg. αὐτός? alterutra le-
ctio priori recensionī tribuenda vide-
tur. — ἕκαστα Vatt. A. C. D. Med.,
Vrat. ex corr.

1180. οἳ τε θεοὶ οὐδέ οἳ τ' ἄλ-
ληλοι emendavit Matthiae in libro:
Neues Magaz. für Schullehrer III,
2 p. 27 et Miscell. philol. II, 1 p. 9,

et particula οὐδέ offensus, et oppo-
sitionem aliquam desiderans. Sed
sensus hic est: *probi viri Jovem non
latent, et si quando in res adversas
inciderunt, tamen ab eo servantur.*
Itaque improborum hic nulla mentio
esse debet. Sed in οὐδέ offendit
etiam Brunck., qui in ἡδὲ mutavit,
obsequente Beckio. Neque hoc opus;
constructio haec est: *οἳ τε θεοὶ οὐδέ
ἔσμεν, οὐ λήθομεν Δία, οὐδὲ δίκαιοι
λήθουσι.* Particulas vero τέ — δέ,
οὔτε — οὐδέ sibi respondere docue-
runt Schaefer. ad Dionys. de comp.
p. 36. 192 s. 299. Stallb. ad Plat.
Phileb. p. 56. Reisig. Conjectan.
p. 213 s. et ad Soph. Oed. Col. p. 303.
Simile est Homericum Od. XXI, 310
πῖνέ τε μῆδ' ἐρίδαινε. Noster infra
IV, 1076 Αἰήτης δ' οὔτ' ἄρ' ναλεῖ
σχεδὸν, οὐδέ τι ἵδμεν Αἰήτην. III, 678
ὄφελλέ με μήτε τοκήων Δῶμα τόδ'
εἰσοράν, μηδὲ πτόλιν. I, 1190 οὔ-
τε τι πολλοῖς Ἀχθομένην ὄζοις, οὐδὲ
μέγα τηλεθώσας.

1181. Hic versus omissus est in
Med. et Vrat., sed utrobique a manu
recentiore in margine adscriptus. —
ὑμῶν Med. ὑμῖν Reg. A. Ald. ὑμῖν
Vatt. A. B. C. D. Regg. B. C. D. et
E. a m. 1, quod vulgato ὑμῶν recte
praelulit Brunck. Beck.

1182. ἀπειρέσιον Guelph.

1183. ἡμέας Reg. A.

- 1185 „ἐνθα καὶ ἐνθα νέεσθαι, ὅπη φίλον, εἴτε μετ' Αἴαν,
 „εἴτε μετ' ἄφνειῇν θείου πόλιν Ὀρχομενοῖο.
 „τὴν γὰρ Ἀθηναίη τεχνήσατο, καὶ τάμε χαλκῷ
 „δούρατα Πηλιάδος κορυφῆς πάρα· σὺν δέ οἱ Ἄργος
 „τεῦξεν. ἀτὰρ κείνην γε κακὸν διὰ κῦμα κέδασσεν,
 1190 „πρὶν καὶ πετρῶων σχεδὸν ἐλθεῖν, αἶτ' ἐνὶ πόντῳ
 „στενωπῷ συνίασι πανήμεροι ἀλλήλησιν.
 „ἀλλ' ἄγεθ', ὥδε καὶ αὐτοὶ ἐς Ἑλλάδα μαιομένοισιν
 „κῶας ἄγειν χρούσειον ἐπίροθοι ἄμμι πέλεσθε
 „καὶ πλόου ἡγεμονῆες, ἐπεὶ Φοῖβοιο θυηλὰς
 1195 „στελλομαι ἀμπλήσων Ζηνὸς χόλον Αἰολίδῃσιν.“
 „Ἴσκε παρηγορέων· οἱ δ' ἔστρυγον εἰσαΐοντες.
 οὐ γὰρ ἔφαν τεύξεσθαι ἐνῆος Αἰήταο
 κῶας ἄγειν κριοῖο μεμαότας, ὥδε δ' εἶπεν
 Ἄργος, ἀτεμβόμενος τοῖον στόλον ἀμφιπένεσθαι.
 1200 „ὦ φίλοι, ἡμέτερον μὲν ὅσον σθένος, οὐποτ' ἀρωγῆς
 „σχήσεται, οὐδ' ἡβαιὸν, ὅτε χρεῖά τις ἵκηται.

1185. ναίεσθαι Med.

1186. μετὰ Φθίην vulg., quod corruptum esse quisque videt, de Phthia enim hic sermo esse non potest, et mira sunt, quae ad hanc lectionem explicandam comminiscuntur Scholl. μετὰ Φθείην Med., unde facile erat locum corrigere, non minus quam ex III, 1073, maxime vero ex IV, 348, ubi ipse hic versus male repetitur, sed servata verae lectionis parte μετ' ἄφνειοῦ. Hinc jam Facius Ep. crit. p. 12 versum emendavit, sed negligenter is loco inspecto κατ' ἄφνειον scribi jussit. Veram lectionem, quam in textu exhibui, invenit Brunck., probavit etiam C. O. Müller. Orchomen. p. 261.

1188. Πηλιάδος Guelph. — πέρι vulg. πάρα Vat. B. Regg. quinque, Vind. et Vrat. a m. 1, quod recte praetulit Brunck.

1189. ἐκέδασεν Med. a m. 1. ἐκέδασε Flor. Brub. Basil. ἐκέδασσεν Med. Vrat. κῦμα κέδασσεν ex conjectura dedi pro vulg. κῦμ' ἐκέδασεν. Vid. ad II, 1072.

1190. ἐλθέμεν corrigi vult Brunck. ad III, 767 sine causa.

1191. πανήμεροι Vrat. Vind.

1193. ἐπίροθοι Brunck. Beck. — ἄμμι Med.

1194. Φοῖβον Guelph. Male Brunckius hunc genitivum ab omisa praepositione ὑπὲρ pendere dicit, sensum ceteroquin recte explicans.

1196. τεύξεσθαι Regg. A. C. E. et per aoristum ἐντυχεῖν explicat Schol. Paris.

1198. κριοῦ Reg. A. — μεμαότες Med. a m. 1. μεμαώτας Vind. μεμαώτας Reg. A. Vrat. ὡδέ τ' Reg. D. Vrat., quod non recipere debebant Brunck. Beck.

1200. ἀρωγῇ Vatt. A. C. D. Vind. et Vrat., ubi iota subscr. a manu recentiore additum est. ἀρωγῇ Regg. A. E. Med. ἀρωγῇ Reg. B., quod receperunt Brunck. et Beck. male. Si nominativus verus esset, σχήσεται passivam vim habere deberet, quam nunquam habet, et si haberet, hujus loci sensui aptum non foret. Unice verus est genitivus, ἡμέτερον σθένος οὐποτ' ἀρωγῆς σχήσεται, ut infra III, 1268 καὶ τότε ἐπεὶ οὐ δὴρὸν ἔτι σχήσεσθαι ἀέθλων μέλλον et, quod plane nostro loco respondet, IV, 1056 οὐδὲ σχήσεσθαι ἀρωγῆς ἐννεπον et σχήσεσθαι μάχης, Ἄργος Hom. II. IX, 655. XIII, 630. 747. XVII, 503 al.

1201. σχίσεται Guelph.

- „ἀλλ' αἰνῶς ὀλοῇσιν ἀπηνείησιν ἄρῃεν
 „Αἰήτης· τῷ καὶ περιδείδια ναυτίλλεσθαι.
 „στεῦται δ' Ἑλίου γόνος ἔμμεναι· ἀμφὶ δὲ Κόλχων
 1205 „ἔθνεα ναιετάουσιν ἀπείρονα· καὶ δέ κεν Ἄρει
 „σμερδαλέην ἐνοπὴν μέγα τε σθένος ἰσοφαρίζοι.
 „οὐ μὰν, οὐδ' ἀπάνευθεν ἐλεῖν δέρος Αἰήταο
 „ῥήϊδιον, τοῖός μιν ὄφρις περὶ τ' ἀμφὶ τ' ἔρνται
 „ἀθάνατος καὶ ἄϋπνος, ὃν ἀντὶ Γαῖ' ἀνέφρυσεν
 1210 „Καυκάσου ἐν κνημοῖσι, Τυφασίῃ ὅθι πέτρῃ,
 „ἔνθα Τυφάονα φασὶ Διὸς Κρονίδαο κεραυνῷ
 „βλήμενον, ὁπότε οἱ στιβαρὰς ἐπορέξατο χεῖρας,
 „θερμὸν ἀπὸ κρατὸς στάξαι φόνον· ἵκετο δ' αὐτως
 „οὔρεα καὶ πεδίοι Νυσῆϊον, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
 1215 „κεῖται ὑποβρύχιος Σερβωνίδος ὕδασι λίμνης.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· πολέεσσι δ' ἐπὶ χλόος εἶλε παρειὰς
 αὐτίκα, τοῖον ἄεθλον ὅτ' ἔκλυον. αἶψα δὲ Πηλεὺς
 θαρσαλέως ἐπέεσσιν ἀμείψατο, φώνησέν τε·
 „Μὴ δ' οὕτως, ἡθεῖε, λίην δειδίσσεο θυμῷ.
 1220 „οὔτε γὰρ ᾧδ' ἀλκὴν ἐπιδευόμεθ', ὥστε χερσίους
 „ἔμμεναι Αἰήταο σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
 „ἀλλὰ καὶ ἡμέας οἷω ἐπισταμένους πολέμοιο
 „κεῖσε μολεῖν, μακάρων σχεδὸν αἵματος ἐκγεγαῶτας.
 „τῷ, εἰ μὴ φιλότῃτι δέρος χρύσειον ὀπάσσει,
 1225 „οὐ οἱ χραίσμῃσιν ἐπιέλπομαι ἔθνεα Κόλχων.“
 „Ὡς οἷγ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὸν ἡγορόωντο,

1203. περί δεῖδια vulg. Conjun-
 ctim recte scribunt Regg. A. B. E.
 Brunck. Beck.

1206. ἐνιπὴν Reg. C. et A. a m. 1.
 Eorundem vocabulorum confusorum
 exempla habet Wernick. ad Tryph.
 p. 48. — ἰσοφαρίζει Regg. A. C. E.

1207. μὴν Guelph. — δέρας Flor.

1208. τοῖός μιν Reg. E.

1209. ἀνέφρυνσε Vrat.

1210. Τυφασίῃ Reg. D. Τυφω-
 νείῃ Regg. A. B. C. E., quod rece-
 perunt Brunck. Beck., pessime. Τυ-
 φαονία vocatur rupes etiam ab utro-
 que Schol. et Etymol. M. s. v.
 Τυφῶς.

1212. στιβαρὰς Flor. Brub. Basil.

1214. Νυσῆϊον vulg. Νυσῆϊον
 Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Flor.

Brub. Basil. Brunck. Beck. Νησῆϊον
 Guelph.

1215. Σερβωνίδος Med. Ald.

1219. Μηδ' Brunck. male. No-
 tum est δὲ ita usurpatum. — δειδίσσεο
 Med. — μύθῳ Med. a m. 1. Vrat.
 Vind. var. lect. ap. Schol. Flor. ex
 confusione frequentissima natum.

1220. De οὔτε γὰρ, ne forte οὔτε
 γὰρ scribi malis, v. Schaeff. ad Dio-
 nys. de comp. p. 409 s.

1222. ἡμᾶς Guelph. — οἷον' vulg.,
 quod epicorum usu exclusum est,
 οἷον Vind. οἷον Vatt. A. B. C. D. Med.
 Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil.,
 quod recte revocavit Beck.

1224. μήτι Reg. A. — ὀπάσει Flor.
 Brub. Basil. ὀπάσσει Regg. quinque,
 quod male receperunt Brunck. Beck.

μέσφ' αὖτις δόρποιο κορεσάμενοι κατέδαρθεν.

ἦρι δ' ἀνεγρομένοισιν ἐϋκραῆς ἄεν οὔρος·

ἰστία δ' ἤειραν, τὰ δ' ὑπαὶ ῥιπῆς ἀνέμοιο

1230 τείνεται· δίμφα δὲ νῆσον ἀποπροέλειπον Ἄρηος.

Νυκτὶ δ' ἐπιπλομένη Φιλυρηίδα νῆσον ἄμειβον·

ἐνθα μὲν Οὐρανίδης Φιλύρῃ Κρόνος, εὐτ' ἐν Ὀλύμπῳ

Τιτήνων ἦνασθεν, ὁ δὲ Κρηταῖον ὑπ' ἄντρον

Ζεὺς ἔτι Κουρήτεσσι μετετρέφετ' Ἰδαίοισιν,

1235 Ῥεῖν ἑξαπαφῶν παρελέξατο· τοὺς δ' ἐνὶ λέκτροις

τέτμε θεὰ μεσσηγύς· ὁ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας

ἔδοντο χαιτήεντι φυνὴν ἐναλίγκιος ἵππῳ·

ἢ δ' αἰδοῖ χῶρόν τε καὶ ἥδεα κεῖνα λιποῦσα

Ῥοκεανὶς Φιλύρῃ εἰς οὔρεα μακρὰ Πελασγῶν

1240 ἦλθ', ἵνα δὴ Χείρωνα πελώριον ἄλλα μὲν ἵππῳ,

ἄλλα θεῷ, ἀτάλαντον ἀμοιβαίῃ τέκεν εὐνῇ.

Κεῖθεν δ' αὖ Μάκρωνας ἀπειρεσίην τε Βεχείρων

γαῖαν ὑπερφιάλους τε παρεξένεοντο Σάπειρας

Βύζηράς τ' ἐπὶ τοῖσιν· ἐπιπρὸ γὰρ αἶν ἐτεμνον

1245 ἔδονμένως λιανοῖο φορεῦμενοι ἐξ ἀνέμοιο.

καὶ δὴ νισσομένοισι μυχὸς διεφαίνεται Πόντον.

1227. κατέδαρθεν Guelph.

1229. ὑπὸ ῥιπῆς ex conjectura Brunck. Beck., quae est dictio Homero frequentissima v. Passov. ad Dionys. Perieg. 674. Sed admodum dubitandum est, an ὑπαί, ἀπαί et similia, ubi ante litteras liquidas apud epicis posteriores leguntur, semper librariis tribuenda sint, quum permultis locis omnium vel multorum librorum consensu legantur. Ita ipsum hoc ὑπαί ῥιπῆς habet Callim. Hymn. Del. 25. Dionys. Perieg. 674. 962. Quint. Smyrn. III, 225. cf. Heyn. ad Hom. Vol. IV p. 202 s. Spitzner. vers. her. p. 52 sq. Itaque et nostro loco, quamquam certum est Apollonium ὑπὸ ῥιπῆς dicere potuisse et similia multa dixisse, tamen contra librorum consensum nihil novare volui. Eodem modo ὑπαί λίγα omnium librorum consensu legitur IV, 1159. ὑπαί λαγόνων IV, 1613. ὑπαί λιβάδεσσι Reg. A. ἀπόπρο ἔλειπον Vatt. A. C. D.

1230. ἀποπροέλειπον Reg. A. ἀπόπρο ἔλειπον Vatt. A. C. D.

1231. ἐπιπλομένης Med. ἐπιπλο-

μένοι Guelph. Hoerstel., quamquam accentus errorem arguit.— Φιλυρίδα Schol. Flor.

1233. τηταῖον Vatt. C. D.

1234. ἐπὶ Reg. A.

1235. ἑξαπάφων vulg. Accentum correxi.

1237. ἐναλίγκιος Vind.

1240. ἐνθ' pro ἦλθ' Vatt. A. B. D. Regg. A. B. C. (in B. ἦλθ' suprascr.) Med. Guelph. Flor. Brub. Basil. In Reg. D. hic versus cum duobus praecedentibus omissus est.— Χείρωνα Vatt. A. B. D.

1241. ἄλλα θεῷ δ' Reg. D. ἄλλα δὲ θεῷ Regg. A. C. E. Guelph., quod librorum prudentiae debetur. De omissio δὲ omnia sunt pervulgata.

1242. δὲ Μάκρωνας Vrat. Vind.

1243. πάρεξ ἐνέοντο vulg. Coniunctim scriptum est in Vatt. A. C. D. Regg. A. D. E. Guelph. Vrat. Brunck. Beck. ut v. 651 et 941.

1244. Βίζυρας Reg. A.—ἐπὶ πρὸ Vat. A.

1246. νησομένοισι Flor. νισσομένοισι Brub. Basil.

- καὶ δὴ Κανκασίων ὄρεων ἀνέτελλον ἐρίπναι
 ἡλίβατοι, τόθι γυῖα περὶ στρυφελοῖσι πάροισιν
 ἰλλόμενος χαλκήρῃσιν ἀλνκτοπέδῃσι Προμηθεὺς
 1250 αἰετὸν ἥπατι φέρβε παλιμπετὲς αἰδῶντα.
 τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης Ἰδον ἔσπερον ὅξεϊ ῥοίζῳ
 νηὸς ὑπερπτάμενον νεφέων σχεδόν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 λαίφεα πάντ' ἐτίναξε παραιθύνσας περυγέσσιν.
 οὐ γὰρ ὄγ' αἰθερίοιο φυὴν ἔχεν οἰωνοῖο,
 1255 ἴσα δ' ἐϋξέστοις ὠκύπτερα πάλλεν ἑρετμοῖς.
 δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πολύστονον ἄϊον αὐδὴν
 ἥπαρ ἀνελκομένοιο Προμηθέος· ἔκτυπε δ' αἰθὴρ
 οἰμωγῇ, μέσφ' αὖτις ἐπ' οὔρεος αἰδῶντα
 αἰετὸν ὠμηστὴν αὐτὴν ὁδὸν εἰσενόησαν.
 1260 ἐννύχιοι δ' Ἄργοιο δαημοσύνησιν ἴκοντο
 Φᾶσιν τ' εὐρυρέοντα, καὶ ἔσχατα πείρατα πόντον.
 Αὐτίκα δ' ἰστία μὲν καὶ ἐπίκριον ἔνδοθι κοίλης
 ἰστοδόκης στείλαντες ἐκόσμεον· ἐν δὲ καὶ αὐτὸν
 ἰστὸν ἄφαρ χαλάσαντο παρακλιδόν· ὦκα δ' ἑρετμοῖς
 1265 εἰσέλασαν ποταμοῖο μέγαν ῥόον· αὐτὰρ ὁ πάντῃ
 καχλάζων ὑπόεικεν. ἔχον δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρῶν
 Καύκασον αἰπήεντα Κυταιῖδα τε πόλιν Αἴης,
 ἐνθεν δ' αὖ πεδίου τὸ Ἀρήϊον ἱερά τ' ἄλσῃ
 τοῖο θεοῦ, τόθι κῶας ὄφεις εἴρυντο δοκεύων,
 1270 πεπτάμενον λασίοισιν ἐπὶ δρυὸς ἀκρεμόνεσσιν.
 αὐτὸς δ' Αἰσονίδης χροσέφ ποταμόνδε κυπέλλῳ
 οἴνου ἀκρασίοιο μελισταγέας χέει λοιβὰς
 Γαίῃ τ' ἐνναέταις τε θεοῖς ψυχαῖς τε καμώντων

1249. χαλκήρῃσιν vulg. contra me-
 trum; correxit Hoelzlinus. — ἀλ-
 κτοπέδῃσι Reg. A. Schol. Paris.

1251. ἀκροτάτοις Reg. A.

1255. ἐϋξέστας Guelph., sed oi su-
 praser. a manu recentiore. — πάλλεν
 Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. πέλλεν
 Reg. A.

1256. δὲ μετέπειτα legisse videtur
 Schol. Paris. — δ' omittit Vrat. — πο-
 λύστονον Vind., sed on supraser. a m. 2.

1259. ὠμίστην Vatt. A. C. D. Reg.
 A. Med.

1260. ἀλημοσύνησιν vulg. sine
 sensu. Certissimam emendationem
 Arnaldi, Lectt. gr. p. 240, δαημοσύ-
 νησιν, quam confirmat Scholl. inter-

pretatio τῇ ἐμπειρίᾳ, cum Brunck.
 Beck. recepi. Error natus est ex
 similitudine litterarum ΔΑ et ΑΔ.

1261. εὐρόεντα Reg. A.

1262. καὶ omittit Guelph.

1263. ἀν δὲ καὶ suspicatur Beck.
 male.

1266. καχλάζων vulg. καχλάζων
 Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Vrat.
 Vind. Brunck. Beck. — ἔχων ἐπ'
 Regg. quatuor, Guelph. — ἀριστερᾷ
 Flor. ἀριστερα Brub. Basil.

1269. ἴδρυντο Guelph.

1270. Versus deest in Reg. E.,
 fortasse quia librarius eum supra jam
 legerat.

1272. ἀκρασίοιο Vrat. Vind. Flor.

ἡρώων· γουννοῦτο δ' ἀπήμονας εἶναι ἀρωγούς
 1275 εὐμενέως καὶ νηὸς ἐναίσιμα παίσματα δέχθαι.
 ἀντίκα δ' Ἀγκαῖος τοῖον μετὰ μῦθον ἔειπεν.

„Κολχίδα μὲν δὴ γαῖαν ἱκάνομεν ἡδὲ ῥέεθρα
 „Φάσιδος· ὥρη δ' ἡμῖν ἐνὶ σφίσι μητιάσθαι,
 „εἴτ' οὖν μειλιχίῃ πειρησόμεθ' Ἀλήταο,

1280 „εἴτε καὶ ἀλλοίῃ τις ἐπήβολος ἔσσεται δορμή.“

Ὡς ἔφατ'· Ἄργου δ' αὖτε παρηγορήσιν Ἰήσων
 ὑπόθι νῆ' ἐκέλευσεν ἐπ' εὐναίῃσιν ἐρύσσαι,
 δάσκιον εἰσελάσαντας ἔλος· τὸ δ' ἐπισχεδὸν ἦεν
 νισσομένων, ἔνθ' οἶγε διὰ κνέφας ἡϋλίζοντο.

1285 ἥως δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένοισι φάνανθη.

1277. δὴ omittit Guelph.

1278. μητίσασθαι Guelph. μιτιά-
 ασθαι Flor.

1281. Ἄργου δὲ, omisso αὖτε
 Guelph.—παρηγορήσιν vulg., quod
 in solo Vat. B. legitur et ex ed. Flor.
 in edd. irrepsit; codd. reliqui omnes
 et Steph. Brunck. Beck. habent παρ-
 ηγορήσιν.

1282. ἐρύσαι vulg. ἐρύσσαι Vatt.

A. C. D. Reg. B. Med. Guelph. Vrat.
 Vind. Brunck. Beck.

1283. εἰσελάσαντες Med. a m. 1.
 Flor.

1284. νεισσομένων Guelph. νισ-
 σμένων Med.

1285. Versus deest in Med. —
 ἐελδομένοισι ἐφάνανθη Reg. B. Vrat.
 Vind., quod non recipere debebant
 Brunck. Beck. Vid. ad II, 1072.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἑρατῶ, παρὰ θ' ἵστασο, καὶ μοι ἔνισπε
ἔνθεν ὅπως ἐς Ἰωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ἰήσων
Μηδείης ὑπ' ἔρωτι. σὺ γὰρ καὶ Κύπριδος αἶσαν
ἔμμορες, ἀδμῆτας δὲ τεοῖς μελεδήμασι θέλγεις
5 παρθενικάς· τῷ καὶ οἱ ἐπήρατον οὔνομ' ἀνῆπται.

Ὡς οἱ μὲν πνικνοῖσιν ἀνωϊστως δονάκεσσιν
μῖνον ἀριστῆες λελοχημένοι· αἱ δ' ἐνόησαν
Ἥρη Ἀθηναίῃ τε, Διὸς δ' αὐτοῖο καὶ ἄλλων
ἀθανάτων ἀπονόσφι θεῶν θάλαμόνδε κιούσαι
10 βούλενον· πείραζε δ' Ἀθηναίην πάρος Ἥρη.

„Αὐτὴ νῦν προτέρη, θύγατερ Διὸς, ἄρχεο βουλῆς.
„τί χρέος; ἢ δόλον τίνα μήσεαι, ᾧ κεν ἐλόντες
„χρύσειον Αἰήταο μεθ' Ἑλλάδα κῶας ἄγρουντο;
„ἦ καὶ τὸν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενοι πεπύθοιεν
15 „μειλιχίοις; ἦ γὰρ ὄγ' ὑπερφίαλος πέλει αἰνῶς.

1. παρὰ Flor. Brub. Basil. — Hoc versu usus est Athenaeus XIII p. 555. B.

3. Vocabulis ὑπ' ἔρωτι in Guelph. suprascriptum est ὑπὲρ οὔτι.

4. ἔμμορες Guelph.

5. καὶ σοὶ Vat. B. a m. 2. καὶ τοι Vat. C. Regg. A. C. D. E. marg. Vind. Flor. Steph. Brunck. Beck. In reliquis codd. et edd. est vulgata lectio καὶ οἱ, quam revocavi, quum alteram illam ex interpretatione natam esse perspicuum sit. Nam οἱ significat tibi, ut supra I, 893 ἐοί, ubi item libri nonnulli τοι praebent. cf. Gerhard. p. 93. Haec vero lectio praeferenda est, quia non facile po-

tuit a librariis proficisci. Ad sensum Brancnius apte contulit Ovid. de A. A. II, 15:

Nunc mihi si quando, puer et
Cytherea favete,
nunc Erato; nam tu nomen
amoris habes.

qui versus ex nostro fluxisse videtur.

6. πνικνοῖσι Med. a m. 1.

9. ἀπὸ νόσφι Vatt. A. D. Flor. Brub. Basil.

12. ἦ δέλον Med. a m. 1.

15. ἦ μὲν γὰρ ὑπερφίαλος vulg., sed hoc in solo Vat. B. et Flor. legitur. εἰ γὰρ ὁ μὲν Guelph. ἦ γὰρ ὁ μὲν Vatt. A. C. D. Med. Vrat.

- „ἔμπης δ' οὐ τινα πεῖραν ἀποτροπᾶσθαι ἔοικεν.“
 Ὡς φάτο· τὴν δὲ παρᾶσσον Ἀθηναίη προσέειπεν·
 „Καὶ δ' αὐτὴν ἐμὲ τοῖα μετὰ φρεσὶν ὀρμαίνουσας,
 „Ἥρη, ἀπηλεγάως ἐξείρεαι. ἀλλὰ τοι οὐπώ
 20 „φράσασθαι νοέω τοῦτον δόλον, ὅστις ὀνήσει
 „θυμὸν ἀριστήων· πολέας δ' ἐπεδοίασα βουλὰς.“
 Ἡ καὶ ἐπ' οὐδεὸς αἶγε ποδῶν πάρος ὄμματ' ἔπηξαν
 ἄνδιχα πορφύρουσαι ἐνὶ σφίσι· αὐτίκα δ' Ἥρη
 τοῖον μητιόωσα παροϊτέρη ἔκφατο μῦθον.
 25 „Δεῦρ' ἵομεν μετὰ Κύπριν· ἐπιπλόμεναι δέ μιν ἄμφω
 „παιδὶ ἐφ' εἰπεῖν ὀτρύνομεν, αἳ κε πίθηται
 „κούρην Αἰήτεω πολυφάρμακον οἷσι βέλεσσι
 „θῆλξαι οἷστεύσας ἐπ' Ἰήσони. τόν δ' ἂν ὄτω
 „κείνης ἐννεσίῃσιν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἀνάξιν.“
 30 Ὡς ἄρ' ἔφη· πυκινὴ δὲ συνεύαδε μῆτις Ἀθήνη,
 καὶ μιν ἔπειτ' ἐξαῦτις ἀμείβετο μελιχίοισιν·
 „Ἥρη, νῆϊδα μὲν με πατήρ· τέκε τοῖο βολάων,

Vind. ἡ γὰρ ὅδ' Regg. A. C. D. E. ἡ γὰρ ὄγ' Reg. B., quod vix dubitandum est quin verum sit, commendatum Homericō: ἡ γὰρ ὄγ' ὁλοῇσι φρεσὶ θύει II. I, 342. Reliqua ex correctione metro caventium nata sunt. Eadem est sententia Gerhardi p. 124 s.

16. ἀποτροπᾶσθαι Flor.

17. παρ' ἄσσον vulg. Junctim habent Vatt. A. C. D. Regg. A. B. E. Guelph. Vind. Vrat. Schol. uterque, Brunck. Beck. ut II, 961. — προσέειπεν Med. Vrat.

18. Hic versus deest in Vatt. A. C. D.

20. φράσασθαι Vrat. Vind. — τοῦτον τὸν δόλον Reg. A.

21. πολλὰς Regg. quinque, quod receperunt Brunck. Beck., quia πολέας de masculino tantum adhibeatur. Sed unius codicis auctoritatem (nam unius instar illos quinque habendos esse jam saepe monitum est) reliquis omnibus invitis sequi nolui, praesertim cum intelligi nullo modo possit, quid commoverit librariorum, ut πολέας illud, quod soloecismi speciem prae se fert, scriberent, si usitatissimum illud πολλάς invenissent. Itaque putandi sunt hoc sibi indul-

sisse poetae recentiores (nam in Homero nihil ejusmodi reperitur), ut πολέας feminino genere adhiberent, ut Homerus singularem πολὺς. Duo ejus usus exempla praebet Callimachus, H. in Dian. 42 et in Del. 28, quae corrigere tentavit Brunckius. Praeterea apud Nostrum IV, 333 libri omnes fere habent πολέων, ad femininum νήσους referendum, similiterque in Epigr. adesp. CCCXLVII πολέων εὐεργεσιάνων.

26. ὀτρύνωμεν Vrat. Vind. — πίθοιτο corrigi jubet Brunck., male. Vid. ad I, 623.

27. κούρη Guelph. — Αἰήταο Vatt. A. B. D. Regg. A. B. E. Med. a m. 1. Flor. Ald. Brub. Basil. Αἰήτου Guelph. ed. Paris. Steph. Αἰήτεω Med. a m. 2. Vat. C. Vrat. Vind. (de Regg. C. D. non constat) Hoelzlin. Brunck. Beck. — ἔοισι Vatt. A. D.

29. αἰνεσίῃσιν vulg. ἐννεσίῃσιν Reg. B. Guelph. ἐννεσίῃσιν Vatt. A. D. Med. Regg. A. C. D. E. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

31. ἐξ αὐτῆς Vatt. B. D.

32. ἔτεκε Flor. — τοῖο omittunt Vat. B. Flor. — βουλᾶων Vat. B. Flor. τοίων βουλέων Reg. A. marg.

„οὐδέ τινα χρειῶ θελκτήριον οἶδα πόθοιο.

„εἰ δέ σοι αὐτῇ μῦθος ἐφανεράναι, ἢ τ' ἂν ἔγωγε

35 „ἐσποίμην· σὺ δέ κεν φαίης ἔπος ἀντιόωσα.

Ἡ καὶ ἀναΐξασαι ἐπὶ μέγα δῶμα νέοντο

Κύπριδος, ὃ ῥά τέ οἱ δεῖμεν πόσις ἀμφιγυήεις,

ὁππότε μιν τὰ πρῶτα παρὰ Διὸς ἦχεν ἄκοιτιν.

Ἔρκεα δ' εἰσελθοῦσαι ὑπ' αἰθούσῃ θαλάμοιο

40 ἔσταν, ἵν' ἐκτόνεσκε θεὰ λέχος Ἡφαίστοιο.

ἀλλ' ὁ μὲν ἐς χαλκεῶνα καὶ ἄκμονας ἦρι βεβήκει

νήσοιο πλαγκτῆς εὐρὺν μυχόν, ᾧ ἔνι πάντα

δαίδαλα χάλκευεν ῥιπῇ πυρός· ἢ δ' ἄρα μούνη

ἦστο δόμῳ δινωτὸν ἀνὰ θρόνον ἄντα θυράων.

45 λευκοῖσιν δ' ἐκάτερθε κόμας ἐπιειμένη ὥμοις

κόσμιε χρυσεῖῃ διὰ κερκίδι, μέλλε δὲ μακροὺς

πλέξασθαι πλοκάμους· τὰς δὲ προπάρουθεν ἰδοῦσα

ἔσχεθεν, εἶσω τέ σφ' ἐκάλει, καὶ ἀπὸ θρόνου ὄρτο,

εἰσέ τ' ἐνὶ κλισμοῖσιν· ἀτὰρ μετέπειτα καὶ αὐτῇ

50 ἴζανεν, ἀψήκτους δὲ χερσὶν ἀνεδήσατο χαίτας.

τοῖα δὲ μειδιόωσα προσέννεπεν αἰμυλλοῖσιν.

„Ἡθεῖται, τίς δεῦρο νόος χρειῶ τε κομίζει

„δηναιὰς αὐτως; τί δ' ἰκάνετον, οὗ τι πάρος γε

„λίην φοιτίζουσαι, ἐπεὶ περίεστε θεάων;“

B. τοῖο βουλέων Reg. D. τοῖων
βουλάων Reg. E.

34. εἰ δ' αὐτῇ σοὶ corrigi voluit
vir doctus in Ephemerid. Ienens.
1808 N. XIV p. 188, ne versus a
dactylo cum spondeo ordiatur, quod
vitasse putat poetas epicos. Sed
ejusmodi versus satis multi non solum
apud Apollonium (ut paullo ante II,
1277 Κολχίδα μὲν δὴ) sed etiam
apud Homerum et reliquos epicos
omnes leguntur; cf. Spitzner. de
vers. her. p. 9.

36. ἐπὶ παρ μέγα Regg. quatuor
ex correctione metrica, nam iidem
habent ἀναΐξασαι.

37. ὄρρα vulg. ὃ ῥα Reg. E.
Brunck. Beck. — δέιμς Guelph.

38. ταπρῶτα vulg. τὰ πρῶτα
Guelph. Beck. — παρὰ Διὸς Hoelz-
lin. errore typ. et Shaw.

41. εἰς Brunck. Beck., quod le-
gitur in solis Vrat. Vind.

42. πλαγκτῆν Flor. πλατῆν Schol.

Flor. — μοιχόν Reg. A. — ἢ ἔνι Regg.
tres.

43. χάλκευς Vatt. C. D. Regg. A.
D. E. Brunck. Beck. ut solent.

44. ἴστο Guelph.

45. λευκοῖσι Vatt. A. B. C. D.
Reg. E. Flor. Brub. Basil. Brunck.
Beck. (qui et hic et v. 43 falso dieit,
suam lectionem in Vrat. reperiri.)

46. κόσμιε Vind. — διακερκίδι
Vatt. A. C. D.

47. πάρουθεν Guelph.

48. τ' ἐψ' ἐκάλει Vat. D. τάσδ'
ἐκάλει Regg. quinque.

49. ἦσέ τ' Flor. εἰσέτ' Steph. errore
typothetae. — κλεισμοῖσιν Med. Flor.

51. αἰμυλλοῖσιν Flor.

53. δηνείας Vrat. — δηναιὰς
Schol. Paris. Vid. de accentu Wer-
nick. ad Tryph. p. 420. — τό δ'
ἰκάνετον Med. Flor. Brub. Basil. —
Fluxisse haec ex Hom. II. XVIII,
386 monent Scholl.

54. πέρι ἐστὲ Vrat.

- 55 Τὴν δ' Ἥρη τοίοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 „Κερτομέεις· νῶϊν δὲ κέαρ συνορίνεται ἄτη.
 „ἥδη γὰρ ποταμῷ ἐνὶ Φάσιδι νῆα κατίσχει
 „Αἰσονίδης ἥδ' ἄλλοι ὅσοι μετὰ κῶας ἔπονται.
 „τῶν ἦτοι πάντων μὲν, ἐπεὶ πέλας ἔργον ὄρωρεν,
 60 „δείδιμεν ἐκπάγλως, περὶ δ' Αἰσονίδαο μάλιστα.
 „τὸν μὲν ἔγων, εἰ καὶ περ ἔς Ἴδιον ναυτίλληται
 „λυσόμενος χαλκίων Ἰξίονα νειόθι δεσμῶν,
 „ῥύσομαι, ὅσσον ἑμοῖσιν ἐνὶ σθένος ἔπλετο γυίοις,
 „ὄφρα μὴ ἐγγελάσῃ Πελὴς κακὸν οἶτον ἀλύξας,
 65 „ὅς μ' ὑπερηνορή θυνέων ἀγέραςτον ἔθηκεν.
 „καὶ δ' ἄλλως ἔτι καὶ πρὶν ἑμοὶ μέγα φίλατ' Ἰήσων,
 „ἔξότ' ἐπὶ προχοῇσιν ἄλῃς πλήθοντος Ἀναύρου
 „ἀνδρῶν εὐνομίης πειρωμένη ἀντεβόλησεν
 „θήρης ἔξανιών· νικετῶ δ' ἐπαλύνετο πάντα
 70 „οὔρεα καὶ σκοπιαὶ περιμήκεες, οἱ δὲ κατ' αὐτῶν
 „χεῖμαρῶοι καναχηδὰ κυλινδόμενοι φορέοντο.
 „γρηῖ δὲ μ' εἰσαμένην ὀλοφύρατο, καὶ μ' ἀναείρας
 „αὐτὸς ἑοῖς ὥμοισι διέκ προαλὲς φέρεν ὕδωρ.
 „τῷ νῦ μοι ἄλληκτον περιτίεται· οὐδὲ κε λῶβην
 75 „τίσειεν Πελὴς, εἰ μὴ σύ γε νόστον ὀπάσσεις.“

55. προσέειπε Guelph., quod restituere obliti sunt Brunck. et Beck.

58. οἱδ' ἄλλοι Guelph. οἱδ' ἄλλοι Reg. D., unde Brunck. ex conjectura dedit οἱ τ' ἄλλοι receptum a Beckio. Sed nulla est causa a vulgata discedendi, vid. ad I, 910. — ὅσοι Guelph.

59. μέλας Vat. D. a m. 1. μέγαν a secunda.

61. εἰ κέν περ ex emendatione Brunck. Beck., quia de conjunctivo dubitabant, male. Epicos εἰ cum conjunctivo jungere notissimum est, cf. ad I, 905. Thiersch. Gr. p. 625. Hom. Od. XVI, 98 καὶ εἰ μέγα νείκος ὀρεται, qui locus cum nostro eo magis convenit, quod hic εἰ καὶ ita positum est, ut potius καὶ εἰ expectaveris, ut Soph. Oed. R. 306.

64. ἐγγελάσῃ Guelph.

65. ὑπερηνορή Vrat.

67. προχόησι Med. a m. 1.

68. ἀντεβόλησα Guelph.

69. θήρη Reg. A. — δὲ παλύνετο Vrat. Vind. fortasse recte.

70. ἡ δὲ Guelph. — αὐτὰς Reg. A.

72. εἰσαμένη Guelph. — ὀλοφύρετο Reg. A.

73. αὐτοῖς Reg. D. — διεκπροαλὲς vulg. inepte. δι' ἐκπροαλὲς Reg. A. δι' ἐκ προαλὲς Reg. D., quod conjectura invenit Arnald. Lectt. gr. p. 241 et receperunt Brunck. Beck. male; quis enim ἐκ ita positum ferat? διέκ προαλὲς Guelph. διέκ προαλὲς Vrat., quod unice verum est.

74. νῦν μοι Reg. A. Vind. νῦν μ' Vrat. — ἄλληκτον Vatt. A. B. D. Reg. D. Flor. Brub. Basil.

75. τίσεις Flor. — ὀπάσσης vulg., quod ferri vix potest. ὀπάσσοις Reg. D., quod non melius est, sed receptum a Brunck. et Beck. ὀπάσσεις Guelph., quod unice verum est et facile in vulg. corrumpi potuit, nihil enim saepius quam terminationes ης et εις confunduntur. Eadem constructio est Aristoph. Eccles. 162 οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα Τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβοθήσε-

- ᾽Ως ἤνθα· Κύπριν δ' ἐνεοστασίη λάβε μύθων.
ἄξετο δ' ἀντομένην Ἥρην ἔθεν εἰσορόωσα,
καί μιν ἔπειτ' ἀγανοῖσι προσέννεπεν ἥ γ' ἐπέεσσιν·
„Πότνα θεὰ μή τοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο
80 „Κύπριδος, εἰ δὴ σεῖο λιλαιομένης ἀθερίζω
„ἡ ἔπος, ἡέ τι ἔργον, ὃ κεν χέρες αἶγε κάμοιεν
„ἡ πεδαναί· καὶ μή τις ἀμοιβαὴ χάρις ἔστω.“
᾽Ως ἔφαθ'· Ἥρῃ δ' αὖτις ἐπιφραδέως ἀγόρευσεν·
„Οὐ τι βίης χατέουσαι ἰκάνομεν, οὐδέ τι χειρῶν.
85 „ἀλλ' αὐτως ἀκέουσα τεῶ ἐπικέκλεο παιδί,
„παρθένον Αἰήτεω θέλξαι πόθῳ Αἰδονίδαο.
„εἰ γάρ οἱ κείνη συμφράσσεται εὐμενέουσα,
„ῥῆιδίως μιν ἐλόντα δέρος χρούσειον ὄτω
„νοστήσειν ἐς Ἴωλκόν, ἐπεὶ δολόεσσα τέτυκται.“
90 ᾽Ως ἄρ' ἔφη· Κύπρις δὲ μετ' ἀμφοτέρωσιν ἔειπεν·
„Ἥρῃ, Ἀθηναίῃ τε, πίδαίτο κεν ὕμμι μάλιστα,
„ἡ ἔμοι. ὑμείων γὰρ ἀναιδήτω περ ἔοντι
„τυτθὴ γ' αἰδῶς ἔσσειτ' ἐν ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμεῖο
„οὐκ ὄθεται, μάλα δ' αἰὲν ἐριδμαίνων ἀθερίζει.
95 „καὶ δὴ οἱ μενέηνα περισχομένη κακότητι.
„αὐτοῖσιν τόξοισι δυσηγέας ἄξαι οὔστους
„ἀμφαδίην. τοῖον γὰρ ἐπηπείλησε χαλεφθεῖς,

ται, ubi Brunckius ipse locum geminum affert Eur. Hippolyt. 474 ἥτ' ἄρ' ἂν ὅπε γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἂν, Εἰ μὴ γυναῖκες μηχανὰς εὐρήσομεν.

76. δὲ νεοστασίη vulg. Correx. sagacitas Ruhnkenii ep. crit. p. 299, cujus emendationem receperunt etiam Brunck. Beck. Sed quod idem θυμὸν pro μύθων legi vult, id necessarium non esse ipse vidit; habet tamen θυμύθων Reg. E. ex errore frequentissimo.

77. ἐνθεν Guelph. unde Hoerstel. ἐνθ' ineptissime.

79. μήτι τοι Vat. D. Vrat. Vind. Med. a m. 1 et in Vat. D. ποτε ante τοι a m. 2 additum. μήτ' ἂν τι malle se dicit Brunck. inepte. Male etiam vertit Beck.: nihil profecto pejus aliud fuerit Venere. Sed non μήτοι ut vulgo, sed μή τοι scribendum est; sensus est: ne quid tibi pejus sit Venere, si etc. — καὶνόν Vat. D.

81. ἡ ἔργον Reg. A. ἡ ἐτέργον Med. ἡέτ' ἔργον Vind. ἡ ἔτ' ἔργον Vrat. χεῖρες Guelph. Vrat. Flor.

82. ἡδεπαυαί Vat. D. et ἡδαπαυαί a m. 2. — μήτις Reg. A. — χαρίσαστο Reg. A.

83. ἀγόρευεν Vrat. Vind.

84. χατέουσα Guelph.

87. γὰρ καὶ οἱ Vat. B.

91. μάλιστα ut h. l. usurpatum est Eur. Iph. Aul. 1603 ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται, ubi Musgrav. nostro loco usus est; cf. Wessel. ad Herod. p. 517. Schweigh. ad Athen. T. VII p. 12 sq.

94. ἐριδμαίων Vatt. A. D.

95. μενέηνη Guelph.

96. αὐτοῖσι Regg. tres, Vrat. Vind. Brunck. Beck.

97. ἀμφαδίη libris invitis Brunck. Beck. Vid. ad II, 1020. — ἐπηπείλησα Guelph.

- „εἰ μὴ τηλόθι χεῖρας, ἕως ἔτι θυμὸν ἐρύκει,
 „ἔξω ἑμᾶς, μετέπειτά γ' ἀτεμβοίμην ἐοὶ αὐτῇ. “
 100 Ὡς φάτο· μείδῃσαν δὲ θεαί, καὶ ἐσέδρακον ἄντην
 ἀλλήλαις. ἣ δ' αὖτις ἀκηχεμένη προσέειπεν·
 „Ἄλλοις ἄλγεα τὰμὰ γέλως πέλει· οὐδὲ τί με χρὴ
 „μυθεῖσθαι πάντεσσιν· ἄλλῃς εἰδυῖα καὶ αὐτῇ.
 „νῦν δ' ἐπεὶ ὕμμι φίλον τόδε δὴ πέλει ἀμφοτέρῃσιν,
 105 „πειρήσω, καὶ μιν μειλίξομαι, οὐδ' ἀπιθήσει. “
 Ὡς φάτο· τὴν δ' Ἥρη θάδινῃς ἐπεμάσασατο χειρὸς,
 ἦκα δὲ μειδιώσα παραβλήδην προσέειπεν·
 „Οὔτω νῦν, Κυθέρεια, τόδε χρέος, ὥς ἀγορεύεις,
 „ἔρξον ἄφαρ· καὶ μὴ τι χαλέπτεο, μηδ' ἐρίδαινε
 110 „χωομένη σῶ παιδί· μεταλλήξει γὰρ ὀπίσσω. “
 Ἡ δὲ καὶ ἔλλιπε θῶκον· ἐφωμάρτησε δ' Ἀθήνη.
 ἐκ δ' ἴσαν ἄμφω ταί γε παλίσσυτοι. ἣ δὲ καὶ αὐτῇ
 βῆ δ' ἵμεν Οὐλύμποιο κατὰ πτύχας, εἴ μιν ἐφεύροι.
 εὗρε δὲ τὸν γ' ἀπάνευθε Διὸς θαλερῇ ἐν ἄλῳ,
 115 οὐκ οἶον, μετὰ καὶ Γανυμήδεα, τὸν δὲ ποτὲ Ζεὺς
 οὐρανῷ ἐγκατένασεν ἐφέστιον ἀθανάτοισιν,
 κάλλεος ἱμερθεῖς. ἀμφ' ἀστραγάλοισι δὲ τῷ γε
 χρυσείοις, ἅτε κοῦροι δμηθεες, ἐψιόωντο.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἤδη πάμπαν ἐνίπλεον ᾧ ὑπὸ μαζῶ
 120 μάργος Ἔρως λαιῆς ὑποῖσχανε χειρὸς ἀγοστόν,

98. μῦθον Med. a m. 2.

100. ἐσέδρακον Reg. A. et suprascr. in Reg. E.

101. μετέειπεν Brunck. ex conjectura, mutationis causa non addita, quam non intelligo.

102. πέλει γέλος Vrat. Vind.

103. δ' post ἄλλῃς tacite inseruit Brunck. et recepit Beck. sine causa. Ultimae in ἄλλῃς ante vocalem productae exempla habet Spitzner. de vers. her. p. 51.

105. πειράσω Vat. D.

109. ἐρίδηνε vulg. perperam. ἐρίδηνον Regg. quinque soloece, quod receperunt tamen Brunck. Beck. Perspicuum est, vulgatam propter pronuntiandi similitudinem pro ἐρίδαινε scriptam esse, ut infra v. 513 πάπτηνε vulgo pro πάπταινε legitur, idque ex conjectura restituissim, etiamsi non Guelph. ipsum illud ἐρίδαινε perspicue exhiberet.

110. μεταλήξει Vat. B. Reg. E. Brunck. Beck. ut solent.

112. ἦδὲ καὶ αὐτῇ Vatt. C. D. Regg. quatuor, Vrat. prorsus inepte et contra epicorum morem; receperunt tamen Brunck. et Beck. Eadem corruptio est I, 1145.

115. μετὰ δὲ Γανυμήδεα Reg. A.

118. κούροιο Vind.

119. ἐνίπλεον Guelph. Vrat. ἐνίπλεων Vind. — ᾧ ἐπὶ μαζῶ pessime Brunck. Beck. ex uno Reg. D., libro pessimo; causam futilem affert Brunck., quia eadem praepositio in verbo ὑποῖσχανε recurrit; quasi non vulgata potius hoc commendetur!

120. ὑπὸ ἴσχανε Vat. B. — ἀγοστόν vulgo sine sensu, quare Hemsterh. ad Lucian. T. I p. 211 versu praecedente emendaverat κόλπον ἐνίπλεον, sed succurrunt libri, ἀγοστόν Vind. ἀγοστόν Vat. B. Regg.

ὀρθὸς ἐφεσθηῶς· γλυκερὸν δὲ οἱ ἀμφὶ παρειᾶς
χροιῇ θάλλεν ἔρευθος. ὁ δ' ἐγγύθεν ὀκλαδὸν ἦστο
σῖγα κατηφιόν· δοιῶ δ' ἔχεν, ἄλλον ἔθ' αὐτως
ἄλλω ἐπιπροῖεις, κεχόλωτο δὲ καρχαλόωντι.

125 καὶ μὴν τοὺς γε παρᾱσσον ἐπὶ προτέροισιν ὀλέσσας
βῆ κενεαῖς σὺν χερσὶν ἀμήχανος, οὐδ' ἐνόησεν
Κύπριν ἐπιπλομένην. ἡ δ' ἀντὶ ἴστατο παιδὸς
καὶ μιν ἄφαρ γναθμοῖο κατασχομένη προσέειπεν.

„Τίπτ' ἐπιμειδιάς, ἄφατον κακόν; ἡέ μιν αὐτως

130 „ἦπαφες οὐδὲ δίκη περιέπλεο νῆϊν ἔοντα;
„εἰ δ' ἄγε μοι πρόφρων τέλεσον χρέος, ὃ ττι κεν εἴπω·
„καὶ κέν τοι ὀπάσαιμι Διὸς περικαλλὲς ἄθρυμα,
„κεῖνο, τό οἱ ποίησε φίλη τροφὸς Ἀδρήστεια
„ἄνθρω ἐν Ἰδαίῳ ἔτι νήπια κουρίζοντι,

135 „σφαῖραν ἑυτρόχαλον, τῆς οὐ σύ γε μείλιον ἄλλο
„χειρῶν Ἡφαίστοιο κατακτεατίσῃ ἄρειον.

„χρύσεια μὲν οἱ κύκλα τετεύχεται· ἀμφὶ δ' ἐκάστω
„διπλόαι ἀψίδες περιηγέες εἰλίσσονται·

„κρυπταὶ δὲ ῥαφαί εἰσιν· ἔλιξ δ' ἐπιδέδρομε πάσαις

140 „κυανέῃ. ἀτὰρ εἴ μιν ἑαῖς ἐνὶ χερσὶ βάλοιο,
„ἀστὴρ ὥς φλεγέθοντα δι' ἡέρος ὀλκὸν ἵησιν.
„τὴν τοι ἐγὼν ὀπάσω· σὺ δὲ παρθένον Αἰήταο
„θέλξον οὔστεύσας ἐπ' Ἰήσони· μηδὲ τις ἔστω
„ἀμβολίῃ. δὴ γάρ κεν ἀφανροτέρῃ χάρις εἴῃ.“

145 “Ὡς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένητ' εἰσαῖοντι.
μείλια δ' ἐκβαλε πάντα, καὶ ἀμφοτέρῃσι χιτῶνος
νωλεμὲς ἐνθα καὶ ἐνθα θεᾶς ἔχεν ἀμφιμεμαρπῶς.
λίσσετο δ' αἰψα πορεῖν αὐτοσχεδόν· ἡ δ' ἀγανοῖσιν

quinque (in B. suprascr. vulg.), quod recte receperunt Brunck. Beck.

121. ὀρθῶς Med. a m. 1.

122. χροίης Regg. tres, Vind. — θάλλεν Reg. A.

123. ἔτ' αὐτως Vat. B. Flor. Brub. Basil. ἔτ' αὐτως Vat. A. Guelph.

124. ἄλλον Med. a m. 1 et Vrat. suprascr. ω. ἄλλων Vind.

126. ἐνόησα Guelph. ἐνόησεν Med. Vrat.

129. ἐπιμειδιάς Regg. tres. ἐπιμειδιδιάς Guelph. — αὐτως Brunck.

132. περικαλὲς Vind.

136. κατακτεατίσῃ Flor. Brub. Basil.

137. χρυσᾶ Reg. A. — τέτυκται Guelph. — ἑκαστα Reg. A.

141. ὅς pro ὡς Guelph.

142. ὀπάσω Vrat.

144. ἀμφιβολίῃ Guelph.

147. ἔχετ' ex conjectura Brunck. Beck., quae non est necessaria. Constructio haec est: τῆς θεᾶς ἀμφιμεμαρπῶς (cujus cum genitivo constructi exempla habet Jacobs. ad Anth. Pal. p. 168), εἶχεν αὐτὴν τοῦ χιτῶνος.

ἀντομένη μύθοισιν ἐπειρῦσασα παρειὰς

150 κῦσσε ποτισχομένη, καὶ ἀμείβετο μειδιώσασα.

„Ἴστω νῦν τόδε σεῖο φίλον κάρη ἡδ' ἐμὸν αὐτῆς,

„ἣ μὲν τοι δῶρόν γε παρῆξομαι οὐδ' ἀπατήσω,

„εἰ κεν ἐνισκίμῃς κούρη βέλος Αἰήταο.“

Φῆ· ὁ δ' ἄρ' ἀστραγάλους συναμήσατο, καδδὲ
φαινω

155 μητρὸς ἧς εὖ πάντας ἀριθμήσας βάλε κόλπῳ.

αὐτίκα δ' ἰοδόκην χρυσέῃ περικάττετο μίτρῃ

πρόμῳ κεκλιμένην· ἀνὰ δ' ἀγκύλον εἴλετο τόξον.

βῆ δὲ διὲκ μεγάροιο Διὸς πάγκαρπον ἄλωήν.

αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυθεν Οὐλύμποιο

160 αἰθερίας· ἔνθεν δὲ καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος

οὐρανίη· δοιῶ δὲ πόλοι ἀνέχουσι κάρηνα

οὐρέων ἡλιβάτων, κορυφαὶ χθονὸς, ἥχι τ' αἰεθεῖς

ἡέλιος πρώτῃσιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσιν.

νειόθι δ' ἄλλοτε γαῖα φερέσβιος, ἄστεά τ' ἀνδρῶν

165 φαίνεται καὶ ποταμῶν ἱεροὶ ῥόοι, ἄλλοτε δ' αὖτε

ἄκριες, ἀμφὶ δὲ πόντος ἀν' αἰθέρα πολλὸν ἰόντι.

149. ἐπειρῦσασα vulg., quod metri causa correxit Brunck.

150. κῦσσε vulg. κῦσσε Vatt. A. B. C. D. Reg. B. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

151. σεῖον Med. — ἐμοῦ Regg. A. E.

152. σοι Brunck. ex Regg. quatuor, perperam.

153. ἐνισκίμῃς Guelph. Hoerstel.

156. χρυσέῃ vulg. χρυσέην Reg. D. χρυσέῃ Vatt. A. C. D. Regg. A. B. E. Vrat., quod recte praetulerunt Brunck. Beck. — μήτρῃ Vind.

158. δι' ἐκ vulg. male. Praeterea mirandum, poetam διὲκ μεγάροιο dicere, quum supra v. 116 Cupidinem non in domo sed in campo versantem fecerit. Quo ita offensus est Gerhard. p. 78, ut μεγάροιο legi velit, sed et otiosum est hoc epitheton, neque video, quomodo tunc διὲκ construendum sit. Poeta sibi non constitisse putandus est; usus est enim Homericā dictione διὲκ μεγάροιο, oblitus ei repugnare ea, quae supra dixerat.

160. αἰθερινὰς Regg. quinque. — καταιβάτης Med. a m. 1.

163. ἐρεύγεται vulg. sine sensu. ἐρεύθεται Guelph. Reg. D., quod ex conjectura reponi jusserant Steph. et Arnald. Lectt. gr. p. 76, et receperunt Brunck. Beck. — ἀκτίνεσσιν Med. Vrat.

164. ἄλλοθι vulg. errore nato ex voce praecedente, ἄλλοτε Regg. quinque, Brunck. Beck.

165. ἱερὰ ῥοαὶ fortasse legendum esse judicat Spitzner. de vers. her. p. 76, qui recte observat in epicis constanter ὁ ῥόος et αἱ ῥοαὶ dici, a qua norma Apollonius quoque nunquam nisi hoc loco recedit. Sed ipsi adjicit, formam inusitatam fortasse inde aliquid excusationis habere, quod quasi circumloquendo fluvii ipsi hisce exprimuntur.

166. ἐν αἰθέρῃ vulg. ἀν' αἰθέρῃ Vatt. A. B. D. Regg. B. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Schol. Paris. ἀν' αἰθέρα Regg. A. E., quod unica verum esse maxime sequens πολλὸν docet, et receperunt Brunck. Beck.

- Ἦρωες δ' ἀπάνευθεν ἤης ἐπὶ σέλμασι νηὸς
ἐν ποταμῷ καθ' ἔλος λελοχημένοι ἡγορόωντο.
αὐτὸς δ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν· οἱ δ' ὑπάκουον
170 ἡρέμας ἢ ἐνὶ χώρῃ ἐπισχερῶ ἐδριώοντες.
„ὦ φίλοι, ἦτοι ἐγὼ μὲν ὃ μοι ἐπιανδάνει αὐτῷ
„ἐξερέω· τοῦ δ' ὕμμι τέλος κορηῆναι ἔοικεν.
„ξυνὴ γὰρ χρεῖω, ξυνοὶ δέ τις μῦθοι ἔασιν
„πᾶσιν ὁμῶς· ὃ δὲ σῖγα νόον βουλήν τ' ἀπερύκων
175 „ἴστω καὶ νόστου τόνδε στόλον οἶος ἀπούρας.
„ἄλλοι μὲν κατὰ νῆα σὺν ἔντεσι μίμνεθ' ἔκκηλοι·
„αὐτὰρ ἐγὼν ἐς δῶματ' ἐλεύσομαι Αἰήταο,
„νῆας ἐλὼν Φοῖβόιο, δύω δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐταίρους.
„πειρήσω δ' ἐπέεσσι παροίτερον ἀντιβολήσας.
180 „εἴ κ' ἐθέλοι φιλότῃτι δέρος χρύσειον ὀπάσσαι,
„ἦε καὶ οὐ, πίσυνος δὲ βίῃ μετιόντας ἀτίσσει.
„ᾧδε γὰρ ἐξ αὐτοῖο πάρος κακότητα δαέντες
„φρασσόμεθ', εἴτ' Ἀρηϊ συνοισόμεθ', εἴτε τις ἄλλη
„μῆτις ἐπιρόθοτος ἔσται ἐεργομένοισιν αὐτῆς.
185 „μῆδ' αὐτως ἀλκῇ, πρὶν ἔπεσσί γε πειρηθῆναι,
„τόνδ' ἀπαμείρωμεν σφέτερον κτέρας. ἀλλὰ πάροιθεν
„λῶϊτερον μύθῳ μιν ἀρέσασθαι μετιόντας.
„πολλάκι τοι ῥέα μῦθος, ὃ κεν μόλις ἐξανύσειεν
„ἡνορέῃ, τόδ' ἔρεξε κατὰ χρέος, ἥπερ ἐώκει
190 „πρηϋνας. ὃ δὲ καὶ ποτ' ἀμύμονα Φοῖβον ἔδεκτο

167. ἑοῖς Reg. D. Guelph. ἑῖς Reg. E.

168. ἔλος Guelph.

170. ἡρέμας vulg. ἡρέμας Med. a m. 1. Reg. B. Vrat. Vind. Flor. Brunck. Beck.

173. ἔασσι Guelph.

176. ἄλλοι Reg. A.

180. εἴ κ' ἐθέλει Guelph.

181. πίσυνός γε Regg. A. E. — ἀτίσει Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

184. ἐπιρόθος Brunck. Beck. ex more. — ἐελδομένοισιν Flor.

185. ἔπεισι Vrat. ἔπεισε Vind. — πειρηθεῖναι Flor. Brub. Basil.

186. ἀπαμείρωμεν Vrat. Vind. ἀπαμείρωμεν Guelph.

187. ἀρέσασθαι Vrat. Vind. Flor.

188. μόγις vulg. μόλις Guelph. Vrat. Vind. et cod. Laur. ap. Dorvill.

ad Char. p. 409, quod recepi, quia ubique hac forma utitur Apollonius, vid. ad I, 1233.

189. ἥπερ Vrat.

190. ὅδε vulg. male. ὃ δὲ Regg. A. C. D. Vrat. et alii fortasse libri, quod necessarium est. Sed praeterea tres illi Regg. et marg. Reg. B. hanc lectionem exhibent:

ὃ δὲ καὶ ποτ' ἀμύμονα
Φοῖβον ἔπεισε,

μητρειῆς φεύγοντα δόλον πα-
τρός τε θυηλᾶς,

δέχθαι· ἐπεὶ πάντῃ —

qua ineptius et languidius vix quidquam fingi potest; nam ὃ δὲ ad μῦθον referendum, accusativum ab ἔπεισε pendente omissum; Φοῖβον cum δέχθαι jungendum esse, id vix sano cuiquam credibile videri potest,

„μητρονίης φεύγοντα δόλον πατρός τε θυηλᾶς·
 „πάντες ἐπεὶ πάντα καὶ ὅτις μάλα κύντατος ἀνδρῶν
 „Ξεινίου αἰδεῖται Ζηνὸς θέμιν ἢδ' ἀλεγίξει.“

- “Ὡς φάτ’· ἐπήνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰθονίδαο
 195 πασσυδίῃ, οὐδ’ ἔσκε παρὲξ ὅτις ἄλλο κελεύοι.
 καὶ τότ’ ἄρ’ υἷας Φοῖβον, Τελαμωνιά θ’ ἔπεσθαι
 ὦρσε καὶ Ἀνγείην· αὐτὸς δ’ ἔλεν Ἑρμείαιο
 σκῆπτρον· ἄφαρ δ’ ἄρα νηὸς ὑπὲρ δόνακάς τε καὶ ὕδωρ
 χέρσονδ’ ἔξαπέβησαν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο.
 200 Κιρκαῖον τόδε που κικλήσκειται· ἔνθα δὲ πολλὰ
 ἐξείης πρόμαλοι τε καὶ ἰτέαι ἐκπεφύασιν,
 τῶν καὶ ἐπ’ ἀκροτάτων νέκυνες σειρήδι κρέμανται
 δέσμιοι. εἰσέτι νῦν γὰρ ἄγρος Κόλχοισιν ὄρωρεν
 ἀνέρας οἰχομένους πυρὶ καίμεν· οὐδ’ ἐνὶ γαίῃ
 205 ἔστι θέμις στείλαντας ὕπερθ’ ἐπὶ σῆμα χέεσθαι,
 ἀλλ’ ἐν ἀδελφῆτοισι κατειλύσαντε βοείαις
 δεινδρῶν ἐξάπτειν ἐκὰς ἄστεος. ἥροι δ’ ἴσῃν
 καὶ χθὼν ἔμμορεν αἶσαν, ἐπεὶ χθονὶ ταρχύνουσιν
 θηλυτέρας· ἢ γὰρ τε δίκη θεσμοῖο τέτυκται.

ut mirandum sane sit, eam lectionem a Brunckio et Beckio in textum receptam esse. Ne de duplici quidem recensione cogitandum est, sed mera est illa librariorum interpolatio, quibus in sequentibus πάντες cum singulari verbi displicebat, cujusmodi corruptionibus referti sunt codices Regii. In illo vero nihil est quod displiceat, v. Matthiae Gr. gr. p. 419. Itaque revocavi sanissimam lectionem vulgatam.

192. πάντη vulg. πάντη Vrat. et alii, ut videtur, libri. — κύντερος Vatt. C. D.

194. ἐπήνεσαν vulg. ἐπήνυσαν Vatt. A. D. ἐπήνεσαν Vat. B. ἐπήνησαν Regg. B. D. Vrat. Vind. Guelph. Brunck. Beck. Sic infra v. 555 in omnibus libris legitur, praeter unum, qui ἐπήνεσαν habet.

195. πανσυδίῃ Guelph. πασσυδίην ex conjectura Brunck. Beck. ad vitandum hiatus, qui nullus est. — ὅ τις var. lect. in marg. Vrat. non male. ὅτις Guelph. cum gl. ἐπιστροφῇ. — κενέοι Brub.

196. νῆας Reg. A.

198. ἀνὰ νηὸς vulg. male. ἄρα νηὸς Regg. A. C. D. E. et B. a m. 1. Brunck. Beck.

199. ἀπεξέβησαν Reg. A.

200. τὸ δὲ Flor. Brub. Basil.

201. πρόμαδοι vulg., quod nihil est. πρόμαλοι facili conjectura reposuit Brunck, quam confirmat Etymol. M. p. 689, 35: προμολή, ἔστιν ἡ προαυλία καὶ προέξοδος ἀπὸ τοῦ προμολεῖν καὶ προαυλίζεσθαι· παρὰ Ἀπολλωνίῳ. καὶ πρόμαλοι, εἰδος ἀγρίας δρυός. — πεφύασιν Reg. A. ἐμπεφύασιν Reg. D. ἐκπεφύασιν Guelph.

202. ἀκρομόνων pro ἀκροτάτων proponit vir doctus in Ephem. Jenens. 1814 p. 269, quod non improbabile est.

206. κατειλύσαντες Guelph. Flor. Hoerstel.

208. ἐπὶ vulg. male. ἐπεὶ Regg. quinque, Guelph. Brunck. Beck. Confusio illarum vocum est frequentissima.

209. γὰρ κε vulg., quod perspicue falsum est, neque illud κε expriment Scholl. Quod in textu dedi, est ex

- 210 Τοῖσι δὲ νισσομένοις Ἥρη φίλα μητιόωσα
 ἤερα πουλὺν ἐφῆκε δι' ἄστεος, ὄφρα λάθοιεν
 Κόλχων μυρίον ἔθνος ἐς Αἰήταο κιόντες·
 ὦκα δ' ὅτ' ἐκ πεδίοιο πόλιν καὶ δῶμαθ' ἴκοντο
 Αἰήτεω, τότε δ' αὖτις ἀπεσκέδασεν νέφος Ἥρη.
 215 ἔσταν δ' ἐν προμολῇσι τεθηπότες ἔρκε' ἄνακτος
 εὐρείας τε πύλας καὶ κίονας, οἳ περὶ τοίχους
 ἐξείης ἄνεχον· θριγκὸς δ' ἐφύπερθε δόμοιο
 λαΐνεος χαλκῆρσιν ἐπὶ γλυφίδεσσιν ἀρήρει.
 εὐνηλοι δ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔπειτ' ἔβαν. ἄγχι δὲ τοῖο
 220 ἡμερίδες χλοεροῖσι καταστεφές πετάλοισιν
 ὑψοῦ ἀειρόμεναι μέγ' ἐθήλεον. αἱ δ' ὑπὸ τῆσιν
 ἀένναιοι κρηναὶ πύσυνρες ῥέον, ἃς ἐλάχηνεν
 Ἥφαιστος. καὶ ᾧ ἡ μὲν ἀναβλύεσκε γάλακτι,
 ἡ δ' οἶνω, τριτάτῃ δὲ θυώδεϊ νᾶεν ἀλοιφῇ.
 225 ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ προρέεσκε, τὸ μὲν ποθὶ δννομένησιν
 θέρμετο Πληιάδεσσιν, ἀμοιβηδὶς δ' ἀνιούσαις

emendatione Brunckii. — τέτυκτο Guelph.

210. νεισομένοις vulg. νισσομέ-
 νοις Reg. E. νισσομένοις Regg. A.
 B. D. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

211. ἤερα Guelph.

213. ὦκα δ' ἐκ τε πεδίοιο Guelph.

214. ἀπεσκέδασε Vat. B. Vrat.
 Flor. Ald. Brub. Basil., quod male
 receperunt Brunck. Beck. Hinc
 sunsisse videtur Tryphiod. v. 37
 ἀπεσκέδασεν νέφος ἀνδρῶν.

215. ἔρκε' Vatt. C. D.

217. ἄνεσχον Guelph. — θριγγὸς
 vulg. τριγγὸς Med. a m. 2. θριγκὸς
 Vrat. Vind., quod cum Brunck. et
 Beck. recepi.

218. χαλκῆρσις vulg. χαλκείαις
 Vatt. A. B. D. Guelph. Vrat. Flor.
 Brub. Basil. Schol. Flor. χαλκῆρσιν
 Regg. quatuor, Brunck. Beck. —
 ἐπιγλυφίδεσσιν Vatt. D.

220. χλοεροῖσιν Flor. — κατη-
 ρεφές Vat. B. — πετάλοις Guelph.

222. ἀένναιοι Guelph.

224. δὲ omittunt Vatt. A. B. C. D.

225. προρέεσκε Vat. A. Vrat.
 Vind. et ut videtur Guelph. Ald.
 Brub. Basil. et reliquae deinceps edd.
 omnes, recte, sed valde variant li-
 bri: πρόρεσκε Vatt. B. C. D. προ-

έεσκε Med. Regg. A. B. C. Flor.
 προχέεσκε Reg. E. προέηκε Reg. D.
 Librarios recte monet Brunckius
 activa verbi vi turbatos esse. — πο-
 τιδννομένησιν Reg. A. ποτι δννομέ-
 νησι Regg. C. D. E., quod rece-
 pit Brunck., sed nulla est in vulg.
 ποθι offensio, imo ποτι minus aptum
 foret. Praeterea Brunckius monet
 metri causa δννομένησι scribendum
 esse, in textu tamen nihil mutavit,
 sed Beckius eum secutus dedit ποτι
 δννομένησι. Neque hac mutatione
 opus est; primam participii δνόμε-
 νος interdum produci exemplis pro-
 bavit Jacobs. ad Anth. Pal. p. 354;
 apud Nostrum praeter hunc locum
 ita occurrit I, 925. Orph. Lith. 503.
 Etiam δνέτο prima longa usurpat
 Apollonius I, 581. III, 1191. IV,
 1524.

226. Πληιάδεσσιν ἐθέρμετ' legi ma-
 vult Herm. ad Orph. p. 759, ut et sua-
 viores sint numeri et correctio ante
 πλ vitetur, quamquam eam a nomine
 proprio excusari ipse fatetur. Neque
 omnino in ea offendendum esse doc-
 cet exemplorum multitudo apud Spitz-
 ner. de vers. her. p. 101 sqq. maxime
 p. 104, ubi hic etiam locus tangitur.

κρυστάλλω ἱκελον κοίλης ἀνεκήμει πέτρης.
τοῖ' ἄρ' ἐνὶ μεγάροισι Κυταιῆος Αἰήταο
τεχνήεις Ἥφαιστος ἐμήσατο θέσκελα ἔργα.

230 καὶ οἱ χαλκόποδας ταύρους κάμει, χάλκεα δὲ σφέν
ῆν στόματ', ἐκ δὲ πυρὸς δεινὸν σέλας ἀμπνέεισκον.
πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυνον στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον
ἤλασεν, Ἥελω τίνων χάριν, ὅς ῥά μιν ἵπποις
δέξατο, Φλεγραίῃ κεκμηότα δηϊοτήτι.

235 ἔνθα δὲ καὶ μέσσανλος ἐλήλατο· τῇ δ' ἐπι πολλαὶ
δικλίδες εὐπηγεῖς θάλαμοί τ' ἔσαν ἔνθα καὶ ἔνθα·
δαυδαλή δ' αἰθουσα παρὲξ ἐκάτερθε τέτυκτο.
λέχρις δ' αἰπύτεροι δόμοι ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν.
τῶν ἦτοι ἄλλον μὲν, ὅτις καὶ ὑπείροχος ἦεν,

240 κρείων Αἰήτης σὺν ἧ ναιέσκε δάμαρτι·
ἄλλω δ' Ἀψυρτος ναιεν πάϊς Αἰήταο,
τὸν μὲν Κανκασίη Νύμφη τέκεν Ἀστερόδεια,
πρίν περ κουριδίην θέσθαι Εἰδυΐαν ἄκοιτιν,
Τηθύος Ὠκεανοῦ τε πανοπλοτάτην γεγαυίαν.

245 καὶ μιν Κόλχων νῆες ἐπωνυμίην Φαέθοντα
ἔκλειον, οὐνεκα πᾶσι μετέπρεπεν ἡϊθέοισιν.
τοὺς δ' ἔχον ἀμφίπολοί τε καὶ Αἰήταο θυγάτρεις
ἄμφω, Χαλκιοπῆ Μήδειά τε. τὴν μὲν ἄρ' οἷ γε

227. κρυστάλλω Vrat. Vind.

228. Αἰήτεω Med. a m. 2.

232. ἄροτρον Vrat.

234. κεκμηότα vulg., qua forma uti epici non solent. κεκμηότα Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. Occurrit illa forma etiam IV, 1459, ubi meliores libri item alteram praebeant.

235. ἐνθάδε Brunck. Beck. ut solent, male. — μέσανλος Vrat. Vind.

237. δαυδαλαίη Vrat. Vind. — αἰθουσσα Med.

238. λαιχρὶς Reg. A.

239. ἄλλων Vatt. A. C. D. Guelph. ἄλλω marg. Reg. A. Reg. E. Vrat., quod receperunt Brunck. Beck. sine causa, nam quod deinde ἄλλω sequitur, id nihil probat. Notum est ναιέιν et cum accusativo et cum dativo jungi.

241. ἄλλον Guelph. — ναις Guelph.

243. Ἰδυΐαν vulg., quemadmodum eam vocat Hesiod. Theog. 352. 959. Sed id hoc loco metro repugnat; melius igitur Εἰδυΐαν Guelph. Regg. B. D. E. et A. a m. 2. Schol. Paris. Brunck. Beck., ut nomen exhibent codices Apollodori I, 9, 23 et Tzetz. ad Lycophr. 174. 1025. Poetis utraque nominis forma pro metri necessitate uti licebat.

248. ἡ μὲν ἄρ' ἦει Ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε κασιγνήτην μετιούσα vulg. intolerabili ante ἡ hiatus, quo tamen minime offensi sunt Brunck. et Beck. Sed haec minime est omnium librorum lectio, imo paucissimorum et pessimorum. Meliores libri eam lectionem commendant, quam in textu exhibui, nam τῇ μὲν ἄρ' οὔγε habent Med. Guelph. Reg. B. τὴν μὲν ἄρ' οὔγε Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. et mox μετιούσαν Vatt. A. C. Med. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. Non

- ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε κασιγνήτην μετιούσαν
 250 ("Ἥρη γάρ μιν ἔρυνε δόμῳ· πρὶν δ' οὐ τι θάμιζεν
 ἐν μεγάροις, Ἐκάτης δὲ πανήμερος ἀμφεπονεῖτο
 νηὸν, ἐπεὶ ῥα θεῆς αὐτὴ πέλεν ἀρήτειρα.)
 καὶ σφέας ὥς ἴδεν ἄσσον, ἀνίαχεν· ὁξὺ δ' ἄκουσεν
 Χαλκιόπῃ· δμῳαὶ δὲ ποδῶν προπάροιθε βαλοῦσαι
 255 νήματα καὶ κλωστῆρας ἀολλέες ἔκτοθι πᾶσαι
 ἔδραμον. ἥ δ' ἅμα τοῖσιν ἐοὺς νύκτας ἰδοῦσα
 ὕψου χάσματι χεῖρας ἀνέσχεθεν· ὥς δὲ καὶ αὐτοὶ

potuit haec tanta varietas Brunckium latere, sed ita eam explicavit, ut eam superesse ex priore editione putaret, in qua deinde versus unus additus fuisset, quo verbum ἴδον, ἐνόησαν aut simile contineretur. Hiatus primus animadvertit Herm. ad Orph. p. 733, qui propterea eam, quam in textu dedi, lectionem veram putat, sed ita, ut verba "Ἥρη γάρ μιν ἔρυνε δόμῳ" tanquam sententiarum nexum turbantia e priore recensione servata esse, eoque errore ea verba excidisse putet, quae in posteriore h. l. legi debuerint, quibus verbum contineretur, quod deesse videtur. Sed verba illa "Ἥρη etc. non modo nexum non turbare sed prorsus necessaria esse et primo aspectu quisque videt, et Gerhard. Lectt. p. 79 fusius docuit. Itaque hic aliam hiatus removendi viam ingressus locum sic emendavit: βῆ μὲν ἄρ' ἤγε Ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε κασιγνήτην μετιούσα. Sed sic etiam neglecta est meliorum librorum lectio, quam supra attuli; ea vero non solum hiatu vitato sese commendat, sed etiam pronomine οἷγε, ad Iasonem ejusque comites referendo, quod omnino necessarium est; id enim nisi praecedit, ea quae inde a v. 253 sequuntur, omni nexu carent et σφέας non habet, quo referatur. Premittit vero ea lectio, quam in textu exhibui, hoc uno incommodo, quod verbum εἶδον vel simile aliquod desideratur. Itaque dicere quispiam possit, versum unum ante v. 250 excidisse; sed parenthesis, quae ab hoc versu incipit, arcte cohaerere debet cum v. 249, explicat enim, quomodo factum sit, ut Medea tum in domo circumerraverit,

quod alias facere non soleret; nihil igitur inter hos versus intercedere potest. Ergo non prius quam post longam parenthesin verbum adjici poterat; ibi vero, ut post parenthesis fieri solet, mutata est constructio, nam sequitur quidem verbum videndi ἴδεν, non vero ad οἷγε, ut debebat relatum, sed ad Medeam. Est igitur negligentia quaedam poetae, qua non perspecta librarii locum ita mutarunt, ut vulgo legitur. Sensus hic est: eam vero Iason ejusque comites ex thalamo in thalamum ad sororem euntem (Juno enim tum eam domi detinebat quum prius non multum in aedibus versaretur sed per totum diem in Hecatae, cujus sacerdos erat, templo operaretur) viderunt; quos, ut conspexit etc.

249. θάλαμόν γε Vatt. A. C. Vrat. Vind. — κασιγνήτης Reg. A., quod correctorem sapit. — De μετιούσαν ad vers. praecedentem sermo fuit.

251. πανήμερος Vind. — ἀμφεπονῆτο Flor. Brub. Basil.

252. ἀρήτειρα Vrat.

254. ποδῶν deest in Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil.

256. ἅμα τῇσιν Med. Guelph. Regg. A. B. C. E. ineptissime et ex mero errore, de quo vid. ad I, 128, receptum tamen est a Brunck. et Beck. Medea quum peregrinos accedentes videret, perterrita exclamavit, Chalciope vero, quum inter eos (duos enim comites Iason praeter Phrxi filios secum duxerat. cf. v. 178) etiam filios suos conspiceret, laetata est.

257. χάσματι Flor. — ἀνέσχεθεν Vrat.

- μητέρα δεξιόωντο καὶ ἀμφαγάπαζον ἰδόντες
 γηθόσυνοι· τοῖον δὲ κινυρομένη φάτο μῦθον.
- 260 „Ἐμπης οὐκ ἄρ' ἐμέλλετ' ἀκηδείῃ με λιπόντες
 „τηλόθι πλάγξασθαι· μετὰ δ' ὑμέας ἔτραπεν αἶσα.
 „δειλὴ ἐγὼ, οἷον πόθον Ἑλλάδος ἔκποθεν ἄτης
 „λευγαλέης Φοῖβοιο ἐφημοσύνησιν ἔλεσθε
 „πατρός; ὁ μὲν θυήσκων στρυγεράς ἐπετείλατ' ἀνίας
- 265 „ἡμετέρῃ κραδίῃ. τί δέ κεν πόλιν Ὀρχομενοῖο,
 „ὅστις ὅδ' Ὀρχομενὸς, κτεάνων Ἀθάμαντος ἔκhti
 „μητέρ' ἦν ἀχέουσαν ἀποπρολιπόντες ἵκοισθε;
 „Ὡς ἔφατ'· Αἰήτης δὲ πανύστατος ὦρτο θύραζε,
 ἐκ δ' αὐτῇ Εἰδυῖα δάμαρ κίεν Αἰήταο
- 270 Χαλκιοῦρης ἄλυσσα· τὸ δ' αὐτίκα πᾶν δμᾶδοιο
 ἔρκος ἐπεπλήθει. τοὶ μὲν μέγαν ἀμφεπένοντο
 ταῦρον ἄλλis δμῶες· τοὶ δὲ ξύλα κάγκανα χαλκῷ
 κόπτον· τοὶ δὲ λοετρὰ πυρὶ ζέον· οὐδέ τις ἦεν,
 ὃς καμάτου μεθίσκεν ὑποδρῆσσω βασιλῆϊ.
- 275 Τόφρα δ' Ἔρως πολιοῖο δι' ἥερος ἔξεν ἄφαντος,
 τετραγῶς οἷόν τε νέαις ἐπὶ φορβάσιν οἷστρος
 τέλλεται, ὄντε μύωπα βοῶν κλείουσι νομῆες.
 ὦκα δ' ὑπὸ φλὴν προδόμῳ ἐνὶ τόξα τανύσσας
 ἰοδόκης ἀβλήτα πολύστονον ἐξέλετ' ἰόν.
- 280 ἐκ δ' ὄγε καρπαλίμοισι λαθὼν ποσὶν οὐδὸν ἄμειψεν
259. Hic cum versu seq. deest in Guelph.
 260. οὐκ ἂν Schol. Paris.
 261. πλάγξασθαι Vind. et Vrat. ex rasura.
 262. δεινὴ Vatt. A. C. — ἐγὼν Brunck. Beck. ad vitandum hiatum, qui nullus est. — ἐκτόθεν Vatt. C. D. ἔκποθεν conjunctim scripsi, quod vulg. dividitur; cf. de eo Herm. ad Orph. p. 823.
 263. ἐφημοσύνησιν νέεσθαι vulg. sine sensu. νέεσθαι habent Reg. D. et Flor., unde Brunck. una littera addita bene emendavit ἐφημοσύνησιν ἔλεσθαι, quod cum Beckio recepi.
 264. ἐπετεῖνατ' Vat. D.
 265. κα πόλιν Guelph.
 269. Ἰδυῖα vulg. Εἰδυῖα Regg. quinque, Brunck. Beck. ut v. 243.
 271. ἀμφιπένοντο Regg. quatuor, quos secutus est Brunck. ut solet.
274. μεθίσκεν Flor. — ὑποδρῆσ-
 σον Vind.
275. ἔξεν vulg. ἔξεν Regg. B. D. Vrat. Vind. Steph. Brunck. Beck. ἔξεν Vatt. C. D. ἦξεν Regg. A. E. Guelph. Flor.
276. τετραγῶς mavult Brunck., sed vulg. recte tuetur Ruhnke. epist. crit. p. 303, allato Virg. Georg. III, 146, qui locus docet etiam, comma post τετραγῶς delendum esse. — οἷός τε Reg. D. — ὑπὸ φορβάσιν Guelph.
277. πέλλεται Guelph.
278. ὑπὸ φλοῖν vulg. ὑποφλοῖον Flor. ὑπὸ φλὴν Med. Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Vrat. Vind. Guelph. ed. Paris. Steph. Brunck. Beck. — προδόμον ἐνὶ Reg. D., quod male receperunt Brunck. Beck. — ἐνὶ omittit Guelph. — τανύσας Flor.

ὀξέα δενδύλλων· αὐτῷ δ' ὑπὸ βαιὸς ἔλυσθαις
 Αἰσονίδῃ, γλυφίδας μέσση ἐνικάτθετο νευρῇ,
 ἰδυὺς δ' ἀμφοτέρῃσι διασχόμενος παλάμῃσιν
 ἦκ' ἐπὶ Μηδεῇ· τὴν δ' ἀμφασίῃ λάβε θυμόν.

- 285 αὐτὸς δ' ὑπορόφοιο παλιμπετὲς ἐκ μεγάροιο
 καρχαλόων ἦξε· βέλος δ' ἐνεδαίετο κούρη
 νέρθεν ὑπὸ κραδίῃ φλογὶ εἵκελον· ἀντία δ' αἰεὶ
 βάλλεν ὑπ' Αἰσονίδην ἀμαρύγματα, καὶ οἱ ἄηντο
 στηθέων ἐκ πυκινὰ καμάτῳ φρένες, οὐδέ τιν' ἄλλην
 290 μνηστῖν ἔχεν, γλυκερῇ δὲ κατεΐβετο θυμὸν ἀνίη.
 ὥς δὲ γυνὴ μαλερῷ περὶ κάρφεια χεύατο δαλῶ
 χερυνῆτις, τῇπερ ταλασήϊα ἔργα μέμνηεν,
 ὥς κεν ὑπωρόφιον νύκτωρ σέλας ἐντύναιτο
 ἄγχι μάλ' ἐγρομένη· τὸ δ' ἀθέσφατον ἐξ ὀλίγοιο
 295 δαλοῦ ἀνεγρόμενον σὺν κάρφεια πάντ' ἀμαθύνει·
 τοῖος ὑπὸ κραδίῃ εἰλυμένος αἶθετο λάθρη

281. αὐτὸς Guelph.

285. ὑπορόφοιο Vind.

287. πύρρῳ vulg. φλογὶ Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg. A. B. C. D. E. Vrat. Vind., quod recte praetulerunt Brunck. Beck. — *ἔκκελον* codd. omnes et edd. Flor. Ald. Brub. Basil. contra metrum; *εἵκελον* primum in ed. Paris. legitur, unde a recentioribus receptum est. Homericum est φλογὶ εἵκελος II. XIII, 53. 330. 688. XVII, 88. XVIII, 154.

288. ἐπ' Αἰσονίδην Reg. D., quod conjecerant Steph. et Arnald. Lectt. gr. p. 241 et receperunt Brunck. Beck. Sed praestat vulgata, quae timidiorem designat Medeam et pudore prohibitam, quominus rectos in Iasonem converteret oculos.

290. ἔχε Reg. D. Brunck. Beck. male. ἔσχεν Vrat. — γλυκερῇ — ἀνίη vulg., quod quamquam aliquo modo defendi possit: *dulcis sollicitudo in animum defluebat*, tamen si comparaveris III, 1131 τῇ δ' ἐντοσθε κατεΐβετο θυμὸς ἀκονῇ, dubitare vix poteris, quin verus sit dative, quem reponi jussit Steph. et ex Regg. A. E. receperunt Brunck. Beck. Eundem confirmat lectio Vatt. A. C. D. κατετήκετο pro κατεΐβετο, quam ex glossemate natam esse patet;

κατήγετο habet Guelph. κατεΐχετο voluit Wakef., quod non necessarium esse ex loco allato intelligitur.

291. πύρρῳ vulg. sine sensu. περὶ Reg. E. et suprasc. in Reg. A., quod recte receperunt Brunck. Beck.; μαλερὸς δαλὸς idem est, quod αἰθόμενος δαλὸς Hom. II. XIII, 320, in errorem vero scribae facillime incidere potuerunt, quum μαλερῷ πύρρῳ et similia saepissime et apud Homerum et apud Apollonium occurrant. Comparisonem similem esse Homericæ Od. V, 488 monuerunt jam Scholl. — χεύετο Vatt. D. Regg. A. D. E. Vrat. — δαλλῶ Guelph.

292. τῇ πέρ τε Vrat. Med. τῇ πέργε Vind.

293. ὥς περ Reg. A.

295. ἀνεγρόμενον Regg. A. B. ἀνερχόμενον Reg. D. ἀνερχόμενον ex conjectura Brunck. Beck., quod quamquam per se non malum (nam ἀνελθεῖν de igne dicitur, cf. quae monui ad Aesch. Choeph. 529), tamen minime necessarium est, apta enim inagine ignis *expergisci* dicitur, neque praecedens ἐγρομένη ob stare jam saepius monitum est; vid. ad I, 234.

296. εἰλυμένος Schol. Paris. — Ἄλλοτε eodem modo ut nostro versu omittunt Aeschyl. ap. Stob. Ecl.

οὐλος Ἐρως· ἀπαλὰς δὲ μετετρωπᾶτο παρειαὶς
ἐς χλόον, ἄλλοτ' ἔρευθος, ἀκηδείησι νόοιο.

Δμῶες δ' ὁππότε δὴ σφιν ἐπαρτέα θῆκαν ἔδωδῃν,
300 αὐτοὶ τε λιαροῖσιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς,
ἀσπασίως δόρπῳ τε ποτῇτι τε θυμὸν ἄρεσσαν.
ἐκ δὲ τοῦ Αἰήτης σφετέρης ἐρέεινε θυγατρὸς
υἱῆας, τοίοισι παρηγορέων ἐπέεσσιν.

„Παίδος ἐμῆς κοῦροι Φοῖξιοί τε, τὸν περὶ πάντων
305 „ξείνων ἡμετέροισιν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτισα,
„πῶς Αἰάνδε νέεσθε παλ' ὄντοισι, ἥε τις ἄτη
„σωομένοις μεσσηγὺς ἐνέκλασεν; οὐ μὲν ἐμεῖο
„πίθεσθε προφέροντος ἀπείρονα μέτρα κελευθον.
„ἦδειν γάρ ποτε πατρὸς ἐν ἄρμασιν Ἡελίοιο
310 „δινεύσας, ὅτ' ἐμεῖο κασιγνήτην ἐκόμιζεν
„Κίρκην Ἑσπερίης εἶσω χθονὸς, ἐκ δ' ἰκόμεσθα
„ἀκτὴν ἡπείρου Τυρσηνίδος, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
„ναιετάει, μάλα πολλὸν ἀπόπροθι Κολχίδος αἴης.
„ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἂ δ' ἐν ποσὶν ὕμιν ὄρωρεν
315 „εἶπατ' ἀριφραδέως, ἦδ' οὔτινες οἶδ' ἐφέπονται
„ἄνδρες, ὅππῃ τε γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔβητε.“

Phys. p. 118 ἐξῆς δ' ὁπῃδεῖ δό-
χμιον, ἄλλοτ' ὕστερον. Soph.
Trach. 11 φοιτῶν ἐναργῆς ταῦρος,
ἄλλοτ' αἰολὸς δράκων ἐλικτός. Soph.
El. 742 φορούμενος πρὸς οὐδ' ας,
ἄλλοτ' οὐρανῷ σκέλῃ προφαίνων.
Eur. Hec. 28 κείμεν δ' ἐπ' ἀνταῖς,
ἄλλοτ' ἐν πόντον σάλῳ.

300. ἐφαιδρύνοντο vulg. ἐφαιδρύν-
ναντο Vat. C. Regg. A. E. Guelph.,
quod cum Brunck. et Beck. recepi.
ἐποτρύναντο Reg. D.

301. ποτῇ Guelph.

303. τοῖσι Guelph.

305. ξείνων Reg. A.

306. νέεσθαι Med. a m. 1. — ἦε
τίς Brunck. Beck. male. Vulgatam
lectionem etiam Scholl. agnoscunt.

307. σωομένους Flor. Steph. et
recentiores omnes, sed σωομένοις
Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph.
Vrat. Vind. Ald. Brub. Basil. σενο-
μένης suprascr. οἰς Reg. A. σενομέ-
νοις Regg. B. C. D. E. et marg. Vrat.
Dativum respuit Brunck., quia ἐνι-
κλᾶν actīvum sit, quod recte qui-

dem dicit, sed cum accusativo per-
sonae conjunctum vix usquam inve-
nerit; apud Homerum, ubi Il. VIII,
408 et 422 legitur, construitur ἐνι-
κλᾶν τινὶ τι, et sic nostro quoque
loco accipiendum est, ut accusati-
vus mente supplendus sit. — ἐμοῖο
Guelph. Reg. D.

310. ἐμοῖο Reg. D. — κασιγνήτην
Guelph.

311. Is qui cod. Vrat. scripsit ocu-
lis in versum sequentem aberrans pro
vocalibus ἐκ δ' ἰκόμεσθα scripsit
ἐνθ' ἔτι νῦν περ, et versum seq.
omisit, qui tamen a manu rec. in
marg. additus est.

314. ἔμποσιν ὕμιν Med.

316. ὁππότε γλαφυρῆς Vatt. A.
B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind.
Flor. Brub. Basil. contra metrum;
propterea ὁππότε καὶ γλαφυρῆς
Steph. Hoelzlin. Shaw. Sed ὅπῃ τε
Regg. A. D. E. ὅπῃ τε Regg. B.
C., quod recte receperunt Brunck. et
Beck.

- Τοιά μιν ξερέοντα κασιγνήτων προπάροιθεν
 Ἄργος ὑποδδείςας ἀμφὶ στόλῳ Αἰσονίδαο
 μειλίχως προσέειπεν, ἐπεὶ προγενέστερος ἦεν.
 320 „Αλήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχεναν ἄλλαι
 „ξαχρηεῖς· αὐτοὺς δ' ὑπὸ δούρασι πεπτηῶτας
 „νήσου Ἐνυαλίῳ ποτὶ ξερόν ἐκβαλε κῦμα
 „λυγαίῃ ὑπὸ νυκτί· θεὸς δέ τις ἄμμε σάωσεν.
 „οὐδὲ γὰρ αἰ τὸ πάροιθεν ἐρημαίην κατὰ νῆσον
 325 „ἠυλίζοντ' ὄρνιθες Ἀργεῖαι, οὐδ' ἔτι κείνας
 „εὔρομεν. ἀλλ' οἷγ' ἄνδρες ἀπήλασαν ἐξαποβάντες
 „νήος ἑῆς προτέρῳ ἐνὶ ἡματι· καὶ σφ' ἀπέρυκεν
 „ἡμέας οἰκτείρων Ζηνὸς νόος ἥε τις αἶσα,
 „αὐτίκ' ἐπεὶ καὶ βρωῶσιν ἅλις καὶ εὔματ' ἔδωκαν,
 330 „οὐνομά τε Φοῖβοιο περικλεῆς εἰσαΐοντες
 „ἦδ' αὐτοῖο σέθεν· μετὰ γὰρ τεὸν ἄστυ νέονται.
 „χρειῶ δ' ἦν ἐθέλῃς ἐξιδμεναι οὐ σ' ἐπικεύσω.
 „τόνδε τις ἰέμενος πάτρης ἀπάνευθεν ἐλάσσαι
 „καὶ κτεάνων βασιλεὺς περιώσιον, οὐνέκεν ἀλκῇ
 335 „σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπεν Αἰολίδῃσιν,
 „πέμπει δεῦρο νέεσθαι ἀμήχανον· οὐδ' ὑπαλύξειν
 „στεῦται ἀμειλίχτοιο Διὸς θυμαλγέα μῆνιν
 „καὶ χόλον, οὐδ' ἄτλητον ἄγρος Φοῖβοιό τε ποινὰς
 „Αἰολιδέων γενεήν, πρὶν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἰκέσθαι.
 340 „νῆα δ' Ἀθηναίῃ Παλλὰς κάμεν, οὐ μάλα τοίην,
 „οἶαί περ Κόλχοισι μετ' ἀνδράσι νῆες ἔασιν,
 „τάων αἰνοτάτης ἐπεκύρσαμεν. ἥλιθα γὰρ μιν

317. τοῖα μὲν Vatt. A. C. D. Med. a m. 2. Vrat.

318. ὑποδδείςας Vatt. A. C. D. Reg. E. a m. 1. Ald. Paris. Brunck. Beck. male. — Αἰσομίδαο Flor.

320. διέχενσαν Steph. Hunc verum laudat Etymol. M. p. 32, 22 nulla lectionis diversitate.

322. ἐβαλε Vrat. ἐμβαλε Guelph.

323. ἄμμε σάωσεν Vrat., quod recepi pro vulg. ἄμμ' ἐσάωσεν. Vid. ad II, 1072.

325. οὐδέ τι vulg. οὐδ' ἔτι Regg. A. E. Brunck. et Beck. recte.

327. De hiatu in vocabulis ἐνὶ ἡματι v. Herm. ad Orph. p. 734 et quae ad II, 660 monita sunt.

331. αὐτοῖ Med. a m. 1. — νέονται Reg. A.

332. ἐθέλεις vulg. ἐθέλῃς Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck., quod est necessarium.

333. ἐλάσας Reg. A.

334. οὐνεκα Vatt. C. D.

337. στεῦτο Schol. Paris.

339. Αἰολίδων vulg. Αἰολίδων Regg. A. D. E. Guelph. Hoerstel. Αἰολιδέων Vatt. A. D. Reg. B. Med. Vrat. Vind. Brunck. Beck. recte.

341. ἔασσι Guelph.

342. αἰνοτάτῃ Guelph. — ἥλιθα Vatt. A. D. Flor. Ald. Brub. Basil.

- „λάβρον ὕδωρ πνοιή τε διέτμαγεν· ἡ δ' ἐνὶ γόμοις
 „ἴσχεται, ἦν καὶ πᾶσαι ἐπιβρίσωσιν ἄλλαι.
 345 „ἴσον δ' ἐξ ἀνέμοιο θέει, καὶ ὅτ' ἀνέρες αὐτοὶ
 „νωλεμέως χεῖρεσσιν ἐπισπέρχουσιν ἔρεμοις.
 „τῇ δ' ἐναγειράμενος Παναχαῖδος εἴ τι φέριστον
 „ἡρώων τεδὸν ἄστυ μετήλυθε, πόλλ' ἐπαληθεῖς
 „ἄστεα καὶ πελάγη στυγερῆς ἀλός, εἴ οἱ ὀπάσσαις.
 350 „αὐτῷ δ' ὥς κεν ἄδη, τῷς ἔσσεται· οὐ γὰρ ἰκάνει
 „χερσὶ βησόμενος· μέμονεν δέ τοι ἄξια τίσειν
 „δωτίνης, αἶων ἐμέθεν μέγα δυσμενέοντας
 „Σαυρομάτας, τοὺς σοῖσιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσει.
 „εἰ δὲ καὶ οὖνομα δῆθεν ἐπιθύεις γενεήν τε
 355 „ἴδμεναι, οἵτινες εἰδὼν, ἕκαστά γε μυθήσασιν.
 „τόνδε μὲν, οἷό περ οὔνεκ' ἀφ' Ἑλλάδος ὄλλοι
 ἄγεσθαι,
 „κλείουσ' Αἰσονος υἱὸν Ἰήσονα Κρηταῖδαο.
 „εἰ δ' αὐτοῦ Κρητῆος ἐτήτυμόν ἐστι γενέθλης,
 „οὕτω κεν γνωτὸς πατρώϊος ἄμμι πέλοιτο.
 360 „ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔσαν Αἰόλου υἱές·
 „Φοῖβος δ' αὐτ' Ἀθάμαντος ἦν παῖς Αἰολίδαο.
 „τόνδε δ' ἄρ', Ἡελίου γόνον ἔμμεναι εἴ τιν' ἀκούεις,
 „δέρκεαι Αὐγέην· Τελαμῶν δ' ὄγε, κυδίστοιο
 „Αἰακοῦ ἐκγεγαώς· Ζεὺς δ' Αἰακὸν αὐτὸς ἔτικτεν.

346. ἔρεμοὺς Regg. A. C. D. et E. a m. 2 (ἐρεμῶ a m. 1), quod male receperunt Brunck. Beck., non enim remiges ἐπισπέρχουσιν ἔρεμους, sed ναῦν ἔρεμοις, manibus suis impellunt navem remigando, ut Hom. II. XXIII, 430 πέντερον ἐπισπέρχων.

347. ἀνεγειραμένοις Guelph. Hoerstel. — Παναχαῖδος Shaw. — οἷ τε φέριστοι Vat. B. Regg. tres. εἴ τι φέριστοι Med. De usu generis neutrius, in quo offenderunt isti librarii, vid. Valck. ad Theocrit. VII, 4. Heindorf. ad Hor. Sat. I, 6, 1.

349. ὀπάσσαις Regg. quatuor, quod sine causa praetulerunt Brunck. Beck.

350. ἄδοι vulg. ἄδει Guelph. ἄδη Vatt. A. D. Regg. quatuor, Med. Vrat. Vind., quod cum Brunck. et Beck. recepi.

351. βησόμενος vulg. βησόμενος, quod sensus postulat, dedit Stephanus, quem secuti sunt reliqui editores, et sic legitur in Vatt. B. C. Similis varietas est II, 1170. — μέμονε Vat. B. Reg. C. Brunck. Beck. male.

353. δαμάσσει Guelph.

355. κα pro γε ex conjectura Brunck. Beck., quod non necessarium est. Vid. ad I, 480.

356. οὔπερ Reg. A. — ἄλλοι Reg. D.

359. κα Vrat. Vind. Brunck. Beck. male.

360. υἱε ex Regg. quatuor male receperunt Brunck. Beck.

361. παῖς Brunck. Beck. male, vid. ad I, 202.

363. δέρκεε Vind.

364. ἐγγεγαώς Med. a m. 1. ἐκγεγαώς Flor.

365 „ὥς δὲ καὶ ἄλλοι πάντες, ὅσοι συνέπονται ἑταῖροι,
„ἀθανάτων νῆες τε καὶ νῆωνοι γεγάσιν.“

Τοῖα παρέννεπεν Ἄργος· ἄναξ δ' ἐπεχώσατο μύθοις
εἰσαΐων· ὕψου δὲ χόλῳ φρένες ἠερέθοντο.

φῇ δ' ἐπαλαστήσας· μενέηνε δὲ παισὶ μάλιστα

370 Χαλκιοῦπης· τῶν γὰρ σφε μετελθέμεν οὔνεκ' ἐώλπει·
ἐκ δὲ οἱ ὄμματ' ἔλαμψεν ὑπ' ὀφρύσιν ἱεμένοιο.

„Οὐκ ἄφαρ ὀφθαλμῶν μοι ἀπόπροθι, λωβητῆρες,

„νεῖσθ' αὐτοῖσι δόλοισι παλίσσυντοι ἔκτοθι γαίης,

„πρὶν τινα λευγαλέον τε δέρος καὶ Φοῖξον ἰδέσθαι;

375 „αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες ἄφ' Ἑλλάδος οὐκ ἐπὶ κῶας,

365. ἄλλοι Regg. A. E.

366. νῆες Vrat. — γεγάσσι
Guelph.

367. ἐπεχώσατο Vind.

369. μενέεινε Med. a m. 1. με-
νέεινε Guelph.

370. Χαλκιοῦπης Flor. — σφε vulg.
σφε Regg. quinque, Guelph. Vrat.
Vind. Brunck. Beck. recte. — ἐώλ-
πει Steph. et reliqui deinceps edito-
res, sed codd. et edd. veteres ἐόλ-
πει, quod revocavi, quamquam et
infra IV, 10 et apud Hom. Od. XX,
328 nunc ἐώλπει legitur.

371. ἔλαμψαν vulg. ἔλαμψεν Regg.
quinque, Med. Guelph. Vrat. Brunck.
Beck.

373. νεῖσθαι Med. — δόλοισι
Guelph.

374. 5. Multas hic locus turbas
excitavit, quem jam Scholiastae
quum non intelligerent emendare ten-
tarunt, quorum verba adscribere
operae pretium est, quum ex iis li-
brorum lectiones dijudicari possint.
Haec igitur illi: Ἐν δὲ τῷ αὐτίχ'
ὁμαρτήσαντες προσεκτέον,
ὅτι ἀσαφῶς εἴρηται. Ἰσως οὖν
αὐτίχ' ἀντὶ τοῦ αὐτίκα ὀρητέον
(ληπτέον Paris. male), καὶ ἀντὶ τοῦ
ἄφ' Ἑλλάδος, ἐφ' Ἑλλάδα
(εἰς Ἑλλάδα Flor. male), ἢ ἡ,
οὐκ ἄφαρ ὑποστρέψετε εἰς Ἑλλάδα;
εἴτα (ἡ Flor. male) στίξαντας εἰς τὸ
Ἑλλάδα τελείαν (sc. στιγμήν), τὸ
ἕξῃς ἐπιφέρειν δεῖ, οὐκ ἐπὶ κῶας
δεῦρο νέεσθε, ἐπὶ τὰ σκῆπτρα δὲ
καὶ τὴν βασιλείον τιμὴν. Ὡστε οὐ
γραπτέον οὐδ' ἐπὶ κῶας, ἀλλ'

οὐκ ἐπὶ κῶας, οὐδὲ σκῆπτρα
τε ἀλλὰ σκῆπτρα δέ. Οἱ δὲ
σχολιογράφοι ζοίκασιν ἄλλη τινὲ
γραφῇ ἐντυχεῖν, φασὶ γὰρ ἀπὸ κοί-
νον νοεῖσθαι τὸ ἔολπα· οὐδαμοῦ
δὲ εἴρηται τὸ ἔολπα. Facile intelli-
gitur, quomodo illi locum legi vo-
luerint. Jam videamus editores.
Vulgo ita legitur:

πρὶν τινα λευγαλέον τε δέρος
καὶ Φοῖξον ἰδέσθαι
αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες ἄφ' Ἑλλά-
δος; οὐδ' ἐπὶ κῶας,
σκῆπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιλη-
δα δεῦρο νέεσθε.

profecto sine sensu idoneo. ὁμαρτή-
σαντας habet Reg. B. ὁμαρτήσαντες
Reg. A. et E. a prima manu, ἐφ'
Ἑλλάδα nonnulli ex Regg., unde
Brunck. et post eum Beck. dederunt:

πρὶν τινα λευγαλέον τε δέρος
καὶ Φοῖξον ἰδέσθαι
αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες ἐφ' Ἑλ-
λάδα;

in quibus vituperandus est et hiatus
turpissimus, et lectio minima aucto-
ritate fulta (praesertim quum ἐφ'
Ἑλλάδα soli scholiastarum emenda-
tioni debeatur, quod ex verbis supra
adscriptis elucet) et sensus ineptis-
simus, nam ὁμαρτήσαντες Brunckius
ad δέρος καὶ Φοῖξον referri vult, ut
sensus sit: priusquam vellus et
Phrixum in Graeciam reportatum
videritis, qui nemini sano placere
potest. Ruhnken. epist. crit. p. 278
et, quem commemorat, Hemsterhu-
sius versum 374 tanquam e priore
recensione superstitem tollendum, et

- „σκήπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιλῆϊδα δεῦρο νέεσθε.
 „εἰ δὲ κε μὴ προπάρουθεν ἐμῆς ἥψασθε τραπέζης,
 „ἦτ' ἂν ἀπὸ γλώσσης τε ταμῶν καὶ χεῖρε καέσσης
 „ἀμφοτέρως, οἷοισιν ἐπιπροέηκα πόδεσιν,
 380 „ὥς κεν ἐρητύοισθε καὶ ὕστερον ὀρηθῆναι.
 „οἷα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπεψεύσασθε θεοῖσιν.“

- Φῆ ῥα χαλεπόμενος· μέγα δὲ φρένες Αἰακίδα
 νειόθεν οἰδαίνεσκον· ἐέλδετο δ' ἐνδοθι θυμὸς
 ἀντιβίην ὀλοὸν φᾶσθαι ἔπος· ἀλλ' ἀπέρουκεν
 385 Αἰσονίδης· πρὸ γὰρ αὐτὸς ἀμείψατο μελιχίοισιν.

- „Αἰήτη, σῆέ μοι τῷδε στόλῳ. οὐ τι γὰρ αὐτως
 „ἄστν τεδὸν καὶ δώμαδ' ἱκάνομεν, ὥς πον ἔολπας,
 „οὐδὲ μὲν ἰέμενοι. τίς δ' ἂν τόσον οἶδμα περῆσαι
 „τλαίῃ ἐκὼν ὀθνεῖον ἐπὶ κτέρας; ἀλλὰ με daίμων
 390 „καὶ κρυερὴ βασιλῆος ἀτασθάλου ὥρσεν ἐφετμή.
 „δὸς χάριν ἀντομένοισι· σέθεν δ' ἐγὼ Ἑλλάδι πάσῃ
 „θεσπεσίην οἶσω κληθδόνα· καὶ δέ τοι ἦδη
 „πρόφρονές εἰμεν Ἀργεῖ θοὴν ἀποτίσαι ἀμοιβήν,

deinde ἐφ' Ἑλλάδος legendum judicant. Huic sententiae accedit Herm. ad Orph. p. 734, qui tamen v. 374, ut in parenthesi dictum, etiam servari posse putat. Gerhard. Lectt. p. 189 sq. vulgatam lectionem sine mutatione tuetur, et vocabula ὁμαρτήσαντες ἀφ' Ἑλλάδος interpreta- tur: vos qui modo venistis ex Graecia, quod et otiosum foret, neque ita postponi potuisset. Praeterea ex Scholl. verbis supra apposis elucet, antiquitus post Ἑλλάδα non interpunctum esse. Hic igitur sublata interrogationis nota et post ἰδέσθαι posita, sensum ita restitui, ut librorum optimorum lectiones servatae sint: Non statim discedetis, priusquam vellus et Phrixum videritis, quos non sine damno videre vobis continget? statim quum ex Graecia proficisceremini, non velleris auferendi gratia, sed imperio potituri huc tendebatis. — οὐδ' vulgo. οὐκ Vatt. C. D. Regg. nonnulli, Vrat. Guelph., quod cum Brunck. Beck. recepi. Agnoscunt etiam Scholl., qui non ut reliqua tanquam suam emendationem, sed ita commemorant, ut in libris legisse videantur.

376. σκήπτρά τε Vatt. A. B. C. D. Vind. Flor. σκήπτρά Brub. σκήπτρά δε Basil. — νέεσθαι Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil., ad quam lectionem referuntur postrema Schol. verba supra allata, nam Schol. Flor. hunc infinitivum omisso ἔολπα explicat, sed ex errore frequentissimo natus videtur.

377. εἰ δὲ καὶ Flor. Ald.

378. εἴτ' ἂν Flor. Ald. Brub. Basil. — γλώσσης Vrat. καέσσης Vrat. Vind.

380. ἐρητύεσθε Vrat. Vind.

381. ἐπεσκήψασθε Vatt. C. D. ἐπεψεύσασθαι Vind.

383. οἰδένεσκον Vind.

386. χρέος pro σῆέ Guelph. Hoerstel.

389. ἀλλ' ἐμὲ Brunck. ex conjectura ut solet.

392. κληθδόνα Reg. A. καὶ κληθδόνα Med. καὶ κληθδόνα Vatt. A. C. D. Vrat. Vind.

393. εἴμεν Flor. Ald. Brub. Basil. εἰμέν edd. reliquae. Accentum cor- rexi.

- „εἴτ' οὖν Σαυρομάτας γε λιλαίεαι, εἴτε τιν' ἄλλον
 395 „δῆμον σφωϊτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι.“
 „Ἴσκειν ὑποσαίνων ἀρανῇ ὀπί· τοῖο δὲ θυμὸς
 διχθαδίην πόρφυρεν ἐνὶ στήθεσσι μενοινῆν,
 ἢ σφέας ὀρμηθεῖς αὐτοσχεδὸν ἐξαναρίξοι,
 ἢ ὅγε πειρήσαιο βίης. τό οἱ εἶσατ' ἄρειον
 400 φραζομένω· καὶ δὴ μιν ὑποβλήδην προσέειπεν.
 „Ξεῖνε, τί καὶ τὰ ἕκαστα διηνεκέως ἀγορεύεις;
 „εἰ γὰρ ἐτήτυμόν ἐστε θεῶν γένος, ἢ καὶ ἄλλως
 „οὐδὲν ἡμεῖο χέρηρες ἐπ' ὀθνηίοισιν ἔβητε,
 „δώσω τοι χρύσειον ἄγειν δέρος, αἶ κ' ἐθέλῃσθα,
 405 „πειρηθεῖς. ἐσθλοῖς γὰρ ἐπ' ἀνδράσιν οὔτι μεγάρω,
 „ὥς αὐτοὶ μυθεῖσθε τὸν Ἑλλάδι κοιρανέοντα.
 „πεῖρα δέ τοι μένεός τε καὶ ἀλκῆς ἔσσειτ' ἄεθλος,
 „τόν ῥ' αὐτὸς περὶεμι χεροῖν, ὀλοόν περ ἔοντα.
 „δοιῶ μοι πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμονται
 410 „ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φρυσιόωντε·
 „τοὺς ἐλάω ξεύξας στρυγελὴν κατὰ νειὸν Ἀρηος
 „τετράγνον, τὴν αἶψα ταμῶν ἐπὶ τέλσον ἀρότρω,
 „οὐ σπόρον ὀλκοῖσιν Διοῦς ἐνιβάλλομαι ἀκτὴν,
 „ἀλλ' ὄφιος δεινοῖο μεταλδήσκοντας ὀδόντας
 415 „ἀνδράσι τευχηστῇσι δέμας· τοὺς δ' αὖθι δαῖξω
 „καίρω ἡμῶ ὑπὸ δουρὶ περισταδὸν ἀντιώοντας.

394. εἴτ' αὖ Vat. C.

396. ὑπὸ σάινων Vind. ὑποσαίνων Vatt. C. D. Regg. quatuor, Vrat. Brunck. Beck. male.

397. ἐπὶ στήθεσσι vulg., sed ἐνὶ, quod necessarium est, praebent Regg. tres, unde receperunt Brunck. Beck.

398. ἀφορμηθεῖς Reg. A. — ἐξεναρίξοι Vat. C.

399. βίην Regg. quinque, Scholl.

401. τί κεν — ἀγορεύεις vulg. soloece, quare ἀγορεύεις ex Reg. B. receperunt Brunck. Beck. Sed optativo nullus hic locus; κεν potius in καὶ mutandum est, quorum perpetua est confusio, vid. ad I, 663. Idque in textu dedi, frequens enim καὶ in ejusmodi interrogationibus, cf. Wyttenb. ad Julian. p. 159 ed. Schaef.

402. ἢ γὰρ vulg. sine sensu, εἰ γὰρ ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.

404. δέρας Vatt. A. C. D. — ἦν

APOLLON. RHOD. I.

κ' ἐθέλῃσθα vulg. soloece, αἶ κ' ἐθέλῃσθα Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck., quamquam illum prius ἦν γ' dare voluisse elucet ex loco Arati, quam affert.

406. μυθεῖσθαι Med. a m. 1. Flor.

408. ἐπίεμι Shaw. errore typ.

409. πεδήϊον Reg. A. a m. 1.

410. φρυσιόωντες Vatt. A. C. D. Med. Reg. E. Vrat. Vind. Similis est varietas infra v. 496, sed ex ea ipsa elucet, vulgatam tuendam esse.

412. τέτρανον Vind. — ἐπιτέλεσον Guelph.

413. ὀλκοῖσι Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck. male. — ἀμυῇ Vat. C. ἀκτῇ Vatt. A. D. et C. a m. 2. Med. Reg. D. Guelph. Vrat. Vind. ex errore frequentissimo.

415. δαῖξας Reg. D.

416. ὑπὸ omittit Vat. B.

L

- „ἡέριος ζεύγνυμι βόας, καὶ δειέλον ὥρην
 „παύομαι ἀμήτιο. σύ δ', εἰ τάδε τοῖα τελέσσεις,
 „αὐτῆμαρ τόδε κῶας ἀποίσειαι εἰς βασιλῆος.
 420 „πρὶν δέ κεν οὐ δοίην, μηδ' ἔλπεο. δὴ γὰρ αἰεὶ κῆς
 „ἄνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρῳ ἀνέρι εἶξαι.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ σῖγα ποδῶν πάρος ὄμματα πῆξας
 ἦσθ' αὐτῶς ἄφθογγος, ἀμηχανέων κακότητι.
 βουλὴν δ' ἀμφὶ πολὺν στρώφα χρόνον, οὐδέ πη εἶχεν
 425 θαρσαλέως ὑποδέχθαι, ἐπεὶ μέγα φαίνεται ἔργον·
 ὁψὲ δ' ἀμειβόμενος προσελέξατο κερδαλέοισιν.
 „Αἰήτη, μάλα τοί με δίκη περιπολλὸν ἔεργεις.
 „τῷ καὶ ἐγὼ τὸν ἄεθλον ὑπερφιάλόν περ ἔοντα
 „τλήσομαι, εἰ καὶ μοι θανέειν μόρος. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο
 430 „δῖγιον ἀνθρῶποισι κακῆς ἐπικίσειετ' ἀνάγκης,
 „ἣ με καὶ ἐνθάδε νεῖσθαι ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆος.“
 „Ὡς φάτ' ἀμηχανίη βεβολημένος· αὐτὰρ ὁ τὸν γε
 σμερδαλέοις ἐπέεσσι προσέννεπεν ἀσχαλόωντα.
 „Ἔρχεο νῦν μεθ' ὅμιλον, ἐπεὶ μέμονάς γε πόνοιο·
 435 „εἰ δὲ σύ γε ζυγὰ βουσὶν ὑποδδείσαις ἐπαεῖραι,
 „ἦε καὶ οὐλομένου μεταχάσσειαι ἀμήτιο,
 „αὐτῷ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτό μοι, ὄφρα καὶ ἄλλος
 „ἀνὴρ ἐξῴργησιν ἀρείονα φῶτα μετελθεῖν.“
 „Ἴσκεν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἀπὸ θρόνου ὥρνυτ' Ἰήσων,
 440 Αὐγείης Τελαμῶν τε παρασχεδόν· εἶπετο δ' Ἄργος

419. ἐς Regg. B. D. Flor. Steph. Brunck. Beck., sed eis reliqui omnes codd. et edd., quod revocavi.

420. δῖην Vind.

421. ἀνδρὶ Regg. A. B. De hiatu v. Herm. ad Orph. p. 734.

423. ἦστ' Flor. — οὕτως Vat. D.

424. πούλυν Med. Vrat. Vind. — πῶς pro πη Guelph.

426. κερδαλέοισι Med.

427. περὶ πολλὸν Vatt. A. C. D. Vrat., quod recepit Beck., non recte: περιπολλόν est vocabulum, quod uti amat Apollonius, ut II, 437. 472.

429. ἄλλος Med.

430. ἐπιβήσεται vulg., quod tamen in solis Vat. B. et Reg. E. legitur. ἐπαμείβεται Reg. D. ἐπαμείβεται Regg. A. B. C., quae lectio adeo placuit Brunckio, ut ejus recipiendae gratia versum ita mutatum dederit:

δῖγιον ἀνθρῶπός γε κακῆς ἐπαμείβεται ἀνάγκης, sensu vix tolerabili. Neque omnino conjectura opus est, nam ἐπικίσειετ' praebent Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. marg. Reg. A., quod recte recepit Beck. Quod vulgo legitur, mero scribarum errori tribuendum videtur, nam β̄ et κ̄, η̄ et εἰ quam saepe confundantur notissimum est.

435. ὑποδείσαις Brunck. Beck. male.

436. οὐλομένοιο Med. Vrat. Vind. Guelph.

437. τῷ κεν Reg. A. — μέλλοιτο Vrat. Vind.

439. ὥρνυτ' vulg. ὥρνυτ' Vatt. A. C. D. Vrat., quod recte recepit Beck. Vid. ad II, 897.

440. δ' εἶπετο Reg. A.

- οἶος, ἐπεὶ μεσσηγὺς ἔτ' αὐτόθι νεῦσε λιπέσθαι
 αὐτοκασιγνήτοις· οἱ δ' ἤεσαν ἐκ μεγάροιο.
 θεσπέσιον δ' ἐν πᾶσι μετέπρεπεν Αἴδονος υἱὸς
 κάλλει καὶ χαρίτεσσιν· ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα κούρη
 445 λοξὰ παρὰ λιπαρὴν σχομένη θηεῖτο καλύπτρην,
 κῆρ ἄχει σμύχουσα· νόος δέ οἱ, ἥντ' ὄνειρος,
 ἐρπύζων πεπότητο μετ' ἵχνια νισσομένοιο.
 καὶ ὃ' οἱ μὲν ῥα δόμων ἐξήλυθον ἀσχαλόωντες.
 Χαλκιοῖα δὲ χόλον πεφυλαγμένη Αἰήταο
 450 καρπαλίμως θάλαμόνδε σὺν νιάσιν οἷσι βεβήκει.
 αὐτως δ' αὖ Μήδεια μετέστιχε· πολλὰ δὲ θυμῷ
 ὤρμαιν', ὅσσα τ' Ἔρωτες ἐποτρύνουσι μέλεσθαι.
 προπρὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἔτι οἱ ἰνδάλλετο πάντα,
 αὐτὸς θ' οἶος ἔην, οἷοισί τε φάρεσιν ἔστο,
 455 οἷά τ' ἔειπ', ὥς θ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου, ὥς τε θύραζε
 ἦεν· οὐδέ τιν' ἄλλον οὔτεσσάτο πορφύρουσα
 ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον· ἐν οὔασι δ' αἰὲν ὀρώρει
 αὐδὴ τε μῦθοί τε μελίφρονες, οὓς ἀγόρευσεν.
 τάρβει δ' ἄμφ' αὐτῷ, μή μιν βόες ἦε καὶ αὐτὸς
 460 Αἰήτης φθίσειεν· ὀδύρετο δ' ἥντε πάμπαν
 ἦδη τεθνεῖσιν, τέρεν δέ οἱ ἄμφι παρειᾶς
 δάκρυον αἰνοτάτῳ ἑλέω ῥέε κηδοσύνησιν·
 ἦκα δὲ μυρομένη λιγέως ἀνενείκατο μῦθον.
 „Τίπτε με δειλαίην τόδ' ἔχει ἄχος; εἴθ' ὅγε πάντων
 465 „φθίσεται ἡρώων προφερέστατος, εἴτε χειρίων,
 „ἐρρόετω. ἦ μὲν ὄφελλεν ἀκήριος ἐξαλέασθαι.

441. νεῦσαι Med. Vind.
 442. αὐτοκασιγνήτης Guelph.
 443. ἐν πᾶσι scribi jubet Gerhard. Lectt. p. 97, quod non est necessarium, vid. ad II, 710.
 445. παρὰ Reg. D.
 446. σμύχουσαν Guelph. — τοι Reg. A.
 447. νισσομένοιο Flor. Brub. Basil.
 450. νιάσιν Regg. A. E. Med. Guelph.
 452. ὤρμαιν' vulg. ὤρμαιν' Vatt. A. C. D. Regg. quinque, Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — ὅσα Vrat. Vind. — μέλλεσθαι Flor. Ald.
 453. οἱ omittit Guelph.
 454. οἷός τ' Vind. — ἦστο vulg.

- ἔστο Regg. A. C. E. ἔστο recte emendavit Brunck.
 455. ἔφη θ' ὥς θ' ἔξ' ἐπὶ Guelph.
 456. εἴσατο Regg. A. E.
 459. αὐτὸν Regg. quinque.
 460. φθίσειεν Med. φθίσειεν Reg. A.
 463. ἐνενείκατο Vatt. A. C. D.
 464. Τίπτ' ἐμὲ Brunck. ex more. — ἔλεν ἄχος suspicatur Brunck., cui vulgatum durum videtur nescio quomodo.
 465. φθίσεται Vat. B. φθίσεται Vat. D. Med.
 466. εἰ μὲν Vrat.

- „ναὶ δὴ τοῦτό γε, πότνα θεὰ Περσηΐ, πέλοιτο.
 „οἴκαδε νοστήσεις φρυγῶν μόνον· εἰ δέ μιν αἶσα
 „δηθῆναι ὑπὸ βουσί, τόδε προπάροιθε δαεῖη,
 470 „οὔνεκεν οὐ οἱ ἔγωγε κακῇ ἐπαγαίομαι ἄτη.“
 Ἥ μὲν ἄρ' ὥς ἐόλητο νόον μελεδήμασι κούρη.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν δῆμον τε καὶ ἄστεος ἐκτὸς ἔβησαν
 τὴν ὁδόν, ἣν τοπάροιθεν ἀνῆλυτον ἐκ πεδίοιο,
 δὴ τότε Ἴήσωνα τοῖσδε προσέννεπεν Ἄργος ἔπεσβιν.
 475 „Αἰσονίδη, μῆτιν μὲν ὀνόσσειαι, ἦν τιν' ἐνίψω·
 „πείρης δ' οὐ μάλ' ἔοικε μεθιέμεν ἐν κακότητι.
 „κούρην δὴ τινα πρόσθεν ὑπέκλυες αὐτὸς ἐμεῖο
 „φαρμάσσειν, Ἐκάτης Περσηΐδος ἐννεσίησιν·
 „τὴν εἴ κεν πεπίθοιμεν, ὅτομαι, οὐκέτι τάρβος
 480 „ἔσσει' ἀεθλεύοντι θαμῆμεναι· ἀλλὰ μάλ' ἀνὼς
 „δεῖδω, μή πως οὐ μοι ὑποσταίῃ τόγε μήτηρ.
 „ἔμψης δ' ἐξαῦτις μετελεύσομαι ἀντιβολήσων,
 „ξυνὸς ἐπεὶ πάντεσσιν ἐπικρέμαθ' ἡμῖν ὄλεθρος.“
 Ἴσκεν εὐφρονέων· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδ' ἔπεσβιν.
 485 „ὦ πέπον, εἴ νύ τοι αὐτῷ ἐφανεράναι, οὐ τι μεγαίρω.
 „βάσκι' ἴδι, καὶ πυκννοῖσι τετὴν παρὰ μητέρα μύθοις
 „ὄρνυδι λισσόμενος· μελέη γε μὲν ἡμῖν ὄρωρεν
 „ἔλπωρῇ, ὅτε νόστον ἐπετραπόμεσθα γυναιξίν.“
 Ὡς ἔφατ'· ὦκα δ' ἔλος μετεκίανον. αὐτὰρ ἑταῖροι

468. αἶψα Vat. B. Ald. Brub. Basil.

470. οὐχ οἱ Reg. A. ed. Paris. Steph. et ceterae edd. usque ad Brunck., qui restituit, quod in reliquis codd. et edd. antiquis omnibus legitur, et restituendum viderat jam Dorvill. Vann. crit. p. 393. — ἐπαγέομαι Reg. A.

471. αἰόλητο Vatt. A. C. D. Reg. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Ald. ἐόλητο reliqui codd. et edd. inde a Brub. Sic etiam Etymol. M. p. 352, 2.

473. ἀνελήλυθεν Guelph.

474. ἐπέσσει Guelph.

475. ὄσσειαι Med. a m. 1. Vatt. A. C. D. Reg. A. In Vat. A. glossa μανθῆση.

477. ἐπέκλυες Guelph. Vrat. Vind.

Flor. — ἑμοῖο Reg. D. Flor. Ald. Brub. Basil.

479. κα Vatt. C. D. — De verbo ὅτομαι orationi non interserto sed praemisso vid. Schaeff. et Heller. ad Soph. Oed. Col. v. 991. — οὐκέ τι Flor.

481. τό δε Guelph.

482. ἐξαῦτης Med. a m. 1, quod erroris arguit accentus. Tamen Brunck. inde conjicit legendum esse ἐξαυτῆς, sine causa: ἐξαῦτις est retro ut mox v. 573.

486. βάσκετε Med. a m. 1. βάσκετε Guelph. βάσκετε Flor.

487. ὄρνυδι Vat. D.

488. ἀπετραπόμεσθα Med. Flor. ἐπιτραπόμεσθα Vrat. — γυναιξίν Vind.

489. ἔφαθ' Med. a m. 1. Vind. — μετεκίανον Guelph.

- 490 γηθοσύνηνοι ἐρέεινον, ὅπως παρεόντας ἴδοντο·
τοῖσιν δ' Αἰσονίδης τετιημένος ἔκφατο μῦθον.
„ὦ φίλοι, Αἰήταο ἀπηνέος ἄμμι φίλον κῆρ
„ἀντικρὺ κεχόλωται, ἕκαστα γὰρ οὐ νύ τι τέκνωρ
„οὔτ' ἐμοί, οὔτε κεν ὕμμι διειρομένοισι πέλοιτο.
- 495 „φῆ δὲ δῶα πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμεσθαι
„ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φνυσιόωντε,
„τετράγνον δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐφίετο νεῖδον ἀρόσσαι·
„δώσειν δ' ἐξ ὅφιος γενύων σπόρον, ὅς ῥ' ἀνίσιν
„Γηγενέας χαλκίοις σὺν τεύχεσιν· ἡματι δ' αὐτῷ
- 500 „χρεῖά τούσγε δαΐξαι. ὃ δὴ νύ οἱ (οὔτι γὰρ ἄλλο
„βέλτερον ἢν φράσσασθαι) ἀπηλεγέως ὑπόεσθην.“
„ὦς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἀνήνυτος εἶσατ' ἄεθλος,
δὴν δ' ἄνεσθαι καὶ ἄναυδοι ἐς ἀλλήλους ὁρόωντο
ἄτη ἀμηχανίη τε κατηφές· ὃψὲ δὲ Πηλεὺς
- 505 θαρσαλέως μετὰ πᾶσιν ἀριστήεσσιν ἔειπεν·
„ὦρῃ μητιάσθαι ὃ κ' ἐρξομεν. οὐ μὲν ἔολπα
„βουλῆς εἶναι ὄνειαρ, ὅσον τ' ἐπὶ κάρτεϊ χειρῶν.
„εἰ μὲν νυν τύνη ξεῦξαι βόας Αἰήταο,
„ἥρως Αἰσονίδῃ, φρονέεις μέμονάς τε πόνοιο,
- 510 „ἢ τ' ἂν ὑποσχεσίην πεφυλαγμένος ἐντύναιο·
„εἰ δ' οὐ τοι μάλα θυμὸς ἐῖ ἐπὶ πάγχυ πέποιθεν

490. γηθοσύνη Reg. A. — ἴδοντο Reg. A.

491. τοῖσι Vat. B. Flor. Ald. Brub. Basil.

493. ἀντικρὺ Regg. quatuor, quod male receperunt Brunck. Beck.; significationis diversitas (cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 443 s.) ad hunc locum non pertinet. — κεχόλωτο Reg. A. et alii quidam ex Regg. — γ' ἄρ' ex conjectura Brunck. Beck. male. Particula γὰρ elliptice ut saepe usurpata est: hoc in universum dico, singula enim enarrare longum est. — οὐ νύ τοι vulg. contra metrum. οὐ νύ τι, quod conjecit Arnald. lectt. gr. p. 241, habent Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Steph. Brunck. Beck.

496. φνυσιόωντες Med. φνυσιόωντας Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. vid. v. 410.

498. ὄφιος vulg. ὄφως Guelph.

ὄφιος Regg. quatuor, Brunck. Beck., qua forma ubique utitur Apollonius.

499. χαλκίοις ἐντεσιν Guelph.

500. τούσδε vulg. τοὺς γε Vatt. A. C. D. Regg. A. B. Med. Guelph. Vrat. Vind., quod cum Brunck. et Beck. recepi. Admodum frequens est horum vocabulorum confusio ut I, 15. 698. II, 740. III, 1090. IV, 77. 250. 775. 1023. 1357.

506. ὃ κ' ἐρξομεν vulg. οἷκ' ἐρξομεν Vind. ὃ κ' ἐρξομεν Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Vrat. Brunck. Beck. Notandum κέ cum futuri indicativo, de quo vid. ad I, 663.

507. ὅσον γ' Vrat. Vind.

510. ἐντύναιο Schol. Paris.

511. οὐδ' οὔτι Regg. A. E. εἰ δ' οὔτι Vrat. Vind. — μάλα πάγχυ θυμὸς ἐῖ ἐπιπέποιθεν Vatt. A. B. C. D. Regg. A. E. Med. Flor. Ald. metro pessumdato; sic etiam Vrat. Vind. et Guelph., nisi quod illi πέ-

„ἤνορέη, μήτ' αὐτὸς ἐπείγῃ, μήτε τιν' ἄλλον
 „τῶνδ' ἀνδρῶν πάπταινε παρήμενος. οὐ γὰρ ἔγωγε
 „σχήσομ', ἐπεὶ θάνατός γε τὸ κύντατον ἔσεται ἄλγος.“

515 Ὡς ἔφατ' Αἰακίδης· Τελαμῶνι δὲ θυμὸς ὀρίνθη·
 σπερχόμενος δ' ἀνόρουσε θοῶς· ἐπὶ δὲ τρίτος Ἴδας
 ὦρτο μέγα φρονέων, ἐπὶ δ' υἷες Τυνδαρεόιο·

σὺν δὲ καὶ Οἰνειδης ἐναρίθμιος αἰζηοῖσιν
 ἀνδράσιν, οὐδὲ περ ὅσσον ἐπανθιόνοντας λούλους
 520 ἀντέλλων· τοίῳ οἱ αἶρετο κάρτεϊ θυμός.

οἱ δ' ἄλλοι ἔλξαντες ἀκὴν ἔχον. αὐτίκα δ' Ἄργος
 τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐλδομένοισιν ἀέθλου.

„ὦ φίλοι, ἦτοι μὲν τόδε λοίσθιον. ἀλλὰ τιν' οἶω
 „μητρὸς ἐμῆς ἔσσεσθαι ἐναίσιμον ὕμιν ἀρωγήν.

525 „τῷ καὶ περ μεμαῶτες ἐρητύοισθ' ἐνὶ νηϊ
 „τυτθὸν ἔθ', ὥς τοπάροιδεν, ἐπεὶ καὶ ἐπισχέμεν ἔμψης
 „λῶϊον, ἢ κακὸν οἶτον ἀφειδήσαντας ἐλέσθαι.
 „κούρη τις μεγάροισιν ἐνιτρέφετ' Αἰήταο,

ποιθὲν habent, hic ἐπέποιθεν. Sic ut in Guelph. legitur dedit Steph., qui tamen in notis emendandum proponit μάλα πάγχυ ἐῖ θυμὸς γε πέποιθεν. In Reg. B. legitur μάλα πάγχυ γε θυμὸς ἐῖ ἐπιπέποιθεν, in ed. Paris. μάλα πάγχυ ἐῖ θυμὸς ἐπέποιθεν. In Reg. C. μάλα θυμὸς ἐῖ ἐπὶ πάγχυ πέπειθεν. Ita ut in textu dedi primum legitur in ed. Brubach., unde ea lectio fluxit in Basil. Hoelzlin. Shaw. Brunck. Beck. — ἐῖ non est suae ut vertit Beck., sed tuae, cujus usus jam multa exempla supra vidimus. Fugit hic locus etiam Gerhardum p. 93.

513. πάπταινε vulg. et Vrat. quidem ex rasura. Correxerunt Brunckius. Eadem varietas est supra v. 109. — παρήμενον Flor.

517. υἷες legendum judicat Gerhard. p. 153, quia vitaverint epici spondeum in pede quarto ex positione vocabuli sequentis nascentem. Sed sequi eum nolui, quia forma υἷες prorsus abstinuisse videtur Apollonius, vid. ad II, 288. Praeterea ipse p. 150 s. satis multa spondei illius admissi exempla attulit. Faciendum tamen, praeter hunc in Apollonio nonnisi duos reperiri locos,

quo hoc sibi indulserit poeta, quorum prior est III, 1084 ἐξερέω· μάλα γὰρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει, quem tuentur loci similes Homericis II. X, 389 νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σαντὸν θυμὸς ἀνῆκεν; VII, 337 ἀκρίτον ἐκ πεδίου, ἅμα δ' αὐτὸν δαίμονεν ὤκα. Alter est I, 636 Θυιάσιν ὠμοβόροις ἔκλει· φάν γὰρ πον ἰκάνειν. Nihil enim offensionis habent illi loci, quibus aut praepositio positionem facit ut I, 1109. 1111. 1112. II, 166. 233. 710. 1163. III, 316. 589. 677. 703. 1264. IV, 22. 415. 597. 615. 710. 1004. 1043. 1079, aut articulus ut III, 983. IV, 412, quibus tamen locis malui τοπρῶτον junctim scribere.

518. Οἰνεῖδης Brunck. Beck. ex more. — αἰζηοῖσι Guelph.

519. ἐπ' ἀνθιόνοντας Vat. D. — λούλους om. Vat. D. — Locos similes affert Northm. ad Tryphiod. v. 53.

524. ἔσσεσθ' ἐναίσιμον vulg. ἔσσεσθ' αἰνέσιμον Vatt. A. D. ἔσσεσθ' ἐναίσιμον Vrat. Vind. ἔσσεσθαι ἐναίσιμον, quod conjecerat Stephanus, Guelph. Regg. quatuor, Brunck. Beck. — ὕμμι Vrat.

- „τὴν Ἑκάτη περίαλλα θεὰ δάε τεχνήσασθαι
530 „φάρμαχ', ὅσ' ἡπειρός τε φύει καὶ νήχυντον ὕδωρ,
„τοῖσι καὶ ἀκαμάτοιο πυρός μελίσσεται ἄντην,
„καὶ ποταμούς ἴστησιν ἄφαρ κελαδαινὰ ῥέοντας,
„ἄστρα τε καὶ Μήνης ἱερῆς ἐπέδησε κελεύθους.
„τῆς μὲν ἀπὸ μεγάροιο κατὰ στίβον ἐνθάδ' ἰόντες
535 „μνησάμεθ', εἴκε δύναιτο, κασιγνήτη γεγαυῖα,
„μήτηρ ἡμετέρη πεπιθεῖν ἐπαρῆξαι ἀέθλω.
„εἰ δὲ καὶ αὐτοῖσιν τόδ' ἐφανεύει, ἧ τ' ἂν ἰκοίμην
„ἡματι τῷδ' αὐτῷ πάλιν εἰς δόμον Αἰήταο
„πειρήσων· τάχα δ' ἂν σὺν δαίμονι πειρηθεῖν.
540 „Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ σῆμα θεοὶ δόσαν εὐμενέοντες.
τρηρῶν μὲν φεύγονσα βίην κίρκιοιο πελειᾶς
ὑπόθεν Αἰσονίδεω πεφοβημένη ἔμπεσε κόλποις·
κίρκος δ' ἀφλάστῳ περικάππεσεν. ὦκα δὲ Μόψος
τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσι θεοπροπέων ἀγόρευεν.
545 „Τυμυ, φίλοι, τόδε σῆμα θεῶν ἰότητι τέτυκται,
„οὐδέ πη ἄλλως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ἄρειον,
„παρθενικὴν δ' ἐπέεσσι μετελθέμεν ἀμφιέποντας
„μήτι παντοίῃ. δοκέω δέ μιν οὐκ ἀθερίζειν,
„εἰ ἐτεὸν Φινεύς γε θεῇ ἐνὶ Κύπριδι νόστον
550 „πέφραδεν ἔσσεσθαι. κείνης δ' ὅγε μέλιχος ὄρνις
„πότμον ὑπεξήλυξε· κέαρ δέ μοι ὥς ἐνὶ θυμῷ
„τόνδε κατ' οἶωνόν προτιόσσεται, ὥς δὲ πέλοιτο.

529. περὶ ἄλλα Vatt. A. B. C. D.

530. ὅσ' Flor. — φύσει Vatt. C. D.

531. μελίσσεται ἄντην Ald. Brub. Basil. μελίσσει ἄντην ed. Paris. Steph., sed alia est codd. lectio: μελίσσεται ἄντην Vat. B. μελίσσεται ἄντην, Vat. D. Vrat. Guelph. μελίσσεται ἄντην reliqui codd. omnes, ed. Flor. et recentiores inde ab Hoelzlin.

535. εἴ τι δύναιτο Flor.

536. ἀέθλων Reg. A.

537. αὐτοῖσι vulg. αὐτοῖσιν Vatt. C. D. Guelph. (et alii fortasse codd.) Steph., quod revocavi.

542. Αἰσονίδεω Vatt. A. C. Regg. A. E. Med. Guelph. Vrat. Vind. — ἔμπεσε Flor. — κόμπω Vat. D. κόλπω Vatt. A. C. Med. a m. 2. Guelph. Vrat. Vind. Flor. forsitan recte.

543. αἴψα vulg. ὦκα Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind., quod propter librorum auctoritatem cum Brunck. Beck. recepi.

546. ποι pro πη Guelph.

548. ἀθερίζειν vulg. ἀθερίζειν Vatt. A. B. C. D. Regg. tres, Guelph. Vrat. Vind., quod propter librorum auctoritatem cum Beckio recepi, praesertim quum futurum facilius quam praesens a librariis proficisci potuerit. Praesens vero pro futuro in praedictionibus frequens, cf. quae monui ad Aesch. Choeph. 543.

551. μόρον pro πότμον Guelph. οἶτον Flor. — ὑπεξήλυξε Reg. A. — δ' ἐμοὶ Brunck. ut solet.

552. ὥς γε ex conjectura Brunck. Beck. male: δέ in apodosi comparisonum usurpari notum est, v.

„ἀλλὰ, φίλοι, Κυθήρειαν ἐπικλείοντες ἀμύνειν

„ἤδη νῦν Ἀργοιο παραιφασίῃσι πίθεσθε.“

555 Ἴσκεν· ἐπήνησαν δὲ νέοι Φινῆος ἐφετμαῖς
μνησάμενοι· μῦνος δ' Ἀφαρήϊος ἄνθορεν Ἴδας
δεῖν' ἐπαλαστήσας μεγάλη ὅπῃ φώνησέν τε.

„ὦ πόποι, ἣ ῥα γυναιξὶν ὁμόστολοι ἐνθάδ' ἔβημεν,

„οἷ Κύνριν καλέουσιν ἐπὶ ῥόθον ἄμμι πέλεσθαι,

560 „οὐκ ἔτ' Ἐνναλίοιο μέγα σθένος· ἐς δὲ πελείας

„καὶ κίρκους λεύσσοντες ἐρητύεσθε ἀέθλων.

„ἔρρετε, μηδ' ὕμιν πολεμῆϊα ἔργα μέλειτο,

„παρθενικὰς δὲ λιτῆσιν ἀνάλκιδας ἡπεροπεύειν.“

Ἦς ἡῦδα μεμαῶς· πολέες δ' ὁμάδησαν ἑταῖροι

565 ἦκα μάλ', οὐδ' ἄρα τις οἱ ἐναντίον ἔκφατο μῦθον.

χωόμενος δ' ὄγ' ἔπειτα καθέζετο· τοῖσι δ' Ἰήσων
αὐτίκ' ἐποτρύνων τὸν ἔον νόον ὧδ' ἀγόρευεν·

„Ἀργος μὲν παρὰ νηὸς, ἐπεὶ τόδε πᾶσιν ἔαδεν,

„στελλέσθω· ἀτὰρ αὐτοὶ ἐπὶ χθονὸς ἐκ ποταμοῖο

570 „ἀμφαδὸν ἤδη πείσματ' ἀνάψομεν. ἣ γὰρ ἔοικεν

„μηκέτι δὴν κρύπτεσθαι ὑποπτήσσοντας αὐτήν.“

Ἦς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄφαρ προῖαλλε νέεσθαι
καρπαλίμως ἐξαῦτις ἀνὰ πτόλιν· οἱ δ' ἐπὶ νηὸς
εὐναίας ἐρύσαντες ἐφετμαῖς Αἰδονίδαο

575 τυτθὸν ὑπὲξ ἔλεος χέρσῳ ἐπέκελσαν ἐρετμοῖς.

Αὐτίκα δ' Αἰήτης ἀγορὴν ποιήσατο Κόλχων

Schaeff. melet. crit. p. 159. Bast.
epist. crit. p. 227.

553. ἀρήγειν Reg. D.

555. ἐπήνεσαν Reg. D.

559. ἐπὶ ῥόθον Brunck. Beck. ex
more.

561. λεύσαντες vulg. λεύσσοντες
Vatt. A. C. D. Regg. A. B. E. λεύσ-
σοντες Med. Reg. D. Vrat. Vind.
Brunck. Beck. βλέποντες Guelph. —
ἐρητύοισθε Vat. B. — De hiatu v.
Herm. ad Orph. p. 734.

562. ὕμμι πολεμῆϊα vulg., sed
πολεμῆϊα in solo Vat. B. legitur,
reliqui codices omnes πολεμῆϊα ha-
bent, unde Beck. dedit ὕμμι πολε-
μῆϊα, male; ὕμμιν praebent Regg.
quinque, quod cum Brunckio recepi.
— μέλειτο Guelph. et Med. a m. 2.

563. δὲ om. Vatt. A. D. — ὑπε-
ροπεύειν Vatt. A. D.

566. καθέζετο Med. a m. 1.

567. ἀγόρευσέν vulg., sed id in so-
lis Vat. B. et Guelph. legitur, reli-
qui codd. omnes et Flor. habent ἀγό-
ρευεν, quod cum Brunck. Beck. re-
vocavi.

569. ἀτὰρ Vind.

571. μηκέτι δηθὰ κρύπτεσθαι
πτήσσοντας vulg., versu elumbi;
et sic in solo Vat B. legitur, reliqui
codd. omnes et Flor. habent δὴν pro
δηθὰ, ut excidisse aliquid videatur,
quod restituere conatus est librarius
δηθὰ scribendo. Sed melius versum
explevit Piers. Verisim. p. 210,
ὑποπτήσσοντας emendans, quam e-
mendationem recepi cum Brunck.
Beck. — πτήσσοντας Vatt. B. D.

575. ἔλος Guelph. Vrat. — ἐπέκερ-
σαν Flor.

- νόσφιν ἔοιτο δόμον, τόθι περ καὶ πρόσθε κάθιζον,
 ἀτλήτους Μινύαισι δόλους καὶ κήδεα τεύχων.
 στεῦτο δ', ἐπεὶ κεν πρῶτα βόες διαδηλήσονται
 580 ἄνδρα τὸν, ὅς ῥ' ὑπέδεκτο βαρὺν καμέεσθαι ἄεθλον,
 δρυμὸν ἀναρρήξας λασίης καθύπερθε κολώνης
 αὐτανδρον φλέξειν δόρυ νήϊον, ὅφρ' ἄλεγεινὴν
 ὕβριν ἀποφλύξωσιν ὑπέρβια μηχανώοντες.
 οὐδὲ γὰρ Αἰολίδην Φρίξον, μάλα περ χατέοντα,
 585 δέχθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἐφέστιον, ὃς περὶ πάντων
 ξείνων μειλίχῃ τε θεουδείῃ τ' ἐκέκαστο,
 εἰ μὴ οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἄγγελον ἦκεν
 Ἑρμείαν, ὥς κεν προσκηδέος ἀντιάσειεν.
 μὴ καὶ ληϊστῆρας ἔην ἐς γαῖαν ἰόντας
 590 ἔσσεσθαι δηναιὸν ἀπήμονας, οἷσι μέμηλεν
 ὀθνείοις ἐπὶ χεῖρα ἔην κτεάτεσσιν ἀίρειν
 κρυπταδίλους τε δόλους τεκταινέμεν ἠδὲ βοτῆρων
 αὐλία δυσκελάδοισιν ἐπιδρομήσι दाῖξαι.
 νόσφι δὲ οἱ αὐτῷ φάτ' ἐοικότα μέγιστα τίσειν
 595 νήϊας Φρίξοιο, κακορρέκτησιν ὀπηδοὺς
 ἀνδράσι νοστήσαντας ὀμιλαδὸν, ὅφρα ἔ τιμῆς
 καὶ σκήπτρων ἐλάσειαν ἀκηδέες· ὥς ποτε βάξιν
 λευγαλέην οὗ πατρὸς ἐπέκλυεν Ἥελιοιο,
 χρεῖώ μιν πυκινόν τε δόλον βουλὰς τε γενέδλης

577. Hic et sequens versus desunt in Guelph.

578. Μινύεσσι Vat. B. Med. Hoelzlin. Μινύεσσι Flor. Ald. Brub. Basil. Μινύαισι ed. Paris. Μινύαισι, quod in reliquis omnibus libris legitur, Steph. Brunck. Beck.

579. κα Brunck. Beck. — διαδηλήσονται Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

581. ἀναρρήξας Brunck. Beck.

582. αὐτανδρον Flor. Brub. Basil. — νήϊος Guelph.

585. De particula ἄν ad infinitivum δέχθαι omissa vid. ad I, 197.

587. ἄγγελων Vind.

588. Ἑρμείην Regg. A. D. E. Brunck. Beck. male, vid. ad II, 1145. — κα Vat. B. Brunck. Beck. — πρὸς κηδέος Vatt. C. D.

591. δηνεὸν Vrat. Vind.

593. ἐπιδρομήοισι Flor. Ald. Brub. Basil.

594. νόσφιν δ' οἱ vulg. νόσφι δ' οἱ Reg. E. Correxuit Brunckius, ut in textu dedi. Fugit hic locus Hermannum ad Orph. p. 782, ut et alii nonnulli, quos attulit Spitzner. de vers. her. p. 36. Vulgatam servavit Beck., qui mutationis causam non perspexit.

595. κακορέκτησιν Reg E. Brunck. Beck.

599. χοῖναι μιν vulg. χρεῖώ μιν Vatt. A. C. D. Med. a m. 2. Vrat. marg. Reg. A. marg. Vind. var. lect. apud Schol. Flor., quod quamquam e paucioribus libris recipere non dubitavi, quum χοῖναι ex glossemate natum esse perspicuum sit. Ex Homero si quis illam lectionem velit dijudicare, ei improbanda erit; ille enim hac elliptica ratione, qua pro χοῖναι positum videtur, nunquam χρεῖώ, sed semper χρεῖω usurpat neque, unquam ita, ut pro infinitivo χοῖναι positum

- 600 σφωϊτέρης ἄτην τε πολύτροπον ἐξαλέασθαι·
τῷ καὶ ἐλδομένους πέμπειν ἐς Ἀχαιῖδα γαῖαν
πατρὸς ἐφημοσύνη δολιχὴν ὁδόν. οὐδὲ θυγατρῶν
εἶναι οἱ τυτθὸν γε δέος, μή που τινὰ μῆτιν
φράσσονται στυγερὴν, οὐδ' υἱὸς Ἀψύρτοιο·
- 605 ἀλλ' ἐνὶ Χαλκιόπης γενεῇ τάδε λυγρὰ τετύχθαι.
καὶ ὃ' ὁ μὲν ἄσχετα ἔργα πιφανύσκετο δημοτέροισιν
χωόμενος· μέγα δέ σφιν ἀπέειλε νῆά τ' ἐρύσθαι
ἢδ' αὐτοὺς, ἵνα μή τις ὑπὲκ κακότητος ἀλύξῃ.
Τόφρα δὲ μητέρ' ἔην, μετιῶν δόμον Αἰήταο,
- 610 Ἄργος παντοίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεσσιν
Μῆδειαν λίσσεσθαι ἀμυνόμεν· ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
πρόσθεν μητιάσκε· δέος δέ μιν ἴσχανε θυμὸν,
μή πως ἥε παρ' αἴσαν ἐτώσια μειλίσαιτο
πατρὸς ἀτυζομένην ὀλοὸν χόλον, ἥε λιτῆσιν
- 615 ἐσπομένης αἰρίδηλα καὶ ἀμπαδὰ ἔργα πέλοιτο.
Κούρην δ' ἐξ ἀχέων ἀδινὸς κατελώφεεν ὕπνος
λέκτρῳ ἀνακλινθεῖσαν. ἄφαρ δέ μιν ἠμεροπῆες,
οἷά τ' ἀκηχεμένην, ὀλοοὶ ἐρέθεσκον ὄνειροι.
τὸν ξεῖνον δ' ἐδόκησεν ὑφεστάμεναι τὸν ἄεθλον,
- 620 οὐ τι μάλ' ὀρμαίνοντα δέρος κριοῖο κομίσσαι,
οὐδέ τι τοῖο ἔκητι μετὰ πόλιν Αἰήταο
ἐλθέμεν, ὄφρα δέ μιν σφέτερον δόμον εἰσαγάγοιτο

videatur. Apollonius vero in hac re ab usu Homérico recedit, nam χρειώ pro χρή dicit I, 649. 1092. II, 390. 845. IV, 348. 411. 814, pro χοῖναι III, 500 ut nostro loco.

601. τῷ κε καὶ ἐλδομένους Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind., quod ex frequente vocularum κέ et καὶ confusione natum videtur; quum enim in aliis libris κέ, in aliis καὶ legeretur, mox utrumque conjunctum est. — πέμπειν Vat. B. Regg. C. D. E. (et, ni fallor, Med.) Flor. Ald. Brub. Basil. Hoelzlin. πέμπειν, quod reliqui codd. praebent, ex Steph. dederunt Brunck. Beck.

604. φράσσονται Brub. Basil. Hoelzlin. Shaw.

606. πιφάνετο Reg. D. Vind. πιφάνετ' Reg. A. — δημοτέροισι Reg. D.

608. ὑπὲρ vulg. ὑπ' ἐκ Regg. qua-

tuor, quod recte receperunt Brunck. Beck., sed junctim scribendum est. Etiam alibi confunduntur ὑπὲρ et ὑπὲκ ut infra v. 1319.

609. δόμων Med. a m. 1.

610. παρηγορέεσκ' ἐπέεσσι Guelph.

612. πρόσθεν Vrat.

613. μειλίσαιτο vulg. μειλίσσαιτο Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. a m. 2. Vrat. Vind. Flor. et, quod idem est, μειλίσσετο Med. a m. 1. Guelph. Correxerunt Brunck.

614. ἀτυζομένη Reg. A. — ὀλὸν Vatt. A. D.

615. ἀμπαδὸν Guelph.

617. ἠμεροπῆες Reg. A.

618. ἀκαχημένην Guelph. — ἐρέθισκον Reg. A.

620. κομίσσαι Ald. Brub. Basil.

621. τοῖο γ' ἔκητι ex uno Reg. D. Brunck. Beck. male; vid. ad I, 334.

- κουριδίην παράκοιτιν· ὅτετο δ' ἀμφὶ βόεσσιν
αὐτῇ ἀεθλεύουσα μάλ' εὐμαρῶς πονέεσθαι·
- 625 σφωϊτέρους δὲ τοκῆας ὑποσχεσίης ἀθερίζειν,
οὐνεκεν οὐ κούρη ξεῦξαι βόας ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
προῦθεσαν· ἐκ δ' ἄρα τοῦ νεῖκος πέλεν ἀμφήριστον
πατρὶ τε καὶ ξείνοισ· αὐτῇ δ' ἐπιέτρεπον ἄμφω
τὼς ἔμεν, ὥς κεν ἔῃσι μετὰ φρεσὶν ἰδυόσειν.
- 630 ἣ δ' ἄφνω τὸν ξεῖνον, ἀφειδήσασα τοκήων,
εἶλετο· τοὺς δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβειν, ἐκ δ' ἐβόησαν
χωόμενοι· τὴν δ' ὕπνος ἅμα κλαγγῇ μεθέηκεν.
παλλομένη δ' ἀνόρουσε φόβῳ, περὶ τ' ἀμφὶ τε τοίχους
πάπτηνεν θαλάμοιο· μόλις δ' ἐσαγείρατο θυμὸν
- 635 ὥς πάρος ἐν στέροισι, ἀδινὴν δ' ἀνευέλκατο φωνήν.
„Δειλὴ ἐγὼν, οἷόν με βαρεῖς ἐφόβησαν ὄνειροι.
„δεῖδια, μὴ μέγα δὴ τι φέρῃ κακὸν ἥδε κέλευθος
„ἡρώων. περὶ μοι ξείνῳ φρένες ἡερέθονται.
„μνάσθω ἐὼν κατὰ δῆμον Ἀχαιῖδα τηλόθι κούρη·
- 640 „ἅμμι δὲ παρθενίῃ τε μέλοι καὶ δῶμα τοκήων.
„ἔμπα γε μὴν θεμένη κύνειον κέαρ οὐκ ἔτ' ἀνευθεν
„αὐτοκασιγνήτης πειρήσομαι, εἴ κέ μ' ἀέθλω
„χραῖσμεῖν ἀντιάσῃσιν, ἐπὶ σφετέροις ἀχέουσα
„παισὶ· τό κέν μοι λυγρὸν ἐνὶ κραδίῃ σβέσοι ἄλγος.“
- 645 Ἥ ῥα', καὶ ὀρθωθεῖσα θυράς ᾤξε δόμοιο,
νῆλιπος, οἰέανος· καὶ δὴ λελήητο νέεσθαι
αὐτοκασιγνήτηνδε καὶ ἔρκεος οὐδὸν ἄμειψεν.
δὴν δὲ κατ' αὐτόθι μέμνεν ἐπὶ προδόμῳ θαλάμοιο
αἰδοῖ ἐεργομένη· μετὰ δ' ἐτράπετ' αὖτις ὀπίσσω
- 650 στρεφθεῖσ'· ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἐνδοθεν ἄψ τ' ἀλέεινεν

626. κούρης Vind. — ξεῦξε Med.

627. ἀμφόριστον Guelph.

628. ἐπιέτρεπον Guelph.

634. πάπτηνε Brunck. ut solet. —
μόλις Guelph. Repetitum est he-
mistichium ex I, 1233.

635. ἀνευέλκατο Flor. Ald. Brub.
Basil.

636. ἐγὼν Reg. D. — βαρεῖ Med.
a m. 1.

637. μὴ τι πῆμα φ. Guelph. —
φέρει vulg. φέροι Regg. A. C. D.
Vrat. φέρῃ, ex quo vulgatum φέρει

natum est, Reg. B. Vind. suprascr. in
Guelph. ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.

643. σφετέροισιν Vrat. Vind.

645. θυρήν Reg. A. et duo alii
Regg.

646. ἡέανος Regg. quinque.

647. αὐτοκασιγνήτην τε Med.
αὐτοκασιγνήτην γε Reg. A. — οὐ-
δὲν Vat. D.

648. καὶ αὐτόθι Regg. quinque
ἐνὶ Guelph. Hoerstel.

649. ἐξετράπετ' Reg. A. — αὖτις
Guelph.

650. ἐν δὲ Flor. Ald. Brub. Basil.

- εἶσω· τῆϋσιοι δὲ πόδες φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ἦτοι ὅτ' ἰθύσειεν, ἔρκε μιν ἔνδοθεν αἰδώς·
 αἰδοῖ δ' ἐργομένην θρασὺς ἵμερος ὀτρύνεσκεν.
 τοῖς μὲν ἐπειρήθη, τοῖς δ' ἔσχετο, τέτρατον αὖτις
 655 λέκτροισιν πρηνῆς ἐνικάππεσεν ἐλιχθεῖσα.
 ὥς δ' ὅτε τις νύμφη θαλερὸν πόσιν ἐν θαλάμοισιν
 μύρεται, ᾧ μιν ὅπασσαν ἀδελφοὶ ἡδὲ τοκῆς,
 οὐδέ τί πω πάσαις ἐπιμίσγεται ἀμφιπόλοισιν
 αἰδοῖ ἐπιφροσύνη τε· मुखῷ δ' ἀκέουσα θαάσσει·
 660 τὸν δὲ τις ὤλεσε μοῖρα, πάρος ταρπήμεναι ἄμφω
 δῆνεσιν ἀλλήλων· ἢ δ' ἔνδοθι δαιομένη περ
 σῖγα μάλα κλαίει χῆρον λέχος εἰσορόωσα,
 μὴ μιν κερτομέουσai ἐπιστοβέωσι γυναιῖκες·
 τῇ ἱκέλη Μῆδεια κινύρετο. τὴν δὲ τις ἄφνω
 665 μυρομένην μεσσηγὺς ἐπιπρομολοῦσ' ἐνόησεν
 δμωῶν, ἣ οἱ ἐπέτις πέλε κουρίζουσα·
 Χαλκίοπη δ' ἥγγειλε παρασχεδόν· ἢ δ' ἐνὶ παιδὶν
 ἦσεν ἐπιμητιόωσα κασιγνήτην ἀρέσασθαι.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπίθσεν, ὅτ' ἔκλυεν ἀμφιπόλοιο
 670 μῦθον ἀνώϊστον· διὰ δ' ἔβρυτο θαμβήσασα
 ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε διαμπερὲς, ᾧ ἐνὶ κούρῃ
 κέκλιτ' ἀκηχεμένη, δρύψεν δ' ἐκάτερθε παρειάς·

651. κηδόμενοι Vat. B. κηδόσυννοι Regg. A. C. D. τῆϋσιν cum gl. ματαίαν Guelph. τῆσιοι Vatt. A. D. Med. Vrat. Vind. κηδομένην vel κηδοσύνην in priore recensione fuisse suspicatur Gerhard. p. 50, sed quum accusativum solus Guelph. habeat, videntur illi meri errores esse in vocabulo rariore.

652. ὅτι θύσειεν vulg. et sensu et metro repugnante, quare ὅ, τ' ἰθύσειεν conjecit Stephanus, sed melius ὅτ' ἰθυσειεν Vat. A. Vrat. Regg. quinque, Brunck. Beck.

653. ἐργομένην Regg. quatuor, quam formam, quamquam semel tantum apud Homerum, nunquam apud Nostrum legitur, receperunt tamen Brunck. Beck.

654. αὐτίς Brunck. Beck. sine causa. — Imitationes poetarum latinorum indicat Ruhnck. epist. crit. p. 304.

655. λέκτροισι vulg. λέκτροισιν ex Med. recepi.

656. θαλάμοισι Vrat.

657. ἢ pro ᾧ Guelph. — ἀδελφοὶ ὅπασαν vulg. metro parum concinno. ὅπασαν ἀδελφοὶ Vatt. A. C. D. Reg. A., ex quo vulgata nata est. ὅπασαν ἀδελφοὶ Med. Regg. quatuor et ut videtur Guelph., quod recte receperunt Brunck. Beck. — ἢ conjecit Brunck., quod sine causa in textum recepit Beck.

659. ἀχέουσα vulg. ἀκέουσα Regg. D. E., quod recte praetulit Brunck. propter v. 662. Confusio est frequentissima.

661. ἔνδοθεν Med. a m. 1. Vrat. Vind. et Regii aliquot. — καιομένη Flor. Steph.

663. κερτομέουσι Vat. B. — ἐπιστοβέουσι Reg. D.

670. ἀνώϊστον Vind.

671. θαλαμόνδε pro θαλαμόνδε Med. Vrat. Vind.

672. ἀκαχημένη Guelph. — δρύψεν Flor. δρύψε Regg. C. D. Brunck. Beck.

ὥς δ' ἴδε δάκρυσιν ὅσσε πεφυρμένα, φώνησέν μιν.

„Ὡμοι ἐγὼ, Μήδεια, τί δὴ τάδε δάκρυα λείβεις;

675 „τίπ' ἔπαθες; τί τοι αἶνόν ὑπὸ φρένας ἵκετο πένθος;

„ἢ νύ σε θενμορλή περιδέδρομεν ἄψα νοῦσος,

„ἢ τέ τιν' οὐλομένην ἐδάης ἐκ πατρὸς ἐνιπὴν

„ἀμφί τ' ἔμοι καὶ παισίν; ὄφελλέ με μήτε τοκίῳ

„δῶμα τόδ' εἰσοράαν, μηδὲ πτόλιν, ἀλλ' ἐπὶ γαίης

680 „πείρασι ναιετάειν, ἵνα μηδὲ περ οὔνομα Κόλχων.“

Ὡς φάτο· τῆς δ' ἐρύθηνε παρῆϊα· δὴν δέ μιν αἰδῶς

παρθενίη κατέρυκεν ἀμείψασθαι μεμανῖαν.

μῦθος δ' ἄλλοτε μὲν οἱ ἐπ' ἀκροτάτης ἀνέτελλεν

γλώσσης, ἄλλοτ' ἐνερθε κατὰ στήθος πεπόνητο.

685 πολλάκι δ' ἱμερόεν μὲν ἀνὰ στόμα θῦεν ἐνισπῆν·

φθογγή δ' οὐ προὔβαινε παροϊτέρω· ὅψ' δ' ἔειπεν

τοῖα δόλῳ· θρασέες γὰρ ἐπεκλονέσκον Ἑρώτες.

„Χαλκιόπη, περί μοι παίδων σέο θυμὸς ἄηται,

„μή σφε πατήρ ξείνοισι σὺν ἀνδράσιν αὐτίκ' ὀλέσῃ.

690 „τοῖα κατακνώσσουσα μιννυθαδίῳ νέον ὕπνῳ

„λεύσσω ὀνείρατα λυγρὰ, τὰ τις θεὸς ἀκράαντα

„θεῖη, μηδ' ἀλεγεινὸν ἐφ' υἷαςί κῆδος ἔλοιο.“

673. ὅσσα Guelph. — φώνησε Med.

674. μὴ δὴ Vat. D. — καταλείβεις Vat. D. Med. μὴν καταλείβεις Reg. A.

677. παρὰ πατρὸς vulg. ἐκ πατρὸς Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg. quinque, Vrat. Vind. Brunck. Beck.

679. δῶμα τότ' Steph. ex errore typ. δῶμαθ' ὅγ' ex conjectura Brunck., ut ὅγε ad Phrixum referatur, ineptissime. δῶμαθ' ἔτ' suspicatur Beckius sine causa. Nihil prorsus offensionis in vulgata video. — μηδὲ τι πτόλιν Reg. A., τι ex sequente π nato, vid. ad Aesch. Sept. Th. 1058. μήτε πτόλιν dedit Beck., male: vid. ad II, 1180.

683. ἄλλοθεν Guelph. — ἀνέτειλε Reg. A.

684. ἄλλοτε δ' Vatt. A. D. Guelph.

686. φθογγῇ ed. Paris. φθογγῇ Steph. — παροϊτέρω Guelph., unde παροϊτέρω conjecit Brunck. et dedit Hoerstel. sine causa.

687. ἐπεκλονέσκον Reg. D, Guelph. Brunck. ob euphonia nescio quam. Retinui vulgatam propter librorum auctoritatem, vid. ad I, 1074.

690. κατακνώσσουσα vulg. κατακνώσσα Vatt. B. C. D. Vind., quod receperunt Brunck. Beck., qui ubi hunc aoristum legerint vellem indicassent. κατακνώσσουσα Med. Regg. B. C. D. E., unde etiam vulgata errore frequentissimo nata est, qui deinde vitiosam illam lectionem procreavit. Praesens, quod in textum revocavi, postulat etiam sequens λεύσσω. Itaque minus dubitare debebat Buttmann. Gramm. gr. maj. I p. 385.

691. λεύσσω vulg. eodem errore, quem ad versum praecedentem notavi. λεύσσω Vatt. A. C. D. Regg. A. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunckius propter suum κατακνώσσα ex conjectura dedit λεύσσω, quod non magis probandum est quam illud. Nam in praesentis usu nemo graece doctus offendet.

692. φθεῖη Guelph. — υἷαςί vulg.

- Φῆ δα, κασιγνήτης πειρωμένη, εἴ κέ μιν αὐτὴ
ἀντιάσειε πάροιθεν ἑοῖς τεκέεσσιν ἀμύνειν.
- 695 τὴν δ' αἰνῶς ἄτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνὴρ
δείματι, τοῖ' ἐσάκουσεν· ἀμείβετο δ' ὥδ' ἐπέεσσιν·
„Καὶ δ' αὐτὴ τάδε πάντα μετήλυθον ὀρμαίνουσα,
„εἴ τινα συμφράσσαιο καὶ ἀρτύνειας ἀρωγὴν.
„ἀλλ' ὅμοσον Γαῖαν τε καὶ Οὐρανὸν, ὅττι τοι εἴπω
- 700 „σχῆσειν ἐν θυμῷ σὺν τε δρηστείρα πέλεσθαι.
„λίσομ' ὑπὲρ μακάρων σέο τ' αὐτῆς ἠδὲ τοκῆων,
„μὴ σφε κακῇ ὑπὸ κηρὶ διαρῥοισθέντας ἰδέσθαι
„λευγαλέως· ἢ σοὶ γε φίλοις σὺν παισὶ θανούσας
„εἶην ἐξ Ἀἰδέω στυγερῇ μετόπισθεν Ἑρινύς.“
- 705 Ὡς ἄρ' ἔφη, τὸ δὲ πολλὸν ὑπεξέχυτ' αὐτίκα δάκρυ·
νειόθι δ' ἀμφοτέρῃσι περιέσχετο γούνατα χερσίν,
σὺν δὲ κέρη κόλποις περικάββαλεν. ἔνθ' ἔλεινόν
ἄμφω ἐπ' ἀλλήλῃσι θέσαν γόον· ὦρτο δ' ἰωὴ
λεπταλέη διὰ δώματ' ὀδυρομένων ἀχέεσσιν.
- 710 τὴν δὲ πάρος Μήδεια προσέννεπεν ἀσχαλώσας.
„Δαιμονίη, τί νύ τοι ῥέξω ἄκος, οἳ ἀγορεύεις,
„ἄρας τε στυγεράς καὶ Ἑρινύας; αἶ γὰρ ὄφελλεν
„ἔμπεδον εἶναι ἐπ' ἅμμι τεοὺς νίῃας ἔρυσθαι.
„ἴστω, Κόλχων ὄρκος ὑπέρβιος, ὅντιν' ὁμόσσαι
- 715 „αὐτὴ ἐποτρύνεις, μέγας Οὐρανὸς, ἢ θ' ὑπένερθεν
„Γαῖα, θεῶν μήτηρ, ὅσσον σθένος ἐστὶν ἐμεῖο,
„μή σ' ἐπιδενήσεσθαι, ἀνυστά περ ἀντιώσαν.“

νιάσι Med. Regg. B. D. Vrat. Vind.
Flor. Aberrarunt libri etiam supra
v. 450. — ἔλοιτο Vrat.

693. εἰ καὶ μιν Med. Guelph.
Flor. Ald. καὶ primum in Brubach.
legitur.

694. ἀμννομένη Guelph.

695. αἰνὸς Vrat. Vind.

696. ἐσάκουεν Vat. C. Flor. Steph.

700. σὺν τε δρηστείρα pro συν-
δρηστείρα τε positum dicunt Schol.
Paris. et Schneider. Lex. s. v. δρη-
στήρ, haud recte, quod vidit jam
Schaefer. ad Schol. p. 246. σὺν ad-
verbialiter positum est ut saepe:
simulque, praetereaue ut mox v.
707. vid. Ind. et Graef. ad Meleag.
p. 108.

702. διαρῥοισθέντας Vind. δια-
ρροισθέντας Brunck. Beck.

703. ἀργαλέως Vat. B. — σὺμ
παισὶ Med.

704. Ἑρινύς Vat. D. Med. Vrat.
Vind.

706. ἀμφοτέροισι Flor. Ald. Brub.
Basil.

707. περικάββαλον vulg. Singu-
larem, quem sensus postulat, exhi-
bent Guelph. Regg. A. B. D. E.
Brunck. Beck. περικάμβαλον Flor.

708. ἐπαλλήλῃσι Med. ἐπ' ἀλλή-
λοις Flor. ἐπαλλήλοισι Brub. Basil.

712. Ἑρινύας Vatt. A. B. C. D.
Med. Vrat. Vind.

715. ἢ δ' ὑπένερθε vulg. Cor-
rexuit Valken. Diatr. Eurip. p. 50,
quem cum Brunck. Beck. secutus
sum.

716. ἐμοῖο Regg. D. E. Flor.
Ald. Brub. Basil.

Φῆ ἄρα· Χαλκιόπη δ' ἡμίβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν·

- 720 „Οὐκ ἂν δὴ ξείνῳ τλαίης χατέοντι καὶ αὐτῷ
 „ἢ δόλον ἢ τινα μῆτιν ἐπιφράσασθαι ἀέθλου
 „παίδων εἵνεκ' ἐμεῖο; καὶ ἐκ κείνοιο δ' ἰκάνει
 „Ἄργος ἐποτρύνων με τεῆς πειρῆσαι ἄρωγῆς·
 „μεσσηγὺς μὲν τόν γε δόμων λίπον ἐνθάδ' ἰοῦσα.“

- 725 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἐντοσθεν ἀνέπατο χάσματι θυμός·
 725 φοινίχθη δ' ἄμυδις καλὸν χροά, καδδὲ μιν ἀχλὺς
 εἶλεν λαινομένην, τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·

- „Χαλκιόπη, ὡς ὕμμι φίλον τερπνόν τε τέτυκται,
 „ὡς ἔρξω. μὴ γάρ μοι ἐν ὀφθαλμοῖσι φαείνοι
 „ἤως, μηδὲ με δηρὸν ἔτι ζώουσιν ἴδοιο,
 730 „εἴ κέ τι σῆς ψυχῆς προφερέστερον, ἢ τι παίδων
 „σῶν θείην, οἷ δὴ μοι ἀδελφείοι γεγάσιιν
 „κηδεμόνες τε φίλοι καὶ ὁμήλικες. ὡς δὲ καὶ αὐτῇ
 „φημί κασιγνήτῃ τε σέθεν κούρῃ τε πέλεσθαι,
 „ἴσον ἐπεὶ κείνοισ με τεῶ ἐπαείρω μαζῶ

- 735 „νηπυτήν, ὡς αἶεν ἐγὼ ποτε μητρὸς ἄκονον.
 „ἀλλ' ἴθι, κεῦθε δ' ἐμὴν σιγῇ χάριν, ὄφρα τοκῆας
 „λήσομαι ἐντύνουσα ὑπόσχεσιν· ἦρι δὲ νηὸν
 „εἶδομαι εἰς Ἑκάτης, θελκτῆρια φάρμακα ταύρων

718. ἀμείβετο Guelph.

720. ἐπιφράσασθαι Flor. Ald. Brub. Basil.

721. ἑμοῖο Flor. Ald. Brub. Basil.
 — ἐκ κείνου ὅδ' Regg. quinque, quod recepit Brunck. et sensu et auribus obstrepentibus.

722. ἐποτρύνων Flor. Ald. Brub. Basil. — πειρήσασθαι Reg. A.

723. Versum omittit Vat. B. — τόνδε Guelph. — δόμον vulg. δόμῳ Reg. C. δόμων Reg. B. Brunck. et Beck. recte.

724. τῆς δ' Regg. A. E.

725. φοινίχθη Med. a m. 1. — μὲν vulg. μιν Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg. quinque, Vrat. Vind. Brunck. Beck., quod conjecerat jam Stephanus.

729. μηδ' ἐμὲ Brunck. ut solet.

730. εἰ ἔτι vulg., quod ferri non potest, quum adverbio ἔτι hic locus non sit, nam cum προφερέστατον jungendum esse, quod censet Beck., quis credat? Consentiant tamen libri, nisi quod εἰ ἔτις habet Vind.

ἢ τι Regg. A. D. E. Brunckius, qui primus vitium sensit, emendavit εἴ τί γε, sed multo facilius fuisset emendatio εἴ γέ τι. Verum puto εἴ κέ τι, quod exstincta littera κ facile potuit in vulgatam transire.

731. ἀδελφοὶ Vat. B. — γεγάσσει Guelph.

732. κηδαιμόνες Vind. Vrat. — αὐτήν — κασιγνήτην — κούρην vulg. contra leges linguae. κασιγνήτῃ habet Guelph. κούρῃ Med. κούρῃ Vat. B. Reg. B. Guelph. Hinc nominatos recte reposuit Brunck.

736. χάρην Vind.

737. Hiatus in vocabulis ἐντύνουσα ὑπόσχεσιν commovit Herm. ad Orph. p. 734, ut λήσομεν ἐντύνουσαι corrigeret; sed vid. Spitzner. de vers. her. p. 142 sq.

738. οἶσομαι pro εἶσομαι vulg. legitur, versu sequente omissio. Sed Schol. Flor. monet, in quibusdam exemplaribus post hunc versum alium legi: οἶσομένη ξείνῳ. ὑπὲρ οὗ τόδε νεῖκος ὄρωρεν. Hunc in textum

„οἰδομένη ξείνῳ, ὑπὲρ οὗ τόδε νεῖκος ὄρωρεν.“

- 740 “Ὡς ἢ γ’ ἐκ θαλάμοιο πάλιν κίε, παῖσι τ’ ἀρωγὴν
αὐτοκασιγνήτης διεπέφραδε. τὴν δὲ μιν αὖτις
αἰδώς τε στυγερόν τε δέος λάβε μουνωθεῖσαν,
τοῖα παρὲξ οὗ πατρός ἐπ’ ἀνέρι μητιάσθαι.

Νῦξ μὲν ἔπειτ’ ἐπὶ γαῖαν ἄγρεν κνέφας· οἱ δ’ ἐνὶ πόντῳ

- 745 ναῦται εἰς Ἑλλάκην τε καὶ Ἀστέρας Ὠρίωνος
ἔδρακον ἐκ νηῶν· ὕπνοιο δὲ καὶ τις ὁδίτης
ἦδη καὶ πυλαῶρός ἐέλδετο· καὶ τινα παίδων
μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ’ ἐκάλυπτεν·
οὐδὲ κινῶν ὕλακῃ ἔτ’ ἀνὰ πόλιν, οὐ θρόος ἦεν
750 ἡχῆεις· σιγὴ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὄρωρην.
ἀλλὰ μάλ’ οὐ Μήδειαν ἐπὶ γλυκερὸς λάβεν ὕπνος.
πολλὰ γάρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ’ ἔγειρεν

recipiendum esse primus vidit Ruhnck. ep. crit. p. 305, qui οἶσομαι in οἷχομαι mutandum judicat. Sed εἶσομαι habet Med. a m. 2, quod recte recepit Brünck. — Gerhard. Lectt. p. 15 ita priorem recensioem restitutum esse, vulgatam vero lectionem posterioris esse putat, in quo falli videtur, nam vulgata lectio sensu prorsus caret; εἶσομαι autem scribae oculis in versum sequentem aberrantibus facile in οἶσομαι mutari potuisse, et deinde simile versuum initium sequentis omittendi causam fuisse nemo non videt.

741. διεπέφραδεν vulg. διεπέφραδε, quod Brünck. tacite reposuit, habent Med. Vrat. — τὴν δὲ μὲν invitis libris dedit Brünck., quum μὲν post τὴν δὲ abundet, in Appendice vero illud retineri posse dicit, si comma ante μὲν ponatur, et retinuit Beck. Sed id fieri non potest; tamen neque μὲν placet, quod hujus loci plane non est, neque μὲν; nam etsi non ignoro, pronomina interdum negligenter cumulari. (v. Pors. praef. ad Hecub. p. 13. Fritzsche. Quaest. Lucian. p. 14), tamen ita ne uno quidem verbo intercedente poni non possunt. Propter librorum lectionem διεπέφραδεν alicui in mentem venire possit, τὴν falsum esse ejusque loco olim aliud vocabulum a vocali incipiens lectum esse, sed id

quale fuerit divinare non possum. Itaque vitiosam lectionem intactam reliqui. — αὐτίς Brünck. libris invitis.

743. τοῖάπερ ἐξ Vat. D.

744. ἄγε Regg. A. D. E. Brünck. Beck., quod iis concinnius videtur.

745. Hiatus, qui est in primo pede, latuit Hermannum ad Orph. p. 734, non latuit Porsonum, qui ad Eur. Phoen. 849 ναῦτιλοι legendum proponit, sed nulla mutatione opus est, v. Gerhard. p. 158.

748. τεθνεώτων Med. τεθνεώτων Vrat. Vind. τεθνεώτων Hoelzlin. Shaw. — περικῶμ’ Vatt. C. D. — ἐκάλυπεν Regg. D. E.

749. Hunc locum imitari videtur Tryphiod. 503 s.

ἡσυχίῃ δὲ πόλιν κατεβόσκετο
νυκτὸς ἑταίρη,
οὐδ’ ὕλακῃ σκυλάκων ἠκούετο

et Varro Atacinus apud Senec. Controv. III, 16

desierant latrare canes, urbesque silebant;
omnia noctis erant placida composita quiete.

750. ἡχίης Reg. E.

751. περ γλυκερὸς Guelph. ἐπιγλυκερὸς Flor.

752. Αἰσονίδεω Med. Reg. A. Vrat. Vind.

δειδυῖαν ταύρων κρατερὸν μένος, οἷσιν ἔμελλον
φθίσθαι ἀεικελή μοίρῃ κατὰ νειὸν Ἄρηος.

755 πυκνὰ δέ οἱ κραδίῃ στηθέων ἔντοσθεν ἔθνυν,
ἡελίου ὥς τις τε δόμοις ἐνιπάλλεται αἴγλη
ὔδατος ἔξανιούσα, τὸ δὲ νέον ἡὲ λέβητι
ἡὲ πον ἐν γαυλῷ κέχνται· ἡ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα
ὠκείῃ στροφάλιγγι τινάσσεται αἰέτουσα·

760 ὥς δὲ καὶ ἐν στηθέσσι κέαρ ἐλελίζετο κούρης.
δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐλέω ῥέειν· ἔνδοθι δ' αἰεὶ
τεῖρ' ὀδύνη σμύχουσα διὰ χροὸς ἀμφὶ τ' ἀραιὰς
ἵνας καὶ κεφαλῆς ὑπὸ νείατον ἰνίον ἄχρως,
ἔνθ' ἀλεγεινότατον δύνει ἄχος, ὁππότε' ἀνίας

765 ἀκάματοι πραπίδεςσιν ἐνισκίμψωσιν Ἐρωτες.
φῆ δέ οἱ ἄλλοτε μὲν θελκτήρια φάρμακα ταύρων
δωσέμεν, ἄλλοτε δ' οὔτι· καταφθίσθαι δὲ καὶ αὐτῇ·
αὐτίκα δ' οὔτ' αὐτὴ θανέειν, οὐ φάρμακα δώσειν,
ἀλλ' αὐτως εὐκηλος ἐὴν ὀτλησέμεν ἄτην.

770 ἔξομένη δ' ἤπειτα δοάσσατο φώνησέν τε.

„Δειλὴ ἐγὼ νῦν ἔνθα κακῶν, ἣ ἔνθα γένωμαι;
„πάντῃ μοι φρένες εἰδὼν ἀμήχανοι· οὐδέ τις ἀλκή
„πήματος· ἀλλ' αὐτως φλέγει ἔμπεδον. ὥς ὄφελόν γε
„Ἀρτέμιδος κραιπνοῖσι πάρος βελέεσσι δαμῆναι,

775 „πρὶν τὸν γ' εἰσιδέειν, πρὶν Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκέσθαι
„Χαλκιοῦ πῆγας. τοὺς μὲν θεὸς ἢ τις Ἐριννὺς
„ἄμμι πολυκλαύτους δεῦρ' ἤγαγε κῆθρον ἀνίας.
„φθίσθω ἀεθλεύων, εἴ οἱ κατὰ νειὸν ὀλέσθαι

753. κρατερὸς Vind. — ἔμελλε Vrat.

754. φθείσθαι vulg. φθεῖσαι Guelph. φθείσθαι Vrat. Vind. φθίσθαι Vat. C. Regg. quinque, ed. Paris. Steph. Brunck. Beck. — νηὸν Vind.

755. Locos similes Virgilii Aen. VIII, 20. — Aristaei II, 5. Dionis Chrysost. Orat. XXI p. 272. D. indicavit Ruhnck. ep. crit. p. 306.

758. ἡδὲ πον Vat. A.

760. στηθεσὶ Vrat. Vind.

762. θ' ἀραιὰς Guelph.

764. ἀλεγύνοντατον Reg. A.

765. ἐνισκίμψωσιν vulg. ἐνισκίμψωσιν Guelph. probante Valck. ad Eur. Hippol. 1303. ἐνισκίμψωσιν

Vrat. Vind. ἐνισκίμψωσιν Vatt. A. C. D. Regg. quinque, quod recte receperunt Brunck. Beck.

767. δώσειν Reg. D. — καταφθείσθαι vulg. καταφθίσθαι Regg. quinque, Brunck. Beck. ut supra v. 754.

770. ἔξομένην Vat. B.

771. μενέμαι pro γένωμαι Reg. A. — In fine versus olim punctum ponebatur, Brunck. et Beck. commate interpunxerunt, ego interrogationis notam posui, quam sensus postulat.

776. νῆγας τε Reg. A. — Ἐριννὺς Vat. A. Med. Vrat. Vind.

777. κακοῦ θ' ἀνίας Guelph.

778. φθείσθω vulg. φθείσθω Guelph. φθίσθω Regg. quinque,

- „μοῖρα πέλει. πῶς γάρ κεν ἑμούςς λελάθοιμι τοκῆας
 780 „φάρμακα μησαμένη; ποῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἐνίψω;
 „τίς δὲ δόλος, τίς μῆτις ἐπίκλοπος ἔσσειτ' ἀρωγῆς;
 „ἦ μιν ἄνευθ' ἐτάρων προσπτύξομαι οἶον ἰδοῦσα;
 „δύσμορος· οὐ μὲν ἔολπα καταφθιμένιοιό περ ἔμης
 „λωφῆσειν ἀχέων· τότε δ' ἂν κακὸν ἄμμι πέλοιτο,
 785 „κεῖνος ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται. ἐρῶέτω αἰδῶς,
 „ἐρῶέτω ἀγλαΐη· ὁ δ' ἔμῃ ἰότητι σωθεῖς
 „ἀσκηθῆς, ἵνα οἱ θυμῷ φίλον, ἔνθα νέοιτο.
 „αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῆμαρ, ὅτ' ἐξανύσειεν ἄεθλον,
 „τεθναίην, ἣ λαιμὸν ἀναρτήσασα μελάθρῳ,
 790 „ἣ καὶ πασσαμένη ραιστήρια φάρμακα θυμοῦ.
 „ἀλλὰ καὶ ὥς φθιμένη μοι ἐπιλλίξουσιν ὀπίσσω
 „κερτομίας· τηλοῦ δὲ πόλις περὶ πᾶσα βοήσει
 „πότμον ἑμόν· καὶ κέν με διὰ στόματος φορέουσιν
 „Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλαι ἀεικέα μωμήδονται·
 795 „ἥτις κηδομένη τόσον ἀνέρος ἄλλοδαποῖο
 „κάτθανεν, ἥτις δῶμα καὶ οὖς ἥσχυνε τοκῆας,
 „μαργοσύνη εἴξασα. τί δ' οὐκ ἑμόν ἔσσειται αἰσχος;
 „ὦ μοι ἐμῆς ἄτης. ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
 „τῇδ' αὐτῇ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισιν
 800 „πότμῳ ἀνωϊστῶ, κἂκ' ἐλέγχεα πάντα φρυγοῦσαν,
 „πρὶν τάδε λωβήεντα καὶ οὐκ ὀνομαστὰ τελέσσαι.“
 Ἡ καὶ φωριαμὸν μετεκίαθεν, ἣ ἔνι πολλὰ
 φάρμακά οἱ τὰ μὲν ἐσθλὰ, τὰ δὲ ραιστήριοι' ἔκειτο.
 ἐνθεμένη δ' ἐπὶ γούνατ' ὀδύρετο. δεῦε δὲ κόλπους
 805 ἄλληκτον δακρύοισι, τὰ δ' ἐρῶεεν ἀσταγὲς αὐτως,

Brunck. Beck. ut v. 767. — νηὸν Vind.

779. κεν omittit Guelph.

781. τίς δὲ μῆτις Reg. A.

783. Steph. Hoelzlin. Shaw. post ἰδοῦσα nulla interpunctione posita interrogationis notam post δύσμορος habent, quod deterius est.

785. ἐπαμείρεται Schol. Paris.

789. μελάθρῳ vulg., ῶ ut solet ex iota subscripto nato, nam μελάθρῳ habent Vatt. A. B. C. D. Guelph. Regg. A. B. C. D. E. μελάθρου, quod dederunt Brunck. Beck., in illo ῶ a manu secunda superscripto. Revocavi librorum lectionem, quae proba

est; dativus pro ἐν μελάθρῳ positus est ut saepe.

790. πασσαμένη Reg. A.

793. με omittunt Vrat. Vind. — φοβέουσιν Reg. A.

794. ἄλλη vulg. ἄλλαι Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Guelph. Vrat. Vind., quod propter librorum auctoritatem cum Brunck. Beck. recepi, quamquam et altera lectio per se bona est.

805. ἄλληκτον Vat. A. — δακρύοισιν Flor. Ald. δάκρυον legendum judicat Herm. ad Orph. p. 759 ne prima syllaba corripiatur, probante Spitzner. de vers. her. p. 102. Sed eadem correptio est Hom. Od. XVIII,

αἶν' ὀλοφυρομένης τὸν ἐὼν μόρον. ἔτεο δ' ἥ γε
φάρμακα λῆξασθαι θυμοφθόρα, τόφρα πάσαιτο.

ἦδη καὶ δεσμοὺς ἀνελύετο φωριαμοῖο,

ἔξελέειν μεμανῖα δυσάμμορος. ἀλλὰ οἱ ἄφνω

810 δεῖμ' ὀλοὸν στυγεροῖο κατὰ φρένας ἦλθ' Ἀῖδαο.

ἔσχετο δ' ἀμφασίῃ δηρὸν χρόνον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι

θυμηδεῖς βιότοιο μεληδόνες ἰνδάλλοντο.

μνήσατο μὲν τερπνῶν, ὅς' ἐνὶ ζωοῖσι πέλονται,

μνήσαθ' ὀμηλικῆς περιγηθείος οἷά τε κούρη·

815 καὶ τέ οἱ ἥλιος γλυκίων γένετ' εἰσοράσθαι

ἢ πάρος, εἰ ἑτεὸν γε νόῳ ἐπεμαίεθ' ἕκαστα.

καὶ τὴν μὲν ῥα πάλιν σφετέρων ἀποκάτθετο γούνων,

Ἥρης ἐννεσίῃσι μετὰτροπος, οὐδ' ἔτι βουλάς

ἄλλη δοιάζεσκεν· ἐέλδετο δ' αἶψα φανῆναι

820 ἧῳ τελλομένην, ἵνα οἱ θελκτήρια δοίῃ

φάρμακα συνθεσίῃσι καὶ ἀντήσειεν ἐς ὥπνῃ.

πυκνὰ δ' ἀνὰ κληῖδας ἑὼν λύεσκε θυράων,

αἴγλην σκεπτομένη· τῇ δ' ἀσπάσιον βάλε φέγγος

Ἥριγενῆς, κίνυντο δ' ἀνὰ πτολίεθρον ἕκαστοι.

825 "Εὐθα κασιγνήτους μὲν ἔτ' αὐτόθι μέναι ἀνώγει

"Αργος, ἵνα φράζωιντο νόον καὶ μῆδεα κούρης·

172 μῆδ' οὕτω δακρύοισι πεφυρ-
μένη ἀμφὶ πρόσωπα. XIX, 122
φῆ δὲ δακρυπλῶειν βεβαρηότα με
φρένας οἶνω. — ἀστεγὲς vulg. ἀστα-
γὲς ex emend. Brunck. Beck., quod
confirmat etiam Schol. πολυσταγὲς,
item in πολυσταγὲς mutandum, cf.
Interpp. ad Hesych. in v. ἀστεγὲς.

806. οἶετο Reg. A.

807. ἄφρα Vatt. A. C. D. ὄφρα
Reg. E. marg. Reg. A. Vrat. Vind.,
quod male receperunt Brunck. Beck.
hiatum inferentes; τόφρα enim ab
hujus aetatis poetis pro ὄφρα ad-
hibetur, ut infra IV, 1487. cf. Jacobs.
Anthol. Pal. p. 507. 790. — γνώσαι-
το Guelph. (teste Piers. Veris. p. 210,
nam Hoerstel. silet), in quo γένσαιο
latere putat Gerhard. p. 59. Inepte
Schol. Flor. τὸ πάσαιτο οὐχ
ὕμῳς, οὐ γὰρ εἰς κόρον ἢ του-
τον μετάληψις.

809. ἐξελθεῖν Regg. A. C. D.

813. Hunc versum omittunt Vatt.
C. D. et Vrat., ubi in margine adscri-
ptus est. — ὅσσ' Vind.

816. ἡ ἑτεὸν γε vulg. εἰ habent
Regg. A. C. D., quod recte recepe-
runt Brunck. Beck.

817. καὶ τὰ μὲν Guelph. — ἀπε-
κάτθετο vulg. ἀποκάτθετο Regg. A.
B. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Ald.
Paris. Brub. Basil. Brunck. Beck.

818. αἰνεσίῃσι vulg. ut saepe.
Veram lectionem habent Vatt. A. C.
D. Med. Guelph. Regg. quinque,
Vrat. Vind. Brunck. Beck. — οὐδέ τι
vulg., quod correxit Valck. ad Am-
mon. p. 68.

819. ἄλλη vulg., quod tacite cor-
rexit Brunck.

821. ἀντήσειεν ex Regg. A. E.
perperam dedit Brunck.

822. ἀνακληῖδας Vat. A.

824. κίνοιντο Flor. Ald. Brub.
Basil.

825. μέναι Guelph.

826. δῆνεα vulg. νῆδεα Reg. E.
μῆδεα Vatt. C. D. et B. a m. 2. Med.
Guelph. Regg. A. B. C. D. Vrat.
Vind., quod propter librorum aucto-
ritatem cum Brunck. Beck. recepi.

αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα κίεν προπάροιθε λιασθείς.

- Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ταπρῶτα φαινομένην ἴδεν ἡῶ
παρθενική, ξανθὰς μὲν ἀνήπατο χερσὶν ἐθείρας,
830 αἱ οἱ ἀτμηεὶν καταειμέναι ἡερέθοντο,
ἀνσταλέας δ' ἔψησε παρηΐδας· αὐτὰρ ἄλοιφῃ
νεκταρὲν φαιδρύνει· ἐπὶ χροά· δύνε δὲ πέπλον
καλὸν, ἐϋγνάμπτουσιν ἀρηγεμένον περόνῃσιν·
ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καρήατι βάλλε καλύπτρην
835 ἀργυφέν. αὐτοῦ δὲ δόμοις ἐνὶ δινεύουσα
στεῖβε πέδον, λήθῃ ἀχέων τὰ οἱ ἐν ποσὶν ἦεν
θεσπέσι, ἄλλα τ' ἔμελλεν ἀεξήσεσθαι ὀπίσσω.
κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν, αἱ οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι
ἐν προδόμῳ θαλάμοιο θυώδεος ἡυλίζοντο,
840 ἥλικες, οὐπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορσύνουσαι,
ἔσσυμένως οὐρῆας ὑποξεύξασθαι ἀπήνῃ,
οἱ κέ μιν εἰς Ἑκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.
ἐνθ' αὖτ' ἀμφίπολοι μὲν ἐφοπλίξεσκον ἀπήνῃ·
ἡ δὲ τέως γλαφυρῆς ἐξείλετο φωριαμοῖο
845 φάρμακον, ὃ ῥά τε φασὶ Προμήθειον καλέεσθαι.
τῷ εἴ κ' ἐννυχίοισιν ἀρεσδάμενος θυέεσσιν
Κούρην μουνογένειαν ἐὼν δέμας ἱκμαίνοιτο,
ἦτ' ἂν ὄγ' οὔτε ῥηκτὸς ἔοι χαλκοῖο τυπῆσιν,
οὔτε κεν αἰθομένῳ πυρὶ εἰκάθοι· ἀλλὰ καὶ ἀλκῇ

830. ἀτμηεὶν Reg. A.

831. ἀνσταλέας Reg. A. ἀνσταλέως
Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. —
παρηΐδας Med.

833. ἐϋγνάμπτουσιν Vrat. — ἀρηγε-
μενον Regg. A. C. E. ἀρηγεμένον ex
conj. Brunck. Beck. vid. ad I, 787.

834. ἀμβροσίην Reg. A.

835. ἀργυφέν vulg. ἀργυφέν
Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg.
A. B. C. D. E. Vrat. Vind. Flor.
Brunck. Beck. Cf. de horum voca-
bulorum confusione Wernick. ad
Tryph. v. 73.

840. πορσύνουσαι Brunck. ex
conjectura, quia hanc formam pro-
batiorē putat, immemor Homeri,
apud quem saepissime legitur λέχος
πορσύνειν, cf. Heyn. ad II. Tom. IV
p. 539.

841. Similiter, fortasse ex imita-
tione, Tryphiod. v. 241 οἱ δὲ θοῆς
οὐρῆας ὑποξεύξαντες ἀπήναις.

842. καὶ pro κέ Med.

843. ὀπλίξεσκον Guelph.

845. ὁῤῥα vulg. ut semper. Cor-
rexerit Brunck. ex Reg. E. — καλέα-
σθαι Reg. A.

846. ἐννυχίοις τις ex conjectura
dedit Brunck. Vulgatam revocavit
Beck., Iasonem spectari ratus, quod
falsum est. Omissum est τίς ut
saepe.

847. Δαῖραν vulg. Δαῖραν Ex-
cerpt. e cod. Paris. Schaeferi Gre-
gorio addita p. 679 et Schol. Paris.
κούρην Vatt. A. C. D. Med. Regg.
tres, Vrat. Vind. Schol. Paris. Du-
plices recensitionis lectiones esse vi-
dentur, quarum posteriorem propter
librorum praestantiam recepi. — μέ-
νος pro δέμας Regg. duo, Med.
Vrat. Vind.

848. οὐτ' ἐρηκτὸς ἔη Reg. A.
οὔτε κ' ἔοι ῥηκτὸς Guelph. Hoer-
stel.

- 850 λωϊτερος κεῖν' ἤμαρ ὁμῶς ἀρτεῖ τε πέλοιτο.
 πρωτοφυῆς τό γ' ἀνέσχε, καταστάξαντος ἔραξε
 αἵετοῦ ὠμηστέω κνημοῖς ἐνὶ Κανκασίοισιν
 αἱματόεντ' ἰχῶρα Προμηθεῖος μογεροῖο.
 τοῦ δ' ἦτοι ἄνθος μὲν ὅσον πήχχιον ὑπερθεῖν
- 855 χροῖη Κωρυκίῳ ἔκελον κρόκῳ ἔξεφάνθη,
 κανυλοῖσιν διδύμοισιν ἐπήορον· ἥ δ' ἐνὶ γαίῃ
 σαρκὶ νεοτμήτῳ ἐναλιγκίῃ ἔπλετο ῥίξα.
 τῆς οἴην τ' ἐν ὄρεσσι κελαινὴν ἱκμάδα φηγοῦ
 Κασπίῃ ἐν κόχλῳ ἀμήσατο φαρμάσσεσθαι,
- 860 ἑπτὰ μὲν ἀενάοισι λοεσσαμένη ὑδάτεσσιν,
 ἑπτάκι δὲ Βριμῶ κουροτρόφον ἀγκαλέσασα,
 Βριμῶ νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἀνασσαν,
 λυγαίῃ ἐνὶ νυκτὶ σὺν ὄρφναίοις φαρέεσσιν.
 μυκηθμῷ δ' ὑπένερθεν ἔρεμνὴ σείετο γαῖα
- 865 ῥίξης τεμνομένης Τιτηνίδος· ἔστνε δ' αὐτὸς
 Ἰαπετοῖο πᾶις ὁδύνη πέρι θυμὸν ἀλύων.
 τό ῥ' ἦγ' ἐξανελούσα θυώδεϊ κάτθετο μίτρῃ,
 ἦτε οἱ ἀμβροσίοισι περὶ στήθεσιν ἔεργο.
 ἐκ δὲ θύραζε κιοῦσα θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης·
- 870 σὺν δὲ οἱ ἀμφίπολοι δοιαί ἐκάτερθεν ἔβησαν.

852. κνήμοισιν Guelph.
 853. Προμηθεῖος Med.
 854. δ' ἦτοι vulg. δὴ τοι, quod malle se dicit Beck., praebent Vrat. Vind., sed vid. Herm. ad hymn. Hom. in Ven. 226.
 856. κανυλοῖσι Vatt. A. B. C. D. Regg. A. D. E. Brunck. Beck.
 858. οἴη Reg. A.
 859. ἐνὶ Regg. A. E., quod receperunt Brunck. Beck., quod sic numerosior est versus; mihi contra hiulus fieri videtur. Probavit tamen Gerhard. p. 97, qui ἐν Apollonio invidet, de quo alibi dictum est. Retinui vulgatam, quae ob unius libri auctoritatem non deserenda erat. Dubitari etiam potest, an Apollonius sibi non permiserit mediam in Κασπίῃ producere, simile enim aliud nullum apud eum reperitur. — κόχλῳ Reg. A.
 860. ἀενάοις Guelph. ἀενάοις Med. Vrat. Vind.
 861. ἐγκαλέσασα Regg. quatuor.

862. χθονίοις Regg. A. B. C. E. — Versum laudat Etymol. M. p. 213, 50 nulla lectionis diversitate.
 863. ἐν Guelph. — ὄρφναίοισι φαρέσσι ex uno Reg. B. dederunt Brunck. Beck., quod postponendum foret, etiamsi in plurimis libris legeretur. — φαρέεσσιν Med. Vrat. De prima hujus vocabuli syllaba correpta v. Gerhard. p. 43.
 866. Ultima in πᾶις producta est ad exemplum Hesiodi Theog. 746 τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πᾶις ἔχετ' οὐρανὸν εὐρύν. — ἀχεύων Reg. D.
 867. In Vrat. errore librarii sic legitur:
 τὸν ῥ' ἦγ' ἐξανελούσα θοῆς
 ἐπεβήσατ' ἀπήνης
 τό ῥ' ἦγ' ἐξανελούσα θυώδεϊ
 κάτθετο μίτρῃ.
 τὸν ῥ' ἦγ' vulg. τῷ ῥ' ἦγ' Reg. D. τό ῥ' ἦγ' Regg. A. B. E. Flor.
 τό ῥ' ἦγ' Med. Brunck. Beck.
 868. ἄωργο Regg. quatuor.
 870. δοιοὶ Guelph.

- αὐτὴ δ' ἡνί' ἔδεκτο, καὶ εὐποίητον ἱμάσθλην
 δεξιτερῇ, ἔλαεν δὲ δι' ἄστεος· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
 ἀμφίπολοι πείρινθος ἐφαπτόμεναι μετόπισθεν
 τρώων εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτόν· ἂν δὲ χιτῶνας
 875 λεπτάλους λευκῆς ἐπιγουνίδος ἄχρῃς ἄειρον.
 οἷη δὲ λιαροῖσιν ἐφ' ὕδασι Παρθενίοιο,
 ἦε καὶ Ἀμνισοῖο λοεσσομένη ποταμοῖο
 χρυσεῖοις Λητωῖς ἐφ' ἄρμασιν ἐστηνῖα
 ὠκείαις κεμάδεσσι διεξελάσῃσι κολῶνας,
 880 τηλόθεν ἀντιώσα πολυκνίσσον ἐκατόμβης·
 τῇ δ' ἅμα Νύμφαι ἔπονται ἀμορβάδες, αἱ μὲν ἐπ' αὐτῆς
 ἀγρόμεναι πηγῆς Ἀμνισίδος, αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
 ἄλσεα καὶ σκοπιάς πολυπίδακας· ἀμφὶ δὲ θῆρες
 κνυξηθμῷ σαίνουσιν ὑποτρομέοντες ἰοῦσαν·
 885 ὥς αἱ γ' ἐσσεύοντο δι' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 εἶκον ἀλευάμενοι βασιληίδος ὄμματα κούρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιος μὲν ἐϋδμήτους λίπ' ἄγνιās,
 νηὸν δ' εἰσαφίκανε δι' ἐκ πεδίων ἐλάουσα,
 δὴ τότε' ἐυτροχάλοιο κατ' αὐτόθι βῆσατ' ἀπήνης
 890 ἱεμένη, καὶ τοῖα μετὰ δμῳῇσιν ἔειπεν.
 „ὦ φίλοι, ἣ μέγα δὴ τι παρήλιτον, οὐδ' ἐνόησα
 „μὴ ἴμεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν, οἷτ' ἐπὶ γαῖαν
 „ἡμετέρεην στρωφῶσιν. ἀμυχανίη βεβόληται
 „πᾶσα πόλις· τὸ καὶ οὗ τις ἀνήλυθε δεῦρο γυναικῶν
 895 „τάων, αἱ τοπάροιδεν ἐπημάτιαι ἀγέρονται.
 „ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἰκόμεσθα καὶ οὗ νύ τις ἄλλος ἔπεισιν,
 „εἰ δ' ἄγε, μολπῇ θυμὸν ἀφειδείως κορέσωμεν

871. ἡνία δέδεκτο Vrat. Vind.
 fortasse ἡνία δέκτο legendum.

873. πείρινθος Med. a m. 1.—μετ-
 όπισθεν Med. Vrat.

875. ἐπιγουνιάδος Vrat. Vind.

877. Ἀμνησοῖο vulg. errore solito.
 Ἀμνισοῖο Regg. D. E. Ἀμνισοῖο
 Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg.
 A. B. C. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

878. Λωτωῖς Med. a m. 1.

879. διεξελάσῃ Vat. B.

880. πολυκνίσσον Vrat. Vind.

881. ἀμορβάδες Schol. Paris.

882. Ἀμνησίδος vulg., in quo hic
 ibri etiam plurimi consentiunt, nam

eam formam, quam restituit Brun-
 ckius, soli habent Regg. quinque.

883. σκολιάς Vind.—πολυπήδα-
 κας Med. a m. 1.

884. κνυξηθμῷ Vatt. A. C. D.—
 ὑποτροπέοντες Reg. A. cum aliis
 quibusdam Regg.

886. ἀλευόμενοι Brunck. ex con-
 jectura sine causa.

887. πόληος Reg. E.

890. δμῳῇσιν Vrat.

894. τῷ Reg. A.

895. ἀγέροντο ex conj. Brunck.
 Beck. sine causa; τοπάροιδεν est
 alias.

897. ἀφειδίως Ald. Brub. Basil.

- „μειλιχίη, τάδε καλὰ τερείνης ἄνθεα ποίης
 „λεξάμεναι· τὸτ’ ἔπειτ’ αὐτὴν ἀπονισόμεθ’ ὄρην.
 900 „καὶ δέ κε σὺν πολέεσσι νειάσιν οἴκαδ’ ἵκοισθε
 „ἡματι τῷ, εἴ μοι συναρέσσετε τήνδε μενοινήν.
 „Ἀργος γάρ μ’ ἐπέεσσι παρατρέπει, ὥς δὲ καὶ αὐτὴ
 „Χαλκιόπη· τὰ δὲ σῖγα νόφ’ ἔχειτ’ εἰσαΐουσαι
 „ἔξ ἐμέθεν, μὴ πατρὸς ἐς οὐάτα μῦθος ἵκηται.
 905 „τὸν ξεινόν με κέλονται, ὅτις περὶ βουσὶν ὑπέστη,
 „δῶρ’ ἀποδεξαμένην ὀλοῶν ῥύσασθαι ἀέθλων.
 „αὐτὰρ ἐγὼ τὸν μῦθον ἐπήνεον, ἥδὲ καὶ αὐτὸν
 „κέκλωμαι εἰς ὠπὴν ἐτάρων ἄπο μῦνον ἱέσθαι,
 „ὄφρα τὰ μὲν δασόμεθα μετὰ σφίσιν, εἴ κεν ὀπάσῃ
 910 „δῶρα φέρον, τῷ δ’ αὖτε κακώτερον ἄλλο πόρρωμεν
 „φάρμακον. ἀλλ’ ἀπονόσφι πέλεσθέ μοι, εὖτ’ ἂν ἵκηται.“
 „Ὡς ἡῦδα· πάσῃσι δ’ ἐπὶ κλοπος ἦνδανε μῆτις.
 αὐτίκα δ’ Αἰσονίδην ἐτάρων ἄπο μῦνον ἐρύσσας
 „Ἀργος, ὅτ’ ἤδη τήνδε κασιγνήτων ἐδάκνουσεν
 915 ἡερίην Ἑκάτης ἱερὸν μετὰ νηὸν ἰούσαν,
 ἦγε διέκ πεδίου· ἅμα δὲ σφίσιν εἶπετο Μόψος
 Ἀμπυκίδης, ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνισπεῖν
 οἰωνοὺς, ἐσθλὸς δὲ συνενφράσσεσθαι ἰούσιν.
 „Ἐνθ’ οὐπω τις τοῖος ἐπὶ προτέρων γένετ’ ἀνδρῶν,
 920 οὗθ’ ὅσοι ἐξ αὐτοῖο Διὸς γένος, οὗθ’ ὅσοι ἄλλων
 ἀθανάτων ἥρωες ἀφ’ αἵματος ἐβλάστησαν,
 οἷον Ἰήσονα θῆκε Διὸς δάμαρ ἡματι κείνῳ,
 ἡμὲν ἐσάντα ἰδεῖν, ἥδὲ προτιμυθῆσασθαι.
 τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἐταῖροι

898. τὰ δὲ Vrat. fortasse recte.
 899. ἀπονείσομεθ’ vulg. ἀπονί-
 σομεθ’ Reg. D. Brunck. Beck.

900. καὶ δὴ σὺν Regg. A. D. E.

901. συναράσσετε Vat. D. συνά-
 ρέσσεται ἥδε μενοινή Guelph.

906. ὑποδεξαμένην Guelph. —
 λύσασθαι Reg. D.

909. διασώμεθα Reg. A. — κατὰ
 σφίσιν vulg. Correx. jam Steph.
 Frequens est harum praepositionum
 confusio. — ὀπάσσειν Guelph. ὀπάσ-
 σοι Reg. D., quod receperunt Brunck.
 Beck. nescio quam ob causam, cf. ad
 II, 1066.

911. ἄπο νόσφι Flor. Brub. Basil.

— πέλεσθ’ ἐμοὶ Regg. quatuor,
 Brunck. Beck. ut solent.

912. ἐφῆνδανε Vrat. Vind.

913. ἀπονόσφιν Guelph., errore
 ex v. 911 nato.

916. πεδίοιο Reg. A. μετὰ δὲ vulg.
 ἅμα δὲ Vatt. A. C. D. Med. Guelph.
 Regg. quinque, Vrat. Vind. Brunck.
 Beck.

918. σὺν εὔφρᾶσσεσθαι Vatt. A.
 C. D. Reg. A.

923. εἰσάντα Med. — ποτιμυθῆ-
 σασθαι Vat. B. — Hic cum proximis
 triginta novem versibus deest in
 Med., sed in margine adjecti sunt a
 manu antiqua.

925 λαμπόμενον χαρίτεσσιν· ἐγρήθησεν δὲ κελεύθῳ
Ἀμπυκίδης, ἥδη που οἰσάμενος τὰ ἕκαστα.

Ἔστι δὲ τις πεδίοιο κατὰ στίβον ἐγγύθι νηοῦ
αἰγείρος φύλλοισιν ἀπειρεσίοις κομόσῃ,
τῇ θαμὰ δὴ λακέρυζαι ἐπηυλίζοντο κορῶναι.

930 τῶν τις μεσσηγὺς ἀνὰ πτερὰ κινήσασα
ὑποῦ ἐπ' ἀκρεμόνων Ἥρης ἠνίπαπε βουλᾶς.

„Ἀκλειῆς ὅδε μάντις, ὃς οὐδ' ὅσα παῖδες ἴσασιν
„οἶδε νόῳ φράσασθαι, ὃδ' οὔνεκεν οὔτε τι λαρόν
„οὔτ' ἐρατὸν κούρη κεν ἔπος προτιμυθῆσαιο

935 „ἡϊθέω, εὐτ' ἂν σφιν ἐπήλυδες ἄλλοι ἔπωνται.

„ἔρῶις, ὃ κακόμεντι, κακοφραδὲς· οὐδὲ σε Κύπρις
„οὔτ' ἀγανοὶ φιλέοντες ἐπιπνεύουσιν Ἑρώτες.“

Ἴσκεν ἀτεμβομένη· μείδῃσε δὲ Μόσχος ἀκούσας
ὁμφὴν οἶωνοιο θεήλατον ὥδ' τ' ἔειπεν·

940 „Τύνη μὲν νηόνδε θεᾶς ἴθι, τῷ ἔνι κούρην

„δήεις, Αἰσονίδη· μάλα δ' ἠπλή ἀντιβολήσεις

„Κύπριδος ἐννεσίης, ἣ τοι συνέριδος ἀέθλων·

„ἔσσεται, ὥς δὴ καὶ πρὶν Ἀγνορίδης φάτο Φινεύς.

„νῶϊ δ', ἐγὼν Ἄργος τε, δεδεγμένοι εὐτ' ἂν ἔκηαι

945 „τῷδ' αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ ἀπεσσομένθ'· οἴοθι δ' αὐτὸς

„λίσσεό μιν πυκννοῖσι παρατροπέων ἐπέεσσιν.“

Ἡ ῥα περιφραδέως, ἐπὶ δὲ σχεδὸν ἦνεον ἄμφω.

οὐδ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπετ' ἄλλα νοῆσαι,

μελπομένης περ ὅμως· πᾶσαι δὲ οἵ, ἦντιν' ἀθύροι

950 μολπήν, οὐκ ἐπὶ δηρὸν ἐφήνδανεν ἐψιάσθαι.

ἀλλὰ μεταλλήγεσκεν ἀμήχανος, οὐδέ ποτ' ὅσσε

ἀμφιπόλων μεθ' ὅμιλον ἔχ' ἀτρέμας· ἐς δὲ κελεύθους

τηλόσε παπταίνεσκε παρακλίνουσα παρειάς.

926. οἰσάμενος Vatt. A. B. D. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.

929. ἐπαυλίζοντο Vrat.

930. κινήσασθαι Guelph.

935. ὄχλοι Vatt. C. D. Vind., sed hic in marg. ἄλλοι. — ἐπονται Vat. B. Med. Regg. C. D. E. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.

942. ἐνεσίης Guelph. — τις pro τοι Reg. A. — συνάριθμος Guelph.

945. ἐπεσσομένθ' Regg. quatuor, Guelph.

946. πυκννοῖσι Reg. A.

949. ὁμῶς vulg. ὅμως Regg. quatuor, Brunck. Beck. recte.

950. ἐφήνδανον Regg. quatuor, quod non recipere debebant Brunck. Beck. Facilem excusationem habet hic singularis, quum in membro interjecto sit singularis ἦντινα μολπήν.

951. μεταλλήγεσκεν vulg., sed μεταλλήγεσκεν Vatt. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Reg. A. et alii, ut videtur Regg., quod revocavi.

953. παπτήνεσκε Regg. tres. — παραγκλίνουσα Reg. E.

- ἢ θαμὰ δὴ στηθέων ἰάγῃ κέαρ, ὁππότε δοῦπον
 955 ἢ ποδὸς ἢ ἀνέμοιο παραθρέξαντα δοῦσσαι.
 αὐτὰρ ὅγ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐλδομένην ἐφάανθη
 ὑψὸς ἀναθρώσκων, ἅτε Σείριος Ὀκεανοῖο,
 ὃς δὴ τοι καλὸς μὲν ἀρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
 ἀντέλλει, μήλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἦκεν οἴζυν.
 960 ὥς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσοράσθαι
 Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσίμερον ὥρσε φανανθεῖς.
 ἔκ δ' ἄρα οἱ κραδίῃ στηθέων πέσεν, ὄμματα δ' αὐτῶς
 ἥχλυσαν· θερμὸν δὲ παρηΐδας εἶλεν ἔρευθος.
 γούνατα δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπάρουθεν ἀεῖραι
 965 ἔσθενεν, ἀλλ' ὑπένερχε πάγῃ πόδας. αἱ δ' ἄρα τείως
 ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἀπὸ σφείων ἐλίσσθεν.
 τὼ δ' ἄνερ καὶ ἄναυδοι ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
 ἢ δρυσὶν ἢ μακρῇσιν ξειδόμενοι ἐλάτῃσιν,
 αἵτε παρᾶσσον ἔκηλοι ἐν οὔρεσιν ἐρῶρίζονται.
 970 νηνεμὴν μετὰ δ' αὖτις ὑπὸ ριπῆς ἀνέμοιο
 κινύμεναι ὁμάδῃσαν ἀπείριτον· ὥς ἄρα τῷ γε
 μέλλον ἄλις φθέγγεσθαι ὑπὸ πνοιῇσιν Ἐρωτος.
 γυνὴ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτῃ ἐνιπεπτηνῖαν
 θευμορίῃ καὶ τοῖον ὑποσβαίνων φάτο μῦθον.
 975 „Τίπτε με, παρθενικῇ, τόσον ἄξαι οἷον ἐόντα;
 „οὐ τοι ἐγὼν, οἷοί τε δυσανχέες ἄλλοι ἔασιν

958. ὃς ὅ' ἦτοι legi jubet Herm. ad h. h. in Ven. 226, ubi particulis δὴ τοι sine causa bellum infert. Hic ipse locus ex iis est, qui eas non eliminandas esse doceant. — ἀρίδηλος Reg. A.

959. μήλοισι ἦδ' Reg. A.

960. ἐσήλυθεν Regg. quinque.

962. πέσε Vrat. — αὐτοῦ Guelph.

963. ἥχλυσεν Guelph. et Med. a m. 2. Sed saepius Apollonius pluralem verbi ponit cum neutro plurali.

966. ἐλίσσθε Flor. Ald. Brub. Basil.

968. μάκρῃσι Vrat. — ἐλιδόμενοι Guelph.

969. ἐρῶρίζονται Vat. B. Vind.

970. ὑπαὶ ριπῆς vulg. ὑπὸ αἰ ριπῆς Vrat. ὑπὸ ριπῆς Vatt. A. D. Med. Guelph. Vind. Regg. A. E., quod

cum Brunck. Beck. recepi, quamquam alterum omnium librorum consensu legitur II, 1229.

971. κινύμεναι Med. a m. 1. — ἀπείριτον Med. a m. 1 et Guelph.

972. φθέγγεσθαι Vat. A., sed v. Lobeck. ad Phrynich. p. 745 sqq.

973. περιπεριπεπτηνῖαν Guelph. ἐνι πεπτηνῖαν Flor. Brub. Basil. Steph.

974. ὑπὸ σαίνων Vrat. Vind. ὑποσβαίνων Vatt. C. D. Regg. quatuor, Brunck. Beck.

975. τίπτε ἐμὲ Brunck. sine libris ut solet.

976. οὔτι Regg. A. E., quod receperunt Brunck. Beck., admissio hiatu, qui quamquam ferri potest, non tamen ex uno libro, eoque deterioris notae, inferri debet. — οἷόν τε Vat. B. — ἔασιν Guelph.

- „άνερες, οὐδ', ὅτε περ πατρὶ ἐνὶ ναιετάσκειν,
 „ἦα πάρος. τῷ μὴ με λήην ὑπεραίδεις, κούρη,
 „ἦ τι παρεξερέσθαι, ὅ τοι φίλον, ἦέ τι φάσθαι.
 980 „ἀλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἱκάνομεν εὐμενέοντες
 „χῶρῳ ἐν ἡγαθέῳ, ἵνα τ' οὐ θέμις ἔστ' ἀλιτέσθαι,
 „ἀμφοδίνην ἀγόρευε καὶ εἶρεο· μηδὲ με τερπνοῖς
 „φηλώσῃς ἐπέεσσιν, ἐπεὶ τοπρωῶτον ὑπέστης
 „αὐτοκασιγνήτη μενοεικέα φάρμακα δώσειν.
 985 „πρὸς σ' αὐτῆς Ἑκάτης μελίσσομαι ἡδὲ τοκήων
 „καὶ Διὸς, ὅς ξείνοισι ἱκέτῃσί τε χεῖρ' ὑπερίσχει·
 „ἀμφοτέρων δ', ἱκέτης ξεινός τέ τοι ἐνθάδ' ἱκάνω,
 „χρειοὶ ἀναγκαίῃ γονυούμενος. οὐ γὰρ ἀνενυθεν
 „ὑμείων στουόεντος ὑπέρτερος ἔσομαι ἀέθλου.
 990 „σοὶ δ' ἂν ἐγὼ τίσαιμι χάριν μετόπισθεν ἀρωγῆς
 „ἦ θέμις, ὥς ἐπέοικε διάνδιχα ναιετάοντας,
 „οὔνομα καὶ κάλὸν τεύχων κλέος· ὥς δὲ καὶ ἄλλοι
 „ἦρωες κλήσουσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
 „ἦρώων τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες, αἶ νύ ποτ' ἦδη
 995 „ἡμέας ἡϊόνεσσιν ἐφεζόμεναι γοάουσιν,
 „τάων ἀργαλέας κεν ἀποσκηδάσειας ἀνίας.
 „δὴ ποτε καὶ Θησῆα κακῶν ὑπελύσατ' ἀέθλων

977. *πάτρῃ*, ἢ Guelph. — *ἐν ναιετάσκειν* vulg., quam formam falsam esse docet Spitzner. obs. in Quint. p. 214 s. *ἐν ναιετάσκειν* Reg. B. *ἐν ναιετάσκειν* Reg. A. Brunck. *ἐν ναιετάσκειν* Regg. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Beck. recte.

979. *ὅ τοι φίλον* Reg. A.

980. *ἀλλήλοισιν* vulg. *ἀλλήλοισιν* Regg. quatuor, Vrat. Vind. et Paris. Steph. Brunck. Beck.

982. *μὴ δέ με* Vrat. Flor. Brub. Basil. *μηδ' ἐμὲ* Brunck. Beck.

983. *φηλώσεις* Vat. C.

984. *μενοεικέως* Vind.

985. *πρὸς αὐτῆς* vulg. *πρὸς τ' αὐτῆς* metri causa Vrat. et Regg. quinque. Sed σ' a praecedente littera absorptum esse recte vidit Dorvill. Vann. crit. p. 352 et sic perspicue legitur in Vind., unde receperunt Brunck. Beck. Nota est haec verborum collocatio in obtestationibus, et saepe a librariis corrupta, cf. Pors. ad Eur. Med. 325.

987. *ξείνός τ' ἔτι* vulg. *ξείνος*

δ' ἔτι Med. Vat. B. Flor. Ald. Brub. Basil. *ξείνός τέ τι* Reg. E. *ξείνος τέ τοι* Vatt. A. D. Regg. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind., quod cum Brunck. Beck. recipere non dubitavi.

988. *χραιοῖ* Reg. D. *χραιοῖ* Vatt. A. B. C. D. Regg. A. C. E. Vrat. Vind. ex pronunciandi similitudine.

992. *ἄλλοι* vulg. *ἄλλοι* Vatt. A. D. Regg. A. B. C. D. E. Vind., quod recepi propter librorum auctoritatem et quia non facile hoc a librariis proficisci potuit, et quia ὥς δὲ καὶ ἄλλοι dicere solet Apollonius, vid. ad I, 910.

993. *κλίσουσιν* Reg. D.

994. *αἶ νύ που ἦδη* Guelph. fortasse recte.

995. *γοάουσιν* vulg., quod nihil est. *γοάουσι* Vat. C. Brunck. Beck. *γοάουσιν* Vatt. A. D. Regg. quinque, Med. a m. 1, Guelph. Vrat. Vind., quod recepi. *γοάωσιν* Med. a m. 2.

996. *ἀνείας* Vind.

997. *Θησῆ* Vrat. *Θησεῖ* Vind. — *ὑπέλυσεν* Guelph., quod praeferen-

- „παρθενική Μινωΐς ἑυφρονέουσ’ Ἀριάδνη,
 „ἦν δ’ αὖτε Πασιφάη κούρη τέκεν Ἥελιοιο.
 1000 „ἀλλ’ ἦ μὲν καὶ νηὸς, ἐπεὶ χόλον εὖνασε Μίνως,
 „σὺν τῷ ἐφεξομένη πάτρην λίπε· τὴν δὲ καὶ αὐτοὶ
 „ἀθάνατοι φίλαντο, μέσῳ δὲ οἱ αἰθέρι τέκνωρ
 „ἀστερόεις στέφανος, τὸν τε κλείουσ’ Ἀριάδνης,
 „πάννυχος οὐρανίοισιν ἐλίσσεται εἰδώλοισιν.
 1005 „ὥς καὶ σοὶ θεόθεν χάρις ἔσσεται, εἴ κε σαώσης
 „τόσσον ἀριστέων ἀνδρῶν στόλον. ἧ γὰρ ἔοικας
 „ἐκ μορφῆς ἀγανῆσιν ἐπητείῃσι κεκάσθαι.“
 „Ὡς φάτο κυδαίνων· ἡ δ’ ἐγκλιδὸν ὅσσε βαλοῦσα
 νεκτάρεον μείδῃσ’· ἐχύθη δὲ οἱ ἔνδοθι θυμὸς
 1010 αἴνω ἀειρομένης, καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἄντην·
 οὐδ’ ἔχεν ὅτι πάροιθεν ἔπος προτιμυθῆσθαιτο,
 ἀλλ’ ἄμυδις μενέαινεν ἀολλέα πάντ’ ἀγορεύσαι.
 προπρὸ δ’ ἀφειδήσασα θυώδεος ἔξελε μίτρης
 φάρμακον· αὐτὰρ ὃ γ’ αἴψα χεροῖν ὑπέδεκτο γεγηθῶς
 1015 καὶ νύ κέ οἱ καὶ πᾶσαν ἀπὸ στηθῶν ἀρῦσασα
 ψυχὴν ἐγγυάλιξεν ἀγαλλομένη χατέοντι·
 τοῖος ἀπὸ ξανθοῖο καρήατος Αἰδονίδαο
 στράπτειν Ἔρως ἠδεῖαν ἀπο φλόγα· τῆς δ’ ἀμαρυγὰς
 ὀφθαλμῶν ἤρπαξεν· λαίνετο δὲ φρένας εἶσω

dum judicat sine causa Piers. Veris. p. 211.

1001. τοῖν δὲ Med. a m. 2. — αὐτὴν Reg. D.

1002. τέκνωρ vulg. τέκνωρ Guelph. Vrat., quod ex usu Homericō recepi. Librarii formam sibi notioreν reposuerunt.

1003. κλύουσ’ Vat. B.

1004. πάννυχος Vrat. — εἰδώλοισιν omittunt Vatt. C. D.

1005. ὥς καὶ σοὶ θεόθεν χάρις ἔσσεται omittunt Vatt. C. D. — σαώσεις vulg. perperam. σαώσαις Reg. D. non melius, quod receperunt tamen Brunck. Beck. σαώσης Guelph., quod unice verum. Vulgata ex frequentissima litterarum εἰ et η̄ confusione corrupta est. cf. ad II, 1066.

1007. ἐπτήσιν Reg. A. ἐπητήσιν Vat. D. Regg. tres, Vrat. Vind. ἐπητήσιν Med. ἐπητύσιν Guelph.

1010. ἀνέδραμεν Vatt. C. D. Vind. — ἄτην Med. a m. 1.

1011. προτιμυθῆσθαιτο vulg. προτιμυθῆσθαιτο Regg. A. D. E. Brunck. Beck. Vid. supra v. 923.

1012. μενέαινε Vind.

1013. πρὸ πρὸ Vat. B. — προπρὸ δὲ μείδῃσασα var. lect. apud Scholl. prioris, ut videtur, recensio- nis. — ἀφειδείσασα Flor. Ald. Brub. Basil.

1014. αἴψαχεν ὑπέδεκτο Vind.

1015. κέν οἱ Regg. quatuor.

1016. ἐγγυάλιξε Vrat. — ἀγαιομένη vulg. ἀγαλλομένη Regg. quinque, Brunck. Beck., quod sensus causa necessarium videtur.

1018. πέμπειν pro στράπτειν ex glossemate Regg. A. B. C. D., quorum primus alteram lectionem in margine notatam habet.

1019. Ad verba ἤρπαξεν ἀμαρυγὰς Brunckius comparat Ovid. Am. II, 19. III, 12. Cf. praeterea Dorvill. ad Char. p. 509. Burm. ad Val. Flacc. VII, 513. — λαίνατο Vind. Com-

- 1020 τηκομένη, οἷόν τε περὶ ῥοδέησιν ἔερση
τῆκεται ἡῶοισιν λαινομένη φαέεσσιν.
ἄμφω δ' ἄλλοτε μὲν τε κατ' οὔδεος ὄμματ' ἔρειδον
αἰδόμενοι, ὅτε δ' αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπὰς,
ἱμερόεν φαιδρῆσιν ὑπ' ὄφρῳσι μειδιόωντες.
- 1025 ὁψὲ δὲ δὴ τοίοισι μόλις προσπτύξατο κούρη.
„Φράζεο νῦν, ὥς κέν τοι ἐγὼ μητίσομ' ἀρωγὴν.
„εὖτ' ἂν δὴ μετιόντι πατὴρ ἐμὸς ἐγγυαλίξῃ
„ἐξ ὄφις γενύων ὀλοοὺς σπείρασθαι ὀδόντας,
„δὴ τότε μέσσην νύκτα διαμμοιρηδὰ φυλάξας,
- 1030 „ἀκαμάτοιο ῥοῆσι λοεσδάμενος ποταμοῖο,
„οἷος ἄνευθ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισιν
„βόθρον ὀρύξασθαι περιηγέα· τῷ δ' ἐνὶ θῆλυν
„ἀρνεῖον σφάζειν καὶ ἀδαίετον ὠμοθετῆσαι,
„αὐτῷ πυρκαϊὴν εὖ νηήσας ἐπὶ βόθρῳ.
- 1035 „μουννογενῇ δ' Ἑκάτην Περσηΐδα μελίσσοιο,
„λείβων ἐκ δέπας σιμβλήϊα ἔργα μελίσσων.
„ἐνθα δ' ἐπεὶ κε θεὸν μεμνημένος ἰλάσσηαι,
„ἄψ ἀπὸ πυρκαϊῆς ἀναχάξω· μηδὲ σε δοῦπος
„ἦε ποδῶν ὄρησι μεταστρεφθῆναι ὀπίσσω,

parationem Scholl. monent haustam esse ex Hom II. XXIII, 598.

1020. περὶ ῥοδέοισιν vulg. perperam, quum ῥόδεον non sit substantivum. περὶ ῥοδέοισιν Vat. D. Reg. B. περὶ ῥοδέεσσιν Guelph. περὶ ῥοδέεσσιν Regg. A. C. D. E., quod nihil est, receperunt tamen Brunck. Beck. Dubitari vix potest, quin legendum sit περὶ ῥοδέησιν, quod in textu dedi. Terminationes οἷσι et ῥσι quam saepe confundantur notum est. In Apollonii libris permutantur his locis: I, 128. 472. 487. 549. 817. 845. II, 283. 285. 742. 935. 954. III, 90. 256. 593. 706. 708. 1356. IV, 126. 144. 363. 758. 762. 795. 994. 1017. 1170. 1266. 1306. Itaque violenta certe emendatio mea dici non potest.

1021. ἡῶοισι Med. a m. 1.

1022. τε omittunt Vrat. Vind.

1023. τοτὲ δ' Regg. quatuor. — αὐτῆς Vat. D. Vrat. — βάλλον Guelph.

1024. ἐπ' ὄφρῳσι Vrat. Vind.

1025. προσπτύξατο Vat. D.

1029. μέσσην Guelph. — διαμμοιρηδὰ Reg. E. διαμμοιρηδὰ Vatt. A. D. Regg. A. C. D. Vrat. Vind. Brunck. Beck. male.

1031. φάρεσσι Med. Vrat. Vind.

1034. ἐννηήσας Regg. quatuor.

1035. μελίσσο Vind., quod etiam in Vrat. fuisse videtur, ubi ex rasura μελίσσοιο legitur. μελίσσαιο Reg. D. μελίσσειο Regg. A. B. E., quam inauditam imperativi formam receperunt Brunck. Beck.

1037. ἔπειτα vulg. male. ἐπεὶ κε dedit Brunck., non adjiciens, utrum ex conjectura an ex libris suis. Videtur tamen in libris hanc lectionem invenisse, nam compareret etiam in marg. Vrat., quare cum Brunck. recepi. — θεῶν Reg. A. et alii nonnulli Regg. — ἰλάσσηαι Vat. B.

1038. ἄψ δ' ἀπὸ vulg. propter falsam versus praecedentis lectionem. Correxuit Brunck.

1039. Hic versus deest in Vatt. A. C. D.

- 1040 „ἤε κυνῶν ὑλακῇ, μὴ πῶς τὰ ἕκαστα κολουῖσας
 „οὐδ’ αὐτὸς κατὰ κόσμον ἑοῖς ἐτάροισι πελάσσης.
 „ἦρι δὲ μυδῆνας τόδε φάρμακον, ἦντ’ ἀλοιφῇ
 „γυμνωθεὶς φαίδρυνε τεὸν δέμας· ἐν δέ οἱ ἀλκῇ
 „ἔσσειε’ ἀπειρεσίῃ μέγα τε σθένος, οὐδέ κε φαίης
- 1045 „ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισιν.
 „πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δουρὶ σάκος πεπαλαγμένον ἔστω
 „καὶ ξίφος. ἐνθ’ οὐκ ἂν σε διατμήξειαν ἀκωκαὶ
 „γῆγενέων ἀνδρῶν, οὐδ’ ἄσχετος αἰΐσσουσα
 „φλόξ ὀλοῶν ταύρων. τοῖός γε μὲν οὐκ ἐπὶ δηρὸν
- 1050 „ἔσσειαι, ἀλλ’ αὐτῆμαρ· ὅμως σύγε μὴ ποτ’ ἀέθλου
 „χάξεο. καὶ δέ τοι ἄλλο παρὲς ὑποθήσοιμ’ ὄνειαρ.
 „αὐτίκ’ ἐπὴν κρατεροὺς ξεύξης βόας, ὧκα δὲ πᾶσαν
 „χερσὶ καὶ ἡγορέῃ στρυφελὴν διὰ νειὸν ἀρόσσης,
 „οἱ δ’ ἤδη κατὰ ὥλκας ἀνασταχύωσι Γίγαντες,
- 1055 „σπειρομένων ὄφις δνοφερὴν ἐπὶ βῶλον ὀδόντων,
 „αἶ κεν ὀρινομένους πολέας νειοῖο δοκεύσης,
 „λάθρη λαῶν ἄφες στιβαρώτερον· οἱ δ’ ἂν ἐπ’ αὐτῷ,
 „καρχαλέοι κύνες ὥστε περὶ βρώμης, ὀλέκοιεν
 „ἀλλήλους· καὶ δ’ αὐτὸς ἐπείγῃς δηϊοτήτος
- 1060 „ἰθῦσαι. τὸ δὲ κῶας ἐς Ἑλλάδα τοῖο ἔκητι
 „οἴσειαι ἐξ Αἴης τηλοῦ ποδί· νίσσεο δ’ ἔμψης,
 „ἣ φίλον, ἣ τοι ἔαδεν ἀφορμηθέντι νέεσθαι.“

1043. δέ τοι Reg. A.

1046. πεπαλαγμένον Guelph. Vind.

1048. Hic versus deest in Med.,
 sed additus est a manu antiqua. —
 ἄσπετος Regg. A. C. E.

1049. γε omittit Guelph.

1050. ἔσσειε Vind. — ἀέθλων su-
 prascripto ου Vind.

1052. φεύξης Vatt. C. D.

1053. ἀρόσσεις suprascripto η
 Guelph.

1054. ἀνασταχύουσι vulg. ἀνα-
 σταχύωσι, quod conjecerat Stephanus,
 praebebat Reg. B., quod sensu flagitan-
 te cum Brunck. Beck. recepi.

1057. λάθρα Guelph. — στιβαρό-
 τερον Vind.

1058. καρχαρείοι libris omnibus
 invitis dederunt Brunck. Beck., quia
 Etymol. M. p. 493, 1 habet καρ-
 χαρείοι κύνες; sed ille fortasse no-

strum locum ne respicit quidem, no-
 men certe Apollonii non addit. Alte-
 ra autem forma, quam revocavi, con-
 stanter utuntur poetae; cf. Wernick.
 ad Tryphiod. v. 615.

1059. ἀπείγῃς Vatt. C. D.

1060. τοῖο ὃ’ ἔκητι vulg. τοῖο
 γ’ ἔκητι Vatt. A. C. D. Regg. qua-
 tuor, Med. Guelph. Vrat. Brunck.
 Beck. Sed ipsa illa librorum varie-
 tas docet utramque particulam a
 librariis insertam esse et abesse de-
 bere, ut abest a Reg. E. vid. ad I,
 334.

1061. νείσειο vulg. νίσσειο Reg. E.
 marg. Vind. Brunck. Beck.

1062. ἣ φίλον Vatt. A. B. C. D. —
 εἴ τοι vulg. ἣ τοι Vatt. A. B. C. D. ἣ τοι
 Vind. ἣ τοι Vrat. ἣ τοι Regg. quinque,
 quod propter librorum auctoritatem
 cum Brunck. Beck. recepi, quamquam
 neque altera lectio spernenda est.

- "Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ σῖγα ποδῶν πάρος ὅσσε βαλοῦσα
 θεσπέσιον λιανοῖσι παρηΐδα δάκρυσι δεῦν,
 1065 μυρομένη, ὅτ' ἔμελλεν ἀπόπροθι πολλὸν εἶο
 πόντον ἐπιπλάγξασθαι· ἀνιρῶ δέ μιν ἄντην
 ἑξαῦτις μύθῳ προσεφώνεεν, εἶλέ τε χειρὸς
 δεξιτερῆς· δὴ γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμοὺς λίπεν αἰδώς.
 „Μνώεο δ', ἦν ἄρα δὴ ποθ' ὑπότροπος οἴκαδ' ἵκηαι,
 1070 „οὔνομα Μηδείης· ὥς δ' αὖτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἑόντος
 „μνήσομαι. εἰπὲ δέ μοι πρόφρων τόδε, πῇ τοι ἔασι
 „δῶματα, πῇ νῦν ἔνθεν ὑπεῖρ ἄλα νηϊ περήσεις·
 „ἦ νύ που ἀφνειοῦ σχεδὸν ἵξαι Ὀρχομενοῖο,
 „ἦε καὶ Αἰαίης νήσου πέλας; εἰπὲ δὲ κούρην,
 1075 „ἦν τινα τήνδ' ὀνόμηνας ἀριγνώτην γεγαυῖαν
 „Πασιφάης, ἣ πατρὸς ὁμόγνιος ἐστὶν ἑμοῖο.“
 "Ὡς φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπῆϊε δάκρυσι κούρης
 οὔλος Ἑρως, τοῖον δὲ παραβλήδην ἔπος ἠΐδα·
 „Καὶ λίην οὐ νύκτας οἶομαι οὐδέ ποτ' ἤμαρ
 1080 „σεῦ ἐπιλήσεσθαι προφυγῶν μόρον, εἰ ἑτεὸν γε
 „φεύξομαι ἀσκηθῆς ἐς Ἀχαιΐδα, μηδὲ τιν' ἄλλον
 „Αἰήτης προβάλλῃσι κακώτερον ἄμυν ἄεθλον.
 „εἰ δέ τοι ἡμετέρην ἐξιδμεναι εὐάδε πάτρην
 „ἔξερέω· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει.
 1085 „ἔστι τις αἰπεινοῖσι περὶδρομος οὖρεσι γαῖα,
 „πάμπαν ἐϋρόρητός τε καὶ εὐβοτος, ἔνθα Προμηθεὺς

1063. λαβοῦσα Med. (cod Laur. ap. Dorvill. ad Char. p. 318.)

1065. εἶο ex conjectura Brunck. Beck. male. vid. ad I, 1032.

1066. ἐπιπλάγξασθαι Vatt. A. C. et D. a m. 2. Reg. B. Med. Guelph. Vrat. Vind. Vid. supra v. 972.

1067. μύθῳ Guelph.

1068. ἦδη γὰρ ἀπ' ὁ. vulg., sed id in solo Vat. B. legitur, reliqui codices omnes habent ἦδη γάρ οἱ ἀπ' ὁ., quod recte revocavit Brunckius, ἦδη in δὴ mutato.

1071. δ' ἐμοὶ Brunck. ut solet.— ἕασσι Guelph.

1073. Ὀρχομενοῖο Med.

1074. αἴης Med. a m. 1. Vind.

1076. Πασιφάην codd. omnes (exceptis fortasse Regg.) et Flor. Ald. Brub. Basil. Πασιφάης ed. Paris, unde a Stephano receptum in

recentiores editiones omnes migravit, et necessarium videtur propter v. 1099.— ἐμείῳ vulg. Vrat. ex rasura. ἑμοῖο Vat. C. Regg. quatuor, Brunckius et Beckius.

1081. μηδὲ κεν' ἄλλον ex conjectura reposuit Brunck. propter sequentem conjunctivum, sed et hunc a simplice εἰ pendere posse vidimus ad I, 905, neque τινά sensus causa abesse potest.

1083. εἰ δέ τι vulg. male. τοι praebent Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor, quod cum Brunck. et Beck. recepi.— In Vind. lacuna est ab hoc versu ad v. 1128.

1086. ἐϋρόρητος Regg. A. C. ἐϋρόρητος Reg. B. ἐϋρόρετος Reg. D., quod recepit Brunck. hic quoque suorum librorum auctoritati nimium tribuens, nam quod Schol. Thessaliae fluvius

- „Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα,
 „ὃς πρῶτος ποίησε πόλεις καὶ ἐδείματο νηοὺς
 „ἀθανάτοις, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασιλευσεν.
 1090 „Αἰμονίην δὴ τὴν γε περικτίονες καλέουσιν.
 „ἐν δ' αὐτῇ Ἰαωλκός, ἐμὴ πόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι
 „πολλαὶ ναιετάουσιν, ἵν' οὐδέ περ οὔνομ' ἀκούσai
 „Αἰαίης νήσου· Μινύην γε μὲν ὀρμηθέντα,
 „Αἰολίδην Μινύην, ἔνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο
 1095 „δὴ ποτε Καδμείοισιν ὁμόυριον ἄστν πολίσσαι.
 „ἀλλὰ τίη τάδε τοι μεταμῶνια πάντ' ἀγορεύω,
 „ἡμετέρους τε δόμους τηλεκλείτην τ' Ἀριάδνην,
 „κούρην Μίνωος, τόπερ ἀγλαὸν οὔνομα κείνην
 „παρθενικὴν καλέεσκον ἐπήρατον, ἣν μ' ἐρεΐνεις;
 1100 „αἶδε γάρ, ὥς Θησῆϊ τότε ξυνάρεσδατο Μίνως
 „ἄμφ' αὐτῆς, ὥς ἄμμι πατὴρ τεὸς ἄρθμιος εἶη.“
 „Ὡς φάτο μελιχίοισι καταψήχων ὀάροισιν·
 τῆς δ' ἀλεγεινότετα κραδίην ἐρέθεσκον ἀνίαι,
 καὶ μιν ἀκηχεμένη ἀδινῶ προσπτύξατο μύθῳ.
 1105 „Ἐλλάδι που τάδε καλὰ συνημοσύνας ἀλεγύνειν·
 „Αἰήτης δ' οὐ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἷον ἔειπας
 „Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι· οὐδ' Ἀριάδνη
 „ἰσοῦμαι· τῷ μὴ τι φιλοξενίην ἀγόρευε.
 „ἀλλ' οἷον τύνη μὲν ἐμεῦ, ὅτ' Ἰωλκὸν ἵκηαι,

commemorat, ad fidem huic lectioni faciendam nihil facit, quum saepe doctissimus Schol. multa obiter tangat, quae cum poetae textu nihil commune habent. Vocabulum ἐὺρρήϊτος ne graecum quidem esse monuit jam Ruhnck. ep. crit. p. 207; idem Suidam quoque s. γ. εὐρηνος et Etymol. M. p. 395, 54, quorum uterque versum nostrum laudat, vulgatam lectionem tueri docuit. ἐὺρηνος, quod de suo dedit Beck., habet Guelph.

1089. ἀθανάτων Guelph. — ἐμβασίλευσεν Guelph. ἐβασίλευσεν Med. Vrat.

1090. τὴνδε vulg. τὴν γε Vatt. A. B. Med. Guelph. Vrat. Regg. quinque, quod cum Brunck. Beck. prae-tuli.

1091. Ἰωλκός vulg. metro claudicante, quare Ἰαωλκός ex conjectura dederunt Hoelzlin. Shaw., quod le-

gitur in Guelph. Vrat. Melius Brunckius Ἰαωλκός emendavit, quam formam ex Homero et Pindaro affert, idque praebet Vat. B. — πόλις vulg. πόλις ex Med. (cod. Laur. ap. Dorr-vill. Vann. Crit. p. 337.) Guelph. Vrat. Regg. A. B. E. cum Brunck. et Beck. recepi.

1097. τε ante δόμους omittit Guelph.

1100. αἶ γάρ Reg. A.

1101. αὐτοῖς Beck. ex errore ty-poth.

1102. καταψήχων vulg. καταψή-χων Vatt. C. D. et A. a m. 2. Med. Guelph. Vrat. Reg. B., quod sensu jubente cum Brunck. et Beck. recepi. Ad hoc referenda etiam videtur Schöll. interpretatio καταμαλάττω. — ἀγανοῖσι Regg. A. B. C. D.

1105. ἀλεγείνειν Vatt. A. C. D. Guelph.

- 1110 „μνώεο· σεῖο δ' ἐγὼ καὶ ἐμῶν ἀέκῃτι τοκῆων
 „μνήσομαι. ἔλθοι δ' ἡμῖν ἀπόπροθεν ἢ τις ὄσσα,
 „ἢ τις ἄγγελος ὄρνις, ὅτ' ἐκλελάθοιο ἐμεῖο·
 „ἢ αὐτὴν με ταχεῖαι ὑπὲρ πόντοιο φέροιεν
 „ἐνθὲνδ' εἰς Ἴωλκὸν ἀναρπάξασαι ἄλλαι,
 1115 „ὄφρα σ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγχείας προφέρουσα
 „μνήσω ἐμῇ λότῃτι πεφυγμένον. αἶδε γὰρ εἴην
 „ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφέστιος ἐν μεγάροισιν.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη ἐλεεινὰ καταπροχέουσα παρειῶν
 δάκρυα· τὴν δ' ὅ γε δῆθεν ὑποβλήθη προσέειπεν·
 1120 „Δαιμονίη, κενεᾶς μὲν ἔα πλάζεσθαι ἄλλας,
 „ὥς δὲ καὶ ἄγγελον ὄρνιν, ἐπεὶ μεταμῶνια βάζεις.
 „εἰ δέ κεν ἦθεα κεῖνα καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἵκηαι,
 „τιμήσσας γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν αἰδοίῃ τε
 „ἔσσει· οἱ δέ σε πάγχυ θεὸν ὥς πορσανέουσιν,
 1125 „οὐνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπότροποι οἴκαδ' ἵκοντο
 „σῇ βουλῇ, τῶν δ' αὐτὲ κασίγνητοί τε ἔται τε
 „καὶ θαλεροὶ κακότητος ἄδην ἐσάωθεν ἀκοῖται.
 „ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίοισιν
 „πορσυνέεις· οὐδ' ἄμμε διακρινέει φιλότῃτος
 1130 „ἄλλο, πάρος θάνατόν γε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.“
 „Ὡς φάτο· τῇ δ' ἔντοσθε κατείβετο θυμὸς ἀκουῆ.
 ἔμπης δ' ἔργ' αἰδοῖα κατερρίγησεν ἰδέσθαι
 σχετλή· οὐ μὲν δηρὸν ἀπαρνήσασθαι ἔμελλεν
 Ἑλλάδα ναιετάειν. ὥς γὰρ τόδε μῆδετο Ἥρη,
 1135 ὄφρα κακὸν Πελὶν ἱερὴν ἐς Ἴωλκὸν ἵκηται

1110. ἐγὼν Vrat.

1111. ἀπόπροσθεν Guelph.

1112. De hiatu in fine pedis quinti vid. Herm. ad Orph. p. 735.

1113. αὐτὴν γε ex Regg. quinque receperunt Brunck. Beck., quod non recipi debebat, etiamsi in melioribus libris inventum esset; nam quomodo pronomen abesse posse putaverint illi non intelligo.

1114. ἐνθάδ' Reg. A. — Ἰωλκὸν vulg. Ἰαολκὸν Hoelzlin. Shaw. Ἰαωλκὸν Brunck. Beck. ut v. 1091.

1117. τόσσοισιν pro τότε σοῖσιν Guelph.

1118. κατὰ τροχέουσα Vat. B.

1121. ἄλλον pro ἄγγελον Guelph.

1124. ἦδ' ὅ γε Reg. D., quam pessi-

mi codicis lectionem vulgata longe deteriorem a Brunck. et Beck. receptam esse miror. — θεὸν ὥς Beck., quod se cum Vrat. scripsisse gloriatur.

1125. ἐνθάδ' ἵκοντο Reg. A.

1129. πορσανέεις vulg. πορσυνέεις Vatt. A. C. D. Med. Vrat., quod prae-tuli, quia de lecto πορσύνειν dici solet, vid. supra v. 840. Mutatum est a librariis, quibus altera forma ex v. 1124 obversabatur.

1131. τῆς δ' Vat. B. Reg. D. — ἔντοσθεν Guelph.

1133. ἀπαρνήσεσθαι Reg. A. ἀπαρνήσεσθαι Vatt. A. C. D. Regg. tres, Vrat. Vind. Brunck. Beck. Vid. supra v. 972 et 1066.

1135. εἰς Vrat. Vind. — ἵκοιτο ex

Αἰαίη Μῆδεια, λιποῦσά γε πατρίδα γαῖαν.

Ἦδη δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπτεύουσai ἄπωθεν
σιγῇ ἀνιάζεσκον· ἐδεύετο δ' ἥματος ὦρον
ἅψ οἰκόνδε νέεσθαι ἐὴν μετὰ μητέρα κούρην.

1140 ἡ δ' οὐπω κομιδῆς μιμνήσκετο, τέρπετο γάρ οἱ
θυμὸς ὁμῶς μορφῇ τε καὶ αἰμυλλίοισι λόγοισιν,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰσονίδης πεφυλαγμένος ὄψε περ ἡῦδα·
„Ὡρον ἀποβλώσκειν, μὴ πρὶν φάος ἥελιοιο
„δύη ὑποφθάμενον, καὶ τις τὰ ἕκαστα νοήσῃ

1145 „ὀθνείων· αὐτὶς δ' ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες.“

Ὡς τῷ γ' ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπὶ τόσσον ἔπεσσαν
πεύρηθεν· μετὰ δ' αὖτε διέτμαγεν. ἦτοι Ἰήσων
εἰς ἐτάρους καὶ νῆα κεχαρμένος ὦρτο νέεσθαι·
ἡ δὲ μετ' ἀμφιπόλους· αἱ δὲ σχεδὸν ἀντεβόλησαν

1150 πᾶσαι ὁμοῦ· τὰς δ' οὐ τι περιπλομένας ἐνόησεν.
ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχρονίη πεπότητο.

αὐτομάτοις δὲ πόδεσσι θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης,
καὶ ῥ' ἐτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἡνία, τῇ δ' ἄρ' ἱμάσθλην
δαίδαλῆν, οὐρῆας ἐλαυνέμεν· οἱ δὲ πόλινδε

1155 θῦνον ἐπειγόμενοι ποτὶ δώματα. τὴν δ' ἄρ' ἰοῦσαν
Χαλκιόπῃ περὶ παισὶν ἀκηχεμένη ἐρέεινεν·
ἡ δὲ παλιντροπήσιν ἀμήχανος οὔτε τι μύθων
ἔκλυεν, οὔτ' αὐδῆσαι ἀνειρομένη λελίητο.

conjectura Brunck. Beck. sine causa, vid. ad I, 17. — Aut hunc aut similem locum IV, 242 expressit Apollodor. I, 9, 16 ἔν' ἔλθῃ κακὸν Μῆδεια Περίη.

1136. γε omittunt Vatt. A. C. D. Regg. tres, Vrat. Vind.

1137. ὀπιπτεύουσai Vatt. A. D. Med. ὀπιπτεύουσιν Guelph. — ἄποθεν supraser. ω Vrat.

1138. ὦρον Steph. sphalmate typ.

1139. εἰς οἶκον Reg. D. εἰς οἰκόνδε Regg. A. B. E. ἅψ εἰς οἰκόνδε Guelph.

1141. Hoc uno loco Apollonius vocabulo λόγος usus est, raro omnino apud epicōs poetas (v. Naek. ad Choeril. p. 118 sq.), et ita, ut Homeri et Hesiodi auctoritatem sequeretur, qui αἰμυλλίοισι λόγοισιν dixerunt Od. I, 56. Theog. 889.

1142. πεφυλαγμένος Vind. — αῦδα Guelph.

1144. ἀποφθάμενον Regg. A. D. ἀποφθίμενον Reg. E. — νοήσει Vatt. A. D.

1145. αὐτὶς Guelph.

1147. διέτμαγον vulg., quod in διέτμαγεν mutandum esse monui ad II, 298. Vidit etiam Spitzner. de vers. her. p. 64.

1151. μεταχρονίη vulg., sed codices omnes, uno Vat. B. excepto, habent μεταχρονίη, quod revocavi. Vid. ad II, 300.

1152. αὐτομάτῃ δὲ Regg. quinque male. αὐτομάτοις π. Guelph.

1155. τὴν δ' ἀνιοῦσαν ex uno Reg. D. receperunt Brunck. Beck. Est ea correctio librarii, qualibus plenus est deterrimus ille codex, eaque minime necessaria.

1158. ἀνηρομένη Vind.

- ἴξε δ' ἐπὶ χθαμαλῷ σφέλαϊ κλιντῆρος ἔνερθεν,
 1160 λέχρις ῥεισαμένη λαιῇ ἐπὶ χειρὶ παρειήν·
 ὕγρα δ' ἐνὶ βλεφάροις ἔχεν ὄμματα, πορφύρουσα
 οἶον ἔη κακὸν ἔργον ἐπιξυνώσατο βουλήν.
 Αἰσουλίδης δ' ὅτε δὴ ἐτάροις ἐξαυτίς ἔμικτο
 ἐν χώρῃ, ὅθι τοὺς γε καταπρολιπὼν ἐλιάσθη,
 1165 ὥρτ' ἰέναι σὺν τοῖσι, πιφασκόμενος τὰ ἕκαστα,
 ἡρώων ἐς ὄμιλον· ὁμοῦ δ' ἐπὶ νῆα πέλασσαν.
 οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον, ὅπως ἴδον, ἔκ τ' ἐρέοντο.
 αὐτὰρ ὁ τοῖς πάντεσσι μετέννεπε δῆνεα κούρης,
 δεῖξέ τε φάρμακον αἰνόν· ὁ δ' ολόθεν οἶος ἐταίρων
 1170 Ἴδας ἦστ' ἀπάνευθε δακῶν χόλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 γηθόσυνοι τῆμος μὲν, ἐπεὶ κνέφας ἔργαθε νυκτός,
 εὐκῆλοι ἐμέλοντο περὶ σφίσιν. αὐτὰρ ἄμ' ἧοῖ
 πέμπον ἐς Αἰήτην ἰέναι σπόρον αἰτήσοντας
 ἄνδρε δύω, πρὸ μὲν αὐτὸν ἀρηϊφίλον Τελαμῶνα,
 1175 σὺν δὲ καὶ Αἰθαλίδην νῖα κλυτὸν Ἑρμεία.
 βὰν δ' ἴμεν οὐδ' ἀλίωσαν ὁδόν· πόρε δὲ σφιν ἰοῦσιν
 κρείων Αἰήτης χαλεποὺς ἐς ἄεθλον ὁδόντας
 Ἀονίοιο δράκοντος, ὃν Ὠγυγίῃ ἐνὶ Θήβῃ
 Κάδμος, ὅτ' Εὐρώπην διζήμενος εἰσαφίκανεν,
 1180 πέφνηεν, Ἀρητιάδι κρήνῃ ἐπίουρον ἰόντα,
 ἔνθα καὶ ἐννάσθη πομπῇ βοός, ἣν οἱ Ἀπόλλων
 ὦπασε μαντοσύνησι προηγῆτειραν ὁδοῖο.
 τοὺς δὲ θεὰ Τριτωνὶς ὑπὲκ γενύων ἐλάσασα
 Αἰήτῃ πόρε δῶρον ὁμῶς αὐτῷ τε φονῆϊ.
 1185 καὶ ῥ' ὁ μὲν Ἀονίοισιν ἐνισπείρας πεδίοισιν

1160. μέχρις Vatt. C. D. — ῥει-
 σαμένη Guelph.

1164. κατὰ προλιπὼν Vat. A.

1165. πιφασκόμενος Reg. A. Vind.

1166. ἡρώων ἐς ἕκαστα Med. οἱ
 δ' ἔκλυον ἕκαστα Vat. B. Regg. A.
 C. E., quae si prioris recensio-
 nis sunt, ut putat Gerhard. p. 43, corrupta
 sunt, neque sufficeret Gerhards emen-
 datio οἱ δ' ἔκλυον τὰ ἕκαστα. —
 πέλασσαν Reg. D.

1171. ἐπὶ κνέφας Regg. A. E. Vrat.
 Vind. — ἔργατε Vrat. Vind.

1172. μέλλοντο vulg. male. μέλον-
 το Guelph. ed. Paris. Steph. μέλον-
 το Vat. C. et Regg. nonnulli. ἐμέλον-
 το, quod conjecerat Brunck. Analect.

T. III p. 175, habent Reg. D. et Schol.
 Paris., idque cum Brunck. et Beck.
 recepi.

1175. Ἑρμεία Guelph.

1177. ἐπ' ἄεθλον Regg. tres.

1178. Ἀονίαο Regg. A. Ἀονίου
 Guelph.

1179. Εὐρώπην Guelph. — εἰσαφί-
 κανεν Vrat. Vind.

1180. Ἀρητιάδῃ vulg. ex errore
 frequentissimo. Ἀρητιάδι, quod con-
 jecerat Stephanus, ex Regg. A. B. E.
 receperunt Brunck. Beck.

1181. ἐνάσθη Vrat. Vind.

1183. ὑπεγγενύων Vatt. A. D.
 Vrat.

1185. ἐνὶ σπείρας Reg. A.

Καδμος Ἀγηνορίδης γαιηγενῇ εἶσατο λαὸν,
Ἄρεος ἀμύοντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο·
τούς δὲ τότε Ἀλήτης ἔπορεν μετὰ νῆα φέρεσθαι
προφρονέως, ἐπεὶ οὐ μιν οἶσάτο πείρατ' ἀέθλου

1190 ἐξανύσειν, εἰ καὶ περ ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ βάλοιτο.

Ἡέλιος μὲν ἄπωθεν ἐρεμνὴν δύνετο γαῖαν
ἐσπέριος νεάτας ὑπὲρ ἄκριας Αἰθιοπῶν·
Νυξ δ' ἵπποισιν ἔβαλλεν ἐπὶ ζυγὰ· τοὶ δὲ χαμεύνας
ἔντυον ἥρωες παρὰ πείσμασιν. αὐτὰρ Ἰήσων

1195 αὐτίκ' ἐπεὶ ῥ' Ἑλλίκης εὐφεγγέες ἀστέρες ἄρκτου
ἔκλιθεν, οὐρανόθεν δὲ πανεύκηνος γένετ' αἰθήρ,
βῆ ῥ' ἐς ἐρημαίην κλωπήϊος ἥντε τις φῶρ
σὺν πᾶσιν χρήεσσι· προὶ γάρ τ' ἀλέγυνεν ἕκαστα
ἡμάτιος· θῆλυν μὲν ὅϊν γάλα τ' ἔκτοθι ποίμνης

1200 Ἄργος ἰὼν ἤνικε· τὰ δ' ἐξ αὐτῆς ἔλε νηός.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἴδε χῶρον, ὅτις πάτου ἔκτοθεν ἦεν
ἀνθρώπων, καθαρῇσιν ὑπεύδιος εἰαμενῆσιν,
ἔνθ' ἦτοι πάμπρωτα λοέσσατο μὲν ποταμοῖο
εὐαγέως θείοιο τέρεν δέμας· ἀμφὶ δὲ φᾶρος

1205 ἔσσατο κύνεον, τὸ μὲν οἱ πάρος ἐγγυάλιξεν

1186. γαιηγενῇ Vat. D. γαιηγενῇ
Med. Hinc corruptum in γαιηγενῇ,
quod habet Guelph.; quod quum
metro non satisfaceret, correctores
metrici, quorum manus in codd. Regg.
saepe agnoscitur, addiderunt ἐπὶ.
Ita nata est lectio ἐπὶ γαιηγενῇ, quam
ex Regg. quinque male receperunt
Brunck. Beck. In Schol. Flor. haec
verba ita laudantur: Ἰδρυσεν ὄχλον
γαιηγενῇ Ἄρεος ἀμύοντος ὅσοι ὑπὸ
δουρὶ λίποντο, unde colligi potest,
prioris recensitionis lectionem fuisse
γαιηγενῇ Ἰδρυσεν ὄχλον, quam dein-
de mutaverit poeta propter male cor-
reptam mediam in Ἰδρυσεν, quod
tamen Nonnus et sequiores sibi per-
miserunt.

1188. ἔπορε Regg. tres, Brunck.
Beck. male.

1189. οἶσατο vulg. οἶσάτο Vatt.
A. C. D. Med. Guelph. Regg. tres,
Vrat. Vind. Brunck. Beck.

1190. βουσὶ ζυγὰ Reg. A.

1192. νεάτας Reg. A.

1193. ἔβαλεν Med. Guelph. Vrat.
Vind.

1194. πείσμασιν Med.

1195. εὐφεγγέες ex conjectura
Brunck., nescio quam ab causam.
ἀφεγγέος Reg. A.

1196. πανεύκηνος Regg. quatuor.

1197. ἐρημαίην Med. a m. 1. —
κλωπήϊος Med.

1198. πᾶσιν vulg. πᾶσιν Med., quod
recepit. — ἀλέγειν Vat. B.

1199. ἔκτοθι Guelph.

1200. ἤνικε marg. Reg. A. Vrat.
ἤνικε Vind.

1204. εὐαγέος Guelph. εὐρηός
Regg. A. C. εὐρεῖος Reg. D.

1205. τὸ μὲν οἱ falsum esse docet
metrum, quum pro μὲν vocabulum
aliquod legi debeat in vocalem exiens;
illud debetur librariis hiatui inepte
caventibus. Herm. ad Orph. p. 782
legendum proponit τό ῥά οἱ, quod
tamen recipere nolui, quia incertum
est utrum hoc an aliud vocabulum a

- Αημιτιάς Ὑψιπύλη, ἄδινῆς μνημηΐον εὐνῆς.
 πηχύϊον δ' ἄρ' ἔπειτα πέδω ἐνι βόθρον ὀρύξας
 νήησεν σχίζας, ἐπὶ δ' ἄρνεϊοῦ τάμε λαιμόν,
 αὐτόν τ' εὖ καθύπερθε τανύσσατο· δαίε δὲ φιτροὺς
 1210 πῦρ ὑπένερχεν εἰς, ἐπὶ δὲ μιγάδας χέε λοιβάς,
 Βριμῶ κικλήσκων Ἑκάτην ἐπαρωγὸν ἀέθλων.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἀγκαλέσας πάλιν ἔστιχεν· ἡ δ' αἰτοῦσα
 κευθμῶν ἐξ ὑπάτων δεινὴ θεὸς ἀντεβόλησεν
 ἱροῖς Αἰδονίδαο· πέριξ δὲ μιν ἐστεφάνωντο
 1215 σμερδαλέοι δρυῖνοισι μετὰ πτόρθοισι δράκοντες·
 στράπτε δ' ἀπειρέσιον δαΐδων σέλας· ἀμφὶ δὲ τήν γε
 ὀξείῃ ὕλακῇ χθόνιοι κύνες ἐφθέγγοντο.
 πίσεια δ' ἔτρεμε πάντα κατὰ στίβον· αἱ δ' ὀλόλυξαν
 Νύμφαι ἐλειονόμοι ποταμήτιδες, αἱ περὶ κείνην
 1220 Φάσιδος εἵαμενὴν Ἀμαραντίου εἰλίσσονται.
 Αἰδονίδην δ' ἦτοι μὲν ἔλεν δέος, ἀλλὰ μιν οὐδ' ὥς
 ἐντροπαλιζόμενον πόδες ἔκφερον, ὅφρ' ἐτάροισι
 μίκτο κιών· ἦδη δὲ φόως νιφόεντος ὑπερθεν
 Κανκάσου ἡριγενῆς Ἡὼς βάλεν ἀντέλλουσα.
 1225 Καὶ τότε ἄρ' Αἰήτης περὶ μὲν στήθεσιν ἔεστο
 θώρηκα στάδιον, τὸν οἱ πόρεν ἑξεναρίξας
 σφωϊτέρης Φλεγραῖον Ἄρης ὑπὸ χειρσὶ Μίμαντα·
 χροσεῖην δ' ἐπὶ κρατὶ κόρην θέτο τετραφάληρον,
 λαμπομένην, οἷόν τε περὶ τροχὸν ἔπλετο φέγγος
 1230 ἡελίου, ὅτε πρῶτον ἀνέρχεται Ὠκεανοῖο.
 ἄν δὲ πολύρρινον νῶμα σάκος, ἄν δὲ καὶ ἔγχος

poeta profectum sit. Itaque vitiosam lectionem intactam reliqui.

1208. νήησεν pro vulg. νήησε ex Med. recepi.

1209. αὐτόν δ' εὖ Regg. D. E. — σαῖνε pro δαίε Guelph.

1210. ὑπερθεν Reg. A.

1211. ἐπαρωγόν' Reg. D.

1214. ἱεροῖς vulg. ἱοῖς Med. ex correctione et Reg. B., unde Brunck. Beck.

1215. σμερδαλέοις Guelph. — Huc fortasse referendus est Varronis Atacini versus apud Non. Marcell. p. 191: Cujus ut adspexit torta caput angue revinctum.

1217. ὀξύη Flor. —

1218. πίσεια vulg., quod correxit Brunck. secundum I, 1266.

1219. ποταμήτιδες vulg. ποταμήτιδες Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg. quatuor, Vrat. Vind., quam formam tot librorum auctoritate firmatam, quamquam insolentior, recipere non dubitavi. Addatur Lexicis.

1221. ἔλε Brunck. ut solet.

1224. ἔβαλλεν Vrat. Vind.

1227. σφωϊτέραις Schol. uterque.

1228. κόρην Vrat. Vind.

1229. Hunc versum omittit Flor. —

περιτρόχον scribendum suspicatur Hoelzlin., quem refellit Merrick. ad Tryphiod. 518.

1231. πολύρρινον Brunck. Beck. ex more.

δεινὸν, ἀμαιομάκετον· τὸ μὲν οὐ καὶ τις ἄλλος ὑπέστη
ἀνδρῶν ἡρώων, ὅτε κάλλιπον Ἡρακλῆα
τῆλε παρῆξ, ὃ κεν οἶος ἐναντίβιον ποτολέμιξεν.

1235 τῷ δὲ καὶ ὠκυπόδων ἵππων εὐπηγέα δίφρον
ἔσχε πέλαις Φαέθων ἐπιβήμεναι· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
βήσατο, ῥυτῆρας δὲ χεροῖν ἔχεν. ἐκ δὲ πόλλης
ἤλασεν εὐρεΐαν κατ' ἀμαξιτόν, ὥς κεν ἀέθλων
παρσταιή· σὺν δὲ σφιν ἀπείριτος ἔσσυτο λαός.

1240 οἶος δ' Ἴσθμιον εἶσι Ποσειδάων ἐς ἀγῶνα
ἄρμασιν ἐμβεβαὼς ἢ Ταίναρον ἢ ὄγε Λέωνης
ὔδαρ ἦε κατ' ἄλσος Ἰαντίου Ὀρχηστοῖο,
καί τε Καλαύρειαν μετὰ δῆθ' ἅμα νίσσεται ἵπποις
Πέτρην θ' Αἰμονίην ἢ δεινδρήντα Γεραιστόν·

1245 τοῖος ἄρ' Αἰήτης Κόλχων ἀγὸς ἦεν ἰδέσθαι.

Τόφρα δὲ Μηδείης ὑποθημοσύνησιν Ἰήσων
φάρμακα μυδῆνας ἡμὲν σάκος ἀμφεπάλυνεν
ἡδὲ δόρυ βριαρὸν, περὶ δὲ ξίφος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
πείρησαν τευχέων βεβημένοι, οὐδὲ δύναντο

1250 κεῖνο δόρυ γνάμψαι τυτθὸν γέ περ, ἀλλὰ μάλ' αὐτως
ἀαγὲς κρατερῆσιν ἐνεσκήκει παλάμῃσιν.
αὐτὰρ ὁ τοῖς ἅμοτον κοτέων Ἀφαρήϊος Ἴδας

1234. πῆλε Vat. B. a m. 1. πᾶλε a m. 2. πῆλε etiam Flor. Ald. Brub. Basil. — πετελέμιξε suprascr. in Reg. B. πελέμιξε Reg. D. ineptissime, receptum tamen ex malae notae libro a Brunckio et Beckio, quod minime fieri debebat in notissima locutione Homerica ἐναντίβιον πολεμίζειν. (ἀντιβίην πολεμίζειν habet Noster II, 758. IV, 409.) Matthiae obss. critt. p. 29, quum nullam nisi Brunckii lectionem cognitam haberet, eamque non vulgatam lectionem esse ignoraret, emendavit πολέμιξε. Flor. habet ποτολέμιξε, sed ex mero errore, nam sensus aoristum poscit, qui apud Homerum quidem non occurrit, sed habet ille ποτολέμιζομεν II. II, 328. ποτολέμιζων II. XIII, 644. πολεμίζομεν II. XXIV, 667.

1235. εὐπηγέα Brunck. Beck.

1237. ἔλεν suspicatur Brunck. sine causa.

1238. ἀέθλων Med. Guelph. Vrat.

Vind. Reg. A. Ald. Brub. Basil. ex errore notissimo.

1239. ἀπείρητος Med. Vrat. Vind.

1242. Hemistichium laudat Steph. Byz. s. v. Ἀβαντίς.

1243. δὴ θαμὰ ex conjectura dedit Brunck., sed θαμὰ frigere, ἅμα cum ἵπποις jungendum esse vidit jam Beckius. — νείσεται vulg. νείσεται Vrat. Vind. νίσσεται Regg. quatuor, Brunck. Beck.

1244. Πέτρην littera majuscula recte scripsit Beck. — πετροῦντα Vatt. A. C. D. fortasse errore ex primo versus vocabulo nato.

1249. οὐδὲ δύναντο Vrat. Vind., quod recepi pro vulg. οὐδ' ἐδύναντο. Vid. ad II, 1072.

1250. γνάμψαι Med. Vrat. Vind. γνάμψασθαι Reg. A. — γέ που Regg. A. B. C. D., quod male praetulerunt Brunck. Beck. Sic mox v. 1298 οὐδ' ἄρα μιν τυτθὸν περ ἀνώχλισαν.

1251. εὐαγὲς Guelph. — ἐσκήκει Vat. D.

- κόψε παρ' οὐρίαχον μέγαν ξίφει· ἄλλο δ' ακοκή
 ραισθῆρ ἄκμονος ὥστε παλιντυπές· οἱ δ' ὁμάδην
 1255 γηθόσυννοι ἤρωες ἐπ' ἐλπωρῆσιν ἀέθλου.
 καὶ δ' αὐτὸς μετέπειτα παλύνετο· δὴ δέ μιν ἄλκῃ
 σμερδαλέῃ, ἄφατός τε καὶ ἄτρομος· αἱ δ' ἐκάτερθεν
 χεῖρες ἐπερρώσαντο περὶ σθένει σφριγώσσαι.
 ὥς δ' ὅτ' ἀρήϊος ἵππος ἐλδόμενος πολέμοιο
 1260 σκαρδμῶ ἐπιχρεμέθων κρούει πέδον, αὐτὰρ ὕπερθεν
 κυδιόων ὀρθοῖσιν ἐπ' οὐασὶν αὐχέν' αἰρεῖ·
 τοῖος ἄρ' Αἰσονίδης ἐπαγαίετο κάρτεϊ γυῖων.
 πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθα μετάρσιον ἔχνος ἐπαλλεν
 ἀσπίδα χαλκείην μελίην τ' ἐν χερσὶ τινάσσων.
 1565 φαίης κεν ζοφεροῖο κατ' αἰθέρος αἰσδουσάν
 χειμερὶν στεροπὴν θαμινὸν μεταπαιφάσσεσθαι
 ἐκ νεφέων, ὅτ' ἔπειτα μελάντατον ὄμβρον ἄγωνται.
 καὶ τότε ἔπειτ' οὐ δηρὸν ἔτι σχήσεσθαι ἀέθλων
 μέλλον· ἀτὰρ κληῖσιν ἐπισχερῶ ἰδρυνθέντες
 1270 ὀίμφα μάλ' ἐς πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἡπείγοντο.
 τόσσον δὲ προτέρῳ πέλεν ἄστεος ἀντιπέρηθεν,
 ὅσσον τ' ἐκ βαλβίδος ἐπήβολος ἄρματι νύσσα
 γίγνεται, ὅππότε ἄεθλα καταφθιμένοιο ἄνακτος
 κηδεμόνες πεζοῖσι καὶ ἰππήεσσι τίθενται.
 1275 τέτμον δ' Αἰήτην τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κόλχων
 τοὺς μὲν Καυκασίοισιν ἐφεσταότας σκοπέλοισιν,
 τὸν δ' αὐτοῦ παρὰ χεῖλος ἐλίσσόμενον ποταμοῖο.
 Αἰσονίδης δ', ὅτε δὴ πρυμνήσια δῆσαν ἑταῖροι,

1254. Hic et duo qui sequuntur
 versus desunt in Guelph.

1257. ἄφατος Med. a m. 1.

1258. χεῖρες deest in Vatt. A. C.
 D. — ἐπειρώσαντο Vrat.

1260. παιδὸς pro πέδον Vind.

1264. μελίη Vind. — ἐν χερσὶ ex
 Reg. D. dederunt Brunck. Beck. pro-
 bante Gerharδο p.97, sed ex uno
 illo deteriore libro recipere nolui,
 praesertim cum pluribus locis hic
 unus codex ἐν pro vulg. ἐν praebe-
 at; vid. ad II, 710.

1265. κα Brunck. invitis libris. —
 αἰσάσαν Vat. B.

1266. μεταπαιφάσσουσάν var. lect.
 apud Schol. utrumque, quae in qui-

busdam libris ex errore scribarum
 nata videtur, quorum oculi ad ver-
 sus praecedentis exitum aberrabant.

1267. ἄγονται vulg. ἄγωνται Vatt.
 A. C. D. Regg. quinque, Guelph.
 Vrat. Brunck. Beck., quos propter li-
 brorum auctoritatem et sensus prae-
 stantiam secutus sum, quamquam
 etiam indicativus, sensu quidem paul-
 isper mutato, ferri potest.

1268. ἔτι deest in Vatt. A. C. D.

1269. ἐπὶ σχερῶ Vatt. A. D. ἐπι-
 σχερῶ Vat. B. — ἰδρυνθέντες Vatt. A.
 D. Med. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub.
 Basil.

1270. δηθὰ μάλ' Regg. A. B.

1273. γίνεται Regg. tres.

- δὴ ἄρα τότε ξὺν δουρὶ καὶ ἀσπίδι βαῖν' ἐς ἄεθλον
 1280 νηὸς ἀποπροθορῶν· ἄμυδις δ' ἔλε παμφανώσαν
 χαλκείην πῆληκα θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων
 καὶ ξίφος ἄμφ' ὤμοις, γυμνὸς δέμας, ἄλλα μὲν Ἄρει
 εἵκελος, ἄλλα δὲ πού χρυσάορον Ἀπόλλωνι.
 παπτήνας δ' ἀνὰ νειὸν ἴδε ζυγὰ χάλκεα ταύρων,
 1285 αὐτόγυνόν τ' ἐπὶ τοῖς στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον.
 κρίμψε δ' ἔπειτα κιῶν, παρὰ δ' ὄβριμον ἔγχος ἔπηξεν
 ὀρθὸν ἐπ' οὐριάχῳ, κυνέην δ' ἀποκάτθετ' ἐρείδας.
 βῆ δ' αὐτῇ προτέρωσε σὺν ἀσπίδι νήριτα ταύρων
 ἵχνια μαστεύων· οἱ δ' ἔκποθεν ἀφράστοιο
 1290 κευθμῶνος χθονίου, ἵνα τε σφίσιν ἔσκε βόαντα
 καρτερὰ λιγνυόεντι πέριξ εἰλυμένα καπνῷ,
 ἄμφω ὁμοῦ προγέροντο πυρὸς σέλας ἀμπνείοντες.
 ἔδδαισαν δ' ἦρωες, ὅπως ἴδον. αὐτὰρ ὁ τοὺς γε
 εὖ διαβὰς ἐπιόντας ἄτε σπιλὰς εἰν ἀλλὶ πέτρῃ
 1295 μίμνει ἀπειρεσίῃσι δονεῦμενα κύματ' ἀέλλαις.
 πρόσθε δὲ οἱ σάκος ἔσχεν ἐναντίον· οἱ δὲ μιν ἄμφω
 μυκηθμῷ κρατεροῖσιν ἐνέπληξαν κεράεσσιν·
 οὐδ' ἄρα μιν τυτθὸν περ ἀνώχλισαν ἀντιώοντες.
 ὥς δ' ὅτ' ἐνὶ τρητοῖσιν ἐϋρόρινοι χοάνοισιν
 1300 φῦσαι χαλκῆων ὅτε μὲν τ' ἀναμαρμαίρουσιν,

1279. σὺν Vrat. Vind. Flor. —
 βαῖνεν ἐς ἄεθλον Guelph.

1280. ἄπο προθορῶν vulg., quod
 tacite correxit Brunck.

1281. ἔμπλειον Reg. A.

1283. ἵκελος Med. Guelph. Vrat.
 Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. ut supra
 v. 278. — χρυσάορι vulg. χρυ-
 σαόρῳ Vatt. A. D. Guelph., quam le-
 ctionem cum Herm. ad Orph. p. 735
 praetuli, non propter hiatum, qui
 facile excusari potest, quum et in
 dativo tertiae declinationis, et in
 quarta sede, et ante nomen proprium
 sit, sed quia Apollonius, quum evitare
 posset hiatum, certo eum evitavit, et
 Homerus quoque hanc vocabuli for-
 mam praetulit Il. V, 256, neque o-
 mnino altera forma in Iliade et Ody-
 sea usus est.

1284. δ' ἀνείον Med. a m. 1.

1285. τοῖσι Med. Vrat. Vind.
 στιβαρὸν Vrat. Vind.

1286. ὄβριμον Vatt. A. B. C. D.
 Regg. tres. — ἔπηξε Guelph.

1287. αἰείρας pro ἐρείδας Reg. E.

1288. νῆϊα Vat. B.

1291. καρτέρῳ Reg. A. — εἰλυ-
 μένα Guelph.

1293. τοῦγε Vind.

1295. μίμνειν Vat. B. μέμνει
 Vrat. — δηνεῦμενα Flor.

1297. ἐνέπληξεν Med. a m. 1.

1298. ἀνώχλισαν vulg. ἐνώχλισαν
 Regg. A. C. D. E. ἀνώχλισαν Vatt.
 A. D. Reg. B. Guelph. Vrat. Vind.
 Brunck. Beck.

1299. ἐϋρόρινοῖς vulg. inepte, non
 enim ad fornaces hoc adjectivum
 pertinet, quae εὐτρητοὶ vocantur
 etiam Hesiod. Theog. 862, ἐϋρόρινοι
 autem vocari nunquam possunt, sed
 ad folles. ἐϋρόρηνοι habet Reg. E.
 ἐϋρόρινοι recte Reg. A. ex correctione.
 ἐϋρινοι ex conjectura Brunck. Beck.
 — χοάνους Guelph.

1300. φῦσαι Hoelzlin. Shaw. for-

πῦρ ὁλοὸν πιμπρᾶσαι, ὅτ' αὖ λήγουσιν αὐτῆς,
 δεινὸς δ' ἐξ αὐτῶν πέλεται βρόμος, ὅπποτ' αἶξῃ
 νειόθεν· ὥς ἄρα τῷγε θοὴν φλόγα φυσιόωντες
 ἐκ στομάτων ὁμάδουν, τὸν δ' ἄμφι τε δῆϊον αἶθος
 1305 βάλλεν ἄτε στεροπὴ· κούρης δέ ἐ φάρμακ' ἔρυντο.
 καὶ ῥ' ὅγε δεξιτεροῖο βοὸς κέρας ἄκρον ἐρύσας

tasse ex errore typ. — ὅτε Hoelzlin. Shaw. Utramque Beckius falso vulgatum lectionem vocat, quae solius Hoelzlini stupori debetur, et Bruckii correctioni tribuit eam, quae in omnibus prioribus edd. invenitur. — ἀναμορμύρουσι emendavit Ruhn. epist. crit. p. 149, quod receperunt Bruck. Beck. Sed ea emendatio mihi, pace summi viri sit dictum, neque necessaria videtur, neque apta. Nam ut taceam, *murmur* vix sane apte de follium sonitu dici, hujus mentio fit v. 1301 δεινὸς δ' ἐξ αὐτῶν πέλεται βρόμος et his verbis respondent Ovidii Metam. VII, 106, quae affert Ruhn. utque solent pleni resonare camini, neque aptum foret, si Apollonius bis de strepitu follium loqui voluisset. Deinde ex eo, quod opponitur, ὅτ' αὖ λήγουσιν αὐτῆς, elucet, supra non de strepentibus, sed de flantibus folliibus sermonem esse, quibus opponuntur cessantes, ut commode comparari possit locus noster cum Homericō Il. XVIII, 470
 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐίκοσι
 πᾶσαι ἐφύσαν,
 παντοίην εὐρήστον αὐτῆν
 ἐξανιεῖσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπενδοντι παρέμμε-
 ναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,
 ὅπως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ
 ἔργον ἄνοιτο.

Jam intelligitur Scholiastas recte hunc locum explicare: ἀναμαρμαίρειν κυρίως τὸ καίειν μετενένοχε δὲ τὴν φάινην ἀπὸ τῆς σφοδρότατης φυσήσεως ἐνεργούσης ἐξῶθεν. Ἀναμαρμαίρειν vero de folliibus eo aptius dicitur, quod, quum follium flatu ignis accenditur, ipsi evomere ignem videntur.

1301. πιμπρᾶσαι Flor.

1302. αὐτοῦ vulg., quod non posset nisi ad ignem referri, ut is ipse erumpere ex folliibus diceretur, neque prorsus inepte, sed quum αὐτῶν

praebeant Regg. quinque, hoc cum Bruck. et Beck. recepi. — αἶξῃ vulg., quod ferri non potest. αἶξῃ Regg. D. et E. a m. 1. αἶξῃ Regg. A. B. C. E. Vrat. Vind., quod cum Bruck. et Beck. recepi, sed malim αἶσσει.

1303. φυσιόωντες vulg. Pluralem exhibent Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg. A. B. C. D. E. Vrat. Vind., quem cum Bruck. et Beck. recepi, non propter hiatum, ut illi, sed propter librorum auctoritatem et quia dualis facilius a librariis proficisci potuit.

1304. ὁμάδω vulg. (etiam Guelph. cum gl. *θορόβω*, de quo falsa refert Bruck.) ὁμάδω Vatt. A. B. ὁμόδω Vat. D. ὁμάδῃς Vind. ὁμάδων Regg. quatuor et ed. Paris. ὁμάδουν emendavit Steph. quod a recentioribus editoribus omnibus receptum est, et legitur in Vat. C., si ex Itali editoris silentio recte colligere licet. ὁμάδων legendum proponit Herm. ad Orph. Lith. v. 172 nescio quam ob causam. Recepi Stephani emendationem, quamquam de ejus veritate in tanto librorum consensu dubitans, nam quod libri nonnulli ὁμάδων praebeant, nihili est, quum saepissime iota subscriptum in *v* transeat. Accedit quod verbum ὁμάδῃν nunquam, ab Homero certe, nisi de hominum confabulantium strepitu usurpatur, ὁμάδος semel ille ad ventum transtulit Il. XIII, 797. Itaque revocassem ὁμάδω, nisi vetarent sequentia, quae fortasse correctione egent. — τὸν δ' ἄμφι ἐ emendat Herm. l. l., in quibus quomodo τὸν et ἔ jungat nescio. Fatendum tamen est, τῇ otiosum videri, nisi forte δέ τε interposito vocabulo se junctum putes ut Il. IX, 519. Sed omnino hunc locum nondum perpuratum nobis videri jam monuimus.

1305. Displicet βάλλεν intransitivo sensu usurpatum et malim βάλλον ἄτε στεροπὴν.

1306. κέρας βοός Regg. A. C. E.,

- εἶλκεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, ὄφρα πελάσῃ
 ξεύγῃ χαλκείῃ, τὸν δ' ἐν χθονὶ κάββαλεν ὀκλάξ,
 ῥίμφα ποδὶ κρούσας πόδα χάλκεον. ὥς δὲ καὶ ἄλλον
 1310 σφῆλε γυνὴ ἐπιόντα, μὴ βεβολημένον ὀρμῇ.
 εὐρὺ δ' ἀποπροβαλὼν χαμάδις σάκος, ἔνθα καὶ ἔνθα
 τῇ καὶ τῇ βεβαῶς ἄμφω ἔχε πεπτηῶτας
 γούνασιν ἐν προτέροισι, διὰ φλογὸς εἶδαρ ἔλυσθεις.
 θαύμασε δ' Αἰήτης σθένος ἀνέρος. οἱ δ' ἄρα τείως
 1315 Τυνδαρίδαι, δὴ γάρ σφι πάλαι προπεφραδμένον ἦεν,
 ἀρχίμολον ξυγὰ οἱ πεδόθεν δόσαν ἀμφιβαλέσθαι.
 αὐτὰρ ὁ εὖ ἐνέδησε λόφους· μεσσηγὺ δ' αἰέρας
 χάλκεον ἱστοβοῆα θοῇ συναράσσε κορώνῃ
 ξεύγῃθεν. καὶ τῷ μὲν ὑπὲρ πυρὸς ἄψ ἐπὶ νῆα
 1320 χαξέσθην. ὁ δ' ἄρ' αὖτις ἔλὼν σάκος ἔνθετο νῶτα
 ἐξόπιθεν, καὶ γέντο θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων
 πῆληκα βριαρὴν δόρυ τ' ἄσχετον, ᾧ ῥ' ὑπὸ μέσσης
 ἐργατίνης ὥς τις τε Πελασγίδι νύσσειν ἀκαίνῃ
 οὐτάξων λαγόνας· μάλα δ' ἔμπεδον εὖ ἀραρυῖαν
 1325 τυκτὴν ἐξ ἀδάμαντος ἐπιθύνησκεν ἐχέτλην.

quam verborum collocationem cur praetulerint Brunck. et Beck. non intelligo. — ἐρύσας Vrat. Vind.

1307. ὄφρα πέλασεν Regg. quinque, unde ὄφρ' ἐπέλασσε dedit Brunckius, quia ὄφρα hic non ut sed donec significet. Secutus est Beck. Sed intelligi non potest, cur non ut h. l. significare possit. Veram mutandi causam Brunckio conjunctivum fuisse puto, quem post imperfectum εἶλκεν ferre non poterat, de quo vid. ad I, 17.

1308. κάββαλλεν Vind.

1309. καὶ ἄλλον Vrat. Vind.

1310. ἔσφαλε Regg. B. D. ἔσφαλε Regg. A. E., quod recepit Brunck. adversante metro.

1312. τῇ καὶ deest in Guelph.

1315. προπεφραδμένον legendum judicat Herm. ad Orph. p. 759 propter correptionem ante φρ, quam tamen ferendam judico cum Spitznero de vers. her. p. 103 non minus quam in προπεφραδμένα apud Hesiod. Op. et D. 355.

1317. ὅγ' εὖ ex conjectura Brunck., cui ingratus et insolitus videtur hia-

tus, qui est frequentissimus, v. Gerhard. p. 191. Spitzner. de vers. her. p. 140. Imposuit ille Beckio. — λόφοις Regg. quinque, quod receperunt Brunck. Beck., pessime; non ξυγὰ λόφοις ἐνέδησε, sed λόφους ξυγοῖς.

1318. De verbi συναράσσω significatione v. Ruhnck. epist. crit. p. 307 sq.

1319. ὑπὲρ πυρὸς vulg. contra sensum. ὑπ' ἐκ πυρὸς Regg. quinque, Brunck. Beck. Vera lectio est ὑπὲρ, quam confirmant etiam Scholl.: οὗς ἀναχωρῆσαι φησιν εἰς τὴν ναῦν ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ὀύμης. Etiam supra v. 608 confusa vidimus ὑπὲρ et ὑπὲρ.

1320. ἄνθετο vulg. ἔνθετο Vatt. A. B. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind. Ald. Brub. Basil. Paris., quod recipere non dubitavi. Vulgata lectio ex solo Flor. propagata est.

1321. ἐξόπισθεν κε γένοντο Guelph.

1323. Versum laudat Etymol. M. p. 43, 48.

1324. αὖ pro εὖ Guelph.

- οἱ δὲ τέως μὲν δὴ περιώσια θυμαίνεσκον,
 λάβρον ἐπιπνεύοντε πυρὸς σέλας· ὦρτο δ' αὐτῇ,
 ἥντε βυκτάων ἀνέμων βρόμος, οὔστε μάλιστα
 δειδιότες μέγα λαΐφος ἀλίπλοοι ἐστείλαντο.
- 1330 δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα κελευόμενοι ὑπὸ δουρὶ
 ἥϊσαν· ὀκρυόεσσα δ' ἐρείκετο νεὶός ὀπίσσω,
 σχιζομένη τάυρων τε βίη κρατερῷ τ' ἀροτῇρι.
 δεινὸν δ' ἐσμαράγευν ἄμυδις κατὰ ὄλκας ἀρότρων
 βῶλακες ἀγνύμεναι ἀνδραχθεές· εἶπετο δ' αὐτὸς
- 1335 λαῖον ἐπὶ στιβαρῷ πιέσας ποδί· τῇλε δ' ἐεῖο
 βάλλεν ἀρηρομένην αἰεὶ κατὰ βῶλον ὀδόντας,
 ἐντροπαλιζόμενος, μή οἱ πάρος ἀντιάσειεν
 Γηγενέων ἀνδρῶν ὀλοὸς σιάχυσ· οἱ δ' ἄρ' ἐπιπρὸ
 χαλκείης χηλῇσιν ἐρειδόμενοι πονέοντο.
- 1340 ἥμος δὲ τρίτατον λάχος ἥματος ἀνομένιοι
 λείπεται ἐξ ἡοῦς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες
 ἐργατῖναι γλυκερόν σφιν ἄφαρ βουλυτὸν ἐκέσθαι,

1326. οἱ δὴ τοι εἰς μὲν δὴ π. Vatt. A. B. D. Med. Guelph. Flor. Ald. οἱ δὴ τῆς εἰς μὲν δὴ π. Vrat. Vind. οἱ δὴ τῆς μὲν π. Regg. quinque, ut saepe libri illi correctiones metricas proferunt. οἱ δὴ τῆς μὲν δὴ π. ed. Paris. Steph. Quam in textu dedi lectionem exhibent ed. Brub. et Basil., unde Hoelzlin. et deinceps omnes receperunt. Eadem in Vat. C. inventa videtur.

1328. ἀητάων ἀνέμων Vatt. A. D.

1330. δηναιὸν pro δηρὸν Guelph.

1331. ἥσαν ed. Paris. Steph. — ὀκρυόεσσα Guelph. Brunck. Beck. — ἐρύκετο Vatt. A. C. D.

1333. κατὰ ὄλκας est hiatus Homericus, vid. II. XIII, 707.

1335. βαθμὸν ἐπὶ στιβαρῷ π. π. vulg. Vertunt: *gradum forti pede firmans*, quae neque insunt in verbis graecis et, si inessent, inepta forent. Pro βαθμὸν in Reg. E. et Vind. legitur λαῖον, in Med. Guelph. Vrat. Regg. A. B. Flor. Ald. λαῖον. Ex Vaticanis nihil notatum video, sed mirum ni eadem lectio in iis reperiretur. Brunckius ignorans, quid illo λαῖον faciat, errore aut casu scriptum putat. Sed ea vera est

lectio: scilicet λαῖον est *culter aratri*, cui pedem imponere aratorem oportebat, quo profundius in terram penetraret; hinc recte loco nostro dictum est ἐπιπιέσας λαῖον ποδί. Rarioris hujus vocabuli pauca sunt, quod quidem sciam, vestigia. Phavorin. s. v. λῆιον: *Λῆιον, τὸ χωράφιον, τὸ λαῖον δεόμενον. λαῖον δὲ τὸ δρέπανον*, et iisdem fere verbis Lexicon MS. Darmstad. apud Bast. ad Gregor. Cor. p. 392, et cod. Paris. apud eundem *Λαῖον τὸ δρέπανον*. Sed unde altera illa lectio βαθμὸν? scilicet neque βαθμὸς de Iasonis passu accipiendum est, sed et ipsum significat eam aratri partem, cui pes aratoris imponi solebat, unde βαθμὸς vocata est. Alterutrum igitur horum vocabulorum alterius glossa est, sed praetuli λαῖον propter librorum auctoritatem. — δὲ οἷο Vind. δ' ἐεῖο Brunck. Beck. ut solent; vid. ad I, 1032.

1340. λέχος ἥματος ἀννόμενοι Guelph.

1341. κεκμηῶτες Guelph.

1342. βουλῆτὸν Vrat. Flor. Ald. Brub. De vocabulo βουλῆτὸς cf. Piers. ad Moer. p. 97.

τῆμος ἀρήροτο νειὸς ὑπ' ἀκαμάτῳ ἀροτῆρι,
τετράγνός περ ἑοῦσα, βοῶν τ' ἀπελύετ' ἄροτρα.

- 1345 καὶ τοὺς μὲν πεδίονδε διεπτοίησε φέβεσθαι
αὐτὰρ ὃ ἄψ ἐπὶ νῆα πάλιν κίεν, ὄφρ' ἔτι κεινὰς
Γηγενέων ἀνδρῶν ἴδεν αὐλακας. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
θάρσυνον μύθοισιν. ὃ δ' ἐκ ποταμοῦ ῥοάων
αὐτῇ ἀφυσσάμενος κυνέη σβέδεν ὕδατι δίψαν·
- 1350 γνάμψε δὲ ρούνατ' ἑλαφρὰ, μέγαν δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
ἀλκῆς, μαιμῶων σὺν εἵκελος, ὅς ῥά τ' ὁδόντας
θήγει θηρευτῆσιν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀμφὶ δὲ πολλὸς
ἄφρὸς ἀπὸ στόματος χαμάδις ῥέε χωομένοιο.
οἱ δ' ἤδη κατὰ πᾶσαν ἀνασταχύεσκον ἄρουραν
- 1355 Γηγενέες· φρίξεν δὲ περὶ στιβαροῖς σακέεσσιν
δούρασί τ' ἀμφιγύοις κορύθεσσί τε λαμπομένησιν
Ἄρης τέμενος φθισιμβρότου· ἔκετο δ' αἶγλη
νειόθεν Οὐλυμπόνδε δι' ἥερος ἀστράπτουσα.
ὥς δ' ὁπότε ἔς γαῖαν πολέος νιφετοῦ πεσόντος
- 1360 ἄψ ἀπὸ χειμερίας νεφέλας ἐκέδασσαν ἀέλλαι
λυγαίη ὑπὸ νυκτὶ, τὰ δ' ἀθρόα πάντα φαάνθη
τείρεα λαμπετόωντα διὰ κνέφας· ὥς ἄρα τοίγε
λάμπον ἀναλδήσκοντες ὑπὲρ χθονός. αὐτὰρ Ἴήσων
μνήσατο Μηδείης πολυκερδέος ἐννεσιάων·
- 1365 λάξετο δ' ἐκ πεδίοιο μέγαν περιηγέα πέτρον,
δεινὸν Ἐνναλλίου σόλον Ἄρεος· οὐ κέ μιν ἄνδρες
αἰζηοὶ πίσυρες γαίης ἀπο τυτθὸν αἶιραν.

1343. ἄρ ἥροτο Flor. Steph.

1346. ὄγ' ἄψ ex conjectura Brunck.
Beck. ut v. 1317.

1350. ἐνμπλήσατο ex uno Reg. D.
receperunt Brunck. Beck. cum ver-
sus detrimento.

1351. μαίων Vrat. Vind., sed in
illo suprascr. μό. — ἑκελος Med.
Guelph. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub.
Basil. ut semper.

1352. θηρευτῆρσιν Guelph.

1354. ἀνσταχύεσκον Guelph.

1355. φρίξαν vulg. perperam.
φρίξεν Guelph. Regg. B. D. Brunck.
Beck., quod jam conjectura assecutus
erat Hoelzlin. Apte Brunckius con-
fert Hom. II. XIII, 399. Virg. Aen.
VII, 525. XI, 601.

1356. δόρασι Guelph. — λαμπο-
μένοισιν vulg. Femininum, quod

reponendum esse viderat jam Hoelz-
lin., praebent Med. Guelph. Vrat.
Vind. Regg. quatuor. Nota est ha-
rum terminationum confusio; vid. ad
III, 1020.

1357. ἔετο Reg. D.

1360. ἄψ τ' ἀπὸ Reg. A. — ἐκέ-
δασαν Flor. Ald. Brub. Basil. —
αἶηται Med. ex correctione et marg.
Reg. B., quod nescio cur praetulerint
Brunck. et Beck.

1361. πάντ' ἐφαάνθη ex conje-
ctura Brunck. Beck. sine causa, vid.
ad II, 1072.

1364. Hic versus deest in Vat. B.

1367. ὑπὸ ex uno Reg. D. male
receperunt Brunck. Beck. Versus
1396, quem confert Brunck., alia
est ratio, quum illorum pedes sub
terra essent. Homerus quoque loco

- τόν δ' ἀνὰ χεῖρα λαβὼν μάλα τηλόθεν ἔμβαλε μέσσοις
 αἰξας· αὐτὸς δ' ὑφ' ἐὼν σάκος ἔξετο λάθρη
 1370 θαρσαλέως. Κόλχοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε πόντος
 ἴαχεν ὀξείησιν ἐπιβρομέων σπιλάδεσσιν·
 τὸν δ' ἔλεν ἀμφασίῃ ῥιπῇ στιβαροῖο σόλοιο
 Αἰήτην. οἱ δ' ὥστε θοοὶ κύνες ἀμφιθορόντες
 ἀλλήλους βρυχηδὸν ἐδήϊον· οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
 1375 μητέρα πίπτου ἑοῖς ὑπὸ δούρασιν, ἥντε πεῦκαι
 ἢ δρυές, ἅστ' ἀνέμοιο κατάϊκες δονέουσιν.
 οἶος δ' οὐρανόθεν πυρόεις ἀναπάλλεται ἀστήρ,
 ὀλκὸν ὑπανγάζων, τέρας ἀνδράσιν, οἳ μιν ἴδωνται
 μαρμαρυγῇ σκοτίοιο δι' ἥερος αἰξάντα·
 1380 τοῖος ἄρ' Αἴσωνος υἱὸς ἐπέσβυτο Γηγενέεσσιν.
 γυμνὸν δ' ἐκ κολεοῖο φέρε ξίφος· οὗτα δὲ μίγδην
 ἀμῶων, πολέας μὲν ἔτ' ἐς νηδὺν λαρόνας τε
 ἡμίσεας ἀνέχοντας ἐς ἥερα· τοὺς δὲ, καὶ ἄχρισ
 ὤμων τελλομένους· τοὺς δὲ, νέον ἐσθηῶτας·
 1385 τοὺς δ', ἥδη καὶ ποσσὶν ἐπειγομένους ἐς ἄρηα.

simillimo II. XII, 448 ἀπό usurpavit. Accentum vulgati ἀπό recte jam mutaverat Stephanus, sed in errorem relapsus est Hoelzlin.

1368. μέσσω Flor.

1370. δὲ omittit Vat. B.

1371. σπιλάδεσσιν Med. Vrat. — Ruhnk. epist. crit. p. 308 comparat Dionys. Perieg. v. 475 ἤχι θάλασσα Συρομένη μακροῖσι περιβρέμεται σπιλάδεσσιν et Nicand. Alexiph. v. 290 οἶος πετραίησιν ὑποβρέμεται σπιλάδεσσιν.

1372. Hunc versum et qui sequuntur ab Eumelo sumsisse Nostrum testantur Scholl.

1373. ὥς δ' ὅτε Reg. A.

1376. αἶτ' Vind. — ἀνέμου Guelph.

1377. Pro ἀναπάλλεται var. lect. ap. Scholl. et Etymol. M. 697, 50 ἀπολάμπεται. Illud melius est; πάλ-
 λεσθαι saepe de stellis dicitur, v. Schol. Paris. ad II, 517. — ἀστήρ proprie h. l. non stella est, sed meteorum igneum, qualia saepius ἀστέρες vocantur, v. Ruhnk. epist. crit. p. 102. Spanhem. ad Callim. H. in Del. 38. Siebelis. ad Philochor. p. 80.

1378. ἴδονται Regg. quatuor.

1381. φέρεν Vrat. — οὗτα vulg., quod correxit Brunck.

1382. ἐς τε νηδὺν Reg. A.

1383. ἡμίσεας δ' ἀνέχοντας vulg., quod tacite correxit Brunck., tacite sequente Beckio, sed δ' abesse sensus jubet, quod aut ex similitudine sequentis A natum est, aut librario-
 rum correctioni debetur, quibus metrum labare videbatur, sed ultima in ἡμίσεας recte producta est, v. Herm. ad Orph. p. 707.

1384. στελλομένους vulg. τελλο-
 μένους, quod conjecit Steph. et Arnald. Lectt. gr. p. 242, praebent Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Vrat. Vind. et receperunt Brunck. Beck. — τοὺς δ' αὖ νέον legi jubet Herm. l. l., sed αὖ hic prorsus ferri non posset, et quamquam ante ipsum hoc νέον productum δέ non alio loco me legere memini, tamen hoc sibi permisisse putandus est Apollonius, quum δὲ νέφος, δέ Νύμφαι, δὲ νότιος (quod et ipsum non usitatum est) apud Homerum inveni-
 antur.

1385. Hic versus deest in Vatt. C. D. — ποσσὶν Vrat. Vind.

ὥς δ' ὁπότ' ἀμφ' οὐροισιν ἐγειρομένου πολέμοιο
 δείσας γειομόρος, μή οἱ προτάμυνται ἀρούρας,
 ἄρπην εὐκαμπῇ νεοθηγέα χερσὶ μεμαρπῶς,
 ὦμὸν ἐπισπενδὼν κείρει στάχυν, οὐδὲ βολῆσιν

1390 μίμνει ἐς ὥραίν τερσήμεναι ἡελίοιο·

ὥς τότε Γηγενέων κείρειν στάχυν· αἵματι δ' ὀλκοὶ
 ἦντε κρηναῖαι ἀμάραι πλήθοντο δοῆσιν.
 πίπτον δ' οἱ μὲν ὁδᾶς τετραχότα βῶλον ὁδοῦσιν
 λαζόμενοι προηγεῖς· οἱ δ' ἔμπαλιν· οἱ δ' ἐπ' ἀροστῶ

1395 καὶ πλευροῖς, κήτεσσι δομὴν ἀτάλαντοι ἰδέσθαι.

πολλοὶ δ' οὐτάμενοι, πρὶν ὑπὸ χθονὸς ἔχνος αἰεῖραι,
 ὅσσον ἄνω προὔτυψαν ἐς ἥερα, τόσσον ἔραζε
 βριθόμενοι πλαδαροῖσι καρήασιν ἠρήρειντο.
 ἔρνεά που τοίως Διὸς ἄσπετον ὀμβρήσαντος

1400 φνταλιῇ νεόθρεπτα κατημύουσιν ἔραζε

κλασθέντα ῥίξηθεν, ἀλώγων πόνος ἀνδρῶν·

1386. τοὺς δ' ὁπότ' Vat. D. —
 ἄγχ' οὐροισιν Guelph. (ἀγκούροισιν
 teste Piers. Veris. p. 212, qui ἀγγού-
 ροισιν conjicit.)

1391. κείρειν Med. Vrat., quod pro
 vulg. κείρε recepi.

1392. κρηνάων Regg. A. E.

1393. ὁδᾶς et ὁδοῦσι tam inepte
 juncta sunt, ut locum corruptum esse
 dubitari non possit; quare ὀκλᾶς
 emendavit Abresch. Dilucid. Thucyd.
 p. 547, quod receperunt Brunck. Beck.
 Sed illud et sensus causa non aptum
 est, (nam qui in genua cadit, non
 terram ore tangit, et male sibi op-
 ponuntur ὀκλᾶς et ἔμπαλιν, et abun-
 dat illud, quum huic jam recte oppo-
 situm sit προηγεῖς) et metro adver-
 satur, v. Spitzner. de vers. her. p.
 103. Praeterea ὁδᾶς γαῖαν ἐλεῖν et
 similia inde ab Homero (maxime Il.
 II., 418 προηγεῖς ἐν κονίῃσιν ὁδᾶς
 λαζοῖατο γαῖαν, quem locum aperte
 ante oculos habuit Noster) tam trita
 sunt poetis, ὁδοῦσι autem tam inusi-
 tatum, ut in hoc potius vitium quae-
 rendum esse videatur. Quaesivit
 Pierson. Veris. p. 212, qui ὀπλοισιν
 legendum suspicatus est, sed melius
 Herm. ad Orph. p. 760, qui ὁδοῦσι,
 interpretamento adverbii ὁδᾶς, in
 textum recepto, ultimam versus vo-

cem, fortasse ἀρούρης, extrusam
 judicat. Et revera desideratur geni-
 tivus aliquis, sine quo βῶλος vix
 bene ita nude dici poterat. Sed of-
 fendendum est etiam in eo, quod
 βῶλος masculino genere usurpatum
 est; quum enim quinquies praeter
 hunc locum apud Apollonium legatur,
 III., 1055. 1336. IV., 1552. 1736.
 1756, omnibus his locis femininum
 est, neque, etiamsi a sequioribus
 scriptoribus masculino genere dictum
 esse constat (v. Piers. ad Moer. p.
 95. Niclas. ad Geopon. III., 11. Ja-
 cobs. ad Anthol. Pal. p. 254. Lobeck.
 ad Phryn. p. 54 s.), apud hujus aeta-
 tis poetas me id legere memini. Ex
 his omnibus certum est, extremam
 versus partem vitiatam esse, sed
 quum quid scripserit poeta incertum
 sit, vulgatam retinui. — τετραχότε
 Guelph.

1395. ἀτάλαντον Vrat., sed vulg.
 lectio in marg. adscripta.

1396. ἔχνος deest in Guelph.

1399. τοι ὥς δὲ διὸς Vatt. A. B.
 D. Guelph. Vrat. Vind. τοίως δὲ διὸς
 Flor. — ἀμβρόσιαντος Regg. quatuor.

1401. κλινθέντα Regg. A. B. C.,
 in B. etiam duplicato sequente ῥ.
 κλινθέντα Reg. D.

τὸν δὲ κατηφείη τε καὶ οὐλοὺν ἄλγος ἰκάνει
 κλήρου σημαντῆρα φυτοτρόφον· ὥς τότε ἄνακτος
 Αἰήταο βαρεῖται ὑπὸ φρένας ἤλθον ἀνίαι!

1405 ἦϊε δ' ἐς πολλέθρον ὑπότροπος ἄμμιγα Κόλχοις
 πορφύρων, ἥ κέ σφι θοώτερον ἀντιόρωτο.
 ἦμαρ ἔδυν καὶ τῷ τετελεσμένος ἦεν ἄεθλος.

1402. κατηφείη Regg. A. E.

1406. ἥ κε vulg. sine sensu. ἥ κε
 Reg. A. ἡ κε Regg. B. E., quod re-

ceperunt Brunck. Beck. εἴ κε Guelph.

Reg. D., quod et ipsum non aspernan-

dum. — ἀντιόωντο Vatt. C. D.

1407. τετελεσμένος Vrat. — Ver-

sus deest in Med.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

Αὐτὴ νῦν κάματόν γε, θεὰ, καὶ δήνεα κούρης
Κολχίδος ἔννεπε, Μοῦσα, Διὸς τέκος. ἣ γὰρ ἔμοιγε
ἀμφασίῃ νόος ἔνδον ἐλίσσεται ὀρμαίνοντι,
ἥ μιν ἄτης πῆμα δυσίμερον, ἣ τό γ' ἐνὶδπω
5 φύζαν ἀεικελίην, ἣ κάλλιπεν ἔθνεα Κόλχων.

"Ἦτοι ὁ μὲν δῆμοιο μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄριστοι,
παννύχιος δόλον αἰπὺν ἐπὶ σφίσι μητιάσκειν
οἶδιν ἐνὶ μεγάροις στυγερῶ ἐπὶ θυμὸν ἀέθλω
Αἰήτης ἄμοτον κεχολωμένος· οὐδ' ὃ γε πάμπαν
10 θυγατέρων τάδε νόσφιν ἑῶν τελέεσθαι ἐώλπει.

Τῇ δ' ἀλεγεινότατον κραδίῃ φόβον ἔμβαλεν Ἥρη.
τρέσσειν δ', ἧῦτε τις κούφῃ κεμᾶς, ἦντε βαθεῖς
τάρφεσιν ἐν ξυλόχοιο κνῶν ἐφόβησεν ὁμοκλή.
αὐτίκα γὰρ νημερτὲς ὄϊσσατο, μὴ μιν ἀρωγὴν

4. δυσίμερον Guelph. — Verba πῆμα δυσίμερον *malum ingratum* male vertit Beckius, quum deberet: *malum ex infelici amore natum*. Totum locum non satis recte intellexisse videtur, quem jam Scholl. recte explicaverant et Hoelzlinus bene interpretatus erat. Sensus est: nescio, utrum Medeam fugae consilium cepisse dicam Iasonis amore commotam, an patris metu.

12. τρέσειν Flor. — βαθεῖς τάρφεσιν ἐν ξυλόχοισι codd. et edd. veteres omnes, nisi quod βαθεῖς habent Vatt. A. B. C. D. Ex illa lectione τάρφεσιν scribendum foret, ut esset adjectivum; et revera Schol. Paris. interpretatur τοῖς πικνοῖς, Schol. Flor. vero πικνώμασιν. Sed

duo illa adjectiva jure jam displicuerunt Stephano, qui ex emendatione reponi jussit βαθεῖς — ξυλόχοιο. Hanc emendationem tacite recepit Hoelzlinus, tacite receperunt Brunck. et Beck., ut ex eorum editionibus quisque hanc vulgatam librorum lectionem esse credere debeat. Sed quamquam mera est Stephani conjectura, eam recipere non dubitavi collatis locis Homericis II. V, 555 βαθεῖς τάρφεσιν ὕλης. XV, 606 βαθεῖς ἐν τάρφεσιν ὕλης. XI, 415 et XXI, 573 βαθεῖς ἐν ξυλόχοιο.

14. ὄϊσατο vulg. ὄϊσσατο Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunckius, Beckius.

- 15 ληθέμεν, αἶψα δὲ πᾶσαν ἀναπλήσειν κακότητα.
 τάρβει δ' ἀμφιπόλους ἐπιΐστορας· ἐν δὲ οἱ ὅσσε
 πλῆτο πυρὸς, δεινὸν δὲ περιβρομέσκον ἀκουαί.
 πυκνὰ δὲ λαυκανίης ἐπεμάσσατο, πυκνὰ δὲ κουριῆς
 ἔλκομένη πλοκάμους γοερῇ βρυχήσας· ἀνίη.
- 20 καὶ νύ κεν αὐτοῦ τῆμος ὑπέρομον ὤλετο κούρη
 φαρμακα πασδαμένη, Ἥρης δ' ἄλλωσε μενοινάς,
 εἰ μὴ μιν Φοῖβιοιο θεὰ σὺν παισὶ φέβεσθαι
 ὦρσεν ἀτυζομένην· πετρόεις δὲ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
 ἰάνθη· μετὰ δ' ἦγε παλίσσυντος ἀθρόα κόλπων
- 25 φάρμακα πάντ' ἄμυνδισ κατεχεύατο φωριαμοῖο.
 κύσσε δ' ἐόν τε λέχος καὶ δικλίδας ἀμφοτέρωθεν
 σταθμοῦς, καὶ τοίχων ἐπαφήσας χερσὶ τε μακρὸν
 ῥηξαμένη πλόκαμον θαλάμῳ μνημῆϊα μητρὶ
 κάλλιπε παρθενίης, ἀδινῇ δ' ὀλοφύρατο φωνῇ.
- 30 „Τόνδε τοὶ ἀντ' ἐμέθεν ταναὸν πλόκον εἰμι λιποῦσα
 „μῆτερ ἐμή, χαίροις δὲ καὶ ἄνδρα πολλὸν ἰούσῃ·
 „χαίροις Χαλκιοῖα καὶ πᾶς δόμος. αἶθε σε πόντος,
 „ξεῖνε, διέδρῳαίσεν, πρὶν Κολχίδα γαῖαν ἰκέσθαι.“
 Ὡς ἄρ' ἔφη· βλεφάρων δὲ κατ' ἀθρόα δάκρυα χεῦεν.
- 35 οἷη δ' ἀφνειοῖο διειλυσθεῖσα δόμοιο
 ληϊὰς, ἦντε νέον πάτρης ἀπενόσφισεν αἶσα,
 οὐδὲ νύ πω μογεροῖο πεπειρήσεται καμάτοιο,
 ἀλλ' ἔτ' ἀηθέσσουσα δύης καὶ δούλια ἔργα
 εἶσιν ἀτυζομένη χαλεπὰς ὑπὸ χεῖρας ἀνάσσης·

17. πλῆντο vulg. πλῆσε Vrat. Vind.
 πλῆτο Vatt. A. D. Med. Guelph.
 Regg. B. E. marg. Vrat., quod cum
 Beckio recepi, ut Hom. II. XII, 466
 πνρὶ δ' ὅσσε δεδήει. XXIII, 477
 κεφαλῆς ἐκ δέρεται ὅσσε. Od. VI,
 131 ἐν δὲ οἱ ὅσσε δαίεται. Apol-
 lon. IV, 1437 ὅσσε δὲ οἱ βλοσυρῶ
 ὑπέλαμπε μετώπῳ. 1543 ἐν δὲ οἱ
 ὅσσε — Λάμπεται.

18. λευκανίης Regg. tres. — ἐπε-
 μάσσετο vulg. ἐπεμάσσας Vrat. Vind.,
 quod recte receperunt Brunck. Beck.

20. ὑπὲρ μόρον Vatt. A. B. C. D.
 Regg. A. E. Vrat., quod receperunt
 Brunck. Beck. minus bene, v. Heyn.
 ad II. T. IV p. 224.

22. θεὰς Med. a manu prima.

23. De πετρόεντι θυμῶ v. Wer-
 nick. ad Tryphiod. v. 373.

24. κόλπον vulg. sine sensu. κόλ-
 πων Vatt. A. B. C. D. Regg. quatuor,
 Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

26. κύσσε vulg., quod correxit Brun-
 ckius.

28. θαλάμων Reg. A. a m. 1.

29. αἰνῇ Regg. A. E.

32. χαῖρε Guelph.

33. διέδρῳαίσεν Med. a m. 1. διέδ-
 ραίσε Regg. A. D. E. Guelph. Brunck.
 Beck. male. — Κολχηίδα Vrat. χαλ-
 κῆδα Vind.

36. νέην ed. Basil., unde Hoelz-
 lin. et Shaw.

37. οὐδὲν ὑπὸ Vind. οὐδὲν ὑπαι
 Reg. A.

38. ἔρλ' pro ἔτ' Vatt. A. B. C. D.
 ex sequente A. — ἀηθέουσα Schol.
 Paris.

- 40 τοίη ἄρ' ἱμερόεσσα δόμων ἐξέσσυτο κούρη.
τῇ δὲ καὶ αὐτόματοι θυρέων ὑπόειξαν ὀχῆες,
ὠκείαις ἄψορδοι ἀναθρώσκοντες ἀοιδαῖς.
γυμνοῖσιν δὲ πόδεσσιν ἀνὰ στεινὰς θένει οἴμους,
λαίῃ μὲν χειρὶ πέπλον ἐπ' ὀφρύσιν ἀμφὶ μέτωπα
45 στεилаμένη καὶ καλὰ παρήϊα, δεξιτερῇ δὲ
ἄκρην ὑπόδι πέξαν ἀετράζουσα χιτῶνος.
καρπαλίμως δ' αἰδήλον ἀνὰ στίβον ἔκτοδι πύργων
ἄστεος εὐρυχώροιο φόβῳ ἵκετ'· οὐδέ τις ἔγνω
τῇνδε φυλακτῆρων, λάθε δὲ σφέας ὀρμηθεῖσα.
50 ἔνθεν ἵμεν νηόνδε μάλ' ἐφράσσατ'· οὐ γὰρ αἰδοῖς
ἦεν ὁδῶν, θαμὰ καὶ πρὶν ἀλωμένη ἀμφὶ τε νεκρὸν
ἀμφὶ τε δυσπαλέας ῥίζας χθονός, οἷα γυναικῆς
φαρμακίδες· τρομερῶ δ' ὑπὸ δείματι πάλλετο θυμός.
τὴν δὲ νέον Τιτηνὶς ἀνερχομένη περάττηθεν
55 φοιταλέην ἐσιδοῦσα θεὰ ἐπεχόρατο Μῆνη
ἀρπαλέως, καὶ τοῖα μετὰ φρεσὶν ἦδιν ἔειπεν.
„Οὐκ ἄρ' ἐγὼ μούνη μετὰ Λάτμιον ἄντρον ἀλύσκω,
„οὐδ' οἷη καλῶ περιδαίομαι Ἐνδυμῶνι·
„ἢ θαμὰ δὴ καὶ σεῖο κίον δολίαισιν ἀοιδαῖς

40. διεξέσσυτο Guelph.

41. ὑπόειξεν Med. a. m. 1. — Imitari videtur Nonn. Dionys. VII, 316 αὐτόματοι πυλεῶνα ἀνωχθήσαν ὀχῆες. Similes locos complures habet Wernick. ad Tryphiod. v. 339, quibus addi potest Callim. H. in Apoll. v. 6 αὐτοὶ νῦν κατοχῆες ἀνακλίνεσθε πυλάων.

42. ὀξείαις emendandum proponit Spitzn. de vers. her. p. 99, sed ut ὀξύς et ὠκύς saepe a librariis confundi constat, ita etiam alterum saepe alterius significatione poni certum est, ita ut a mutatione abstinendum videatur, cf. Wernick. ad Tryphiod. v. 192. — ἀοιδῆς Med. a. m. 1. Vrat. Vind.

43. γυμνοῖσι Vatt. A. D. Regg. A. B. E. Brunck. Beck. male.

44. χειρὶ Med. Vrat. Vind.

50. ἔνθ' ἐνὶ μὲν νηόνδε vulg. male distinctis vocibus, quae quomodo jungendae sint vidit jam Hartungus; nihilominus falsa lectio occupat edd. Steph. Hoelzlin. Shaw. Aliter correctum est in Regiis codd., ut

sunt isti libri ejusmodi correctionibus pleni, nam in Regg. A. C. D. E. et marg. B. scriptum est ἐνθ' ἄρα νηὸν μὲν μάλ' ἐφράσσατο e scioli emendatione, ut ipse h. l. vidit Brunckius. ἐφράσσατο habet etiam Guelph. — αἰδώς Vind.

52. δυσπαλέας ῥίζας hinc laudat Etymol. M. p. 292, 32. δυσπαλαίας Schol. Paris.

54. ἀνερχομένη Vat. A.

57. μετὰ Λάτμιον Brunck. lectore non monito et citra necessitatem. — οὔρον pro ἄντρον Guelph.

59. σῆς Regg. A. E., unde σῆσι sine causa dedit Brunck. — κύον vulg. κύων Regg. A. E. Falsum esse κύον perspicuum est, et mirum editores in eo non offendisse, quum neque causa intelligi possit, cur tam inhonesta voce Medeam Luna compellet, et verbum finitum desideretur, quod in nullo alio vocabulo, nisi in odioso illo κύον latere potest. In exemplo editionis Florentinae, quo usus est Ruhnkenius (Ep. crit. p. 310), vir aliquis doctus margini adscripsit

- 60 „μνησαμένη φιλότητος, ἵνα σκοτίῃ ἐνὶ νυκτὶ
 „φαρμάσσης εὐκηλος, ἃ τοι φίλα ἔργα τέτυκται.
 „νῦν δὲ καὶ αὐτὴ δῆθεν ὁμοίης ἔμμορες ἄτης·
 „δῶκε δ' ἀνιηρόν τοι Ἰήσωνα πῆμα γενέσθαι
 „δαίμων ἀλγινόεις. ἀλλ' ἔρχεο, τέτλαδι δ' ἔμπης,
 65 „καὶ πινυτὴ περ ἐοῦσα, πολύστονον ἄλγος ἀείρειν.“
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' αἶψα πόδες φέρον ἐγκονέουσιν.
 ἀσπασίως δ' ὄχθησιν ἐπ' ἐρῶδη ποταμοῖο,
 ἀντιπέρην λεύσσουσα πυρὸς σέλας, ὃ ρά τ' ἀέθλου
 παννύχιοι ἥρωες ἐϋφροσύνησιν ἔδαιον.
 70 ὀξείῃ δ' ἤπειτα διὰ κνέφας ὄρθια φωνῇ
 ὀπλότατον Φοῖβοιο περαιόθεν ἤπνε παίδων,
 Φρόντιν· ὃ δὲ ξὺν ἐοῖσι κασιγνήτοις ὅπα κούρης
 αὐτῷ τ' Αἰδονίδῃ τεκμαίρετο· σίγα δ' ἑταῖροι
 θάμβεον, εὖτ' ἐνόησαν ὃ δὴ καὶ ἐτήτυμον ἦεν.
 75 τοῖς μὲν ἀνήϋσεν, τοῖς δ' ὀτρύνοντος ὁμίλου
 Φρόντις ἀμοιβήδην ἀντίαχεν· οἱ δ' ἄρα τείως
 ἥρωες μετὰ τὴν γε θοοῖς ἐλάσσκον ἑρετμοῖς.
 οὐπω πείσματα νηὸς ἐπ' ἠπείροιο περαίνης
 βάλλον, ὃ δὲ κραιπνοὺς χέρσῳ πόδας ἦκεν Ἰήσων
 80 ὑψοῦ ἀπ' ἰκιοφίν· μετὰ δὲ Φρόντις τε καὶ Ἄργος,
 υἷε δ' ὧς Φοῖβου, χαμάδις θόρον· ἡ δ' ἄρα τοὺς γε

codicis veteris lectionem κίον, qua nihil potest esse verius, ideoque eam cum Beckio recepi. Ceterum antiquam mendam esse ex Scholl. intelligitur, qui lectionem κύνον agnoscunt. — δολήσιν ex Vrat. Vind. receperunt Brunck. Beck. sine causa.

63. ἀνιηρόν quum Scholl. interpretentur τὸν ἀθεράπευτον, videntur adjectivum ad Iasonem retulisse, et fortasse aliud etiam vocabulum legisse ut ἀνίατον, quod saepius per ἀθεράπευτος explicatur. — τι pro τοι Vatt. A. D.

64. ἔργεο Vrat. Vind., sed in illo vulg. margini adscripta. οἷχεο scribi jubet Piers. Veris, p. 55 sine causa.

65. πολύπονον Vrat. Vind., sed in illo vulg. margini adscripta.

68. ἀντιπέρη Guelph. — λεύσσουσα Vrat. λεύσουσαν Vatt. A. D. Med. — ὀξεία vulg. ut semper. Correxerunt Brunckius.

69. πανύχιοι Flor. Ald. — ἐϋφροσύνησιν Med.

70. De usu vocabuli ὄρθια v. Ruhnck. ad H. in Cer. v. 20.

72. οὐδὲ pro ὃ δὲ Guelph.

73. τεκμήρατο ex conjectura dedit Brunck. sine causa. Eodem jure reliqua omnia imperfecta h. l. in aoristos mutare poterat.

74. ἦεν Med. Guelph. Vrat.

75. ἀνήϋσεν pro vulg. ἀνήϋσε de di ex Med. Vrat. ἀνύησεν Reg. A.

76. ἦδ' ἄρα Vind.

77. τὴνδε Regg. quatuor. — ἐλάσσκον vulg. ἐλάσσκον Vatt. A. C. Med. Guelph. Regg. quinque, Vrat. Vind. Brunck. Beck.

80. ἐπ' ἰκιοφίν vulg. contra sensum. ἀπ' ἰκιοφίν recte Guelph. marg. Reg. B. Brunck. Beck. ἐπὶ κιοφίν Flor. Brub. Basil.

81. Versus deest in Med., sed additus eadem antiqua manu. — δύο Flor. — χαμάδις Guelph.

γούνων ἀμφοτέρῃσι περισχομένη προσέειπεν.

„Ἐκ με, φίλοι, ῥύσασθε δυσάμμορον, ὥς δὲ καὶ αὐτοὺς

„ὑμέας Αἰήταο, πρὸ γάρ τ' ἀναφανδὰ τέτυκται

85 „πάντα μάλ', οὐδέ τι μῆχος ἰκάνεται. ἀλλ' ἐπὶ νηϊ

„φεύγωμεν, πρὶν τόνδε θοῶν ἐπιβήμεναι ἵππων.

„δώσω δὲ χρύσειον ἐγὼ δέρος, εὐνήσασα

„φρουρὸν ὄφιν· τὴν δὲ θεοὺς ἐνὶ σοῖσιν ἐταίροις,

„ξεῖνε, τεῶν μύθων ἐπιύστορας, οὓς μοι ὑπέστης,

90 „ποίησαι· μηδ' ἐνθεν ἐκαστέρω ὁρμηθεῖσαν

„χῆται κηδεμόνων ὀνοτὴν καὶ ἀεικέα θείης.“

Ἴσκεν ἀκηχεμένη· μέγα δὲ φρένες Αἰδονίδαο

γῆθεον· αἶψα δὲ μιν περὶ γούνασι πεπτηνῦαν

ἦκ' ἀναειρόμενος προσπτύξατο θάρσυνέν τε·

95 „Δαιμονίη, Ζεὺς αὐτὸς Ὀλύμπιος ὄρκιος ἔστω

„Ἥρη τε Ζυγίη, Διὸς εὐνέτις, ἣ μὲν ἑμοῖσιν

„κουριδίην σὲ δόμοισιν ἐνιστήσεσθαι ἄκοιτιν,

„εὐτ' ἂν ἐς Ἑλλάδα γαίαν ἰκώμεθα νοστήσαντες.“

Ὡς ἤύδα καὶ χεῖρα παρασχεδὸν ἥραρε χειρὶ

100 δεξιτερῇ· ἣ δὲ σφιν ἐς ἱερὸν ἄλσος ἀνώγει

νῆα θοὴν ἐλάαν αὐτοσχεδὸν, ὅφρ' ἔτι νύκτωρ

κῶας ἐλόντες ἄγοιντο παρὲκ νόον Αἰήταο.

Ἐνθ' ἔπος ἦδὲ καὶ ἔργον ὁμοῦ πέλεν ἐσδυμένοισιν.

εἰς γάρ μιν βῆσαντες ἀπὸ χθονὸς αὐτίκ' ἔωσαν

105 νῆα· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπειγομένων ἐλάτῃσιν

82. γούνα Guelph.

84. ἡμέας Vind. — ἀναφαντὰ Vrat.

85. ἐνὶ νηϊ Brunck. sine libris et lectore non monito, probante tamen Beckio, male. Quasi ἐπὶ νηϊ φεύγειν non recte dici possit, ad quod probandum ne exemplis quidem opus est.

86. τῶνδε Vrat. Vind. τόν γε Brunckius sine libris et sine causa. — ἐπιβλήμεναι Vind.

87. εὐνήσασθαι Guelph.

88. ἐπὶ σοῖσιν vulg. contra sensum. ἐνὶ σοῖσιν Vatt. A. D. Med. Guelph. Regg. quinque, Vrat. Vind. Ald. Paris. Brub. Basil. Brunck. Beck.

90. ἐκατέρω Guelph. Vrat. Vind.

91. χῆται Brunck. Beck. male.

92. ἀπαχαμένη Guelph.

94. προσπτήξατο Vrat. — θάρσυνέ τε Guelph. φώνησέν τε Reg. D.

96. ἑμοῖσι Vrat.

97. δόμοισι Vrat. — ἐνιστήσεσθαι vulg. ἐνιστήσεσθαι, quod conjecerat jam Stephanus, Vatt. C. D. Regg. quinque, Med. Vrat. Vind., quod sensu iubente recepi. Sed Piers. Veris. p. 213, quoniam uxorem ducere non sit στήσεσθαι sed θῆσεσθαι ἄκοιτιν, emendandum iudicat ἐνὶ θῆσεσθαι, quod receperunt Brunck. Beck. Sed id neque metricae rationes admittunt, neque sensus flagitat, non enim hoc dicit Iason, se eam domi in matrimonium ducturum, sed se eam, tanquam uxorem, in domo sua collocaturum esse, ut similiter mox v. 194.

99. παρὰ σχεδὸν Vat. A.

104. ἔβησαν Reg. A.

105. ὀρυμαγδὸς Vrat.

ἦεν ἀριστῆων· ἡ δ' ἔμπαλιν ἀτδδουσα
γαλή χειρας ἔτεινεν ἀμήχανος. αὐτὰρ Ἰήσων
θάρσυνέν τ' ἐπέεσσι, καὶ ἴσχανεν ἀσχαλώσαν.

- Ἦμος δ' ἀνέρες ὕπνον ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐβάλοντο
110 ἀγρόται, οἵτε κύνεσσι πεποιθότες οὐ ποτε νύκτα
ἄγχανρον κνώσδουσιν, ἀλενάμενοι φάος ἡοῦς,
μὴ πρὶν ἀμαλδύνῃ θηρῶν στίβον ἡδὲ καὶ ὁδμήν
θηρεῖν λευκῆσιν ἐνισκίψασα βολῆσιν·
τῆμος ἄρ' Αἰσονίδης κούρῃ τ' ἀπὸ νηὸς ἔβησαν
115 ποιήεντ' ἀνὰ χῶρον, ἵνα κριοῦ καλέονται
εὐναί, ὅδι πρῶτον κεκμηότα γούνατ' ἔκαμψεν,
νώτοισιν φορέων Μινυήιον νῆ' Ἀθάμαντος.
ἐγγύθι δ' αἰθαλόεντα πέλεν βωμοῖο θέμεθλα,
ὃν ῥά ποτ' Αἰολίδης Διὶ Φυξίῳ εἶσατο Φοῖξος,
120 ῥέξων κείνο τέρας παγχρόσειον, ὥς οἱ ἔειπεν
Ἑρμείας πρόφρων ξυμβλήμενος. ἐνθ' ἄρα τοὺς γε
Ἄργου φραδμοσύνησιν ἀριστῆες μεθέηκαν.
τῷ δὲ δι' ἀτραπιτοῖο μεθ' ἱερὸν ἄλσος ἵκοντο,
φηγρὸν ἀπειρεσίην διζήμενῳ, ἣ ἔπι κῶας
125 βέβλητο νεφέλῃ ἐναλίγκιον, ἥτ' ἀνιόντος
ἡελίου φλογερῆσιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσι.
αὐτὰρ ὁ ἀντικρὺ περιμήκεα τείνεται δειρὴν
ὀξύς αὐπνοιῖσι προῖδων ὄφεις ὀφθαλμοῖσιν
νισσομένους, ῥοίξει δὲ πελώριον· ἀμφὶ δὲ μακραί
130 ἡϊόνες ποταμοῖο καὶ ἄσπετον ἴαχεν ἄλσος.

108. τε ἔπεσσι Med. Reg. A.
109. ἐβάλλοντο Guelph. — Hunc cum duobus proximis versibus, Apollonii nomine non addito laudat Etymol. M. p. 14, 39 nulla lectionis diversitate.
110. ὃν τε Reg. A.
111. ἀλενόμενοι Brunck. sine libris, male.
112. ἀμαλδύνει Med. a m. 1.
113. ἐνισκίψασα Vatt. A. D. Med. — βολῆσιν Med. Vrat.
115. καλέωνται Guelph.
116. κεκμηότα Regg. tres, Vrat. Vind.
117. νώτοισι Med. Reg. E. Vrat. Vind. Brunck. Beck. male. — Μινυήιον vulg. contra μέτρον. Μινυήιον, quod ex conjectura reposuerat Hoelzlin., praebent Regg. quinque.

118. περὶ νηοῖο θέμεθλα Flor., mira varietas, quae in nullo codice comparet. — πέλε Brunck.
119. δείματο pro εἶσατο Regg. A. E. ex glossemate.
120. δέρας Guelph. Hoerstel.
121. Ἑρμῆεις Reg. D. Ἑρμείης Brunck. Beck. vid. ad II, 1145.
126. φλογεροῖσιν vulg. φλογερῆσιν Guelph. Regg. A. B. E. Vrat. Vind. Brunck. Beck.
127. γ' post ὁ male inseruerunt Brunck. Beck. v. ad III, 1317. — τείνατο ex uno Reg. D. male Brunck. Beck. Sequuntur imperfecta.
129. νισσομένους vulg. νεισομένους Med. Guelph. Reg. A. νισσομένους Vrat. Vind. Reg. D. Steph. Brunck. Beck.

- ἔκλυνον οἱ καὶ πολλὸν ἑκάς Τιτηνίδος Αἴης
Κολχίδα γῆν ἐνέμοντο παρὰ προχοῇσι Λύκοιο,
ὅστ' ἀποκιδνάμενος ποταμοῦ κελάδοντος Ἀράξεω
Φάσιδι συμφέρεται ἱερὸν ῥόον· οἱ δὲ συνάμφω
135 Κανκασίην ἄλαδ' εἰς ἐν ἐλαυνόμενοι προχέουσιν.
δεύματι δ' ἐξέγροντο λεχωῖδες, ἀμφὶ δὲ παισὶν
νηπιάχοις, οὔτε σφιν ὑπ' ἀγκαλίδεσσι ἴανον,
ῥοῖζω παλλομένοις χεῖρας βάλλον ἀσχαλώσσαι.
ὥς δ' ὅτε τυφομένης ὕλης ὕπερ αἰθαλόεσσαι
140 καπνοῖο στροφάλιγγες ἀπείριτοι εἰλίσσονται,
ἄλλη δ' αἰψ' ἑτέρῃ ἐπιτέλλεται αἶν ἐπιπρὸ
νειόθεν εἰλίγγοισιν ἐπήορος ἐξανιούσα·
ὥς τότε κεῖνο πέλωρον ἀπειρεσίας ἐλέλιξεν
ῥυμβόνας ἀζαλέρσιν ἐπηρεφείας φολίδεσσι.
145 τοῖο δ' ἐλίσσομένοιο κατόμματος εἶσατο κούρη,
ὕπνον ἀσσητῆρα, θεῶν ὕπατον, καλέονσα
ἠδείῃ ἐνοπῇ, θέλξαι τέρας· αὖε δ' ἀνασσαν
νυκτιπόλον, χθονίην, εὐαντέα δοῦναι ἐφορμήν.
εἶπετο δ' Αἰσονίδης πεφοβημένος, αὐτὰρ ὃ γ' ἤδη
150 οἴμῃ θελγόμενος δολιχὴν ἀνελύετ' ἄκανθαν

134. σὺν ἄμφω vulg. junctim Vrat. Brunck. Beck.

137. σφισιν Med. a m. 1.

138. ῥοῖζω Guelph. — βάλλον Vrat. Vind. Flor. Ald.

140. ἐλίσσονται Guelph.

141. δ' deest in ed. Brunck., vitio typoth. ut videtur.

142. εἰλιγμοῖσιν vel εἰλίγγῃσιν legendum judicat Piers. ad Moer. p. 196. Malim εἰλίγγοισιν, quod paene in textu dedissem; ei quam saepe librarii pro i, praesertim longo, scripserint notum est.

143. τότε κεῖνο Vrat. Vind. Reg. A., quod vulgato τότε ἐκεῖνο praetuli, quia et apud Homerum κεῖνος est forma frequentior, et apud Apollonium ἐκεῖνος praeter hunc locum nusquam legitur. — ἐλέλιξε Shaw. fortasse vitio typ., quod tamen lectore non monito recepit Brunckius, qui supra imperfecta in aoristos mutavit, et secutus est Beck. Codices omnes, praeter Vatt. B. D., habent vulgatae lectionem.

144. ἀζαλέοισιν Reg. D. — βολίδεσσιν Etymol. M. p. 706, 21, ubi hic versus laudatur.

145. κατ' ὄμματος Regg. A. C. D. E., quod receperunt Brunck. Beck. Sed ea lectio quum propter libros suspecta sit, e quibus fluxit, tum aliis de causis ferri nequit. Nam qui dixerit κατ' ὄμματος ἐλθεῖν in conspectum venire, scio neminem, deinde sensus pluralem certe ὀμμάτων postulat, postremo Apollonius non minus quam Homerus singularem vocabuli ὄμμα nusquam usurpat. Quod vero in reliquis libris omnibus legitur κατόμματος, quamquam hoc adverbium alibi non legitur, non est quod propterea deleamus, quum sit ex analogia linguae factum et idem fere quod ἐναντίον significans loci sensui aptissimum sit. Itaque accedat lexicis. — εἶσετο Vatt. A. C. Med. Vrat. Vind.

146. θεὸν Reg. A.

150. ἀνελύετ' vulg. ἀνελύετ' Vatt. A. D. Med. Guelph. Regg. quatuor, Vrat. Vind. Brunck. Beck.

- γηγενέος σπείρης μήκυνε δὲ μυρία κύκλα,
 οἷον ὅτε βληχροῖσι κυλινδόμενον πελάγεσσιν
 κύμα μέλαν κωφόν τε καὶ ἄβρομον· ἀλλὰ καὶ ἔμψης
 ὕψου σμερδαλέην κεφαλὴν μενέαινεν αἰέρας
 155 ἀμφοτέρους ὀλοῇσι περιπτύξαι γενύεσσιν.
 ἥ δέ μιν ἀρκεύθοιο νέον τετμηότι θαλλῷ
 βάπτουσ' ἐκ κυκεῶνος ἀκήρατα φάρμακ' αἰοδαῖς
 ῥαῖνε κατ' ὀφθαλμῶν· περὶ τ' ἀμφὶ τε νήριτος ὀδυρ
 φαρμάκου ὕπνον ἔβαλλε· γένυν δ' αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ
 160 θῆκεν ῥευσάμενος· τὰ δ' ἀπείρονα πολλὸν ὀπίσσω
 κύκλα πολυπρέμνοιο διέξ ὕλης τετάνυστο.
 ἔνθα δ' ὁ μὲν χρύσειον ἀπὸ δρυὸς αἰνυτο κῶας
 κούρης κεκλομένης· ἥ δ' ἔμπεδον ἐστηνῖα
 φαρμάκῳ ἔψηχεν θηρὸς κάρη, εἰσόκε δὴ μιν
 165 αὐτὸς ἐὼν ἐπὶ νῆα παλιντροπιάσθαι Ἰήσων
 ἦνωγεν, λείπεν δὲ πολύσκιον ἄλσος Ἄρης.
 ὥς δὲ σελήνην διχομήνιδα παρθένος αἰγλήν
 ὑψόθεν ἐξανέχουσιν ὑπωρόφιον θαλάμοιο
 λεπτατέρῳ ἐανῶ ὑποῖσχεται· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 170 χαίρει δερκομένης καλὸν σέλας· ὥς τότε Ἰήσων
 γηθόσυνος μέγα κῶας ἑαῖς ἐναεῖρατο χερσίν·
 καὶ οἱ ἐπὶ ξανθῇσι παρηΐσιν ἡδὲ μετώπῳ

151. ληγενέος Vind.

152. κυλινδόμενος Med. Vrat. Vind.,
sed in Vrat. suprascr. ν.

156. νόον Guelph.

157. ἐς κυκεῶνος inepte conjicit
Hoelzlin. — αἰοιδῇ Regg. A. E.

160. ἐρυσάμενος Vat. A.

163. ἐστηνῖα vulg. ἐστηνῖα Vatt.
A. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg.
quatuor, Brunck. Beck.

164. ἔψηχε Guelph. Regg. C. D.
Brunck. Beck. male.

166. ἦνωγε Regg. A. E. Brunck.
Beck. male. — λῖπεν Med. Guelph.
Vrat. Vind.

167. σελήνην Reg. A.

168. ἀνέχουσιν Vat. D. Med. Vrat.
Vind. Flor. — ὑπωρόφιος Regg.
quinque, quod admodum friget, re-
ceperunt tamen Brunck. Beck.

169. ἑῶα pro ἐανῶ Guelph.

170. δερκομένης Vat. C. a m. 2.
Med. a m. 2. Guelph., quod vulgato

δερκομένη recte praetulerunt Brunck.
Beck., hoc librariis debetur constru-
ctionem correcturis. Apte Brunck.
confert III, 1010 ἐγύθη δὲ οἱ ἐν-
δοθι θυμὸς αἰνῶ ἀειρομένης. cf.
Schaefer. ad Lambert. B. p. 51.

171. ἀναεῖρατο Guelph. (ἀναεῖρατο
teste Brunck.)

172. παρηΐσιν vulg., quod non
graecum est. παρειάσιν Regg. A. B.
C. E. Brunck., sed haec forma inaudita
quum non in melioribus libris legatur,
sed in Regiis, quos correctoris ma-
num expertos esse scimus, omnino
rejicienda est. Praeterea παρηΐσιν
conjicit Brunck., quod recepit Beck.,
et quum παρηΐάσι habeat Vrat., πα-
ρηΐάσιν Vat. D. et Vind., παρηΐσιν
et ipse dare non dubitavi, praesertim
cum haec vocabuli forma hujus aetatis
poetis maxime in usu sit ut Apollon. I,
791. II, 59. III, 831. 963. 1064. IV,
1066. Quint. Smyrn. IX, 372. Op-
pian. Cyneg. III, 214. Etiam supra

μαρμαρυγῇ ληνέων φλογὶ εἵκελον ἴξεν ἔρευθος.
ὅσση δὲ ῥινὸς βοὸς ἥμιος ἢ ἐλάφοιο

175 γίγνεται, ἦντ' ἀγρῶσται ἀχαιϊνέην καλέουσιν,
τόσσον ἔην πάντη χρύσειον ἐφύπερθεν ἄωτον.
βεβρίθει λήνεσβιν ἐπηρεφές· ἥλιθα δὲ χθῶν
αἰὲν ὑπὸ πρὸ ποδῶν ἀμαρύνσετο νισσομένοιο.
ἦτε δ' ἄλλοτε μὲν λαιῶ ἐπιειμένος ὦμω

180 αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο ποδηνεκές, ἄλλοτε δ' αὖτε
εἴλει ἀφασσόμενος· περὶ γὰρ δίεν, ὄφρα ἔ μὴ τις
ἀνδρῶν ἦε θεῶν νοσφίσσεται ἀντιβολήσας.

Ἦως μὲν ῥ' ἐπὶ γαῖαν ἐκιδνατό, τοὶ δ' ἐς ὅμιλον
ἴξον· θάμβησαν δὲ νέοι μέγα κῶας ἰδόντες

185 λαμπόμενον στεροπῇ ἵκελον Διός. ὦρτο δ' ἕκαστος
ψαῦσαι ἐελδόμενος δέχθαι τ' ἐνὶ χερσὶν ἐῆσιν.
Αἰδουίδης δ' ἄλλους μὲν ἐρήτνε, τῷ δ' ἐπὶ φᾶρος
κάββαλε νηγάτεον· πρύμνη δ' ἐνεείσατο κούρην
ἀνθέμενος, καὶ τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσιν ἔειπεν.

190 „Μηκέτι νῦν χάζεσθε, φίλοι, πάτρηνδε νέεσθαι.

III, 831 παρηϊάδας pro παρηϊδας
legitur in Med.

173. μαρμαρυγῇ Guelph. — γλη-
ναίων Guelph. ληναίων Vrat. Vind.
Flor. (qui error est frequens, v.
Toup. Emend. in Suid. III p. 225),
hinc prima syllaba absorpta ναίων
Brub. Basil. ληνέων non placet Be-
ckio, nescio qua de causa. — ἵκελον
Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.
ut semper. — ἔξεν Reg. A.

174. ὅσος Vatt. B. C. Regg. A. E.
Guelph. ed. Paris. Steph. Shaw. —
ἥννος Vatt. A. C.

175. γίγνεται Med. Vrat. Vind. et
ut videtur Regg. — ἀγρῶται Vat.
C. Med. Vrat. Flor. Ald. Brub. Basil.

177. λήναισιν Flor. Ald. Brub. Basil.

178. νισσομένοιο vulg. νεισσομέ-
νοιο Guelph. νισσομένοιο Reg. D.
Vrat. Vind. Brunck. Beck.

181. εἰλιά φρασσόμενος Vat. C.

182. ἦδὲ vulg. ἦε Reg. D. Brunck.
Beck., quod sensus postulat. — νο-
σφίσσεται Guelph. νοσφίζεται Schol.
Paris.

183. μὲν deest in Guelph.

184. ἐθάμβησαν Brunck. sine li-
bris et sine causa, nec monito lectore.

187. ἄλλους μὲν difficultatem mo-
vet, quia non statim perspicuum est,
quis reliquis opponatur, nam reli-
quos praeter sese, ut explicat Hoelz-
lin., ineptum est. Quare Rutgers.
var. lect. I p. 11 v. 185 emendavit
δ' Ἀναστός, ut ad hunc τῷ δὲ refe-
ratur et φᾶρος νηγάτεον de vellere
dictum sit, quod et ipsum ferri ne-
quit. Arnald. Lect. gr. p. 242 s. ἄλ-
λους in αὐτοὺς mutavit, quam emen-
dationem receperunt Brunck. et Beck.,
sensui sane accommodatam sed non
necessariam. Nam quae desideratur
oppositio inest in verbis πρύμνη δ'
ἐνεείσατο κ. ᾧ., quae vulgo male in-
telliguntur. Sensus est: reliquos qui-
dem prohibuit, velleri autem pallium
injecit, idque in puppi collocavit et
virginem tanquam custodem appo-
suit, ita ut reliquis opponatur Medea;
nam ἄλλους pro τοὺς ἄλλους positum
est, v. ad I, 910.

188. κάββαλλεν Vind. — ἀνεείσα-
το vulg. ἐν κείσατο Reg. A. ἐγκείσα-
το Reg. E. ἐνεείσατο Vatt. C. D. Med.
Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. C. D.
Brunck. Beck.

190. χάζεσθαι Vind. φράζεσθε var.
lect. ap. Scholl.

- „ἤδη γὰρ χρεῖα, τῆς εἵνεκα τήνδ' ἀλεγεινὴν
 „ναυτιλὴν ἔτλημεν οἷζυι μοχθίζοντες,
 „εὐπαλέως κούρης ὑπὸ δήνεσι κεκράανται.
 „τὴν μὲν ἐγὼν ἐθέλουσαν ἀνάξομαι οἴκαδ' ἄκοιτιν
 195 „κουριδίην· ἀτὰρ ὕμεις Ἀχαιῖδος οἶά τε πάσης
 „αὐτῶν θ' ὕμειων ἐσθλὴν ἐπαρωγὸν ἐοῦσαν
 „σῶετε. δὴ γὰρ πον μάλ' ὀτομαι εἰσιν ἐρύξων
 „Αἰήτης ὁμάδῳ πόντονδ' ἕμεν ἐκ ποταμοῖο.
 „ἀλλ' οἱ μὲν διὰ νηὸς ἀμοιβαδὶς ἀνέρος ἀνὴρ
 200 „ἐξόμενος πηδοῖσιν ἐρέσσετε· τοὶ δὲ βοεΐας
 „ἀσπίδας ἡμίσεες, δῆτων θοὸν ἔχουα βολαῶν,
 „προσχόμενοι νόστῳ ἐπαμύνετε. νῦν ἐνὶ χερσὶν
 „παίδας ἐοὺς πάτρην τε φίλην γεραροῦς τε τοιῆας
 „ἴσχομεν· ἡμετέρῃ δ' ἐπερείδεται Ἑλλάς ἐφορμῇ
 205 „ἥε κατηφείην, ἥ καὶ μέγα κῦδος ἀρέσθαι.“
 „Ὡς φάτο· δύνε δὲ τεύχε' ἀρήϊα· τοὶ δ' ἰάχῃσαν
 θεσπέσιον μεμαῶτες. ὁ δὲ ξίφος ἐκ κολεοῖο
 σπασσάμενος πρυμναῖα νεῶς ἀπὸ πείσματ' ἔκοψεν.
 ἄγχι δὲ παρθενικῆς κεκορυθμένος ἰδυντῆρι
 210 Ἀγκαίῳ παρέβασκεν· ἐπείγετο δ' εἰρεσίῃ νηῦς
 σπερχομένων ἄμοτον ποταμοῦ ἄφαρ ἐκτὸς ἐλάσσαι.
 Ἦδη δ' Αἰήτῃ ὑπερήνορι πᾶσι τε Κόλχοις
 Μηδείης περίπυστος ἔρως καὶ ἔργα τέτυκτο.
 ἔς δ' ἀγορὴν ἀγέροντ' ἐνὶ τεύχεσιν· ὅσα τε πόντου
 215 κύματα χειμερίοιο κορύσσεται ἐξ ἀνέμοιο,
 ἥ ὅσα φύλλα χαμαῖζε περικλαδέος πέσεν ὕλης

193. ὑποδῆνεσι Vat. D.

195. Ἀχαιῖδες Med. a m. 1. Ἀχεῖ-
δες Guelph.

196. ἐσθλὴν omittunt Vatt. A. B. C. D. Guelph., ex his Vat. C. et Guelph. initio versus addunt γαίης, ut dubitari non possit, quin versus ex priorē recensione ita lectus sit: γαίης αὐτῶν θ' ὕμειων ἐπαρωγὸν ἐοῦσαν. Facile intelligitur meliora esse, quae postea dedit poeta.

199. ἄλλοι μὲν vulg. ἄλλη μὲν Regg. A. C. ἀλλ' οἱ μὲν Guelph. Reg. D., quod recte praetulerunt Brunck. Beck. — ἀμοιβηδὶς Reg. A.

200. ἐρέσσετε Med. a m. 1.

201. θοῶν Vind. — αἶχμα Vatt. A. D. Med.

202. θ' male omisit Brunck., cui

frigide insertum videtur. — χερσὶν Med.

203. φίλοι commatibus inclusum Med. Vrat. Vind. Flor., quod deterius est vulgato.

204. δὲ ἐπερείδεται Vrat. Vind. — ἐφετμῇ Guelph.

205. Versus deest in Guelph.

206. δύνε τε ex conj. Brunck. Beck. sine causa.

208. σπασσάμενος Vatt. A. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. — νεὸς Guelph.

210. ναῦς Regg. A. E.

211. ἐλάσαι Vrat. Vind.

213. ἔργ' ἐτέτυκτο vulg. Vid. ad II, 1072.

214. ὅσα Vind.

- φυλλοχόῳ ἐνὶ μηνί· τίς ἂν τάδε τεκμήραιτο;
ὥς οἱ ἀπειρέσιοι ποταμοῦ παρεμέτρεον ὄχθας,
κλαγγῇ μαιμώνωντες· ὁ δ' εὐτύκῳ ἐνὶ δίφρῳ
220 Αἰήτης ἵπποισι μετέπρεπεν, οὓς οἱ ὅπασθεν
Ἥελιος, πνοιῇσιν ἐειδομένους ἀνέμοιο·
σκαίῃ μὲν ῥ' ἐνὶ χειρὶ σάκος δινωτὸν αἶρων,
τῇ δ' ἑτέρῃ πύκην περιμήκεα· παρ δέ οἱ ἔγχος
ἀντικρὺ τετάνυστο πελώριον. ἥνία δ' ἵππων
225 γέντο χεροῖν Ἄψυρτος. ὑπεκπρὸ δὲ πόντον ἔταμνευ
νῆς ἥδη κρατεροῖσιν ἐπειγομένη ἐρέτησιν
καὶ μεγάλου ποταμοῖο καταβλώσκοντι ῥεέθρῳ.
αὐτὰρ ἄναξ ἄτῃ πολυπήμονι χεῖρας αἶρας
Ἥελιον καὶ Ζῆνα, κακῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων,
230 κέλετο· δεινὰ δὲ παντὶ παρασχεδὸν ἤπυε λαῶ·
„Εἰ μὴ οἱ κούρην αὐτάργετον ἢ ἀνὰ γαίαν,
„ἢ πλωτῆς εὐρόντες ἔτ' εἰν ἁλὸς οἴδματι νῆα
„ἄξουσιν, καὶ θυμὸν ἐνιπλήσει μενεαίνων
„τίσασθαι, τάδε πάντα δαήσονται κεφαλῇσιν
235 „πάντα χόλον καὶ πᾶσαν ἐὴν ὑποδέγμενοι ἄτην.“
Ὡς ἔφατ' Αἰήτης· αὐτῷ δ' ἐνὶ ἡματι Κόλχοι
νῆας τ' εἰρύσαντο καὶ ἄρμενα νηυσὶ βάλοντο,
αὐτῷ δ' ἡματι πόντον ἀνήϊον· οὐδέ κε φαίης
τόσσον νηῖτην στόλον ἔμμεναι, ἄλλ' οἰωνῶν
240 ἱλαδὸν ἄσπετον ἔθνος ἐπιβρομέειν πελάγεσιν.
Οἱ δ' ἀνέμου λαιψηρὰ θεῆς βουλῇσιν αἴεντος

219. μαιμώνωντες Guelph. μαιμώνοντες Regg. quatuor, quod receperunt Brunck. et Beck., vix recte, ex his praesertim libris. Apud Homerum μαιμώνωσα quidem et μαιμώνωσι legitur, sed non μαιμώνουσα et μαιμώνουσι, et apud Nostrum II, 269 libri omnes in μαιμώνωσαι consentiunt et infra v. 1544 vulgo quidem legitur μαιμώνοντι, sed libri complures alteram formam praebent. Itaque hic quoque vulg. lectionem revocavi. — εὐποιήτῳ Reg. A. et alii Regg. ex glossmate.

220. ὅπασθεν Med. a m. 1. ὅπασεν Flor. Brub. Basil.

221. ἐρειδομένους Guelph.

222. ῥ' deest in Flor. — δεινωτὸν Med.

225. πόντων Reg. A.

228. πολυπήμονας Guelph.

230. πάντῃ Flor. πάντα Brub. Basil.

231. ἀναγκαῖαν Vind.

232. ἄξουσι Vrat. Vind. Regg. A. C. D. E. Flor. Ald. Brub. Basil. Hoelzlin. Brunck. Beck. — ἐνιπλήσει codd. et edd. veteres omnes. ἐνιπλήσει tacite reposuit Brunck., tacite recepit Beck., sed recte: praepositionum ἐνί, et ἐπί confusio frequentissima est.

234. Notabilis est constructio media inter orationem obliquam et rectam, debebat enim esse δαήσεσθαι.

235. ὑποδεύμενοι Med.

237. εἰρύσαντο vulg., quod correxit Brunck. — βάλλοντο Vind.

240. ἱλαδὸν Med.

Ἥρης, ὄφρ' ὤκιστα κακὸν Πελλας δόμοισιν
Αἰαίη Μήδεια Πελασγίδα γαῖαν ἵκηται,
ῥοῖ ἐνὶ τριτάτῃ πρυμνήσια νηὸς ἔδρσαν

245 Παφλαγόνων ἀκταῖσι πάροιθ' Ἄλνος ποταμοῖο.
ἡ γὰρ σφ' ἐξαποβάντας ἀρέσασθαι θυνέσσειν
ἠνώγει Ἐκάτην. καὶ δὴ τὰ μὲν, ὅσσα θυγλὴν
κούρῃ πορσανέουσα τιτύσκετο, μήτε τις ἴστωρ
εἴη, μήτ' ἐμὲ θυμὸς ἐποτρύνειεν αἰεδεῖν.

250 ἄξομαι αὐδῆσαι· τό γε μὴν ἔδος ἐξέτι κείνου,
ὃ ῥα θεᾷ ἥρωες ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἔδειμαν,
ἀνδράσιν ὀπιγόνοισι μένει καὶ τῆμος ἰδέσθαι.

Αὐτίκα δ' Αἰσονίδης ἐμνήσατο, σὺν δὲ καὶ ὅλλοι
ἥρωες, Φινῆος, ὃ δὴ πλόον ἄλλον ἔειπεν

255 ἐξ Αἴης ἔσσεσθαι· ἀνώϊστος δὲ τέτυκτο
πᾶσιν ὁμῶς. Ἄργος δὲ λιλαιομένοις ἀγόρευσεν.

„Νισσόμεθ' Ὀρχομενὸν, τὴν ἔχραεν ὕμμι περῆσαι
„νημερτῆς ὅδε μάντις, ὅτῳ ξυνέβητε πάροιθεν.
„ἔστιν γὰρ πλόος ἄλλος, ὃν ἀθανάτων ἱερῆς

260 „πέφραδον, οἷ Θήβης Τριτωνίδος ἐκγεγάσιν.
„οὐπω τίρρεα πάντα, τάτ' οὐρανῷ εἰλίσσονται,

243. ἵκοιτο ex inutili conjectura
Brunck. Beck., vid. ad I, 17.

244. ἐν vulg. ἐνὶ, quod postulat
metrum, ex Reg. D. dederunt Brunck.
Beck.

245. ἀκτῆσι ex uno Reg. D. Brunck.
Beck.

246. ἐξαποβάντες Vatt. A. C. et
Med. a m. 1.

247. θυγλῇ vulg. ex errore, quem
saepissime jam observavimus. Sensus
accusativum flagitat, quem ex Reg.
D. dederunt Brunck. Beck.

248. πορσανέουσα Brunck. ex con-
jectura, sine causa.

250. τόδε Vat. A. Vrat. Vind. Flor.
Brub. Basil. — μιν Vrat. Vind.

251. ὁ ῥα vulg. ut semper. ὃ ῥα
Reg. E. Brunck. Beck. — ῥιγμῖσιν
Med.

253. ὅλλοι Vrat. Vind.

255. ἔσσεσθαι Vrat. Vind. — δ'
ἐτέτυκτο ex Regg. A. D. E. Brunck.
Beck. male, vid. ad II, 1072.

256. λιλαιομένοις Vrat.

257. νισσόμεθ' ἐς Ὁ. Vatt. A. B.
C. D. Med. Vrat. Vind. νισσόμεθ' ἐς

Ὁ. marg. Vrat. νεισόμεθ' Ὁ.
Guelph. Flor. Steph. νένυμεθ' ἐς Ὁ.
Regg. quinque, Ald. Paris. Brub.
Basil. Hoelzlin. Shaw. Brunck. Beck.
Perspicuum est antiquam lectionem
fuisse νεισόμεθ' vel νισσόμεθ' Ὀρ-
χόμενον, sine praepositione, id quod
apud hoc genus verborum saepissime
factum esse notissimum est. Quod
quum aegre ferrent librarii, addita
praepositione nata est altera lectio
νεισόμεθ' ἐς Ὁ., sed ea metro re-
pugnabat, quare corrector metricus,
cujus manum in Regiis codd. agnoscere
saepē vidimus, tertiam lectionem ex
conjectura finxit. Hanc vero ne sen-
sus quidem admittit, nam indicativus
praesentis νένυμεθα ferri nequit, νισ-
σόμεθα vero, sive id futurum habeas
sive praesens futuri vi positum (v.
Buttm. gr. ampl. p. 384 s.), sensui
accommodatum est. Itaque revocavi
antiquam lectionem. — τῇ Guelph.

259. ἔστι vulg. ἔστιν Med. Brunck.
Beck.

260. ἐγγεγάσιν Med. a m. 1. ἐκ-
γεγάσιν Guelph.

261. τήρεα Flor. Ald.

- „οὐδέ τί πω Δαναῶν ἱερὸν γένος ἦεν ἀκοῦσαι
 „πενθομένοις· οἳ δ' ἔσαν Ἀρκάδες Ἀπιδανῆς,
 „Ἀρκάδες, οἳ καὶ πρόσθε Σεληνάης ὑδέονται
 265 „ζῶειν, φηγὸν ἔδοντες ἐν οὔρεσιν· οὐδὲ Πελασγίς
 „χθὼν τότε κυδαλίμοισιν ἀνάσσετο Δευκαλίδῃσιν,
 „ἦμος ὅτ' ἡερίη πολυλήϊος ἐκλήϊστο
 „μήτηρ Αἴγυπτος προτερηγενέων αἰζηῶν,
 „καὶ ποταμὸς Τρίτωνος ἐὺῤῥοος, ᾧ ὑπο πᾶσα
 270 „ἄρδεται ἡερίη· Διόθεν δέ μιν οὐ ποτε δεύει
 „ὄμβρος· ἄλλῃς προχοαῖσι δ' ἀνασταχύουσιν ἄρουραι.
 „ἐνθεν δὴ τινα φασὶ πέριξ διὰ πᾶσαν ὁδεῦσαι
 „Εὐρώπην Ἀσίην τε, βίη καὶ κάρτεϊ λαῶν
 „σφαυιτέρων θάρσει τε πεποιδότα· μυρία δ' ἄσθη
 275 „νάσσαι' ἐποικόμενος, τὰ μὲν ἧ ποθι ναιετάουσιν,

262. Δαναὸν Reg. A.

264. Laudat hunc versum Schol. ad Aristoph. Nub. 397.

267. ἔτ' ἡερίη vulg. ὅθ' ἡερίη Vatt. A. B. C. D. marg. Vrat. ὅτ' ἡερίη Med., ubi correctum a m. 2 ἡερίη. ὅτ' ἡερίη Vind. ὅτε ῥῆι Vrat. δ' ὅτ' ἡερίη Reg. A. ὅτ' ἡερίη Guelph. Regg. B. C. D. E. Etymol. M. loco mox laudando, Brunck. Beck. De ἦμος ὅτε vid. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 367. — ἐκέλευστο Reg. A. — In Etymol. M. p. 421, 14, ubi hic versus cum sequente laudatur, ἡερίη littera majuscula scribitur, quod verum mihi videri ad v. 270 monebo.

268. προτερηθινέων Ald. Brub. Basil.

269. Τρίτων εὐροος Guelph. Τρίτων εὐῤῥοος Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Flor., quod quum metro non satisfaceret, Τρίτων καλλιῤῥοος ex emendatione, ut videtur, dedit Ald., quod transiit in edd. Brub. Basil. Steph. Hoelzlin. Shaw. Sed Regg. quinque praebent Τρίτωνος εὐῤῥοος, quod recepi. Τρίτωνος εὐροος ex more dederunt Brunck. Beck. Attamen cum in solis his suspectae fidei libris reperiatur haec lectio, vehementer vereor, ne et ipsa sit metrica librarii correctio, et vera lectio fortasse sit Τρίτων ἡῤῥοος, quae neglecta est a librariis, quia alibi haec adjectivi forma, quantum scio, non legitur.

270. ἄρδεται Flor. — ἡερίη Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Med. a m. 1. ἡερίη vix sanum visum est Beckio, neque potuit aliter, quum male vertetur nigra. Mihi quidem et hic et v. 267 littera majuscula ἡερίη scribendum videtur, quod antiquum Aegypti nomen fuisse testantur Etymol. M. v. ἡερίη. Hesych. et Steph. Byz. s. v. αἰρία, sive ab ἀήρ, sive ab Αἰρία, Aegypti matre, v. Steph. Byz. s. v. Αἴγυπτος. Ejusmodi nomine uti decuit poetam eruditionis speciem prae se ferentem, eoque usum esse eo verisimilius est, quod et Nili antiquissimo nomine Triton utitur.

271. In edd. Steph. Hoelzlin. Shaw. post ἄλλῃς interpungitur, quod propter praecedens οὐποτε falsum est. Interpunctionem post ὄμβρος, quam exhibent codd. et edd. veteres atque commendant Scholl., revocavit Brunckius. Sed idem male ex Regg. quatuor dedit προχοαῖς ἀν. sequente Beckio. Vulgatum praestant codd. reliqui omnes, nisi quod in Vatt. A. B. C. D. προχοαῖς ἰδ' legitur. Commovit Brunckium, ut videtur, δέ tertio loco positum, quod fortasse etiam Stephanum ad falsam interpunctionem adduxit, in quo jam nemo offendit. — ἀνασταχύουσι Vrat.

274. σφαυιτέρω Guelph.

275. ἐπαχόμενος Guelph. cum gl. κρατῶν. — οὐ ποθι Vatt. A. D. Vrat. Vind. Guelph. — De ναιετάουσιν

- „ἦε καὶ οὐ· πούλῳς γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰών.
 „Αἰά γε μὴν ἔτι νῦν μένει ἔμπεδον νίωνοί τε
 „τῶνδ' ἀνδρῶν, οὓς ὅς γε καθίσσατο ναιέμεν Αἴαν.
 „οἱ δὲ τοι γραπτὺς πατέρων ἔθεν εἰρύνονται
 280 „κῆρυβας, οἷς ἐνὶ πᾶσαι ὁδοὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
 „ὑγρῆς τε τραφερῆς τε πέριξ ἐπινισσομένοισιν.
 „ἔστι δέ τις ποταμός, ὕπατον κέρας Ὠκεανοῖο,
 „εὐρύς τε προβαθὺς τε καὶ ὀλκάδι νηϊ περῆσαι·
 „Ἴστρον μιν καλέοντες ἑκάς διετεκμήραντο·
 285 „ὅς δὲ τοι τέως μὲν ἀπείρονα τέμνεται ἄρουραν
 „εἰς οἶος· πηγαὶ γὰρ ὑπὲρ πνοιῆς Βορέαιο
 „Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσιν ἀπόπροθι μορμύρουσιν.
 „ἄλλ' ὅποταν Θρηκῶν Σκυθέων τ' ἐπιβήσεται οὐρούς,

σιν ad urbes relato vid. Eustath. ad II. II., 626.

276. πολὺς Vrat. Vind.

278. ὄγε vulg. contra metrum. ὅς γε ex conjectura Brunck. Beck.

279. Et hic et mox v. 285 δ' ἥτοι scribendum putat Herm. ad Hom. H. in Ven. 226, de quo vid. ad III., 958. Nostro quidem loco facilius admitti possit, quum non relativum sit οὗ, ut vulgo scribitur, sed demonstrativum οἷ, quod in textu dedi. — τοι omittit Vrat. — γραπτὺς vulg., quod nihil est, quare γραπτὺς dederunt Brunck. Beck. Sed sensum non video. Scholl. explicant νόμους et addunt νόμους οὖν φησὶ καὶ στήλας παρ' αὐτοῖς εἶναι. Sed unde illud καὶ? et quomodo omnino de legibus hic sermo esse potest? Brunckius κῆρυβας dicit ἐπεξηγητικῶς ad γραπτὺς additum esse, sed neque sic qui sensus sit video. Itaque dubitari vix posse videtur, quin γραπτὺς, (verbum per se apud poetam epicum suspectum et hac maxime significatione, sive scriptum sive legem interpreteris) corruptum sit, et adjectivum in eo lateat; eoque ducunt codicum lectiones, nam γραπτὰς habent Vatt. A. B. C. D. Guelph. γραπτὺς Vrat. et alii fortasse plures. Variasse igitur libri antiquitus videntur inter γραπτὰς et γραπτὺς, quum κῆρυβας sit utriusque generis, neque dubitavi propter sequens οἷς rescribere γραπτὺς quod una litterula

deleta corruptum est. Et γραπτὺς κῆρυβας scripsit jam Gesnerus, ut videtur ex conjectura, in Praelect. I de navigationibus extra columnas Herculis, quae Hermanni Orpheo adjecta est, p. 620. — ἐνθεν Vind. omittit Guelph. — ἀνείρυνονται Guelph. εἰρύνοντο Reg. E.

280. ἔασιν Guelph.

281. ἐπινισσομένοισιν vulg. ἐπινισσομένοισιν Guelph. ἐπινισσομένοισιν Reg. D. ἐπινισσομένοισιν Vrat. Vind. Brunck. Beck.

282. ὕπατον Vind. — κέρας Ὠκεανοῖο habet Hesiod. Theog. 787 et apud Apollon. Lex. Homer. v. Φοῖβος.

283. εὐρῆς Vind. — προβατῆς Med.

285. εἴως Guelph.

286. ὑπὲρ πνοιαῖς Guelph. ὑπαί πνοιῇ Reg. D. ὑπὲρ πνοιᾶς ex conjectura Brunck. Beck., quos nescio quid ad mutandum impulerit, nam neque ὑπὲρ cum genitivo ultra significans, neque singularis πνοιῆς habet, quod offendere possit.

287. Transtulit in suum usum Dionys. Perieg. v. 315 Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσιν διάνδιχα μορμύρουσιν.

288. ὅπου ἂν Vrat. — Θρηκῶν vulg., quod correxit Dorvill. Vann. crit. p. 386, quem secuti sunt Brunck. et Beck. — ἐπιβήσεται Regg. quinque, quod non erat cur praeferrent Brunck. et Beck. — ἄρης pro οὐρούς Vatt. C. D.

- 290 „ἐνθα διχῇ τὸ μὲν ἐνθα μετ’ Ἴονίην ἄλα βάλλει
 „τῇδ’ ὕδαρ, τὸ δ’ ὀπισθε βαθὺν διὰ κόλπον ἦσι
 „σχιζόμενος πόντου Τρινακρίου εἰσανέχοντα,
 „γαίῃ ὃς ὑμετέρῃ παρακέκλιται, εἰ ἐτεὸν δὴ
 „ὑμετέρης γαίης Ἀχελώϊος ἐξανήσιν.“
 295 Ὡς ἄρ’ ἔφη τοῖσιν δὲ θεὰ τέρας ἐγγυάλιξεν
 αἴσιον, ᾧ καὶ πάντες ἐπενφήμησαν ἰδόντες
 στέλλεσθαι τήνδ’ οἶμον. ἐπιπρὸ γὰρ ὀλκὸς ἐτύχθη
 οὐρανής ἀκτῖνος, ὅπῃ καὶ ἀμεύσιμον ἦεν.

289. Magna inest in hoc loco difficultas, quam nemo editorum praeter Flanginium animadvertit. Quum enim dicendum sit, Istrum in duas partes divisum alteram in Pontum Euxinum emittere, alteram in mare Adriaticum, poeta prius brachium dicit μετ’ Ἴονίην ἄλα effluere; his verbis vero eum nihil aliud nisi Pontum Euxinum significare velle, elucet ex adjectis ἐνθα et τῇδε. Quis vero unquam Pontum Euxinum audivit mare Ionium vocari? propterea igitur Flanginius Ἴονίην in Ἀχελώϊην mutandum esse iudicavit. Quod quum, etsi ad sensum est bonum, tamen ex litterarum dissimilitudine parum probabile sit, tum obstare ei videtur alter locus v. 308, qui et Flanginium fugit, ubi iterum πόντοιο Ἰονίοιο ita positum est, ut non aliter ac de Ponto Euxino accipi possit. Ex Scholiastis nihil auxilii; illi enim ad locum priorem Istrum partim in Adriaticum partim in Pontum effluere dicunt, quasi hujus nomen in textu invenissent, deinde ad v. 291 narrant, Apollonium novi aliquid dicturum finxisse, alterum Istri brachium iterum in duas partes dividi, quarum altera in Adriaticum, altera in Tyrhenicum mare effluat (hoc perspicue ad explicandum illud Ionium mare pertinet, sed ita ineptum est, et a poetae verbis ita recedit, ut nihili faciendum sit); ad posteriorem vero locum Ἰόνων πόντον pro mari Adriatico positum esse dicunt, quod sensus non permittit. Gerhard. p. 81 Ionium mare nullo pacto pro Ponto poni posse, ideoque et Ἴονίην et Ἰονίοιο corruptum, et altero loco ἠώην, altero ἠώοιο legendum esse

judicat, quemadmodum supra II, 745 ἄλα ἠώην de Ponto Euxino dixerit poeta. Corrupta esse illa vocabula neque ego dubito, de emendatione ambigo; illud certum videtur, in vocabulis Ἴονίην et Ἰονίοιο rarius aliquod et doctius Ponti nomen latere.

290. Hermann. ad Hymn. H. in Cer. v. 381 τῆλοῦ ὕδαρ legendum iudicat, ne ὕδαρ primam in thesi producat contra usum Homericum. Sed ejus abusus plura exempla affert Spitzner. de vers. her. p. 23, idque sibi permisisse Apollonium probabile est etiam ex vocabulo Ἀρης, cujus primam in thesi Homerus semper corripit, Apollonius II, 991. III, 183 producit. Sed illud τῇδε per se etiam suspectum est, abundat enim praegresso ἐνθα (quod Beckius male vertit inde), neque dubito igitur, quin τῇδ’ ὕδαρ scribendum sit, errore ex litterarum Δ et Α similitudine nato.

291. σχιζόμενον Regg. tres, ad quam lectionem fortasse referenda est Scholiastarum explicatio supra commemorata. — Τρινακρίου Guelph.

292. ἡμετέρῃ vulg. invito sensu. ὑμετέρῃ recte Vrat. Regg. A. B. E. var. lect. ap. Schol. Flor. Brunck. Beck. — παρακέκλιται, εἰ ἐτεὸν γε Guelph.

293. ἡμετέρης Regg. D. γαίης ὑμετέρης legunt Regg. quatuor, quem ordinem vocabulorum receperunt Brunck. Beck., scilicet ut vitetur hiatus — ἐξανήσιν Guelph.

294. τοῖσι Vatt. A. C. Vrat. Reg. C. Flor. Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck. Reliqui libri habent τοῖσιν, quod revocavi.

296. ἐπὶ πρὸ Vat. A.

297. ὅποι Reg. A. — καὶ μόρσι-

γηθόσυνοι δὲ Λύκοιο κατ' αὐτόθι παῖδα λιπόντες
λαίφεσι πεπταμένοισιν ὑπεῖρ ἄλα ναυτίλλοντο,
300 οὔρεα Παφλαγόνων θηεύμενοι. οὐδὲ Κάρραμβιν
γνᾶμψαν, ἐπεὶ πνοιαί τε καὶ οὐρανίου πυρὸς αἶγλη
μεῖνεν, ἕως Ἰστροιο μέγαν ῥόον εἰσαφίκοντο.

Κόλχοι δ' αὖτ' ἄλλοι μὲν, ἐτώσια μαστεύοντες,
Κυανέας Πόντοιο διὲκ πέτρας ἐπέρῃσαν.
305 ἄλλοι δ' αὖ ποταμὸν μετεκίαθον, οἷσιν ἄνασθεν
Ἀψυρτος, Καλὸν δὲ διὰ στόμα πείρε λιασθεῖς.
τῷ καὶ ὑπέφθη τούς γε, βαλὼν ὑπὲρ αὐχένα γαίης,
κόλπον ἔσω πόντοιο πανέσχατον Ἰονίοιο.

Ἰστροῦ γάρ τις νῆσος ἐέργεται οὔνομα Πεύκη,
310 τριγλώχιν, εὖρος μὲν ἐς αἰγιαλοὺς ἀνέχουσα,
στεινὸν δ' αὖτ' ἀγκῶνα ποτὶ ῥόον· ἀμφὶ δὲ δοιαί
σχίζονται προχοαί. τὴν μὲν καλέουσι Νάρηκος·
τὴν δ' ὑπὸ τῇ νεάτῃ, Καλὸν στόμα. τῇ δὲ διαπρὸ
Ἀψυρτος Κόλχοι τε θοώτερον ὠρμήθησαν.

315 οἱ δ' ὑפוῦ νήσοιο κατ' ἀκροτάτης ἐνέοντο
τηλόθεν. εἰαμεναῖσι δ' ἐν ἄσπετα πῶεα λείπον
ποιμένες ἄγραυλοι νηῶν φόβῳ, οἷά τε θῆρας
ὀσδόμενοι πόντον μερακῆτεος ἐξανιόντας.

οὐ γάρ πω ἄλλας γε πάρος ποθὶ νῆας ἴδοντο
320 οὔτ' οὖν Θρηῖξιν μιγάδες Σκύθαι, οὔτε Σίγυνοι,

μον vulg. sensu non apto. καὶ ἀμεύ-
σιμον dat Etym. M. p. 82, 11 Apollonii
nomine addito, quod ad hunc locum
pertinere et in textum recipiendum
esse recte vidit Ruhnck. epist. crit. p.
289. Secuti eum sunt Brunck. et Beck.

298. Λιθόσιο Vrat. Vind. marg.
Reg. A. — καταντόθι vulg. κατ'
αὐτόθι codd. ut videtur omnes,
Steph. Brunck. Beck.

299. λαίφεσι Vind.

302. μέινεν Guelph. — εἰσαφίκοντο
Flor.

303. δ' αὖ ἄλλοι Regg. D. E. Flor.
Ald. Brub. Basil. δὴ τ' ἄλλοι Guelph.

308. παρέσχατον Med. a m. 1.
Guelph. Regg. nonnulli, ed. Paris.
παρ' ἔσχατον Vatt. A. B. C. D. Vrat.
Vind. Reg. A. cf. Dorvill. ad Charit.
p. 329. — De corrupto vocabulo
Ἰονίοιο ad v. 289 sermo fuit.

311. περὶ ῥόον Vatt. A. C.

312. καλέουσιν ἄρηκος vulg. κα-
λέουσιν ἄρης Regg. A. B. C. D.
Brub. Basil. καλέουσι Νάρηκος con-
jecit Hoelzlin., quod recepi cum
Brunck. et Beck., hoc enim nomen
confirmant Arrhian. Peripl. Plin. hist.
nat. IV, 24. Ammian. Marcell. XXII, 8.

313. τῇδε Brunck. Beck. male. —
διὰ πρὸ Vat. A.

315. ὑπ' ἀκροτάτης Regg. tres.

316. εἰαμενῇσι Brunck. ex con-
jectura, Beck. ex Vat. D. — μῆλα
pro πῶεα Vatt. A. B. C. D.

319. τε pro γε Reg. A. — ποθε
Regg. A. C. E. ποτε Regg. B. D., quod
sine causa receperunt Brunck. Beck.

320. οὐδὲ Med. Reg. A. Vrat. —
Σίγυνοι vulg. Σίγυνοι Vat. D. Med.
a m. 1. Reg. A. B., quod cum Brunck.
Beck. recepi.

- οὐτ' αὖ Γρανκένιοι, οὐδ' οἱ περὶ Λαύριον ἤδη
Σίνδοι ἐρημαῖον πεδῖον μέγα ναιετάοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ Ἄγγουρον ὄρος, καὶ ἄπωθεν ἑόντα
Ἄγγούρου ὄρεος σκόπελον παρὰ Κανλιακοῖο,
325 ὃ περὶ δὴ σκίζων Ἴστρος ῥοόν ἔνθα καὶ ἔνθα
βάλλει ἄλως πεδῖον τε τὸ Λαύριον ἡμεῖψαντο,
δὴ ῥα τότε Κρονίην Κόλχοι ἄλαδ' ἐκπρομολόντες
πάντη, μὴ σφε λάθοιεν, ὑπετμήξαντο κελεύθους.
οἱ δ' ὀπιθεν ποταμοῖο κατήλυθον, ἐκ δ' ἐπέρησαν
330 δοιὰς Ἀρτέμιδος Βρυγηΐδας ἀγχόθι νήσους.
τῶν δ' ἦτοι ἑτέρη μὲν ἐν ἱερὸν ἔσκεν ἔδεθλον·
ἐν δ' ἑτέρῃ, πληθὺν πεφυλαγμένοι Ἀψύρτοιο,
βαῖνον· ἐπεὶ κείνας πολέων λίπον ἔνδοθι νήσους
αὕτως ἀξόμενοι κούρην Διός· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
335 στεινόμεναι Κόλχοισι πόρους εἵρυντο θαλάσσης.

321. οὐτ' οὖν Γρ. vulg., quod falsum est, quum nusquam duplex οὐτ' οὖν sibi respondeat. οὐτ' αὖ Regg. A. C. E., quod recepit Beck., itemque Vatt. C. D., ex quibus οὐτ' αὖ ad versum praecedentem per errorem ut videtur refert editor Italus. Itaque hoc recepi, quamquam verisimilius est simplex οὐτε legendum esse quod alii librarii, oculis ad versum praecedentem aberrantes, in οὐτ' οὖν mutarunt, alii metro caventes in οὐτ' αὖ.

323. ἐπεὶ τ' Ἄγγουρον vulg., quod quum nihil sit, ἐπεὶ τᾷγγουρον dedit Brunck., quem sequitur Beck. Sed recte crasin illam improbat Spitzner. de vers. her. p. 177, qui ἐπεὶ τ' Ἀ. emendatio censet. Sed haec non est emendatio, nam quam vulgatam dixi lectionem, ea inde a Stephano demum in edd. legitur, in Vrat. autem (et aliis, opinor, codd.) Flor. Ald. Brub. Basil. illud ipsum legitur αὐτὰρ ἐπεὶ τ' Ἀ. At id ferri non potest, nam apodosis, quae a verbis δὴ ῥα τότε incipit, postulat, ut antecedit ἐπεὶ. Neque Spitznerum intelligo, qui ipse dicit poetae mentem hanc esse: postquam autem etc. ἐπεὶ τ' vero non esse postquam ipse non ignorat. Nihil igitur superest, nisi ut deleatur otiosum illud τ', quod inseruerunt librarii aut hiatus vitandi causa, aut

quia vocabulis αὐτὰρ ἐπεὶ τ' assueti erant. — Ἄγγουρον et versu seq. Ἄγγούρου var. lect. ap. Scholl.

324. Ἀγούρου Flor. — Καννασίοιο Vatt. B. C. Med. a m. 1. Guelph. Flor. Steph. var. lect. ap. Schol. Hunc locum respicere videtur Steph. Byz. s. v. Κανλικοί.

326. πεδῖον τε Ταλαύριον vulg. π. τετολαύριον Reg. A. π. τε τὸ Λαύριον Regg. B. C. D. E., quod propter v. 321 necessarium receperunt Brunckius et Beckius.

327. διεκπρομολόντες Guelph. — Respicit hunc versum Schol. ad Aesch. Prom. 837.

329. δὲ πέρησαν Vrat.

330. Βρυγηΐδας vulg. Βρυγηΐδας Brunck. Beck. ex emendatione nescio cuius, sed Stephano jam nota, quam necessariam esse docent v. 470, Schol. ad IV, 1002 et Steph. Byz. s. v. Βρύξ.

331. τῶν ἦτοι ex Reg. E. Brunck. Beck. male. — ἐνὶ Vrat.

332. πεφυλαγμένον Vatt. A. B. C. D.

333. πολλὸν vulg. sine sensu. πολλῶν ex conjectura Brunck. et Beck. πολέων Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Ald. Brub. Basil., quod recipere non dubitavi. Vid. ad III, 21.

335. στεινόμενοι Med. Vrat. Vind.

ὥς δὲ καὶ εἰς ἄλλας πληθὺν λίπον ἀγχόθι νήσους
μέσφα Σαλαγκῶνος ποταμοῦ καὶ Νέστιδος αἴης.

Ἐνθα κε λευγαλή Μινύαι τότε δηϊοτῆτι
πανυρότεροι πλεόνεσβιν ὑπείκαθον· ἀλλὰ πάροιθεν

340 συνθεσίῃ μέγα νεῖκος ἀλευάμενοι ἐτάμοντο,
κῶας μὲν χρύσειον, ἐπεὶ σφίσιν αὐτὸς ὑπέστη
Αἰήτης, εἰ κεῖνοι ἀναπλήσειαν ἀέθλους,
ἔμπεδον εὐδικίῃ σφέας ἐξέμεν, εἴτε δόλοισιν,
εἴτε καὶ ἀμφαδίην αὐτως ἀέκοντος ἀπηύρων·

345 αὐτὰρ Μήδειάν γε, τὸ γὰρ πέλεν ἀμφήριστον,
παρθέσθαι κούρη Ἀητωῖδι νόσφιν ὁμίλου,
εἰδόκε τις δικάσῃσι θεμιστοῦχων βασιλῆων,
εἴτε μιν εἰς πατρὸς χρεῖᾶ δόμον αὐτίς ἰκάνειν,
εἴτε μεθ' Ἑλλάδα γαίαν ἀριστήεσβιν ἔπεσθαι.

350 Ἐνθα δ' ἐπεὶ τὰ ἕκαστα νόφ πεμπάσασατο κούρη,
δῆ ῥά μιν ὄξειαι κραδίην ἐλέλιξαν ἀνία

336. δὲ omittit Guelph. — ἀντὰς
pro ἄλλας Vind. et marg. Vrat. —
λίπεν Vatt. A. C. Med. Vrat. Vind. sc.
Absyrtus, quod fere verum puto, λί-
πον enim admodum simile est cor-
rectioni scribarum, qui constructio-
nem mutatam aegre ferebant. — νή-
σων marg. Vrat.

337. μέσφ' ἀσαλαγκῶνος Reg. A.
μέσφ' ἀσαλαγγῶνος Vrat. Vind. μέσφα
σαλαγγῶνος Vatt. A. C. μέσφα κεν λα-
γόνος Guelph. μέσφα σαλαγκῶνος Flor.

338. δηϊοτῆτι Med. a. m. 1.

340. συνθεσίας ex Regg. quinque
male receperunt Brunck. Beck., συν-
θεσίῃ cum ἀλευάμενοι jungendum
est. — ἀλευόμενοι Brunck. ex inge-
nio male ut III, 886. IV, 111. —
In fine versus male vulgo puncto di-
stinguitur, cujus loco comma posui,
nam sequentia ab ἐτάμοντο pendent.

341. ἐπὶ vulg. ἐπεὶ, quod sensu
postulante conjecerat jam Stephanus,
praebent Vatt. A. B. C. D. Guelph.
Vrat. Regg. quatuor. Ex his repo-
suit Brunck.

343. εὐθουκίῃ Guelph. cum gl. θελήσει. —
ἐξέμεν non ab ὑπέστη sed ab ἐτάμον-
το pendere vidit jam Stephanus, non
intellexerunt Brunck. et Beck.

344. ἥ καὶ ἀμφαδίην Etymol. M.
p. 88, 37. — ἀπηύρων Vind.

345. Μήδειαν, τὸ γὰρ codd. omnes
contra metrum. M., τότε γὰρ Flor.
M., τότε γὰρ Ald. et edd. sequentes.
M., τότε γὰρ ex conjectura Brunck.
Beck. Nihil horum probabile est.
Dedi, quod sensui et metro satisfacit,
Μήδειάν γε, τὸ γὰρ π.

346. Αητωῖδι Vrat. Vind.

348. Post hunc versum in codd.
omnibus et ed. Flor. hic versus legi-
tur: εἴτε μετ' ἀφνειοῖο θεῖου πόλιν
Ὀρχομενοῖο, in quo illud ἀφνειοῖο
in ἀφνειον mutatum est in Ald. et
reliquis edd. Ruhnk. epist. crit. p.
310 aut εἴτε μετὰ Φθίην legendum,
aut totum versum ejiciendum esse ju-
dicavit, quorum illud ferri non pot-
est, hoc unice verum est, et proba-
tum a Facio ep. crit. p. 11, Brunck.
et Beck. Legitur enim idem versus
supra II, 1186, unde ineptissime huc
retractus est.

349. καὶ τε pro εἴτε Regg. A. B.
D. E., quod sapientissimus ille corre-
ctor, cui tot pravae lectiones in illis
codd. debentur, propter versum prae-
cedentem, quem ejiciendum esse vi-
dimus, reposuit.

350. ἔπειτα ἕκαστα Vrat. Vind. —
πεμπάσασατο Vatt. A. B. C. D. Vrat.
Vind.

351. ἀνέλιξαν Reg. A. ἀνελίλιξαν
Reg. E.

νωλεμὲς· αἴψα δὲ νόσφιν Ἰήσωνα μοῦνον ἐταίρων
ἐκπροκαλεσθεμένη ἄγρευ ἄλλυδις, ὅφρ' ἐλίεσθεν
πολλὸν ἐκὰς, στονόεντα δ' ἐνωπαδὶς ἔκφατο μῦθον.

- 355 „ Αἰδουίδῃ, τίνα τήνδε συναρτύνασθε μενοινῇν
„ ἄμφ' ἐμοί; ἢ ἔσθ' ἐπεὶ πάγχυ λαδιφροσύναις ἐνέηκαν
„ ἀγλαΐαι, τῶν δ' οὐ τι μετατρέπη, ὅσσ' ἀγόρευες
„ χρειοῖ ἐνισχόμενος; ποῦ τοι Διὸς Ἰκεσίοιο
„ ὄρκια; ποῦ δὲ μελιχραὶ ὑποσχεσίαι βεβῆασιν;
360 „ ἥς ἐγὼ οὐ κατὰ κόσμον ἀναιδήτω ἰότητι
„ πάτρην τε κλέα τε μεγάρων αὐτοῦς τε τοκῆας
„ νοσφισάμην, τά μοι ἦεν ὑπέρτατα· τηλόθι δ' οἴῃ
„ λυγροῖσιν κατὰ πόντον ἅμ' ἀκκύνεσσι φορεῦμαι
„ σῶν ἔνεκεν καμάτων, ἵνα μοι σόος ἄμφι τε βουσὶν
365 „ ἄμφι τε Γηγενέεσιν ἀναπλήσειας ἀέθλους.
„ ὕστατον αὖ καὶ κῶας, ἐφ' ᾧ πλόος ὕμιν ἐτύχθη,
„ εἶλες ἐμῇ ματίῃ· κατὰ δ' οὐλοὸν αἰδῶχος ἔχενα
„ θηλυτέραις. τῷ φημὶ τετὴν κούρη τε δάμαρ τε
„ αὐτοκασιγνήτη τε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἔπεσθαι.
370 „ πάντῃ νυν πρόφρων ὑπερίστασο, μηδὲ με μούνην
„ σεῖο λήπης ἀπάνευθεν, ἐποικόμενος βασιλῆας.

352. αἴψα δὲ σφιν Flor.

353. ἄλλυδις Vind.

354. ἐνωπὶ Guelph.

355. συναρτύνεσθε Vatt. A. C. Guelph.

356. λαδιφροσύναις Regg. A. C. E. Steph. Hoelzlin. Shaw. λαδιφροσύνης Guelph., unde λαδιφροσύνης scribendum putat Brunck. — ἀνέηκαν Regg. quatuor.

357. ὅσσα τότενεις Flor.

358. χρειοῖ Guelph.

359. ὑποσχέσεις Regg. A. B. D. E., quos male secuti sunt Brunck. Beck.

360. αἶς vulg. ὅς Vat. C. ἥς Vat. A. Med. Guelph. Vrat. Regg. A. B. D. E. Ald. Brub. Basil. Paris. Brunck. Beck.

363. λυγροῖσι Guelph. Reg. D. λυγροῖσι Regg. A. E. Vrat. Vind., quod male receperunt Brunck. Beck.

364. ἐνεκα Med. Vrat. Vind. Inutilis est emendatio Facii ep. crit. p. 13 σοῦ ἔνεκεν κάμων.

366. ὕστερον Vatt. A. B. C. D. — ἐπεὶ τε παιστον ἐτύχθη Vatt. A. B. C. D. ἐπιτεπαιστός ἐτύχθη Med. ἐπεὶ

τ' ἐπαίστος ἐτύχθη Guelph. Flor., in quibus prioris recensionis lectionem latere perspicuum est. ἐφ' ᾧ πλόος ὕμιν ἐτύχθη Ald. Brub. Basil. ἐφ' ᾧ πλόος ἡμῖν ἐτύχθη Vind. ἐφ' ᾧ πλόος ὕμιν ἐτύχθη Regg. quinque, ed. Paris. Steph. et recentiores. In Vrat. utraque lectio mixta est, legitur enim ἐπεὶ τε πλόος ἐτύχθη, lacunae spatio ante πλόος relicto, cui deinde insertum est ἡμῖν, in marg. γρ. ἐφ' ᾧ πλόος ἡμῖν.

367. μαντεῖη Guelph.

369. ἐκείσθαι Flor.

370. νῦν vulg., quod correxit Brunckius. — προφέρων vulg. sine sensu. πρόφρων emendandum esse vidit Hartung., in eandem emendationem incidit Facius ep. crit. p. 14, eamque receperunt Brunck. et Beck. auctore non nominato. — μηδ' ἐμὲ Brunck. ex more.

371. ἐποικόμενος βασιλῆος vulg. sine sensu, quod intelligens Hartung. emendavit ἀποικόμενος βασιλῆος. Sed melior est emendatio Facii ep. crit. p. 14 ἐποικόμενος βασιλῆας,

- „ἀλλ' αὐτως εἶρυσσο· δίκη δέ τοι ἔμπεδος ἔστω
 „καὶ θέμις, ἣν ἄμφω συναρέσσαμεν· ἢ σὺ γ' ἔπειτα
 „φασγάνῳ αὐτίκα τόνδε μέδον διὰ λαιμόν ἀμῆσαι,
 375 „ὄφρ' ἐπλήρω φέρωμαι ἰοικότα μαργοσύνησιν.
 „σχετλή, εἰ κεν δὴ με κασιγνήτοιο δικάσῃ
 „ἔμμεναι οὗτος ἄναξ, τῷ ἐπίσχετε τάσδ' ἀλεγεινὰς
 „ἄμφω συνθεσίας, πῶς ἴξομαι ὄμματα πατρός;
 „ἦε μάλ' εὐκλειής; τίνα δ' οὐ τίσιν ἦε βαρεῖαν
 380 „ἄτην οὐ σμυγερώς δεινῶν ὕπερ, οἷα ἔοργα,
 „ὀτλήσω; οὐ κεν θυμηδέα νόστον ἔλοιο.
 „μὴ τόγε παμβασιλεία Διὸς τελέσειεν ἄκοιτις,
 „ἢ ἐπικυδιάεις. μνήσαιο δὲ καὶ ποτ' ἐμεῖο,
 „στρευγρόμενος καμάτοισι· δέρος δέ τοι ἴσον ὀνειροῖς
 385 „οἴχοιτ' εἰς ἔρεβος μεταμώνιον. ἐκ δέ σε πάτρης

quam lectionem ex Regg. quatuor recte receperunt Brunck. Beck. Βασιλῆες sunt illi, de quibus sermo est v. 347.

373. συναρέσσαμεν Guelph.

374. τόντε Vrat., voluit τόν γε. — ἀμῆσαι vulg., sed medio hic non locus est. ἀμῆσε Flor. ἀμῆσαι Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Regg. quinque, Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck.

375. ἐπὶ ἦρα Brunck. Beck. pessime, nam etiamsi apud Homerum ita ubique scribendum esset (quod nondum mihi persuasit Buttm. Lexilog. p. 152 s. maxime repugnantibus et hoc Apollonii loco et Soph. Oed. R. 1094), hoc tamen loco nullo pacto ἐπιφέρωμαι ferri potest, quod ipse vidit Buttm. p. 156.

376. σχέτλιε vulg., sed et hiatus et sensus, in quorum neutro editores offendisse mirum est, flagitant ut scribatur σχετλή, quae est emendatio Hermannii ad Orph. p. 735. — δὴ omittunt Vat. A. Med. Vrat. Vind. κεν δὴ deest in Guelph. Flor. — δικάσῃ Vrat. δικάστη Vind.

377. ᾧ vulg. τῷ Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. B. E. Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck. — ὑπόσχετε Reg. E.

378. εἴξομαι Med. ἡξομαι Vind.

379. ἦε huic loco non bene convenire videtur, quare non improbabilis est conjectura viri docti, in

Ephem. Jenens. 1814 p. 269 emendantis ἢ μάλ' εὐκλειής.

380. οἷα τ' ἔοργα vulg. οἷα τε ἔοργα Brub. Basil. Otiosum illud τ' omittunt Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. E., quos sequuntur Brunck. Beck. Insertum est a librariis hiatus vitandi causa, qui apud Homerum est II. II, 272 ἐσθλά ἔοργε. III, 57 ὅσσα ἔοργας. V, 175. VIII, 356 πολλὰ ἔοργε. IX, 320 πολλὰ ἔοργός.

381. Ex vulgata lectione, quam in textu exhibui, et nexum deesse et versum inconcinnum esse, sensit jam Brunck., qui in Appendice ita legi posse putat: ὀτλήσω; σὺ δ' ἂν οὐ θυμηδέα ν. εἰ. quae violentior est mutatio. Sed librorum varietas ad veram lectionem ducit, nam in Vat. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. legitur: οὐδέ κε θ., unde lenissima mutatione scribendum videtur: σὺ δέ κεν θ. ν. ἔλοιο; quod tamen in textum recipere non ausus sum.

382. τότε Vrat.

383. ἐπὶ κυδιάεις vulg. junctim scribunt Vatt. C. D. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunck. Beck. ἐπικυδιάεις Guelph. — μνήσσομαι Reg. A. — καὶ in κέν mutavit Brunck. sine causa et cum sensus detrimento. — ἐμοῖο Vrat.

384. δέρος Med.

385. οἴχητ' Flor. — In duplici σέ offenderunt et librarii et editores, nam ἐκ δέ τε πάτρης est in Brub.

- „αὐτίκ' ἐμαί σ' ἐλάσειαν Ἐριννύες· οἷα καὶ αὐτὴ
 „σῇ πάθον ἀτροπίῃ. τὰ μὲν οὐ θέμις ἀκράαντα
 „ἐν γαλή πεσσεῖν. μάλα γὰρ μέγαν ἦλιντες ὄρχον,
 „νηλεές· ἀλλ' οὐ θῆν μοι ἐπιλλίζοντες ὀπίσω
 390 „δὴν ἔσσεσθ' εὐκῆλοι ἐκῆτί γε συνθεσιάων.“
 „Ὡς φάτ' ἀναξείουσα βαρὺν χόλον· ἔτο δ' ἦ γε
 νῆα καταφλέξει διὰ τ' ἔμπεδα πάντα κεάσσαι,
 ἐν δὲ πεσεῖν αὐτὴ μαλερῶ πυρί. τοῖα δ' Ἰῆσων
 μειλίχοις ἐπέεσσιν ὑποδδείσας προσέειπεν.
 395 „Ἴσχεο, δαιμονίῃ· τὰ μὲν ἀνδάνει οὐδ' ἐμοὶ αὐτῶ.
 „ἀλλά τιν' ἀμβολίην διζήμεθα δηϊοτήτος,
 „ὅσδον δυσμενέων ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδέδην
 „εἵνεκα σεῦ. πάντες γὰρ, ὅσοι χθόνα τήνδε νέμονται,
 „Ἀψύρτῳ μεμάασιν ἀμυνέμεν, ὄφρα σε πατρὶ
 400 „οἷά τε ληϊσθεῖσαν ὑπότροπον οἴκαδ' ἄγοιτο.
 „αὐτοὶ δὲ στνγερῶ κεν ὀλοίμεθα πάντες ὀλέθρῳ,
 „μίξαντες δαὶ χεῖρας· ὃ τοι καὶ θίγιον ἄλγος
 „ἔσσεται, εἴ σε θανόντες ἔλωρ κύνεισι λίποιμεν.
 „ἦδε δὲ συνθεσίῃ κρανέει δόλον, ᾧ μιν ἐς ἄτην
 405 „βήσομεν. οὐδ' ἂν ὅμως περυναίεται ἀντιώσιν

Basil., quod tanquam suam emendationem dedit Brunck, ἐμαί γ' ἐλάσειαν habent Regg. A. E., quod recepit Beck. Sed neutra mutatione opus est, quum pronomina personalia interdum ita cumulantur, v. Matthiae gr. gr. vol. II p. 863. Reisig. ad Soph. Oed. Col. 1273. Fritzsche. Quaest. Lucian. p. 14.

386. ἐμέ Reg. A. — Ἐριννύες Vat. A. Med. Vrat. Vind.

389. ἐπειθ' ἔξοντες pro ἐπιλλίζοντες Regg. tres. — ὀπίσω Vrat. Vind.

390. ἔσσεσθε ἐκῆλοι vulg. ἔσσεσθαι εὐκῆλοι et ex corr. ἔσεσθε Med.

ἔσεσθε εὐκῆλοι Vat. A. ἔσσεσθαι εὐκῆλοι Guelph. ἔσεσθ' εὐκῆλοι Vatt. C. D. Vrat. Vind., quod recte receperunt Brunck. et Beck.

391. ἀνιάζουσα vulg., quod propter accusativum χόλον ferri nequit. ἀνινιάζουσα ineptissime emendavit Hoelzlin. ἀναξείουσα conjecit Ruhnken. ep. crit. p. 311, quod recte receperunt Brunck. Beck.

392. κεάσαι Vatt. A. C.

394. ὑποδείσας Brunck. Beck. ut solent.

396. ἀμβολίαν Reg. A.

397. ἀμφιδέδην Guelph.

399. μεμάασιν Guelph.

400. ληϊσθεῖσαν ὑπέρτροπον Vind. — ἄγοιντο vulg., quod ex Reg. D. correxit Brunck., debet enim ad Absyrtum referri.

402. ὅ τι καὶ vulg. contra metrum, quare Brunck. ex Regg. quinque dedit ὅπου καὶ, male. Ex usu Homericō II. II, 563. Od. XVII, 191 et ex frequentissima vocularum τί et τοί confusione perspicuum est ὃ τοι καὶ scribendum fore, etiamsi non id ipsum praeberent Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat., unde reposuit Beck.

403. ἦε θανόντες Vatt. A. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor. εἰ καὶ θανόντες var. lect. in marg. Vrat. (voluit εἰ κε). — ἔλωρ κύνεσσι Regg. A. C. E. ἔλωρα κύνεσσι Reg. B.

405. ὁμῶς vulg., quod postulante sensu in ὅμως mutavi, tamen, quamquam Absyrtus interfectus est. In

„Κόλχοις ἦρα φέροντες ὑπὲρ σέο νόσφιν ἄνακτος,
 „ὅς τοι ἀόσσητήρ τε κασίγνητός τε τέτυκται·
 „οὐδ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπέλω μὴ πολεμίζειν
 „ἀντιβίην, ὅτε μὴ με διέξ εἰῶσι νέεσθαι.“

410 Ἴσκειν ὑποσσαίνων· ἡ δ' οὐλοὸν ἔκφατο μῦθον·
 „Φράζεό νυν. χρεὶ γὰρ ἀεικελίοισιν ἐπ' ἔργοις
 „καὶ τόδε μητίσασθαι, ἐπεὶ τοπρῶτον ἀάσθην
 „ἀμπλακίη, θεόθεν δὲ κακὰς ἦνυσσα μενοινάς.
 „τὴν μὲν κατὰ μῶλον ἀλέξω δούρατα Κόλχων·

verbis quae sequuntur admodum variant libri: ἀντιόωντες — φέροντες Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Med. ἀντιόωντες — φέροιεν Regg. A. B. C. ἀντιόωντο — φέροιεν Reg. E. εἰσαῖοντες — φέροντες Reg. D. Hinc Brunckius dedit περιναίεται εἰσαῖοντες Κόλχοις ἦρα φέροιεν, male, nam illud εἰσαῖοντες et minima auctoritate nititur, et prorsus otiosum est propter ea quae sequuntur: νόσφιν ἄνακτος. Beckius vero meliores libros secutus dedit ἀντιόωντες Κόλχοις ἦρα φέροιεν, quod tamen et ipsum sensui non satisfacit. Librorum varietas explicanda est ex duplicis recensitionis lectionibus, quarum altera erat ἀντιόωντες φέροιεν, altera ἀντιόωσι φέροντες, quibus junctis plurimi libri habent ἀντιόωντες φέροντες. Sed unice vera est vulgata lectio: ἀντιόωσι est futurum verbi ἀντιόω, ἂν cum indicativo futuri junctum est, de quo vid. ad I, 663, atque accuratissime sibi respondent οὐδ' ἂν ἀντιόωσι et οὐδ' ἂν ὑπέλω. De sensu ad v. 408 videbimus.

407. ὅς τις Reg. A.

408. οὐδ' ἂν — ὑπέλωμαι πολεμίζειν Med. Guelph. Vrat. Vind. Reg. unus, Flor. Ald. Steph. οὐδ' ἂν — ὑπέλωμαι πολεμίζειν Vatt. B. D. Hoelzlin. Shaw. οὐδ' ἂν — ὑπέλωμαι πολεμίζειν Vatt. A. C. Brub. Basil. καὶ δ' ἂν — ὑπέλωμαι πολεμίζειν Regg. quatuor. Deinde versu sequente διέξωσι Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Reg. E. marg. Reg. A. διέξωσι Flor. Ald. Brub. Basil. Steph. et seqq. διατμήξωσι Regg. A. B. C. D. Jam Brunckius, Regius maxime secutus,

et ὑπέλωμαι ex conjectura scripto, ita hos versus dedit:

καὶ δ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπέλωμαι πολεμίζειν
 ἀντιβίην, ὅτε μὴ με διατμήξωσι νέεσθαι.

Secutus est Beckius. In quibus et pessimorum librorum auctoritatem praelatam vides et sensum aptum consideras, haec enim significabunt: et ego quoque Colchis pugnam concedam, si me non prohibuerint quo minus in itinere pergam, quod ineptissimum est. Ad meliorum librorum lectionem redeundum esse recte vidit Gerhard. p. 46, qui lenissima et vere palmaria emendatione ὑπέλωμαι in ὑπέλω μὴ, διέξωσι in διέξ εἰῶσι mutavit, quibus nihil potest esse verius; itaque textum ex ejus emendatione, quae ad optimorum librorum lectionem proxime accedit, restitutum dedi. Quam apte οὐδ' ἂν ὑπέλω respondet ei, quod praecessit, οὐδ' ἂν ἀντιόωσι, jam supra monitum est. Sensus est: neque accolae puto, interfecto Absyrto, Colchorum gratia nobis bellum illaturos esse, neque ego cum Colchis solis pugnare detrectabo, si iter mihi intercludant.

410. ὑποσσαίνων Regg. A. C. D. E. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

411. νῦν vulg., quod correxit Brunckius.

412. καὶ τότε Vatt. A. B. C. D. — μητίσασθαι Vatt. A. B. C. D. Med. μητιάσθαι Guelph. Regg. A. E., quod sine causa praetulerunt Brunck. et Beck. Eadem varietas est Hom. Od. IX, 262 et al. — τὸ πρῶτον divisim Guelph. Beck.

413. ἦνυσσα Vrat. Vind.

- 415 „αὐτὰρ ἐγὼ κείνόν γε τεὰς ἐς χεῖρας ἰκέσθαι
 „μειλίξω· σὺ δέ μιν φαιδροῖς ἀγαπάξῃς δώροισ·
 „εἴ κέν πως κήρυκας ἀπερχομένους πεπίθουμι
 „οἴοθεν οἶον ἐμοῖσι συναρθμῆσαι ἐπέεσσιν.
 „ἐνθ' εἴ τοι τόδε ἔργον ἐφανδάνει, οὐ τι μεγάλῳ,
 420 „κτεῖνέ τε καὶ Κόλχοισιν αἰέρεο δηϊοτῆτα.“
 Ὡς τῷ γε ξυμβάντε μέγαν δόλον ἠρτύναντο
 Ἀψύρῳ, καὶ πολλὰ πόρον ξεινήϊα δῶρα,
 οἷς μετὰ καὶ πέπλον δόσαν ἱερὸν Ὑψιπυλείης
 πορφύρεον. τὸν μὲν ῥα Διωνύσῳ κάμον αὐταὶ
 425 Δίῃ ἐν ἀμφιάλῳ Χάριτες θεαί· αὐτὰρ ὁ παιδί
 δῶκε Θόαντι μεταὔτις· ὁ δ' αὖ λίπεν Ὑψιπυλείῃ·
 ἢ δ' ἔπορ' Αἰδουίδῃ πολέσιν μετὰ καὶ τὸ φέρεσθαι
 γλήνῃσιν εὐεργὲς ξεινήϊον. οὐ μιν ἀφάσσω,
 οὔτε κεν εἰσορόων γλυκὺν ἡμερον ἐμπλήσειας.
 430 τοῦ δὲ καὶ ἀμβροσίῃ ὀδμῇ πέλεν ἐξέτι κείνου,
 ἐξ οὗ ἄναξ αὐτὸς Νυσῆϊος ἐγκατέλεκτο
 ἀροχάλιξ οἶνω καὶ νέκταρι, καλὰ μεμαρπὼς
 στήθεα παρθενικῆς Μινωίδος, ἣν ποτε Θησεύς
 Κνωσόθεν ἐσπομένην Δίῃ ἐνὶ κάλλιπε νήσῳ·
 435 ἢ δ' ὅτε κηρύκεσσιν ἐπεξυνώσατο μύθους,
 θελγέμεν, εὐτ' ἂν πρῶτα θεᾶς περὶ νηὸν ἵκηται

415. ἐγὼγε Guelph.

416. φαιδρῶς Regg. B. D. et A. a m. 1.

418. συναρθμῆσαι Reg. A.

419. ἐνθ' οὔτι Reg. A. — τόδε ἔργον Regg. A. B. E., unde Brunck. dedit τόδε γ' ἔργον, quod recepit etiam Beck. Male: hiatus ante ἔργον apud Homerum frequentissimus est, et apud Nostrum IV, 794 τόδε ἔργα intactum reliquerunt. — ἀφανδάνει Reg. A.

420. κτεῖρε Reg. A. — διηοτῆτα Vind.

421. τῷδε Vind. τότε Vrat., sed τῷγε in marg. — ἠρτύνοντο vulg. ἠρτύναντο Vat. C. a. m. 2. Guelph. Reg. D.

423. οἶσι Guelph. — καὶ et ἱερὸν omittit Guelph. — Ὑψιπυλείης Flor. Ald.

424. Διωνύσῳ Vrat.

425. ἀμφιρῦτῳ Brunck. ex ingenio, ut videtur, ne verbo quidem monito.

426. μετ' αὐτῇς Vat. D. Flor. Ald. Brub. Basil.

427. δέ πόρ' Reg. A. — Αἰδουίδι Vind. — πολέσι Regg. A. C. E. Brunck. Beck.

428. ξεινήϊον Flor. Ald. Brub. Basil.

431. Νυσῆϊος Vind. Reg. A.

432. ἀροχάλῃ Reg. A. ἀροχάλιξ δ' οἶνω hinc sumsit Dionys. Perieg. 948.

434. Κνωσόθεν vulg. Κνωσόθεν Vatt. A. B. C. D., quod jam reposuerat Brunck. — ἐσπομένην Vrat. — ἐνὶ-κάλλιπε Brunck. lectore non monito.

435. ἢ δέ γε Regg. A. E., quod receperunt Brunck. Beck. ἢ δέ γε scribit Gerhard. p. 35. Sed nulla mutatione opus est; apodosis sequitur in-

de a v. 442, — ἐπεξυνώσατο Guelph. ἐπεξενώσατο Vind.

436. Hic locus vulgo male intelligitur, vertunt enim sic: haec vero nuntios jussit persuadere Absyrto, ut ad se veniret, simulatque ad

- συνθεσίῃ, νυκτός τε μέλαν κνέφας ἀμφιβάλλῃσιν,
 ἐλθέμεν, ὄφρα δόλον συμφράσσεται, ὥς κεν ἐλοῦσα
 χρούσειον μέγα κῶας ὑπότροπος αὐτίς ὀπίσσω
 440 βαίῃ ἐς Αἰήταο δόμους· πέρι γάρ μιν ἀνάγκη
 νῆες Φοῖξιοι δόσαν ξείνοισιν ἄγεσθαι·
 τοῖα παραιφαμένη θελκτήρια φάρμακ' ἔπασσεν
 αἰθέρι καὶ πνοιῇσι, τὰ κεν καὶ ἄπωθεν ἔοντα
 ἄγριον ἡλιβάτοιο κατ' οὔρεος ἤγαγε θῆρα.
 445 Σχέτλι' Ἔρως, μέγα πῆμα, μέγα στύγος ἀνθρώποισιν,
 ἐκ σέθεν οὐλόμεναι τ' ἔριδες στοναχαὶ τε γόοι τε
 ἄλγεά τ' ἄλλ' ἐπὶ τοῖσιν ἀπείρονα τετρήχασιν·
 δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσεο, δαῖμον, ἀερθεῖς,
 οἷος Μηδείῃ στυγερὴν φρεσὶν ἔμβαλες ἄτην.
 450 πῶς γὰρ δὴ μετιόντα κακῷ ἐδάμασσεν ὀλέθρῳ
 Ἄψυρτον; τὸ γὰρ ἡμῖν ἐπισχερῶ ἦεν αἰοιδῆς.
 Ἦμος ὅτ' Ἀρτέμιδος νήσῳ ἔνι τήν γ' ἐλίποντο
 συνθεσίῃ, τοὶ μὲν ῥα διάνδιχα νηυσὶν ἔκελσαν
 σφωϊτέραις κρινθέντες· ὁ δ' ἐς λόχον ἦεν Ἰήσων
 455 δέγμενος Ἄψυρτόν τε καὶ οὖς ἐξαυτίς ἐταίρους.
 αὐτὰρ ὁ γ' αἰνοτάτῃσιν ὑποσχεσίῃσι δολωθεῖς
 καρπαλίμως ἢ νηϊ διέξ ἁλὸς οἶδμα περήσας,
 νύχθ' ὑπὸ λυγαίνῃ ἱερῆς ἐπεβήσατο νήσον·
 οἰόθι δ' ἀντικρὺ μετιῶν πειρήσατο μύθοις

Deae templum venisset. In quibus et
 θελγόμεν male dictum foret de nun-
 tiis, quorum non est θέλγειν, atque
 de re, ad quam non artificiosis ille-
 cebris incitandus erat Absyrtus,
 quum ipsi gratissima futura esset, et
 ineptum foret ἐλθέμεν, εὐτ' ἂν ἴκη-
 ται. Quod quum ab editoribus non
 animadversum esset, ita commovit
 Gerhardum p. 35 seqq., ut v. 436 et
 437 plane ejiciendos censeret, tan-
 quam intrusos ex recensione priore,
 in qua totus locus aliter lectus esset.
 Sed interpretatione tantum meliore
 eget, sensus enim hic est: *Medea*
collocuta est cum nuntiis, iis per-
suasura, ut, simulatque Absyrtus in
insulam venisset, ipsi abirent, ut so-
la cum solo posset dolum communi-
care. Hoc igitur illud est, quod se
 facturam esse dixerat v. 417. — τὰ
 πρῶτα Reg. A.

437. θεσπεσίῃ pro συνθεσίῃ Vatt.
 C. D.

438. συμφράσσεται Flor. Ald. Brub.
 Basil.

440. βαῖνε Vat. C. — περὶ vulg.,
 quod correxit Brunck.

446. στοναχοὶ Flor.

447. τετρήχασιν Vind.

448. δυσμενέων τοὶ παῖδες habet
 Dionys. Perieg. 600. — κορύσσετο
 Med. a m. 1.

451. Ἄψυρτος Guelph. — ἡμῖν
 Brunck. Beck. male. — ἔιν Vind.

452. γε λίποντο Vind.

454. κρινθέντες Vat. A. Reg. A.
 Med. Flor. Ald. Brub. Basil. βρινθέν-
 τες Vatt. C. D. — ἦεν vulg., quod
 correxit Brunck.

458. ἐπεβήσατο vulg. ἐπεβήσατο
 Vatt. C. D. Vrat., quod ex ingenio
 dedit Brunck.

459. οἷος Brunck. lectore non mo-

- 460 εἶο κασιγνήτης, ἀταλὸς παῖς οἷα χαράδρης
 χιμερίης, ἣν οὐδὲ δι' αἰζηοὶ περὶώσιν,
 εἶκε δόλον ξείνοισιν ἐπ' ἀνδράσι τεχνήσαιτο.
 καὶ τὰ μὲν τὰ ἕκαστα συνήνεον ἀλλήλοισιν·
 αὐτίκα δ' Αἰδονίδης πυκνιοῦ ἐξᾶλτο λόχοιο,
 465 γυμνὸν ἀνασχόμενος παλάμη ξίφος· αἶψα δὲ κούρη
 ἔμπαλιν ὄμματ' ἔνεικε καλυψαμένη ὀδόνησιν,
 μὴ φόνον ἀθροῖσαι κασιγνήτοιο τυπέντος.
 τὸν δ' ὁ γε, βουτύπος ὥστε μέγαν κερεαλκέα ταῦρον,
 πληῆξεν ὀπιπτεύσας νηοῦ σχεδὸν, ὃν ποτ' ἔδειμαν
 470 Ἀρτεμίδι Βρυγοὶ περυναίεται ἀντιπέρηθεν.
 τοῦ ὁ γ' ἐνὶ προδόμῳ γυνὴ ἦροπε· λοίσθια δ' ἦρας
 θυμὸν ἀναπνείων χερσὶν μέλαν ἀμφοτέρησιν
 αἶμα κατ' ὠτειλὴν ὑποῖσχετο· τῆς δὲ καλύπτρην
 ἀργυρήν καὶ πέπλον ἀλευομένης ἐρύθηεν.
 475 ὁδὺ δὲ πανδαμάτωρ λοξῶ ἴδεν οἶον ἔρεξαν
 ὄμματι νηλειῆς ὀλοφώϊον ἔργον Ἐριννύς.
 ἦρας δ' Αἰδονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος,
 τρεῖς δ' ἀπέλειξε φόνον, τρεῖς δ' ἐξ ἄγρος ἔπτυσ' ὀδόντων,
 ἧ θέμις αὐθέντησι δολοκτασίας ἰλάεσθαι.

nito et sine causa. — πειρήσεται
 Med. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub.
 Basil. πειρήσαιο Guelph.

461. οὐδὲ κεν Regg. quatuor.

464. πυκνιοῦ ἐπᾶλτο vulg., quod
 falsum esse et hiatus et sensus docet.
 πυκνιοῦ ἐπᾶλτο Vatt. A. D. Med.
 Guelph. Vrat. Vind. Reg. D. contra
 metrum et sensum. πυκνιοῦ ἐξᾶλτο
 ex conjectura dedit Brunck. recte.
 Corruptionis origo manifesta est,
 quum enim πυκνιοῦ in πυκνιοῦ
 transiisset, etiam ἐξᾶλτο mutari me-
 trum jubebat.

467. πεσόντος pro τυπέντος
 Reg. D.

468. τὸν δὲ γε Reg. A. — κεραλ-
 κέα Guelph. Reg. A.

469. ὀπιπτεύσας Vatt. A. D. Med.
 — Hunc locum respicit Schol. ad
 Eur. Med. 1334.

470. Φρυγοὶ Reg. E. Βρυσοὶ
 Schol. Pa is. — περυναίεται Reg. A. —
 ἀντιπέρηθε vulg. ἀντιπέρηθεν Vat.
 D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg.
 quinque, Brunck. Beck. Est hic ex

iis locis, qui docent, quam pro ar-
 bitrio versati sint librarii in ᾧ finali
 vel addendo vel demendo.

472. χερσὶ Vatt. A. B. C. D. Med.
 Guelph. Vrat. Vind. Regg. D. E.
 Brunck. Beck.

474. ἀργυρήν Vatt. A. D. Guelph.
 Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. ut III,
 835.

476. Ἐρινύς Vat. A. Med. Vrat.
 Vind.

477. ἐξάργματα τέμνε θανόντος
 laudat Schol. ad Soph. El. 439 et
 corrupte Suid. s. v. μασχалиσθῆναι
 totum versum cum duobus proximis
 Etymol. M. p. 118, 32.

478. ἀπέληξε Vatt. A. D. ἀπέλει-
 ψε var. lect. in marg. Vrat. — φόνον
 Regg. A. C. D. E.

479. ἧ θέμις Brunck. lectore non
 monito, male. Id quod in textu est,
 ἧ θέμις ἐστί, habet Noster I, 517.
 692. 960. 1061. II, 840. III, 991.
 IV, 1129, et tuetur Etymol. l. c.
 — ἰλάεσθαι Regg. C. E. ἀλάεσθαι
 Reg. D.

480 ὑγρὸν δ' ἐν γαίῃ κρύψεν νέκυν, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
κείται ὅστέα κεῖνα μετ' ἀνδράσιν Ἀψυρτεῦσιν.

Οἱ δ' ἄμυδις πυρσοῖο σέλας προπάροιδεν ἰδόντες,
τό σφιν παρθενικὴ τέκμαρ μειοῦσιν ἄειρεν,
Κολχίδος ἀγχόθι νηὸς ἐὼν παρὰ νῆα βάλλοντο
485 ἥρωες· Κόλχον δ' ὅλεκον στόλον, ἧῦτε κίρκοι
φῦλα πελειάων, ἧε μέγα πῶῦ λέοντες
ἀγρότεροι κλονέουσιν ἐνὶ σταθμοῖσι δορόντες.
οὐδ' ἄρα τις κείνων θάνατον φύγε, πάντα δ' ὅμιλον
πῦρ ἄτε δηϊόωντες ἐπέδραμον· ὅψε δ' Ἰήσων
490 ἦντησεν μεμαῶς ἐπαμυνέμεν οὐ μάλ' ἀρωγῆς
δευομένοις· ἦδη δὲ καὶ ἄμφ' αὐτοῖο μέλοντο.
ἔνθα δὲ ναυτιλῆς πυκινὴν πέρι μητιάσκειν
ἐξόμενοι βουλήν· ἐπὶ δὲ σφίσιν ἤλυθε κούρη
φραζομένοις· Πηλεὺς δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον·
495 „Ἦδη νῦν κέλομαι νύκτωρ ἔτι νῆ' ἐπιβάντας
„εἰρεσίῃ περάαν πλόον ἀντίον, ᾧ ἐπέχουσιν
„δῆϊοι· ἧῶθεν γὰρ ἐπαθρήσαντας ἕκαστα
„ἔλπομαι οὐχ ἓνα μῦθον, ὃ τις προτέρωδε διέσθαι
„ἡμέας ὀτρυνέει, τοὺς πεισέμεν· οἷα δ' ἄνακτος

480. κρύψε Vrat. Vind. Regg. A. B. E. Flor. Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck. — νεκρὸν Regg. A. B. D. E. — περ omittit Guelph.

481. κείται Guelph. — Versum laudat Etymol. M. p. 184, 17.

483. σφιν Vrat. — τέκμαρ Flor.

485. Κόλχων vulg. Κόλχον Vatt. A. B. C. D. Regg. A. E., quod ut exquisitius cum Beckio praetuli. — ὅλεκοντο Vrat. Vind. — κίρκοι Flor. Ald. Brub. Basil.

488. φύγεν ἅντα Reg. A.

490. ἦντησε Vrat. Vind. Brunck. Beck.

491. αὐτοῖσι Reg. E.

492. πυκινῆς vulg. πυκινῆς Reg. A. et alii Regg. πυκινὴν Guelph. Vrat. Flor., quod recte receperunt Brunck. Beck. Causa corruptionis perspicua est.

493. σφιν Flor. Ald. Brub. Basil.

494. μῦθων Vrat. Vind.

495. ἐπὶ pro ἔτι Flor.

496. ᾧ γ' ἐπέχουσι Regg. A. B. C. E. ᾧ δ' ἐπέχουσι Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck. Male: in-

utilem particulam hiatus vitandi causa intrusit sciolus iste, cujus manus in illis libris agnoscitur.

457. ἐπαθρήσαντες Vatt. A. D. Med. a m. 1. Guelph. Vrat. ἐσαθρήσαντας Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck. Nescio quid commoverit viros doctos, ut conjurarent contra verbum ἐπαθρεῖν, in quo nihil prorsus vitiosi video. Ut enim h. l. unius ejusque pessimi libri auctoritate textu ejectum est, ita contra librorum auctoritatem apud Quint. Smyrn. I, 111 expulit Tychsen., apud Tryphiod. v. 107 Wernickius, aliis locis alii, quo factum est ut in lexicis aut omittatur, aut dubiae fidei esse dicatur. Hic certe libris obsecutus illud revocavi.

498. οὐδένα vulg. οὐχ ἓνα Vatt. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quinque, Ald. Paris. Brub. Basil., quod revocarunt Brunck. et Beck. — ὅστις Vatt. A. B. C. D. — δέεσθαι Vind.

499. ὀτρυνέειν Vatt. A. C. Med. a m. 2. — τὸν pro τοὺς Med. a.

500 „εὐνίδες ἀργαλέησι διχοστασίης κεδόωνται.
„ῥηϊδίη δέ κεν ἄμμι κεδασθέντων δίχα λαῶν
„ἥδ' εἴη μετέπειτα κατερχομένοισι κέλευθος.“

Ὡς ἔφατ'· ἤννησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰακίδαο.
ῥίμφα δὲ νῆ' ἐπιβάντες ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσιν
505 νωλεμέες, ὅφρ' ἱερὴν Ἥλεκτρίδα νῆσον ἔκοντο
ἀλλάων ὑπάτην, ποταμοῦ σχεδὸν Ἡριδανοῖο.

Κόλχοι δ' ὀππότε' ὄλεθρον ἐπεφράσθησαν ἄνακτος,
ἥτοι μὲν δίζεσθαι ἐπέχραον ἔνδοθι πάσης
Ἀργὼ καὶ Μινύας Κρονίης ἀλός. ἀλλ' ἀπέρυκεν
510 Ἥρη σμερδαλέησι κατ' αἰθέρος ἀστεροπῆσιν.
ῥστατον αὐτοὶ δ' αὖτε Κυταιῖδος ἥθεα γαίης
στύξαν, ἀτυξόμενοι χόλον ἄγριον Αἰήταο,
ἔμπεδα δ' ἄλλυδις ἄλλοι ἐφορμηθέντες ἔνασθεν.
οἱ μὲν ἐπ' αὐτῶν νήσων ἔβαν, ἧσιν ἐπέσχον

515 ἥρωες, ναίουσι δ' ἐπώνυμοι Ἀψύρτοιο·
οἱ δ' ἄρ' ἐπ' Ἰλλυρικοῖο μελαμβαθέος ποταμοῖο,
τύμβος ἴν' Ἀρμονίης Κάδμοιό τε, πύργον ἔδειμαν,
ἀνδράσιν Ἐγγελέεσσιν ἐφέστιοι· οἱ δ' ἐν ὄρεσιν
ἐνναίουσιν, ἅπερ τε Κεραύνια κικλήσκονται

520 ἔκτοθεν ἐξότε τοὺς γε Διὸς Κρονίδαο κεραυνοὶ
νῆσον ἐς ἀντιπέραιαν ἀπέτραπον ὀρμηθῆναι.

Ἥρωες δ', ὅτε δὴ σφιν εἰσάτο νόστος ἀπῆμων,
δὴ ῥα τότε προμολόντες ἐπὶ χθονὶ πείσματ' ἔδησαν
Ἑλλήων. νῆσοι γὰρ ἐπιπροῦχοντο θαμειαί,

525 ἀργαλήν πλώουσιν ὁδὸν μεσσηγὺς ἔχουσai.
οὐδέ σφιν, ὥς καὶ πρὶν, ἀνάρσια μητιάσκον

m. 1. Vind. — οἷά τ' Regg. ali-
quot.

500. εὐνίδες Reg. A. — κεδόων-
ται Vat. C. a m. 2. Guelph.

502. ἡδείη τέ κ' ἔπειτα Regg.
A. E.

503. ἤνεσαν Reg. E.

504. ἐπερρώοντ' vulg. ἐπιρρώ-
ωντ' Regg. A. E. ἐπερρώοντ' Vatt.
A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat.
Vind. Regg. B. C. D. Brunckius
et Beckius.

511. Vulgo post ῥστατον punctum
ponitur, quod ad versus praecedentis
finem rectissime transtulit Brunckius,
frustra refragante Beckio, cui
ὁ δὲ tertio loco collocatum dis-

plicet, de quo jam saepius sermo
fuit. — δεῖ γάρ τε Κυταιῖδος ἥθεα
γαίης corrupte citat Etymol. M. p.
548, 37.

512. τύξαν Med. Vrat. τήξαν Reg. A.

513. ἔμπεδον ἄλλυδις Vatt. C. D.
Vrat. Vind. Med. Flor. Ald. Brub.
Basil., quod sensus non admittit. —
ἀφορμηθέντες Vatt. C. D. Med. a
m. 2. Vrat. Vind. Guelph. ἀφορμη-
θέντες Reg. D.

517. Imitatur Dionys. Perieg. 391
τύμβον, ὃν Ἀρμονίης Κάδμοιό τε
φῆμιν ἐνίσπει.

523. πείσματ' Med. a m. 1.

524. Ἑλλείων Med. a m. 1. Vrat.
Vind.

- Ἰλλῆες· πρὸς δ' αὐτοὶ ἐμηχανόωντο κέλευθον,
 μισθὸν ἀειρόμενοι τρίποδα μέγαν Ἀπόλλωνος.
 δοιοὺς γὰρ τρίποδας τηλοῦ πόρε Φοῖβος ἄγεσθαι
 530 Ἀλδονίδῃ περόωντι κατὰ χρεός, ὅπποτε Πυθῶ
 ἰορὴν πευσόμενος μετεκίαθε τῆσδ' ὑπὲρ αὐτῆς
 ναυτιλίας· πέπρωτο δ', ὅπῃ χθονὸς ἰδρυνθεῖεν,
 μή ποτε τὴν δηλοῖσιν ἀναστήσεσθαι ἰούσιν.
 τοῦνεκεν εἰσέτι νῦν κείνῃ ὅδε κεύθεται αἶψῃ
 535 ἀμφὶ πόλιν ἀγανὴν Ἰλληΐδα, πολλὸν ἔνεοθεν
 οὔδεος, ὥς κεν ἄφαντος αἰεὶ μερόπεςσι πέλοιτο.
 οὐ μὲν ἔτι ζῶντα καταντόδι τέτμον ἄνακτα
 Ἰλλον, ὃν εὐειδῆς Μελίτη τέκεν Ἡρακλῆϊ,
 δῆμῳ Φαιήκων. ὃ γὰρ οἰκία Ναυσιδόοιο
 540 Μάκρην τ' εἰσαφίκανε, Διωνύσοιο τιθήνην,
 νησόμενος παίδων ὀλοὸν φόνον· ἔνθ' ὃ γε κούρην
 Αἰγαίου ἐδάμασεν ἐρασσάμενος ποταμοῖο

528. ἀειρόμενοι ex Regg. quatuor receperunt Brunck. Beck. sine causa.

530. περόωντι Reg. A. — Πυθοῖ Vat. A. Med. Vrat. Vind. πευθῶ legisse videtur Schol., qui interpretatur: πεῦσιν, χρησμόν αἰτησόμενος.

531. αὐτῆς in αὐδὴν mutari vult Matthiae obss. crit. p. 30 sine causa.

532. ἰδρυνθεῖεν vulg. eadem varietate, quam III, 1269 observavimus. Correxerunt Brunck.

534. ὅγε Guelph.

536. πέληται ex conjectura Brunck. Beck., quam inutilem esse nunc sciunt omnes.

537. κατ' αὐτόδι vulg. junctim scribunt Vatt. C. D. Vrat. Regg. quinque, ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.

539. Hic et qui sequuntur versus vulgo ita leguntur, ut v. 544 prorsus absit, v. 545 autem post v. 539 legatur, in qua re codd. et edd. veteres omnes consentiunt, nisi quod v. 545 in Reg. E. Flor. Ald. Brub. Basil. post v. 540 legitur, in Regg. A. B. C. D. et cod. Zeladae omissus, in Reg. B. vero margini adscriptus est, adjecto signo, quod eum post v. 539, et ex litura altero signo, quod eum post v. 547 remittit. Ex his librorum varietatibus non minus quam e loci sensu elucet, v. 545 male posi-

tum esse eo loco, quo vulgo legitur. Itaque Brunckius totum locum ita dedit, ut eum allatum vidit a Quirino in Primordiis Corcyrae p. 28, ubi versus 544 primum accessit et versui 545 is locus est datus, quem nunc in textu obtinet. Haec Quirinum ex codice aliquo dedisse non injuria suspicatur Brunckius, sed locum his receptis sanatum esse haud recte putat. Repugnat enim et repetitio versus ejusdem et οὐδ' ἄρ' v. 546, in quo libri omnes consentiunt, quod Brunckius in οὐ γὰρ mutare coactus fuit. Itaque recte Beck. secutus quidem est Brunckium in versuum ordine constituendo, sed v. 544. 545 uncis inclusit. Perspicuum est enim, duplicem hujus loci recensionem nobis servatam esse. Prior lectio haec fuit:

Ἰλλον, ὃν εὐειδῆς Μελίτη τέ-
 κεν Ἡρακλῆϊ
 δῆμῳ Φαιήκων. ὃ μὲν οἰκία
 Ναυσιδόοιο
 τυτθὸς ἑὼν ποτ' ἔναιεν· ἀτὰρ
 λίπε νῆσον ἔπειτα,
 οὐ γὰρ ὅγ' ἠβήσας· κ. τ. λ.

In altera recensione adjectis iis, quae nunc leguntur, poeta delevit versus 544. 545 et οὐδ' ἄρ' scripsit.

- Νηϊάδα Μελίτην· ἡ δὲ σθεναρόν τέκεν Ὕλλον·
[δῆμω Φαιήκων· ὁ μὲν οἰκία Ναυσιδόοιο
545 τυτθὸς ἐὼν ποτ' ἔναιεν· ἀτὰρ λίπε νῆσον ἔπειτα.]
οὐδ' ἄρ' ὄγ' ἠβήσας αὐτῇ ἐν ἐέλδετο νῆσῳ
ναίειν, κοιρανέοντος ἐπ' ὄφρυσι Ναυσιδόοιο·
βῆ δ' ἄλαδε Κρονίην, αὐτόχθονα λαὸν ἀγείρας
Φαιήκων· σὺν γάρ οἱ ἀναξ πόρσυνε κέλευθον
550 ἦρως Ναυσιδόος· τόθι δ' εἶσατο, καὶ μιν ἔπαφνον
Μέντορες, ἀργαύλοισιν ἀλεξόμενον περὶ βουσίν.
Ἄλλὰ, θεαί, πῶς τῆσδε παρὲς ἄλός, ἀμφὶ τε γαῖαν
Αὔσονίην νήσους τε Λιγυστίδας, αἱ καλέονται
Στοιχάδες, Ἀργῶης περιώσια σήματα νηὸς
555 νημερτὲς πέφαται; τίς ἀπόπροθι τόσσον ἀνάγκη
καὶ χρεῖά σφ' ἐκόμισσε; τίνες σφέας ἤγαγον αὔραι;
Αὐτόν που μεγαλωστὶ δεδουπότος Ἀψύρτοιο
Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, χόλος λάβεν, οἶον ἔρεξαν.
Αλαίης δ' ὀλοὸν τεκμήρατο δῆνεσι Κίρκης
560 αἶμ' ἀπονιψαμένους πρό τε μυρία πημανθέντας
ροστήσειν. τὸ μὲν οὐ τις ἀριστήων ἐνόησεν·
ἀλλ' ἔθεον γαίης Ὕλληϊδος ἑξανιόντες
τηλόθι· τὰς δ' ἀπέλειπον, ὅσαι Κόλχοισι πάροιθεν
ἑξείης πλήθοντο Λιβυρνίδες εἰν· ἀλλ' νῆσοι,
565 Ἰσθα τε Δυσκέλαδός τε καὶ ἱμερτὴ Πιτύεια.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ τῇσι παρὰ Κέρκυραν ἵκοντο,
ἐνθα Ποσειδάων Ἀσωπίδα νάσσάτο κούρην,
ἠΰκομον Κέρκυραν, ἐκὰς Φλιουντίδος αἴης,

543. Νηϊδα Guelph. Reg. A.

545. αὐτὰρ Med. Vrat. Vind.

546. οὐ γὰρ Brunckium ex conjectura dedisse supra monitum est. — ὅδ' ἀκμάσας cod. Zeladae et Regg. quinque, unde fortasse ἀκμάσας priori recensitioni vindicandum est. — ἐνεέλδετο vulg., quod nihil est. ἐνέλδετο Reg. B. ἐνὶ ἐλδετο ex conjectura Facii epist. crit. p. 15 Brunck. Beck., quod quamquam probatur etiam ab Hermanno ad Orph. p. 736, praestare tamen videtur ἐν ἐέλδετο, quod ab Hoelzolino conjectura inventum recepi ex Vrat. Vind. Regg. A. D.

551. ἀεξόμενον Med. a m. 1.

556. σφέ κόμιζε Vatt. A. C. σφε κόμιζε Vrat. σφε κόμιτε Vind.

559. Αλίτης Guelph. — δὴν ἐπὶ Κίρκης Vatt. A. C.

563. ἀπέλειπον ὅσοι Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.

564. Λιγυστίδες Med. a m. 1. Vind. Λιγυρνίδες Vrat. ex rasura, Reg. A. Schol. Paris.

565. δυσκέλαδος vulgo pro adjectivo habitum est, etiam a Schol. Flor., sed verum docet Schol. Paris., recte igitur a Brunckio littera majuscula scriptum est.

566. παρὰ Regg. A. D. E. Flor.

567. νύμφην pro κούρην Reg. D.

568. φλιουντίδος Reg. A. φλοιουντίδος Flor. Ald. Brub. Basil.

- ἀρπάξας ὕπ' ἔρωτι· μελαινομένην δέ μιν ἄνδρες
 570 ναυτίλοι ἐκ πόντοιο κελαινῇ πάντοθεν ὕλῃ
 δερχόμενοι, Κέρκυραν ἐπικλείουσι Μέλαιναν.
 τῇ δ' ἐπὶ καὶ Μελίτην, λιαροῦ περιγηθῆες οὐρα,
 αἰπεινήν τε Κερωσὸν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἐοῦσαν
 Νυμφαίην παρὰμειβον, ἵνα κρείουσα Καλυψὼ
 575 Ἀτλαντὶς ναίεσκε· τὰ δ' ἠεροειδέα λεύσσειν
 οὐρεα δοιάζοντο Κεραυνία. καὶ τότε βουλὰς
 ἄμφ' αὐτοῖς Ζηνὸς τε μέγαν χόλον ἐφράσαθ' Ἥρη.
 μηδομένη δ' ἄνυσιν τοιοῦ πλόου ὥρσεν ἀέλλας
 ἀντικρὺ, ταῖς αὖτις ἀναρπάγδην φορέοντο
 580 νήσου ἐπὶ κραναῆς Ἥλεκτρίδος. αὐτίκα δ' ἄφνω
 ἴαχεν ἀνδρομέῃ ἐνοπῇ μεσσηγὺ θεόντων
 αὐδῆεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ, τό ῥ' ἀνὰ μέσσην
 στεῖραν Ἀθηναίῃ Δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.
 τοὺς δ' ὀλοὸν μεσσηγὺ δέος λάβειν εἰσαΐοντας
 585 φθογγήν τε Ζηνὸς τε βαρὺν χόλον. οὐ γὰρ ἀλύξειν
 ἔννεπεν οὔτε πόνους δολιχῆς ἁλὸς οὔτε θυέλλας
 ἀργαλέας, ὅτε μὴ Κίρκη φόνον Ἀψύρτοιο
 νηλέα νίψειν· Πολυδεύκεα δ' εὐχετάασθαι
 Κάστορά τ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἦνωγε κελεύθους
 590 Αὔσονίης ἔμπροσθε πορεῖν ἁλὸς, ἣ ἔνι Κίρκῃ
 δήουσιν, Πέρσης τε καὶ Ἑλίοιο θυγάτρα.
 Ὡς Ἀργὼ ἰάχῃσεν ὑπὸ κνέφας· οἱ δ' ἀνόρουσαν
 Τυνδαρίδαι, καὶ χεῖρας ἀνέσχεθον ἀθανάτοισιν

573. Κερωσὸν vulg. Κερωσόν Vatt. A. B. C. D. Regg. A. D. E., quod cum Brunck. et Beck. recepi.

575. λεύσειν Med. a m. 1.

576. δοιάζοντο Med. a m. 1.

577. αὐτοὺς Vrat. Vind. Regg. quinque. — βαρὺν χόλον ἐφράσσατο Guelfh.

578. τοίου Med. a m. 2.

579. τοὶ δ' αὖτις vulg. ταῖς δ' αὖτις Reg. C. ταῖς αὖτις Vatt. A. B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind. Regg. A. B. E., quod cum Brunck. et Beck. recepi.

580. Ἥλεκτριάδος Guelfh. — ἄφνω Brunck. ex conjectura ad vitandum hiatum, qui nullus est.

582. αὐδῆ ἐν γλαφυρῇ vulg. Veram lectionem, quam cum Brunck. et Beck. dedi, praebent Vatt. A. B.

C. D. Med. Guelfh. Vrat. Vind. Regg. A. B. D. E. — τό ῥ' vulg. ut semper - τό ῥ' Med. a m. 1. Brunck. Beck.

583. δωλωνίδος ἥρμοσε Ald. Brub. Basil.

586. πόρους vulg., quod ad ἀλύξειν non aptum est. πόνους Vatt. A. B. C. D. Vind. Regg. quatuor, quod propter sensus praestantiam recipere non dubitavi. Obvium erat librariis πόρους ἁλὸς scribere.

588. νίψει vulg. νίψειν Vrat. Vind. Regg. quinque, quod revocavi.

590. ἔμπροσθεν Med. ἔντοσθε Guelfh.

591. δήουσι Vrat. Brunck. Beck. — Πέρσης Med. a m. 1. Vrat. Vind. Regg. A. B. Πέρῃ τε Reg. E.

- εὐχόμενοι τὰ ἕκαστα· κατηφείη δ' ἔχεν ἄλλους
 595 ἥρωας Μινύας. ἥ δ' ἔσσυτο πολλὸν ἐπιπρὸ
 λαίφεσιν, ἐς δ' ἔβαλον μύχατον ῥόον Ἡριδανοῖο·
 ἔνθα ποτ' αἰθαλόεντι τυπείς πρὸς στέρνα κεραυνῷ
 ἡμιδαῆς Φαέθων πέσεν ἄρματος Ἡελίοιο
 λίμνης ἐς προχοᾶς πολυβενθέος· ἥ δ' ἔτι νῦν περ
 600 τραύματος αἰθομένοιο βαρὺν ἀνακηκίει ἀτμὸν,
 οὐδέ τις ὕδωρ κεῖνο διὰ πτερὰ κοῦφα τανύσσας
 οἰωνὸς δύναται βαλέειν ὕπερ· ἀλλὰ μεσηγνὺς
 φλογμῷ ἐπιθρώσκει πεποτημένος. ἀμφὶ δὲ κοῦραι
 Ἥλιάδες, ταναῆσιν ἐελμέναι αἰγείροισιν,
 605 μύρονται κινυρὸν μέλαι γόον· ἐκ δὲ φαιινὰς
 ἡλέκτρον λιβάδας βλεφάρων προχέουσιν ἔραζε.

595. ἐπὶ πρὸ Vat. A.

596. ἐς τ' ἔβαλον ex conjectura dedit Brunck., quod significet: donec ingressi sunt, sed quomodo simplex βάλλειν hoc significare possit, non adjecit.

597. πληγείς pro τυπείς Regg. quatuor. — Servata est apud Quintilian. I, 5 Varronis Atacini versio: Cum te flagranti dejectum fulmine Phaethon.

598. Ἡριδάνοιο pro Ἡελίοιο Reg. A.

599. πολυανθέος codd. et edd. veteres omnes, praeter unam Flor., in qua πολυβενθέος legitur, quod receperunt Steph. et editores recentiores. Librorum lectio ferri sane non potest, et quamquam altera lectio primi editoris correctioni tribuenda videtur, profecto aptissima est et Homericis dictionibus ἀλὸς πολυβενθέος, λιμένος πολυβενθέος confirmata, melior certe, quam quod ex Nonno XXXIV, 257 proponit Gerhard. p. 82 πολυχανθέος, cujus similia plura inveniri possunt, si cui libet hariolari.

600. ἀνεκήμεν vulg. ἀνακηκίει Guelph., quod adeo necessarium est, ut a nemine repositum esse mirer, neque recipere dubitaverim. Corruptum videtur a librariis, quibus similes Homerici versus observabantur ut II. VII, 262 μέλαν δ' ἀνεκήμεν αἶμα. XXIII. 507 πολὺς δ' ἀνεκήμεν ἰδρώς, quamquam et Homerus praesenti utitur II. XIII, 705

πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς. Verbum ἀνακηκίω h. l. transitivam vim habet, quam non habet apud Homerum, quo factum est ut de ea sileant lexica, sed apud seriores poetas is usus frequens est, cf. Wernick. ad Tryphiod. v. 322.

601. τανύσας vulg. τανύσσαι Regg. A. C. τανύσσας Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. D. E. Brunck. Beck.

602. μεσηγνὺς Med. Vrat. Vind. μεσηγνὺ Reg. D., unde μεσηγνὺ dererunt Brunck. Beck. sine causa.

604. ταναοῖσιν Regg. A. D. E. — ἐφήμεναι vulg., quod tamen soli Guelph. et marg. Vrat. praebent, et ex Flor. receperunt Steph. et recentiores. ἀειμέναι Vatt. A. B. C. D. Med. Vind. Regg. A. B. C. E. Ald. Paris. Brub. Basil., quod nihil est. ἐειμέναι Vrat. ἐλιγμέναι Reg. D. Pessimi codicis lectionem receperunt Brunck. et Beck., quae si vera esset, intelligi non posset, unde isti librariorum errores nati sint. Wakef. conjecit ἐννημέναι. Vera videtur conjectura Gerhardi p. 52, quae proxime ad lectionem Vrat. accedit, ἐελμέναι, quam recipere non dubitavi. Idem ἐελμένος in ἐλιγμένος corruptum est Hymn. Hom. in Mercur. v. 306. — Locum nostrum ante oculos habuisse videntur Dionys. Perieg. v. 292 s. Nonn. Dionys. II, 153 s. XXXVIII, 92 sqq.

606. βλιβάδας Guelph. — λεχέων pro βλεφάρων Reg. D.

αἰ· μὲν τ' ἡλίῳ ψαμάθοις ἐπι τερσαίνονται·
εὖτ' ἂν δὲ κλύξῃσι κελαινῆς ὕδατα λίμνης
ῥιόνας πνοιῇ πολυηχέος ἐξ ἀνέμοιο,

- 610 δὴ τότε' ἐς Ἡριδανὸν προκυλίνδεται ἀθρόα πάντα
κυμαίνοντι ῥόῳ. Κελτοὶ δ' ἐπὶ βάξιν ἔθεντο,
ὥς ἄρ' Ἀπόλλωνος τάδε δάκρυα Λητοῖδαο
ἐμφέρεται δίναις, ἅτε μυρία χεῦε πάροιθεν,
ῥῆμος Ὑπερβορέων ἱερὸν γένος εἰσαφίκανεν,
615 οὐρανὸν αἰγλήεντα λιπὼν ἐκ πατρὸς ἐνιπῆς,
χωόμενος περὶ παιδί, τὸν ἐν λιπαρῇ Λακερείῃ
διὰ Κορωνίς ἔτικτεν ἐπὶ προχοῆς Ἀμύροιο.
καὶ τὰ μὲν ὥς κέλνοισι μετ' ἀνδράσι κεκλήϊσται.
τοὺς δ' οὔτε βρώμης ἤρει πόθος, οὔτε ποτοῖο,
620 οὔτ' ἐπὶ γηθοσύνας τράπετο νόος. ἀλλ' ἄρα τοίγα
ῥήματα μὲν στρεύγοντο περιβληχρὸν βαρύνθοντες
ὀδυρῇ λευγαλέῃ, τὴν δ' ἄσχετον ἐξανίσχον
τυφομένου Φαέθοντος ἐπιρρόαι Ἡριδανοῖο·
νυκτὸς δ' αὖ γόον ὀξὺν ὀδυρομένων ἐσάκονον
625 Ἠλιάδων λιγέως· τὰ δὲ δάκρυα μυρομένησιν

607. ἐπιτερσαίνονται vulg. recte
divisit Brunck.

608. κλύξωσι vulg. κλύξῃσι Vatt.
A. B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind.
Regg. A. B. C. E., quod cum Brunck.
et Beck. recepi. κλύξουσι Reg. D.
Non raro tamen Noster cum substan-
tivo plurali neutrius generis verbi
pluralem jungit, v. I, 369. 576. 679.
809. 1142. II, 127. 665. III, 137.
813. 963. 1400. IV, 261. 447. 481.
626. 1426. — οἷδατα corrupte
Guelph. inde natum οἷδαματa, quod
habent Regg. C. D. οἷδαματι Regg.
A. E., quod receperunt Brunck. et
Beck., qui propterea versu sequente
dederunt πνοιῇ, quod legitur in
Vat. D. et Reg. A. Sed ne grae-
cum quidem est: πνοιῇ κλύξει ῥιό-
νας οἷδαματι, contra recte dicitur:
ὕδατα κλύξει ῥιόνας πνοιῇ. Ita-
que revocavi eam lectionem, quam
plurimorum et optimorum librorum
auctoritas commendat.

609. ῥιόνος Guelph.

610. ἐπ' Ἡριδανὸν Regg. quatuor.

613. συμφέρεται ex Regg. quin-
que receperunt Brunck. et Beck.
sine causa.

615. οὐρανὸν αἰγλήεντα habet
etiam Tryphiod. v. 515.

616. τὸ μὲν λιπαρῇ Reg. A.

617. Κορωνίς Med. a m. 1. Vrat.
a m. 1. Vind. — Ἀμύροιο Vatt. A.
B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind.
Regg. tres.

618. μὲν ἀνδράσι Vind.

619. πόθος Guelph. — οὐδὲ πο-
τοῖο vulg. οὔτε Guelph., quod ne-
cessarium est, et probante in Ap-
pendice Brunckio recepit Beck.

620. οὐδ', quod in Appendice
proponit Brunck., recepit Beck. sine
causa. — τέρπει νόος Guelph. νόος
ἐτράπετ' corrigendum putavit Herm.
ad Orph. p. 708, sine causa; v.
Gerhard. p. 123. — ἄγε pro ἄρα
Vatt. C. D.

621. περὶ βληχρὸν, ut scriben-
dum proposuit Steph., habent Vrat.
et aliquot Regg., unde receperunt
Brunck. Beck., male. Simplex περὶ
hoc loco nihil est.

623. ἐπιρρόας Reg. A. ἐπιρροαί
Brunck. Beck. ut solent.

624. νυκτῶρ Flor.

οἶον ἔλαιηραὶ στάγες ὕδασιν ἐμφορέοντο.

Ἐκ δὲ τότεν Ῥοδανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαπέβησαν,
ὄστ' εἰς Ἡριδανὸν μετανίσσεται· ἄμμιγα δ' ὕδωρ
ἐν ξυνοχῇ βέβρυχε κυκώμενον. αὐτὰρ ὁ γαίης

630 ἐκ μυχάτης, ἵνα τ' εἰςὶ πύλαι καὶ ἐδέδλια Νυκτὸς,
ἔνθεν ἀπορνύμενος τῇ μὲν τ' ἐπερεύγεται ἀκτὰς
Ῥεακοῦ, τῇ δ' αὖτε μετ' Ἰονίην ἄλα βάλλει,
τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιον πέλαγος καὶ ἀπείρονα κόλπον
ἐπτα διὰ στομάτων ἴει ῥόον. ἐκ δ' ἄρα τοῖο

635 λίμνας εἰσέλασαν δυσχείμονας, αἵτ' ἀνὰ Κελτῶν
ἥπειρον πέπτανται ἀθέσφατον· ἔνθα κεν οἳ γε
ἄτῃ ἀεικελὴν πέλασαν. φέρε γάρ τις ἀπορῥῶξ
κόλπον ἐς Ῥεακοῖο, τὸν οὐ προδαίντες ἔμελλον
εἰσβαλέειν, τότεν οὐ κεν ὑπότροποι ἐξεσάωθεν.

640 ἀλλ' Ἥρη σκοπέλοιο καθ' Ἐρκυνίου ἰάχῃσεν,
οὐρανόθεν προθοροῦσα· φόβῳ δ' ἐτίναχθεν αὐτῆς
πάντες ὁμῶς· δεινὸν γὰρ ἐπὶ μέγας ἔβραχεν αἰθήρ.
ἄψ δὲ παλιντροπόωντο θεᾶς ὕπο, καὶ ῥ' ἐνόησαν
τὴν οἶμον, τῇ πέρ τε καὶ ἔπλετο νόστος ἰοῦσιν.

645 δηναιοὶ δ' ἀκτὰς ἀλιμυρέας εἰσαφίκοντο
Ἥρης ἐννεσίῃσι, δι' ἔθνεα μυρία Κελτῶν
καὶ Λιγύων περὶόντες ἀδήϊοι. ἀμφὶ γὰρ αἰνὴν
ἥερα χεῦε θεὰ πάντ' ἥματα νισσομένοισιν.

626. ἔλεηραὶ Vrat. Vind.

627. βαρὺν Guelph. — εἰσαπέβησαν vulg. ἐξέπέρησαν Reg. D. εἰσαπέβησαν Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. E., quod recte recepit Beck. εἰσανέβησαν dedit Brunckius ex conjectura, quae nec necessaria est nec sensui apta.

628. μετανίσσεται vulg. μετανείσσεται Vrat. Vind. Reg. E. μετανίσσεται Guelph. Reg. D. Brunck. Beck.

631. ἀπερεύγεται Regg. tres. ἐπιερεύγεται Flor.

633. πόντον pro κόλπον Guelph. Flor.

634. ἰεῖς vulg. ἴει, quod sensus postulat, Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quinque, Ald. Paris. Brub. Basil. Brunck. Beck. Vulgata igitur ex sola Flor. fluxit.

636. ἀθέσφαται ex Regg. A. D. E. male receperunt Brunck. Beck.

ἀθέσφατον est adverbium ut Hymn. Hom. in Herc. v. 4 ἀθέσφατον πλαζόμενος. Male hinc in lexica irrepsit inauditum femininum ἀθεσφάτη. — καὶ pro κεν Vat. A.

637. ἐπέλασαν Guelph. — ἀπορῶξ Med. a m. 1. Brunck. Beck.

639. εἰσβάλλειν Regg. quinque.

640. κατ' Ἐρκυνίου Regg. quatuor. — ἴσχυσε pro ἰάχῃσεν ex corruptela Etym. M. p. 375, 34.

641. αὐτῇ Vat. A. αὐτῇ Vat. D. Med. Vrat. Vind.

643. παλιντροπόωντο Guelph.

644. τήνδ' vulg. τὴν Med. a m. 1. Regg. quinque, Brunck. Beck. recte.

646. αἰνεσίῃσι vulg. ut semper. Veram lectionem habent codd. omnes.

648. πάνθ' Med. a m. 1. — νεισομένοισι vulg. νεισσομένοισι Reg. E. νισσομένοισι Reg. D. Brunck.

- μεσδότατον δ' ἄρα τοί γε διὰ στόμα νηϊ βαλόντες
 650 Στοιχάδας εἰσαπέβαν νήσους σόοι εἵνεκα κούρων
 Ζηνός· ὃ δὴ βωμοί τε καὶ ἱερὰ τοῖσι τέτυκται
 ἔμπεδον· οὐδ' οἷον κέλῃς ἐπικούροι ἔποντο
 ναυτιλῆς· Ζεὺς δέ σφι καὶ ὀψιγόνων πόρε νῆας.
 Στοιχάδας αὖτε λιπόντες ἐς Αἰθαλίην ἐπέρησαν
 655 νῆσον, ἵνα ψηφίσιν ἀπωμόρξαντο καμόντες
 ἰδρῶ ἅλῃς· χοιρῇ δὲ κατ' αἰγιαλοῖο κέχυνται
 εἵκελαι· ἐν δὲ σόλοι καὶ τεύχεα θεσκελα κέλων·
 ἐν δὲ λιμὴν Ἀργῶος ἐπωννυμένην πεφάτισται.
 Καρπαλίμως δ' ἐνθένδε δι᾽ ἁλὸς οἶδμα νέοντο,
 660 Αὐσονίης ἀντὰς Τυρσηνίδας εἰσορόωντες·
 ἶξον δ' Αἰαίης λιμένα κλυτόν· ἐκ δ' ἄρ' αὖ νηὸς
 πείσματ' ἐπ' ἡϊόνων σχεδόθεν βάλον. ἐνθα δὲ Κίρκην
 εὖρον ἁλὸς νοτίδεσσι κάρη ἐπιφαιδρύνουσαν·
 τοῖον γὰρ νυχίοισιν ὀνείρασιν ἐποίητο.
 665 αἵματί οἱ θάλαμοί τε καὶ ἔρκεα πάντα δόμοιο
 μύρεσθαι δόκεον· φλόξ δ' ἀθρόα φάρμακ' ἔδαπτεν,
 οἷσι πάρος ξείνους θέλγ' ἀνέρας, ὅστις ἴκοιτο·
 τὴν δ' αὐτὴ φονίᾳ σβέσεν αἵματι πορφύρουσαν,
 χερσὶν ἀφυσσαμένη· λῆξεν δ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 670 τῷ καὶ ἐπιπλομένης ἧοὺς νοτίδεσσι θαλάσσης
 ἐρρομένη πλοκάμους τε καὶ εἴματα φαιδρύνεσκεν.
 θῆρες δ', οὐ θήρεσσιν ἐοικότες ὠμηστῆσιν,

Beck. νεισομένοισιν Med. νισσομέ-
 νοισιν Vrat. Vind.

649. μεσδότατον Med.

650. Στοιχάδας Med. a m. 1.

652. ἐπίουροι Guelph. Flor., quod
 magis poeticum habet Ruhnck. ep.
 crit. p. 312 et recepit Beck., neque
 ego rejicerem, si maiore auctoritate
 niteretur, aut vulgata lectio sensu
 careret.

654. Οἰχαλίην Reg. D.

656. ἅλιν Guelph. — κέχυνται
 Med. a m. 1.

657. εἵκελοι vulg. ἱκελοι Guelph.
 Vrat. Flor. Brub. Basil. εἵκελαι cor-
 rexerit Brunck. Matthiae obs. critt.
 p. 30 aegre ferens, quod non ad-
 ditum sit, cui similes fuerint, ποι-
 κίλαι emendandum censet; quod mi-
 nime necessarium est: subintelligen-
 dum est εἵκελαι ἰδρῶτι, nam colo-

rem acceperant ἀπὸ τῶν σπλεγγι-
 σμάτων, ut dicunt, qui hanc rem
 fusius narrant, Strab. V, 9 et Ari-
 stot. de Mirabil. p. 107 ed. Sylb.

658. Ἀργαῖος Regg. A. B. C. E.
 — ἐνθα pro ἐν δὲ scribendum su-
 spicatur Beck., quo nihil proficitur,
 quamquam negari non potest, illud
 ἐν δὲ aliquatenus suspectum esse.
 Omnino duo postremi versus non sa-
 tis cum praecedentibus cohaerent, et
 si quis mendum aliquod latere vel
 excidisse aliquid dixerit, non admo-
 dum repugnabo.

660. Τυρσηνῆδας Med.

662. πείσματα ἡϊόνων Guelph. —
 ἐνθαδὲ Brunck. sine libris male.

668. πορφύρουσα Guelph.

669. λῆξε Flor.

671. ἤματα Vrat.

672. ὠμηστῆρων Vatt. C. D.

- οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄνδρεςδιν ὁμὸν δέμας, ἄλλο δ' ἀπ' ἄλλων
 συμμιγέες μελέων, κίον ἀθρόοι, ἥντε μῆλα
 675 ἐκ σταθμῶν ἄλῃς εἶδιν ὀπηδεύοντα νομῆϊ.
 τοίους καὶ προτέρης ἐξ ἱλῦος ἐβλάστησεν
 χθῶν αὐτὴ μικτοῖσιν ἀρηρεμένους μελέεσσιν,
 οὐπω διψαλέω μάλ' ὑπ' ἡέρι πιληθεῖσα,
 οὐδὲ πω ἄξαλέοιο βολαῖς τόσον ἡελίοιο
 680 ἱκμάδας αἰνυμένη· τὰ δ' ἐπὶ στίχας ἤγαγεν αἰῶν
 συγκρίνας· τὼς οἱ γε φυχὴν αἰδηλοὶ ἔποντο.
 ἤρωας δ' ἔλε θάμβος ἀπείριτον· αἶψα δ' ἕκαστος
 Κίρκης εἰς τε φυχὴν εἰς τ' ὄμματα παπταίνοντες,
 δεῖα κασιγνήτην φάσαν ἔμμεναι Αἰήταο.
 685 Ἡ δ' ὅτε δὴ νυχίων ἀπὸ δαίματα πέμψεν ὀνειρώων,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀφορρόν ἀπέστιχε· τοὺς δ' ἅμ' ἔπεσθαι
 χειρὶ καταρρέξασα δολοφροσύνησιν ἄνωγεν
 ἐνθ' ἥτοι πληθὺς μὲν ἐφετμαῖς Αἰδονίδαο
 μῖμνεν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἐρύσσατο Κολχίδα κούρην.
 690 ἄμφω δ' ἐσπέσθην αὐτὴν ὁδὸν, ἔς τ' ἀφίκοντο
 Κίρκης ἐς μέγαρον· τοὺς δ' ἐν λιπαροῖσι κέλευεν
 ἥ γε θρόνοις ἕζεσθαι, ἀμμηχανέουσα κιόντων.
 τὰ δ' ἄνεω καὶ ἄναυδοὶ ἐφ' ἐστὶν ἀΐξαντες
 ἶξανον, ἥτε δίκη λυγροῖς ἱκέτῃσι τέτυκται,
 695 ἥ μὲν ἐπ' ἀμφοτέραις θεμένη χεῖρεσσι μέτωπα,

673. μιν pro μὲν Reg. E. — ὅλον Guelph. ὁμοὶ scripsisse poetam suspicatur Brunck., quod non est necessarium. — ἐπ' ἄλλων Vatt. A. B. C. D. Med. a m. 1. Guelph. Regg. A. B. C. ἐπ' ἄλλω Reg. D., sed praestat vulgata.

675. Extremam versus partem laudat Etymol. M. p. 627. 23.

676. προτέρους vulg., sed προτέρης Vatt. A. B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod praestare recte viderunt Brunck. et Beck.

677. ἀρηραμένη Vat. C. ἀρηρεμένη Vat. A. Med. Vrat. Vind., sed Vrat. vulgatam in margine dedit. ἀρηραμένους ex conjectura Brunck. Beck., quod nihil est, vid. ad I, 787.

678. δαψιλέω Guelph.

679. βολῆς Guelph.

680. ἤγαγ' Guelph.

681. φυχὴν Vat. D.

685. νυχίων Vrat. Vind. — πέμψεν Guelph.

687. καταρρέξασα Reg. E. Brunck. Beck. — ἄνωγε Guelph.

689. μῖμνον Reg. A.

690. ἐπέσθην Med. Vrat.

691. κέλευσεν ex uno Reg. D. Brunck. Beck.

693. ἐφέστιοι marg. Vrat. — ἀΐξαντες Vatt. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod non propter hiatum improbandum est, ut fecerunt Brunck. Beck., sed quia et auctoritate non satis idonea nititur, et facilius a librariis proficisci potuit.

694. ἦ τε vulg. restitui dativum ut supra v. 479, quem legisse etiam videtur Schol. Flor., qui interpretatur ὡς νόμος ἐστὶ. — λίτροις Reg. A.

695. ἀμφοτέρης Guelph. ἀμφοτέραις Regg. A. E. ἀμφοτάταις Reg. D.

- αὐτὰρ ὁ κωπήεν μέγα φάσγανον ἐν χθονὶ πῆξας,
 ὥπ' ἐρ τ' Ἀλήταο πᾶν κτάνεν· οὐδὲ ποτ' ὄσσε
 ἰθὺς ἐνὶ βλεφάροισιν ἀνέσχεθον. αὐτίκα δ' ἔγνω
 Κίρκη φύξιον οἶτον, ἀλιτροσύνας τε φόνοιο.
 700 τῷ καὶ ὀπιζομένη Ζηνὸς θέμιν Ἰκεσίοιο,
 ὃς μέγα μὲν κοτέει, μέγα δ' ἀνδροφόνοισιν ἀρήγει,
 ῥέξε θυηπολίην, οἷη τ' ἀπολυμαίνονται
 νηλιτεῖς ἰκέται, ὅτ' ἐφέστιοι ἀντιώσων.
 πρῶτα μὲν ἀτρέπτοιο λυτήριον ἦ γε φόνοιο
 705 τειναμένη καθύπερθε σὺς τέκος, ἧς ἔτι μαζοὶ
 πλήμυρον λοχίης ἐκ νηδύος, αἵματι χεῖρας
 τέγγεν, ἐπιτιμήγουσα δέορην· αὖτις δὲ καὶ ἄλλοις
 μέλισσεν χύτλοισι, καθάρσιον ἀγκαλέουσα
 Ζῆνα, παλαμναίων τιμήορον ἰκεσίων.
 710 καὶ τὰ μὲν ἄθροα πάντα δόμων ἐκ λύματ' ἔνεικαν
 Νηϊάδες πρόπολοι, ταί οἱ πόρσυνον ἕκαστα.
 ἦ δ' εἴσω πελάνους μελικτρά τε νηφαλήσιν
 καῖεν ἐπ' εὐχολῆσι παρέστιος, ὄφρα χόλοιο
 σμερδαλέας παύσειεν Ἐριννύας, ἧδὲ καὶ αὐτὸς
 715 εὐμειδῆς τε πέλοιτο καὶ ἦπιος ἀμφοτέροισιν,
 εἴτ' οὖν ὀθυεῖω μεμιασμένοι αἵματι χεῖρας,
 εἴτε καὶ ἐμφύλῳ προσκηδέες ἀντιώσων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μάλα πάντα πονήσατο, δὴ τότε ἔπειτα

697. κτάνον Regg. A. E. κτάμεν
 Ald. Brub. Basil. — ποθ' Med. a
 m. 1.

700. τοῦ Reg. A. — χόλον pro
 θέμιν Guelph.

703. νηλιτεῖς vulg., quod nihil est.
 νηλειεῖς Regg. A. C. E., quod rece-
 perunt Brunck. Beck. sensu repu-
 gnante. νηλιτεῖς emendavit Hoelz-
 lin., quae emendatio, a Ruhnkenio
 ep. crit. p. 176 probata, et facillima
 est, simillima enim sunt H et IT, et
 sensui aptissima, usurpavit enim
 Apollonius vocabulum ea significa-
 tione, quam apud Homerum agnovit
 Aristarchus, v. Schol. ad Od. XVI,
 317. XIX, 498. Nam quod metrum
 huic lectioni repugnare putavit Brun-
 ckius, erravit; quamquam dubitat
 etiam Herm. ad Soph. Oed. Col.
 372.

704. ἦγε Vat. A. Reg. A.

706. πλήμυρον Med.

708. μέλισσε Regg. D. E. Brunck.
 Beck. — ἀγκαλέουσα Reg. A.

709. ἰκεσίησι Guelph. De prima
 hujus vocabuli syllaba producta v.
 Spitzn. de vers. her. p. 76.

710. δαίματ' ἔνεικαν Guelph.

712. μελίκρατα Guelph., quod prob-
 bat Piers. Veris. p. 214 et ad Moer.
 p. 255, unice verum putat Gerhard.
 p. 36, sed neque comburi μελίκρατα
 possunt, neque poeta epicus secun-
 dam syllabam corripere poterat, et
 μελίκρητα dicere debebat. Est igitur
 merus librarii error.

713. δαίεν vulg., quod ex sola
 Flor. fluxit. καῖεν codd. omnes, quod
 recte restituit Beck. — ἐπευχολῆσι
 Vrat.

714. παύσειεν Flor. Ald. Brub.
 Basil. Hoelzlin. — Ἐρινύας Med.
 Vrat.

717. ἐμφύλῳ vulg. contra me-
 trum. Correxuit Brunck.

- εἶσεν ἐπὶ ξεστοῖσιν ἀναστήσασα θρόνοισιν,
 720 καὶ δ' αὐτὴ πέλας ἴξεν ἐνωπαδῖς. αἶψα δὲ μύθῳ
 χρειῶ ναυτιλίην τε διακριδὸν ἐξερέεινεν,
 ἥδ' ὁπόθεν μετὰ γαῖαν ἔην καὶ δώματ' ἰόντες
 αὐτως ἰδρύνθησαν ἐφέστιοι. ἦ γὰρ ὀνείρων
 μνηστῖς ἀεικέλῃ δύνεν φρένας ὀρμαίνουσαν.
 725 ἴετο δ' αὖ κούρης ἐμφύλιον ἰδμεναι ὀμφήν,
 αὐτίχ' ὅπως ἐνόησεν ἀπ' οὔδεος ὅσσε βαλοῦσαν.
 πᾶσα γὰρ Ἥελίου γενεὴ ἀρίδηνλος ἰδέσθαι
 ἦεν, ἐπεὶ βλεφάρων ἀποτηλόδι μαρμαρυγῇσιν
 οἶόν τε χρυσέην ἀντώπιον ἴεσαν αἴγλην.
 730 ἦ δ' ἄρα τῇ τὰ ἕκαστα διειρομένη κατέλεξεν,
 Κολχίδα γῆρυν ἰεῖσα, βαρύνφρονος Αἰήταο
 κούρη μελιχίως, ἡμὲν στόλον, ἡδὲ κελεύθους
 ἡρώων, ὅσα τ' ἀμφὶ θοοῖς ἐμόγησαν ἀέθλοις.
 ὥς τε κασιγνήτης πολυκηδέος ἦλῖτε βουλαῖς,
 735 ὥς τ' ἀπονόσφιν ἄλυσεν ὑπέρβια δαίματα πατρὸς,
 σὺν παισὶν Φοῖβοιο· φόνον δ' ἀλείνεν ἐνισπεῖν
 Ἀψύρτου. τὴν δ' οὐ τι νόφ' ἀλάθεν· ἀλλὰ καὶ ἔμψης
 μυρομένην ἐλείαρεν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔειπεν.
 „Σχετλίη, ἦ ῥα κακὸν καὶ ἀεικέα μῆσαο νόστον.
 740 „ἔλπομαι οὐκ ἐπὶ δὴν σε βαρὺν χόλον Αἰήταο
 „ἐκφυρέειν· τάχα δ' εἶσι καὶ Ἑλλάδος ἦθεα γαίης
 „τισόμενος φόνον νῆος, ὅτ' ἄσχετα ἔργα τέλεσσας.
 „ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἰκέτις καὶ δμόγνιος ἔπλευ ἐμεῖο,
 „ἄλλο μὲν οὐ τι κακὸν μητίσομαι ἐνθάδ' ἰούσῃ·

720. μύθοις vulg. μύθῳ Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quinque, Brunck. Beck.

723. ἰδρύνθησαν codices omnes ut saepe.

724. δύνει ex Reg. D. dederunt Brunck. Beck. — ὀρμαίνουσα vulg. Accusativum, cuius elegantior usus librarios latebat, ex Guelph. et Reg. E. recte restituit Brunck.

727. Ἥελιοιο Guelph.

728. ἀπὸ τηλόδι Regg. A. E., quod recipiendum esse iudicavit Brunck. in Appendice et recepit Beckius sine causa. ἀπο τηλόδι Vrat., quod ne quis verum putet vetant, quae ad I, 94 monita sunt.

729. ἦσαν Vatt. A. D. — αὐγὴν Vatt. A. C. D.

734. ἦλῖτε Vrat.

736. παῖσι Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Regg. D. E. Brunck. Beck.

738. ἐλέησεν ex conjectura minime necessaria Brunck. Beck. — τοῖον Guelph.

739. μῆσατο Guelph. — νόστον non reditum, sed iter, v. Gerhard. p. 53.

741. ἔσχετα γαίης Guelph.

742. ἔργ' ἐτελέσσας ex Regg. A. B. E. male receperunt Brunck. Beck. Vid. ad II, 1072.

743. ἰκέτης Flor. Ald. Brub. Basil. — ἔμοιο Flor. Ald. Brub. Basil. Hoelzlin.

- 745 „ἔρχεο δ' ἐκ μεγάρων ξείνῳ συνοπηδὸς ἑοῦσα,
 „ὄντινα τοῦτον αἶστον αἰεραο πατρὸς ἀνευθεν·
 „μηδὲ με γουνάσσειαι ἐφέστιος, οὐ γὰρ ἔργωγε
 „αἰνήσω βουλὰς τε σέθεν καὶ αἰεκέα φύξιν.“
 Ὡς φάτο· τὴν δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν· ἀμφὶ δὲ πέπλον
 750 ὀφθαλμοῖσι βαλοῦσα γόον χέεν, ὅφρα μιν ἦρας
 χειρὸς ἐπισχόμενος μεγάρων ἐξῆγε θύραζε
 δέματι παλλομένην· λεῖπον δ' ἀπο δώματα Κίρκης.
 Οὐδ' ἄλοχον Κρονίδαο Διὸς λάβον· ἀλλὰ οἱ Ἴρις
 πέφραδεν, εὖτ' ἐνόησεν ἀπὸ μεγάρουιο κιόντας.
 755 αὐτὴ γάρ μιν ἄνωγε δοκευέμεν, ὅπποτε νῆα
 στείχοιεν, τὸ καὶ αὐτῆς ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν.
 „Ἴρι φίλη, νῦν, εἴ ποτ' ἐμὰς ἐτέλεσσας ἐφετμὰς,
 „εἴ δ' ἄγε, λαιψηροῖσι μετοιχομένη πτερόγεσσι
 „δεῦρο θέτιν μοι ἄνωχθι μολεῖν ἁλὸς ἐξανιοῦσαν.
 760 „κείνης γὰρ χρεῖώ με κιχάνεται. αὐτὰρ ἔπειτα
 „ἔλθειν εἰς ἅκτας, ὅθι τ' ἄκμονες Ἠφαίστοιο
 „χάλκαιοι στιβαροῖσιν ἀράσσονται τυπιδέσσι·
 „εἰπὲ δὲ κοιμῆσαι φύσας πυρὸς, εἰσόκεν Ἀργῶ
 „τάς γε παρεξελάσσειν. αὐτὰρ καὶ ἐς Αἰόλον ἐλθεῖν,
 765 „Αἰόλον, ὅστ' ἀνέμοις αἰδορηνέεσσιν ἀνάσσει·
 „καὶ δὲ τῷ εἰπέμεναι τὸν ἐμὸν νόον, ὥς κεν ἀήτας

745. συνοπαδὸς Guelph.

746. ἀνείραο vulg. αἰεραο Med. a m. 1. marg. Vrat. Regg. quinque, quod recte receperunt Brunck. Beck.

747. μηδ' ἐμὲ Brunck. sine libris ut solet. μηδ' ἐμὲ Beck., quod in Vrat. Flor. Ald. Brub. Basil. legitur, minus apte. — γουνάσσειαι vulg. cum hiatu, quem tolerari posse judicat Spitzner. de vers. her. p. 152 et silentio praetermisit Hermannus. Sed ea minime omnium librorum lectio est, quamquam silent Brunck. et Beck. Nam γουνάσσειαι habent Vat A. Med.

Vrat. Vind. Reg. A. γουνάσσειαι Guelph. γουνάσσειαι Flor. Ald. Brub. Basil., ex quibus certissimum mihi videtur, veram lectionem esse γουνάσσειαι, quae etiam in corrupto illo γουνάσσειαι latet, quid enim frequentius est confusione litterarum η et ε, αι et ε? Hanc igitur lectio-

nem, qua hiatus etiam vitatur, restitui.

752. λίπον Med. Vrat. Vind.

758. λαιψηροῖσι vulg. λαιψηροῖσι Med. a m. 1. λαιψηροῖσι Vatt. A. B. C. D. Regg. quatuor, quod recte receperunt Brunck. Beck. Est ille error frequentissimus, vid. ad III, 1020.

759. μολεῖν ἐξ ἁλὸς Vrat. Vind.

762. στιβαροῖσιν Vatt. A. B. C. D.

763. εἰπὲ δὲ μοι Reg. A. — κοίμειναι Guelph. marg. Vrat.

764. εἰς Med. Vrat. Vind. — Αἰόλον scripsi παροξυντόνως ex praecepto Arcadii p. 56 ed. Bark. cf. Müller. ad Tzetz. in Lycophr. p. 524. — De transitu ab imperativo ad infinitivum v. Merrick. ad Tryph. v. 410.

765. ἀνέμοισιν Vrat. Vind. — αἰδορηνεῖς vocat praeunte Homero Od. V, 296 Βορέης αἰδορηνέτης.

766. αἴηται πάντες ἀπολήξαιαν Flor.

„πάντας ἀπολλήξειεν ὑπ' ἡέρι, μηδέ τις αὔρη
„τροχύνει πέλαγος· Ζεφύρου γε μὲν οὖρος ἀήτω,
„ὄφρ' οἱ γ' Ἀλκινόου Φαιήκιδα νῆσον ἴκωνται.“

770 „Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δ' Ἴρις ἀπ' Οὐλύμποιο θοροῦσα
τέμνε τανυσσαμένη κοῦφα πετερά. δῦ δ' ἐνὶ πόντῳ
Αἰγαίῳ, τόθι πέρ τε δόμοι Νηρῆος ἔασιν.
πρώτην δ' εἰσαφίκανε Θέτιν, καὶ ἐπέφραδε μῦθον
Ἥρης ἐννεσίης ὥρσεν τέ μιν εἰς ἔνέσθαι.

775 δεύτερα δ' εἰς Ἥφαιστον ἐβήσατο· παῦσε δέ τόν γε
ρίμφα σιδηρείων τυπίδων· ἔσχοντο δ' αὐτμῆς
αἰθαλέοι προσητῆρες. ἀτὰρ τρίτον εἰσαφίκανε
Αἰόλον Ἰππότεω παῖδα κλυτόν. ὄφρα δὲ καὶ τῷ
ἀγγελίην φαμένη θοὰ γούνατα παῦσεν ὁδοῖο,
780 τόφρα Θέτις, Νηρῆα κασιγνήτας τε λιποῦσα,
ἐξ ἁλὸς Οὐλυμπόνδε θεὰν μετεκίανεν Ἥρην·
ἣ δέ μιν ἄσπον ἐοῖο παρεῖσέ τε φαῖνε τε μῦθον.

„Κέκλυθι νῦν, Θέτι δῖα, τά τοι ἐπιέλδομ' ἐνίσπειν.
„οἶσθα μὲν, ὅσπον ἐμῆσιν ἐνὶ φρεσὶ τίεται ἥρως
785 „Αἰσονίδης ἡδ' ἄλλοι ἀσσητῆρες ἀέθλου,
„οἷη τέ σφ' ἐδάσσα δια πλαγκτὰς περόωντας
„πέτρας, ἐνθα πυρὸς δειναὶ βρομέουσι θύελλαι,
„κύματά τε σκληροῖσι περιβλύει σπιλάδεσσιν.
„νῦν δὲ παρὰ Σκύλλης σκόπελον μέγαν ἡδὲ Χάρυβδιν

790 „δεινὸν ἐρευνγομένην δέχεται ὁδός. ἀλλὰ σε γὰρ δὴ
„ἔξετι νηπυτίας αὐτῇ τρέφον ἡδ' ἀγάπησα

767. ἀπολλήξειεν Brunck. Beck.
ut solent. — ἐν ἡέρι Guelph.

768. τροχύνει Guelph.

769. Φαιήκων Regii aliquot.

773. ἀπέφραδε Vat. C.

774. αἰνεσίης vulg. ut semper.
ἐννεσίης Vatt. A. B. C. D. Med.
Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. D.
Brunck. Beck. — καὶ ἐπέφραδε —
μιν desunt in Reg. A. — ὥρσε ex
uno Reg. D. Brunck. Beck. — δέ μιν
Flor.

775. ἐδύσατο Regg. A. D., quod
pessime recepit Brunck. ἐδύσατο
Reg. E. ἐάσατο Reg. C. — τόνδε
Vat. C.

778. κλυτόν Guelph. — ὄφρα
δὲ καὶ αὐτῷ Regg. A. B. C. ὄφρα δὲ
καὶ αὐτῷ Guelph. Reg. E. ὄφρα
καὶ αὐτῷ Reg. D.

781. θεὰ Regg. tres.

782. ἐοῖο ex conjectura non ne-
cessaria Brunck. Beck. vid. ad I,
1032. — φαῖνε δὲ Med. a. m. 1.

785. οἷδ' ἄλλοι Med. Vind., qui
est merus error ex simili pronuncia-
tione ortus ut III, 58, sed inde οἷ τ'
ἄλλοι dedit Brunck., quem sequitur
Beck. At ἄλλοι pro οἷ ἄλλοι posi-
tum est, vid. ad I, 910. — τ' ἀσ-
σητῆρες Vatt. A. B. C. D.

786. οἷος Guelph. Flor. Steph.
Brunck. probante Porsono Advers.
p. 175, sed οἷη, quod reliqui libri
omnes habent, pari elegantia dictum
est ac Soph. Philoct. 995 οἷος μ'
ὑπῆλθες, ὡς μ' ἐθηράσω.

788. περιβλύει Med. a. m. 1. πε-
ρικλύει Guelph.

789. μέγαν omittit Guelph.

- „ἔξοχον ἀλλάων, αἴτ' εἰν ἀλλὴ ναιετάουσιν,
 „οὔνεκεν οὐκ ἔτλης εὐνῇ Διὸς ἱεμένοιο
 „λέξεσθαι. κείνῳ γὰρ αἰεὶ τάδε ἔργα μέμνηεν,
 795 „ἥε σὺν ἀθανάταις, ἥε θνητῆσιν ἰαύειν.
 „ἀλλ' ἐμέ τ' αἰδομένη καὶ ἐνὶ φρεσὶ δειμαίνουσα,
 „ἡλεύω· ὁ δ' ἔπειτα πελώριον ὄρκον ὄμοσεν,
 „μήποτε σ' ἀθανάτοιο θεοῦ καλέεσθαι ἄκοιτιν.
 „ἔμπης δ' οὐ μεθίεσκεν ὀπιπτεύων ἀέκουσαν,
 800 „εἰσότε οἱ πρόσβειρα Θέμις κατέλεξεν ἅπαντα,
 „ὥς δὴ τοι πέπρωται ἀμείνονα πατρὸς ἐοῖο
 „παῖδα τεκεῖν· τῷ καὶ σε λιλαιόμενος μεθήκεν
 „δείματι, μή τις ἐοῦ ἀντάξιος ἄλλος ἀνάσσοι
 „ἀθανάτων, ἀλλ' αἰὲν ἐὼν κράτος εἰρύνειτο.
 805 „αὐτὰρ ἐγὼ τὸν ἄριστον ἐπιχθονίων πόσιν εἶναι
 „δῶκά τοι, ὄφρα γάμον θυμηδέος ἀντιάσειας
 „τέκνα τε φυτύσαιο· θεοὺς δ' εἰς δαῖτα κάλεσσα
 „πάντας ὁμῶς· αὐτὴ δὲ σέλας χεῖρεσσιν ἀνέσχον
 „νυμφίδιον κείνης ἀγανόφρονος εἵνεκα τιμῆς.
 810 „ἀλλ' ἄγε, καὶ τινά τοι νημερτέα μῦθον ἐνίψω·
 „εὐτ' ἂν ἐς Ἠλύσιον πεδῖον τεὸς υἱὸς ἵκηται,
 „ὃν δὴ νῦν Χείρωνος ἐν ἡθεσὶ Κενταύροιο
 „Νηιάδες κομέουσι τεοῦ λίπτοντα γάλακτος,
 „χρεῖώ μιν κούρης πόσιν ἔμμεναι Αἰήταο
 815 „Μηδείης· σὺ δ' ἄρρηγε νυῶ ἐκυρῇ περ ἐοῦσα
 „ἡδ' αὐτῷ Πηληϊῶ. τί τοι χόλος ἐσθιήρικται;
 „ἀάσθη. καὶ γὰρ τε θεοὺς ἐπινίσσεται ἄτη.

795. ἀθανάτης Vat. D. Reg. D. Brunck. Beck. ἀθανάτοις Guelph. — θνητοῖσιν Guelph. Regg. tres.

796. ἐμὲ αἰδομένη Regg. quatuor, quos secuti sunt Brunck. et Beck., non curantes hiatum turpissimum. Particulae τὲ is est usus, cujus exempla attuli ad Aesch. Prom. 42. Add. Schaef. ad ipsoet. gnom. p. 73. 366 et Apparat. ad Demosth. T. I p. 191. 690.

799. ὀπιπτεύων Vat. A.

800. κατέλεξεν ἕκαστα Guelph. Flor.

801. πέπρωτο vulg. πέπρωται Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Ald. Paris. Brub. Basil., quod et sensu et metro postulante cum Brunck. et Beck. recepi. — ἀμείονα Vatt. A. B. C. D.

806. ἀντιάσθαι Reg. A.

807. τέκνα δὲ Ald. Brub. Basil. Hoelzlin. Shaw. — φυτῆσαιο vulg. φυτῦσαιο Guelph. φυτίσαιο Reg. B. φυτῦσαιο Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Reg. C. Brunck. Beck. recte, quod jam conjectura assecutus erat Lennep. ad Coluth. p. 89. — ἐς ex uno Reg. D. Brunck. Beck. — δαῖτ' ἐκάλεσσα ex conjectura Brunckius et Beck. sine causa, vid. ad II, 1072 δῶμα κάλεσσα Reg. D.

810. θυμηδέα μῦθον Guelph.

812. νῦν deest in Vrat. Vind. — ἡθεσσι Flor.

817. ἐπινίσσεται vulg. ἐπινέσσεται Vrat. Vind. ἐπινίσσεται Reg. D. Brunck. Beck.

- „ναὶ μὲν ἐφημοσύνησιν ἑμαῖς Ἥφαιστον ὅτω
 „λωφῆσειν πρήσοντα πυρὸς μένος, Ἴπποτάδην δὲ
 820 „Αἰόλον ὠκείας ἀνέμων αἴκας ἐρύξειν
 „νόσφιν ἐϋσταθέος Ζεφύρου, τείως κεν ἵκωνται
 „Φαίηκων λιμένας· σὺ δ' ἄκηδέα μῆδεο νόστον.
 „δεῖμα δέ τοι πέτραι καὶ ὑπέρβια κύματ' ἔασιν
 „μοῦνον, ἃ κεν τρέψαιο κασιγνήτησι σὺν ἄλλαις.
 825 „μηδὲ σὺ γ' ἥε Χάρυβδιν ἀμυχανέοντας ἐάσης
 „ἐσβαλέειν, μὴ πάντας ἀναβρόξασα φέρῃσιν,
 „ἥε παρὰ Σκύλλης στρυγερὸν κενθμῶνα νέεσθαι,
 „Σκύλλης Ἀύσονίης ὀλοόφρονος, ἣν τέκε Φόρκω
 „νυκτιπόλος Ἐκάτη, τήντε κλείουσι Κράταιϊν,
 830 „μήπως σμερδαλέῃσιν ἐπαῖξασα γένυσθαι
 „λεκτοὺς ἡρώων δηλήσεται. ἀλλ' ἔχε νῆα
 „κεῖσ', ὅθι περ τυτθὴ γε παραιβάσις ἔσσειτ' ὀλέθρου.“
 Ὡς φάτο· τὴν δὲ Θέτις τοῖω προσελέξατο μύθῳ·
 „Εἰ μὲν δὴ μαλεροῖο πυρὸς μένος ἡδὲ θυέλλαι
 835 „ζαχρηεῖς λήξουσιν ἐτήτυμον, ἦτ' ἂν ἔγωγε
 „θαρσαλέῃ φαίην καὶ κύματος ἀντιώοντος
 „νῆα σαωσέμεναι, Ζεφύρου λίγα κινυμένοιο.

818. μὴν Flor.

819. πρήσοντα vulg. πρήσοντα Guelph. Regg. A. D. E., quod recte receperunt Brunck. et Beck. Sed Brunckio jure displicet participium futuri, qui propterea πρήθοντα se legere malle dicit. At praesente non utuntur epici, malim igitur πρήσαντα, aoristus enim semper hac significatione usurpatur, et facile corrupti potuit propter vicinum futurum λωφῆσειν.

820. Hunc versum respicit Etymol. M. p. 42, 51, ubi pro τὰς αὐτὰς ἐπιπνοίας τῶν ἀνέμων legendum est τὰς αἴκας ἐπιπνοίας τ. α.

823. ἔασσι Steph.

824. κεν in κε tacite et sine libris mutavit Brunck.

825. ἐάσης Guelph. (et alii, ut videtur, codd.) Flor. Steph. Hoelzlin. Shaw.

826. ἀναβρόξασα codd. et edd. veteres omnes. Bene correxit Hoelzlin. ex Hom. Od. XII, 240, quem secuti sunt Brunck. et Beck.

827. Σκύλης Ald. Brub. Basil.

828. Φόρκω νυκτιπόλος δ' Ἐκάτη vulg. Φόρκω Vatt. A. D. Φόρκω νυκτιπόλος Ἐκάτη Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod recte receperunt Brunck. et Beckius, nam et Φόρκω et Φόρκος et Φόρκος vocatur ille Deus, et quum δ' librariis metri causa necessarium videbatur, facilis erat corruptio. Sed propter plurimorum librorum lectionem Φόρκω, malim fere Φόρκω, quod facillime in illud transire potuit. Ipse hic dativus bisyllabe legitur Hesiod. Theog. 333 et ea forma, quae tertiam declinationem sequitur, utitur noster etiam infra v. 1598.

829. Κράτειν Vrat. Vind.

830. γενύεσσι Guelph.

834. ἥε θυέλλαι vulg. ἡδὲ ex Regg. quatuor sensu postulante receperunt Brunck. et Beck. Saepius jam illas vocolas confusas vidimus, ut supra v. 182 et mox v. 1207 in Guelph. confunduntur.

836. ἐναντιώοντος Reg. A.

- „ἀλλ' ὦρη δολιχὴν τε καὶ ἄσπετον οἶμον ὀδεύειν,
 „ὄφρα κασιγνήτας μετελεύσομαι, αἶ μοι ἄρωγοὶ
 840 „ἔσσονται, καὶ νηὸς ὅθι προμυησί' ἀνήπται,
 „ὥς κεν ὑπηῶοι μνηδαίατο νόστον ἐλέσθαι.“
 Ἡ καὶ ἀναΐξασα κατ' αἰθέρος ἔμπεσε δίναις
 κυανέου πόντοιο· κάλει δ' ἐπαμυνέμεν ἄλλας
 αὐτοκασιγνήτας Νηρηΐδας· αἱ δ' αἴουσαι
 845 ἦντεον ἀλλήλησι· Θέτις δ' ἀγόρευεν ἐφετμὰς
 Ἥρης· αἶψα δ' ἔαλλε μετ' Αὐσονίην ἄλα πάσας.
 αὐτὴ δ' ὠκυτέρα ἀμαρύγματος ἥε βολάων
 ἡέλιου, ὅτ' ἀνείσι περαίνης ὑπόθι γαίης,
 σεύατ' ἵμεν λαιψηρὰ δι' ὕδατος, ἔστ' ἀφίκανεν
 850 ἀκτὴν Αἰαίην Τυρσηνίδος ἠπείροιο.
 τοὺς δ' εὗρεν παρὰ νηϊ σόλῳ ριπῆσί τ' οἵστων
 τερομένους· ἡ δ' ἄσσον ὀρεξαμένη χερὸς ἄκρης
 Αἰακίδεω Πηλῆος· ὁ γὰρ ῥά οἱ ἔην ἀκοίτης,
 οὐδέ τις εἰσιδέειν δύνατ' ἔμπεδον· ἀλλ' ἄρα τῷ γε
 855 οἶῳ ἐν ὀφθαλμοῖσιν εἴσατο, φώνησέν τε.
 „Μηκέτι νῦν ἀκταῖς Τυρσηνίσιν ἦσθε μένοντες·
 „ἡῶθεν δὲ θοῆς προμυησία λύετε νηὸς,
 „Ἥρη πειθόμενοι ἐπαρηγόνι. τῆς γὰρ ἐφετμῆς
 „πασσυνδίῃ κοῦραι Νηρηΐδες ἀντιώσωιν,
 860 „νῆα διέκ πέτρας, αἶτε Πλαγκταὶ καλέονται,
 „ῥυσόμεναι. κελὴν γὰρ ἐναίσιμος ὕμμι κέλευθος.
 „ἀλλὰ σὺ μὴ τῷ ἐμὸν δείξης δέμας, εὖτ' ἂν ἴδῃαι

838. δολιχόν Guelph.

844. Νηρηΐδας Vrat. Vind.

845. ἠγόρευεν Vrat. Vind.

846. Αὐσονίαν Reg. A.

847. ἡδὲ Reg. D.

850. ἀκτὴν αὐσονίην Reg. A. — Τυρσηνίδος Vrat.

851. εὗρε Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. D. E. Flor. Ald. Brub. Basil., quod revocarunt Brunckius et Beck.

852. ὀρεξαμένης Reg. A. — χερὸς Med. Vrat. Vind.

854. In ἔμπεδον offenderunt Facius epist. crit. p. 15 et Matthiae obs. critt. p. 30, quorum uterque ἀμφοδὸν conjicit. In errorem inducti sunt eo, quod ἔμπεδον cum εἰσιδέειν junxerunt, quum jungen-

dum sit cum δύνατο: neque omnino quisquam eam cernere potuit.

858. ἐφετμῆς vulg. ἐφετμῆς Vat. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod propter librorum auctoritatem cum Brunck. et Beck. recepi.

859. πᾶνσυνδίῃ vulg. πασσυνδίῃ Regg. quinque, quod cum Brunck. et Beck. ex Regg. quinque recepi, vid. ad I, 323.

861. ῥυσόμεναι vulg., quod placebit Buttmanno secundum ea, quae monuit Lexilog. I p. 66. ῥυσόμεναι Vatt. A. B. C. D. Med. a. m. 1. Regg. A. B. C. E. Schol. Paris., quod ferri nequit. ῥυσόμεναι Med. a. m. 2. Vrat. Vind., quod cum Brunck. et Beck. recepi. ῥυσάμεναι Reg. D.

„ἀντομένην σὺν τῇσι· νόῳ δ' ἔχε, μή με χολώσῃς
„πλεῖον ἔτ', ἢ τοπάροιθεν ἀπηλεγέως ἐχόλωσας.“

865 Ἡ καὶ ἔπειτ' ἀτδῆλος ἐδύσατο βένθεα πόντου·
τὸν δ' ἄχος αἰνὸν ἔτυψεν, ἐπεὶ πάρος οὐκέτ' ἰούσαν
ἔδρακεν, ἐξότε πρῶτα λίπεν θάλαμόν τε καὶ εὐνὴν,
χῶσαμένην Ἀχιλλῆος ἀγανοῦ νηπιάρχοντος.

ἡ μὲν γὰρ βροτέας αἰεὶ περὶ σάρκας ἔδαιεν
870 νύκτα διὰ μέσσην φλογμῷ πυρός· ἡματα δ' αὖτε
ἀμβροσίῃ χοίρεσκε τέρεν δέμας, ὄφρα πέλοιτο
ἀθάνατος καὶ οἱ στυγερόν χροῖ γῆρας ἀλάλκοι.

αὐτὰρ ὁ ἐξ εὐνῆς ἀνεπάλμενος εἰσενόησεν
παῖδα φίλον σπαίροντα διὰ φλογός· ἦκε δ' αὐτὴν

875 σμερδαλέην ἐσιδὼν, μέγα νήπιος· ἡ δ' αἶουσα
τὸν μὲν ἄρ' ἀρπάγδην χαμάδις βάλε κεκληγῶτα·
αὐτὴ δὲ πνοιῇ λῆλη δέμας ἡὔτ' ὄνειρος
βῆ δ' ἴμεν ἐν μεγάροιο θυῶς, καὶ ἐσῆλατο πόντον
χῶσαμένην· μετὰ δ' οὔ τι παλίσσυντος ἵκετ' ὀπίσσω.

880 τῷ μιν ἀμυχανίῃ δῆσεν φρένας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
πᾶσαν ἐφημοσύνην Θέτιδος μετέειπεν ἐταίροις.
οἱ δ' ἄρα μεσσηγὺς λῆξαν καὶ ἔπαυσαν ἀέθλους
ἐσσυμένως δόρπον τε χαμεύνας τ' ἀμφεπένοντο,
τῆς ἐνὶ δαισάμενοι νύκτ' ἄεσαν ὡς τοπάροιθεν.

885 Ἥμος δ' ἄκρον ἔβαλλε φασφόρος οὐρανὸν Ἡῶς,
δὴ τότε λαιψηροῖο κατηλυσίῃ Ζεφύροιο
βαῖνον ἐπὶ κληῖδας ἀπὸ χθονός· ἐκ δὲ βυθοῖο

865. ἐδύσατο vulg. ἐδύσατο Vatt.
A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg.
A. B. E. Brunck. Beck. ἐβήσατο
Guelph. Reg. D.

867. λίπε Vatt. A. B. C. D., quod
proprio Marte recepit Beck.

869. In iis, quae sequuntur, Apol-
lonius imitando expressit Hom.
Hymn. in Cer. v. 236 sqq. — Re-
spexit hunc locum Schol. ad Aristoph.
Nub 1058. — σάρκας ex errore
typ. Hoelzlin. Shaw.

870. μέσσην Vrat. μέσην Vind.

871. χοίρεσκεν Guelph.

873. ὁ γ' ἔξ vulg. ὅτ' ἔξ Vat. C.
Med. Vrat. Vind. Ejeci particulam
a sciolo quodam intrusam ut I, 553
αὐτὰρ ὁ ἐξ ὑπέρτου ὄρεος κίεν. III,

1317 αὐτὰρ ὁ εὖ ἐνέδησε λόφους.
1346 αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπὶ νῆα πάλιν
κίεν. IV, 127 αὐτὰρ ὁ ἀντικρὺ περι-
μήκεια τείνατο δειρὴν.— ἀναπάλμε-
νος vulg. ἀνεπάλμενος ex Guelph.
et Reg. D. recte receperunt Brunck.
Beck. Legitur idem II, 825 et con-
firmatur a Quinto Smyrn. I, 140 ἐξ
εὐνῆς ἀνεπάλτο.

875. ἐσιδὼν deest in Vrat.

879. ὀπίσω Vrat. Vind.

880. μὲν pro μιν ex quatuor Regg.
receperunt Brunck. Beck pessime.—
δῆσε ex Guelph. Vrat. Vind. Regg.
quatuor Brunck. Beck.

884. τὸ πάρος περ Vind., sed
vulg. in margine.

885. ἔβαλε Guelph.

- εὐναίᾳς εἴλικον περιγηθεῖς, ἄλλα τε πάντα
 ἄρμενα μηρόντο κατὰ χρέος· ὕψι δὲ λαῖφος
 890 εἴρυσσαν τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι κεραίῃς.
 νῆα δ' ἐϋκραῆς ἄνεμος φέρεν. αἶψα δὲ νῆσον
 καλὴν, ἀνθεμόεσσαν ἐσέδρακον, ἔνθα λίγειαί
 Σειρῆνες σίνοντ' Ἀχελωῖδες, ἡδείησιν
 θέλγουσαι μολπῇσιν, ὅτις παρὰ πείσμα βάλοιτο.
 895 τὰς μὲν ἄρ' εὐειδῆς Ἀχελωῖῳ εὐνηθεῖσα
 γέλιντο Τερψιχόρῃ, Μουσέων μία· καὶ ποτε Διοῦς
 θυγατέρ' ἰφθίμην ἀδμήτ' ἔτι πορσαίνεσκον
 ἄμμιγα μελπόμεναι· τότε δ' ἄλλο μὲν οἶωνοῖσιν,
 ἄλλο δὲ παρθενικῆς ἐναλίγκιαι ἔσκον ἰδέσθαι.
 900 αἰεὶ δ' εὐόρμου δεδοκημέναι ἐκ περιωπῆς
 ἧ θαμὰ δὴ πολέων μελιτῆδες νόστον ἔλοντο,
 τηκεδόνι φθινύθουσαι· ἀπληγέως δ' ἄρα καὶ τοῖς
 ἔεσαν ἐκ στομάτων ὅπα λείριον. οἱ δ' ἀπὸ νῆος
 ἦδη πείσματ' ἔμελλεν ἐπ' ἡϊόνεσσι βαλέσθαι,
 905 εἰ μὴ ἄρ' Οἰάγροιο πάϊς Θρηϊκίος Ὀρφεὺς
 Βιστονίην ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς φόρμιγγα τανύσας
 κραιπνὸν ἐυτροχάλοιο μέλος κανάχησεν αἰοιδῆς,
 ὄφρ' ἄμυδις κλονέοντος ἐπιβρομέωνται ἀκουαὶ
 κρεγμῶ· παρθενικὴν δ' ἐνοπὴν ἐβίβησας φόρμιγξ.
 910 νῆα δ' ὁμοῦ Ζέφυρός τε καὶ ἡχῆεν φέρε κῦμα
 πρυμνόθεν ὀρνύμενον· ταὶ δ' ἄκριτον ἔεσαν αὐδὴν.
 ἀλλὰ καὶ ὥς Τελέοντος εὖς παῖς οἶος ἐταίρων

888. πόντω pro πάντα Regg. quinque.

890. εἴρυσσαν vulg. εἴρυσσαν Guelph. Brunck. Beck. — ἐνὶ μάντεσσι Vrat.

892. Ἀνθεμόεσσαν littera majuscula scribendum videtur, ita enim acceperunt Scholiastae, Hesiodum testem afferentes, et insulam Ἀνθεμούσσαν agnoscit Schol. ad Hom. Od. XII, 39.

895. Ἀχελωῖῳ ex Regg. quinque receperunt Brunck. et Beck, quod quamquam ferri potest (vid. ad II, 686) non tamen est quod vulgato praeferatur.

897. θυγατρί ἰφθίμην Vat. C. — πορσύνεσκον vulg. πορσύνεσκον Guelph. πορσαίνεσκον Med. Vrat.

Vind., quod ex Etymol. M. p. 683, 56 (ubi ἀδμήτα πορσαίνεσκον legitur) reposuit Brünck.

900. περιωπῆς Guelph. Hinc Tryphiod. v. 143 εὐόρμου τετανυσμένον ἐκ περιωπῆς.

907. κραιπνῶν Vind.

908. ἐπιβρομέονται Vatt. A. B. C. D. Guelph. Regg. quatuor. ἐπιβρομέονται propter praecedens praeteritum ex conjectura Brunck. Beck., quod falsum esse vel hiatus arguit, qui sic infertur. Non necessariam esse mutationem vidimus ad I, 17.

909. κρεγμῶ· παρθενικὴν Vatt. A. B. C. D. κρεσμῶ Vind. Vocabulum κρεγμῶ ex loco nostro laudat Etymol. M. p. 536, 34.

προφθάμενος ξεστοῖο κατὰ ζυγοῦ ἔνθορε πόντῳ
Βούτης, Σειρήνων λιγυρῇ ὀπὶ θυμὸν ἰανθεῖς·

915 νῆχε δὲ πορφυρέοιο δι' οἴδατος, ὄφρ' ἐπιβαίῃ,
σχέτιλις. ἦ τέ οἱ αἶψα καταυτόδι νόστον ἀπηύρων·
ἀλλὰ μιν οἰκτεῖρασα θεὰ Ἑρως μεδέουσα
Κύπρις ἔτ' ἐν δίναις ἀνερείψατο, καὶ ῥ' ἐσάωσε
πρόφρων ἀντομένη Λιλυβηΐδα ναιέμεν ἄκρην.

920 οἱ δ' ἄχει σχόμενοι τὰς μὲν λίπον, ἄλλα δ' ὄπαζον
κύντερα μιξοδίησιν ἁλὸς ῥαιστήρια νηῶν.

τῇ μὲν γὰρ Σκύλλης λισθὴ προῦφαίνετο πέτρῃ·
τῇ δ' ἄμοτον βοάσκεν ἀναβλύζουσα Χάρυβδις·
ἄλλοθι δὲ πλαγκταὶ μέγαλῳ ὑπὸ κύματι πέτραι

925 ῥόχθεον, ἥχι πάροιθεν ἀπέπτεν αἰθομένη φλόξ
ἄκρων ἐκ σκοπέλων πυριδαλπέος ὑψόθι πέτρης.
καπνῷ δ' ἀχλύεις αἰθὴρ πέλεν· οὐδὲ κεν αὐγὰς
ἔδρακες ἡελίοιο. τότ' αὖ λήξαντος ἀπ' ἔργων
Ἥφαίστου θερμὴν ἔτι κήκιε πόντος αὐτμήν.

930 ἔνθα σφιν κοῦραι Νηρηΐδες ἄλλοθεν ἄλλαι
ἦντεον· ἦ δ' ὀπιθεν πτέρυγος θίγε πηδαλίοιο
διὰ Θέτις πλαγκτῆσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρύσσαι.

ὥς δ' ὁπότεν δελφῖνες ὑπὲξ ἁλὸς εὐδιόωντες
σπερχομένην ἀγεληδὸν ἐλίσσονται περὶ νῆα,

935 ἄλλοτε μὲν προπάροιθεν ὁρώμενοι, ἄλλοτ' ὀπισθεν,

913 et 914 in Vatt. A. C. inverso ordine leguntur.

914. Pro Βούτης in Regg. A. B. C. E. legitur μούσης, in Reg. D. μούση.

916. ἦ κέ οἱ corrigendum censet Schaefer. Melet. crit. p. 127, sed ἄν in ejusmodi dictionibus recte abesse posse vidimus ad I, 197. Simile est quod modo legimus v. 905 ἔμελλον βαλέσθαι pro ἐβάλοντο ἄν. — κατ' αὐτόθι Vatt. A. Vind.

918. αἶτ' pro ἔτ' Guelph. — ἀνερέψατο Med. Guelph. Vrat. Vind. hinc corruptum ἀνετρέψατο Vatt. A. B. C. D. et edd. veteres. ἀνερύσατο Regg. quinque a manu emendatrice, quae ubique in his libris conspicua est. Ex meliorum librorum lectione ἀνερείψατο emendavit Pierson. Verisim. p. 215, quod certissimum est et suum fecit Brunckius. Eadem chorda oberratum vidimus I, 214.

920. ἄλλο δ' ὄπαζον Vind.

922. σχύλλης Ald. Brub. Basil.

930. σφι Regg. quatuor, Vrat. Vind., quod recepit Beck.

931. ὀπισθε Vatt. C. D. Reg. D. ὀπιθε sine libris Brunck. Beck.

932. πλαγκτῆσι δ' ἐνὶ σπιλάδεσσιν Regg. A. B. C. D. — ἐρύσσαν Reg. B. ἐρύσαν Regg. A. C. D. E. Ex malis libris malam lectionem πλαγκτῆσι δ' ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρύσαν receperunt Brunck. et Beck.

933. εὐδιόωντος Reg. B., quod ex conjectura reponendum putaverat Arnald. Lect. gr. p. 243, recte jam refutatus a Dorvillio ad Charit. p. 240 s.

934. ἐλίσσονται vulg. ἐλίσσονται, quod necessarium est, praebent Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. et dederunt Brunck. Beck.

935. ὁρώμενοι Regg. quatuor

- ἄλλοτε παρβολάδην, ναύτησι δὲ χάσμα τέτυκται·
ὥς αἱ ὑπεκπροθέουσαι ἐπήτριμοι εἰλίσσοντο
Ἀργῶν περὶ νηϊ, Θέτις δ' ἴθυνε κέλευθον.
καὶ ῥ' ὅτε δὴ Πλαγκτῆσιν ἐνιχρίμψασθαι ἔμελλον,
940 αὐτίκ' ἀνασχόμεναι λευκοῖς ἐπὶ γούνασι πέξας,
ὑψοῦ ἐπ' αὐτάων σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῆς
ῥῶοντ' ἐνθα καὶ ἐνθα διασταδὸν ἀλλήλησιν.
τὴν δὲ παρηγορίην κόπτεν ῥόος· ἀμφὶ δὲ κύμα
λάβρον ἀειρόμενον πέτραις ἐπικαχλάζεσκεν.
945 αἱ δ' ὅτε μὲν κρημνοῖς ἐναλίγκαι ἤερι κύρον,
ἄλλοτε δὲ βρύχαι νεάτω ὑπὸ πυθμένι πόντου
ῥήρηινθ', ὅθι πολλὸν ὑπείρεχεν ἄργιον οἶδμα.
αἱ δ' ὥστ' ἡμαθόεντος ἐπισχεδὸν αἰγιαλοῖο
παρθενικαί, δίχα κόλπον ἐπ' ἰξύας εἰλίξασαι,
950 σφαίρῃ ἀθύρουσιν περιηγεῖ· αἱ μὲν ἔπειτα
ἄλλη ὑπὲξ ἄλλης δέχεται κατ' ἐς ἡέρα πέμπε
ὑψι μεταχρονίην· ἡ δ' οὔποτε πύλνεται οὔδαι·
ὥς αἱ νῆα θέουσιν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη
πέμπε διηερίην ἐπὶ κύμασιν, αἶν ἄπωθεν
955 πετρῶαν· περὶ δὲ σφιν ἐρευγόμενον ζέεν ὕδωρ.
τάς δὲ καὶ αὐτὸς ἀναξ κορυφῆς ἐπὶ λισσάδος ἀκρῆς
ὀρθὸς ἐπὶ στελεῇ τυπίδος βαρὺν ὤμον ἐρείσας

male. Non melius est ὀρούμενοι, quod conjecit Wakefield.

937. ἐπίτριμοι Reg. A. — εἰλίσσοντο Med. Vrat. Vind.

938. κέλευθον Regg. quinque, quod male praetulerunt Brunckius et Beckius.

939. ἐνιχρίμψασθαι Regg. quinque, quibus obsecutus est Brunck. ut solet. ἐνιχρίμψασθαι Guelph.

943. κόπτε Guelph. Brunck. Beck. — ῥόον Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vind.

944. ἐπικαχλάζεσκεν vulg. ἐπικαχλάζεσκιν Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunck. Beck.

945. κοῦρον Vind.

946. κενθμῶνι πόντου Guelph.

947. ῥήρηιν τὸ δὲ πολλὸν Vatt. C. D. ῥήρηιντο δὲ π. Vat. A. Med. Vrat. Vind. Guelph. ῥήρηιντο τὸ δὲ π. Flor. — ἄργιον κύμα Guelph.

950. ἀθύρουσι Vrat. Beck., quod

de suo dederat Brunck. — τὴν μὲν vulg., sed ἡ μὲν Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. corrupte pro αἱ μὲν, quod ipsum exhibet Flor., neque recipere dubitavi propter v. 953, ubi eodem modo: ὥς αἱ ἄλλοθεν ἄλλη πέμπε. Vulgatam peperit fuga hiatus, in quo tamen nulla h. l. offensio est, quum et in pede quarto sit et post interpunctionem.

951. ὑπὲξ Vrat.

952. μεταχρονίην ex solis Regg. A. E. receperunt Brunck. et Beck. male. Vid. ad II, 300.

953. ὥς καὶ Steph. ex conjectura, an ex errore typ. nescio, transiit autem in ed. Hoelzlin. et Shaw.

954. δι' ἡερίην Vind.

955. θέεν vulg., quod sensui non aptum est. ζέεν ex certissima emendatione Facii epist. crit. p. 16 receptum cum Brunck. et Beck.

956. κορυφῆς ἐπελίσσάδης Vat. C.

957. ἐρύσας Guelph. Reg. A.

- Ἦφαιστος θηεῖτο, καὶ ἀγλήεντος ὕπερθεν
οὐρανοῦ ἐστὴνῖα Διὸς δάμαρ· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
960 βάλλε χέρας, τοῖόν μιν ἔχεν δέος εἰσορόωσαν.
ὅσση δ' εἰαρινοῦ μηκύνεται ἡματος αἶσα,
τοσσάτιον μογέεσκον ἐπὶ χρόνον, ὀχλίζουσαι
νῆα διέκ πέτρας πολυηχέας· οἱ δ' ἀνέμοιο
αὐτὶς ἐξανθόμενοι προτέρω θεόν· ὧκα δ' ἄμειβον
965 Θρινακίης λειμῶνα, βοῶν τροφὸν Ἑλλίοιο.
ἔνθ' αἱ μὲν κατὰ βένθος ἀλίγκιαι αἰθυήσιν
δύνον, ἐπεὶ ῥ' ἀλόχοιο Διὸς πόρσυνον ἐφετμάς.
τοὺς δ' ἄμυνδ' βληχὴ τε δι' ἥερος ἵκετο μήλων,
μυκηθμός τε βοῶν αὐτοσχεδὸν οὔατ' ἔβαλλεν.
970 καὶ τὰ μὲν ἐρσέηντα κατὰ δρῖα ποιμαίνεσκεν
ὀπλοτέρη Φαέδουσα θυγατρῶν Ἑλλίοιο,
ἀργύρεον χαῖον παλάμη ἐνὶ πηγύνουσα·
λαμπετή δ' ἐπὶ βουσὶν ὀρειχάλκοιο φαινοῦ
πάλλεν ὀπηδεύουσα καλαύροπα. τὰς δὲ καὶ αὐτοὶ
975 βοσκομένας ποταμοῖο παρ' ὕδασιν εἰσορόωντο
ἄμ' πεδῖον καὶ ἔλος λειμῶνιον· οὐδέ τις ἦεν
κυανὴ μετὰ τῇσι δέμας, πᾶσαι δὲ γάλακτι
εἰδόμεναι, χρυσέοισι κεράσσι κυδιάσκον.
καὶ μὲν τὰς παράμειβον ἐπ' ἡματι· νυκτὶ δ' ἰούσῃ
980 πείρον ἄλὸς μέγα λαῖτμα κεχαρμένοι, ὄφρα καὶ αὐτὶς
Ἦὼς ἡριγενὴς φέγγος βάλε νιςσομένοισιν.
Ἔστι δὲ τις πορθμοῖο παροιτέρῃ Ἰονίοιο

960. ἔχε Vrat., quod miror a Beckio non receptum esse.

966. βάνθος Med. a m. 1. βάθος Vrat. a m. 1. Vind.

969. ἔβαλεν Vind.

972. Laudat Etymol. M. p. 807, 44.

974. καλάβροπα vulg., quemadmodum Scholl. legunt etiam in loco Homero, quem laudant, II. XXIII, 845. Sed καλαύροπα Med. (cod. Flor. ab Dorvill. ad Char. p. 226.) Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Reg. D., unde cum Brunck. et Beck. recepi. Vid. Interpp. ad Hesych. s. v. Lennep. ad Coluth. p. 69 et quos laudat Dorvill. l. c.

978. κεράσει vulg. secunda syllaba contra usum producta, quare Brunckius emendavit χρυσέοις κε-

ράεσσιν, quod recepit etiam Beck., sed libris non adsentientibus, in quibus hae modo sunt varietates: χρυσέοισι κεράσει Vatt. A. B. C. D. Med. Vind. χρυσέοις κεράσει Reg. E. χρυσέοις κεράεσσιν Reg. D. Praeterea miror, quomodo aures eorum illam lectionem ferre potuerint, qua metrum pessumdat, rarissime enim meliores poetae in quarti pedis thesi productionem ex positione natam admittunt, vid. ad III, 517. Itaque recte Gerhard. p. 157 κεράσειν scribendum iudicat, quae forma, ita ficta ut κεράστος Arat. Phaen. 174. κεράατα Oppian. Cynege. II, 494, quum insolentior esset, facile adduci potuerunt librarii, ut notiozem reponerent.

981. νεισομένοισιν vulg. ut semper. Correxerit Brunck.

- ἀμφιλαφῆς πίειρα Κεραυνίη εἰν ἀλλὶ νῆσος,
 ἣ ὑπο δὴ κεῖσθαι δρεπανον φάτις, ἵλατε Μοῦσαι,
 985 οὐκ ἐθέλων ἐνέπω προτέρων ἔπος, ᾧ ἀπο πατρὸς
 μήδεα νηλειῶς ἔταμεν Κρόνος· (οἱ δὲ ἐ Διοῦς
 κλείουσιν χθονίης καλαμητόμον ἔμμεναι ἄρπην.
 Διὶ γὰρ κείνῃ ἐνὶ δὴ ποτε νάσσατο γαίῃ,
 Τιτῆνας δ' ἔδαεν στάχυν ὀμπνιον ἀμήσασθαι,
 990 Μάκριδα φιλαμένη.) Δρεπάνῃ τότεν ἐκλήϊσται
 οὔνομα, Φαιήκων ἱερὴ τροφός· ὥς δὲ καὶ αὐτοὶ
 αἵματος Οὐρανίοιο γένος Φαίηκες ἔασιν.
 τοὺς Ἀργῶ πολέεσσιν ἐνισχομένη καμῆτοισιν
 Θρινακίης αὖρης ἵκετ' ἐξ ἁλός· οἱ δ' ἀγανῆσιν
 995 Ἀλκίνοος λαοὶ τε θυηπολίησιν ἰόντας
 δειδέχατ' ἀσπασίως· ἐπὶ δὲ σφίσι καρχαλάσκειν
 πᾶσα πόλις· φαίης κεν ἑοῖς ἐπὶ παισὶ γάνυσθαι.
 καὶ δ' αὐτοὶ ἥρωες ἀνὰ πληθὺν κεχάροντο,
 τῷ ἵκελοι, οἷόν τε μεσαιοτάτῃ ἐμβεβαῶτες
 1000 Αἰμονίῃ· μέλλον δὲ βοῇ ἐνὶ θαρρήξεσθαι·
 ὣδε μάλ' ἀγχίμολον στρατὸς ἄσπετος ἐξεφαάνθη
 Κόλχων, οἳ Πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
 Κρανέας μαστῆρες ἀριστήων ἐπέρησαν.
 Μῆδειαν δ' ἔξαιτον ἐοῦ ἐς πατρὸς ἄγεσθαι
 1005 ἔεντ' ἀπροφάτως, ἥε στονόεσσαν αὐτὴν
 νωμήσειν χαλεπῆσιν ὁμόκλεον ἀτροπίησιν,
 αὐθὶ τε καὶ μετέπειτα σὺν Αἰήταο κελεύθῳ.
 ἀλλὰ σφέας κατέρυκεν ἐπειρομένους πολέμοιο
 κρείων Ἀλκίνοος. λελίητο γὰρ ἀμφοτέροισιν
 1010 δηϊότητος ἀνευθεν ὑπέρβια νείκεα λῦσαι.

983. Κεραυνίη Steph. Hoelzlin. Shaw., quare Palmer. Graec. ant. p. 350 Κεραυνίη emendandum putavit, sed ita jam in codd. antiquis legitur, a quibus Stephanus, nescio utrum consulto an ex errore, discessit.

984. δὴ deest in Vind.

985. λόγος pro ἔπος Guelph., quod ne quis verum putet propter Arat. Phaen. 637 "Ἀρτεμις ἰλήχοι· προτέρων λόγος, οἳ μιν ἔφαντο, vetat constructio.

986. χρόνος Vind. — οὐδέ ἐ Vatt. A. D.

990. φιλαμένους Guelph.

994. ἀγανοῖσιν vulg. ex errore frequentissimo. ἀγανῆσι Vatt. A. B. C. D. ἀγανῆσιν Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. D. et A. ex correctione, nam in Regg. A. a m. 1. et Regg. C. E. legitur ἐξ ἁλός, ἣ δ' ἀμνησιν.

999. ἵκελον Guelph. — ἔμμεαῶτες Vatt. A. C. ἔμμεμαῶτες Vrat. Vind.

1000. μέλλον τε Beck. ex sphalmate typ. — ἐνιθαρήξεσθαι Vrat., quod voluit Hoelzlin. sine causa. θαρήξασθαι Med. a m. 2.

κούρη δ' οὐλομένῳ ὑπὸ δείματι πολλὰ μὲν αὐτοὺς
 Αἰσονίδεω ἑτάρους μελλίσσετο, πολλὰ δὲ χερσὶν
 Ἀρήτης γούνων ἀλόχου θίγεν Ἀλκινόοιο.

„Γουνοῦμαι, βασιλεια· σὺ δ' ἴλαθι, μηδὲ με Κόλχοις

1015 „ἐκδῶης ᾧ πατρὶ κομιζέμεν, εἴ νυ καὶ αὐτῇ
 „ἀνθρώπων γενεῆς μία φέρβει, οἷσιν ἐς αὐτὴν
 „ὠκυτότατος κούφησι θείει νόος ἀμπλακίησιν.
 „ὥς ἐμοὶ ἐκ πυκινὰ ἐπεσον φρένες, οὐ μὲν ἔκητι
 „μαργοσύνης. ἴστω δ' ἱερὸν φάος Ἡελίοιο,

1020 „ἴστω νυκτιπόλου Περσηΐδος ὄργια κούρης,
 „μὴ μὲν ἐγὼν ἐθέλουσα σὺν ἀνδράσιν ἀλλοδαποῖσιν
 „κεῖθεν ἀφωρμήθην· στυγερόν δέ με τάρβος ἐπεισεν
 „τῆς γε φυγῆς μνήσασθαι, ὅτ' ἤλιτον· οὐδὲ τις ἄλλη
 „μῆτις ἔην. ἔτι μοι μίτρη μένει, ὥς ἐνὶ πατρὸς

1025 „δῶμασιν, ἄχραντος καὶ ἀκήρατος. ἀλλ' ἐλέαιρε,
 „πότνα, τεόν τε πόσιν μελλίσσεο· σοὶ δ' ὀπάσειαν
 „ἀθάνατοι βίοτόν τε τελεσφόρον ἀγλαΐην τε
 „καὶ παῖδας καὶ κῦδος ἀπορρήτοιο πόλῃος.“

Τοῖα μὲν Ἀρήτην γουναίετο δακρυχέουσα·

1030 τοῖα δ' ἀριστῆων ἐπαμοιβαδὶς ἄνδρα ἕκαστον.

„Ἵμέων, ᾧ περὶ δὴ μέγα φέρτατοι, ἀμφὶ τ' ἀέθλοις

1012. ἐλίσσετο Vrat. Vind.

1014. μηδ' ἐμὲ Brunck. ut solet.
 — με omittit Guelph. — Κόλχοισιν
 Guelph.

1015. ἡ νυ Reg. A. Schol. Paris.

1017. κούφαισι vulg. κούφοισι
 Vrat. Vind. κούφησι Regg. quinque,
 quod cum Brunck. et Beck. propter
 lectionem Vrat. recepi, nam οἷσι et
 ῃσι saepissime confundi vidimus.

1018. ἐμοῦ Regg. quinque. — πέ-
 στον Vrat. Vind.

1019. μαχλοσύνης Reg. D.

1021. ἐγὼ Vrat. Vind. Reg. D.

1022. ἐφορμήθην Regg. A. D. E.
 ἀφωρμήθην Reg. B., quod male re-
 ceperunt Brunck. et Beck. — δ' ἐμὲ
 Brunck.

1023. τῆσδε vulg. τῆς γε Vatt. A. B.
 C. D. Vrat. Vind. Regg. A. E., quorum
 auctoritati obsecutus sum. Saepius
 haec confunduntur ut III, 500, al.

1025. ἐλαίρε Vrat. Vind.

1026. τεόν δὲ vulg. τε ex Vatt.
 A. B. C. D. Vrat. Regg. quinque
 cum Brunck. Beck. sensus causa rece-

pi. — σὺ δ' Med. Vind. τοὶ δ' Reg. E.

1029. δακρυχέουσιν Guelph.

1030. ἐτ' ἀμοιβαδὶς Vatt. A. B.
 C. D. var. lect. in marg. Vrat. ἐν'
 ἀμοιβαδὶς Vrat. ἐν' ἀμοιβαδὶς Vind.
 ἐν ἀμοιβαδὶς Med. a m. 2, quum
 antea simplex ἀμοιβαδὶς fuisset.
 ἐναμοιβαδὶς Guelph., quod recepe-
 runt Brunck. et Beck. Sed majori
 auctoritate nititur vulgata, ad quam
 ducit etiam illud ἐτ' ἀμοιβαδὶς.
 Eam igitur revocavi.

1031. Haec vulgo ita scribuntur:
 Ἵμέων, ᾧ περὶ δὴ μέγα φέρτατοι,
 ἀμφὶ τ' ἀέθλοις οὐκ ἐκεν ἡμετέροι-
 σιν ἀτύζομαι, ad quae explicanda
 miram constructionem commentus
 est Brunckius (vel potius non com-
 mentus est, sed a Stephano sumsit,
 cui jam dura et intolerabilis visa
 est) hanc: ᾧ περὶ δὴ μέγα φέρτα-
 τοι, οὐκ ἐκεν ἡμῶν καὶ ἀμφ' ἀέ-
 θλοις ἡμετέροις ἀτύζομαι, quam e-
 tiam Beckius in versione latina ex-
 pressit. Sed quomodo οὐκ ἐκεν, si
 praepositio est, a genitivo suo ita

- „οὔνεκεν ὑμετέροισιν ἀτύξομαι, ἧς ἰότητι
 „ταύρους τ' ἐξεύξασθε, καὶ ἐκ θέρους οὐλοὺν ἀνδρῶν
 „κείρατε γηγενέων, ἧς εἵνεκεν Αἰμονίηνδε
 1035 „χρύσειον ἀντίκα κῶας ἀνάξτε νοστήσαντες,
 „ἧδ' ἐγὼ, ἡ πάτρην τε καὶ οὖς ὤλεσσα τοκῆας,
 „ἡ δόμον, ἡ σύμπασαν ἑυφροσύνην βιότοιο,
 „ὑμῖ δὲ καὶ πάτρην καὶ δῶματα ναίεμεν αὐτῆς
 „ἦνυσα· καὶ γλυκεροῖσιν ἔτ' εἰσόψεσθε τοκῆας
 1040 „ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμοὶ ἀπὸ δῆ βαρὺς ἔλλετο δαίμων
 „ἀγλαΐας· στυγερὴ δὲ σὺν ὀθνείοις ἀλάλημαι·
 „δεῖσατε συνθεσίας τε καὶ ὄρκια, δεῖσατ' Ἐρινύν
 „Ἰκεσίην νέμεσιν τε θεῶν, ἐς χεῖρας ἰούσαν
 „Αἰήτω λῶβη πολυπήμονι δρωθήναι.
 1045 „οὐ νηοὺς, οὐ πύργον ἐπιρρόθοι, οὐκ ἀλεωρὴν
 „ἄλλην, οἴσθι δὲ προτιβάλλομαι ὑμέας αὐτοὺς.
 „σχέτλιοι ἀτροπίης καὶ ἀνηλέες· οὐδ' ἐνὶ θυμῷ
 „αἰδεῖσθε ξείνης μ' ἐπὶ γούνατα χεῖρας ἀνάσσης
 „δερχόμενοι τείνουσαν ἀμήχανον· ἀλλὰ κε πᾶσιν
 1050 „κῶας ἐλεῖν μεμαῶτες ξιμίζατε δούρατα Κόλχοις
 „αὐτῷ τ' Αἰήτῃ ὑπερήνορι· νῦν δὲ λάθεσθε

se jungi possit, ut vel praepositioni
 ἀμφὶ postponatur, silentio praeter-
 miserunt. Possit sane etiam illud
 περὶ molestum videri, quum sequatur
 μέγα φέρεται, et haec difficul-
 tas ita removeri, ut interpungatur:
 ὑμέων ὧ περὶ δὴ, μέγα φέρεται,
 quo facto περὶ ὑμέων jungendum
 foret, quod voluisse etiam videtur
 Schol., qui dicit: ἡ περὶ καὶ ἡ
 ἀμφὶ ἐκ παραλλήλου. Sed ne ita
 jungamus vetat locus simillimus IV,
 1383 ὑμέας, ὧ περὶ δὴ μέγα φέ-
 ρεταὶ νῆες ἀνάντων. Itaque geniti-
 vus ὑμέων a verbo ἀτύξομαι pen-
 dere putandus est, οὔνεκα vero est
 conjunctio: quoniam, cujus apodo-
 sis sequitur inde a v. 1042 δεῖσατε
 συνθεσίας καὶ ὄρκια.

1033. τε ξεύξασθε Vrat. Vind. τ'
 ἐξεύξασθαι Med.

1034. κείρατε vulg. κείρατε Guelph.,
 quod necessarium videtur propter
 praecedentem aoristum; et Schol.
 legisse videtur, qui interpretatur:
 τοὺς τε ταύρους ἐξεύξατε, καὶ τοὺς
 γηγενεῖς ἐξεύξατε. Recepi igitur.

1036. ὤλεσσα Vrat. Vind.

1038. αὐθῆς vulg. αὐτῆς Vatt. A.
 B. C. D. Vrat. Vind. Regg. B. C. D.
 E., unde cum Brunck. et Beck. re-
 cepi.

1039. ἐσόψεσθε Med. Vrat. Vind.
 ἐπόψεσθε Reg. A.

1042. Ἐρινὺν Vat. A. Med. Vrat.
 Vind.

1043. εἰς Med. Vrat. Vind.

1044. δρωθήναι Med. Vind.

1045. ἐπιρρόθοι Brunck. Beck. ex
 more.

1048. αἰδεῖσθαι Med. — ἐπεὶ
 Guelph. — γούνασι vulg. γούνατα
 Med. a m. 1. Vrat. Vind. Regg.
 quinque, quod cum Brunck. et Beckio
 propter librorum auctoritatem
 recepi, quum utrumque dici possit.

1049. καὶ pro κα Med. Vrat. Vind.
 Flor. Ald. Brub. Basil.

1051. δ' ἐλάθεσθε vulg. δὲ λά-
 θεσθε Vat. D. Guelph. Vrat. Vind.,
 quod recepi. δὲ μέθεσθε Regg. quin-
 que, quod receperunt Brunck. Beck.,
 nimium ut solent libris illis tri-
 buentes, qui glossematibus referti

„ηγορέης, ὅτε μοῦνοι ἀποτμηγέντες ἔασιν.“

“Ὡς φάτο λισσομένη· τῶν δ’ ὄντινα γουνάζοιτο,
ὅς μιν θαρσύνεσκεν ἐρητύων ἀχέουσιν.

1055 σείον δ’ ἐργείας εὐήχεας ἐν παλάμῃσιν
φάσγανά τ’ ἐκ κολεῶν· οὐδὲ στήσεσθαι ἀρωγῆς
ἔννεπον, εἴ κε δίκης ἀλιτήμονος ἀντιάσειεν.
στρευνομένοις δ’ ἂν’ ὅμιλον ἐπήλυθεν εὐνήτειρα
Νυξ ἔργων ἀνδρεσσί, κατευκλήσσε δὲ πᾶσαν

1060 γαῖαν ὁμῶς· τὴν δ’ οὐ τι μίνυνθά περ εὐνάσεν ὕπνος.
ἀλλὰ οἱ ἐν στέροισι ἀχέων εἰλίσσεται θυμός.
οἷον ὅτε κλωστήρῃα γυνὴ ταλαεργὸς ἐλίσσει
ἐννυχίῃ· τῇ δ’ ἄμφι κινύρεται ὄρφανὰ τέκνα
χρηοσύνη πόσιος· σταλάει δ’ ὑπο δάκρυ παρειᾶς

1065 μυρομένης, οἷη μιν ἐπισμυγερῇ λάβεν αἶσα·
ὥς τῆς ἱκαίνοντο παρηΐδες· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
ὀξείης εἰλεῖτο πεπαρμένον ἄμφ’ ὀδύνῃσιν.

Τῷ δ’ ἔντοσθε δόμοιο κατὰ πτόλιν, ὥς τοπάροισιν,
κρείων Ἀλκίνοος πολυπότνιά τ’ Ἀλκινόοιο

1070 Ἀρήτη ἄλοχος κόρης πέρι μητιάσσκον
οἷσιν ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας· οἷα δ’ ἀκοίτην
κουρίδιον θαλεροῖσι δάμαρ προσπτύσσετο μύθοις.

„Ναὶ φίλος, εἰ δ’ ἄγε μοι πολυκηδέα ὄψεο Κόλχων

„παρθενικὴν, Μινύαισι φέρων χάριν. ἐγγύθι δ’ Ἄργος

1075 „ἡμετέρης νήσοιο καὶ ἀνέρες Αἰμονιῆες·

„Αἰήτης δ’ οὐτ’ ἄρ ναίει σχεδὸν, οὐδέ τι ἴδμεν

sunt. Notissimum est Homericum
ἀλκῆς λαθίσθαι, quod in reli-
quorum omnium poetarum usum
transiit.

1053. τὸν pro τῶν Reg. A. —
γουνάζοιο Guelph.

1055. εὐήχεας Vind. ἐϋήχεας Brun-
ckius ut solet.

1057. εἴ γε Guelph. — ἀντιάσειαν
vulg. ἀντιάσειεν Med. a m. 2. et
Guelph., quod postulat sensus. ἀν-
τιάσεις Brunckius et Beckius.

1061. ἐλίσσεται Vrat. Vind.

1062. οἷόν τε Flor.

1063. τῆς Flor. τὴν Reg. D., quod
cur praetulerint Brunck. et Beck.
unius libri auctoritate, prorsus in-
telligere non possum.

1064. σταλάσσει Guelph.

APOLLON. RHOD. I.

1065. μυρομένη Guelph. μυρομέ-
νης marg. Reg. B. et Reg. D., quod
receperunt Brunck. Beck. Sed vul-
gata lectio et multo maiore auctori-
tate nititur, et magis poetica est
atque significantior, nam recordandi
significatio in participio μυρομένης
jam inest. Altera lectio, quum e-
tiam in Guelph. compareat, fortasse
priori recensionī tribuenda est. —
ἐπὶ στυγερῇ vulg. ἐπὶ σμυγερῇ
Regg. quinque, Vind. Brunck. Beck.
ἐπισμυγερῇ Med. Vrat., quos secu-
tus sum.

1072. κουριδίη Guelph.

1073. πολυμηδέα ὄψεο Vind.

1074. Μινύεσσι Flor. Ald. Brub.
Basil.

1076. οὐτε τι Guelph. Reg. D.

R

- „*Αλήτην, ἀλλ' οἶον ἀκούομεν· ἦδε δὲ κούρη*
 „*αἰνοπαθῆς κατὰ μοι νόον ἔκλασεν ἀντιώσα.*
 „*μή μιν, ἄναξ, Κόλχοισι πόροις ἐς πατρός ἄγεσθαι.*
 1080 „*ἄασθη, ὅτε πρῶτα βοῶν θελκτῆρια δῶκεν*
 „*φάρμακά οἱ· σχεδόθεν δὲ κακῷ κακόν, οἶά τε πολλὰ*
 „*ῥέζομεν ἀμπλακίησιν, ἀκειομένη ὑπάλυξεν*
 „*πατρός ὑπερφιάλοιο βαρὺν χόλον. αὐτὰρ Ἰήδων,*
 „*ὥς αἶτω, μεγάλοισιν ἐνίσχεται ἐξ ἔθεν ὄροισι,*
 1085 „*κουριδίην θήσεσθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν.*
 „*τῷ, φίλε, μήτ' οὖν αὐτὸν ἐκὼν ἐπιόρκον ὁμόσσαι*
 „*θείης Αἰδουίδην, μήτ' ἄσχετα σεῖο ἔκητι*
 „*παῖδα πατὴρ θυμῷ κεκοτηότι δηλήσαιο.*
 „*λίην γὰρ δύσζηλοι ἑαῖς ἐπὶ παισὶ τοκῆς·*
 1090 „*οἶα μὲν Ἀντιόπην εὐώπιδα μήσατο Νυκτεύς·*
 „*οἶα δὲ καὶ Δανάη πόντω ἐνὶ πῆματ' ἀνέτηλ*
 „*πατρός ἀτασθαλίῃσι· νέον γε μὲν οὐδ' ἀποτηλοῦ*
 „*ὑβριστῆς Ἐχέτος γλήναις ἐνὶ χάλκεα κέντρα*
 „*πῆξε θυγατρὸς ἑῆς· στονόεντι δὲ κάρφεται οἴτῳ*
 1095 „*ὄρφναίῃ ἐνὶ χαλκὸν ἀλετρεύουσα καλιῇ.*“
 „*Ὡς ἔφατ' ἀντομένη· τοῦ δὲ φρένες λαίνοντο*

1077. ἡ δὲ νῦν κούρη ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck., cuius rei Beck. hanc adjicit causam, quod virgo non possit hic δεικτικῶς dici. Sed Aetæae procul absenti et nunquam viso recte opponitur ἦδε ἡ κούρη i. e. quae hic apud nos adest.

1081. σχεδὸν Reg. A.

1082. Pro ἀμπλακίησιν apud Scholl. commemoratur varia lectio ἀτροπίησιν, quae ad priorem recensionem referenda videtur ut eadem II, 246.

1083. δεινὸν χόλον Reg. A.

1084. ἐνίσχετε Med.

1086. αὐτός ex conjectura Bruckius et Beck. pessime, nominativus enim male abundat, αὐτὸν opponitur sequenti παῖδα, et quod deinde adjicitur nomen Αἰδουίδην, est ex usu Homérico, de quo vid. Matthiae gr. gr. T. II p. 869, 10. Simile est, quod supra legimus II, 796. Nominativus ὁ μὲν praecedat nomini I, 324 et passim.

1089. αἶεν pro λίην Guelph. —

εἰς Reg. D. ἑῆς sine libris Brunck. Beck. — περὶ παισὶ Guelph.

1090. εὐώπιδα Brunck. male. — δαμήσατο Reg. A.

1091. ἰδὲ καὶ Δανάη Schol. Paris.

1092. οὐκ pro οὐδ' Schol. Paris. — ἀπὸ τηλοῦ Vrat. Brunck. Beck. male.

1095. χαλὸν habent Vatt. A. B. C. D. Med. Vind. Deinde ἀλετρεύοντα Vatt. A. B. C. D. Med. Vind. Flor. Schol. uterque, apud quem etiam varia lectio ἀλετεύοντα commemoratur. In Vrat. legitur quidem χαλκὸν ἀλετρεύουσα, sed utrumque ex rasura. Denique καλιῇ Vat. D. Med. Vrat. Vind. Reg. A. Schol. Paris. ut I, 170. Χαλκὸν vocat Apollonius τὰς σιδηρὰς κριθὰς τὰς ποιηθείσας κελύσει αὐτοῦ, ut dicit Eustath. ad Od. p. 658 ed. Bas., qui Echeti historiam narrat. Adde Schol. min. ad Od. XVIII, 84.

1096. ὥς φάτ' Vat. A. ὥς φάτ' Vrat. Vind. Med. Regg. B. E. Flor. ὥς φάτο. Reg. A. Steph.

- ἥς ἀλόχου μύθοισιν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖον ἔειπεν.
 „ Ἀρήτη, καὶ κεν σὺν τεύχεσιν ἐξελάσαιμι
 „ Κόλχους, ἥρώεσσι φέρων χάριν, εἵνεκα κούρης.
 1100 „ ἀλλὰ Διὸς δείδοικα δίκην ἰθεῖαν ἀτίσσαι.
 „ οὐδὲ μὲν Αἰήτην ἀθεριζέμεν, ὥς ἀγορεύεις,
 „ λῶϊον· οὐ γάρ τις βασιλεύτερος Αἰήταο.
 „ καὶ κ' ἐθέλων ἕκαθὲν περ' Ἑλλάδι νεῖκος ἄγοιτο.
 „ τῷ μ' ἐπέοικε δίκην, ἥτις μετὰ πᾶσιν ἀρίστη
 1105 „ ἔσσεται ἀνθρώποισι, δικαζέμεν· οὐδέ σε κεύσω.
 „ παρθενικὴν μὲν εἴδω, ἐγὼ ἀπὸ πατρὶ κομίσσαι
 „ ἰθύνω· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν
 „ οὐ μιν εἴω πόσιος νοσφίσσομαι· οὐδὲ, γενέθλην
 „ εἴ τιν' ὑπὸ σπλάγχνοισι φέρει, δηῖοισιν ὀπάσσω.“
 1110 Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἐπισχεδὸν εὐνάσεν ὕπνος.
 ἡ δ' ἔπος ἐν θυμῷ πυκινὸν βάλετ'· αὐτίκα δ' ὥρτο
 ἐκ λεχέων ἀνὰ δῶμα. συνήϊξαν δὲ γυναῖκες
 ἀμφίπολοι δέσποιναν ἐὴν μέτα ποιπνύουσαι.
 σῖγα δ' εὖδον κήρυκα καλεσθεμένη προδέειπεν,
 1115 ἧσιν ἐπιφροσύνησιν ἐποτρυνέουσα μιγῆναι

1099. λόχους pro Κόλχους Guelph.

1100. ἀτίσαι vulg. ut plerumque.
 ἀτίσσαι Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat.
 Vind. Regg. quatuor, Brunck. Beck.
 ἀντιάσαι Guelph.

1102. Αἰήτω Med. Vrat. Vind.

1103. κε θέλων Vat. A. Vrat.
 Vind. — ἐφ' Ἑλλάδα νεῖκος ἄροι-
 το Regg. A. B. C. E., quod recepe-
 runt Brunck. Beck. male, nam a
 sciolo hanc lectionem profectam es-
 se intelligitur ex Reg. D., ubi ma-
 gis etiam depravata est sic: ἐς Ἑλ-
 λάδα νόστον ἄρατο, et sensui multo
 minus apta est, quam vulgata; ma-
 gna enim Aetæ potestas non tam
 eo significatur, quod bellum Grae-
 ciae minitari, quam eo quod bellum
 in ipsos Graeciae fines inferre pos-
 sit, id quod vulgata exprimitur.

1104. ἐπέηκε Reg. A.

1105. κεύθω Med. Vrat. Vind.
 Regg. A. B. C. E.

1107. λέκτρα Guelph. λέκτρον
 Reg. A. — πορσύνουσαν Vat. A.

1108. νοσφίσσομαι Guelph. Vrat.
 ex ras. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.

1109. εἴτ' εἰν ὑπὸ Flor. Ald.

1110. ἐπὶ σχεδὸν Vatt. A. D.

1111. βάλεν Guelph.

1113. μεταποιπνύουσαι vulg., un-
 de verbum inauditum μεταποιπνύειν
 in lexicis irrepsit, quod jam dudum
 merito disparuisset, si animadvertis-
 sent editores, jam a Stephano recte
 monitum esse, μέτα ποιπνύουσαι
 scribendum esse, quod sensu postu-
 lante recepi.

1115. ἐφημοσύνησιν Guelph. marg.
 Reg. B., quod sensus causa multo
 deterius, tam exigua auctoritate
 fultum recepit Brunckius, suadente
 Piers. Verisim. p. 215. Mox idem
 ἐποτρυνέοντα ex conjectura dedit,
 quo sensus plane pervertitur: quod
 quum ipse intelligeret, versu prae-
 cedente προδέειπεν in προέπεμψεν
 mutandum proposuit. Sed inutiles
 sunt hae turbæ, quum vulg. se o-
 ptime habeat: praeconem allocuta
 est, sua prudentia instigatura Ia-
 sonem, ut cum puella rem haberet,
 neque Alcinoi precibus adiret.
 Deinde transitur ut saepe in oratio-
 nem rectam. Male igitur Beckius
 signa, quibus Aretes oratio indica-

Αἰδουίδην κούρη, μηδ' Ἀλκίνοον βασιλῆα
 λίσσεσθαι· τὸ γὰρ αὐτὸς ἰὼν Κόλχοισι δικάσσει,
 παρθευικήν μὲν ἑοῦσαν ἑοῦ ποτὶ δώματα πατρὸς
 ἐκδώσειν· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν.

1120 οὐκ ἐτι κουριδίης μιν ἀποτιμήξειν φιλότητος.

Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αἶψα πόδες φέρον ἐκ μεγάρου,
 ὥς κεν Ἰήσωνι μῦθον ἐναΐσιμον ἀγγεῖλειεν
 Ἀρήτης βουλὰς τε θεουδέος Ἀλκινόοιο.

1125 Ἰλλικῷ ἐν λιμένι σχεδὸν ἄστεος· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαν
 πέφραδεν ἀγγελίην· γήθησε δὲ θυμὸς ἐκάστου
 ἡρώων· μάλα γάρ σφιν ἐαδότα μῦθον ἔειπεν.

Αὐτίκα δὲ κρητῆρα κερασσάμενοι μακάρεσσιν,
 ἧ θέμις, εὐαγέως ἐπιβώμια μῆλ' ἐρύσαντες,

1130 αὐτονυχὶ κούρη θαλαμήϊον ἐντυον εὐνήν
 ἄνθρω ἐν ἡραθίῳ, τόθι δὴ ποτε Μάκρις ἔναιεν,
 κούρη Ἀρισταίῳ μελίφρονος, ὅς ῥα μελίσδεων
 ἔργα πολυκμήτοιο τ' ἀνεύρατο πῖα ἑλαίης.
 κείνη δὲ πάμπρωτὰ Διὸς Νυσήϊον νῆα

1135 Εὐβοίης ἐντοσθεν Ἀβαντίδος ᾧ ἐνὶ κόλπῳ
 δέξατο καὶ μέλιτι ξηρὸν περὶ χεῖλος ἔδευσεν,
 εὐτέ μιν Ἑρμείας φέρεν ἐκ πυρός· ἔδρακε δ' Ἥρη,
 καὶ ἔχολωσαμένη πάσης ἐξήλασε νήσου.
 ἧ δ' ἄρα Φαιήκων ἱερῷ ἐνὶ τηλόθεν ἄνθρω

1140 νάσσατο, καὶ πόρει ὄλβον ἀθέσφατον ἐνναέτησιν.
 ἔνθα τότ' ἐστόρεσαν λέκτρον μέγα· τοῖο δ' ὑπερθεῖν
 χούσειον αἰγλήεν κῶας βάλον, ὅφρα πέλοιτο
 τιμήεις τε γάμος καὶ αἰοίδιμος. ἄνθεα δὲ σφιν

retur, jam v. 1115 praeposuit, quae si omnino poni volebat, post λίσσεσθαι demum locum habere poterant.

1117. ἰὼν Brub. Basil. errore typ. ut videtur.

1119. δώσειν Vatt. A. D.

1120. ἀποτιμήξαι Guelph. Regg. quatuor.

1122. ἀγγεῖλοιεν Guelph.

1124. εὐρε Vatt. A. B. C. D. Regg. D. E. Flor. Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck.

1130. αὐτονυχὶ Regg. A. E. — ἐντυον vulg. contra metrum. ἐν-

τυον Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunck. Beck.

1134. Νυσήϊον vulg. Νυσήϊον Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck.

1143. τιμήεις ὁ γάμος ex Regg. quatuor receperunt Brunckius et Beckius, sine causa. Vulgatam propter auctoritatem multo maiorem revocavi, nam similitudo loci Dionys. Perieg. 1153 χῶρος τιμήεις τε καὶ ἱερὸς fortuita videtur.

- Νύμφαι ἀμεργόμεναι λευκοῖς ἐνὶ ποικίλῃ κόλποις
 1145 ἐσφόρεον· πάσας δὲ πυρὸς ὥς ἄμφεπεν αἶγλη·
 τοῖον ἀπὸ χρυσέων θυσάνων ἀμαρύσσετο φέγγος.
 δαῖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸν πόθον· ἴσχε δ' ἐκάστην
 αἰδῶς ἱεμένην περ ὅμως ἐπὶ χεῖρα βαλέσθαι.
 αἱ μὲν τ' Αἰγαίου ποταμοῦ καλέοντο θύγατρες·
 1150 αἱ δ' ὄρεος κορυφὰς Μελιτηῶν ἀμφενέμοντο·
 αἱ δ' ἔσαν ἐκ πεδίων ἀλσηΐδες. ὦρσε γὰρ αὐτῇ
 Ἥρη Ζηρὸς ἄκοιτις Ἰήσωνα κυδαίνουσα.
 κεῖνο καὶ εἰσέτι νῦν ἱερὸν κληῖζεται ἄντρον
 Μηδείης, ὅθι τοὺς γε σὺν ἀλλήλοισιν ἔμιξαν,
 1155 τεινόμεναι ἑανοὺς εὐώδεις· οἱ δ' ἐνὶ χερσὶν
 δούρατα νωμῆσαντες ἀρήϊα, μὴ πρὶν ἐς ἀλκὴν
 δυσμενέων ἀτθῆλος ἐπιβρίσειεν ὅμιλος,
 κράατα δ' εὐφύλλοις ἐστεμμένοι ἀκρομόνεσδιν,
 ἔμμελέως Ὀρφῆος ὑπαὶ λίγα φορμίζοντος
 1160 νυμφιδίαις ὑμέναιον ἐπὶ προμολῆσιν αἶδιδον·
 οὐ μὲν ἐν Ἀλκινόοιο γάμον μενέαινε τελέσσαι
 ἦρως Αἰδουίδης, μέγαροισι δ' ἐνὶ πατρὸς ἐοῖο
 νοστήσας ἐς Ἰωλκὸν ὑπότροπος· ὥς δὲ καὶ αὐτῇ
 Μῆδεια φρονέεσκε· τότ' αὖ χρεὼ ἦγε μιγῆναι.

1144. ἀμεργόμεναι Guelph. ἀμελ-
 γόμεναι Regg. quinque, quae fre-
 quens est confusio, vid. supra I, 882.
 cf. Northm. et Wernick. ad Try-
 phiod. 343. Naek. ad Choeril. p. 154.

1147. γλυκερὸς πόθος ex quinque
 Regg. receperunt Brunck. Beck.,
 quod si vel in optimis libris legere-
 tur; corrigendum foret, non potest
 enim δαῖτε passiva vi usurpatum es-
 se, quod putavit Brunckius, sed ex-
 emplis adstruere non potuit. Con-
 tra quam eleganter ex vulgata le-
 ctione dicitur velleris jubar in ocu-
 lis desiderium accendere! cui ele-
 gantiae quomodo frigidam illam et
 linguae legibus repugnantem lectio-
 nem praeferre potuerint illi, non in-
 telligo.

1148. χεῖρα Med.

1150. Μελιτηῶν Brub. Basil.,
 unde in ed. Hoelzlin. et Shaw. mi-
 gravit.

1154. ὅτι Vrat. — τοὺς τε
 Guelph.

1155. εὐώδεις Brunck.

1157. ἀτθῆλος vulg., quod sensui
 repugnare videtur. ἀτθῆλος Guelph.
 Reg. D et Reg. A. ex litura, quod
 cum Brunck. et Beck. recepi. Si-
 milis varietas est apud Hom. II. II,
 318. cf. Buttm. Lexil. I p. 252. —
 ὅμιλον Ald. Brub. Basil.

1158. κράατα δ' εὐφύλλοις Regg.
 quinque.

1159. ὑπὸ ex conjectura dedit
 Brunck. male Vid. ad II, 1229.
 ὑπαὶ λιγέος habet etiam Quint.
 Smyrn. VII, 230 ὑπαὶ λιγερῶν
 Hesiod. Scut. Herc. 278.

1161. μενέηνε ex Regg. A. E. re-
 ceperunt Brunck. et Beck., duobus
 iisque malis libris obsecuti, quod
 improbandum foret, etiamsi non an-
 tecederent et sequerentur imperfe-
 cta. — μιγῆναι pro τελέσσαι ex
 gloss. Guelph. — Versus tres, qui
 proxime sequuntur, desunt in
 Guelph.

- 1165 ἀλλὰ γὰρ οὐ ποτε φῦλα δυηπαθέων ἀνθρώπων
τερπωλῆς ἐπέβημεν ὄλω ποδί· σὺν δέ τις αἰεὶ
πικρὴ παρμέμβλωκεν ἑυφροσύνησιν ἀνίη.
τῷ καὶ τοὺς γλυκεροῇ περ λαινομένους φιλότῃ
δεῖμ' ἔχεν, εἰ τελέοιτο διάκρισις Ἀλκινόοιο.
- 1170 Ἡὼς δ' ἀμβροσίοισιν ἀνερχομένη φαέεσδιν
λῦε κελαινὴν νύκτα δι' ἡέρος· αἱ δ' ἐγέλασσαν
ἡιόνες νήσοιο καὶ ἐρσέεσσαι ἄπωθεν
ἄτραπιτοὶ πεδίων· ἐν δὲ θρόος ἔσκεν ἀγνιαῖς·
κύνυντ' ἐνναέται μὲν ἀνὰ πτόλιν, οἱ δ' ἀποτηλοῦ
- 1175 Κόλχοι Μακρυδίδης ἐπὶ πείρασι χερνήσοιο.
αὐτίκα δ' Ἀλκίνοος μετεβήσατο συνθεσίστην
ὄν νόον ἐξερέων κούρης ὕπερ· ἐν δ' ὄγε χειρὶ
σκήπτρον ἔχεν χρυσοῖο δικασπόλον, ᾧ ὕπο λαοὶ
ἰθείας ἀνὰ ἄστυ διεκρίνοντο θέμιστας.
- 1180 τῷ δὲ καὶ ἐξέλης πολεμῆϊα τεύχεα δύντες
Φαιήκων οἱ ἄριστοι ὀμιλαδὸν ἐστιχόωντο.
ἥρωας δὲ γυναιῖνες ἀολλέες ἔκτοθι πύργων
βαῖνον ἐποψόμεναι· σὺν δ' ἄνδρες ἀγροῖῳται
ἦντεον εἰσαΐοντες, ἐπεὶ νημερτέα βᾶξιν
- 1185 Ἥρη ἐπιπροέηκεν. ἄγευ δ' ὁ μὲν ἔκκριτον ἄλλων

1169. ἡ τελέοιτο Reg. E. et marg. A., quod receperunt Brunck. Beck. male, non enim de eo solliciti erant, quale Alcinoi iudicium futurum esset, id enim narraverat praeco, sed an ratum futurum esset, quod Alcinoi promississe praeco dixerat, quae sollicitudo v. 1203 tollitur.

1170. ἀμβροσίῃσιν vulg. consueto errore. ἀμβροσίοισιν Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Reg. D. Brunck. Beck. — ἀνερχομένην Ald. Brub. Basil. — φαέεσδιν var. lect. ap. Schol. Flor., quod eadem quantitate vidimus III, 863.

1173. πεδίων Regg. A. E.

1174. ἀποτηλοῦ scripsi pro vulg. ἀπὸ τηλοῦ.

1175. Μακρυδίῳ Regg. A. E. — ἐν Brunck. fortasse ex errore typ.

1176. μετεβήσατο vulg., qui error jam saepius observatus est. μετεβήσατο, quod ex ingenio dedit Brunckius, praebent Vatt. C. D.

1177. ἔνθ' ὄγε ex Ald. reliquae edd. usque ad Brunckium, qui li-

brorum omnium et Flor. lectionem revocavit.

1178. ἔγε Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — ᾧ ὕπο πολλοὶ vulg. ᾧ ὑπὸ λαοὶ Flor., quae lectio a nullo editore animadversa est, quamquam unice vera esse videtur. Nam vulg. πολλοὶ ita ineptum est, ut neminem in eo offendisse maxime mirer; contra λαοὶ aptissimum, et simillime de hac ipsa Phaeacum urbe dictum Hom. Od. VI, 194 ἄστυ δέ τοι δαίξω, ξέρεω δέ τοι οὐνομα λαῶν. Jam videat mihi aliquis, quam facile ΤΠΟΛΛΟΙ syllaba ΠΟ male iterata in ΤΠΟΠΟΛΛΟΙ corrumpti potuerit, et vix dubitabit, quin hanc lectionem, in quam jam conjectura incideram, recte receperim. Confirmare eam videtur locus similis, quem legimus supra II, 1027 de rege Mossynoecorum: ἰθείας πολέεσσι δίκας ΛΑΟΙΣΙ δικάζει.

1180. δὲ omittunt tres Regg.

1182. ἐντοθι Vrat.

1185. ἄλλον Flor.

- ἀργεῖον μήλων, ὃ δ' ἀεργηλὴν ἔτι πόρτιν·
 ἄλλοι δ' ἀμφιφορῆας ἐπισχεδὸν ἴστασαν οἶνου
 κίρνασθαι· θυέων δ' ἀποτηλόθι κήκιε λιγνύς.
 αἱ δὲ πολυκμήτους ἑανούς φέρον, οἷα γυναιῖκες,
 1190 μείλια τέ χρυσοῖο καὶ ἀλλοίην ἐπὶ τοῖσιν
 ἀγλαΐην, οἷν τε νεόζυγες ἐντύνονται·
 θάμβευν δ' εἰσορόωσαι ἀριπρεπέων ἡρώων
 εἶδεα καὶ μορφάς, ἐν δὲ σφίσιν Οἰάγροιο
 νιδὸν ὑπαὶ φόρμιγγος ἔνκρέκτου καὶ ἀοιδῆς
 1195 ταρφέα σιγαλόεντι πέδον κροτέοντα πεδίλῳ.
 Νύμφαι δ' ἄμμιγα πᾶσαι, ὅτε μνήσαιο γάμοιο,
 ἱμερόενθ' ὑμέναιον ἀνήπυν· ἄλλοτε δ' αὖτε
 οἴοθεν οἶαι ἄειδον ἐλίσσόμεναι περὶ κύκλον,
 "Ἡρῃ, σεῖο ἔκητι· σὺ γὰρ καὶ ἐπὶ φρεσὶ θῆκας
 1200 Ἀρήτη, πνικινὸν φάσθαι ἔπος Ἀλκινόοιο.
 αὐτὰρ ὃγ' ὥς ταπρῶτα δίκης ἀνὰ πείρατ' ἔειπεν
 ἰθείης, ἥδη δὲ γάμου τέλος ἐκλήϊστο,
 ἔμπεδον ὥς ἀλέγνυε διαμπερές· οὐδέ εἰ τάρβος
 οὐλοὸν οὐδέ βαρεῖαι ἐπήλυθον Αἰήταο
 1205 μήνιες, ἀρρήκτοισι δ' ἐνιζεύξας ἔχεν ὄρκους.

1186. ἀεργίην Regg. quatuor, et contrario vitio πόρτην Guelph.

1188. θυέων τ' vulg. θυέων Reg. B. θυέων δ' Guelph. Vrat., quod ut praestantius recepti: Δ propter sequens A excidit ut in Reg. B., et deinde τ' male insertum est. — ἀπο τηλόθι Vrat. eodem vitio, quo supra v. 728 ἀπὸ τηλόθι Vatt. A. B. C. D. et Regg. aliquot, quod receperunt Brunck. et Beck. male, ἀπο κηκίω nihil est.

1192. θάμβειν ex Regg. A. D. E. male receperunt Brunck. et Beck., quorum ille contractionem pronuntiando fieri sed non scriptura exprimi contendit, ineptissime comparans χρυσέην et μελίσσέων, quorum longe alia est ratio, quum sequatur longa vocalis. Rectius comparare poterat quae attulit Naek. ad Choeril. p. 148, qui tamen de loco nostro fortasse non assensisset Brunckio, si ejus lectionem tam levi auctoritate niti scivisset.

1194. ἐνκρέκτου Guelph. ἔνκρεά-
 ρον Vat. C.

1195. πέδῳ Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Corruptionis ansam dedisse videtur praecedens dativus.

1196. μνήσαιοτο vulg. sine sensu. μνήσαιοτο, quod ad Orpheum referendum est, ex ingenio bene reposuit Brunck. et recepit Beck. Corrumpti a librariis facile potuit propter praegressum Νύμφαι.

1197. ἀνήπυν Vind.

1198. ἐλίσσόμεναι περὶ κύκλον hinc sumpsit Dionys. Perieg. 841. ἐλίσσόμενην κατὰ κύκλον habet Oppian. Halieut. I, 257.

1199. σεῖο γ' ἔκητι ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck., qui supra v. 1087 σεῖο ἔκητι intactum reliquerant. Cf. quae ad I, 334 monita sunt.

1200. Ἀρήτης vulg. Ἀρήτη Guelph., quod recte ex usu Homericō commendat in Appendice Brunckius, collatis Il. I, 55. VIII, 218, quo commotus recepit Beck., de fonte, unde hauserit, silens.

1201. ἀναπέρατ' Vrat.

1205. ἀρήκτοισι Guelph. ut scri-

- τῷ καὶ ὅτ' ἡλεμάτωσ Κόλχοι μάθον ἀντιδῶντες,
 καὶ σφέας ἥε θέμιστας ἕας εἶρυσθαι ἄνωγεν,
 ἢ λιμένων γαίης τ' ἀποτηλόθι νῆας ἐέργειν,
 δὴ τότε μιν βασιλῆος ἐοῦ τρομέοντας ἐνιπὰς
 1210 δέχθαι μειλίζαντο συνημόνας· αὐθι δὲ νῆσῳ
 δὴν μάλα Φαιήκεσσι μετ' ἀνδράσι ναιετάσκον,
 εἰσότε Βακχιάδαι, γενεὴν Ἐφύρηθεν ἔοντες,
 ἀνέρες ἐννάσσαντο μετὰ χρόνον· οἱ δὲ περαιὴν
 νῆσον ἔβαν· κεῖθεν δὲ Κεραῦνια μέλλον Ἀβάντων
 1215 οὔρεα Νεσταίους τε καὶ Ὕρκιον εἰσαφικέσθαι·
 ἀλλὰ τὰ μὲν στείχοντος ἄδην αἰῶνος ἐτύχθη.
 Μοιράων δ' ἔτι κεῖσε θυή ἐπέτεια δέχονται
 καὶ Νυμφέων Νομίοιο καθ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος
 βωμοί, τοὺς Μήδεια καθίσσατο. πολλὰ δ' ἰοῦσιν
 1220 Ἀλκίνοος Μινύαις ξεινήϊα, πολλὰ δ' ὅπασσεν
 Ἀρήτη· μετὰ δ' αὐτε δυώδεκα δῶκεν ἔπεσθαι
 Μηδείῃ δμῶας Φαιηκίδας ἐκ μεγάροιο.
 ἡματι δ' ἐβδομάτῳ Δρεπάνην λίπον· ἦλνθε δ' οὔρος
 ἀκραῆς ἧῶθεν ὑπὲρ Λιός· οἱ δ' ἀνέμοιο
 1225 πνοιῇ ἐπειρόμενοι προτέρῳ θεόν. ἀλλὰ γὰρ οὐπω
 αἰσιμον ἦν ἐπιβῆναι Ἀχαιῖδος ἠρώεσιν,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Λιβύης ἐπὶ πείρασιν ὀτλήσειαν.
 Ἦδη μὲν ποτε κόλπον ἐπώνυμον Ἀμβρακίων,

bere debebat Brunck., si sibi constare voluisset. — ἐνὶ ζεύγας vulg. junctim Vatt. C. D. Regg. aliquot, Brunck. Beck.

1207. ἡδὲ Guelph.

1208. ἀπὸ τηλόθι Vatt. A. B. C. D. et aliquot Regg.; unde receperunt Brunck. et Beck. sine causa. De Vrat. fallitur Beck.

1209. δὴ τότε δὴ vulg., in quo iteratum δὴ quomodo ferre potuerint editores nescio. Alterum δὴ deest in Flor., μιν ejus loco legitur in Guelph., quod unice verum est. Hoc enim quum pro plurali positum displiceret librariis, ab iis omissum est, cujus rei testimonium praebebat Flor., deinde versus explendi gratia δὴ repetitum. Recepi igitur μιν, cui favet etiam sequens ἐοῦ, item pro σφετέρου positum, quamquam μιν etiam pro singulari accipi et ad Alcinoum referri potest pendens a

μειλίζαντο. — τρομέοντες vulg. τρομέοντας Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil., quod ut aptius recepi: rogaverunt, ut se, quoniam regis sui minas timerent, reciperet. — ἐνιπὰς Vat. C.

1210. ἐμειλίζαντο ex uno Reg. D. male recepit Beck. — συνημόνας Vrat. Vind.

1212. ἶοντες Flor.

1213. ἐννάσαντο Vrat. Vind.

1217. δέ τ' ἐκεῖσε Guelph.

1219. καθίσσατο Vrat. Vind.

1224. ὑπεκτιδὸς Vatt. A. B. C. D. ὑπενδιδος Flor., quod ex conjectura editoris natum videtur, qui corruptum ὑπεκτιδὸς, quod in codice invenerat, non intellexerat.

1228. ποτὶ κόλπον vulg. inepte, quod tamen nemo editorum animadvertit ante Flanginium, qui recte ποτὶς reponendum vidit. Animadvertit etiam Hoerstel., qui minus bene τότε e-

- ἤδη Κουρήτιν ἔλιπον χθόνα πεπταμένοισιν
 1230 λαίφεσι, καὶ στεινὰς αὐταῖς σὺν Ἑχινάσι νήσους
 ἐξείης, Πέλοπος δὲ νέον κατεφαίνετο γαῖα·
 καὶ τότε ἀναρπάγδην ὅλοη Βορέαο θυέλλα
 μεσσηγὺς πέλαγόςδε Διβυστικὸν ἐννέα πάσας
 νύκτας ὁμῶς καὶ τόσσα φέρ' ἡμάτα, μέχρῃς ἴκοντο
 1235 προπρὸ μάλ' ἐνδοθι Σύρτιν, ὅθ' οὐκέτι νόστος ὀπίσσω
 νηυσὶ πέλει, ὅτε τὸν γε βιώατο κόλπον ἱκέσθαι.
 πάντα γὰρ τέναγος, πάντα μνιόεντα βυθοῖο
 τάρφεα· κωφή δὲ σφιν ἐπιβλύει ὕδατος ἄχνη·
 ἡερίη δ' ἄμαθος παρακέκλιται· οὐδέ τι κείσε
 1240 ἐρπετὸν οὐδὲ ποτητὸν αἰρεται. ἐνθ' ἄρα τοὺς γε
 πλυμμυρῖς (καὶ γὰρ τ' ἀναχάζεται ἡπείροιο
 ἢ θαμὰ δὴ τότε χεῦμα, καὶ ἂψ ἐπερεύγεται ἀκτὰς
 λάβρον ἐποικόμενον) μυχάτῃ ἐνέωσε τάχιστα
 ἡῖόνι, τρώπιος δὲ μάλ' ὕδασι παῦρον ἔλειπτο.
 1245 οἱ δ' ἀπὸ νηὸς ὄρουσαν, ἄχος δ' ἔλεν εἰσορόοντας

mendavit. Illud cum Beckio recepi. — Ἀμπρακινήων sine codd. dedit Brunc-
 ckius tanquam antiquiorem formam;
 cf. Porponis Thucyd. I, 2 p. 140.
 Sed non est quod propterea Apol-
 lonio invitis libris omnibus obtruda-
 tur. Apud Dionys. quidem Perieg.
 v. 493 libri multi habent Ἀμπρα-
 κινήων.

1229. Κουρήτιν Vatt. A. B. C. D.
 Med. Vind. Vrat. a m. 1. Regg. B.
 D. Ald. Brub. Basil. solenni errore.
 Κουρήτων Guelph. Flor., quae cor-
 rectio metrica videtur; certe Her-
 mannus quoque ad Orph. p. 708 in
 producta syllaba postrema offendit,
 et propterea λείπον legendum judi-
 cavit, sed nihil mutandum est, quum
 productio illa et in caesura et in no-
 mine proprio sit.

1230. στεινὰς Guelph.

1232. τότε ἄρ' ἀναρπάγδην Reg. D.

1233. πέλαγός τε vulg. πέλαγος
 δὲ Med. Reg. A. et alii fortasse
 Regg., unde Brunck. lectore non
 munito sed sensu postulante dedit
 πέλαγόςδε, quod ipsum exhibet
 Vrat. — Διβυστικὸν Reg. A.

1235. ἐν' οὐκέτι vulg., quod ex
 vocabuli praecedentis syllaba finali
 natum videtur; nam ὅτ' οὐκέτι ha-
 bent Med. Vrat. Vind. ὅθ' οὐκέτι

Regg. B. D. E., quod cum Brunck.
 et Beck. recepi.

1236. βιώατο Regg. quinque,
 quibus falso Med. adjicit Brunc-
 ckius.

1237. μνιόεντα Guelph.

1238. κωφή ex emendatione Valck.
 ad Ammon. p. 134 dedit Brunck.,
 quae emendatio non solum necessa-
 ria est sed etiam loci elegantiam
 minuit, eamque a Valckenario pro-
 latam miror, qui ipse κωφὸν κῶμα
 quid sit et eadem pagina et p. 137
 sq. optime explicat. — ἐπιβλύει
 Vrat. Vind.

1239. ἡερίη γ' ἄμαθος Basil. for-
 tasse errore typ., sed inde Hoelzlin.
 Shaw. ἡερί ἡδ' ἄμαθος Reg. A.

1242. δὴ omittit Guelph. — τότε
 Vatt. A. B. C. D. — ἀπερεύγεται
 Regg. A. B. E.

1243. λάβρον Reg. A. — ἐνέωσεν
 ἄγεσθαι Guelph. et var. lect. ap.
 Schol. Flor., fortasse ex priore re-
 censione.

1244. τρώπις Med. a m. 1. —
 παῦρον ἔλειπτο Flor. Ald. Brub. Ba-
 sil. παῦρ' ἐλέλειπτο ex uno Reg. D.
 receperunt Brunck. et Beck. ut mul-
 to elegantius, quam elegantiam non
 capio. Beckius praeterea falso di-
 cit, olim lectum esse παῦρα λέλει-
 πτο, ita enim nusquam legitur.

ἥερα καὶ μεγάλης νῶτα χθονὸς ἥερι ἴσα
 τηλοῦ ὑπερτείνοντα διηνεκές· οὐδέ τιν' ἄρδμὸν,
 οὐ πάτον, οὐκ ἀπάνευθε καταναγάσσαντο βοτῆρων
 αὐλίον, εὐκλήρῳ δὲ κατείχετο πάντα γαλήνῃ.

1250 ἄλλος δ' αὖτ' ἄλλον τετιμημένος ἐξερέεινεν.

„Τίς χθῶν εὐχεται ἥδε; πόθι ξυνέωσαν ἄελλαι
 „ἡμέας; αἶθ' ἔτλημεν, ἀφειδέες οὐλομένοιο
 „δείματος, αὐτὰ κέλευθα διαμπερὲς ὀρμηθῆναι
 „πετρῶων. ἦτ' ἂν καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν ἰοῦσιν

1255 „βέλτερον ἦν μέγα δὴ τι μενοινώωντας ὀλέσθαι.

„νῦν δὲ τί κεν ῥέξαιμεν, ἐρυνκόμενοι ἀνέμοισιν
 „αὐθι μένειν τυτθὸν περ ἐπὶ χρόνον, οἷον ἐρήμῃ
 „πέξα διωλυρῆς ἀναπέπταται ἡπίριοιο;“

1260 Ἰθυντήρ Ἀγκαῖος ἀκηχέμενος ἀγόρευσεν·

„Ὡλόμεθ' αἰνότατον δῆπεν μόρον, οὐδ' ὑπάλυξιν
 „ἔστ' ἄτης· πάρα δ' ἄμμι τὰ κύντατα πημανθῆναι
 „τῇδ' ὑπ' ἐρημαίῃ πεπτηότας, εἴ κεν ἀῖται
 „χερσόθεν ἀμπνεύσειαν· ἐπεὶ τεναγώδεα λεύσσω

1246. ἥερι δ' ἴσα vulg. Recte vidit Buttm. Lexilog. I p. 122 δ' delendum esse; officit enim sensui et insertum est a librariis ad hiatum vitandum, quem ante ἴσος frequentat Homerus.

1248. καταναγάσσαντο vulg. καταναγάσαντο Vat. A. καταναγάσσαντο Vat. C. Vrat. Vind. Regg. quatuor, quod cum Brunck. et Beck. recepi. — βοτῆρα quinque Regg., quod Brunckius pro adjectivo eleganter positum ratus, ut βοτῆρα αὐλίον sit pro αὐλίον βοτηρικόν, recepit obsequente Beckio. Jure mireris, Brunckium suorum codicum amore ita obcoecatam fuisse, ut ad tales ineptias descenderit, et vel masculinum βοτῆρα cum neutro αὐλίον jungi posse crediderit. Sed corrector, cui emendationes codicum Regg. debentur, cautior fuit Brunckio, non enim βοτῆρα αὐλίον dedit sed βοτῆρα αὐλίον; sic in Reg. A. certe legi scio, quod celavit Brunckius.

1250. ἄλλος τετιμημένον Reg. A.

1255. μενοινώωντας Vatt. A. C.

Vrat. Regg. B. E. contra metrum. Vulgatum μενοινώωντας ut formam inusitatam respiciens Brunckius formam non minus inusitatam μενοινώοντας recepit ex Regg. A. D., cui obstant eadem, quae supra v. 219 contra eorundem librorum lectionem μοιμώντες monita sunt. Contra μενοινώωντες ipso illo μαιμώντες, quod illic verum esse vidimus, se tueretur.

1256. κα Brunck. sine libris et lectore non monito. — ἀνέμοισι Guelph.

1260. ἀκηχέμενος vulg. ἀκηχέμενος Reg. E., quod sensui aptius cum Brunck. et Beck. recepi. Vulgatum recte monet Brunckius ex librariorum praepostera circa metrum sollicitudine natam esse. — ἀγόρευε Guelph.

1261. ὀλόμεθ' Guelph.

1263. πεπτηότας Vrat. Vind. De hoc accusativo, quem praegreditur dativus ἄμμι, vid. quos laudavi ad Aesch. Choeph. 405. — ἦ κεν Vind.

1264. λεύσσω Med. a m. 1. et Vrat. a m. 1.

- 1265 „τῆλε περισκοπέων ἄλλα πάντοθεν· ἤλιθα δ' ὕδωρ
 „ξαινόμενον πολὺῃσιν ἐπιτροχάει ψαμάδοισιν.
 „καὶ κεν ἐπισμυγεῶς διὰ δὴ πάλαι ἦδε κεάσθη
 „νῆς ἱερὴ χέρσου πολλὸν πρόσω· ἀλλὰ μιν αὐτὴ
 „πλημυρὶς ἐκ πόντοιο μεταχθονίην ἐκόμισσεν.
- 1270 „νῦν δ' ἡ μὲν πέλαγόςδε μετέσσεται, οἴοθι δ' ἄλμη
 „ἄπλοος εἰλεῖται γαίης ὕπερ ὅσων ἔχονσα.
 „τοῦνεκ' ἐγὼ πᾶσαν μὲν ἅπ' ἐλπίδα φημι κεκόφθαι
 „ναντιλῆς νόστου τε. δαημοσύνην δέ τις ἄλλος
 „φαίνοιεν· πάρα γάρ οἱ ἐπ' οἴηκεσσι θαάσσειν
- 1275 „μαιομένῳ κομιδῆς. ἀλλ' οὐ μάλα νόστιμον ἦμαρ
 „Ζεὺς ἐθέλει καμάτοισιν ἐφ' ἡμετέροισι τελέσσαι.“
 „Ὡς φάτο δακρυόεις· σὺν δ' ἔννεπον ἀσχαλῶντι,
 ὅσσοι ἔσαν νηῶν δεδαημένοι· ἐν δ' ἄρα πᾶσιν
 παχνώθη κραδίη, χύτο δὲ χλῶος ἀμφὶ παρειάς.
- 1280 οἷον δ' ἀψύχοισιν ἐοικότες εἰδῶλοισιν
 ἄνδρες εἰλίσσονται ἀνὰ πτόλιν, ἣ πολέμοιο

1265. ἤλιθα Flor. Ald. Brub. Basil.

1266. πολιοῖσιν vulg., quod ex Flor. fluxit, nam in codd. omnibus legitur πολὺῃσιν, unde revocavit Brunck. — ἐπιτροχάει Flor. Hinc hortulos suos irrigavit Dionys. Perieg. 203 ἄμπωτις ξηρῆσιν ἐπιτροχάει ψαμάδοισιν.

1267. ἦδ' ἐκεάσθη Brunck. sine libris et lectore non monito.

1268. χέρσου Flor.

1269. πλημυρὶς Med. a m. 1. Ejus vocabuli mediam quum aliis locis producat Noster (II, 576 et IV, 1241), hic corripit ad exemplum Homeri Od. IX, 486 Τὴν δ' αἰψ' ἡπειρόνδε παλιδρόδιον φέρε κῦμα, Πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, qui duo loci ita se invicem tuentur, ut neminis assensum laturus sit Blomfield., qui in Glossar. ad Aesch. Choeph. v. 180 utroque loco ἐκ delendum putat. — μεταχθονίην Vatt. A. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. Ald. Brub. Basil., quod hoc loco non praeferendum est ut aliis, de quibus ad II, 300 monitum est, non enim hic μεταχθονίην idem significat quod μεταχρονίην, sed id exprimit, quod loco Homericō supra

laudato ἡπειρόνδε, i. e. μετὰ χθόνα, quae significatio in lexicis desideratur. Propterea etiam non is est librorum omnium consensus in μεταχρονίην, quem aliis locis observavimus.

1273. νόστου δαημοσύνην δέ τις Vatt. A. B. C. D. νόστου δὲ δαημοσύνην δέ τις Med. νόστου δὲ δαημοσύνην γέ τις Regg. quinque, in quibus omnibus ante νόστου interpungitur, perperam. Illud γε tamen ex Regg. receperunt Brunck. Beck., quamquam id ipsum perspicue correctori debetur, qui duplex δὲ ferre non poterat, sed interpunctionem mutandam esse non intelligebat.

1274. φήνειεν vulg. φαίνοιεν Vatt. A. C. Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil., quod propter librorum auctoritatem recepi.

1275. μαιομένων Med. a m. 1.

1277. ἔννεπον Vrat. Vind. — ἀσχαλῶντες Flor.

1279. χύτο καὶ χλῶος Guelph.

1281. πολέμοιο vulg. πολέμοιο Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, cod. apud Dorvill. Vann. crit. p. 337, quod propter librorum auctoritatem cum Brunck. et Beck. recepi.

- ἢ λοιμοῖο τέλος ποτιδέμενοι, ἢε τιν' ὄμβρον
 ἄσπετον, ὅστε βοῶν κατὰ μυρία ἔκλυσεν ἔργα,
 ἢ ὅταν αὐτόματα ξόανα ῥέη ἰδρώοντα
 1285 αἵματι, καὶ μυκαὶ σηκοῖς ἐνι φαντάζονται,
 ἢε καὶ ἥελιος μέσῳ ἡματι νύκτ' ἐπάγῃσιν
 οὐρανόθεν, τὰ δὲ λαμπρὰ δι' ἡέρος ἄστροα φαίνῃ·
 ὥς τότ' ἀρισιτῆες δολιχοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
 ἦλνον ἐρπύζοντες. ἐπήλυθε δ' αὐτίκ' ἐρεμνῇ
 1290 ἔσπερος· οἱ δ' ἐλεεινὰ χεροῖν σφέας ἀμφιβαλόντες
 δακρυόειν ἀγάπαζον, ἵν' ἄνδιχα δῆθεν ἕκαστος
 θυμὸν ἀποφθίσειαν ἐνὶ ψαμάθοισι πεδόντες.
 βὰν δ' ἤμιν ἄλλυδις ἄλλος ἕκαστέρῳ αὐλιν ἐλέσθαι·
 ἐν δὲ κάρη πέπλοισι καλυψάμενοι σφετέροισιν
 1295 ἄκμηνοι καὶ ἄπαστοι ἐκείατο νύκτ' ἐπὶ πᾶσαν
 καὶ φάος, οἰκτίστῳ θανάτῳ ἔπι. νόσφι δὲ κοῦραι
 ἀθρόαι Αἰήταο παρεστενάχοντο θυγατρί.
 ὥς δ' ὅτ' ἐρημαῖοι πεπτηότες ἔκτοδι πέτρης
 χηραμοῦ ἀπτήνες λιγέα κλάζουσι νεοσσοί·
 1300 ἢ ὅτε καλὰ νόοντος ἐπ' ὄφρ' οὖσι Πακτωλοῖο

1282. λιμοῖο Regg. quatuor.

1283. μυρία ἔκλυσεν hiatum efficit, qui etsi fortasse ferri possit ut in pede quarto, tamen quia simplex ἔκλυσεν sensui etiam non satisfacere videtur, malim levissima mutatione scribi *μυρί' ἀνέκλυσεν*.

1284. ἰδρώοντα Guelph.

1285. *μύκας* Schol. Paris. *παροξυ-τόνως* scribit, probante Schaefero, qui hanc *τόνωσιν* analogia commendari recte animadvertit, eoque auctore sic *βαρντόνως* in Schneideri et Passovii lexicis scribitur. Sed et codices omnes vulgatam *τόνωσιν* tuentur, et Arcadius de accent. 106 ed. Bark. diserte testatur, *μυκή* contra similitum substantivorum analogiam ὀξύεσθαι. — *φαντάζονται* Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Regg. C. D., qui merus error est, qualem mox in *φαίνῃ* observabimus, nam ῥέη et ἐπάγῃσιν, in quibus omnes libri consentiunt, conjunctivum unice verum esse docent.

1287. *φαῖνοι* Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. *φαίνει* Guelph. Regg. C. D. E.

1289. ἦλνον vulg. inepte. ἦλνον egregia emendatione reposuit Brunkius. — ἐρεμνῇ Med. a m. 1. Vrat. Vind.

1291. ἕκαστοι Flor.

1292. ἀποφθίσειαν vulg. ἀποφθίσειαν Med. a m. 1. ἀποφθίσειαν Med. a m. 2. Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. C., quod recte receperunt Brunck. et Beck. ἀποφθίσειεν Regg. A. D. E. perperam.

1293. ἄλλω ἐκατέρῳ Guelph.

1295. νύχθ' ὑπὸ πᾶσαν vulg., quod ex sola Flor. fluxit, nam νύχθ' ἐπὶ πᾶσαν habent Med. Ald. Brub. Basil. νύκτ' ἐπὶ πᾶσαν Vatt. A. B. C. D. Guelph. (teste Hoerstelio) Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. E. Hoc igitur revocavi.

1299. λιγέως vulg. λιγέας Guelph. λιγέα Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. A. B. E., quod recte receperunt Brunck. et Beck. Vulgata aut ex glossemate aut ex metri corrigendi studio nata est. Similia notata sunt ad I, 883.

κύκνοι κινήσουσιν ἔδν μέλος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
ἐρσῆεις βρέμεται ποταμοῖό τε καλὰ ῥέεθρα·
ὥς αἱ ἐπὶ ξανθὰς θέμεναι κονίησιν ἐθειράς
παννύχαι ἐλεινὸν ἰήλεμον ὠδύροντο.

1305 καὶ νῦ κεν αὐτοῦ πάντες ἀπὸ ζωῆς ἐλίασθεν
νώνυμοι καὶ ἄφαντοι ἐπιχθονίοισι δαῖναι
ἡρώων οἱ ἄριστοι ἀννύστω ἐπ' ἀέθλω·
ἀλλὰ σφέας ἐλέησαν ἀμνηχανίη μινύθοντας
ἡρῶσαι, Λιβύης τιμήροισι, αἱ ποτ' Ἀθήνην,

1310 ἦμος ὅτ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θόρε παμφαίνουσα,
ἀντόμεναι Τρίτωνος ἐφ' ὕδασι χυτλώσαντο.
ἔνδιον ἡμαρ ἔην, περὶ δ' ὀξύταται θέρον ἀργαί
ἡελίον Λιβύην· αἱ δὲ σχεδὸν Αἰσονίδαο
ἔσταν, ἔλον δ' ἀπὸ χειρὶ καρήατος ἡρέμα πέπλον.

1315 αὐτὰρ ὅγ' εἰς ἐτέρωσε παλιμπετὲς ὄμματ' ἔνεικεν
δαίμονας αἰδεσθεῖς· αὐτὸν δὲ μιν ἀμφαδὸν οἶον
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀτυζόμενον προσέειπον.

„Κάμορε, τίπτ' ἐπὶ τόσσον ἀμνηχανίη βεβόλησαι;

„Ἰδμεν ἐποικομένους χρύσειον δέρας· Ἰδμεν ἕκαστα

1320 „ὑμετέρων καμάτων, ὅς ἐπὶ χθονὸς, ὅσσα τ' ἐφ' ὕγραν
„πλαζόμενοι κατὰ πόντον ὑπέρβια ἔργα κάμεσθε.

1301. κινήσουσιν vulg. conjunctivo male posito. κινήσουσιν Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. A. B. E., unde restituerunt Brunckius et Beckius.

1303. ὥς οἱ — θέμενοι — παννύχιοι Flor.

1304. παννυχίας Vat. A. D. — ἐλέμεν Guelph. Schol. Paris., quod male probat Piers. ad Moer. p. 190.

1306. νώνυμοι Vatt. A. B. C. D. Vrat. a m. 1. Regg. quatuor. — ἐπιχθονίησι Reg. A.

1307. ἡρώων ὅχ' ἄριστοι legendum suspicatur Piers. ad Moer. p. 195, cujus suspicionis causam non video. — ἀννύστω Vrat. a m. 1. Vind. — ὑπ' ἀέθλω vulg., quod ex Flor. fluxit, nam in codd. omnibus legitur ἐπ' ἀέθλω, quod revocarunt Brunck. et Beck.

1308. ἐλέαιον Guelph.

1311. ἀντόμεναι Vrat.

1312. ὀξύτατοι Med. Guelph. Vrat.

1315. παλιμπεπετὲς Guelph.

1316. αὐταὶ ex conjectura Brunckius et Beck. male. Nulla est enim causa, quare subjectum tanta vi per αὐταὶ exprimi debeat, contra αὐτόν recte dictum est: ipsum eum, quamquam oculos averterat, allocutae sunt.

1317. προσέειπεν Med. a m. 1.

1318. ἔτι vulg., cui hic prorsus non est locus, quare non dubito, quin scripserit poeta ἐπὶ τόσσον, quo usus est III, 1146, idque in textum recipere eo minus dubitavi, quod in eandem conjecturam incidisse video Spitznerum Obs. in Quint. Smyrn. p. 252. Confusione vocularum ἔτι et ἐπὶ nihil frequentius.

1319. δέρος Med. a m. 1. Vrat. Regg. A. C.

1320. ὅσα Vrat. Vind. — χθόνα Regg. A. E.

1321. ἔργα ἐκάμεσθε Reg. A. ἔργ' ἐκάμεσθε Reg. E. Hinc ἔργ' ἐκάμεσθε dederunt Brunck. et Beck. reliquis omnibus libris obstrepentibus. Vid. ad II, 1072.

- „οιοπόλοι δ' εἰμὲν χθόνιαι θεαὶ αὐδήεσσαι,
 „ἡρώεσσαι, Λιβύης τιμήοροι ἡδὲ θύγατρες.
 „ἀλλ' ἄνα· μηδὲ τι τοῖον οἰζύων ἀνάχησο·
 1325 „ἀνστησον δ' ἐτάρους. εὐτ' ἂν δέ τοι Ἀμφιτρίτη
 „ἄρμα Ποσειδάωνος ἐντροχον αὐτίκα λύσῃ,
 „δὴ ῥα τότε σφετέρῃ ἀπὸ μητέρι τίνετ' ἀμοιβήν,
 „ὣν ἔκαμεν δηρὸν κατὰ νηδύος ὕμμε φέρουσα·
 „καὶ κεν ἔτ' ἡγαθήν ἐς Ἀχαιῖδα νοστήσαιτε.“
 1330 Ὡς ἄρ' ἔφαν, καὶ ἄφαντοι ἴν' ἔσταθεν ἐνθ' ἄρα ταί γε
 φθογγῇ ὁμοῦ ἐγένοντο παρασχεδόν. αὐτὰρ Ἴησων
 παπτήνας ἄν' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ χθονὸς ᾧδέ, τ' ἔειπεν.
 „Ἰλατ' ἐρημονόμοι κυδναὶ θεαί· ἀμφὶ δὲ νόστιμ
 „οὔτι μάλ' ἀντικρύς νοέω φάτιν. ἧ μὲν εἰταίρους
 1335 „εἰς ἐν ἀγειράμενος μυνθήσομαι, εἴ νύ τι τέκμωρ
 „δῆοιμεν κομιδῆς· πολέων δέ τε μῆτις ἀρείων.“
 Ἡ καὶ ἀναΐξας ἐτάρους ἐπὶ μακρὸν αὐτεῖ,
 αὐσταλέος κονίησι, λέων ὥς, ὃς ῥά τ' ἄν' ὕλῃν
 σύννομον ἦν μεθέπων ὠρύεται· αἱ δὲ βαρεῖη

1322. χθόνιοι vulg., cujus corruptionis ansam prae-buisse videtur praecedens *οιοπόλοι*. χθόνιαι Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quinque, Brunck. Beck. — Comma ante αὐδήεσσαι posuit Beck.

1323. ἡρώεσαι Vrat. Flor. Ald. — Etymol. M. 759, 1 τιμήοροι, ἡρώες καὶ ἔφοροι.

1324. μηδὲ τοὶ τοίων Reg. A. μηδ' ἔτι τοίων Regg. C. E., quod receperunt Brunck. et Beck., neque ego spernerem, si in melioribus libris reperiretur, sed sic non praefendum est vulgatae, quae et ipsa non mala est.

1327. τείνετ' Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. A. E. ex frequente errore.

1328. ὦν ἐνεκά με Reg. A. ὦν ἔκαμε Regg. duo, quod receperunt Brunck. et Beck. ex more.

1329. καὶ μὲν Flor. — ἔτ' ἐπ' Vind.

1331. γείνοντο suprascr. γίνοντο Guelph.

1332. ἀνά ῥ' ἔξετ' vulg. ἀνάῳξ' ἔξετ' Ald. ἂν ἄρ' ἔξετ' Vatt. A. B. C. D. et Regg. aliquot. ἂν' ἄρ'

ἔξετ' Vrat., quod recepi, ut saepissime apud Homerum legitur κατ' ἄρ' ἔξετο, nunquam κατὰ ῥ' ἔξετο.

1333. κυδναὶ Vatt. A. B. C. D., quorum auctoritate formam rariorem, a librariis saepe oblitteratam, pro vulg. κυδναὶ recepi. cf. Ruhnck. ep. crit. p. 167.

1334. ἀντικρύς ex conjectura Brunck. Beck. male. Vid. ad III, 493.

1336. δῆωμεν vulg. perperam. δῆιμεν a m. 1. δηῖωμεν a m. 2. Med. δηῖομεν Vatt. A. B. C. D., δῆομεν Reg. D. δηῖομεν Regg. A. C. E. In quibus δῆοιμεν latere perspicuum est, quod restituit Brunck. — δέ τι μῆτις ἀρίστη Guelph.

1338. κονίη Reg. A.

1339. βαρεῖα vulg. βαρεῖαι Regg. quatuor, unde Brunck. ex conjectura dedit βαθεῖαι. Duabus enim de causis vulgatam damnat, primum quod βαρεῖς non aptum sit leonis rugitui epithetum, deinde βαρεῖη scribere debuisset poeta. Prius nihili est, alterum recte monet. Sed βαθεῖαι ferri nequit, primum enim contra epicorum morem est illa ad-

- 1340 φθογγῇ ὑποτρομέουσιν ἀν' οὔρεα τηλόθι βῆσαι·
 δαίματι δ' ἄγραυλοι τε βόες μέγα πεφρίκασιν,
 βουπελάται τε βοῶν· τοῖς δ' οὐ νύ τι γῆρυσ ἐτύχθη
 ῥιγεδανῇ ἐτάροιο φίλους ἐπικεκλομένοιο.
 ἀγχοῦ δ' ἡγερέθοντο κατηφές· αὐτὰρ ὁ τοὺς γε
- 1345 ἀχνυμένους ὁρμοιο πέλας μίγα θηλυτέρησιν
 ἰδρύσας, μυθεῖτο πιφανσκόμενος τὰ ἕκαστα.
 „Κλυτε, φίλοι· τρεῖς γάρ μοι ἀνιάζοντι θεάων,
 „στέρφεσιν αἰγείοις ἔωσμένοι ἐξ ὑπάτοιο
 „αὐχένος ἀμφί τε νῶτα καὶ ἰξύας, ἥντε κοῦραι,
- 1350 „ἔσταν ὑπὲρ κεφαλῆς μάλ' ἐπισχεδόν· ἂν δ' ἐκάλυψαν
 „πέπλον ἐρυσσάμεναι κούφη χειρὶ, καὶ μ' ἐκέλοντο
 „αὐτόν τ' ἔργεσθαι ἀνά θ' ὑμέας ὄρσαι ἰόντα·
 „μητέρι δὲ σφετέρῃ μενοεικέα τιῶσαι ἀμοιβήν,
 „ὧν ἔκαμεν δηρὸν κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα,
- 1355 „ὀπότε κεν λύσῃσιν εὐτροχον Ἀμφιτρίτη
 „ἄρμα Ποσειδάωνος. ἐγὼ δ' οὐ πάγχυ νοῆσαι
 „τῆσδε θεοπροπίης ἴσχω πέρι. φάν γε μὲν εἶναι
 „ἡρῶσσαι, Λιβύης τιμήοροι ἠδὲ θύγατρες,
 „καὶ δ' ὀπόσ' αὐτοὶ πρόσθεν ἐπὶ χθονὸς ἦδ' ὅσ' ἐφ' ὕγρην

jectivi collocatio, deinde βῆσαι ad-
 jectivo non eget, sed φθογγῇ aegre
 epitheto caret. Itaque correxi βα-
 ρείῃ, quod propter praecedens αἰ
 primum in βαρεῖαι corruptum est
 ut in Regg., deinde in βαρεῖα. —
 σύννομόν de avibus hoc sensu dixit
 Aristoph. Av. 209, de hominibus
 Soph. Oed. Col. 333.

1340. οὔσαι pro βῆσαι Guelph.
 1341. γε pro τε Reg. A. — πεφρί-
 κασσι Guelph.

1342. τις γῆρυσ Guelph.

1343. φίλοις vulg. φίλους Med.
 a m. 2. Guelph. Vrat. Reg. B. Flor.,
 quod suadente Brunckio in Appen-
 dice recte recepit Beck.

1346. πιφανσκόμενος Regg. qua-
 tuor ut saepius.

1349. ἰξύας vulg. ἰξύας, quod
 conjectura assecutus erat Arnald.
 Lect. gr. p. 243, praebent Vatt. A.
 B. C. D. Med. Vrat. Vind., unde
 receperunt Brunck. et Beck. ἰξίας
 Reg. B.

1350. ἐπὶ κεφαλῆς Vatt. A. B. C.
 D., de quo nescio quid judicandum

sit. — μάλα σχέδον Reg. A. — ἐκ
 δ' ἐκάλυψαν ex uno Reg. D. rece-
 perunt Brunck. et Beck., nescio quo
 jure.

1352. ἡμέας ὄρσαι Reg. A. —
 ἰόντας Vind.

1353. μενοεικέα Brub. Basil., quod
 transit in ed. Hoelzlin. Shaw.,
 quamquam jam correctum est in ed.
 Steph. — τιῶεν Guelph.

1354. ἔκαμε Vrat. Vind. Regg.
 duo, Brunck. Beck. ut v. 1328.

1355. δῆ pro κεν Guelph. Flor.
 Ald. Brub. Basil.

1357. τῆς γε vulg. τῆσδε Vatt. A.
 B. C. D. Vrat. Vind. Regg. quin-
 que, quod cum Brunck. et Beck.
 recepi. — ἴσχω omittunt Flor. Ald.
 Brub. Basil.

1359. καὶ ὁ' ὀπόσ' Guelph. —
 ἐφ' ὕγρης Guelph. Reg. A. Flor.
 Steph., sed quamquam ἐπὶ χθονὸς
 praecedat, et sensus hic quoque ge-
 nitivum postulare videtur, accusati-
 vus tamen non minus quam v. 1320
 retinendus est ex usu Homeri, qui
 nunquam alio casu quam accusativo

- 1360 „ἐτλημεν, τὰ ἕκαστα διίδμεναι εὐχετόωντο.
 „οὐδ' ἔτι τάσδ' ἀνὰ χῶρον ἐσέδρακον, ἀλλὰ τις ἀχλὺς
 „ἦε νέφος μεσσηγὺ φαινομένηας ἐκάλυπεν.“
 „Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐδάμβειον εἰσαΐοντες.
 ἔνθα τὸ μῆκιστον τεράων Μινύαισιν ἐτύχθη.
- 1365 ἐξ ἁλὸς ἡπειρόνδε πελώριος ἔκθορεν ἵππος,
 ἀμφιλαφῆς, χρυσέῃσι μετήορος ἀνχένα χαίταις·
 δίμψα δὲ σεισάμενος γυῖων ἄπο νήχυτον ἄλμην
 ὦρτο θείειν, πνοιῇ ἵκελος πόδας. αἶψα δὲ Πηλεὺς
 γηθήσας ἐτάροισιν ὁμηγερέεσσι μετηύδα.
- 1370 „Ἄρματα μὲν δὴ φημί Ποσειδάωνος ἔγωγε
 „ἦδη νῦν ἀλόχοιο φίλης ὑπὸ χερσὶ λελύσθαι·
 „μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προτιόσσομαι ἢε περ αὐτῆν
 „νῆα πέλειν· ἥ γὰρ κατὰ νηδύος ἅμμε φέρουσα
 „νωλεμὲς ἀργαλέοισιν οὔζυι καμάτοισιν.
- 1375 „ἀλλὰ μιν ἀστεμφεῖ τε βίῃ καὶ ἀτειρέσιν ὦμοις
 „ὑπόθεν ἀνθέμενοι ψαμαθώδεος ἔνδοθι γαίης
 „οἴσομεν, ἥ προτέρωσε ταχύς πόδας ἤλασεν ἵππος.
 „οὐ γὰρ ὁ γε ξηρὴν ὑποδύσεται· ἵχνια δ' ἡμῖν
 „σημανέειν τιν' ἔολπα μυχὸν καθύπερθε θαλάσσης.“

ἐφ' ὅγρην utitur, etiam ubi genitivum expectaveris ut Il. X, 27 τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα πούλυν ἐφ' ὅγρην "Ἠλυθὼν ἐς Τροίην. Od. XX, 98 εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὅγρην "Ἡγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν.

1361. οὐδέ τι vulg. οὐδ' ἔτι ex Vind. recte restituerunt Brunck. et Beck. — πη ἀχλὺς Reg. D.

1364. τεράων Vind. — Μινύεσσιν vulg. Μινύησιν Vatt. A. C. Med. a m. 2. Guelph. Μινύαισιν Med. a m. 1. Vrat. Vind. Regg. quinque, Brunck. Beck.

1365. ἀνθορεν vulg. ἔνθορεν Reg. A. ἔκθορεν Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind., quod quamquam improbante Dorvill. ad Charit. p. 329 recte propter librorum auctoritatem recepit Beck.

1366. ἀμφιλαφῆς quid sit explicat Wernick. ad Tryph. p. 116. — Posteriorem versus partem imitati sunt Nonn. Dionys. I, 318 ἀμφιλαφῆς δεδόνητο παρήορος ἀνχένη χαίτη. V, 189 παρήορον ἀνχένην κούρης. X, 205 ἐπήορον ἀνχένην χαίτην.

et Tryphiod. v. 67 μετήορος ἀνχένη κυρτῶ.

1369. ὁμηγερέεσσι Vatt. C. D.

1371. φίλοις Flor.

1372. προτιόσσομαι Flor. Ald. Steph.

1373. ἥ γὰρ ex Regg. A. D. E. receperunt Brunck. et Beck., sed multo aptius est vulgatum ἥ γὰρ, quo aptam esse suam interpretationem Peleus affirmat. — αἶψα ἔχουσα ἡμέας ἀργαλέοισιν Guelph. ἅμμε φέρουσα ἡμέας ἀργαλέοισιν Vatt. A. D. Med. Vrat. Vind. Reg. B. Flor. Ald. Grub. Basil. Perspicuum est in Guelph. prioris recensionis lectionem nobis servatam esse, in ceteris libris partem ejus male mixtam cum posteriore.

1375. ἀτειρέσιν Flor. Ald.

1378. ὑποδύσεται vulg. ὑποδύσεται Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunck. Beck.

1379. σημενέειν Guelph. — τις Reg. A. — χυμὸν Vat. C. μυχὸν suspicatur Steph., quod non aptum foret. — καθύπερθε Vat. C.

- 1380 Ὡς ἡῦδα· πάντεσσι δ' ἐπήβολος ἦνδανε μῆτις.
 Μουσάων ὅδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπακουνὸς αἰίδω
 Πιερίδων, καὶ τήνδε πανατρεκές ἔκλυνον ὁμφήν
 ὑμέας, ὧ περὶ δὴ μέγα φέροτατοὶ νῆες ἀνάκτων,
 ἧ βίη, ἧ ἀρετῇ Λιβύης ἀνὰ θῖνας ἐρήμους
- 1385 νῆα μεταχρονίην, ὅσα τ' ἔνδοθι νηὸς ἄγεσθε,
 ἀνθεμένους ὥμοισι φέρειν δυοκαίδεκα πάντα
 ἥμαδ' ὁμοῦ νύκτας τε. δύην γε μὲν ἦ καὶ οἷζόν
 τίς κ' ἐνέποι, τὴν κεῖνοι ἀνέπλησαν μογέοντες;
 ἔμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος, οἷον ὑπέσταν
- 1390 ἔργον ἀναγκαίῃ βεβημένοι. αὐτὰρ ἐπιπρὸ
 τῆλε μάλ' ἀσπασίως Τριτωνίδος ὕδασι λίμνης
 ὥς φέρον, ὥς εἰσβάντες ἀπὸ στιβαρῶν θέσαν ὥμων.
 Λυσσαλέοις δ' ἥπειτ' ἔκλειοι κυσὶν αἰσσούντες
 πίδακα μαστεύεσκον· ἐπὶ ξηρῇ γὰρ ἔκειτο

1380. ἐπίκλωπος legendum conjicit Matthiae obs. critt. p. 30 in epte et contra Apollonii usum.

1381. ὑπακουνον Vatt. C. D.

1382. αὐδὴν pro ὁμφήν Reg. D. ex glossemate.

1384. ἦ τ' ἀρετῇ Brunck. Beck. particula ex Brunckii conjectura inserta, ob molliorem sonum ut dicit, sed ita, ut infringatur orationis vis. — δίνας Regg. A. E.

1385. μεταχρονίην vulg. μεταχρονίην Vatt. A. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Ald. Brub. Basil., quod revocavi. — ὅσα Guelph. — ἄγεσθαι Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, ex solenni errore.

1386. ἐνθεμένοις Guelph.

1388. ἀνέτλησαν vulg. ἀνέπλησαν Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Regg. quatuor, Ald. Brub. Basil., quod et exquisitius et majore auctoritate nixum recepi cum Brunck. et Beck. Eandem varietatem Brunckius laudat ex Oppian. Halieut. I, 708. cf. Wessel. ad Herod. p. 731.

1389. αἶσαν Reg. A.

1390. βεβημένοι ex Regg. quatuor receperunt Brunck. et Beck. male. Ob id ipsum, quod saepe hoc participio utitur noster, hic rejiciendum est, eo facilius enim libris in mentem venire poterat, ut

usitatus participium sufficerent in locum ejus, quod semel tantum III, 1249 legitur.

1391. οἷδασι ex Regg. A. C. E. recepit Brunck. obsequente Beckio. ἔνδοθι Reg. D. Vulgatam Brunckius ex glossemate natam putat, nos contra scimus Regios illos codices glossematis et correctionibus refertos esse. In iisdem libris saepius οἷδατα pro ὕδατα etc. scriptum est ut supra v. 608, infra v. 1601.

1392. φέρον Reg. A. — Posterius ὥς omittunt Vatt. A. D. Med. a m. 1. Regg. A. D.

1394. ξηρῇ vulg., propterea ἔκειντο Flor. et δίψῃ Flor. Ald. Brub. Basil. Sed ξηρῇ recte scriptum est in marg. Reg. A., unde receperunt Brunck. et Beck. Brunckius praeterea in ἔκειτο offendit, cujus loco ἔτειρε aut simile quid malle se dicit, non intellectus a Wernickio ad Tryph. p. 343. Id enim minime ignoravit Brunckius, recte dici: ἡ δίψα ἐπίκειται τινι sitis urget aliquem; nostro vero loco dictum est: ἡ δίψα ἐπέκειτο δυηπαδίῃ accedebat ad aerumnam, sed et hoc ἐπικεῖσθαι recte significare nemo dubitare potest. Brunckius ἐπὶ non cum ἔκειτο junxisse videtur. Veram et lectionem et constructionem invenerat jam Stephanus.

- 1395 δίψα δυηπαθίη τε καὶ ἄλγεσιν, οὐδὲ μάτησαν
πλαζόμενοι· ἴξον δ' ἱερὸν πέδον, ᾧ ἐνὶ Λάδων
εἰσέτι που χθιζὸν παγχρούσεα ῥύετο μῆλα
χώρῳ ἐν ᾿Ατλαντος, χθόνιος ὄφης· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
Ἑσπερίδες ποίπνουν, ἐφίμερον αἰείδουσαι.
- 1400 δὴ τότε δ' ἤδη τῆμος ὕφ' Ἡρακλῆϊ δαΐχθεις
μῆλειον βέβλητο ποτὶ στύπος· οἰόθι δ' ἄκρη
οὐρὴ ἔτι σκαίρεσκεν· ἀπὸ κρατὸς δὲ κελαινὴν
ἄχρῃς ἐπ' ἄκνηστιν κεῖτ' ἄπνοος· ἐκ δὲ λιπόντων
ὑδρὸς Λερναίης χόλον αἵματι πικρὸν ὀϊστῶν,
- 1405 μνῖαι πυθομένοισιν ἐφ' ἔλκεσι τερδαίνοντο.
ἀργοῦ δ' Ἑσπερίδες κεφαλαῖς ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαι
ἀργυφίας ξανθῆσι λίγ' ἔστενον· οἱ δὲ πέλασσαν
ἄφνω ὁμοῦ· ταὶ δ' αἰψα κόνις καὶ γαῖα κiónτων
ἔσσυμένως ἐγένοντο καταυτόθι. νόσαστο δ' Ὀρφεὺς
- 1410 θεῖα τέρα, τὰς δὲ σφι παρηγορέεσκε λιτῆσιν.
„Δαίμονες ᾧ καλαὶ καὶ εὐφρονες, ἴλατ' ἀνασσαι,
„εἴτ' οὖν οὐρανίαις ἐναρίθμιοί ἐστε θεῆσιν,
„εἴτε καταχθονίαις, εἴτ' οἰοπόλοι καλέεσθε
„Νύμφαι· ἔτ' ᾧ Νύμφαι, ἱερὸν γένος Ὠκεανοῖο,

1395. οὐδὲ μάτησαν Vrat. Vind.,
quod recepi pro vulg. οὐδ' ἔματη-
σαν. Vid. ad II, 1072.

1400. δὴ τότε γ' ἤδη κείνος vulg.
δὴ τότε δὴ τῆμος Vatt. A. C. Med.
Vrat. Reg. A., quod a librariis pro-
fectum esse non potest; horum igitur
vestigia secutus dedi δὴ τότε
δ' ἤδη τῆμος, nam δὲ pro vulg. γε
necessarium est, τῆμος autem est
hodie ut IV, 252 et refertur ad
χθιζὸν v. 1307, quod quum non in-
telligerent librarii et abundare τῆ-
μος post τότε putarent, in κείνος
mutarunt, ut I, 182 τῆνος pro κεί-
νος in Guelph. vidimus.

1401. μέλιον Med. Guelph. Flor.
Ald. Brub. Basil. μῆλινον Reg. A.

1402. ἄκρη οὐρῇ ex Regg. qua-
tuor receperunt Brunck. et Beck.
sine causa. — ἐπὶ Guelph. — σκαί-
ρεσκεν ex conjectura Brunck. Beck.
sine causa; σκαίρεσκεν, ejusdem o-
riginis vocabulum, de caudae motu
non minus apte dicitur. Eodem
Quintus Smyrnaeus utitur loco si-

mili VIII, 321 ὅς δ' ἔτι ποσσὶν
Ὀρθεὸς ἀνεσκαίρεσκε.

1403. ἀφνω pro ἄπνοος Reg. A.

1404. πικρῶν Vrat.

1406. κεφαλῆς sine libris et le-
ctore non monito Brunck. Beck.

1407. λίγα στένον Guelph. —
οἱ δ' ἐπέλασαν Vatt. A. B. C. D.
Vrat. Regg. tres, Brunck. Beck.
Vid. ad II, 1072.

1410. στάς ex Regg. quatuor et
mox σφε ex conjectura dedit Brun-
ckius, quem sequitur Beck. male:
illud στάς prorsus otiosum est, vul-
gata autem optime se habet, σφε
ad heroes referendum est, quorum
utilitati consulens. Deas illas pro-
pitias reddere conabatur

1411. εὐφρονες vulg. εὐφρονες
Vrat. Regg. quatuor (et alii fortasse
libri, talia enim enotari non solent),
Brunck. Beck.

1412. οὐρανίης et v. seq. κατα-
χθονίης sine libris et lectore non
monito Brunck. Beck.

- 1415 „δείξαιτ' ἐλδομένοισιν ἐνωπαδὶς ἄμμι φανεῖσαι
 „ἢ τινα πετραίην χύσιν ὕδατος, ἢ τινα γαίης
 „ἱερὸν ἐκβλύοντα, θεαὶ, ῥόον, ᾧ ἀπὸ δίδραν
 „αἰθομένην ἄμοτον λωφήσομεν. εἰ δέ κεν αὐτὶς
 „δὴ ποτ' Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκώμεθα ναυτιλήσιν,
 1420 „δὴ τότε μυρία δῶρα μετὰ πρώτῃσι θεάων
 „λοιβὰς τ' εἰλαπίνας τε παρέξομεν εὐμενέοντες.“
 „Ὡς φάτο λισσόμενος ἄδινῃ ὅπλ'· ταὶ δ' ἐλέαιρον
 ἐγγύθεν ἀχνυμένους· καὶ δὴ χθονὸς ἐξανέτειλαν
 ποίην πάμπρωτον· ποίης γε μὲν ὑψόθι μακροῖ
 1425 βλάστειον ὄρηκες· μετὰ δ' ἔρνεα τηλεθάοντα
 πολλὸν ὑπὲρ γαίης ὀρθοσταδὸν ἤέξοντο.
 Ἐσπέρη αἰγίρος πτελέη δ' Ἐρυνθίης ἔγεντο,
 Ἀγλή δ' ἱτεῖης ἱερὸν στύπος. ἐς δέ νυ κείνων
 δεινδρέων, οἶαι ἔσαν, τοῖαι πάλιν ἔμπεδον αὐτῶς
 1430 ἐξέφανε, θάμβος περιώσιον, ἔκφατο δ' Ἀγλή
 μειλίχοις ἐπέεσσιν ἀμειβομένη χατέοντας.
 „Ἦ ἄρα δὴ μέγα πάμπαν ἐφ' ὑμετέροισιν ὄνειρα
 „δεῦρ' ἔμολεν καμάτοισιν ὁ κύντατος, ὅστις ἀπούρας
 „φρουρὸν ὄφιν ζωῆς, παγχρύσεια μῆλα θεάων
 1435 „οἴχετ' ἀειράμενος· στυγερόν δ' ἄχος ἄμμι λέλειπται.
 „ἦλυθε γὰρ χθιζὸς τις ἀνὴρ ὀλοώτατος ὕβριν

1415. δείξατε ἐλδομένοισιν
 Guelph.

1417. ὡς pro ᾧ male Regg. A. C. E. — ἀπο Flor. Ald. Paris. Brub. Basil. male.

1418. καὶ pro κεν Vatt. A. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor ex solenni errore; vid. ad I, 663. — αὐτὶς vulg. αὐτὶς Vrat. Reg. A. et plures fortasse Regg., nam Brunck. tacite hoc reposuit.

1421. λοιβὰς τε Med. Vrat.

1422. λισσόμενος τ' Regg. A. E. ex praepostera metri correctione ut solet in his libris. — ἐλέσαν ex conjectura Brunck. Beck. propter temporum rationem, sed iidem mox imperfecta βλάστειον et ἤέξοντο intacta reliquerunt. Omnino saepius jam apud Nostrum observavimus hunc liberiores ab aoristo ad imperfectum et ab hoc ad illum transitum, in quo mox offendit Brunckius, mox non offendit; cf. I, 642. II, 838. 926. IV, 73. 127. 738. 1161. 1739.

1425. Observanda est forma imperfecti ἐβλάστειον, qua tueri licebit praesens βλαστοῦσι apud Aesch. Choeph. 582, quod in βλάστονσι mutari voluit Buttm. Gr. maj. II p. 91. — τηλεθάοντα Flor. Ald. Brub. Basil. τηλεθίοντα Reg. A. τηλεθόοντα Reg. E., quod receperunt Brunck. et Beck. Sed apud Homerum quoque, etsi τηλεθόοντα est Od. VII, 114. XIII, 196, τηλεθάοντας legitur Il. XXII, 423. Itaque non est quod unius libri auctoritate a vulg. recedamus.

1427. Ἐρυνθίης Regg. A. E.

1428. ἱτύης Reg. A. et alii Regg.

1429. ῥοιαὶ Guelph.

1433. ἔμολε ex Regg. tribus Brunck. Beck.

1435. ὡχετ' Vatt. A. B. C. D. — ἀειρόμενος vulg. ἀειράμενος Vatt. A. B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind. Regg. aliquot, Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck.

1436. ὀλοώτατος Vrat. Vind.

- „καὶ δέμας· ὅσσε δὲ οἱ βλοσυρῷ ὑπέλαμπε μετώπῳ·
 „νηλῆς· ἀμφὶ δὲ δέρμα πελώριον ἔστο λέοντος
 „ῶμόν, ἀδέφητον· στιβαρόν δ' ἔχεν ὄξον ἐλαίης
 1440 „τόξα τε, τοῖσι πέλῳρ τόδ' ἀπέφθισεν ἰοβολήσας.
 „ἦλυθε δ' οὖν ἀγκεῖνος, ἄτε χθόνα πεζὸς ὁδεύων,
 „δίψῃ καρχαλέος· παῖφασσε δὲ τόνδ' ἀνὰ χῶρον
 „ὔδωρ ἐξερέων, τὸ μὲν οὐ ποθὶ μέλλεν ἰδέσθαι.
 „ἦδε δὲ τις πέτρῃ Τριτωνίδος ἐγγύθι λίμνης,
 1445 „τὴν ὄγ' ἐπιφρασθεῖς ἢ καὶ θεοῦ ἐννεσίῃσιν
 „λάξ ποδὶ τύψεν ἔνερθε· τὸ δ' ἀθρόον ἐβλυσεν ὔδωρ.
 „αὐτὰρ ὄγ' ἀμφω χεῖρε πέδῳ καὶ στέρονον ἐρείσας
 „ῥωγάδος ἐκ πέτρης πῖεν ἄσπετον, ὄφρα βαθεῖαν
 „νηδὺν, φορβάδι ἴσος ἐπιπροπесῶν, ἐκορέσθη.
 1450 Ὡς φάτο· τοὶ δ' ἀσπαστόν, ἵνα σφίσι πέφραδεν Ἀγλή
 πίδακα, τῇ θεὸν αἶψα κεχαρμένοι, ὄφρ' ἐπέκνυσαν.
 ὥς δ' ὁπότε στευνὴν περὶ χηραμὸν εἰλίσσονται
 γειομόροι μύρμηκες ὀμιλαδόν, ἢ ὅτε μνῖαι
 ἀμφ' ὀλίγην μέλιτος γλυκεροῦ λίβα πεπτηνῖαι
 1455 ἄπλητον μεμάασιν ἐπήτριμοι· ὥς τότ' ἀολλεῖς

1437. βροσυρῷ Vrat. βλοσυρῷ Vind.

1438. νηλῆς emendat Matthiae obs. crit. p. 31, quod ad ὅσσε referatur, perperam. — πελώριον Vrat. Regg. tres.

1441. ἦλυθεν οὖν Vatt. A. B. C. D. fortasse recte.

1442. καρχαλέος Vrat. Vind. Flor. Hom. II. XXI, 541 δίψῃ καρχαλέοι. Nonn. Dionys. XXIX, 299 δίψῃ καρχαλέῃ κευαφῆστας, ubi Graef. minus bene καρφαλέῃ dedit, quamquam XIV, 426 scripserat λαίλαπα καρχαλέης ἀποσεῖται ἀντίκα δίψης et XLII, 91 χεῖλεσι καρχαλέοισι.

1444. ἦδε δὲ τις Vatt. A. B. C. D. ἦν δ' ἄρα τις Regg. quinque, ed. Paris., unde receperunt Steph. et Brunck., male, debebat enim esse ἔστι δ' ἄρα τις. Pejus etiam Hoelzlin. et Shaw. dederunt ἦδε δὲ τις, quod putant pro τῇδε poni potuisse. Optime se habet vulgata, nam in ἦδε inest loci significatio ut Theocrit. XXV, 18 αὐλὶς δὲ σφίσι ἦδε τεῆς ἐπιδέξια

χειρός. cf. Schaeef. Melett. p. 77 sq.

1445. αἰνεσίῃσι edd. veteres.

1447. πόδας pro πέδῳ Regg. A. E.

1450. τοῖς Vind. — ἐνθα pro ἵνα Reg. A.

1451. ὄφρ' ἐπίκηρος Vatt. C. D.

1452. χηραμὸν Reg. A.

1453. γειοτόροι Guelph. teste Brunck. γειοτόμοι teste Hoerstelio, quod verum est, sic enim et in Flor. legitur. Itaque in Brunckii editione fortasse merum est sphalma typogr., quod in errorem induxit et Gerhard. p. 58 et Schaeferum ad Gregor. Cor. p. 518. Similiter βωλοτόμοι μύρμηκες vocantur a Philippo Thesal. LXXIII. — μύρμακες Guelph. — ἦτε μνῖαι Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

1455. ἄπλητον vulg. absurde, quare Rutgersius ἄλλητον, Arnaldus Lect. gr. p. 244 ἄπληστον emendandum judicarunt, sed ἄπλητον Reg. E. ἄπλητον Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor, quod recte receperunt Brunck. et Beck. — μεμάασιν Guelph.

πετραίῃ Μινύαι περὶ πίδακι δινεύεσκον.

καὶ πού τις διεροῖς ἐπὶ χεῖλεσιν εἶπεν Ιανθεῖς.

„ὦ πόποι, ἣ καὶ νόσφιν ξὼν ἐσάωσεν ἑταίρους

„Ἡρακλῆς δίψῃ κεκμηότας. ἀλλὰ μιν εἴ πως

1460 „δήοιμεν στείχοντα δι’ ἡπείροιο κιόντες.

Ἡ, καὶ ἀμειβομένων οὔτ’ ἄρμενοι ἐς τόδε ἔργον,
ἔκριθεν ἄλλυδις ἄλλος ἐπαῖξας ἑρεΐνειν.

ἴχνια γὰρ νυχίοισιν ἐπηλίνδητ’ ἀνέμοισιν

κινυμένης ἀμάθου. Βορέαο μὲν ὠρμήθησαν

1465 υἶε δὴ πτερύγεσσι πεποιθότε· ποσσὶ δὲ κούφοις

Εὐφημος πύσυνος, Λυγκεὺς γε μὲν ὀξέα τηλοῦ

ὅσσε βαλεῖν· πέμπτος δὲ μετὰ σφίσιν ἔσσυτο Κάνθος.

τὸν μὲν ἄρ’ αἶσα θεῶν κείνην ὁδὸν ἡγορή τε

ὥρσεν, ἴν’ Ἡρακλῆος ἀπηλεγέως πεπύθοιτο,

1470 Εἰλατίδην Πολύφημον ὅπη λίπε· μέμβλετο γὰρ οἱ

οὗ ἔθεν ἀμφ’ ἐτάροιο μεταλλῆσαι τὰ ἕκαστα.

ἀλλ’ ὁ μὲν οὖν Μυσοῖσιν ἐπικλεῖς ἄστν πολίσσας

νόστον κηδοσύνησιν ἔβη διζήμενος Ἀργῶ

τῆλε δι’ ἡπείροιο· τέως δ’ ἐξίκετο γαῖαν

1475 ἀρχιῶν Χαλύβων, τόθι μιν καὶ Μοῖρ’ ἐδάμασεν.

1456. πίδακος ὕδωρ πετραίης habet Quint. Smyrn. III, 576.

1459. κεκμηότας vulg. κεκμηότες Med. κεκμηότας Vatt. A. B. C. D. Guelph. Regg. quatuor, Brunck. Beck. ut III, 234.

1460. δῆοιμεν Guelph. Flor. — στείχοντες Reg. A. στείχωμεν in marg. — κινόντες Flor. Ald.

1461. οὔ γ’ ἄρμενοι vulg. οὔ θ’ ἄρμενοι Med. Guelph. Flor. Ald. Brub. Basil. οὔτ’ ἄρμενοι Vatt. A. D. Vrat. Vind. Regg. quinque, Brunck. Beck.

1462. Vulgo commate post ἔκριθεν posito jungitur: οὔ τ’ ἄρμενοι ἔκριθεν, et deinde ἑρεΐνειν legitur in Med. Ald. Brub. Basil., ἑρεΐνειον in Vatt. B. C. Guelph. Flor. Steph. Hoelzlin. Shaw., quod ignorasse videtur Wolf. praef. ad Hom. II. p. LVIII. Sed ἑρεΐνειν praebent Vatt. A. D. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod recte receperunt Brunck. et Beck., sic enim sensus praestantior est; nam primum ex vulg. ἔκριθεν male se habet, quum delectos quos-

dam esse poeta dicere noluerit, deinde in ἑρεΐνειν vel ἑρεΐνειον prolepsis foret, quum postea sequatur ὠρμήθησαν.

1463. ἐπηκνυλινδεῖτ’ Brub. Basil. Hoelzlin. ἐπηλίνδεντ’ Med. Ald. Flor. Steph., qui ἐπηλίνδοντ’ suspicatur. ἐπηλίνδητ’, quod a Camerario correctum commemorat Hoelzlin., praebent Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. E. Schol. Paris., unde recte receperunt Brunck. et Beck. ἐπηλινδοῖτ’ Reg. D. — ἀνέμοισιν Med. Vrat.

1465. πεποιθότες Guelph. Vrat. Vind. Flor. — ποσσὶ τε vulg. male. ποσσὶ δὲ Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Regg. quatuor, Brunck. Beck.

1470. μέμπετο Reg. A.

1473. ἐμήσατο διζήμενος Regg. A. C. E., unde Brunckius conjecit antiquiorem lectionem fuisse ἐμήσατο διζέμεν, sed nata videtur ex frequentissima litterarum μ et β confusione, ἐβήσατο vero librariorum sapientiae debetur.

1475. ὅθι scribi jubet Hermannus

- καὶ οἱ ὑπὸ βλωθρῇν ἀχερωΐδα σῆμα τέτυκται
 τυτθὸν ἄλως προπάρουθεν. ἀτὰρ τότε γ' Ἡρακλῆα
 μῦνον ἀπειρεσίης τηλοῦ χθονὸς εἶδατο *Λυγκεύς*
 τῶς ἰδέειν, ὥς τις τε νέφ' ἐνὶ ἡματι μῆνην
 1480 ἦ ἴδεν, ἦ ἐδόκησεν ἐπαχλύουσαν ἰδέσθαι.
 ἐς δ' ἐτάρους ἀνιῶν μυνθήσατο, μή μιν ἔτ' ἄλλον
 μαστήρα στείχοντα κηχσέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 ἥλυντον *Εὐφημός* τε πόδας ταχὺς νῆε τε δοῖα
Θρηϊκίου Βορέω, μεταμῶνια μοχθήσαντες.
 1485 *Κάνθε*, σὲ δ' οὐλόμεναι *Λιβύη* ἐνὶ *Κῆρες* ἔλοντο.
 πῶεσι φερβομένοισι συνήντες· εἶπετο δ' ἀνῆρ
 αὐλείτης, ὃ σ' ἐὼν μῆλων πέρι, τόφρ' ἐτάροισιν
 δευομένοις κομίσειας, ἀλεξόμενος κατέπεφνεν
 λαῖ βαλῶν· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀφανρότερός γε τέτυκτο
 1490 νῆωνος *Φοίβοιο Λυκωρείοιο Κάφανρος*
 κούρης τ' αἰδοίης *Ἀκακαλίδος*, ἣν ποτε *Μίνως*
 ἐς *Λιβύην* ἀπένασσε θεοῦ βαρὺ κῦμα φέρουσαν,
 θυγατέρα σφετέρην· ἣ δ' ἀγλαὸν νῆα *Φοίβω*
 τίκτεν, ὃν *Ἀμφίδεμιν Γαράμαντά* τε κικλήσκουσιν.
 1495 *Ἀμφίδεμις* δ' ἄρ' ἔπειτα μίγῃ *Τριτανίδι Νύμφῃ*
 ἣ δ' ἄρα οἱ *Νασάμωνα* τέκεν κρατερόν τε *Κάφανρον*,

ad Hymn. Hom. in Ven. 158, quia τόδι a poetis Alexandrinis poni non solet nisi aut ad hiatum vitandum et syllabam producendam, aut, quod ad Orph. Arg. 631 dixerat, post vocalem longam. Sed ut concedam semper τόδι dici, ubi illarum causarum una adsit, non sequitur, non posse etiam adhiberi sine illis causis. Nostro certe loco librorum omnium consensus hoc probare videtur. Itaque nihil mutavi. Nam cum τόδι posuerint post longam vocalem vel dipthongum, ubi Homerus semper ὅδι posuit, quidni etiam post syllabam longam consonante terminatam?

1477. αὐτὰρ Vrat. Vind.

1478. τῆλε Flor.

1479. Virgil. Aen. VI, 453 *qualem primo qui surgere mense Aut videt aut vidisse putat per nubila Lunam.*

1482. ὥς δὲ καὶ αὐτοὶ ex Regg. quatuor receperunt Brunck. et Beck.

cum sensus detrimento; non enim reliqui ita redierunt ut Lynceus, conspecto Hercule.

1484. Βορέων Vatt. A. D. — *μοχθίζοντες* vulg. *μοχθίσαντες* Reg. D. *μοχθήσαντες* Reg. B. *μοχθήσαντε* Guelph. Vrat. Vind. *μοχθήσαντες* Vatt. A. D. Med. Regg. A. E., quod cum Brunck. et Beck. recepi.

1485. οὐλόμενε Vrat.

1487. αὐλήτης Regg. quatuor. — ὃς ἐὼν vulg., quod bene correxit Brunck., quum pronomen σέ aegre desideretur. — ὕφρ' Guelph. Flor. vid. ad III, 807.

1488. μετέπεφνε Vat. D.

1489. οὐ μιν vulg. sine sensu. οὐ μὲν ex Regg. A. C. E. reposuit Brunck. Jam saepius μὲν et μιν permutata observavimus ut II, 8. III, 725. IV, 673. 880. 1508. 1718.

1491. Ἀκακαλίδος Guelph.

1495. ἔπειτ' ἐμίγῃ Brunck. sine libris ne monito quidem lectore.

ὃς τότε Κάνθον ἔπεφνεν ἐπὶ ῥήνεσσιν ἐοῖσιν.
οὐδ' ὄγ' ἀριστήων χαλεπὰς ἠλεύατο χεῖρας,
ὥς μάθον οἶον ἔρεξε. νέκυν δ' ἀνάειραν ὀπίεσσιν

1500 πευθόμενοι Μινύαι, γαίῃ δ' ἐνι ταρχύσαντο
μυρόμενοι· τὰ δὲ μῆλα μετὰ σφέας οἱ γ' ἐκόμισσαν.

Ἐνθα καὶ Ἀμπυκίδην αὐτῶ ἐνὶ ἡματι Μόψον
νηλειῆς ἔλε πότμος· ἀδευκέα δ' οὐ φύγεν αἶσαν
μαντοσύναις· οὐ γάρ τις ἀποτροπὴ θανάτοιο.

1505 κείτο δ' ἐπὶ ψαμάθοισι μεσημβρινὸν ἡμαρ ἀλύσκων
δεινὸς ὄφης, νωθῆς μὲν ἐκὼν ἀέκοντα χαλέψαι·
οὐδ' ἂν ὑποτρέσαντες ἐνωπαδὶς ἀΐξειεν.

ἀλλὰ μὲν ᾧ ταπρῶτα μελάγχχιμον ἰὸν ἐνελεῖ
ζωόντων, ὅσα γαῖα φερέσβιος ἔμπνοα βόσκει,

1510 οὐδ' ὀπόσον πῆγχιον ἐς Ἀῖδα γίνεταί οἶμος,
οὐδ' εἰ Παιήων, εἴ μοι θέμις ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
φαρμάσσοι, ὅτε μοῦνον ἐνιχρόμψῃσιν ὁδοῦσιν.
εὔτε γὰρ Ἰσόθεος Λιβύην ὑπερέπτατο Περσεὺς
Εὐρυμέδων (καὶ γὰρ τὸ κάλεσκέ μιν οὔνομα μήτηρ)

1497. ἐπιρῥήνεσσιν vulg. ut semper. Correxuit jam Stephanus, ut in Regg. A. C. E. scriptum invenit Brunck.

1498. οὐδ' ὄγ' Reg. A.

1500. πευθόμενοι vulg. contra metrum, πευθόμενοι Regg. quinque, ed. Paris. Steph. Brunck. Beck. — γαίῃ τ' ἐνι Brunck. sine libris, neque monito lectore, secutus tamen est Beck.

1501. Vulgo versus praecedentis fine interpungitur, et deinde legitur μυρόμενοι δὲ τὰ μῆλα, inepte. Vera lectio Hoelzlini emendationi debetur, quam cum Brunck. et Beck. recepi. Corruptionis causa fuit prava interpunctio, quum enim μυρόμενοι τὰ δὲ μῆλα scriptum invenirent librarii, δὲ ut saepissime transposuerunt, ne tertio loco collocatum esset. — κατὰ σφέας Guelph.

1505. κείθι Guelph. — ἀλύσκων Vind.

1507. οὐδὲν pro οὐδ' ἂν Reg. A.

1508. ἀλλὰ κεν vulg., sed particulae κεν hic locus non est, quod neminem editorum animadvertisse miror. ἀλλὰ μιν praebent. Vatt. C. D., unde ἀλλὰ μὲν reposui, haec enim

modo v. 1439 permutata vidimus. — μελάγχχιμον ed. Paris. Steph. Shaw.

1509. βόσκειν Vatt. C. D.

1510. οὐδ' ὅσον ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck. nescio qua causa, nam alteram formam et apud Homerum legerant et apud Nostrum supra v. 1359. — γίνεταί Med. Vrat. Regg. aliquot. γίνεθ' Guelph.

1511. οὐδ' ἦν vulg. οὐδ' ἦ Regg. A. E. οὐδ' εἰ Vatt. A. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. C. D. Flor. Ald. Brub. Basil., quod recte revocarunt Brunck. et Beck., quorum ille recte monet, εἰ α sciolo propter sequens εἰ mutatum esse.

1512. φαρμάσση vulg. propter vulgatum ἦν versu praecedente, sed φαρμάσσοι Vat. C. Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. et inde Brunck. Beck. — ἐνιχρόμψῃσιν Flor. Ald. Brub. Basil.

1514. καλέσκει Vrat. Vind. Regg. quatuor, unde Brunckius melius legi posse dicit: τὸδε γὰρ καλέσκειν, sed alteram formam post Clark. ad II. XV, 338 recte tuetur Schaefer. ad Schol. Apollon. p. 175.

- 1515 Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῆϊ κομίζων,
ὄσσαι κυανέου στάγες αἵματος οὐδας ἵκοντο,
αἱ πᾶσαι κείνων ὀφίων γένος ἐβλάστησαν.
τῷ δ' ἄκροην ἐπ' ἄκανθαν ἐνεστηρίξατο Μόψος
λαιὸν ἐπιπροφέρων ταρσὸν ποδός· αὐτὰρ ὁ μέσσην
- 1520 κερκίδα καὶ μυῶνα, πέριξ ὀδύνησιν ἐλιχθεῖς,
σάρκα δακῶν ἐχάραξεν. ἀτὰρ Μῆδεια καὶ ἄλλαι
ἔτρεσαν ἀμφίπολοι· ὁ δὲ φοῖνιον ἔλκος ἀφασθεν
θαρσαλέως, ἔνεκ' οὐ μιν ὑπέρβιον ἔλκος ἔτειρεν·
σχέτλιος· ἧ τέ οἱ ἦδη ὑπὸ χροῖ δύετο κῶμα
- 1525 λυσιμελές, πολλή δὲ κατ' ὀφθαλμῶν χέετ' ἀχλὺς.
αὐτίκα δὲ κλίνας δαπέδῳ βεβαρηότα γυνῆ
ψύχετ' ἀμμηανίη· ἔταροι δὲ μιν ἀμφογέροντο
ἥρως τ' Αἰσονίδης, ἀδινῇ περιθαμβέες ἄτῃ.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἀποφθίμενός περ ἔμελλεν
- 1530 κείσθαι ὑπ' ἡελίῳ. πύθεσκε γὰρ ἔνδοθι σάρκας
λὸς ἄφαρ, μυδόωσα δ' ἀπὸ χροός ἐρῶρε λάχνη.
αἵψα δὲ χαλκείῃσι βαθὺν τάφον ἐξελάχαινον

1516. κυάνεαι Regg. quatuor.

1521. αὐταὶ ex conjectura reposuit Brunck. pro ἄλλαι, quod ipsi absurdum videtur, et secutus est Beckius. Sed ἄλλαι pro αἱ ἄλλαι positum est (vid. ad I, 910) et Μῆδεια καὶ αἱ ἄλλαι ἀμφίπολοι est nota illa loquendi ratio, qua jam Homerus utitur, ut locis simillimis Od. VI, 84 ἄμα τῇγ' καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι. II, 411 μήτηρ δ' ἐμῇ οὔτι πέπυσται Οὐδ' ἄλλαι δμωαί. cf. Heind. ad Plat. Gorg. 64. Boeckh. ad Plat. Min p. 146. Creuzer. Meletem. I p. 87. Erf. et Elmsl. ad Soph. Oed. R. v. 7. Fritzs. Quaest. Lucian. p. 54 sqq.

1523. ἐπεὶ οὐ μιν Vrat. (ubi in marg. γρ. ἔνεκα) marg. Vind. marg. Reg. B. et var. lect. apud Schol. Paris., quod receperunt Brunck. et Beck. Sed cum haec lectio tam exigua auctoritate firmetur, ἐπεὶ ex glossemate natum videtur, Apollonius vero credendus est ἔνεκα pro conjunctione usurpasse ad exemplum Callimachi, quem id fecisse testatur Ammonius s. v. οὐνεκα. Alios locos, quibus ἔνεκα quia significat, habet Gerhard. p. 55. — ἄλγος pro

ἔλκος ex conjectura dedit Brunck., quem sequitur Beck., sine causa. Nam in negligentiore ejusdem verbi, quod modo praecessit, repetitione non offendendum esse supra vidimus ad I, 234, ὑπέρβιον vero adverbialiter accipiendum est, quod vidit etiam Schol. Paris., quo facto sensus idem exit, quem emendatione sua efficere voluit Brunckius: quia non magnopere ei vulnus dolebat.

1525. κέχνητ' ἀχλὺς Regg. quatuor. — Varro Atacinus ap. Serv. ad Virg. Aen. X, 396 ita reddidit: Semianimesque micant oculi lucemque requirunt.

1527. ἀμμηανίης Flor. — δέ οἱ Reg. A.

1528. ἀδινολ Reg. A.

1531. ἐρῶρεν ἄχνη ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck. male. Ἀχνη quomodo de putrida uligine dici possit, prorsus non intelligo, neque illa ἀπὸ χροός sed ἐκ χροός fluere dici debebat. Pilorum vero defluvium saepe tanquam summae putredinis signum commemoratur. Praeterea vulgatam tuetur etiam Etymol. M. p. 533, 26.

1532. ἐλάχαινον Vrat. Vind.

- ἔσθυμένως μακίλῃσιν· ἑμοιρήσαντο δὲ χαίτας
αὐτοὶ ὁμῶς κοῦραί τε, νέκυν ἔλεινὰ παθόντα
1535 μυρόμενοι· τρεῖς δ' ἄμφι σὺν ἔντεσι δινηθέντες
εὖ κτερέων ἴσχοντα, χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔθεντο.
Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νηὸς ἔβαν πρήσοντος ἀήτεω
ἄμ πέλαγος νοτίοιο, πόρους τ' ἀπετεκμήραντο
λίμνης ἐκπρομολεῖν Τριτωνίδος, οὗ τινα μῆτιν
1540 δὴν ἔχον, ἀφραδέως δὲ πανημέριοι φορέοντο.
ὥς δὲ δράκων σκολιὴν εἰλιγμένος ἔρχεται οἶμον,
εὐτέ μιν ὀξύτατον θάλλπει σέλας ἡέλλιοιο·
ῥοίῳ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κάρη στρέφει, ἐν δὲ οἱ ὅσσε
σπινθαρύγεσσι πυρὸς ἐναλίγκια μαιμῶντι
1545 λάμπεται, ὄφρα μυχόνδε διὰ ῥωχμοῖο δύηται·
ὥς Ἀργὼ λίμνης στόμα ναύπορον ἐξερέουσα
ἀμφεπόλει δηναιὸν ἐπὶ χρόνον. αὐτίκα δ' Ὀρφεὺς
κέκλετ' Ἀπόλλωνος τρίποδα μέγαν ἔκτοδι νηὸς
δαίμοσιν ἐγγενέταις νόστῳ ἔπι μείλια θέσθαι.
1550 καὶ τοὶ μὲν Φοῖβου κτέρας ἴδρυνον ἐν χθονὶ βάντες·
τοῖσιν δ' αἰξηῶ ἐναλίγκιος ἀντεβόλησεν
Τρίτων εὐρυβίης, γαίης δ' ἀνὰ βῶλον αἰείρας
ξείνι' ἀριστήεσσι προῖσχετο φώνησέν τε.

1537. ἔβησαν Reg. A. — πρήσοντος vulg. πρήσοντος Regg. quatuor. πρόσοντος Guelph., quod et Schol. Paris. legisse videtur, qui interpretatur πρόσεν τὸ φνσῶν. Bruckius et Beckius ex conjectura dederunt πρήθοντος, quod probari nequit. Dedi πρήσοντος ut supra IV, 819, quod tamen hic minus etiam quam illic pro futuro haberi potest. Itaque aut hic quoque πρήσαντος corrigendum est aut Apollonius credendus erit praesente πρήσω vel πρήσσω de venti flatu usus esse, quod hic codicum consensus duobus locis observatus fere suadere possit.

1538. πόρον vulg. πόρω Flor. πόρους Vatt. A. D. Guelph. Vrat. Vind. Reg. B., quod cum Brunnck. et Beck. recepi, quamquam utraque lectio pari fere auctoritate nititur. — ἀπετεκμήραντο vulg. ἀποτεκμήραντο Guelph. (teste Hoerstel., nam Brunnck. ἀπετεκμήροντο enotavit)

ἀπετεκμήραντο Vat. C. Med. Vrat. Vind. Reg. B. Flor., quod cum Brunnck. et Beck. recepi, quamquam et hic res dubia est; vid. supra ad v. 1422.

1540. φέροντο Guelph.

1541. δράσαν Vind. — Imitari videtur Hesiodum ap. Strab. IX p. 424 καὶ τε δι' Ὀρχομένον εἰλιγμένος εἰσι δράκων ὥς, quemadmodum aut Hesiodum aut Nostrum Dionys. Perieg. 123 ὥς δὲ δράκων βλοσυρῶπὸς ἐλίσσεται κ. τ. λ.

1542. Homerus Il. XIV, 345 de sole loquens: ὀξύτατον φάος.

1544. σπινθάρυγες Flor. σπινθάρυγες Ald. — μαιμῶντι vulg. μαιμῶντι Reg. D. μαιμῶντι Guelph., quod recepi. Vid. ad IV, 219.

1549. γηγενέταις Regg. A. C. E. — ἐπιμείλια Regg. aliquot, Flor. Ald. Brub. Basil.

1552. γαῖαν Flor. Ald. Brub. Basil.

- 1555 „*Λέχθε, φίλοι· ἐπεὶ οὐ περιώσιον ἐγγυαλίζαι*
 „*ἐνθάδε νῦν παρ' ἐμοὶ ξινηῖον ἀντομένοισιν.*
 „*εἰ δέ τι τῆσδε πόρους μαίεσθ' ἄλος, οἷά τε πολλὰ*
 „*ἄνθρωποι χατεύουσιν ἐπ' ἄλλοδαπῇ περὶόντες,*
 „*ἔξερέω. δὴ γάρ με πατὴρ ἐπιῖστορα πόντου*
 „*διῆκε Ποσειδάων τοῦδ' ἔμμεναι. αὐτὰρ ἀνάσσω*
 1560 „*παράλις, εἰ δὴ τιν' ἀκούετε νόσφιν ἔοντες*
 „*Εὐρύπυλον Λιβύῃ θηροτρόφῳ ἐγγεγαῶτα.*“
 „*Ὡς ἡῦδα· πρόφρων δ' ὑπερέσχεθε βῶλακι χεῖρας*
Εὐφημος, καὶ τοῖα παραβλήδην προσέειπεν.
 „*Ἀπίδα καὶ πέλαγος Μινώιον εἰ νύ που, Ἥρως,*
 1565 „*ἔξεδάης, νημερτὲς ἀνειρομένοισιν ἐνίσπε.*
 „*δεῦρο γὰρ οὐκ ἐθέλοντες ἱκάνομεν, ἀλλὰ βαρεῖαις*
 „*χορίμψαντες γαίης ἐπὶ πείρασι τῆσδε θυέλλαις*
 „*νῆα μεταχρονίην ἐκομίσσαμεν εἰς τόδε λίμνης*

1554. *δέχθαι* Vrat.

1557. *ἐν ἄλλοδαπῇ* sine libris nec monito lectore Brunck., quem non minus tacite sequitur Beck.

1560. *παρῳαλίης* vulg. *παράλις* Guelph. Reg. E., quod recte receperunt Brunck. et Beck. Hujus vocabuli prorsus eadem est ratio, quae adverbii *συνεχῶς*, quod I, 1271. II, 189 invenimus. *Παράλιν* habet etiam Dionys. Perieg. v. 253, ubi male et contra meliorum librorum auctoritatem adhuc *παρῳαλίην* scribitur.

1561. *θηροτρόφον* Guelph. *μηλοτρόφῳ* var. lect. ap. Schol. Paris. Similiter *Λιβύην μηλοτρόφον* vocat Pythia apud Herodot. IV, 155. 157, sed vulgatam lectionem confirmat versio Varronis Atacini apud Philargyr. ad Virg. Georg. III, 176 *feta feris Libye*.

1564. *Ἀρθίδα* vulg. *Ἀπίδα* var. lect. ap. Schol. Flor., contra Schol. Paris. inepte dicit τὸ δὲ *Ἀρθίδα* σημαίνει τὴν *Ἀπίδα*; male uterque de insula prope Cretam sita accipit. Vulgatum *Ἀρθίδα* ex mero errore natum videtur, prorsus enim intelligi non potest, quam ob rem de Attica interroget Euphemus, quam ne petebant quidem heroes. Contra plerique Peloponnesii erant, et in Peloponnesum ut proxime re-

deuntibus sitam Graeciae terram tendebant; de ea ipsos sciscitari docet v. 1570. 1577, eamque designat *Ἀπίς*, forma rarior pro usitatiorē *Ἀπία*, quam quum non intelligerent librarii, *Ἀρθίδα* scripserunt. De ipsa vero vocabuli forma minime dubitandum est, quum a Steph. Byz. s. v. *Ἀπία* diserte commemoretur, et sic ab Eratosthene eam regionem nominatam esse narretur. Itaque recepi lectionem praestantiorē.

1566. *βορεῖαις* Guelph., quod placet Hoerstelio.

1567. *ἐνὶ* Vatt. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod Brunck. et Beck. receperunt, sed vulgatam, quae pari fere auctoritate nititur, commendat et sensus praestantia, non enim in finibus terrae procellas passi erant, et Apollonii usus, qui ἐπὶ πείρασι dixit II, 365. III, 679. IV, 1175. 1227. 1597. *ἐνὶ πείρασι* semel tantum I, 81, ubi de iis sermo est, quae in media regione facta sunt. — *ταῖς δὲ* Vrat.

1568. *μεταχρονίην* vulg., sed *μεταχρονίην* Vatt. A. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. et E. a m. 2. Ald. Brub. Basil., quod revocare non dubitavi; vid. ad II, 300. — *ἐκομίσσαμεν* Vrat. Vind. — *εἰς* Vrat. Vind., quod tacite dedit Brunck.

- „χεῦμα δι' ἡπίρου βεβαρημένοι· οὐδέ τι ἴδμεν,
1570 „πῇ πλόος ἔξανέχει Πελοπηΐδα γαῖαν ἰκέσθαι.“
 Ὡς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ χεῖρα τανύσσατο, δείξε δ' ἄπωθεν
 φωνήσας πόντον τε καὶ ἀγχιβαθὲς στόμα λίμνης·
 „Κεῖνη μὲν πόντοιο διήλυσσις, ἔνθα μάλιστα
 „βένθος ἀκίνητον μελανεῖ· ἐκάτερθε δὲ λευκαὶ
1575 „ὀρηγμῖνες φρίσσουσι διανγέες· ἡ δὲ μεσηγνὴ
 „ὀρηγμῖνων στερινὴ τελέθει ὁδὸς ἐκτὸς ἐλάσσαι.
 „κεῖνο δ' ὑπὲριον θείην Πελοπηΐδα γαῖαν
 „εἰσανέχει πέλαγος Κρήτης ὕπερ· ἄλλ' ἐπὶ χειρὸς
 „δεξιτερῆς, λίμνηθεν ὅτ' εἰς ἄλδος οἶδμα βάλητε,
1580 „τόφρ' αὐτὴν παρὰ χέρσον ἐεργμένοι ἰδύνεσθε,
 „ἔστ' ἂν ἄνω τείνησι· περιβόρῃδην δ' ἐτέρωσε
 „κλινομένης χέρσοιο, τότε πλόος ὕμιν ἀπήμων
 „ἀγκῶνος τετάνυσται ἀπὸ προὔχοντος ἰοῦσιν.
 „ἀλλ' ἔτε γηθόσυννοι, καμάτοιο δὲ μὴ τις ἀνίη
1585 „γιννέσθω νεότητι κεκασμένα γυῖα μογῆσαι.“
 Ἴσκεν ἐϋφρονέων· οἱ δ' αἰψ' ἐπὶ νηὸς ἔβησαν
 λίμνης ἐκπρομολεῖν λελημένοι εἰρεσίησιν.
 καὶ δὴ ἐπιπρονέοντο μεμαότες· αὐτὰρ ὁ τείως
 Τρίτων ἀνθέμενος τρίποδα μέγαν εἶδατο λίμνην

1570. ἔξανόγει Reg. D. ἔξενάγει
Reg. A. ἔξενέγει Reg. C.

1571. ἄπωθεν Vind. Schol. Paris.
ἄπωθεν Med. Vrat.

1575. ἡδὲ pro ἡ δὲ Ald. Brub.
Basil. Hoelzlin. — μεσηγνὴ Med.
Guelph. Vrat. Vind.

1577. ὑπ' ἡέριον Vatt. A. C. Vrat.

1581. περιβόρῃδην Brunck. Beck.
ut solent.

1583. τετάνυσται ἰθὺς ἀπὸ προὔ-
χοντος Vatt. C. D. Med. Guelph.
Vrat. Vind. Regg. quinque. Ex qua
lectione quum syllabae duae redun-
darent, ἀπὸ omissum est in Vatt.
A. B. Flor. Ald. Brub. Basil. Steph.
Hoelzlin. Shaw. Sed Brunckius re-
cte vidit ἰθὺς potius ejiciendum es-
se, quia propter primae syllabae
quantitatem metro repugnat. At
quaeritur, quomodo illud ἰθὺς, quod
ferri nullo modo potest, in libros
irrepperit, cujus rei causam invenire
non possum, nisi forte ΙΟΤΣ ex
ΙΟΤΣ natum est, ut antiqua lectio

fuisse videatur: τετάνυσται ἰοῦσιν
ἀπὸ προὔχοντος.

1584. μῆτις Flor.

1585. γινέσθω vulg., quod ex
Regg. C. E. correx. Brunck.

1587. λελημένη Vind.

1588. ἐπιπρονέοντο Vrat. Vind. —
αὐτὰρ ὅγ' ὧμοις ex conjectura de-
dit Brunck., quae neque probabilis
est, nemo enim dixerit, quomodo
ὧμοις in τείως mutari potuerit, ne-
que necessaria; nam neque τείως tan-
tiosum et ineptum est ut putat
Brunck., sed significat: interea dum
illi navem conscendebant et prove-
hebantur, neque datus ὧμοις tan-
topere desideratur; quum enim
Brunckius dicit, ἀναθίσθαι ab A-
pollonio nunquam nisi adjecto da-
tivo usurpari, male cepit locum IV,
1376, ubi datus ὧμοις non a par-
ticipio ἀνθέμενοι pendet, neque ob-
stat quidquam, quominus ἀναθί-
σθαι τι in universum significet: sar-
cinam sublatam ferre.

1590 εἰσβαλίειν· μετὰ δ' οὗ τις ἐσέδρακεν, οἷον ἄφαντος
αὐτῷ σὺν τρίποδι σχεδὸν ἔπλετο. τοῖσι δ' ἰάνθη
θυμὸς, ὃ δὴ μακάρων τις ἐναΐσιμος ἀντεβόλησεν.
καὶ ῥά οἱ Αἰσονίδην μῆλων ὃ τι φέρετατον ἄλλων
ἦν ὡγον ῥέξαι καὶ ἐπευφημῆσαι ἐλόντα.

1595 αἰψα δ' ὄγ' ἐσσυμένως ἐκρίνατο, καὶ μιν αἰέρας
σφάξε κατὰ πρύμνης, ἐπὶ δ' ἔννεπεν εὐχολῆσιν.

„Δαῖμον, ὃ τις λίμνης ἐπὶ πείρασι τῆσδε φαάνθης,

„εἴτε σύ γε Τρίτων, ἄλιον τέρας, εἴτε σε Φόρκυν,

„ἢ Νηρῆα θύγατρεις ἐπικλείουσ' ἄλοσύναι,

1600 „ἰλαθι καὶ νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὅπαξε.“

Ἡ ῥ', αἶμα δ' εὐχολῆσιν ἐς ὕδατα λαιμοτομήσας
ἦκε κατὰ πρύμνης· ὃ δὲ βένθεος ἔξεφαάνθη
τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐτήτυμος ἦεν ἰδέσθαι.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ θοὸν ἵππον ἐς εὐρέα κύκλον ἀγῶνος

1605 στέλλη, ὀρεξάμενος λασίης εὐπειθέα χαίτης,
εἶδαρ ἐπιτροχάων. ὃ δ' ἐπ' ἀνέρι γαῦρος ἀερθεῖς

ἔσπεται, ἀργινόμεντα δ' ἐνὶ στομάτεσσι χαλινὰ

ἀμφὶς ὀδακτάζοντι παραβλήδην κροτέονται·

ὥς ὄγ' ἐπισχόμενος γλαφυρῆς ὀλκήϊον Ἀργοῦς

1593. Αἰσονίδην Vrat. Αἰσονίδη
Reg. D.

1594. ἐπευφήμησαν Vatt. A. B. C.
D. Med. Vrat. Vind. male.

1595. ἐν κρίνατο ex conjectura
Brunck. ἐπεκρίνατο ex Reg. D.
Beck., uterque sine causa et contra
metrum.

1596. σφάξαι Med. et Vrat. ex
ras.

1597. τῆσδ' ἐφαάνθη ex Regg.
A. E. receperunt Brunck. et Beck.

1598. εἴτε σε Τρίτων Vatt. C. D.
Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor,
quod sensus causa praestat, sed con-
tra metrum peccat, nisi quis libri
primi v. 267 in auxilium vocare,
eumque vicissim ex hoc loco firma-
mentum accipere dicere velit. εἴτε
σέ γε Reg. A. male. — Φόρκον ex
uno Reg. B. receperunt Brunck. et
Beck. sine causa, immo ex hoc, qui
nostro loco est, librorum consensu,
probabilius fit, quod ad v. 828 hu-
jus libri legendum proposui Φόρκυν
pro Φόρκω.

1601. ἢ αἶμα καὶ εὐχολῆσιν in

Guelph. legi narrat Brunck., unde
meliorem lectionem ἢ καὶ αἶμα εὐχο-
λῆσιν erui posse putat. Sed Hoer-
steli in illo libro ἢ ῥα καὶ εὐχολῆσιν
legi testatur, eique fere majorem fi-
dem tribuo. — οἷδατα ex Regg. A.
C. D. E. receperunt Brunck. Beck.,
sed in his libris hanc vocem saepius
a sciolo, qui poetam corrigere vo-
lebat, repositam esse ad v. 1391
monitum est.

1602. βένθος Guelph.

1603. ἐτήτυμον Flor.

1604. ἐπ' εὐρέα Vrat. Vind. Regg.
quinque, quod neque optimorum libro-
rum auctoritate commendatur, ne-
que sensui aptum est, receptum ta-
men a Brunck. et Beck.

1605. στέλλει vulg. στέλλη Vatt.
A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg.
quatuor, Brunck. Beck. — ἐνπει-
θέα Brunck. Beck.

1606. ἐπὶ τροχάων Vatt. A. D. — ἐπ'
omittunt Guelph. Flor. Ald. Brub. Basil.

1607. ἐπὶ στομάτεσσι Vatt. C. D.
Med. Vrat. Vind. Ald. Regg. qua-
tuor, vix recte.

- 1610 ἤγ' ἄλλαδε προτέρωσσε. δέμας δέ οἱ ἐξ ὑπάτοιο
κράτος ἀμφὶ τε νῶτα καὶ ἰξύας ἔστ' ἐπὶ νηδύν,
ἀντικρὺ μακάρεσσι φυὴν ἔκπαρλον ἔϊκτο·
αὐτὰρ ὑπαὶ λαρόνων δίκραιρά οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
κῆτεος ὀλκαίη μηχανέτο· κόπτε δ' ἀκάνθαις
- 1615 ἄκρον ὕδωρ, αἶτε σκολιοῖς ἐπὶ νειόθι κέντροις,
μήνης ὥς κεράεσσιν ξειδόμεναι, διχόωντο.
τόφρα δ' ἄγιν, τείως μιν ἐπιπροέηκε θαλάσση
νισσομένην· δῦ δ' αἶψα μέγαν βυθόν· οἱ δ' ὁμάδησαν
ἥρωες, τέρας αἰνὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντες.
- 1620 ἔνθα μὲν Ἀργῶός τε λιμὴν καὶ σήματα νηὸς
ἦδὲ Ποσειδάωνος ἰδὲ Τρίτωνος ἕασιν
βωμοί· ἐπεὶ κεῖν' ἤμαρ ἐπέσχεθον. αὐτὰρ ἔς ἡδ'
λαίφεσι πεπταμένοις αὐτὴν ἐπὶ δεξι' ἔχοντες

1612. ἄντικρως Brunck. ex conjectura, non magis necessaria quam v. 1334.

1613. ὑπὲν ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck. male: ὑπό recte hoc sensu cum genitivo struitur, v. Herm. ad Eur. Hec. 53, et statim v. 1646 ita recurrit. De ὑπαὶ vid. ad II, 1229. — δίκραιρά οἱ vulg. male et contra metrum, sed δίκραι ῥά οἱ Vatt. A. D. Reg. E. δίκραιρά οἱ Vrat. Vind. Regg. C. D., quod recepi, debet enim vocabulum propter sequens οἱ postremam syllabam brevem habere, neque, nisi hoc esset, in ᾧ desinere posset, cf. Spitzner. de vers. her. p. 26 sqq. p. 33. Sed dum de accentu silent viri docti, in vocabuli significatione nescio quomodo offenderunt; et primum quidem Heringa Observ. c. XIII, cum cauda δίκραιρα ei durius dictum videretur, δίκραια emendavit, quo, ut de metrico vitio taceam, nescio quid profecerit, hoc enim idem significat quod δίκραιρα, et rem minus etiam apte exprimit, quum non tota cauda bifida fuerit, sed extrema tantum ejus pars. Brunckius autem, quum et in Regg. codd. illas lectiones invenisset, quibus supra ad accentum corrigendum usus sum, et in ed. Paris. δίκρα ῥά οἱ, quod merum est vitium typographicum, δίκρη ῥά οἱ emendavit et in textum recepit, sequente Beckio,

quod, ut vocabuli formam non morer, postquam Schaeff. praef. ad Apollon. p. XV ejus patrocinium suscepit, in eandem reprehensionem incurrit, in quam Heringae conjectura, nam eundem sensum, quem vulg., eumque minus apte exprimit. Non praetermittendum est, hac Brunckii emendatione versum etiam hiulcum reddi, quod teretes ejus aures non sensisse miror.

1614. ἀλκαίη Vatt. A. B. Flor. Steph. Hoelzlin. Ox. In reliquis libris omnibus ὀλκαίη legitur, quod recte praetulerunt Brunck. et Beck. Fortasse et hoc ex iis est, quae in priore recensione ad exemplum Callimachi scripta postea mutavit poeta, nam Callimachus teste Schol. ἀλκαίην a leone ad alia animalia transtulerat, cf. Ruhnck. ad Callim. fragm. p. 547 sq. — ἀκάνθας Med. a m. 1. Vind. et ut videtur Vrat. a m. 1.

1617. ἄγε ex Flor. Brunck. Beck. ut solent. — ἐπιπροέηκε Vatt. C. D. 1618. νισσομένην vulg. νισσομένην Guelph. Vrat. Vind. Reg. D. Brunck. Beck. — μέσον βύθον Guelph.

1619. ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν vulg. errore frequentissimo. ἐν ὀφθαλμοῖσιν Guelph. Brunck. Beck. ex notissimo usu Homérico.

1623. λαίφεσι Flor. Ald. — αὐτὴν omittit Guelph.

γαῖαν ἔρημαίην πνοιῇ Ζεφύροιο θέεσκον.

- 1625 ἦρι δ' ἔπειτ' ἀγκῶνά θ' ὁμοῦ μυχάτην τε θάλασσαν
κεκλιμένην ἀγκῶνος ὑπὲρ προὔχοντος ἴδοντο.
αὐτίκα δὲ Ζέφυρος μὲν ἐλώφεεν, ἦλυθε δ' αὖρη
ἀργέσταο Νότου· κεχάροντο δὲ θυμὸν ἰωῇ.

- ἦμος δ' ἥελιος μὲν ἔδν, ἀνὰ δ' ἦλυθεν ἀστήρ
1630 αὐλῖος, ὅς τ' ἀνέπανσεν ὀϊζυρούς ἀροτῆρας,
δὴ τότε ἔπειτ' ἀνέμοιο κελαινῇ νυκτὶ λιπόντος
ἰστία λυσάμενοι περιμήκεά τε κλίναντες
ἰστὸν ἐϋξέστησιν ἐπερῶνόντ' ἐλάττησιν
παννύχοι καὶ ἐπ' ἡμαρ, ἐπ' ἡματι δ' αὖτις ἰοῦσαν

- 1635 νύχθ' ἐτέρην. ὑπέδεκτο δ' ἀπόπροθι παιπαλόεσσα
Κάρπαθος· ἔνθεν δ' οἳ γε περαιώσεσθαι ἔμελλον
Κρήτην, ἣτ' ἄλλων ὑπερέπλετο εἰν ἀλλ' νήσων.

Τοὺς δὲ Τάλας χάλκειος ἀπὸ στιβαροῦ σκοπέλοιο
δηγνύμενος πέτρας εἶργε χθονὶ πείσματ' ἀνάψαι,

- 1640 Δικταίην ὄρμοιο κατερχομένους ἐπ' ἰωγῇ.
τὸν μὲν χαλκείης μελιγενέων ἀνδρῶπων
ρίξης λοιπὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν ἡμιθέοισιν
Εὐρώπῃ Κρονίδης νήσου πόρεν ἔμμεναι οὖρον
τοῖς περὶ χαλκείοις Κρήτην ποσὶ δινεύοντα.

- 1645 ἀλλ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας καὶ γυῖα τέτυκτο
χάλκεος ἥδ' ἄρρηκτος· ὑπαὶ δέ οἱ ἔσκε τένοντος
σύριγξ αἱματόεσσα κατὰ σφυρόν· αὐτὰρ ὁ τήν γε

1628. πρηνήταο Νότου Guelph. Flor. fortasse ex priore recensione, quamquam hoc venti epitheton, per se sane aptum, alibi me legere non memini. — χάροντο Med. a m. 1. κεχάρηντο Vatt. C. D. κεχάραντο Reg. B. χήραντο Regg. A. C. D. E., quod perperam receperunt Brunck. et Beck. — In ridiculum errorem inciderunt Hoelzlin. et Beck., qui in versionibus latinis ἰωῇ acceperunt de clamore, quo gaudium suum testati sint heroes, quum vertere deberent: *laetati sunt venti flatu*, hoc enim significat ἰωῇ ut Il. 276. XI, 308.

1634. ἰοῦσι vulg. sine sensu. ἰοῦσιν Med. Vrat. ἰοῦσαν Regg. A. D. E., quod recte receperunt Brunck. et Beck.

1635. δ' omittunt Vatt. A. D.

1637. νήσον Vind.

1638. Τάλας Med. a m. 1.

1639. πίσματ' Med.

1640. ἐπιωγῇ Schol., unde receperunt Hoelzlin. Shaw. Brunck. Beck. Sed quamquam ita etiam in Vatt. A. B. legitur, non video causam a reliquorum omnium librorum lectione recedendi, praesertim quum praepositio hic non bene abesse posse videatur, Homerus autem uno loco, quo hoc vocabulo utitur, Od. V, 404, pluralem ἐπιωγαί posuerit, in quo eum secutus est Oppian. Halieut. II, 550, et simplex ἰωγῇ eodem sensu legatur Od. XIV, 533.

1644. ποσὶ Vrat. Vind. ποσὶν Med.

1647. Vulgatum αὐτὰρ ὁ τήν γε λεπτὸς ἑμὴν κ. τ. λ., quod in textu exhibui, sensu caret, quare Brun-

- λεπτὸς ὑμῖν ζωῆς ἔχε πείρατα καὶ θανάτοιο.
οἱ δὲ δῦν μάλα περ δεδμημένοι αἰψ' ἀπὸ χέρσου
1650 νῆα περιδιδέσαντες ἀνακρούεσκον ἔρετμοις.
καὶ νῦ κ' ἐπισμυγεῶς Κρήτης ἐκὰς ἤερθησαν
ἀμφοτέρου δίψῃ τε καὶ ἄλγεσι μοχθίζοντες,
εἰ μὴ σφιν Μήδεια λιαζομένοις ἀγόρευεν.
„Κέκλυτέ μεν. μούνη γὰρ ὄτομαι ὕμμι δαμάσσειν
1655 „ἄνδρα τὸν, ὅστις ὅδ' ἐστὶ, καὶ εἰ παγχάλκεον ἴσχει
„ὄν δέμας, ὁππότε μὴ οἱ ἐπ' ἀνάματος πέλοι αἰών,
„ἄλλ' ἔχει' αὐτοῦ νῆα θελήμονες ἐκτὸς ἔρωῆς
„πετράων, εἰὼς κεν ἔμοι εἴξειε δαμῆναι.“
Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ὑπὲν βελέων ἐρύσαντο
1660 νῆ' ἐπ' ἔρετμοῖσιν, δεδοκῆμένοι ἦντινα ῥέξοι
μῆτιν ἀνωττωσ· ἡ δὲ πτύχα πορφυρέοιο
προσχομένη πέπλοιο παρειῶν ἐκάτερθεν
βῆσατ' ἐπ' ἰκριόφιν· χειρὸς δὲ ἑ χειρὶ μεμαρπὼς
Αἰσονίδης ἐκόμιζε διὰ κληῖδας λούσαν.
1665 ἔνθα δ' αἰοιδῆσιν μειλίσσεται, μέλπε δὲ Κῆρας

ckius ex conjectura dedit τῆς γε, quod recepit etiam Beck., sed verborum ὁ τῆς γε λεπτὸς ὑμῖν, maxime articuli ὁ collocatio epicum poetam prorsus dedecet, neque ὑμῖν recte dici potest πείρατα ἔχειν, sed ὁ ad Talum referri debet. Itaque poetae manum levissima mutatione restituere posse mihi videor scribendo: αὐτὰρ ὁ τὴν γε, λεπτοσύνην, ζωῆς ἔχε πείρατα καὶ θανάτοιο, sed hic venam illam, tenuissimam (ab adjectivo λεπτόσυνος), mortis vitaeque terminum habuit, ut Meleag. Carm. XXI ἐν σοὶ μοι ζωῆς πείρατα καὶ θανάτου. Vitium jam antiquum est, nam Schol. illud ὑμῖν agnoscere videtur. In textu autem nihil mutare ausum.

1649. δεδμημένοι Guelph.

1650. περιδιδέσαντες ex more Brunckius et Beck. Legitur sic in Vat. A. — ἀνακρούεσκον ex Regg. quatuor Brunck. Beck. vid. ad I, 1074.

1651. καὶ νῦν Flor. Ald. Brub. Basil. — ἐπὶ σμυγεῶς Reg. A.

1652. ἀμφοτέροις Guelph.

1653. σφι ex Regg. D. E. Brunckius et Beck. — λιλαιομένοις Flor.

1654. δαμάσσαι Reg. D.

1656. ὑπ' ἀνάματος Steph. fortasse errore typoth. — πέλοι vulg. πέλοι ex Med. et Regg. C. D. recte receperunt Brunck. et Beck., nescit enim Medea, utrum immortalis sit nec ne.

1659. ἐρύοντο Guelph. Flor.

1660. ἔρετμοῖσι Vatt. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. C. D. E. Brunck. Beck. — ῥέξει Guelph. ῥέξει Vat. D. Med. Reg. B. Flor. Ald. Brub. Basil. Sed vulgata ut librorum auctoritate ita sensus praestantia commendatur.

1663. βῆσατ' Regg. A. D. ut saepe.

1664. ἐκόμιζεν Med. Vrat. — κληῖδος vulg. ut I, 358. Correxuit Brunck.

1665. ἔνθ' αἰοιδῆσιν Guelph. — αἰοιδῆσι Vatt. A. B. C. D. Regg. C. D. E. Brunck. Beck. — θέλει vulg. μέλπε Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. Ald. Brub. Basil., quod et aptius et maiore auctoritate firmatum recte receperunt Brunck. et Beck. Vulgata, quae ex Guelph. et Flor. fluxit, fortasse prioris recensitionis est. — τε pro δὲ malim, quod sensus postulare videtur

θυμοβόρους, Ἄτταο θοὰς κύνας, αἱ περὶ πᾶσαν
ἤερα δινεύουσαι ἐπὶ ζωοῖσιν ἄγονται.

τὰς γονναζομένη τρις μὲν παρεκέλευτ' αἰοδαῖς,
τρις δὲ λιταῖς· θεμένη δὲ κακὸν νόον ἐχθοδοποῖσιν

- 1670 ὄμμασι χαλκείοιο Τάλω ἐμέγηρεν ὀπωπᾶς·
λενγαλέον δ' ἐπὶ οἱ πρῖεν χόλον, ἐκ δ' αἰδηλα
δείκνυλα προΐαλλον ἐπιζαφελὸν κοτεύουσα.

Ζεῦ πάτερ, ἧ μέγα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θάμβος ἄηται,
εἰ δὴ μὴ νούσοισι τυπῆσί τε μοῦνον ὕλεθρος

- 1675 ἀντιάει, καὶ δὴ τις ἀπόπροθεν ἄμμε χαλέπτει.
ὥς ὅγε χάλκειός περ ἑὼν ὑπόειξε δαμῆναι
Μηδείης βροίμῃ πολυφαρμάκου. ἂν δὲ βαρείας
ὀχλίζων λάϊγγας ἐρυκόμεν ὄρμον ἰκέσθαι,
πετραίῳ στόννυχι χρίμψε σφυρόν· ἐκ δὲ οἱ ἰχῶρ

- 1680 τηκομένῳ ἱκελος μολίβῳ ῥέεν· οὐδ' ἔτι δηρὸν
εἰστήκει προβλήτος ἐπεμβεβαὼς σκοπέλοιο.
ἀλλ' ὥς τις τ' ἐν ὄρεσσι πελωρίῃ ὑψόθι πεύκη,
τῆντε θοοῖς πελέκεσσιν ἔθ' ἡμιπλήγα λιπόντες
ύλοτόμοι δρυμοῖο κατήλυθον· ἧ δ' ὑπὸ νυκτὶ

1668. παρακέλυτ' Med.

1669. ἐχθοδοποῖσιν Vatt. A. B. C.
D. Med. Guelph. Ald. Brub. Basil.
forsitan recte, si cum ἄλλοδαπός et
similibus contuleris.

1670. ὄμμασι deest in Guelph.

1671. λενγαλέος δέ οἱ πρῖεν χό-
λος corrupte Etymol. M. p. 688, 8.
— πρῖε Brunck. Beck. ex more. De
vocabuli significatione, in qua haesitavit
Brunckius, v. Lobeckius ad
Soph. Aj. 1019. Buttm. Lexilog.
II p. 256. — ἐν δ' αἰδηλα Flor.

1672. δίκνυλα Regg. quinque, Vrat.
ἐκνυλα Vind. — ἐπὶ ζαφελὸν Vatt.
C. D. ἐπιζαφελον male Brunck.

1673. θάμβος ἐνὶ φρεσὶν Vatt.
A. B. C. D. θάμβος ἐνὶ φρεσὶν Vrat.
Vind. θάμβος ἐνὶ φρεσὶ Med. Reg.
A., quam varietatem nescio unde nam-
tam dicam.

1674. λυγρός pro μοῦνον ex uno
Reg. D. Brunck. et Beck., quem li-
brum optimum dicit Beck., quum
pessimum dicere deberet. Illud μοῦ-
νον ad sensum necessarium esse in-
tellexit Brunck. et in versione ex-
pressit Beck., sed elegantius sup-
primi et huc e glossemate invecum

putant. Nescio qualis sit elegantia,
ex qua illud vocabulum omittitur, in
quo rei cardo versatur et quo dem-
to sensus mancus evadit.

1676. χάλκεος Vind.

1677. βροίμῃ Vrat. — ἐν δὲ Regg.
A. E. ed. Paris. Steph. — Prius he-
mistichium corrupte laudat Etymol.
M. p. 214, 10. Μηδείης ποτὲ βροί-
μῃ φαρμάκου.

1678. ὀχλίζων Vat. D. — ὄρμον.
Med.

1679. Corrupte laudat Apollonii
nomine non addito Etymol. M. p. 728,
32 πετραίῳ στόννυχι τρίψε σφυρόν.
— πετραίῃ Guelph. — σχεδὸν pro
σφυρόν Guelph. Flor.

1680. μολύβδῳ Regg. A. C. E. μο-
λύβῳ ed. Paris. Steph., quod male
receperunt Brunck. et Beck. v. Hom.
II. XI, 234. — οὐδὲ τι vulg., quod
tacite correxit Brunck.

1681. Similiter Quint. Smyrn. V,
51 εἰστήκει φοίνικος ἐπεμβεβαῖα
κατ' ἄκρης.

1682. Comparatio ducta est ex
Hom. II. XIII, 389 sqq.

1683. ἦν τε Flor. — θοῆς
Vat. C.

- 1685 ῥιπῆσιν μὲν πρῶτα τινάσσεται, ὕστερον αὖτε
 πρυμνόθεν ἐξαγεῖδα κατήριπεν· ὥς ὅγε ποσσὶν
 ἀκαμάτοις τείως μὲν ἐπισταδὸν ἤωρεϊτο,
 ὕστερον αὖτ' ἀμενηνὸς ἀπείρουι κάππεσε δούπῳ.
 κεῖνο μὲν οὖν Κρήτη ἐνὶ δὴ κνέφας ἠύλιζοντο
- 1690 ἤρωες· μετὰ δ' οἷ γε νέον φαέθουσας ἐς ἠῶ
 ἱερὸν Ἀθηναίης Μινωΐδος ἰδρύσαντο,
 ὕδαρ τ' εἰσαφύσαντο καὶ εἰσέβαν, ὥς κεν ἐρετμοῖς
 καμπρώτιστα βάλοιεν ὑπὲρ Σαλμωνίδος ἄκρης.
- Αὐτίκα δὲ Κρηταῖον ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θέοντας
- 1695 νύξ ἐφόρει, τὴν πέρ τε Κατουλάδα κυκλήσκουσιν·
 νύκτ' ὀλοήν οὐκ ἄστροι διῖσχανεν, οὐκ ἀμαρυγαὶ
 μήνης· οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος ἤε τις ἄλλη
 ὠρώρει σκοτὶή μυχάτων ἀνιούσα βερέθρων.
 αὐτοὶ δ', εἴτ' Ἀῖδη, εἴθ' ὕδασι ἐμφορέοντο,
- 1700 ἠεῖδεν οὐδ' ὅσσον· ἐπέτρεψαν δὲ θαλάσση
 νόστιον, ἀμυχανέοντες, ὅπη φέροι. αὐτὰρ Ἰήσων
 χεῖρας ἀνασχόμενος μεγάλη ὀπὶ Φοῖβον αὐτεῖ,
 ῥύσασθαι καλέων· κατὰ δ' ἔρῳεεν ἀσχαλόωντι
 δάκρυα· πολλὰ δὲ Πυθοῖ ὑπέσχετο, πολλὰ δ' Ἀμύνκλεις,
- 1705 πολλὰ δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσειν.
 Αἰητοῖδη, τύνη δὲ κατ' οὐρανοῦ ἔκκο πέτρας

1685. ῥιπαῖσι Regg. tres. ῥιπῆσι
 Vat. D., quod dederunt Brunck. et
 Beck. ex more. — πρῶτιστα Guelph.
 Flor.

1686. ἐξαγεῖδα Guelph.

1689. ἐνὶ pro vulg. ἐνι scripsi,
 ut cum ἠύλιζοντο jungatur ut I,
 94.

1691. ἱερὸν Med. Guelph.

1695. Versum laudat Suidas s. v.
 κατουλάς.

1696. Vulgo versus praecedentis
 fine commate, post ὀλοήν puncto
 distinguitur, ut νύκτ' ὀλοήν epexe-
 gesis sit ad κατουλάδα, quod scho-
 liae foret, non poetae. Delevi
 punctum, ut accusativus a διῖσχανεν
 pendeat, quod flagitat sensus. — δὲ
 ἱσχανεν Vatt. A. B. C. D. δὴ ἱσχα-
 νεν Vrat. — οὐδ' ἀμαρυγαὶ vulg. sed,
 quod majorem vim habet, οὐκ ἀμα-
 ρυγαὶ Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat.
 Vind. Regg. quinque, Brunck. Beck.

1697. μελάγχερος vulg. μέγα χάος

Vatt. A. B. C. D. Reg. D. μελάγχα-
 λος Guelph. μέλαν χάος Vrat. Vind.
 Regg. A. B. C. E. Flor., quod e cod.
 restituerat jam Dorvill. Obs. Misc.
 vol. IV p. 5 s. et recte receperunt
 Brunck. et Beck. — ἤε τις Ἀῖδου
 correxit Hemsterhus. ap. Piers. Ve-
 risim. p. 216. ἢ τις αἰδὴν ἐμenda-
 vit et in textu scripsit Brunck., u-
 terque sine causa, modo ne quis
 vulgatam inepte cum Hoelzolino et
 Beckio ita interpretetur, ut ἄλλη
 oppositum sit praecedenti οὐρανό-
 θεν, alia, quae non coelitus demis-
 sa est caligo. Immo ἄλλη σκοτὶή
 est alter Tartarus, altera infero-
 rum caligo, ut ἄλλη Κύπρις ἀνάσσα
 altera Venus ap. Musaeum de Her.
 et Leandr. v. 33.

1699. φορέοντο Guelph.

1701. ὅποι Reg. A.

1706. οὐρανὸν Flor. — ἔκκο
 Vind.

ρίμφα Μελαντίους ἀριήκοος, αἴτ' ἐνὶ πόντρῳ
ῆνται· δοιάων δὲ μιῆς ἐφύπερθεν ὀρούσας,
δεξιτερῇ χρούσειον ἀνέσχεθες ὑπόδι τόξον·

- 1710 μαρμαρέην δ' ἀπέλαμψε βιὸς περὶ πάντοθεν αἶγλην.
τοῖσι δὲ τις Σποράδων βαίη ἀπὸ τόφρ' ἐφάνθη
νῆσος ἰδεῖν ὀλίγης Ἰππουρίδος ἀντία νήσον,
ἐνθ' εὐνὰς ἐβάλλοντο καὶ ἐσχεθον· αὐτίκα δ' Ἡὼς
φέγγεν ἀνερχομένη· τοὶ δ' ἀγλαὸν Ἀπόλλωνι
1715 ἄλσει ἐνὶ σκιερῷ τέμενος σκυιόντά τε βωμὸν
ποίεον· Αἶγλήτην μὲν ἐϋσκόπου εἵνεκεν αἶγλης
Φοῖβον κεκλόμενοι· Ἀνάφην δὲ τε λισσάδα νήσον
ἴσκον, ὃ δὴ Φοῖβός μιν ἀτυζομένοις ἀνέφηνεν.
ῥέξον δ' ὅσσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐνὶ ῥέξει
1720 ἀκτῇ ἐφοπλίσσειαν· ὃ δὴ σφέας ὁππότε δαλοῖς
ὔδαρ αἰθομένοισιν ἐπιλλείβοντας ἴδοντο
Μηδείης δμῳαὶ Φαιηκίδες, οὐκ ἔτ' ἔπειτα
ἴσχειν ἐν στήθεσσι γέλω σθένον, οἷα θαμειὰς

1707. *Μελαντείους* habet Etymol. M. p. 142, 54.

1708. ἦντ' αἰδιάζων Vind.

1709. ἐνέσχεθεν Guelph.

1710. *μαρμαρέην* — αἶγλη Regg. quatuor (*μαρμαρέην* — αἶγλη Reg. A.), quod recepit Brunckius, βιὸς hujus lectionis gratia in βιοῦ mutans; sed et deteriorum librorum haec est lectio, et minus poetica, et ad βιὸς, in quo libri omnes consentiunt, mutandum cogit, et ἀπολάμπειν cum accusativo jungunt hujus aetatis poetae.

1712. ὑπουρίδος Guelph. — ἐγκόδι νήσον Guelph. non pro ἐγγύδι, ut putat Brunck., sed pro ἐγγόδι, quemadmodum legitur in Flor. Non erat tamen, quod ἀγγόδι in textum reciperet Beck. probante, ut ait, *Ruhnkenio* ep. crit. p. 315, qui id ne voluisse quidem videtur. Pluribus jam hujus quarti libri locis observavimus, in Guelph. et Flor. proprias quasdam lectiones reperiri, quae non aliunde sunt notae, sed non idcirco in textum continuo recipiendas, fortasse ex priore recensione oriundas.

1714. φεύγεν vulg. inepte φέγγεν Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quinque, Brunck. Beck.

1715. σκυιόντα cum et per se cum βῶμον non bene coeat et propter praecedens σκιερῷ displiceat, probabilis est conjectura viri docti in *Ephem. Jenens.* 1814 p. 269 emendantis *θυόντα*, coll. *Hom. Il. θ, 48. ψ, 148. Od. θ, 363.*

1718. μὲν vulg. inepte μιν Vrat. C., quod ex conjectura reponendum esse viderat Steph., quo auctore reposuit Brunck. Jam saepius μὲν et μίν confusa vidimus. vid. supra ad v. 1489.

1719. οἷα κεν Guelph. (silente Hoerstelio), unde ὅσσα κεν emendandum judicavit Brunck., et in textu dedit Beck. sine causa. De ἄν omisso jam supra sermo fuit ad I, 480.

1720. ἐφοπλίσσειαν Guelph.

1721. αἰθομένοισι Med. αἰθομένοις Guelph. — ἐπὶ λείβοντας Reg. B. ἐπιλείβοντας Regg. A. C. D. E., quod receperunt Brunck. et Beck. ex more; vid. ad I, 1133.

1722. οὐκέτ' vulg. οὐκ ἔτ' Vrat. Vind., quod tacite dedit Brunckius, quemadmodum apud Homerum scribitur οὐκ ἔτ' ἔπειτα *Il. II, 379*, quamquam οὐκέτ' ἔπειτα *XII, 73.*

1723. ἐνὶ Med. Vrat. Vind. — γέλων Vatt. A. B. C. D. et Regg. A. C. E., ex quibus recepit Brunck. et

αἶέν ἐν Ἀλκινόοιο βοοκτασίας ὁρόωσαι.

1725 τὰς δ' αἰσχροῖς ἥρωες ἐπεστοβέεσκον ἔπεσβιν
χλεῦη γηθόσυννοι· γλυκερὴ δ' ἀνεδαίετο τοῖσιν
κερτομῖη καὶ νεῖκος ἐπεσβόλον. ἐκ δὲ νυ κείνης
μολπῆς ἥρώων νήσῳ ἐνι τοῖα γυναιῖκες
ἀνδράσι δηριόωνται, ὅτ' Ἀπόλλωνα θυηλαῖς

1730 Αἰγλήτην Ἀνάφης τιμήορον ἰλάσκονται.

Ἄλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖθεν ὑπεύδια πείσματ' ἔλυσαν,
μνήσατ' ἔπειτ' Εὐφημος ὀνειράτος ἐννυχίοιο,
ἄξόμενος Μαίης νῖα κλυτόν. εἶσατο γάρ οἱ
δαιμονίη βῶλαξ ἐπιμάστιος ᾧ ἐν ἀροστῶ

1735 ἄρδεσθαι λευκῇσιν ὑπαὶ λιβάδεσσι γάλακτος,
ἐκ δὲ γυνὴ βῶλοιο πέλειν ὀλίγης περ ἐούσης,
παρθενικῇ ἱκέλη· μίχθη δὲ οἱ ἐν φιλότῃ
ἄσχετον ἱμερθεῖς· ὀλοφύρετο δ' ἥντε κούρην
ξευξάμενος, τὴν αὐτὸς ἐῶ ἀτίταλλε γάλακτι·

1740 ἣ δὲ ἔ μιλιχίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεσβιν·

cum Brunckio Beck., sed hac attica forma abstinuit et Homerus et ceteri poetae epiçi, et ut γέλω, in melioribus certe libris habet Hom. Od. XVIII, 349. XX, 8. 346, ita Noster dicit ἰδρῶ II, 87. IV, 656. ἥρω II, 766. Μῖνω III, 1107. — θαμιάς Vind.

1724. βοοκτασίας Vind.

1725. ἐπεστομέεσκον Vatt. A. D. Regg. A. C. Schol. Paris. ex frequentissima litterarum β et μ confusione, ἐπιστομέεσκον Reg. B. a m. 1. ἐπιστοβέεσκον Reg. D., quod ex hoc uno libro recepit Brunck. vid. ad I, 1074. — ἐπέεσσιν Vrat. Vind.

1726. ἀνεδαίετο μέσῳ Guelph. Flor. vid. quae ad v. 1712 monita sunt.

1729. δηριόωντες Vind.

1730. ἰλάσκονται Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Reg. B. perperam.

1731. πίσματ' Med. a m. 1.

1735. ὑπὸ Regg. A. C. E., unde receperunt Brunck. et Beck. Secutus sum optimorum librorum auctoritatem, vid. ad II, 1229.

1738. κούρη suprascr. v Vrat. κούρη Reg. A. κούρη Regg. C. D. E.,

unde Brunckius dedit ὀλοφύρετο δ' ἥντε κούρη, ξευξάμενος. Sed ut taceam, heroe non satis dignam esse hanc comparisonem, ipsa comparatio non recte potest ita nude institui, quasi puellae omnes et semper flerent. Comparat quidem Hom. II. XVI, 7. τίπτε δεδακρύσαι, Πατρόκλεις, ἥντε κούρη, sed ibi subiiciuntur ἥθ' ἅμα μητρὶ κ. τ. λ. quae flendi causam continent. Addere poterat ex Nostro I, 269. κλαίονσ' ἀδινώτερον, ἥντε κούρη, sed ibi quoque sequuntur, quae causam indicent. Teneo igitur vulgatam hoc sensu: lamentabatur ut qui puellam secum iunxisset, quam etc., qui sensus confirmatur v. 1742 οὐ κούρη, quamquam fateor me aliorum locorum non meminisse, quibus ἥντε cum participio ut qui, quippe qui significet.

1739. τὴν δ' αὐτὸς vulg. puncto praecedente; male; δ' omittunt Guelph. Flor. Regg. quatuor, quos recte secutus est Brunck. — ἀτίτηλε ex conjectura Brunck. Beck. Jam saepius vidimus Brunckium imperfecta sine causa in aoristos mutare.

1740. ἐπέεσσιν Vrat. Vind.

- „Τρίτωνος γένος, εἰμὶ, τεῶν τροφός, ὦ φίλε, παίδων,
 „οὐ κούρη· Τρίτων γὰρ ἐμοὶ Λιβύη τε τοκῆς.
 „ἀλλά με Νηρῆος παρακάτθεο παρθενικῇσιν
 „ἄμ πέλαγος ναίειν Ἀνάφης σχεδόν· εἰμὶ δ' ἐς αὐγὰς
 1745 „ἡελίου μετόπισθε τεοῖς νεπόδεσσιν ἐτοίμη.“
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ μνηστὶν κραδίη βάλεν ἔκ τ' ὀνόμηνεν
 Αἰσονίδην· ὁ δ' ἔπειτα θεοπροπίας Ἑκάτοιο,
 θυμῷ πεμπάζων, ἀνενείκατο φώνησέν τε.
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα δὴ σε καὶ ἀγλαὸν ἔμμορε κῦδος.
 1750 „βῶλακα γὰρ τεύξουσιν θεοὶ πόντονδε βαλόντι
 „νῆσον, ἵν' ὀπλότεροι παίδων σέθεν ἐννέσσονται
 „παῖδες· ἐπεὶ Τρίτων ξεινήϊον ἐγγυάλιξεν
 „τήνδε τοι ἡπείροιο Λιβυστίδος· οὐ νύ τις ἄλλος
 „ἀθανάτων, ἢ κείνος, ὃ μιν πόρεν ἀντιβολήσας.
 1755 „Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄλλωσεν ὑπόκρισιν Αἰσονίδαο
 Εὐφρημος· βῶλον δὲ θεοπροπίῃσιν ἰανθεῖς
 ἦκεν ὑποβρυχίην. τῆς δ' ἔκτοθι νῆσος ἀέρεθη
 Καλλίστη, παίδων ἱερὴ τροφός Εὐφρήμοιο,
 οἱ πρὶν μὲν ποτε δὴ Σιντιήϊδα Αἴμνον ἔναιον,
 1760 Αἴμνου τ' ἐξελαθέντες ὑπ' ἀνδράσι Τυρσηνοῖσιν
 Σπάρτην εἰσαφίκανον ἐφέστιοι· ἐκ δὲ λιπόντας
 Σπάρτην Αὐτεσίωνος εὖς παῖς ἤγαγε Θήρας
 Καλλίστην ἐπὶ νῆσον· ἀμείψατο δ' οὔνομα Θήρης

1741. Θεῶν Guelph. — φίλαι Vind.

1743. ἀλλ' ἐμὲ Brunck. ex more, sine libris nec monito lectore. — παρακάτθεο vulg. sine sensu. παρακάτθεο ex emendatione Pierisoni Verisim. p. 217. dederunt Brunck. et Beck., sed id ipsum perspicue exhibent Guelph. et ed. Flor., quam si accuratius inspexissent editores, conjectura non opus fuisset.

1744. αὐτὰς Ald. Brub. Basil.

1745. μετόπισθεν Med. Vrat. — τεοῖσι Med. a m. 1. Flor.

1746. ἐπιμνηστὶν Vrat. — κραδίη vulg. inepte. κραδίη Vatt. C. D. ut correxit Brunck.

1747. Αἰσονίδη Vrat. Vind. Αἰσονίδη Vatt. A. D. Med. Guelph. — θεοπροπίης Guelph.

1749. ὦ πέπον Guelph., de qua lectione v. Gerhard. p. 58 sq.

1751. ἐννέσσονται vulg. ἀνάσσονται Guelph. ἐννέσσονται Vrat. Vind. ἐννέσσονται Vatt. A. B. C. D. Med. Regg. quinque, Brunck. Beck., quod jam conjectura assecutus erat Piers. Verisim. p. 217.

1753. οὐδέ τις vulg. οὐ νύ τις Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod recte praetulerunt Brunck. et Beck.

1759. Σιντιάδα vulg. Correxit Brunck. ex I, 608, ubi Σιντιήδα in Vind. inveniimus simili errore scriptum.

1760. Αἴμνον δ' ἐξελαθέντες sine libris dedit Brunck. et lectore non monito. Secutus est Beck., sine causa. — Τυρρήνοισι Reg. A.

1761. εἰσαφίκανον Vrat. Vind.

1762. Θήρης Regg. A. D. E.

1763. Hunc versum omittit Guelph. propter homoeoteleuton, quo minus

ἐξ ἔθεν. ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπιν γένετ' Εὐφῆμοιο.

- 1765 Κεῖθεν δ' ἄπτερέςως διὰ μυρίον οἶδμα λιπόντες
 Αἰγίνης ἀκτῆσιν ἐπέσχεθον· αἶψα δὲ τοί γε
 ὕδρεϊς πέρι δῆριν ἀμεμφέα δηρίσαντο,
 ὅς κεν ἀφυσσάμενος φθαίῃ μετὰ νῆαδ' ἰκέσθαι.
 ἄμφω γὰρ χρεῖώ τε καὶ ἄσπετος οὗρος ἔπειγεν.
 1770 ἔνθ' ἔτι νῦν πλήθοντας ἐπώμαδὸν ἀμφιφορῆας
 ἀνθέμενοι κούφοισιν ἄφαρ κατ' ἀγῶνα πόδεσσιν
 κοῦροι Μυρμιδόνων νίκης πέρι δηριόωνται.

Ἴλατ ἀριστῆων μακάρων γένος· αἶδε δ' αἰοδαὶ
 εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος γλυκερώτεραι εἶεν αἰεῖν

- 1775 ἀνθρώποις. ἤδη γὰρ ἐπὶ κλυτὰ πείραθ' ἰκάνω
 ὑμετέρων καμάτων· ἐπεὶ οὐ νύ τις ὕμιν ἄεθλος
 αὖτις ἀπ' Αἰγίνῃθεν ἀνερχομένοισιν ἐτύχθη,
 οὔτ' ἀνέμων ἐριῶλαι ἐνέσταθεν· ἀλλὰ ἔκηλοι
 γαῖαν Κεκροπίην παρά τ' Αὐλίδα μετρήσαντες
 1780 Εὐβοίῃς ἐντοσθεν, Ὀπούντιά τ' ἄστεα Λοκρῶν,
 ἄσπασίως ἀκτὰς Παρασηΐδας εἰδαπέβητε.

versum omissum probare debebat
 Pierson. Verisim. p. 217.

1765. De adverbio ἄπτερέςως longa est disputatio Wernickii ad Tryphiod. v. 85, qui nostro loco vertit: *tarde*. Contra Scholl. interpretantur *τάχιστα*, recte, est enim i. q. *ἰσοπτερέςως*, ὁμοπτερέςως, ut explicat Schol. ad Lycophr. 623. Illud *tarde* sensus loci non fert. Ἀπτερέςως ex Hesiodo laudat Etymol. M. p. 133, 4 et p. 183, 24, ubi Apollonii nomen restituendum judicat Ruhnck. epist. crit. p. 189.

1766. ἀκταῖσιν Med. a m. 1. Vrat. Vind. ἀκτίσιν Guelph.

1767. δηριόωντο Guelph. Flor.

1771. ἐνθέμενοι vulg. Ex ingenio restituit Brunckius, quod sensus postulat. Saepissime ἐν et ἀν

in compositis permutata supra observavimus ut I, 62. 358. 1125. II, 628. III, 1298. 1320. IV, 188. 708. 1365. 1778.

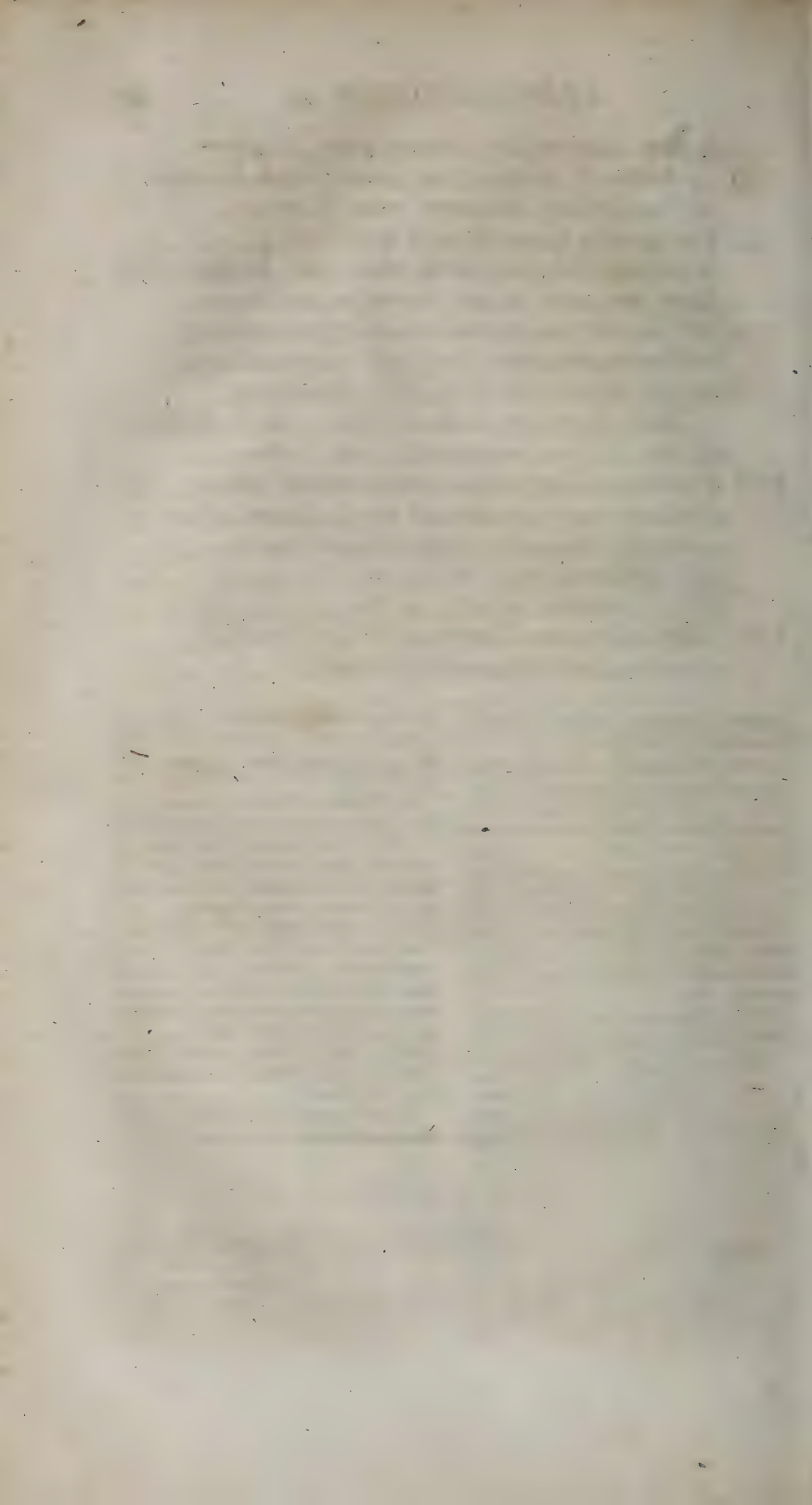
1775. ἀνθρώποισι δὴ Vatt. A. D. Med. ἀνθρώποισιν δὴ Vrat. Vind.

1777. αὖτις Brunck. ex Vind. ut videtur (nam sic in Vrat. legitur), sed lectore non monito et sine causa. — ἀνερχομένων Reg. A.

1778. ἐνέσταθεν vulg. ἐνέσταθεν Vatt. C. D. Med. Vrat. Reg. B., quod cum Brunck. et Beck. recepi, quamquam utraque lectio sensui apta est, ut in tanta permutationis facilitate (v. ad v. 1771) optio difficilis sit.

1779. γαῖην vulg. γαῖαν Med. Vrat. ut jam dudum scribere editores debebant.

1781. Versum omittit Med. — ἀσπασίως Guelph.

APOLLONII RHODII
ARGONAUTICA.

AD FIDEM LIBRORUM MANUSCRIPTORUM ET
EDITIONUM ANTIQUARUM RECENSUIT, INTE-
GRAM LECTIONIS VARIETATEM ET ANNOTA-
TIONES ADIECIT, SCHOLIA AUCTA ET
EMENDATA INDICESQUE LOCUPLE-
TISSIMOS ADDIDIT

AUGUSTUS WELLAUER.

VOLUMEN SECUNDUM.

L I P S I A E
SUMTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI
MDCCCXXVIII.

Σ Χ Ο Λ Ι Α
ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΩΝ
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

V. 1. Ἀρχόμενος. Ἀπὸ περιεκτικοῦ ῥήματος ἢ μετοχή ἐσχημάτισται. Περιεκτικά δὲ εἰσιν^{a)} ὅσα δρᾶσιν καὶ πάθος ἐμφαίνουσιν^{b)}. οἷον Βιάζομαι, Δωροῦμαι, Σφαγιάζομαι. Οὕτω καὶ τὸ Ἀρχομαι. Τὸ μὲν τι σημαίνει^{c)}, ἀπὸ σοῦ τὴν ἀρχὴν ποιοῦμαι. ἕδος γὰρ ἀπὸ θεῶν προσημαίεσθαι [ὥς Ἀρατος].

Ἐκ Διὸς ἀρχόμεσθα

τὸ δὲ τι σημαίνει^{d)}, ἐξουσιαζόμενος^{e)} ὑπὸ σοῦ, οἷον ἐνθουσιῶν. Παραπλησίως γὰρ τοῖς μαινομένοις οἱ ποιηταὶ ἐνθουσιῶσιν^{f)}. Ἔνιοι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀρξάμενος κεῖσθαι φασὶ τὸ ἀρχόμενος. Ὁ οὖν λόγος, ἀρχαιρεσιασθεὶς ὑπὸ σοῦ^{g)}, εἰς μνήμην ἄξω τὰ ἐνδοξα τῶν Ἀργοναυτῶν^{h)} ἔργα.

[Παλαιγενέων. Διαφέρει τὸ παλαιὸν τοῦ ἀρχαίου. Τὸ μὲν παλαιὸν πᾶν καὶ ἀρχαῖον. τὸ δὲ ἀρχαῖον οὐ πᾶν παλαιόν. Τὸ γὰρⁱ⁾ ἀρχαῖον σημαίνει καὶ τὸ ἀρχῆς ἔχεσθαι.]

V. 4. Ἀργῶ. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος καλεῖ τὴν Ἀργῶ ἀπὸ Ἀργου τοῦ κατασκευάσαντος. Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Ἀργου τοῦ Φοῖβου υἱοῦ. Ταύτην δὲ φασὶ πρῶτην ναὺν γενέσθαι (μακράν). Ἄλλοι δὲ λέγουσι, Δαναὸν διωκόμενον ὑπὸ Αἰγύπτου, πρῶτον κατασκευάσαι· ὅθεν καὶ Δαναῖς ἐκλήθη.

Ἐϋξυγον, ἤγουν εὐκάθεδρον.

V. 5. Τοίην γὰρ Περίης. Τὸ τοίην τίθεται καὶ ἀνταποδοτικῶς καθ' ὁμοίωσιν πρὸς τὰς παραβολάς.

Οἷη γὰρ^{k)} φύλλων γενεῇ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν^{l)}. καὶ αναφορικῶς.

Ἀλλὰ καὶ ὥς τοίη περ ἑοῦσα^{m)}.

Νῦνⁿ⁾ δὲ δύναται μὲν ἐπὶ θαυμασμοῦ κεῖσθαι τοῦ κατὰ ἀντίρρῃσιν^{o)} λόγου· δύναται δὲ καὶ κατὰ ἀναφορὰν πρὸς τὰ ἐπιφρερόμενα^{p)}.

a) Sic Paris. Vulg. ἔστιν. b) σημαίνουσιν P. c) τὸ μὲντοι σημαίνόμενον P. d) κατ' ἄλλο δὲ σημαίνόμενον P. e) ἀρχαιρεσιαζόμενος P. f) ἐνθουσιάζουσι P. g) Sic recte P. Vulg. ἀρξάμενος ἀπὸ σοῦ. h) Sic P. Vulg.

Ἀργοναυτικῶν. i) μὲν teste Ruhnck. k) γε P. περ edd. Homeri. l) Hom. II. VI, 146. m) Hom. II. III, 159. n) Τοῦτο P. o) τὴν αἴρρῃσιν P. p) ἀναφορὰν τὴν ἔπειτα φερομένην.

[Φάτις δὲ καὶ φήμῃ ἐπειδὴν ἐπὶ μέλλοντος λέγωνται, πρόρρησιν τινα σημαίνουσιν ^{q)}.]

V. 9. (Ἄναυρον λέγει τὸν χεῖμαρδον. Οἱ γὰρ ἐξ ὑετῶν συνιστάμενοι ποταμοὶ οὕτω καλοῦνται.) [Ἄναυρος λέγεται ὁ χεῖμαρδός ποταμός.]

V. 11. Προχοῇσι. Τῶν ποταμῶν οἱ συμβάλλοντες τόποι τῇ θαλάσῃ ^{r)}, προχοαὶ λέγονται. Ὡς Ὀμηρος·
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι [διῦπετέος] ^{s)}).

V. 14. Ἦρης δὲ Πελασγίδος. Ὀμηρικῶς τὴν Ἦραν Πελασγίδα εἶπεν, ἐκ τῆς Θεσσαλικῆς χώρας. Πελασγοὶ γὰρ ἐλέγοντο οἱ τὴν Φθιωτικὴν κατῴκουσιν, ὥς φησὶν Ὀμηρος·

Νῦν δ' αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ ^{t)} Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον ^{u)}. ἀφορίζων αὐτὸ τῆς Πελοποννήσου, ἣν Ἀχαικὸν Ἄργος καλεῖ.

V. 23. Πρωτὰ νυν Ὀρφεῆος. Ἡρόδωρος δύο εἶναι Ὀρφεῖς φησὶν· ὦν τὸν ἕτερον συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις. Φερεκύδης ἐν τῇ ε, Φιλάμμωνα φησὶ καὶ οὐκ Ὀρφέα συμπεπλευκέναι· εἶναι δὲ Ὀρφέα, κατὰ μὲν Ἀσκληπιάδην, Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης· κατὰ δὲ ἐνίους, Οἰάργου καὶ Πολυμνίας. Ζητεῖται δὲ, διὰ τί Ὀρφεὺς ἀσθενὴς ὦν συνέπλει τοῖς ἥρωσιν. Ἥδ' ^{v)} μάντις ὦν ὁ Χείρων ἔχρησε, μὴ [ἄλλως] δύνασθαι τὰς Σειριῆνας παρελθεῖν αὐτοὺς Ὀρφέως μὴ συμπλέοντος ^{w)}. Οὕτως ^{x)} Ἡρόδωρος.

V. 25. Πιμπληΐδος. Πιμπληΐς ^{y)} χωρίον κατὰ Πιερίαν. Οἱ δὲ, ὄρος Θράκης. Οἱ δὲ, κρήνην καὶ κόμην τῆς Πιερίας.

V. 27. Θέλξαι. Ἀπατῆσαι καὶ τέρπει. Τάσσεται ^{z)} δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῆς μετὰ βλάβης ἀπάτης. Νῦν δὲ ὑπερβολικῶς κεῖται.

Ἀοιδάων δὲ ἐνοπῇ, [ἀντὶ τοῦ] τῇ τῶν ῥῶδων εὐρυθυμία. (Οὐκ εὖ δέ· ἡ γὰρ ἐνοπὴ καὶ ἐπὶ θορύβου τίθεται.) [Λέγεται δὲ ἐνοπὴ καὶ ὁ θόρυβος.]

V. 29. Θρηϊκίης ζώνης. Ζώνη ἐστὶν ^{a)} ὀρεινὸς τόπος ^{b)} οὕτω καλούμενος [ἐν Θράκῃ]. καὶ πόλις ὁμώνυμος, ὥς φησὶ Νικανδρος.

V. 30. Ἐξείης στιχώσιν ^{c)}. Στοιχηδὸν ^{d)} εἰς καὶ ἐξῆς πυνκαί.

V. 31. Πιερίῃθεν. Πιερία ὄρος Θράκης, ἐν ᾧ διέτριβεν Ὀρφεύς. (Φησὶ δὲ Ἡρόδωρος, ὅτι παρήνευσεν ὁ Χείρων τῷ Ἰάσονι, ὅπως τὸν Ὀρφέα σὺν τοῖς Ἀργοναύταις παραλάβῃ.)

[V. 34. Τὸ δὲ Βιστωνίδι κοιρανέοντα γράφεται καὶ Βιστωνίτας κοιρανέοντα ^{e)}.]

q) Haec in codice male post sequens scholion leguntur. r) Οἱ τόποι, καθ' οὓς οἱ ποταμοὶ συμβάλλονται τῇ θαλάσῃ P. s) II. XVII, 263. t) Οἱ δ' αὐτοὶ ὅσσοι τε P. u) II. II, 681. v) Sic P. Vulg. ἡ deest; liquet ante haec verba ἡ cum alia aliqua causa, quae Orpheum commoverit, excidisse. w)

ἐλμὴ Ὀρφεὺς αὐτοῖς συμπλεύσει. P. x) Ταῦτα δὲ φησὶν P. y) Sic recte P. Vulg. Πιμπλιάς. z) τίθεται P. a) ἐνταῦθα P. b) ὄρος καὶ τόπος male P. c) στιχώωντο P. d) στοιχηδὸν P. e) In cod. hoc scholion male ad v. 29 refertur.

V. 36. Ἀπιδανοῖο. Ἀπιδανὸς καὶ Ἐνιπεύς, ἀμφότεροι Θεσσαλίας ποταμοί. Τὸ δὲ Φυλλεῖον, ὄρος Μακεδονίας. Ἡ δὲ Πειρεσία^{f)}, χώρα, ἢ πόλις· ἧς ἐγγὺς ἦν τὸ Φυλλεῖον.

V. 40. Λάρισσαν δ' ἐπὶ τοῖσι. Λάρισσαν τὴν Θεσσαλικὴν λέγει, ἣν ἔκτισεν Ἀκρίσιος· ἣτις ὠνομάσθη ἀπὸ Λαρίσσης τῆς^{g)} Πελασγοῦ, ὥς φησιν Ἑλλάνικος. Εἰσὶ δὲ Λάρισαι τρεῖς· ἀρχαιοτάτῃ μὲν ἡ Ἀργειῶτις, ἣτις^{h)} ἐστὶν αὐτὴ ἡ ἀκρόπολις· δευτέρα δὲ, ἡ ἐν τῷ Πελασγικῷ τῆς Θεσσαλίας, ἣν Ὅμηρος Ἀργισσαν φησὶⁱ⁾, πλησίον οὖσα^{k)} τῆς Γυρτώνης, ἧς νῦν ὁ Ἀπολλώνιος μέμνηται. Ἔστι δὲ καὶ [ἐτέρα Λάρισσα] περὶ Τροίαν^{l)}, ἧς Ὅμηρος μνημονεύει [ἐν Καταλόγῳ λέγων] Φῦλα Πελασγῶν, [οὐ Λάρισσαν ἔναιον^{m)}]

Τὸν δὲ Πολύφημον, Ἐλάτου παῖδα εἶπεν Ἀπολλώνιος· Ἰσοκράτης δὲ καὶ Εὐφορίων, Ποσειδῶνος.

V. 41. Οἱ δὲ Λαπίθαι ἀπὸ Λαπίθου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Στίλβης νύμφης ὠνομάσθησαν.

V. 45. Οὐδὲ μὲν Ἴφικλος. Ἴφικλος υἱὸς ἦν Φυλάκου καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου. Τοῦτον Ἡσίοδος ἐπὶ πυρίνων ἀθέρων τρέχειν φησὶ, Δημάρατος δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Ἐπισημαίνεσθαι δ' ἄξιον, ὥς οὔτε Ἡσίοδος οὔτε Φερεκύδης φησὶ συμπεπλευκέναι τοῖς Ἀργοναύταις Ἴφικλον.

Τὸ δὲ Οὐ δηρὸν [ἐλέλειπτο], ἀντὶ τοῦ τάχιστα [ἀφίκετο], ὁ τρόπος ἀντίφρασις.

V. 46 sq. Ἰστέον δὲ ὅτι Φερεκύδης μὲν συμφωνεῖ Ἀπολλωνίῳ, λέγοντι Ἀλκιμέδην μητέρα εἶναι Ἰάσονος, τὴν Φυλάκου θυγατέρα· Ἡρόδωρος δὲ Πολυφήμην φησὶν εἶναι τὴν Ἰάσονος μητέρα, θυγατέρα δὲ Αὐτολύκου. Ἄνδρων δὲ ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν συγγενειῶν, Θεογνήτην τὴν Λαοδίκου μητέρα Ἰάσονος γεγενῆσθαι φησὶν.

(Κασιγνήτην γὰρ ὅπυιεν. Διὰ τοῦ παρεπομένου τὸ προηγούμενον δηλοῖ, τὸ ἐγεγαμήκει. ἦτοι ἀπὸ τῶν ὥπων ἐσχηματισμένης τῆς λέξεως, ὃ ἐστὶν ὀφθαλμῶν· ὁ ὅπτων καὶ ἐπιτηρῶν· ἢ ἀπὸ τῆς ὁπὸς τῆς φωνῆς, διὰ τὰς τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὰς γυναῖκας ὁμιλίας· ἀφ' οὗ καὶ ὅαροι αἱ γυναῖκες.) [Τὸ δὲ ὅπυιεν ἐσχηματίζεται ἢ ἀπὸ τῶν ὥπων, τῶν ὀφθαλμῶν, κατὰ συστολήν, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁπῶ, τὸ ἐπιτηρῶ, ἢ ἀπὸ τῆς ὁπὸς, τῆς φωνῆς, ἢ χρῶνται πρὸς τὰς συνουσίας τῶν γυναικῶν οἱ ἄνδρες.]

V. 49. Οὐδὲ Φεραῖς Ἀδμητος. Αἱ Φεραὶ ὠνομάσθησαν ἀπὸ Φέρητος τοῦ Κρηθέως, τοῦ Ἀδμήτου πατρός.

Ἐὐρῶς ἦνεσσι δὲ, ἀντὶ τοῦ πολυπροβάτοις.

V. 50. Τὸ δὲ Χαλκωδόνιον, ὄρος ὑπεράνω Φερῶν.

V. 51. (Οὐδ' Ἀλόπη μίμνον. Θεσσαλίας πόλις, ἢ Μαγνησίας.)

f) Πειρεσία P. g) θυγατρὸς addit P. h) ἣτις addidi e P. Vulg. male abest. i) Π. II, 738. k) οὖσα addidi ex

P. l) περὶ που τὴν Τρωάδα P. m) Π. II, 840.

Πολυλήϊοι (δὲ, ἤτοι ἀπὸ τοῦ λήϊου, τοῦ σιτοφόρου πεδίου· ἢ ἀπὸ τῆς λείας· ὅπερ βέλτιον.) [Τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἑρμοῦ πολυλήϊους φησίν, ἢ διὰ τὸ πολυφόρον εἶναι τὴν χώραν, ἐν ᾗ κατῴκουν, ἢ διὰ τὴν πολλὴν λείαν, ὃ καὶ βέλτιον.] Ἐπιφέρει γὰρ^{η)}, Δεδαῶτε δόλους^{ο)}. Ἰστοροῦνται δὲ αὐπνοὶ καὶ δεινοὶ καὶ φερέπονοι.

V. 54. Αἰθαλίδης. Κύριον, πατρωνυμικοῦ τύπον ἔχον.

Ἀμφύρσοιο. [Ὁ δὲ Ἀμφίρδυσος ποταμὸς Θεσσαλίας.] Γράφεται καὶ [Ἀμβίρδυσος] διὰ τοῦ β, (ὡς Διονύσιος. Ἔστι δὲ ποταμὸς Θεσσαλίας. Προπαροξύνεται δὲ, ὡς^{ρ)} ἐν τῇ ἡ τῆς καθόλου.)

V. 57. Γυρτώνη Κόρωνος. Ἦν Ὀμηρος φησὶ Γυρτώνην. Ἔστι δὲ πόλις Θεσσαλίας, ἢ Περαιβίας^{q)}. [Οὕτως Ἰδας^{γ)} φησίν.] Ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Γυρτώνης τῆς Φλεγύου. Ὁ δὲ Κόρωνος, υἱὸς ἔστι Καινέως. Μυθολογοῦσι δὲ τὸν Καινέα πρότερον γεγονέναι γυναῖκα, εἴτα Ποσειδῶνος αὐτῇ πλησιάσαντος, μεταβληθῆναι εἰς ἀνδρα. Τοῦτο γὰρ ἤτησε καὶ ἄτρωσίαν. Ἦρισε δὲ καὶ Ἀπόλλωνι, καὶ ἐνίκηθη. Οὗτος ἐκέλευε τοὺς παριόντας^{ς)} ὁμνῆναι εἰς^{λ)} τὸ δόρυ αὐτοῦ. Ἐνθεν ἡ παροιμία, τὸ Καινέως δόρυ. Τινὲς δὲ φασί, Καινέα συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις, (οὐ Κόρωνον.) Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος παρὰ Πινδάρου εἴληφε, λέγοντος, Ὁ δὲ χλωρῆς ἐλάτῃσι τυπεὶς ὥχετο^{η)} Καινεὺς, σχίσας ὀρθῶ ποδὶ γὰν. Τοῦτο δὲ αὐτῷ συνέβη διὰ τὸ μῆτε θῦναι, μῆτε εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς^{ν)}, ἀλλὰ τῷ ἑαυτοῦ δόρατι. Διὸ Ζεὺς ἐφορμᾷ αὐτῷ τοὺς Κενταύρους, οἵτινες κατὰ γῆν αὐτὸν ὠθοῦσιν.

V. 65. Μόψος Τιταρήσιος. Ἀμπύκου υἱὸς ὁ Μόψος, τοῦ Τιτάρωνος, μητρὸς δὲ Χλωρίδος.

V. 67 sq. Ἀγχι δὲ λίμνης Ξυνιάδος. Ξυνιάς λίμνη τῆς Θεσσαλίας. Τινὲς δὲ πόλιν παρακειμένην τῇ Βοιωτῇδι λίμνῃ. Ἀπὸ δὲ τῆς πόλεως εἰρήκε Ξυνιάδα, ἐπειδὴ πλησίον αὐτῆς ἐστὶν ἡ πόλις. Οἱ δὲ φασί Ξυνιάδα εἰρησθαι διὰ τὸ ξυνὸν εἶναι τὸ κοινόν· ταύτην δὲ, κοινήν εἶναι Θεσσαλίας καὶ Βοιωτίας.

Κτιμένην Δολοπηίδα. Κτιμένη πόλις τῆς Θεσσαλίας. Δολοπηίδα δὲ τὴν Θεσσαλίαν εἶπε. Δόλοπες γὰρ ἔθνος Θεσσαλίας. Ὀμηρος

Ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης^{η)}, Δολόπεςσιν ἀνάσσων^{ς)}.

V. 69. Ἐξ Ὀπόεντος. Ὀποῦς πόλις τῆς Λοκρίδος, ἀπὸ Ὀπόεντος τοῦ Ἠλείου. Ὀμηρος [ἐν νεῶν^{ν)} Καταλόγῳ].

Οἱ Κύνον τ' ἐνέμοντ'^{ς)} Ὀπόεντά τε Καλλιάρων τε^{α)}.

Μενoitίου δὲ καὶ Σθενέλης Πάτροκλος.

η) ἐπάγει δὲ P. minus bene. ο) εὖ δεδαῶτες δόλου P. ρ) Excidit Herodiani nomen. q) κατὰ δὲ ἑτέρους Περαιβοίας P. ρ) Οὕτω Σουτῆδας egregie emendat vir doctus in Ephemer. Jen. 1814 p. 270. s) τοὺς ὑπ' αὐτὸν P. t) εἰς addidi ex P. u) ὥχετ' εἰς (ἐς

Ruhnck.) γθόνα. P. reliquis omissis. ν) Hunc ordinem verborum ex P. restitui. Vulgo τοῖς θεοῖς post θῦναι legitur. w) ναῖεν δ' ἐσχατιὴν γαίης P. x) Il. IX, 484. y) νηῶν teste Ruhnck. z) οἱ Κύντον ἐνέμοντο P. a) Il. II, 531.

V. 71. Καὶ ἀλκήμεναι Ἐριβώτης. (Ἰσχυρός. Παραγώγως δὲ ἐσχηματίζεται παρὰ τὴν ἀλκήν, ὡς φωνήεις παρὰ τὴν φωνήν.) Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς τοῦτον Εὐρυβάτην καλεῖ, (καὶ φησιν αὐτὸν Τελέοντος υἱόν.) Ἄκτορος δὲ υἱοὶ, Μενoitios καὶ Ἴρος. Τούτων δὲ υἱοὶ, Μενoitίου μὲν, Πάτροκλος, Ἴρου δὲ, Εὐρυτίων.

V. 75. Καὶ ἐπαῖξιαι. Ἀντὶ τοῦ ἐπιδιδῶσαι. Περιττὸν μὲν τὸ μετόπισθεν. Αἰεῖται δὲ ὁ καὶ ἔν' ἧ, καὶ ὅτε κλίνωσι φάλαγγας, εἰς φνὴν τρέψιαν ^{b)}).

V. 77. Κάνθος κίε. Τὸν Κάνθον καὶ ὁ Κλέων καταλέγει. Ἔστι δὲ Κανήθων υἱός, ἀφ' οὗ ὄρος [Κάνηθον] ἐν Βοιωτίᾳ. Ὁ δὲ ἦν Ἀβαντος παῖς, ἀφ' οὗ αἱ Εὐβοεῖς Ἀβαντες.

V. 81. Δηωθῆναι. Κοινότερον νῦν δηωθῆναι τὸ φθαρῆναι. Ἐξῆς δὲ ὁ ποιητής, ὡς δυσφορῶν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἡρώων, ἐπιφωνεῖ, Ὡς οὐκ ἀνθρώποισι κακ. ^{c)}).

(V. 82. Ὡς οὐκ ἀνθρώποισιν. Ὁ δὲ νοῦς, Οὐδὲν ἔστι μέγιστον κακὸν οὐδ' ἀνθρώπος ἀποτυγχάνει. Ἔδει οὖν διὰ τοῦ α, ἀπαυρεῖν. Ἡ ὅτι οὐδὲν κακὸν μέγιστον ὃ μὴ ἀνθρώποις εὐχερὲς ἐπαυρεῖν, ὃ ἔστιν ἐπιτυχεῖν.)

V. 85. Δύσιές τε καὶ ἀντολαί. Τοσοῦτον φησὶ κεχωρισμένους τῆς τῶν Κόλχων χώρας, ὅσον τῶν ἀνατολῶν αἱ δύοσις ἀφ'esτήκασιν. Ἐπεὶ ἡ μὲν Αἰβύη πρὸς δύσιν, ἡ δὲ Κολχίς πρὸς ἀνατολήν.

V. 87. Οἰχαλίας ἐπίουροι. Οἱ τῆς Ἀντιόπης παῖδες. Οἰχαλίαν δὲ οἱ μὲν νεώτεροι ἐν Εὐβοίᾳ φασὶν εἶναι, Ὅμηρος δὲ ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἀργεὶ καταλέγει ^{d)}).

Οἱ τ' ἔχον ^{e)} Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος ^{f)}. Οἱ δὲ ὁμώνυμον φασὶν ^{g)}).

(V. 90. Τὸ δὲ, Οὐ μὲν, ἀντὶ τοῦ οὐ μὴν.)

V. 91. Οὐδ' ὁμόθεν. Οὐδ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. Διωκίσθησαν γὰρ διὰ τὸν Φώκου φόνον· καὶ ὁ μὲν ἐν Σαλαμῖνι κατῴκησεν, ἦν ἔφη νῆσον Ἀτθίδα ^{h)}. ὁ δὲ ἐν Φθίᾳ, ὁ Πηλεῦς.

[Ἀφραδίᾳ δὲ, τῇ ἀνοίᾳ ἢ κακομηχανίᾳ.]

V. 95. Τοῖς δ' ἐπὶ Κεκροπίῃθεν ⁱ⁾. Ἀντὶ τοῦ, σὺν τούτοις ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς ^{k)}. Κεκροπία ^{l)} γὰρ λέγεται ἡ Ἀττικὴ, ἀπὸ Κέκροπος τοῦ βασιλεύσαντος.

V. 96. Ἔτερος δὲ ἔστιν ὁ Τελέων οὗτος, ὁ Βούτου πατήρ, παρὰ τὸν πρότερον εἰρημένον τοῦ Ἐριβώτου ^{m)} πατέρα.

Εὐμελίας δὲ, ὁ πολεμικός, (ἀπὸ τῆς μελίας.)

b) ὥστε παρέλκει τὸ μετόπισθεν. συνυπανοῦνται δὲ καὶ ὁ καὶ, ἔν' ἧ, ὅτε κλίνει φάλαγγας, ἥγουν εἰς φνὴν τρέψιαν. c) ἐπιφέρει, ὡς οὐκ ἔστι μέγιστον κακὸν, οὐ μὴ ἐπαυρεῖν τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνει. P. d) Ὅμηρος δὲ ἐν νεῶν Καταλόγῳ

δοκεῖ ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἀργεὶ αὐτὴν καταλέγειν, λέγων· P. e) οὐ δ' ἔχον P. f) II. II, 730. g) δοκεῖ δὲ ὁμώνυμος εἶναι. P. h) ὥκησε πλησίον τῆς Ἀττικῆς. P. i) Τοῖσι δ' ἐπὶ Κεκροπῆϊος P. k) Κεκροπίας P. l) Κεκροπὶς P. m) Εὐρυβάτου P.

V. 97. "Αλκων. "Αλκωνα τὸν Φαλήρου πατέρα Πρόξενος φησὶν υἱὸν Ἐρεχθέως"). Φυγεῖν δὲ αὐτὸν λέγει ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς μετὰ τῆς θυγατρὸς Χαλκιοῦπης ^{ο)} εἰς Εὐβοίαν· ἔξαιτουῖντος δὲ τοῦ πατρὸς οὐκ ἐκδοῦναι τοὺς Χαλκιδέας.

V. 99. Τὸ δὲ Τηλύγετον, ἐνταῦθα οὐ τὸν μονογενῆ (πρόσκειται γὰρ, καὶ μῦνον ἔοντα) ἀλλὰ καταγεράσαντι αὐτῷ γενόμενον. Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῶν παιδῶν εἰσὶ προσφιλεῖς.

V. 101. Θησέα δ' ὃς πέρι πάντας. Θησεὺς καὶ Πειρίθους, ὁ μὲν, ἐκ Διὸς, ὁ δὲ, ἐκ Ποσειδῶνος ὢν ^{ρ)} ἐφαμίλλους ἐποιοῦντο τὰς πράξεις. Καὶ ὁ μὲν Θησεὺς τῆς Ἑλένης ἐρασθεὶς, ἔσχεν συμπράττοντα αὐτῷ τὸν Πειρίθουν· ὁ δὲ Πειρίθους [μετὰ ταῦτα] τὴν Περσεφόνην ἀρπάσαι βουλευθεὶς, ἀναγκαιῶς εἶχε τὸν Θησέα ἐπόμενον. Καὶ δὴ διὰ Ταινάρου εἰς ἄδου κατελθόντες, καὶ ἐπὶ τινος πέτρας ^{q)} καθεσθέντες, αὐτῶς ἀναστῆναι οὐ δεδύννηται. Ἡρακλῆς δὲ ὕστερον κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον, τὸν μὲν Θησέα ἀπέσωσεν, ὥς μὴ ἐκοντὶ κατελθόντα· τὸν δὲ Πειρίθουν εἶασεν, ἐπειδὴ προαιρέσει ἰδίᾳ κατῆλθεν. Ἐπεστράτευσαν δὲ κατὰ τῆς Τροιζῆνος οἱ Διόσκουροι διὰ τὴν ἀδελφὴν, Θησεῶς ὄντος ἐν ἄδου· καὶ πορθήσαντες, ἔλαβον αἰχμάλωτον Αἶθρα τὴν Θησεῶς μητέρα.

V. 102. Ταίναρίην. Φερεκύδης ἐν τῇ θ ^{ρ)} φησὶν, ὅτι "Ελατος ὁ Ἰκάρου γαμεῖ Ἐριμήδαν τὴν Ἀδμασίκλου. Τούτου δὲ γίνεταί Ταίναρος· ἀφ' οὗ Ταίναρον καλεῖται ἡ πόλις, καὶ ἡ ἄκρα, καὶ ὁ λιμὴν.

V. 103. Κεινήν ὁδόν. Γράφεται καὶ κείνην. Κεινήν μὲν, ἥγουν κενὴν καὶ ματαίαν· κείνην δὲ, ἀναφορικῶς.

Τὴν δὲ ἀνδρίαν ἑκατέρου τῶν ἡρώων διασαφῶν ὁ Ἀπολλώνιος, φησὶν, ὅτι εἴπερ συνέπλευσαν ἀμφοτέρω τοῖς Ἀργοναύταις, ἔπαιψαν ἂν αὐτοὺς μεγάλων μόχθων. (Τίθησι δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ συμπλεῦσαι αὐτούς.)

V. 105. [Τίφυς δ' Ἀγνιάδης. Σίφας, πόλις Βοιωτίας. Ἀπολλώνιος δὲ τοὺς Σιφαεῖς τῶν Θεσπιέων φησὶν. Ὁ δὲ Φερεκύδης Ποντέα ^{ς)} ἱστορεῖ τὸν Τίφυν εἶναι. Δίσχληος δὲ τὸν Τίφυν ἐν τῇ Ἀργοὶ Ἴφυν καλεῖ ^{τ).}]

V. 106. Προδαῆναι. Προμαθεῖν. Ἀρίστου γὰρ αὕτη τέχνη κυβερνήτου. Ὁ δὲ λόγος, Ἀγαθὸς μὲν καὶ ἡμέρας τῷ ἡλίῳ, νυκτὸς δὲ πρὸς τινὰ τῶν ἀστέρων τὸν καιρὸν τοῦ πλοῦ τεκμήρασθαι ^{u)}.

V. 109. Τριτωνίς. Τρίτωνες τρεῖς, Βοιωτίας, Θεσσαλίας, Λιβύης· ἐν δὲ τῷ κατὰ Λιβύην ἐτέχθη ἡ Ἀθηνᾶ.

n) Εὐρυσθένης P. o) Χαλκιοῦπης P. p) ὢν recte P. Vulgo οἷς. q) τόπον P. r) ἐν τῷ ἡ P. s) Ποτνιέα corrigit Müller. Orchom. p. 264. t) Non dubito quin legendum sit Δίσχλος — ἐν Ἀργείοις. u)

Ἐπαινος δὲ μέγας κυβερνήτου προμαθεῖν τοὺς μέλλοντας πνεύσειν ἀνέμους, καὶ τὴν μὲν ἡμέραν ὑπὸ τοῦ ἡλίου, τὴν δὲ νύκτα ὑπὸ τῶν ἀστέρων τὰ περὶ τοὺς ἀνέμους τεκμήρασθαι P.

V. 115. Ἀραιθυρέηθεν ἔκτανεν ^v). Πόλις Πελοποννήσου ἢ Ἀραιθυρέα, ἐν ὁρίοις τῆς Σικυῶνος κειμένη· ἢ νῦν ὀνομαζομένη Φλιοῦσα ^w), ἀπὸ Φλιοῦντος τοῦ Διονύσου καὶ Χθονοφύλης. Καὶ αὐτὸς δὲ Διόνυσος Φλυοῦς ὠνομάζετο, ἀπὸ τοῦ φλύειν τὸν οἶνον, ὃ ἔστιν εὐθηνεῖν.

V. 117. Ἀσωποῖο. Ἀσωπὸς ποταμὸς Θηβῶν ^x), ἔχων τὰς πηγὰς ἐν Ἀραιθυρέᾳ. Ἐκεραυνώθη δὲ ὑπὲρ Διὸς διώκων αὐτὸν, διὰ τὸ ἡρπακέναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Αἴγιναν, ὡς καὶ Καλλιμαχος φησίν.

V. 118. Ἀργόθεν αὖ Ταλαός. Ἀμυνθάονος, τοῦ Κρηθέως, τοῦ Αἰόλου, τοῦ Ἑλληνος, τοῦ Διὸς καὶ Δορίππης ^y), γίνεταί Μελάμπους, ὡς φησι Δηριχίδας ^z). Κληθῆναι δὲ αὐτὸν οὕτως διὰ τὸ τεκοῦσαν τὴν μητέρα ἐκθεῖναι αὐτὸν εἰς σύνδενδρον τόπον· τοὺς δὲ πόδας μελανθῆναι τῷ ἡλίῳ, ἀσκίους ὄντας. Ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλαις Ἑοίαις λέγεται, ὡς ἄρα Μελάμπους [φίλος ὢν τῷ Ἀπόλλωνι] ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ Πολυφάτῃ· θύοντος δ' ἐκείνου [βοῦν] δράκων ἀνερπύσας ^a) κατέφαγε τὸν [τοῦ Πολυφάτου] θεράποντα. [Χαλεπήνας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα.] Ἀναιρεθεὶς δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμποδος. Τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκτραφέντα, καὶ περιλείχοντα τὰ ὦτα τοῦ Μελάμποδος, ἐνέπνευσαν αὐτῷ τὴν μαντικὴν. Φωραθέντα δ' ἐπὶ κλωπίᾳ τῶν βοῶν Ἰφίκλου τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμπουν, ἐπειδὴ ^b) τὸ στέγος ἔμελλεν ὅσον οὐπὼ πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κατανενοηκότα ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμοτηρίῳ κατεχόμενον, εἰπεῖν τῇ θεραπαινῇ [τοῦ Ἰφίκλου]. Ὁ δὲ Ἰφίκλος, μαθὼν τὸ πρόβλημα, αὐτὸς τε ἀπαλλάττεται τοῦ δεινοῦ, καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν, ἐπιδούς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, αἷς ἀφίκετο κλέψαι.

V. 122. Οὐδὲ βίην. Ὁ ἐξῆς λόγος οὕτως· ἐπειδὴ ἤκουσε πλεῖν τοὺς Ἀργοναύτας ὁ Ἡρακλῆς, νειωστὶ διεληλυθὼς τὸ Ἄργος ^c), καθ' ἣν ὁδὸν ἐκόμιζε τὸν κάπρον ζῶντα ἐκ τοῦ Ἐρμυάνθου ὄρους, ὅπου κατὰ τὰς βήσσας ^d) ἐνέμετο Λαμπείας τε καὶ Ἐρμυάνθου, ἤλθεν ὡς Ἰάσονα, [ἐπειδὴ ἀπεσθῆκατο τὸν κάπρον ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν Μυκηναίων]. Λάμπεια, ὄρος Ἀρκαδίας, ἀφ' οὗ καὶ ποταμὸς ρεῖ Ἐρμυάνθος.

V. 125. Νεῖον ἀπ' Ἀρκαδίας. Προπερισπωμένως ἀντὶ τοῦ νειωστὶ· ὁξύτόνως δὲ σημαίνει ^e) γῆν [ἡροτριασμένην].

Λυγκήϊον, [εἰ μὲν οὕτω γράφεται,] ἀπὸ Λυγκέως τοῦ βασιλεύσαντος Ἀργους. Ἐὰν δὲ Λυρκήϊον ^f), ἀπὸ ὄρους Ἀργείου ἀκουστέον, ἀφ' οὗ ὁ Ἰναχος καταφέρεται ποταμὸς.

v) Φλοίας δ' αὖ ἐπὶ τοῖσιν P.
w) Φλυοῦσα et mox Φλυοῦντος P.
x) Βοιωτίας. y) Δωρίππης P.
z) Διωνχίδας P. Videtur legendum Διωνχίδας. a) Sic recte P. Vulgo ἀνερπύσας. b) Praeunte P. delevi

γὰρ, quod vulgo hic legitur, et sustuli punctum ante ἐπειδὴ. c) ἤδη αἰμείψας καὶ κατελθὼν εἰς τὸ Ἄργος P. d) ἐν ταῖς βήσσαις καὶ τοῖς κοιλάμασι P. e) Addidi ex P. f) Λυγκήϊον male P.

V. 127. [Ἀάμπεια ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας, ὥσπερ καὶ ὁ Ἐρύμανθος, ἀφ' οὗ καὶ ποταμὸς ρεῖ Ἐρυμάνθιος.] Τῖφος. Τίφος ὁ κάθυγρος τόπος.

V. 128 sq. (Περὶ δὲ τοῦ κάπρου καὶ Ἡρόδοτος φησὶν, ὅτι ἐπὶ τὰς πύλας τῶν Μυκηνηῶν κομίσας αὐτὸν ἀπέθετο.)

Ἰλλόμενον δὲ, δεδεμένον.

Διὰ δὲ τοῦ ἀπεθήκατο τοῦ βαστάζοντος ἐπιδείκνυται ἡ δύναμις, (ὅτι εὐχερῶς.)

V. 131. Τλας. Ἡρακλέους ἐρώμενος, υἱὸς Θειοδάμαντος ^{g)} τοῦ Δρύοπος. Οὕτω Μνασέας. Ἑλλάνικος δὲ Θειομένητα Θειοδάμαντος καλεῖ.

V. 132. Φύλακος. Ἰωνικῶς ὁ φύλακος ἀντὶ ^{h)} τοῦ φύλαξ. [Τὰς γὰρ γενικὰς οὗτοι εὐθείας ποιοῦσιν], ὥσπερ καὶ τοῦ μάρτυρος [ὁ μάρτυρος, τοῦ φύλακος ὁ φύλακος]. Ὁξυτονητέον τὴν πρώτην, [ἀλλ' οὐ τὴν τελευταίαν,] Ἡρωδιανὸς δὲ τὴν τελευταίαν ὀξύνει.

Φορεὺς δὲ, ὁ φέρων.

V. 134. Ναύπλιος. Ἀπόγονος τοῦ ἀρχαίου ⁱ⁾, τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ Ἀμυμώνης τῆς Δαναοῦ.

V. 136. Προῖτον δὲ λέγει, τὸν Βελλεροφόντου ἐχθρὸν [γεγονότα δι' Ἀντιαν τὴν γυναῖκα, ὥς φησιν Ὀμηρος ^{k)}].

V. 139. Ἰδμων δ' ὑστάτιος. Χαμαιλέων φησὶ, τὸν Θέστορα Ἰδμωνα (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις) καλεῖσθαι διὰ ἐμπειρίαν. Ἄλλοι φασὶ καὶ Θέστορα συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις· Διόχορος δὲ καὶ Ἀμφιάραον. Ὁ δὲ Ἰδμων, ὥς ἱστορεῖ Φερεκύδης, παῖς ἦν Ἀστερίας τῆς Κορώνου καὶ Ἀπόλλωνος· οὗ, καὶ Λαοδόης ^{l)}, Θέστωρ· τοῦ δὲ Κάλχας. (Ἀναιρεῖται δὲ Ἰδμων ἐν Μαριανδυνίᾳ ὑπὸ κάπρου.) Οὗτος δὲ Ἀβαντος φησὶ νομισθῆναι τὸν Ἰδμωνα. Συμμεταυρεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Ἡρόδοτος ^{m)}. [Τὸ δὲ, μὴ οἱ ὁ δῆμος καὶ τὰ ἐξῆς, ἀντὶ τοῦ, ἵνα μὴ μέμψαιτο αὐτοῦ τὸ κλέος.]

V. 143. Αἰολίδῃσιν. Αἰόλου γὰρ τοῦ Ἑλληνος Κρηθεὺς καὶ Ἀθάμας. Κρηθέως δὲ [Ἀμυθάων καὶ] Αἴσων. (Αἴσωνος δὲ ὁ Ἰάσων.) Ἀβας δὲ Μελάμποδος ἦν τοῦ Ἀμυθάωνος, τοῦ Κρηθέως, τοῦ Αἰόλου.

V. 146. Αἰτωλὶς ⁿ⁾. Εἰκότως Αἰτωλὶς ἢ Αἰθῶν, ἐπεὶ Αἰτωλὸς ὁ Θέσπιος. Καὶ εἰρηκεν ἀπὸ τῆς χώρας ^{o)}, ὥς εἴ τις τὸν Συρακούσιον, Σικελὸν [εἴποι, ἢ τὸν Ῥωμαῖον Ἰταλόν]. Ὁ δὲ Ἰβυκος Πλευρωνίαν φησὶν, Ἑλλάνικος δὲ Καλυδωνίαν. Ἦν δὲ Θεσπίου θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰτωλίας, Ἀρεως υἱοῦ καὶ Ἀνδροδίκης. Γλαύκου δὲ αὐτὴν τοῦ Σισύφου, (ἐκ πατρὸς,) ἐν Κορινθιακοῖς λέγει Εὐμῆλος καὶ Παντειδυίας μητρὸς, ἱστορῶν ὅτι τῶν ἵππων ἀπολομένων, ἤλθεν εἰς Λακεδαίμονα ὁ Γλαῦκος [κατὰ ζήτη-

g) Θεοδάμαντος vulgo male. h)

Vulgo male ἀπό. i) Vulgo Ἀρχαίου.

Correxī ex P., ubi sic legitur: ὁ Ναύπλιος οὗτος ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ

Ναυπλίου κατάγεται. k) Π. VI, 160.

l) Λαοδόης P. m) Ἡρόδοτος male P. n) Καὶ μὲν Αἰτωλὶς. P. o) ἀ-

πὸ μέρους P.

σιν αὐτῶν], καὶ ἐκεῖ ἐμίγη Παντειδυῖα, ἣν ὕστερον γήμασθαι Θεσπίον ^{p)}. Τὴν δὲ Ἀήδαν, οὖσαν Γλαύκου, κληθῆναι Θεσπίου. (Αἰτωλὶς δὲ, ἥτοι διὰ τὴν χώραν, ἢ ἀπὸ Αἰτωλοῦ τοῦ ἥρωος.) Φερεκύδης δ' ἐν τῇ β, ἐκ Λαοφόντης τῆς Πλευρῶνος Ἀήδαν καὶ Ἀλθαίαν Θεσπίῳ γενέσθαι φησίν. (Ὅτι δὲ Γλαύκου ἐστὶ θυγάτηρ καὶ Ἀλθαίας, αἰνίττεται, λέγων, Τοὺς τέκε θυγάτηρ Γλαύκῳ μάκαιρα.) Φασὶ τὸν μὲν Πολυδεύκη, ἐκ Διός· τὸν δὲ Κάστορα, ἐκ Τυνδάρεω [συλλαβεῖν τὴν Ἀήδαν].

V. 149. Τηλυγέτους δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ ἀγαπητοῦς. Ὅμηρος δὲ τοὺς ἐν γῆρᾳ γενομένους [τινί].

V. 151 sq. (Ἀρήνηθεν ἔβαν) οἱ Ἀφαρητιάδαι ^{q)}. Φερεκύδης τὴν μητέρα τῶν περὶ Ἴδαν ^{r)}, Ἀρήνην φησίν, ἀφ' ἧς ἡ πόλις. Πείσανδρος, Πολυδώραν· Θεόκριτος, Λαοκόωσαν ^{s)}. Οὗτοι δὲ συνήκμαζον τοῖς Διοσκούροις.

Ἀρήνη δὲ, πόλις Πελοποννήσου, (πλησίον Πύλου.) [ἧς μέμνηται] καὶ Ὅμηρος [λέγων].

Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν ^{t)}. (Πύλος δὲ αὕτη ἡ Νέστορος, ἢ καὶ ἀμμάδης.)

V. 156. Σὺν δὲ Περικλύμενος. Νηλεὺς ἔσχε παῖδας, ἐκ μὲν Χλωρίδος, Νέστορα, Περικλύμενον, Χρόμιον· ἐκ δὲ διαφόρων γυναικῶν ^{u)}, Ταῦρον ^{v)}, Ἀστέριον, Λυκάονα, Δηῖμαχον ^{w)}, Εὐρύβιον, Ἐπιλέοντα ^{x)}, Φράσιν, Ἀντιμένη, [Εὐάγοραν]. Ὡς δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶ, (καὶ Ἀλάστορα.) Καὶ ὁ ποιητής·

Δώδεκα γὰρ ^{y)} Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν ^{z)}.

Ὅτι Νηλέως παῖς Περικλύμενος, δῆλον. Φησὶ γὰρ ὁ ποιητής·

Νέστορά τε, Χρόμιόν τε, Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον ^{a)}.

Τοῦτον δὲ ὡς ἔγγονον αὐτοῦ ὁ Ποσειδῶν (Νηλεὺς γὰρ Ποσειδῶνος) ἄλλοις τε ἐκόσμησε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ εἰς πάντα μεταβάλλεσθαι. Ὡς καὶ ὁ Εὐφορίων·

Ὅς ὅα τε ^{b)} πᾶσιν ἔϊκτο, θαλάσσιος ^{c)} ἥντε Πρωτεύς.

Ἀναιρεῖ δὲ αὐτὸν Ἡρακλῆς εἰς μυῖαν μεταβληθέντα ἐν τῷ πρὸς Πυλίου πολέμῳ, κατὰ συμβουλήν Ἀθηνᾶς τῷ ῥοπάλῳ πλήξας ἐμπαγέντα, ὥσπερ μέλισσαν τῷ κέντρῳ. Ἡσίودος δὲ μεταβληθέντα εἰς τινα τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὀμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ ^{d)} τῶν Ἡρακλέους ἵππων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἥρωϊ. Τὸν δὲ Ἡρακλῆα καιρίως αὐτὸν κατατοξεῦσαι, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποδείξασθαι. Φησὶ δὲ οὕτως·

— Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,

ὄλβιον ^{e)}, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων

p) Sic recte P. Vulgo Θεσπίῳ. Ex illo Ruhnck. enotavit Θεστίον et mox Θεστίον et Θεσπίῳ. q) Οἱ τ' Ἀφαρητιάδαι P. r) Λυγκίως καὶ Ἴδον P. s) Λαοκοῶσαν P. t) II. II, 591. u) ἐκ δὲ Φάρης P. consentiente Eudocia p. 333, quae scholiastam exscripsit. v) Σκύρος P. et

Eudocia. Cum nostro consentit Apollod. I, 9, 9. w) Δόμαχος male P. x) Ἐπιμένης P. qui Apollodoro est Ἐπίδαος. y) μὲν P. z) II. XI, 692. a) Od. XI, 285. b) ὅς δ' ἡ P. c) θαλάσση τ' P. d) ἐπικαθεσθῆναι τῷ ζυγῷ P. e) ὄλβια P.

παντοῖ'. ἄλλοτε μὲν γὰρ ^{f)} ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν αἰετός, ἄλλοτε δ' αὐτε πελέσκετο ^{g)}, θαῦμα ἰδέσθαι, μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὐτε μελίσσέων ^{h)} ἀγλαὰ φύλα, ἄλλοτε ⁱ⁾ δεινὸς ὄφις καὶ ἀμείλιχος. εἶχε δὲ δῶρα ^{k)} παντοῖ', οὐκ ὀνομαστά, τὰ μιν ^{l)} καὶ ἔπειτα δόλωσεν ^{m)} βουλῇ ⁿ⁾ Ἀθηναίης.

V. 162. Οὐ Τεγέην. Τεγέα πόλις Ἀρκαδίας.

Κληῖρον δὲ, τὴν βασιλείαν τοῦ Ἀφείδαντος. Ὁ δὲ ^{o)} Ἀλεὸς ἱστορεῖται Ἀφείδαντος υἱὸς εἶναι τοῦ Ἀρκάδος. (Ἀφείδας δὲ ὁ Ἀρκάδος ἀρχαῖος ἦρως ἐβασίλευσε Τεγέας· ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Ἀρκαδία.)

Δύο δὲ εἰσι Κηφεῖς· ὁ μὲν, Ἀλεοῦ, οὗ μνημονεύει Ἀπολλώνιος· ὁ δὲ ἕτερος, οὗ μνημονεύει Ἑλλάνικος ἐν τῷ περὶ Ἀρκαδίας.

V. 164. Ἀγκάϊος. Λυκούργου καὶ Ἀντινόης Ἀγκάϊος καὶ Ἐπίοχος. Τιμᾶται δὲ [ὁ Λυκούργος] παρ' Ἀρκάσιν, (ὥς φησιν Ἀριστομένης.) Μνημονεύει καὶ Ὀμηρος τούτου τοῦ Λυκούργου.

— τὸν Λυκούργος ^{p)} ὑποφθᾶς

δουρὶ μέσον περόνησε ^{q)}).

Καὶ ἄγεται μωλεία ἑορτὴ παρ' Ἀρκάσιν, ἐπειδὴ Λυκούργος λοχήσας κατὰ τὴν μάχην εἶλεν Ἐρενθαλίωνα ^{r)}. Μῶλος δὲ ἡ μάχη.

V. 168. Βῆ δ' ὄγε Μαιναλίας. Μαίναλον, ὄρος Ἀρκαδίας καὶ πόλις, ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Ἀρκάδος, οὗ πατὴρ Λυκάων.

V. 170. Καλιῇ δὲ, ἀντὶ τοῦ οἰκίας. Κυρίως δὲ ἡ ἐκ κάλων κατεσκευασμένη [οἰκία], κάλα δὲ τὰ ξύλα. Ξυλίναις γὰρ ἐχρῶντο τὸ παλαιὸν οἰκίαις, λίθων μηδέπω ἐπινοηθέντων.

V. 172. Βῆ δὲ καὶ Αὐγείης. Οὗτος λόγος μὲν ἦν Ἡλίου, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Φόρβαντος, ἐκ τῆς Νηλέως Τρομίνης. Οἱ δὲ αὐτὴν Νυκτέως, οἱ δὲ Ἐπόχου θυγατέρα φασίν. Ἐδόκουν δὲ ἀκτῖνες ἀπολάμπειν αὐτοῦ τῶν ὀφθαλμῶν. Τούτου τῶν βοσκημάτων ὁ Ἡρακλῆς τὴν κόπρον ἐκάθηρεν.

V. 176. Ἀστέριος δέ. Ἀστερίον τὸν Ἀστερίωνα λέγει, ἀπὸ Ὑπερησίου βασιλέως τῆς Ἀχαΐας. Καὶ πόλις Ὑπερησία. Ὀμηρος.

Οἱ θ' Ὑπερησίην ^{s)}).

V. 177. Πελλήνης. Ἡ Ἀχαϊκὴ Πελλήνη διὰ τοῦ ε· ἡ δὲ ἑτέρα, ἡ τῆς Ἀρκαδίας, διὰ τοῦ α γράφεται Παλλήνη. Ἀχαῖς δὲ, μέρος τῆς Θεσσαλίας, (ἧς ἡ Πελλήνη.)

V. 179. Ταίναρον ^{t)}. Ἀκρωτήριον τῆς Ἀκαωνικῆς, ἀπὸ Ταináρου τοῦ Ποσειδῶνος.

V. 181. Εὐρώπῃ Τιτυοῖο. Τοῦ Ἑλάρης παιδός ^{u)}. Οὗτος δὲ ἐν ἔθδου τετιμώρηται, διὰ τὸ ἐν Πυθῶνι στελλομένην κα-

f) τε P. g) πολέσκετο P. h) μελίσσάων P. i) δὲ addit P. k) Vocem δῶρα lacuna absorpsit in P., quae in margine expletur voce αὐτός. l) μὲν P. m) δόλωσαν P. n) ἐν βουλῇσιν P. Omnia in P. deteriora.

o) Ex P. Vulgo γὰρ. p) Λυκούργος P. q) Il. VII, 144. r) Εὐρεθ. s) Il. II, 573. Correxī ex P. Vulgo Ὑπερασίου, Ὑπερασία et Ὑπερασίην. t) Ταίναρον αὐτὸ ἐπὶ τοῖσιν. P. u) Τιτυὸς Γῆς ἦν υἱός. P.

τασχεῖν τὴν *Λητώ*. (Ὡς καὶ Ὅμηρος· *Τιτυὸν Γαίης υἱόν* ^{v)}.) Ὁ δὲ *Εὐφορίων* ^{w)} Ἀρτέμιδος φησὶν αὐτὸν ἦφθαι, καὶ διὰ τοῦτο τιμωρεῖσθαι.

V. 184. *Διερχῇ. Διερχῇ κυρίως ἢ ἐκ Διὸς γινομένη κάθυγρος γῆ. Ἐξ οὗ καὶ διαίνω τὸ βρέχω. Εἰληπται παρὰ τὸ Ὀμηρικόν.*

Αἰ δ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν (ἐπὶ ξειδωρον ἄρουραν ^{x)}), καὶ τὰ ἐξῆς.

V. 185. *Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε. Ὁ μὲν Ἀγκαῖος, υἱὸς, Ἀστυπαλαίας γὰρ ἦν τῆς Φοίνικος καὶ Ποσειδῶνος· Ἐργῖνος δὲ, ἀπόγονος. Κλυμένου ^{y)} γὰρ ἦν τοῦ Πρέσβωνος, καὶ Βουζύγης ^{z)} τῆς Λύκου.*

V. 186. Ὁ δὲ *Μίλητος*, ἄφ' οὗ καὶ ἡ πόλις *Μίλητος*, *Εὐξανθίου* ^{a)} τοῦ *Μίνως* ^{b)} ἦν. Οἱ δὲ φασιν αὐτὸν Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρείας τῆς Κλεόχου. Ἐκλήθη δὲ *Μίλητος*, ὅτι ἐκρύβη ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐν μίλακι. Καὶ Ἀριστόκριτος φησὶν, ὅτι Ἀρεία θυγάτηρ ἐγένετο Κλεόχου, ἧς καὶ Ἀπόλλωνος γενέσθαι βρέφος, καὶ τοῦτο ἐκτεθῆναι ^{c)} εἰς μίλακα. Τὸν δὲ Κλεόχον ἀνελέσθαι, καὶ ὀνομάσαι ἀπὸ τῆς μίλακος *Μίλητον*. Τοῦτον δὲ ἀνδρωθέντα, καὶ φθονούμενον ὑπὸ τοῦ *Μίνως*, ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν *Σάμον*· ἄφ' οὗ καὶ τόπος ἐστὶν [ἐκεῖ] *Μίλητος*· καὶ ἀπὸ τῆς *Σάμου* μεταβάς εἰς τὴν *Καρίαν*, ἔκτισε πόλιν, *Μίλητον* ἄφ' ἑαυτοῦ καλέσας. [*Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἡρόδοτος* ^{d)}]. Οἱ δὲ φασιν ὑπὸ *Σαρπηδόνης* τοῦ [*Εὐρώπης* καὶ] *Διὸς Μίλητον* κτισθῆναι, (ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τῆς ἐν *Κρήτῃ*.) Ὀνομασθῆναι δὲ αὐτὴν πρῶτον λέγουσι *Πιτυοῦσσαν*, αἰ δὲ Ἀστερίαν, εἰτα Ἀνακτόριον, εἰτα *Μίλητον*.

V. 187. Ὁ δ' Ἴμβρασίης. Τὴν *Σάμον* φησὶν. Ἴμβρασος γὰρ ποταμὸς *Σάμου*, ὃς μετεκλήθη *Παρθενίος*, διὰ τὸ ἐκεῖ παρθένον οὖσαν τετράφθαι τὴν Ἥραν ^{e)}. Καὶ *Καλλίμαχος* μέμνηται. Ὁ δὲ *Ταφρόσιος* οὕτως, *Παρθενία* δὲ ἡ *Σάμος* ἀπὸ *Παρθενίας* τῆς *Σάμου* γυναικὸς ὀνομάσθη.

V. 188. *Παρθενίης Ἀγκαῖος. Ἀριστοτέλης* φησὶ περὶ Ἀγκαίου, ὅτι φιλογέωργος ὢν, καὶ φυτεύων ἀμπελῶνα, βαρὺς ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις. Εἰς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη μὴ μεταλήψεσθαι τὸν δεσπότην τοῦ καρποῦ. Ὁ δὲ Ἀγκαῖος, ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἐφθάκει, χαίρων ἐτρύγα, καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κερᾶσαι αὐτῷ. Μέλλων δὲ τὴν κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι, ὑπεμίμνησκειν αὐτὸν τοῦ λόγου. Ὁ δὲ ἔφη, Πολλὰ μετὰξὺ πέλει κύλικος καὶ χεῖλεος ἄκρου. Τούτων ἔτι λεγομένων, ἡκέ τις ἀγγέλλων, ὥς ὑπερμεγέθης σὺς λυμαίνεται τὸν ὄρχατον. Ὁ δὲ Ἀγκαῖος, ἀποβαλὼν τὴν πόσιν, ἐπὶ

v) *Τιτυὸν Γαίηϊον υἱόν*. Od. VII, 324. w) Οἱ δὲ P. x) II. XX, 226. y) *Περικλυμένου* male P. z) Sic P. Vulgo *Βουζύγης*. a) Vulgo *Εὐξαντίου*. P. ἐξ *Ακτίου*. Correxī ex Apollod. III, 1, 2. b) Sic recte P. Vulgo *Μίνωνος*. c) *ἐκτραφῆναι* P. *ἐκριφῆναι* suspicatur Schaefer. d)

Sic correxi codicis lectionem Ἡρόδοτος, quae nomina iam supra confusa vidimus. e) Ἴμβρασία δὲ καὶ ἡ *Σάμος*, καὶ ἡ Ἥρα ἀπὸ Ἴμβράσου ποταμοῦ ῥέοντος ἐν *Σάμῳ*. Καὶ ἀπ' ἐκείνου καὶ ἡ *Σάμος* καὶ ἡ Ἥρα *Παρθενία*. P.

τὸν σὺν ὄρμησε· καὶ πληγὴς ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησεν. "Οθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν τι πραττόντων [, Πολλὰ μεταξὺ κῦλικός τε καὶ χιλιῶν ἄκρων]. Καὶ Φερεκύδης ἐν τῇ ἡ φησὶ τὸν Ἀγκαῖον ὑπὸ τοῦ Καλυδωνίου σὺς (πληγέντα τὸν μηρόν) ἀποθανεῖν ^f).

V. 193. Ἀλλὰ εἰ θῆσσα. Θῆσσα ἡ δούλη. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τὰς πενιχρὰς γυναῖκας θήσσας λέγουσιν· ἀπὸ τοῦ θητεύειν ἐπὶ μισθῷ, διὰ τὸ ἐνδεεῖς εἶναι τῶν ἐπιτηδείων. Καὶ ὥσπερ τῷ Κρής παρακίεται τὸ Κρήσσα, οὕτω καὶ τῷ θῆς, θῆσσα.

[V. 195. Τὸ δὲ κουρίζων ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ κούρος ὦν. Ἀλλαχοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ κούρους τρέφειν.]

V. 201. Ἰφικλος. [Μήτρως τοῦ Μελεάγρου ὁ Ἰφικλος, ὅτι] Ἀλθαία [, ἡ τοῦ Μελεάγρου μήτηρ,] καὶ Ἰφικλος ἀδελφοὶ ἐκ Δηδάμεϊας τῆς Περιήρους.

V. 202. Ὠλενίοιο. Ὠλέριον τὸν Λέρον λέγει ἀπὸ Ὠλένου τῆς Αἰτωλίας ^g). Ὀμηρος·

Οἱ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ^h).

[Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Ὠλενος ⁱ), πόλις Ἀχαΐας.]

V. 204. Σίφλος. ἀντὶ τοῦ κεκακωμένου. Οἱ δὲ τὸν κακόποδα καὶ ἐπιμωμητὸν ἀπέδωσαν. Σίφλος δὲ ὁ μῦθος.

V. 207. Ἐκ δ' ἄρα Φωκίων. Οἱ Φωκεῖς ἐκλήθησαν ἀπὸ Φώκου τοῦ Αἰακοῦ ^k).

Τὸν δὲ Ἰφιτὸν γενεαλογοῦσι Ναυβόλον ^l) καὶ Περινεΐης ^m) τῆς Ἱππομάχου.

V. 209. Ἡ δὲ Πυθώ, πόλις Φωκίδος, ἐνθα τὸ μαντεῖον· ἀπὸ τοῦ πυνθάνεσθαι τῶν μαντείων οὕτω κληθεῖσα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ σεσηφθαι τὸν δράκοντα.

V. 211. Ζήτης αὖ Κάλαις τε. Τούτους ἐκ διαφορῶν τόπων συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις φασίν. Οἱ μὲν γὰρ ἐκ Θράκης, ὡς Ἀπολλώνιος· Ἡρόδοτος δὲ, ἐκ Λαυλίδος· Δοῦρις δὲ, ἐξ Ὑπερβορέων. Καταλέγει δὲ τούτους καὶ Ἀντίμαχος. Φανόδικος δὲ ἐν αἰ Δηλιακῶν ἐξ Ὑπερβορέων [φησὶν] αὐτοὺς ἔλθειν ἐπὶ τὸν πλοῦν.

V. 212. Τὴν δὲ Ὠρεΐθυϊαν ⁿ) Σιμωνίδης (ἀπὸ Βριλίσσου ^o)) φησὶν ἀρπαγεῖσαν, (ἐπὶ τὴν Σαρπηδονίαν πέτραν τῆς Θράκης) ἐνεχθῆναι. Ἔστι γὰρ καὶ τῆς Κιλικίας ὁμώνυμος [ταύτη πέτρα], ὡς Καλλισθένης. Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Γυριονίδι ^p), καὶ νῆσόν τινα ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει Σαρπηδονίαν φησί. Περί

f) Eadem res, sed verbis omnibus fere diversis narratur in P. Varietatem non operae pretium est enotare, quum sensus sit idem. g) Sic recte P. Vulgo Ὠλενοὶ τῆς Ἀχαΐας δύο. h) II. II, 639. i) Cod. Ὠλένη, quod correxi. cf. Steph. Byz. s. v. k) Αἰόλον male P. l) Ναυλόχου male P. m) Περινεΐης male

P. n) Sic recte P. Vulgo Ὠρεΐθυϊαν. o) Ἰλισσοῦ legendum esse putaverat Heyn. ad Apollod. III, 15, 2, sed perspicuum est Βριλίσσου veram esse lectionem, in quam incidit etiam Naek. ad Choeril. p. 153. p) Γυριονίδι P. vel teste Ruhnk. Γυριονίδι.

δὲ τῆς Θοράκας Σαρπηδονίας πέτρας, ὅτι πρὸς τῷ Αἴμῳ ὄρει ἐστὶ, Φερεικῆς φησὶ, περὶ τῆς ἀρπαγῆς ἱστορῶν τῆς Ὠρειθυίας. Χοιρίλος δὲ ἀρπασθῆναι φησὶν αὐτὴν ἄνθη ἀμέλγουσαν ^{q)} ὑπὸ τὰς τοῦ Κηφισοῦ πηγὰς. Ἡσαγόρας ^{r)} δὲ ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς τὸν τὴν Ὠρειθυίαν ἀρπάσαντα Βορέαν, υἱὸν Στρομόνος φησὶν, οὐχὶ δὲ τὸν ἄνεμον. Ἡ δὲ Ὠρειθυία, Ἐρεχθέως θυγάτηρ, ἦν ἐξ Ἀττικῆς ἀρπάσας ὁ Βορέας ἤγαγεν εἰς Θοράκην, καί κεισε συνελθὼν ἔτεκε Ζήτην καὶ Κάλαιν, ὡς Σιμωνίδης ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. Φινεὺς δὲ Κλεοπάτραν τὴν Ὠρειθυίας πρώτην ἔγημεν. Μετὰ ταῦτα δὲ Ἰδαίαν ^{s)} τὴν Λαρδάνου· ἣτις ἀπεχθῶς ἔχουσα πρὸς τοὺς προγόνους, λέγω δὴ τοὺς ἀπὸ Κλεοπάτρας υἱούς, ἐπειρᾶτο τυφλῶσαι αὐτούς. Οἱ δὲ, ὅτι ὁ πατὴρ ἐτύφλωσεν αὐτούς, διαβαλλούσης τῆς μητριᾶς πρὸς αὐτόν. Κέκροπος δὲ, Κρέουσα, Ὠρειθυία, Πρόκρις. Ὠρειθυίας δὲ καὶ Βορέου, Χιόνη, Χθονία, Κλεοπάτρα, Ζήτην καὶ Κάλαις. (Ὁ δὲ Βορέας ἰδὼν Ὠρειθυίαν παίζουσαν ἐν τῷ Πλισσῷ, ἠρώσθη αὐτῆς· ἐξ ἧς οὗτοι.)

V. 214. Κεκροπίηθεν. Ἡ ἀκρόπολις τῆς Ἀττικῆς Κεκροπία ἐκαλεῖτο τοπρότερον.

V. 216. Σαρπηδονίην ὄθι. Πόλις τῆς Θοράκης ^{t)} ἀπὸ Σαρπηδόνοιο τοῦ τῆς Θοράκης βασιλέως, ἀδελφοῦ Πόλτυος. Τὰ δὲ ἐφεξῆς προσέθηκεν, ἐπεὶ καὶ ἑτέρα ἐστὶ Σαρπηδονία πέτρα τῆς Κιλικίας.

V. 218. Λυγαίοις. Σκοτεινοῖς, κατὰ μετωνυμίαν. Λύγος γὰρ τὸ σκότος, ἀπὸ τοῦ λύγου τοῦ φυτοῦ, ὅπερ ἐστὶ πυκνὸν καὶ δασύ.

V. 219. Ἐπ' ἀκροτάτοις (ποδῶν). Τοῖς σφυροῖς, ἢ τοῖς ἀστραγάλοις.

Ἐρεμνὰς δὲ, ἥτοι κατὰ συγκοπὴν ἐρεβενὰς. τοῦτ' ἐστὶ καταπληκτικὰς. Σκοτεινὰς κυρίως, ἐξ οὗ μελαίνας.

V. 221. Φολίδεσσι. Ταῖς στίξεσι, τοῖς ποικίλμασι τῶν πτερῶν.

V. 222. Κράατος ἐξ ὑπάτοιου. "Ἀκρας κεφαλῆς. Ὁ δὲ λόγος, "Ἐσειον ἐρεμνὰς πτέρυγας κινούμενοι, καταπληκτικὰς τοῦ ἰδέσθαι.

V. 224. Οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο πάϊς. "Ἀκαστος Πελίου υἱὸς ἔγημεν Κρηθηΐδα, ἢ, (ὡς τινες,) Ἰπολύτην. Ἡ δὲ, Πηλέως ἐρασθεῖσα, αὐτῇ, ὡς ἀπετύγχανε δεομένη, προλαβοῦσα τὸν Πηλέα τῷ ἀνδρὶ κατηγόρει, ὡς πειραθέντα αὐτῆς. Ὁ δὲ, ἐξαγαγὼν τὸν Πηλέα ὡς ἐπὶ θῆραν εἰς τὸ Πήλιον, κατέλιπεν αὐτὸν ἄοπλον ἐν τῷ Πηλίῳ, ἵνα ὑπὸ θηρίων διαφθαρεῖ. Ἐπιστὰς δὲ ὁ Ἐρμῆς, ἢ, ὡς τινες, Χείρων, ἔδωκεν αὐτῷ ἡφαιστότευκτον μά-

q) ἐκλέγουσιν P. cf. Naekē p. 154. Versum Choerili ita restituit Hermannus in censura libri Naekiani: ἄνθε' ἀμέλγουσιν πηγὰς ὑπὸ Κηφισοῖο. r) Ἡσαγόρας P. Ἠγη-

σαγόρας ex loco nostro laudat Voss. de histor. gr. p. 370. Fort. Ἰσαγόρας.

s) Εἰδυῖαν male P. vid. Heyn. ad Apollod. III, 15, 3. t) sic recte P. Vulgo Ἀττικῆς.

χαιραν, ἥ τὰ τε ἐπιόντα τυγχάνων ^{u)} τῶν θηρίων ἀνῆρει, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐπανελθὼν, τὴν τε Ἀκάστου γυναῖκα, καὶ αὐτὸν, ὥς φρασι τινες, ἀνεῖλε τὸν Ἀκαστον.

(Εἰ δὲ ἐπὶ κίνδυνον αὐτοὺς ἔπεμπεν ὁ Πελλίας, διὰ τί ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐξήρχετο; Καὶ οὗτος μὲν φησιν, ἄκοντος τοῦ πατρὸς· Δημάγητος δὲ, ὅτι ἐκέλευσεν ὁ Πελλίας τὴν Ἀργὴν ἀραιοῖς γόμοις παγῆναι, ἵνα ταχέως ἀπολέσῃ αὐτούς· ὁ δὲ Ἀργος τοῦναντίον πεποίηκεν. Τὸ δὲ πιστὸν ἔχων παρὰ τοῦ τέκτονος ὁ Ἀκαστος ἐπέβη. Διὰ τοῦτο ὁ ποιητὴς φησὶν Ἀθηνᾶς ὑποθημοσύνησι γενέσθαι αὐτήν.) [Διαπορεῖται δὲ, διὰ τί εἰς κίνδυνον πέμπων ὁ Πελλίας Ἰάσωνα, εἰσεσε τὸν υἱὸν ἀπελθεῖν. Δημάγητος οὖν φησὶν, ὅτι ὁ Πελλίας ἐπέταξεν ἀραιοῖς γόμοις παγῆναι τὴν Ἀργὴν, ἵνα τάχιον διαφθαρή· Ἀργος δὲ τοῦναντίον ἰσχυροτάτοις γόμοις Ἀθηνᾶς ὑποθημοσύναις συνέπηξεν. Τὸ πιστὸν οὖν ὁ Ἀκαστος ἔχων παρὰ τοῦ Ἀργου αὐτός τε ἔπλει ἄκοντος τοῦ πατρὸς καὶ ὁ Ἀργος σὺν αὐτῷ. Ταῦτα δὲ δοκεῖ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος αἰνιττόμενος λέγειν, ὅτι οὐκ ἤθελε μιμνᾶξιν ἐν δώμασι πατρὸς ἑῷος, ὥς δηλονότι τοῦ πατρὸς πείθοντος μένειν. Καὶ τὸ εὐθύς δὲ προσθεῖναι τὸν Ἀργον δῆλωμα τούτου ἐστίν.]

(V. 226. Ἀργος τε θεῶς. Διὰ τὸ τὴν Ἀργὴν κατασκευάσαι Ἀθηνᾶς προνοία.)

V. 230. Ἐπεὶ Μινύας θυγατρῶν. Ὁ γὰρ Μινύας πολλὰς εἶχεν θυγατέρας. Καὶ γὰρ ὁ Ἰάσων Ἀλκιμέδης ἐστὶ τῆς Κλυμένης ^{v)}, τῆς Μινύου θυγατρὸς. Στησίχορος Ἐτεοκλυμένης φησὶν. Φερεκύδης δὲ, Ἀλκιμέδης (τῆς Φυλάκου). Ἡσιόνης δὲ τῆς Δαναοῦ καὶ Διὸς γίνεται Ὀρχομενός· ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις Ὀρχομενός καλεῖται. Ὀρχομενοῦ δὲ καὶ Ἐρμιόπτης τῆς Βοιωτοῦ γίνεται Μινύας ἐπὶ κλησιν, φύσει δὲ Ποσειδῶνος, ὃς οἰκεῖ ἐν Ὀρχομενῷ· ἀφ' οὗ ὁ λαὸς Μινύαι ἐκλήθησαν. Ἐκ δὲ Μινύου καὶ Κλυτοδώρας γίνεται Πρέσβων καὶ Περικλυμένη καὶ Ἐτεοκλυμένη. Ἐκ δὲ Φανούρας τῆς Παίονος καὶ Μινύου πάλιν Ὀρχομενός καὶ Διοχθῶνδης ^{w)} καὶ Ἀθάμας. Ὁ δὲ Σκῆψιος Δημήτριος φησὶ τοὺς περὶ τὴν Ἰωλκὸν οἰκοῦντας Μινύας προσαγορεύεσθαι.

V. 238. Παγασαί. Ἀκρωτήριον Μαγνησίας ^{x)}. Ὦνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πεπηγῆθαι τὴν Ἀργὴν. Ὁ δὲ Σκῆψιος, ἀπὸ τοῦ πηγαῖς περιρρέεσθαι τοὺς τόπους. Ἔστι δὲ [ἐν αὐτῷ] καὶ Παγασαίου Ἀπόλλωνος ἱερόν.

V. 240. Ἀστέρες ὥς νεφέεσσι. Πρὸς τὸ γένος καὶ τὴν τύχην καὶ τὴν ἀνδρίαν ἀπιδῶν, ἀστέρας μὲν τοὺς ἥρωας φησὶ, νεφέλας δὲ, τὸν δημοτικὸν ὄχλον.

V. 242. Πόθι τόσσον ὁμίλον. Οὐχ ὕγιως τὸ πόθι. Ἔστι γὰρ τῆς ἐν τόπῳ σχέσεως δηλωτικόν. [ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς τὴν εἰς τόπον σχέσιν δηλοῖ.]

V. 243. Τὸ δὲ, ἔκ τοθι βάλλει, ἀντὶ τοῦ ἀποστέλλει.

u) τυγχάνων recte abest à P., fortasse ex varia lectione τυγχάνοντα ortum. v) Ἀλκιμένης τῆς Περικλυ-

μένης male P. w) Διοχθῶνας P. x) Θεσσαλίας P.

Παναχαϊτῖδα δὲ τὴν Θεσσαλίαν φησὶν, ὅτι αὕτη πρώτη ἐκλήθη Ἀχαΐα, ἀπὸ Ἀχαιοῦ τοῦ Ξούθου.

V. 244. Πυρὶ δηώσειαν. Συμφλέξειαν. Ἡ πολεμήσειαν, καταστρέψειαν.

Δόμους δὲ, τὴν χώραν, τὴν γῆν, συνεκδοχικῶς.

V. 246. Ἄλλ' οὐ φυκτὰ κέλευθα. Ἄλλ' οὐκ ἐκφεύξιμος αὐτοῖς ἡ ὁδός· κατ' ἀνάγκην γὰρ ἔστιν· οὐδὲ ἄπρακτος ὁ ἄθλος· ἀνύσουσι γὰρ ῥαδίως. Οἷον εὐκατορθώτως. Ἡ, οὐ φυκτὰ καὶ οὐκ εὐπλοα, διὰ τοὺς ἐν μέσῳ κινδύνους.

Πόνος δ' ἄπρηκτος ἰοῦσιν. Ἦγουν ἐν τῷ πλῶ ὁ κίνδυνος. Ἡ κατὰ κοινοῦ τὸ, οὐ· ἵνα ἢ, ἄλλ' οὐ φυκτὰ κέλευθα, οὐδὲ ὁ πόνος ἄπρακτος· πρὸς τὸ, Αὐτῆμαρ δὲ δόμους ὁλοῶ πυρὶ δηώσειαν Αἰήτεω, ὅτε μὴ σφιν ἐκὼν δέρος ἐγγυαλίξῃ. Οἱ δὲ οὕτως, ἄπρηκτος, δύσπρακτος, δυσεργής, δυσκατόρθωτος.

[Ἄλλ' οὐ φυκτὰ. Τοῦτο διχῶς. Εἰ γὰρ ἐπὶ τὸν Ἰάσωνα ἀναφέρειν δεῖ, οὕτως· ἄλλ' οὐκ ἦν τῷ Ἰάσωνι φυγεῖν τὸν πλοῦν, οὐδὲ ἄπρακτον εἶσαι τὸ κελυσθέν. Εἰ ἐπὶ τὸν Αἰήτην, οὕτως· ἄλλ' οὐκ ἔστι τῷ Αἰήτῃ φυγεῖν τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δέματος, οὐδὲ τὸν πόνον ἄπρακτον ποιῆσαι τῶν Ἀργοναυτῶν.]

V. 249. Νόστοιο τέλος θυμηδές. Θυμῆρες. Καὶ τοῦτο ὡς πρὸς γυναικείαν φύσιν. Ἄγαν θαυμαστῶς πρὸς τὰς φύσεις καὶ τοὺς λόγους ἀμφοτέρων ἀνέπλασεν. Τοῖς μὲν γὰρ ἀνδράσιν, ἐπεὶ θρασυτέρα ἡ φύσις, ἄνυσιν καὶ τέλος τῶν μελλόντων εἰσάγει· ταῖς δὲ γυναιξίν, ἐπεὶ ἀσθενέστεραι, εὐχὰς καὶ ἐκείας ποιεῖ. Τοιαῦται γὰρ ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ φοβερῶν πραγμάτων αἱ γυναῖκες.

V. 251. Δειλὴ Ἀλκιμέδῃ. Ἐπίπνε. Ὁ δὲ νοῦς, εἰ καὶ ὀψέ, ὅμως δ' οὖν ἤλθε καὶ σοὶ κακόν, Ἀλκιμέδῃ (λείπει δὲ ἡ διὰ πρόθεσις) καὶ οὐ διετέλεσας λαμπρῶς τὸν βίον ἀνχοῦσα ἐπὶ τοιούτῳ νήῳ.

V. 253. Ἦτέ οἱ ἦεν. Πρὸ τοῦ τὸν ἄθλον ἐπιστῆναι. [Πρὸς τὸν Ἰάσωνα ὁ λόγος. Ὅντως, φησὶ, βέλτιον ἦν σοι πρὸ τοῦ πλοῦ τοῦ Ἰάσονος ἐλυσθέντα καὶ ἐντυλιχθέντα ἐν τοῖς κτέρεσσι καὶ ἐνταφιασμοῖς κεῖσθαι νεῖοθι τῆς γῆς, ἢ γοῦν ἐν τῷ ἐνδοτάτῳ τῆς γῆς τόπῳ, νήϊδα καὶ ἄπειρον ὄντα τῶν κακῶν ἄθλων τῶν ἐσομένων τῷ Ἰάσωνι.]

(V. 255. Κακῶν δὲ, ἦτοι τῶν ἰδίων, ἢ τῶν μελλόντων ἐπιτελεῖσθαι τοῖς Ἀργοναυταῖς.)

V. 256. Ὡς ὄφελεν καὶ Φρίξον. Λέγεται γὰρ, ὅτι τῆς Ἑλλης καταπεσούσης ἀγωνιῶντι τῷ Φρίξῳ κατὰ Διὸς βούλησιν ἐφθέρξατο θαρσύνων αὐτὸν ὁ κριὸς, διασώσῃ αὐτὸν εἰς τὴν Σκυθίαν. Τοῦτο δὲ αὐτὸ ^{γ)} τῇ Ἀλκιμέδῃ ἔμελλε κακὸν γενέσθαι, τοῦ υἱοῦ ἐκείσε στελλομένου. Ὅτι δὲ ἐλάλησεν ὁ κριὸς, καὶ Ἐκαταῖος φησὶν. Ἐνιοὶ δὲ φασιν, αὐτὸν ἐπὶ κριοπρώρου ^{z)} σκάφους πλεῦσαι. Διονύσιος δὲ ἐν β Κριὸν φησὶ Φρίξου τροφέα γενέσθαι, καὶ

γ) αὐτὸ pro vulg. αὐτῇ ex P. dedi. z) κριομόρφου P.

συμπεπλευκέναι αὐτῷ εἰς Κόλχους. (Διὸ καὶ μεμύθενται τὰ περὶ τῆς τοῦ κριοῦ θυσίας αὐτόθι.)

V. 260. Ἐπὶ προμολῇσι. Τῇ ἐξόδῳ τῶν ἀριστέων. Ἀπὸ τοῦ εἰς τοῦμπροσθεν μολεῖν. Ἐντεῦθεν καὶ τὰς πρώτας προβάσεις τῶν ὄρων προμολὰς λέγουσι.

V. 262. (Βεβόλημένη. Λύπη βλαβεῖσα, ἢ δυσθυμούσα.)

Ὁξὺ δ' ἐκάστην. Μετενήνεκται ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν ἀφήν. Ὡς παρ' Ὀμήρῳ.

Ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσας ἔχη ^{a)} βέλος ὀξύ ^{b)}).

V. 263. Ἄχος δέ ἐστι σύγχυσις ψυχῆς, λύπη ἐπιτεταμένη. Σαφές δὲ ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ποιητὴν.

Ἡ δ' ἄχῃ οὐ παιδὸς ἀπέφθιτο ^{c)}).

V. 264. Ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσιν. Ἄγαν περιεσφιγμένος, ὥς πάντα τὰ μέλη ἐκτυποῦσθαι ἐκ τῆς σφίγξεως. Ὀμηρος [ἐν τῷ Ἰλιάδος].

Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος ^{d)}).

Ἐντυπὰς δὲ λέγεται καὶ ὁ περιβεβλημένος κατὰ τῆς ὄψεως, οὕτως ὥς καὶ τὸν τύπον [τοῦ προσώπου] διὰ τοῦ ἱματίου θεωρεῖσθαι.

V. 267. Κατηφέες. Κατάστυνγοι διὰ τὴν λύπην.

Τὸ δὲ ἡείροντο, παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ κεῖται τοῦ ἡίρον.

V. 268. Ἐπεχεύατο. Ἀντὶ τοῦ ἐπέθηκεν, ἐπέβαλεν.

V. 269. Ἀδινώτερον ἢ ὅτε κούρη. Ὁμοιον τὸ σχῆμα τῷ,

— μελάντερον ἢ ὅτε πίσσα ^{e)}).

Τὸ γὰρ συγκριτικὸν ἔλαβεν ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένου.

Ἡ ὅτε κούρη. Ἀκαταλλῆλως τὴν παραβολὴν τέθεικεν. Ὑποτίθεται γὰρ γραῦν μὲν τὸν Ἰάσωνα, κόρην δὲ τὴν μητέρα. Ἔδει δὲ, φησί, κατὰ τὸ ἐναντίον ταῦτα τάξαι. Ἀλλ' ἐροῦμεν, ὅτι προσφόρως ὑπόκειται ὁ Ἰάσων, οὐ κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν γηροκομίαν τῇ μητρὶ. Καὶ γὰρ ἡ γραῦς τὴν κόρην ἀνατρέφει, ὥς ἡ μήτηρ, πρὸς τε τὸ ἀφερέπονον, διὰ τὴν ἡλικίαν· καὶ γὰρ τὸ γῆρας καὶ ἡ βραχεῖα ἡλικία παρεοίκασι· καὶ πρὸς τὸ χρῆζειν τῆς τρεφούσης. Μητρὶα δὲ ὥσπερ ἀπηνῆς ἐπικειμένη ἐστὶν ὁ Πελλῆς. [Τὸ δὲ παράδειγμα καταλλῆλως ἔχει. Οὐ γὰρ τοῦτο μόνον ὁρᾶν δεῖ, ὅτι τὰς ἡλικίας ἐναντίως ἔλαβε, τὴν μὲν Ἀλκιμέδην, γραῦν οὖσαν, ἀπεικάσας κόρην, τὸν δὲ Ἰάσωνα νέον γρηῒ. Οὐ γὰρ πρὸς τὰς ἡλικίας ἀφορᾶν δεῖ, ἀλλὰ πρὸς τὰ συμβεβηκότα τοῖς προσώποις· ταῦτα γὰρ παραβάλλομεν. Ἄλλως τε καὶ τρόπον τινὰ ὁ Ἰάσων γρηῒ ἔοικεν πρὸς τὴν Ἀλκιμέδην· ὥς γὰρ τῇ γραῖ προσήκει τρέφειν τὴν ἑαυτῆς παῖδα, κούρην οὖσαν, οὕτω καὶ τῷ Ἰάσωνι προσήκει γηροκομεῖν τὴν μητέρα.]

a) ἔχει P. b) Π. XI, 269. d) Π. XXIV, 163. e) Π. IV, c) Od. XV, 357. ἔφθιτο P. 277.

V. 271. Τὸ δὲ κηδεμονῆες κατὰ πλεονασμόν, ἀπὸ τοῦ κηδεμόνες. Οὕτω δὲ λέγονται οἱ κατὰ γάμον οἰκεῖοι, οἱ κηδεσται καὶ κηδόμενοι.

(*Ἡ οὐκ εἰσὶν. Τοῦτο καὶ πρὸς τὴν Ἀλκιμέδην, ἥ οὐκ εἰσὶν ἄλλοι παῖδες.*)

V. 272. (Βίον βαρύν. Λεῖπει τὸ οὔσα. Ἐπὶ μητρὶν οὔσα, κακὴν ζωὴν διάγει. Τίθεται γὰρ τὸ βίος καὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς, ὡς νῦν, καὶ ἐπὶ τοῦ πλούτου.)

Τὸ δὲ ἡγῆλάζει, καὶ ἡγῆλάσκει, κατὰ τοῦ αὐτοῦ πράγματος κείται. Ἀηλοῖ δὲ τὸ ἐπὶ τῷ αὐτῷ τόπῳ διατρίβειν καὶ ἐνέχεσθαι, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι. [*Παραπλήσια δὲ τούτοις τὸ ἡλάσκειν καὶ ἡλασκάζειν, πλὴν ὅτι τὸ μὲν ἡλάσκειν ἀμετάβατον.*] (*Ἐπὶ γὰρ τῶν μυθῶν φησὶν Ὅμηρος.*)

Αἶτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἡλάσκουσι ^f). (*καί.*) [τὸ δὲ ἡλασκάζειν μεταβατικόν.]

— — ὅπη κεῖνος ἐμὸν μένος ἡλασκάζει ^g).

V. 275. Ἐκφλύξαι. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν. Φλύζειν δὲ κυρίως τοὺς λέβητας φαρὲν καιομένους, ἀναβάλλειν τῇ θερμότητι τὸ ὕδωρ.

Περισπᾶται δὲ τὸ ὀρεχθεῖν, ὡς ποιεῖν. Ἔστι δὲ μύκημα ^h) φωνῆς ἀνάρθου. Ὅμηρος.

— πολλοὶ ⁱ) μὲν βόες ὀρέχθου ^k).

Δεῖ δὲ μᾶλλον ἀκούεσθαι ἐπὶ τοῦ στένειν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ τραχύνεσθαι. Ὅμηρος.

— — — (ἐν) ἄλγεσι θυμὸν ὀρέχθων ^l).

Ἔοικε δὲ τὸ μὲν περισπώμενον εἶναι διὰ τοῦ ο· τὸ δὲ βαρύτονον, διὰ τοῦ ε, ἐρέχθω.

[V. 283. Τὸ δὲ πέσσειν ἀντὶ τοῦ ἔχειν.]

(V. 284. Ἀχαιῖάδεσσιν. Ταῖς Θεσσαλαῖς, ἀπὸ Ἀχαιοῦ τοῦ Φθίου. Ὅμηρος.

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί ^m).

V. 285. Δμῶις ὅπως. Ἐν τῇ προσκδόσει οὕτως ἔχει.

Δμῶις ὅπως κεν εἴοισι βιώσομαι ⁿ) ἐν μεγάροισιν.

Καὶ τὸ ἐξῆς οὕτως, οἴζυρὴ ἀχέεσσι δυσάμμορος. Εὐρῆται δὲ καὶ οὕτως.

Σεῖο πόθῳ φίλε κοῦρε δυσάμμορος.

V. 287. [Τὸ δὲ] ᾧ ἔπι μούνῳ ^o). Ἐπὶ ἄρρενος δεῖ νοεῖν. Εἶχε γὰρ καὶ ἀδελφὴν Ἰάσων Ἰπολύτην, (ὡς φησὶν Ἰβν-κος.)

V. 288. Μίτρον προῶτον ἔλυσα. [*Λέγεται μὲν καὶ φυσικῶς· λύσις γὰρ ἐστὶν ἡ κύνσις· λέγεται δὲ καὶ καθ' ἱστορίαν.*]

f) II. II, 470. g) Od. IX, 457. II, 684. n) κενεοῖσι βείομαι P. o) Sic recte P. Vulgo verba ᾧ ἔπι μούνῳ cum versu praecedente junguntur.

Λύουσι γὰρ τὰς ζώνας αἱ πρώτως τίκτουςαι, καὶ ἀντιθέασιν Ἀρτέμιδι. Ὅθεν καὶ Λυσισζώνου ^{p)} Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν Ἀθήναις.

V. 292. Κινύρετο. Ἐθρήνει. Κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἔστιν ἐπὶ βοός. Καὶ εἴρηται παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυκᾶσθαι. Καὶ Ἀπίων δὲ εὐρών τὴν ἐτυμολογίαν παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ταύτην, ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, μετέθηκε τὴν εὐρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

(V. 293. Ἐπισταδόν. Ἐφεστηκυῖαι.)

V. 296. Ὡδε λίην. Πάνυ τετηρημένως. Ἀδύνατον γὰρ μητέρα εἰς τοσοῦτον κίνδυνον ἐξιόντος τοῦ παιδὸς μὴ κλαίειν. [Ἀλγεῖν μὲν οὐ κωλύει μητέρα οὐσαν· τὸ δὲ λίαν ἀλγεῖν ἀποτρέπει.]

Ἐπεὶ οὐ μέν. Πρὸς τὸ παρ' Ὀμήρῳ,

Οὐ γὰρ τις προῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο ^{q)}.

V. 297. Ἀλλ' ἔτι κεν. Πρὸς τὸ Ὀμηρικὸν καὶ τοῦτο,

— πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα ^{r)}.

Ἄροιο. Ἀάβοις ^{s)}. Ὅθεν καὶ τὸν Ἀρη τινὲς ἐτυμολογοῦσιν, ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν, καὶ ὠφελεῖσθαι ἐν πολέμῳ. (Ὁ δὲ λόγος, ἐπὶ κακῷ κακὸν ἀποίσῃ ^{t)}.)

V. 299. Ἀνιάζουσά περ. Ὁ περ σύνδεσμος τίθεται πολλάκις ἀντὶ τοῦ γε, καὶ δὴ. Οὕτως Ἀρίσταρχος ἀπέδωκεν. Ἐν γὰρ τῷ, — Μηδ' οὕτως ἀγαθὸς περ ἔων, τὸν περ μεταλαμβάνει εἰς τὸν δὴ· ἀγαθὸς δὴ ὢν. καὶ τὸ, — φυγόντι περ αἰπὺν ὀλεθρον, [ἀντὶ τοῦ] φυγόντι δὴ. [Ἡ οὖν καὶ ἐνταῦθα τὸν περ μεταλαμβάνειν δεῖ εἰς τὸν δὴ,] ἢ τὸ ἐξῆς οὕτως, τῶν μοῖραν [καίπερ] κατὰ θυμὸν ἀνιάζουσα, ὅμως τλήθι φέρειν.

V. 302. Ἐχρη. Ἀντὶ τοῦ ἐχρησμώδησε ^{u)} (περὶ τῆς ναυτίας.) [Ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ χράω, χρῶ.]

(Ἄτάρ μετέπειτά γ'. Ἐπὶ δὲ τοῖς προειρημένοις, τῇ τε Ἀθηνᾷ καὶ ταῖς θεοπροπῖαις ἔτι θάρσει, καὶ ἐπὶ τῇ τῶν ἀριστέων ἀρωγῇ, τοῦτ' ἔστι βοηθεία.)

V. 303. Ἀλλὰ σὺ μέν. Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν,

Ἄλλ' εἰς οἶκον ἰούσα ^{v)}.

V. 304. Μηδ' ὄρνις. Πάλιν [παρὰ] τὸ Ὀμηρικόν,

— μηδέ μοι αὐτῇ

ὄρνις [ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν ^{w)}].

V. 305. Κεῖσε δ' ὁμαρτήσουσιν. Τὸ κεῖσε, εἰς τὴν Κολχίδα, ἢ εἰς τὸν λιμένα. Τὸ δὲ ὁμαρτεῖν, ἐνταῦθα μὲν τὸ ἀκολουθεῖν, ἀλλαχοῦ δὲ καὶ τὸ ὁμοῦ τυχεῖν.

Ἔται δὲ ἀντὶ τοῦ ἑταῖροι. Οὐκ ἔστι δὲ συνώνυμος ἡ λέξις, κατὰ ἀποκοπὴν δὲ ἐξενήνκεται. (Πρῶτος δὲ Ὀμηρὸς κέχρηται, λέγων,

— κασίγνητοί τε ἔται τε ^{x)}).

p) Sic P. Vulgo λυσισζώνης. q) Il. XXIV, 524. προῆξις κρυεροῖο γόοιο P. r) Il. XXIV, 551. s) Sic recte P. Vulgo λάβης. t) Ita e-

mendavi vulgo ἀποίσης. u) ἐχρησμοδότει P. v) Il. VI, 490. w) Il. XXIV, 219. x) Il. XVI, 456.

Διὸ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ πλήρους ἐκφέρεται·

Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι ^γ.)

V. 306. Προτέρωσε. Ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦμπροσθεν. Ὅμηρος·
Οὐδ' ἄρα ^z) μοι προτέρω νῆες κίον ^a).

V. 307. (Οἶος δ' ἐκ νηοῦ. Οἰκεία ἢ παραβολή. Ὅτε γὰρ Ἰάσων νέος, καὶ ὁ Ἀπόλλων νέος.)

V. 308. Δῆλον ἂν ἡ γαθέην. Δῆλος μία τῶν Κυκλάδων νήσων, ἱερὰ Ἀπόλλωνος· ἢ πρὶν μὲν Δῆλος ^b), ὕστερον δὲ Ἀστερία, διὰ τὸ σχῆμα· πάλιν δὲ Ὀρτυγία, ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς Αἰητοῦς.

Ἡ δὲ Κλάρου. Κλάρου πόλις πλησίον Κολοφῶνος, ἱερὰ Ἀπόλλωνος. Καὶ χρηστήριον τοῦ θεοῦ ὑπὸ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς καθιδρυμένον, ἢ ὑπὸ ^c) Κλάρου τινὸς ἥρωος ^d), ὡς Θεόπομπος. Νέαρχος ^e) δὲ φησιν, ὅτι κατὰ κλήρον ὁ Ἀπόλλων ἔλαχε τὴν πόλιν, καὶ ἀπὸ τοῦ κλήρου οὕτως αὐτὴν ὠνομάσθαι. Οἱ δὲ τὴν Θηβαΐδα γεγραφότες φασίν, ὅτι ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἀκροθίνιον ἀνετέθη Μαντῷ ἢ Τειρεσίου θυγατρὶ εἰς Δελφοὺς πεμφθεῖσα· καὶ κατὰ χρησμόν Ἀπόλλωνος ἐξερχομένη περιέπεσε Ῥακίῳ τῷ Ἀέβητος υἱῷ, Μυκηναίῳ ^f) τὸ γένος· καὶ γημαμένη αὐτῷ, τοῦτο γὰρ περιεῖχε τὸ λόγιον, γαμῆσθαι ᾧ ἂν συναντήσκειν, συναπῆλθεν ἐκείνῳ εἰς Κολοφῶνα. Κάκει δυσθυμήσασα, ἐδάκρυσε διὰ τὴν τῆς πατρίδος πόρθησιν. Διόπερ ὠνομάσθη Κλάρου, ἀπὸ τῶν δακρύων. Συγγενὲς γὰρ τῷ λ τὸ ρ· ὡς ὕδρηλοι, ἀντὶ τοῦ ὕδρηοί. Λέγεται δὲ καὶ κρήνην ἀναβλύσαι ἀπὸ τῶν δακρύων Μαντοῦς κατὰ Κλάρου, καὶ μαντεῖον ἐκεῖ Ἀπόλλωνος αὐτὴν καταστήσαι. Ὁ δὲ Ῥάκιος οὕτως ὠνομάζετο διὰ τὴν πενιχρότητα καὶ κακοειμονίαν. Οἱ δὲ Κλάρου φασὶ κληθῆναι διὰ τὸ κληρώσασθαι ἐκεῖ Ποσειδῶνα καὶ Ἄρην.

V. 311. (Κεκλομένων ἄμυδις. Πάντων ὁμοῦ κελευομένων καὶ ἐπευφημούντων.)

Τῷ δὲ ξύμβλητο. Τοῦτο ξύμβολον ἀγαθόν, ὅτι τε γεραῖα καὶ ὅτι ἱέρεια ἢ Ἰφιάς.

V. 312. [Ἀρήτειρα δὲ καὶ ἱέρεια, ἀπὸ τοῦ ἀρητήρ, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ σωτήρ σώτειρα. Ἐν δὲ τῷ πολιήοχος ἐπεντέθη τὸ ἦ·]

(V. 313. Οὐδ' ἔτι φάσθαι. Προσληπτέον τὸν καί. Ὅμως δὲ καὶ λαλῆσαι προθυμουμένη, οὐκ ἔφθασε. Τὸ γὰρ ἔμπεης νῦν ἀντὶ τοῦ ὅμως.

V. 319. Δειδέχατ'. Ἐδεξιούντο, ἢ προσεδέχοντο.)

V. 322. Καταβλώσκοντας. Κατερχομένους, καταμολίσκοντας [καὶ κατὰ συγκοπὴν καταμόλσκοντας]. Τὸ β ἀντὶ τοῦ μ. Συγγενὲς γὰρ τὸ β τῷ μ. Ὅθεν καὶ ὁ ψωμός, βλωμός, ἀπὸ τοῦ βλώσκειν διὰ τοῦ λαιμοῦ, ὃ ἐστὶ κατέρχεσθαι. Καὶ πίτυν βλωθρὴν (Ὅμηρος ^g),) τὴν ἄχρι τοῦ αἰθέρος μολίσκουσαν.

γ) Od. V, 141. z) Οὐ γάρ P. d) Κλάρου τοῦ Ἄλως P. e) Κλέαρ-
a) Od. IX, 64. b) ἄδηλος P. χος P. vix rectius. f) Sic P. Vulg.
c) ὑπὸ P. Vulgo utroque loco ἀπὸ. Μημναίῳ. g) Il. XIII, 390.

V. 324. Δέρμα δ' ὁ μὲν. Σύνηθες τοῖς ἥρωσι τὸ δερματοφορεῖν.

V. 401. Ἐϋστείρης. Εὐτρόπιδος.

Οἰήϊα δὲ, τὰ πηδάλια, οἷον οἰήσια, ἐπειδὴ οἰήσεως χρεῖα τῷ κυβερνήτῃ. Οἱ δὲ γλωσσογράφοι τοὺς οἰάκας. [Λέγεται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ οἶν, τοῦ κομίζειν· κομιστικά γὰρ τὰ πηδάλια.]

V. 403. Νήεον αὐτόθι. Ὠικοδόμουν, κατεσκεύαζον. Ἀπὸ τῆς τῶν λίθων συνθέσεως, ἥ ἐστι νήησις. Ἡ ἐσώρευον. Ἐνθεν καὶ νηδύς· καὶ ναῦς, ἐν ἣ σφρεύεται ὁ φόρτος.

Ἐπακτίου. Ἐπάκτιος, ὁ ἐν τῇ ἀκτῇ τιμώμενος.

V. 406. Τείως δ' αὐτ' ἀγέληθεν. Ἐν τοσοῦτῳ ἐν ὅσῳ ταῦτα ἐποιοῦν.

Ἡ δὲ πρὸ πρόθεσις νῦν ἐστι τόπου ^{h)} δηλωτική· ἀντὶ τοῦ, εἰς τοῦμπροσθεν. Ὡς τὸ,

(Ἐκ δ') ἄγαγε πρὸ φόωσδε ⁱ⁾).

V. 407. Δύω βόε. Εἰκότως ἐπὶ δυσὶ προσηγορίαις, Ἀκτίου Ἐμβασίου τε, δύο βοῦς ἄγουσιν.

(V. 408. Κουρότεροι. Ἐπεὶ ἴσως αἰ νέος ὁ θεὸς, καὶ οἱ τῶν ἐταίρων νεώτεροι τὴν θυσίαν ἐπιτελοῦσιν. Καὶ Ὅμηρος, ἐπὶ τῆς τῶν νέων θυσίας,

Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ^{k)}).

Ἦτοι οὖν συγκριτικῶς ἐστίν, ἢ πρωτοτύπως.)

V. 409. Χέρνιβα. Χέρνιβας μὲν οἷς τὰς χεῖρας νίπτουσιν· οὐλοχύτας δὲ οἱ μὲν τὰ κανὰ, ἐπεὶ δι' αὐτῶν φέρεται τὰ πρὸς θυσίαν· οἱ δὲ τὰς κριθάς, ἐπειδὴ οὐλὰς ἐνέβαλλον τοῖς βωμοῖς.

V. 411. Αἰσωνίδα. Αἰσωνίς ^{l)} πόλις τῆς Μαγνησίας, ἀπὸ [Αἰσωνος] τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρος φησὶ (καὶ Φερεκύδης).

V. 413. Ἀνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο. Ἀνυσιν, τὴν ἐνέργειαν, ἢ τὴν ταχυτῆτα. (Ὅμηρος·

Οὐκ ἀνύω φθονέουσα ^{m)}.)

Πείραθ' ὁδοῦ, αὐτὸν τὸν πλοῦν καὶ τὸ πέρας τῆς ὁδοῦ.

V. 414. Ἐπαίτιος. [Ἡ πρὸς τὸ δοθὲν μάντευμα τῷ Ἰάσωνι ἀναφέρειν δεῖ, ἢ πρὸς τὸ δοθὲν τῷ Περίῳ.] (Διὰ τὸ χρησμοδῆσαι τῷ Περίῳ. Πητορικῶς δὲ, ὥσπερ αἰτίῳ γενομένῳ τοῦ πλοῦ τῷ θεῷ, καὶ τὸ πᾶν πρᾶγμα ἀνατίθηναι, ὥσπερ οἰκεῖον.)

V. 416. Ἑλλάδα. Ἑλλάδα οἱ μὲν τὴν Φθίαν φασὶ συνωνύμως· ἡμεῖς δὲ χώραν ὑπολαμβάνομεν εἶναι Ἑλλάδα, οὐ μέντοι γε τὴν αὐτὴν τῇ Φθίῳ. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

V. 419. Ὀρτυγίην. Περὶ τῆς Ὀρτυγίας Φανόδικος ἐν τοῖς Δηλιακοῖς ἰστόρηκεν· καὶ Νίκανδρος ἐν τρίτῃ Αἰτωλικῶν, ἐκ τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ Ὀρτυγίας φησὶ τὴν Δῆλον ὀνομασθῆναι, γράφων τάδε·

h) κινήσεως P. i) Π. XIX, 118. go Αἰσωνίδα. Αἰσωνίς. m) Π. IV, k) Π. I, 470. l) Sic P. Vul- 56.

Οἱ δ' ἐξ Ὀρτυγίης Τιτηνίδος ὀρμηθέντες.

Οἱ μὲν, τὴν Ἐφεσον· οἱ δὲ, τὴν πρότερον Ἀήλον καλουμένην· ἄλλοι δὲ, τὴν ὁμοτέρμονα Σικελίας νῆσον. ὅθεν Ὀρτυγίαι πᾶσαι βοῶνται^{η)}. Καὶ ἡ Ἀήλος οὖν οὐχ, ὥς μεμύθεται, ἀπὸ τῆς Ἀστερίας μεταμορφώσεως τῆς Ἀητοῦς ἀδελφῆς [Ὀρτυγία ὠνομάσθη, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ Ὀρτυγίας, ἀφ' ἧς καὶ αἱ λοιπαὶ πᾶσαι ὠνομάσθησαν.] (ἀλλὰ καθὼς πᾶσαι αἱ Ὀρτυγίαι ἀποικίαι εἰσὶ τῆς κατ' Αἰτωλίαν Ὀρτυγίας.)

V. 421. Ἐπιβαθρα. Ἐπιβατήρια.

Χάριν δὲ, μισθὸν νυνὶ, ὑπὲρ τοῦ ἐπιβῆναι νῦν πρῶτον τῆς νεώς.

Προτεθεῖμεθα. Ἀντὶ τοῦ ποιοῦμεν. Θεῖναι γὰρ τὸ ποιῆσαι.

V. 424. [Τὸ δὲ εὐδιᾶν, τὸ μετ' εὐδίας πλεῖν.]

V. 425. Προχύτας. Οἱ μὲν τὰς κριθάς, οἱ δὲ τὸ ὕδωρ, ὃ εἰώθασιν ἐμβάλλειν εἰς τὸ οὖς τοῦ ἱερείου, (ἐπὶ τοῦ ἐπινεύειν τὸ ἱερεῖον. Λαίπει δὲ ἡ σύν.)

V. 426. Τὸ ζώσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἀναθεῖναι, ἢ ἐτοιμασθῆναι. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὀπλίσασθαι.

V. 430. Χαλκείῳ πελέκει. Ἀπολλώνιος φησὶν ἐν πρώτῳ τῶν ὑπομνημάτων τὸν σίδηρον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων χαλκὸν λέγεσθαι· ἀγνοῶν ὅτι μηδέπω εὐρεθέντος σιδήρου, χαλκῷ ἐχρῶντο. Ὡς καὶ Ἡσίοδος φησί·

Χαλκῷ δ' εἰργάζοντο, μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος^{ο)}.

V. 431. Περιρῶγηδῆς κεράεσσιν. Ἐπὶ πρόσωπον μεθ' ὀρμῆς κατενεχθεῖς. ἐπιρῶγαις εἰς τοῦμπροσθεν, ἢ ἐπενεχθεῖς. Ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ,

περιρῶγηδῆς δὲ τραπέζῃ

κάππεσεν^{ρ)}.

(ὃ Εὐρύμαχος.) ἀντὶ τοῦ περιφερόμενος. Τὸ κατὰ κύκλον πεσεῖν, οὕτω λέγεται^{q)}. (Νῦν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπενεχθεῖς εἰς τὸ ἔμπροσθεν.)

V. 434. Δημῷ. Τῷ ἐπίπλῳ, ᾧ^{ρ)} ἐνειλοῦσι τὰ ἱερεῖα, ἵνα εὐκαέστατα ᾧσι.

V. 436. Θεεύμενος. Τὸ θηεῖσθαι Ὀμηρος ἐπὶ τοῦ θαυμάζειν τίθησιν, θηήσαντες ἔλαφον. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἐπὶ τοῦ βλέπειν.

V. 438. Πορφυρέαις. Πορφυρίζουσαις. Ταῖς τοῦ πυρὸς καμπαῖς καὶ εἰλήσεσιν οἷον πορφυρίζουσαις. Ἐναργῆς δὲ ἡ φράσις.

Ἐλίκεσσιν. Ταῖς τοῦ καπνοῦ συστροφαῖς.

(V. 441. Κῶας ἄγοντας. Ἐδεῖ ἄγουσιν εἰπεῖν, πρὸς τὸ ὑμῖν. Καὶ ὁ ποιητῆς δὲ,

n) Σικελίην et βοᾶνται P. hoc recte, est enim fragmentum poetæ, ita restituendum:

ὁμοτέρμονα νῆσον
Σικελίη, ὅθεν Ὀρτυγίαι πᾶσαι
βοᾶνται.

o) Op. et D. 151. p) Od. XXII, 84. q) Ἀντίμαχος δὲ τὸ κατὰ κύκλον πεσεῖν οὕτω φησὶ λέγεσθαι. P. Antimachi nomen ex omisso Eurymachi natum videtur. r) Addidi ᾧ, a syllaba præcedente absorptum.

Αἰεὶ τοι φίλον ἐστίν, ἐμεῦ ἄπο νόσφιν ἔόντα ^{γ)}).

V. 444. Ἀσίδος. Ἡ Ἀσία ὠνομάσθη ἀπὸ Ἀσίας τῆς Προμηθέως μητρὸς καὶ Ἀτλαντος. Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πολλὴν ἄσιν ἔχειν.

V. 445. Ὡδε κακοῖς δεδαώς. Οὐκ ἐν τοῖς καθόλου, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐμοῖς βλαβεροῖς. Ὑπερβατόν δέ ἐστι, καὶ πλεονάζει ὁ καὶ σύνδεσμος. Αἰεῖπει δὲ ἡ ἐξ πρόθεσις. Καὶ ἐνῆλλαται γενικῇ ἀντὶ δοτικῆς. Ἔστι δὲ καὶ τὸ ὄημα συντελικόν, ἀντὶ τοῦ ἐξῆλθον. Ὁ δὲ λόγος οὗτος, ἐμπροσθεν ἐκ κακῶν οἰωνῶν ἐγνωκῶς τὸν ἑμᾶν τοῦ μόρον, ἐξῆλθον ἐκ τῆς πατρίδος, ἵνα ὑμῖν συμπλεύσας κλέος ἀπενέγκωμαι.

V. 446. Ὁφρ' ἐπιβαίην. Ὑπερβατόν ἐστι. Τὸ δὲ ἐξῆς, ὄφρ' ἐπιβαίην νηὸς, ἐπιβάντι δὲ τῆς νηὸς ἡ εὐδοξία τοῖς οἴκοις λίποιτο.)

V. 450. Σταθερόν. Ἀντὶ τοῦ καυματηρόν καὶ θερόν. Λέγει δὲ τὴν μεσημβρίαν, (ἐκ τοῦ συμβαινόντος· ἐπειδὴ μεσουρανῆσας ὁ ἥλιος θερμαίνει πάντα, διὰ τὸ πανταχόθεν ἐπίσης ἀπέχειν τῶν ὑποκειμένων.) Ἡ διὰ τὸ ἐστηκέναι. (Ἦτον γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι ὁ ἥλιος.)

V. 454. (Πολιοῦ. Διὰ τὸ λευκαίνεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων κλυζόμενον.)

Φυλλάδα δὲ, τὴν σιβάδα τῶν φύλλων.

V. 456. Λαρόν. Παρὰ τὸ λίαν ἀρηρός. Ἡ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω πεποιῆται. Ἡσίοδος δὲ φησι λαροῖς ποσὶ ^{δ)}), τοῖς κατ' ὄψιν ἡδέσιν.

V. 459. Ἐψιόωνται. Παρὰ τὴν ἐψίαν, ἣ ἐστι διὰ λόγων παιδιὰ, οἷον ἐπεσία ^{ε)}) τὶς οὔσα, παρὰ τὸ ἔπος. Διὸ καὶ ψιλοῦται. (Ὅτε δὲ δασύνεται, ἀντὶ τοῦ ἀκολουθοῦσιν.)

(Ἄατος. Ἡ ἄγαν βλαπτικὴ. Τὸ γὰρ αὐτὸ πρῶτον, ἐπίτασις ἐστιν. Ὡς ἄχανές καὶ ἀτενές.)

V. 461. Πορφύρεσκεν. Ἀντὶ τοῦ κατὰ βάρους ἐνεθυμεῖτο. Πορφύρεα γὰρ, εἶδος ἰχθύος ἐν βάρει τῆς θαλάσσης εὐρισκόμενον. Ἐμερίμνα γοῦν καὶ τὸν τῆς γῆς καὶ τὸν θαλάσσης κίνδυνον.

V. 468. Ζεὺς τόσον ^{ζ)}). Περὶ τοῦ Κύνλωπος Ὁμήρος.

Οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος περιδοίμην ^{η)}).

Διὰ τούτων αὐτοῦ ἡ ὑπερηφανία δηλοῦται. Καὶ Ὁμήρος δὲ ἀσεβῆ αὐτόν λέγει.

— καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἴλετο ^{θ)}) τόξον ^{ι)}).

V. 471. Τοῖόν μ' Ἀργήνηθεν. Ἀργήνη πόλις Πελοποννήσου· νῦν δὲ Ἰερὰνα λέγεται, ὥς φησι Πείσανδρος.

[Τὸ ἀοσσητῆρ, ἀντὶ τοῦ βοηθός.] Φησὶ δὲ ὑπερηφάνως, ὥς οὐ φέρεις με σύμπλουν, ἀλλὰ βοηθόν.

V. 473. Χαλίκρητον ^{κ)}). Τὸν ἄκρατον, τὸν χαλῶντα τὰς

s) II. I, 541. t) λαροῦς πόδας w) Od. IX, 277. x) εἴλετο P. P. u) ἐποεσία P. v) τόσσον P. y) II. IX, 559. z) χαλίκρητον P.

φρένας. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς Βάνκας χαλιμίας ^{a)} φησὶ λέγεσθαι.

V. 475. Ἰδμων δέ. Οἰκείως τὸν Ἰδμονα, ὡς μάντιν ὄντα, ποιεῖ ἐναντιούμενον τῷ Ἰδῷ ἐχθρῷ ὄντι Ἀπόλλωνι.

V. 478. Οἰδάνει. Ἐπαίρει, μετεωρίζει, θρασύνει, ἐνεργητικῶς. Ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ὅταν ἄρξηται μετεωρίζεσθαι. [Ἐξ οὗ καὶ οἶδμα τὸ κῆμα. Σημαίνει οὖν τὸ μετεωρίζειν καὶ αὐξάνειν καὶ θρασύνειν.]

V. 481. Ἐπιφλύειν μακάρεσσι. Τὸ ἐπιφλύειν ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν καὶ λοιδορεῖν.

V. 482. Ἀλωϊάδας. Τὴν περὶ τούτων ἱστορίαν καὶ Ὀμηρος οἶδεν. Ἐρατοσθένης δὲ γηγενεῖς αὐτοὺς φησὶ διὰ δὲ τὸ ἀνατετραφῆναι ὑπὸ [Ἰφιμεδείας] τῆς Ἀλωέως γυναικὸς, μυθευθῆναι, ὡς Ἀλωέως εἶσιν υἱοί. Ἡσίοδος δὲ Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας κατ' ἐπίκλησιν ταῖς δὲ ἀληθείαις, Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας αὐτοῦς. Καὶ Ἄλον πόλιν Αἰτωλίας ^{b)} ὑπὸ τοῦ πατρὸς ^{c)} αὐτῶν ἐκτίσθαι ἧς Ὀμηρος μνημονεύει,

— οἳ τ' Ἄλον εἶχον ^{d)}.

[Τὸ δὲ οὐδ' ὅσσον, ἀντὶ τοῦ, οὐδ' ὀλίγον.]

V. 485. Ἐκ δὲ γέλασεν ^{e)}. Καὶ τοῦτο κουφότητος σημεῖον· εἶγε καὶ Ἰσοκράτης φησὶ, Μῆτε γέλωτα προπετὴ στέργε.

V. 486. Κερτομίοισιν. Εἰρωνευτικοῖς, τὸ κέαρ τέμνειν καὶ λυπεῖν δυναμένοις.

Ἐπιλλίζων δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐπιμωκώμενος. Ἐπιλλοὶ γὰρ οἱ στραβοί.

V. 487. Ἀργεὶ νῦν. Αἱ ἀμφοτέρων ἐπισκώπτει τὸν Ἰδμονα· πρῶτον μὲν, ὡς ἀτεχνῇ μάντιν· δεύτερον δὲ, ὡς μέγα φρονούντα ἐπὶ Ἀπόλλωνι τῷ πατρὶ, ὡς μέγα δυναμένῳ τοὺς ἀνθάδεις καθαιρεῖν. Τοῦτο δὲ μετὰ ἀπειλῆς δοῦν λοιδορῶν.

V. 491. Χρεῖά. Δηλοῖ καὶ τὸ κατὰ χρεῖαν καὶ μοῖραν λεγόμενον, καὶ τὸ μέλλον.

Μεταμώλιον δὲ, μεταμελείας ἄξιον. Γράφεται δὲ καὶ μεταμώλιον· ὃ ἐστὶ μάταιον, μετὰ ἀνέμων φερόμενον. Ἀπὸ γενικῆς πληθυντικῆς γίνεται κτητικὸς τύπος εἰς ος, τῷ ἰ παραληγόμενος· οἷον Ἀμμων, [Ἀμμωνος,] Ἀμμώνιος· Ἀνέμων, Ἀνεμώνιος.

V. 492. Χώετ' ἐνιπτάζων. Ἐχολοῦτα καὶ ὠργίζετο κακολογῶν καὶ μεμφόμενος.

V. 495. Αἰηῇ. Κατ' εὐφημισμὸν, τῇ ἀριστερεῇ.

Πείραξεν ^{f)} δὲ, ἀντὶ τοῦ ἥρμοττεν.

Περικτὴ δὲ ἡ ἀνά. Τὸ γὰρ ἐξῆς, καὶ Ὀρφεὺς δέ. Εἰ μὴ ὅτι ἐκ τῆς ἀνὰ τὸ ἀναστὰς λέγει· ἀναστὰς δὲ καὶ ὁ Ὀρφεὺς. [Ἡ ἀνὰ ἡ περιδῆ, ἡ ἀντὶ τοῦ ἀνέστη.]

a) χαλίδας P. Hinc Χαλιμάδας legendum esse recte suspicatur Naek. ad Choeril. p. 217, qui etiam λέγεσθαι in γενέσθαι mutandum putat.

b) ἐν Θεσσαλίᾳ P. - c) ἐπ' ὀνόματι τοῦ πατρὸς P. d) II. II, 682. e) ἐκ δ' ἐγέλασσε P. f) ἐπήραξεν P.

Ὅρα δὲ τὸ τῆς μουσικῆς χρήσιμον, εἶγε τὰς στασεις καὶ τὰς φιλονεικίας καταπαύει.

V. 496. Ἦει δὲν δ' ὥς γαῖα. [Ἡ τοῦ Ὁρφέως ᾠδὴ φυσιολογίαν περιέχει.] Τὴν πρώτην σύγχυσιν τῶν στοιχείων ᾄδιν βούλεται, ὥς ἐκ τινος φιλονεικίας τὸ ἴδιον ἕκαστον μετέσχεν, καὶ τάξιν ἔλαβεν. Οἰκεία δὲ καὶ τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν ἡ ᾠδὴ ^{β)}. (ὅτι πρότερον ἐστὶ τῆς μάχης παύσασθαι, καὶ εἰς τὴν οἰκείαν διάθεσιν ἐπανιέναι.) [δικαιοσύνην γὰρ παιδεύει, καὶ μὴ συγκεχυμένως, εἴτουν ἀκόσμως ζῆν, ἀλλ' εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως.]

V. 498. Νείκεος ἐξ ὀλοοῖο. Ἐμπεδοκλῆς φησὶν, ὅτι συγκεχυμένων πάντων τοπρότερον, νεῖκος καὶ φιλία παραπεμφθέντα τὴν διάκρισιν ἐποίησαντο· χωρὶς δὲ τούτων οὐδὲν δύναται γενέσθαι. ^{γ)} Δι' ἐπεταί, ὥς εἰκός, μὴδὲ ἀπολωλέναι. Ὁ δὲ Θαλῆς ἀρχὴν ὑπεστήσατο πάντων τὸ ὕδωρ, λαβὼν παρὰ τοῦ ποιητοῦ λέγοντος,

Ἄλλ' ὑμεῖς μὲν (πάντες) ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε ^{δ)}.

Καὶ Ζήνων δὲ [ὁ Στωϊκός] τὸ παρ' Ἡσιόδω ^{ε)} χάος, ὕδωρ εἶναι φησὶν· οὐ συνιζάνοντος, ἰλὺν γίνεσθαι· ἥς πηγνυμένης, ἡ γῆ στερεμνιοῦται. Τρίτον δὲ ἔρωτα γεγονέναι (καθ' Ἡσιόδον), ἵνα τὸ πῦρ παραστήσῃ· πυρωδέστερον γὰρ πάθος ἔρωσ. Ἀναξαγόρας δὲ μύδρον εἰπὼν τὸν ἥλιον, φησὶν, ἐξ οὗ τὰ πάντα γίνεται ^{ς)}. Διὸ καὶ Εὐριπίδης γνώριμος αὐτῷ γεγονώς χρυσεῖαν βῶλον τὸν ἥλιον εἶπε. Τὴν δὲ σελήνην ὁ αὐτὸς Ἀναξαγόρας χώραν πλατεῖαν ἀποφαίνεται, ἐν ᾗ δοκεῖ ὁ Νεμαῖος λέων πεπτωκέναι.

V. 501. Οὕρεα. Δοῦρις φησὶ τοὺς ὑπὸ τῶν Γιγάντων κατενεχθέντας λίθους, τοὺς μὲν εἰς τὴν θάλασσαν πεσόντας, γενέσθαι νήσους· τοὺς δὲ εἰς τὴν γῆν, ὄρη.

V. 509. Δικταῖον. Τὸ Κρητικόν, ἐνθα ἀνετράφη ὁ Ζεὺς, ὥς καὶ Καλλιμάχος ἱστορεῖ.

V. 513. Τοὶ δ' ἄμοτον ^{ι)}. Ἀντὶ τοῦ ἀμότως καὶ ἀκορέστως. Ὁ δὲ νοῦς, Αἰξάντος δὲ τῆς ᾠδῆς ^{κ)}, ἀπλήρωτοι αὐτῆς ὄντες ἔτι, προετетенέκισαν τὰς κεφαλὰς, ἀνατετακότες τὰ ὦτα, καὶ ἡρέμοῦντες ἐν ἡσυχίᾳ· τοιαύτη ἡδονὴ συνείχοντο.

V. 515. Κηληθμῶ. Ἐν δὲ τῇ προεκδόσει μετὰ τοῦτο γέγραπται·

Ἦμος δὲ τριτάτη φάνη ἡὼς ^{λ)}, τῇ δ' ἐπὶ νύκτα ^{ο)} βουθύσιον ^{π)} Ἐκάτοιο κατ' αὐτόθι δαινυμένοισι, τῆμος ἄρ' ἐκ Διόθεν πνοιὴ πέσεν. ὦρτο δὲ Τίφους κεκλόμενος βαίνειν ἐπὶ σέλμασι. τοῖ ^{ρ)} δ' αἰόντες [ἰθὺς ἔβαινον].

(Ἐξῆς δὲ τῶν ἐκκειμένων.)

σμερδαλέον δὲ λιμήν.

V. 516. Οὐδ' ἐπιδὴν μετέπειτα. Οὕτως ἀναστρεπτέον

g) ἡ φυσιολογία P. h) II. VII. 99. i) Sic P. Vulg. Ἡσιόδου. k) ἐξ αὐτοῦ πάντα γεγονέναι. P. l) Τοῦ δ' ἄμοτον. P. m) τοῦ Ὁρφέως P. n) ὁδός P. o) νυκτὶ P. p) βουθύσιον P. q) σέλμασιν. οἱ P.

τὴν φράσιν, Ἐπειτα οὐκ ἐπιθὴν οὐδὲ μετὰ χρόνον κεράσαντες, ἀντὶ τοῦ, εὐθέως καὶ μετ' ὀλίγον [ὑπέχειον ταῖς γλώσσαις].

V. 517. Ἡ δ' ἐμὶς. Ὅτι ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς κρατῆρα κινεῖν, ὅτε μέλλοιεν καθεύδειν, καὶ τὰς γλώσσας τῶν ἱερείων ἐπιθύειν τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἐπισπένδειν οἶνον. Καὶ ἴσως φυσικῶς. Ἐπεὶ γὰρ Ἑρμῆς λόγος εἶναι παραδέδοται, ὄργανον δὲ αὐτοῦ ἡ γλῶσσα, ἣτις ὕπνου ἐπιπεσόντος ἤρμευε, εἰκότως τῷ Ἑρμῇ αὐτὴν θύουσιν. Καὶ Ὅμηρος γ).

Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον γ).

Διευχίδας γ) δὲ ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς ἱστορεῖ, ὅτι Ἀλκάνθους γ) ὁ Πέλοπος διὰ τὸν Χρυσίππου φόνον φυγαδευθεὶς ἐκ Μεγάρων, ἀπήρχετο κατοικήσων εἰς ἑτέραν πόλιν. Καὶ δὴ περιπεσὼν λέοντι λυμαιομένῳ τὰ Μέγαρα, ἐφ' ὃν καὶ ἕτεροι ἦσαν ἀπεσταλμένοι ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Μεγάρων, καταγωνίζεται τοῦτον· καὶ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ [ἀποτεμὼν καὶ] εἰς πῆραν θέμενας, ἐπανῆλθεν αὐθις εἰς τὰ Μέγαρα. Καὶ ἀπαγγελλόντων τῶν ἀπεσταλμένων ἐπὶ τὴν θῆραν, ὅτι αὐτοὶ εἰσιν οἱ κατηγωνισμένοι γ) τὸ θηρίον, προσκομίσας τὴν πῆραν, ἤλεγξεν αὐτούς. Διόπερ θύσας τοῖς θεοῖς ὁ βασιλεὺς, τὸ τελευταῖον τὴν γλῶσσαν ἐπέθηκεν τοῖς βωμοῖς· καὶ ἀπὸ τότε ἔθος τοῦτο διέμενεν Μεγαρεῦσι. Φιλόχορος δὲ ἐν τῷ περὶ θυσιῶν φησιν, ὅτι [ἡ γλῶττα] τὸ κάλλιστον τοῦ σώματος καὶ πρωτεῦόν ἐστι. (Καὶ Ὅμηρος γ).

Ἄλλ' ἄγε τάμνετε γλώσσας.

ἀντὶ τοῦ παύετε τοὺς λόγους.)

V. 526. Ἐν γὰρ οἱ δόρυ. Πιθανῶς ἐκ τῆς Ἀωδωνίδος φησὶ δρυὸς τὸ ξύλον εἶναι ἐν τῇ Ἀργοὶ τὸ φωνῆεν, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ ἐφθέγγετο, ὡς φησιν Ὅμηρος ζ).

— — ὄφρα θεοῖο

ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο βουλὴν ἐπακούσοι γ).

V. 528. Οἱ δ' ἀνὰ σέλματα. Τὰς τῶν ξρετῶν καθέδρας, τὰ σελιδώματα. Καθόλου δὲ τὸ πλατὺ ξύλον σέλμα λέγεται καὶ σελίδωμα. Ὅθεν καὶ τὰς σελίδας τῶν ραψωδιῶν διὰ τὸ πλάτος φασκέν.

V. 533. Ποσσὶν ὑπεκλύσθη γ). Καὶ αὐτῷ ἐπικαθεσθέντι κάτωθεν παρὰ τοῖς ποσὶ μᾶλλον ἐπεκλύσθη γ) ἡ τροπίς τῆς νεῶς, καὶ ἐν βάθει τῆς θαλάσσης ἐγένετο, τῷ βάρει τοῦ ἥρωος.

V. 537. (Ἡ πον ἐν Ὀρτυγίῃ. Ἐν τῇ Δήλῳ. Τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως, Καθάπερ ἡΐθεοι ἐν Δελφοῖς, ἢ ἐν Δήλῳ, ἢ ἐν Ἰσμηνῷ περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος χορὸν στήσαντες, πρὸς τὸ τῆς κιθάρης μέλος ἡρμωσμένως κροτοῦσιν τοῖς ποσίν· οὕτω καὶ οὗτοι, τῇ τοῦ Ὀρφέως κιθάρᾳ κηλούμενοι, σφοδρότερον πρὸς τὴν κωπηλασίαν ἤεσαν.) Τὸ δὲ ἐξῆς, [τὸ ῥήσσωσιν, ἀντὶ τοῦ κτυποῦσι. Σύν-

r) Od. III, 341. s) βάλλομεν P.

w) Od. III, 332. x) Od. XIV, 327.

t) Sic P. Διευχίδας vulg. Vid. Schol.

y) βοὴν ἐπακούσῃ P. z) ὑπεκλά-

ad I, 118. u) Ἀλκάνθους P. v) σθη P.

σθη P.

καταγωνισάμενοι P. fortasse rectius.

απτε δὲ αὐτὸ τῷ ὁμαρτῇ,] ὁμαρτῇ ῥήσσωσιν. Ἡ δὲ ὑπὸ πρό-
θεσις παρήται ὡς παρ' Ὀμήρῳ^{a)},

— — — ὑπαὶ πόδα νεύατον Ἴδης.

Ἰσμηνοῖο. Ἰσμηνός, ποταμός Βοιωτίας· ἀφ' οὗ, Ἰσμηνίου
Ἀπόλλωνος ἱερὸν.

(V. 542. Κήκειν ἄλμη. Ἀνεδίδοτο καὶ ἀνεπήδα ἐκατέρω-
θεν τῆς νεῶς ἢ θάλασσα.)

V. 543. Μορμύρουσα. Δεινῶς ταρασσομένη καὶ κινου-
μένη φοβερῶς. (Ὑπὸ τῇ προεκδόσει,

Μορμύρουσα τυπῆσιν ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.)

V. 545. Τεύχεα. Εἰς κόσμον τῆς νεῶς εἰσάσιν ὅπλα πε-
ριτιθέναι.

Μακρὰ δ' αἰέν. Ὀνοῦς, ἐλευκαίνετο δὲ τὸ ὕδωρ, καθ-
άπερ ἀτραπὸς διὰ χλοηφοροῦντος πεδίου. Ἡ ἄλλως, ὡς δῆλη
ἔστιν ἡ ὁδὸς πεδίου μεταξὺ χλοηφόρου, οὕτω καὶ ὁ τύπος τῆς νεῶς
ἐφαίνετο.

V. 547. Πάντες δ' οὐρανόθεν. Διὰ τούτου ἐβεβαιώ-
σατο καὶ τοὺς θεοὺς σκοπεῖν καὶ θαυμάζειν τὸν πλοῦν. Οὐ γὰρ ἀ-
πλῶς τινὲς ναῦται ἦσαν, ἀλλ' ἡμίθεοι.

V. 551. Τὸ δὲ νῆα ὑπὸ Ἀθηνᾶς εἰργασμένην, πρὸς πᾶν θαῦ-
μα κεῖται.

Ἰτωνίδος. Γράφεται καὶ Τριτωνίδος. Ἰτωνίας^{b)} δὲ
Ἀθηνᾶς ἔστιν ἱερὸν ἐν Κορωνεῖα τῆς Βοιωτίας. Ὁ μὲντοι Ἀπολλώ-
νιος οὐκ ἂν λέγοι τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ κατασκευῇ τῆς Ἀργοῦς ἀπὸ τῆς
ἐν Ἰωνίᾳ κλήσεως^{c)}, μᾶλλον δὲ ἀπὸ Θεσσαλικῆς Ἰτωνίας, περὶ ἧς
Ἐκαταῖος μὲν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν λέγει· Ἀρμενίδας δὲ ἐν
τοῖς Θηβαϊκοῖς^{d)}, Ἀμφικτύονος υἱὸν Ἰτωνόν^{e)} ἐν Θεσσαλίᾳ γεννη-
θῆναι, ἀφ' οὗ Ἰτων πόλις, καὶ Ἰτωνίς Ἀθηνᾶ. Μέννηται καὶ
Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Καρικῶν ὑπομνημάτων^{f)}.

V. 554. Πολιῇ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ. Τῷ αἰγιαλῷ, ἔν-
θα τὰ κύματα περιάγνυνται.

Σουίδας ἐν Θεσσαλικοῖς φησὶν Ἰξίονος υἱὸν εἶναι Χείρωνα,
ὥσπερ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν Κενταύρων. Ὁ δὲ τὴν Γίγαντομαχίαν
ποιήσας, φησὶν ὅτι ὁ Κρόνος μεταμορφωθείς εἰς ἵππον ἐμίγη Φι-
λύρα τῇ Ὠκεανοῦ· διόπερ ἵπποκένταυρος ἐγεννήθη ὁ Χείρων. Τού-
του δὲ γυνὴ Χαρικλώ. Εἰκότως δὲ παρεισήνεγκεν εἰκόνα τοῦ Χεί-
ρωνος, καὶ ὅτι φιλάνθρωπος^{g)}, καὶ ὅτι δικαιοτάτος Κενταύρων·
καὶ διὰ τὴν οἰκειότητα τὴν εἰς τὸν Ἰάσονα. Παρ' αὐτοῦ γὰρ ἔμαθε
τὴν ἱατρικὴν. Ὄθεν καὶ Ἰάσων ἐκλήθη, παρὰ τὴν ἴασιν.

V. 558. Πηλείδην Ἀχιλλῆα. Ἠκολούθησεν Ἀπολλώ-
νιος τοῖς μεθ' Ὀμηρον ποιηταῖς, ὑπὸ Χείρωνος λέγων τὸν Ἀχιλλέα
τραφῆναι. Ὀμηρος δὲ οὐδὲν τοιοῦτον λέγει. Διαπεφωνήκασι δὲ

a) II. II, 824. b) Ἰτωνίδος P.
c) ἀπὸ τῆς ἐν Κορωνεῖα Ἰτωνίδος
P. d) Ἀρμενίδης ἐν τοῖς Μεγαρι-
κοῖς P. Ἀντιμενίδης legendum pu-

tat Voss. de hist. gr. p. 334. e) Ἰτω-
να P. Vulgatam tuetur Steph. Byz.
s. Ἰτων. f) ἀπομνημονευμάτων P.
g) φιλαλήθη P.

καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ μητρὸς. Ἐκεῖνος γὰρ πανταχοῦ Θέτιδος αὐτὸν ἀποφαίνεται. [οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ ἀποφαίνονται ^{h)}.] (Λυσίμαχος δ' Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Νόστων κατὰ λέξιν λέγων. * Σουΐδας γὰρ καὶ Ἀριστοτέλης οἱ περὶ Εὐβοίας πεπραγματευμένοι, καὶ ὁ τοὺς Φρυγίους λόγους γράψας, καὶ Δαΐμαχος καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς, οὐ τὴν περὶ Ἀχιλλέως διεσπαρμένην ἀφήκαν ἡμῖν ἐπὶ χώρας δόξαν· ἀλλὰ τὸνναντίον οἱ μὲν ἐκ Θέτιδος αὐτὸν νομίζουσι γεγονέναι τῆς Χείρωνος, Διήμαχος δὲ ἐκ Φιλομήλης τῆς Ἀκτορος. Ἄλλοι δ' ἄλλως περὶ αὐτοῦ ἀποφαίνονται.)

[V. 559. Οἱ δ' ὅτε δὴ. Περιγηῇ μὲν λιμένα φησὶ τὸν νηκλοτερεῇ καὶ καμπὰς ἔχοντα.]

V. 563. Μεσόδμη. Ἡ ἱστοδόκη, ὅπου τίθεται ὁ ἱστός, καὶ κλίνεται.

V. 564. Προτόνους δὲ, τὰ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἱστοῦ ἐπὶ τὴν πρῶραν καὶ τὴν πρῦμναν ἐκτεινόμενα σχοινία.

V. 565. Ἡλακάτη δὲ λέγεται τὸ λεπτότατον καὶ ἀκρότατον ¹⁾ μέρος τοῦ ἱστοῦ, κατὰ Ἐρατοσθένην, ὑπὲρ ὃ ἐστὶ τὸ καρχήσιον.

V. 566. Ἰκρίον δὲ, οἱ μὲν μέρος τοῦ ἱστοῦ λέγουσι· βέλτιον δὲ νοεῖν ἰκρίον τὴν καλουμένην κεραίαν, ἧς τὰ ἄκρα, ἀκρότερα ^{k)} λέγονται. Λέγεται δὲ ἰκρία καὶ τὰ σανιδώματα, οἷς οἱ πᾶς-σαλοι πρόσκεινται.

V. 567. Περόνας δὲ τοὺς πασσάλους τοὺς ἐπὶ τῶν σανιδωμάτων, ἢ τοὺς καλουμένους τροχοὺς, οἷς τὰ σχοινία δεσμεύουσι.

Κάλως δὲ τὰ σχοινία, νῦν μὲν οἷς ὁ ἱστός ἰσχυρὸς ποιεῖται ἀφ' ἑκατέρου τοῦ πλευροῦ τῆς νεώς· καὶ καθόλου δὲ πᾶν σχοινίον κάλως λέγεται. Διὸ καὶ διαιροῦντες αὐτοὺς, οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον, μεσουρίας λέγουσιν· οἷς δὲ ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστός ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τὴν ¹⁾ πρῶραν, προτόνους· τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας· ἐφεξῆς δὲ τούτων πρόποδας· μεθ' οὓς εἰσὶν οἱ καλούμενοι τέθριοι· εἴτα οὓς λέγουσι μέσους. [Ὁ δὲ κάλως κλίνεται διχῶς· ὁ κάλως τοῦ κάλω, καὶ ὁ κάλως τοῦ κάλωος, ὡς ἐν ταῦθα.]

Διακριδὸν δὲ, ἀντὶ τοῦ διωρισμένως καὶ ἐκτεταγμένως ^{m)}.

Ὅταν οὖν λέγῃ ἐπὶ τὴν ἡλακάτην ἐρύσαι τὰ λῖνα, τοῦτο φησὶν, ὅτι μέχρι τοῦ ἀκροτάτου μέρους τοῦ ἱστοῦ ἀνείλκυσαν τὰ ἱστία.

Ἰστέον ὅτι Ἐρατοσθένους ἐν τῷ Ἀρχιτεκτονικῷ, μέρη ταῦτα φησὶν ἱστοῦ, Πτέρην, Ὠράκιον, Ἡλακάτη, Καρχήσιον, Κεραία, Ἰκρίον.

V. 568. Τίσαιον δὲ, ἀκρωτήριον Θεσσαλίας. Οἱ δὲ, Θεσπρωτίας.

h) Haec vocabula in cod. sequitur lacuna, quae incipit a voce λάθος.

i) ἀνώτατον var. lect. in P. k) ἀ-

κρότερα P. 1) πρῦμναν καὶ τὴν excidisse videtur Schaefero. m) ἐκτεταγμένως P.

V. 569. (Εὐθύμονι. Εὐ διατεθειμένη, εὐρύθμω, εὐποιήτω. Θεῖναι γὰρ τὸ ποιῆσαι.) [Εὐθύμονα δέ φησιν τὴν ῥῆδην διὰ τὸ εὐ διατιθέναι τὰς τῶν ἀκουόντων ψυχάς.]

[V. 570. Νηοσόον δέ φησι τὴν Ἀρτεμιν, ἣ διὰ τὸ σώζειν τὰς ναῦς, ἣ διὰ τὸ σεύειν καὶ κινεῖν αὐτάς.]

V. 571. Τὴν Ἀρτεμιν ὕμνεϊ διὰ τὸ τὸν τόπον ἱερὸν αὐτῆς εἶναι.

V. 574. (Ἀπλετοι. Ἀπροσπέλαστοι, μεγάλοι.)

Διασκαίροντες καὶ διανηρόμενοι.

Διὰ δὲ τοῦ ἄμμιγα ⁿ⁾ τὸ τοῦ μέλους θελκτικὸν σημαίνει.

Οἷον οἱ μηκέτι ἑαυτοὺς βλάπτοντες, ἀλλὰ μεθ' ἡσυχίας ἐπόμενοι.

V. 578. Νόμιον μέλος. Ποιμενικόν, παρὰ τοὺς νομέας. Ἡ νόμιον μέλος, ὕμνος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οὕτω λεγόμενος.

V. 580. Ἡερίη πολυλήϊος. Ἡ Θεσσαλία, παρὰ τὸ μέλαιναν εἶναι τὴν γῆν ^{o)}. Οὕτω γὰρ καὶ τὴν Αἴγυπτον ἡερίαν φασίν. Ἡ ἡερία ἀντὶ τοῦ πρωῖα ^{p)}, ἀπὸ τοῦ ἥρι. [Πρωϊνὴ δὲ ἀντὶ τοῦ ^{q)} ὀνόματος ἀντὶ ἐπιρρόφηματος.]

Πελασγῶν. Τῶν Θεσσαλῶν, ἀπὸ Πελαγοῦ τοῦ Ἰνάχου. Ἡ ἀπὸ Πελασγῶν, ἔθνους βαρβαρικοῦ, οἰκήσαντος τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὸ Ἄργος [καὶ ἄλλας οὐκ ὀλίγας χώρας]. Ἡ ἀπὸ Πελαγοῦ τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ Λαρίσσης. Σταφύλος δὲ ὁ Ναυκρατίτης Πελασγὸν φησὶν Ἀργεῖον τὸ γένος, μετοικῆσαι δὲ εἰς Θεσσαλίαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Πελασγίαν τὴν Θεσσαλίαν κληθῆναι. Ὅτι δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀργεῖοι ἐκαλοῦντο Πελασγοί, Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ φησί. Καὶ οἱ Τυρσηνοὶ δὲ, Πελασγοί.

V. 581. Ἐρίπνας. Ἀπορρόωγας κολώνης, σπήλαια κρημνώδη. Λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὰς οἰκίας, ἀπὸ τοῦ ἐρηρεῖσθαι. Ἐρίπνη δὲ λέγεται ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου, παρὰ τὸ ἄγαν πνέεσθαι.

V. 582. Σηπιάς. Ἀκρωτήριον ἐν Ἰωλκῷ, οὕτω καλούμενον διὰ τὸ τὴν Θέτιν ἐνταῦθα εἰς σηπίαν μεταβληθῆναι, διωκομένην ὑπὸ Πηλέως.

V. 583. Εἰναλίη Σκίαθος. Ἡ παραθαλασσία. Νῆσος γὰρ ἡ Σκίαθος τῆς Θεσσαλίας, ἐγγὺς Εὐβοίας (ἥς καὶ Σιμωνίδης μέμνηται.)

V. 584. Πειρεσιαὶ δὲ, πόλις Μαγνησίας. Μάγνησα δὲ, πόλις τῇ χώρᾳ ὁμώνυμος, ἄγαν εὐδὶος καὶ παραθαλάσσιος.

Μάγνησα ^{r)}. Τὴν Μαγνησίαν λέγει τὴν κατὰ Θεσσαλίαν. Ἔστι γὰρ καὶ ἑτέρα Μαγνησία περὶ Ἐφεσον, ἐκτισμένη ὑπὸ Λευκίππου ^{s)} τοῦ Καρὸς, μετοικῆσαντος ἐκεῖ σὺν Μάγνησι τοῖς ἐκ Κρήτης.

Μάγνησά θ' ὑπεύδιος. Ὁ νοῦς, οὐ τραχεῖά τις οὐδὲ πετρώδης, ἀλλ' ὁμαλή τις καὶ εὐδὶος.

V. 587. Καί μιν κυδαίνοντες. Τὸν Δόλοπα. Ὁ δὲ Δόλοψ, Ἐρμοῦ υἱός, ὃς ἐν Μαγνήσῃ τῇ πόλει ἀπώλετο, καὶ αὐ-

n) ἔμμιγε P. o) Sic ed. princeps. τοῦ excidisse videtur Schaefero. r) τὴν εἶναι γῆν ed. Steph. errore typ. Μάγνησσα P. et sic deinceps per ss. p) πρωϊνὴ P. q) πρωῖ, τεθέντος s) Μάγνητος P.

τόθι τάφον παρὰ τῷ αἰγιαλῷ ἔσχεν, ὡς Κλέων ἐν πρώτῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν. Τοῖς μὲν οὖν κατοικομένοις ὡς περὶ ἡλίου δυσμὰς ἐναγίζουσι, τοῖς δὲ Οὐρανίδαῖς ὑπὸ τὴν ἑῴαν, ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου.

[Τὸ μὲν ἐκεῖσαν ἀντὶ τοῦ ὥρμησαν.] Ἔντομα δὲ τὰ σφάγια, κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγίζόμενα, διὰ τὸ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἀποτέμενεσθαι τὰς κεφαλὰς. Οὕτω γὰρ θύνουσι τοῖς χθονίοις· τοῖς δὲ οὐρανίοις ἄνω ἀναστρέφοντες τὸν τράχηλον σφάζουσιν. (Ὀμηρος^{t)}).

Αὐτοὶ ἔρυσαν μὲν πρώτα.

Ἄλλοι δὲ ἔντομα, φασὶν, [ἤγουν εὐνοῦχα· εὐνοῦχα δὲ] τοῖς τε θνεῶσιν ἐνάγίζον, ὡς ἄγονα τοῖς ἀγόνοις· τοῖς δὲ οὐρανίοις θεοῖς ἔνορχα ἔθνον.

V. 588. [Τὸ δὲ ἐκεῖσαν, ἀντὶ τοῦ ἔθυσαν.] Λεῖπει δὲ ἡ παρὰ πρόθεσις· ἵν' ἢ, ἔθνον τῷ Δόλοπι παρὰ τῷ οἴδατι τῆς θαλάσσης.

V. 589. Ἐλινύεσκον. Περὶ τὸ αὐτὸ διέτριβον. Ἡ ἐστρεῦγοντο, ἐμποδιζόμενοι τῆς ὁδοῦ.

V. 592. Μελίβοιαν. Πόλιν Θεσσαλίας.

V. 594. Ὀμόλην. Ὀμόλη ὄρος Θεσσαλίας οὕτω καλούμενον, ἢ πόλις Θράκης.

(V. 595. Οὐδ' ἔτι δηρὸν. Ὁ λόγος, οὐκ ἔμελλον μετὰ πολὺ παρέρχεσθαι τὰ ρεύματα τοῦ ποταμοῦ.)

V. 596. Τὸ δὲ ὑπεκβαλεῖν, τὸ ἀμεῖψαι τὰ ρεῖθρα τοῦ Ἀμύρου ποταμοῦ σημαίνει.

Ἀμύροιο ῥέεθρα. Ἀμυρος Θεσσαλίας ποταμὸς ἐκρέων, μετὰ τὴν Μελίβοιαν κείμενος· προσαγορευόμενος ἀπὸ Ἀμύρου τοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος. Ἔστι δὲ καὶ πόλις αὐτόθι [οὕτω καλουμένη].

V. 597. Εὐρυμένεας δὲ φάραγγας^{u)}, τὰς εἰς τὸ πλάτος ἀνεωγμένας.

V. 598. Ὀσσης. Ὀσσα ὄρος πρὸς τῷ τέλει τῆς Θεσσαλίας, μεθ' ὃ διαδέχεται ἡ Μακεδονία.

V. 599. Κλίτεια δὲ, τὰς ἀνακλίσεις τῶν ὁρῶν καὶ βάσεις.

Παλλήνη δὲ, ὄρος^{v)} Θράκης καὶ πόλις, ὅθεν ἦν Πρωτεύς^{w)}.

Κανάστρα^{x)} δὲ ἀκρωτήριον τῆς Παλλήνης.

Ὀλύμποι δὲ εἰσιν ἕξ· Μακεδονίας, Θεσσαλίας^{y)}, ἐν ᾧ καὶ Ὀλύμπια φησὶν Ἀπολλόδωρος ἄγεσθαι, Μυσίας, Κιλικίας, Ἡλιδος, Ἀρκαδίας.

V. 601. Ἀθω. Ἀθως ὄρος Θράκης ὑψηλότατον. Ἡ δὲ διάνοια, ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὃ Ἀθως αὐτοῖς ἀνεφάνη, ἀπέχων τῆς Δήμνου τοσοῦτον, ὅσον ἂν ναῦς πλέουσα ἀπὸ ἡοῦς μέχρι μεσημβρίας πλοῦν διανύσῃ. Καὶ τοσοῦτον, φησὶν, ἀπέχονσαν τὴν Δήμνον ὅμως σκιάζει διὰ τὸ ὕψος παρακλίναντος τοῦ ἡλίου. Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ μέχρι Μυρίνης. Πόλις δὲ ἐστὶν ἡ Μυρίνη πρὸς

t) Π. I, 459. u) φάλαγγας P. ctius, cf. Steph. Byz. s. v. y) Θ. v) χώρα P. w) Ὀρφεύς P. recte, M. P. ut videtur. x) Κανάστρον P. re-

τῷ τέλει τῆς Αἴμωνος. Αἰπόλις γάρ ἐστιν ἡ Αἴμωνος· ἔχει γὰρ Ἑφαιστίαν καὶ Μυρίνην. Ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μυρίνης τῆς Θόαντος γυναικὸς, Κρηθέως δὲ θυγατρὸς.

(V. 604. Καὶ ἐσάχρη. Περιττὸς ὁ καὶ σύνδεσμος.)

V. 608. Σιντηῖδα. Ἐπιθετικῶς Σιντηῖς ἡ Αἴμωνος. Τυρσηνοὶ γὰρ αὐτὴν πρῶτοι ὥκησαν, βλαπτικώτατοι ὄντες. Ἡ τὴν ὑπὸ τῶν βαρβάρων οἰκισθεῖσαν. Καὶ Ὅμηρος^z).

Ῥιχετο δ' ἐς Αἴμμον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.

Ἑλλάνικος δὲ φησι Σίντιας ὀνομασθῆναι τοὺς Αἰμνίους, διὰ τὸ πρῶτους ὅπλα ποιῆσαι πολεμικὰ πρὸς τὸ σίνεσθαι τοὺς πλησίον καὶ βλάπτειν.

V. 609. Ἐνθ' ἄμυδις. Αἱ Αἴμνιαι γυναῖκες ἐπιπολὺ τῶν τῆς Ἀφροδίτης τιμῶν κατολιγορήσασαι, καθ' ἑαυτῶν τὴν θεὸν ἐκίνησαν. Πάσαις γὰρ δυσοσίαν ἐνέβαλεν, ὥς μηκέτι αὐτὰς τοῖς ἀνδράσιν ἀρέσκειν. Τῶν δὲ πρὸς Θοῤῃας ἐχόντων πόλεμον, καὶ πολλάκις^a) ἐκείθεν αἰχμαλώτους λαμβανόντων, καὶ ἀποστρεφόμενων τὰς γυνείας γαμετὰς, κατὰ τὴν τῆς θεοῦ ὀργὴν, ἐψηφίσαντο αἱ γυναῖκες νύκτωρ τοὺς ἀνδρας ἀνελεῖν. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἐποίησαν, ἀλλὰ καὶ τὰς αἰχμαλώτους ἀνεῖλον. Δείσασαι δὲ, μὴ οἱ παῖδες ἀνδρωθέντες τιμωρήσωνται αὐτὰς, πᾶν ὁμοῦ τὸ ἄρσεν γένος ἀνεῖλον.

V. 613. Ἀντιπέρηθεν^b). Ἐξεναντίας. (Οὕτω γὰρ κεῖται ἡ Θοῤῃη τῆς Αἴμωνος.)

Αἰτῖδας, τὰς αἰχμαλώτους.

V. 615. Ἄτισσαν^c). Οὐκ ἐτίμησαν.

Ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν ἄλλων ἱστορούντων, ὅτι κατὰ χόλον τῆς Ἀφροδίτης αἱ Αἰμνιάδες δύσσομοι ἐγένοντο, Μυρτίλος^d) (ἐν πρώτῳ Λεσβικῶν) διαφέρεται, καὶ φησι τὴν Μῆδειαν παραπλέουσαν, διὰ ζηλοτυπίαν ῥῖψαι εἰς τὴν Αἴμμον φάρμακον, καὶ [ἐξ ἐκείνου] δυσοσίαν γενέσθαι ταῖς γυναιξίν· εἶναι τε μέχρι τοῦ νῦν κατ' ἐνιαυτὸν ἡμέραν τινα, ἐν ᾗ διὰ τὴν δυσωδίαν ἀποστρέφονται τὰς γυναικὰς ἄνδρες τε καὶ υἱεῖς.

V. 620. Οὔη δ' ἐκ πασέων. Εἰκότως ἡ Ὑψιπύλη οὐκ ἀπέκτεινε τὸν πατέρα· πρῶτον μὲν, διότι πατὴρ ἦν, ἔδωκε τὴν ὀφειλομένην τῷ Θόαντι σωτηρίαν· δεύτερον δὲ, διὰ τὴν ἡλικίαν· καὶ [τρίτον] ὅτι οὐκ αἷτιος ἦν αὐτὸς οὐδὲ συνεργὸς (τῆς τῶν ἄλλων Αἰμνιάδων ἀσελγείας.) [τοῦ πρὸς τὰς γυναῖκας τῶν ἀνδρῶν μίσους.]

V. 623. Ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο. [Οἰνοίην λέγει τὴν Οἰνόην.] (Ἐῖληφε τὴν ἱστορίαν παρὰ Θεολύτου.)

V. 624. Σίκινος^e) δὲ ἐστὶ νῆσός τις πρὸ τῆς Εὐβοίας, (τὸ πρότερον Οἰνοίη καλουμένη, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ἀμπελόφυτον.) Μνημονεύει δὲ τῆς μετονομασίας Ξεναγόρας, λέγων ὅτι μετωνομάσθη ἀπὸ Σικίνου υἱοῦ Θόαντος καὶ Νηΐδος νύμφης. [Ἐκεῖσε γὰρ

z) Od. VIII, 294. a) πολλάς P. c) ἄτισαν P. d) Μυρτίλος P. fortasse rectius. b) ἀντιπερρη P. e) Σύνικος P.

ἔρδιφῃ ἢ λάρναξ ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ἣ περιτυχόντες ἀλιεῖς, οὓς νῦν ἐπακτῆρας καλεῖ, σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τοὺς κυνηγοὺς, ἔωσαν τὸν Θόαντα.] "Οτι δὲ ἐνθάδε Θόας ἐσώθη, καὶ Κλέων ὁ Κουριεὺς^f) ἱστορεῖ, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανὸς, δεικνὺς ὅτι παρὰ Κλέωνος τὰ πάντα μετήνεγκεν Ἀπολλώνιος.

(V. 625. Ἐπακτῆρες. Ἀντὶ τοῦ ἀλιεῖς. Ἐπὶ νήσου κυνηγοὺς οὐ δεῖ λέγειν.)

V. 627. Ταῖσι δὲ βουκολίαι τε. Λοιπὸν γὰρ διὰ τὸ ἀνδρῶν πολὺν χρόνον στερίσκεσθαι τὴν νῆσον, ἡ πείρα αὐτὰς καὶ εἰς ἀνδρεῖον μετέβαλεν βίον καὶ ἐπιτήδευμα.

V. 631. Ἡ θαμὰ δὴ πάπταινον. Ὁ ἡ σύνδεσμος ἰσοδυναμεῖ τῷ δὴ. "Ωστε κεῖσθαι τὸν δὴ σύνδεσμον, ὡς παρ' Ὀμήρῳ^g),

Ἡ δὲ λοίγια [ἔσσεται ἔργα].

ἐκ παραλλήλου.

(V. 633. Τῷ καὶ ὅτ'. Ἐλεγον γὰρ αὐτοὺς ὡς εἰς πόλεμον ἐλήλυθον.

V. 634. Μυρίνης. Μυρίνη πόλις τῆς Δήμου, ἥς καὶ ἀνωτέρω μέμνηται.)

V. 636. Θυάσιν ὠμοβόροις. Μαινάσιν. Ἐνθεν καὶ τὴν Σεμέλην Θυώνην καλοῦσιν, ἐπειδὴ Αἰσχύλος ἔγκυον αὐτὴν παρεῖσήγαγεν οὕσαν καὶ ἐνθεαζομένην^h). ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐνθεαζομένας. Ἄλλως. Μαινάσι, βάκχαις. καὶ ὡς Σεμέλη, Θυώνη, παρὰ τὸ θύειν καὶ δομαῖν. μαινομένας.

Τὸ δὲ ὠμοβόροις, ὅτι πολλάκις τῇ μανίᾳ κατασχεθεῖσαι καὶ ὠμοσπάρακτα ἐσθίουσιν, (ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις φησίν.)

V. 637. Θοαντιάς. Δύο τύποι εἰσὶ τῶν θηλυκῶν πατρωνυμικῶν. Ὁ μὲν εἰς ας, οἷον Πελιάς· ὁ δὲ εἰς ις, οἷον Πελοπίς. Καὶ ταῦτα δὲ εἰς ας μεταβάλλει τὴν τελευταίαν, παρεντιθεμένου τοῦ ι, ἵνα μὴ εἴη κακὸφωνα. [Ἐπένθεσις ἐστὶ τοῦ ἄ. Τὸ γὰρ κύριον Θοαντίς.]

V. 640. Τείως δ' αὖτ'. Ἐν τοσούτῳ ἐν ὅσῳ αὐταὶ ὠπλίζοντο. (Ἐπεκτέταται δὲ τὸ τέως, κείμενον ἀντὶ τοῦ ἔως. ἔως δὴ.)

V. 643. Σφωῖτέροιο. Ἀκαίρως τῷ δυνικῷ ἐχρήσατο ἀντὶ ἐνικοῦ.

V. 645. Ἀπροφάτους. Ἀπροσφωνήτους. Ἀπροφασίστους.

Ἐπιδέδρομε λήθη. "Οτι λέγονται οἱ τεθνηκότες λήθην τῶν γεγονότων αὐτοῖς ἐν τῇ ζωῇ λαμβάνειν. Οὗτος οὖν (φησὶ) καὶ τεθνηκὼς εἰς λήθην οὐκ ἔπεσεν· ἀλλὰ καὶ μετεμψυχωθεὶς, κατὰ τὸν Φιλοχόρουⁱ) λόγον, ἤδει τίς ἦν [πρὸ τοῦ τεθνηκέναι] (διὰ

f) Κλέων οἰκουριεὺς P. g) II. I, 573. h) ἐνθουσιᾶν P. et sic deinde. i) τῶν φιλοσόφων vulg. Φιλοχόρου P., unde illud ex conie-

ctura dedi. Nominum Φιλόχορος et φιλόσοφος confus. exemplum praebebat Siebelis fragm. Philoch. p. 106.

τὰς τοῦ Ἑρμοῦ βουλὰς.) Φερεκύδης δὲ φησιν, ὅτι δῶρον εἶχε παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ ὁ Αἰθαλίδης, τὸ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ποτὲ μὲν εἰς ἄδου [κατιοῦσαν διατρίβειν ἐκεῖ], ποτὲ δὲ [ἐπανιοῦσαν εἰς τὸ σῶμα] ἐν τοῖς ὑπὲρ τὴν γῆν τόποις εἶναι. [Διὸ καὶ ἑτερήμερος κήρυξ λέγεται, διὰ τὸ μίαν μὲν ἡμέραν ὑπὸ τὸν ἄδην, μίαν δ' αὖ ὑπὲρ τὴν γῆν διάγειν.] Φασὶ δὲ τοῦτον τὸν Αἰθαλίδην (οἱ Πυθαγορικοὶ, τῆς ψυχῆς οὐσῆς ἀφθάροτον, κατὰ μὲν τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους ἀναβιώσαντα,) Εὐφορβον^k) εἶναι τὸν Πάνθου· ἔπειτα ἐκ τούτου Πύρρον^l) τὸν Κρητὰ· εἶτα Ἡλείου τινὰ, οὗ τὸ ὄνομα ἀγνοεῖται· μετὰ ταῦτα αὐτὸν τὸν Πυθαγόραν. (Πυθαγόρας δὲ, ἐν τῷ^m) μεταλλοιοῦσθαι τὰς ψυχὰς καὶ παρεισδύνειν εἰς ἕτερα σώματα, φησὶν ὅτι γένοιτο μὲν πρῶτον Αἰθαλίδης, εἶτα Εὐφορβος Τρῶς, εἶτα Ἑρμοῦ υἱὸς καὶ Σαμίας ἐταίρας, καὶ Πυθαγόρας. τὴν δὲ μνήμην αὐτῷ παρέπεσθαι τῷ κεχαρίσθαι Ἑρμῇ τῷ Αἰθαλίδῃ υἱῷ ὄντι.)

V. 646. Μεμóρηται. Κατὰ ἐκθλιψιν τοῦ ι. "Ἐστὶ γὰρ μεμοίρηται, ἀντὶ τοῦ κεκλήρωται.

V. 647. Αἰθαλίδης δὲ, κήρυξ τῶν Ἀργοναυτῶν ἑτερήμερος, ὥς φησιν· ὥστε μίαν μὲν ὑπὸ τὸν ἄδην, μίαν δὲ ὑπὸ τὴν ἡμέραν διάγεινⁿ).

V. 650. Μειλίξατο. Παρεκάλεσεν^o). "Ἐπεισε τῷ λόγῳ, συνετὸς ὢν. Καὶ γέγονε παρὰ τὸ Ὀμηρικόν^p), Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἷσιμα εἰδῆ.

V. 651. Ἡματος ἀννυμένοι^q). Τῆς ἡμέρας ἐπὶ δύσιν ἀννύμενης.

V. 652. Πείσματα. Τὰ τῆς πρώρας σχοινία. Ὁ δὲ λόγος, καίτοι τῇ πνοῇ οὐσῇ τῇ Βορέου ἐπιτηδεῖα^r) τοῖς Ἀργοναύταις πρὸς τὸν πλοῦν, ὅμως οὐκ ἔλυσαν τὰ σχοινία.

V. 659. Λαρόν. Ἡδὺν, ἀπολαυστικόν. (Παρὰ τὸ λῶ πεποιήται, ὃ σημαίνει τὸ θέλω.)

"Ἡῖα δὲ νῦν, ἐφόδια, βρώματα.

(V. 660. Μηδ' ἄμμε. Δῶμεν αὐτοῖς χρείας, ἵνα ἐκτὸς τῶν πύργων μένωσιν ἀπρόσοδοι πρὸς ἡμᾶς· μηπως διὰ τὴν τῶν ἐπιτηδείων ἀνάγκην καὶ χρείαν, εἰσιόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀκριβῶς τὰ καθ' ἡμᾶς μάθωσιν.)

V. 664. Ἡμετέρη μὲν νυν. Κατ' ἐγκλισιν τὸ νυν ἀναγνωστέον. Οὐ γὰρ δηλοῖ χρόνον, ἀλλ' ἴσον ἐστὶ τῷ δή. (Ἐκτατέον δὲ διὰ τὸ μέτρον.)

(V. 665. Τμέων δ' εἴτις. Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν^s), Νῦν δ' εἴη ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίστη.)

V. 669. Πικνοῖσι. Ρυσοῖς. Ἡ δὲ λέξις παρὰ Καλλιμάχου· Ναὶ μὰ τὸ δίκνον σῦφαρ ἐμόν.

k) Ἐφορβον P. l) Πύρον P. m) περὶ τοῦ excidisse videtur. n) Haec quomodo corrigenda sint ex iis, quae supra ex P. leguntur, facile intelligitur. o) ἐκήλησε P., unde for-

tasse supra legendum παρεκλήσε, quo verbo lexica carent. p) Il. XV, 207. q) ἀγομένοιο P. r) Legendum καίπερ τῆς πνοῆς οὐσῆς τῆς Βορέου ἐπιτηδεῖας. s) Il. XIV, 107.

(Διασκευάζει δὲ Ὀμηρικῶς τὴν γραῦν οὕτως,

"Ὅς δὴ γῆραι κυφὸς ἔην ^{t)}.)

V. 672. Ἐπιχνοάουσαι ^{u)}). Ὡς χνοῦν ἔχουσαι τὰς λευκάς φρυμέναις τρίχας.

V. 674. Μόλις. Κακῶς διὰ τοῦ λ. Ἔδει γὰρ διὰ τοῦ γ, μόγῃς, παρὰ τὸν μόγον.

V. 677. Ἐπανρέσθαι. Ἐὰν μὲν παροξυτόνως, ἔσται ἄοριστος, ἀντὶ τοῦ ἀπολαύσαι· ἔὰν δὲ προπαροξυτόνως, παρατατικός, ἀντὶ τοῦ ἀπολαύειν.

(V. 681. Ἄλλα δ' ὀπίσσω. Πολλὰ δὲ κακὰ χείρονα μάχης καὶ πολέμου ἔσται.

V. 684. Ἄγονοι. Ἄσπερμοι, διὰ τὸ ἀνδρὶ μὴ συνεῖναι.)

Διὰ δὲ τοῦ ἐπιθέτου τοῦ γῆρος τὸν λόγον ἐπιπλεῖον ἐκάνωσε, στυγερόν γῆρας εἰπών.

V. 685. Βώσεσθε. Ἀντὶ τοῦ βιώσεσθε. (Ὁ δὲ νοῦς, Αἱ δὲ νεώτεραι πῶς βιώσεσθε καὶ ζήσεσθε, ὅταν γηράσχητε; τῶν μὲν παλαιότερων παρελθουσῶν, ὑμῶν δὲ λοιπὸν μὴ δυναμένων ἐργάζεσθαι; ἢ αὐτόματοι οἱ βόες ἀροτριάζουσι καὶ θερίζουσι τοῦ ἔτους περιερχομένου, μηδενὸς ἀνθρώπου ἐπικειμένου τῷ ἔργῳ;)

V. 688. Καὶ πρόκα. Εὐθέως. (Γράφεται καὶ περιτελλομένου ἔτεος.

V. 689. (Ἡ μὲν ἐγὼν. Ἐν ἧθει λέγει ταῦτα.)

Εἰ καὶ πεφρίκασιν ^{v)}). Οἷον φοβοῦνται ἐπ' ἐμὲ αἱ Κῆρες ἔλθειν, νῦν ὁμως ἀποθανοῦμαι. Λέγει δὲ τῷ ὑπεργεγηραίνεσθαι.

V. 692. Αὐτῶς ἢ θέμις. Οὕτως ὡς προσῆκον ἐστίν.

V. 694. Ἐπήβολος. Ἐπιτυχῆς καὶ κυρία ἐπὶ τύχῃ τῶν κακῶν. Ἡ ἀντὶ τοῦ δεσπόζουσα καὶ συμφέρουσα.

V. 695. Αἰτῖδα. Καταχρηστικῶς τὰ χρήματα· κυρίως δὲ τὰ ἐκ λαφυραγωγίας.

V. 696. Ἄστυ. Ἐτυμολογεῖ Εὐμόλπος τὴν λέξιν, ἄστυ λέγων παρὰ τὸ ἴστασθαι. Ἐπὶ μετεώρου γὰρ κεῖνται αἱ πόλεις.

[V. 699. Ὑποβλήδην κυρίως σημαίνει, ἐπειδὴν λέγοντός τινος ἔτερος περικόψας τὸν ἐκείνου λόγον λέγῃ. Καὶ ὑποβάλλειν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Ἔστι δ' ὅτε τὸ ὑποβάλλειν σημαίνει τὸ ἐνίστασθαι καὶ ἐναντιοῦσθαι. Ἐνταῦθα δὲ τὸ ὑποβλήδην ἀντὶ τοῦ λάθρα συναιεῖν κεῖται.]

V. 700. Ἦδε μενοινῇ. Ἀντὶ τοῦ βουλή. (Ἀστείως δὲ, ἐπεὶ αὐτῇ ἤρесе τὰ λεχθέντα, ἵνα μὴ ὥσπερ ἀκολασίαν κατηγορῇται, τὴν κοινὴν πασῶν ἐπικαλεῖται μαρτυρίαν.)

V. 701. Μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον. Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ναῦν. Περιττός δὲ ὁ καὶ σύνδεσμος.

V. 703. Ὅρσο μοι Ἰφινόη. Τὸ ἐξῆς, Ὅρσο μοι Ἰφινόη τοῦδ' ἀνέρος ἀντιώσα, ὅστις στόλον ἡγεμονεύει, ἡμέτερόνδε μολεῖν.

t) Od. II, 16. u) ἐπιχνοάζουσαι. P. v) πεφρίκασιν P.

Τὸ δὲ ἀντιώσα, ἀντὶ τοῦ ἀντιάσουσα, οἶον ἀξιώσουσα, τουτέστι δεησομένη. [Οὕτως γὰρ καταλλήλως λέγομεν· Ὅρσο ποιήσουσα, ἀλλ' οὐχὶ ποιοῦσα.]

V. 704. Στόλος δὲ ἐστὶν ἐπὶ προᾶξιν τινα πορευόμενον πλήθος, εἴτε ἐπὶ νεῶν, εἴτε καὶ πεζῇ. Καὶ σχεδὸν ἐπὶ πάσης ὁρμῆς καὶ μείζονος παρασκευῆς. Ἐνταῦθα δὲ στόλον τὸ τῆς μιᾶς νηὸς πλήθος εἶπε. (Προστίθῃσι, Παλαμήδης,) οὕτω δὲ λέγεται καὶ ἡ εἰς ὄξυ ἀπόληξις.

(V. 707. Εὐμενέοντας. Τοῦτο ὡς πρὸς ὃ ἐδεδοίκεσαν, μὴ ἄρα πολέμιοι ἦσαν.)

V. 712. Κούρη τοί μ' ἐφέηκε. Διὰ τοῦ κόρη τὸν τῶν Ἀργοναυτῶν φόβον ἀποκρούεται, (καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐδεδοίκεσαν, ἔωρακότες αὐτὰς καθωπλισμένας, καὶ ἀποτρέπεται. Παρθένος γὰρ ἡ καλέσασα.)

(Τὸ δὲ Θοαντιάς ἀντὶ τοῦ Θόαντος.)

V. 718. Εὔσαντο. Ἀντὶ τοῦ διανοήθησαν, ὑπέλαβον.

V. 719. Τηλυγέτην δὲ νῦν ἀκουστέον μόνην. (Ὁ γὰρ νοῦς, διανοήθησαν δὲ μονογενῇ Θόαντι τὴν Ὑπιπύλην γεγενημένην, τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς εἰληφέναι.)

V. 721. Ἰτωνίδος. Ἐν Θεσσαλίᾳ θεὰ Ἰτωνὶς τιμᾶται, καὶ ἐν Κορωνείᾳ πόλει τῆς Βοιωτίας, ἀπὸ Ἰτῶνου τοῦ ἱερέως.

Ἀστειῶς δὲ, οὐ πολεμικῇ σκευῇ χρωόμενον ἐξάγει, ἀλλ' ἐσθῆτι κοσμούμενον. Πρῶτον μὲν, ὅτι ἀπόλεμον αὐτὸν ἐκάλει· ἔπειτα, ὅτι καὶ γυναικῶν μόνον ἡ πόλις, αἱ μάλιστα τοῖς τοιούτοις χαίρουσι. Καὶ ὁ Μένανδρος· Εὐκαταφρόνητος τῇ στολῇ εἶδαιμι, καὶ ταῦτα εἰς γυναῖκας. Ἦδη δὲ καὶ διὰ τῆς δωρησαμένης θεοῦ τὸ τῆς χλανίδος κάλλος ἐσήμαινεν.

V. 723. Δρυόχους. Ἐν οἷς καταπύγνυται ἡ τρώπις ξύλοις, ταῦτα οὕτως καλοῦσιν. (Ὅμηρος ^w).

Ἰστασ^x ἐξείης, δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας. Δρυόχοι οὖν τὰ ἐγκοίλια τῆς νεώς.

V. 724. Κανόνας δὲ τὰς στάθμας, αἷς τὰ ξύλα καὶ τοὺς τοίχους οἱ τέκτονες ἐξισάζουσι.

Δάε δὲ, ἐδίδαξεν ἡ θεός.

(V. 725. Τῆς μὲν ῥηϊτερον. Ἐν τῇ προεκδόσει, τῷ Τῆς μὲν ῥηϊτερόν κεν, ἐξῆς ἐστίν, Ἄκρα δὲ πορφυρέη. οἱ δὲ μεταξὺ δύο οὐκ εἰσίν.)

V. 726. Ἐρευνθος [τὸ ἐπὶ τοῦ προσώπου] ἐρύθημα [κυρίως σημαίνει· ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐρυθρόν χρῶμα τοῦ ἱματίου]. Ἔστι δὲ καὶ βοτάνης εἶδος (ἐρυθρόν,) ἣ τὰ ἔρια βάπτουσιν.

V. 727. Ἐρευνθήεσσα δὲ, ἀντὶ τοῦ πυρρὰ, ὑπέρυθρος. Καὶ ἔστι παρὰ τὸ Σαπφικόν·

Παντοδαπαῖς μεμιγμένα χροιαῖσιν.

w) Od. XIX, 579. x) ἴστασαν P. ἴστασο x' ed. Flor.

V. 730. Κύκλωπες. Οὗτοι οἱ κατασκευάσαντες τῷ Διὶ τὸν κεραυνόν. [Ὀνόματα δὲ αὐτῶν Βρόντης καὶ Στερόπης.] Καὶ Ἡσίοδος·

Οἱ Ζηνὶ βροντὴν ἔδωσαν^{γ)}, τεῦξάν τε κεραυνόν.

(Ἐπ' ἀφ' οὗτο. Ἐπὶ θείῳ καὶ θαυμαστῷ καὶ ἀθανάτῳ ἔργῳ.)

V. 731. Ὅς τόσον. Ἦτοι ἐπὶ ποσότητος τόσον, ἢ ἐπὶ [ποιότητος καὶ] θαύματος, (τοσοῦτον, ἀντὶ τοῦ μεγάλως.)

V. 732. Μιῆς δ' ἔτι δεύετο. (Ὅτι ἦν ἡμιτελὴς παρὰ μίαν ἀκτῖνα κεραυνός. Αἰνίττεται δὲ, ὅτι τὸ κατασκευασμα ἀληθῶς εἶχε τὸν κεραυνόν, καὶ ὀλίγῳ ἐλαττούμενον τῆς ἀληθοῦς λαμπηδό- νος. Οὐ γὰρ οἷον τε ἦν τεχνίτην ἐν ποικίλματι ὁμοίαν τὴν λαμπη- δόνα ποιῆσαι τῆς ἀληθοῦς.) [Τὸ ἔτι δείκνυσι μὲν καὶ ποικιλίαν γραφῆς, δείκνυσι δὲ καὶ, ὅτι οὐχ οἷον τε ἐπὶ τῆς γραφῆς τέλεια θεωρεῖσθαι πάντα τὰ γραφόμενα.]

V. 734. Μαλεροῖο. (Οἱ νεώτεροι, τοῦ λαμπροῦ· οἱ δὲ, τοῦ μαραντικοῦ.) [Παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς τὸ λαμπρὸν ἐσήμεινε, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις τὸ μαραντικόν.]

V. 735. Ἀντιόπης. Δύο Ἀντιόπαι ἐγένοντο· ἡ μὲν Νυ- κτέως, ἡ δὲ Ἀσωποῦ, περὶ ἧς νῦν Ἀπολλώνιος, ἧς καὶ Διός, Ἀμ- φίων καὶ Ζήθος, οἱ καὶ τὰς Θήβας ἐτείχισαν, ὥς καὶ Ὀμηρος φη- σὶν^{z)}.

Οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο.

Φερεκύδης δὲ καὶ τὴν αἰτίαν παραδίδωσι τῆς οἰκοδομῆς, διότι Φλε- γγύας πολεμίους ὄντας εὐλαβοῦντο βασιλεύοντι Κάδμῳ.

V. 737. Κεῖτο πέλας. Ἀστείως, ὥς πρὸς τὴν ἔδραν τῆς πόλεως τῶν τειχῶν καὶ τὴν στάσιν, τὸ κεῖτο ἔταξεν.

V. 738. Ἐπωμαδὸν ἠέρεταξεν. Κατὰ τοὺς ὥμους ἐβά- σταξεν, ἐπὶ τῶν ὥμων ἦρεν.

V. 739. Διὰ δὲ τοῦ ἔοικώς ἐκόλασε τὸν λόγον, διὰ τὸ ἐν γραφῇ εἶναι. Οὐ γὰρ ἀληθῶς ἐκακοπάθει ἐν τῇ γραφῇ.

V. 740. Ἐπὶ οἱ. Ἐπ' αὐτῷ τῷ Ζήθῳ ἐπόμενος.

V. 741. Τὸ δὲ δις τόσση, ἀντὶ τοῦ διπλασίων τοῦ Ἀμφί- ονος ἐπηκολούθει πέτρα.

Ὅτι δὲ ἠκολούθησαν τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ οἱ λίθοι αὐτόματοι, ἱστορεῖ καὶ Ἀντιμενίδας ἐν πρώτῳ. Τὴν δὲ λύραν δοθῆναι Ἀμφί- ονι ὑπὸ Μουσῶν φησί· Διοσκορίδης δὲ, ὑπὸ Ἀπόλλωνος· καὶ Φε- ρεκύδης δὲ (ἐν τῇ δεκάτῃ ἱστορίᾳ,) ὑπὸ Μουσῶν.

Δις τόσση δὲ, διπλὴ ὥς πρὸς ἦν ἐβάσταξεν ὁ Ζήθος. [Καὶ ὅρα, ὅσον μέγεθος εἶχεν ὁ τῷ Ἀμφίονι ἐπόμενος λίθος, ὅστις δι- πλασίων ἦν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ζήθου φερομένου. Τὸν δὲ τοῦ Ζήθου κάρη ὄρους ἡλιβάτου φθάσας εἶπεν.] Διὰ δὲ τούτου οὐδὲν ἕτερον δηλοῖ ἢ τὴν τῆς μουσικῆς καὶ τὴν τῆς εὐπαιδευσίας ἀρετὴν, ὥς πρὸς τὴν ἄλογον ἀνδρίαν· παραινῶν ὅτι ὁ μὲν, ὥς σφόδρα ἰσχυ-

γ) οἱ βροντὴν τε Ζηνὶ δόσαν P. - z) Od. XI, 262.

ρός, ὀλίγον, καίτοι κακοπαθῶν, ἔφερεν, ὁ δὲ μέγιστον τῇ εὐπαιδευσίᾳ φέρειν ἠδύνατο.

V. 743. Θοὸν δὲ, τὸ εὐκίνητον καὶ εὐμετάφορον· ἀπὸ τοῦ θοάζειν, ὃ ἔστι ταχύνειν.

Ὀχμάσουσα. Κατέχουσα, βαστάζουσα. Καίτοι μὴ οὐσα πολεμικῇ, ἀλλ' ὥς ἔραστῇ χαριζομένη τῷ Ἄρει. Κυρίως δὲ ἔστιν ὀχμάσαι, τὸ ἵππον ὑπὸ χαλινὸν ἀγαγεῖν, ἢ ὑπὸ ὄχημα. Σημαίνει καὶ τὸ [προσηλοῦν ἐπὶ ὄχθου τινός. Τὸ δὲ αἰχμάζειν σημαίνει τὸ] ἐν μάχῃ κρατῆσαι, ἀπὸ τῆς αἰχμῆς.

V. 746. Δίκηλον. Κυρίως τὸ τῷ Διὶ ἑοικὸς ἄγαλμα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὁμοίωμα, ὥς καὶ νῦν. Καὶ δικηλίας δὲ [ἔλεγον] τοὺς σκωπτικούς, τοὺς ἐν τῷ σκώπτειν ἄλλον τινὰ μιμνόμενους. (Ἐν δὲ τῇ ἀσπίδι, φησὶ, χαλκῇ οὖσῃ ἐφαίνετο αὐτῇ μορφὴ ὁμοία.) Βουλόμενος δὲ δεῖξαι, ὅτι ἀντανακλάσεις ἐγίνοντο τινὲς ἐν τῇ ἀσπίδι, φησὶν, ὅτι γυμνωθέντος τοῦ ὤμου τῆς Ἀφροδίτης μέχρι τοῦ μαζοῦ εἰς τὸ ἐναντίον τῆς ἀσπίδος τὸ ὁμοίωμα τῆς Ἀφροδίτης ἐφαίνετο, διὰ τὸ λείαν εἶναι τὴν ἀσπίδα.

V. 747. Ἐν δὲ βοῶν. Ἡ Τάφος νῆσος ἔστι μία τῶν Ἐχινάδων, ἣν ὥκησαν Τηλεβόαι, οἱ πρότερον τὴν Ἀκαρνανίαν οἰκοῦντες, ἄνδρες ληστρικώτατοι τὸν τρόπον. Καὶ εἰς Ἄργος ἐπελθόντες τὰς τοῦ Ἡλεκτρώωνος βόας ἀπήλασαν τοῦ πατρὸς Ἀλκμήνης. Γενομένης δὲ μάχης, καὶ ὁ Ἡλεκτρώων καὶ οἱ τούτου παῖδες ἀνηρέθησαν. Διὸ Ἀλκμήνη μετέστη, καὶ ἀνεκίρρυσεν τὸν ἑαυτῆς γάμον τῷ τιμωρησομένῳ τὸν πατρῶον φόνον. Τιμωρησάμενος δὲ Ἀμφιτρώων ἔγημεν. (Ἡ ἱστορία σαφῶς παρ' Ἡσιόδου.) Περὶ δὲ τῆς μάχης Ἡρόδωρος ἱστορεῖ, ὅτι Περσέως καὶ Ἀνδρομέδης τέσσαρες παῖδες ἐγένοντο, Ἀλκαῖος, Σθένελος, Μήστωρ, Ἡλεκτρώων, καὶ κοινήν ἔσχον τὴν βασιλείαν μετὰ τὸν Περσέως θάνατον. Μήστορος δὲ θυγάτηρ Ἰπποθόη, ἥς καὶ Ποσειδῶνος Πτερέλας. Τοῦ δὲ, Τηλεβόας καὶ Τάφος. (Ὡς δὲ τινες, Πτερέλα τοῦ Τηλεβόου ἐγένοντο παῖδες οἱ καλούμενοι Τηλεβόαι.) Ἐλθόντες δὲ ἀπῆλθον Ἡλεκτρώωνα τὰ τῆς μάμμης ἑαυτῶν (τῆς μητρὸς) Ἰπποθόης [χορήματα]. Ἀντιστάντες δὲ αὐτοῖς οἱ Ἡλεκτρωονίδαι ἀνηρέθησαν ὑπ' αὐτῶν. (Πτερέλα παῖδες Τηλεβόας καὶ Τάφος· ἀφ' ὧν ἡ νῆσος.) Τηλεβόαι οὖν οἱ Τάφιοι, ἥτοι ὅτι τῆλε οἰκοῦντες ἀπὸ Ἀργὸς τὰς βοῦς ἀπήλασαν, ἢ ἀπὸ Τηλεβόου τοῦ Πτερέλα (τοῦ βασιλέως υἱοῦ, οὗ ἀδελφὸς Τάφιος· ἀφ' οὗ καὶ ἡ νῆσος).

V. 749. Ἀμέρσαι δὲ, τὸ στερεῆσαι.

V. 752. Δηριόωντες. Ἀγωνιζόμενοι. Ὁ γὰρ Οἰνόμαος, Ἄρεως ὦν παῖς καὶ Ἀρπίνης τῆς Ἀσωποῦ, ἥτοι Εὐρυθόης τῆς Δαναοῦ, θυγατέρα ἔχων Ἰπποδάμειαν, καὶ χρησμόν λαβὼν, ἀναιρεθῆσθαι ὑπὸ τοῦ ἰδίου γαμβροῦ, οὐκ ἐβούλετο ἐκδοῦναι αὐτήν, εἰ μὴ τῷ νικήσαντι αὐτὸν δι' ἵππων. Προέκειτο δὲ αὐτοῖς Κλάδεως ποταμὸς ἀφειηρία, Ἰσθμὸς δὲ τὸ τέρμα. Καὶ ἀνεῖλεν τρεῖςκαίδεκα μνηστῆρας, ὥς Πίνδαρος ἱστορεῖ. Ἐλθόντος δὲ τοῦ Πέλοπος ἐπὶ τὸν ἄθλον μετὰ ἵππων δεδομένων αὐτῷ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ἐρασθεῖσα ἡ Ἰπποδάμεια Πέλοπος, ἔπεισε Μυρτίλον, τὸν Ἐρμου μὲν παῖ-

δα, ἀρματοπηγὸν δὲ καὶ ἡνίοχον Οἰνομάου, [ὥστε κατατροχίσαι Οἰνόμαον,] ἐμβalόντα κήρινον ἔμβολον (ἐπὶ τοῦ ἀκραξονίου, ἢ οὐδ' ὅλως ἐμβalόντα τὸν ἔμβολον), ὡς Φερεκύδης ἱστορεῖ. Οὐ γενομένου, Οἰνόμαός τε ἐκκυλισθεὶς τοῦ τροχοῦ ἀπέθανε, καὶ Ἴπποδάμειαν Πέλοψ ἔλαβεν. Αἱ δὲ τοῦ Οἰνομάου ἵπποι, Φίλλα καὶ Ἀρπιννα^{α)}). Ὁ δὲ Μυρτίλος, Ἐρμού υἱὸς ἐκ μιᾶς τῶν Δαναοῦ θυγατέρων Φαιθούσης, [ἢ Κλυμένης,] οἱ δὲ, ἐκ Μυρτοῦς, μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων.

V. 754. Παραιβάτις. Οὐχ ὅτι αὐτῷ κατὰ τὸν ἀγῶνα συμπαρῆν, ἀλλ' ὅτι ὁ τεχνίτης, ἀμφοτέρω δειξάι θέλων, καὶ τὸν δρόμον καὶ τὴν νίκην, τοῦτο πεποίηκεν.

V. 756. Προτενέες. Προτεταμένον ἔχων τὸ δόρυ.

V. 757. Παρακλιδόν. Παρακεκλιμένως ἔπιπτεν.

Ἀξονος ἐν πλήμνῃσι. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη. Ἡμὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ· ἡ δὲ πλήσμη, τὴν πλημύραν τοῦ ποταμοῦ. Διόπερ παρ' Ἡσιόδω οὕτως ἀναγνωστέον.

Αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησε διῖπετέος ποταμοῖο, καὶ οὐχ, ὥς τινές,

ἐν πλήμνῃσι.

εἰ μὴ ἔξωθεν προσλάβοιμεν τὴν σὺν πρόθεσιν, [ἵνα ἡ] σὺν πλήμνῃσι.

V. 760. Βούπαις. Μέγας παῖς, οὐπω τέλειος ἀνὴρ.

V. 761. Τιτυὸν μέγαν. Ἐλάρῃ μήτηρ Τιτυοῦ. Μετὰ τὴν τελευτὴν δὲ τῆς μητροῦς λέγεται παρὰ τῆς γῆς ἀνατετράφθαι, καθὰ καὶ Ὅμηρος ἱστορεῖ^{β)}).

Καὶ Τιτυὸν εἶδον γαίης ἔρικυδέος υἱόν,

Φερεκύδης δὲ φησιν, ὅτι Ἐλάρῃ τῇ Ὀρχομενοῦ μίγεις ὁ Ζεὺς ὤθησεν αὐτὴν κατὰ γῆς ἥδη κύουσαν, δεδιὼς τὴν τῆς Ἥρας ζηλοτυπίαν, καὶ ἀνεδόθη τῆς γῆς Τιτυός. Διὸ καὶ γηγενὴς καλεῖται. Ἀλλως. Ἐλάρῃ μήτηρ Τιτυοῦ, ὃν τεκοῦσα ἐκ Διὸς, καὶ ἀδυνατοῦσα γεννηῖσαι, διὰ τὸ μέγεθος τοῦ παιδὸς, ἀπώλετο. [Ἡ δὲ γῆ ἄψ καὶ ἐκ δευτέρου ἐλοχεύσατο καὶ ἀνέθρεψεν. Ἔστιν οὖν πρωθύστερον· προηγείται γὰρ τὸ λοχεύειν τοῦ τρέφειν.] Δοκεῖ δὲ ἡ ἱστορία ἀπίθανος εἶναι καὶ ἄπιστος, ὅτι ἐκ δευτέρου ἡ γῆ ἐγέννησε τὸν Τιτυόν. Ἀλλ' ἔροῦμεν, ὅτι οἱ ποιηταὶ τοὺς τερατώδεις κατὰ τὸ σῶμα γῆς εἶναι φασίν. Οὕτω γὰρ καὶ Καλλιμάχος τὰ δεινὰ τῶν θηρίων γῆς εἶναι ἔφη. Ὅτι δὲ μέγας ὁ Τιτυός, καὶ Ὅμηρος φησίν.

— — — ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα^{γ)}).

Φαμέν οὖν, ὅτι ὅτε πρὸς Ἐλάρῃ ἐτέχθη, ἐδόκει αὐτῆς εἶναι, διὰ τὸ βραχὺ τοῦ σώματος· ὥς δὲ αὐξηθεὶς, τερατώδης ἐγένετο, εἶπον καὶ τεχθῆναι αὐτὸν καὶ τετράφθαι πρὸς τῆς γῆς.

Τιτυὸν μέγαν. Τὸ μέγαν θαυμαστικῶς εἰρηται, ὅτι βούπαις ὦν μέγαν ἐτόξευσεν. Καὶ ἦτοι πρὸς τὴν θείαν φύσιν ἀκουστέον, [ὅτι ῥαδίως καὶ τὰ μεγάλα καταγωνίζεται,] ἢ πρὸς τὸ ὕψ'

α) Φύλλα καὶ Ἀρπιννα P. β) Od. XI, 575 s. γ) πλέθρα ἔκειτο P.

ὄψιν εἶναι τὴν ὕβριν τῆς μητροῦς· ὅτι πολλάκις τὰ δεινὰ τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν φύσιν οἶδε βιάζεσθαι. Πρὸς δὲ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ κυρίῳ ὀνόματι ἐχρήσατο, ἀλλὰ τῷ κατὰ φύσιν, μητέρα εἰπὼν, [ἵνα τὸ μέγεθος δείξῃ τῆς λύπης].

V. 763. Ἐν καὶ Φρίξος ἔην Μινυήτος. Ὁ Ἰώλκιος. Τὴν γὰρ Ἰωλκὸν Μινυαί ὥκουν, ὥς φησι Σιμωνίδης ἐν Συμμίκτοις. Δύναται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ Ὁρχομένιος. Πολλοὶ γὰρ φασιν ἐν Ὁρχομενῷ οἰκῆσαι τὸν Ἀθάμαντα.

(Ζητητέον δὲ, τί βούλεται αὐτῷ ταῦτα τὰ ποικίλματα.) Καὶ ἔροῦμεν, ὅτι ὁ ποιητὴς διὰ τῆς γλαμύδος οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν κοσμικὴν τάξιν καὶ τὰς [ἐν κόσμῳ τῶν ἀνθρώπων] πράξεις φησί. Καὶ πρῶτον μὲν διὰ τοῦ κεραυνοῦ καὶ τῶν Κυκλώπων θεὸν τινα καὶ θείαν φύσιν [καὶ κοσμοποιτᾶν] ἀλληγορεῖ· διὸ καὶ φησὶν, ἐπ' ἀφδίτῳ ἤμενοι ἔργῳ. Μεθ' ὃ πόλεις κτιζόμενας διὰ τῆς τοῦ Ἀμφίονος λύρας ἱστορεῖ· ἔπειτα τὰ ἐν πόλεσι πάντα γενόμενα, ἔρωτάς τε καὶ πολέμους. Τοῦτα γὰρ βούλεται αὐτῷ ἡ Ἀφροδίτη ὀπλοφοροῦσα. Ἡ δὲ βία καὶ αἱ μάχαι, διὰ τῆς τῶν Ταφίων ἱστορίας· ἀγῶνάς τε καὶ γάμους διὰ τῶν τοῦ Πέλοπος ἄθλων· ἀσεβείας τε καὶ τιμωρίας πρὸς τῶν κρείττωνων, διὰ τοῦ Τιτυοῦ· ἐπιβουλὰς τε καὶ δόλους, καὶ συμβουλὴν ἀγαθὴν, καὶ σωτηρίαν ἀπροσδόκητον δεικνυσι διὰ τῆς τοῦ Φρίξου ἱστορίας. (Καὶ σχεδὸν πάντα τὰ ἐν ταῖς πόλεσι γινόμενα διὰ τῆς γλαμύδος ποιητικῶς ἔφρασε.) Δῶρον δὲ φησιν εἶναι τὴν γλαμύδα τῆς Ἀθηνᾶς, ἐπεὶ δὴ ὅ,τε κόσμος ὑπὸ τῆς θείας φρονήσεως γέγονε, τῶν τε ἐν αὐτῷ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων πραττομένων οὐδὲν ἄνευ φρονήσεως ὀρθῶς γένοιτ' ἂν.

V. 764. Εἰσαΐων. Ἐφθέγγετο γὰρ ὁ κυρίως πιστούμενος τῷ Φρίξῳ τὴν σωτηρίαν, κατὰ βούλησιν Διός. [Ἐν δὲ τῷ ἔξενέποντι περιδῶν ἡ ἔξ.]

V. 769 sq. Ὁ δὲ Ἀταλάντη. (Ἰάσονος θυγάτηρ,) ἦν ἔγχευε Μειλανίαν. Ἐτέρα γὰρ ἐστὶν ἡ Ἀργεία (ἡ Σχοινέως,) ἦν ἔγχευεν Ἰππομέδων.

Μαίναλος δὲ ὄρος Ἀρκαδίας, (ἐν ᾧ ἡ Ἀταλάντη διῆγεν,) ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Ἀρκάδος, ὥς φησιν Ἑλλάνικος.

Οἱ δὲ Ἀριστάρχειοι δι' ἑτέρου ρ' ἔχουσι τὰς τοιαύτας γραφάς, ὥς Ἡρακλέων φησὶν ἐν τῇ π τῆς Ἰλιάδος·

Τόρθα τότε ἐκ χηλοῖο λαβών.

Πρὸς δὲ παρθένον στελλόμενος, παρθένου δῶρα μεταχειρίζεται.

V. 773. Τὸ δὲ, Δεῖσεν δ' ἀργαλέας ἔριδας, τὰς τῶν μνηστήρων, λέγει, τῆς Ἀταλάντης ἔριδας ἔδεισεν, μὴ εἰς στάσιν αὐτοὺς ἐξάψῃ, καὶ διαφορὰ τις γένηται μεταξὺ, τῶν μὲν μιγῆναι αὐτῇ θελόντων, τῆς δὲ, τὴν παρθενίαν τηρεῖν.

Ὅτι δὲ ἐμίγησαν οἱ Ἀργοναῦται ταῖς Ἀημιναῖς, Ἡρόδωρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Αἰσχύλος δὲ ἐν Τυπινύλῃ^{d)} ἐν ὅπλοις φησὶν αὐτοὺς ἐπελθούσας χειμαζόμενοις τοῖς Ἀργοναύταις, [μὴ ἔαν

d) ἐν τοῖς ὑψίστοις P.

προσχεῖν τῇ νήσῳ,] μέχρις οὗ ὄραον ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀποβάσει °) μιγήσεσθαι αὐταῖς. Σοφοκλῆς δὲ ἐν *Λημνίαις* καὶ μάχην ἰσχυρὰν αὐτὰς συνάψαι φησίν.

V. 775. Καλύβησιν. Ταῖς διὰ τῶν ἱματίων κατεσκευασμέναις, ἃς καλοῦσι παστούς.

Ἦτοι δὲ δι' ἔρωτα, ἢ δι' ἀμνηστίαν εἴργεσθαι φησι [τὰς παρθένους].

Νηγατέαις δὲ, ταῖς νεοκατασκευάστοις f).

V. 777. Κυανέοιο. Νῦν λαμπροῦ.

Διόλου δὲ ἀρμόζουσα καὶ οἰκεία ἢ εἰκῶν. Καὶ γὰρ καὶ αὐτὸν ἔρωσα ἐξεδέχετο παρθένος, (καταλαμπόμενον τῷ κάλλει.)

V. 781. Ἀνὰ στίβον. Ἀνὰ τὴν ὁδόν. Παρὰ τὸ στεῖβω τὸ περιπατῶ.

V. 783. Ἐπεκλονέοντο ε). Οὐ καλῶς τὸ ἐπεκλονέοντο εἴρηκεν ἅμα τῇ χαρᾷ. Κλόνος γὰρ ἡ ταραχή. "Ομηρος h).

Ὡς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες.

V. 785. Ἀπηλεγέως. Ἀντὶ τοῦ συντόμως i), [ἀποφατικῶς]. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου ἀνηλεγέως φησί.

V. 786. Προφανέντι. Περιττὴ ἢ πρὸ πρόθεσις.

Θεράπναι δὲ κατὰ συγκοπὴν τοῦ θεράπαιναι.

V. 787. Σανίδεσσιν. Οὕτω λέγονται τὰ ὑπερμήκη ξύλα καὶ πλατέα, οἷον τανίδες, παρὰ τὴν τάσιν.

(V. 787. Ἐνθα μιν. Ἐν τῇ προεκδόσει.

Ἐνθα μιν Ἰφινόῃ πρὸ δόμον διὰ ποιητοῦ ἐσσυμένως καλῆς διὰ δίφρακος εἶδεν ἄγουσα.)

V. 789. Καλῆς δι' ἀναστάδας. Ἦν ἡμεῖς προπαστάδα λέγομεν. Εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ ἐν αὐτῇ σιτεῖσθαι ἡμᾶς, οἷον εἰ πάσασθαι. Καλῆς δὲ, ἥτοι ὅτι βασιλεια τὰ οἰκήματα, ἢ ὅτι ἐρωτικά. Τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν ἐρωμένων. Ὡς καὶ Ἀνάκρεων ἐπὶ ἐρωμένης φησίν.

V. 794. Ἦσθ' αὐτῶς. Εἰκὴ ἐκαθέζεσθε. Ἦδη δὲ καὶ διὰ τούτου ἐφ' ὃ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἠνίξατο, καὶ τὰ τῆς εὐμενείας οὕτω πορίζεται.

Ἐπ' ἀνδράσιν. Ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἀνδρῶν, "Ομηρος k).

Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε.

Τοῦτο δὲ Ἰώνων ἴδιον.

(Ταῦτα δὲ πλάττεται ἢ Ἐπιπύλῃ, ἀποδημεῖν ἐπὶ Θοράκης τοὺς ἄνδρας.)

V. 796. Ἀρώσι δὲ, ἀροτριῶσιν. Ἀφ' οὗ τὸ διάγουσιν ἀκουστέον.

(Πλάττεται δὲ καὶ ἀφανίζει τὸ ἀληθῶς γεγονὸς, καὶ τὸν φόνον τῶν ἀνδρῶν.)

e) ἀποβάσει corruptum est. In P. sic legitur: ἅμα τε ἀποβῆναι αὐτοὺς τῆς νεῆς καὶ συγγενέσθαι αὐταῖς· καὶ οὕτως ἀποβῆναι ἔῃσαι.

f) νεωστὶ κατασκευασμέναις P.

g) ἐπικλονέοντο P. h) Il. V, 93.

i) συντόμως P. k) Il. II, 816.

V. 800. Ἐπαύλεις ¹⁾). Τὰς ἐπαύλεις, τὰς μάνδρας. Ἡ καταχρηστικῶς, τὰς οἰκίας τῶν Θρακῶν ἐπόρθουν οἱ Ἀἰῶνιοι. [Ἐπορνεύμενους δὲ, ἦτοι ἀπερχομένους τοὺς Ἀημιόους φησίν.]

V. 801. (Αὐτῇσι δ' ἀπείρονα, Θαυμαστικῶς. Οἷον, ληΐδας αὐτὰς καὶ δεσποίνας ἡμῶν ἔφερον ἄγοντες. Ἐν δὲ τῇ προ-
ενδόσει·

Ἐκ νηῶν· ἄμυδις δὲ βόας καὶ μῆλα κόμιζον
αὐτῇσιν κούρησιν, ἀπείρονα ληΐδα δεῦρο.
καὶ τότε ἔπειτ' ἀνὰ δῆμον ἀάατος ἔμπεσε λύσσα,
οὐκ οἶδ' ἢ θεόθεν, ἢ αὐτῶν ἀφροσύνησιν.)

[Ἐκ νηῶν δὲ, ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν νηῶν.]

V. 802. Οὐλομένης. Ἀντὶ τοῦ τῆς δεινῆς, ἢ κατὰ συμβαίνοντος, ὀλέθρου ποιητικῆς. Ὡς τὸ, πολὺδακρυν Ἄρηα, τὸν δακρύων ποιητικόν. [Πορσύνετο δὲ, ἀντὶ τοῦ κατεσκευάζετο.]

[V. 803. Ουμοφθόρον δὲ ἄτην τὸν ἔρωτά φησι.]

V. 805. Ἡ ματίη. Τῇ ἑαυτῶν ματαιότητι καὶ μωρίᾳ καὶ φρενοβλαβείᾳ νικηθέντες. [Τὸ δὲ ἐπεσσεύοντο ἀντὶ τοῦ ἐδίωκον.]

(V. 807. Εἴ κέ ποτ' αὖτις. Περιττὸς δ' κε σύνδεσμος. Ὅ γὰρ λόγος, πολὺν χρόνον ὑπεμείναμεν, εἴποτε μεταμεληθῶσιν. Ἴνα δὲ μὴ ὥσπερ ζήλοτυπίαν καὶ ἀκρασίαν κατηγορήσῃ τῶν γυναικῶν, ἐπιπολὺ αὐτὰς φησὶν ἐνηνοχέειν τὸ πάθος.)

[V. 810. Σκοτίαν δὲ γενέθλην τὴν ἀπὸ τῶν παλλακῶν.]

(V. 811 sq. Χῆραί τ' ἐπὶ τῇσιν. Ἴνα μὴ τῶν παρθένων ἀσέλγειαν κατηγορή, εἶπεν, ἐπὶ τούτων, φησὶν, ἐδυσφόρουν, διὰ τὰς χηρενούσας μητέρας, καὶ ἐφρόντιζον. Κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ ἀλάληντο. Καὶ πρὸς ἕτερον, ὅτι οὐδεμία ἡμῶν πρὸς γάμον ἤρχετο· εἴχομεν γὰρ τὴν τῶν μητέρων χρεΐαν καὶ ὕβριν διδάσκαλον τῶν ἡμῶν ἔσομένων.)

V. 813. Οὐδὲ πατήρ. Πρὸς πλείονα οἶκτον καὶ ἔμφρασιν διόλου τοῖς φυσικοῖς ὀνόμασι χρῆται.

[V. 816. Λῶβην δὲ τὴν κακὴν ὕβριν.]

V. 820. Ὑπέρβιον. Μέγα καὶ θαυμαστόν. (Οἶδε γὰρ αὐτὸ δεινὸν καὶ ἄπιστον, εἰ γυναῖκες ἀνδρῶν ἐκράτησαν. Διὸ καὶ τὴν τοῦ δαιμονίου σύνταξιν εἴληφεν.)

(V. 823. Αὐταῖς ληϊάδεσσιν. Λεῖπει ἢ σὺν πρόθεσις, ἢ ἢ, σὺν αὐταῖς ταῖς γυναιξί.)

V. 824. Θεσσαμένοι. Ἐξ αἰτήσεως ἀναλαβόντες, αἰτήσαντες. (Θέσθαι ^m) γὰρ τὸ αἰτῆσαι καὶ ἱκετεῦσαι. Καὶ Ἡσίοδος· Θεσσαμένος γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλίμοιο.

Καὶ Ἀρχιλόχῳ ⁿ).

Πολλὰ δ' εὐπλοκάμου πολιῆς ἄλῳς ἐν πελάγεσσι
θεσσαμένοι γλυκερὸν νόστον.

1) ἐναύλους P. m) θέσσασθαι legendum putat Schaefer. n) Ἀντίλοχος P.

(Δαιμονίως δὲ καὶ τοῦτο πλάττεται. Ἦν γὰρ εὐθέως ζητῆσαι, εἰ οἱ ἄνδρες ἀπέβησαν, κἄν ἢ βραχυτέρα τῶν ἀρσένων τοῦ ἡλικία.)

V. 826. Χιονώδεα. Οἱ μὲν, ὅτι λευκόγεως ἡ Θοράκη· οἱ δὲ, τὴν συνεχῶς χιονιζομένην, παρὰ τὸ δυσχείμερον εἶναι. Ὁ καὶ βέλτιον. Ψυχρὰ γὰρ ἐστὶν ἡ χώρα. Διὸ κἀκείθεν τοὺς ἀνέμους πνεῖν ἐμυθεύσαντο. Διονυσοφάνης^{ο)} δὲ βόθρον φησὶν εἶναι ἐν τῇ Θοράκῃ, ἐξ οὗ φυσήματα ἀνέμων γίνεσθαι, καὶ μεμυθευθῆναι οὕτω Θοράκην ἀνέμων οἰκητήριον.

[V. 829. Γέρας δὲ τὴν βασιλείαν φησίν.]

V. 831. Αἰγαίη. Τὸ Αἰγαῖον πέλαγος φησίν. Ἐκλήθη δὲ ἀπὸ νήσου Αἰγῶν καλουμένης. Ὅμηρος^{ρ)}.

Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλικὴν τε καὶ Αἰγὰς [δῶρ' ἀνάγουσι].

Αὕτη γὰρ ἱερὰ Ποσειδῶνος, ἐν ᾗ μηδὲνα κοιμᾶσθαι λόγος, διὰ τὰ φαντάσματα τοῦ θεοῦ, (ὥς φησι Νικοκράτης.) Οἱ δὲ ἀπὸ Ποσειδῶνος ὀνομασθῆναι φασὶ τὸ πέλαγος. Αἰγαῖος γὰρ οὗτος ὁ θεὸς προσαγορεύεται, ὥς φησι Φερεκύδης. Νικοκράτης δὲ φησιν, ὅτι ἀπὸ Αἰγέως κατακορμνίσαντος ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὴν θάλασσαν. Οὐκ εὖ. Πολὺ γὰρ ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης (παραπλέοντι).

V. 834. Ἀμαλδύνουσα. Ἀφανίζουσα, καὶ τῷ πλάσματι κρύπτουσα.

(Ἀντεγκληματικῶς πανταχόθεν μετάγει τὴν αἰτίαν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας). Οὐ γὰρ λέγει, ὅτι ἐφόνευσαν αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἄρῃνας παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας, ἀλλ' ὅτι σὺν ταῖς γυναῖξιν ταῖς Θοράσαις καὶ τοῖς ἄρῃσι παισὶν ἀπῆλθον εἰς Θοράκην, κἀκεῖ διάγουσιν, Οὕτω γὰρ ἐκ τῶν ἐνόντων ἀπέλυσεν αὐτὰς μέμφεως. Καὶ ὅλος δὲ ὁ λόγος τῆς Ὑπιπύλης πολλὴν περιέχει δεινότητα. Ἀντεγκληματικὴν ποιοῦσα τὴν στάσιν, αὖξει τὸ ἐκείνων ἔγκλημα διὰ πολλῶν, δεικνύσα πολλῷ μείζον ἀμαρτήμα τοῦ τῶν γυναικῶν. Πολὺν τε γὰρ φησι χρόνον ὑπομεμενηκέναι τὰς γυναῖκας τὴν ὕβριν. Ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ τὰς μὲν κορυθίδας μισεῖσθαι καὶ τῆς οἰκίας ἐκβαλεῖν, ταῖς δὲ δορυκτῆτοις συγγενέσθαι, πάνν τὸ ἔγκλημα τῶν ἀνδρῶν αὐξάνει. Αὖξισις δὲ μεγάλη καὶ τὸ τοὺς μὲν γνησίους παῖδας ἀτιμάζεσθαι, τοὺς δὲ νόθους θάλλειν. Ὀνειδος δὲ μέγα, καὶ τὸ τὰς κόρας τὰς γνησίας καὶ τὰς χρηρεούσας γυναῖκας· ἴσως δὲ καὶ πάσας νῦν χήρας καλεῖ, διὰ τὸ ἐστερεῖσθαι τῶν οἰκείων ἀνδρῶν· ταύτας οὖν πάσας πλανᾶσθαι περὶ τὴν πόλιν ἀτημελήτως^{q)}, καθάπερ προσηλύτους. Παροξυντικὸν δὲ τὸ τὸν πατέρα μὴ φροντίζειν τῆς οἰκίας θυγατρὸς, εἰ καὶ τυπτομένην ἴδοι ὑπὸ τῆς μητρονίας, μηδὲ τοὺς παῖδας ἀμύνειν τῇ μητρὶ, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς ἀλλήλων φροντίζειν. Μάλιστα δὲ διεγείρει εἰς ὀργὴν καὶ τὸ τὰς μὲν γυναῖκας τὰς ἀστυκάς, καὶ κόρας καὶ παῖδας ἐν ἀπάσαις ταῖς πολιτικαῖς κοινωνίαις καθάπερ μετοίκους διατρίβειν καὶ προσηλύτους· τὰς δὲ δορυκτῆτους τούτων ἀπάντων ἀφθόνως μετέχει. Ἰκανὴ δὲ ἀπολογία ὑπὲρ τῶν γυναικῶν, καὶ τὸ μὴ εὐθύς ἐκδιῶξαι ἐκ τῆς νήσου τοὺς ἄνδρας, ἀλλ'

ο) Νικοφάνης P. ρ) II, VIII, 203. q) ἀτημελήτους corrigit Schaefer.

αἴρεσιν δοῦναι, ἢ τὰ καθήκοντα σώζειν πρὸς τὰς γυναῖκας, ἢ ἄλλο-
σέ ποι ἀπελθόντας μετὰ τῶν δορυκτῆτων διάγειν. Ὅλως γὰρ τὸ ἐν-
διάσκευον καὶ διατυπωτικὸν ὁ λόγος ἔχει, δι' οὗ περιπαθῇ τὸν ἀκρο-
ατὴν ἐργάζεται, συμπάσχοντα ταῖς γυναῖξι δυστυχούσαις. Οὕτω δὲ
ἀντεγκληματικὴν ποιήσασα τὴν στάσιν, καὶ εἰς μεταστατικὴν περὶ
ποῦ τὰ μέσα ἀνήνεγκεν, εἰποῦσα παρὰ τοῦ τῶν θεῶν θάρσος λα-
βούσας σφᾶς ἀποπέμψαι τοὺς ἄνδρας. Οὕτω γὰρ οὐ μόνον δικαία,
ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖα γίνεται ἡ ἐκβολή. Τὰ ὑπὸ θεοῦ κριθέντα ἀναγ-
καῖα. Καὶ τὸ προοίμιον δὲ οὐ μόνον θαρσάλευτέρους τοὺς Ἀργο-
ναύτας ποιεῖ, λέγον ὅτι ἀποδημοῦσι τῆς πόλεως οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ
μέμψως τὰς γυναῖκας ἀπολύει. Μονονοῦχι γὰρ λέγει, ὅτι οὐκ
ἀπεκτείναμεν ἐκείνους, ὥς ἡ φήμη κρατεῖ, ἀλλ' ἀποδημοῦσιν εἰς
Θοράκην. Ὁ δὲ ἐπίλογος πάντῃ ἐπισπᾶται τὸν Ἰάσονα. Οὐ γὰρ
μόνον τὸ ἡδὺ προβάλλεται, ὅπερ ἦν τὸ συγγενέσθαι αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ
τὸ εὐπρεπὲς καὶ χρήσιμον. Τὴν γὰρ βασιλείαν τοῦ Θόαντος ἐπαγ-
γέλλεται.

Τὸ δὲ ἴσκειν, ἐνταῦθα μὲν ἀντὶ τοῦ ἔλεγε· παρὰ δὲ Ὀμήρῳ,
ἀντὶ τοῦ ὁμοίου.

V. 836 sq. Μάλα κεν. (Ὁ νοῦς, λίαν ἡμῖν ἐστιν ἀρεστὸν
τυχεῖν ὧν ἔχομεν χρεῖαν· σὺ δὲ ὁμοίως δίδως.) Νῦν γὰρ τὸ ὁπά-
ξεις κείται ἀντὶ τοῦ δίδως. [Θυμῆδης χρησιμοσύνη, ἢ τὸν
θυμὸν εὐφραίνουσα χρεῖα.]

V. 838. Ὑπότροπος. Ἀπελθὼν πρὸς τὰς ναῦς, πάλιν
ἦξεν πρὸς τὴν πόλιν.

[V. 841. Τὸ δὲ χάζομαι τὸ παραχωρῶ σημαίνει· Ἰν' ἢ,
ἔγωγε μὲν οὐ παραχωρῶ ἢ σοὶ ἢ ἄλλῳ ὁτῶσιν τῆς ἀρχῆς, ἀθερίζων
καὶ καταφρονῶν τῆς τοιαύτης ἀρχῆς, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐπικειμένους
μοι ἄθλους.]

V. 842. Χειρὸς θίγει. Ἦδη σύμβολον αὐτῇ τῆς ἐταιρείας
διὰ τῆς ἐφάψεως δίδωσιν.

V. 847. Μῦθον ὅτ' ἦδη. Μετέπειτα δὲ αἱ θεραπαινίδες
ἦλθον βαστάζουσαι ξένια, (ὅτε ἦδη ὁ Ἰάσων πάντα τὰ παρὰ τῆς
Τυπύλλης ῥηθέντα τοῖς ἐαυτοῦ ἐταίροις συνετέλεσε λέγων.)

[V. 849. Τὸ δὲ σφέα ἔοικεν ἀπὸ τοῦ σφά γεγονέναι κατὰ
ἐπένθεσιν τοῦ εἶ. Καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ σφέτερα. Ὁ γὰρ ὁ σφός, ἢ
σφή, τὸ σφόν ἀντὶ τοῦ ὁ σφέτερος, ἢ σφετέρα, τὸ σφέτερον λαμβά-
νεται. Τοῦ δὲ σφόν οὐδετέρου εὐθεῖα πληθυντικὴ τὰ σφά καὶ
σφέα.]

[V. 850. Ἡ δὲ Ἀφροδίτη συγγνώμων γίνεται ταῖς Ἀηνίαις
διὰ τὸν Ἡφαιστον, ὅτι ἡ μὲν Ἀἴμιος Ἡφαιστοῦ ἱερὰ, ἡ δὲ Ἀφρο-
δίτη ὁμευνέτις τῷ Ἡφαιστῷ.]

V. 851. Ἡφαιστοιο χάριν. Ἱερὰ γὰρ Ἡφαιστοῦ ἡ Ἀἴ-
μιος.

Τὸ δὲ πολυμήτιος, παρὰ τὸ [Ὀμηρικόν]

εἰδυῖναι προπίδεσσι.

[V. 854. Ἐν δὲ τῷ ὅπῃ καὶ ἔκκυρσαν περισσὸς ὁ καί. Τὸ
δὲ ἔκκυρσαν ἀντὶ τοῦ ἔτυχον.]

(V. 855. Ἡρακλῆος ἀνευθεν. Τοῦτο ἕνεκα τῆς οἰκονομίας φησὶν ὁ ποιητής. Πάντων γὰρ ταῖς ἡδοναῖς νικωμένων, μόνος οὗτος πρὸς τὸν ἄθλον αὐτοὺς προτρέπεται, καὶ πρὸς τὴν κρατερὰν καὶ σώφρονα φύσιν τοῦ ἥρωος.)

V. 859. Ἡρῆς υἱά. Ἡσιόδῳ ἐπηκολούθησεν, ἐξ Ἡρας μόνης τὸν Ἡφαιστον λέγοντι γεγενῆσθαι.

Ἡρῇ δ' Ἡφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότῃ μιγεῖσα γείνατο.

Ὅμηρος δὲ Διὸς καὶ Ἡρας φησὶν αὐτόν.

(V. 859 sq. Καὶ αὐτὴν Κύπριν. Διότι τὰ παρόντα, ἔρωτικά, καὶ ὅτι τοῦ θεοῦ γαμετὴ αὕτη, οὐ ἱερὰ ἢ Ἀθήνους.)

[V. 861. Ἀμβολίῃ δὲ ἢ ὑπέρθεσις.]

V. 862. Ἀνελίνυον ῥ). Ἀντὶ τοῦ ἥρουν. (Καὶ τὰ ἄλλα να τὰ θρηνητικά ἐντεῦθεν γεγένηται, παρὰ τὸ ἀνήνυκτα τινὰ εἶναι. Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν ῥ).

Οὐ γὰρ τις προῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.)

V. 865. (Δαιμόνιοι. Οἰκεῖοι τῷ ἀξιώματι τοῦ ἥρωος οἱ λόγοι. Τεχνικῶς δὲ καὶ συνετῶς οὐχ ἓνα τινὰ λαιδορεῖ, ἀλλὰ πάντας. Καὶ οὐ πρῶτον τὴν ἀκρασίαν αὐτοῖς ὀνειδίζει, πρὶν τὰ συμφέροντα δηλώσῃ. Παρὰ δὲ τοῖς φυσικοῖς ὁ Ἡρακλῆς σύνεσις καὶ ἀλκὴ λαμβάνεται. Ὡστε δηλοῦν τὸν λόγον, ἐνδόντας ἡδονῇ τοὺς ἥρωας, τῷ λόγῳ ἀναλαβεῖν ἑαυτούς. Ὁ δὲ νοῦς, ὃ μακάριοι, ἐξεργόμεθα τοῦ ἡμῶν αἵματος τῆς πατρίδος; ἢ γάμων ἐνδεεῖς ὄντες ἐνταῦθα ἤκομεν, μεμφάμενοι τὰς ἑαυτῶν πολίτιδας; καὶ Ἀἴνυον κατοικήσοντες, τοῖς κλήροις διελόμενοι; ἢ οὕτως, ὃ μακάριοι, ἐμφύλιον φόνον δράσαντες ἐξεργόμεθα τῆς πατρίδος; ἐπειδὴ οἱ τοιοῦτοι ἐκ τῆς πατρίδος φυγῇ ἐνιαυσιαία ἐξημιούντο.)

V. 867. (Ὀνοσάμενοι πολίτιδας. Κυρίως τὸ πολίτιδας γυναῖκας ἔταξεν, οἷον, τὰς Ἑλληνίδας γυναῖκας ἀπαρησάμενοι, συμβιοῦν βαρβάρους ἤλθομεν; Καὶ οὐ φησὶ, τὸ κάλλος αὐτῶν ἀποφυγόντες. Τάχα γὰρ ἀληθῶς ἐν τῇ Ἀθήνῃ εὐπρεπεστέρας εἶναι γυναῖκας συνέβαινεν.)

[V. 868. Τὸ δὲ ἄροσιν Ἀἴνυοιο ταμέσθαι ἀντὶ τοῦ κληρούχους τῆς Ἀἴνυου γενέσθαι κεῖται.]

(V. 869. Εὐκλειεῖς. Ἐνδοξοί. Καὶ διὰ τούτου δὲ ἐνυβρίζει. Οἶδε γὰρ ἕκαστον αὐτῶν πρὸς τὸν πλοῦν ἐλθόντα εἰς εὐδοξίαν. Ταύτην δὲ ἂν ἀπώλεσαν, εἰ ἐπιπολὺ διέτριψαν.)

(V. 870. Ἐπὶ δηρὸν ἐελμένοι. Καὶ τοῦτο συνετῶς καὶ τεχνικῶς τὸν χρόνον αἰτιάται. Τὸ μὲν γὰρ ὀλίγον ἀμελεῖσαι τοῦ πόνου, συγγνώμης ἂν εἴῃ· τὸ δὲ ἐπιπολὺ, ἀνυπόστατον ἦν παντὶ ἀνδρὶ. Καὶ ἔσπασεν αὐτὸ παρὰ τὸ ῥ),

Πάντων μὲν κόρος ἐστίν.)

(V. 872. Ἰομεν αὐτίς ἕκαστοι ἐπὶ σφέα. Οὐχ ὕγιως τὸ σφέα κεῖται. Ἰσοδυναμεῖ γὰρ τῷ σφὰ ἐπὶ τρίτον προσώπῳ τασδόμενον. Ἐδει οὖν εἰπεῖν, Ἰομεν αὐτίς ἕκαστοι ἐφ' ἡμέτερα.

ῥ) ἐλίνυον P. s) II. XXIV, 524. t) II. XIII, 636.

Ἔστι γὰρ συζυγία τῶν προσώπων αὕτη, ἡμέτερα, ὑμέτερα, σφέτερα. τοῦ δὲ σφὰ, ἀμά, ὑμά.)

V. 874. Ἐσανδρώση. Ἀνδρῶν πληρώση, εἰρωνικῶς. [Ὁ δὲ τοῦ Ἡρακλέους λόγος ἐπιτιμητικός ἐστι μάλιστα, καὶ τῷ Ἡρακλέους προσώπῳ οἰκειότατος. Ἐχει γὰρ καὶ οὗτος κατὰ τὸν ἐν Θουκυδίδῃ Περικλέα ἐπ' ἀξιώματι καὶ πρὸς ὀργήν τι εἰπεῖν. Ἀμέλει πρῶτον ἅπαντας συνημμένως ἐπιτιμᾷ, εἴτα ἰδίᾳ τὸν Ἰάσονα· οὗτω γὰρ φορητοτέρα γίνεται ἡ ἐπιτίμησις.]

V. 879. Λείρια. Καθόλου τὰ ἄνθη λείρια λέγεται. Ἔστι δὲ κυρίως ἄνθος λεγόμενον λείριον· ὃ φησιν ὁ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν τὸν νάρκισσον εἶναι. Οἱ δὲ, τὸ κρίνον.

V. 880. Σιμβληῖδος. Σίμβλους καλοῦσι τὰ ἄγγεῖα, ἐν οἷς κηροποιοῦσιν αἱ μέλισσαι. Σιμβληῖδος οὖν πέτρας, ἐν ἣ μελιτουργοῦσιν ἐν τοῖς ὄρεσιν, οἰοῦναι σίμβλων τάξιν ἐχούσης.

V. 881. Ἄλλοτέ τ' ἄλλον υ). Παρὰ τὸ Ἰσοκράτους. Ὡσπερ γὰρ τὴν μέλισσαν ὁρῶμεν ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλαστήματα καθιζάνουσαν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγουσαν, οὕτω δὴ καὶ τῆς παιδείας.

V. 882. Ὡς ἄρα ταί γε. Αἱ Ἀθηνιάδες γυναῖκες.

(Ἡ δὲ παραβολὴ οὐχ ὕγιως, οὐδὲ εἰς πάντα ἀρμόζεται. Ἔστω γὰρ μέλισσαις εἰκασθαι τὰς γυναῖκας, ἄνθεσι δὲ τοὺς ἥρωας, σίμβλῳ δὲ κοίλῳ τὴν πόλιν· τὰ δὲ ἐπίλοιπα πῶς ἂν οὐκ εἴη ἀνάρμοστα; δι' ὧν φησὶ, χαίρει καὶ ἀγάλλεται ὁ λειμών· καίτοι λυπεῖται ἡ πόλις, δι' ὧν φησὶ κινυρόμεναι. Καὶ πάλιν ἀνάρμοστον τὸ, γλυκὺν ἄλλοτέ τ' ἄλλον καρπὸν ἀμέργουσιν. Οὐ γὰρ δὴ τὸν ἀρειότερον τῶν ἡρώων ἑκάστη ἔσπευδεν ἀπολαμβάνειν. Ταῦτα δὲ παρὰ τὴν πρώτην μίξιν καὶ σύνοδον ἡρμόζετο. Ἄλλως.) Πρὸς τοὺς ἐπιλαμβανομένους τῆς παραβολῆς, ὅτι οὐ πάντα τὰ λεγόμενα ἀρμόττει τοῖς προκειμένοις, ῥητέον, ὅτι τὰ μὲν τῆς παραβολῆς πρὸς σαφήνειαν τοῦ γενομένου λαμβάνεται, τὰ δὲ πρὸς κάλλος μόνον καὶ ἐκφρασίην συντελεῖ.

V. 883. Ἐνδυκέως. Ἐπιμελῶς, σπουδαίως.

Τὸ δὲ κινυρόμεναι, οὐκ εὖ. Σημαίνει γὰρ τὸ θρηνηδοῦσαι, κλαίουσαι, καὶ ἔδει δακρυόεσσαι.

V. 885. Εὐχόμεναι. Ὅτι διὰ τὸ ἀσθενὲς ἡ γυναικεῖα φύσις πάντοτε ἐπὶ τὸ εὐχεσθαι τρέπεται, δήλον ἐκ τῶν πρώτων, δι' ὧν φησὶν·

— — αἱ δὲ γυναῖκες

πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ἄειρον.

V. 888. Νείσοο υ). [Νείσομαι τὸ πορεύομαι σημαίνει.] (Ἄγαν ἐρωτικὴ προσφώνησις καὶ ἡ εὐχή. Πρῶτον γὰρ αὐτῷ κατεύχεται, ἔπειτα, ἐπεὶ οἶδε καὶ τὴν πᾶσαν σπουδὴν καὶ τὸ φίλτρον τῷ Ἰάσονι οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν τῶν ἐταίρων σωτηρίαν, καὶ ταύτην αὐτῷ κατεύχεται· οὐ τοσοῦτον ἐκείνοις χαρίζομένη, ὅσον Ἰάσονι.)

υ) ἄλλοτε ἄλλον P. υ) Νείσαιο P.

V. 893. (Ῥηϊδίως δ' ἄν' ἐοῖ. Βούλεται λέγειν, ῥαδίως δ' ἄν' αὐτῷ καὶ πολὺν ἀθροίσαι λαόν. Οὐκ εὖ δὲ ἔθηκεν τὸ ἐοῖ. Ἔστι γὰρ τρίτου προσώπου δηλωτικόν, ὡς παρ' Ὀμήρῳ.

Ὅτρηρους θεράποντας ἐπισπένθαι ἐοῖ αὐτῷ.)

[Τὸ δὲ τοῖ ἀντὶ τοῦ αὐτῷ, πρωτότυπος ἀντὶ συνθέτου μετωνυμίας.]

V. 894. Μενοινίην. Ἀντὶ τοῦ γνῶμην καὶ διάνοιαν, ἣ μέριμναν.

V. 895. Προτιόσσομαι. Προορῶμαι.

V. 897. Ἐξανύσαιμι. Τελέσαιμι.

(Λίπε δ' ἡμῖν ἔπος. Ὁ νοῦς ἐστι τοιοῦτος, εἰπὲ δὴ μοι συμβουλήν τινα, ἐὰν γένηται με τεκεῖν, ὥστε τῷ γεννωμένῳ ὑποθέσθαι τινά. Ἐλλείπει γὰρ εἰς τὸν πλήρη λόγον.) [Ἡ δὲ εὐχὴ πάννυ περιπαθῆς καὶ ἔρωτικῇ.]

V. 899. Ἀγαιόμενος. Θαυμάζων τῆς διαθέσεως καὶ τοῦ ἔρωτος.

(V. 901. Ἐμέθεν περὶ θυμὸν ἀρείω. Ὁ νοῦς, σὺ δὲ κρείττονα περὶ ἐμοῦ ψυχὴν καὶ ὑπόνοιαν ἔχε, τὰ περὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν σκεπτομένη. Οὐ γὰρ εὐτελεῖς ἐσμέν, ὡς τὴν ἰδίαν καταλείψαντες, εἰς ἑτέραν μετοικεῖν.

V. 902. Περίοιο ἔκητι. Τοῦτ' ἔστιν, ἔνεκα Πελίου ἔστι μοι οἰκεῖν. [Οἰκεῖος δὲ ὁ τρόπος τῆς τοιαύτης φράσεως καὶ λογογράφους. Σοῦ γὰρ, φημὲν, ἔνεκεν ζῶ, ἀντὶ τοῦ, ὅσον τὸ ἐπὶ σοί.]

V. 904. Ἑλλάδα γαῖαν. Νῦν τὴν Θεσσαλίαν. Ὅμηρος δὲ μίαν Θεσσαλίας πόλιν οἶδε τὴν Ἑλλάδα.

V. 905. Σὺ δ' ἄρ' εἰσενά. Τοῦτο ὡς ἐν θαυμασμῷ, εἰ ἄρα ἐν γυναικῶν πόλει κἄν ἐξ ἐπιγονῆς ἔσται ποτὲ ἄρ' ὅν τις.

V. 906. Πελασγίδος δὲ, τῆς Θετταλικῆς, ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων Πελασγῶν.

V. 907. Δύης ἄκος. Τῆς τάλαιπωρίας οἷον παραμύθιον καὶ ἱάμα. Ὅθεν καὶ ἐνδυκῆς, περιτεύοντος τοῦ κ, ὡς φησι Τρύφων. Ἔστι γὰρ ἐνδυκῆς τὸ μετὰ πολλῆς κακοπαθείας γενόμενον προσηκὲς καὶ ἡδύ. Καὶ ἐνδυκῆς ἐξ αὐτοῦ.

V. 909. (Ἐφέστιοι. Ἐποικοι. Λακεδαιμόνιοι γὰρ τὴν οἰκίαν ἐστίαν φασίν.) [Τοῦ δὲ ἱν' ἀνδιχα καὶ τῶν ἐξῆς οὕτως ἀκούειν δεῖ· ἱν' ἀνδιχα καὶ χωρὶς ἐμοῦ τοῦ βασιλέως οἱ οἰκειακοὶ, τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἐφέστιοι, πορσύνωνται ἐν τοῖς σφοῖς δώμασιν, ἡγουν ἐν ταῖς σφετέραις οἰκίαις. Τὸ δὲ ὅλον, ἵνα χωρὶς ἐμοῦ ἔχωσιν εἰδέναι πράττειν τὰ κατὰ αὐτούς.]

V. 910. Παροίτατος ^ω). Ἀντὶ τοῦ πρότερος. Ἐσχημάτισται δὲ ἀπὸ τοῦ πάρος. Καὶ Ὅμηρος ^κ).

Ἄλλοι μοι δοκεῖσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι.

Ὡς δὲ καὶ ἄλλοι. Διὰ τούτου τῶν ἡρώων ὑπεραπολογεῖται, ὅτι καὶ τῆς πρὸς τὰς Αἰμυριάδας συνόδου προαρξαμένου τοῦ

ω) παροίτερος P. κ) II. XXIII, 459.

ἀρχηγού, καὶ οὗτοι συνετίθεντο· καὶ νῦν δὲ πάλιν ἐκείνου τοῦ πλοῦ ἀρχομένου, καὶ οὗτοι εἶποντο.

[V. 912. Τὸ δὲ ἐν σχερῶ ἐφεξῆς σημαίνει καὶ κατὰ τάξιν.]

V. 913. Ἀλιμυρῆος. Τῆς ὑπὸ θαλάσσης περιόρθεομένης. Ἀλιμυρῆεντες δὲ ποταμοί, οἱ εἰς τὴν θάλασσαν βάλλοντες γ).

V. 916. Νῆσον ἐς Ἠλέκτρος. Τὴν Σαμοθράκην λέγει. Ἐκεῖ γὰρ ὦκει Ἠλέκτρα ἢ Ἀτλαντος, καὶ ὠνομάζετο ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Στρατηγίς· ἣν φησιν Ἑλλάνικος Ἠλεκτροῶνην καλεῖσθαι. Ἐγέννησε δὲ [ἐκ Διός] τρεῖς παῖδας, Δάρδανον, τὸν ἐς Τροίαν κατοικήσαντα, ὃν καὶ Πολυάρχη φασὶ λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, καὶ Ἡτίωνα, ὃν Ἰασίωνα ὀνομάζουσι ζ). καὶ φασὶ κεραυνωθῆναι αὐτὸν ὑβρίζοντα ἄγαλμα τῆς Δήμητρος. Τρίτην δὲ ἔσχεν Ἀρμονίαν, ἣν ἡγάγετο Κάδμος. Καὶ ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἠλεκτρίδας πύλας τῆς Θήβης ὀνομάσαι ἱστορεῖ Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν, καὶ Ἰδομενεὺς ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν.

V. 917. Ἀρρήκτους ἀγανῆσι. Τὰς τελετὰς λέγει τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένας· ὥς εἴ τις μνηθεῖη, ἐν τοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι διασώζεται. Καὶ Ὀδυσσεύς δὲ φασὶ μεμνημένον ἐν Σαμοθράκῃ, χρήσασθαι τῷ κρηδέμνῳ ἀντὶ ταινίας, [καὶ σωθῆναι ἐκ τοῦ θαλασσίου κλύδωνος, θέμενον ὑπὸ τὴν κοιλίαν τὸ κρηδέμνον]. Περὶ γὰρ τὴν κοιλίαν οἱ μεμνημένοι ταινίας ἅπτουσι πορφυρᾶς. [Οὐ μόνον δ' ἐν τοῖς κατὰ θάλατταν κινδύνοις οἱ μνηθέντες διασώζονται, ἀλλὰ καὶ τύχοι ἂν παντὸς, οὗ ἂν τυχεῖν εὖξαιτο ὁ μνηθεὶς.] Καὶ Ἀγαμέμνονα δὲ φασὶ μεμνημένον, ἐν ταραχῇ ὄντα πολλῇ κατὰ Τροίαν, δι' ἀκαταστασίαν τῶν Ἑλλήνων, παῦσαι τὴν στάσιν, πορφυρίδα ἔχοντα. Μυοῦνται δὲ ἐν τῇ Σαμοθράκῃ τοῖς Καβείροις, ὧν Μνασίας φησὶ καὶ τὰ ὀνόματα. Τέσσαρες δ' εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν· Ἀξίερος, Ἀξιόκερσα, Ἀξιόκερσος. Ἀξίερος μὲν οὖν ἐστὶν ἡ Δημήτηρ· Ἀξιόκερσα δὲ, ἡ Περσεφόνη· Ἀξιόκερσος δὲ, ὁ ἄδης. Ὁ δὲ προστιθέμενος τέταρτος, Κάσμιλος, ὁ Ἐρμῆς ἐστίν, ὡς ἱστορεῖ Διονυσόδωρος. Ἀθηναίων δὲ φησιν α), ὅτι Διὸς καὶ Ἠλέκτρας ἐγένετο Ἰασίων καὶ Δάρδανος. Καβείροι δὲ δοκοῦσι προσηγορεῦσθαι ἀπὸ Καβείρων τῶν κατὰ Φρυγίαν ὄρων, ἐπεὶ ἐντεῦθεν [εἰς Σαμοθράκην] μετηνέχθησαν. Οἱ δὲ δύο εἶναι τοὺς Καβείρους φασὶ πρότερον· πρεσβύτερον μὲν, Δία· νεώτερον δὲ, Διόνυσον. Ἡ δὲ Σαμοθράκη ἐκαλεῖτο πρότερον Λευκοσία, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Σαμοθράκης πολιτείᾳ. Ὑστερον δὲ ἀπὸ Σάου τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ῥήνης παιδὸς Σάμος προσωνομάσθη, κατὰ παρένθεσιν τοῦ μ. Θράκων δὲ οἰκισάντων αὐτήν, ἐκλήθη Σαμοθράκη.

[Ἀγανὰς δὲ φησιν αὐτὰς τὰς τελεσφορίας, δηλονότι θείας καὶ δόσις μυσταγωγίας. Τὸ γὰρ ἀγανὸν τὸ ὅσιον ἐνταῦθα σημαίνει. Θέμιστας δὲ φησὶ τὰ μυστήρια.]

V. 918. Σωότεροι. Ἀκινδυνότεροι. Λέγονται γὰρ οἱ αὐτό-

γ) ἐκβάλλοντες P. ζ) ὃν καὶ Διὸς καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ἀτλαντος, Ἡσίωνα ἐκάλουν P. α) δύο εἶναι Δάρδανον καὶ Ἰάσωνα. P. τοὺς Καβείρους, γεγονότας υἱοὺς

Θι μνηθέντες ἐπακούεσθαι εἰς ὃ ἂν εὔξωνται, ὥς Ἀριστοφάνης φησίν·

Ἄλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνῃ ^{b)}
μεμνημένος, νῦν (ἐστίν) εὔξασθαι καλόν.

Δοκοῦσι γὰρ μᾶλλον σάξεσθαι οἱ τὰ μυστήρια εἰδότες.

V. 919. Τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω. Τὸ μὲν προτέρω
ἐστὶ σημαντικὸν τοῦ εἰς τοῦμπροσθεν (ὥς καὶ παρ' Ὀμήρῳ ^{c)}),

Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον)

κεῖται δὲ νῦν καταχρηστικῶς ἐπὶ τοῦ λόγου. Ὁ γὰρ νοῦς, Τοιού-
των δὲ οὐκ ἂν ἔτι πλέον τι εἴποιμι· ἀλλὰ χαίροι μὲν ἡ νῆσος, χαί-
ροιεν δὲ καὶ οἱ δαίμονες, ὧν ἐστὶ τὰ μυστήρια· οὐ γὰρ καθήκον
ἡμῖν ἐστὶν αὐτὰ λέγειν.

V. 920. Ὅργια. Τὰ μυστήρια. Παρὰ τὸ εἶργειν τοὺς ἀμν-
ήτους αὐτῶν. Ἡ τὰ ἐν ὀργάσι γινόμενα. Ὅργαδες δὲ, οἱ σύμφυ-
τοι τόποι καὶ ὕγροι.

V. 922. Μέλανος. Μέλας πόντος [, κόλπος τις τῆς θα-
λάσσης] οὕτω λεγόμενος, ὥς ἱστορεῖ Εὐδόξος ἐν ὃ τῆς Περιόδου ^{d)}.
Ὅπισθεν δὲ αὐτοῦ εἶναι τὴν Σαρπηδονίαν πέτραν φασίν. Ὅτι δὲ
οὕτω λέγεται, καὶ Ὅμηρος ^{e)}.

— — ἐνθορε Μείλανι ^{f)} πόντῳ.

Ὀνομάσθη δὲ ἀπὸ Μέλανος τοῦ Φοῖβου υἱοῦ ἐμπεσόντος, ἢ ἀπὸ
ποταμοῦ Μέλανος καλουμένου, καὶ κεί ῥέοντος.

V. 923. (Τῇ μὲν Θορηκῶν. Ταύτῃ μὲν τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ.)

Περαίην δὲ, τὴν κατὰ τὸ ἐναντίον [τῆς Θοράκης] κειμένην.
Ἡ γὰρ Ἰμβρος ἀντικεῖται τῆς Θοράκης. (Ὅμηρος,) ἔς τ' Ἰμβρον
καὶ ἔς Σάμον καὶ Αἴημον ^{g)}. Σάμον γὰρ εἶπεν ἐνταῦθα τὴν Σα-
μοθράκην.

V. 925. Χέρυησον. Τὴν μετὰ Θοράκην κειμένην Χερσό-
νησον. Ἦν δὲ πρότερον νῆσος. Κεῖται δὲ ἀντικεῖται τῆς Τροίας.
Ἔστι καὶ ἑτέρα Χερσόνησος Καρίας, ἐνθεν ἦν Ἀλέξανδρος ὁ περὶ
Καρίας γράψας.

V. 927. Ἀθαμαντίδος. Τοῦτ' ἐστὶν εἰς τὸν Ἑλλήσπον-
τον, ἀπὸ Ἑλλης τῆς Ἀθάμαντος θυγατρὸς κληθέντα.

V. 929. Ροιτειάδος. Ἀπὸ Ροιτείας τῆς Πρωτέως θυγα-
τρὸς. (Ροῖτειον δὲ καὶ Σίγειον, ἀκρωτήριον τῆς Ἰλίου.)

V. 932. Ἀβαρνίδος. Ἡ Ἀβαρνίς, πόλις [Ἑλλησπόντου
πλησίον] τῆς Λαμψάκων. Ὀνομάσθη δὲ ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης.
Διονύσου ἐρασθεῖσα Ἀφροδίτῃ ἐμίγη αὐτῷ· καὶ ἀναχωρήσαντος
αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰνδικὴν, ἐμίγη τῷ Ἀδώνιδι. Ὡς δὲ ἦλθεν ὁ Διόνυ-
σος, στέφανον ποιήσασα ὑπὸντήσεν αὐτῷ· καὶ στέψασα αὐτὸν, ἀκο-
λουθῆσαι μὲν ᾗδεῖτο, διὰ τὸ ἤδη γεγαμησθαι· εἰς δὲ Λάμψακον
ἀναχωρήσασα, τὸ ἐξ αὐτῆς κυοφορούμενον ἐβούλετο τεκεῖν. Ἦρα
δὲ ζηλοτυποῦσα, μεμαγευμένη τῇ χειρὶ ἐφήγατο τῆς γαστρὸς αὐτῆς,

b) τυγχάνει P. c) Od. IX, 64. πεσε μέλανι P. g) Il. XXIV, 753.
d) ἐν γῆς περιόδῳ P. cf. Bast. epist. ἐς τ' Ἰμβρον τε Σάμον P.
crit. p. 77. e) Il. XXIV, 79. f) ἔμ-

καὶ ἐποίησε τεκεῖν παῖδα τὰ τε ἄλλα δύσμορφον, καὶ αἰδοῖον ἔχοντα ὑπέρεμεγα· ὃν Πρίαπον προσαγορευθῆναι. Ἰδοῦσα δὲ ἡ Ἀφροδίτη, οὐκ ἠξίωσεν ἀναλαβέσθαι, τὰ τε ἄλλα μισήσασα τὸν παῖδα, καὶ διὰ τὸ ἀπρεπὲς τοῦ αἰδοίου. Διὰ οὖν τὸ τὴν Ἀφροδίτην ἀπαρνηθῆναι τὸν παῖδα ἐκεῖ, Ἀπαρνὶς ἡ πόλις ἐκλήθη· ὕστερον δὲ κατὰ μετὰ-θρῆσιν τοῦ στοιχείου ἐκλήθη Ἀβαρνὶς.

Περικώτῃ ^{h)} δὲ, πόλις (Τροίας), ἥς καὶ Ὅμηρος μέμνηται.

V. 933. Πιτύεια. Ἡ Λάμψακος τοπρότερον Πιτύεια προσ-ηγορεύετο, ἣν τινὲς Πιτύαν ὀνομάζουσιν. Τινὲς δὲ φασιν, ὅτι Φοῖβος γενόμενος ἐνταῦθα θησαυρὸν ἔθηκεν, καὶ ἀπὸ τούτου ἡ πόλις ὠνομάσθη. Θοῤῃες γὰρ τὸν θησαυρὸν πιτύην ⁱ⁾ λέγουσιν. Μνημονεύει δὲ αὐτῆς καὶ Ὅμηρος ^{k)}.

Καὶ Πιτύειαν [εἶχον].

V. 935. Πορφύροντα. Τὸν τοῖς ῥοθίοις μελαινόμενον καὶ σφοδρὰ κύματα ἔχοντα.

V. 936. Ἔστι δέ τις αἰπεῖα. Προποντίς ἐστὶ τὸ μετὰ τὸν Ἑλλήσποντον πέλαγος· οὐ ἐξῆς ὁ Θορᾶκικὸς Βόσπορος. Ἐν οὖν ταύτῃ τῇ Προποντίδι ἐστὶ νῆσος, ἣ ὕστερον χερσόνησος γεγένηται, ἣ ἰσθμὸν τινα ἔσχεν. Πᾶσα γὰρ γῆ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν ἰσθμὸς καλεῖται. (Ταύτῃ οὖν τῇ χερσόνησῳ παράκειται Ἄρκτον ὄρος, κυρίως οὕτω λεγόμενον· ἐπειδὴ φασὶ τὰς τροφὰς τοῦ Διὸς ἐκεῖ δια-τροιβούσας εἰς ἄρκτους μεταβληθῆναι· ἢ ὅτι ὁ τόπος ἔνθηρος, καὶ ἀπὸ τοῦ θηρίου τῆς ἄρκτου ὠνομάσθη· ἢ διὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦ ὄρους, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ταῖς ἄρκτοις προσπελάζειν ταῖς ἀστροφαῖς. Τοῦτο δὲ ἄγριοι τινὲς γηγενεῖς ᾤκουν. Αὐτὴν δὲ τὴν χερσόνησον καὶ τὸν ἰσθμὸν ᾤκουν Δολιόνες, ὧν ἐβασίλευε Κύζικος.)

(Τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως, Ἔστι δέ τις ἐν τῇ Προποντίδι νῆσος ὑψη-λὴ, ἀπέχουσα βραχὺ τῆς Φρυγίας κατὰ τὸ ρεῦμα τοῦ ἰσθμοῦ, ἐπι-κειμένη τῇ γῇ ὑπὲρ τὸν Αἰσηπον ποταμὸν, ἔχουσα ἐκατέρωθεν ἀκτὰς. Καλοῦσιν Ἀρκτον τὸ ὄρος.)

(Ἔστι δὲ χερσόνησος, ἐφ' ἥς κεῖται ἡ Κυζικηνῶν πόλις. Νῆ-σον δὲ αὐτὴν ἔφη, διὰ τὸ πρότερον αὐτὴν οὔσαν νῆσον, ὕστερον συνῆφθαι τῇ ἡπείρῳ.)

V. 937. (Ἀπὸ Φρυγίης. Ἡ Φρυγία παράκειται τῇ Τροίᾳ. Ἔστι δὲ τὰ ἔθνη τῆς Ἀσίας. Τοῖς οὖν εἰς Κόλχους πορευομένοις ἐκ μὲν δεξιῶν ἐστὶν ἡ Ἀσία, ἐκ δὲ ἀριστερῶν ἡ Εὐρώπη.)

Πολυλήϊον δὲ τὴν Φρυγίαν εἶπε, τὴν πολύπυρον, ἢ πολυ-θρέμωνα.

V. 938. Ὅσσόν τ' ἐπιμύρεται. Ὅσον, φησὶ, διάστημα ἰσθμοῦ ἐστίν. Οἱ δὲ τὸ ὅσσον θαυμαστικῶς ἠκούσαν, ὃ κρεῖτ-τον· ἵνα ἧ, ἡ χερσόνησος, καὶ εἰς θάλασσαν κειμένη, καὶ ἰσθμὸν ἔχουσα. εἶτα θαυμαστικῶς, ὅσον γὰρ ἐκείνος ὁ ἰσθμὸς βοᾷ τοῖς κύ-μασι ῥησόμενος.

Ἰσθμὸς δὲ καλεῖται ὁ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν θάλασσαν ἔχων τόπος, οἷον εἰσισμός ^{l)} τις ὧν, [καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἐπέν-

h) Περικώπη P. i) πιτύην P. k) Il. II, 829. l) Sic recte P. Vulgo ἴσμιος.

θεσιν τοῦ Θ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης ἰσθμός.] Ἐῖρηται δὲ ἰσθμός παρὰ τὸ ἐν στενῷ εἶναι. [Ἰσθμός δὲ καὶ ὁ τράχηλος, καὶ διὰ τὸ εἰσεῖναι εἰς αὐτὸν τὴν τροφήν, καὶ διὰ τὸ στενὸς εἶναι. "Ὅλως γὰρ τὰ ὑπόστενα ἰσθμοὺς εἰώθασι λέγειν.] "Ὅθεν καὶ τραχήλου τὰ παρ-ἰσθμια. [Ἰσθμια δὲ ἐορτὴ διὰ τὸ γίνεσθαι ἐν Ἰσθμῷ τῆς Πελοποννήσου.] Πορθμός δὲ, ἡ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν γῆν ἔχουσα στενὴ θάλασσα.

V. 939. Καταείμενος. Καταρδόμενος, ἢ καταπνεόμενος, ἢ κεκαλυμμένος φυτοῖς. [Καταήμενος δὲ, ὁ περιπνεόμενος, ἢ. Ἐπιπρηνῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐμπροσθεν.]

V. 940. Ἀμφίδυμοι δὲ, ὅτι ὁ τῆς Κυζίκου λιμὴν δισσὰς εἰσόδους ἐξ ἐκατέρου μέρους ἔχει, [Ἀισηπος δὲ ποταμός Κυζίκου.

V. 941. Τὸ δὲ Ἄρκτον δέ μιν πρὸς τὸ αἰπεῖα ἀναφέρεται. Τὴν γὰρ τοιαύτην αἰπεῖαν νῆσον Ἄρκτον ὄρος καλοῦσιν οἱ περίοικοι. Καλεῖται δὲ οὕτως ἢ διὰ τὴν τὰς τροφῶν τοῦ Διὸς ἐκεῖ εἰς ἄρκτους μεταμορφωθῆναι, ἢ διὰ τὸ εὐθιρον εἶναι τὸν τόπον. Ἀπὸ γοῦν τῆς ἄρκτου τοῦ θηρός οὕτω κληθῆναι. Οἱ δὲ καὶ διὰ τὸ ὑψηλὸν εἶναι τὸ ὄρος. καὶ οἷονεὶ προσεγγίζει ταῖς ἀστράτοις ἄρ-κτοις.]

V. 943. Γηγενέες. Τούτων καὶ Ἡρόδωρος μνημονεύει ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς καὶ ὅτι ἐπολέμησαν Ἡρακλεῖ. (Οἱ μὲν οὖν γηγενεῖς παρὰ Κυζίκον ὦκουν, οἱ δὲ Δολιόνες παρὰ τὸν ἰσθμόν.)

V. 948. Ἐν δ' ἡρώς Αἰνῆϊος. "Ὅτι Αἰνέος Θετταλὸς ὢν τὸ γένος ὦκησεν ἐν Ἑλλησπόντῳ. Γήμας δὲ Εὐσώρου βασιλέως τῶν Θρακῶν Αἰνῆτην, γεννᾷ Κυζίκον, ἀφ' οὗ ἡ πόλις. (Εὐσώρου δὲ υἱὸς Ἀκάμας· ὃν Ὀμηρος ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἡγείσθαι Θρακῶν ἅμα τῷ Πείρῳ φησίν.) Ἄλλως. Κυζίκον πατὴρ Αἰνέος, Ἀπόλλωνος παῖς καὶ Στίλβης, ὅθεν καὶ πόλις ὠνόμασται, θυγατρὸς δὲ Εὐανθείας. Μετέστη δὲ ἐκ Θεσσαλίας, καὶ ὦκησε περὶ τὸν Ἑλλήσποντον.

V. 949. Δίου Εὐσώροιο. Τοῦ ἐνδόξου Εὐσώρου ἡ θυγάτηρ. Εὐσώρος δὲ Θράκης βασιλεὺς. (Ὀμηρος ^m).)

Τὸν Εὐσώρου Ἀκάμαντ' ἧῦν τε μέγαν τε.

[V. 953. Τὸ δὲ προὔτυψεν ἀντὶ τοῦ ὥρμησε καὶ ἀπέλασεν ⁿ).]

V. 954. Λιμὴν ὑπέδεκτο πάνορμος. Λιμὴν τῆς Κυζίκου, οὗ ὁμώνυμος πόλις ἐν Σικελίᾳ.

V. 955. (Κεῖσε καὶ εὐναίης. Αἰεῖπει ἢ ἀντὶ πρόθεσις, ἢν' ἧ, τὸν ἀντὶ εὐναίας καὶ ἀγκύρας λίθον, διὰ τὸ βεβρωσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης, ἀπολύσαντες, ἕτερον ἔλαβον· ἐκείνον δὲ κατέλιπον ἐν τῇ Ἀρτακίᾳ κρήνῃ. Μιλήσιοι δὲ ἐνοικήσαντες κατὰ χρησμόν Ἀπόλλωνος, ἄραντες τὴν ἄγκυραν, ἀνιέρωσαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἰασονίας Ἀθηνᾶς.) Ὀλίγον λίθον τὸν μικρὸν ἔφη, ὡς καὶ Ὀμηρος Ὀλίγην τράπεζαν καὶ Θεόκριτος Ὀλίγον κούρον.

V. 957. Κρήνην ὑπ' Ἀρτακίῃ. Ἀρτακία κρήνη περὶ Κύ-

m) II. VI, 8. n) ἐπήλασεν suspicatur Schaefer.

ζικον· ἥς καὶ Ἀλκαῖος μέμνηται καὶ Καλλίμαχος, ὅτι τῆς Δολιονίας ἐστίν.

V. 959. Νηλεΐδαί. Οἱ μετὰ Νηλέως τοῦ Κόδρου ἀποικησάντες ἐκ τῆς Ἀττικῆς Ἴωνες, καὶ τὴν Καρίαν καὶ Φρυγίαν κατασχόντες, χρησμοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκείνον τὸν λίθον τῇ [Ἰασονίᾳ] Ἀθηνᾶ ἀφίερωσαν.

V. 961. Τοὺς δ' ἄμυδις. (Δηῖλος τοὺς μὲν Δολιόνας οὐκ ὀνομάζει, τὸν δὲ Κῦζικον φησὶ πυθόμενον τὴν τῶν ἀριστεῶν γενεὰν ξενίσαι.)

V. 962. Στόλον δὲ τὸν πλοῦν φησίν, ὃν ἐστέλλοντο.

Τὸ δὲ ἐξῆς, τούτους δὲ οἱ Δολιόνες καὶ ὁ Κῦζικος, ἐπειδὴ ἔμαθον τίνες εἰσὶ, φιλοφρόνως ἐξένισαν. καὶ γὰρ καὶ οἱ Δολιόνες ἀποικοὶ Θετταλῶν εἰσὶ. διὸ καὶ αὐτοὺς ὡς ὁμοφύλους ἐδέξαντο.

V. 964. Πέπιθον. Ἐπεισαν αὐτοὺς ἐνδότερον ὁρμίσαι τὴν ναῦν. Τὸ γὰρ πλοῖον ἔξωθεν τῆς πόλεως ἦσαν ὁρμίσαντες.

V. 966. Ἐνθ' οἷγ' Ἐκβασίῳ. Ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως τῆς νεῶς ἐπὶ τὴν Δολιονίαν. Δηῖλος^{p)} δὲ τὸ ἱερὸν οὐκ Ἐκβασίου Ἀπόλλωνος φησὶν εἶναι, ἀλλ' Ἰασονίου Ἀπόλλωνος. Σωκράτης δὲ ἐν ταῖς Ἐπικλήσεσι Κυζικηνοῦ Ἀπόλλωνος φησὶ καλεῖσθαι.

V. 970. Ὁ δὲ στόλος, ὡς περιληπτικὸν ὄνομα, συντάσσεται ἐνταῦθα πρὸς πληθυντικὸν ῥῆμα τὸ ἵκοντο^{q)}.

V. 972. Ἴσόν που κᾶκείνω. (Ἀντὶ τοῦ νεωστί.) Τοῦτο δὲ φησιν, ὡς καὶ τοῦ Κυζίκου τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἄγοντος τῷ Ἰάσονι. (Γράφεται δὲ, Ἀρμοῖ που κᾶκείνω ὑποσταχύεσκον, ἀντὶ τοῦ, ἀρτίως, νεωστί ὑπὴρξανον, ὑπὴνθουν.)

Ἴουλος δὲ καλεῖται ἡ πρώτη ἐξάνθησις καὶ ἔκφυσις τῶν ἐν τῷ γενεῖω τριχῶν. Ὁ μέντοι Ἐρατοσθένης ὄνομα ῥόδης ἐρίδων^{r)} ἀπέδωκεν ἐν τῷ Ἑρμῇ, λέγων οὕτω.

Ἡ χερνῆτις ἔριθος, ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος δενδαλίδας τεύχουσα, καλὰς ἤειδεν ἰούλους^{s)}.

Οὐκ ἔστι δὲ (φησὶ Δίδυμος), ἀλλ' ὕμνος εἰς Δημήτρα, ὡς ὁ οὐπιγος^{t)} παρὰ Τροιζηνίοις εἰς Ἀρτεμιν. Ἔστι γὰρ οὐλος καὶ Ἴουλος ἢ ἐκ τῶν δραγμάτων συναγομένη δέσμη. Καὶ οὐλὴ ἢ Δημήτηρ. Λέγεται δὲ Ἴουλος καὶ ζῶόν τι, θηρίδιον πολὺ πουν. Ἐκατέρωθεν γὰρ ἔχει πολλοὺς πόδας, ὥσπερ ἢ σκολόπενδρα. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ πρὸς Φανίαν ἐπιστολῇ καὶ ὄνον φησὶν αὐτὸν καλεῖσθαι. Ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κωφοῖς Σατύροις· Κυλισθεῖς ὥς τις^{u)} ὄνος ἰσόπριος.

[Τὸ δὲ σταχύεσκον ἀντὶ τοῦ ἠΰξανον καὶ ἠνθουν.]

V. 973. Μεμόρητο. Ἐκεκλήρωτο, ὑπὸ τῆς τύχης μεμοιραμένως εἶχεν. Τὸ δὲ κατάλληλον, οὐδέ νῦν πω παιδεσσιν ἀγάλλεσθαι (μετοχὴ ἀντὶ ἀπαρεμφάτου) μεμόρητο.

ο) Ἐκβασίῳ P. p) Διῖλος ἐφ' ὑψηλοῦ πετεῶνος Δενδαλίδας male P. q) ἵκονται P. r) ἐρί- τεύχουσα, καλοῦς δ' ἤειδεν ἰούλους. θου P. s) Ἦν δ' ἄρα χερνῆτις τις P. t) ὡς οὔπιγος P. u) ὥσπερ P.

V. 974 sq. Ἀκήρατος ὠδίνων. Ἀντὶ τοῦ ἅπαις καὶ καθαρά ὠδίνων.

V. 976. Κλείτη δὲ, θυγάτηρ Μέροπος, Περικωσίου τὸ γένος, μάντεως, ἣν Κύζικος ἔγημεν, ὡς ἱστορεῖ Δηῖλος^ν) καὶ Ἔφορος.

V. 977. Ἀντιπέρηθεν. Ἡ τὸ ἐκ τῆς Εὐρώπης δηλοῖ, ἀντίκειται γὰρ ἡ Εὐρώπη τῇ Ἀσίᾳ, ἢ τὸ ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τῆς Προποντίδος πρὸς τὴν Κύζικον. Τῆς γὰρ Πιτυείας βασιλεὺς ἦν Μέρων ὁ Περικωσιος, ὡς δηλοῖ Ὅμηρος ἐν Καταλόγῳ.

V. 979. Βάλεν δ' ἀπὸ δείματα θυμοῦ. Τοῦτο ἐμφαίνει, ὅτι χρησμόν τινα ἔοικε φοβεῖσθαι, ὡς μέλλων τεθνήξουσιν ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν.

V. 981. Ἄνυσιν. Τὸν τε πλοῦν καὶ ἐφ' ἣν προᾶξιν ἔπλεον.

(V. 982. Ἀστείως δὲ ταύτην αὐτοῖς τὴν ἐρώτησιν δίδωσι τὴν κατεπεύγουσαν καὶ χρησίμην.

Περικτιόνων δὲ, περιόικων.)

V. 983. Οὐ μὲν ἐπιπρό. Εἰς τοῦμπροσθεν τῆς Δολιωνίας. Ἡ ἀντὶ τοῦ διόλου. Διὰ δὲ τούτου οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν ἀπραγμοσύνην τοῦ Κυζίκου ἐμφαίνει.

V. 985. Ἡοῖ δ' εἰσανέβαν. Ἡ εἰς πρόθεσις περιττή.

Δίνδυμον δὲ, ὄρος Κυζίκου, ἱερὸν τῆς Ῥέας· διὰ τὸ διδύμους μαστοὺς ἐν αὐτῷ ἀνῆκειν, ὡς φησι Φιλοστέφανος, οὕτω προσαγορευθέν. (Σύμπασα δὲ ἡ Φρυγία ἱερὰ τῇ θεῇ.) Ἡ διὰ τὸ δύο [ἑξοχὰς] ἔχειν, οὕτω καλεῖται.

V. 987. Χυτοῦ λιμένος. Χυτὸς λιμὴν ἐν Κυζίκῳ οὕτω καλούμενος. Ἐπεχείρησαν γὰρ οἱ Πελασγοὶ χῶσαι αὐτόν, ὡς φησι Δηῖλος^ν), κατὰ ἔχθος τὸ πρὸς τοὺς Θεσσαλοὺς, ὑφ' ὧν ἐξεβέβληντο. Οὗτος δὲ ὑπὸ τῶν γηγενῶν φησὶ κεχῶσθαι αὐτόν, ποιητικῶς. [Πρότερον δὲ ὄρμον φησὶν, ἐν ᾧ πρότερον ἦσαν ὀρμισθέντες.]

V. 989. Γηγενέες. Δηῖλος^ν) Θετταλοὺς εἶναι φησὶν ἐγγειρογαστορας^ς). Τοὺς δὲ γηγενεῖς φησὶ τοῖς Ἀργοναύταις ἐπιβουλευσαι, δοκοῦντας ληστὰς εἶναι.

V. 995. Ἀμφιρόωγας. Ἦτοι διερόωγνίας καὶ διεσχισμένας· ἢ διαβεβρωμένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

V. 996. Θεὰ τρέφεν. (Μυθικῶς φησὶν ὑπὸ Ἡρας ἐφ' Ἡρακλεῖ τεθράφθαι τοὺς γηγενεῖς. Ὁ δὲ μῦθος ἀπὸ τοῦ Νεμεαίου λέοντος αὐτοὺς γεννᾷ.) Πολύγλωστος^ς) δὲ ἐν τοῖς περὶ Κυζίκου ληστὰς αὐτοὺς λέγει. Μέννηται δὲ καὶ Καλλίμαχος, ἐν οἷς φησὶ·

Τὴν δὲ μίαν κελάδοντος ὑπὲρ ποταμοῖοφυγοῦσαν

Ἡρῆς ἐννεσίησιν, ἀέθλιον Ἡρακλεῖ

ὔστερον ὄφρα γένοιτο, πάγος κεραύνιος ἔδεκτο^ς).

V. 998. Ὡλλοι. Τῆς νεωτέρας Ἰάδος τὸ ὦλλοι.

ν) Διῖλος P. ut supra. w) Διῖλο- y) Πολύγλωστος P. z) πάγος που
χος P. x) ἐγγαστροχείρας P. δέκτο κεραυνού. P.

Τὸ δὲ δῆθεν, ποτὲ μὲν παραπληρωματικόν, ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ δηλαδῆ. Ἡ ὡς δῆ.

(Ἑπερβίβασται δὲ ἡ φράσις. Ἔστι γὰρ τὸ ἐξῆς, ὡς δὲ καὶ ὧλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιόωντες ἤπτοντο φόνιοιο.)

V. 1002. Ἀσπερχές ὀρινομένους. Ἀδιαλείπτως, ἢ ἀνεκπλήκτως ταρασσομένους ἐδάϊξαν. Ἡ οὕτως, ἐναντιούμενοι ταῖς δυνάμεσιν ἀκαταπαύστως αὐτοὺς ἀνείλον.

V. 1003. Ὡς δ' ὅτε δούρατα μακρά. Ἡ παραβολὴ εἰς πάντα ἀρμόδιος καὶ ὑγίης. Ξύλοις γὰρ εἰκάζει αὐτοὺς, πρὸς τὸ εὐτράπελον τῶν σωμάτων, καὶ πρὸς τὴν ἐν τοῖς ὕρεσιν αὐτῶν διατριβήν. Καὶ ξυλοτόμους δὲ τοὺς ἥρωας. Τὸ δὲ, Ὅφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοίατο γόμφους, πρὸς τε τὴν τῶν αἰγιαλῶν ἐγγύτητα, καὶ πρὸς ἕτερον, ὅτι οἱ τέκτονες τοῦτο ποιοῦσιν, ἵνα πλείονος καμάτου ἀπαλλαγῶσιν ἐργαζόμενοι, καὶ τοὺς σφῆνας ἐπιβάλλοντες. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἥρωες αὐτοὺς ἀνείλον, ὅπως λοιπὸν αὐτοῖς ἀκίνδυνος γένηται ἢ εἰς τὸ ὕρος ἀνάβασις.

V. 1005. Ὅφρα νοτισθέντα. Ὅπως βραχέντα, εὐεπίδεκτα γένηται τῶν σφηνῶν.

V. 1006. Ἐνὶ ξυνοχῇ. Ἐν τῇ περιφερείᾳ καὶ τῷ πρώτῳ τοῦ λιμένος.

V. 1008. Δύπτοντες κεφαλὰς. Ἀντὶ τοῦ δύνοντες τὰς κεφαλὰς. Παρατατικόν δὲ εἶρηκεν ἀντὶ συντελικοῦ δύψαντες. Ἐπὶ τῷ δύπτειν ἐπὶ κεφαλὴν κατενεχθέντες. Δύπτειν δὲ ἔστι τὸ δύνειν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ.

δύπται δ' ἐξ ἁλὸς ἐρχόμενοι.

Πρότερος δὲ Ἀντίμαχος.

Ἡῦτε (τις) καύῃς δύνῃ ^{a)} ἐς ἄλμυρὸν πέλαγος ^{b)}.

(V. 1012. Ἀταρβῆς. Ἀκίνδυνος καὶ ἄφοβος, ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀπολωλότην.)

V. 1016. Ριπὴ μένεν. Οὐκ ἔτι ἀσφαλῆς καὶ ὁμοία ἔμενεν ἢ τοῦ ἀνέμου πνοῇ, ἀλλ' ἐναντία ἐγένετο. Προσληπτέον γὰρ τὸ ἢ ἄρθρον. Ἐξῆς ὁ λόγος, ἐπιούσης δὲ νυκτὸς, οὐκ ἔτι ἔμεινεν ὁμοίως ἢ πνοῇ τοῦ ἀνέμου.

Ἀλλὰ θύελλαι. Αἱ χειμεριναὶ καταιγίδες καὶ πνοαί. Ὅθεν Ὅμηρος ἐν συνωνυμίᾳ τίθησι θυέλλας τε καὶ ἀρπυίας, ἀντὶ τοῦ καταιγιδώδεις πνοάς· ἀπὸ τοῦ οἶον ἀρπάζειν παραγώγως· [φησὶν γοῦν ἐν Ὀδυσσεΐα ^{c)}].

Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο ^{d)} θύελλαι. εἶτα.

Τόφρα δὲ τὰς κούρας ἀρπυιαί ἀνηρεΐψαντο. ὡς τῶν αὐτῶν οὐσῶν. Τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ ἀρπάζειν· τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ θύειν, ὃ ἔστι μετὰ βίας ἄγειν.

V. 1017. Ἀρπάγδην δὲ εἶπεν ἀπὸ τοῦ ἀρπάζειν· ὡς φοράδην, ἀπὸ τοῦ φέρειν· καὶ αἶγδην, ἀπὸ τοῦ αἰσσειν.

a) δύπτει P. b) εἰς ἄλμυρὸν ὕδωρ P. c) Od. XX, 66. d) ἀνέθεντο P.

V. 1018. (Ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν. Ἐξέβησαν καὶ προσεπελάσθησαν πάλιν τοῖς Δολίοσι.)

Τὸ δὲ ἐϋξείνοισιν, ὥσπερ καὶ αὐτὸς δεινοπαθῶν ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι τοῦτο φησίν.

V. 1019. Ἰερὴ δὲ φατίζεται. Κατ' εὐφημισμὸν. Τὰ γὰρ μεγάλα τῶν παθῶν εὐφώμως ἱερὰ καὶ καλὰ φασίν· ὥς καὶ τὰς Ἐρινύας, Εὐμενίδας· καὶ τὴν λοιμικὴν, λέπραν. Οἱ δὲ καὶ νόσον ἱερὰν ἐκάλεσαν ^{e)}, ὥς καὶ Καλλίμαχος·

Ψευδόμενοι δ' ἱερὰν ^{f)} φημίζομεν.

V. 1023. Ἐπήϊσαν. Οὐκ ἐπήρχοντο, φησίν, ἀληθῶς, ὥς ἐπὶ τοὺς ἥρωας· ἡγήνησαν γὰρ, διότι νύξ ἦν.

V. 1024. Μακρίων. Τῶν καλουμένων Μακρῶνων, οἳ εἰσιν ἄποικοι Εὐβοέων. Ἀφ' οὗ καὶ Μάκρωνες ἐκλήθησαν. Καὶ Μάκρις γὰρ ἡ Εὐβοία ἐκαλεῖτο.

Πελασγικὸν δὲ εἶπεν, διὰ τὸ πλησιόχωρον εἶναι τὴν Εὐβοίαν τῇ Πελοποννήσῳ, ἢ πρότερον ἐκαλεῖτο Πελασγία.

Ἦσαν δὲ ἀστυγείτονες τῶν Δολιόνων οἱ Μάκρωνες. Οἱ δὲ ἔθνος Βερίων φασὶ τοὺς Μάκριας, οἵτινες ἀεὶ πολεμοῦσι τοῖς Κυζικηνοῖς. Ἦσαν δὲ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἡσκηκότες, ὥς ἱστοροῦσι Φιλοστέφανός τε καὶ Ἡρόδοτος, οἳ τὰ περὶ τῶν βίων αὐτῶν γεγραφότες. Διονύσιος δὲ ὁ Χαλκιδεὺς εἰρησθαι φησὶν αὐτοὺς Μάκρωνας, ἐπειδὴ Εὐβοέων εἰσὶ Μάκρωνες ἄποικοι. "Ἄλλοι δὲ Μάκρωνας αὐτοὺς φασὶ λέγεσθαι διὰ τὸ πλείστους εἶναι παρ' αὐτοῖς μακροκεφάλους, ὥσπερ παρὰ τοῖς Πέρσαις γρυπούς. Μέννηται δὲ τούτων Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ ^{g)}.

Πελασγικὸν δὲ Ἀρεα εἶπεν τὸν τῶν Μακρίων, ἐπεὶ Εὐβοέων εἰσὶν ἄποικοι· ἢ δὲ Εὐβοία πλησίον Πελοποννήσου κεῖται, ἣτις τὸ παλαιὸν Πελασγίς ἐκαλεῖτο.

V. 1026. Σὺν δ' ἔλασαν. Τὸ Ὀμηρικὸν παραγράφει ^{h)},

Σὺν δ' ἔβαλον δινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ⁱ⁾ ἀνδρῶν.

V. 1027. Ἦτ' ἐνὶ θάμνοισι. Τοῖς στελέχεσι τῶν δένδρων, (ἀπὸ τῆς θέσεως.)

— — θάμνος (ἔφυ) τανύφυλλος ἐλαίης.

Καὶ ταῦτα δὲ ἐξ Ὀμήρου παρῆκται ^{k)}.

Μαίνεται δ' ὥς ὅτ' Ἀρης ἐγγέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ οὔρεσι μαίνεται βαθέης ἐνὶ ^{l)} τάρφεσιν ὕλης.

[Ῥιπὴν δὲ ἐνταῦθα τὴν ὁρμὴν τοῦ πυρὸς λέγει.]

V. 1029. Ζαμενής. Ἄγαν ἰσχυρὸς· τοῦ ζα κατ' ἐπίτασιν ὄντος, ὥς ζάπλουτος, ζάκοτος, ζάθεος.

V. 1030. Ὑπὲρ μόρον. Συνυπακούεται τὸ σχῶν, ἢ ἄλλο τι παραπλήσιον, ἢν' ἢ, οὐδ' ὅγε ὁ Κύζικος ὑπερσχὼν τὸν μόρον τῆς δηϊότητος, [ἡγουν τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θάνατον, ἐμελλεν ἐπανήξειν οἴκαδε].

e) τὴν δὲ λέπραν ἱερὰν νόσον. Ἦδη δὲ τινες καὶ τὴν λοιμικὴν οὕτως ἐκάλεσαν P. rectius. f) ψευ-

δόμενος δ' ἱερὴν P. g) ἐν τῇ ᾧ P. h) Il. IV, 447. i) Sic P. Vulgo μένη. k) Il. XV, 605. l) ἐν P.

[V. 1032. Τὸ δὲ ἐεῖο ἐνταῦθα ἰσοδυναμεῖ τῷ ἑαυτοῦ, προσληπτικὸν λεγόμενον τοῖς παλαιοῖς.] (Τὸ δὲ ἐοῖο καὶ νῦν κακῶς κεῖται κ. τ. λ.)

V. 1034. Ἐρῶ αἰσθῆ. Ἀντὶ τοῦ ἐθραύσθῃ.

V. 1035. Τὸ δὲ μοῖραν ἀνέπλησεν, τὸ πρόσταγμα τῆς εἰμαρμένης ἐτέλεσε.

Τὴν γὰρ Θέμις. Τοῦτο ὥσπερ ἀποδεικτικὸν ἐστὶν τοῦ ἄφνικτον εἶναι τὴν μοῖραν, ὡς καὶ Ὅμηρος ἐν πολλοῖς δείκνυσιν.

V. 1037. Ἀδευκέος ἔκτοθεν ἄτης. Οὐ προσηνοῦς, ἀπεικνίας, -πικρᾶς. Δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ. Ὅθεν Πολυδεύκης. Καὶ γὰρ ζῶν, εὐεργετικώτατος· καὶ ἀποθεωθεὶς, ἅμα τῷ ἀδελφῷ διασώζει τὰς ναῦς. Ἡ ἀφανοῦς καὶ ἀπροοράτον, παρὰ τὸ δεικνῶ.

Τὸ δὲ ἔκτοθεν ταῦτόν ἐστι τῷ ἐντός.

Περὶ τῆς μάχης καὶ Δηῆλοχος^{m)} ἱστορεῖ. (Περὶ δὲ τῆς τοῦ Κυζίκου ἀναιρέσεως καὶ τῆς ὅλης μάχης οὐ συμφωνεῖται. Ἐφορος μὲν γὰρ) τοὺς Δολίονας, Πελαγονοὺς ὄντας, καὶ ἐχθροδῶς διακειμένους πρὸς τοὺς τὴν Θεσσαλίαν καὶ Μαγνησίαν κατοικοῦντας, διὰ τὸ ἀπελασθῆναι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιθέσθαι αὐτοῖς νύκτωρ, (γράφει ἐν τῇ ἐννάτῃ.) Ἠκολούθηκε δὲ Ἀπολλώνιος Δηῆλόχῳ. Καλλισθένης δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ Περίπλου, κατ' ἐχθραν φησὶ τοὺς οἰκοῦντας τὴν Κύζικον ἐπιθέσθαι νυκτὸς τοῖς Ἀργοναύταις.

V. 1040 sq. Τηλεκλῆα ἡ δὲ Μεγαβρόντην. Πέπλακε τὰ ὀνόματα ταῦτα Ἀπολλώνιος, οὐκ ἀπὸ ἱστορίας ἔλαβεν. Οὕτω Ταρῳαῖος.

Τὸν δὲ Κύζικον οἱ μὲν ὑπὸ Διοσκούρων φασὶν ἀναιρεθῆναι, ἄλλοι δὲ ὑπὸ Ἰάσονος.

V. 1047. Ἀρτακέα. Ἡρωδιανὸς βαρυντονεῖ τὸ ὄνομα ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου. Ἀρτάκηςⁿ⁾ γάρ.

V. 1049. Ἡὔτε κίρκους. Εἶδος ἱέρακος [ταχύτατον]. Ἔστι δὲ ἱεράκων γένη ἕξ, ὡς Καλλίμαχος ἐν τοῖς^{o)} περὶ ὀρνέων. Καὶ Ὅμηρος δὲ ἔοικε τοῦτο γινώσκειν^{p)}.

— — οὐδέ κεν ἱρηξ

κίρκος δμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν^{q)}.

καὶ^{r)}.

Κίρκος Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος.

Ὁ δὲ ἱεραξ ἱερός ἐστὶν Ἀπόλλωνος.

V. 1050. Πέλεια δὲ περιστερᾶς εἶδος, ὅμοιον φάττῃ, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης.

V. 1052. Ἐποτροπίῃ. Ἐποστροφῇ, τουτέστι φυγῇ.

(V. 1053. Ἡ ὧθεν δ' ὀλοήν. Ἀμα ἡοῖ κακὴν ἀμπλακίην καὶ ἀπροσμήχανον εἶδον, οἷον ἀβροθήτητον.)

V. 1059. Τρεῖς περὶ χαλκείοις δίχα. Χαλκείοις σὺν ἔντεσιν. Ἐπερβατόν δέ ἐστι. Τὸ γὰρ ἐξῆς, χαλκείοις σὺν ἔντεσι περιδινηθέντες, ὅ ἐστι περιδραμόντες.

m) Δηῆλοχος P. n) Ἀρτάκης P. q) πετεηνῶν P. r) Od. XV, 525. o) ἐν τῷ P. p) Od. XIII, 86.

V. 1060. Τύμβῳ ἐνεκτερέϊξαν. Τύμβον ἔστησαν. Καὶ Ταρχῦσαι, τὸ θάψαι· Κτερεῖξαι, τὸ τύμβον ποιῆσαι, καὶ τὰ ἐπὶ τῷ τύμβῳ τελέσαι. (Ἐθαψαν γὰρ, τάφον αὐτῷ ποιήσαντες.)

V. 1061. Τοῦ δὲ Λειμωνίου πεδίου μέμνηται Δηῖλος^{s)}, περὶ τε τοῦ τάφου Κυζίκου ὁ αὐτός.

V. 1062. Τὸ δὲ ἐγκέχυται, Ὀμηρικῶς, κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἀγωγὴν,

— — χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν^{t)}.

V. 1063. Οὐδ' ἄλλος Κλείτη. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος νεόγαμον τὸν Κύζικον καὶ ἄπαιδα ἱστορεῖ, Εὐφορίων δὲ ἐν Ἀπολλοδώρῳ μελλόγαμον. Τὴν δὲ Κλείτην οὐ Μέροπος λέγει θυγατέρα, Θρηῖσαν δὲ τὴν Πιάσου· οὐδὲ παθεῖν τι ἐπὶ τῷ τοῦ ἀνδρός θανάτῳ, ἀπαχθῆναι δὲ οἴκαδε ὑπὸ τοῦ πατρός. Εὐάνθης δὲ (ἐν τοῖς Μυθικοῖς) συμφωνεῖ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Περὶ δὲ τῆς Κλείτης φησὶ Δηῖλος^{u)}, ὑπὸ λύπης τελευτῆσαι. Ἱστορεῖ δὲ Ἀπολλώνιος, ἄτεκνον τὸν Κύζικον ἀνηρῆσθαι. Εὐάνθης δὲ, ἐσχηκέναι φησὶ παῖδα ὁμώνυμον ἑαυτῷ.

V. 1065. Τὴν δὲ καὶ αὐτήν. Τοῦτο ἦτοι ὅτι πρὸς θαυμασμόν τοῦ πάθους, (τοσοῦτον γὰρ ἦν, ὥς καὶ τὴν θείαν φύσιν ἀνεγείραι) ἢ ὅτι ὑπόκεινται αἱ γυναῖκες θρηνοῦσαι, ἵνα ἦ, μετὰ τῶν Δολιόνων καὶ αὐταὶ αἱ Νύμφαι ὠδύροντο τὴν Κλείτην.

Εὐάνθης δὲ καὶ Δηῖλος^{u)} ἱστοροῦσιν, ὅτι ἀπήγγατο ἡ Κλείτη, καὶ ὅτι [ἐκ τῶν δακρύων] αὐτῆς κρήνη ἐν Κυζίκῳ [ἐγένετο κληθεῖσα ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῆς Κλείτη].

V. 1068 sq. Ἦν καλέουσι Κλείτην. Ἀντὶ τοῦ, ὁμωνύμως τῇ παιδί· πρὸς πλείονα χρόνον τοῦ πάθους τὴν μνήμην σώζεσθαι βουλόμενοι.

Περικλεῆς δὲ, ἢ τὸ ἐπίδοξον καὶ διαβόητον, ἐκ τῆς τοῦ πάθους ὑπερβολῆς καὶ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα διαθέσεως γενόμενον.

V. 1073. Ἔργοιο μύλη φάτον. Τοῦ πυροῦ, τουτέστι τοῦ σίτου. Τοῦ ἀλεύρου τοῦ ὑπὸ μύλης τεθλαμένου ἐν τῷ ἀλήθεσθαι. Φησὶ δὲ τοὺς ἄρτους.

V. 1075. Χύτλα. Κυρίως τὰ μεθ' ὕδατος ἔλαια· καταχρηστικῶς δὲ, ὥς ἐνταῦθα, τὰ ἐναγίσματα καὶ αἱ χοαί.

V. 1076. Τὸ δὲ Κύζικον ἐνναίοντες, ἀντὶ τοῦ Κυζικηνοί. Ἰάονες δὲ, τῷ ἀποίκους εἶναι Μιλησίων. Καὶ γὰρ εἰς Μίλητον ὁ Νηλεὺς ἀποικίαν ἐστείλατο, καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ Κύζικον μετὰ πολὺν χρόνον. Ὅθεν καὶ τοὺς Μιλησίους Ἰωνας ἐκάλεσεν.

V. 1077. Πέλανοι δὲ, πέμματα ποιά. Ἀττικοὶ δὲ πᾶν τὸ πεπηγὸς οὕτω λέγουσι.

Πελάνους ἐπαλετρεύουσι. Πᾶς δῆμος ἐπὶ τῆς μύλης ἐπαλετρεύουσι καὶ ἀλήθουσιν πελάνους. Πέλανος δὲ, ὁ διαπεπηγμένος καὶ ὑπαρὸς κατὰ Ἀττικούς. Ὡς καὶ Εὐριπίδης [ἐν Ὀρέστῃ]^{v)}.

Στόματος ἀφρώδη πέλανον.

s) Διῖλος P. t) II. XXIII, 256. u) Διῖλος P. v) v. 214 ed. Pors.

Φησὶ δὲ τοὺς ἀκαθάρτους καὶ εὐτελεῖς ἄρτους, (οὓς ὁ Θεόκριτος Δωρικούς φησιν.)

V. 1079. Ἦμαθ' ὁμοῦ. Τὸ ὁμοῦ παρ' Ὀμήρῳ μὲν τὸ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σημαίνει,

— — ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους ^ω).

παρὰ δὲ τοῖς μεθ' Ὀμηρον καὶ ἄλλα σημαίνει. Ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ (χρόνον τέθεικεν αὐτό ^ω)).

Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

Νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως κεῖται, Ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ.

Ὀμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες.

V. 1080. Ἐπιπλομένη. Τὴν ἐπερχομένην φησίν.

V. 1081. Ὡς ἄλλοι μὲν ῥα. Ἡ τοιαύτη συναλοιφή τῆς νεωτέρας Ἰάδος ἐστὶ. Διὸ μέμφονται Ζηνοδότῳ, εἰπόντι,

Ὡς ἄλλοι μὲν ῥα ^ω) θεοὶ τε καὶ ἄνδρες.

Οὐ κέχρηται γὰρ ταύτῃ Ὀμηρος.

V. 1082. Πύματον λέχος. Ὑστατον ^ω) κλῆρον καὶ μερίδα τοῦ ἐν τῇ Δολονίᾳ ὕπνου λαμβάνοντες, καὶ ἐκεῖσε ὑπνοῦντες· τῇ γὰρ ἐξῆς ἀναπλεῖν ἔμελλον.

V. 1083. Ἀδινὰ κνώσσοντας. Ἐφύλαττον μεγάλως καὶ βαθέως ὑπνοῦντας. Ὁ δὲ Ταρῤῥαῖος, λεπτὰ κοιμωμένους, καὶ οὐ κατὰ βᾶθος.

V. 1086. Αἰξιν ὀρινομένων. Τὴν κατάπαυσιν καὶ λώφῃσιν τῆς τῶν ἀνέμων βίας. Τὸ γὰρ ὄρυον θαλάσσιον καὶ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς βιοῦν. Λέγεται δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἐφεξῆς πέντε καὶ δέκα ἡμέρας, ἢ (ὥς τινες) δεκατέσσαρας εὐδιεινὰς ποιεῖν, ἵνα ἀποκνήσῃ [ἢ ἀλκυὼν] (παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς). Καὶ ἀλκυονίδες ἡμέραι καλοῦνται ἑπτὰ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ ἑπτὰ μετὰ τὸν τόκον. Εἴληφε δὲ τὰ περὶ τῶν ἀλκυόνων παρὰ Πινδάρου ἐκ Παιάνων.

V. 1087. Εὐλόγως δὲ ὄσαν εἶπε τὴν ἀλκυόνης φωνήν. Ὡς γὰρ Ἦρας ἦν ἀπεσταλμένη, (ὥς φησι Πίνδαρος.)

Ἀκταίης ὄρνιθος. Τῆς παρὰ ταῖς ἀκταῖς καὶ τοῖς αἰγιαλοῖς διατριβούσης καθήκουσαν φωνὴν ἀκούσας.

V. 1089. Ἀφλάστοιο. Ἀπολλώνιος ἐν ταῖς Λέξεσιν ἀποδέδωκεν ἀφλαστον τὸ ἀκροστόλιον· οὐκ εὖ· ἐπεὶ τὸ ἀκροστόλιον ἐστὶ [τὸ ἄκρον] τοῦ στόλου. Στόλος δὲ λέγεται τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς πτύχης καὶ διήκον ἄχρι τῆς πρῶρας ξύλον. Πτύχη δὲ λέγεται, ὅπου τὸ τῆς νεῶς ἐπιγράφεται ὄνομα. Ἔστιν οὖν ἀκροστόλιον τὸ ἀφλαστον κατὰ τὴν πρῶραν. Ἀλλ' ὁ ποιητὴς αὐτὸ παραδίδωσιν ἐπὶ τῆς πρύμνης, λέγων ^α).

Ἐκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν οὔτι μεθίει ^β),

ἀφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων.

Καὶ εἴρηται ἀφλαστον κατὰ συγγένειαν τοῦ φ πρὸς τὸ θ, ἄθλαστον,

ω) II. XI, 127. x) Oed. R. 4. ρον. α) II. XV, 716. β) Sic P. y) γὰρ P. z) Sic P. Vulg. ὕστα- Vulgo μεθίει.

κατὰ ἀντίφρασιν· ἐπεὶ εὐθλαστόν ἐστιν. Ἔστιν οὖν ἄφλαστον, σάνιδιον κατὰ τὴν πρῶμαν.

V. 1098. Ἐκ γὰρ τῆς ἀνεμοί τε. Ἐκ ταύτης τῆς Ρέας καὶ γῆ καὶ θάλασσα καὶ οὐρανὸς συνέχεται. Οἱ γὰρ φυσικοὶ αὐτὴν γῆν φυσιολογοῦσιν τὴν πάντων ἀρμογὴν καὶ δεσμόν. Καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ρεῖν αἰεὶ καὶ ποιεῖν τείρεα. Καὶ φυσικῶς ταύτης ἄνδρα τὸν Κρόνον φασὶν, οἶονεὶ τὸν χρόνον, μεταβολῇ τοῦ ἀντιστοίχου. Σύνεστι δὲ τῇ τῶν στοιχείων τάξει ἐξ ἀνάγκης ὁ χρόνος. Καὶ εἴτα λοιπὸν ἀλληγορικῶς τουτοὺς τῶν θαλασσίων καὶ οὐρανίων καὶ χθονίων θεῶν πατέρας εἶναι φασί. Μετὰ γὰρ τὴν τῶν στοιχείων θέσιν καὶ σύνδεσμον συνέβη καὶ θεοὺς καὶ θεῶν δυνάμεις καὶ διαφορὰς μαθεῖν τοὺς ἄνδρας, καὶ τιμῆσαι.

V. 1099. Τὸ πεπεῖρηται, ἀντὶ τοῦ συνέχεται καὶ συνέζευκται.

V. 1109. Ἰερῆς ἐκ πείσματα πέτρης. Ἦς καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ^{c)} μέμνηται, εἰπὼν ^{d)}.

— — ἱερὴ δὲ φατίζεται ἥδ' ἔτι ^{e)} πέτρη.

V. 1110. Ἦρεσαν. Ἐκωπηλάτησαν. Τῷ δὲ συντελικῷ ἐχρήσατο ἀντὶ παρατατικῷ τοῦ ἤρεσσον.

Λιμένα δὲ Θρηϊκίον λέγει, ἐπειδὴ κεῖται μὲν ἡ Κύζικος ἐπ' ἐσχάτοις τῆς Φρυγίας, συνάπτει δὲ ἡ Βιθυνία τῇ Φρυγίᾳ. Βιθυνοὶ δὲ Θοῤῃες κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος. Ἡ ἐπειδὴ Θοῤῃες [τὸ παλαιὸν] Κύζικον ὠκῆσαν.

V. 1112 sq. Καὶ πᾶσα περαίη Θρηϊκίης. Καὶ πᾶσα ἡ ἐναντία χώρα τῆς Θοῤῃης. Ποντικὸν δὲ ἔθνος οἱ Μάκρωνες.

Τὸ δὲ, χερσὶν ἑαῖς, οὐκ εὖ εἴρηκεν. Ὡφειλε γὰρ σφετέραις.

V. 1114. Στόμα Βοσπόρου ἡερόεν. Οἶον ἀερωῶδες, ἥτοι ὀμιχλῶδες. Βόσπορος δὲ τὸ τῆς Προποντίδος στενόν· οὕτω κληθὲν ἀπὸ τῆς διανηξαμένης βοῦς, τῆς Ἰούς.

V. 1115. Ἐκ δ' ἐτέρης. Οὐ λέγει ἡπείρου, τῆς Εὐρώπης, καὶ γὰρ ἡ Μυσία καὶ ὁ Αἰσηπος τῆς Ἀσίας, ἐπὶ ἐτέρας δὲ χώρας λέγει, τῆς Τρωάδος, καθ' ἣν ὁ Αἰσηπος ρεῖ, χωρίζων αὐτὴν τῆς Μυσίας. Καὶ Ὅμηρος ^{f)}.

Τρηϊκὸς τε καὶ Αἰσηπος.

Ἡ δὲ Τρωὰς ἀπὸ Μυσίας ἀρχομένη τῆς μεγάλης ἐπὶ Αἰσῆπου λήγει. Ἡ δὲ Δολιονία καὶ Φρυγία ἀρχεται μὲν ἀπὸ Αἰσῆπου, λήγει δὲ ἐπὶ Πύνδακον. Μυσίαι δὲ δύο, ἥ τε Εὐρωπαϊα καὶ ἡ Ἀσιανή. Τῆς οὖν ἐν Ἀσίᾳ Μυσίας αἱ κολῶναι τοῖς Ἀργοναύταις ἐφαίνοντο.

V. 1116. Καὶ πεδίον Νηπήϊον. Πεδίον Νηπείας ἐστὶ περὶ Κύζικον. Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ ^{g)}.

Νηπείης ἥτ' ἄργος ^{h)} αἰοίδιμος ἀδρόστεια.

Τὴν δὲ Νηπείαν Διονύσιος ὁ Μιλήσιος πεδίον τῆς Μυσίας φησὶν εἶναι. (Ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν Μυσῶν θυγατέρα Ἰάσου ἐγγημεν Ὀλυμ-

c) προτέρους corrigit Schaefer. XII, 21. g) Αἰκάλη P. h) ἥδ' d) I, 1019. e) εἰσέτι P. f) II. Ἄργον P.

πος Νήπειαν ὄνομα·) καὶ κατόκησεν ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ, ὃ νῦν [ἀπὸ ταύτης] καλεῖται Νηπείας πεδῖον. Ἀπολλόδωρος δὲ φησι Νηπείας πεδῖον ἐν Φρυγίᾳ. Ὁ δὲ Καλλιμαχος φησὶν ἐν Ὑπομνήμασι ¹⁾, Νέμεσιν εἶναι τὴν τὸ πεδῖον κατέχουσαν. Ἔστι δὲ καὶ πόλις [ἐκεῖ] καλουμένη Ἀδρήστεια ἀπὸ τοῦ ἰδρυσταμένου. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἐκατέρων μέμνηται, τῆς τε πόλεως καὶ τοῦ πεδίου. Φησὶ γάρ·

Ἄστυ τε καὶ πεδῖον Νηπήϊον Ἀδρηστείης.

Τῆς δὲ πόλεως καὶ Ὅμηρος μνημονεύει ^{κ)}.

Οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον ¹⁾.

V. 1117. Στιβαρόν στύπος. Στύπος τὸ πρέμνον καὶ στέλεχος, ἐξ οὗ καὶ ἀπαστύπαζον.

V. 1118. Πρόχνη δὲ, παντελῶς. Γεράνδρον, τὸ παλαιὸν ξύλον.

V. 1119. Βρέτας δὲ, τὸ βορῶν ἑοικός.

Καὶ Εὐφορίων ἐκ τούτου κινηθεὶς, τὸ ξόανον τῆς μητρὸς τῶν θεῶν φησὶν ἀμπέλινον εἶναι, διὰ τὸ τὴν ἀμπελον ἴσως ἱερὰν εἶναι τῆς Ῥέας.

V. 1120. Κολωνῶ. Τῇ ἐξεχούσῃ ἀκρωρεία.

V. 1123. Χεράδος. Χεράς, ἡ τῶν βραχέων λίθων συλλογή, τῶν καθ' ἓνα χειρὶ ληφθῆναι δυναμένων· οὗς Ὅμηρος χερμάδια φησί. Τὸ δὲ βωμόν, ἀντὶ τοῦ εἰς βωμοῦ κατασκευῆν. Ἡ χεράδες λέγονται οἱ μικροὶ σωροὶ τῶν λίθων. Φησὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος τὴν διάλεκτον Ἀπολλωνιατῶν εἶναι τῶν ἐν Πόντῳ. Μνημονεύει καὶ Σαπφώ·

Μὴ κενὴ χεράδος.

Καὶ Ὅμηρος ^{μ)}.

— ἄλις χεράδος περιχεύας.

Χεράδος δὲ, ὁ τῶν λίθων σωρός. Εἰς δὲ τὴν τοῦ βωμοῦ κατασκευῆν λίθους ἐσώρευον.

V. 1124. Δρυῖνοισιν. Εἰκότως. Ἡ γὰρ δρυς ἱερὰ τῆς Ῥέας, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ περὶ θεῶν. Δρυῖνοισι δὲ αὐτοὺς φησὶ στέφεσθαι, διὰ τὸ μεμερίσθαι τῇ θεῷ τὸ δένδρον τοῦτο· διὰ τὸ καὶ πρὸς στέγας καὶ πρὸς τροφὴν πρῶτον χρησιμεῦσαι.

V. 1125. Δινδυμίνην. Τὴν ἐν τῷ Δινδύμῳ ὄρει τιμωμένην ἐπικαλούμενοι καὶ ἱκετεύοντες.

V. 1126. Ἐνναέτιν Φρυγίης Τιτίην θ' ἄμα. Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων καλουμένων πρῶτους φησὶν εἶναι καὶ πατέδρους τῇ μητρὶ τῶν θεῶν· ἀκολουθῶν Μενάνδρῳ, λέγοντι Μιλησίους, ὅταν θύωσι τῇ Ῥεῇ, προσθύειν ^{ν)} Τιτίαν καὶ Κυλλήνῳ. Εἰσὶ δὲ οὗτοι τῶν Ἰδαίων Δακτύλων μοιρηγέται καὶ μητρὸς θεῶν πατέδροι. Καλλίστρατος δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τοῦ ^{ο)} καθ' Ἡράκλειαν περὶ Τιτίου φησὶ· Τιτίας, ἥρως ἐγγώριος, ὃν οἱ μὲν μυθεύονται παῖδα

i) ὑπομνήματι P. k) II, II, 828. προσθύειν. V. Bast. epist. crit. p. 175. ο) τῶν P.

1) οἱ δ' ἄρ' Ἀδρήστειαν εἶχον P. 175. ο) τῶν P.

m) II. XXI, 319. n) Vulg. et P.

Διὸς [εἶναι], οἱ δὲ, [τὸν] πρεσβύτερον τῶν Μαριανδυνοῦ τοῦ Κιμμερίου παίδων· (δι' ὃν μάλιστα τὸ ἔθνος ἠΰξεται, καὶ προάγεται ἔτι εἰς εὐδαιμονίαν.) Καὶ Προμαχίδας δὲ (ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας λέγει περὶ Τιτύου, ὅστις ἦν, καὶ Θεοφάνης. Ἀπεθεώθη δὲ ἀπὸ Μαριανδυνῶν.

V. 1129. Ὅτι δὲ) νύμφη [Ἀγχιάλῃ] τις Οἰαξίδος γῆς δραξαμένη τοὺς καλουμένους Ἰδαίους Δακτύλους ἐποίησε, παρὰ Σησιμβρότου εἴληφε· καὶ ὅτι διὰ τὸ θυῆναι αὐτοὺς διὰ τῶν χειρῶν, Δάκτυλοι κληθῆναι. Σοφοκλῆς δὲ αὐτοὺς Φρύγας καλεῖ ἐν Κωφοῖς Σατύροις.

Δάκτυλοι Ἰδαῖοι. Ἐξ καὶ πέντε φασὶ τούτους εἶναι· δεξιούς μὲν, τοὺς ἄρσενας· ἀριστεροὺς δὲ, τὰς θηλείας. Φερεκύδης δὲ τοὺς μὲν δεξιούς, εἴκοσι λέγει· τοὺς δὲ εὐωνύμους, τριακονταδύο. Γόητες δὲ ἦσαν καὶ φαρμακεῖς. Καὶ δημιουργοὶ σιδήρου λέγονται (εἶναι) πρῶτοι καὶ μεταλλεῖς γενέσθαι. Ὀνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἰδης, ἀριστεροὶ μὲν, ὥς φησι Φερεκύδης, οἱ γόητες αὐτῶν· οἱ δὲ ἀναλύοντες, δεξιοί, ὥς Ἑλλάνικος. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι Ἰδαῖοι Δάκτυλοι ἐκλήθησαν, ὅτι ἐντὸς Ἰδης ἐντυχόντες τῇ Ῥέᾳ ἐδεξιώσαντο τὴν θεόν, καὶ τῶν δακτύλων αὐτῆς ἤψαντο. Ὡς δὲ Μινασίας ἐν πρώτῳ περὶ Ἀσίας, Ἰδαῖοι Δάκτυλοι λέγονται ἀπὸ τοῦ πατρὸς Δακτύλου καὶ τῆς μητρὸς Ἰδης. Ὁ δὲ τὴν Φορωνίδα συνθεῖς, γράφει ^{p)} οὕτως·

— — ἔνθα γόητες

Ἰδαῖοι Φρύγες ἄνδρες (ὀρέστεροι) οἰκί' ἔναιον,
Κέλμης, Δαρναμενεύς ^{q)} τε μέγας καὶ ὑπέρβιος Ἀκμων,
εὐπάλαμοι ^{r)} θεράποντες ὀρείης Ἀδρηστείας·
οἱ πρῶτοι τέχνην ^{s)} πολυμήτιος Ἡφαίστοιο
εὖρον ἐν οὐρείῃσι νάπαις, ἰόντα ^{t)} σίδηρον·
ἐς πῦρ τ' ἤνεγκαν, καὶ ἀριπρεπὲς ἔργον ἔδειξαν.

V. 1130. Δικταῖον. Τὸ Κρητικὸν σπήλαιον. Δίκη γὰρ ὄρος Κρήτης.

V. 1131. Δραξαμένη. Ἔθος ἐστὶ ταῖς κυούσαις τῶν παρκαμμένων λαμβάνεσθαι, καὶ ἀποκουφίζειν ἑαυτὰς τῶν ἀλγηδόνων. Ὡς καὶ Αἰτωλὸς ἐλάβετο τοῦ φοίνικος.

Ἔδει δὲ εἰπεῖν Ὀαξίδος· προσετέθη δὲ τὸ ἱ.

Ἐβλάστησεν. Ἀντὶ τοῦ ἐγέννησε.

V. 1132. Ἐργώλας. (Διαφόρως ἀνεγνώσθη· ἐπικρατεῖ δὲ ἡ βαρεῖα τάσις.) [Γράφεται καὶ ὀξύτόνως ἐργωλή· καὶ σημαίνει ἐκατέρως τὴν τοῦ ἔργου ἀπώλειαν.]

V. 1134. Ὀρφῆος ἀνωγῆ. Τῇ τοῦ Ὀρφῆως παρακελεύσει, ὥς αὐτοῦ τῆς ὀρχήσεως προκαταρχομένου.

V. 1135. Βηταρμόν δὲ, τὴν ὀρχησιν, παρὰ τὴν ἀρμόδιον βάσιν αὐτῶν. Λέγει δὲ νῦν τὴν πυρόξιν ὀρχησιν.

Τὸ δὲ ἐξῆς, ὠρχοῦντο τοῖς ξίφεσι τὰς ἀσπίδας κομποῦντες ^{u)},

p) Sic P. Vulgo γράφων. q) Δαρναμενεύς P. r) ἀπάλαμοι P. s) τέ-
χνη P. t) ἰόν τε P. u) κυτυοῦν-
τες P.

διὰ τὸ τὸν Κύζικον θρηνεῖσθαι ὑπὸ τῶν Δολιόνων, ἵνα μὴ, τῆς θυσίας οὔσης, δύσφημος φωνὴ ἀναφέρεται. Ὅθεν καὶ Φρύγες κυμβάλοις καὶ τυμπάνοις τὴν Ῥεάν ἱλάσκονται.

V. 1139. Ῥόμβω. Ῥόμβος, τροχίσκος, ὃν στρέφουσιν ἑαυτοὶ τύπτοντες, καὶ οὕτως κύττον ἀποτελοῦσι. Τινὲς δὲ ῥύμβον ^{v)} αὐτὸ καλοῦσιν· ὧν καὶ Εὐπόλις ἐν Βάπταις, καὶ Δίδυμος.

V. 1141. Ἀνταίη. Ἡ Ῥέα οὕτω λέγεται, διότι ἐναντία τοῖς Τελχῖσιν ἐγένετο. Ὡς δὲ τινες, ἀνταίη, ἡ εὐλιτάνευτος καὶ εὐάντητος ^{w)}.

Σήματ' ἔγεντο. Διὰ τοῦτον οὐδὲν ἕτερον ὁ ποιητὴς φησὶν, ἢ τὴν τῆς θεοῦ φύσιν. Καὶ τοῖς φυσικοῖς, φασί, δοκεῖ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ γῇ. Τῆς δὲ εὐμενείας σημεῖον, τὸ ἐγκαρπα εἶναι τὰ δένδρα καὶ πάας αὐτομάτους φῦειν.

V. 1143. Τερεΐνης. Τῆς ἀπαλῆς καὶ χλωρᾶς.

V. 1144. Εἰλυοὺς δὲ, τὰς καταδύσεις τῶν θηρῶν.

Ξυλόχους δὲ, τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑλώδεις τόπους.

Ἔστι δὲ ὑπερβατὸν; εἰλυοὺς τε ξυλόχους τε καταλιπόντες.

Διὰ πολλῶν δὲ τὸ θαυμαστὸν παρέστησε, διὰ τε τῆς διψάδος, καὶ ὅτι οὐκ ὀλίγον τὸ ἀναδοθὲν ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ ἄληκτον.

V. 1146. Τὸ δὲ ναῖεν, οὐκ εὔ. Ἔδει γὰρ χωρὶς τοῦ ι, νᾶεν· ἢ ἡ, ἔρδει. Ὡς παρ' Ὀμήρῳ ^{x)}.

— — νᾶεν δ' ὄρω ἄγεα πάντα.

Ἡ δὲ σύνταξις κατὰ μετάθεσιν· ὥς τὸ,

— — — ῥέε δ' αἵματι γαῖα ^{y)}.

ἀντὶ τοῦ, αἶμα ἔρδειεν ἐν τῇ γῇ. Ἡ μεταληπτέον τὸ νᾶεν εἰς τὸ κατάρχοντον· ἢ ἡ, κατάρχοντον τὸ Δίνδυμον ὕδασιν.

V. 1147. Ἀνέβραχε ^{z)}. ἀντὶ τοῦ ἀνεδόθη.

Διψάδος. Διψὰς τὴν ξηρὰν γῆν σημαίνει.

V. 1152. Νῆσον δὲ ἔοικε τὴν Κύζικον λέγειν ἐνταῦθα.

V. 1158. Ἀελλόποδας δὲ, τοὺς ταχεῖς.

Τὸ δὲ κίχον, ἀντὶ τοῦ κατέλαβον.

V. 1159. Ζαχρηέσιν αὔραις. Μεγάλως ἐπιβαρούσαις ^{a)} καὶ πνεούσαις. Κυρίως δὲ ζαχρηὲς ^{b)}, τὸ βιαίως ταῖς χερσὶ πρᾶττόμενον. (Παρὰ γὰρ τὰς χεῖρας πεποιήται ἡ λέξις καὶ τὸ ζα ἐπιτατικόν.)

V. 1161. Τὸ μετελώφεον, ἀντὶ τοῦ ἐπαύσαντο.

V. 1162. Ἐφέλκετο. Πρὸς τὴν πάντων αὐτῶν ἀργίαν καὶ τὴν τοῦ κύματος ὑπερβολὴν, τὸ ἐφέλκετο, πρὸς πλείονα εἶπεν ἔμφασιν. Ὅπερ καὶ Καλλιμαχος ἐπὶ τοῦ ἡττηθέντος ταύρου φησὶν, [ὁ μὲν εἶλκεν,] ὁ δ' εἶπετο νωθρὸς ὁδίτης.

[V. 1164. Τὸ δὲ λεληγμένοι ἀντὶ τοῦ προθυμούμενοι καὶ ἐπιθυμοῦντες.]

v) Sic P. Vulgo ῥόμβον. w) εὐλιτάνευτος καὶ εὐανάντητος P. x) Od. IX, 222. y) Il. IV, 451. z) ἀνεβρά-

χθη P. a) ἐπιβαλλούσαις P. b) ζαχρηὲς P.

V. 1165. *Ῥυνδακίδας*. *Ῥυνδακὸς ποταμός* ^{c)} ἐστὶ *Φρυγίας*, οὗ μνημονεύει *Βακχυλίδης*. (Ταῖς δὲ ἀληθείαις τάφος ἐστὶ τοῦ *Βριάρεω*, κατὰ τὴν εἴσοδον.) *Καλλίμαχος* δὲ ἰστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ποταμῶν, καὶ *Δημήτριος* ὁ *Σκήψιος* ἐν τῷ (αὐτῷ) *διακόσμῳ* ^{d)}. Ἄλλως. *Ῥυνδακὸς*, ποταμὸς *Φρυγίας*, ὁ νῦν *Μέγιστος* ^{e)}, πρὸς ᾧ κατὰ τὴν ἔξοδον καὶ *Αἰγαίω*νος τινὸς ἥρωος *Μυσοῦ* τάφος. *Ῥυνδακὸς* δὲ, ὡς *Αἰακός*.

Μέγα τ' ἥριον. Γράφεται καὶ, *μέγα τε ῥίον*. Καὶ τὸ μὲν *ῥίον* ἐστὶν ὄρος, ἥτοι ἀκρωτήριον· τὸ δὲ *ἥριον*, μνημεῖον. Οἶομαι δὲ τινα ἀγνοοῦντα τὸν μῦθον, τὸ *ἥριον* μεταπεποιηκέναι· ἢ γραφένως ἀμαρτήματι περιλελειφθαι τὸ *η*.

Ὁ δὲ πρὸς τὸν *Αἰγαίωνα* μῦθος ὑπὸ *Δημητρίου* φέρεται τοῦ *Κνιδίου*. *Κόνων* δὲ ἐν τῇ *Ἡρακλείᾳ* φησὶν, ὅτι *Αἰγαίων* καταγωνισθεὶς ὑπὸ *Ποσειδῶνος*, κατεποντίσθη εἰς τὸ νυνὶ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ *Ἀπολλωνίου* ἥριον *Αἰγαίω*νος, (τὸν αὐτὸν καὶ *Βριάρεω*ν καλῶν.) Περὶ δὲ τῆς κλήσεως τοῦ *Αἰγαίου* πελάγους ἐν μὲν τῷ τρίτῳ τῷ περὶ τῆς *Νησιᾶδος* φησὶν ἐν τούτοις· Τὸ *Αἰγαῖον* πέλαγος οἱ μὲν ἀπὸ τῆς *Περκανίας* *Αἰγὸς* ἐπώνυμον γεγενῆσθαι φασὶν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς *Καρυστίας*, τῆς *Αἰγαίης* ὀνομαζομένης. Αἱ μὲν γὰρ *Αἰγαί*, ἔνθεν τὸν *Ποσειδῶνα* παραγίνεσθαι φασὶ, κατὰ *Πελοπόννησον* εἰσὶν, ἐν τοῖς περὶ *Κρίσαν* τόποις ^{f)}. (Εἰσὶ δὲ τινες οἱ διὰ τὸ θεωρεῖσθαι δι' ὅλου τοῦ πελάγους τὴν παρακειμένην γῆν.) [Εἰσὶ δὲ οἱ καὶ ἀπὸ τοῦ *Αἰγαίω*νος αὐτὸ παραωνομάσθαι λέγουσι.] Τὸν δὲ *Αἰγαίωνα* Ἡσίοδος φησὶν *Οὐρανοῦ* καὶ *Γῆς*. *Βριάρεως* δὲ, καὶ *Αἰγαίων*, καὶ *Γύγης*, ὁ αὐτὸς λέγεται συνωνύμως. *Εὐμήλος* δὲ ἐν τῇ *Τιτανομαχίᾳ* τὸν *Αἰγαίωνα* *Γῆς* καὶ *Πόντου* φησὶ παῖδα, κατοικοῦντα δὲ ἐν τῇ θαλάσῃ τοῖς *Τιτᾶσι* συμμαχεῖν. Καὶ *Ἴων* φησὶν ἐν *διθυράμβῳ*, ἕκ μὲν τοῦ πελάγους αὐτὸν παρακληθέντα (ὑπὸ *Θέτιδος*) ἀναχθῆναι, φυλάξοντα τὸν *Αἰα*, *Θαλάσσης* δὲ παῖδα. Ἄλλοι δὲ *θαλάσσιον* θηρίον φασὶ τοῦτον. *Ταῖρῳαῖος* δὲ φησιν, ὅτι γίγας ὢν, καὶ φυγὼν ἐκ τῆς *Εὐβοίας*, ἀφίκετο εἰς *Φρυγίαν*, καὶκεῖ ἐτελεύτησε.

V. 1166. *Τυτθὸν ὅν ὕπ' ἐκ Φρυγίης*. Τὴν οὖσαν ὀλίγον ἄνω τῆς *Φρυγίας*. (Οὕτω γὰρ καὶ *Ὀμηρος* κεῖσθαι φησὶ τὴν *Φρυγίαν* ἐγγὺς πάντῃ τῆς *Μυσίας*.) Διὸ καὶ τινες μίαν εἶναι φασὶν ἀμφοτέρως, διὰ τὸ πάντῃ πλησιάζειν.

Παρεμέτρεον. *Παρέπλεον*.

V. 1167. *Ἀνοχλίζων* ^{g)}. *Ἀνακινῶν* ἐν τῷ *κωπηλατεῖν* καὶ *ἀνακόπτων* τὰ κύματα κατὰ τὰς δίνας.

Τετροχότος δὲ, *τραχυνομένου* καὶ *σφοδροῦ ὄντος*.

Ὀλκοὺς δὲ, τὰς *φυσήσεις* καὶ οἷον ἐπάρσεις καὶ *μετεωρισμοὺς* τῶν κυμάτων.

V. 1168. Τὸ δὲ *μεσσόθεν* ἔμφασιν καὶ τῆς τοῦ πελάγους *δεινότητος* καὶ τῆς τοῦ ἥρωος *ρώμης* ἔχει.

c) Sic P. Vulgo τόπος. d) ἐν τῷ γητος P. f) τῷ κατὰ *Κρίσαν* κόλ-
Τρωϊκῷ *διακόσμῳ* corrigat Voss. de πῳ P. g) *ἐνοχλίζων* P.
histor. gr. Malim P. sequi. e) *Μέ-*

Τρύφος δὲ, τὸ κλάσμα τῆς κόπης.

Μεσσόθεν ἄξεν. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν φασὶ καταλελειφθαι τὸν Ἡρακλέα ἐν Κίῳ· οἱ δὲ ἐν Ἀφείταις, ἐπειδὴ ἑτεροκλινῇ τὴν Ἀργὴν ἐποίει. Ἐφορος δὲ (ἐν πρώτῳ) παραδέδωκεν αὐτὸν δι' Ὀμφαλὴν καταλελειφθαι.

V. 1171. Ἀήθεσον ^{h)} ἡρεμέουσαι. Ἀήθεις ἦσαν τοῦ ἡρεμεῖν, διὰ τὴν ἔμφυτον τοῦ ἥρωος δύναμιν.

V. 1174. Ἐν προμολῇ. Τῇ προστάδι ⁱ⁾ καὶ τοῖς προθύροις. Λέγονται δὲ προμολαὶ καὶ τὰ ἐξώπυλα μέρη, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς πρώτοις ^{k)} φησί.

Στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ ^{l)} προμολῇσιν, οἱ δ' ἀντίοι ἡρέεθοντο ^{m)}.

Τετρυμμένα ⁿ⁾ δὲ, ἀντὶ τοῦ καταπεπονημένα ὑπὸ τοῦ καμάτου.

V. 1175. Αὐσταλέος. Ὁ κατάξηρος καὶ ἀνεπιμέλητος.

Περιτριβέας. Τὰς πολὺ πονησάσας χεῖρας ὑπὸ τοῦ κόπου.

V. 1176. Τὸ δὲ ἡρήσατο, ἀντὶ τοῦ κατηράσατο, ἢ προσεῖπεν.

V. 1177. Κιανίδος ἡ θεαγαίης. Περιφραστικῶς τὴν Κίον. Ἔστι δὲ πόλις Μυσίας, ἀπὸ Κίου τοῦ ἀφηγησαμένου τῆς Μιλησίων ἀποικίας, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Κιανῶν πολιτείᾳ. Κατῴκησαν δὲ αὐτὴν πρῶτον Μυσοὶ, ἔπειτα Κάρες, τρίτον Μιλήσιοι. Καὶ ποταμὸς δὲ ἐστὶν οὕτως ὀνομαζόμενος, τὴν Μυσίαν περιρρέων· οὗ μνημονεύει Σκύλαξ ὁ Καριανδεύς ^{o)}. Περιρρέει δὲ καὶ τὴν πόλιν ὁ ποταμὸς οὗτος.

V. 1178. Ἀμφ' Ἀργανθώνειον. Ὄρος τῆς Κίου.

V. 1180. Ἡϊά τέ σφι. Ἐφόδια. Βρώματα. Σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἄχυρα. Ὅμηρος ^{p)}.

— — ἦϊων θημῶνα (τινάξῃ.)

V. 1182. Κάγκανα. Κατάξηρα ξύλα.

V. 1182 sq. Δεχαίην φυλλαδα. Τὴν πρὸς λέχῃ καὶ στιβάδας ἐπιτηδεῖαν, ἀπὸ τοῦ λέχους.

V. 1184. Στόρνυσθαι. Λεῖπει τὸ ὥς, ἢ, ὥστε στόρνυσθαι.

Τὸ δὲ δινεύεσκον, ἀντὶ τοῦ ἑστρεφον, παρέτριβον. Τὰ γὰρ ξύλα παρέτριβον, καὶ ἐπ' αὐτῶν πῦρ ἔβαλλον. Πυρήϊα γὰρ ταῦτα φησὶ τὰ προστριβόμενα ἀλλήλοις πρὸς τὸ πῦρ ἐγγεννᾶν· ὧν τὸ μὲν ἐστὶν ὕπτιον, ὃ καλεῖται στορεύς· θάτερον δὲ παραπλήσιον τρυπάνῳ, ὅπερ ἐπιτρίβοντες τῷ στορεῖ στρέφουσιν.

V. 1188. Διὸς δὲ νιὸν τὸν Ἡρακλέα φησί.

V. 1189. Τὸ δὲ φθαίῃ, ἀντὶ τοῦ προλάβοι τοῦ πλοῦ.

Καταχείριον. Τὸ τῇ χειρὶ ἀρμόδιον.

V. 1190. Ἀλαλήμενος. Ἡ διὰ τὸ ἄπειρος εἶναι τῶν τόπων· ἢ ἀντὶ τοῦ περιερχόμενος, ἕως ἂν αὐτῷ ἀρμόδιον εὕρῃ.

h) ἀήθεσαν P. i) προπαστάδι m) I, 320. n) τετρυμμένα P. o) ἐν P. k) πρόσθεν P. l) ἄρ' ἐπὶ P. Καριανδεύς P. p) Od. V, 368.

V. 1192. Ἀγχιερὸς δὲ, παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἕρας ^{q)} αὔσσειν καὶ κινεῖσθαι. Ἡ παρὰ τὸ κατὰ γνυσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων. [Ταναήν δέ φησι τὴν τεταμένην καὶ ἐπιμήκη.]

V. 1195. Ἐδυ δ' ἀπὸ δέρμα. Τὸ ἐξῆς, ἀπέδυ δέρμα λέοντος.

V. 1196. Χαλκοβαρεῖ δὲ, τῷ ἰσχυρῷ, ἢ τῷ πρὸς τῷ τέλει χαλκῷ βεβαρωμένῳ. Πείσανδρος δὲ φησιν ὀλόχαλκον εἶναι τὸ ῥόπαλον Ἡρακλέους. Ἐτυμολογοῦσι δὲ αὐτὸ παρὰ τὴν ῥοπήν καὶ τὸ ἀλοιᾶν.

Δαπέδοιο δὲ, ἐκ τῆς γῆς, ἢ τῆς ῥίξης.

V. 1197. Στύπος. Στέλεχος.

V. 1200. Ἐχμα. Κώλυμα.

V. 1201. Ἀπροφάτως. Ἀθρόως.

V. 1203. Κατάϊξ. Ἡ σφοδρὰ ὁρμή.

V. 1204. Αὐτοῖσι σφήνεσσιν. Τοῖς περὶ τὴν ἰστοδόκην σφησὶ, τοῖς περιέχουσι καὶ κρατοῦσι τὸν ἰστόν. Διόλου δὲ ἡ παραβολὴ ὑγῆς καὶ ἐξῳμένη. Ἰστῷ γὰρ τὴν ἐλάτην εἰκάζει, διὰ τὸ ἰθυτενὲς καὶ εὐανξές, καὶ γὰρ κἀκεῖνη ἰστοῦ δίκην ^{r)} ἴσταται, χειμερινῷ δὲ καιρῷ τὴν ἀθρόαν τοῦ ἥρως ἐπιφάνειαν, σφοδρῷ δὲ ἀνέμῳ τὴν ῥώμην. Τὸ δὲ, αὐτοῖσι σφήνεσσι, διὰ τὰ περιέχοντα τῆς ἐλάτης ῥίζαν χώματα· καὶ γὰρ κἀκεῖνα σφηνῶν δίκην τὴν ῥίζαν περιεῖχεν. Τοὺς δὲ προτόνους, εἰς τὸν τόνον καὶ τὴν τάσιν τῶν ῥιζῶν.

V. 1207. Τόφρα. Ἀντὶ τοῦ ἐν ὄσφ.

Ἔλας. Τὸν Ἔλαν ὁ μὲν Ἀπολλώνιος Θειοδάμαντος φησὶν υἱὸν εἶναι, Ἑλλάνικος δὲ Θειομένους. Ἀντικλείδης ^{s)} δὲ ἐν Δηλιακοῖς ἰστορήσεν, οὐ τὸν Ἔλαν εἰς τὴν ὑδρείαν ἐξεληλυθέναι, ἀλλὰ τὸν Ἔλον ^{t)}, καὶ ἀνεύρετον γενέσθαι. Ἐγένοντο δὲ πολλοὶ ἐρώμενοι Ἡρακλέους, Ἔλας, Φιλοκτῆτης, καὶ Δίομος, καὶ Περιθύας ^{u)}, καὶ Φοῖξ ^{v)}, ἀφ' οὗ πόλις Λιβύης. Σωκράτης δὲ ἐν τῷ πρὸς Εἰδόθεον φησὶ τὸν Ἔλαν ἐρώμενον Πολυφήμον καὶ οὐχ Ἡρακλέους γενέσθαι. Ὀνασος δὲ ἐν πρώτῳ Ἀμαζονίδων ^{w)} ἀληθέστερον τὴν ἱστορίαν ἐκτίθεται, οὐχ ἠρπάσθαι αὐτὸν ὑπὸ νυμφῶν, ἀλλὰ κατηνέχθαι εἰς κρήνην, καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. Ἀπρεπὲς δὲ νεανίαν ὑδρείαν βαστάζειν. Ὀμηρος δὲ πρεπόντως παρθένον. Πιθανώτερον δὲ ἦν ἀμφοτέρω εἰπεῖν, ὥς Καλλίμαχος.

V. 1212. Νηπιάχοντα. [Ὁ τοῦ Θειοδάμαντος ὕφ' Ἡρακλέους φόνος τοῦτον ἔσχε τὸν τρόπον.] Ἡρακλῆς γήμας Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως θυγατέρα, καὶ διάγων ἐν Καλυδῶνι [παρὰ τῷ Οἰνεῖ], ἐν συμποσίῳ Κύαθον, ἥτοι τὸν Οἰνέως οἰνοχόον, Ἀρχιτέλους δὲ παῖδα, πλήξας κονδύλῳ ἀνεῖλεν, ὅτι αὐτῷ τὰ ποδόνηπτρα ὕδατα ἀγνοῶν ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐπέχεεν. Φεύγων οὖν τὸν φόνον, καὶ σὺν τῇ γαμετῇ στελλόμενος, ἀνεῖλεν ἐν Εὐήνῳ ποταμῷ Νέσσον

q) γῆς P. r) ἐπὶ τῆς ἰστοδόκης perperam P. s) Διοκλείδης P. male. t) Ἔλον P. ut et Ἔλας et

Ἔλλαν. u) Περιθύας P. v) Φοῖξ P. w) Fort. Ἀμαζονικῶν ut mox ad v. 1236.

Κένταυρον, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος ἱστορεῖ. Ἐπειτα προῖων, ἔφερεν καὶ ἴλυν τὸν υἱόν. Καὶ ἔλθων εἰς τὴν Ἀρυσίαν, ληστρικὸν δὲ τὸ ἔθνος, ὁμοροῦν τοῖς Μηλιεῦσιν, ὡς Φερεκύδης ἐν τῇ τρίτῃ φησίν, τοῦ παιδὸς πεινῶντος, καὶ τοῦ παιδαγωγοῦ Λίχα ἀπολιμπανομένου, συντυχὼν τῷ Θειοδάμαντι, ἤτειτο ὀλίγην τροφήν· ὁ δὲ οὐκ ἐδίδω. Ὁργισθεὶς δὲ ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ἀποσπᾶσας αὐτοῦ ἓνα τῶν βοῶν, θύσας εὐωχεῖτο. Ὁ δὲ Θειοδάμας ἔλθων εἰς τὴν τῶν Ἀρυσίων πόλιν, ἐξῆγεν αὐτοὺς καθ' Ἡρακλέους. Καὶ εἰς τοσαύτην ἀνάγκην κατέστη ὁ Ἡρακλῆς, ὡς καὶ τὴν γυναῖκα Δηϊάνειραν καθοπλίσαι· ὅτε δὴ καὶ τραπῆναι φασὶν αὐτὴν κατὰ τὸν μαζόν. Περιγενόμενος δὲ αὐτῶν, καὶ ἀνελὼν τὸν Θειοδάμαντα, ἀνεδέξατο τὸν τούτου υἱὸν ἴλυν· καὶ τὸ πᾶν δὲ ἔθνος διὰ τὴν ληστείαν μετῴκησεν περὶ Τραχίνα τὴν Θεσσαλικὴν πόλιν, καὶ τὴν Οἴτην τὸ ὄρος, πρὸς τοῖς ὄροις τῆς Φωκίδος· ἵνα τῇ πολλῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιμιξίᾳ τοῦ ληστρικοῦ ἥθους ἀπόσχονται. Τούτων δὲ καὶ ὁ Καλλίμαχος μέμνηται. Φερεκύδης δὲ (ἐν τῷ δευτέρῳ) φησίν, ὅτι Πολυδάμας τῇ Δαναοῦ μίσγεται Πηνειὸς ὁ ποταμός· τῶν δὲ γίνεται Ἀρύσι· ἀφ' οὗ Ἀρύσιες καλοῦνται· οἰκοῦσι δὲ ἐπὶ τῷ Σπερχεῖ ποταμῷ.

V. 1218. Ἰστορεῖ γὰρ πρόφασιν. Οὐκ ἄδικος ὢν ὁ Ἡρακλῆς τοῦτο ἤθελεν, ἀλλ' ἵνα τὸ ἐκείνων ληστρικὸν ἄγαν παύσῃ. Ἀλεξίνακος γὰρ ὁ θεός. Ταύτη τοι καὶ Θειοδάμαντα ἠρέθισεν, ἵν' ἀφορμῇ λαβόμενος τιμωρήσῃται τὸ ἔθνος.

Ἀρυσίεσσι βαλέσθαι. Ἀρυσίες, ἔθνος περὶ τὸν Παρνασσὸν ἄδικον, ὃ κατεπολέμησεν Ἡρακλῆς, καὶ μετέστησεν εἰς Πελοπόννησον. Ὀνομάσθησαν δὲ ἀπὸ Ἀρύσιος τοῦ Λυκάονος καὶ Δίας τῆς Λυκαονείας.

V. 1220. Ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν αἰοιδῆς. Φησίν, ὅτι τὴν ἡμῶν ποιήσιν καὶ τὸν τῶν Ἀργοναυτῶν πλοῦν καὶ τὰ σπουδαζόμενα ἀποπλανήσειεν, εἰ βουλοίμην εἰπεῖν τὰ συμβάντα τοῖς Ἀρυσίσι. Ἄλλως. Λεῖπει τὸ λεγόμενον, ἵν' ἡ, ἀλλὰ ταῦτα λεγόμενα ἀποστήσει με τῆς ἐν χερσὶν οὔσης ὥδης.

V. 1221 sq. Ἦν καλέουσι Πηγᾶς. Ὀνομα κρήνης Πηγᾶι, οὕτω κυρίως.

Ἀγχίγυοι *) δὲ, οἱ πλησιόχωροι, οἱ γείτονες.

V. 1226. Ἐναύλους. Τὰ σπήλαια νῦν.

V. 1227. Ἰλήωρος. Αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρέβουσαι.

V. 1228. Καλλινάοιο. Καλλιζόοιο.

V. 1229. Ἐφρυδατίη. Ὀνομα νύμφης.

V. 1230. Ἐρενθόμενον. Τὸν λάμποντα.

V. 1231. Διχόμηνις. Πανσέληνος.

V. 1233. Κύπρις. Τὸ ἐρωτικὸν πάθος.

V. 1235. Λέχρις γ) ἐπιχρίμφθεις. Πλαγίως πρὸς τὴν κρήνην ἐπικλιθεὶς. Ὁ δὲ νοῦς, ὡς καθῆκε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὴν κρήνην, ἐμφορουμένου τοῦ ὕδατος εἰς τὸ ἀγγεῖον μετὰ σφοδροῦ ἤχου,

x) Ἀγχίγυοι P. γ) λαιχρὶς P.

ἡ νύμφη τῇ μὲν εὐωνύμῳ χειρὶ τοῦ ἀνέκτος αὐτοῦ ἐπιλαβομένη, ἐφίλει, φησὶν, τῇ δεξιᾷ δὲ καθείλκυσε αὐτὸν εἰς τὸ ὕδωρ.

V. 1236. *Αὐτίκα δ' ἦγε.* Θόοκριτος ἐν τοῖς Βουκολικοῖς, ἐν τῷ "Γλαν ἐπιγραφομένῳ, ὑπὸ πασῶν φησὶν αὐτὸν τῶν νυμφῶν ἠρπάσθαι. ("Οναςος δὲ ἐν τῷ α' τῶν Ἀμαζονικῶν πεσόντα τὸν "Γλαν φησὶν ὑποβρύχιον γενέσθαι.) Καὶ Νίκανδρος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἑταιροεινυμένων^{z)} ὑπὸ πασῶν φησὶν αὐτὸν ἀρπαγῆναι τῶν νυμφῶν· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ὑπὸ μιᾶς.

(V. 1238. *Τέρεν.* Τὸ ἀπαλόν· ἐκ δὲ τούτου τὸ νέον.)

V. 1241. *Εἰλατίδης.* Γράφεται καὶ Εἰλασίδης. Κατὰ γὰρ τινὰς Ἐλάσου νῖός ἐστιν ὁ Πολύφημος, κατὰ δὲ τινὰς, Ποσειδῶνος. Γυναικα δὲ ἔσχεν ὁ Πολύφημος Λαονόμην^{a)}, Ἡρακλέους ἀδελφὴν, Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης θυγατέρα.

Προτέρωσε. Ἀντὶ τοῦ, εἰς τοῦμπροσθεν τῆς κελεύθου.

V. 1243. *Ἡὔτε τις θῆρ.* Κυρίως οἱ ποιηταὶ τὸν λέοντα φασὶ θῆρα. Ὡς καὶ Καλλίμαχος·

Θηρὸς ἀεράζων [ἦν] δέρμα κατωμάδιον.

V. 1245. *Αἰθόμενος.* Καιόμενος τῷ λιμῷ. Τὸ δὲ τοιοῦτον, οὐχ ὥς ὁ λιμὸς θερμοσίας ἐστὶ ποιητικὸς, ἀλλὰ τὸ αἰθόμενος καὶ ἐπὶ τοῦ σπεύδειν ἐστίν.

V. 1246. *Ἐνὶ σταθμοῖσιν.* Ἐνήλλακται ἢ ἐν πρόθεσις ἀντὶ τῆς εἰς. Ὁ γὰρ νοῦς, οἱ γὰρ νομῆες εἰς τοὺς σταθμοὺς προήλασαν.

V. 1248. *Ὡς τότ' ἄρ' Εἰλατίδης.* Διόλου ὑγιῆς καὶ ἐξοωμένη ἢ εἰκῶν. Προβάτοις γὰρ βοήσασιν εἰκάζει τὸν "Γλαν, διὰ τὸ τῆς ἡλικίας νέον, καὶ τὸ τοῦ σώματος ἀπαλόν· θηρὶ δὲ κατακούσαντι καὶ σπεύδοντι, τὸν Πολύφημον, διὰ τὴν ἔμφυτον τοῦ ἥρωος δύναμιν. Τὸ δὲ, λιμῷ αἰθόμενος, ὅτι καὶ αὐτὸς τῇ διαθέσει πρὸς τὸν παῖδα ὤρμα. Τὸ δὲ, οὐκ ἀπέκνυρσε πολίμνησι, πρὸς τὸ συμβεβηκός. Καὶ γὰρ ἡ νύμφη συνείρξεν τὸν παῖδα πρὸ τῆς τοῦ Πολυφήμου παρουσίας καὶ βοηθείας.

V. 1252. *Αἰτὶδ' ἐτοιμήν.* Κτῆμα καὶ λάφυρον ἔτοιμον· καὶ διὰ τὸ ἀκηγῆναι καὶ χωρὶς μάχης λαβεῖν.

V. 1254. *Εὖ δέ μιν ἔγνω.* Διὰ τὸ λάμπειν τὴν σελήνην. Εἶπεν γὰρ, ὅτι διχόμενος ἔλαμπεν.

V. 1256. *Ἀσθματι.* Τῷ ἐκ τοῦ δρόμου γενομένῳ φυσήματι.

V. 1265. *Ὡς δ' ὅτε τίς τε μύωπι.* Μύωψ, εἶδος μυίας (κατὰ τὸ ἔαρ γινόμενον), ἣτις ταῖς λογάσι τῶν βοῶν ἐπικαθ-εξομένη, δάκνει αὐτάς, καὶ εἰς μανίαν ἄγει· ἀπ' οὗ καὶ οἷστρος λέγεται. Σώστρατος^{b)} δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ περὶ ζώων διαστέλλει τὸν μυῶπα τοῦ οἷστρου. Ὁ μὲν γὰρ μύωψ ἐκ τῶν ξύλων ἀπογεννᾶται, ὁ δὲ οἷστρος ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλεόντων ζωαρίων.

z) Ἑτεροεινυμένων legendum esse liquet. a) Λαονόην P. b) Σώκρα-τος P. male.

V. 1266. Πίσεα. Τους συμφύτους ἢ ἐλώδεις καὶ πηλώδεις τόπους.

Ἐλεσπίδας. Τινὲς τοὺς ἐλώδεις καὶ πηλώδεις τόπους. Ἀμεινον δὲ τοὺς πετρώδεις, παρὰ τὸ λέπεσθαι ὑπὸ τε τοῦ ἡλίου καὶ ἀνέμου καὶ ὕετός. Ὅθεν καὶ λέπη, τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὄρων. Εὐριπίδης *).

— — καὶ Κιθαιρώνας, λέπας.

V. 1270. Ὡς ὅγε μαιμῶων. Διόλου ὕγιῃς ἢ παραβολή. Ταύρω γὰρ βεβλημένῳ εἰκάζει τὸν Ἡρακλέα, διὰ τὸ τοῦ ἥρωος καρτερόν. Ἐπικείμενον δὲ μύωπα φησὶ τὴν τοῦ Ἑλλάς ζήτησιν. Καὶ γὰρ αὕτη δίκη μύωπος αὐτὸν ἤλγυνεν. Τὸ δὲ, πίσεά τε προλιπῶν, πρὸς τὴν ναῦν καὶ τὴν τῶν ἐταίρων σύνοδον. Τὸ δὲ, οὐδὲ νομῶων οὐδ' ἀγέλης ὅθεται, ὅτι οὐδὲ τοῦ ἐξάρχου τοῦ πλοῦ Ἰάσονος ἐπεστράφη, οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐταίρων. Τὸ δὲ, ἄλλοτ' ἄπαστος, ἄλλοτε δ' ἰστάμενος, ὅτι ποτὲ μὲν ἔτρεχεν, ἕως κάμῃ, ποτὲ δὲ ἔστηκεν. Τὸ δὲ, ἴησι μύκημα, ὅτι καὶ οὗτος ποτὲ ἐβόα καλῶν τὸν Ἑλλαν.

V. 1273. Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας. Ἡῶν ἀστέρα τὸν ἑωσφόρον. (Ὁ δὲ ἐξῆς λόγος, ὡς δὲ πρὸς ταῖς ἀκρωρείαις ὁ ἑωσφόρος ἐφάνη, παραχορήμα πνοαὶ παρήλθον. Ταχέως δὲ ὁ Τίφυς παρεκελεύσατο ἐμβάντας ἀπολύσαι.) [Ἀκριας δὲ ἀκροτάτας, τὰ ὕψη τῶν ὄρων.]

[V. 1275. Τὸ δὲ ἐπαύρεσθαι τοῦ ἀνέμου συνεκδοχικῶς τὸ ἐπόμενον ἀντὶ τῆς πράξεως. Ἡ μὲν γὰρ προᾶξις ἦν χαλάσαι τὰ ἰστία· ἔπεται δὲ τῷ χαλάσαι τὰ ἰστία τὸ ἀπολαύειν τοῦ ἀνέμου.]

V. 1277. Ἀνεκρούσαντο κάλως. Διὰ τοῦ προηγουμένου τὸ ἐπακολουθοῦν ἐδήλωσεν. Ἀντὶ τοῦ, τὸ ἰστίον ἐχάλασαν. [Τὸ ἐπιτεῖναι τὰ καλώδια σημαίνει τὰς ἀγκύρας, ἢ καὶ τὸ ἀποτινάξαι διὰ τὸ βεβρέχθαι.]

Ἑψι δὲ νηός. Ἀνασπάσαντες τὰς ἀγκύρας, καὶ τοῦ ὄρου ἀνακινήσαντες τὴν ναῦν. Γελοῖος δὲ Ἑφορος, νομίζων πρῶτον Ἀνάχαρσιν τὴν διπλὴν ἀγκυρὰν εὐρηκέναι· πρεσβύτεροι γὰρ Ἀναχάρσιδος οἱ Ἀργοναῦται. [Ἴσως δὲ συνεκδοχικῶς τὸ πληθυντικὸν ἔλαβεν ἀντὶ ἐνικοῦ.]

V. 1280. Ἥμος δ' οὐρανόθεν χαροπή. Χαροπήν τὴν ἡῶ, διὰ τὸ λαμπρύνειν τὸν αἶρα καὶ φωτίζειν. Τὸ δὲ γλαυκὸν καὶ χαροπὸν συνωνύμως λέγεται· ἀμφοτέρω γὰρ ἐπὶ τοῦ λαμπροῦ. Διὸ καὶ ἐπήνεγκεν διαγλαύσουσιν, ἀντὶ τοῦ φωτίζουσι, ἢ διαλάμπουσι. Ὅθεν καὶ ἡ Ἀθηναῖ γλαυκῶπις, καὶ γλήνη, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ. (Παρὰ τὸ γλαύσειν, ὅ ἐστι λάμπειν.) Καὶ Εὐριπίδης ἐπὶ τῆς σελήνης ἐχρήσατο.

Γλαυκῶπις τε στρέφεται μήνη.

V. 1281. Περὰ της. Σημαίνει μὲν, κατὰ τινος, καὶ τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον· λέγεται δὲ κυρίως ἢ ἀνατολή. Πέρας γὰρ αὕτη τῆς τοῦ οὐρανοῦ κινήσεως. Ἐκείθεν γὰρ ἄρχεται, καὶ εἰς αὐτὴν τελευτᾷ.

*) Phoeniss. v. 24.

[V. 1286. Τὸ δὲ σφωῖττερον ἀντὶ τοῦ σφέτερον κεῖται· οὐ γὰρ δύο, ἀλλὰ πολλοὶ ἦσαν οἱ Ἀργοναῦται.]

V. 1289. Τελαμῶνα δ' ἔλεν χόλος. Οὗτος γὰρ πάννυ Ἡρακλέους γέγονεν ἑταῖρος, ὃς καὶ εἰς πολλοὺς ἄθλους αὐτῷ συνεμάχησεν, καὶ εἰς Ἴλιον συνέπλευσεν, καὶ συνεπολέμησεν [αὐτῷ πρὸς] Ἀμαζόνας· καὶ τὸν Ἀλκνονέα ἀνείλεν, ὥς καὶ ὁ Πίνδαρος ἱστορεῖ. Θεόκριτος ἐνέδειξε τὴν φιλίαν αὐτῶν, εἰπὼν °).

Οἱ μίαν ἄμφω ἑταῖροι αἰεὶ δαίνυντο τράπεζαν.

V. 1290. Ὁ δὲ λόγος, καθέξῃ ὥς ἔτυχεν ἥσυχος. [Τὸ δὲ ἄρμενον ἀντὶ τοῦ ἀρμόδιον καὶ ἀρεστόν.]

Ἀπολλώνιος μὲν οὖν ἀπολελείφθαι φησὶ τὸν Ἡρακλέα περὶ Κίον, ἐκβάντα ἐπὶ τὴν Τλα ζήτησιν· Διονύσιος δὲ ὁ Μιτυληναῖος συμπεπλευκέναι φησὶ τὸν ἥρωα τοῖς ἀριστεύουσιν (ἕως Κόλχων) καὶ τοῖς d) περὶ Μήδειαν συμπεπραχέναι τῷ Ἰάσονι. Ὁμοίως καὶ Δημάρατος °). Ἡρόδωρος δὲ φησὶ μὴ συμπεπλευκέναι αὐτόν τε καὶ τινὰς ἄλλους. Ἡσίοδος ἐν τῷ Κήυκος f) γάμῳ, ἐκβάντα φησὶν αὐτόν ἐφ' ὕδατος ζήτησιν, τῆς Μαγνησίας παρὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῆς Ἀργοῦς °) Ἀφέτας καλουμένας ἀπολειφθῆναι. Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Αὐδῇ φησὶν ἐκβιβασθέντα τὸν Ἡρακλέα, διὰ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν Ἀργὴν ὑπὸ τοῦ ἥρωος. Τούτῳ καὶ Ποσειδίππος h) ὁ ἐπιγραμματογράφος ἠκολούθησε, καὶ Φερεκύδης. Ἐφορος δὲ ἐν τῇ ε φησὶν αὐτὸν ἐκονσιῶς ἀπολελείφθαι πρὸς Ὀμφάλην τὴν Αὐδῶν βασιλεύουσαν. Ἰδίως δὲ Ἀντικλειδῆς ἐν τῇ β τῶν Δηλιακῶν, Ἰλλων φησὶ τὸν Ἡρακλέους υἱὸν ἀποβάντα ἐφ' ὕδωρ, μὴ ὑποστρέψαι.

V. 1292. Ὁ φρα τὸ κείνου κῦδος. Ἀστείως καὶ τεχνικῶς οὐ τοῦ κατεπείγοντος καιροῦ μέμνηται, ἀλλ' ἐπὶ τὸν νόστον ἀνάγει τὸν λόγον, ἵνα πλέον κακίσῃ τὴν προᾶξιν. Οὐδὲν γὰρ σοι διεφέρετο ἐν Σκυθίᾳ ὑπὸ Ἡρακλέους ἡττηθῆναι, ἀλλ' ὅμως τοῦτο σοι αἰσχύνην ἔφερεν ὕστερον, ἡμῶν εἰς Ἑλλάδα ἐπανελθόντων. Διὸ καὶ τὴν κοινὴν πάντων σωτηρίαν ὑπὲρ τῆς σῆς εὐδοξίας παρήκας.

V. 1294. Ἀλλὰ τί μύθων ἦδος. Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ εἰκοστῷ φησὶν, ὅτι τὰ εἰς ὅς λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα, ἀρχόμενα ἀπὸ φύσει μακρᾶς ψιλοῦνται, αἶσχος, ἦθος, εὖρος, εἶδος. Οὕτως οὖν καὶ ἦδος. Τὸ δὲ ἦθος δασύνεται, καίτοι τὸ ἦ ἔχον πρὸ τοῦ θ, τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἥσω μέλλοντος δασυνομένου.

Ἐλλείπει δὲ τὸ σοί. (Ὁ γὰρ νοῦς, ἀλλὰ τί τοσούτων ἦδός μοι λόγων; πορεύσομαι γὰρ χωρὶς τῶν συντεθειμένων σοι τοῦτον τὸν δόλον.)

V. 1297. Ὁ στυλῖγες. Αἱ λαμπηδόνες. Ἐν ἄλλοις δὲ σημαίνει ἡ λέξις τοὺς βόστρυχας·

— ἀπ' ὁστυλῖγων δ' αἰὲν ἄλειφα ρέει i).

c) Theocrit. Id. XIII, 38. d) τὸν αὐτοῦ. h) Ποσειδίππος P. i) ὁ P. Leg. τὰ. e) Δημάρατος P. στυλῖγων δ' αἰεῖν εἶφαρ ρέειας P. f) Κήυκος P. g) Sic P. Vulgo corrupte.

Τοῦτο δὲ φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς καθόλου. Παρὰ μὲν Ἀπολλωνίῳ καὶ Φιλητῷ [εὐρηται] διὰ τοῦ ᾧ.

V. 1298. Τὸ αἶψ καὶ ὁπίσσω ἐκ παραλλήλου.

V. 1299. Λαῖτμα βιησάμενοι. Ἀντὶ τοῦ μαχεσάμενοι τῷ κατεπείγοντι ἀνέμῳ, καὶ βιασάμενοι. Λαῖτμα δὲ τὸ κύτος τῆς θαλάσσης καὶ διάστημα, οἷονεὶ λάτμημα^k). Ἡ παρὰ τὸ λατύπεσθαι^l) ὑπὸ τῶν κυμάτων, (ὅ ἐστι^m) τύπτεσθαι). Σιληνόςⁿ) δὲ ἐν Γλώσσαις πέλαγος εἶναι, καὶ Εἰρηναῖος ἐν πρώτῳ Ἀπολλωνίου, ἀποδεδώκασιν.

V. 1300. Εἰ μὴ Θρηϊκίοιο. Τούτους Ἡρακλῆς ἀνείλεν ὕστερον, εὐρών περὶ Τήνον τὴν νῆσον, ἣ παρὰκεῖται Δήλῳ, (ἐπειδὴ Ἡρακλῆς ἐμνησικάνει τῷ Βορέῳ.) Ὅμηρος^o).

Τὸν σὺ^p) ξὺν Βορέῳ ἀνέμῳ πεπιθούσα θυέλλα^q). Αἰνησίδημος δὲ ἐν Τηνιακοῖς^r), ἐπειδὴ τὸν Ἡρακλέα ξενίσαντες ἐνήδρευσαν αὐτὸν, φονεῦσαι βουλόμενοι.

V. 1304—1306. Ἀθλῶν γὰρ Πελῖαο, ἕως τοῦ, ἀμφ' αὐτοῖς. Ὅτι Ἡρακλῆς ἀνείλε τοὺς Βορεάδας, διὰ τὸ κωλύσαι τὴν ναῦν ὑποστρέφαι πάλιν εἰς τὴν Μυσίαν, φησὶν Ἀπολλώνιος. Σήμος δὲ φησι, διὰ τὸ ληφθῆναι δρόμῳ τὸν Ἡρακλέα τῶν Βορεαδῶν. Στησίμβροτος δὲ φησιν, ὅτι διαφορὰν ἔσχον πρὸς τὸν Ἡρακλέα περὶ τῶν δεδομένων δώρων ὑπὸ Ἰάσονος τοῖς ἀριστεῦσι. Νικανδρὸς δὲ ὁ Κολοφώνιος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Οἰταικῶν φησὶ Βορέαν αἵτιον γεγονέναι τοῦ θανάτου τῶν προειρημένων, διὰ τὸ χειμάσαι τὸν Ἡρακλέα ἐν Κῷ ὑποστρέφοντα.

Λεδοῦπότορος. Μετὰ γὰρ τὸν θάνατον Πελίου ἀνιόντας ὡς ἐπὶ τὴν πατρίδα τοὺς Βορεάδας ἐκ τοῦ ἐπιταφίου αὐτοῦ ἀγῶνος συντυχῶν Ἡρακλῆς, καὶ ὑπομνησθεὶς αὐτοῦ τούτου, ὅτι αὐτὸν ἀναξήτηθῆναι ἐκώλυσαν, ἀνείλεν αὐτοὺς ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ.

Στήλας τε δύο. Τῶν δύο τάφοι εἰσὶν^s) ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ καὶ στήλαι· ὧν τὴν ἑτέραν πάντως συμβαίνει ὑπὸ ἀνέμου κινεῖσθαι τοῦ Βορέου τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

V. 1309. Καὶ τὰ μὲν ὡς ἤμελλε. Καλλιμάχου ὁ στίχος. Κοινὸν δὲ ἀμάρτημα πάντων τῶν μεθ' Ὅμηρον ποιητῶν, τὰ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα ῥήματα κατὰ τὸν ἐνεστώτα χρόνον, διὰ τοῦ ἢ ἐκφέρειν ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ, [ἤμελλον, ἠβουλόμην, καὶ τὰ ἑξῆς].

V. 1310. Τοῖσι δὲ Γλαῦκος. Γλαῦκος, Πολύβου παῖς, Ἀνθηδόνιος τὸ γένος. ἣ δὲ Ἀνθηδὼν Βοιωτικὴ πόλις, ὡς καὶ Ὅμηρος^t).

Ἀνθηδόνα τ' ἐσχάτοεσαν^u). αἰλιεὺς τὴν τέχνην. Ὅς πολλῶν ποτὲ ἰχθύων εὐτυχήσας ἄγραν, με-

k) λαίτμημα P. Fort. λατύπημα.

l) λίαν τύπτεσθαι P. fort. λατυπιεῖσθαι. m) fort. addendum λίαν.

n) Σειληνός P. o) II. XV, 26.

p) τὸν μὲν P. q) θυέλλας P.

r) Sic recte P. Vulgo Αἰνησίδαμος

δὲ ἐν Ταινιακοῖς. s) Sic recte P. Vulgo δύο τάφος ἐστίν.

t) II. II, 508. u) ἐσχάτωσαν P.

ταξὺ τῆς ὁδοῦ ἀποκαμῶν ἀπέθετο τὸ φορτίον τῶν ἰχθύων. Ὁ δὲ εἰς τούτων, ἀθάνατον φαγὼν βοτάνην, ἀνέζησε. Λαβὼν δὲ καὶ ὁ Γλαῦκος, φαγὼν καὶ αὐτὸς ἀπεθεώθη. Εἶτα ὡς εἰς ἄκρον γήρως ἤρχετο, μηκέτι φέρων, ἐδίσκευσεν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν· καὶ ἐτιμηθῇ ὡς θαλάσσιος δαίμων. Καὶ τὸν ἰχθὺν τὸν γλαῦκον ἀπ' αὐτοῦ κεκληῖσθαι λέγουσι.

Βρυχίης. Βρυχῶδους.

V. 1314. Νηΐου. Μέρος λέγει τῆς νεῶς, ὅπερ σύρεται [ὀπίσω] κατὰ τὸ ὕδωρ.

V. 1315. Τίπτε παρὲκ μεγάλιοιο. Τὸ ἐξῆς, τίπτε μενεαίνετε παρὲκ μεγάλιοιο Διὸς βουλήν. Τοντέστι, τί προθυμεῖσθε παρὰ τὴν τοῦ Διὸς βουλήν.

V. 1317. Ἄρχει οἱ μοῖρ' ἐστίν. Ὅτι ἄθλους ἐπιτελῶν Ἡρακλῆς, παραλιπὼν τούτους, ὥρμησεν ἐπὶ τοὺς ἀριστεῖς, αὐτὸς Ἀπολλώνιος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἡρώων φησίν.

[V. 1318. Τὸ δὲ ἐκπληῖσαι ἀντὶ τοῦ ἐκπληρῶσαι. Μετὰ οὖν τὸ ἐκπληρῶσαι τοὺς δώδεκα ἄθλους καὶ προσέτι ἐτέρους ὀλίγους, συνέστιος ἔσται τοῖς θεοῖς καὶ ὁμότιμος.]

V. 1319. Εἴ κ' ἔτι παύρους. Ἐὰν ἔτι ὀλίγους, πρὸς οὓς ἦνυσεν, ἀνύσῃ ἄθλους.

Συνέστιον δὲ, συνδιατητὴν, ὁμοτράπεζον, ὁμότιμον· ὅτι ἡ κοινὴ τράπεζα τὴν αὐτὴν τιμὴν τοῖς μεταλαμβάνουσιν αὐτῆς δίδωσιν.

V. 1321. Προχοῇσι Κίοιο. (Ποταμὸς Μυσίας, ἀφ' οὗ ἡ Κίος, ὁμωνύμως τῷ ποταμῷ.) Ἐτελεύτα γὰρ Πολύφημος τοῖς Χάλυβι μαχόμενος. Ἔστι δὲ ἔθνος Σκυθικόν.

V. 1323. Χαλύβων. Χάλυβες, ἔθνος Σκυθίας, ὅπου ὁ σίδηρος γίνεται. Καλλίμαχος·

— Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος.

V. 1325. Ὄν πόσιν. Κακῶς τέθεικεν τὸ Ὄν πόσιν. Ἔστι γὰρ προσληπτικόν, ἰσοδυναμοῦν τῷ ἑαυτῆς. Δεῖ δὲ εἰπεῖν, ἥς πόσιν. Τοῦτο γὰρ ἰσοδυναμεῖ τῷ αὐτῆς, ἢ ἡ ὁ λόγος, ἐποιήσατο νύμφη ἑαυτῆς πόσιν.

V. 1326. Ἀλίστον. Πολύ.

Δύψας. Καταδύς.

V. 1329. Γήθησαν. Ἐχάρησαν τῷ μαθεῖν τὴν αἰτίαν τῆς ἀπολείψεως.

Ἐσσομένως v). Ταχέως.

V. 1331. Προσπτύξατο w). Ἐδεξιώσατο. Ἐφιλοφρονήσατο τοῖς λόγοις.

V. 1332. Αἰσονίδη, μή μοι τὶ χολώσεται. Διὰ μὲν τοῦ μή μοι χολώσεται, τὸ ἀποφατικὸν τέταχεν ἀπὸ τῆς ἀπαγορεύσεως. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν, μή μοι χόλου, προστακτικῶς.

Ἀφραδίησιν. Ἀγνοίαις. Κατὰ μεσότητά ἀκουστέον, ἀφραδέως, ἀδιανοήτως.

v) ὀσσομένως P. w) προσπτύξατο. P.

V. 1333. Εἴτι περ ἀσάμην. Κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἀρματοδρομῶν.

V. 1334. Ὑπερφίαλον δὲ, ἀντὶ τοῦ ἡμαρτημένον. Οἷον ὑπερφίαλον^{x)} κατὰ παρέμπτωσιν τοῦ ᾱ. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ οὐ καθῆκον οὐδὲ νόμιμον.

Ἄλλ' ἀνέμοισιν δώομεν. Ἡ διάνοια παρὰ τῷ ποιητῇ^{y)}.

— — ἔπος δ' εἰπέρ τι βέβηκται
δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι θυέλλαι.

V. 1336. Ἐπιφραδέως. Διανευομένηως καὶ συνετῶς.

V. 1337. Ἐκνδάσσαι^{z)}. Ἐλοιδόρησας. Κῦδος γὰρ ἀρσενικῶς ἢ λοιδορία παρὰ Συρακουσίοις. (Σοφοκλῆς Αἴαντι Μαστιγοφόρῳ^{a)}).

Κυνᾷζεται πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.)

V. 1338. Ἐν ηἰός ἀνδρός. Ἐν ηὐλαγμέναι εἰσὶν αἱ πτώσεις. Ὁ γὰρ νοῦς, εἰς προσηνῇ ἄνδρα ἀμαρτεῖν.

V. 1344. Ἀρθμηθέντες^{b)}. Φιλιωθέντες.

V. 1345. Βάλλεσθαι^{c)} ἐνταῦθα τὸ πολίσαι καὶ οἰκίσαι.

V. 1346. Ἐπώνυμον. Ἀντὶ τοῦ ὁμώνυμον τοῦ ποταμοῦ. Καὶ γὰρ Κίος ὁ ποταμὸς καὶ πόλις. (Ὠνόμασται δὲ ὁ ποταμὸς ἀπὸ Κίου τοῦ ἡγησαμένου Μιλησίων.)

V. 1348 sq. Γαῖαν Μυσίδ' ἀνστήσειν αὐτοσχεδόν. Ἀνάστατον καὶ ἔρημον ποιήσειν παραντίκα, εὐθέως, τὴν Μυσίδα, ἥτοι Μυσῶν χώραν, ἡπέιλησε. Τὸ Μυσίδα, ἔχει μὲν τύπον^{d)} ὑποκοριστικοῦ, οὐ μὴν ἐστὶν ὑποκοριστικόν. Ὡσπερ καὶ τὸ Ἀσίδα, ἀντὶ τοῦ Ἀσίαν.

Ὅππότε. Εὐκτικόν^{e)} ἐστὶ παρωχημένου χρόνον, ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅτε. [παρ' Ὀμήρῳ δὲ καὶ πρὸς ἀποφαντικόν.]

Ὅππότε μιν ξυνδῆσαι (ὀλύμπιοι ἠθέλον^{f)}).

Τίθεται δὲ κατὰ τὸν ἐπιόντα χρόνον, συνεκφερομένου αὐτῷ τοῦ ἐπιξενκτικοῦ συνδέσμου τοῦ ἄν.

Ὅππότε ἄν ἡβήσῃ τε^{g)}.

Ἔδει οὖν ἐπιξενκτικῷ αὐτὸν χρήσασθαι τῷ εἰ, [Ὀμηρικῶς.]

Εἰ μὴ μοι τλαίης γε θεά^{h)}.

V. 1350. Ἡ ζωοῦ εὗροιεν Ἔλα μόνον. Ἀντὶ τοῦ μοῖραν ἀκουστέον. Παρεσχημάτισται γὰρ ἀπὸ τοῦ μοῖρα, ὡς ὁ πύλος ἀπὸ τῆς πύληςⁱ⁾ παρ' Ὀμήρῳ^{k)}.

(Ἐν πύλῳ ἐν νεκύνεσσι βαλῶν.)

Μόνον οὖν, μοῖραν, ἢ ζῶντος ἢ τεθνηκότος. Ἦς ἐστὶ ποτὲ μοίρας, εἴτε ζῶν, εἴτε νεκρός.

x) ἔκφυλον P. y) Od. VIII, 409. z) κνδάσσαις P. a) Soph. Aj. 709. ed. Herm. b) ἀριθμηθέντες P. c) βαλέσθαι recte P. d) Sic recte P. Vulgo τόπον.

e) Sic recte P. Vulgo Ἀττικόν. f) Hom. II. I, 399. g) Od. I, 41. h) Od. V, 178. i) Sic recte P. Vulgo τῷ πύλῳ. k) II. V, 397.

V. 1351. Τοῖο δὲ δύσι' ὅπασσαν. Ἀντὶ τοῦ, ὧς ἐνέχυρα οἱ Μυσοὶ παρέσχον τῷ Ἡρακλεῖ ὑπὲρ τοῦ πάντοτε αὐτὸν ἐπιζητεῖν.

Πλεονάζει δὲ ἡ ἀπὸ πρόθεσις.

V. 1353. Μαστεύοντες. Ζητοῦντες. Ἐξ οὗ καὶ μαστός, ἡ ζήτησις. Καλλίμαχος.

Μαστύος ἄλλοτ' ἔκαμνον ἀλητύϊ.

Ὅθεν καὶ μαστοὶ καλοῦνται, διὰ τὸ ἀναγκαίως ζητεῖσθαι ὑπὸ τῶν παίδων.

V. 1354. Ἐρέουσιν. Ἀντὶ τοῦ ἐρευνῶσι, ζητοῦσιν. Ὅμηρος ¹⁾.

Τὰς ἐρέων, Ὀδυσῆϊ συνήντετο.

καὶ ^{m)}.

Κνημονὺς ἐξερέησιν ⁿ⁾.

V. 1355 sq. (Ἐὐκτιμένης τε μέλονται Τρηχῆνος. Τραχὴν πόλις Θεσσαλίας, ἔνθα τοὺς παῖδας τῶν Μυσῶν ἐνώκισεν Ἡρακλῆς, ὅτε ἀντενέχυρα τοῦ ὧς ἐδέξατο αὐτούς.)

Οὐχ ὑγιῶς δὲ τέθεικεν τὸ αὐτόθι ^{o)}. Δηλωτικὸν γάρ ἐστι τοῦ παρόντος τόπου, ἴσον τῷ ^{p)},

Αὐθι μένειν ^{q)}, μήπως ἀβροτάζομεν ^{r)} ἀλλήλοιιν.

Ἐδει γὰρ εἰπεῖν τὸν ἀφεστῶτα τόπον, ὡς τὸ,

— — ὅθι ποιμένα ποιμὴν

ἀπύει.

[Τὸ δὲ νάσσατο ἀντὶ τοῦ κατόκισε.]

V. 1357. Πύσια. Τὰ ἀντὶ τινὸς ἐνέχυρα διδόμενα ὑπὲρ τῆς ἄξιως.

Ὅτι δὲ Κιανοὶ ὄμηρα ἔδωσαν Ἡρακλεῖ, καὶ ὥμοσαν μὴ λήξειν ζητοῦντες ὧσαν, καὶ φροντίδα ἔχουσι Τραχινίων διὰ τὸ ἐκείσε κατοικισθῆναι ὑφ' Ἡρακλεῖ τοὺς ὀμηρεύσαντας, Κιναίων ^{s)} ἱστορεῖ ἐν Ἡρακλείᾳ.

V. 1358. Ναῦν δὲ πανημερίην. Ὁ νοῦς οὕτως, τὴν δὲ ναῦν δι' ὅλης ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὁ ἄνεμος ἔφερεν σφοδρῶς ἐπιπνέων· τῆς δὲ ἡμέρας ἐπιφανείσης οὐδὲ ὀλίγον ἔπνει, ἀλλ' εὐθέως ἐπαύετο.

V. 1360. Εἰσανέχουσαν. Ἐξέχουσαν καὶ ἐπρημένην, ἣ ἀνέχουσαν ἀκτὴν, ἀνατεταμένην πλαγίαν ἰδόντες, ἐπίκωποι γενόμενοι, καθώρμισαν τὴν ναῦν.

1) Od. XXI, 31. m) Od. IV, q) μένων P. r) ἀβροτάζομεν P. 337. n) ἐξερέεισιν P. o) κατ- s) Κιναίων P. cf. Voss. mythol. αντόθι P. p) Hom. II, X, 65. Biefe I p. 97 sqq.

ΣΧΟΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΡΤΙΚΩΝ.

Τοῦ δευτέρου τῶν Ἀργοναυτικῶν τὰ κεφάλαια ἐστὶ τὰδε· Ἄμυκος ὁ τῶν Βεβρύκων ἡγούμενος διαπυκτεύει Πολυδεύκει, καὶ ἀναιρεῖται, Αἰ' ὃν μάχη γίνεται τῶν Ἀργοναυτῶν καὶ τῶν Βεβρύκων· καὶ πολλοὺς ἀναιροῦσιν οἱ Ἀργοναῦται, οἱ δὲ λοιποὶ φεύγουσιν. Ἐπειτα παραγίνονται οἱ Ἀργοναῦται πρὸς Φινέα, πεπηρωμένον τὰς ὄψεις ὄντα· ὁ δὲ ἱκετεύει βοηθῆσαι αὐτῷ. Ἀρπυιαὶ γὰρ ἐξ ἀφανοῦς τινὸς πορευόμεναι, τούτου τὴν τροφὴν ἀρπάζουσαι, ἄγευστον αὐτὸν ἐποιοῦν. Ἐγίνωσκε δὲ, ἅτε δὴ μάντις, ὑπὸ τίνων ἦν μεμοισμένον αὐτὰς διωχθῆναι. Ἰκετεύσαντος δὲ, Βορεάδαι οὐκ ἠπειθήσαν, ἀλλ' ἐδίωξαν αὐτάς. Ἐν τοσούτῳ δὲ Φινεὺς αὐτοῖς ἐξηγεῖται τὸν εἰς Κόλχους πλοῦν. Ἐπανελθόντες δὲ οἱ Βορεάδαι διηγοῦνται, ὡς κατηγωνίσαντο τὰς Ἀρπυίας. Ἐξῆς δὲ ἐστὶ τὰ περὶ Κυρήνην τὴν Ὑφείως καὶ Ἀρισταῖον τὸν Ἀπόλλωνος καὶ αὐτῆς τῆς Κυρήνης υἱόν· καὶ ὅσα μεμύθενται περὶ τῶν ἐτησίων ἀνέμων· καὶ ὡς τὰς Συμπληγάδας διέπλευσαν, καὶ ἐν τῇ παρακειμένη νήσῳ ἐγένοντο τῇ Θυννίδι χώρα, καὶ ἐπεφάνη αὐτοῖς ὁ Ἀπόλλων, ἔνθα τέμενος κατασκευάσαντες, Ἐῶν τὸν θεὸν ἐπανόμασαν· τὰ τε περὶ τὴν Μαριανδυνίαν καὶ ἐνταῦθα Ἀχερουσίαν ἄκραν· καὶ ὡς Ἀνῆκος ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας ταύτης φιλοφρονέστατα αὐτοὺς ὑπεδέξατο, ὅτι ἐχθρὸν αὐτῷ Ἄμυκον ὄντα ἐκόλασαν· καὶ ὡς Ἰδμων ὁ μάντις καὶ Τίφους ὁ κυβερνήτης τελευτῶσιν ἐν τῇ Μαριανδυνίᾳ. Τὰ δὲ ἐξῆς, περὶ τῶν παρὰ Χάλυψι καὶ Τιβαρηνοῖς καὶ Μοσυνόικοις νομίμων λέγεται, καὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ τοῦ Ἄρεως μυθευομένων^{α)} ὀρνέων, καὶ ὡς ἐξηλάθησαν ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν· καὶ ὡς οἱ Χαλκιόπης τῆς Μηδείας ἀδελφῆς καὶ Φοῖξου υἱοὶ στελλόμενοι εἰς Ὀρχομενὸν, ἐναναγησαν, καταχθέντες δὲ εἰς τὴν Ἄρεως νῆσον, συνέβαλον τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ ἀλλήλους γνωρίσαντες, κοινῇ ἔπλευσαν εἰς τὸν ἐν Κόλχοις ποταμὸν Φάσιν.

α) Sic recte P. Vulgo μυθευομένη.

V. 1. (Ἐνθάδε. Ἐν τῷ αἰγιαλῷ, ᾧ προσωρμίσθησαν.)

Ἀυλὶς δὲ, ἡ διατριβὴ καὶ ἡ διαγωγή.

V. 2. Βεβρύκων βασιλῆος. Τῶν Βεβρύκων ἐβασίλευσεν Ἀμυκος, τῆς Βιθυνίας τὰ τε ἄλλα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους καὶ τὰ παραθαλάσσια κατέχων. Κατώκησαν δέ τινες τῶν Βεβρύκων καὶ περὶ τὴν Ἀυδίαν ἐν τοῖς πλησίον Ἐφέσου τε καὶ Μαγνησίας τόποις. Χάρων δὲ φησι καὶ τὴν Ἀμφακηνῶν χώραν πρότερον Βεβρυκίαν καλεῖσθαι ἀπὸ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Βεβρύκων. Τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἠφάνισται διὰ τοὺς γενομένους πολέμους, καθάπερ καὶ ἄλλων ἔθνων.

Ἀγήνορος. Ἀγήνωρ, ὁ ὑπερήφανος.

V. 4. Βιθυνὶς μελίη. Ἀθλον, ποῖόν ἐστι τὸ κύριον. Μελίαν δὲ φησιν αὐτὴν διὰ τὸ τινὰς τῶν νυμφῶν Μελίας καλεῖσθαι ἀπὸ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ, ὥς φησι Καλλίμαχος. Ἡ δὲ διὰ τὸ περὶ μελίας^b) δένδρα διατρίβειν, καθάπερ Ἀμαδρυάδες [ἀπὸ τῶν δρυῶν].

Βιθυνίδα δὲ, διὰ τὸ Βιθυνὴν τὸ γένος τυγχάνειν.

Γενέθλιον δὲ εἶπεν αὐτὸν διὰ τὸ δεσπόζειν τοῦ ὕγρου καὶ πάσης τροφῆς, καὶ γενέσεως αἴτιον εἶναι, καθὸ τὸ ὕδωρ πάντων ἐννητικόν.

[Τπεροπλήεσταιον δὲ φησι τὸν ὑπερηφανέστατον.]

[V. 6. Ἀποστείχειν τὸ ἀποχωρεῖν.]

V. 8. (Καὶ δὲ τότε. Ὁ νοῦς, καὶ τότε δὲ πρὸς τὴν ναῦν ἔλθων, τοῦ μὲν τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν πυθέσθαι τοῦ πλοῦ, τοῦτ' ἐστι, τίνος χρεῖαν ἔχουσι, καὶ τίνες εἰσὶν, ἠφροντίστησεν· τοιαῦτα δὲ πρὸς αὐτοὺς εἶπεν.)

Χρειώ μιν ἐρέσθαι. [Ἀντὶ τοῦ χρειώ μιν πολλὰ τῶν ἀντιγράφων χρειώ μιν ἔχει ἡμαρτημένα.] Τὸ μιν ἐνικὸν ἀντὶ πληθυντικοῦ, αὐτοὺς τοὺς ἥρωας. (Δύναται δὲ καὶ ἐνικὸν εἶναι, ἵνα περὶ τοῦ Ἀμύκου λάβωμεν. Ἔδει γὰρ αὐτὸν τὸν Ἀμύκον ἐρωτῆσαι τοὺς ἥρωας. Ὁ δὲ Θεόκριτος ἄλλως ἰστόρησεν.)

[V. 9. Τὸ δὲ ἄτισεν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐφρόντισεν· ὃ γὰρ οὐ τιμᾷ τις, ἐκείνου οὐδὲ φροντίζει.]

V. 10. Παρασχεδόν. Ἀντὶ τοῦ ἐγγύς.

(V. 12. Θέσμιον. Νόμιμον. Ὁ δὲ λόγος, νόμος ἐστὶ τὸν προσπλεύσαντα τῇ Βεβρυκίᾳ τῶν ξένων, μὴ ἀπαλλάττεσθαι πρὶν ἢ ἐμοὶ πυκτεῦσαι.)

V. 15. Τῷ καὶ μοι. Διό μοι τὸν ἄριστον ὕμνων κεκοιμένως στήσατε πυγμῇ μοι διαγωνίσασθαι. [Τὸ δὲ ἀποκριδὸν ἀντὶ τοῦ κατ' ἐκλογὴν.]

V. 16. Δηρινθῆναι. Μαχέσασθαι. Ἀπὸ τοῦ δηρίνομαι. Τὸ δὲ δηρίσασθαι, ἀπὸ τοῦ δηρίομαι.

V. 17. Ἀπηλεγέοντες. Ἀφροντιστοῦντες, παρ' οὐδὲν ἠγασάμενοι. Ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἀνηλεγέοντες διὰ τοῦ ὦ, ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου· καὶ τὸ ἐπίρρημα ἀνηλεγέως. (Ὁ δὲ νοῦς, εἰ δὲ

b) Sic P. Vulgo *μηλίας*.

ἀφροντιστήσαντες τοὺς νόμους παρ' οὐδὲν ἡγήσασθε, πείσεσθε ἂν οἶμαι οὐχὶ τὴν τυχοῦσαν ἀνάγκην.)

V. 21. Αἰψα δ' ἐὼν ἐτάρων. Δασύνεται τὸ ἐὼν, ὥσπερ καὶ τὸ ὦν. Τὸ γὰρ προτιθέμενον τοῖς δασυνομένοις ἐ, καὶ αὐτὸ δασύνεται· οἶον, ἔρση, ἔέρση, ἔδνα, ἔεδνα.

V. 22. (Ἰσχεο. Ἐπίσχες, ὅς τις ποτὲ ὑπάρχεις· πειθαρχήσομεν γὰρ οἷς λέγεις νόμοις. Διὰ δὲ μηδὲ τὸ ὄνομα εἰπεῖν, σφόδρα αὐτοῦ τὴν ἀξενίαν ὠνείδισεν.)

Τὸ δὲ, ὅ τις εὐχεται εἶναι, ἐπὶ καταφρονήσει εἴρηται.

V. 25. Ἐλίξας. Περιστρέψας τὰ ὄμματα ἐς τὸν Πολυδεύκην.

V. 27. Ἰλλόμενος. Ἀντὶ τοῦ συνειλούμενος, συστρεφόμενος.

V. 28. Ἐπὶ δ' ὅσσεται οἰόθεν οἶος. Φασὶ τὸν λέοντα τρωθέντα, μόνον τηρεῖν τὸν τρώσαντα. Μόνος οὖν ὑπάρχων, μόνον ἐκείνον προσβλέπει τὸν τρώσαντα.

(Οἰόθεν. Μόνον. Καὶ Ἀριστοτέλης δὲ φησι τοῦτο ποιεῖν τὸν λέοντα.)

V. 30. Εὐστειπτον. Εὐστρεπτον, εὐπίλητον. Παρὰ τὸ στείβω. Ὅθεν καὶ στιβάς· καὶ στιβεῖς, οἱ κναφεῖς.

V. 32. Λώπην. Χλανίδα^{c)} ἢ τὴν διφθέραν^{d)}. (Ὁ δὲ λόγος, ὃ δὲ τὴν μέλαιναν καὶ διπλὴν χλανίδα σὺν αὐταῖς ταῖς περόναις ἀπέβαλεν.

V. 33. Καλαῦροπα δέ. Ποιμενικὴν ῥάβδον. Καὶ τοῦτο δὲ διὰ τὸ σκληρὸν καὶ ἄγριον τοῦ ἀνδρός.

V. 34. Τὴν φορέεσκεν. Ἦντινα ἐβάσταζεν ἐκ κοτίνου οὔσαν, τουτέστιν ἀγριελαίου.

Ὅριτρεφός δέ, τοῦ ἐν ὄρει τεθραμμένου κοτίνου.

[V. 35. Ἐαδότα δέ φησι τὸν ἀρέσαντα τόπον.]

V. 38. Ὀλοοῖο Τυφωέως. Διὰ τὸ τερατῶδες καὶ ἐκτράπelson τοῦ σώματος τοῦτο φησὶν. Ἐνομίζετο, φησὶν, ἢ Τυφῶνος ἢ Γῆς υἱός, ἀντὶ τοῦ μέγας. Ἔστι δὲ ἀπὸ ὀρθῆς τῆς Τυφωεύς. [Πέλωρ δὲ λέγεται τὸ θηρίον καὶ τὸ ὑπερμέγεθες.]

V. 40. Χωομένη Διῖ. Ἐπεὶ λέγεται ἡ Γῆ κατὰ ὀργὴν, ὅτε τοὺς Τιτᾶνας κατεταρτάρωσεν ὁ Ζεὺς, γεννῆσαι τοὺς Γιγάντας.

V. 42. Ἐσπερίην διὰ νύκτα. Ἀντὶ τοῦ κατὰ νύκτα, τουτέστι περὶ τὸν ἔσπερον. (Ὀμηρος^{e)}·

Ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ [ἴσταται ἀστήρ].

Ἀμαρυγαὶ δέ, αἱ ἀκτῖνες, αἱ λαμπηδόνες.

V. 43. Ἔτι χνοάοντας ἰούλους. Τοὺς ἰούλους ὡς χνοῦν ἀναφύοντας ἔχων. Τὰς ἐξανθήσεις τῶν γενεῶν. Λέγεται δὲ καὶ θηρίον ἰουλος πολὺπουν· καὶ εἶδος ᾠδῆς, ὡς φησιν Ἑρατοσθένης.

c) χλαμύδα P. d) Haec tria guntur, cum P. huc retraxi. e) II. verba, quae vulgo in fine scholii le- XXII, 318.

V. 44. Ἀντέλλων. Ἀνατέλλειν τὸ φύειν ἐνταῦθα ἐνεργητικῶς σημαίνει.

V. 45. Πῆλε δὲ χεῖρας. Οἷον προσεπάλλετο, διάπειραν τῶν χειρῶν ἑαυτοῦ ποιούμενος, εἰ ὥς πρὶν εὐκίνητοι εἰσὶ, μηδ' ἀπὸ τοῦ τῆς εἰρεσίας καμάτου δυσκινήτως ἔχοιεν.

V. 48. Οὐ μὰν αὖτ' Ἀμυκος. Οὐ μὴν ὁ Ἀμυκος διεπείρασεν ἑαυτοῦ. Καὶ διὰ τούτων δὲ δηλοῖ τὸ ὑπερήφανον αὐτοῦ.

V. 49. Καὶ οἱ ὀρέχθει. Ἐν ὀρέξει ἦν. Νῦν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐφῶρα καὶ ἐπεθύμει. Σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ἔστενεν. — — ὀρέχθων ^{f)} ἀμφὶ σιδήρῳ ^{g)}.

V. 51. Λυκωρεὺς ^{h)}. Οὗτος ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ πεποιήται, οὐκ ἐξ ἱστορίας παρείληπται.

V. 52. Ἰμάντας. Τοὺς καλουμένους μύρμηκας.

V. 53. Ἀζαλέους δὲ, ἀντὶ τοῦ ξηρούς. Ὅθεν τινὲς οὐκ ἀπὸ Ἀζᾶνος βασιλέως, ἀλλὰ διὰ τὸ τραχεῖαν εἶναι, Ἀζανίαν φασὶ κληθῆναι (τὴν Ἀρκαδίαν. Τραχεῖα γὰρ ἔστι καὶ ξηρά).

Πέρι δ' οὔγ' ἔσαν ἐσκληῶτες. Περισσῶς κατεσκληρότες ἦσαν, [ἀντὶ τοῦ κατάξηροι]. Ὅθεν καὶ σκέλος, τὸ ἄσαρκον μέρος τοῦ σώματος.

V. 54. Ὑπερφιάλοισιν. Ὑπερηφάνοις. Ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς φιάλης. Τὸ γὰρ πληθύνον αὐτῆς, ὑπερφίαλον, ἀντὶ τοῦ ὑπέρεμετρον. Φιάλη δὲ εἶδος λεβητώδους ἀγγείου.

V. 55. Πάλου ἄτερ. Χωρὶς κλήρου. Καὶ διὰ τούτου δὲ πάλιν ὑπερήφανον δείκνυσιν.

V. 56. (Τὸ δὲ, ἵνα μὴ μοι ἀτέμβηαι μετόπισθεν, ὥστερ' ἤδη σεαυτῷ πεπιστευκῶς τὴν νίκην. Καὶ τοῦτο βάρβαρον. Εἰ γὰρ ὁ κληρὸς τὴν στάσιν λύειν ἐπίσταται, καὶ ἐκάστω τὰ ἴσα διδόναι, πῶς ἂν ὕστερον ἔμελλεν αὐτῷ ἀντιμάχεσθαι; Μᾶλλον γὰρ νῦν ἰστασίασεν ἂν, μὴ κληρωθεῖς.

Ἀτέμβηαι. Ἰνα μὴ μοι μέμψῃ ὕστερον, ὥς χείρυνας εἴληφας.) Τὸ γὰρ ἀτέμβειν οἱ νεώτεροι οὐκ ἐπὶ τοῦ στερίσκεσθαι ἤκουσαν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέμφεσθαι.

[V. 60. Παραβλήδην δὲ τὸ παραβλητικῶς καὶ ἐκ τοῦ ὁμοίου φιλονεικεῖν.]

V. 62. Ἀπροφάτως. Ἀδιστακτῶς, ἀδιακρίτως, μηδὲν πρὸς τὴν ἀνείρεσιν προφασισάμενος.

[V. 64. Παρηγορεῖν δὲ τὸ προτρέπεσθαι ἐνταῦθα σημαίνει.]

V. 65. Ἥιδειν. Τὸ ἥδειν ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ κεῖται τὸ ἥδεσαν. Ὡς καὶ τὸ,

Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί ⁱ⁾.

V. 67. Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐν ἱμάσι διασταδὸν ἤρτυναντο. Διασταδὸν μὲν φησιν, ἀντὶ τοῦ [κεχωρισμένως]; ἐν τῇ παρ' ἀλλήλων διαστάσει παρεσκευάσαντο.

f) ὀρέχθων P. g) Π. XXIII, 30. h) Λυκωρεὺς P. i) Hesiod. Theog. 321.

V. 68. Πέθος δὲ, ἅπαν μέλος. Ἐνταῦθα δὲ τὰ πρόσωπα.

V. 70. Ἄτε κῦμα θαλάσσης. Καθάπερ (φησί) μετεωριζόμενον νηϊ προσπίπτει, τῇ δὲ ἐμπειρίᾳ τοῦ κυβερνήτου παρακλιναντος ἢ ναῦς διαφεύγει· οὕτω καὶ ὁ Ἄμυκος ἐπέκειτο μὲν ἐκφοβῶν αὐτόν, διεκκλινόμενος δὲ ἐκεῖνος, ἄτρωτος ἦν.

V. 72. Ἀλύσκει. Ἐκφεύγει. Διὰ δὲ τὴν τραχύτητα καὶ τὴν σφοδρὰν αὐτοῦ ὁρμὴν κύματι εἰκάζει τὸν Ἄμυκον, κυβερνήτην δὲ τεχνίτην τὸν Πολυδεύκην. [Τῷ δὲ ἀλύσκει συναπτεῖον τὴν ὑπό, ἢ ἡ ὑπαλύσκει, ἀντὶ τοῦ ἐκφεύγει. Τὸ δὲ ἰεμένου πρὸς τὸν κυβερνήτην ἀναφέρειν οὐ δοκεῖ κατάλληλον. οὐ γὰρ ἐφίεται ὁ κυβερνήτης εἰσερχεσθαι τὴν ναῦν εἰς τοὺς κλύδωνας. Ἦν δὲ πρὸς τὸ κλύδωνος ἀναχθῆ, καταλληλότερον ποιήσει τὸν λόγον· ὁ γὰρ κλύδων ἐγειρόμενος ἔοικεν ἐφίεσθαι βαπτίσαι τὴν ναῦν, καὶ ταύτην εἶσω ἑαυτοῦ ποιῆσαι. Τοῖχον δὲ κλύδωνος τὴν περιοχὴν τοῦ κλύδωνος εἶρηκεν. Εἰ δὲ πρὸς τὸν κυβερνήτην ἀναφέρουσι τὸ ἰεμένον, τὸ ὑγιὲς ἔξει καὶ οὕτως ὁ λόγος, ἦν τοῖχον νοησώμεν τὴν ἀποφυγὴν τοῦ κλύδωνος. ἐφίεται γὰρ ὁ κυβερνήτης εἶσω τοῦ τοίχου καὶ τῆς ἀποφυγῆς τοῦ κλύδωνος φέρεσθαι.]

V. 74. Φοβέων. Ταράσσων τῇ ἀθρόᾳ κατ' αὐτοῦ ὁρμῇ, ἐμβραδύνειν οὐ συνεχώρει αὐτόν.

V. 76. Αἰτῶν. Αἰεῖται ἢ ὑπό· ἵνα ἦ, ὑπαῖτσων καὶ ὑποφεύγων τὸν Ἄμυκον τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ, ἅπληκτος καὶ ἀβλαβὴς διέμενεν.

Ἀπηνέα δ' αἶψα. Συνιδὼν (φησὶν) ὁ Πολυδεύκης, ὅπου ἄπρακτος καὶ εὐεπιχείρητος ἦν, συνέμιξεν αὐτῷ τὰς χεῖρας ὑποστάς.

V. 77. Ἦι κάρτος. Ὁ Πολυδεύκης (φησὶν) ἐτήρει τὸν Ἄμυκον, ὅπου ἄτρωτος τυγχάνει καὶ οὐκ ἀνεπιχειρήτος ἐστίν, ἢ οὐ. Συνιδὼν, ἐν ᾧ ὑπερεῖχεν αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ καταδέεστερος ἦν, ὑποστάς συνέμιξεν αὐτῷ τὰς χεῖρας.

Θάρσος δὲ θράσους διαφέρει. Θάρσος γὰρ, τὸ εὐλογον· θράσος δὲ, τὸ μετὰ ἰταμότητος. Οὕτω καὶ Ἀρίστιππος ὁ φιλόσοφος.

V. 79. Ὡς δ' ὅτε νήϊα. Οὕτως ἀντεξεσμένα ἀλλήλοις, ὥστε, ἡνίκα συμβάλλονται ἐναντία, συναρμόζειν ἀλλήλοις. Ἡ τὰ ἀντικείμενα τοῖς σφησίν. Εἰς γὰρ τὰ πλάγια τῶν σανίδων τιθέασιν τοὺς σφηνας πρὸς ἀσφάλειαν.

[Θοὸν δὲ τὸ ὀξύ κατὰ μετάληψιν. Ὅμηρος^k].

ἐγὼ δ' ἐθώσα παρὰ στάς.]

V. 80. Τληπουργοὶ δὲ, ὑλοτόμοι, καὶ τὰς ναῦς ἐργαζόμενοι.

[Τὸ δὲ ἐπιβλήδην τὸ ἐπιβλητικῶς σημαίνει. Ἐπιβάλλουσι γὰρ ἄλληλα τὰ ξύλα οἱ ναυπηγοί.] Ὡς περὶ δὲ ναυπηγήσιμα ξύλα συναρμόζοντες ξυλουργοὶ γόμοις συνεχῶς ταῖς σφύραις τύπτουσιν, ἐγείρεται δὲ ἄλλος ἐξ ἄλλου φόφος· οὕτως ὁ Ἄμυκος καὶ ὁ Πολυδεύκης ἀλλήλων ἔτυπτον τὰς σιαγόνας.

k) Od. IX, 327.

V. 81. Ἀηται. Ἐξηχεῖται καὶ ἑξακούεται.

V. 82. Ἀδην. Συνεχῶς, ἢ ἀκορέστως.

[V. 83. Βρυχή δέ ἐστιν ὁ τῶν ὀδόντων ἦχος.]

V. 84. Ἐπισταδόν. Ἀντὶ τοῦ ἐπιστατικῶς καὶ ἀμετακινήτως.

V. 89. Φορβάδος ἀμφὶ βοός. Τπερ [ἀγελάδος καὶ] νομάδος καὶ εὐτραφοῦς βοός. Ἵνα τὸ τῆς κατανομῆς ὄνομα πλέον καὶ μείζον τῇ βοῦ δοίῃ τὸ σῶμα καὶ τὸ κάλλος. [Περὶ γὰρ εὐπρεπεστέρας βοός, τοιαύτη δὲ ἡ εὐτροφος, εἰκὸς αὐτοὺς μᾶλλον μάχεσθαι.]

Ἀντίπατρος ἐν τῷ Περὶ ζώων φησὶ τὸν ἀλκιμώτατον ἐν τῇ ἀγέλῃ ταῦρον μίγνυσθαι πάσαις ταῖς βοσύν, μὴ ἐπιτρέπειν δὲ ἑτέρῳ. Ἐὰν δὲ τις πεποιθὼς τῇ ἰδίᾳ δυνάμει ἀντίσταται αὐτῷ, κατὰγωνισάμενος, τοῦ λοιποῦ πλησιάζει ἐκείνους.

V. 90 sq. Ἀερθεῖς βουτύπος οἶα. Ἐπαρθεῖς. Ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν (φησὶ) σταθεῖς, καὶ ἐκτείνας ἑαυτὸν ὡς βουτύπος, τὴν χεῖρα ἑαυτοῦ κατέφερεν. Ἐπιόντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Πολυδεύκης ὑπέστη, καὶ παρακλίνας τὴν κεφαλὴν τῷ ὤμῳ αὐτοῦ ἐδέξατο τὸν πῆχυν, [ἦγουν τὴν πυγμὴν τοῦ Ἀμυκῶ.] Βουτύπος δὲ ἐστὶν ὁ τοὺς θυομένους βοῦς τῷ πελέκει τύπτων κατὰ τοῦ αὐχένος. Οὗτος δὲ ἐπ' ἄκροις τοῖς ὀνυξίν ἴσταται μέλλων κρούειν.

V. 94. Ὁ δ' ἄγχι αὐτοῖο. Ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ προβαίνων καὶ μεταφέρων τὰ σκέλη ἔτυπεν αὐτὸν πρὸς τὸ οὖς.

V. 95. Μεταίγδην. Ὁρμητικῶς.

V. 96. Ὁ δ' ἄμ' ὀδύνῃ. Ὁ δὲ Ἀμυκὸς ὑπὸ τῆς ἀλγηδό-
νος ἐπὶ γόνυ κατενεχθεὶς εἰς τὴν γῆν ἀπώλετο.

[V. 97. Τὸ δὲ ἀθρόως ἔκχυτο θυμὸς ἀντὶ τοῦ ταχέως ἐξέπνευσε.]

V. 98. Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες. Ἀπολλώνιος μὲν ἐμφαίνει ὡς ἀνηρημένον τὸν Ἀμυκῶ. Ἐπίχαρμος δὲ καὶ Πείσανδρος φασίν, ὅτι ἔδρυσεν αὐτὸν ὁ Πολυδεύκης. Δηῖλοχος¹⁾ δὲ ἐν πρώτῳ περὶ Κυζίκου καταπυκτευθῆναι φησὶν αὐτὸν Πολυδεύκους.

Οὐκ ἠμέλησαν δὲ (φησὶν) οὐδὲ κατεφρόνησαν τοῦ Ἀμυκῶ πεπτωκότος· διὰ δὲ τὸ βάρβαρον αὐτῶν καὶ πόλεμον ἡγείραν.

V. 99. Ἀζηχέας δὲ, τὰς ξηράς. Τὰς ἡγούσας ξηρὸν ἦχον. Σιγύννους δὲ καλοῦσιν οἱ Κύπριοι τὰ ἀκόντια· ἄλλοι δὲ τὰ ὀλοσίδερα ἀκόντια.

[V. 100. Τὸ δὲ ἀντιάσκειν τὸ ἀπῆνταν καὶ ὥρμαν δηλοῖ.]

V. 105. Αὐτὸς δ' Ἴτυμονῆα. Ὁ δὲ Πολυδεύκης λαῖξ ἐπορούσας ἐπληξεν.

V. 106. Λέγεται δὲ λαῖξ ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς φύφος. Ἡ οὕτω κυρίως [κατὰ Ποσειδώνιον] τὸ ὑποκάτω τῶν τοῦ

1) Διῖχος P.

ποδὸς δακτύλων λαΐξ καλεῖται. Οὕτως ἀποδέδωκεν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ Ποσειδώνιος,

Λαΐξ ποδὶ ^{m)} κινήσας ⁿ⁾.

V. 107. Τοῦ δ' ἄσσον ἰόντος. (Ἐναλλαγὴ γέγονε τῶν πτώσεων. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν, τὸν δ' ἄσσον ἰόντα.) Οὕτω γὰρ καταλλήλως ἂν ἀπέδωκε πρὸς τὰ ἀνώτερα, εἰπὼν Ἴτυμονῆα καὶ Μίμαντα. Πρὸς μὲν τὸν πρῶτον, αἰτιατικὴν ἀπέδωκεν, ἐπενεγκῶν, τὸν μὲν ὑπὸ στέρνοιο· πρὸς δὲ τὸν δεύτερον, οὐκ ἐφύλαξε τὸ κατάλληλον. Συγχωρεῖται δ' ὁμως, διὰ τὸ συγγενὲς τῶν πλαγίων. Τοῦ Μίμαντος τῇ δεξιᾷ ὀρμήσαντος ἐγγὺς τοῦ Πολυδεύκους, αὐτὸς τὸ εὐώνυμον ἀπέδωκεν βλέφαρον τοῦ Μίμαντος, ἀποκόψας αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμόν. Τοῦτο γὰρ νοεῖται διὰ τοῦ ἐπιφερομένου, τοῦ, γυμνὴ δ' ὑπελείπετ' ὀπωπή. ἢ τοῦ ὀφθαλμοῦ χάρα δηλονότι.

V. 110. Ὠρείδης δ' Ἀμύκοιο. Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ἢ παραλήγουσα. Οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου.

V. 112. Ὅσον δ' ἐπὶ δέσματι. Μέχρις. Ὅσον ἀντὶ τοῦ ὀλίγου. Δι' αὐτῆς τῆς ἐπιφανείας ἦλθεν ὁ σίδηρος ὑπ' αὐτὸν τὸν κατὰ τὴν ζώνην τόπον· ὥστε τῶν ἐντοσθιδίων μὴ ψαῦσαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ δέσματι μόνον.

V. 114. Μενεδήϊον ἔφη τὸν Ἴφιτον, ὡς ἐμμενετικὸν ἐν τῷ πολέμῳ. Διὸς γὰρ ὁ πόλεμος καὶ ἡ μάχη. [Τὸ δὲ αὕτως ἀντὶ τοῦ ὁμοίως.]

V. 115. Ἀζαλέη. Τῇ ξηρᾷ, ἐπεὶ ἐστὶ ξυλίνη. Ὅμηρος δὲ καὶ σιδηρεῖν οἶδεν ^{o)}.

Ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνη.

Τινὲς δὲ ἀποδεδώκασιν σιδηρεῖη, τῇ εὐτόνῳ, ὥσπερ καὶ ^{p)}, σιδήρειος δ' ὀρύμαγδος ^{q)} ὀρώρει.

V. 116. Οὕπω κηρὶ κακῇ. Οὕπω πεπρωμένον ἀποθανεῖν.

V. 117. Ὁ δὲ Κλυτίος υἱὸς ἦν Εὐρύτου, ἀδελφὸς Ἴφίτου. Διὸς ἐσθαι δὲ, φόνευθήσεσθαι.

V. 118. Ὁ δὲ Ἀγκαῖος, Ἀρκὰς τὸ γένος ἐστί. Φησὶ δὲ αὐτὸν ὠπλισθαι πελέκει καὶ ἄρκτου δορᾷ.

Ὁ δὲ θρασὺς ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος κεῖται.

V. 119. Τὸ μέλαν ἐπὶ τοῦ δέρος ἀναφέρειν δεῖ, ὥσπερ καὶ τὸ κελαινόν ^{r)}, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ πέλεκυν. Οὐ γὰρ καταλλήλως τὸ οὐδέτερον ἐπιτεθήσεται τῷ ἄρσενικῳ. Καὶ ἦτοι ἐκ παραλλήλου ληπτέον τὸ μέλαν καὶ τὸ κελαινόν ^{s)}. ἢ τὸ μὲν μέλαν ἐπὶ τὸ χρῶμα ἀναφέρειν δεῖ, τὸ δὲ κελαινόν ^{s)} ἐπὶ τὸ ἐκπλαητικόν.

Τεταγών. Ἀντὶ τοῦ ἐκτείνας, ἀκοντίσας.

m) ποδοῖν P. n) II. X, 158. q) ὀρύμαγδος P. r) μελαίνειν P. o) II. VII, 141. p) II. XVII, 424. s) μελαινόν P.

V. 120. Καὶ τὸ προσχόμενος, προβαλόμενος ἀντὶ ἀσπίδος.

V. 121. Ὅμοῦ δέ οἱ ἐσσεύοντο. Τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος τιθέασι, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγγύς, ὡς Ἀθηναῖοι εἰώ-
θασι χρῆσθαι. Μένανδρος.

Ὅμοῦ δὲ τῷ τίκτειν παρεγένεθ' ἡ κόρη.
ἀντὶ τοῦ ἐγγύς.

V. 123. Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν. (Ὡς περ δὲ ἀφυ-
λάκτῳ ποιμνίῳ ἐπελθόντες λύκοι ἀποροῦσι, ποῖον πρῶτον ἀρπάξω-
σιν, οὕτω καὶ οἱ ἀριστεῖς τοὺς Βέβρυκας ἐτρέφαντο.) Ὅμοια δὲ
ταύτη καὶ παρ' Ὀμήρῳ παραβολή¹⁾.

Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεςσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι
(σίνται.)

[Ἀπείρονα μὲν οὖν φησὶ τὰ πολλά.]

V. 124. Πολιοὶ δέ, ἥτοι ὑπότεφροι, ἢ ἔντιμοι. Τίμιον
γὰρ τὸ ζῶον παρ' Ἀθηναίους. Ὁ γὰρ ἀποκτείνας λύκον ἀγείρει ἀν-
τὶ τὰ πρὸς τὴν ταφὴν. Καὶ ἴσως ἐπεὶ ἡ Λητὼ ἔγκυος οὖσα διὰ
δώδεκα²⁾ ἡμερῶν εἰς Αἴηλον ἦλθε μεταβαλοῦσα εἰς λύκον. Διό-
περ κατὰ τινὰ ὠρισμένον χρόνον τοῦ ἐνιαυτοῦ τίκτει πᾶσα λύκαινα
ἐν δώδεκα³⁾ ἡμέραις, ὡς Φιλοστέφανος φησὶν ἐν τοῖς Ὑπομνή-
μασιν.

V. 125. (Ἀάθρη εὐϋρδίνων. Τοῦτο φησὶν, ὅτι διὰ τὸ
ψύχος καταδύνουσιν εἰς τὰς ἐπαύλεις οἱ τε ποιμένες καὶ οἱ κύνες,
εἴτα οὕτως ἀφύλακτα γίνονται τὰ πρόβατα.)

Εὐϋρδίνων δέ, ἥτοι εὐδεσμάτων. Ἡ κυρίως διὰ τὸ ταῖς ὀ-
σὶν ἰχνεύειν τὰ θηρία. Διὸ καὶ παραινοῦσιν οἱ κυνηγοὶ πρὸ ἡμέρας
ἐξάγειν τοὺς κύνας ἐπὶ θήραν, ἵνα, πρὶν ἥλιον ἐπιτεῖλαι, εὐκαί-
ρως ἰχνηλατῶσι ταῖς ὀσί. [Σοφοκλῆς⁴⁾].

Κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὐρινος βάσις.]

V. 126. Μαίονται. Ἐπιζητοῦσι.

V. 127. Πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες. Πολλὰ ἐπιβλέπον-
τες καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Παμφαλῶν γὰρ τὸ μετὰ πτοίησεως καὶ
ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν. Κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἱππώναξ καὶ
Ἀνακρέων. Ἀέγει δὲ καὶ Ἑρῆκιος. Πάντοσε παμφαλόωντες δινή-
σαντο⁵⁾ πόδεσσι. Παρατητέον δὲ Εἰρηναῖον ἀφανδῶντες γρα-
φοντα, καὶ ἐξηγοῦμενον κτείνοντες. Οὔτε γὰρ κέχρηται τις οὕτως
τῇ λέξει, οὔτε ἐστὶν ἀπαξιαπλῶς ἡ γραφή τοῦ ποιητοῦ.

V. 128. Περὶ σφίσιν. Ἐδεῖ εἰπεῖν περὶ ἀλλήλοις πί-
πτοντα. Οὐ γὰρ περὶ ἑαυτά. Τὸ δὲ ἀμάρτημα τῶν μεθ' Ὀμηρον.

V. 130. Ὡς δὲ μελισσάων. Ὅτι τὸν καπνὸν φεύγουσιν
αἱ μέλισσαι, διὰ τὸ στενόπορον εἶναι αὐτῶν τὴν ὄσφρησιν. Ὅπερ
καὶ ἐπὶ τῶν ὄφεων συμβαίνει, θυμωμένον τοῦ ἐλαφείου κέρως, ὡς
φησὶ Νικανδρὸς.

Σμηῆνος δὲ ἐστὶ τὸ τῶν μελισσῶν πληθός.

t) II. XVI, 352. u) IΘ P. v) Soph. Aj. 8. w) Leg. ἐδιμήσαντο.

[V. 131. Μελισσοκόμοι δὲ εἰσιν οἱ μελισσουργοί. Τὸ δὲ καπνιᾶν τὸ καπνίζειν σημαίνει.]

V. 133. Βομβηδόν. Ἀντὶ τοῦ μετὰ ἤχου καὶ βόμβου. Βόμβος δὲ ἐστὶν ὁ τῶν μελισσῶν ἤχος. Ἐνίοι δὲ, τῆς βοξύνου μελίττης λεγομένης.

Λιγνυόεντι. Τῷ αἰθαλώδει.

Ὁ δὲ λόγος, ἐπιπλέον δὲ τῷ λιγνυώδει καὶ σποδῶδει καπνῶ καπνιζόμεναι ὑποχωροῦσι τῶν σίμβλων.

Σίμβλος δὲ ἐστὶν, εἰς ὃ τὰ κηρία συνάγεται ἀγγεῖον, ἢ κυψέλη.

V. 134. Καπνῶ τυφόμεναι. Ἀντὶ τοῦ καπνιζόμεναι. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ καιόμεναι. Εἰώθασι δὲ καπνίζειν κόνυζαν. Δριμύς γὰρ μάλιστα ὁ ταύτης καπνός.

V. 138. Ἡμὲν ἄλωαί. Αἱ ἀμπελόφυτοι χῶραι.

V. 139. Οἶαι δὲ, αἱ κῶμαι, διὰ τὸ ἐν αὐταῖς τὰ πρόβατα καὶ τὰ ἄλλα βοτὰ νέμεσθαι.

[Λύκον δὲ φησι τὸν βασιλέα τῶν Μαριανδυνῶν.]

V. 140. Καὶ Μαριανδυνῶν. Φινέως παῖδες, ἐκ μὲν Κλεοπάτρας, Παρθένιος καὶ Κράμβις x). ἐκ δὲ Ἰδαίας τῆς Δαρδάνου, ἢ Σκυδικῆς τινὸς παλλακίδος, Θύνος καὶ Μαριανδυνός. Ἐξ ὧν τὰ ἔθνη κέκληνται. Οἱ δὲ φασὶ κεκλησθαι τοὺς Μαριανδυνοὺς ἀπὸ Μαριανδυνοῦ νιόυ Κιμμερίου.

Ἀπεόντος ἄνακτος. Ἦγουν τεθνηκός. Ὡσπερ καὶ τὸ περιέοντος τοῦ ζῶντος.

Οἱ δὲ Μαριανδυνοὶ, ἔθνος ὁμοροῦν αὐτοῖς.

V. 141. Σίδηροφόρου περὶ γαίης. Τῆς τῶν Χαλύβων. [Οὔτοι γὰρ εἰσιν οἱ τὸν σίδηρον ἐργαζόμενοι.]

V. 142. Οἱ δ' ἦδη. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται, τῶν Βεβρύκων πεφευγόντων, τὰς παρὰ θάλασσαν ἐπαύλεις ἐπόρθουν. Ἦδη δὲ καὶ τῶν θρεμμάτων πολλὰ περιεληλακότες ἀπετέμοντο.

V. 143. Περιτροπάδην. Περιτρέποντες, ἐπὶ τὴν ναῦν ἐλαύνοντες. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ νικᾶν.

(V. 145. Φράζεσθ' ὃ, τι κεν ἦσιν. Ὁ νοῦς, καὶ τί ἂν ἐποίησαν οἱ Βέβρυκες, εἰ καὶ ὁ Ἡρακλῆς μεθ' ἡμῶν ἐληλύθει; οἶον, πῶς ἔφυγον καὶ ἠττήθησαν. Οἶμαι γὰρ, ὅτι οὐδὲ ἀγῶν ἂν τῆς πυγμαχίας ἐγένετο, ἀλλὰ προκαλούμενον τὸν Ἀμυκὸν τότε οἷς συνετίθει νόμοις ἡμῖν, τῷ δοπάλῳ πλήξας ἀνήσηκεν.)

V. 148. Διακριθήμεναι. Χωρισθῆναι y).

V. 151. Ναὶ μὲν ἀκήδεστον. Ὁ νοῦς, ἐκεῖνον μέντοι ἀφροντίστως καταλιπόντες (τουτέστι τὸν Ἡρακλέα) ἐπ' ἄλλοτρίας ἐπλεύσαμεν. Ἐκείνου δὲ ἀπόντος, ἕκαστος ἡμῶν αἰσθήσεται, ὅσον βεβλάμμεθα.

[V. 156. Οὐταμένους δὲ λέγει τὸν Ἴφιτον καὶ τὸν Ταλαόν.]

x) Κρώμενος P. y) κρηθήμεναι, διαχωρισθῆναι P. rectius.

V. 159. Ἐρεψάμενοι δάφνη. Δάφνη ἐστέψαντο δι' Ἀπόλλωνα. Ἐρχοῦντο δὲ τῇ στέψει τριχῶς, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐπὶ τοῦ τραχήλου τιθέμενοι τοὺς στεφάνους, διὰ τὸ θυμηδὲς τῆς τριμεροῦς ψυχῆς. Ἄλλως. Στεψάμενοι δὲ ὑπεράνω τῶν μετώπων δάφνη τὰς κεφαλὰς· ἐξ ἧς δάφνης [τῇ καὶ τῇ, δηλονότι ἐκ διαφόρων μέρων] ἀνημμένα ἦν τὰ σχοινία τῆς νεῶς. Οὐ ποιητικῶς δὲ ἀνέπλασε τὴν δάφνην ὁ Ἀπολλώνιος, ἀλλ' ἔστιν ὄντως ἐν τῷ τόπῳ δένδρον δάφνης εὐμέγεθες, ὥς φησιν Ἀνδροίτας^{z)} ὁ Τενέδιος ἐν τῷ Περίπλῳ τῆς Προποντίδος, παριστορῶν, ὅτι Ἀμυκος μὲν καλεῖται τὸ χωρίον, ἔχει δὲ ἐποίκια καὶ νῦν, διέστηκε δὲ τοῦ Χαλκηδονίου Νυμφαίου σταδίους πέντε. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ποντικῶν ἡρώων (αὐτόθι) φησὶν εἶναι Ἀμύκου ἐκεῖ· καὶ εἴ τις ἐκ τῆς δάφνης κλάδον λάβοι, εἰς λοιδορίαν ἀνίστησι.

V. 161. Συνοίμιον. Συνώδιον. Οἴμη γὰρ ἡ ᾧδή. [Νῦν δὲ τὸν ἐπινίκιον λέγει.]

V. 162. Περὶ δέ σφιν λαίνετο. Διεχέετο ἡ ἀκτὴ. Καθ' ὑπερβολὴν· καθ' ὃ μυθεύεται ὁ Ὀρφεὺς κηλεῖν καὶ τὰ ἄψυχα. (Ἦιδον δὲ ἐπινίκιον τῷ Ἀπόλλωνι.)

V. 163. Θεραπναῖον δὲ ἀπὸ μέρους, τὸν Λάκωνα. Θεράπναι γὰρ τόπος τῆς Σπάρτης. Οἱ δὲ, πόλιν. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, τόπον ἱερὸν Ἀπόλλωνος.

V. 165. Ἐκ περράτων. Ἐκ τοῦ ὑπερορίζοντος^{a)} ἡμισφαιρίου.

V. 168. Ἀνὰ Βόσπορον. [Βόσπορόν φησι τὸ μεταξὺ Χαλκηδόνης καὶ Βυζαντίου διάστημα.] Βόσπορος ὀνομάζεται διὰ τὸ δοκεῖν τὴν Ἰῶ βοῦν οὐσαν διαπορεύεσθαι τὸ ἀπὸ Βυζαντίου καὶ Καλχηδόνης διάστημα (σταδίων ἐστὶ τοῦτον τὸν τόπον, *) ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν διαβαίνουσιν. Ἡ διὰ τὸ πάντας τοὺς στενοὺς πορθμοὺς βοσπόρους καλεῖσθαι. Ἐνιοὶ δὲ φασί, τοὺς ἐπὶ τοῦ στόματος οἰκοῦντας τοπαλαιὸν, εἴ ποτε ἐθέλοιεν εἰς τὸ πέραν διαβαίνειν, σχεδίας πηγνύνοντας καὶ βόας ἐπιζεύξαντας, ἐπὶ τούτων διαπεραιουῖσθαι· ὅθεν καὶ ὠνομάσθαι τὴν θάλασσαν. Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Βόσπορος τῆς Σκυθικῆς, Κιμμερικὸς προσαγορευόμενος, διὰ τὸ Κιμμερίους, ἔθνος Σκυθικόν, περὶ ἐκείνους οἰκῆσαι τοὺς τόπους. Οἱ δὲ φασὶ στόμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης στενὸν καὶ ἐπίμηκες, ἐμφερεῖς τῷ κατὰ τὸ Βυζάντιον Βοσπόρῳ. Ἄλλως. Περὶ τοῦ Βοσπόρου ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς παλαιοῖς διαφόρως λέγεται. Νύμφις^{b)} μὲν γὰρ φησὶν ἱστορεῖν Ἀκαρίωνα^{c)}, ὥς ἄρα Φρόγες διαπλευσαὶ βουλόμενοι τὸν πορθμὸν, κατεσκεύασαν ναῦν ἔχουσαν ἐγκεχαραγμένην προτομὴν ταύρου [καὶ, ὥς εἰπεῖν, ταυροπρόσωπον]· διαπλευσάντων δὲ αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ εἶδους τοῦ περὶ τὸ σκάφος προσαγορευομένην τὸ πέλαγος Βόσπορον. Ἐφορος δὲ φησὶν ἡρπάζθαι τὴν Ἰῶ ὑπὸ Φοινίκων, καὶ διακομισθῆναι εἰς Αἴγυπτον· ἀνθ' ἧς τὸν βασιλέα

z) Ἀνδρότας P. a) ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα P. b) Νύμφαιος P. c) Εὐ- φορίωνα legit Reines. ad Daum. epist. LXXXV. p. 215.

τῶν Αἰγυπτίων πέμψαι Ἰνάχῳ ταῦρον· τετελευτηκότος δὲ ἐκείνου, περιῦναι αὐτοὺς παραδεικνύοντας [τὸν ταῦρον πᾶσι], καθὼς πρότερον οὐκ ἐγίνωσκον τὸ ζῶον· τὸν δὲ τόπον προσηγορεῦσθαι, δι' οὗ οἱ τὸν ταῦρον ἔχοντες ἔπλευσαν, Βόσπορον. Οἱ δὲ, καθὼς ὁ Φοῖβος ἐπὶ κριοπρώρου^{d)} σκάφους ἔπλευσεν. Δύο δὲ εἰσι Βόσποροι, Κιμμέριος καὶ Θράκιος, ὁ πάλαι Μύσιος καλούμενος.

V. 169. Ἑλιβάτω. Ἑλίβατον ὄρος φησὶν, ἀφ' οὗ ἀλτιεῖν ἔστι τῆς βάσεως, διὰ τὸ ὕψος· τοῦτ' ἔστιν, ὑψηλὸν καὶ ἀπρόσβατον.

V. 170. Ἐπαῖσσονται δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπενεχθησομένου, ἢ ἐφορμήσονται.

V. 173. Ἀλλὰ τόγ' ἔμπης. Ἀλλὰ, καίπερ οὕτω μέγα καὶ λάβρον ὑπάρχον τὸ κῦμα, ὁμαλίζεται [ἢ πραῦνεται], εἰ ἀγαθοῦ κυβερνήτου τύχοι.

V. 177. Ἀντιπέρην γαίην Βιθυνίδι. Αὐταὶ εἰσι Βιθυνίαι· ἡ μὲν, ἐπὶ τῆς Εὐρώπης· ἡ δὲ, ἐπὶ τῆς Ἀσίας. Καὶ ἡ μὲν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης περὶ Σαλμυδησὸν κεῖται ἐπὶ τῆς Θράκης· ἡ δὲ ἑτέρα καθήκει ἐπὶ τὸν Βόσπορον καὶ ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Πόντου. Ἔστι δὲ καὶ τρίτη Βιθυνία νῆσος περὶ τὸν Πόντον^{e)}, ἐν ᾗ ἔστιν Ἀπόλλωνος ἱερόν^{f)}. Ἔστι δὲ ἀμφίβολον, εἰς ποίαν Βιθυνίαν φησὶν, ἀμφοτέρων οὐσῶν ἐπὶ τὸ πέραν. Ἀμεινον οὖν τὴν περὶ τὴν Εὐρώπην Βιθυνίαν λέγειν. Τῇ γὰρ ἐπιούσῃ (φησὶν) ἡμέρᾳ ἐν τῇ Βιθυνίᾳ τὰ ἀπόγεια ἔδησαν, ὥς δῆλον, ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην. Καὶ γὰρ ὁ Φινεύς (ὥς οἱ πλεῖστοι) ἐπὶ τοῦ Σαλμυδησοῦ λέγεται ὦκηκέναι, ὅς ἐστι τῆς Θράκης, κατὰ τὰ ἀριστερὰ μέρη τὸν Πόντον εἰσπλέοντι. Ἄλλως. Οὐκ ἐν τῇ πέραν Βιθυνίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ τῆς Θράκης· ἥτις ἐστὶ τῆς Εὐρώπης, ὥς ἀποδέδεικται, ἔνθα Φινεύς ὦκει.

V. 178. Ἀγηνορίδης. Ἀγήνορος γὰρ παῖς ἐστίν, ὥς Ἑλλάνικος. Ὡς δὲ Ἡσίοδος φησὶν, Φοῖνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης, καὶ Ἀντίμαχος, καὶ Φερεικὸς φησὶν. Ἐκ γὰρ Κασσιεπείας τῆς Ἀράβου Φοίνικι γίνεται Κίλιξ, καὶ Φινεύς, καὶ Δόρυκλος^{g)}. Ὁ δὲ Ἀτύμιος^{h)} κατὰ μὲν ἐπὶ κλησιν, καὶ αὐτὸς τοῦ Φοίνικος· ταῖς δὲ ἀληθείαις, τοῦ Διός. Ἐνιοὶ δὲ (αὐτὸν) ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ βασιλεῦσαι ἰστοροῦσιν [τὸν Φινέα], ἥτις ἐστὶ τῆς Ἀσίας, ὥς φησιν Ἑλλάνικος.

Ἀγηνορίδην δὲ εἶπε τὸν Φινέα, καθὼς Ἀγήνορος ἔστι παῖς. Ὁ δὲ Ἡσίοδος τοῦ Φοίνικος αὐτὸν φησι τοῦ Ἀγήνορος.

Πηρωθῆναι δὲ λέγουσι τὸν Φινέα ὑπὸ Ἥλιου, ὅτι πολυχρόνιος εἴλετο μᾶλλον εἶναι ἢ βλέπειν.

Ἐνιοὶ δὲ ἀπίθανον οἴονται, τοσαύτας γενεὰς ἐξηκέναι Φινέα, ὥστε τοῦ Φοίνικος ὄντα νιδόν μέχρι τῶν Ἀργοναυτῶν διαρκέσαι, καὶ ἕτερον τοῦτον φασὶ τὸν Φινέα, ἑβδομον ὄντα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος, πρὸς ὃν ἀπήντησαν οἱ ἥρωες. Πηρωθῆναι δὲ αὐτὸν,

d) κριοπρωσώπου P. e) τόπον P. f) Haec vulgo infra post εἰσπλέοντι male repetita, ibi deleui.

g) Δόρυκλος P. h) Ἀτύμιος P. Ἀτύμιος Apollodoro III, 1, 2. cf. Salmas. ad Solin. p. 121, A.

ὅτι ἐπεβούλευσε Περσεΐ. Σοφοκλῆς δὲ, ὅτι τοὺς ἐκ Κλεοπάτρας υἱοὺς ἐτύφλωσεν, Ὁριθον καὶ Κράμβιν ¹⁾), πεισθεὶς διαβολαῖς Δίας τῆς αὐτῶν μητροιᾶς. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος φησὶ πηρωθῆναι αὐτὸν, καὶ πρὸς τῶν Ἀρπυιῶν κακῶς πάσχειν, ὅτι ἀνέδην πᾶσι καὶ διαβρόχην ἐμαντεύετο. Φησὶ γάρ·

— — — οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο καὶ Διὸς αὐτοῦ.

V. 181. Οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο. Οὐδὲ ἐλάχιστον τοῦ Διὸς αὐτοῦ ἐπεστρέφετο, τὰ θεῖα ἐνδυμήματα πᾶσιν ἐμφαίνων. Λέγων γὰρ πάντα τὸν νοῦν τοῖς ἀνθρώποις, οὐδεμίαν χρεῖαν αὐτοῖς τῶν θεῶν κατελίμπανεν.

Ὅτι δὲ ἦρχεν ὁ Φινεὺς μέχρι τοῦ Βοσπόρου Θρηκῶν πάντων τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, εἰσὶ δὲ οὗτοι Βιθυνοὶ τε καὶ Παφλαγόνες, Φερεικῆς ἐν τῇ ξ φησί.

Πεπηρῶσθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἡσίοδος ἐν μεγάλαις Ἠοίαις, ὅτι Φοῖβη τὴν [εἰς Σκυθίαν] δόδον ἐμήνυσεν· ἐν δὲ τῷ γ καταλόγῳ ^{k)}), ἐπειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὄψεως προσέκρινεν.

Παῖδας δὲ αὐτοῦ φασὶ γενέσθαι ¹⁾) Μαριανδυνὸν καὶ Θύνον· καὶ ἀπὸ μὲν Θύνου Θυνηΐδα, ἀπὸ δὲ Μαριανδυνοῦ Μαριανδυνίαν προσαγορευθῆναι λέγουσιν.

V. 185. Ὀνειράτα δὲ φησὶ τὰ σιτία καὶ βρώματα.

V. 191. Μυδαλέην δὲ, τὴν μυσαράν.

V. 192. Μὴ καὶ λευκανίην. Οἱ μὲν τὸ ἀπηροτημένον τοῦ γαργαεῶνος ἀπέδωκαν· Ἀμερίας δὲ, τὸν λαιμὸν καὶ τὸν βρόγχον.

V. 195. Ἐπήϊσεν. Ἀντὶ τοῦ ἦσθετο.

V. 196. Θέσφατον δὲ, τὸ εἴμαρμένον.

Ἵν οἱ ἰόντων. Ἵν ἐλθόντων, εἴμαρτο αὐτῷ ἐκ Διὸς ὄνασθαι τῶν ἐδεσμάτων, ὧν προσφέροιο.

V. 197. Ἀκήριον. Ὡς ἄψυχον ὄνειράτιον. Διὰ τὸ καταλεπτύνθαι ὑπὸ τῆς νόσου.

V. 198. Ρικνοῖς. Ἀντὶ τοῦ ὀυσοῖς.

V. 200. Πίνω τέ οἱ. Τῷ δὲ ῥύπῳ ὁ αὐσταλέος καὶ κατεσκληκῶς αὐτοῦ χροὺς ἐξόρῃπαίνετο.

V. 201. Τὴν δὲ σὺν συναπτέον τῷ ἔεργον, ἵν' ἦ, οἱ ῥινοὶ δὲ μόνοι ξυνεῖχον τὰ ὀστά αὐτοῦ.

Ῥινὸς δὲ ἐστὶ τὸ δέσμα.

V. 203. Κάρος. Κάρος δὲ αὐτὸν κατέσχευ, τουτέστι σκότωσις.

V. 204. Τὴν δὲ γῆν διὰ τὴν σκοτοδινίαν ᾤήθη φέρεσθαι. Ὡσεὶ εἶπεν, ὅτι ᾤήθη τὴν γῆν ἐπικεῖσθαι ἑαυτῷ.

V. 205. Ἀβληχρῷ. Ἀσθενοποιῷ. Ἡ ἀσθενεῖ, κατὰ στέγησιν τοῦ βληχροῦ. (Ὁ δὲ νοῦς, ὑπὸ τῆς λεπτῆς ἐκείνης διὰ τὴν σκώτωσιν καταφροῦς ἔκειτο ἄφωνος.)

i) Ὁριθον καὶ Κράμβην P. Vid. γων P. 1) φησὶν αὐτῷ γενέσθαι ad v. 140 et 238. k) τῶν Καταλό- Ἡσίοδος P.

Κώματι δὲ, ὕπνῳ, ἐκλύσει. Καὶ ἔστι κατὰ συγκοπὴν ἀπο τοῦ κοῖμημα, ὡς οἴμημα, οἶμα, καὶ δώμημα, δῶμα, καὶ τροπῇ τῆς οἰ διφθόγγου εἰς ὦ, κῶμα.

V. 206. Περισταδόν. Ἀντὶ τοῦ, περιέστησαν συναθροισθέντες ἐπ' αὐτόν.

V. 207. Καὶ ἔταφον, ἀντὶ τοῦ ἐξεπλάγησαν.

V. 207 sq. Ἐξ ὑπάτοιῃ στήθεος. Οἶον ἐξ ἄκρου καὶ [οὔκ] ἐκ βάθους, διὰ τὴν ἀσθένειαν ἀναπνεῖν τε καὶ λαλεῖν οὐ δύναμενος.

Τὸ δὲ μόλις οὐδὲν ἕτερον ἢ τὸ τῆς νόσου σφοδρὸν καὶ μέγα αἰνίττεται.

Διονύσιος δὲ ἐν τοῖς Ἀργοναύταις φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν Φινέα ὑπὸ Ἡρακλέους, ἰδόντος τοὺς [Φινέως] παῖδας ἐν ἐρημίᾳ, καὶ μαθόντος, ὅτι ὑπὸ Φινέως ἦσαν ἐκβεβλημένοι κατὰ διαβολὴν Σκυθικῆς γυναικὸς, ἣν γεγαμήκει ὁ Φινεὺς, παραιτησάμενος Κλεοπάτρην. Γεγόνει δὲ τοῦ Φινέως καὶ πρεσβύτης κατήγορος παρὰ τῷ Ἡρακλεῖ. Διόπερ Ἡρακλῆς ἀναιτίους εὐρών τοὺς παῖδας, κατήγαγεν εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν. Φινέα δὲ ἀνδιστάμενον ^{m)}, καὶ θελήσαντα καταποντίσαι τὸν ἕτερον τῶν παίδων, λακτίσας ὁ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν.

Ἰστρος δὲ φησι, τὸν Αἰήτην γνόντα, ὅτι τοὺς Φοῖξον υἱοὺς εἶη σεσσηκὸς ταῖς μαντείαις, καταράσασθαι αὐτῷ, τὸν δὲ Ἥλιον ἐπακούσαντα πηρῶσαι.

V. 212. Τρεῖς ἀτρεκέως. Λεῖπει τὸ ἐστί.

Ὁ δὲ ὁ λόγος, Ἔτι μοι νόος διὰ τῆς ἐμῆς μαντείας ἕκαστα οἶδεν. Διὰ δὲ τούτου οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν τέχνην ἐπαγγελλόμενος, λέληθεν ὡς αὐτοὺς εἰς συμμαχίαν παρακαλεῖ.

V. 213. Χάριν νῦ τοι ὦ ἄνα. Ἀναφέρω σοι χάριν, καίπερ ὦν ἐν κακοῖς.

V. 214. Ὁ καὶ ἐναντιωματικὸς, ἀντὶ τοῦ καίπερ.

V. 215. Ὅστις ῥέγιστος. Ὅστις φοβερός ἐστι τοῖς ἀμαρτάνουσιν εἰς ἱκέτας.

Κυρίως δὲ πρὸς τὰ ὑποκείμενα, οὐ ξενίου Διὸς, ἀλλ' ἱεσίου μέμνηται, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὡς ἱκέτης ἐστὶ τῶν ἡρώων διὰ τὴν κατεπείγουσαν χρείαν.

V. 216. Φοίβον τ' ἀμφί. Τοῦτο ἢ ὡς μάντις, ἢ ὡς αἵτιον τοῦ πλοῦ τὸν θεὸν γεγονότα φασίν.

V. 218. Χραίσμετέ μοι. Βοηθεῖτέ μοι. Τὸ γὰρ χραίσμεῖν Κλιτόριοι λέγουσι τὸ ἐπαρκεῖν. Ἀπὸ βαρυτόνου δὲ κέκλικε τοῦ χραίσμω, ὡς βαίνω, βαίνετε. Τὸ γὰρ περισπώμενον, χραισμεῖτε. Ἄλλως. Τὸ χραισμεῖν ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ παραινεῖν λαμβάνουσι Κλιτόριοι· κοινῶς δὲ τὸ βοηθεῖν.

V. 221. Ἀμήρυτον. Γράφεται καὶ Ἀμήρυον ⁿ⁾; τοῦτ' ἔστιν, ἀτέλεστον καὶ διηνεκὸς ἐπιμένον, ἀπέραντον. Ἡ τὸ τέλος

m) Sic P. Vulgo ἀνιστάμενον. n) Ἀμήριον P.

μη ἔχον. Λέγει δὲ τὸ θάνατον μη ἔχον. Ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μηρουμένων ἐρίων.

V. 222. Πρὸς δ' ἔτι ^{ο)} πικρότατον. Πλέον τὸ πάθος ποιῆσαι βουλόμενος, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πάθους ἤρξατο. Ὁ δὲ νοῦς, πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις κακοῖς πικρότατον ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ ἐπικρέμαται.

V. 224. Ἀφράστοιο δὲ, ἀνεπιγνώστου, ἀπροοράτου, ἀδήλου.

(V. 225. Ἀλλὰ κε ρεῖα. Οὕτω ταχέως ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἔρχονται.)

V. 226. Κακῶς δὲ τὸ ἐὼν τέθεικεν, ἀντὶ τοῦ ἐμὸν εἰπῶν ^{ρ)}). Μεμηλώς. Φροντίζων. Τοῦτο δὲ δαιμονίως εἶπεν· οὐ γὰρ ἔφη εὐχόμενος, ἢ ἐσθίων, ἀλλὰ μόνον, φροντίδα τροφῆς ἔχων, ἵνα τὸ πάθος ἐπάρῃ.

V. 231. Ἑλληλάμενον. Ἀντὶ τοῦ κεχαλκευμένον.

Ὁ ἀδάμας δὲ καὶ [λίθος καὶ] στερεοῦ σιδήρου εἶδος.

V. 232. Ἀλλὰ με πικρὴ ^{q)}). Ἡ πολυβλαβής. Τοῦτο δὲ πρὸς πλείονα ἔμφρασιν· οἶονεῖ, οὐ μόνον φέρειν τὴν ὁδμὴν, ἀλλὰ καὶ ἐδραίως μένειν, διὰ τὸ τυφλώττειν καὶ διὰ τὸ δεῖσθαι πάντων τροφῆς.

V. 234. Τὰς μὲν θέσφατον. Τὰς Ἀρπνίας. Τῷ δὲ θέσφατον σφόδρα ἀναγκαιῶς ἐχρήσατο, ὥσπερ εἰ καὶ κατὰ ἀνάγκην ὑπὸ τῶν Βορεαδῶν ἀναιρεθῆναι.

V. 235. Οὐδ' ὀθνεῖοι. Οὐκ ἀλλότριοι δὲ ὄντες μοι βοηθήσουσιν. Ὅτι δὲ ἡ συγγένεια προθυμότερους πάντας πρὸς τὰς εὐεργεσίας ποιεῖ, καὶ Εὐριπίδης φησὶν·

Ἑλληνικόν τι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν αἰεί.

V. 238. Τῶν δὲ κασιγνήτην. Κλεοπάτρα Βορέου καὶ Ὠριθυίας θυγάτηρ, ἀδελφὴ τῶν περὶ Ζήτην καὶ Κάλαιν, ἣν ἔγημεν ὁ Φινεύς. (Γεγόνασι δὲ αὐτῶν παῖδες Ὠριυθος καὶ Κράμβις.)

V. 241. Περὶ δ' αὖτε δύω. Ἴσως διὰ τὴν συγγένειαν τοὺς Βορεάδας πλέον οἰκτεῖρειν φησὶν.

V. 243. Ἀσχαλόωντος. Δυσφοροῦντος.

V. 244. Στυγερόν σημαίνει μὲν καὶ τὸ μισητόν καὶ τὸ ἐπιφοβόν· ἐνταῦθα δὲ ἴσως τὸ ἐπίπονον.

V. 246. Ἡ ρα θεοὺς ὀλοῇσιν. Ἄρα εἰς τοὺς θεοὺς ἠσέβησας καὶ ἡμαρτες, ἀφραδία ἢ κακοτροπία τινί. Γράφεται γὰρ καὶ ἀτροπίησι· τοῦτ' ἔστιν, ἐκτραπείς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ· παρὰ τὴν ἀτραπὸν, ἢ ἔστιν ὁδός.

V. 247. Τὸ δεδαῶς, τὸ μαθεῖν μᾶλλον ἢ τὸ διδάσκειν σημαίνει. Διὰ γοῦν τὸ μαθεῖν σε (φησὶ) τὴν μαντικὴν καὶ μαντεύεσθαι παρὰ τὴν τῶν θεῶν γνώμην, ἡμαρτες εἰς τοὺς θεοὺς.

V. 248. Ἀτύξεται. Ἀντὶ τοῦ φοβεῖται [καὶ ταράττεται].

ο) δέ τι P. ρ) Τὸ δὲ ἐμὸν φεται δὲ καὶ ἐόν. q) δαίτη ἀντὶ τοῦ τὸν ἑμαντοῦ νοῦν. Γρά- add. P.

V. 249. Εἰ δὴ. Εἴπερ παρέθετο ἡμῖν ταύτην τὴν τιμὴν ἀπαραιτήτως τὸ δαιμόνιον, ὥστε σοὶ βοηθῆσαι. Ὁ δὲ λόγος καθ' ὑπερβατόν, ἢ ἢ οὕτως, ἅμμι γε μὴν νόος ἐνδον ἀτύξε-ται ἱεμένοισι χραίσμειν· ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοι-σιν ἀθανάτων ἐνιπαί, εἰ δὴ πρόχην γέρας τὸδε πάρ-θετο δαίμων. (Ἄλλως. Ἡμεῖς δὲ, εἰ ὄντως ἔχομεν παρὰ τοῦ δαιμονίου τὸ γέρας, δεδοίκαμεν, μὴ ἄρα χαλεπήνῃ τὸ θεῖον.)

V. 253. Θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσεσθαι. Ὅτι γὰρ τὸ τοῖς ἀσεβέσι βοηθεῖν εἰς τοὺς θεοὺς, ἔχει ἀσέβειαν, καὶ Εὐριπίδης φησὶν·

Ὡς οὖν ἂν ἴδῃς ¹⁾), Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς
μὴ πρᾶσς' ἐναντία ²⁾), ὥφελειν τοῦτον θέλων.

Ἀσεβὴς γὰρ τις εἶναι δοκεῖ [τῷ Τυνδαρέῳ] (παρ' αὐτῷ) ὁ Ὀρέστης.

V. 254 sq. Κενὰς ³⁾ γλήνας ἔφη τοὺς κενούς καὶ τυ-φλοὺς ὀφθαλμούς.

V. 257. Ἰστῶ Ἀητοῦς υἱός. Τὸν ὄρκον εἴληφε παρὰ τοῦ ποιητοῦ ⁴⁾).

Οὐ ⁵⁾ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον.

Ἐπέβαλλε γὰρ μάντει εἰς πίστιν ἄγοντι, τὸν προστάτην αὐτοῦ τῆς τέχνης ὀμνύειν θεόν.

V. 259. Καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαόν. (Γράφεται καὶ ὀλοόν.) Κατηγοροῦσι τινὲς τοῦ Ἀπολλωνίου, ὡς οὐκ εὖ τὸν ὄρκον τοῦτον εἰσαγαγοχότος. Ὀμνύει γὰρ καθ' ὧν κινδυνεῦσαι οὐ δύναται. Ρητέον δὲ, ὅτι ἐμπαθέστερος γίνεται ὁ ὄρκος, ὅταν τις κατὰ τῆς ἰδίας ὀμνύῃ συμφορᾶς· [Ὅμηρος ⁶⁾].

Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρός ἐμοῖο.

Καὶ Δημοσθένης· Μὰ ⁷⁾ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας ⁸⁾ καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους. Ἔθος οὖν ἀρχαῖον, πρῶ-τον θεοὺς ὀμνύναι, εἴτα ἐπάγειν καὶ τὰς ἰδίας συμφορὰς. [Ὡστε οὐκ ὀρθῶς ἐπιλαμβάνονται λέγοντες, ὅτι ὀμνυσι καθ' ὧν οὐδεὶς ἔστι κίνδυνος. Οὐ γὰρ, ὥσπερ κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν ὀμνυμεν, οὕτω καὶ κατὰ συμφορᾶς. Ἐκείνους γὰρ ἦν μὴ εὐορκῶμεν, τὴν ἀπώ-λειαν ὁ ὄρκος ἐμφαίνει τῶν ὀφθαλμῶν. Οὗτος δὲ τὴν συμφορὰν ὁ ὄρκος προστίθῃσι, δι' ἧς αὐτός τε ὁ ὄρκος περιπαθέστατος γίνεται, καὶ ὁ ἀεροατῆς εἰς οἶκτον ἐφέλκεται.]

Καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαόν νέφος. Φησὶ τὸ τυ-φλὸν νέφος, καὶ ἡ ἐπικειμένη μοι ἀχλύς. Ὡστε τὸ ἀλαόν οὐ πα-θητικῶς, ἀλλ' ἐνεργητικῶς μόνον κεῖται. Οὐ γὰρ τὸ τυφλόν, ἀλλὰ τὸ τύφλωσιν ἐμποιοῦν σημαίνει.

V. 260. (Οἱ μὴ δ' οἷδε. Οἱ μὴ δὲ οὗτοι ὡς ἐπιόρκῳ εὐμε-νεῖς εἴησαν.) [Ἐπένερχε δὲ δαίμονας τοὺς καταχθονίους φησὶ θεοὺς. Οὗτοι οὖν, φησὶν, μὴ εἰεν ἐμοὶ εὐμενεῖς θανόντι ὧδε, ἤγουν ἐπιόρκως.] Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν ⁹⁾.

Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπιόρκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν.

1) εἰδῆς P. s) ἐναντί' P. t) κα- XX, 339. x) Ναὶ μὰ P. y) κιν-
νέας P. u) II. I, 86. v) ναὶ P. w) Od. δυνεύσαντας P. z) II. XIX, 264.

V. 263. Κουρότεροι. Τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένου κείται τὸ κοῦροι. Καὶ ἡμεῖς πολλάκις λέγομεν, νεώτεροι εἶσιν, ἀντὶ τοῦ νέοι. Καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ^{a)}).

Δεξιτερὴν ἔλε χεῖρα,
ἀντὶ τοῦ δεξιάν.

Πεπονῆατο. Πρὸς τὴν τῶν νέων σπουδὴν καὶ ταχυτῆτα τὸ πεπονῆατο· οἷον ἐνεργῶς ἐποιοῦν, ἡτοίμαζον.

V. 264. Ἐλώριον δέ, ἀναίρεμα, ἄρπαγμα. Ἡ βρωμα.

Λοίσθιον δέ, ἔσχατον.

V. 265. Τὸ δὲ ἐπεσσυμένας [ἀντὶ τοῦ σπενδούσας] πρὸς τὴν ἀθρόαν πτῆσιν τῶν Ἀρπυιῶν εἴρηται.

V. 267. Ἀδενκέες. Ἀπροσδόκητοι. Ἡ πικραί. Δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ.

V. 268. Ἀπρόφατοι. Ἀντὶ τοῦ ἀπροόρατοι, ἀπροφάσιστοι. Οἷον, ἄνευ προφάσεως καὶ ἐποχῆς καὶ ὑπερθέσεως· παρόσον τοῖς προφασιζομένοις παρέπεται ὑπερθέσις.

V. 269. Κλαγγῇ μαιμώσσαι ^{b)}). Ὡρμων μετὰ κλαγγῆς ἐπιθυμοῦσαι τῆς τροφῆς. Τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων ἀρπακτικῶν· καὶ γὰρ ἐκεῖνα πρὸ τῆς ἀρπαγῆς κλάζειν φιλεῖ.

V. 270. Καὶ τὸ μεσσηγὺς κατὰ ἀθρόαν ἐπίπτῃσιν κατὰ τάχος ἀναφέρεται.

V. 271. Καταβρώξασαι. Καταφαγοῦσαι. Ἀπὸ τοῦ βιβρώσκω κατενεχθέν.

Ἐπερ πόντοιο. Ὅτι διὰ τοῦ Αἰγαίου πόντου καὶ τοῦ Σικελικοῦ αὐτὰς ἐδίωκον, Φερενύδης ἐν ἔκτῃ φησί.

(V. 274. Φάσαν' ἐπισχόμενοι. Τὰ ξίφη ἐν χεροῖν ἔχοντες, παραπλησίως ἔτρεχον ὀπίσω αὐτῶν.)

V. 275. Ἀτὰρ Διὸς οὐκ ἂν ἐπέσθην. [Ὁ ἀτὰρ ἀντὶ τοῦ γὰρ κείται.] Οὐ γὰρ ἂν (φησί) χωρὶς τοῦ Διὸς ταῖς Ἀρπυνίαις ἡκολούθησαν.

V. 276. Ἐπεὶ Ζεφύροιο. Ἦτοι ταχίονες τῶν πνοῶν τοῦ Αἰβός. Ἡ, εἰς τὰς πνοὰς ἔτρεχον, ὡς Ἡσίοδος φησίν. Ἐπεὶ πάντοτε αἱ Ἀρπυιαὶ καὶ τὰς τοῦ Ζεφύρου ἀέλλας παρεπέτοντο, εἵποτε εἰς τὰ τοῦ Φινέως ἔρχοιντο, ἢ ἐκείθεν ὑπαναχωροῖεν. Ἄλλως. Αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαί, πνοῶν εἰςὶ ταχύτεραι. Συμβαίνει μὲν γὰρ τὴν πνοὴν παρατετάσθαι καὶ βραδύνειν· ἢ δὲ ἄλλα ταχύτερα καὶ κουφοτέρα ἐστὶ τῆς πνοῆς. Εὐλόγως δὲ τοῦ Ζεφύρου ἐμνήσθη. Ταχύτατος γὰρ ἐστὶν ὁ Ζέφυρος τῶν λοιπῶν ἀνέμων, ὡς καὶ Ὀμηρος ^{c)}).

Νῶϊ δὲ ^{d)} καὶ κεν ἅμα πνοῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
τόν περ ἐλαφρότατον φάσ' ἔμμεναι ^{e)}).

V. 279. Ἡὲ πρόκας. Ζῶν τι ὅμοιον ἐλάφῳ, ὁ λεγόμενος νεβρός. Διονύσιος δὲ φησὶν ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς κνήσεσι ^{f)} τὰς

a) II. XIV, 137. b) μαιμώσσαι Etymol. M. p. 689, 17, ubi hic totus P. c) II. XIX, 415. d) δὲ om. P. locus exscriptus est.

e) φασὶν ἔμμεν P. f) κνήσεσι

ἐλάφους οὕτω λέγεσθαι, πρόκας. "Οθεν καὶ Προκόννησος, ἐπεὶ καὶ ἐν ταύτῃ πληθύνουσιν ἔλαφοι. Οἱ δὲ Προχόννησον λέγουσιν εἰρησθαι ἀπὸ τῆς προχόου, ἣν ἔχουσα τοῖς Μιλησίοις ἀπήντησεν ἡ παρθένος, ὅτε τὴν ἀποικίαν ἐστέλλοντο. Οἱ δὲ Προχόννησον ἐτυμολογοῦσι, καθὸ πρότερον ^g) οὕσα νῆσος προσεχώσθη. Ὑπὸ τινῶν δὲ Προκόννησος καὶ Ἐλαφόννησος ^h) ἐκλήθη. Φιλητᾶς δὲ φησι πρόκας λέγεσθαι τὰς ἐλάφους τὰς πρώτως τικτούσας, οἷον πρωτοτόκους ¹).

V. 280. Τυτθὸν δέ. Μικρὸν δὲ ἄποθεν μετὰ διαστάσεως ἔτρεχον.

V. 281. Μάτην ἀράβησαν. Προσδοκῶντες αἰεὶ διὰ τὸ σφόδρα ἐγγὺς εἶναι, καὶ δάκνειν καὶ ἐπιψαύειν δοκεῖν.

V. 283. Ἐπέχραον ἥλιθα. Πολλὰκις, φησὶν, ἐθελήσαντες αὐτὰς πληῖαι, μάτην ἐπήνεγκαν τὰς χεῖρας.

V. 284. Ἀέκητι θεῶν. Τὸ παρὰ γράμην τῶν θεῶν σημαίνει. Οὐ γὰρ ἦν μόρσιμον αὐτὰς ἀποθανεῖν.

V. 285. Πλωτῆσι. Πλωτᾶς φησι νήσους, ἥτοι πάσας ἐπιθετικῶς καλῶν, διὰ τὸ περιεχέσθαι καὶ κλείεσθαι ^k) ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἡ ἰδίως ταύτας φησὶ πλωτᾶς, ἐν αἷς ὑπὸ τῶν Βορεάδων [αἱ Ἀρπυῖαι] κατελήφθησαν, κατὰ τὸ ¹) μυθολόγημα οὕτω κληθείσας. Σχεδὸν δὲ οἱ ποιηταὶ οὕτως αὐτὰς ὀνομάζουσιν. Εἰσὶ δὲ ἐν τῷ Σικελικῷ πελάγει. Ταύτας δὲ ὁ ποιητὴς Καλυδνὰς νήσους καλεῖ· εἰ καὶ Λυκόφρων ἄλλας νήσους καλεῖ Καλυδνὰς.

(V. 286. Εἰ μὴ ἄρ' ὠκέα Ἴρις. "Ἄλλοι τὸν Ἑρμῆν φασίν. Ἀστείως δὲ ταύτῃ τῇ θεῷ τὸ κωλύσαι τοὺς Βορεάδας δίδωσιν, ἥτοι ὅτι ἄγγελος, ἢ ὅτι τῶν Ἀρπυιῶν ἀδελφή.)

V. 292. Ὀπιδνοτάτη. Τιμία, καὶ ἐπιστροφῆς ἀξία. Παρὰ τὴν ὀπίδα καὶ ἐπιστροφὴν.

Τιγίστη δέ, φορικτή. Διὰ τὸ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐπιόρκους.

V. 296. Στροφάδας φησὶ κεκλησθαι διὰ τὸ τοὺς Βορεάδας αὐτόθεν ὑποστρέψαι, στραφέντας εἰς τοὐπίσω· λαβὼν παρὰ Ἀντιμάχου. [Οὕτω γὰρ ἐκείνος ἐν τῇ Λυδῇ περὶ αὐτῶν μέμνηται.] Οἱ δὲ Στροφάδας φασὶν αὐτὰς κεκλησθαι, καθὸ ἐπιστραφέντες αὐτόθι ἠῦξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἀρπυῖας. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντιμάχου καὶ Ἀπολλώνιον οὐ κτείνονται.

V. 297. Πάρως Πλωτᾶς καλέοντες. Αἱ Πλωταὶ νῆσοι μετωνομάσθησαν Στροφάδες. Μέμνηται αὐτῶν καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ.

"Οἱ δὲ ἠῦξαντο οἱ περὶ Ζήτην τῷ Διὶ (στραφέντες) [καταλαβεῖν αὐτὰς,] λέγει καὶ Ἡσίοδος·

"Ἐνθ' οὔγ' εὐχέσθην ^m). Αἰνῆτ' ὑψιμέδοντι.

"Ἐστι γὰρ καὶ Αἶνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνῆσιον ⁿ) Διὸς

g) οὐκ add. P. h) Ἐλαφρόννησος P. Ἀδελφόννησος Etymol. i) πρωτοτόκας Etymol. k) περιεχέσθαι P. l) τι P. melius. m) οἱ εὐχέσθην P. n) Αἰνῆτιον P.

ἱερὸν ἔστιν· οὗ μνημονεύει καὶ Λέων ἐν Περίπλῳ, καὶ Δημοσθέ-
νης ο) ἐν τοῖς λιμέσιν.

Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς περὶ Ζήτην Ἴριν
λέγει, [καὶ οἰκείως αὐτῇ τὸ κωλύσαι ἀποδίδωσιν, ἢ διὰ τὸ ἄγγελον
εἶναι, ἢ διὰ τὸ ἀδελφὴν τῶν Ἀρπυιῶν.] Ἡσίοδος δὲ Ἐρμῆν.

Αἱ δὲ Πλωταὶ νῆσοι κεῖνται ἐν τῷ Σικελικῷ πελάγει.

V. 299. Κευθμῶνα. Κοιλάδα τῆς Κρήτης κατέδυσαν.
Τοῦτο δέ φησι καὶ Νεοπτόλεμος ὁ τὰ Ναυπακτικὰ ποιήσας. Καὶ
Φερεκύδης ἐν ε) φησὶν, εἰς τὸ σπέος αὐτὰς φυγεῖν τῆς Κρήτης,
τὸ ὑπὸ τῷ λόφῳ τῷ Ἀργινοῦντι.

[V. 300. Τὸ δὲ μεταχθονίῃ γράφεται καὶ μεταχρονίῃ.
Καὶ σημαίνει ἐκατέρως τὴν μετέωρον.]

V. 302. Φοιβήσαντες. Τὸ ὄνταρδον σῶμα καθάραντες.
Φοῖβον γὰρ, τὸ καθαρὸν. Ὅθεν καὶ Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων. Εἴ-
πε γὰρ,

πίνῳ δὲ οἱ αὐσταλέος χροῶς.

Ἀπεσκληκῶς τῷ ὄντῳ ἐτύγχανε. Φοιβήσαντες οὖν, λαμπρύναντες,
καθάραντες.

Ἐπικριδόν. Ἀντὶ τοῦ, ἐπικρίναντες ἱερεῖον ἔθυσαν.

V. 306. Ἀρπαλέως. Ἀδηφαγῶν α) ἥσθιεν, ἵσον ὀνείρου
ἡδονὴν ἔχων· μὴ πιστεύων μηδὲ νῦν, εἰ εὐωχεῖται, δι' ἃ πέπονθεν,
ἀλλ' ὥσπερ ὀνείρατα εἶναι δοκῶν.

V. 308. Ἐγρήσσοντες. Ἐγρήσσειν, τὸ ἐγρηγορεῖν.

Μένον. Προσεδέχοντο.

V. 310. Πείρατα. Ἄ δεῖ αὐτοὺς διαπεράσαι. Ἡ τὰ τέλη.

Ἀνυσίν τε. Ἀστεῖως καὶ καιρίως ταύτῃ τῇ λέξει ἐχρήσατο.

Ἀνύσαι γὰρ κυρίως τὸ μετὰ καμάτου τι ποιῆσαι.

V. 311. Κλυτέ νυν. Τὸ νῦν ἀντὶ τοῦ οὖν. Διὰ δὲ τοῦ
οὖν ὥσπερ ὀφειλομένην τὴν μαντείαν αὐτοῖς ὀποδίδωσι, λέγων,
ἐπακούσατε οὖν ὥσπερ τὸ χρέος ἀπολαμβάνοντες.

Οὐ μὲν πάντα. Τοῦτο δέ φησιν, ἵνα μὴ ὕστερον ὀχλήσω-
σιν αὐτὸν τὸ ἀκριβὲς ζητοῦντες. Καὶ δαιμονίως τούτου τὴν αἰτίαν
τοῖς θεοῖς περιάπτει, καὶ οὐχὶ ἑαυτῷ, λέγων, ὅσσα δ' ὄρωρε
θεοῖς φίλον οὐκ ἐπικεύσω.

V. 313. Τὸ ἀσάμην ἀντὶ τοῦ ἐλυπήθην κεῖται.

Ἀφραδίαν δέ φησι τὴν ἀβουλίαν. Καὶ τὴν αἰτίαν δὲ ἐπά-
γει, δι' ἣν ἐλύπησε τὸν Δία.

V. 314. Χρεῖων ἐξείης. Μαντευόμενος πᾶσιν ἐφεξῆς
καὶ τελείως. Παρατίθησι δὲ αὐτοῦ τὰς συμφορὰς, ἥδη δηλῶν, ὥς
οὐκ ἀκριβῶς αὐτοῖς οὐδὲ ἄκρως μαντεύεται, εἶγε διὰ τοῦτο ἐβλάβη.

V. 315. Ἐπιδευέα. Μὴ τέλεια, ἀλλ' ἔτι ἐνδέοντα λόγια
τοῖς ἀνθρώποις ἐκφαίνειν, ἵνα καὶ τοῦ θείου χρεῖαν ἔχωσι.

Θέσφατα δὲ μαντοσύνης τὰ θεσπίσματα τῆς μαντικῆς
λέγει.

ο) Leg. Τιμοσθένης ex Strab. duntur infra ad v. 532. p) ἐν τῇ γ
IX p. 241. Eadem nomina confun- P. q) ἀδηφάγως P.

V. 318. *Ἐυνοχὴν δὲ ἄλλος, ὅπου στενοῦται ἡ θάλασσα. Λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου.*

(Πέτρας μέν. Περὶ τῶν Συμπληγάδων, ὅτι ἐπὶ τοῦ Ποντικοῦ στόματος ἦσαν, καὶ ὅτι Κυάναει ἐκαλοῦντο διὰ τὸ χροῶμα, ἐν τῷ πρώτῳ εἴρηται.)

Ὁ δὲ διὰ πάντων καὶ ἐκ πρώτης ἀκοῆς δεδίσσεται τοὺς ἥρωας, διὰ τε τῆς ποιᾶς χοιᾶς τῶν πετρῶν, καὶ διὰ τοῦ ἐν θαλάσῃ στενοῦ, ὅπερ καὶ ἐπὶ γῆς ἄγαν κινδυνώδες καὶ φοβερόν ἐστιν.

V. 319. *Διαμπερὲς ἐξαλέασθαι.* Τοῦτο φησὶν, ἐπεὶ οὐδεὶς οὐδέποτε ἀβλαβῆς τελέως ἐξέφυγεν, ὥσπερ οὐδὲ ἡ Ἀργώ, καίτοι Ἥρας προνοουμένης.

V. 321. *Ἄλλὰ θαμά.* Διὰ πάντων τὸ δεινὸν τοῦ λόγου ἐπαίρει, διὰ τε τοῦ μὴ ἀπλῶς συνιέναι, ἀλλὰ συνεχῶς, καὶ διὰ τοῦ ἐναντίαι. Εἰ μὲν γὰρ ἐκ τῶν πλαγίων ἑαυταῖς συνηρχοντο, τάχα ἂν πως δυνατόν ἦν ὑποτηρήσαντα τὴν σύνοδον ἐκφυγεῖν· εἰ δὲ ἐξ ἐναντίας συνέρχονται, ἀντικρὺς καὶ ὁμολογημένος ὁ κίνδυνος. Δεινοποιεῖ δὲ, καὶ τῇ ἀκοῇ ἐκπλήττει τοὺς ἥρωας, ἐπεὶ μεγάλας ἔσχε παρ' αὐτῶν τὰς εὐεργεσίας, ἵνα καὶ αὐτοὺς μεγάλα αὐτοῖς καὶ δεινὰ προμηνύων, ὥσπερ ἴσος ἀντενεργέτης ὁφθῇ.

V. 322 sq. *Κοροθύεται βρασσόμενον.* Μετὰ ἥχου καὶ ταραχῆς αἰρόμενον ὑπ' αὐτῶν τὸ ὕδωρ διῴκνείται. [Κοροθύειν δὲ τὸ ὑψοῦν, ἀπὸ τοῦ κόρον κατ' ἐπένθεσιν τοῦ θ.]

Στρογνὲς δὲ ἐστὶ τὸ ἀνατεταμένον καὶ μέγα καὶ ὀξὺ καὶ διάτορον. Ὄνομα δὲ ἀντὶ ἐπιρρόηματος κεῖται.

V. 324. *Τῷ νῦν.* Διὸ νῦν, ἐπεὶ μέγας καὶ πολὺς ὁ κίνδυνος.

Παραφασίησι. Παραινέσεις, ὑποθήκαις.

Στυφελῇ δὲ ἡ ταραχῶδης ἀκτὴ.

[V. 325. Τὸ δὲ ἀλέγειν ἀντὶ τοῦ φροντίζειν.]

V. 326. *Πείρειν δὲ ἐνταῦθα μὲν, τὸ διαπλέειν, καὶ διαπερᾶν, ὡς τὸ,*

— — ἀλγεινά^r) τε κύματα πείρων^s).

ἀλλαχοῦ δὲ καὶ τὰ διατρυνᾶν,

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπεύραντες^t).

Αὐτάγρετον. Τὸ αὐθαίρετον δηλοῖ.

V. 327. Τὸ δὲ ἰθύνειν^u) τὸ ὁρμᾶν σημαίνει. Οἱ δὲ ἰθύνειν γράφοντες ἀμαρτάνουσιν.

V. 328. *Οἶωνῳ δὴ πρόσθε.* Τὸ ἐξῆς, οἶωνῳ δὴ πρόσθε πειλειάδι πειρήσεσθε ἐπιέμενοι.

Πειλειᾶς δὲ, εἶδος περιστερᾶς, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησὶν. Ὅτι δὲ ἐρχήσαντο περιστερᾶ πλείν μέλλοντες, καὶ Ἀσκληπιάδης ἐν Τραγωδομένοις φησὶν.

Πρόσθε. Τὸ πρότερον δηλοῖ.

V. 329. Τὸ δὲ ἐφιέναι, ἐνταῦθα μὲν τὸ ἐνδιδόναι σημαίνει· ἐστὶ δ' ὅτε τὸ ἐντέλλεσθαι καὶ ἐπιτρέπειν. Παρὰ δὲ τοῖς ῥή-

r) ἀλγεινά P. s) II. XXIV, 8. t) II. II, 426. u) θύνειν P. recte.

τορσιν ἰδίως τὸ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον μεταβαίνειν. Καὶ ἔφεσις, ἢ μετάβασις. Δουκιανός· Ἡ δὲ ἔφεσις ἐπὶ τὸν Δία ἔσται. Ἐφίεμαι δὲ, τὸ ἐπιθυμῶ. [Τὸ δὲ ἀπόπρο τὸ μακράν. Ὁ δὲ νοῦς· πρότερον δὲ πειράσασθαι ἐφίεμαι οἰωνῷ πελειάδι, ὥστε πέτεσθαι, δηλαδὴ μεθέντες αὐτὴν ἀπόπρο καὶ μακράν τῆς νεώς.]

V. 330. Σόη. Ἀβλαβής.

Δίηται. Διωχθεῖη καὶ πετασθεῖη ἢ ὄρνις.

V. 332. Ἀλλ' εὖ καρτύναντες. Ἀσφαλισάμενοι, καρτύναντες. Δωρικὸν δὲ ἔστι τὸ κατ' ἐναλλαγὴν στοιχείων διαλέγεσθαι· ὥς καὶ κραδίαν καὶ κάρτος λέγουσιν.

V. 333. Ἐπεὶ φάος οὐ νύ τι τόσσον. Ἡ διάνοια αὐτῇ γέγονε παρὰ τὴν ἐν ἄλλοις λεχθεῖσαν^{v)},

— — οὐδέ τι κῶας

αὐτόματον δώσει τις ἐλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.

V. 335. Ὁν ἡῖστον. Ὁφελιμώτερον ποιεῖτε καὶ πράττετε. Λέγει δὲ τὸ κωπηλατεῖν.

V. 336. Πρὶν δ' οὔτι θεούς. Πρὸ δὲ τοῦ εἰς τὸν πορθμὸν ἔλθειν, οὐ κωλύω ὑμᾶς τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖσθαι βοηθοὺς.

V. 341. Ὡ μέλαιοι. Τοῦτο φησὶν ὡς τῶν ἡρώων μέγα φρονούντων ἐπὶ τῇ κατασκευῇ τῆς Ἀργούς· διὰ δὲ τὸ τῶν ξύλων μέγεθος, καὶ τὴν κατασκευάσασαν Ἀθηνᾶς τέχνην.

Τὸ δὲ πάρεξ βαρυτόνως, ἀντὶ τοῦ χωρίς. Συντάσσεται δὲ γένικῃ καὶ αἰτιατικῇ.

(V. 342. Εἴ κέ με τρὶς τόσσον. Διὰ τοῦτο μάλιστα ὥσπερ ἐκ θεῶν τὸ κώλυμα τῆς ὁδοῦ λέγων εἶναι, πείθει αὐτοὺς ἐπαναχωρεῖν, ἐάν τι φάυλον συμβῇ τῇ ὀρνιθι. Τοῦτο δὲ φησιν, ἐπεὶ τοὺς παρὰ τῶν ἀδίκων λόγους ὥς ἀπίστους καὶ ἀπληρώτους λαμβάνομεν, διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτῶν. Φησὶν οὖν, εἰ καὶ τρὶς τοσοῦτον ἢ καὶ πλέον ὑπονοεῖτέ με μισεῖσθαι ὑπὸ τῶν θεῶν, ὅσον ἀληθῶς μισοῦμαι, μὴ τολμήσητε χωρὶς οἰωνοῦ παρελθεῖν.)

V. 343. Ἀνάρσιος. Σημαίνει [μὲν τὸν ἀνάρμοστον, σημαίνει δὲ] καὶ τὸν ἐχθρόν. Οἱ γὰρ ἐχθροὶ ἀλλήλοις οὐ συμβαίνουσι.

(V. 345. Καὶ τὰ μὲν ὥς κε. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἂν γένηται, καθὼς καὶ ἔστι καὶ εἴμαρται.)

V. 346. Σύνοδρον. Τὴν σύνοδον. (Διὰ δὲ τούτου πάλιν αἰνίττεται μᾶλλον, ὥς οὐ ῥαδίᾳ αὐτοῖς οὐδὲ ἀκίνδυνος ἢ ἔξοδος.)

V. 347. Αὐτίκα Βιθυνῶν. Μετὰ γὰρ τὴν Φινέως νῆσον, ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη ἔστι Βιθυνία παρὰ τὸν Βόσπορον. Ταχέως γὰρ ἐκπλεύσαντι τὸ στόμα τοῦ Πόντου ἢ ἑτέρα πλευρὰ τῆς Βιθυνίας. Ἡ γὰρ Βιθυνία, ὥς προεῖρηται, περὶ τὸν Βόσπορον ἔστιν ἐν δεξιᾷ, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Σαλμυδησσὸς Θρακῶν ἀγρίων. Ῥήβας δὲ ποταμὸς Βιθυνίας. (Ὡνομάσθη δὲ Σαλμυδησσὸς ἀπὸ τοῦ συρόθεντος εἰς αὐτὸν ποταμοῦ.) [Τὸ δὲ Μέλαινα τῆς ἀκτῆς ἔστιν ὄνομα.]

V. 348. Πλώετε. Ἐχόμενοι τῆς Βιδυνίας πλεῖτε πρὸς τὰ δεξιὰ, φυλαττόμενοι τὰς ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους δῆγμαῖνας. Ἀέγοι δ' ἂν τοῦ Σαλμυδησοῦ, ἐπειδὴ οἱ περὶ τὸν Σαλμυδησοῦ κατοικοῦντες Θοῤᾳκες, ἐπιτιθέμενοι διήρπαζον τοὺς παραπλέοντας.

V. 351. Κεῖθεν δ' οὐ μάλα. Ἐκ τῆς Θυνιάδος νήσου πλεύσαντες, οὐ πολὺ ἐκ τοῦ πέραν εἰς τὴν Μαριανδυνῶν ἤξετε γῆν. Τὴν δὲ Μαριανδυνῶν γῆν σὺν Γνησιόχω τῷ Μεγαρεῖ Βοιωτοὶ κατέσχον, ὡς Εὐφορίων ἱστορεῖ. Παραρρεῖ δὲ αὐτὴν ὁ Ἀχέρων ποταμός. Ἀχέρων δὲ παρὰ τὰ ἄχρα εἴρηται.

V. 353. Ἐνθα μὲν εἰς Ἀἶδα ο. Κατὰ τὴν ἐν τῇ Μαριανδυνίᾳ ὡς ἐπὶ τὸν τοῦ ἄδου ποταμὸν Ἀχέροντα καταβατὴ τις ἐστὶν ὁδός. Ὁ δὲ, ρεῖθρα σφοδρὰ ἔχων, διατέμνει αὐτὴν τὴν Μαριανδυνίαν, κάτωθεν ῥέων, καὶ εἰς ἄκραν αὐτὴν ἐκ τινος φάραγγος ῥέων τὰ ρεύματα εἰσβάλλει.

V. 354. Ἀκτὴ τε προβλής. Ἄκρα κατὰ τὴν Ἡράκλειαν, ἣν Ἀχερουσίον ^ω) καλοῦσιν οἱ ἐγχώριοι.

Ἡρόδωρος δὲ καὶ Εὐφορίων ἐν τῷ ξενίῳ ἐκείνῃ φασὶ τὸν Κέρβερον ἀνῆχθαι ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους, καὶ ἐμέσαι χολήν· ἐξ ἧς φηναὶ τὸ καλούμενον ἀκόνιτον φάρμακον. Ἄνδρων δὲ ὁ Τήριος ^κ) ἐν τῷ Περίπλῳ φησὶν Ἀχέροντα τινὰ βασιλεῦσαι τῶν τόπων, οὗ θυματέρα γενέσθαι Δαρδανίδα. Ταύτῃ δὲ Ἡρακλέα πλησιάσαντα ἐσχηκέναι υἱὸν Ποιμένα λεγόμενον. Ἀποθανόντων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τῆς τε Δαρδανίδος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῇ Ποιμένος, τοὺς τόπους ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι κατὰ τὴν Ἡράκλειαν Δαρδανίδα τε καὶ Ποιμένα.

V. 355. Δινῆεις τ' Ἀχέρων. Καὶ ὁ Ἀχέρων ποταμός εἰς θάλασσαν ρεῖ, διὰ μεγάλης φάραγγος τέμνων τὴν Ἀχερουσίαν ἄκραν. Παρὰ δὲ τὴν Ἡράκλειαν τὴν ἐν Μαριανδυνοῖς Ἀχεροντίς ἐστι καὶ στομίον σπηλιῶδες ^γ), [δι' οὗ κατιέναι φασὶν εἰς τὸν ἄδην.]

V. 356. Φάραγγος δὲ, τῆς τοῦ ὄρους τραχύτητος, καὶ ὄρεινῆς κοιλάδος. Φάραγξ γὰρ ἡ ὄρεινὴ κοιλάς.

V. 357. Ἀγχιμόλον δ' ἐπὶ τῇ. Ἐπὶ τῇ Μαριανδυνῶν χώρῃ. Τὸ δὲ ἐξῆς, ἐπὶ δὲ τῇ Μαριανδυνῶν γῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς παραπλέετε τὰ τῶν Παφλαγόνων ὄρη.

V. 358. Τοῖσιν τ' Ἐνετήϊος. Ἀπὸ Ἐνέτης, πόλεως Παφλαγόνων. Ὁμηρος ^ζ).

Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων. (Τούτους δὲ Καύκωνας ἐκάλουν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν.) [Ἡ μιν ἐδήϊος, ὁ ἐμμενειακὸς ἐν τῷ πολέμῳ.]

V. 359. Τὸν δὲ Πέλοπα Παφλαγὸνα τὸ γένος εἶπεν. Ἄλλοι δὲ Λυδὸν αὐτὸν ἱστοροῦσιν. Ὁ δὲ Εὐφορίων ἀμφοτέραις ταῖς δόξαις συντίθεται.

Τὸ καίπερ περισσὸν ἔχει τὸν περ. Ἀπὸ τοῦ Πέλοπος γὰρ ἐλέγοντο κατάγεσθαι οἱ Παφλαγόνες.

ω) Ἀχερουσιάδα P. x) Ἄντρων Schaeferi. Vulgo πηλιῶδες. P. σπιδεῖ ὁ Τήριος P. γ) Ex emend. λῶδες. ζ) Il. II, 852.

V. 360. Ἔστι δέ τις ἄκρη. Ὅτι ἡ Κάραμβις ^{a)} ἄκρα ὑψηλή (τε καὶ καταντικρὺ) τῆς Παφλαγονίας, καὶ εἰς τὸ πέλαγος τείνει πρὸς ἄρκτον, μνημονεύει καὶ Ἔφορος ^{b)} (ἐν δ). Ὁ δὲ νοῦς, ἔστι δέ τις ἐξοχή καὶ ἄκρα ὑψηλή εἰς τὸ πέλαγος τείνουσα, κατεναντίον τῆς Ἑλίκης ἄρκτου κειμένη· ὑφ' ἧς καὶ αἱ τοῦ Βορέου ἄελλαι σχίζονται, τοῦτ' ἔστιν αἱ πνοαί. Ἔστι δὲ ὑπερβατὸν, καὶ ἡ ὑπὲρ ἀντὶ τῆς ὑπό. Ἰσως δὲ βέλτιον συνάπτειν οἰκείως· καὶ αἱ πνοαὶ τοῦ Βορέου σχίζονται, ἥτοι διαλύονται, ὑπὲρ τῆς Καραμβίδος, ἀντὶ τοῦ ἐπάνω. Εἰ γὰρ ἐν ταῖς κορυφαῖς τῶν ὑψηλῶν ὀρέων νηνεμία ἐστίν, ὥς οἱ φυσιολόγοι ἀξιούσι, πολλῶ μᾶλλον ὑπὲρ ἐκείνας. Δι' ὃ καὶ ἐπάγει, οὕτως ἀνὰ τὸ πέλαγος τετραμμένη τῷ αἰθέρι κύρει ^{c)} καὶ προσπελάζει.

V. 366. Ἄλυσ ποταμοῖο. (Ἄλυσ ποταμὸς Παφλαγονίας, ὃν φυλάττεσθαι ὁ Πύθιος τῷ Λυδῶν βασιλεῖ Κροίσῳ εἶπεν.) Ἔστι δὲ μετὰ τὴν Σύρων ^{d)} τῶν ἐν τῷ Πόντῳ καὶ Παφλαγόνων, εἰς τὸν Πόντον ἐκδιδούς, περὶ Σινώπην πόλιν.

V. 367. Τὸ δὲ ἐρεῦγεσθαι τὸ μετὰ ἤχου ῥεῖν σημαίνει.

[V. 368. Λευκὰς δὲ δῖνας τὰς καθαρὰς φησιν.]

V. 369. Τπειρόχοος. Ὑψηλὸς καὶ μέγας κόλπος.

V. 370. Ἐξανέχει δὲ τῆς γῆς, ἀντὶ τοῦ ἔκκεται εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἔοικε δὲ ὑπὸ ὀρῶν περιέχεσθαι τὸν κόλπον· καὶ διὰ τοῦτο ὑπείροχον ἐξανέχειν ἔφη τὸν ἀγκῶνα.

Μετὰ τὸν δ' ἀγχίρρῳος. Μετὰ τὸν Ἄλυν πλησίον ῥεῖ ὁ Ἰρις, ἐλάττων ὢν τοῦ Ἄλυσ κατὰ τὸ μέγεθος.

Κεῖθεν δέ. Ἐκεῖθεν προελθοῦσιν, ἀκτὴν τινα εἶναι φησὶν ἐκκειμένην εἰς θάλασσαν. Κάμπαντι δὲ αὐτὴν, κόλπον εἶναι· εἰς ὃν καταφέρεσθαι φησὶ τὸν Θερμῶδοντα ὑπὸ τὴν Θεμισκύρειον ἄκραν, ἔνθα ῥῆκσαν αἱ Ἀμαζόνες.

V. 372. Ἀπὸ τοῦ ἦμι δέ, τὸ πορεύομαι, εἶμαι παρακείμενος.

Ἐπισημῆνασθαι δ' ἄξιον, ὅτι εἰπὼν στόμα Θερμῶδοντος, ἐπήνεγκε μετοχὴν ἀρσενικὴν τὴν διαειμένους· δεικνύς, ὅτι ταυτὸν ἔστι στόμα Θερμῶδοντος καὶ Θερμῶδων.

Μύρεται. Ἀντὶ τοῦ ἐκρεῖ. Συναπτεόν δέ, αὐτῷ τὸ στόμα Θερμῶδοντος κόλπῳ μύρεται.

Διαειμένος δέ, κατὰ ἀντιστροφὴν διαφερόμενος. μεθ' ὀρμῆς ῥέων. Οἶον, διὰ πολλῆς γῆς ῥέων ὁ ποταμὸς ὁ Θερμῶδων κατὰ τὴν Θεμισκύρειον ἄκραν εἰς κόλπον εὐδιεινὸν ἐκρέει.

V. 373. Ἐνθα δὲ Δοίαντος. Δοίας καὶ Ἀλκμων, ἀδελφοί. Τίνος δὲ πατρὸς, οὐ φέρεται, ὥς φησι Φερεικὸς.

Πλησίον δὲ (φησὶ) τοῦ Δοίαντος πεδίου εἰςί τρεῖς πόλεις, ἔνθα κατῴκουν αἱ Ἀμαζόνες, Λυκαστία, Θεμισκύρα, καὶ Χαλυβία ^{e)}.

a) Κράμβις P. b) Sic P. re- P. d) δύρων P. e) Χαλκοβία
cte. Vulgo Εὔφορος. c) κινεῖ P.

V. 375. Οἱ δὲ Χάλυβες, ἔθνος Σκυθικόν, μετὰ τὸν Θερμόδοντα· οἱ μέταλλα σιδήρου εὐρόντες, μοχθοῦσι περὶ τὴν ἐργασίαν. Ἐκλήθησαν δὲ Χάλυβες ἀπὸ Χάλυβος τοῦ Ἀρεως υἱοῦ. Μέννηται αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος·

— — Χαλύβων ὥς ἀπόλοιτο γένος,
γειόθεν ἀντέλλοντα κακὸν φυτὸν οἷ μιν ἔφηναν.
Σμυγερώτατοι. Ἦγουν ἐπιπονέστατοι.

V. 376. Μέλονται. Ἀντὶ τοῦ φροντίδα ποιοῦνται.

V. 378. Γενηταίην ὑπὲρ ἄκρην. Γενηταία ἄκρα κυρίως οὕτω λεγομένη ἀπὸ Γένητος ποταμοῦ, ἔνθα Διὸς ξενίου ἱερὸν ἔστι.

Καὶ Τιβαρηνοὶ ἔθνος Σκυθικόν, πλησιόχωροι Χαλύβων. [Οἰκοῦσι δὲ τὴν καλουμένην Γενηταίαν ἄκραν ἀπὸ Γένητος ποταμοῦ, ἐν ᾗ Διὸς ἔστιν Εὐξείνου ἱερὸν.]

V. 379. Μοσσύνοικοι δὲ, ἔθνος καὶ αὐτὸ ἀπὸ τῆς διαγωγῆς τὴν προσηγορίαν ἐσχηκός. Μόσσυνοι γὰρ οἱ ξύλινοι οἴκοι λέγονται, οἷς καὶ αὐτοὶ ἐχρῶντο. Ὅπερ καὶ αὐτὸς αἰνιττόμενος, ὑλήεσαν γῆν αὐτοὺς οἰκεῖν ἔφη. Ἀπὸ γοῦν τοῦ μόσσυνος (ὃ λέγεται ὁ ξύλινος οἶκος) ἐκλήθησαν Μοσσύνοικοι.

V. 382. Λισσῇ ἐπικέλεσθε νήσω. Τῇ τραχείᾳ καὶ ὑψηλῇ. Ἡ δὲ νῆσος καλεῖται Ἀρητιάς. Ἐν δὲ ταύτῃ τῇ νήσῳ αἱ Στυμφαλίδες ἦσαν ὄρνιθες, ἀπὸ Στυμφάλου τῆς Ἀρκαδίας πόλεως ὑπὸ Ἡρακλέους διωχθεῖσαι. Ἐν ταύτῃ οὖν τῇ νήσῳ (φησί) παντοία σποδῇ κατάχρητε. Ἐκεῖ γὰρ ὑμῖν ἐπιφανήσεται τις ὠφέλεια. Λισσῇ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὁμαλή. Ἀμερίας δὲ ἐν Γλώσσαις λισσὸν τὸ ὑψηλὸν ἀποδίδωσιν.

Ὅτι δὲ ἡ νῆσος αὕτη ὄρνιθας ἔχει τοξευούσας τοῖς πτεροῖς ὥς βέλεσιν, ἱστορεῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοίξῳ.

V. 384. Ἐφέπουσι δ' ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ διατρίβουσι.

V. 387. Ὁτρηρὴ τε καὶ Ἀντιόπη. Ἀμαζόνων αὐταὶ βασίλειαι.

Ποίαν δὲ στρατείαν, οὐδεὶς ἐδήλωσεν.

V. 388. Ἐνθα γὰρ ὑμῖν. Ἐνταῦθα γὰρ ὑμῖν ὄφελος ἐν τῇ Ἀρητιάδι νήσῳ ἐκ τῆς θαλάσσης ἥξει ἄρῶντον· δηλονότι διὰ τὸ ναυάγιον. Λέγει δὲ τοὺς Φοῖξον καὶ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου θυγατρὸς παῖδας, οἵτινες ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στελλόμενοι διὰ τὸν Ἀδάμαντος κλῆρον, ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ ναυαγῆσαντες, ἔτυχον ἐπιμελείας παρὰ τῶν ἡρώων, καὶ ὁδηγοὶ αὐτοῖς εἰς τὴν Σκυθίαν ἐγένοντο. Εἰσὶ δὲ οὗτοι, Ἀργος, Μέλας, Κυτίσωρος, Φρόντις.

Ἀρῶντον. Τὸ ἀπροσδόκητον. Ἀντὶ τοῦ, τὸ παρ' ἐλπίδας ὑμῖν φανέν^f).

Ἀδευκῇ δέ φησι τὴν θάλασσαν, ἥγουν πικράν. Δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ.

f) His verbis vulgo praefixum est lemma Ἀδευκέος, ad quod falso relata sunt.

V. 389. Τῷ κέν τε φίλα φρονέων, Διὸς ἐπεὶ ὠφελή-
σει ὑμᾶς, εὐνοῶν ὑμῖν κελεύω προσχεῖν τῇ νήσῳ. Ἥ κατέχειν,
ἤγουν μνημονεύειν αὐτῶν.

V. 390. Τὰ δὲ ἐξῆς προστίθῃσιν, ἐπεὶ ἔλαθεν ἑαυτὸν τὰ πάν-
τα μέλλων λέγειν, τίνες τε εἴησαν οἱ συντευξόμενοι, καὶ ὅπερ αὐτοῖς
ποιήσουσιν· καὶ παρεμβαίνων τὰ προαγγελθέντα αὐτῷ. Ἐφη γὰρ
τὰ πάντα ἀκριβῶς μὴ εἰπεῖν, διὰ τὸ μὴ προσκροῦσαι τοῖς θεοῖς πάλιν.
Ἐαυτοῦ δ' ἐπιλαμβάνεται ^{g)}· καὶ τὰ μὲν κατὰ μέρος συμβη-
σόμενα οὐ λέγει, τὰ δὲ ἐξῆς τῶν Μοσυνοίκων ἔθνη καταλέγει.

V. 392. Νήσον δὲ προτέρωσε. Μετὰ δὲ τὴν νήσον καὶ
τὴν περαιάν γῆν οἰκοῦσιν οἱ Φίλυρες. Ὑπεράνω δὲ τῶν Φιλύ-
ρων καὶ ἔμπροσθεν εἶδιν οἱ Μάκρωνες, ἔθνος Σκυθικόν, ἄποι-
νον τῶν Εὐβοέων. Ἡ γὰρ Εὐβοία καὶ Μάκρης ἐκαλεῖτο (διὰ τὴν
θέσιν).

Νήσον δὲ προτέρωσε. Τῆς δὲ νήσου τῆς Ἀρητιάδος
ἔμπροσθεν καὶ τῆς κατὰ τὸ ἐναντίον γῆς οἰκοῦσι Φίλυρες· οἱ ἐκλή-
θησαν ἀπὸ Φιλύρας τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς, γαμετῆς δὲ Κρόνου,
μητρὸς δὲ Χείρωνος, ἐνταῦθα διατροφάσης. Ἡ οὕτως, μετὰ δὲ τὴν
νήσον τὴν περαιάν γῆν νέμονται Φίλυρες.

V. 394. Περίωσια. Φησὶ δὲ τοῦτο διὰ τὸ εἰς πολλὴν χώ-
ραν διεσπάρθαι αὐτούς.

V. 395. Ἐξείης δὲ Σάπειρες. Ἐπὶ τοῖς Βεχείροις. Σά-
πειρες δὲ ἔθνος Σκυθικόν, οὕτω κληθέν διὰ τὸ πολλὴν παρ' αὐ-
τοῖς γίνεσθαι τὴν Σαπειρίτην ^{h)} λίθον.

V. 396. Ὀμώλακες. Ὀμουροι. Ὠλακα γὰρ τὴν αὐλακα,
Λωρικῶς. Καὶ Ὀμηρος ⁱ⁾·

Τεμένων ^{k)} κατὰ ὦλκα ^{l)}).

V. 397. Ἄλλ' ἐνὶ νηϊ. Ἄλλὰ πείρετε καὶ πλεῖτε (φη-
σὶν), ἕως ἂν εἰς τὸ μυχώτατον τῆς θαλάσσης ἀφίκησθε. Ἐνταῦθα
γὰρ καὶ ἡ Σκυθία τελευτᾷ. Καὶ τὴν μὲν Σκυθίαν διαδέχεται ἡ
Σαρματία, τὸν δὲ Εὐξείνιον ἡ Μαιῶτις. Περιοικοῦσι δὲ τὴν Μαιῶ-
τιν οἱ Σαρμάται. Ὑπὲρ δὲ τοὺς Σαρμάτας ὁ Σαρματικός ἐστὶ καὶ
ἀρктиκὸς Ὠκεανός.

V. 399. Κυταῖδος. Κολχικῆς. Κύταια γὰρ, πόλις Κολ-
χίδος. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πόλις τῆς Εὐρώπης [κατὰ τὸν εἰσπλουν
τοῦ Εὐξείνου] Κύταια, ὁμώνυμος τῇ Σκυθικῇ· ἀφ' ἧς φασὶ καὶ
τὴν Κολχικὴν ἐσχηκέναι τὴν ἀρχήν. Ἀπολλώνιος δὲ Κυταῖδα τὴν
πόλιν ἐνταῦθα φησὶν.

Ἀμαραντῶν δὲ περισπωμένως, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ
καθόλου [προσφθίᾳ]. Ἔστι δὲ Ἀμαραντὸς πόλις ἐν Πόντῳ. Ὡς
δὲ αὐτὸς φησιν, ὄρη τῆς Κολχίδος, ἐξ ὧν ὁ Φᾶσις ποταμὸς κατα-
φέρεται.

g) ἐπαναλαμβάνει ἑαυτὸν P. Schaefer. i) II. XIII, 707. k) ἰε-
h) Σαπειρικὴν P. Σαπφειρίτιν μέν P. l) ὦλκα P.
vel Σαπφειρίτην scribendum putat

(Ἔστιν οὖν καὶ ἑτέρα Κύταια πόλις τῆς Εὐρώπης κατὰ τὸν εἰσπλουν τοῦ Εὐξείνου· ἐκεῖθεν δὲ τὴν ἀρχὴν λαμβάνουσι. Λέγεται δὲ οὕτως ὀνομαστικῶς. Κυταῖδα γὰρ τὴν Μηδεῖαν προσαγορεύουσιν. Ἀμαραντὸς δὲ, πόλις ἐν Πόντῳ. Ἡ ὄρη τῆς Κολχίδος, ὥς φησιν Ἡρωδιανός· ὅθεν καταφέρεται ὁ Φᾶσις.) Ὅπερ ἀγνοήσας Ἡγησίστρατος ὁ Ἐφέσιος, Ἀμαραντίους ἀπέδωκε λιμένας ^{m)} τοῦ Φάσιδος, διὰ τὸ εὐθαλεῖς εἶναι, καὶ ἀμαράντους. Ὅτι δὲ Ἀμάραντα ὄρη ἐστὶ Κόλχων, ἱστορεῖ Κτησίας ἐν β. Ὁ δὲ Φᾶσις φέρεται μὲν ἀπὸ τῶν Ἀρμενίας ὄρων, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης· ἐκδίδωσι δὲ εἰς Κόλχους κατὰ θάλασσαν.

V. 400. Κίρκαιον δὲ τόπος ἐστὶ τῆς Κολχίδος, ἀπὸ Κίρκης τῆς Αἰήτου ἀδελφῆς, ἥ πεδίον. Οὐ δύναται δὲ ἀπὸ τῆς ἑτέρας Κίρκης ὠνομάσθαι ⁿ⁾. Ἐγένοντο γὰρ Κίρκαι δύο, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἑξῆς ἐροῦμεν. Τίμαιος δὲ φησι, πεδίον ἐν Κόλχοις εἶναι Κίρκαιον.

V. 404. Ἄλσος τε σκιοῖεν. Ὁ δὲ Ἑλλάνικος ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς φησὶ κεῖσθαι τὸ δέρας.

Τοῦ δὲ ἐν Κόλχοις λεγομένου Ἀρείου ^{o)} πεδίου καὶ τοῦ αὐτόθι Ἀρεος τεμένους μέμνηνται πολλοί. Φασὶ δὲ, ὅτι τὸ χρυσοῦν δέρας ἀνάκειται ἐν τῷ τοῦ Ἀρεος ἄλσει ἐπὶ τινος φηγοῦ, φυλασσόμενον ὑπὸ δράκοντος τεραστίου τὸ μέγεθος.

Τὸ δὲ σκιοῖεν ἀντὶ τοῦ σκιοῦεν, κατὰ Ἰωνικὴν πρόσθεσιν τοῦ ι.

V. 409. Ἀφασίᾳ βεβολημένοι ^{p)}. Ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἀφασίας ἐκπεπληγμένοι.

V. 415. Ἀσπαστῶς κεν. Ἠδέως ἂν παρὰ σοῦ μάθοιμι, εἰ καὶ ὑποστρέψαντες ἐκ Κόλχων ἐκφευξόμεθα. Δύο δὲ μάλιστα ἐφίεται ὁ Ἰάσων μαθεῖν παρὰ τοῦ Φινέως· ἐν μὲν, πῶς ἂν αὐτῷ κατὰ τὴν ὑποστροφὴν διαπλεύσει ^{q)} τὰς Συμπληγάδας· δεύτερον, πῶς ἂν μέχρι τῆς Κολχίδος ἀφίκοιτο, διαπλεύσας τὴν θάλασσαν. Τὸ δὲ δυσχερὲς τοῦ πλοῦ ἐνέφηρε διὰ τὸ τὴν Κολχίδα κεῖσθαι ἐπὶ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς καὶ τοῦ Πόντου.

V. 417. Αἶα δέ. Ἡ Αἶα, πόλις τῆς Κολχίδος. Αὕτη ἐπ' ἐσχάτοις κεῖται τῆς οἰκουμένης. Ἄλλοι δὲ τὴν γῆν τῆς Κολχίδος ἰδίως αἶαν καλεῖσθαι λέγουσιν.

V. 421. Ἐπεὶ δαίμων. Ἐκ δὲ τῆς Αἶας (φησὶν), τουτέστιν ἐκ τῶν Κόλχων, θεὸς ὑμῖν καθηγήσεται, καὶ εἰς τὴν Αἶαν πλέουσι πολλοὶ ἔσονται καθόλου πομποί. Ἄλλος ὑμῖν, φησὶ, γενήσεται πλοῦς ἐκ τῆς Αἶας. Τοῦτο δὲ λέγει, παρόσον οὐ διὰ τῶν Συμπληγάδων ὑποστρέφουσιν.

V. 422. Μετὰ δ' Αἶαν. Ἡ μετὰ ἀντὶ τῆς πρὸς.

V. 423. Ἀλλὰ φίλοι φράζεσθε. Διὰ φροντίδος ἔχετε (φησὶ) τὴν ἐκ τῆς Ἀφροδίτης δολίαν βοήθειαν. Αἰνίττεται δὲ τὸν ἔρωτα τῆς Μηδείας.

m) λειμῶνας suspicatur Schaefer.
n) Πότερον δὲ ἀπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κίρκης ἢ ἀφ' ἑτέρας, ἄδηλον. P.

o) Ἀγγέλων vulg. et P. p) ἀφασίᾳ βεβλημένοι P. q) διαπλεύσοι P. διαπλεύσαι legi vult Schaefer.

V. 431. sq. Τὸ δὲ, ὅσον ἄπωθεν ἤλασαν, ἀντὶ τοῦ, ὅσον μακρὸν ἐπορεύθησαν.

V. 434. Δικταίης. Δικταῖον ὄρος ἐν Κρήτῃ.

Ἐρίπναι δὲ, κατὰ μὲν τινας, τὰ ἀποθραύσματα τῶν ὀρῶν· κατὰ δὲ τοὺς γλωσσογράφους, πάντα τὰ ὄρη ἐρίπναι καλοῦνται.

V. 438. Ἡ ἄρα δὴ τις. Τὸ ἦ ἄρα, ἡθικῶς, ἀντὶ τοῦ, ὥς ἔοικε. Καὶ [᾽Ομηρος] ἐν ᾽Οδυσσεΐᾳ¹⁾.

— οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἦσαν.

Καὶ Ἡσίοδος²⁾.

Οὐκ ἄρα μῦνον ἔην ἐρίδων γένος.

(οὐκ ἦν, ὥς ἔοικε, μία ἔρις.)

(V. 441. Εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσιν. Εἰ δὲ καὶ ἀναβλέψαι θεῶν τις σὲ ποιήσειεν, χαρείην ἂν τόσον, ὥς εἰ σωθείην εἰς τὴν πατρίδα.)

V. 445. Ἵποσμύχονται, [ἀντὶ τοῦ ὑποτύφονται,] ὅπερ ἔστιν, ὑπὸ βάθους ἡμαῦρωνται. Ἔστι δὲ ὑποσμύχειν καὶ τὸ ἡρέμα ὑποκαίειν. Οἶονεῖ ὑποκέκωνται.

V. 451. Οὐ καὶ πρόσθεν. Οἷτινες συνεχῶς ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. (Τὸ ἐξῆς, φέροντες μέρος τῆς ἰδίας τροφῆς.)

V. 456. Σὺν τοῖσιν δ' ἔκανε Παραίβιος. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τὸν Παραίβιον φίλον Φινέως εἶναι φησὶν· οἱ δὲ ἄλλοι δοῦλον εἶναι πιστόν.

Οἱ δὲ περὶ τὸν Παραίβιον (φησὶν) ἐχάρησαν, ἰδόντες τοὺς ἥρωας. Αὐτὸς γὰρ ὁ Φινεύς ὑπεμυθήσατο καὶ προεῖπε τῷ Παραίβιῳ τὴν τῶν ἡρώων ἔλευσιν. Συνάπτειν γὰρ δεῖ τὴν ὑπὸ τῷ ἐμυθήσατο, λαμβάνειν δὲ ἀντὶ τῆς πρό· ὥσπερ καὶ τὸ ὑπειπὼν ἀντὶ τοῦ προειπῶν.

V. 460. Θυνίδι γαίῃ. Τὴν περὶ τὸν Βόσπορον χώραν πάλιν Θυνίδα εἶπεν, ἣν κατῴκει Φινεύς· ὥς εἶναι μέρος τὴν Θράκης, ὃ καλεῖται Θυνίς.

V. 470. Μόρον δὲ ἐνταῦθα, οὐ τὸν θάνατον, ἀλλ' ἢ τὴν δυστυχίαν ἔφη, ἣ τὴν ποιὰν τῆς τύχης διάθεσιν.

V. 471. Εὕτε γὰρ οὖν. Ὁ Παραίβιος (φησὶ) πατρικὴν ἁμαρτίαν ἀποτιννύς, αἰεὶ ἐν ἀπορίᾳ ἦν βίον, καὶ εἰ πλείστα μοχθήσειεν.

V. 473. Χρησιμοσύνη. Ἀπορία, πενία, ἐνδεία. [Ὅσῳ οὖν, φησὶ, πλέον ἐμόχθει ὁ Παραίβιος, τοσούτῳ μᾶλλον ὑπὸ πενίας ἐτρώχετο.]

V. 477. Ἀμαδρουάδος νύμφης. Ἀμαδρουάδας νύμφας Μνησίμαχος φησι, διὰ τὸ ἅμα ταῖς δρυσὶ γεννᾶσθαι. Ἡ ἐπεὶ δοκοῦσιν ἅμα ταῖς δρυσὶ φθείρεσθαι, νύμφαι Ἀμαδρουάδες λέγονται.

Χάριον δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἱστορεῖ, ὥς ἄρα Ροῖκος θεασάμενος δρῶν ὅσον οὕτω μέλλουσαν ἐπὶ γῆς καταφέρεισθαι, προστάξει³⁾ τοῖς ταισὶν ὑποστηρίξαι ταύτην. Ἡ δὲ μέλλουσα συμφθεῖρεσθαι τῇ δρῶν νύμφῃ, ἐπιστάσα τῷ Ροίκῳ, χάριν μὲν ἔφασκεν εἰδέναι ὑπὲρ

r) Od. XVII, 454. s) Op. et D. v. 11. t) προσέταξε P.

τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπεν δὲ αἰτήσασθαι ὃ, τι βούλοιτο. Ὡς δὲ ἐκεῖνος ἡξίου συγγενέσθαι αὐτῇ, ὑπέσχετο δοῦναι τοῦτο· φυλάσσασθαι μέντοιγε ἑτέρας γυναικὸς ὁμιλίαν παρήγγειλεν· ἔσεσθαι δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. Καὶ ποτε πεσσεύοντος αὐτοῦ, παρίστατο ἡ μέλισσα. Πικρότερον δὲ ἀποφθεγξάμενος, εἰς ὄργην ἔτρεψε τὴν νύμφην, ὥστε πηρωθῆναι αὐτόν.

Καὶ Πίνδαρος δὲ φησι περὶ νυμφῶν ποιούμενος τὸν λόγον· Ἰσοδένδρον τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσα.

Ὁ οὖν τοῦ Παραιβίου πατὴρ ἐκκόπτων δοῦν, παρεκαλεῖτο ὑπὸ νύμφης μὴ τεμεῖν αὐτήν· συγγεγεννημένη οὖσα γὰρ, εἰάν ἐκκοπῇ, παραιτίαν αὐτῇ ἔσεσθαι θανάτου. Ἀπιθῆσαντος δὲ αὐτοῦ, νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἐκγόνοις, καὶ κακῶν γενέσθαι παραίτιον.

[Ἀθερίξαι μὲν οὖν τὸ καταφρονῆσαι.

V. 482. Οἷτον δὲ τὸν θάνατον λέγει. Νηκερδὲς δὲ τὸ ἀνωφελές.]

V. 483. Ἐγωγε μὲν, εὖ τ' ἀφίκανεν. Πρὸς ἐμὲ ὅτε ἦλθε (φησὶν) ὁ Παραιβίος μαντευσόμενος, καὶ τὴν ἀτυχίαν ἀνεκοινώσατο, ἔγνω αὐτόν ὑπὲρ τῆς τοῦ πατρὸς ἀμαρτίας δίκην ἀποτινύντα.

V. 485. Λωφῆῖα ῥέξαι. Ἐφ' οἷς λωφῆσαι καὶ παύσεται ἡ τῆς νύμφης ὄργη· τούτεστι καταπαυστικὰ τῆς ὄργης.

Λωφῆῖα, ἐξίλαστήρια [καὶ καταπαυστήρια], ἐφ' οἷς λωφῆσαι καὶ παύσεται κακούμενος. Λωφῆσαι δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων, τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχθος ἀποδέσθαι. Καὶ λωφῆσων ἀντὶ τοῦ λήξων, ἀναπαύσων. ἢ ἀναπαυσάμενος τὸν λόφον, τούτεστι τὸν τράχηλον.

V. 493. Μαντήϊον. Μαντικόν.

V. 494. Ἐπ' ἐσχαρόφιν. Ἐν τῇ ἐστίᾳ.

Νέον ἡματός ἀνομένοιο. Ὑπὸ τὴν πρωΐαν. αὔξησιν τῆς ἡμέρας λαμβανούσης. [Τὸ δὲ νέον ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἥδη.]

(V. 495. Ἀλέγνυνον. Εὐτρέπεζον.)

V. 498. Ἥρι δ' ἐτήσιοι αὔραι. Ἐπιφέρει καὶ Ἀπολλώνιος, δι' ἣν αἰτίαν πνέουσι τῷ θέρει. Τοῦ γὰρ κατηστερισμένου κυνὸς [ἐν τῷ λέοντι, ἐπειδὴν ὁ ἥλιος εἰσέλθῃ τὸν λέοντα,] φλέγοντος τὰς Κυκλάδας νήσους, καὶ πολὺν χρόνον αὐχμοῦ τε καὶ ἀπορίας οὔσης, οἱ τὴν Κέω κατοικοῦντες ἐκ θεοπροπίου ἐπεκαλέσαντο Ἀρισταῖον τὸν Ἀπόλλωνος καὶ Κυρήνης [τῆς Ὑφείας] ἐκ Φθίας. Ὁ δὲ, παραλαβὼν τινὰς ἐξ Ἀρκαδίας, ἦλθεν εἰς τὴν Κέω, καὶ Διὸς ἱερὸν ἰδρύσατο Ἰκμαῖον, ἕνεκα τοῦ τοὺς ὄμβρους γίνεσθαι [καὶ τοὺς ἐτησίας πνεῖν]· καὶ τὸν κύνα ἐξιλάσατο. Καὶ ἐνομοθέτησε κατ' ἐνιαυτὸν τοῖς Κείοις μεθ' ὅπλων ἐπιτηρεῖν τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνὸς, καὶ θύειν αὐτῷ. Ὅθεν οἱ ἐτησῖαι πνέουσι, καταψύχοντες τῷ θέρει τὴν γῆν. καὶ αὐχμοῦ ἀπηλλάγησαν οἱ Ἕλληνες.

Ὅτι ἐτησῖαι ἔπνευσαν Ἀρισταίου αἰτησαμένου, ὃς ἦν Κυρήνης τῆς Ὑφείας καὶ Ἀπόλλωνος, ἀδελφὸς δὲ Αὐτοῦχου. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Διβύῃ, Ἀρισταῖος δὲ ἐν τῇ Κέῳ εὐρὼν τὰ μελισσοουργικὰ πρῶτος, καὶ τὴν τοῦ ἐλαίου κατεργασίαν. Καὶ κατακαλεσάμενος τοὺς

ἐτησίᾳς, Ζεὺς Ἀρισταῖος ἐκλήθη, καὶ Ἀπόλλων Ἀργεὺς^{υ)} καὶ Νόμιος.

Περὶ δὲ τῆς Κυρήνης Πίνδαρος ἱστορεῖ ἐν Πυθιονίκαϊς, ὡς παρθένος οὖσα, μέχρι πολλοῦ συνεκννήγει τῷ Ἀπόλλωνι· διαπαλαίονσα δὲ ποτε λέοντι, ἡγαπήθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος· ὃς καὶ ἀρπάσας αὐτὴν, διεκόμισεν εἰς τὴν νῦν ἀπ' αὐτῆς [καλουμένην] Κυρήνην (τῆς Λιβύης)· καὶ μίγεις Ἀρισταῖον ἔτεκε. Φερεκύδης δὲ φησι καὶ Ἀραισος^{ι)} ἐπὶ κύκνων αὐτὴν ὀχθεῖσαν κατὰ Ἀπόλλωνος προαίρεσιν εἰς τὴν Κυρήνην ἀφικέσθαι. Ἀργοῖτας δὲ ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν, ὑπὸ Ἀπόλλωνος εἰς Κορήτην αὐτὴν κομισθῆναι· ἐκεῖθεν δὲ εἰς Λιβύην. Ἀδελφὴ δὲ Κυρήνης Λάρισσα· ἥς ὁμώνυμος πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ. Τινὲς δὲ φασὶ τὴν Κυρήνην Πηνειοῦ θυγατέρα γενέσθαι, κακῶς. Ἐνεμεν γὰρ παρ' αὐτῷ θρόνματτα, οὐκ ἔτι δὲ καὶ θυγάτηρ αὐτοῦ ἦν. Μναςέας δὲ φησι, κατ' ἰδίαν αὐτὴν προαίρεσιν ἐς Λιβύαν ἐληλυθέναι, οὐχ ὑπ' Ἀπόλλωνος διαχθεῖσαν. Ἀέσιωρ δὲ ἐν τοῖς περὶ Κυρήνης ἱστορεῖ, ὡς ἐπ' Εὐρυπύλου βασιλεύοντος Λιβύης, ὑπὸ Ἀπόλλωνος διακομισθείη ἐς Λιβύην ἢ Κυρήνην· λέοντος δὲ τὴν χώραν λυμαινομένου, προθείη τὴν βασιλείαν ὁ Εὐρύπυλος ἄθλον τῷ ἀποκτενοῦντι τὸν λέοντα. Τὴν δὲ διαχορήσασθαι αὐτόν, καὶ τὴν βασιλείαν λαβεῖν. Παῖδας δὲ αὐτῆς γενέσθαι Αὐτοῦχον καὶ Ἀρισταῖον. Φησὶ δὲ αὐτὴν Φύλαρχος ἐλθεῖν μετὰ πλειόνων εἰς Λιβύην. Τούτων δὲ ἐκπεμφθέντων ἐπὶ τὴν κυνηγεσίαν, τούτοις καὶ αὐτὴν συνεξελθεῖν, κακεῖ ἀνελεῖν τὸν λέοντα, καὶ λαβεῖν τὴν βασιλείαν. Ἐγέννησε δὲ ἐξ Ἀπόλλωνος παῖδας δύο, Αὐτοῦχον καὶ Ἀρισταῖον. [Αὐτοῦχος μὲν ἐν Λιβύῃ ἔμεινεν, Ἀρισταῖος δὲ ἀφίκετο εἰς Κέω.]

Τινὲς δὲ τέσσαρας Ἀρισταῖους γενεαλογοῦσιν, ὡς καὶ Βακχυλίδης· τὸν μὲν, Καρύστου· ἄλλον δὲ, Χέρωνος^{ω)}· ἄλλον δὲ, Γῆς καὶ Οὐρανοῦ· καὶ τὸν Κυρήνης.

Οἱ ἐτησῖαι ἄρχονται πνεῖν περὶ τὴν ἐσχάτην μοῖραν τοῦ ἡλίου ὄντος ἐκ καρκίνου, μέχρις οὗ τὸν λέοντα παρῆλθῃ. Ὡς καὶ Ἀρατος^{ς)}.

Ἡελίου τὰ πρῶτα συνερχομένοιο λέοντι,
τῆμος καὶ κελάδοντες ἐτησῖαι εὐρέϊ πόντῳ
(ἀθρόοι) ἐμπίπτουσι.

V. 500. Κυρήνη πέφαια. Ἦγουν λέγεται, ὅτι Κυρήνην τὴν Ὑψέως ὁ Ἀπόλλων θεασάμενος παρὰ Πηνειὸν, εἰς Λιβύην ἐκόμισεν· ἔνθα μίγεις αὐτῇ (ὅπου καὶ Κυρήνη πόλις ἐκτισται) τὸν Ἀρισταῖον ἐγέννησε. Λέγουσι δὲ Κυρήνην, οἱ μὲν Πηνειοῦ, οἱ δὲ Ὑψέως τοῦ Πηνειοῦ.

V. 504. Αἰμονίης. Τῆς Θεσσαλίας, ἀπὸ Αἴμονος, υἱοῦ Ἀρεως.

Χθονίαις. Ταῖς ἐγχωρίαις.

V. 505. Μυρτώσιον. Τόπος ἢ ἄκρα περὶ Κυρήνην.

υ) Ἀργεὺς P. ι) Ἀρατος P. ω) Χέρωνος P. ξ) Arat. Phaen. v. 151.

V. 507. Ἀργεῖα καὶ Νόμιον. Τὸ μὲν, ὅτι ἐν ἀργῷ ἐμίγη τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόλλων· νόμιον δὲ, ὅτι νεμούσῃ ἐμίγη. Οἱ δὲ, ὅτι τὴν κατὰ τοὺς ἀγροὺς θεραπεῖαν τοῖς νομεῦσιν εἰσηγήσατο.

V. 509. Μακραίωνα. Πολυχρόνιον.

Ἀγρότιν. Τὴν Κυρήνην, ὅτι φιλοκύνητος ἦν.

V. 512. Ἀκεστορίην τε. Ὑπὸ Μουσῶν γὰρ αὐτὸν τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν μαντικὴν δεδιδάχθαι φησί. Καὶ πρὸς γάμον Αὐτονόην λαβεῖν δηλαδὴ, τὴν Κάδμου θυγατέρα.

V. 513. Θέσαν ἤρανον. Καὶ τῶν ιδίων ποιμνίων προστατήν αὐτὸν ἐποίησαν αἱ Μοῦσαι.

V. 514. Ἀθαμάντιον δὲ πεδίον οὕτω καλούμενον περὶ τὴν Ἄλωνα. Κατόκησε γὰρ Ἀθάμας ἐν Ἄλῳ τῇ νήσῳ, τῆς βασιλείας ἐξελθών.^{γ)}

V. 515. Ὀθρυν. Ὀθρυς, ὄρος Θεσσαλίας ὑψηλόν.

Καὶ ὁ Ἀπιδανὸς δὲ, ποταμὸς Θεσσαλίας.

V. 516. Μινωῖδας. Τὰς Κυκλάδας φησὶν, ἐπεὶ Μίνως, Κρής ὢν, ἐβασίλευσε τῶν νήσων θαλασσοκρατῶν, τοὺς Κᾶρας ἐξελάσας.

V. 517. Σείριος. Ἦτοι παρὰ τὴν ζέσιν, ζείριος καὶ σείριος· ἢ παρὰ τὸ ἐκκενοῦν ἡμᾶς ἰδρῶσι ρεομένους· σειροῦν γὰρ τὸ κενοῦν. Ἦ τοῦ σεσηρῆναι αἴτιος. Τοὺς γοῦν κύνας διασεσηρῆναι καὶ χάσκειν ποιεῖ. Ἦ παρὰ τὸ σείεσθαι καὶ πάλλεσθαι. Ὅμοιως δὲ καὶ πάντα τὰ ἄστρα σείρια λέγοντο, οἷονεὶ τείρεά τινα ὄντα· ἢ διὰ τὸ τείρειν, τὸ δαμάζειν· ἢ ὅτι τέρατά εἰσιν, καὶ σημεῖα τῶν πλοῦζομένων. Οἱ μέντοι ἀστρολόγοι τοὺς ἐν κινήσει ὄντας ἀστέρας, στίλβοντας καλοῦσιν. Εἶναι δὲ τὸ ἄστρον, οἱ μὲν, τοῦ Ὠρίωνος κυνός· οἱ δὲ, τῆς Ἥριγόνης· [οἱ δὲ, τοῦ Ἀλκνονέως]· οἱ δὲ, τῆς Ἰσίδος· οἱ δὲ, Κεφάλου. Ὁ δὲ Τιμοσθένης κύριον ὄνομα εἶναι φησί.

V. 520. sq. Παρδῶσιον λαόν. Τὸν Ἀρκαδικόν. Ἀπὸ μιᾶς Ἀρκαδικῆς πόλεως, καλουμένης Παρδασίας.

V. 522. Διὸς Ἰκμαίοιο. Ἐνεκα τῆς ἰκμάδος. Ἐν τῇ Κῷ δὲ ἔστιν ἱερὸν Διὸς ἰκμαίου, τουτέστι δινγρου. Ἐπεὶ αἴτιος γέγονε τῆς πνοῆς τῶν ἀνέμων.

V. 524. Τοῖο δ' ἔκητι. Ἦγουν τοῦ Διὸς χάριν.

V. 526. Ἦματα τεσσαράκοντα. Τὰς τῶν ἐτησίων ἀνέμων ἡμέρας, οἱ μὲν, τεσσαράκοντα, ἄλλοι δὲ, πεντήκοντά φασιν, ὥς Τιμοσθένης. Ἀρχονται δὲ πνεῖν ὄντος τοῦ ἡλίου ἐν τῷ τοῦ καρκίνου τέλει. Πνέουσι δὲ δι' ὅλου τοῦ λέοντος, καὶ λήγουσιν ἐν τῷ διμοίρῳ τῆς παρθένου.

(Κέφ δ' ἔτι νῦν. Ἐνομοθέτησε γὰρ τοῖς Κώοις κατ' ἐνιαυτὸν μεθ' ὅπλων ἐπιτηρεῖν τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνός, καὶ θύειν αὐτῷ. Ὅθεν οἱ ἐτησῖαι πνέουσι, καταψύχοντες τῷ ἀέρι τὴν γῆν· καὶ αὐχμοῦ ἀπηλλάγησαν οἱ Ἕλληνες.)

V. 528. Ὑδέονται. Ἀντὶ τοῦ ἄδονται καὶ λέγονται.

V. 529. Ἐρυκομένους. Καλυομένους τοὺς Ἀργοναύτας, διὰ τοὺς ἐτησίαις. Ὑπάρχουσι γὰρ ἐναντίοι οἱ ἐτησῖαι τοῖς εἰσπλέουσι τὸν Πόντον, ὄντες Βορρᾶ κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους· ὥσπερ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ἐναντίοι εἰσὶν οἱ Ζέφυροι.

V. 531. Ἐκ δὲ τόθεν. Ἦγουν μετὰ ταῦτα.

V. 532. Βωμόν ἀλὸς ῥηγμῖνι πέρην. Ἐν δὲ τῷ πέραν (φησὶν) αἰγιαλῷ τῆς Ἀσίας διαπλεύσαντες, ἐπ' αὐτὸν βωμόν τοῖς δώδεκα θεοῖς ἐδομήσαντο, καὶ ἔθηκαν ἐπ' αὐτῷ ἱερὰ, τοῦτ' ἔστι καλλιέργησαν. Φανερόν οὖν ἔστιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Καὶ γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἱερὸν ἔστιν οὕτω καλούμενον ἐν τῷ πέραν τῆς Εὐρώπης τῆς Ἀσίας. Τιμοσθένης²⁾ δὲ φησι, τοὺς μὲν Φοῖβου παῖδας βωμοὺς δώδεκα ἰδρύσασθαι τῶν θεῶν· τοὺς δὲ Ἀργοναύτας, τοῦ Ποσειδῶνος. Ἡρόδωρος δὲ ἐπὶ τοῦ [αὐτοῦ] βωμοῦ φησὶ τεθνῆναι τοὺς Ἀργοναύτας, ἐφ' οὗ Ἄργος ὁ Φοῖβου ἐπανιῶν ἐτεθύνει. Εἰσὶ δὲ οἱ δώδεκα θεοὶ οὗτοι, Ζεὺς, Ἥρα, Ποσειδῶν, Ἀθημῆτηρ, Ἐρμῆς, Ἥφαιστος, Ἀπόλλων, Ἄρτεμις, Ἑστία, Ἄρης, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ.

(V. 533. Οὐδὲ πελείης. Οὐκ ἐπελάθοντο δὲ τῆς περιστερᾶς· Τὸ ἐξῆς, ἀλλ' ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν Εὐφημος.)

V. 535. Δήματι. Γράφεται καὶ δείματι. Τὸ μὲν διὰ τοῦ ἦ, τὸν δεσμὸν σημαίνει· τὸ δὲ διὰ διφθόγγου, τὸν φόβον.

V. 542. Ὡς δ' ὅτε τίς. Εἴρηται ἢ παραβολὴ παρὰ τὸ Ὀμηρικόν³⁾.

Ὡς δ' ὅταν αἰτῇ νόος ἀνέρος.

Ὁ δὲ νοῦς, ὥσπερ δὲ ὅταν τις ἀπὸ τῆς πατρίδος πλανώμενος (οἷα πολλὰκις συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις) τοὺς ἰδίους τῇ διανοίᾳ ἐθεάσατο οἴκους, οὐδὲ τὸ μεταξὺ διάστημα πολὺ αὐτῷ φαντασιόυται εἶναι, ἀλλὰ καὶ πάσας καταφανεῖς πόλεις· ἅμα τε τοῖς εἰρημένοισι ἢ εἰς τὰ οἰκεῖα ὁδὸς ἢ τε διὰ γῆς καὶ θαλάσσης ὑποφαίνεται αὐτῷ, καὶ ἄλλοθι ἄλλην ἐκ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἔστιν, ἐπέροχεται, καὶ ταχέως ἐν κινήσει ὀξείᾳ τὴν διάνοιαν ἔχων· οὕτω ταχέως διήλθεν ἡ Ἀθηνᾶ τὴν μεταξὺ χώραν, καὶ παρεγένετο ἐπὶ τὰς Κυνεάς πέτρας.

Τὸ ἀλώμενος εἰς τὸ ἐνόησεν ἀναφέρειν δεῖ.

V. 542. Ἐν δὲ τῷ, πλαζόμεθα τετληότες, μετάθεσιν ποιητέον, οἶον, πλαζόμενοι τέτλαμεν.

Ἐν δὲ τῷ, οὐδέ τις αἶα, τὸ διάστημα δηλοῖ.

Οὐδέ τις αἶα. Οὐδὲν αὐτῷ πολὺ πάσης διάστημα γῆς φαίνεται.

V. 544. Σφωῖτέρους. Κακῶς ἐχρήσατο τῷ σφωῖτέρους. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν σφετέρους.

Τὸ δὲ, ἐνόησε δόμους, ἀντὶ τοῦ, διανοίᾳ τοὺς ἰδίους οἴκους ἐθεάσατο.

V. 545. Τγρή τε τραφερή τ' ἰνδάλλεται. Τγρήν

z) Sic P. Vulgo Δημοσθένης. Vid. ad v. 297. a) II. XV, 80.

κέλευθον Ὀμηρικῶς τὴν διὰ θαλάσσης νοεῖ, τραφερὴν δὲ τὴν διὰ ξηρᾶς.

V. 546. Ὁξέα πορφύρου. Πορφύρειν λέγεται τὸ μὴ ἐξ ἐπιπολῆς, ἀλλὰ κατὰ βάθους τι μεριμνᾶν. Ἀπὸ τῆς πορφύρας τῆς ἐν βάθει τῆς θαλάσσης εὗρισκομένης.

V. 548. Ἀξείνοιο. Τὸν εὖξεινον πόντον φησὶν, οἷον ἐλ ακόξεινον, τοῦ ἁ σημαίνοντος τὸ κακόν. Πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ ληστῶν περιοικούμενος, ἄξεινος ἐκαλεῖτο· καθαρθεὶς δὲ, εὖξεινος τὸ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη.

V. 550. Τὸ δὲ ἐεργμένον παράγεται μὲν ἀπὸ τοῦ ἔργω, τὸ κωλύω· σημαίνει δ' ὅμως καὶ τὸ περικυκλούμενον, ὡς ἐνταῦθα.

V. 551. Δινῆεις δ' ὑπένερθεν. Ὁ ῥοῦς (φησὶ) δίνης καὶ συστροφῆς ἔχων ῥευμάτων ἀνέκοπτε^b) τὴν ναῦν· καὶ πολὺ εἰς τοῦμπροσθεν προήεσαν μετὰ φόβου.

V. 553. Ἀρασσομένων. Ἀντὶ τοῦ, συγκρουομένων ἀλλήλαις. Οὕτω δὲ ἀναγινώσκεται καὶ τὸ, θυρῶν ἀρασσομένων.

V. 554. Νωλεμές. Συνεχές.

Ἀλιμυρές ἀκταί. Αἱ ὑπὸ θαλάσσης περιῶρόμεναι, ἢ περιῶραίνόμεναι.

V. 557. Θελήμονα. Πρόθυμον καὶ ἐπιτεταμένην. Οὐ γὰρ τὴν ἡσύχιον ἐνταῦθα σημαίνει.

V. 559. Τὰς δ' αὐτίκα. Τοῦτο ἔφη, ἐπεὶ πεπωμένον ἦν στηριχθῆναι αὐτάς, ἂν διέλθῃ αὐτῶν ἡ ναῦς.

V. 562. Προέηκε πελειάδα. Ὅτι διὰ πελειάδας ἐπείρασαν οἱ Ἀργοναῦται τὰς Συμπληγάδας, καὶ Ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ Τραγῶδουμένων.

V. 568. Σπήλυγγες. Αἱ κοιλάδες αἱ ὑπὸ τὰς πέτρας.

V. 569. Ἐβόμβειον. Ἦχον. Ὅθεν καὶ βομβύλη, εἶδος μελίσσης. Καὶ ποτηρίου δὲ εἶδος, ὡς Ἀντισθένης παραδίδωσιν. Ἔστι δὲ τοῦτο στενοτράχηλον.

V. 570. Καγγλάζοντος. Ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦντος. Περιέκλυε τὰς ἐφ' ὕψους ἀκτὰς ὁ τοῦ κύματος ἀφρός.

V. 571. Νῆα δ' ἔπειτα. Περιῆγε δὲ τὴν ναῦν καὶ περιέστρεφεν ὁ ῥοῦς.

Εἴλει. Περιέστρεφε.

V. 572. Οὐραία πτερὰ ταίγε. Αὗται ἐκοψαν τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς πτερὰ.

[V. 573. Τὸ δὲ ἔβραχε τὸ ἐβόησε σημαίνει.]

V. 576. Πλήμμυρις καὶ πλημμυρίς, διχῶς. Ἄμεινον δὲ πλημμυρίς. Τὰ γὰρ ἀπὸ βαρυτόνων ῥημάτων θηλυκὰ ὀνόματα εἰς ις ὀξύνεται· βασιλεύω, βασιλὶς· πλημμύρω, πλημμυρίς.

Κατένεικε. Κατήνεγκε τὴν ναῦν εἰς τῶν πετρῶν.

V. 579. Ἦδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα. Γενομένων δὲ αὐτῶν μεταξὺ τοῦ στενοῦ, ἢ πρόσω καὶ ἢ κατόπιν θάλασσα ἐπεφάνετο.

[Ὅτιςθεν μὲν ἐφαίνετο ἡ Προποντὶς, ἔμπροσθεν δ' ὁ Εὐξείνους.]
Ἡ τὸ ἔνθα καὶ ἔνθα πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ Πόντου
ἀνενεκτέον.

V. 580. Ἀπροφάτως δέ, ἀντὶ τοῦ ἀπροοράτως.

V. 581. Κυρτόν ἀποτμηγὶ σκοπιῇ ἴσον. Ἀνεφάνη
δὲ καὶ ἐπήρχετο αὐτοῖς ἀπροόπτως προπάρειθεν ὑψηλὸν καὶ μέγα
κύμα, παραπλήσιον ἀπερὸ ἡγμένη σκοπιῇ, ἥτοι ὕρει.

V. 582. Ἦμυσαν. Ἐκλιναν λοξὰς τὰς κεφαλὰς, ὡς κα-
λυφθησόμενοι ὑπὸ τοῦ κύματος.

V. 583. Κατεπάλμενον. Ὑπερναβάν. Ἀναφέρεται δέ
πρὸς τὸ μέγα κύμα.

V. 584. Ἀλλὰ μιν ἔφθη. Προέλαβε δὲ ὁ Τῖφος βαρου-
μένην τὴν ναῦν τῇ εἰρεσίᾳ, ὑποχαλάσας καὶ ἐνδούς αὐτῇ, ἡ κατα-
παύσας τὴν εἰρεσίαν. Ἡ βαρυνομένην αὐτὴν αἰσθανόμενος τῇ
εἰρεσίᾳ ἀνεχάλασεν.

V. 586. Ἐκ δ' αὐτῇν. Οὕτω (φησὶν) ἐπῆρεν τὸ κύμα
τὴν ναῦν, ὡς καὶ ὑπὲρ τὰς πέτρας αὐτὴν γενέσθαι.

V. 587. Τὸ δὲ μεταχρονίη, ὅτι μεταχθονίη γράφεται,
εἴρηται. Σημαίνει δὲ τὴν μετέωρον.

V. 590. Ὅσον δ' ἂν ὑπείκαθε. Ὁ νοῦς, ὅσον δὲ
ἄλλη ναῦς τῇ εἰρεσίᾳ πειθομένη ὑπεῖξεν ἂν, δις τόσον ἢ Ἀργώ-
να διὰ τούτων τὸ τάχος δηλώσῃ τῆς Ἀργοῦς. Ἡ οὕτως, ὅσον ἂν
εἴξε καὶ ὑπεχώρησε τοῖς ἐρέταις ἢ Ἀργῶ, δις τοσοῦτον τῇ παλιρ-
ροίᾳ ὑπέστρεφε. Διὸ καὶ ἐπιφέρει, ἐπεγνάμπτοντο δὲ ἢ ὅτε
καμπύλα τόξα, τὸ βίαιον τῆς εἰρεσίας δηλῶν.

V. 594. Κύλινδρος. Κιονίσκος λίθινος στρογγύλος, ἑκα-
τέραν βάσιν ἔχων ἐπίπεδον.

V. 595. Προπροκαταῖγδην. Εἰς τοῦ ἔμπροσθεν ἄνω-
θεν καταφερομένη.

Ἐν δ' ἄρα μέσσαις. Ἐν δὲ μέσῳ τῶν Συμπληγάδων
κατέσχευ αὐτὴν ὁ ῥοῦς.

V. 598. Καὶ τότ' Ἀθηναίη. Καὶ τότε ἡ Ἀθηναῖα τῆς
πέτρας ἀντελάβετο καὶ κατέσχε τῇ λαιᾷ, τῇ δὲ δεξιᾷ αὐτὴν ἐξέωσεν
ἐκ τοῦ Πόντου.

V. 601. sq. Ὅμως δὲ τὰ ἀκροστόλια ἐπέκλασαν συνδραμοῦσαι
αἱ πέτραι.

Ἀφλάστοιο κόρυμβα τὰ ἀκροστόλια λέγει.

Παρέθρισαν. Ἀντὶ τοῦ παρεθέρισαν, κατὰ συγκοπὴν.
Σημαίνει δὲ τὸ ἀπέκοψαν.

Νωλεμές ἐμπλήξασαι. Βιαίως συμπεσοῦσαι τὰ ἀκρο-
στόλια ἀπέκοψαν.

V. 611. Ἐλπομαι αὐτῇ νηϊ. Ἦγουν δι' αὐτὴν τὴν
ναῦν. Ἡ διὰ τῆς νεῶς αὐτῆς. Ἡ λείπει ἢ σύν. Ὁ δὲ νοῦς,
ἐλπίζω ἤδη σεσῶσθαι ἡμᾶς σὺν αὐτῇ τῇ νηϊ. Ἡ δὲ Ἀθηναῖα τῆς
σωτηρίας αἰτία. Ταῦτα δὲ φησι περιθαρσύνων αὐτούς.

(V. 615. Αἰσονίδην, τύνη δέ. Ἐπειδὴ (φησὶν) ἅπαξ
ἐφύγομεν τὰς πέτρας, μηκέτι εὐλαβοῦ τὸν θάνατον.)

V. 620. Σεῦεν. Ἀντὶ τοῦ, ἴθυνεν ἐπὶ τὴν Βιθυνίαν τὴν ναῦν.

V. 622. Παρηγορεῖς. Ἀντὶ τοῦ, παραμυθητικῶς λέγεις.

V. 624. Χρῆν γὰρ ἐφιεμένοιο. Ἀντὶ τοῦ, ἐπιτάττοντος. Τὸ δὲ χρῆν ῥῆμά ἐστι. Παρ' αὐτὸ γὰρ καὶ ὄνομα πίπτει τὸ χρεῖα· ὡς παρὰ τὸ δρῶ, δρᾶμα. Ἐπιρῥήμα γὰρ οὐ δύναται εἶναι· ὅτι ἀπὸ ἐπιρῥήματος οὐ σχηματίζεται ὄνομα.

V. 626. Δαιόμενος. Διακοπτόμενος, μεριζόμενος.

V. 627. Ἀτλήτους μελεδῶνας. Ἀνυποστάτους μερῖμνας ἔχω, ἀνυπομονήτους καὶ μεγάλας.

V. 628. Στυγέων δὲ, ἀντὶ τοῦ δεδοικώς. Καὶ Ὅμηρος^{γ)}.

— — τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ.

Καὶ αὖθις^{δ)}.

— — τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

V. 631. Αἰεὶ δὲ στονόεσσαν. Αἰεὶ πρὸς τῇ ἡμέρᾳ καὶ διὰ νυκτὸς τὰς τύχας ὁδύρομαι. [Φυλάσσω ἀντὶ τοῦ διαίγω.] Ὅμηρος^{ε)}.

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ Μελάνθιε νύκτα^{ς)} φυλάξεις.

V. 633. Εὐμαρέως. Εὐχερῶς. Ἐνθεν καὶ εὐμαρὲς^{ς)}, εἶδος ὑποδήματος, ὃ εὐχερῶς ἐχρῶντο.

V. 634. Ἐῆς δὲ ψυχῆς ἀντὶ^{η)} τῆς σεαυτοῦ^{ι)} ζωῆς.

V. 635. Τὸ δὲ εἶο, ἀντὶ τοῦ ἐμεῖο· τρίτον πρόσωπον ἀντὶ πρώτου. Βούλεται δὲ λέγειν, ὅτι ἐμαντοῦ οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν ποιοῦμαι φροντίδα, περὶ δὲ σοῦ, καὶ τοῦδε, καὶ τῶν ἄλλων, δέδια.

Ἰδίως δὲ ἡβαιόν, τὸ διὰ σμικρότητα βάσιν μὴ ἔχον, ἄβαιόν τι ὄν.

V. 638. Οἱ δ' ὁμάδεσαν. Ὁμοῦ ἀνεφώνησαν θαρσύνοντες αὐτόν. Ὁμαδος δὲ, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἄδειν, ὁμοαδός τις ὢν.

V. 640. Ἐπιρῥήδην. Φανερώτερον, παρῥησιαστικώτερον, οἶονεὶ ἀναφανδόν.

V. 643. Τάρβος ἀνάψομαι. Τὸ φόβον περιθήσομαι σημαίνει.

(V. 649. Αἶψα δὲ τοίγε. Ταχέως δὲ κατέλαβον τὸν τε Ῥήβαν καὶ τὸν πρὸ τοῦ Ῥήβα σκόπελον, κολωνοειδῆ ὄντα.)

V. 650. Κολώνη δὲ, οὕτω ἄκρα καλουμένη περὶ τὸν Λύκον ποταμόν. Μέννηται αὐτῆς Νύμφης ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας. [Σκοπελὸν οὖν Κολώνης ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν τῆς Κολώνης τόπον.]

V. 652. Προχοὰς Φυλληΐδας. Φύλλις, ποταμὸς Βιθυνίας.

V. 653. Διψακὸς δὲ, υἱὸς τοῦ Φύλλιδος καὶ νύμφης τινὸς

γ) II. XX, 65. δ) II. XV, 167. ε) ἀμάρα P. εὐμάρα corrigit Schaefer. VII, 112. e) Od. XXII, 195. f) τοῦ addi jubet Schaefer. g) διὰ νύκτα Μελάνθιε πάγχυ P. h) Sic P. Vulgo ἐαυτοῦ.

ἐγγωρίον· ὃς Φοῖξον τὸν Ἀθάμαντος ἐξένισεν ἐπὶ τοῦ κριοῦ, ὅτε ἐξέφυγε τὸν θάνατον, μέλλων σφαγιαῖσθαι.

Τῷ Ἀθάμαντος. Τὸν Φοῖξον ὑπεδέξατο ὁ Διφρακὸς εἰς Κόλχους πορευόμενον. Φασὶ δὲ ἐκεῖ σφαγιασθῆναι τὸν κριὸν τῷ Λαφυστίῳ Διῷ. Καὶ μέχρι τοῦ νῦν νόμος ἔνα τῶν Φοῖξου ἀπογόνων εἰσιέναι εἰς τὸ πρυτανεῖον, καὶ θύειν τῷ εἰρημένῳ Διῷ.

V. 658. Καὶ εὐρείας ποταμοῖο. Διονύσιος ὁ Ἀλβιανὸς ἱστορεῖ τὰς εὐρείας ἡϊόνας λέγεσθαι Ἀχιλλέως δρόμον^k).

V. 660. Ὁμῶς δ' ἐπὶ ἡματι. Ἡμέραν δὲ καὶ νύκτα ὁμῶς ἐν νηνεμίᾳ διῆγον κωπηλατοῦντες.

V. 662. Πλαδῶσαν. Ἐνυγρον ἔτι οὔσαν.

V. 667. Χηλὰς σκηρίπτοντε. Τοὺς ὄνυχας ἐπερείδοντες, ἐμπεύροντες. Ὅθεν καὶ τὸ σκηπάνιον.

(V. 668. Ὅτι ἐξ ἄλός εἶλκον ἐρετμά. Ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνέφερον καὶ ἀνῆγον τὰς κώπας.)

V. 671. Ἀμφιλύκην μιν. Σκοτεινήν. Αὐγή γὰρ ἡ σκοτία. Καὶ λυγρόφως ἐξ αὐτοῦ καὶ λυκόφως.

V. 672. Τῆμος ἐρημαίης. Περὶ τῆς Θυνιάδος νήσου προείρηται, ἧς μέμνηται Νύμφης ὁ Ἡρακλεώτης. Φησὶ δὲ αὐτὴν ἐπὶ σταδίοις ἔχειν τὴν περίμετρον^l). Καλλισθένης δὲ ἐν τῷ Περίπλῳ ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων φησὶ προσαγορεύεσθαι τὴν τε χώραν καὶ τὴν νῆσον Θυνιάδα, ὑπὸ δὲ τῶν βαρβάρων Θυνίαν.

V. 675. Ὑπερβορέων ἀνθρώπων. Ὑπερβορείους μὴ^m) εἶναι τελέως φησὶν Ἡρόδοτοςⁿ). ἐπεὶ εἰ εἰσὶν ὑπερβορείοι τινες, πάντως καὶ ὑπερνότιοι. Ποσειδώνιος δὲ εἶναι φησὶ τοὺς ὑπερβορείους, κατοικεῖν δὲ περὶ τὰς Ἀλπεὶς τῆς Ἰταλίας. Μνασέας δὲ φησὶ νῦν τοὺς ὑπερβορείους Δελφούς λέγεσθαι. Ἐκαταῖος δὲ μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου εἶναι φησὶ τὸ τῶν ὑπερβορέων ἔθνος. Ἔστι δὲ αὐτῷ βιβλία ἐπιγραφόμενα Περὶ τῶν ὑπερβορέων. Τιμᾶται δὲ παρὰ τοῖς ὑπερβορείοις ὁ Ἀπόλλων. Διὸ καὶ ἐκεῖσε χωρῶν ὥφθη.

V. 684. sq. (Ὁψὲ δὲ τοῖον Ὀρφεύς. Τὸν Ὀρφέα φασὶ καὶ μάντιν εἶναι.)

Ἐν δὲ τῇ Θυνίδι νήσῳ ἱερόν ἐστιν Ἀπόλλωνος. Ἡρόδοτος οὖν φησὶν ἐφ' ὃν τὸν Ἀπόλλωνα προσαγορεύεσθαι, καὶ βωμὸν αὐτοῦ εἶναι ἐν τῇ νήσῳ, οὐ καθὸ ὄρθρου ἐπεφάνη αὐτοῖς, ἀλλὰ καθὸ οἱ Ἀργοναῦται ὄρθρον εἰς αὐτὴν κατέπλευσαν.

V. 686. Εἰ δ' ἄγε. Τὴν νῆσον (φησὶν) οὕτω καλέσωμεν ὥσθ' Ἀπόλλωνος.

V. 695. Χερμάσιν. Αἰθοῖς μικροῖς.

Ἐδίνεον^o). Ἀντὶ τοῦ ἐστρέφοντο.

(Ἐξερέοντες. Ἐξερευνῶντες.)

V. 696. Κεμᾶς δὲ, ἡ νέα ἔλαφος.

V. 699. Ἀνὰ διπλόα μηρία. Τῶν ἱερῶν. Διπλόα

k) δρόμους P. l) διάμετρον P. Locus est Herodot. IV, 36. o)

m) μὲν P. n) Ἡρόδοτος P., quae Ἐδίνεον P.

confusio jam saepius observata est.

δὲ, ἢ ὅτι [δύο εἰσιν, ἢ ὅτι] διπλοῦς αὐτοῖς ὑπετίθετο καὶ ἐπετίθετο ἔπιπλος.

V. 702. Καλὸν ἰηπαιήον'. Ἰηπαιήων ὁ Ἀπόλλων λέγεται, ἦτοι διὰ τὸ πέμπειν τὰ βέλη, ἢ ὅτι ἰάσεως ὁ θεὸς αἴτιος.

V. 704. Βιστονίη. Θρακικῇ. Βίστονες γὰρ ἔθνος Θρακῶν. Ὀνομάσθη δὲ ἀπὸ Βίστονος, τοῦ Κίκονος, ὡς Φιλοστέφανος ἱστορεῖ. Βιστονίς, λίμνη Θρακικῇ.

V. 705. Ὀνομάσθη δὲ Παρνασσὸς ἀπὸ Παρνησσῶ τοῦ ἐγχορίου ἥρωος, ὡς Ἑλλάνικος. "Ανδρῶν δὲ^{p)}, ἐπεὶ προσωρμίσθη ἡ λάραξ τοῦ Λευκαλίωνος, καὶ τοπρότερον Λαρνασσὸς ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ κατὰ φθορὰν τοῦ στοιχείου Παρνασσός.

V. 706. Δελφύνην. Τὸ ὄνομα τοῦ δράκοντος οἱ μὲν ἄρσενικῶς, οἱ δὲ θηλυκῶς εἶπον· ὁ καὶ βέλτιον. "Αλλως δὲ καὶ οἱ μὲν ὁ Δελφύνης κλίνουσιν ἄρσενικῶς, οἱ δὲ ἡ Δελφύνη θηλυκῶς.

"Οτι Δελφύνης ἐκαλεῖτο ὁ φυλάσσων τὸ ἐν Δελφοῖς χρηστήριον, Λέανδρος καὶ Καλλίμαχος εἶπεν. Δράκαιναν δὲ αὐτὴν φησιν εἶναι θηλυκῶς καλομένην Δελφύνην αὐτὸς ὁ Καλλίμαχος.

V. 709. Οἶόθι δ' αὐτῇ. Μόνη ἐφάπτεται τῶν τριχῶν σου ἡ Αἰτώ.

V. 710. (Κοιογένεια δὲ, ἡ ἀπὸ Κοίου τὸ γένος ἔχουσα. Κοίου γὰρ θυγάτηρ ἡ Αἰτώ.) "Εστι δὲ τὸ Κοιογένεια παθητικόν, ἡ ὑπὸ τοῦ Κοίου γεννηθεῖσα.

V. 711. Κωρύκιον ἄντρον ἐν Παρνασσῷ. Κέλῃται δὲ ἀπὸ νύμφης Κωρυκίας, ἧς καὶ Ἀπόλλωνος παῖς Λυκωρεὺς, ἀφ' οὗ Λυκωρεῖς οἱ Δελφοί.

Πλεῖστος δὲ, ποταμὸς Δελφίδος. Τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσι Πλειστοῖο περισπωμένως. Ἐπεὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἐγχορίων λέγεται Πλειστός, ὡς καλός. "Εστι δὲ ποταμὸς ἐν Δελφοῖς.

V. 712. Θαρσύνεσκον ἔπεσσιν. "Οτε (φησὶν) ἐτόξευσε τὸν δράκοντα, ἐπεφώνουν αἱ νύμφαι τοῦ βάλλειν αὐτὸν, ἢ ἢ βέλος· ἐξ οὗ τὸ ἐφύμνιον ἐγένετο ἰηπαιήων.

V. 714. Χορείη μέλψαν ἀοιδῇ Τῇ μετὰ χοροῦ λεγόμενη ᾠδῇ.

V. 715. Λοιβαῖς εὐαγέεσσιν. Ὁμοσαν (φησὶν) ὁμονόησιν ἀλλήλοις· ὅθεν καὶ Ὀμονοίας θεᾶς ἴδονται ἱερὸν.

V. 719. Κυδίστην. Ἀντὶ τοῦ κρατίστην θεῶν ὁμόνοιαν τιμῶντες. Πορσαίνοντες γὰρ, ἀντὶ τοῦ τιμῶντες. Ἀλλαχοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπηρετεῖν. (Γράφεται καὶ κικλήσκοντες.)

V. 722. Ποταμοῦ στόμα. Σαγγάριος, ποταμὸς Φρυγίας. Ὁ δὲ Μυρλεανὸς Σάγγαρον αὐτὸν λέγεσθαί φησιν. Ἐρμogeneis δὲ ἐν τῷ περὶ Φρυγίας φησὶν, Σάγγαν τινὰ ἀσεβήσαντα περὶ τὴν Πέαν, μεταβαλεῖν εἰς τοῦτο τὸ ὕδωρ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸν ποταμὸν Σαγγάριον ὀνομασθῆναι. Πλησίον δὲ αὐτοῦ (ὀρείας) Δῆμητρος ἱερὸν ἔστιν, ὡς φησι Ξάνθος.

V. 723. Καὶ Μαριανδυνῶν. Οἱ Μαριανδυνοὶ ὅμοροι

τοῖς Παφλαγόσι. Προσηγορεύθησαν δὲ ἀπὸ Μαριανδυνοῦ τοῦ Κιμμερίου παιδός.

V. 724. *Λύκοιο ῥέεθρα. Λύκος ποταμὸς δμώνυμος τῷ βασιλεῖ. Ρεῖ δὲ διὰ τῆς τῶν Μαριανδυνῶν χώρας.*

Ἀνθεμοεισίδα δὲ, ἀπὸ Ἀνθεμοεισίας, τῆς Λύκου μὲν θυγατρὸς, γυναικὸς δὲ Δασκίλου τοῦ Ταντάλου υἱοῦ.

(V. 727. *Ἡῷθεν δ' ἀνέμοιο. Νυκτὸς δὲ (φησί) τοῦ ἀνέμου λήξαντος περὶ τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ πέραν, εἰς τὴν Ἀχερουσίαν ἄκραν, εἰς ὄρμον κατήχθησαν.*)

V. 729. *Ἡ μὲν τε κρημνοῖσιν. Ὅτι ἡ περὶ Ἡράκλειαν Ἀχερουσίας καλουμένη πανταχόθεν ἐκ θαλάσσης ἐστὶν ὑψηλὴ τε καὶ ἀπόκρημνος, καὶ ἀπονένευκεν εἰς δυσμὰς εἰς τὸ πρὸ τῆς Βιθυνίας πέλαγος· καὶ ὅτι προσπίπτον αὐτῇ τὸ κύμα σφοδροὺς ἀποτελεῖ ἤχους· καὶ περὶ τῶν ἐπ' ἄκρας αὐτῆς πεφυκκυῶν πλατάνων, καὶ τοῦ ἐπ' αὐτῇ πεδίου· καὶ ὅτι δοκεῖ αὐτόθι κατάβασις εἰς ἄδου ὑπάρχειν, Νύμφις ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας α⁴) φησί· παρ' οὗ Ἀπολλώνιος ἔοικε ταῦτα μεταφέρειν.*

V. 731. *Λισσάδες ἐρήζονται. Τψηλαὶ καὶ ἀνάνταις ἐν βάθει τεθεμελίωνται.*

V. 733. *Ἀμφιλαφεῖς. Ἀνθηραὶ, μεγάλαι καὶ περίοπτοι.*

V. 734. *Ἐκ δ' αὐτῆς εἴσω. Κατὰ τὸ πρὸς ἡπειρόν τε καὶ μεσημβρίαν μέρος τῆς Ἀχερουσίας ἄκρας τὸ Ἀχερόντειον⁵) σπήλαιόν ἐστι, καὶ τὸ χάσμα τὸ κατὰ γῆς.*

V. 735. *Τπαιθα. Τὸ ἔμπροσθεν καὶ ἐκ πλαγίου σημαίνει.*

V. 736. *Ἐπηρεφές. Ἀντὶ τοῦ σύσκιον.*

Φησί δὲ, ὅτι πνεῦμα καὶ ψυχρά τις αὔρα⁶) ἀναφέρεται ἐκ τοῦ στομίου, καὶ διὰ τοῦτο κύκλῳ περιπεπάγχνται.

V. 737. *Πηγυλὶς δὲ ἐστὶν ἡ παγετώδης καὶ ψυχρά.*

V. 739. *Ἰαίνεται ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ λύεται καὶ τηκεται.*

V. 740. *(Σιγὴ δ' οὐ ποτε. Φησὶν, ὅτι καὶ διὰ τῶν δένδρων καὶ διὰ τῶν κυμάτων ἤχον καὶ ψόφον ἀποτελεῖ, καὶ ἡσυχίαν οὐκ ἔχει.)*

Βλοσυρὰν ἐνταῦθα τὴν λαμπρὰν ἴσως σημαίνει.

V. 743. *Ἐνθα δὲ καὶ προχοαί. Φησὶν, ὅτι καὶ ὁ Ἀχέρων Σωωναύτης λέγεται, καὶ ὅτι ἐκ τῆς Ἀχερουσίας ἄκρας φέρεται διὰ τινος φάραγγος εἰς τὴν πρὸς ἀνατολὰς θάλασσαν.*

V. 744. *Ἀνερεύγεται. Οἷον καταρῶδε καὶ ἔξεισι.*

V. 746. *Σωωναύτην⁷). Οἱ (εἰς) τὴν Ἡράκλειαν κατοικήσαντες Μεγαρεῖς, ὅτε εἰς τὴν ἀποικίαν ἔπλεον, χεῖμασθέντες εἰς τὸν Ἀχέροντα ποταμὸν κατέφυγον. Ὄθεν καὶ διασωθέντες οἱ ναῦται Σωωναύτην ἐκάλεσαν αὐτόν. Οὗτοι δὲ οἱ Ἡρακλεῶται Μεγαρέων εἰσὶν ἀποικοὶ καὶ Βοιωτῶν, κατοικοῦσι δὲ ἐν τῇ Μαριανδυνῶν χώρᾳ.*

Σωωναύτης, ποταμὸς περὶ Ἡράκλειαν, οὕτως ὠνομασμέ-

η) πρῶτον P. r) Ἀχερούσιον P. s) αὔρα emend. Schaefer. t) Σωωναύτην P. et sic deinde.

νος, ἐπειδὴ πάντας τοὺς ναυτιλλομένους διασώζει, ἀπαθεῖς ἔχων καὶ ἡρεμαίους λιμένας.

V. 749. Ἐγχρίψαι τὸ ἔμπεσεῖν σημαίνει.

V. 751. Εἰσώποι, ἐναντίοι^{u)} ἐσώτεροι γενόμενοι.

V. 752. Οὐδ' ἄρα δηθά. Λύκον φησὶ τότε Μαριανδυνῶν βασιλεῦν, ὃς διὰ τὸ πρὸς τοὺς Βεβρύκας καὶ Ἄμυκον ἔχθος φιλοξένως τοὺς Ἀργοναύτας ὑπεδέξατο. Φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι Λασκύλου τοῦ Ταντάλου, καὶ Ἀνθεμοεισίας τῆς Λύκου τοῦ ποταμοῦ· (ὡς μαρτυρεῖ καὶ Νύμφις ἐν τῷ α' τῆς Ἡρακλείας, καὶ Ἡρόδωρος παριστορῶν.) Ὑπεδέξατο δὲ τοὺς ἥρωας, ὥς τινες, διὰ τὸ τὸν Πέλοπα, τὸν θεῖον αὐτοῦ, τιμηθῆναι παρὰ τῶν Ἑλλήνων· ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸν Ἀμύκον καὶ τῶν Βεβρύκων φόνον. Ἐχθροὶ γὰρ ἦσαν τοῖς Μαριανδυνοῖς οἱ Βεβρύκες.

V. 754. Αὐθένται Ἀμύκοιο. Συλληπτικῶς εἶπεν φονέας Ἀμύκον τοὺς ἥρωας, καίτοι Πολυδεύκους μόνου τοῦτο δεδρακότος. Αὐθέντης δὲ λέγεται ὁ ἐξ ἑαυτοῦ ἐπὶ τινος φόνον ἱέμενος, οἷον αὐτοένης τις ὢν.

Κλέος. Ἡ διαδεδομένη φήμη.

V. 755. Ἀρθμός^{v)}. Ἡ φιλία.

V. 758. Ἀντιβίην Βέβρυξιν. Ἐχθροὶ αἰεὶ οἱ Μαριανδυνοὶ τῶν Βεβρύκων. Ἠττήθησαν δὲ πολλάκις ὑπ' αὐτῶν· καὶ ὁ ἀδελφὸς δὲ Λύκου Προῖλας συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀμύκου ἀνηρέθη. Ὑστερον δὲ προσλαβόμενος Ἡρακλέα σύμμαχον, πρὸς Ἀμαζόνας στρατευόμενον, ἐξ εὐχεροῦς περιεγένετο τῶν Βεβρύκων. Τινὲς δὲ τὸν Προῖλαον υἱὸν αὐτοῦ^{w)} καὶ οὐκ ἀδελφὸν ἱστοροῦσιν.

(V. 765. Ὅσσα τε Κύζικον. Οὐ Κύζικον τὸν βασιλέα τῶν Δωριόνων φησιν, ἀλλὰ τὴν πόλιν.)

V. 767. Γλαύκοιό τε βάξιν. Ὁ Γλαῦκος παρὰ τοῖς Ἴβυρσι τιμᾶται, γέρον καλούμενος. Ἔστι δὲ ἄκρα Γλαύκου ἐκεῖ καλουμένη.

V. 777. Ὅτε δεῦρο δι' Ἀσίδος. Τῆς Λυδίας λέγει. Ἀσία γὰρ τοπρότερον ἐκαλεῖτο ἢ Λυδία. Καὶ Ὅμηρος^{x)}.

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι.

Καὶ ἡ κισθάρᾳ Ἀσία λέγεται, ἐπεὶ ἐν Λυδίᾳ πρῶτον εὐρέθη.

V. 778. Τὸ δὲ, πεζὸς ἔβη, ἀκολουθῶς τῷ μύθῳ, πεζὸν τὸν Ἡρακλέα φησὶν ἐπὶ τὸν ζωστήρα τῆς Ἰππολύτης [ἀπελθεῖν]. (δηλαδὴ διὰ τὸ τὰς Συμπληγάδας πέτρας τότε συντρέχειν.) Ἄθλος δὲ ἦν οὗτος ἔνατος. Πολλοὶ δὲ λόγοι περὶ τοῦ [τῆς Ἰππολύτης] ζωστήρος εἰσὶν. Τινὲς μὲν γὰρ Ἰππολύτης, ἄλλοι δὲ Διόλυκῃς· Ἴβυκος δὲ ἰδίως ἱστορῶν [Οἰόλυκῃς τῆς] Βριάρεω θυγατρὸς φησιν.

V. 780. Ἐνθα δ' ἐπὶ Προῖλαο. (Φησὶν, ὅτι ἠνίκα Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν Ἰππολύτης ἐπορεύετο ζωστήρα, κατέλαβε Μαριανδυνοὺς ὑπὸ Βεβρύκων καταπονουμένους· ἐπιστρατεύσας δὲ μετὰ Μαριανδυνῶν ἐχειρώσατο τοὺς πολεμίους. Πεσόντος δὲ ἐν τῇ μάχῃ Προῖλάου τοῦ Μαριανδυνῶν προηγουμένου, ἀγὼν ἐπιτάφιος

u) ἀντὶ τοῦ P. v) ἀριθμὸς P. w) τοῦ Λύκου P. x) Π. Π, 461.

ἐτέθη ἐπ' αὐτῷ, ἐν ᾧ Ἡρακλῆς ἐνίκησε Τιτίαν, ἕνα τῶν Μαριανδυνῶν. Πριόλας δέ, ἀδελφὸς Λύκον, καὶ Πριόλα πόλις πλησίον Ἡρακλείας.) Τὸν δὲ Τιτίαν οἱ μὲν φασὶ Διὸς παῖδα, [οἱ δὲ] ἕνα τῶν Ἰδαίων Δακτύλων, οἱ δὲ τὸν πρεσβύτατον τῶν Μαριανδυνῶν παίδων. Ὁ δὲ Μαριανδυνὸς Φινέως ἢ Φρίξου ἢ Κιμμερίου λέγεται παῖς εἶναι. Ἀπὸ δὲ Τιτίου φασὶ Τίτιον τὴν πόλιν κληθῆναι.

Ἐνθα δ' ἐπὶ. Ἰδίως τὸν θρυλούμενον Πριόλαόν φησι τῶν ἄλλων Βάρυνον γ) λεγόντων τὸν Τιτίου υἱόν, ὡς Νύμφης καὶ Καλλίστρατος.

V. 782. Ἐλέγοισιν. Τοῖς γὰρ ἐλεγείοις ἐν τοῖς ἐπιταφίοις ἐγράψαντο οἱ παλαιοί.

V. 786. sq. Αὐτὰρ ὁμοῦ. Τὸ ἐξῆς, ὃ Ἡρακλῆς τῷ ἐμῷ πατρὶ Δασκύλῳ ὑπέταξεν ὁμοῦ Μυσοῦς καὶ Φρύγας.

Τινὲς γράφουσι Μυγδόνας [ἀντὶ τοῦ καὶ Φρύγας], ἕνα ἢ, ὁμοῦ Μυσοῦς καὶ Μυγδόνας ὑπέταξε τῷ πατρὶ μου. Ὅτι δὲ Φρύγας ἐχειρώσατο τοῖς Μαριανδυνοῖς, καὶ Νύμφης ἱστορεῖ. Διὸ καὶ οὕτω γράφει. Εἰ δὲ γράφοιτο Μυγδόνας, ἦτοι τοὺς Βέβρυκας ἀπὸ Μυγδόνο βασιλέως αὐτῶν οὕτω κέκληκεν· ἢ ὁρτέον, ὅτι Μοίριδι κατηκολούθησεν. Οὗτος γὰρ Μυγδόνας ἔφησε καταπολεμῆσαι τὸν Ἡρακλέα.

V. 789. Ἔστ' ἐπὶ Ῥηβαίου. (Τῆς μὲν Παφλαγονίας μέχρι τοῦ Βιλλαίου ποταμοῦ κατεστρέψατο πᾶσαν) οὗτος δὲ διὰ τῆς ἐπικειμένης Φρυγίας ῥέων, ἐξίησι παρ' αὐτὴν τὴν Τιτάνων πόλιν· ἐκ δὲ τούτου, πρὸς δυσμὰς, ἕως τοῦ Ῥήβα καὶ τοῦ ἐπικειμένου σκοπέλου κατὰ τὴν ἐκβολὴν τούτου.

Ὅτι δὲ τοὺς Παφλαγόνας ὑπέταξεν Ἡρακλῆς τοῖς περὶ Λύκον, ἱστορεῖ Δεινίας ἐν πρώτῳ Ἀργολικῶν, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανὸς ἐν δεκάτῳ Βιθυνιακῶν.

V. 791. Βιλλαῖος προπερισπωμένως. Οὕτω φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς καθόλου. Ἔστι δὲ ποταμὸς Παφλαγονίας· οἱ δὲ, Φρυγίας.

V. 794. sq. Ὁφρ' ἐβάλλοντο. Φησὶν, ὅτι οἱ Βέβρυκες πόλιν ἀπετάμοντο τῆς Μαριανδυνῶν χώρας, καὶ μέχρι τοῦ Ῥπίου ποταμοῦ προσηγάγοντο τοὺς ὄρους. Ὀικιστὰι δὲ παρὰ τῷ ποταμῷ ἐν τῇ Θυνίᾳ καὶ πόλις Ῥπαί λεγομένη. Ὁ δὲ Ῥπιος ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ καταφέρεσθαι ἀπὸ τῶν Ῥπίων ὄρων.

Εἰαμενὰς z) δὲ λέγει τοὺς καθύγρους τόπους.

V. 797. (Ἐπελάσσαι ἄρηα. Ἐπαγαγεῖν. Οὐ χωρὶς θεῶν (φησὶ) προνοίας, ὧς Πολύδευκες, ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ἀπέκτεινας τὸν Ἀμυκον.)

V. 799. Ἀρκιός a) ἔστιν ὁ ἱκανὸς (καὶ ὁ ἕτοιμος).

V. 800. Τίειν, τὸ ἀποδιδόναι.

V. 801. Ὀφέλλειν, τὸ εὐεργετεῖν.

V. 804. Ἀντιᾶν, τὸ περιτυχεῖν ἐνταῦθα.

V. 806. Νόσφι δὲ Τυνδαρίδαις. Χωρὶς δὲ τούτων

τοῖς Τυνδαρίδαις, τοῦτ' ἔστι, τοῖς Διοσκούροις, ἱερὸν ἰδρύσομεν ἐπὶ τῆς Ἀχερουσίας ἄκρας.

(V. 810. Πίονας εὐαρότοιο. Ἀντὶ τοῦ, τέμενος πρὸ τῆς πόλεως ἀπομερίσω αὐτοῖς.)

V. 811. Ὡς τότε μέν. Οὕτως τότε δι' ὅλης ἡμέρας περὶ τὴν εὐωχίαν ἐτέρποντο καὶ ἔπαιζον.

V. 812. Ἐγκονέοντες. Ἐνεργοῦντες. Ὅθεν καὶ γόνυ, οἷον κόνυ τί ὄν· παρὰ τὸ ἐνεργεῖν δι' αὐτοῦ.

V. 815. Ἐνθα δ' Ἀβαντιάδην. Περὶ τοῦ ἐν Μαριανδυνοῖς γενομένου θανάτου τοῦ Ἰδμονος καὶ Ἡρόδωρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας, (ὡς Προμηθίδας εἶπε,) καὶ Νύμφις ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας, (ὡς Ἰδμων ὑπὸ σὺς ἐπλήγη.)

V. 817. Ἐπεὶ χρεώ. Ἡ χρεία, ἡ εἰμαρμένη.

[V. 818. Δονακώδης, ὑλώδης P.]

V. 819. Ψυχόμενος. Τῷ ψυχρῷ βρεχόμενος.

V. 821. Ἐλειονόμοι. Αἱ ἐν τοῖς ἔλεσι διατρίβουσαι.

V. 822. Τίφος. Ὁ ἐλώδης τόπος.

V. 823. Ἀνὰ θρωσμούς. Ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὰς ἀναβολὰς καὶ ἀναβάσεις καὶ καθόδους.

V. 824. Ἀφράστοιο. Ἀφραστος, ἀπροσδόκητος.

V. 828. Ὁρέξατο τὸ ἔτεινε^{b)} σημαίνει.

V. 829. Αἰγανέην. Ἡ παρὰ τὸ ἄγαν ἔεσθαι· ἢ διὰ τὴν ἀγνύλην τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γεγεννημένην· ἢ διὰ τὰς αἶγας, παρὰ τὸ ἐπ' αὐτὰς νεῖσθαι.

[V. 830. Ἐν δὲ τῷ καπρίου νοεῖται ἢ κατὰ.]

V. 831. Θοῶ. Θοὸν τὸ ὄξύ.

V. 833. Ψυχοῦρα γέοντα. Ἀποψυχοῦντα.

V. 836. Κηδείαν δὲ λέγει τὸ ἐπὶ τῶν νεκρῶν πένθος.

V. 838. Μεγαλωστί. Μεγαλοπρεπῶς.

V. 843. Νηΐου ἐκ κοτίνοιο. Κότινος οὐ μόνον ὁ ἀγριελαιος^{c)}, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄκαρπος ἐλαία.

Φάλαγξ δὲ, τὸ ἐπίμηκες καὶ στρογγύλον ξύλον. Πολλὰς δὲ τοιαύτας εἶχον φάλαγγας οἱ ἀριστεῖς πρὸς τὰς νεολκίας^{d)}, ἀφ' ὧν ἐπὶ τῷ τοῦ Ἰδμονος τάφῳ κατὰ παραίνεσιν τοῦ Ὀρφέως μίαν λαβόντες προσέπηξαν· ἥτις βλαστήσασα, ἔτι καὶ νῦν δείκνυται. Περὶ ταύτην δὲ τὴν Ἡράκλειαν ἔκτισαν [οἱ Μεγαρεῖς].

V. 845. Χρεῖω ἀπηλεγέως. Εἰ δέ με (φησί) καὶ τοῦτο δεῖ ἀπλῶς καὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐξεπεῖν, οὗτός ἐστιν ὁ Ἰδμων, ὃν ἐχρησμάδῃσεν ὁ θεὸς ἐξιλάσκεσθαι Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖς [ὡς πολιοῦχον], ὅτε τὴν Ἡράκλειαν ἔμελλον κτίζειν. Τοῦτο δὲ ἔφη ὁ Ἀπολλώνιος, ὡς μὴ εἰδότων τῶν Ἡρακλεωτῶν, τίς εἴη ὁ τεθαμμένος παρ' αὐτοῖς, καὶ χρησμάδῃσθαι εἶναι πολιοῦχος ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Λέγει δὲ καὶ Προμαθίδας, ὅτι διὰ τὸ ἀγνοεῖν, ὅστις εἴη [ὁ δηλωθεὶς πολιοῦχος ὑπὸ Ἀπόλλωνος διὰ χρησμοῦ, διὰ τοῦτο ἀντ' ἐκεῖνου Ἀγαπήστορά τινα] ἐπιχώριον ἤρωα καλοῦσιν^{e)} οἱ Ἡρακλεῶ-

b) ἔτηψε P. c) ἡ ἀγριελαιία P. d) τὴν νεουλκίαν P. e) ἐτίμων P.

ται. "Οτι δὲ Βοιωτοὶ καὶ Μεγαρεῖς ἔκτισαν τὴν ἐν Πόντῳ Ἡράκλειαν, καὶ Ἐφορος ἐν πέμπτῳ καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσιν.

V. 847. Ἐπιρρόγηδην. "Οτι διαρρόγηδην καὶ φανερώς ἐπικαλεῖν αὐτὸν πολιοῦχον ὁ θεὸς προσέταξεν.

V. 848. Ἀμφὶ δὲ τήνδ'ε. Περὶ δὲ τὸν ἀγριέλαιον τὸν ἐπιπεφυκότα τῷ Ἰδμονὸς τάφῳ ἐθέσπισεν ὁ θεὸς τοῖς Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖς τὴν πόλιν κτίσαι. Λέγει δὲ τὴν Ἡράκλειαν. Ἐν γὰρ τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἡρακλεωτῶν ὑπάρχει ὁ τάφος (ὡς φησὶν Ἡρόδωρος), ἐφ' οὗ ἐστὶν ὁ ἀγριέλαιος.

(V. 849. Οἱ δ' ἀντὶ θεουδέος. "Οτι τὸν τάφον τοῦ Ἀγαμήστορος λέγουσιν τινος ἥρωος ἐπιχωρίου.)

V. 854. Ἀγνιάδην Τίφυν. "Οτι ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ τέθνηκεν καὶ ὁ Τίφυς, εἶπε Νύμφης. Ἡρόδωρος δὲ φησὶν, ὅτι οὐκ ἀπιώντων εἰς Κόλχους τέθνηκεν ὁ Τίφυς, ἀλλ' ὑποστρεφόντων.

V. 857. Εἰσότ' f) Ἀβαντιάδαο. Ἐν ὅσῳ ἔθαψαν τὸν Ἰδμονα, ἐν τοσούτῳ καὶ ὁ Τίφυς νοσήσας ἐτελεύτησεν.

V. 858. Κῆδος. Ἡλύπη.

V. 859. Παρασχεδὸν αὐτῶν. Ἐγγύς. Ἡ ἐν τῷ μεταξύ.

V. 862. Κατήμυσαν. Ἐστύγνασαν, ταῖς λύπαις κατεκλίνθησαν ὅτι ἀπηλπικέισαν τὴν σωτηρίαν παντάπασι.

V. 866. Ἰμβρασίοισι. Ἰμβρασος, ποταμὸς Σάμου, πρότερον Παρθένιος λεγόμενος. Καλλιμάχος.

Ἀντὶ γὰρ ἐκλήθης Ἰμβρασε Παρθενίου.

Ἀστυπάλαια. "Οτι Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας τῆς Φοίνικος ὁ Σάμιος Ἀγκαῖος ἦν παῖς, ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναῦν μετὰ τὴν Τίφυνος τελευτήν, καὶ Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος ὁμοίως τῷ Ἀπολλωνίῳ γενεαλογεῖ. g)

V. 867. Περιπρὸ γὰρ εὔ. Ἀντὶ τοῦ διαφερόντως.

V. 872. Παρθενία δὲ ἡ Σάμος. Ἐκέκρητο γὰρ πολλοῖς ὀνόμασι. Καὶ γὰρ Μελάνθεμος καὶ Παρθενία καὶ Ἀνθεμούσα ἐκαλεῖτο.

V. 875. "Οτινα. Ἀντὶ τοῦ ὄντινα. Ὡς γὰρ ὅτου καὶ ὅτῳ λέγομεν, οὕτω καὶ ὅτινα ποιητικῶς.

Τὸ δὲ ἰάψει, ἀντὶ τοῦ βλάψει καὶ διαφθερεῖ τὸν πλοῦν.

V. 878. Ὁρέξατο. Ὁρέξιν ἔλαβε, καὶ οἶον πρόθυμος ἐγένετο.

V. 888. Τὸ κατηφῆσαι ἀντὶ τοῦ δυσανασχετῆσαι.

V. 889. Τῷ καὶ ὁμοῦ. Διὸ καὶ σὺν τοῖς ἀπολλυμένοις καὶ αὐτὸς προσορῶμαι τὴν ἀπώλειαν.

V. 895. Ἐτραπέθ' ὁρμη. Μετέπεσε καὶ μετετράπη εἰς εὐελπισίαν h) ὁ Ἀγκαῖος.

Ἡρόδωρος Ἐργίνον φησὶ κυβερνῆσαι τὴν Ἀργὴν μετὰ τὸν θάνατον Τίφυνος.

V. 901. Καρπαλίμως. Ταχέως διὰ τοῦ Ἀχέροντος ἐξή-

f) Εἰσόκε P. g) λέγει P. h) εὐελπιστίαν corrigit Schaefer.

λασαν ποταμοῦ. Ἐτυχον γὰρ μέχρι ἑ σταδίων ἀναπλεύσαντες, διὰ τοῦ Ἀχέροντος καθορμίσάμενοι, ὥς φησι καὶ Ἡρόδοτος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις.¹⁾

V. 904. Ὡκα δὲ Καλλιχόροιο. Ποταμὸς Παφλαγονίας, (ἱερὸς Διονύσου,) περὶ Ἡράκλειαν· οὗ μέμνηται καὶ Καλλίμαχος. Ἐξεῖσι δὲ διὰ στομάτων δισσῶν. Οὕτω δὲ κέκληται ἀπὸ τοῦ τὸν Διονύσου ἀντόθι στῆσαι χορὸν, ὅτε ἀπὸ Ἰνδῶν ὑπέστρεψεν. (Τοῦτον δὲ πάλιν Ὀξύνοτα ἐκάλουν.)

Ὅτι δὲ κατεπολέμησεν Ἰνδοὺς ὁ Διονύσος, Διονυσίος φησι καὶ Ἀριστόδημος ἐν πρώτῳ Θηβαϊκῶν ἐπιγραμμάτων, καὶ Κλείταρχος ἐν ταῖς περὶ Ἀλεξάνδρου ἱστορίαις, προσιστορῶν, ὅτι καὶ Νύσα ὄρος ἐστὶν ἐν Ἰνδικῇ, καὶ κισσῶ προσόμοιον φυτὸν φυτεύεται ἐκεῖ, ὃ προσαγορεύεται σκινδαψός. Ὡσαύτως δὲ καὶ Χαμαιλέων ἱστόρησεν ἐν πέμπτῳ^{k)} περὶ Ἰλιάδος.

V. 908. Ἀμειδίητους. Ἦτοι φοβεράς διὰ τὰ μυστήρια τοῦ θεοῦ· ἢ ὅτι φοβεραὶ εἰσιν αἱ νύκτες. Εὐριπίδης·

Νύκτωρ τὰ πολλὰ σεμνότητ' ἔχει σκότος.

V. 911. Σθενέλου τάφον. Ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ Σθενέλου τάφος ἐστὶ τοῦ Ἀκτορος· ὃς συστρατεύσας Ἡρακλεῖ ἐπ' Ἀμαζόνας, τρωθεὶς ἀνεχώρησεν, καὶ ἀπέθανε καθ' ὁδὸν περὶ τὴν Παφλαγονίαν. Τὴν δὲ περὶ [τοῦ] Σθενέλου [τάφον] ἱστορίαν ἔλαβε παρὰ Προμαθίδας, τὰ δὲ περὶ τοῦ εἰδώλου αὐτὸς ἐπλασεν.

V. 915. Ἀνεμέτρεον, ἀντὶ τοῦ παρέπλεον.

V. 918. Στεφάνην, τὴν ἄκραν.

V. 926. Ἦγνισαν, ἀντὶ τοῦ ἐκάρπωσαν καὶ ἔκανσαν.

V. 929. Ἐκ τοῦδε Λύρη. Οὗτος μὲν φησιν ἐπὶ τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος βωμῷ τὴν λύραν ἀνατεθεῖσθαι ὑπὸ Ὀρφέως· (διὸ καὶ τὴν χώραν προσηγορεύσθαι) ὁ δὲ Προμαθίδας, ἐπὶ στήλης τινός.

V. 933. Ἐντενές. Συντόνως.

V. 934. Ταρσὸν δὲ τὸ σῶμα φησίν. Δηλοῖ δὲ τὰς πτέρυγας.

[V. 935. Ῥιπὴν δὲ φησι τὴν ὁρμήν.]

V. 936. Καὶ δὴ Παρθενίοιο ῥοάς. Ποταμὸς Παφλαγονίας. Ἐκβάλλει δὲ τὰ ρεύματα περὶ πόλιν Σήσαμον. Τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν πᾶσι παρέρχεται. Παρθένιον δὲ φησιν αὐτὸν ὠνομάσθαι Καλλισθένης διὰ τὸ (τὴν) Ἀρτεμιν ἐν αὐτῷ λούεσθαι. Ἐνιοὶ δὲ διὰ τὸ) στάσιμον τοῦ ρεύματος καὶ ἤρεμον (φασὶν οὕτω προσαγορεύεσθαι).

V. 941. Σήσαμον. Πόλιν Παφλαγονίας. (Ὁμηρος¹⁾·

— — — καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο.)

Τὸ δὲ Σήσαμον μετωνομάσθη Ἀμαστρίς^{m)} ἀπὸ Δαρείου ἀδελφοῦ θυγατρὸς. Ἐκλήθη δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ σήσαμον λαβεῖν παρὰ Καρῶν (ἀντὶ τῆς χώρας) [τὸν] βουλόμενον κτίσαι τὴν πόλιν.

i) Ἀργοναυτικοῖς legendum putat Schaefer. k) τῷ P. l) II. II,

853. m) Sic P. Vulgo Ἀμάστρις. cf. Steph. Byz. s. v.

Ἐρυθρίνοι δέ, οὕτω λεγόμενοι λόφοι περὶ Παφλαγονίαν. Οὕτω δὲ λέγονται διὰ τὴν ἐρυθρότητα τοῦ χρώματος. Εἰσὶ γὰρ τοιοῦτοι. Καὶ Ὅμηρος αὐτῶν μέμνηται.

— — — — καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθρίνους^{η)}).

V. 942. Τλήεντα δὲ εἶπεν, διὰ τὸν πύξον ἐκεῖ πολὺν γίνεσθαι.

Κρωβιάλος πόλις περὶ Παφλαγονίαν, ἥς μέμνηται Στράβων ἐν Γεωγραφουμένοις. Παρ' Ὁμήρῳ δὲ μεταγράφει ἀντὶ τοῦ, Κρώμναν τ' Αἰγιαλόν τε, Κρώμναν Κρωβιάλόν τε.

V. 945. Αἰγιαλόν. Ἔστι γὰρ αἰγιαλὸς σταδίων μυρίων κάμψαντι τὴν Κάραμβιν μέχοι Σινώπης.

V. 946. Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης. Ἀσσυρίαν εἶπε τὴν Συρίαν τὴν^{ο)} Καππαδοκίαν. Ἐκαλεῖτο δὲ πάλαι Συρία, διὰ τὸ τὸν Ἄλυν ποταμὸν μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγόνων ῥέοντα, (φησὶν) εἰς τὸν Εὐξείνιον ἐκδιδόναι πόντον. Τινὲς δὲ τῶν ἀρχαίων Λευκοσυρίαν αὐτὴν ἐκάλουν.

Ἐνθα Σινώπην. Πόλις τοῦ Πόντου ἢ Σινώπη, ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς Σινώπης· ἦν ἀρπάζας ὁ Ἀπόλλων, κατὰ Φιλοστέφανον, ἀπὸ Βοιωτίας ἐκόμισεν εἰς τὸν Πόντον, καὶ μιγείς αὐτῇ, ἔδχε Σύρον, ἀφ' οὗ οἱ Σύροι. Τὴν δὲ τῶν Ἀσσυρίων χώραν Λευκόσυρόν φησι καλεῖσθαι Ἄνδρων^{π)} ἐν τῷ περὶ Πόντον, κατὰ ἀντίφρασιν τῶν ἐν τῇ Φοινίκῃ Σύρων. Ὁ δὲ Τῆϊος Ἄνδρων^{π)} φησὶ μίαν τῶν Ἀμαζόνων φυγεῖν εἰς Πόντον γήμασθαι τῷ τῶν τόπων ἐκείνων βασιλεῖ, Πίνουσάν τε (πλεῖστον) οἶνον, ὀνομασθῆναι Σανάπην, ἐπειδὴ μεταφραζόμενον τοῦτο σημαίνει τὴν πολλὰ πίνουσαν. (Ὅτι δὲ τινες τοὺς Ἀσσυρίους Λευκοσύρους λέγουσι, φησὶ καὶ Ἀρτεμίδωρος.) Ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Ἄρεος καὶ Αἰγίνης γενεαλογεῖται ἡ Σινώπη· κατὰ δὲ τινας, Ἄρεος καὶ Παρνάσσης· κατ' Εὐμήλον καὶ Ἀριστοτέλην, Ἀσώπου. Καὶ οὗτος μὲν φησιν, ὅτι Ἄλυν τε τὸν ποταμὸν ἐπλάνησε καὶ Ἀπόλλωνα, καὶ Δία, (αἰτησάμενη παρ' αὐτῶν πρότερον, ἵν' ἐπιτύχη οὗ ἂν ἐθέλοι· ἔπειτα εἰποῦσα παρθενίας ὀρέγεσθαι, ταύτης ἐπέτυχεν, ὥς ἂν ὄρκῳ δεδεμένων αὐτῶν.) Φιλοστέφανος δὲ φησι τοῦναντίον, Ἀπόλλωνι αὐτὴν μιγεῖσαν, ἀποκνηῆσαι τὸν προσαγορευθέντα Σύρον· ἐπεὶ δὲ οἱ μέθυσοι Σανάπαι λέγονται παρὰ Θορᾶξιν (ἥ διαλέκτῳ χρῶνται καὶ Ἀμαζόνες) κληθῆναι τὴν πόλιν· ἔπειτα κατὰ φθορὰν Σινώπη. Ἡ δὲ μέθυσος Ἀμαζὼν ἐκ τῆς πόλεως^{q)} παρεγένετο πρὸς Ἀντίδαν, ὥς φησιν Ἐκαταῖος.

V. 955. Τρικκαίοιο. Ἡνίκα ὁ Ἡρακλῆς ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἀμαζόνας, σύμμαχοι ὄντες οἱ περὶ τὸν Αὐτόλυκον ἐπλανήθησαν, καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Σινώπην ὤκησαν. Ἄλλοι δὲ φασιν, ἐκονσίως καταλειφθῆναι αὐτοὺς, ἵνα τοὺς περὶ Σινώπην καταπολημήσωσι τόπους.

η) II. II, 855. ο) καὶ P. π) Ἄντρων P. q) Post hoc vocabulum in P. lacuna fere dimidii versus.

(V. 956. *Δηϊλέων* τε. Οὔτοι καταλειφθέντες ὑπὸ Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν τῆς Ἀμαζόνος ζῶσθῃρα κερωρηκός, φήμης δοθείσης, ὡς ἀπόλωλεν Ἡρακλῆς, τῶν Σινωπαίων λεγόντων, παραπλεόντων τῶν Ἀργοναυτῶν, παρεκάλεσαν ἀναλαβεῖν αὐτοὺς τῇ νηϊ. Τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ἐπλανήθησαν ἀπὸ Ἡρακλέους, καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Σινώπην ὤκησαν.)

V. 961. Ἀργέσταο. Τοῦ Ζεφύρου οὕτω λεγομένου. Ἀρχεται δὲ πνεῖν ἀπὸ θερινῆς δύσεως.

Παρεπιπνεῖν τὸ ἐπ' ὀλίγον πνεῖν σημαίνει.

Τὸ δὲ ἄσσον σημαίνει τὸ τῆς νεῶς ἐγγὺς ἤδη πνεῖν.

V. 963. Ἄλυσ καὶ Ἴρις ποταμοὶ τῆς Λευκοσυρίας.

(Τῆς δὲ περὶ Θεμισκύραν ἄκρας καὶ ἐπάνω μέμνηται, εἰπὼν περὶ τοῦ Θερμώδοντος^τ).

Θεμισκύριον ἐπ' ἄκρην

μύρεται.)

Κατὰ δὲ τὴν Θεμισκύριον ἄκραν καὶ ἡ καλουμένη Ἡράκλειος ἄκρα ἐστίν, ἧς ἄλλοι τε καὶ Ἀρτεμίδωρος μέμνηται. (ἐφ' ἧς τὸ τοῦ Ἡρακλέους ἱερὸν ἴδρται.)

V. 964. Ἦδὲ καὶ Ἀσσυρίης. Πρόχυσιν ἔφη τῆς Ἀσσυρίας, τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λευκοσυρίας, τὴν ἐγκειμένην χώραν αὐτῆς εἰς θάλασσαν· ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω.

Λεῖπον Ἄλυν ποταμὸν, λεῖπον δ' ἄλιμνρέα χώραν,

(Ἀσσυρίης ἀνέχουσιν ἀπὸ χθονός.)

Τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς ποταμοχώστον τῆς γῆς οὔσης, διὰ τὸ μεγάλους εἰς αὐτὴν καταφέρεσθαι ποταμούς· Ἄλυν καὶ Ἴριν. Καὶ οὕτως ἔχει ταῖς ἀληθείαις, καὶ πρὸς ταῖς ἄρκτοις ἡ χώρα ἐγκείται. Διὸ ποταμόχωστον λέγει εἶναι Ἀπολλωνίδης. Τοὺς γὰρ προειρημένους ποταμούς (ἀμφοτέρους), μάλιστα τὸν Ἴριν, κατὰ διάφορα μέρη τῆς χώρας ῥέοντα, ἄλλοτε κατ' ἄλλους τόπους ἐκδιδόναι, καὶ ταύτη μακροῖς αὐτὴν προσχώμασιν εἰς μέσον ἐπεκτείνειν τὸ πέλαγος. (Διὸ δὴ σύμπτειν εἶναι ποταμόχωστον τὴν γῆν.) Βίαιον γὰρ καὶ πολὺν αὐτὸν, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας διὰ χειμερίου καὶ μακρᾶς φερόμενον παρασύρειν τὴν γῆν. Τοῦ δὲ κύματος παλίσυτον ἐλαύνοντος ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἰλὺν, συμβαίνει τὴν χώραν ἐπιπολὺ παραύξεσθαι^ε), καὶ τὴν θάλασσαν γίνεσθαι τεναγώδη.

V. 965. Γνάμψαν Ἀμαζονίδων. Εἰκότως εἶπεν, ἐπειδὴ^τ) ἀπὸ Σινώπης μέχρι Τραπεζοῦντος τῆς Κολχικῆς ἀπὸ τριῶν σταδίων λιμὴν ἄλλος οὐχ ὑπόκειται πλην τούτου, κατὰ τὸν Ἡράκλειον τόπον^υ). Τῆς δὲ Θεμισκύρας ἄκρας καὶ ἄνω μέμνηται.

Ἐφορος δὲ ἐν ἐννάτῳ φησὶ, τὰς Ἀμαζόνας ὑβρίζουσας ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐπὶ τινα πόλεμον, τοὺς μὲν καταλειφθέντας ἀναιρεῖν, τοὺς δὲ ἀπὸ τῆς ξένης προσιόντας μὴ δέχε-

r) Π, 371. s) προσχοῦσθαι P. t) τοῖς πλεονεσιν inserit Etymol. M. p. 566, 30. u) πλην τοῦ κατὰ τὸ Ἡράκλειον, εἴτε καὶ Θεμισκύριον

ἄκρον P. πλην τοῦ κατὰ τὸν Ἡράκλειον. Etymol. M., ad quem locum Sylburg. Nostri τόπον in κόλπον mutandum judicat.

σθαι. Διονύσιος δὲ ἐν δευτέρῳ κατὰ Λιβύην αὐτὰς ὥκηκέναι φησί· ῥώμῃ δὲ διενεγκούσας καὶ τρεψαμένας τοὺς ὁμόρους, ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην, καὶ πολλὰς αὐτόθι πόλεις κτίσαι· ὑποτάξαι τε αὐταῖς τὸ Ἀτλαντικὸν ἔθνος, ὃ ἦν δυνατώτατον τῶν τῆς Λιβύης. Ζηνόθεμις δὲ αὐτὰς φησιν ὥκηκέναι ἐν Αἰθιοπία, καὶ διερχομένας ἐπὶ τὸ ἀντιπέραν, συγγίνεσθαι τοῖς αὐτόθι ἀνδράσιν· καὶ εἰ μὲν θῆλυ ἀποκνήσειαν, προσεθίξειν τῇ [αὐτῇ] ἀγωγῇ· εἰ δὲ ἄρρεν, τοῖς ἀνδράσι διδόναι.

Διμενίοχον^{v)} ἄκρην. Ἐὰν μὲν τὴν συνεχομένην, προπαροξυντόνως· ἔὰν δὲ τὴν συνέχουσαν τὸν λιμένα, παροξυντόνως.

V. 970. Τῆς οὔ γ' ἐν κόλπῳ. Τῆς προειρημένης ἄκρας ἐν τῷ κόλπῳ ὥρμησαν^{w)}).

V. 972. Τῷ δ' οὔ τις ποταμῶν. Ὅτι ὁ Θερμῶδων ἐν τῇ Λευκοσυρία ἐστίν, ἣν πρότερον Ἀμαζόνες ὥκουν, οὐκ ἀγνοεῖται. Φησί δὲ αὐτὸν Ἀπολλώνιος ἑκατὸν τεσσάρων δεούσας καταχεῖν ἀπορρύσεις εἰς ἄλλα καὶ ἄλλα μέρη, ρεύσας ἀπὸ μιᾶς πηγῆς. Ἄλλοι δὲ φασί, πόρους ἐτέρους δέχεσθαι εἰς αὐτόν. Ὁ αὐτὸς δὲ οὗτος Ἀράξης ἐκαλεῖτο τοπρότερον, ὁμωνύμως τῷ ἐκ τῆς Ἀρμενίας ρέοντι.

V. 973. Παρὲξ ἔθεν. Περισσὴ ἐστὶν ἡ παρά. Ἔστι γὰρ, ἐξ αὐτοῦ χωρὶς βάλλων τοσαῦτα ρεύματα ἀπὸ μιᾶς πηγῆς ἄλλος οὐκ ἔστι ποταμός.

V. 975. Πεμπάζειν τὸ ψηφίζειν καὶ μετρεῖν σημαίνει.

V. 978. Ἐνθεν δ' αἰπυτέραν^{x)}. Ἐκ τῆς ἀνωτάτω (φησί) πηγῆς καταντικρὺ φερόμενον τὸν Θερμῶδοντα ὑψηλὴ ὑποδέχεται γῆ. Ὅθεν πολλὰς ἔχει ἀπορρύσεις καὶ ἐπιστροφάς, διὰ τὸ ὕδωρ ἐκτρέπεσθαι.

V. 980. Αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη. Ἀεὶ δὲ ταπεινῆς οὔσης τῆς χώρας, τοὺς μὲν τῶν πόρων εἰς μακρὰν ἔχει πεμπομένους, τοὺς δὲ ἐγγύς.

V. 981. Χθαμαλῆς, ἀντὶ τοῦ ταπεινῆς.

V. 983. Ὁ δ' ἀμφαδόν^{y)} [ἀντὶ τοῦ φανερώς]. Ὁ δ' ὑπὸ τὴν κυρτὴν ἄκραν συμμειγμένος τοῖς ἄλλοις, εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον ρεῖ.

V. 984. Κυρτήν δὲ τὴν ἄκραν φησὶν εἶναι, διὰ τὸ ἐπικαμπῇ εἶναι.

V. 987. Ἐπητέες. Λόγια. Παρὰ τὸ ἔπος. Ἡ, οὐ συγνώμονες καὶ προμηθεῖς, ἀλλὰ θρασεῖαι καὶ ἀπερίσκεπτοι.

V. 988. Δοιάντιον. Πεδίον Θερμῶδοντος, ἀπὸ Δοιάντος οὕτω κληθέν.

V. 990. Γενεὴν ἔσαν Ἀρεος. Ἀρμονία, νύμφη ναῖς· ἧς καὶ Ἀρεως Ἀμαζόντας εἶναι φησὶ Φερεκύδης, ᾧ ἔπεται Ἀπολλωνίος.

v) λιμενίοχον P. w) Leg. ὥρμισαν. x) αἰπυτέραν P. y) ἐμφαδόν P.

V. 992. ("Αλσεος Ἀκμονίοιο.) Οὐδέποτε ἄλσεος Ἀκμόνιον^z) ἐδήλωσεν Εἰρηναῖος. Ἔστι δὲ περὶ τὸν Θερμάδοντα. Μέννηται αὐτοῦ Φερεκύδης (ἐν β).

(V. 995. Ἐνθα Θεμισκύριαι. Αἱ ἐκ τῆς Θεμισκύρας (φησὶν) Ἀμαζόνες ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἔνθα κατέπλευσαν, ὠπλίζοντο, ἔφθασαν δὲ ἀνενεχθέντες οἱ ἥρωες.)

V. 999. Λυκάστιαι. [Λυκάστιον] χωρίον τῆς Λευκοσυρίας, ἀφ' οὗ Λυκαστίας εἶπε τὰς Ἀμαζόνας. Χαθησίας δὲ αὐτὰς εἶπεν Ἑκαταῖος, ἀπὸ τοῦ χαθῆσαι^a). Χωρὶς οὖν τὰς ἐκ Θεμισκύρας φησὶ, καὶ χωρὶς τὰς (ἐκ) Λυκαστίας ὀπλίζεσθαι κατὰ τῶν ἡρώων, διὰ τὸ κεχωρισμένως οἰκεῖν. Ἐφθασαν δ' ὅμως προανεχθέντες^b) οἱ ἥρωες.

V. 1005. Στυφελήν. Τραχεῖαν καὶ σκληράν. Οὕτως Κλειτόριοι λέγουσιν, ὡς φησὶ Ζηνόδοτος ἐν Γλώσσαις. Κυρηναῖοι δὲ, τὴν χέρσον. Τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ χαλεποῦ, ὡς τὸ, ἀπὸ στυφελοῦ Ἀφροδίτης.

V. 1006. Ὠνος δὲ ἐστὶ τὸ τῆς τροφῆς τίμημα.

(Οἱ δὲ Χάλυβες μεταλλεύοντες σίδηρον, πωλοῦσι, καὶ οὕτω τὰ ἐπιτήδεια πορίζονται, τραχεῖαν ἔχοντες πρὸς καρπὸν τὴν γῆν. Προεῖρηται δὲ ἥδη περὶ αὐτῶν.)

V. 1008. Ὀτλεύουσιν. Ὑπομένουσι. Διὰ τὸ χαλκεύειν αὐτοὺς τὸν σίδηρον, περὶ τῷ καπνῷ ταλαιπωρεῖν φησὶ.

Κελαινὴν λιγνὺν τὴν αἰθάλην φησὶ.

V. 1010. Τιβαρηνίδα γαῖαν. Τιβαρηνοί, ἔθνος Σκυθίας. Οὗτοι δικαιοτάτοι λέγονται. Καὶ οὐδέποτε μάχην τινὶ συνέβαλον, εἰ μὴ πρότερον καταγγείλειαν καὶ ἡμέραν καὶ τόπον καὶ ὥραν τῆς μάχης. Ἐν δὲ τῇ τῶν Τιβαρηνῶν γῇ αἱ γυναῖκες, ὅταν τέκωσι, τημελοῦσι τοὺς ἄνδρας, ὥσπερ λεχούς. (ὡς ἱστορεῖ Νυμφόδωρος ἐν τισὶ νόμοις^c).)

V. 1015. Τερὸν δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος. Ὅρος οὕτω καλούμενον τὸ καθήκον εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον. Ἄλλως. Τοῦτο καθήκόν ἐστιν εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον. Μέννηται αὐτοῦ καὶ Κτησίας ἐν τῷ αὐτῷ Περιόδων, καὶ Σουῖδας ἐν β, περὶ τοὺς λεγομένους Μάκρωνας. ἀκριβέστερον δὲ ὁ Ἀγάθων ἐν τῷ τοῦ Πόντου Περίπλῳ. ὃς καὶ ῥ' ἀπέχειν σταδίους αὐτὸ φησὶ τῆς Τραπεζοῦντος. Ὁ δὲ Εἰρηναῖος Μνησίμαχόν φησὶ περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖν ἐν αὐτῷ περὶ Σκυθῶν, ἀγνοῶν. Ὁ γὰρ Μνησίμαχος [ὡς] ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέμνηται κειμένης τῆς Σκυθικῆς. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος καὶ οἱ προεῖρημένοι περὶ τῆς Ἀσίας διαλέγονται. Ἔστι καὶ ἄλλο Τερὸν ὄρος Θράκης.

V. 1026. Ἐννῇ φιλότῃ. Οὐχ ὡς αὐτῶν συνερχομένων ταῖς ἀλλήλων γυναῖξιν τοῦτο λέγει, ἀλλὰ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ φανερῶς.

V. 1030. Αἰμῶ μιν κεῖν ἡμαρ. Ἰστορεῖ Ἐφορος καὶ

z) Ἀλκμώνιον P. a) Χαθησίον c) ἐν τοῖς Νόμοις corrigitt Rutgers.
P. b) Sic emendavi. Vulgo προσ- Var. lect. IV, 20.
ανεχθέντες. P. προανεχθέντες.

Νυμφόδωρος περὶ τούτων, ὅτι τὸν βασιλέα αὐτῶν ἄδικόν τι κρίναντα ἐγκλείουσι καὶ λιμαρχοῦσι.

V. 1032. Τὴν Ἀρητιάδα νῆσον φασὶν ὑπὸ Ὀτρῆρας τῆς Ἀρεος κατοικισθῆναι. Περί δὲ τῶν ἐν αὐτῇ ὀρνέων μέμνηται Τιμάγητος^{d)}. Εἰσὶ δὲ σιδηρόπτεροι, αἱ λέγονται Στυμφαλίδες.

(V. 1053. Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆης. Τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας (φῆσιν) οὐκ ἠδύνατο ἀπώσασθαι, εἰ μὴ κρόταλον χαλκοῦν καὶ ψόφον ποιῶν ἐξεφόβησεν.)

V. 1054. Πλωῖδες δὲ ὄρνιθες καλοῦνται, διὰ τὸ ἐν τῇ λίμνῃ αὐτὰς νήχεσθαι τῆς Ἀρκαδίας, ἃς Ἡρακλῆς ἀπέδιωξεν.

Στύμφηλος δὲ, πόλις Ἀρκαδίας· καὶ Στυμφαλὶς δὲ, λίμνη. Καὶ Ὅμηρος·^{e)}

[Οἱ] Στύμφηλόν τ' εἶχον.

Στυμφαλίδες δὲ λέγονται περὶ αὐτὴν ὄρνιθες, ἃς πλωῖδας εἶπεν Ἀπολλώνιος. Οὕτω δὲ αὐτὰς ὀνομάζει καὶ Σέλευκος ἐν Συμμίτοις, καὶ Χάρων, αὐτοῦ τοῦ Ἀπολλωνίου γνώριμος, (ἐν τῷ Περί ἱστοριῶν τοῦ Ἀπολλωνίου.) Ἰδίως δὲ Μνασέας φησὶ Στυμφάλου^{f)} τινὸς ἥρωος καὶ Ὀρνιθὸς γυναικὸς γενέσθαι Στυμφαλίδας θυγατέρας· ἃς ἀνελεῖν τὸν Ἡρακλέα, ὅτι οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν, καὶ ἐξένισαν τοὺς Μολίονας. Φερεκύδης δὲ φησιν, οὐ γυναῖκας, ἀλλ' ὄρνιθας εἶναι, καὶ ἀναιρεθῆναι πρὸς Ἡρακλέους, πλαταγῆς δοθείσης αὐτῷ πρὸς τὸ κτυπεῖν καὶ ἐκφοβεῖν αὐτάς. Ὁμοίως καὶ Ἑλλάνικὸς φησιν. Τὴν δὲ Στυμφαλίδα λίμνην φασὶ διὰ βερέθρων ἐκδοθεῖσαν ξηρανθῆναι.

V. 1056. Πλαταγῆν. Ὁξύτόνως, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἔκτῳ τῆς καθόλου. Σημαίνει δὲ τὸν κρόταλον. [Βέλτιον δὲ ἴσως, τὴν μὲν πλαταγῆν, τὸν ἦχον, ὀξύνειν, τὴν δὲ πλατάγην, τὸ κρόταλον, παροξύνειν.] Φασὶ δὲ αὐτὴν ἡφαιστότευκτον οὔσαν, Ἡρακλεῖ παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς δοθῆναι. Ὁ δὲ Ἑλλάνικὸς φησιν αὐτὸν [τὸν Ἡρακλέα ἑαυτῷ] κατασκευάσαι.

V. 1058. Ἀτυζηλῷ. Ἐκκληητικῷ. Περίσπαστέον δὲ τῷ ἀτυζηλῷ. Ἔστι γὰρ ἀπὸ ὀξύτονου τοῦ ἀτυζηλὸς, ὥς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἔκτῳ τῆς καθόλου.

V. 1061. Ἀερσιλόφους τρυφαλείας. Ὡς οἱ λόφοι ἐπληρομένοι εἰσὶ καὶ μετέωροι.

V. 1062. Ἀμοιβαδίς. Ἀντὶ τοῦ ἀμοιβαίως.

[V. 1066. Ἐπήορα λέγεται τὰ ἐπληρομένα.]

V. 1069. Ἐπίρροθος βουλή, ἡ ὠφέλιμος.

V. 1074. Ὡς δ' ὅτε τις κεράμφ. Ταῖς κεράμεισι καταστεγάζει.

V. 1076. Ἄλλω δ' ἔμπεδον. Ἄλλος δὲ ἄλλω (φησὶ) κέραμος ἀνθίσταται ἀσφαλῶς καὶ συνήρμωσται. Ἐπαμοιβοὶ γὰρ, οὐχ οἱ ἀμείβοντες, ἀλλ' οἱ ἐπηλλαγμένοι τὴν σύνθεσιν.

(V. 1078. Οἷη δὲ κλαγγή. Ὅποια δὲ βοή γίνεται ἐν πολέμῳ, ὁπότεν ἀλαλάξαντες ξυνέρχονται.)

d) Sic P. Vulgo Τιμάγητος. e) II. II, 608. f) Στυμφίλου P.

V. 1086. Ἐνναέται. Κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἰ, ἔν' ἧ ἐν-
ναιέται. Κλεινίας δὲ φησι καὶ τὸν ναόν ποτε οὕτως εἰρησθαι ἐν-
ναιον, διὰ τὸ ἐνναίνειν ἐν αὐτῷ τοὺς θεοὺς.

[Τέγος δὲ ἡ ὀροφή, οὗ γενικὴ πληθυντικὴ τεγέων.]

V. 1087. Ἦνται ἀκήν. Κάθηνται ἐν οἴκῳ [σιωπῶντες,
μηδὲν] ἐπιστρεφόμενοι τοῦ χειμῶνος, ἢ τῆς χαλάξης, διὰ τὸ
ἐξηρημένους^{g)} αὐτοὺς εἶναι.

V. 1088. Μέλαθρον. Τὴν ὀροφήν. Κράτης δὲ τὴν
δοκὸν ἐδέξατο, ὥς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ^{h)}.

— Αἰθαλόεντος ἀνὰ μέγαροιο μέλαθρον.

V. 1089. Ὡς πυκινὰ περὰ. Χαλάξης πυκνότερα
ἐφίεσαν αὐτοῖς περὰ, φεύγοντες διὰ τῆς θαλάσσης. Πιθανῶς δὲ
ὁ Πείσανδρος τοὺς ὄρνιθας φησιν εἰς Σκυθίαν ἀποπτῆναι, ὅθεν
καὶ ἐληλύθεσαν.

V. 1091. Τίς γὰρ δὴ Φινῆος. Τοῦτο ἐρώτησις ὡς
ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὰς Μούσας. (Τί φρονῶν (φησὶν) ὁ Φι-
νεὺς ἐκέλευσεν αὐτοῖς προσορμισθῆναι τῇ τοῦ Ἄρεος νήσῳ; καὶ
τίνα ὠφέλειαν αὐτοῖς προσορώμενος, τοῦτο προσέταξεν;) Εἴτα,
ὥσπερ ἐμπνευσθεῖς, ἐπιφέρει.

Τίηες Φρίξοιο —

(Κατὰ δὲ τὴν Ἀρητιάδα νῆσον οἱ τοῦ Φρίξου υἱοὶ ἐναυάγησαν,
ἐνθα ἦν καὶ τὰ σιδηρόπτερα ὄρνεα.)

(V. 1094. Τίηες Φρίξοιο. Οἱ παῖδες Φρίξου ἔπλεον εἰς
Ὀρχομενὸν ἐκ Κόλχων, ἵνα τὰ πατρῷα κληρονομήσωσιν· ναυαγή-
σαντες δὲ ἐξεβράσθησαν πρὸς τὴν Ἀρητιάδα νῆσον. Ὅθεν ἀναλα-
βόντες αὐτοὺς οἱ Ἀργοναῦται ἔσχον καθηγεμόνας, καὶ πάλιν αὐ-
τοὺς ἀπήγαγον εἰς Ὀρχομενόν.)

V. 1099. Ζεὺς δ' ἀνέμου. Δεικνὺς τὴν ἐφ' ἑαυτὴν ἐπιτολήν
τοῦ ἀρκτούρου, (βορέαν ἐποίησε πνεῖν, ὅπως ῥαδίως ὄμβρος καὶ
ταραχὴ γένηται.) Τοῦτο δὲ ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν ἐπιτολήν τοῦ ἀρ-
κτούρου σφοδροὶ καταχέονται ὄμβροι, ὥς φησι Δημόκριτος ἐν τῷ
Περὶ ἀστρονομίας. Καὶ Ἄρατοςⁱ⁾.

Φράζεσθαι δ' αἰνοῦ μεμνημένος ἀρκτούροιο.

Ἔστι δὲ ὁ ἀρκτούρος ἀστὴρ ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ ἀρκτοφύλακος.
Εἴωθε δὲ καὶ ὁ βορέας ὄμβρους καταρρόήσσειν.

V. 1101. Ἡμάτιος. Ὁ ἡμερινός. Κατὰ τὴν ἡμέραν οὖν,
φησὶν, ὁ βορέας ἐτίναςσε τὰ φύλλα.

V. 1102. Ἀήσυρος δὲ, ὁ ἐλαφρῶς πνέων. Ἀπὸ τοῦ ἄω
τὸ πνέω.

V. 1107. Μυδαλέοι. Οἱ κάθυγροι.

V. 1110. Ρόθιον. Τὸ κύμα.

V. 1112. Ὁρέξαντο, ἀντὶ τοῦ ἐλάβοντο.

Οἷά τε πολλά. Οἷα πολλά ἦν πρότερον μὲν συνηρμοσμένα
τοῖς γόμοις, τότε δὲ διαφθοραίσης τῆς νεῶς διεσκορπίσθη τὰ ξύλα.

g) ἐξηρημένους legi jubet Schaefer. h) Hom. Od. XXII, 239. i) Arat.
Phaen. 745.

V. 1113. 'Ραισθεῖσα. Διαφθαρεῖσα.

Κεκέδαστο, ἀντὶ τοῦ διεσκόρπιστο.

V. 1114. Παρὲξ ὀλίγον. Παρ' ὀλίγον ἐκ τοῦ θανάτου.

V. 1121. Νύχθ' ὑπὸ λυγαίην. Τὴν σκοτεινὴν. Ἀπὸ τοῦ λύγου τοῦ φυτοῦ. Καὶ γὰρ ἐκεῖνο μέλαν. Καὶ τὸν ἐνιαυτὸν λυκάβαντα, οἰονεὶ λυγάβαντα, ἐπεὶ μετὰ λύγης βαίνει. Σοφοκλῆς Πολυξένη.

Ἀπ' αἰθέρος δὲ καπὸ λυγαίου νέφους^k).

V. 1123. Ἄργος δὲ παροίτατος. Εἰς τῶν Φοῖβου παίδων οὗτος. Τούτους δὲ Ἡρόδωρος φησὶν ἐκ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου θυγατρὸς. Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Μεγάλαις Ἠοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου. Καὶ οὗτος μὲν φησὶν αὐτοὺς τέσσαρας, Ἄργον, Φρόντιν, Μέλανα, Κυτίωρον¹⁾. Ἐπιμενίδης δὲ καὶ πέμπτον προστίθησι Πρέσβωνα.

V. 1124. Ἐπόσιον. Ἐπόσιος, ἔποπτος.

V. 1129. Ὅσσον θ' εἴλημα^m). Εὐτελὲς καὶ βραχύτατον περίβλημα.

Ἐμβεβαῶτες. Μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος κεῖται τοῦ ἐμβεβήκαμεν.

V. 1144. Κριοῦ ἐπεμβεβαῶς. Διονύσιος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις φησὶ Κριὸν γεγονέναι τροφέα Φοῖβου. ὃν αἰσθόμενον τῆς ἐπιβουλῆς Ἰνουῦς, ὑποθέσθαι τῷ Φοῖβῳ τὴν φυγὴν (ποιήσασθαι). Ὅθεν καὶ μεμυθεῦσθαι, ὡς ὑπὸ κριοῦ διασωθεῖη. Ἡρόδωρος δὲ φησὶν, ἐξ Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς γενέσθαι παῖδας, Σχοινέα, Ἐρύθριον, Λεύκωνα, (Ποῖον). νεωτάτους δὲ Φοῖβον καὶ Ἑλλήν. οὓς διὰ τὴν Ἰνουῦς ἐπιβουλὴν ἐκχωρήσαι. Τελευτῆσαι δὲ τὴν Ἑλλήν κατὰ Πактύνην φασὶν, ὡς καὶ Ἑλλάνικος μαρτυρεῖ. Ἰνουῦς δὲ καὶ Ἀθάμαντος Λέαρχος καὶ Μελικέρτης.

Τὸν ῥα χρύσειον. Λέγεται γὰρ τῇ τοῦ Ἑρμοῦ ἐπαφῇ τὸ δέρος τοῦ κριοῦ γενέσθαι χρυσοῦν.

V. 1146. Ἐῆς ὑποθημοσύνησι. Τὸν κριὸν (φησὶν) ἔθυσε ταῖς ἑαυτοῦ ὑποθήκαις, τοῦτ' ἔστι, κατὰ συμβουλὴν αὐτοῦ τοῦ κριοῦ. Αὐτὸς γὰρ ὁ κριὸς ἀνθρωπίνῃ χρησάμενος φωνῇ, τοῦτο ποιεῖν προσέταξε.

V. 1147. Φυξίῳ ἐκ πάντων. Φύξιος Ζεὺς παρὰ Θεσσαλοῖς, ἥτοι ἐπειδὴ τὸν ἐπὶ Λευκαλίωνος κατέφυγον κατακλυσμόν, ἢ διὰ τὸ καταφυγεῖν τὸν Φοῖβον εἰς αὐτόν.

V. 1149. Χαλκιόπην. Φερεκύδης (ἐν ἔκτῳ) Εὐηνίανⁿ) αὐτὴν φησὶ καλεῖσθαι. Ἐπώνυμον δὲ αὐτῇ Χαλκιόπη καὶ Ὀφιούσα.

V. 1157. Συνηβολίῃ. Συνηβολίῃ, τὸ σύμβολον, ἢ ἡ συμβουλή^o).

V. 1159. Κατὰ μοῖραν. Κατὰ τὸ πρέπον.

V. 1160. Γνωτοί. Οἱ συγγενεῖς. Κρηθεὺς γὰρ καὶ Ἀθά-

k) σκότους P. l) Κύτωρον P. m) ὅσον θ' εἴλημα P. n) Νηνίαν

o) συμβολή corrigat Schaefer.

μας, ἀδελφοί. Κρηθέως, Αἰσών. Αἰσωνος, Ἰάσων. Ἀθάμαντος δὲ, Φρίξος. Φρίξου, Ἄργος.

V. 1172. Στιάων. Στῖαι αἱ ψῆφοι παρὰ Σικωνίοις καλοῦνται. Ἡ ἐσχάρα οὖν καὶ ὁ βωμὸς ἐκ ψήφων κατεσκευάστο. Καλλίμαχος·

— — Πολύστιόν τε μέτωπον.

V. 1176. Ἐπηετανόν κομέουσαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς καὶ ἐκ πολλοῦ τρέφουσαι.

V. 1177. Ἐπαρτέα. Ἐτοίμην.

V. 1179. Ζεὺς αὐτός. Τὸν Δία φησὶν ἐπιδέρεσθαι ἕκαστα ὁ Ἰάσων, καὶ τὰ ἐξῆς· ἅμα μὲν παραμυθούμενος τὸν Ἄργον, (πρὸς αὐτὸν γὰρ ὁ λόγος) ἅμα δὲ καὶ λεληθότως βοήθειαν αἰτῶν παρ' αὐτοῦ, ὥς ἂν συνεργήσῃ αὐτοῖς ἀνακομίσει τὸ δέρας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

[V. 1186. Μετὰ Φθίην. Οἱ μὲν τὴν Φθίαν Ὀρχομενοῦ πόλιν φασὶν εἰρῆσθαι, Φθίην πόλιν Ὀρχομενοῦ, παρόσον οἱ Ὀρχομένιοι ἄποικοι εἰσι Θεσσαλῶν. Δύναται δὲ καὶ Ὀρχομενοῦ μνημονεύειν τοῦ μεθορίου Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας. Ἔστι γὰρ Ὀρχομενὸς καὶ ὄρος καὶ πόλις Θεσσαλίας, καὶ Βοιωτίας, καὶ Ἀργαδίας, καὶ Πόντου.]

[V. 1189. Τὸ δὲ κείνην γε κακὸν καὶ τὰ ἐξῆς περὶ τῆς ναυπηγείας νεῶς λέγει, ἐν ᾗ οἱ τοῦ Φρίξου υἱοὶ ἔπλεον.]

V. 1193. Ἐπὶ ῥόθοι. Ἐπὶ ῥοθεῖν κυρίως τὸ τοῖς κυσὶν κελεύειν, καὶ ἐρεθίζειν· [σημαίνει δὲ] καὶ τὸ τῇ νηϊ συνεργεῖν, παρὰ τὸ ῥόθιον, ὃ ἐστὶ τὸ κῦμα. Ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ ῥόθον ἀπλῶς τὸν βοηθὸν λέγει.

V. 1195. Ζηνὸς χόλον. Διὰ τὸ μνηῖσαι^{p)} τὸ δαιμόνιον τοῖς ἀπὸ τοῦ Αἰόλου, Φρίξου κινδυνεύσαντος. Νοεῖται δὲ ἐν τῷ χόλον ἢ διὰ, ἢ γουν διὰ τὸν χόλον τοῦ Διός· ὥς τὸ, σὴν χάριν, ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν σὴν χάριν. Τοιαύτη γὰρ προφάσει ὑπὸ Πελίου ἐξεπέμφθη.

V. 1196. Ἔστνγον. Ἐστύνασαν. Ἡύλαβήθησαν.

V. 1197. (Τεύξεσθαι ἐν ηέος. Οὐ γὰρ ὑπελάμβανον ἡδέως καὶ προσηνῶς προσδεχθσομένους αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Αἰήτου, διότι συνῆσαν τῷ Ἰάσωνι.) [Τὸ δὲ ἐν τεύξεσθαι τὸ ἐντυχεῖν σημαίνει.]

Ἐνηέος. Προσηνέος, ἀγαθοῦ.

V. 1199. Ἀτέμβόμενος. Οὐχ Ὀμηρικῶς, ἀντὶ τοῦ στερισκόμενος. Κεῖται γὰρ νῦν ἐπὶ τοῦ δυσχεραίνων καὶ μεμφόμενος ἐπὶ τοιοῦτον αὐτοὺς στόλον στέλλεσθαι.

V. 1204. Στεῦται. Διαβεβαιοῦται.

V. 1210. Καυκάσου ἐν κνημοῖσι. Περὶ τὸν Καύκασον (φασὶν) ἐν τῇ Τυφαιονίᾳ πέτρα κεραυνωθεὶς ὁ Τυφῶς, ἰχῶρας τινὰς ἀφῆκεν, ἐξ ὧν ἐγένετο ὁ τὸ δέρος φυλάσσων ὄφις. Ὅτι δὲ ἐπὶ τὸν Καύκασον κατέφυγεν ὁ Τυφῶς διακόμενος, καὶ ὅτι καιομένου τοῦ ὄρους ἔφυγεν ἐκείθεν εἰς Ἰταλίαν, ὅπου τὴν Πιθη-

p) κακῆσαι P. μνησιμακῆσαι suspicatur Schaefer.

κοῦσαν αὐτῷ περιῶδιφῆναι νῆσον, Φερεκύδης ἐν τῇ Θεογονίᾳ ἱστορεῖ. (Οὐ μέντοι ὅτι καὶ εἰς τοὺς περὶ Συρίαν τόπους ἡλλάθη, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος.)

V. 1211. Τυφάονα. Οὗτος (φησὶ) πληγείς ὑπὸ Αἰὸς, ὡς εἶχεν, εἰς τοὺς περὶ Συρίαν τόπους καὶ τὸ Πηλούσιον παρεγένετο, διωκόμενος ὑπὸ Αἰὸς· ὅπου βυθισθεὶς κεῖται ἐν τῇ Σερβωνίδι λίμνῃ. Διήκει δὲ αὕτη ἀπὸ Συρίας μέχρι Πηλουσίου. Τὰ δ' αὐτὰ περὶ τοῦ Τυφῶνος καὶ Ἡρόδωρος φησίν· ἐνθα καὶ περὶ τῆς Νύσης ἱστορεῖ, λέγων·

Ἔστι δέ τις Νύση ^{q)}, ὕπατον κέρας ἀνθέων ὕλη ^{r)},

τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτιοι δοαῶν.

Ὁ δὲ Κανκάσος διήκει ἀπὸ τῆς Ἀρμενίων χώρας ^{s)} ἕως Κόλχων. Ἡ δὲ Σερβωνὶς λίμνη διάκειται περὶ τὸ Πηλούσιον τῆς Αἰγύπτου.

V. 1219. (Μηδ' οὕτως ἡθ' εἶε. Πρὸς τὸ, τῷ καὶ περιδεῖδια ναυτίλλεσθαι, ἀπήντησεν ὁ Πηλεὺς, κελεύων μὴ δεδιέναι. Διὸ θυμῷ γραπτέον. Γράφεται δὲ καὶ μύθῳ, ἵνα ἡ, μὴ ἐκφῶβει ἡμᾶς τῷ περὶ Αἰήτου λόγῳ. Οὐ φέρεται δὲ οὕτως, ἀλλ' ἐν πᾶσι, δειδίσσεο θυμῷ. Κατ' οὐδὲν γὰρ (φησὶ) τοῦ Αἰήτου ἐσμὲν χεῖρους.)

Τὸ δὲ, ἡθ' εἶε, οἶμαι [ἀπὸ τοῦ θεοῦ] κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ἡγεγονέναι, ὥσπερ καὶ τὸ βαιὸς, ἡβαιὸς· μύω, ἡμύω. Σημαίνει δὲ κατὰ τὸ πρόχειρον τὸ θεῖε, συγγενές. Ἡ τὸ θαυμάσιε· μηδαμῶς ᾧ θαυμάσιε. Ἡ τὸ καλέ.

V. 1231. Φιλυρίδα ^{t)} νῆσον. Τὴν τῶν Φιλύρων φησίν, ἀπὸ Φιλύρας τῆς Ὠκεανοῦ, κατοικοῦσης περὶ τοὺς τόπους τούτους. Κρόνον δὲ μιννυμένου αὐτῇ, ὅτε ἐβασίλευε Τιτάνων, τὴν Ῥέαν αὐτοὺς ἐπαντοφώρῳ καταλαβεῖν. Ὅθεν τὸν μὲν Κρόνον αἰδεσθέντα εἰς ἵππον μεταβληθῆναι, τὴν δὲ φυγεῖν εἰς Θεσσαλίαν [καὶ ἐκεῖ τὸν Χείρωνα τεκεῖν]. (Φερεκύδης φησίν, ὅτι Κρόνος ἀπεικασθεὶς ἵππῳ ἐμίγη τῇ Φιλύρᾳ τῇ Ὠκεανοῦ·) καὶ διὰ τοῦτο διφυῆς ὁ Χείρων. Σοῦνιδας δὲ ἐν πρώτῳ Θεσσαλικῶν τὸν Χείρωνα Ἰξίονος εἶναι παῖδα φησίν, ἀδελφὸν δὲ Πειρίθου ^{u)}.

V. 1233. Κρηταῖον ὄρος, τὸ Κρητικόν. Γέρονε δὲ καθ' ὁμοιότητα τοῦ Σιναιῖον.

V. 1237. Τὸ δὲ χαίτηεις, χαίτην ἔχων. Ἀπὸ τῆς χαίτης, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἔρση, ἐρσήεις· καὶ τιμῇ, τιμήεις.

(V. 1242. sq. Περὶ Μακρῶνων καὶ Βεχείρων καὶ Σαπείρων προεῖρηται.)

V. 1246. Εἰπὼν δὲ, μυχὸς διεφαίνετο πόντου, ἔδειξεν, ὅτι ἐν τῷ μυχῷ τοῦ πόντου ἡ Κολχική.

V. 1247. Καὶ δὴ Καυκασίων. Τὰ προσαγορευόμενα Καυκάσια Ἐρατοσθένους πλησίον εἶναι φησὶ τῆς (προσαγορευομένης) Κασπιανῆς θαλάσσης.

Ἐρίπναι. Τῶν Καυκασίων ὄρων αἱ ἀπορρῶγες καὶ ἔξοχαί.

q) Νύση P. r) ἀνθέων ὕλη P. s) τῶν Ἀρμενίων ὄρων P. t) Φιλυρίδα P. u) Πειρίθου P.

Τινὲς δὲ ἐρίπνας, τὰς τραχείας καὶ εἰς ὕψος ἀνεχούσας πέτρας φασί.

V. 1248. Τόθι γυνῖα. (Ὁ Προμηθεὺς ἐδέδετο ἐν τῷ Κανκάσῳ, καὶ ὁ αἰτὸς τὸ ἦπαρ αὐτοῦ κατήσθιεν.) Ἀγροίτας δὲ ἐν τρισκαίδεκάτῃ τῶν Σκυθικῶν δαπανᾶσθαι φησί τὸ ἦπαρ Προμηθέως δόξαι ὑπὸ τοῦ αἰτοῦ, διὰ τὸ τὴν κρατίστην τοῦ Προμηθέως χώραν τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον Ἀετὸν φθείρειν. Ἦπαρ δὲ παρὰ πολλοῖς^{v)}, ὥσπερ καὶ οὐθαρ, τὴν εὐκαρπον λέγεσθαι γῆν. Ἡρακλέους δὲ ἐξοχετεύσαντος διόρυξι τὸν ποταμὸν, τὸν τε αἰτὸν δόξαι ὑπ' αὐτοῦ κεχωρῖσθαι, καὶ τὸν Προμηθέα λελύσθαι τῶν δεσμῶν. (Θεόφραστος δὲ τὸν Προμηθέα φησί, σοφὸν γενόμενον, μεταδοῦναι πρῶτον τοῖς ἀνθρώποις φιλοσοφίας. Ὅθεν καὶ διαδοθῆναι τὸν μῦθον, ὡς ἄρα πυρὸς μεταδοίη. Καὶ Ἡρόδοτος ξένως περὶ τῶν δεσμῶν τοῦ Προμηθέως ταῦτα. Εἶναι γὰρ αὐτὸν Σκυθῶν βασιλέα φησί· καὶ μὴ δυνάμενον παρέχειν τοῖς ὑπηκόοις τὰ ἐπιτήδεια, διὰ τὸν καλούμενον Ἀετὸν ποταμὸν ἐπικλύζειν τὰ πεδία, δεδῆναι ὑπὸ τῶν Σκυθῶν· ἐπιφανέντα δὲ Ἡρακλέα, τὸν μὲν ποταμὸν ἀποστρέψαι εἰς τὴν θάλασσαν, (καὶ διὰ τοῦτο μεμυθεῖσθαι ἀνηρηκέναι τὸν αἰτὸν Ἡρακλέα) τὸν δὲ Προμηθέα λῦσαι τῶν δεσμῶν.) Φερεκύδης δὲ ἐν δευτέρῳ, Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης τῆς Φόρκυνός φησι τὸν Ἀετὸν τὸν ἐπιπεμφθέντα Προμηθεῖ· καὶ ὅτι δὲ ὁ Ἀετὸς ἦσθιεν τῆς ἡμέρας τοῦ ἥπατος, τὸ δὲ λειπόμενον ἠΐξετο τῆς νυκτός, καὶ ἐγίνετο ἴσον.

V. 1249. Ἰλλόμενος χαλκείῃσιν. Δεδῆναι τὸν Προμηθέα φησὶν Ἡσίοδος, καὶ τὸν αἰτὸν ἐπιπεμφθῆναι αὐτῷ διὰ τὴν τοῦ πυρὸς κλοπὴν. Δοῦρις δὲ φησι, διὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἐρασθῆναι. (Ὅθεν τοὺς περὶ τὸ Κανκάσιον οἰκοῦντας μόνῳ^{w)}) Αὐτὴ καὶ Ἀθηνᾶ μὴ θύειν, διὰ τὸ κολάσεως αἰτίους Προμηθεῖ γενέσθαι· καθ' ὑπερβολὴν δὲ σέβειν Ἡρακλέα, τῆς τοῦ αἰτοῦ τοξείας χάριν. Εἰκότως οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, περὶ Καύκασον γενόμενος, καὶ τούτων ἐμνήσθη.

V. 1251. Τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης. Παρὰ τὴν ἐσπέραν (φησὶν) εἶδον οἱ ἀριστεῖς τὸν αἰτὸν ἐπὶ τὸν Προμηθέα.

V. 1253. Παραιθύξας δὲ, παραπνεύσας, τοῦτ' ἔστι, πνοὴν ποιήσας, τῇ βίᾳ τῶν πτερύγων ἐτίναξε τὰ ἰστία.

V. 1255. Ἴσα δ' ἐϋξέστοις. Τὰ ἐν ταῖς πτέρουσι πτερὰ ἴσα εἶχεν ἐρετμοῖς, ὅ ἐστι κώπαις. Τοῦτο δὲ φησι δεικνύς τὸ μέγεθος τοῦ ὄρνέου.

(Αἰθερίοιο. Ἀντὶ τοῦ ἀεροπόρου.)

V. 1256. Ἐν τῷ, δηρὸν οὐ μετέπειτα, ἀναστρεπτέον, ἔπειτα δὲ οὐ μεταδρῶν.

V. 1260. (Ἀργοίοιο. Τοῦ Φοῖβου νιού.)

Ἀλημοσύνη. Τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν τόπων.

(V. 1270. Πεπτάμενον Ἡρωδιανὸς παροξύνει.)

V. 1272. Μελισταγέας. Γλυκείας.

V. 1273. Ἐνναέταις τε θεοῖς. Τοῖς ἐγχωρίοις θεοῖς. Τοὺς γὰρ ἐπιδημοῦντας ἔθος ἦν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ θύειν θεοῖς ἐπιχωρίοις καὶ ἥρωσι. Τοῦτο φασὶ καὶ Ἀλέξανδρον ποιῆσαι τὸν Μακεδόνα (ἐν Ἰλίῳ).

V. 1275. Καὶ νηὸς ἐναΐσιμα. Τὰ καθήκοντα. (Οἷον ἐπ' ἀγαθοῖς καὶ εὐπροσδέκταις.)

V. 1279. Εὔτ' οὖν μελιχίῃ. Εἴτε πράως προσφερόμενοι τῷ Αἰήτῃ ἀποπειραθείημεν αὐτοῦ, εἴτε ἄλλως πως.)

V. 1280. Ἐπήβολος δέ, ἀσφαλής. Οὕτω καὶ Ἀμερίας ἀπέδωκεν ἐν ταῖς Γλώσσαις.

V. 1281. Παρηγορήσιν. Παρηγορία, ἡ προτροπή καὶ ἡ συμβουλή.

V. 1282. Ἐψόθι νῆ' ἐκέλευσεν. Ἐν τῷ βάρθι τοῦ ποταμοῦ. μὴ προσορμισθέντες τῇ γῇ. (Ὅμηρος^x).

Ἐψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσομεν.)

Ἐπ' εὐναίῃσιν ἐρύσαι. Ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν ἐλκύνσαι, ταῖς ἀγκύραις ὀρμίσαι.

V. 1283. Δάσκιον. Τὸ δασύσκιον, κατὰ συγκοπὴν.

ΣΧΟΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ
ΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Τοῦ τρίτου λόγου τῶν Ἀργοναυτικῶν τὰ κεφάλαια, ἔστι τὰδε. Ἦρα καὶ Ἀθηναῖα βουλευσάμεναι πείθουσι τὴν Ἀφροδίτην τῇ Μηδείᾳ ἐπιπέμψαι τὸν Ἔρωτα. Ἰάσων δὲ μετὰ τῶν Φοῖβου υἱῶν παραγενόμενος πρὸς τὸν Αἰήτην, ἀξιοῖ λαβεῖν τὸ δέρος. Ἀγανακτήσας δὲ ὁ Αἰήτης, ἄθλους αὐτῷ προστάττει μεγάλους· ὥστε τοὺς πυρίπλους ταύρους ξεῦξαι, καὶ σπεῖραι τοὺς τοῦ δράκοντος ὀδόντας, ὑφ' ὧν ἀνεδίδοντο γίγαντες· οὐ μόνον δὲ σπεῖραι, ἀλλὰ καὶ τὸν γηγενῶν στάχυν θερίσαι. Μήδεια δὲ, διὰ τὸν ἐπὶ τὸν Ἰάσωνα ἔρωτα, ὑπάγεται ὑπὸ τῆς Χαλκιόπης τοῖς υἱοῖς αὐτῆς βοηθῆσαι. Καὶ δὴ συνθεμένη καὶ συντυχοῦσα τῷ Ἰάσωνι κατὰ τὸ τῆς Ἑκάτης ἱερὸν, δίδωσί τε τὰ φάρμακα, καὶ ὑποτίθεται, ὃν τρόπον δεῖ πρὸς τὸ δέρος τῶν γιγάντων ἀρμόσασθαι. Τοῖς δὲ φαρμάκοις χρησάμενος ὁ Ἰάσων, ἤνυσε παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα τοῦ Αἰήτου τοὺς προβληθέντας ἄθλους.

V. 1. Εἰ δ' ἄγε νῦν Ἐρατῶ. (Τὴν Ἐρατῶ φασὶν ὄρχησιν εὐρηκέναι. Εὐλόγως δὲ ὁ Ἀπολλώνιος μεμοιρᾶσθαι τὴν Ἐρατῶ φησὶ τῶν τῆς Ἀφροδίτης ὄργιων, λέγω δὴ τῶν γαμικῶν. Γάμοις δὲ ἄρα καὶ ὄρχησιν ἔπεται.)

Ἐν δὲ τοῖς εἰς Μουσαῖον ἀναφερομένοις δύο ἱστοροῦνται γενέσεις Μουσῶν· πρεσβυτέρων μὲν, μετὰ τοῦ Κρόνου γενομένων· νεωτέρων δὲ, τῶν ἐκ Διὸς καὶ Μνημοσύνης.

Λέγεται τῶν Μουσῶν ἡ μὲν Κλειώ, εὐρηκέναι τὴν ἱστορίαν· Θάληα δὲ, γεωργίαν καὶ τὴν περὶ τὰ φυτὰ πραγματείαν· Εὐτέρπη δὲ, μαθήματα· Τερψιχόρη, παιδείαν· Ἐρατῶ, ὄρχησιν· Πολύμνια, λύραν· Μελπομένη, ᾠδὴν· Οὐρανία, ἀστρολογίαν· Καλλιόπη, ποιήσιν.

Ἀπορεῖται δὲ, πρῶτον μὲν, διὰ τί οὐκ ἀρχόμενος τῆς ποιήσεως [ὁ Ἀπολλώνιος] ἐπικαλέσατο τὰς Μούσας, νῦν δ' αὐτὸ ποιεῖ· δεύτερον δὲ, διὰ τί τὴν Ἐρατῶ καὶ οὐ τὰς ἄλλας ἐπικαλεῖται. Πητέον οὖν πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι ἀρχόμενος μὲν εἰκότως Ἀπόλ-

λωνά τὸν τῶν Μουσῶν ἀρχηγέτην ἐπεκαλέσατο· ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδήπερ περὶ γάμων καὶ θαλίας διαλέγεσθαι μέλλει, θαλιῶν δὲ προστάτιδες αἱ Μοῦσαι, διὰ τοῦτο νῦν τὰς Μούσας ἐπικαλεῖται. Ὅτι δὲ θαλιῶν εἰσὶ προστάτιδες αἱ Μοῦσαι, ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς δεδῆλωται·

Οὐδέ τι λήγονται Μουσάων^{α)} βροτοί. αἱ γὰρ ἔασι κοῖρανοι, αἷσι μέμηλε χορὸς θαλίαι τ' ἔρατειναί.

Πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι ἐπειδὴ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς εὐρέτις ὀρχήσεως ἡ Ἐρατὴ παραδίδεται, μέλλει δὲ ὁ Ἀπολλώνιος τὸν τῆς Μηδείας καὶ Ἰάσονος γάμον διηγεῖσθαι, διὰ τοῦτο τὴν εὐρέτιν τῆς ἐπιβαλλούσης τῶν γάμων ὀρχήσεως ἐπικαλεῖται Μοῦσαν. Διὸ καὶ μετ' ὀλίγα ἐπήνεγκε μεμοιραῖσθαι [τὴν Ἐρατὴ] τῶν τῆς Ἀφροδίτης ὀργίων. Τῷ γὰρ γάμῳ καὶ ὀρχησις ἔπεται. Ῥιανὸς δὲ φησι μηδὲν διαφέρειν [ἢ μίαν] ἢ πάσας ἐπικαλεῖσθαι τὰς Μούσας, λέγων οὕτως·

Πᾶσαι δ' εἰσαΐουσι, μιᾶς ὅτε τοῦνομα λέξεις.

Ἰσως δὲ καὶ ἐπειδὴ περὶ ἔρωτος μὲν διαλέγεται, ἡ Ἐρατὴ δὲ παρὰ τὸ ἔρῃν παράγεται, διὰ τοῦτο ταύτης μνημονεύει, τὸ κοινὸν εὐεργέτημα αὐτῇ ἀνατιθεῖς διὰ τὸ ὄνομα.

Ἐρατὴ. Ἀντὶ τοῦ Ἐρατοῦ, Ἀττικῶς.

Τὸ ἐξῆς, παρίστασο καὶ εἰπέ.

V. 6. Ἀνωῖστος. Ἀνυπονοήτως.

V. 13. Μεθ' Ἑλλάδα. Ἀντὶ τοῦ εἰς Ἑλλάδα.

V. 16. Ἀποτροπᾶσθαι. Ἀποτρέπεσθαι. (Ὁ δὲ νοῦς, ὅμως οὐδεμίαν πείραν παρίεναι δεῖ.)

V. 17. Τὴν δὲ παρ' ἄσσον. Παραχρησμός, εὐθέως. Ἡ λείπει τὸ καθημένην.

V. 19. Ἀπηλεγέως. Σημαίνει μὲν καὶ τὸ ἀληθῶς καὶ ἀπλῶς, ἔτι δὲ καὶ τὸ σοφῶς· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποτόμως. Ἐπιφέρει γὰρ· ἀλλὰ τοι οὐπω φράσσασθαι νοέω.

V. 23. Ἀνδιχα πορφύρουσαι. Διηρημένως μεριμνῶσαι.

V. 25. Μετὰ Κύπριν. Πρὸς τὴν Κύπριν.

Ἐπιπλόμεναι. Παραγενόμεναι καὶ ἐπελθοῦσαι.

V. 26. Παιδὶ ἐφ'. Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἐρωτα γενεαλογεῖ· Σαπφῷ δὲ, Γῆς καὶ Οὐρανοῦ· Σιμωνίδης δὲ, Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος,

Σχέτλιε παῖ δολόμηδες^{β)} Ἀφροδίτας, τὸν Ἄρει δολομηχάνῳ τέκεν.

Ἴβυκος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐκ χάους λέγει [γενέσθαι] τὸν Ἐρωτα. Ἐν δὲ τοῖς εἰς Ὀρφέα Κρόνου γενεαλογεῖται·

Αὐτὰρ Ἐρωτα Κρόνος καὶ πνεύματα πάντ' ἐτέκνωσε.

V. 28. Θέλξαι οἷσενσας. Νῦν ἀντὶ τοῦ ἀπατῆσαι, τὸ μὴ κρατῆσαι ἑαυτῆς διὰ τὸν ἔρωτα.

a) Μουσέων P. recte. b) δολόμητες P. perperam.

V. 30. Πυκινὴ δὲ, ἄνευ τοῦ ἄρθρου, καλῶς. Ἀντὶ τοῦ, πυκινὴ καὶ συνετὴ ἤρπεν αὐτῇ εἶναι ἢ βουλή.

V. 37. Ὅρ' ὅρα τέ οἱ δεῖμεν. Ὅρ' ὅρα τε. Οἱ Ἀριστάρχειοι δι' ἐνὸς ῥ τὰ τοιαῦτα γράφουσιν. Ἡρακλέων δ' ἐν δυσίν. Ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ^ο).

Τόρ' ὅρα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβών.

V. 39. Αἰθούση. Αἰθουσάν, τὴν παστάδα^d).

V. 41 — 43. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐς χαλκεῶνα. Τῶν ἐν Αἰόλου νήσων Τέρα καλουμένη, ἐν ἣ φασὶ τὸν Ἡραϊστον χαλκεύειν. Πλωτὴν^ο) δὲ αὐτὴν εἰρηκεν, ἀκολουθήσας τοῖς περὶ Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν μυθολογοῦσι τὴν Ὀδυσσεύος πλάνην. Ἡ ὅτι τὸ παλαιὸν αἱ νῆσοι πᾶσαι ἐπλανῶντο, καὶ βάσεις οὐκ εἶχον. Καλλίας^f) δὲ οὐ τὴν Τέραν φησὶν ἀνακείσθαι Ἡραῖστῳ, ἀλλὰ τὴν Αἰπάραν.

Νῆσῳ ἐνὶ Αἰπάρῃ.

Εἰσὶ δὲ αἱ τοῦ Αἰόλου νῆσοι ἑπτὰ αὗται, Στρογγύλη, Εὐώνυμος, Τέρα, Αἰπάρα, Διδύμη, Ἐρικώδης, Φοινικώδης, περὶ Σικελίαν.

Ἄλλ' ὁ μὲν. Τῶν Αἰόλου νήσων ἐστὶν ἡ Τέρα καλουμένη, ἐν ἣ φασὶ τὸν Ἡραϊστον χαλκεύειν. Ἰστορεῖ Καλλίας ἐν δεκάτῳ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα· λέγων εἶναι καὶ ὄροφον ὑψηλὸν, ἐφ' οὗ κρατῆρες εἰσὶ δύο· ὧν ὁ ἕτερος ἐστὶ τὴν περίμετρον τριστάδιος, ἐξ οὗ πολὺ φέρεται φέγγος, ὥστε ἐπὶ πολὺν τόπον διήκειν φωτισμόν. Ἐπειτα ἐκ τοῦ χάσματος ἀναφέρονται διάπυροι λίθοι ἀπλετομεγέθεις. Καὶ τηλικούτος βρόμος γίνεται, καθ' ὃν καιρὸν συμβαίνει ἐργάζεσθαι τὸν Ἡραϊστον, ὥστε ἐπὶ πεντακόσια στάδια ἀκούεσθαι τὸν ἥχον. Οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐκφυσθήματος ἀναρρόπτούμενοι μύδροι, διὰ τὴν ἐκπύρωσιν πάντοτε ἰώδεις εἰσὶ καὶ διακεκαυμένοι τὴν ὄψιν, καὶ τὴν δύναμιν καθ' ἥλιον ἔχουσιν. Νύκτωρ μὲν οὖν πάντα τὰ περὶ τὴν ἐργασίαν τοῦ θεοῦ γινόμενα καλῶς δηλοῦται· μεθ' ἡμέραν δὲ ἐκ τῆς κορυφῆς, ὅθεν ἡ φλόξ ἀνίσχιν, ὥσπερ νέφος ὑπερ-κείμενον δοῖται.

Διὰ δὲ τοῦ λέγειν, δαίδαλα χάλκευεν ὀπιπῇ πυρὸς, ἔμφανει^e) περὶ τῆς λεγομένης ὑπὸ τοῦ Καλλίου ἀναφυσθήσεως τοῦ πυρὸς ἐκ τοῦ χάσματος.

Ἡρ. Ἐωθεν.

V. 48. Ἐσχεθεν. Ἐπαύσατο κτενίζεσθαι.

V. 50. Ἀψηκτοὺς. Ἀκτενίστους.

V. 52. Ἡθεῖαι. Προσφώνησις παρ' Ὀμήρῳ νεωτέρων πρεσβυτέρους. Ἀπολλώνιος δὲ συλληπτικῇ τῇ φράσει κέχρηται· τὸ γὰρ τῇ Ἡρᾷ προσδόν καὶ κατὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἔταξεν. Ταῦτα δὲ ἀρμόσει λέγεσθαι κατὰ τὴν Ὀμήρου ποιήσιν. Κατὰ δὲ τοὺς νεωτέρους, οὐ μόνον Ἀθηνᾶς καὶ Ἡρας, ἀλλὰ καὶ Διὸς ἐστι πρεσβυτέρα ἢ Ἀφροδίτη. Ἡσίοδος γὰρ αὐτὴν ἐκ τῶν αἰδοίων τοῦ Οὐρανοῦ φησὶ γενέσθαι.

V. 53. Ἀηναίᾳς δὲ, πολλοῦ χρόνου ὀφθείσας.

c) Π. XVI, 228. d) παραστάδα λίμαχος, est enim locus Hymn. Dian. P. e) πλαγυτήν P. f) Leg. Καλ. v. 47. g) συμφωνεῖ P.

Οὐτι πάρος γε. Παραγράφει τὸ Ὀμηρικόν^{h)}.

— — πάρος γε μὲν οὔτι θαμίξεις.

V. 56. Κερτομέεις. Εἰρωνεύη.

Συνορίνεται. Ταράσσεται, θορυβεῖται.

V. 62. Λυσόμενος χαλκίων. Τὸν Ἴξιονα παρείληφεν, ὅτι δοκεῖ ἐπικειροηκέναι τῇ Ἥρᾳ. Φλεγύνου δὲ υἱὸς Ἰξίων, ὡς καὶ Εὐριπίδης.

Φλεγύνουⁱ⁾ υἱὲ δέσποτ' Ἰξίων.

Φερεκύδης δὲ, Αἴτωνος. Φησὶ δὲ, ὡς γαμήσας Δίαν τὴν Ἡιονέως θυγατέρα, πολλὰ ὑπέσχετο δώσειν δῶρα^{k)}. Ἐλθόντος δὲ ἐπὶ ταῦτα τοῦ Ἡιονέως, βέρεθρον ποιήσας καὶ πυρακτώσας, σκεπάσει αὐτὸ λεπτοῖς ξύλοις καὶ κόνει λεπτῇ· ἐμπεσὼν δὲ ὁ Ἡιονεύς ἀπόλλυται. Λύσσα δὲ τῷ Ἰξίονι ἐνέπεσε διὰ τοῦτο, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἤθελεν ἀγνίσαι οὔτε θεῶν οὔτε ἀνθρώπων· πρῶτος γὰρ ἐμφύλιον ἄνδρα ἀπέκτεινεν. Ἐλεήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς νεφέλην ὁμοιώσας Ἥρᾳ, παρακομίζει αὐτῷ. Καὶ ὕστερον ποιήσας τετράκνημον τροχόν, καὶ δεσμεύσας αὐτὸν, τιμωρεῖται.

V. 68. Εὐνομίας. Εὐνομία, δικαιοσύνη· καὶ ἡ καλοπραγία.

V. 69. Νιφετῷ παλύνετο. Τῇ χιόνι ἐσκέπαστο.

V. 72. Ὀλοφύρατο. Ὅτι τὸ ὀλοφύρατο εἴληπται ἐπὶ τοῦ ἡλέησεν. Ὀλοφυρόμενος· συμπαθῶν, πάσχων.

V. 73. Διεκπροαλές. Κατώφορον, κατωφερές· καὶ ἐπὶ τὴν ἄλα προῖον, ῥοῶδες.

V. 76. (Κύπριν. Λεῖπει τὸ ἀκούσασαν.)

Νεοστασίη. Ἀντὶ τοῦ, ἐν ἐπιστάσει ἐγένετο νέων μύθων. Ἡ μύθων ἐπίστασις εἶλεν αὐτήν, καὶ νεωστὶ προσπεπτωκότος λόγου σύννοια.

V. 77. Ὁ δὲ νοῦς, ἐσέβετο δὲ, τιμωμένην ὑπὸ τῆς Ἥρας ἑαυτὴν βλέπουσα.

Ἀντομένην. Ἰκετεύουσαν, λισσομένην.

V. 86. Παρθένον Αἰήτεω. Ἀντὶ τοῦ θυγατέρα ἀπλῶς. Δύναται δὲ καὶ οὕτως ἀκούεσθαι, τῶν Αἰήτου θυγατρῶν τὴν οὔσαν παρθένον.

V. 89. Δολόεσσα. Ἀντὶ τοῦ φρονίμη. Ἔστι γὰρ ποτε ὁ δόλος καὶ ἐπὶ τῆς φρονήσεως.

V. 95. Μενέηνα. Ὠργίσθην. [Περισχομένη κακότητι.] Ὑπεράλγησα.

V. 97. Χαλεφθείς. Ὁ νοῦς, χαλεπῶς γὰρ μοι χαλεπαίνων, ἡπέλησεν, εἰ μὴ ἀποσχοίμην τὰς χεῖρας, ἕως ἔτι τοῦ θυμοῦ κρατεῖ, ὡς μεμφοίμην ἑμαυτῇ.

V. 99. Τὸ δὲ εἰ οὔ οὐκ εὖ κεῖται· ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ γὰρ λαμβάνεται.

V. 106. Ῥαδινῆς. Τρυφερῆς. Ἀνακρέων δὲ ἐπὶ τάχους ἔταξε τὸ Ῥαδινόν·

Ῥαδινούς πώλους.

h) Π. XVIII, 386. i) Φλεγύαντος P. k) ἔδνα P.

Ἴβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κίωνων ῥαδινούς ἀντὶ τοῦ εὐμεγέθεις λέγει. Στησίχορος ἐπὶ τοῦ εὐτόνου.

— — ῥαδινούς δ' ἐπέπεμπον¹⁾ ἄκοντας.

V. 107. Παραβλήδην. Ἀντὶ τοῦ παραβάλλουσα τοῖς ἐποημένοις. Οὐ γὰρ ἀκουστέον ἐπὶ τοῦ ἀπατᾶν. (Παλαμήδης δὲ, ἐξ ἀντιβολῆς, ἢ παραλογιστικῶς. Νῦν δὲ, ἐξ ἀποκρίσεως.)

V. 112. Παλίσσυτοι. Ὅπισθόρμητοι.

V. 114. Ἀπάνευθε Διός. Ἀμφίβολος ἢ φράσις. Τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ἀπάνευθε Διός, χωρὶς τοῦ Διός· ὃ καὶ μᾶλλον. Ἡ λείπει τὸ ἄλλων, ἢ, χωρὶς τῶν ἄλλων ἐν τῇ Διὸς ἀλωῇ.

(V. 115. Τὸν δὲ Γανυμήδην Ὀμηρος οὐχ ὑπὸ Διὸς ἡρώπασθαι, ἀλλ' ὑπὸ θεῶν, φησὶν· οὐδὲ δι' ἔρωτα καὶ πόθον, ἀλλ' ὥστε Διὶ οἰνοχοεῖν^{m)}.)

Τὸν καὶ ἀνῆρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεῖν.)

V. 118. Ἐψιόωντο. Ἀντὶ τοῦ ἔπαιζον. Φίλων δὲ, ἀντὶ τοῦ ὠμίλου, παρὰ τὸ ἔπος.

V. 120. Μάργος Ἔρως. Κατὰ μετωνυμίαν, ὁ μάργαίνειν ποιῶν. Ὡς καὶ, μαινομένου Διονύσου. Καὶ Ἀνακρέων.

Τακερός δ' ἔρως.

Καὶ Ὀμηρός, γλωρὸν δέος.

Ἡ δὲ λαιὰ ἐσχημάτισται ἀπὸ τοῦ λάου, ὃ ἐστὶ βελτίονος. Ὅθεν καὶ εὐώνυμος.

V. 122. Ὀκλαδόν. Ἀντὶ τοῦ ὀκλάσας.

V. 123. Δοιῶ. Λεῖπει τὸ ἀστραγάλους.

V. 125. Ἐπὶ προτέροις οὐ λέσσας. Καὶ τούτους ἐπαπολέσας τοῖς προτέροις, κεναῖς χερσὶν ἀμηχανῶν, ἥτοι ἐν ἀπορίᾳ γενόμενος, μὴ δυνηθεὶς νικῆσαι τὸν Ἔρωτα, ἀπῆλθε. Συμπαίζει γὰρ ὁ Γανυμήδης τῷ Ἔρωτι.

V. 127. Ἐπιπλομένην. Ἀντὶ τοῦ ἐπελθοῦσαν. (Ἡ ταρασσομένην ἐνταῦθα.)

V. 129. Τίπτ' ἐπιμευιδιάας. Τί γελᾷς κακὸν μέγα καὶ ἄρδοντον; ἢ αὐτὸν ματαιῶς ἐξηπάτησας καὶ παρελογίσω, οὐδὲ δικαίως αὐτοῦ περιεγένον, ἀλλὰ παρελογίσω ἄπειρον αὐτὸν ὄντα;

V. 133. Ἀδρήστεια. Αὕτη τροφὸς Διὸς [, ἀδελφὴ δὲ Κουρήτων]. Καλλίμαχος· Σὲ δὲ κοίμησεν Ἀδρήστεια ἀδελφὴ Κουρήτωνⁿ⁾.

V. 134. Ἀντρω ἐν Ἰδαίῳ. Ἡ τῷ τῆς Κρήτης, ἢ τῷ τῆς Τροίας. Ἀντιποιοῦνται γὰρ καὶ Τρωῆς τῆς τοῦ Διὸς γενέσεως, καθά φησι Δημήτριος ὁ Σκήψιος.

V. 137. Κύκλα. Κύκλα λέγει τοὺς ὄμβρους, κυκλώματα. Ἰωνικῶς δὲ τὰ κύκλα ἀντὶ τοὺς κύκλους, ὡς λύχνα καὶ δίφρα.

V. 138. Ἀψῖδες δὲ, αἱ συναφαί.

Περιηγέες δὲ, περιφερεῖς, περιδρομοί.

V. 140. Ἐαῖς. Ἔδει ταῖς εἰπεῖν.

V. 141. Ὀλκόν. Νῦν τὴν διαδρομὴν τοῦ ἀστέρος λέγει.

1) ἔπεμπον P. male. m) Il. XX, 234. n) Callim. Hymn. in Iov. v. 47.

V. 143. Θέλξον. Ἀντὶ τοῦ λῦσον τὴν ψυχὴν.

V. 144. Ἀμβολίαν, τὴν βραδυτήτα.

Ἀφανροτέρη. Ἐλάσσων.

V. 146. Μείλια. Τὰ παίγνια, (δὲ ὧν οἱ παῖδες μειλίσσονται.) Ὅμηρος ἐπὶ τῶν ξενίων ^{ο)}.

— — ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω

πολλὰ μάλα.

V. 148. Ἀγανοῖσιν. Οὕτω τὸ ἐξῆς, ἡ δὲ ἐπειρύνουσα ^{ρ)} παρεῖς κῦσε, ποτισχομένη, περιλαβοῦσα καὶ ἀπτομένη ^{q)}, ἀγανοῖς μύθοις ἀμείβετο μειδιόουσα.

V. 153. Ἐνισκίμψης ^{ρ)}. Ἐνεργήσης, ἐπιβάλης.

V. 158. Βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάρου. Διὰ τούτων τῶν στίχων παραγράφει τὰ εἰρημένα ὑπὸ Ἰβύκου, ἐν οἷς περὶ τῆς Γαρυμήδους ἀρπαγῆς εἶπεν, ἐπὶ ^{ς)} τῇ εἰς Γοργίαν ὁδῷ. καὶ ἐπιφέρει περὶ τῆς Ἡοῦς, ὡς ἤρπασε Τιθωνόν.

V. 166. Ἐν αἰθέρι. Ἀντὶ τοῦ ἀν' αἰθέρα.

V. 167. Ἐῆς ἐπὶ σέλμασι νηός. Ἐῆς ἔδει εἰπεῖν, ἢ σφῆς ἔν' ἧ, τῆς ἑαυτῶν. Τὸ μὲν γὰρ σφῆς, τῆς ἑαυτῶν· τὸ δὲ ἔῆς, τῆς ἑαυτοῦ.

(V. 173. Ἐυνὴ γὰρ χρειώ. Κοινὴ γὰρ ἡ χρειά καὶ οἱ λόγοι.

V. 174. Ὁ δὲ σῖγα νόον. Ὁ δὲ κατὰ σιγὴν πράττων καὶ ἐν ἑαυτῷ κρύπτων τὸ συμφέρον, οὗτος τὴν σωτηρίαν ἡμῶν παραιρεῖται.)

V. 186. Σφέτερον κτέρας. Οὐκ ὀρθῶς τὸ σφέτερον. Ἔστι γὰρ τρίτον πρόσωπον πληθυντικόν. καὶ ἀμαρτάνει. Ἔδει γὰρ ἐνικόν, καὶ οὐ πληθυντικόν· ἀποχωρίσαι ἐν κτέρας.

V. 187. Ἀωΐτερον. Ἀντὶ τοῦ λῶον, συγκριτικόν. Τὸ δὲ λωΐτερον παρῆται διὰ τὸ μέτρον.

V. 190. Ὅδε καὶ ποτε. Ἀπὸ ὀξείας τὴν πρώτην συλλαβήν. Κατὰ ἀναφορὰν γὰρ λέγεται ἐπὶ τοῦ Αἰήτου. (Τὸ δὲ ἐξῆς, ὅδε καὶ ποτε Φρίξον ἔδεκτο πατρὸς φεύγοντα θυηλάς.)

V. 199. Ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο. Τοῦ ὑπερκειμένου τοῦ ποταμοῦ τόπον, ὅπου ἐστὶ θροεῖν ^{τ)} καὶ πηδῆσαι ἀπὸ τῆς νεώς.

V. 200. Κίρκαιον πεδίον. Ἀπὸ Κίρκης. Τὴν δὲ Κίρκην τινὲς μὲν Αἰήτου ἀδελφὴν, τινὲς δὲ θυγατέρα φασὶν εἶναι. Ταύτην Διονύσιος ὁ Μιλήσιος ἐν πρώτῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν θυγατέρα Αἰήτου καὶ Ἐκάτης τῆς Περσέως, ἀδελφὴν δὲ Μηδείας λέγει. Ἡλίω γὰρ φησὶν υἱοὺς γενέσθαι δύο ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· οἷς ὀνόματα ἦν Περσεὺς καὶ Αἰήτης. Τούτους δὲ κατασχεῖν τὴν χώραν· καὶ Αἰήτην μὲν Κόλχους καὶ Μαιῶτας, Περσέα δὲ τῆς Ταυρικῆς βασιλεῦσαι· καὶ [τὸν Περσέα πρεσβύτερον ὄντα] γῆμαι γυναῖκα τῶν ἐγχωρίων τινὰ, καὶ γενέσθαι αὐτῷ [ἐξ αὐτῆς] θυγατέρα, ἣ ὄνομα Ἐκάτη. (Οἱ δὲ ἐκ νύμφης τινὸς ἐγχωρίας τὴν Ἐκάτην

ο) Π. IX, 147. ρ) ἐπειρύνουσα P. q) ἀπτομένη P. ρ) ἐνισκίμψη P.
ς) ἐν P. rectius. τ) θροεῖν P.

φασιν αὐτῷ γενέσθαι,) ἀνδρικὴν περὶ τὰ κυνηγετικά, καὶ [περὶ τὰς καλουμένας Ἐκάς διατρίβουσαν] πρώτην θανασίμους ῥίξας εὑρεῖν· καὶ ἐμπειροτάτην γεγονέναι τῶν τε δηλητηρίων καὶ τῶν ἰᾶσθαι δυναμένων, καὶ τὸν ἑαυτῆς πατέρα φαρμάκοις ἀποκτείνει. Ταύτην γήμασθαι πεμφθεῖσαν εἰς Κόλχους Αἰήτη τῷ πατρὸς ἀφ' ἧς γενέσθαι Κίρκην καὶ Μήδειαν. Τὴν δὲ Κίρκην, πρεσβυτέραν οὖσαν, ὑπερβαλέσθαι τὴν ἑαυτῆς μητέρα, τὰ μὲν διακούσασαν παρ' αὐτῆς, τὰ δὲ καὶ αὐτὴν ἐφευρηκυῖαν, πολλὰ καὶ δεινὰ [φάρμακα]. Μήδειαν δὲ, νεωτέραν μὲν Κίρκης, οὐχ ἡττωμένην δὲ αὐτῆς. Ταῦτα μὲν (οὗτοι) [Διονύσιος]. Ἡσίοδος δὲ φησι [ἐν τῇ Θεογονίᾳ] τὴν Κίρκην τοῦ Ἥλιου θυγατέρα εἶναι ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσι.

Κίρκη δ', Ἥελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
τίκτεν Ὀδυσσῆϊ ταλασίφρονι ἐν φιλότῃ
Ἄγριον ἡδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε ^{u)}).

V. 202. Τῶν καὶ ἐπ' ἀκροτάτων. Τὰ τῶν ἀρσένων σώματα οὐ θέμις Κόλχοις οὔτε καίειν οὔτε θάπτειν· βύρσαις δὲ νεαραῖς εἰλουῦντες ^{v)}). ἐκρέμων τῶν ἀρσένων τὰ σώματα, τὰ δὲ θήλεα τῇ γῇ ἐδίδουσαν, ὥς φησι Νυμφόδαρος, ᾧ ἡκολούθησε. Σέβονται δὲ μάλιστα οὐρανὸν καὶ γῆν.

V. 209. Ἡ γὰρ κε δίκη θεσμοῖο. Ἀντὶ τοῦ, οὗτος γὰρ ὁ τρόπος τοῦ νόμου.

(V. 215. Τεθηπότες ἔρκε' ἄνακτος. Τὴν ὀχύρωσιν τῆς οἰκῆσεως. Τῶν οἰκημάτων τὴν ἀσφάλειαν.)

V. 218. Χαλκείαις ἐπὶ γλυφίδεσσιν. Ἐπὶ χαλκοῖς τορεύμασιν, ἢ χαλκοῖς κιονοκράνοις.

V. 222. Ἐλάχηεν. Ὄρουξεν, ἔσκαψεν. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ κατεσκεύασεν.

V. 224. Θυνῶδει νᾶεν ἀλοιφῇ. Ἀρώμασι μεμιγμένον ὕδωρ ἔρρει, ἢ εὐῶδες ἔλαιον.

V. 225. Ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ προρέεσκεν. Ὁ Ἀπολλώνιος κατὰ τὴν Πλειάδων δύσιν λέγων τὴν κρήνην θερμὸν ρεῖν, κατὰ δὲ τὴν ἐπιτολὴν ψυχρόν, οὐ παρέστησεν εἰλικρινῶς τὸν καιρὸν. Δύο γὰρ εἰσιν ἐπιτολαὶ τῶν ἀπλανῶν ἀστρον, καὶ δύο δύσεις. Ἐφ' αὐτῇ ἐστιν ἐπιτολή, ὅταν ἔξω τῶν αὐγῶν τοῦ ἡλίου πρῶτον ἰσθῇται τι ἄστρον, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἀνατέλλον ὁρῇ. Ἐφ' αὐτῇ δὲ δύσις, ὅταν ἡλίου πρὸς τὴν ἀνατολὴν ὄντος ὁραθῇ τι ἄστρον περὶ τὰς δύσεις ὕστατον δύνον τῶν ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα δύει. Ἐσπερία δὲ ἐπιτολή, ὅταν δύνοντος ἡλίου ὁραθῇ τι ἄστρον ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς πρῶτον τῶν ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἀνίσχει. Ἐσπερία δὲ δύσις λέγεται, ὅταν ἡλίου δύνοντος ἄστρον ὁραθῇ τι πρὸ τῶν ἄλλων ἐγκαταδύνον αὐτὸ, ὥς ἂν ὑπὸ ταῖς αὐγαῖς τοῦ ἡλίου γένηται. Ὁ δὲ ὑπὸ ταῖς αὐγαῖς χρόνος πᾶς κρύψις ὀνομάζεται.

V. 226. Αἱ δὲ Πληϊάδες, Πληϊόνης τῆς Ὀκεανοῦ καὶ Ἀτλαντος· ὥς μὲν τινες, ἀπὸ τῆς μητρὸς ἔσχον τὴν ἐπωνυμίαν· ἢ μᾶλλον παρὰ τὸν πλειῶνα, ὅ ἐστιν ἐνιαυτός. Σημαντικαὶ γὰρ

u) Hesiod. Theog. 1011. v) ἐνελουῦντες P. rectius.

αὐται καὶ χειμῶνος καὶ θέρους. Αὐται δὲ τὴν ἐναντίαν αἰὲ πορείαν ποιοῦνται τῷ Ὠρίωνι. Συναντῆσαι γάρ ποτε λέγεται τῇ Πληϊόνη μετὰ τῶν θυγατέρων (κατὰ τὴν Βοιωτίαν) καὶ εἰς ἔρωτα ταύτης ἐκπεσὼν ^{ω)} ἐδίωκεν, ἥ δὲ ἔφευγεν. Γενέσθαι δὲ τὸν δρόμον αὐτῶν φασὶν ἀδιάλειπτον· καὶ οὕτω καταστρασιθῆναι τὰς Πληϊάδας τὸν Ὠρίωνα φεύγουσας.

V. 230. sq. "Οτι δὲ χαλκόποδες οἱ ταῦροι, καὶ πῦρ πνέοντες, καὶ Φερεκύδης φησί.

V. 232. Πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυον. Δύο ἀρότρων εἰσὶν εἶδη. Τὸ μὲν, πηκτόν, τὸ δὲ, αὐτόγυον. Πηκτόν μὲν, τὸ ἐκ συμβολῆς ἔχον τὸ ἔλυμα. "Εστι δὲ τὸ ἔλυμα, ἐν ᾧ ὁ ὕνις ἐντίθεται. Τὸ δὲ ξύλον τὸ ἀπὸ τοῦ ἐλύματος τεῖνον ἐπὶ τοὺς βόας γύης καλεῖται. Τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ γύου, ἱστοβοεύς. Τοῦ δὲ ζυγοῦ τὰ ἐπὶ τοὺς αὐχένας τῶν βοῶν ἐπιτιθέμενα, οἱ μὲν ζεύγλας, οἱ δὲ μέσσαβα λέγουσι. Τοιοῦτον μὲν τὸ πηκτόν. Αὐτόγυον δὲ ἔστιν, οὗτινος τὸ ἔλυμα οὐκ ἔστιν ἐκ συμβολῆς. Τὴν δὲ κατασκευὴν τῶν ἀρότρων Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἀρχιτεκτονικῷ καταγράφει.

V. 233. "Ηλασεν ἡελίῳ τίνων χάριν. Πέπλασται ὁ μῦθος διὰ τὴν τῶν ποδῶν χαλότητα. Οὐ μέντοι πιθανῶς. Μείζονα γὰρ εἶχεν δύναμιν τῶν γιγάντων, δι' ἧς αὐτοὺς ἐτρέψατο ^{x)} ἄν. Ὁ μὲντοι Ἀπολλώνιος αἰτίαν ἀποδέδωκε, δι' ἧς ὁ Ἥφαιστος κατεσκευάσεν τῷ Αἰήτῃ τοὺς τε χαλκῶνυχας ταύρους καὶ τὸ ἄροτρον. "Οτι δὲ δυνατὸς ἦν Ἥφαιστος, Ὅμηρος ἐδειξεν ἐπὶ Ξάνθου τοῦ ποταμοῦ.

V. 234. Φλεγραιή. Φλέγρα πεδίον ^{y)} Θράκης, περὶ Παλλήνην, ἐνθα οἱ θεοὶ τοὺς γίγαντας ἐπολέμησαν.

V. 235. Μέσσαυλος. Τὸ μέσον τῆς αὐλῆς, ὅπου τῶν βοῶν αἱ στήσεις. Μέσαυλον δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὴν φέρουσαν εἰς τε τὴν ἀνδρωνῆτιν καὶ γυναικωνῆτιν.

V. 237. Δαιδαλέη δ' αἶθουσα. Στοὰ δὲ ποικίλη ἦν ἐκατέρωθεν τῆς οἰκίας.

V. 238. Λέχρις. Ἐκ πλαγίου δὲ τῆς αἰθούσης ὑψηλότεραι ἦσαν οἰκοδομαί· ὅ ἐστι πύργοι.

V. 242. Τὸν μὲν Κανκασίη. Ὁ τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκὼς Εὐρυλύτην ^{z)} αὐτὴν λέγει. Διονύσιος δὲ (ὁ Μιλήσιος) Ἐκάτην μητέρα Μηδείας καὶ Κίρκης, ὡς προσέφηται. Σοφοκλῆς Νεαίραν, μίαν τῶν Νηρηίδων. Ἡσίοδος δὲ Ἰδυίαν.

Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἡελίοιο,

γῆμε θεῶν βουλῇσιν Ἰδυίαν ^{a)} καλλιπάρηον ^{b)}.

Ἐπιμενίδης δὲ φησι Κορίνθιον τῷ γένει τὸν Αἰήτην· μητέρα δὲ αὐτοῦ Ἐφύραν φησί. Διοφάνης δὲ ἐν τῇ α' τῶν Ποντικῶν ἱστοριῶν Ἀντιόπην φησὶν Αἰήτου μητέρα.

ω) ἐκπεσὼν P. rectius. x) κατεστρέψατο P. y) πόλις P. z) Ἐρι-
αύγην P. simillimum nostro, si ma-

iusculis scribas. a) Εἰδυίαν P. et
sic antea. b) Hesiod. Theog. 957.

Προγενέστερον δέ φασι τὸν Ἀφύρτον Μηδείας γενέσθαι Αἰήτη
ἐξ Ἀστεροδείης τῆς Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος θυγατρὸς.

V. 255. Ἐκτοθι παῖσαι. Ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς °), ἵνα τὸ εἰς
τόπον σημαίῃ.

V. 257. Τυοῦ χάσματι. Ἔδει ὑπόσε. Τὸ γὰρ ὑποῦ
τοῦ ἐν τόπῳ δηλωτικόν ἐστι· τὸ δὲ ὑπόσε τοῦ εἰς τόπον. (Ὀμηρος δ).
Τυοῦ ἐπὶ ψαμάθοιο.

V. 260. Οὐκ ἄρ' ἐμέλλετον. Ἀφροντίστως με καταλι-
πόντες, ὅμως οὐκ ἐμέλλετε μακρὰν πορεύεσθαι. Ἐποστρέφαι οὐν
ὑμᾶς ἢ μοῖρα πεποίηκε.

V. 261. Τηλόθι. Κάνταῦθα ἀντὶ τοῦ τηλόσε.

V. 262. Ἐκ ποθεν ἄτης. Ἀντὶ τοῦ, ἔκ τινος βλάβης.

(V. 265. Ὀρχομενοῖο. Καὶ Ἑλλάνικος φησι τὸν Ἀθά-
μαντα Ὀρχομενὸν ὠκηκέναι.)

V. 267. Ἐὴν μητέρα. Ἀντὶ τοῦ ὑμετέραν.

V. 275. Πολιοῖο. Πολιὸν τὸ διαφανές.

V. 276. Τετραηχῶς. Ὁ δεδαμασμένος °).

Οἶστρος. Διαφέρει οἶστρος μύωπος. Ὁ μὲν γὰρ μύωψ
ἀπογεννᾶται τῶν ξύλων, ὁ δὲ οἶστρος ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπι-
πλέοντων ζωαρίων.

V. 277. Τὸ δὲ τέλλεται, κατὰ ἀφαίρεσίν ἐστι τοῦ σ, ἀντὶ
τοῦ στέλλεται.

V. 281. Ὁξέα δενδίλλων °). Ἀντὶ τοῦ, συστρέψας
ἑαυτὸν καὶ ἀποκαλύψας °), ὃς ἔως παρεπιστρεφόμενος, καὶ εἰς αὐτὸν
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. Ὀμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν τέθεικε
τὴν λέξιν, τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεκκλινόντα τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς ἐπινεύειν, καθάπερ Ἀπολλόδωρος. Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ τοῦ
περιβλέπειν τέθεικε τὴν λέξιν.

V. 288. Ἀμαρύγματα. Τὰς λαμπάδας °) τῶν ὀφθαλμῶν
λέγει.

Καὶ οἱ ἄηντο. Πνοὴν ἔπεμπον, ἢ ἐμετεωρίζοντο.

V. 291. Ὡς δὲ γυνή. Καὶ Ὀμηρος °).

Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρουσε μελαίνῃ.

V. 294. Ἀγχι μάλ' ἐγρομένη. Ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Τίθεται
δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου. Μένανδρος.

Ἐγήμεν ἔναγχος.

ἀντὶ τοῦ νῦν, ἢ ἀντὶ τοῦ ταχέως.

V. 296. Εἰλυμένος. Κεκαλυμμένος. Οἶον κεκρυμμένος.
εἰς γὰρ τοῦτο καταστρέφει.

V. 298. Ἀκηδείησι. Ταῖς πολυκηδείαις. τοῦτ' ἐστι ταῖς
λύπαις.

V. 302. Σφετέρης. Ἀντὶ τοῦ ἰδίας.

V. 306. sq. Ἡέ τις ἄτη. Οἶον, κακόν τι ὑμᾶς ἐνεπόδισε
κατὰ τὸν πλοῦν. Τὸ γὰρ ἐνέκλασε, κατὰ μεταφορὰν, ἐνεπόδισε.

c) ἔκτοσε P. rectius. d) II. I, 486. suspicatur Schaefer. h) λαμπηδόνας
e) Τετραηχῶς, ὁ τετραχυμμένος. P. rectius. i) Od. V, 488.
P. f) δενδυλλων P. g) ἐπικάμψας

V. 311. Κίρκην Ἑσπερίης. Ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος τοῖς κατὰ τὸ Τυρσηνικὸν πέλαγος ὑποτιθεμένοις τὴν Ὀδυσσέως πλάνην· ὣν ἀρχηγὸς Ἡσίοδος, κατοικήκεναι λέγων Κίρκην ἐν τῷ προειρημένῳ πελάγει.

Ἑσπερίης εἶσω χθονός. Περὶ τὴν Ἰταλίαν ὤκησεν ἡ Κίρκη· ὅθεν ὄρεσ Κίρκαϊον ἀπ' αὐτῆς πολυφάρμακον. Φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, Ἡσιόδῳ ἐπόμενος, ἐπὶ τοῦ ἄρματος τοῦ ἡλίου εἰς τὴν κατὰ Τυρρηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην ἐλθεῖν. Ἑσπερίαν δὲ αὐτὴν εἶπεν, ἐπεὶ πρὸς δυσμὰς κεῖται.

V. 322. Ποτὶ ξερὸν. Ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἀπὸ τοῦ ὑγροῦ τῆς θαλάσσης. Ἡ δὲ ποτὶ πρόθεσις παρὰ μὲν Δωριεῦσι [ἀντὶ τῆς] πρὸς, παρ' ἡμῖν δὲ καὶ Ἰωσὶν ἐλλήπται ἀντὶ τῆς παρὰ. "Ομηρος^{k)}· — — — ποτὶ δὲ σκηπτρον βάλε γαίῃ.

Καὶ ἡ Δωρικὴ παροιμία, τὸν λίθον ποτὶ τὸ σπάργαν¹⁾ ἄγοντας.

V. 327. Νηὸς ἐῆς. Κακῶς τὸ ἐῆς, ἐπὶ πλήθους. "Ἐστὶ γὰρ ἐνικόν. "Ἐδει δὲ εἰπεῖν σφετέρως.

V. 335. Σφὼν τέρη. Κακῶς εἶπεν ἐπὶ ἐνικοῦ. "Ἐστὶ γὰρ δυϊκόν.

(Ὁ δὲ Ἰάσων ἀπὸ Αἰόλου τὸ γένος κατὰγει, ὡς Ἑλλάνικος.)

V. 337. Στεῦται ἀμειλίκτοιο. Ὁ νοῦς, Ὁρίζεται δὲ τοὺς ἀπ' Αἰόλου οὐκ ἐκφεύξεσθαι τὸν ἀνεξίλαστον χόλον τοῦ Διὸς, οὐδὲ τὸ μίasma καὶ τὴν Φρίξου ποινὴν, πρὶν τὸ κῶας εἰς τὴν Ἑλλάδα κομισθῆναι. Τὸ δὲ ἐξῆς, Στεῦται δὲ Αἰολιδῶν γενεὴν οὐχ ὑπαλύξαι ἀμειλίκτοιο Διὸς μῆνιν καὶ χόλον, πρὶν ἐς Ἑλλάδα ἐκείσθαι.

V. 342. Τάων. Τῶν Κολχικῶν κακίστης ἐτύχομεν νηός.

Ἐπεκύρσαμεν. Ἐνετύχομεν.

Ἡλιθα. Ἀθρόως.

(V. 350. Αὐτῷ. Ἀντὶ τοῦ σοί.

V. 354. Δῆθεν. Παρέλκεται τὸ δῆθεν. Εἰ δὲ προαιρῇ, φησὶν, ἐκάστου γυνῶναι τὴν γενεάν καὶ τοῦνομα, πάντα ἐξείποιμι.

V. 356. Οἴοπερ. Οὔτινος χάριν.

V. 359. Οὕτω κεν γυνώσῃ. Ἀντὶ τοῦ συγγενῆς· ἡ ἀνεψιδούς, δισεξάδελφος. Κρηθεὺς καὶ Ἀθάμας ἀδελφοί, Αἰόλου παῖδες. Κρηθεὺς Ἰάσων, Αἰσωνος Ἰάσων· Ἀθάμαντος δὲ Φρίξος, οὗ Ἀργός.)

V. 368. Ἡερέθοντο. Ἐμετεωρίζοντο τῷ νῷ χολουμένοι.

Ἀντὶ τοῦ οἰδαίνοντο, ἐφυσῶντο.

(V. 375. Αὐτίκα. Ἀντὶ τοῦ νῦν.

V. 376. Ἐν δὲ τῷ νέεσθαι, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔολπα.)

Ἄλλως. Ἐν δὲ τῷ αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες, προσεκτέον, ὅτι ἀσαφῶς εἴρηται. Ἰσως οὖν αὐθις ἀντὶ τοῦ αὐτίκα ὀητέον^{m)}· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ' Ἑλλάδος, εἰςⁿ⁾ Ἑλλάδα· ἢ ἡ, οὐκ ἄφαρ ὑποστρέφετε εἰς Ἑλλάδα. Ἡ^{o)} στίξαντας εἰς τὸ Ἑλλάδα τελείαν,

k) Π. I, 245. 1) τὰν σπάρταν P. recte. m) ληπτέον P. male. n) ἐφ' P. recte. o) εἶτα P.

τὸ ἐξῆς ἐπιφέρειν δεῖ, οὐκ ἐπὶ κῶας δεῦρο νέεσθε, ἐπὶ τὰ σκηπτρα δὲ καὶ τὴν βασιλειον τιμήν. Ὡστε οὐ γραπτέον, οὐδ' ἐπὶ κῶας, ἀλλ', οὐκ ἐπὶ κῶας· οὐδὲ, σκηπτρά τε, ἀλλὰ, σκηπτρα δέ. Οἱ δὲ σχολιογράφοι εἰκάσιν ἄλλη τινὶ γραφῇ ἐντυχεῖν· φασὶ γὰρ ἀπὸ κοινοῦ νοεῖσθαι τὸ ἔολπα. Οὐδαμοῦ δὲ εἴρηται τὸ ἔολπα.

V. 386. Αἰήτη, σχέο μοι. Ὡ Αἰήτη, ἐπίσχες ἢ ἀνάσχου μοι περὶ τούτου τοῦ στόλου.

V. 388. Οὐδὲ μὲν ἰέμενοι. Οὐδὲ ἐφιέμενοι τῆς σῆς βασιλείας.

V. 395. Σφωῖτέροισι. Κακῶς τῷ σφωῖτέροισιν ἐχρήσατο. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν τεοῖσι P).

(V. 396. Τὸ δὲ ἴσκειν Ὀμηρικῶς.)

V. 399. Πειρήσαιτο βίην. Πείραν λάβοι τῆς ἰσχύος τῶν ἡρώων.

V. 400. Ὑποβλήδην. Κακῶς τὸ ὑποβλήδην. Κεῖται γὰρ πρὶν ἢ καταλῆξαι τὸν ἕτερον λέγοντα.

(V. 401. Τὸ δὲ, διηνεκέως ἀγορεύεις, ἀντὶ τοῦ μακρογορεῖς.)

V. 406. Ἑλλάδι κοιρανέοντα. Τὸν Περίαν λέγει.

(Τὸ δὲ ἄνω ρηθὲν μεγαίρω, ἀντὶ τοῦ οὐ φθονῶ υἱὸν, ὡς ὁ Περίας. Πείραν δὲ λαβὼν τῆς σῆς ἀνδρείας παρέξω τὸ δέρας· οὐ γὰρ φίλον μοι τὸ φθονεῖν.)

V. 408. Ὀλοόν. (Τὸν ἄθλον.) [Τὸ μέγα καὶ ἀνύποιστον.]

V. 409. Δοιῶ μοι πεδίον. Καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ (ἡφαιστοτεύκτους) [χαλκόποδας] τοὺς ταύρους ἀπεφνήματο.

(V. 411. Στυφελήν. Τραχεῖαν.)

V. 412. Πεντηκοντόγυόν φησι Φερεκύδης (ἐν τῇ ἕκτῃ).

V. 413. (Σπόρον. Πυρόν.)

Ὀλοκοῖσι. Ταῖς ἐγχαράξεσιν. Ἐλκομένου γὰρ τοῦ ἀρότρου, ἡ γῆ διαρδῆγνυται.

(Δηοῦς. Δήμητρος.)

V. 416. Κεῖρω. Κτείνω.)

Περισταδόν. Περιεστῶτας καὶ ἐναντιουμένους. (Ἡ ἐξι-
σούντας.)

V. 422. Πάρος. Νῦν ἐπὶ τόπου τὸ πάρος. Κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου.

V. 427. sqq. Περιπολλὸν ἐέργεις. Ὁ νοῦς, μὴ με τῷ δικαίῳ ἐγκλείεις. (Διόπερ ἐγὼ καίπερ ὑπερφέροντά τῇ βίᾳ τὸν ἄθλον ἐποίησά μέχρι θανάτου.)

Ἀρσενικῶς δὲ εἶπε τὴν μοῖραν μόρον.

(Οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο. Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποις χεῖρον ἀνάγκης, καθ' ἣν ἀφίγμεθα πρὸς σὲ βιασθέντες ὑπὸ τοῦ βασιλέως.)

V. 438. Μετελθεῖν. Ἡ μετὰ ἀντὶ τῆς πρὸς. πρὸς ἀμείνονα φῶτα ἔλθεῖν.

(V. 439. Ἀπηλεγέως. Ἀποτόμως.)

V. 441. sq. Τὸ μεσσηγὺς αἰτίας ἀποδοτικόν, διὰ τί κατόπιν ἐκείνων ἐπορεύετο ὁ Ἄργος. Διότι, φησὶν, ἔνευσε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔτι λιπέσθαι καὶ μεῖναι ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οἱ δ' ἦσαν καὶ ἐξηλθόν, οἱ περὶ Ἰάσονα δηλαδή.

V. 444. Ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα. Ἐχουσα οὖν τὰ ὄμματα ἐπ' αὐτῷ λοξὰ, παραθεμένη τὴν λιπαρὰν καλύπτραν, ἐθαύμαζε.

(V. 446. Κῆρ' ἄχει. Τῇ λύπῃ τὴν ψυχὴν καιομένη καὶ ἀλίσκουσα.

Νόος δέ οἱ. Ὁ νοῦς, τῷ δὲ νῷ ἀνεθεώρει τὸν Ἰάσονα. Οἶον, καθάπερ ὄνειρῳ μετέωρος ἐπορεύετο κατὰ τὰ ἔχνη τοῦ Ἰάσονος.)

V. 453. Προπρὸ δ' ἄρ'. Ἐμφαντικῶς αἱ προθέσεις τὴν συνεχῶς ἀνειδωλοποιοῦσαν τῷ νῷ ἐμφαίνουσι. Καὶ παρ' Ὀμήρῳ, προπροκυλινδόμενος.

[V. 455. Ἐν δὲ τῷ οἶά τε ξειφ' τὸ οἶα θανμαστικῶς κεῖται.]

(V. 460. Ὀδύρετο δ' ἡ ὕψις. Ἐθρήνει δ' αὐτὸν ὡς ἦδη τεθνηκότα.

V. 461. sq. Ἐλέω δὲ συνεχομένη, ἔκλαιεν ἐπ' αὐτῷ λυπομένη.)

V. 464. Εἴθ' ὄγε. Τὸ εἴτε οὐ πρὸς τὸ φθίσεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ προφερέστατος ἀναφέρειν δεῖ, ἢ ἢ, εἴτε ὄγε προφερέστατος τῶν ἡρώων φθίσεται, εἴτε χείρων, ἢ γουν χείριστος. Κεῖται γὰρ τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ὑπερθετικοῦ.

V. 466. Ἐρρόετω. Φθειρέσθω. Ἡ ὥφειλε χωρισθῆναι ἀπαθῆς, μηδὲν παθὼν. Τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀκήριος.

V. 467. Πότνα θεὰ Περσηΐ. Περσηΐδα τὴν Ἐκάτην λέγει, ὡς τοῦ Περσέως θυγατέρα. Τινὲς δὲ αὐτὴν φασὶ Διὸς εἶναι παῖδα. Ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Δήμητρος γενεαλογεῖται.

Καὶ τότε δὴ Ἐκάτην Διὶ τέκεν εὐπατέρειαν.

Βακχylίδης δὲ Νυκτὸς φησιν αὐτὴν θυγατέρα.

Ἐκάτα, δαδοφόρου ^{η)} Νυκτὸς μεγαλοκόλπου ^{ρ)} θυγάτερ. Μουσαῖος δὲ, Ἀστερίας καὶ Διὸς. Φερεκύδης δὲ, Ἀρισταίου τοῦ Παίονος.

V. 470. Οὐνεκεν. Ὅτι οὐκ ἐπιχαίρω ἐγὼ κακοῖς. Ὁ δὲ λόγος ἐρωτικὸς.

V. 471. Ἐόλητο. Ἐτετάρακτο καὶ ἐν ἀγωνίᾳ ἦν.

(V. 474. Ὑπερβατόν ἐστι. Τὸν γὰρ Ἰάσονα ὁ Ἄργος προσέειπεν.

V. 478. Ἐκάτης. Εἰς ἣν αἱ φαρμακίδες ἀναφέρονται.)

V. 482. Ἀντιβολήσω ν. Συναντήσω ν. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ κοινολογῆσθαι, συντάξομαι.

V. 485. Ὡπέπον. Ὡ γλυκύτατε, προσφιλέστατε. Ἐπεὶ καὶ ὁ πέπων μελίχρους.

η) δαιμόφρον P. δαδοφόρος emendarunt Ruhnck ad Hymn. in Cer. v. 24. Ilgen. ad Homer. Hymn. p. 517. et

Jacobs. Animadv. ad Anthol. I, 1 p. 390. ρ) μελανοκόλπου corrigunt Ilgen. l. c. et Jacobs. p. 391.

- (V. 490. Παρεόντας. Τὸν Ἰάσονα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ.
 V. 493. Ἀντικρῦ. Φανερώτατα, ἐναντιώτατα.)
 V. 494. Διειρομένοισι. Διερευνῶσιν, ἢ λέγουσιν. (Ὁ γὰρ νοῦς, Ἐναντίως ἡμῖν ἔχει. οὐ γὰρ ἔστι τελεσθησόμενον οὔτε ἔμοι λέγοντι, οὔτε ὑμῖν ἐρευνῶσι τὰ ἐπιτασσόμενα.)
 V. 497. Ἐφίετο. Ἐνετείλατο ^ς).
 (V. 500. Ὁ δὲ νύ οἱ. Τὸ ἐξῆς, ὅπερ αὐτῷ συντόμως ὑπεσχόμην. Οὐκ ἦν γὰρ ἄλλο τι σκέπασθαι βέλτιον.
 V. 502. Ἀνήνυτος. Δυσκατόρθωτος.)
 V. 510. Περυλαγμένος ἐντύναιο ^τ). Φυλάττων τὴν ὑπόσχεσιν παρασκευάζου. Ἐντύνω γὰρ, τὸ παρασκευάζω.
 V. 511. Ἐῆ. Κακῶς τὸ ἐῆ. τρίτου γὰρ ἔστι προσώπου. Ἔδει δὲ σῆ.
 V. 513. (Οὐ γὰρ ἔγωγε. Ἀντὶ τοῦ, ἐγὼ οὐκ ἀνέξομαι. Τί γὰρ πλέον ἢ θάνατός με περιμένει;) Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τούτους φησὶ προαιρεῖσθαι ζεῦξαι τοὺς βόας· ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ ποιήσας πάντας ἀριθμῇ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ φερομένους ἀριστεῖς.
 (V. 523. Ἀλλὰ τιν' αἶω. Δύναται, φησὶν, ἡ μήτηρ ἢ ξμὴ πείσαι τὴν Μήδειαν συνεργῆσαι τὸν ἄθλον.) [Ἐτι δὲ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος Ἄργον φησὶν ἐμποδίσαι τοὺς ἥρωας ὑποστῆναι βουλομένους τὸν ἀγῶνα.] Ἐν δὲ τοῖς Ναυπακτικοῖς Ἰδμῶν ἀναστὰς Ἰάσονα κελεύει ὑποστῆναι τὸν ἄθλον.
 V. 529. Δάε. Ἀντὶ τοῦ ἐδίδαξε.
 V. 530. Νήχυτον ὕδωρ. Τὸ πολύχυτον. Τὸ γὰρ νη καὶ στέρησιν σημαίνει καὶ ἐπίτασιν. Καὶ ἀχύνητον ὕδωρ, τὸ πολὺ, κατὰ Ἰῶνας καὶ Σικελιώτας. (Διονύσιος· Πλαζομέναις ἵνα λύσαν ἀχύνητον ἦκα βαλοῦσα.)
 V. 533. (Ἄστρα τε καὶ μῆνης. Τὸν παραδεδαμένον μῦθον λέγει, ὥς αἱ φαρμακίδες κατάγουσι τὴν σελήνην. Τινὲς δὲ καὶ τὰς ἐκλείψεις ἡλίου καὶ σελήνης καθαιρέσεις ἐκάλουν τῶν θεῶν.) Τὸ παλαιὸν ᾤοντο αἱ φαρμακίδες τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον καθαιρεῖν. Διὸ καὶ μέχρι τῶν Δημοκράτους ^η) χρόνων πολλοὶ τὰς ἐκλείψεις καθαιρέσεις ἐκάλουν. Σωσιφάνης ἐν Μελεάργῳ· Μάγοις ^ν) ἐπωδαῖς πᾶσα Θεσσαλὶς κορη, ψευδὴς ^ω) σελήνης αἰθέρος καταβάτις.
 (V. 539. Τάχα. Τὸ τάχα ἐν δισταγμῷ κεῖται. Τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ταχέως.)
 V. 541. Ἀπολλόδωρός φησιν ἐν τῷ περὶ θεῶν, ὅτι ἡ περιστερὰ ἱερὰ Ἀφροδίτης, διὸ καὶ λάγνον ^ς). [Καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ.] παρὰ γὰρ τὸ περισσῶς ἐρᾶν λέγεται.
 (V. 551. Κέαρ δέ μοι. Ὡς δὲ ἡ ψυχὴ μου προορᾶται, οὕτως γένοιτο.
 V. 564. Μεμαῶς. Ἀντὶ τοῦ ὀργιζόμενος νῦν. Οὐ γὰρ ἐπὶ κακοῖς τις πρόθυμός ἐστι.

ς) ἐνετείλετο P. τ) ἐντύνω P. Theocrit. p. 318. ν) Μάγοιο P.
 η) Δημοκρίτου P. cf. Heins. Lect. ω) δευδὴς P. ς) λάγνη P.

V. 579. Στεῦτο. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ στεῦτο.)

V. 583. Ἀποφλύξωσιν. Ἀντὶ τοῦ ἐκφυσθήσωσιν. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἐκπνεύσωσιν. "Ενθεν καὶ ὁ φλύαρος.

(V. 584. sq. Οὐδὲ γὰρ δέχθαι. Δεῖπει τὸ ὑπέμεινεν.)

V. 587. Εἰ μὴ οἱ Ζεῦς. Ἀγγελόν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι, κελύοντα δέξασθαι τὸν Φοῖβον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γήμη. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας, διὰ τὸ δέρας αὐτὸν αὐθαιρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. Λέγει δὲ, ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας, οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων.

V. 588. Ὡς κεν προσκηδέος. Ὅπως ἂν εὐμενοῦς ἀντιάσειεν ὁ Φοῖβος τοῦ Αἰήτου. [Ἀντιᾶν τὸ ἀπολαύειν.]

V. 594. Νόσφιν δ' οἷ αὐτῷ μέλιστα τίσειν. Τιμωρίαν ἀποτίσειν. Χωρὶς δὲ αὐτῷ δώσειν τιμωρίαν ἔλεγεν τοὺς Φοῖβου παῖδας. (Τούτους γὰρ αὐτῷ κακοὺς ἄνδρας ἐπάγειν, ὅπως αὐτοῦ τῆς βασιλείας ἐγκρατεῖς γένωνται, ὥς καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς Ἥλιου ἡκηκόει.) Ὅτι δὲ χρησμὸς ἦν Αἰήτῃ δεδομένος, ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ἐγγόνων ἀπολέσθαι, καὶ Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις ἱστορεῖ. Τούτου ἕνεκα καὶ τὴν ξεῦξιν τῶν ταύρων λέγει αὐτὸν ἐπινοῆσαι.

V. 597. Ἀκηδέες. Ἀκηδῆς, ὁ ἀφρόντιστος, καὶ ὁ μὴ φροντίζων ἑτέρων γ).

(V. 599. Χρῆναι. Γράφεται χρειώ.)

V. 600. Σφωῖτέρης. Κακῶς τὸ σφωῖτέρης θυϊκὸν ἐπὶ ἐνικοῦ ἐχρήσατο. Ἐδει γὰρ εἰπεῖν ἑῆς, ἢ ἧ, τῆς ἑαυτοῦ εἶναι δέος. Δεῖπει τὸ ὑπελάμβανεν.

V. 601. Τῷ κε καὶ ἔλδομένους. Παρατατικὸν εἴληφεν ἀντὶ ὑπερσυντελικοῦ. Καὶ ἔστιν ὑπερβατὸν ἢ φράσις, καὶ λείπει τὸ ὤς. Τὸ γὰρ ἐξῆς οὕτως ἐστὶ, διὸ καὶ ἐπιθυμοῦντας μακρὰν πλεῦσαι, προσεδεκτέον καὶ τοῦτο, ὥς πατρὸς ἐντολῇ φράσαντος πέπομφεν αὐτούς.

V. 610. Παρηγορέεσκεν. Παρεκάλει. Ἐφιλοφρονεῖτο.

V. 615. Ἀμφαδάς). Ἀκουστά, φανερά.

V. 616. Κατελώφεεν. Ἐκ τῶν λυπῶν αὐτὴν κατέπανεν ὁ ὕπνος.

(V. 622. Σφέτερον. Καὶ νῦν κακῶς τὸ σφέτερον. Πληθυντικὸν γὰρ ἔστιν ἐνικοῦ πρόσληπτικόν. Ἐδει δὲ ἐν δόμον εἰπεῖν.

V. 625. Σφωῖτέρους. Οὐχ ὕγιως οὐδὲ νῦν τὸ σφωῖτέρους. Θυϊκὸν γὰρ ἔστιν ἐπὶ ἐνικοῦ. Ἐδει οὖν εἰπεῖν ἑούς.

V. 628. Ἀμφω. Ἀμφοτέροι δὲ ἐπέτρεψαν τῇ κόρῃ τὴν δίκην, ὁμολογήσαντες ἐμμένειν οἷς ἂν δικάσῃ.)

V. 629. (Ὡς κεν ἰθύσειεν. Ὡς ἂν ταῖς διανοίαις ἐπιβάλου.) [Ἰθύνειν ἐνταῦθα τὸ δικάζειν.]

V. 641. Ἐμπα. Ἀντὶ τοῦ ἔμπης.

(V. 656. Ὡς δ' ὅτε τις. Ὁ νοῦς, Καθάπερ δὲ νύμφη ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῶν γονέων καὶ τῶν ἀδελφῶν εἰς γάμον, ἀπολόμενον κατὰ τινὰ μοῖραν τὸν γήμαντα, πρὶν ἐπ' ἀλλήλοις τερωθῆναι, δια-
καιομένη τὴν ψυχὴν ὑπὸ λύπης, ἐν τῷ θαλάμῳ κλαίει· αἰδουμένη
καὶ τῶν θεραπαινίδων τὴν ἐντροπὴν, ἵνα μὴ τις αὐτῶν μωμήση-
ται, προσιουσῶν γυναικῶν.

V. 662. Χῆρον. Ἔρημον.)

V. 663. Ἐπιστοβέωσι. Χλευάζουσαι λοιδορήσωσι. Μω-
μήσονται.

V. 665. Ἐπιπρομολοῦσα. Περιττεύει ἢ ἐπὶ πρόθεσις.
Ὡς ἐν τῷ ἐπιβουκόλος.

V. 666. Ἐπέτις. Ἀκόλουθος ἦν νεάζουσα.

Κουρίζουσα. Νεάζουσα.

(V. 668. Ἀρέσασθαι. Πείσειν.)

V. 676. Θευμορίη. Ἐκ θεῶν μεμοιραμένη νόσος περι-
έδραμεν.

(V. 680. Ἴνα. Ὅπου.)

[V. 687. Ἐπεκλονέεσκον ἀντὶ τοῦ ἐθορύβουν.]

V. 688. Περί μοι παίδων. Ἐπὶ τῶν νύμφων σου ἄνται,
τούτ' ἔστι τετάρκται, ἡ ψυχὴ μου, μὴ αὐτοὺς σὺν τοῖς ξένοις ὁ
πατήρ ἀποκτείνῃ.

V. 689. Μή σφε. Μὴ αὐτούς. Κατὰ ἀφαίρεσιν γὰρ ἐκ
τοῦ σφέας.

(V. 690. Νέον. Νεωστή.)

V. 694. Ἀντιάσεις. Παρακαλέσεις. Ἀνσωπήσεις.

V. 700. (Σύν τε δρῆσταιρα. Ὅπερ σοι εἶπω, φυλάξαι
ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ συνεργὸς γενέσθαι.) [Συνδρῆσταιρα ἢ
συνεργός.]

[V. 714. Κόλχων ὄρκον λέγει τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·
κατ' ἐκείνων γὰρ ὤμνουν.]

V. 724. Ἀνέπτατο χάσματι. Ἄνεσιν ἔσχεν αὐτῆς ἡ
ψυχὴ ἐν χαρᾷ γενομένης. (Πιθανῶς δὲ χαρακτηρίζει ἡμῖν τὸν
ἔρωτα.)

(V. 730. Εἰ ἔτι σῆς. Εἴτι σοι προκρίναιμι ἢ τῶν σῶν
παίδων.

V. 730. Οἴσομαι εἰς Ἑκάτης. Ἐν τισὶ φέρεται μετὰ τὸν,
Οἴσομαι εἰς Ἑκάτης θελεκτήρια φάρμακα ταύρων,
καὶ ἕτερος στίχος,

Οἴσομένη ξείνῳ ὑπὲρ οὗ τόδε νεῖκος ὄρωρε.
Ἐν τισὶ δὲ οὐ φέρεται, ὥς ἐνταῦθα.

V. 740. Παισὶ τ' ἀρωγὴν. Τὰ ὁμολογηθέντα ὑπὸ τῆς
Μηδείας τοῖς παισὶν αὐτῆς ἢ Χαλκιοπῇ διεσάφησεν.)

V. 742. Στυγερόν δέος. Κατὰ μετωνυμίαν εἶπεν τὸ
φόβον ποιητικόν.

V. 743. Τοῖα παρέξ. Τοιαῦτα ἄνευ τῆς τοῦ πατρὸς
γνώμης ἐπὶ τῷ Ἰάσονι βουλευσάσθαι.

[V. 745. Ἐλίκην δὲ λέγει τὴν μεγάλην ἄρκτον.

V. 748. Τὸ δὲ ἀδινὸν ἀντὶ τοῦ ἀδινῶς. Λεῖπει τὸ θρηνοῦσαν.

V. 750. Μελαίνομένη δὲ νύξ ἢ σκοτουμένη καὶ ἀσέληνος.]

V. 751. Ἀλλὰ μάλ' οὐ Μῆδειαν. Παρέλκει τὸ μάλ'. Τὸ δὲ ἐξῆς, ἀλλὰ μάλ' οὐ Μῆδειαν ἐπέλαβε γλυκεροῦς ὕπνος, δειδυῖαν ταύρων κρατερόν μένος.

V. 752. Αἰσονίδαο πόθῳ. Οὐχ ὕγιῶς τέθεικεν τὸν πόθον ἀντὶ τοῦ ἔρωτος. Πόθος γάρ ἢ ἐπιζήτησις· ὁ δὲ ἔρως ἐπιτεταμένον ἐστὶ πάθος.

V. 753. Δειδυῖαν. Τοῦ δεῖδω δῆματος παρακείμενος δειδία. Ἀφ' οὗ μετοχὴ κατὰ συγκοπὴν δειδώς· τὸ θηλυκὸν δειδυῖα.

[V. 754. Νειδὺν δὲ Ἄρηος τὸν ἀρούμενον ὑπὸ τῶν βοῶν τόπον.]

V. 755. Ἐθυσεν. Ὄρμα, ἐκινεῖτο. Ἐνθεν καὶ θυάδες, αἱ βῆχαι.

(V. 756. Ἡελίου ὥς τίς τε δόμοις. Καθάπερ τις αὐγὴ ἡλίου κατ' οἶκον ἐξ ὕδατος ἀναφέρεται πρὸς τοῖχον, ὅπερ νεωστὶ κέχεται ἢ ἐν λέβητι ἢ ἐν κάδῳ· εἰς ἐκότερα δὲ τὰ μέρη συνεχῶς κινεῖται στρεφομένη.)

[V. 758. Γαυλὸς δὲ ὁ κᾶδδος, ὃ λέγεται βέδουριν.]

V. 759. Ὠκεῖα δὲ στροφάλιγξ ἢ ταχεῖα στροφή.]

V. 762. Τεῖρ' ὀδύνη. Κατεπόνει αὐτὴν ἢ ὀδύνη καλοῦσα. (Ὀμηρος^a).

— — κατασμύξαι πυρὶ νῆας.

V. 764. Ἐνθ' ἀλεγεινότατον. Καθ' ὃν τόπον ἄλγιστόν ἐστι μέρος τῆς ψυχῆς, ὅταν ἀδιαλείπτως τις τῷ ἔρωτι κατέχηται. Ἐπιμένει δὲ πιθανῶς τῷ χαρακτῆρι ἐλκομένης μὲν τῷ πάθει, λογισμῷ δὲ κρατουμένης.

V. 765. Ἐνισκήψωσιν^b). Ἐμπέσωσι.

V. 767. Καταφθίσθαι. Τῷ ἔρωτι δηλαδὴ. [Καὶ ὅρα ὅπως ἔλκεται μὲν ὑπὸ τοῦ πάθους, κρατεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ.]

V. 769. Ὁτλησέμεν. Ἐποφθεῖν τὴν ἄτην ἐσκέψατο. [Τὸ δὲ εὐκνηλον ἀντὶ τοῦ εὐνήλως, ἥτοι ἡσύχως.]

(V. 775. Ἀχαιῖδα. Ἀντὶ τοῦ Θεσσαλικῆν. Ὀμηρος^c). Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί.)

V. 780. (Φάρμακα μῆσαμένη. Λεῖπει τὸ δοῦναι.)

Περικτὴ δὲ ἢ ἐπὶ πρόθεσις.

V. 781. Τίς μῆτις. Τίς δέ μοι ἔσται παραλογιστικὴ βουλή τῆς βοηθείας.

V. 784. Ἄμμι. Ἀντὶ ἐνικοῦ τοῦ ἔμοι κεῖται τὸ ἄμμι.

[V. 785. Ἐπαμείρεται ἀντὶ τοῦ στερηθῆσεται.]

V. 791. Ἐπιλλίξουσιν. Ἐπικαταμωμῶνται, [καταμωκεύουσιν.] Κυρίως δὲ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπικλίνειν καταμωκόμενον^d).

a) Π. IX, 653. b) ἐνισκίμψωσι P. c) Π. II, 684. d) καταμωκευόμενον P.

(V. 796. Καὶ οὕς. Κακῶς τὸ οὕς. Βέλτιον δὲ τὸ εὐς, ἵνα ἐκ τῶν γυναικῶν ἢ ὁ λόγος.)

V. 802. Φωριαμόν. Νῦν τὴν κοιτίδα λέγει. Σαφὲς δ' ἐκ τοῦ, ἐνθεμένη ἐπὶ γούνασιν. Ἑτυμολογεῖ δὲ τὴν φωριαμόν Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἑρμῇ.

Φωριαμόν δ' ὀνόμηναν, ὃ μιν κύθε φώριον ἄρχην.
ἐκ τοῦ φώριαμός κυκλῆσκειται ἀνθρώποισιν.

[Ραισθηρία δὲ τὰ φθερικά.]

V. 805. Ἀστεγές. Ἀντὶ τοῦ πολυστεγές. Τὸ γὰρ αὖ νῦν ἐπιτακτικόν ὡς ἄξυλος ὕλη.

V. 807. Τόφρα πάσαιτο. Τὸ τόφρα ἀντὶ τοῦ ὄφρα κεῖται. Τὸ δὲ ὄφρα, ποτὲ μὲν τὸ ἵνα δηλοῖ, Ὅμηρος.)

Ὅφρα μὴ ἄσπερμος γενεή —

ποτὲ δὲ προηγούμενόν ἐστιν, ἀνταποδοτικόν ἔχον τὸ τόφρα Ὅμηρος^{f)}.

Ὅφρα μὲν ἡὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμαρ.

(Τὸ πάσαιτο οὐχ ὑμῶς. Οὐ γὰρ εἰς κόρον ἢ τούτου μετάληψις.)

V. 813. Ἐνὶ ζωῷσι. Τὰ ἐν τῷ ζῆν ἀρεστά ἐλογίζετο.)

V. 836. Αἰθήρ ἀχέων. Αἰθὴν ποιούμενῃ τῶν τε παρουσῶν λυπῶν καὶ τῶν ἐπαυξηθησομένων.

V. 847. Δαίραν μουνογένειαν. [Τὸ κούρην μουνογένειαν γράφεται καὶ Δαῖραν μουνογένειαν.] Τὸ Δαῖραν κατ' ἑλλειψίν ἐστι τοῦ ε, διὰ τὸ μέτρον. Δάειρα γὰρ ἐστι. (Λέγει δὲ τὴν Περσεφόνην, ὡς δηλοῖ διὰ τὸ μουνογένειαν.) Νυχίαν δὲ εἶπεν, ἥτοι διὰ τὸ χθονίαν βασιλεύειν, νύκτα γὰρ τὸν ἀφώτιστον τόπον φασίν, ἢ ἦν νυκτὸς οὐσῆς ἐξιδάσκονται. Εὐλογον γὰρ τὴν τῶν νυχίων τάπαι κρατοῦσαν κατὰ τὴν τῆς νυκτὸς ὥραν ἱλάσκεσθαι. Ὅτι δὲ τὴν Δαίραν Περσεφόνην καλοῦσι, Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἑξηγητικῷ^{g)} συγκατατίθεται. Καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει, τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαίραν.

[Ἀρεσάμενος δὲ ἀντὶ τοῦ φιλοφρονησάμενος. Τὸ δὲ ἐκμαίνοιτο ἀντὶ τοῦ ὑγράνειν ἢ εὐφράνειν.]

V. 851. Ἀνέσχε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνεδόθη τὸ φάρμακον.]

V. 858. Τῆς οἴην τ' ἐν ὄρεσσι. Τὸ ἀποφερόμενον ὕγρον, ὅπὸν εἶπε τῆς φηγού.

V. 859. Κασπίη ἐν κόχλῳ. Κάσπιον πέλαγος παρὰ τῷ ὠκεανῷ παρ' ᾧ καὶ ἔθνος Κάσπιον, ὁμορον Πέρσαις. Ἐχει δὲ ὁ ὠκεανὸς μεγίστους κόχλους^{h)}, ἐφ' ᾧν, φησί, τὸ φάρμακον εἴλετο. Ἰδίως δὲ ὁ ποιητὴς τερατεύεται τὰ περὶ τὴν ῥίζαν. Παρ' οὐδενὶ γὰρ τῶν ῥιζατόμων εἴρηται. Τὸ δὲ ἄνθος αὐτοῦ φησί παραπλήσιον Κωρυκίῳ κρόκῳ. Τὸ δὲ Κωρύκιον, καὶ χωρίον τῆς Κιλικίας, ἐν ᾧ διάφορος γίνεται κρόκος.

Περὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης ἱστορεῖ Ἀρτεμίδωρος ἐν τῇ Ἐπι-

e) II. XX, 303. f) II. VIII, 66. g) Ἑξηγηματικῷ P. h) κόχλους P.

τομῇ τῶν Γεωγραφουμένων. Ἔστι δὲ πλησίον τοῦ ὠκεανοῦ· ἢ παράκειται ἔθνος ὠνομασμένον Κάσπιον, ὅμορον δὲ Πέρσαις.

V. 860. Ἐπτά μὲν. Ἐφ' ἐπτά ποταμῶν λουσαμένη ὕδασι. Τερατεύεται δέ.

V. 861. Ἐπτάκι δὲ Βριμῶ. Ἐπτάκις δὲ φησι καὶ τὴν Ἐκάτην ἐπικαλέσασθαι. Δοκοῦσι γὰρ αἱ φαρμακίδες τὴν Ἐκάτην ἐπάγεσθαι. Βριμῶ δὲ αὐτὴν προσηγόρευσε, διὰ τὸ φοβερὸν καὶ καταπληκτικὸν τῆς δαίμονος, καὶ φάσματα ἐπιπέμπειν τὰ καλούμενα ἐκαταῖα¹⁾· καὶ πολλάκις αὐτὰ μεταβάλλειν τὸ εἶδος, διὰ τὸ Ἐμπουσαν καλεῖσθαι. Ἡ παρὰ τὸν βρόμον, τὸν τοῦ πυρὸς ψόφον· (Τόσσοι γὰρ πέλεται βρόμος²⁾·).

Ἡ γὰρ θεὸς λαμπαδοῦχος. Τὸ δὲ βοῖ ἐπιτάσσεώς ἐστιν, ὥς τὸ, — — βοιήπυος ὀβριμὸς Ἄρης³⁾.

Ἰσως οὖν Βριμῶ, ἡ μεγάλην ἔχουσα μῆνιν, βοιμήνις τις οὔσα.

V. 865. Τιτηνίδος. Ἐπεὶ τῶν Τιτάνων ἦν ὁ Προμηθεὺς, δι' ὃ τὴν ῥίζαν ἔφη Τιτηνίδα, διὰ τὸ ἐκ Προμηθέως βεβλαστηκέναι, ὃς εἰς ἦν τῶν Τιτάνων [, διὰ τοῦτο τὴν ῥίζαν ἔφη Τιτανίδα τοῦ φαρμάκου]. Διὰ τούτων δὲ τερατεύεται τὰ περὶ τὴν τομὴν τῆς ρίζης, καὶ τὸ συμπάσχειν τὸν Προμηθέα ἐπὶ τῇ ταύτης τομῇ.

V. 876. Λιαροῖσιν. Λαμπροῖς, ἢ καθαροῖς. Ὀμηρος δὲ ἀντὶ τοῦ θερμοῖς.

Παρθένιος δέ, ποταμὸς Παφλαγονίας.

Παραγράφει δὲ τὰ ἐν Ὀδυσσεΐα⁴⁾·

Οἷη δ' Ἀρτεμις εἰσι κατ' οὐρεὸς ἰοχέαιρα.

V. 881. Ἀμορβάδας⁵⁾ τὰς ἀκολούθους φησί.

V. 890. Τεμένηη. Ἀντὶ τοῦ ἱεμένως, προθύμως.

Ἡ δὲ μετὰ ἀντὶ τῆς πρὸς· ἴν' ἢ, πρὸς τὰς δμῶας.

V. 891. Οὐδ' ἐνόησα. Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.

V. 899. Λεξάμεναι. Ἀντὶ τοῦ συλλεξάμεναι. Ἡ ἀνακλιθεῖσαι. Ὡς καὶ Ὀμηρος⁶⁾·

Λέξεται ἐν μέσσησι νομεύς⁷⁾·

V. 902. Παρατρέπει. Προτρέπει.

(V. 903. Σίγα ἔχετε. Σιωπῇ κατέχετε, μαθοῦσαι ἐξ ἐμοῦ.)

V. 905. Τπέστη. Κατεδέξατο ἐπὶ τοῖς βουσὶν ἀγωνίσασθαι.

Ἡ περὶ, ἀντὶ τῆς ὑπὸ.

V. 908. Εἰς ὠπήν. Εἰς ὅψιν μου, ἐναντίον ἐμοῦ.

V. 914. Κασιγνήτων. Λεῖπει ἢ παρὰ· ἴν' ἢ, παρὰ τῶν κασιγνήτων εἰσήκουσε τὴν Μήδειαν κατὰ τὸν ὄρθρον ἀφίξεσθαι εἰς τὸν τῆς Ἐκάτης ναόν.

V. 917. Ἐσθλὸς μὲν. Ὁ νοῦς, ἀγαθὸς μὲν καὶ ἐπιφανέντας καὶ ἀπιόντας εὖ σημειώσασθαι.

V. 929. Λακέρυζαι. Αἱ φλύαροι διέτριβον καὶ ἔμενον.

V. 932. Ἀκλειής. Ἀδόξος.

V. 935. Ἐπήλυδες. Οἱ ξένοι, καὶ οἱ ἀκόλουθοι.

i) Ἐκάτεια P. k) II. XIV, 396. VI, 102. n) Ἀμορβάδας P. o) Od.

1) Hom. II. XIII, 521. m) Od. IV, 413. p) μέσοισι νομεῦσι P.

V. 938. Ἴσκειν ἀτεμβομένη. Ἔλεγε μεμφομένη τῷ Μόψῳ.

V. 939. Ὀμφήν. Φήμην.

Θεήλατον. Τὴν ὑπὸ τῆς θεᾶς Ἥρας ἐλασθεῖσαν καὶ λεχθεῖσαν.

[V. 941. Δῆεις ἀντὶ τοῦ εὐρήσεις.]

V. 942. Ἦ τοι συνέριθος. Ἦτις Κύπρις συνεργὸς καὶ συμπράκτρια τῶν σῶν κινδύνων γενήσεται.

V. 946. (Λίσσεό μιν. Εἶπε γὰρ Φινεύς·

— — ἐν γὰρ τῇ κλυτὰ πείρατα κεῖται ἀέθλου.)

Παρατροπέων. Παρατρέπων, παραπείθων.

(V. 949. Ἀθύροι. Παῖλοι.)

V. 955. Δοᾶσσαι. Ἔδοξεν ἀκούειν παραδραμόντα. Τοῦ δὲ δοᾶσσαι τὸ θέμα δοᾶζω. Σημαίνει δὲ τὸ νομίσαι.

V. 963. Θερμὸν δέ. Καὶ τὸ ἐρυθμα δὲ τὸ θερμὸν τὰς παρειὰς κατέλαβεν. Οἶον, ἐρυθρὰ ἐγένετο.

V. 971. Ὀμάδησαν. Κατεχρήσατο· ὄμαδος γὰρ κυρίως ἐπὶ ἀνδρῶν, ὁμόανδός τις ὦν.

V. 974. Θευμορίη. Τῇ ἐκ θεῶν μεμορραμένη αὐτῇ ἄτῃ.

V. 976. Οἱοί τε δυσανχέες. Οἱ κανχώμενοι ἀλαζονικῶς ἐν ἑτέρων διαβολαῖς.

V. 982. Τερπνοῖς. Παραλογιστικοῖς.

V. 983. Φηλώσης. Ἀπατήσης. Ἀπὸ τοῦ φήληκος, τοῦ ἁώρου σύκου.

(V. 993. Ἐς Ἑλλάδα. Ἑλλάδα νῦν τὴν Φθιωτικὴν ὅλην χώραν, ὁμωνύμως τῇ πόλει· ὃν τρόπον Ἄργος, καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα.)

V. 997. Δῆ ποτε καὶ Θησῆα. Διὰ τούτων ἡθικῶς προκαλεῖται τὴν Μήδειαν εἰς τὸ ἀποπλεῦσαι σὺν αὐτῷ· παραδείγμα φέρων τὴν Ἀριάδνην τὴν Θησέως σῴτειραν· στέφανον αὐτῆς καταστερίσθαι λέγων· οὐ πάντα ἀληθεύων. Καταλείπεται γὰρ ὑπὸ Θησέως ἐν Νάξῳ, πεπαρθένευται ¹⁾ δὲ ὑπὸ Διονύσου ²⁾ κατὰ τινας· ἐξ ἧς παιδοποιεῖ Οἰνωπίονα, Θόαντα ³⁾, Στάφυλον, Λάτράμυν, Εὐάνθη, Ταυρόπολιν. Ὅτι δὲ [οὐ συνεγένετο Θησεὺς Ἀριάδνῃ,] οὐδὲ ἤγαγεν αὐτὴν εἰς Ἀθήνας, (τελευτῆσαί τε καταλειφθεῖσαν ὑπὸ Θησέως,) Ὅμηρος μαρτυρεῖ, δι' ὧν ὁ Ὀδυσσεὺς φησι [παρὰ τοῖς Φαίαξιν] ⁴⁾.

Φαίδρην τε Πρόκριν ⁵⁾ τε ἴδον, καλὴν τ' Ἀριάδνην, κούρην Μίνως ὀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεὺς γήμας οὐδ' ἀπόνητο ⁶⁾.

Ὅτι δὲ ὁ στέφανος ὑπὸ Διονύσου κατηστέρισται, Ἄρατός φησιν ⁷⁾. Αὐτοῦ κακείνος στέφανος ⁸⁾, τὸν ἀγανὸν ἔθνηεν σῆμ' ἔμειναι Διόνυσος ἀποικομένης Ἀριάδνης.

q) διαπεπαρθένευται suspicatur Schaefer. r) Διοσκούρου P. s) Θάλητα P. t) Od. XI, 320. u) Πρόκνην

P. v) ἦν ποτε γήμεν Θησεὺς οὐδ' ἀπόνητο. P. w) Arat. Phaen. 71. x) στέφανον P.

(V. 1000. Ἄλλ' ἢ μὲν. Διὰ τούτων προτρέπεται τὴν Μῆδειαν πλεῖν σὺν αὐτῷ· παράδειγμα φέρων τὸν Ἀριάδνης ἔρωτα, ὅτι συναπῆρε τῷ Θησεῖ εἰς Ἀθήνας.)

V. 1007. Ἐπητεῖήσιν. Ἐπιστήμαις, φρονήσεσιν. Καὶ Ὅμηρος^{γ)}·

— — ἐπήτη δ' ^{z)} ἀνδρὶ ἔοικας·

V. 1009. Νεκτάρεον. Ἀντὶ τοῦ προσηνές. Ἐγὼ δέ φημι λαρόν, παρὰ τὸ νέκταρ.

V. 1013. Προπρὸ δ' ἀφειδήσασα. Γράφεται, προπρὸ δὲ μειδήσασα. Ἐμφαντικὴ ἢ ἐπαναδίπλωσις τῆς προθέσεως· ἐμφαίνει γὰρ μᾶλλον τὸ μετὰ σπουδῆς καὶ προχείρως γεγενῆσθαι τὴν δόσιν.

Ἀφειδήσασα. Ἀφροντιστήσασα πρὸς τοῦτον εἰπεῖν. Ἀντὶ τοῦ, μηκέτι ἀκριβοσασμένη, ἢ πολυπραγμονήσασα, ἀφείλεν ἐκ τῆς στηθοδεσμίδος τὸ φάρμακον. Διὰ δὲ τούτου φαίνεται ἢ ἐπίτασις τοῦ ἔρωτος.

V. 1015. Ἀρύσασα. Ἀντὶ τοῦ ἀφελομένη, ἀπαντλήσασα. Ἡ ἐκκενώσασα.

V. 1018. Ἀμαρυγὰς. Τὰς οἶον συνεχεῖς κινήσεις. Καὶ ἐπὶ τοῦ πυρὸς λέγεται ἀμαρύσσειν, ἀπὸ τοῦ τὴν φλόγα συνεχῶς αἰσσειν. Ὅμηρος^{α)}·

Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν —
τὴν κατεπάλληλον^{β)} δηλῶν κίνησιν.

V. 1020. Τηκομένη. Τὸ Ὅμηρικόν παρέφρασεν^{ο)}·

Ἰάνθη δ' ὥσει τέ περὶ σταχύεσσιν ἔερση

ληΐτου ἀλδήσκοντος.

Τὸ μὲν οὖν τηκόμενον πάντως καταχεῖται. Ὅμηρος^{δ)}·

Αἶψα δ' ἰαίνεται κηρὸς, ἐπεὶ κέκλετο μεγάλη Ἴς

ἡέλιου.

Οὐ πάντως δὲ, εἴ τι ἰαίνεται, τοῦτο καὶ τήκεται. Ὅθεν Ὅμηρος, εἰπὼν Ἰάνθη, ἐπήνεγκεν ὥσει τέ, μεταφορικῶς λέγων, ὅτε ὀρθὸν ἔχουσι τὸν στάχυν, οἶον μετεωριζόμενον. ὥστε εἶναι τὸ νοούμενον ἐμφατικὸν τῆς τῶν σταχύων ἡδονῆς, καθάπερ ἐμψύχων, τῆς δρόσου ἀντεχομένης τῶν καρπῶν. οὕτω καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ Μενελάου εἰς τέρψιν μετῆχθαι τοῖς λόγοις τοῦ Ἀντιλόχου. Τὸ δὲ τήξει παραβάλλειν τὴν τερπομένην ψυχὴν οὐ πιθανόν. Ἀνύεται μὲν οὖν ἀναγινώσκεσθαι καὶ τὸ τήκεται ἐπὶ τέρψεως· τὸ γὰρ τηκόμενον πάντως λύεται καὶ μαλίσσεται. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι πᾶσα διελύθη, ἐφηπλώθη ἢ Μῆδεια.

V. 1029. Διαμμοιρηδὰ φυλάξας. (Τινὰ λέγει τῶν ζωδίων μεσουρανοῦντα παραφυλάττεσθαι κατὰ τὸ μεσονύκτιον, τῶν πρὸς τῷ ὀρίζοντι, ἃ μὲν δύνοντα, ἃ δὲ ἀνατέλλοντα, ἢ τοῦ τῆς ἄρκτου ὑψώματος. Ἄλλως.) Τὸ διαμμοιρηδὰ, ἀντὶ τοῦ, κατὰ

γ) Od. XVIII, 127. z) δ' om. Schaefer. c) II. XXIII, 598. d) Od. P. a) Od. VIII, 265. b) ἀκατάλητον P. ἀλλεπάλληλον suspicatur XII, 175.

ἴσας μοίρας εἰς ζώδια διαιρεῖσθαι τὸν οὐρανὸν, ὡς εἶναι μεσουρα-
νοῦντα τῶν ζωδίων τὰ κατὰ τὴν ἐσπέραν ἀνατέλλοντα.

V. 1032. Περιηγέα. Τὸν περιφερῆ καὶ στρογγύλον.

V. 1033. Ἀρνειὸν σφάζειν. Ἀντὶ τοῦ σφάζον καὶ
ἀδιαμέριστον θὲς ἐπὶ τὸ πῦρ.

Ὡμοθετεῖν δέ ἐστι, τὸ τοῦ ἱερείου ὤμου ἀπάρχεσθαι τῶν
μελῶν.

V. 1035. Μουννογενῆ. Ἡσίοδος.

Οὐδέ τι ^{e)} μουννογενῆς ἦσσαν ^{f)} θεὰ ἔμμορε τιμῆς.

Μουσαῖος ἱστορεῖ Δία ἐρασθέντα Ἀστερίας, μιγῆναι καὶ μιγέντα
δοῦναι [αὐτὴν] τῷ Περσεῖ, ἐξ ἧς τεχθῆναι αὐτῷ τὴν Ἑκάτην.

V. 1040. Κολούσας. Ἀτελῆ καὶ ἄπρακτα ποιήσας ἕκαστα
τῶν ἐνεργουμένων. Σοφοκλῆς δὲ ἐν ταῖς Κολχίσειν εἰσάγει τὴν
Μῆδειαν ὑποτιθεμένην τῷ Ἰάσωνι περὶ τοῦ ἄθλου δι' ἀμοιβαίων.

V. 1057. Τὸ δὲ στιβαρώτερον ἀντὶ τοῦ στιβαροῦ· τὸ
συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ.

V. 1065. Ἐοῖο. Τῇ κτητικῇ ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου· ἔμοῖο
γὰρ, σοῖο. ἧς τὸ ἀκόλουθον οῖο, ἀντὶ τοῦ αὐτῆς.

V. 1074. Ἡ καὶ Αἰαίης. Νῆσος ἐν τῷ Φάσιδι ἐστὶν ἡ
Αἰαία, ἐν ἣ τὸ δέρας ἔκειτο. Αὕτη δέ ἐστι Κόλχων μητρόπολις.)

V. 1085. Ἔστι τις αἰπεινοῖσιν. Ὅτι ἡ Θεσσαλία
περιέχεται ὄρεσι κυκλόθεν, Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Ὅτι δὲ Προμηθεὺς
νῖος Δευκαλίων ἐβασίλευσε Θεσσαλίας, Ἑλλάνικός φησι· καὶ ὅτι
δώδεκα θεῶν βωμὸν ἰδρύσατο. Εἰς αὐτὴν δὲ καὶ ἄλλων ποταμῶν
εἰσβαλλόντων, τεσσάρων δὲ μάλιστα τῶν δοκίμων, Πηνειοῦ, καὶ
Ἀπιδανοῦ, καὶ Πανισοῦ, καὶ Ἐνιπέως, τούτων συμμιγνυμένων,
ὁ Πηνειὸς τῷ ὀνόματι κατακρατῶν, [μόνος τε εἰς τὴν θάλατταν
ἐκβάλλει, καὶ] ἀωνύμους τοὺς ἄλλους ποιεῖ.

V. 1086. Καὶ εὐβοτος. Πρὸς τὸ βόσκειν ἐπιτηδεῖα·
ἢ καλὰ θρέμματα ἔχουσα.

Ἐνθα Προμηθεύς. Ὅτι Προμηθεὺς καὶ Πανδώρας
νῖος Δευκαλίων, Ἡσίοδος ἐν πρώτῳ Καταλόγων φησί· καὶ ὅτι
Προμηθεὺς καὶ Πύρρος Ἕλλην. Ὅτι δὲ καὶ ὁ Δευκαλίων ἐβασί-
λευσε Θεσσαλίας, Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ τῆς Δευκαλιωνίας φησὶν.
Καὶ ὅτι δώδεκα θεῶν βωμοὺς ὁ Δευκαλίων ἰδρύσατο, Ἑλλάνικος ἐν
τῷ αὐτῷ φησὶ συγγραμμάτι.

V. 1087. Ἰαπετιονίδης. Ἐκ τίνος γυναικὸς ὁ Δευκα-
λίων ἐγένετο Προμηθεῖ, σεσιώπηται. Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Δευκα-
λίων, περὶ οὗ Ἑλλάνικος ἱστορεῖ· καὶ ἄλλος, ὁ Μίνωος, περὶ οὗ
Φερεκύδης· καὶ τέταρτος, ὁ Ἀβαντος, οὗ μνημονεύει Ἀριστίππος
ἐν Ἀρχαδικοῖς.

V. 1090. Αἰμονίην δῆ. Αἰμονία τοπρύτερον ἢ Θεσσα-
λία ἐκαλεῖτο· ἄλλας δὲ ἔσχεν ὀνομασίας. Ἐλέγετο δὲ καὶ Πυρρόδια
ἀπὸ Πύρρος τῆς Δευκαλιωνος. (Ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τοπαλαῖον
Πύρρος,) ὡς Ῥιανός.

e) οὐδ' ὅτι P. f) ἴσον P.

Πύρρον δὴ ποτε τήνγε παλαιότεροι καλέεσκον,
Πύρρος Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο.
Αἰμονίην δ' ἑξαυτίς ἀφ' Αἰμονος, ὃν ἔα Πελασγὸς
γείνατο φέρτατον υἱόν. ὁ δ' αὖ τέκε Θεσσαλὸν Αἴμων.
τοῦ δ' ἀπο Θεσσαλίην λαοὶ μετεφημίξαντο.

Οἱ δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Φειδίππου πατρός, τοῦ Ἡρακλείδου ^ε),
μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναι φασί. Διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα,
Πελασγιῶτιν, Θεσσαλιῶτιν, Ἰωλκίτιν Φθιώτιν. Ταῦτα παρατίθε-
ται Ἀπολλόδωρος ἐν Νεῶν καταλόγῳ.

[V. 1093. Ἰστέον δὲ ὅτι Αἶα μὲν ἐστὶ μητρόπολις Κόλχων.
Αἰαίη δὲ νῆσος ἐν Φάσιδι, ἐν ἣ τὸ δέρας ἐκαλεῖτο, ὥς φησι Φερε-
κύδης, ἧς νῦν Ἀπολλώνιος μέμνηται. Αἰαίη δὲ λέγεται κτητικῶς
ἀπὸ τῆς Αἶας, κατὰ πλεονασμὸν τῆς αἰ διφθόγγου.]

V. 1094. Αἰολίδην. Οὐκ ἀπὸ Αἰόλου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν
Αἰόλου. Σισύφου γὰρ [τοῦ Αἰόλου] παῖδες ἐγένοντο Ἄλμος καὶ
Πορφυρίων. Χρυσογόνης δὲ τῆς Ἄλμου καὶ Ποσειδῶνος Μινύας,
(ὁ τὸν Ὀρχομενὸν κτίσας. Καὶ κατὰ τοῦτο εἴρηται Αἰολίδης, ὅτι
Σίσυφος Αἰόλου ἐγένετο.) Μινύας δὲ κατὰ μητέρα Αἰολίδης, πα-
τρός δὲ Ποσειδῶνος. Τοῦτον οὖν Ἀπολλώνιος φησιν εἰς τὴν Βοιω-
τίαν εἰσβαλόντα, ὅμορον Θηβαίοις Ὀρχομενὸν κτίσαι.

V. 1100. Αἶθε γὰρ ὡς Θησῆϊ. Πιθανῶς ἔγαν προ-
τρέπεται αὐτὴν εἰς τὸ ὁμολογήσασθαι τῷ Ἰάσονι τὴν προαίρεσιν
αὐτῆς, κατεστοχασμένους τὸν ἔρωτα.

V. 1102. Καταψύχων. Καταμαλάττων.

V. 1104. Ἀδινῶ. Ἀδινὸν ἐνταῦθα μὲν τὸ οἰκτρὸν καὶ
λυπηρὸν.

V. 1124. Πορσανέουσι. Νῦν ἀντὶ τοῦ τιμήσουσι, καὶ
ὡς θεὸν νομίσουσι σεπτὴν· ὅταν δὲ λέγῃ ὁ Ἰάσων,

Ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίοις
πορσανέεις,

δηλοῖ ὅτι προσκλήσῃ κ. τ. ε.

V. 1129. Πορσανέεις. Δηλοῖ ὅτι προσκλήσῃ καὶ ἀνξή-
σεις· δι' οὗ τὴν συμβίωσιν σημαίνει.

V. 1131. Κατεῖβετο. Κατετήκετο, τῶν Ἰάσονος ἀκού-
ονσα ῥημάτων.

V. 1138. Ἐδρεύετο. Ἐδέετο. Ἐχρηξεν. Ἀπήτει. Ἡ
ὅτι ἐνεκλείπετο ὁ τῆς ἡμέρας καιρὸς.

V. 1145. Ἀβολήσομεν. Συντευξόμεθα.

V. 1150. Περιπλομένας. Παριούσας ^h). Ἐπεὶ καὶ
πλόος λέγεται ἡ ὁδός. Καλλίμαχος·

Ἔγρει καὶ τιν' ἔχοντα περίπλοον ⁱ).

V. 1151. Μεταχθονίη. Οὐχ ἡνιοχοῦντος τοῦ νοῦ.

[V. 1156. Τὸ δὲ περὶ παῖσιν ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τῶν παιδων,
ὅμοιον τῷ, περὶ ξανθῷ Μενελάῳ ^k).]

g) Θεσσαλοῦ τοῦ Ἡρακλείδου τοῦ Φειδιππίδου πατρός P. h) περιού-
σας P. i) ἔγρει ἔχον τὸν περίπλοον P. k) Hom. II. X, 240.

V. 1157. Παλιντροπήσιν. "Ἦτοι ταῖς παρεπιστροφαῖς· ἢ διὰ τὸ ἔμπαλιν τετράφθαι αὐτῆς τὴν ψυχὴν. ἢ δὲ τῇ ὑποστροφῇ ἐν ἀπόρῳ κατασταῖσα.

[V. 1159. Σφέλας δὲ λέγει τὸ ὑποπόδιον τοῦ θρόνου.]

V. 1169. Οἰόθεν οἶος ἑταίρων. Οὐχ ἀρμόζει νῦν τὸ οἰόθεν οἶος. (Μόνος γὰρ ἀπὸ πολλῶν.) [Κυρίως τὸ μόνος ἀπὸ μόνου σημαίνει·

νῦν μὲν δὴ σάφα εἶσε καὶ οἰόθεν οἶος ¹⁾.]

² Ἦν δὲ εἰπεῖν, οἶος ἀπ' ἄλλων.

[V. 1171. Κνέφας δὲ νυκτὸς ἀντὶ τοῦ νυξ περιφραστῖ-
κῶς.]

V. 1172. (Εὐκῆλοι μέλλοντο. Σολοικισμός. Ὁ γὰρ λόγος, ἥσυχoi ἐμέλλοντο αὐτοῖς, ὡς ἀλλήλων τινῶν μελλόντων αὐτοῖς. "Εδει δὲ εἰπεῖν, ἐμέλλοντο σφέων, ὅ ἐστιν ἑαυτῶν.) [Ἐμέλοντο ἀντὶ τοῦ ἐφρόντιζον.]

V. 1178. Ἀονίοιο δράκοντος. Ἀντὶ τοῦ; Βοιωτικοῦ. (Ἀονία γὰρ τοπρότερον ἢ Βοιωτία.)

Ὀγυγίας δὲ τὰς Θήβας ἀπὸ Ὀγύγον τοῦ βασιλεύσαντος αὐ-
τῶν. Κορίννα δὲ τὸν Ὀγύγον Βοιωτοῦ υἱὸν εἶπεν ^{m)}). Ἀπὸ τού-
του δὲ καὶ Ὀγύγιοι τῶν Θηβῶν πύλαι.

V. 1179. (Περὶ δὲ Εὐρώπης καὶ τῆς Κάδμου εἰς Θήβας παρουσίας Αὐσίμαχος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Θηβαϊκῶν παραδόξῳ συν-
εἴλεγε πολλὴν τὴν ὕλην διαφωνοῦσαν.)

Κάδμος ὅτ' Εὐρώπην. Περὶ τῆς Κάδμου εἰς Θήβας παρουσίας Αὐσίμαχος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Θηβαϊκῶν παραδόξῳ ἱστορεῖ· καὶ Ἑλλάνικος ἐν ᾧ Φορωνίδος· ἱστορῶν ὅτι καὶ τοὺς ὀδόντας ἔσπειρε τοῦ δράκοντος κατὰ Ἀρεος βούλησιν, καὶ ἐγένοντο πέντε ἄνδρες ἔνοπλοι, Οὐδαῖος, Χθόνιος, Πέλωρ, Ὑπερήνωρ, Ἐχίων. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πολλοὺς οἶται καὶ ἄλλους πολλοῖς πε-
πολεμηκέναι. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ ⁿ⁾ τῆς Μουσαίου Τιτανογραφίας λέγεται, ὡς Κάδμος ἐκ τοῦ Δελφικοῦ [χρηστηρίου] ἐπορεύετο, προκαθηγουμένης αὐτῷ τῆς βοός. Ἰππίας δὲ ὁ Δήλιος ἐν Ἑθνῶν ὀνομασίαις φησὶν, ἔθνος τι καλεῖσθαι Σπαρτούς· καὶ ὁμοίως Ἀτρό-
μητος. Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ ^{o)} οὕτω φησὶν· Ἐπειδὴ Κάδμος κατωκίσθη ἐν Θήβῃσιν, Ἀρης διδοῖ αὐτῷ καὶ Ἀθηναίῃ τοῦ ὄφιος τοὺς ἡμίσεις ὀδόντας, τοὺς δὲ ἡμίσεις Αἰήτη. καὶ ὁ Κά-
δμος (αὐτίκα) σπείρει αὐτοὺς εἰς τὴν ἄρουραν, Ἀρεος κελεύσαντος. καὶ αὐτῷ ἀναφύονται ἄνδρες [πολλοὶ] ὠπλισμένοι. ὁ δὲ Κάδμος δείσας βάλλει αὐτοὺς λίθοισιν. οἱ δὲ, δοκέοντες ὑφ' ἑαυτῶν βάλλε-
σθαι, κτείνουσί τε ἀλλήλους, καὶ θνήσκουσι· πλὴν πέντε ἀνδρῶν, Οὐδαίου, Χθονίου, Ἐχίονος, Πέλωρος καὶ Ὑπερήνορος. καὶ αὐ-
τοὺς ὁ Κάδμος ποιεῖται πολίτας, κατοικίσας αὐτοὺς ἐν Θήβαις.

V. 1186. Κάδμος Ἀγηνορίδης. Τοὺς περιλειφθέντας ἐν τῇ μάχῃ σὺν Κάδμῳ κατοικῆσαι ἐν Θήβαις φησί. Λέγει δὲ

1) Hom. II. VII, 226. m) Τιδὸν δὲ Ὀγύγον Κορρίναν λέγουσι γε-
νέσθαι. P. n) τῷ ᾧ P. o) ἐν § P.

καὶ Ἑλλάνικος, ὅτι Κάδμος ἐξελὼν τοῦ ὄφραος τοὺς ὀδόντας ἔσπει-
 ρεν. ἐκ δὲ αὐτῶν πέντε ἄνδρες ἔφυσαν, Οὐδαῖος, Χθόνιος, Πέλωρ,
 Ἐχίων, Ὑπερήνωρ. Καὶ ὁ μὲν Ἑλλάνικος μόνους φησὶ τούτους
 βεβλαστήκεναι, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πολλοὺς καὶ ἄλλους, (Ἴδρυσεν
 ὄχλον γηγενῇ Ἀρεος ἀμώνοντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο) καὶ ἀλλή-
 λους πεφονευκέναι. Ἄλλως. Οἱ μὲν Ἀγήνορος λέγουσι τὸν Κά-
 δμον, οἱ δὲ Φοίνικος. Φερεκύδης δὲ ἐν δ' οὕτω φησίν· Ἀγήνωρ
 δὲ ὁ Ποσειδῶνος γαμεῖ Λαμνῶ τὴν Βήλου. τῶν δὲ γίνονται Φοίνιξ
 καὶ Ἰσαίη, ἣν ἴσχει Αἴγυπτος· καὶ Μελία, ἣν ἴσχει Δαναός. ἔπειτα
 ἐνίσχει ^{p)} Ἀγήνωρ Ἀργιόπην τὴν Νείλου τοῦ ποταμοῦ, τοῦ δὲ
 γίνεται Κάδμος.

V. 1191. sq. Ἡέλιος μὲν ἄνωθεν. Ἐρεμνήν γαῖαν
 λέγει τὴν ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα. Δύσει γὰρ εἶρηκε τὸν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων
 παραδεδομένον ὀρίζοντα. Αἰθιόπας δὲ λέγει τοὺς πρὸς τῇ δύσει.
 Ἐρεμνήν δὲ γῆν, τὸ ἀφανὲς ἡμισφαίριον τὸ περὶ τὸ ἕρεβος.
 Τοιοῦτον δὲ ἀκουστέον τὸν ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα τόπον παρ' Ἀπολλωνίῳ.
 Ἐσπέριον δὲ τὸν ἥλιον εἶρηκε, τὴν ὥραν σημαίνων, καθ'
 ἣν ὥραν παρέπεται αὐτῷ τὸ δύειν. Νεάτας δὲ ἄκριας τῶν
 Αἰθιοπῶν, τὰς ἐσχατίας, ὡς ὑπερκειμένας τὴν οἰκουμένην. Οὐκ
 ὀρθῶς δὲ εἶρηκεν, ὑπὲρ ἄκριας Αἰθιοπῶν τὸν ἥλιον δύειν. Ὁ
 γὰρ ὀρίζων κύκλος, οὐκ ὦν τῇ φύσει, τῇ ὅψει ἐπισημαίνεται.

(V. 1193. Νῦξ δ' ἱπποισιν. Νεώτερος τῶν Ὀμήρου
 χρόνων ἢ τοῦ ἄρματος ὑπόξενξις.)

V. 1195. Αὐτὶν' ἐπεί. Πρὸς τὸ κλίμα τῆς Ἑλίκης φησὶν
 ἀναβλέψαντα τὸν Ἰάσονα σημειώσασθαι τὸν καιρὸν τὸν εἰρημένον
 ὑπὸ τῆς Μηδείας αὐτῷ.

V. 1202. Ὑπεύδιος. Ὑπ' ἀνθρώπων εὐδίας. Ἀντὶ τοῦ,
 ἐν εὐδίᾳ καὶ ἡσυχίᾳ τυγχάνων ἀνθρώπων ὑγρὸς τόπος.

V. 1206. Ἀδινῆς εὐνῆς. Νῦν οἰκτρᾶς, λυπηρᾶς, διὰ
 τὴν ἀπόλειψιν.

V. 1210. Ἐπὶ δὲ μιγάδας. Τὰς μεμιγμένας· ἢ τὰς συμ-
 μιγεῖς ἐκ τινων.

V. 1213. Κευθμός δὲ, ὁ κρύφιος τόπος.

Ἐπατος, ὁ ὑψηλός· ἢ ὁ ἐνδότατος.

V. 1214. Πέριξ δὲ μιν ἐστεφάνωντο. Ὅτι δράκουσι
 καὶ δρυῖν φ κλάδω στέφεται ἡ Ἑκάτη, καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ῥιζοτόμοις
 τὸν χορὸν πεποίηκε λέγοντα· Ἥλιε δέσποτα καὶ πῦρ ἱερὸν τῆς
 εἰνოდίας Ἑκάτης, ἔγχος τὸ δι' Ὀλύμπου πολλὸν ^{q)} φέρει καὶ γῆς
 ναῖονος· ^{r)} ἱερὰς τριόδους στεφανωσαμένη δρυσί· ^{s)} καὶ πλείστοις
 ὤμφῃ σπειρήμασι δρακόντων.

V. 1219. Ἐλειονόμοι νύμφαι. Αἱ ἐν τοῖς ἔλεσιν ἀνα-
 στρεφόμεναι.

V. 1220. Εἶαμεν ἡ. Ὁ κάθυγρος τόπος.

p) ἔπειτα ἴσχει corrigit Schaefer. q) πολλοῦ P. r) καίονσα P.
 s) δρυὶ P.

Ἀμαραντίου. Ἀμαράντιοι, ἔθνος βάρβαρον ὑπὲρ Κόλ-
χων ἐν τῇ ἡπείρῳ. ὅθεν αἱ τοῦ Φάσιδος πηγαὶ ἐξερέγονται. Ἡ
ὄρος Κολχικὸν καλούμενον Ἀμαράντιον, ὅθεν ὁ Φᾶσις καταφέρεται.

V. 1226. Θώρηκα στάδιον. Ὅτι οὐκ ἦν ἀλυσιδωτὸς,
ἀλλὰ σταδιαῖος. Ἀπὸ τῆς στάσεως ἐσχημάτισται. Τινὲς δὲ στά-
διον τὸν εὐπαγῆ· ὃν καὶ ὁ Καλλίμαχος λέγει·

— — στάδιον δ' ὑφίστο¹⁾ χιτῶνα.

V. 1227. Σφωῦτέραις χερσί. Ταῖς ἑαυτοῦ, ιδίαις.

Φλεγραῖον. Τὸ ἀπὸ Φλέγρας. Φλέγρα δὲ πεδῖον Θράκης
περὶ Παλλήνην.

Μίμας δὲ, τὸ κύριον τοῦ Γίγαντος.

V. 1231. Πολύρρῖνον σάκος, τὸ πολύβυσσον.

V. 1236. Φαέθων. Ὅτι ὁ Ἀψυρτος καὶ Φαέθων ἑκα-
λεῖτο, ὡς φησι Τιμῶναξ ἐν δευτέρῳ Σκυθικῶν.

V. 1240. Οἶος δ' Ἴσθμιον. Ἴσθμια τὰ ἐν Ἴσθμῳ τελοῦ-
μενα τῆς Κορίνθου, πρότερον μὲν τῷ Ποσειδῶνι, ὕστερον δὲ Μελι-
κέρτῃ, κατὰ κέλυσιν τοῦ τότε τῆς Κορίνθου βασιλεύοντος Σισύ-
φου τοῦ Αἰόλου· ὅτε προσβρασθὲν τὸ τοῦ Μελικέρτου σῶμα (ιδῶν
τῇ Κορίνθῳ, ἐπὶ γνῶ ἀδελφιδοῦν ὄντα, Ἀθάμαντος τοῦ Αἰόλου
υἱὸν ἐτίμησεν,) ὡς ἔδει, τῷ ἀγῶνι τῷ Ἴσθμικῷ, ἐν ᾧ οἱ νικῶντες
πίτυϊ ἐστέφοντο πάλαι, ὕστερον δὲ ξηρῷ σελίνῳ. Μουσαῖος δὲ ἐν
τῷ περὶ Ἴσθμίων δύο φησί γίνεσθαι ἀγῶνας ἐν τῷ Ἴσθμῳ· καὶ τὸν
μὲν Ποσειδῶνος εἶναι, τὸν δὲ Μελικέρτου.

V. 1241. (Ἡ Ταίναρον. Ταίναρον ἀκρωτήριον τῆς
Λακωνικῆς.)

Λέρνη δὲ, κρήνη τοῦ Ἀργούς, ἱερὴ Ποσειδῶνος·

(Λερναίων ἀδύτων περιώσιος ὀργιοφάντης.)

V. 1242. (Ταντίου Ὀγχηστοῖο. Τοῦ Εὐβοϊκοῦ.
Ἵντες γὰρ τὸ πρὶν ὦκουν τὴν Βοιωτίαν. Ὀγχηστὸς δὲ, πόλις
τῆς Βοιωτίας, ἱερὰ Ποσειδῶνος.) Ὀμηρος^{u)}·

Ὀγχηστὸν θ' ἱερὸν Ποσειδῆϊον ἀγλαὸν ἄλσος.

(Τάντιον δὲ, ἀντὶ τοῦ Βοιωτίου. Ἵντες γὰρ Βοιωτίας
ἔθνος βάρβαρον. Ὅθεν καὶ παροιμία, Βοιωτία ὕς.)

V. 1243. Καὶ ἡ Καλαῦρια δὲ [νῆσος οὖσα πρὸς τῇ Τροί-
ξῃ] ἱερὰ ἐστὶ Ποσειδῶνος, ὡς φησι Φιλοστέφανος. Ἦν δὲ πρό-
τερον μὲν Ἀπόλλωνος, ἡ δὲ Πυθῶ Ποσειδῶνος· καὶ ἀντήμειψαν,
ἥγουν κατήλλαξαν.

V. 1244. Πέτρην θ' Αἰμονίην. Τὴν Θεσσαλίαν πέ-
τραν. Χωρίον δὲ ἐστίν, ἐν ᾧ Ποσειδῶνος ἄγεται ἀγών· ὡς ἀπὸ
τοῦ τόπου Πετραῖον καλεῖσθαι. Πίνδαρος·

Παῖ Ποσειδῶνος Πετραίου.

Γεραιστὸς, ἀκρωτήριον Εὐβοίας.

V. 1251. Ἀαγές. Τὸ ἀκαμπές.

V. 1258. Περὶ σθένει σφριγώσαι. Ἀκμάζουσαι.
Ῥωμαλεώτεραι τῇ δυνάμει ἐγένοντο. Εὐτονοῦσαι ἐρῶμένως ἐκί-

1) στάδιον ἐμφήσται P. u) Π Π, 506.

νοῦντο. Τεταμέναι τῇ δυνάμει, σφριγῶσαι. Σφριγανὸν γὰρ ἔστι τὸ ἰσχυρὸν καὶ στερεόν.

V. 1260. Σκαρθμῶ. Τῷ ποδὶ.

V. 1262. Ἐπαγαίετο. Ἐχαιρε, ἐγαυρία.

V. 1266. Μεταπαιφάσσεσθαι. Γράφεται μεταπαιφάσσουσαν. Ἐκατέρως τὸ διαλάμπον σημαίνει.

V. 1268. (Καὶ τότε. Οὐκ ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἀφέξεσθαι ἔμελλον τῶν ἄθλων.)

Σχήσεσθαι. Ἀφέξεσθαι.

V. 1269. Κληῖδες. Τὰ ζυγὰ, ἐφ' ὧν οἱ ἐρέται κάθηνται.

V. 1270. Ἀρήϊον. Τὸ πλησίον τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἄρεος, ὅπου καὶ τὸ κῶας.

V. 1272. Ἐκ βαλβίδος. Βαλβίς ἐστίν ἡ ἐπιβάλλουσιν οἱ δρομεῖς γραμμῇ. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐκκοπὴν τοῦ φρέατος. Ὁ δὲ νοῦς, τοσοῦτον δὲ τῆς πόλεως ἀφέστηκεν, ὅσον ἡ νύσσα ἀπὸ τῆς βαλβίδος, ἥτοι τῆς ἀφετηρίας.

V. 1286. Χοίμψαι. Τὸ πλησίον γενέσθαι.

V. 1288. Νήριτον. Τὸ πολὺ καὶ ἀνάριθμον.

V. 1290. Κευθμών. Τὸ κοίλωμα.

Βόαυλα. Ἡ βούστασις.

V. 1291. Καπνῶ. Κεκαπνίσθαι φησὶ τὴν βοόστασιν ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς ἀποφορᾶς τοῦ στόματος τῶν ταύρων.

V. 1299. Ἐϋῤῥίνοις. Τοῖς εὐβύρσοις καὶ καλῶς ἐῤῥινημένοις. Ἡ εὐπνόις. Διὰ γὰρ τῆς ῥινὸς τὸ πνεῦμα πέμπεται.

V. 1300. Μαρμαίρουσι. Κυρίως καίουσι· μετενήνοχε δὲ τὴν φωνὴν ἀπὸ τῆς σφοδροτάτης φυσήσεως ἐνεργούσης ἔσωθεν^{v)}).

V. 1304. Αἶθος λέγεται τὸ πῦρ καὶ ἡ φλόξ.

V. 1308. Ὀκλάξ. Ἐπὶ τὰ γόνата. Καὶ ὀκλάζειν ῥῆμα.

V. 1310. Σφῆλε^{w)} γνύξ. Σφαλῆναι ἐποίησε, καὶ ἤνεγκεν ἐπὶ τὰ γόνата.

Βεβολημένον. Πληγέντα.

V. 1313. Ἐλυσθείς. Ἐκταθείς.

V. 1318. Θοῆ. Τῇ εἰς ὅξυ ληγούσῃ κορώνῃ.

Ἄρασσε. Συνήρμωσε.

Λόφους. Τοὺς ἱμάντας.

Κορώνῃ. Τῷ τοῦ ζυγοῦ κρίκῳ συνήρμωσεν.

V. 1319. sq. (Οἱ Τυνδαρίδαι (φησὶν) ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἔχωρίσθησαν εἰς τὴν ναῦν.)

Χαζέσθην. Εἰς τοὺς Τυνδαρίδας ἀνενεγκτέον· οὐς ἀναχωρῆσαι φησὶν εἰς τὴν ναῦν ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ῥύμης.

V. 1321. Θεοὺς ὀδόντας, τοὺς ὀξείς.

V. 1323. Ἐργατίνης. Ὁ ἐργάτης, ἡ ὁ γεωργός.

Ἀκαίνῃ. Ἀντὶ τοῦ κέντρω. Ἀκαίνα δὲ ἔστι μέτρον δεκά-

v) ἔξωθεν P. w) ἔσφηλε P.

πουν, Θεσσαλῶν εὔρεμα· ἢ δάβδος ποιμενική, παρὰ Πελασγοῖς εὐρημένη, περὶ ἧς Καλλιμαχὸς φησιν·

Ἀμφότερον, κέντρον τε βοῶν καὶ μέτρον ^{x)} ἀρούρης.

V. 1331. Ὁκρυόεσσα δ' ἐρείκετο. Νῦν ἀντὶ τοῦ, τραχεῖα διεσχίζετο γῆ.

V. 1345. Διεπτοίησε φέβεσθαι. Ἐθορύβησεν, ὥστε φεύγειν.

V. 1355. Φρίξαν. Ἐξωρθοῦντο. Φοβεροὶ ἐφαίνοντο.

V. 1358. Οὐλύμπόνδε. Τὸν οὐρανὸν λέγει, κατὰ τοὺς νεωτέρους.

V. 1363. Ἀναλδήσκοντες. Ἀναδιδόμενοι, αὐξανόμενοι.

V. 1365. Περιηγέα. Περιφερῆ.

V. 1366. Σόλος. Ὁ δίσκος.

V. 1372. Τὸν δ' ἔλεν ἀμφασίη. Οὗτος καὶ οἱ ἐξῆς στίχοι εἰλημμένοι εἰς παρ' Εὐμήλου, παρ' ᾧ Μῆδεια πρὸς Ἴδμονα ^{y)} διαλέγεται. Καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κολχίδι πεποίηκε τὸν ἄγγελον τοῦ Αἰήτου πυθόμενον περὶ τῶν προειρημένων, οὕτως·

Ἡ βλαστὸς οὐκ ἔβλασται δὲ πικρῶριος,
καὶ κάρτα φρίξας εὐλόφῳ σφηνώματι,
χαλκηλάτοις ὅπλοισι μὴ προσεξέδν.

Ταῦτα δὲ Ἀπολλώνιος παρέγραψε.

V. 1377. Οἶος δ' οὐρανόθεν πυρόεις ἀναπάλλεται. Γράφεται καὶ ἀπολάμπεται.

Περὶ τῶν διατρεχόντων ἀστέρων καὶ ὁραδίως ἀφανιζομένων τὸν λόγον ποιῆται, οἱ τῇ τῆς ὀξύτητος φορᾷ ^{z)} παραπλήσιόν τι ἔχουσιν [τῷ Ἰάσονι] ὑποβούλημα.

V. 1378. sq. Ὀλκὸν δὲ λέγει τὸ ὑπὸ τὴν ὀξύτητα παρασυρόμενον αὐτῶν φέγγος.

Τὰς δὲ τοιαύτας φαντασίας ὁ Μουσαῖος ἀναφερομένας φησὶν ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ κατὰ τὸν αἰθέρα ἀποσβέννυσθαι. Τοὺς δὲ ὑπὸ Μουσαίου ἀστέρας εἰρημένους Ἀπολλώνιος πιθανῶς μαρμαρυγὰς εἶρηκε. Τὰς γὰρ γινομένας ἀκαταλήπτους διὰ τὴν ὀξύτητα ἀποστίλψαι μαρμαρυγὰς καλοῦσιν. Ἀπίθανον δὲ τῷ τοιοῦτῳ ἀστέρι παραβαλεῖν τὸν Ἰάσονα πρὸς ἐπικίνδυνον ἄθλον πορευόμενον, τῷ ἅμα τῷ φανῆναι εὐθέως σβεννυμένῳ. Εἰ δὲ τις λέγει τῷ πυρόεντι αὐτὸν ὠμοιωκέναι, περὶ οὗ Περιγένης ἐν τῷ περὶ τῆς Χαλκιδικῆς τῶν μαθηματικῶν ^{a)}, προειπὼν περὶ τῶν πλανήτων, λέγων ὅφ' ἐν εἶναι τὸν πυρόεντα· προσαγορευόμενον δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων Ἄρεος, ὑπὸ δὲ Χαλκιδέων ^{b)} Ἡρακλέους· ἐπισυρομένου γε μὴν αὐτοῦ, μαρμαρυγὰς καὶ σπινθῆρας γίνεσθαι. (ὁ δὲ πυρόεις δυσκίνητος ἐστίν.)

[V. 1384. Γελλομένους δὲ ἀντὶ τοῦ φαινομένους.]

x) κέντρον P. y) Ἰάσωνα P.
z) Leg. τῇ τῆς φορᾷς ὀξύτητι. a)
ἐν τοῖς Χαλκιδικικοῖς περὶ τῶν μαθημάτων P. b) Χαλδαίων corri-

gendum vidit Schaefer. et id ipsum praebet Etymol. M. p. 697, 52. Hinc liquet et supra Χαλδαϊκῆς vel Χαλδαϊκοῖς legendum esse.

V. 1390. Ὁραίην. Παραγώγως εἶπεν ἀντὶ τοῦ εἰς ὄραν καὶ τὸν δέοντα καιρόν [, ὥς καὶ τὴν ἀνάγκην ἀναγκαίην]. "Ὀμηρος °).

— — ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.

Τὸ δὲ ἐξῆς, οὐδὲ μίμνει, ὥστε εἰς ὄραν τερσήμεναι βολαῖς ἡελίοιο.

V. 1391. Ὀκλὸν λέγει τὴν αὐλάκα.

V. 1395. Δομήν. Τὴν τοῦ σώματος σύστασιν καὶ χοιράν.

V. 1397. Προὔτυψαν. Προῆλθον. Ὅσον οἶν προῆλθον ἢ πρόσσχον ὑπὲρ τῆς γῆς, τόσον καὶ ὑπὸ γῆν.

V. 1398. Πλαδαρόν. Τὸ δίνυρον.

V. 1403. Σημαντήρα. Τὸν δεσπότην.

ΣΧΟΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Τοῦ τετάρτου τῶν Ἀργοναυτικῶν τὰ κεφάλαιά ἐστι ταῦτα. Οἱ Ἀργοναῦται διαπεράσαντες τὸν Πόντον ἀφίκοντο εἰς τὸν Ἴστρον, καὶ δι' αὐτοῦ κατηνέχθησαν εἰς τὸν Ἀδρίαν, καὶ ἐπραιώθησαν εἰς τὸ πάλαι καλούμενον Κρόνιον· ἔνθα καὶ ἀναιροῦσι τὸν Ἀψυρτον δόλωρ. Ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ Διὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ δυσπνοιᾷ θέλοντος παρατρέψαι τοὺς Ἀργοναύτας, Ἥρα ἐπιπέμπει ἀνέμους· καὶ διὰ τοῦ Ἡριδανοῦ εἰς τὴν περὶ Σαρδῶ καταφέρονται θάλασσαν. Καθαίρονται δὲ ὑπὸ Κίρκης, καὶ διαπλέουσι τὰς πλαγκτὰς πέτρας, Θέτιδος μετὰ τῶν ἄλλων Νηρείδων προπεμπούσης αὐτούς· τὰς δὲ Σειρήνας ἀποπλέουσι. Διασωθέντες δὲ εἰς τὴν πάλαι μὲν Ἀρεπάνην, αὐθις δὲ κληθεῖσαν Κέρκυραν, τοὺς διὰ τῶν Συμπληγάδων διώκοντας αὐτοὺς Κόλχους καταλαμβάνουσιν, οἵτινες τὸν Ἀλκίονον ἐξητοῦντο τὴν Μῆδειαν. Ὁ δὲ ὑπερθέμενος τὴν κρίσιν εἰς τὴν αὐρίον, ἔφη παρθένον μὲν οὖσαν τῷ πατρὶ ἀποστέλλεσθαι δεῖν· εἰ δὲ γυνὴ εἴη, παραδίδεσθαι τῷ ἀνδρὶ. Γίγνεται οὖν ὁ γάμος ἐκείνῃ τῇ νυκτί. Καὶ οὕτως ἄπρακτοι γενομένοι οἱ Κόλχοι, μένουσι μὲν ἐν τῇ Σχερίᾳ, δεδοικότες ἐπανελθεῖν πρὸς Αἰήτην· ἀποπλεύσαντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται, κατασύρονται τῆς Λιβύης εἰς Σύρτιν· καὶ τελευτῶσιν ἐκεῖ Κάνθος καὶ Μόψος. Ἀποροῦσι δὲ περὶ σωτηρίας τοῖς Ἀργοναύταις ἐπιφαίνεται Τρίτων, καὶ ὥς διασωθήσονται δηλοῖ. Βαστάσαντες οὖν τὴν ναῦν, ἐκόμισαν εἰς τὴν Τριτωνίδα λίμνην. Εἶτα γίνονται ἐν Κρήτῃ, ἣ ἔργοντο προσχεῖν ὑπὸ Τάλῳ· ὃν ἐπρωδαῖς ἠφάνισε Μῆδεια. Μετὰ δὲ ταῦτα παραγίνονται εἰς Αἴγιναν, καὶ κείθεν διασώζονται εἰς Θεσσαλίαν.

V. 1. Αὐτὴ νῦν κάματόν γε. Ἐλλείπει τὸ ὦ μόριον, ἵνα ᾗ, ὦ θεά. Ὁ δὲ νοῦς, αὐτὴ νῦν ἐμοὶ εἶπὲ, ὦ Μοῦσα, τὸν γε μόχθον καὶ τὰς βουλάς Μηδείας, ἀποροῦντός μου, πότερον ἐρωτικῶ πάθει, ἢ κακώσεως φυγὴν ποιουμένη, κατέλιπε τὴν πατρίδα.

V. 2. sq. Ἡ γὰρ ἐμοι γε ἀμφασίη. Ἀντὶ τοῦ ἀπορία, ἀμφασία. ὥστε μὴ δύνασθαι εἰπεῖν, πότερον ἐρωτικῶ πάθει, ἢ

κακώσεως φυγὴν ποιουμένη (ἤγουν, φοβηθεῖσα μήπως κακωθῇ ὑπὸ τοῦ πατρὸς) ἀπέλιπε τὴν πατρίδα. Ἐν μὲν οὖν τῷ ἀμφασίῃ τοῦ ἄ στήρῃσιν σημαίνοντος, ἐπεντέθη ^{a)} τὸ μ.

V. 5. Τὸ δὲ ἀεικελίην, ἐπιθετικῶς μὲν λέγεται κατὰ τὸ φύζαν, καὶ διὰ τοῦτο ὁμοιοπτικῶς· μεταλαμβάνειν γε μὴν εἰς προσηγορικὴν γενικὴν αὐτὸ δεῖ, ἵν' ἧ, φύζαν ἀεικελῆς. Οὕτω γὰρ ὁ νοῦς σώζεται.

V. 8. Στυγερῶ ἐπὶ θυμὸν ἀέθλω. Στυγερὸν εἶπε τὸν ἀέθλον, ἐφ' ᾧ αὐτὸς κατεστύγναζε δυσφορῶν.

V. 11. Ἀλγεινότατον. Ἦτοι κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ε, (ἔστι γὰρ ἀλγεινότατον, παρὰ τὸ ἀλγεῖν εἰρημένον) ἢ εἴρηται τὸ τὰς φροντίδας ἔχον, ὥστε τὴν λέξιν εἶναι παρὰ τὸ ἀλγεῖν.

V. 12. Κεμάς. Κεμάς ἐστιν ἡ νέα ἔλαφος. Διαφορὰν δὲ φασιν εἶναι κεμάδος καὶ νεβροῦ. Κεμάδα γὰρ εἶναι τὴν ἔτι κοιμωμένην ἐν τῷ σπηλαίῳ, οἷον κοιμάδα τινὰ οὖσαν· νεβρὸν δέ, τὸν ἤδη μείζονα, καὶ ἐπὶ βορὰν ἐξίοντα, καὶ νεμόμενον.

V. 13. Τάρφεσι. Πυκνώμασιν ^{b)}).

V. 14. Ὅτις ατο. Ἀπὸ τοῦ οἷω γέγονε δῆματος κατὰ διαίρεσιν οἷω. Μήποτε καὶ τὸ δοάσατο, ἅμα τῇ τροπῇ τοῦ διχρόνου, καὶ περισσῶ κέχρηται τῷ δ. Ὡς καὶ τὸ δυοφερόν ὕδωρ παρὰ τὸ νέφος πεποιήται· καὶ παρὰ τὸ ἵψαι Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι δίψιον φησι τὸ βεβλαμμένον. Καὶ Ὅμηρος ^{c)}).

— — πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην, πολλάκις βεβλαμμένον.

V. 16. Ἐπιῖστορας. Συνίστορας, συνειδυίας.

V. 17. Περιβρομέεσκον ἀκουαί. Ἐνήχουν αἱ ἀκουαί, ὥσπερ ἐρχομένων τινῶν ἀξόντων αὐτὴν πρὸς τὸν πατέρα.

V. 18. Πυκνὰ δὲ λαυκανίης ^{d)}). Λαυκανίας, τῆς ἀρτηρίας, δι' ἧς τὸ πνεῦμα ἐλκόμενον φέρεται.

Κουρὶξ δέ, κατὰ κόρξης, [κατὰ κεφαλῆς. Πολλάκις δὲ προσχρῶνται ἐπὶ τοῦ τίλλειν τὰς τρίχας.]

V. 23. Πτερόεις δέ οἱ. Οἷον κοῦφος. ἐκουφίσθη. τοῦ πρότερον λογισμοῦ ταχέως μετέπεσεν αὐτῆς ἡ ψυχὴ. εἰς ἱλαρότητα μετετρέπη.

V. 35. Διειλυσθεῖσα. Λάθρα διεξελθοῦσα τοῦ δόμου· ἀποδράσασα, φυγοῦσα.

V. 36. Αἰχμάλωτος. δοριάλωτος.

V. 38. Ἀηθέσσουσα ^{e)}). Ἀήθης οὖσα.

Δύης δέ, κακοπαθείας.

V. 42. Ἀοιδαῖς. Ταῖς διὰ φαρμάκων ἐπωδαῖς.

V. 46. Πέζαν. Τὸ ἀπολήγον τοῦ χιτῶνος· ὃ ἡμεῖς ὥαν λέγομεν. Τὸ γὰρ πρότερον, ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέγμα [κατὰ τὸ ἄκρον] προσέβραπτο.

V. 52. Ἀμφί τε δυσπαλέας ^{f)}). Χαλεπὰς καὶ κακὰς·

a) Sic etiam Schol. Paris. ad I. II. IV, 171. d) λευκανίης P. e) v. 312. b) τοῖς πυκνοῖς P. c) ἀηθέουσα P. f) δυσπαλαίας P.

ἢ τὰς ἐπὶ κακῷ ἀναδιδόμενας ἐν τῇς γῆς. Πλείονα γὰρ τῶν σωτηρίων τὰ φθοροποιὰ φάρμακα. Ἡ τὰς δυσχερῶς ἀνασπώμενας.

V. 54. Τιτηνίς. Ἡλιος καὶ Σελήνη Ὑπερίονος τοῦ Τιτάνος καὶ Θείας εἰς παῖδες, ὡς Ἡσίοδος φησί ^{g)}.

Θεία δ' Ἡέλιον τέκε ^{h)} λαμπράν τε Σελήνην.

V. 55. Φοιταλέην. Ἐμμανῆ, μανιωδῶς πορευομένην. Φοῖτος γὰρ ἡ μανία λέγεται. Καὶ Εὐφορίαν.

Φοιταλέος διὰ ⁱ⁾ πᾶσαν ἄδην ἐπάτησε κοθόρον.

Μήποτε διὰ τοῦτο καὶ τὰς ἐταίρας φοιτάδας λέγουσιν.

V. 57. Οὐκ ἄρ' ἐγὼ μούνη μετὰ Λάτμιον. Λάτμιον, ὄρος Καρίας, ἐνθα ἐστὶν ἄντρον, ἐν ᾧ διέτριβεν Ἐνδυμίον. Ἔστι δὲ καὶ πόλις [ἐκεῖ] ἡ λεχθεῖσα Ἡράκλεια. Τὸν δὲ Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλίκης παῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εὐληφότεν δῶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι. Καὶ Πείσανδρος δὲ τὰ αὐτά φησι, καὶ Ἀκουσίλαος, καὶ Φερεκύδης, καὶ Νικάνδρος ἐν δευτέρῳ Αἰτωλικῶν, καὶ Θεόπομπος ἐν Ἐποποιοῖς. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις λέγεται τὸν Ἐνδυμίωνα ἀνευχεθῆναι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανόν· ἐρασθέντα δὲ Ἡρας, παραλογισθῆναι διὰ τὸν ἔρωτα εἰδῶλον νεφέλης, καὶ ἐκβληθέντα ^{k)} κατελθεῖν εἰς ἄδου. Περὶ δὲ τοῦ τῆς Σελήνης ἔρωτος ἱστορεῖ Σαπφώ καὶ Νικάνδρος ἐν δευτέρῳ Εὐρώπης ^{l)}. Λέγεται δὲ κατέρχεσθαι εἰς τοῦτο τὸ ἄντρον τὴν Σελήνην πρὸς Ἐνδυμίωνα. Ἐπιμενίδης δὲ αὐτὸν παρὰ θεοῖς διατρίβοντα ἐρασθῆναι φησί τῆς Ἡρας· διόπερ Διὸς χαλεπήναντος αἰτήσασθαι διαπαντός καθεύδειν. Ἴβυκος δὲ ἐν πρώτῳ Ἡλιδος αὐτὸν βασιλεῦσαι φησί. Τινὲς δὲ διὰ πολλὴν δικαιοσύνην ἀποθεωθῆναι φασὶν αὐτὸν, καὶ [ἔπειτα πλημμελήσαντά τι] αἰτήσασθαι παρὰ Διὸς αἰεὶ καθεύδειν. Φασὶ δὲ αὐτὸν οἱ μὲν Σπαρτιάτην, οἱ δὲ Ἠλεῖον. Ἐνιοὶ δὲ ἀναιροῦσι τὸν ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίονος ὕπνῳ μῦθον. Φιλοκύνηγον γὰρ αὐτὸν γενόμενον, νύκτωρ πρὸς τὴν σελήνην κυνηγεῖν, διὰ τὸ ἐξίνααι τὰ θηρία κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐπὶ τὰς νομάς· τὰς δὲ ἡμέρας ἐν σπηλαίῳ αὐτὸν ἀναπαύεσθαι, ὡς τινα οἴεσθαι πάντοτε αὐτὸν κοιμᾶσθαι. Οἱ δὲ [ἄλλως] ἀλληγοροῦσι τὸν μῦθον, λέγοντες, ὡς ἄρα Ἐνδυμίον πρῶτος ἐπεχείρησε τῇ περὶ τὰ μετέωρα φιλοσοφίᾳ· παρασχεῖν δὲ αὐτῷ τὰς ἀφορμὰς τὴν σελήνην ἐν τε φωτισμοῖς καὶ κινήσεσι· δι' ὃ καὶ νύκτωρ σχολάζοντα τούτοις, ὕπνῳ μὴ χρῆσθαι, κοιμᾶσθαι δὲ μεθ' ἡμέραν. Τινὲς δὲ τῷ ὄντι φίλυπνόν τινα γεγρονέναι τὸν Ἐνδυμίωνα. Ἀφ' οὗ καὶ παροιμία, Ἐνδυμίονος ὕπνος, ἐπὶ τῶν πολὺ κοιμωμένων, ἢ ἀμελῶς τι πραττόντων, ὡς δοκεῖν κοιμᾶσθαι. Καὶ Θεόκριτος μέμνηται ^{m)}.

Ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον λαύων Ἐνδυμίον.

V. 59. Ἡ θαμά. Μεμύθενται, ὡς ἄρα αἱ φαρμακίδες τὴν σελήνην ταῖς ἐπρωδαῖς κατασπᾶσι. Τοῦτο δὲ ποιεῖν δοκοῦσιν

g) Theog. 371. h) τε καὶ P. i) δ' ἀνὰ P. k) ἐμβληθέντα P. l) Εὐρώπης P. m) Theocr. III, 49.

αἱ Θεσσαλαί, σφαλεῖσαι τῆς ὑπολήψεως. καθὼς Ἀγλαονίκη Ἡγεμό- *Plat. Com.*
νος θυγάτηρ, ἔμπειρος οὖσα τῆς ἀστρολογίας, καὶ εἰδυῖα τὰς ἐκλεί- *omnes. p.*
ψεις τῆς σελήνης, ὅποτε μέλλοιεν γενήσεσθαι, ἔφασκε τὴν θεὸν *Def. Grae.*
κατασπᾶν. καὶ παρὰ χρῆμα περιέπιπτε συμφοραῖς, τῶν οἰκείων τινὰ *417.*
ἀποβάλλουσα, καὶ δίκην διδοῦσα τοῦ ἀμαρτήματος. Ὅθεν κατὰ
τὸν βίον λέγεται παροιμία ἐπὶ τῶν συμφοραῖς κέχρημένων, ὅτι τὴν
σελήνην κατασπᾶ. [Οὕτω δ' ἐπιστεύετο τὴν σελήνην ἐν ταῖς ἐκλεί-
ψεσι καθαιρεῖσθαι, ὥστε καὶ τοὺς παλαιοὺς τὰς ἐκλείψεις καθαι-
ρέσεις καλεῖν.]

(Παρὰ δὲ τῷ τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκότι οὐκ ἔστι κατὰ τὴν
ιδίαν προαίρεσιν ἐξιοῦσα ἡ Μῆδεια, ἀλλ' ἐστὶν καλουμένη.
Οἱ γὰρ Ἀργοναῦται, κατ' ἐπιβουλὴν ἐνστάντος τοῦ τῆς ἀναιρέσεως
αὐτῶν καιροῦ, προτραπομένου δὲ τοῦ Αἰήτου ἐπὶ τὴν Εὐρυλύτης
τῆς γυναικὸς συνουσίαν, Ἰδμονος ὑποθεμένου αὐτοῖς, ἀποδιδρά-
σκουσιν, καὶ Μῆδεια συνεκπλεῖ.)

V. 60. (Μνησαμένη φιλότητος. Τῆς τοῦ Ἐνδυ-
μῖωνος, διὰ τῶν σῶν ἐπιδῶν.)

Σκοτίη δὲ, ἐν ἀσελήνῳ, διὰ τὴν ἐμὴν περὶ τὸν ἐρώμενον
ἀσχολίαν. Διαλαμβάνουσι δὲ ἐνιοί, τὴν τῆς σελήνης ἐκλείψιν ὑπὸ
φαρμακίδων γίνεσθαι καθαιρουμένης. Διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ καθαι-
ρέσεις ἐκάλουν τὰς ἐκλείψεις.)

"Ἄλλως. Ἡ θαμὰ δὴ, καὶ τὰ ἐξῆς, οὕτω συντακτέον,
ὄντως θαμὰ ἐγὼ φοιτῶ εἰς τὸ ἄντρον, μνησαμένη τῆς τοῦ Ἐνδυμῖ-
ωνος φιλότητος, καὶ σεῖο, ὦ κύον, μνησαμένη, ἵνα εὐκῆλος φαρμάσ-
σης ἐν σκοτίῃ νυκτὶ δολλιασιν αἰοδαῖς, ἃ τοι φίλα ἔργα τέτυκται.

V. 63. Ἀνιηρόν δὲ λέγει τὸν ἀθεράπευτον.

V. 69. Ἐδαιον. Ἀντὶ τοῦ ἔκαιον, καὶ ἀνῆπτον.

V. 70. Ὁρθία. Ἐπιτεταμένως, μεγάλως.

V. 71. Περαιόθεν. Γέγονε μὲν ἀπὸ τοῦ περαιά καὶ πέρας
καὶ τὸ περαιόθεν. Ὅθεν καὶ ἡπειρος λέγεται πᾶσα γῆ καταχρηστι-
κῶς· κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐβάλλουσα, ὥς φανερόν Εὐριπίδης
πεποίηκεν.

"Ἡπειρον ὥς n) ἄπειρον ἐβάλλων o) χθόνα.

V. 86. Φεύγωμεν, πρὶν τόνδε θοῶν. Ὁ μὲν Ἀπολ-
λώνιος νυκτὸς φησι πεφηνέσθαι τὴν Μῆδειαν ἐπὶ τὴν ναῦν, Αἰήτου
συνέδριον ἔχοντος Κόλχων περὶ διαφθορᾶς τῶν ἡρώων· ὁ δὲ τὰ
Ναυπακτικὰ πεποιηκὼς ὑπὸ Ἀφροδίτης φησὶ τὸν Αἰήτην κατακοι-
μηθῆναι, ἐπιθυμήσαντα τῇ αὐτοῦ γυναικὶ [Εὐρυλύτῃ] συγγενέσθαι,
δεδειπνηκότων παρ' αὐτῷ τῶν Κόλχων καὶ κοιμωμένων· διὰ τὸ
βούλεσθαι αὐτὸν τὴν ναῦν ἐμπεῖσαι.

Ἀν' τὸτ' ἄρ' Αἰήτῃ πόθον ἔμβαλε δι' Ἀφροδίτην.
Εὐρυλύτης φιλότῃ μιγήμεναι, ἧς ἀλόχοιο,
κηδομένη φρεσὶν ἧσιν, ὅπως μετ' ἄεθλον Ἰήσων
νοστήσῃ οἰκόνδε σὺν ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.

Ὁ δὲ Ἰδμων συνῆκε τὸ γεγονός, καὶ φησι·

n) εἰς P. o) ἐβάλλω P.

Φευγόμεναι μεγάροιο θοήν διὰ νύκτα μέλαιναν.

Τὴν δὲ Μήδειαν τὴν ποδοφοφίαν ἀκούσασαν, ἀναστᾶσαν ἐξορμή-
σαι. Λέγει δὲ καὶ Ἡρόδωρος ταῦτα.

V. 87. Δώσω δὲ χεύσειον. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος μετὰ
τὸ φυγεῖν τὴν Μήδειαν ἐκ τοῦ Αἰήτου οἴκου πεποίηκε ὑπισχνόμε-
νὴν τὸ κῶας τῷ Ἰάσονι· ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ γράφας συνεκφέ-
ρουσιν αὐτὴν ποιεῖ τὸ κῶας κατὰ τὴν φυγὴν, ἐν τῷ οἴκῳ κείμενον
τοῦ Αἰήτου. Ὁ δὲ Ἡρόδωρος, μετὰ τὴν ἀνάξενον τῶν Ἀργοναυ-
τῶν ἀποσταλῆναι τὸν Ἰάσονα ὑπὸ τοῦ Αἰήτου ἐπὶ τὸ κῶας· τὸν δὲ
πορευθέντα φονεῦσαι τε τὸν δράκοντα, καὶ τὸ κῶας ἀπενεγκεῖν πρὸς
Αἰήτην· τὸν δὲ δόλῳ καλέσαι αὐτοὺς ἐπὶ δεῖπνον.

V. 89. Ἐπιῖστορας. Μάρτυρας.

V. 91. Ὀνοτήν. Μεμπτήν.

V. 94. Προσπύξατο. Περιέλαβε.

V. 102. Παρὲν νόον. Παρὰ τὴν βουλήν.

V. 106. Ἐμπαλιν ἄτσοιουσα. Εἰς τοῦπίσω ὁρμῶσα.

V. 111. Ἀγχαυρον. Τὸν καιρὸν τὸν πλησίον καὶ ἐγγὺς
τῆς ἡμέρας, ὥσπερ τὸ καλούμενον λυκόφως. Περί γὰρ τὸν τοι-
οῦτον καιρὸν αἱ αὔραι πνέουσι. Καὶ τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ ποιητοῦ 1).

Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πέλει ἡῶδι πρό.

Κνώσσειν, τὸ ὑπνώτειν.

V. 115. sq. Εὐνὰς δὲ φησι κριοῦ, ὅπου πρῶτον τὸν
Φρίξον κομίσας ὁ κριὸς ἀνεπαύσατο.

(Ἴνα κριοῦ. Ἐν Κόλχοις, ὅπου πρῶτον τὸν Φρίξον κομίσας
ὁ κριὸς ἀνεπαύσατο.

V. 119. Ὅν ῥά ποτ' Αἰολίδης. Διονύσιος ἐν τοῖς
Ἀργοναυτικοῖς λέγει, Κριὸν γεγονέναι Φρίξῳ παιδαγωγόν· ὃν πρῶ-
τον αἰσθόμενον τὴν ἐκ τῆς μητροῦς ἐπιβουλήν, ὑποθέσθαι φυγεῖν.
Τῷ οὐ καὶ σωθέντος τοῦ νεανίου, διαδεδοῦσθαι, ὡς ἄρα ἐπὶ κριοῦ
μέχρι Κόλχων διασωθεῖν ὁ Φρίξος.)

[V. 125. Ἀνιόντος ἡλίου ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλοντος.]

V. 131. Ἐκλυον οὐ καὶ πολλόν. Ἐπερβολῇ κέχρηται
περὶ ποσότητα, εἶπε φησὶ τὴν τοῦ δράκοντος φωνήν [ἐπὶ τοσοῦτον
ἀκούεσθαι· θαυμαστὸν δέ,] τοῖς μὲν μακρὰν οὔσι τῶν Κόλχων
ἀκούεσθαι, αὐτοῖς δὲ μὴ.

Τιτηνίδος αἴης. Τοῦ Τιτήνος 1) ποταμοῦ, ἃς οὐ καὶ
ἡ χώρα Τιτηνὶς κέκληται, μνημονεύει Ἐρατοσθένης ἐν Γεωγραφίᾳ.

V. 132. Ὁ δὲ Λύκος ποταμὸς ἀπὸ Ἀράξου φερόμενος συγκι-
νᾶται Φάσιδι· καὶ οὕτως ἀπολέσας τὸ ἴδιον ὄνομα, ἐκδίδωσιν εἰς
θάλασσαν. Τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο γίνεται ἐπὶ τε Ὀνοχώνου τοῦ κατὰ
Θεσσαλίαν καὶ Παρμισοῦ καὶ Σπερχειοῦ· ὅταν γὰρ εἰς ταῦτο συρ-
φύσωσι πάντες, Σπερχεῖος καλοῦνται.

V. 133. Ὁ δὲ Ἀράξης, ποταμὸς Σκυθίας. Μητροδωρος

δὲ ἐν πρώτῳ τῶν περὶ Τιγράνῃν τὸν Θερμώδοντα Ἀράξην φησὶ λέγεσθαι.

V. 135. Καυκασίαν δὲ θάλασσαν τὴν Κασπίαν φησὶ, διὰ τὸ συνάπτειν τῷ Καυκάσῳ. Ἄλλως. Βέλτιον Καυκασίαν θάλασσαν νῦν τὸν Εὐξείνιον νοεῖν, τὸν πλησιάζοντα τῷ Καυκάσῳ. Οὐ γὰρ ἐς τὴν Καυκασίαν¹⁾, ἀλλ' εἰς τὸν Εὐξείνιον ἐκδίδωσιν ὁ Φᾶσις.

V. 140. Καπνοῖο στροφάλλιγγες. Αἱ τοῦ σφοδροῦ καπνοῦ εἰλήσεις²⁾, κατὰ ἀναφοράν.

V. 141. Διὰ δὲ τοῦ, ἄλλη δ' αἰψ' ἐτέρῃ ἐπιτέλλεται, δηλοῖ τὸ συνεχὲς τῆς ἐπαναφορᾶς.

V. 142. Εἰλίγγοις. Ταῖς εἰλήσεσι καὶ συστροφαῖς τοῦ σφοδροῦ καπνοῦ.

Ἐπήορος. Μετέωρος.

V. 143. Ἀπειρεσίαις ἐλέλιξε. Πολλάς. Ὑπερβολικῶς καὶ τοῦτο εἴρηκε, διαγράφων τὸ τερατώδες μέγεθος τοῦ δράκοντος.

V. 144. Πυμβόνας δὲ, τὰς εἰλήσεις τῆς σπείρας, τὰς περιδιμήσεις. Καὶ Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ³⁾.

Σὲ τὸν αὐτοφυῆ πάντων θεῶν αἰθέρα δῦμβῳ. τοῦτ' ἔστι κινήσει. Ὅθεν καὶ τὸ κινούμενον τροχίσκιον ὑπὸ τῶν φαρμακίδων δυμβίον⁴⁾ καλεῖται. Οὕτω δὲ λέγουσι τὰς περιφερεῖς κινήσεις. Καὶ παρ' Εὐπόλιδι.

Ὡ δῦμβοις μαστίξας ἑμέ.

Ἀζαλέαις. Ξηραῖς.

Ἐπηρεφέας. Ἐσκεπασμένας.

V. 145. Εἴσατο⁵⁾. Ὄρμησε.

V. 147. Θέλξαι. Κοιμῆσαι.

V. 148. Νυκτιπόλον [λέγει τὴν Ἑκάτην, ὅτι ἐν τῇ νυκτὶ πολεῖται. Χθονίην δὲ] ὥς καὶ ὑπὸ γῆν διατρίβουσιν.

Εὐάντεια δὲ, τὴν εὐάντητον καὶ εὐξίλαστον, ἢ εὐαπάντητον.

V. 150. Οἴμῃ θελγόμενος. Τῇ ἐπρωτῇ ταπεινούμενος.

Ἀκανθάν. Τὰ τῶν ὄψεων ὅσα ἄκανθαί λέγεται.

(V. 151. Κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ γηγενέος, ὥς καὶ ἄλλων ἔρπειῶν.)

V. 155. Περιπτύξαι. Περιλαβεῖν.

V. 156. Ἡ δέ μιν. Ἐν τούτοις καὶ ταῖς ἐφεξῆς φησὶ τὴν Μήδειαν ἐπιρραίνουσαν ἀρκεύθῳ τὸ φάρμακον κοιμῆσαι τὸν δράκοντα, ἐπάδουσιν, καὶ οὕτω τὸ κῶας ἀνελέσθαι· καὶ χωρῆσαι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν ναῦν, κοιμωμένου τοῦ θηρίου· συμφῶνως Ἀντιμάχῳ. Φερεκύδης δὲ φησιν ἐν ἐβδόμῳ, φονευθῆναι τὸν δράκοντα ὑπὸ Ἰάσονος.

Ἡ δὲ ἄρκευθος, δένδρον τι ἀκανθῶδες, Ἀπόλλωνος ἕδιον, ὥς ἱστορεῖται ἐν τρίτῳ τῶν εἰς Μουσαῖον ἀναφερομένων.

1) Leg. Κασπίαν. 2) εἰλύσεις P. 3) Πειρίνθῳ P. 4) ῥόμβον P. 5) εἴσατο P.

V. 158. Νήριτος. Ἡ πολλή.

V. 161. Πολύπρεμνος. Ὁ πολυστέλεχος.

V. 175. Ἀγρώσται. Οἱ κυνηγοί. Ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω ζήματος πέπτωκεν. (Ὁμηρος^{w)}).

Ἰχθῦς ἀγρώσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ.

Ἀχαιῖνέην. Ἀχαία ἐστὶ τῆς Κρήτης πόλις, ἐν ᾗ γίνονται ἀχαιῖνέαι λεγόμεναι ἔλαφοι, αἱ καὶ σπαθιναῖαι καλοῦνται. Οἱ δὲ κέρατα μεγάλα ἔχοντες ἔλαφοι, κεράσται.

V. 177. Βεβρίθει λήνεσσιν. Τοῖς ἐρίοις. Ὅθεν καὶ λανάριοι καλοῦνται οἱ κτενισταί. Πολλοὶ δὲ χρυσοῦν τὸ δέρας εἰρήκασιν (οἷς Ἀπολλώνιος ἠκολούθησεν), ὁ δὲ Σιμωνίδης ποτὲ μὲν λευκὸν, ποτὲ δὲ πορφυροῦν. (Διονύσιος δὲ ὁ Μιτυληναῖος ἄνθρωπόν φησι γεγενῆσθαι παιδαγωγὸν τοῦ Φρίξου ὀνόματι Κριόν.)

V. 181. Ἀφασσόμενος. Ψηλαφῶν.

V. 182. Νοσφίσσεται^{x)}. Ἀφαιρήσεται.

V. 190. Μηκέτι νῦν χάζεσθε. Ἀναχωρεῖτε καὶ μεριμνᾶτε περὶ τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀνακομιδῆς. Τινὲς δὲ γράφουσι φράζεσθε.

V. 191. Ἦδη γὰρ χρειώ. Ἡ γὰρ χρεία (φησὶν), ἧς χάριν τοῦτον τὸν πλοῦν ὑπέστημεν τὸν χαλεπὸν, εὐκόλως ταῖς βουλαῖς τῆς κόρης τετέλεσται.

V. 200. sq. Πηδοῖσι. Τοῖς πλάτεσι τῶν κωπῶν. Δι' οὗ δηλοῖ τὰς κώπας ἀπὸ μέρους. Πηδὸν γὰρ καλεῖται τὸ πλατὺ τῆς κώπης. Θεόφραστος δὲ, εἶδος ξύλου, τὸ πηδόν.

Τοὶ δὲ βοείας ἀσπίδας ἡμίσεες. Οἱ δὲ ἡμίσεις ὀπλισθέντες, ἀμύνεσθε τοὺς ἐπιόντας.

Θοόν. Ἀντὶ τοῦ θοῶς. Ὀνομα ἀντὶ ἐπιρροῆματος.

Ἔχμα δὲ βολάων εἴρηκε τὰς ἀσπίδας. Ἔχμα γὰρ τὸ κώλυμα.

V. 213. Περίπυστος. Περιβόητος.

(V. 214. Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο. Συνηθροίζοντο πρὸς μάχην. καὶ^{y)} φησιν, οὐκ ἔστι χειμῶνος τὰ κύματα τῆς θαλάσσης τεκμήρασθαι, οὕτως οὐδὲ τὸ πλήθος τῶν ὀπλισθέντων Κόλχων.

V. 218. Παρεμέτρεον. Παρέπλεον.)

V. 223. Πεύκην περιμήκεα. Τὴν λαμπάδα. ὥς ἐμπρήσων τὴν ναῦν.

Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος ἄπρακτον ἀναχωρῆσαι φησὶ τὸν Αἰήτην σὺν ὄχηματι, ἡμιοχοῦντος Ἀψύρτου. Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος φησιν, ὅτι καταλαβὼν τὴν ναῦν ὁ Αἰήτης, παραταξαμένων τῶν ἀριστέων, Ἴφιν ἀνείλεν [Σθενέλου υἱὸν] Εὐρυσθέως ἀδελφόν, καὶ αὐτὸς πολλοὺς ἀπέβαλε. Φερεκύδης δὲ ἐν ἐβδόμῳ^{z)} τὴν Μήδειαν φησιν ἄραι τὸν Ἀψυρτον ἐκ τῆς κοίτης [μικρὸν ὄντα], Ἰάσονος

w) Od. V, 53. x) νοσφίζεται P. y) ὥς pro καὶ legi jubet Schaefer. z) ἐν τῷ δ P.

εἰπόντος αὐτῇ, καὶ ἐνεργεῖν πρὸς τοὺς Ἀργοναύτας· ἐπεὶ δὲ ἐδιώχθησαν, σφαῖραι, καὶ μελίσσαντας ἐκβαλεῖν εἰς τὸν ποταμόν. [Σοφοκλῆς ἐν μὲν Κόλχοισιν ἐν τῷ Αἰήτου οἴκῳ σφαγῆναι φησὶ τὸν Ἀψυρτον.] Ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις (ὁ Σοφοκλῆς) ἑτερομήτορα τῆς Μηδείας τὸν Ἀψυρτον λέγει· Οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς κοίτης ἔβλαστον· ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηΐδος τέκνον ἄρτι βλαστάνεσκε, τὴν δ' Εἰδυῖα πρὶν ποτ' ^{a)} Ὀκεανοῦ κόρη τίκτεν.

V. 226. Νηὺς ἥδη κρατεροῖσιν. Ἡ ναῦς (φησὶν) βιαία ὁρμῇ τὸν πλοῦν ἤνυσεν, τῇ τε τῶν ἐρετῶν δυνάμει βιαζομένη καὶ τῷ τοῦ ποταμοῦ καθέλκοντι καὶ καταφόρῳ ρεύματι.

[V. 227. Καταβλώσκοντι δὲ ἀντὶ τοῦ καθέλκοντι ἢ καταφόρῳ.]

(228. Αὐτὰρ ἄναξ. Ὁ δὲ Αἰήτης (φησὶν) ἐν πολλοῖς κακοῖς γεγενημένος τὸν Ἥλιον καὶ τὸν Δία μάρτυρας τῶν πεπραγμένων ἐπεκαλεῖτο.

Φησὶ δὲ ὁ Ἀπολλώνιος διὰ τούτων, τὸν Αἰήτην ἄπρακτον ὑποστρέφαι. Διὰ δὲ τῶν ἐξῆς φησὶ τὸν Ἀψυρτον νέον ὄντα ἡνιοχεύειν, παραβεβηκότα τῷ πατρί. Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος φησιν, ὅτι Αἰήτης ἐδίωξεν αὐτούς· οἱ δὲ ἀριστεῖς ἡγωνίζοντο ἀκοντίζοντες, οἱ δὲ περὶ τὸν Αἰήτην ἵππευον. Ἐνθα καὶ Ἴφιον τελευτῆσαι, τὸν Σθενέλου μὲν υἱόν, Εὐρύσθεως δὲ ἀδελφόν· καταβαλόντα γὰρ δύο τῶν περὶ Αἰήτην ἵππεων, περικατάληπτον γενέσθαι ὑπὸ τοῦ Αἰήτου, περιστάντος αὐτὸν βρόχῳ. Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς φησὶν, ὡς οἱ Κόλχοι εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. Φερεκύδης δὲ ἐν ἐβδόμῳ, διωκομένους ἀναβιβάσαι ἐπὶ τὴν ναῦν τὸν Ἀψυρτον, καὶ μελίσσαντας ῥίψαι εἰς τὸν ποταμόν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κολχίσι φησὶ κατὰ τὸν οἶκον τοῦ Αἰήτου τὸν παῖδα σφαγῆναι.

Ἐξῆς δὲ Ἀπολλώνιος τὴν ἀπειλὴν τάσσει τὴν πρὸς τοὺς Κόλχους.)

V. 247. sq. Καὶ δὴ τὰ μὲν ὅσσα θυηλῇ. Ἐκ τούτου βούλεται δηλῶσαι, ὅτι τοιαύτην θυσίαν ἐβούλετο τελέσαι, ὅποιαν αἱ φαρμακίδες εἰώθασιν. Νύμφης δὲ ἐν τῷ ἔκτῳ περὶ Ἡρακλείας Ἐκάτης φησὶν ἱερὸν εἶναι ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ, Μηδείας ἰδρυσσαμένης. (Κατὰ δὲ τὴν ἀποσιώπησιν ἐμφάσει κέχρηται, τὴν ταῖς φαρμακίσι τελουμένην θυσίαν μὴ ἐπεξεργάζεσθαι.)

V. 257. Νεισόμεθ' Ὀρχομενόν. Διὰ τούτων φησὶν ὁ Ἄργος ἀληθῆ ἀντοῖς εἰρησθαι ὑπὸ Φινέως· εἶναι γὰρ πλοῦν ἕτερον ἕξω φέροντα, ὃν Αἰγύπτιοι ἱερεῖς ἐσημῆναντο. Ἐγίνωσκε γὰρ τὰ μέρη ἐκεῖνα ὁ Ἄργος. Διό φησιν, ὅντως δὴ τῇ ἐσωτάτῃ ὁδῷ κεχρημένοι, ἢ καὶ ἡμεῖς εἰς Ὀρχομενὸν ἐπορευόμεθα, πορευέσθε.

V. 259. Ἔστι γὰρ πλόος ἄλλος. Ἡρόδοτος (ἐν τοῖς Ἀργοναύταις) φησὶ διὰ τῆς αὐτῆς θαλάσσης ἐπανελθεῖν, δι' ἧς καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Κόλχους. Ἐκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος ἐκ τοῦ Φάσιδος διελθεῖν εἰς τὸν ὠκεανόν, εἴτα ἐκείθεν εἰς τὸν Νεῖλον·

ὅθεν εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν. Τοῦτο δὲ ὁ Ἐφέσιος Ἀρτεμίδωρος ψεῦδος φησὶν εἶναι· τὸν γὰρ Φᾶσιν μὴ συμβάλλειν τῷ ὠκεανῷ, ἀλλ' ἐξ ὁρέων καταφέρεσθαι. Τὸ αὐτὸ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν γ' Γεωγραφικῶν φησί. Τιμάγητος δὲ ἐν α' ^{b)} περὶ λιμένων τὸν Ἰστρον φησὶ καταφέρεσθαι ἐκ τῶν Κελτικῶν ὁρῶν, εἴτα ἐκδιδόναι εἰς Κελτικὴν λίμνην· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς δύο σχίζεσθαι τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον εἰσβάλλειν, τὸ δὲ εἰς τὴν Κελτικὴν θάλασσαν· διὰ δὲ τούτου τοῦ στόματος πλεῦσαι τοὺς Ἀργοναύτας, καὶ ἔλθειν εἰς Τυρρηνίαν ^{c)}. Κατακολουθεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Ἀπολλώνιος. Ἡσίοδος δὲ, καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις, καὶ Ἀντίμαχος ἐν Λυδῇ διὰ τοῦ ὠκεανοῦ φησὶν ἔλθειν αὐτοὺς εἰς Αἰβύνην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὴν εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος γενέσθαι.

V. 262. Οὐδέ τι πω Δαναῶν. Τοὺς Αἰγυπτίους παλαιολότους εἶναι φησὶν, Ἡρόδοτος δὲ Φρύγας. Κόσμη δὲ ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν, καὶ Λέων ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς τὴν μητέρα, καὶ Κνωσὸς ἐν α' Γεωγραφικῶν τῆς Ἀσίας, πάντων ἀρχαιοτάτους Αἰγυπτίους φασί· καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πρώτην κτισθῆναι πόλιν Θήβας. Καὶ Νικάνωρ δὲ τούτοις συμφωνεῖ, καὶ Ἀρχέμαχος ἐν ταῖς Μετωνυμίαις, καὶ Ξεναγόρας ἐν πρώτῳ Χρόνων. Καὶ Ἰππυς ^{d)} δὲ τοὺς Αἰγυπτίους ἀρχαιοτάτους γεγονέναι λέγει, καὶ πρώτους στοχάσασθαι τῆς τοῦ ἄερος κράσεως· καὶ γονιμώτατον εἶναι τὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ. Γεγονέναι δὲ αὐτοὺς φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος πρὸ τοῦ πάντα τὰ ἄστρα φανῆναι· καθὼς τὴν τε φύσιν κατανοῆσαι αὐτῶν δοκοῦσι καὶ τὰ ὀνόματα θεῖναι. Καὶ τὰ μὲν δώδεκα ζώδια θεοὺς βουλαίους προσηγόρευσαν· τοὺς δὲ πλανήτας ῥαβδοφόρους. Ἡρόδοτος δὲ φησὶ Φρύγας πρώτους γεγενῆσθαι. Φαμμίτιχον γὰρ τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα, βουλόμενον διαγνῶναι, τίνες τῶν ἀνθρώπων προγενέστεροι, παραδοῦναι ποιμένι δύο βρέφη· κελύσαντα μηδὲνα μηδὲν αὐτοῖς φθέγγεσθαι, μόνον δὲ αὐτοῖς αἰγὸς θηλὴν δίδοσθαι. Οἱ δὲ, δύο ἐτῶν διελθόντων, πρώτην φωνὴν ἀφῆκαν τὸ βέκ. Οὕτω δὲ λέγεται παρὰ Φρυγῶν ὁ ἄρτος. Ἐγνώσθησαν οὖν ἀπὸ τούτου οἱ Φρύγες γηγενεῖς. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι εὐηθὲς ἔστιν ὑπολαμβάνειν τοῦτο· ἀκούοντες γὰρ οἱ παῖδες βληχλωμένων τῶν προβάτων, ὥς ἂν ὑπὸ τῆς φύσεως ἐνεργούμενοι, πρὸς τὸ ἔναρθρον τὴν φωνὴν ἀπέτρεψαν.

V. 263. Οἱοὶ δ' ἔσαν Ἀρκάδες. Μόνοι δὲ ἦσαν Ἀρκάδες (φησὶν) τῶν Ἑλλήνων ἀρχαιότεροι.

Ἀπιδανῶν δὲ, τῶν Πελοποννησίων, ἀπὸ Ἀπιδος τοῦ Φορωνέως.

V. 264. Ἀρκάδες, οὐ καὶ πρόσθε. Οἱ Ἀρκάδες δοκοῦσι πρὸ τῆς σελήνης γεγονέναι, ὥς καὶ Εὐδόξος ἐν τῇ Περίοδῳ. Θεόδωρος δὲ ἐν εἰκοστῇ ἐννάτῳ ^{e)}, ὀλίγω πρότερόν φησὶ τοῦ πρὸς τοὺς γίγαντας πολέμου Ἡρακλέους τὴν σελήνην φανῆναι. Καὶ Ἀρίστων ὁ Χίος ἐν ταῖς Θέσεσι ^{f)}, καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς ἐν πρώτῳ Κτίσεων τὰ αὐτὰ φασί· καὶ ἔθνος δὲ Ἀρκαδίας Σεληνίτας

b) ἐν τῷ P. c) Πυρρήνην P. d) Ἰππῶν P. e) ἐν κβ P. f) Κτίσεις corrigit Rutgers. Var. Lect. I, 18.

εἶναι. Μυασέας δὲ φησὶ πρὸ σελήνης Ἀρκάδας βασιλεύσαι. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Τεγεατῶν πολιτείᾳ φησὶν, ὅτι βάρβαροι τὴν Ἀρκადίαν ὥκησαν; οἵτινες ἐξεβλήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων ἐπιθεμένων αὐτοῖς, πρὸ τοῦ ἐπιτεῖλαι τὴν σελήνην. διὸ κατωνομάσθησαν προσέληνοι. Δοῦρις δὲ ἐν πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ τῶν Μακεδονικῶν Ἀρκάδα φησὶν, ἀφ' οὗ ἡ Ἀρκασία καλεῖται, Ὁρχομενοῦ υἱόν. διὸ καὶ πόλιν τῆς Ἀρκασίας Ὁρχομενόν. Τινὲς δὲ φασιν, Ἐνδυμίωνα εὐρηκέναι τὰς περιόδους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς σελήνης. ὅθεν καὶ προσελήνους τοὺς Ἀρκάδας κληθῆναι. Ἀρκὰς γὰρ ὁ Ἐνδυμίων. Ἐνιοὶ δὲ ὑπὸ τοῦ Τυφῶνος. Ἐπὶ δὲ Ἀτλαντος Ξεναγόρας εἴρηκεν.

V. 266. Ἀνάσσειτο Δευκαλίδῃσιν. Οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας, ὥς φησιν Ἐκαταῖος καὶ Ἡσίοδος. Ἡ Θεσσαλία δὲ Πελασγία ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ βασιλεύσαντος.

V. 269. Καὶ ποταμὸς Τρίτων. Περὶ τῆς τοῦ Νεῖλου ἀναδόσεως ^{g)} διάφοροι αἰτίαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἔλεγοντο. Ἀναξαγόρας μὲν γὰρ φησὶ διὰ τὴν τῆξιν τῆς χιόνος πληθύνει αὐτόν. ^{h)} Ὡς ἐπεταὶ καὶ Εὐριπίδῃ, λέγων ^{h)}

Εἰλονμένη δὲ καλλιπάρθενος ῥοή
λευκῆς τακείσης χιόνος ὑγραίνει γῆν.

Καὶ Αἰσχύλος δὲ καὶ Σοφοκλῆς ὑπέλαβον τοὺς κατ' Αἴγυπτον χιονίζεσθαι τόπους, καὶ τηκομένης τῆς χιόνος τὴν χύσιν εἰς τὸν Νεῖλον ἐκδίδοσθαι. Νικαγόρας δὲ φησιν, ἀπὸ τῶν ἀντοίκων αὐτὸν ρεῖν. Δημόκριτος δὲ ὁ φυσικὸς, ἀπὸ τοῦ κατὰ μεσημβρίαν ὑπερκειμένου πελάγους λαμβάνειν τὸν Νεῖλον τὴν ἐπίχυσιν. ἀπογλυκαίνεσθαι δὲ τὸ ὕδωρ, διὰ τὸ διάστημα καὶ τὸ μῆκος τοῦ πόρου, καὶ ὑπὸ τοῦ καύματος ἀφεψόμενον. δι' ὃ καὶ ἐναντίαν (φησὶν) ἔχει τὴν γεῦσιν. Ἀρίστων δὲ ὁ Χῖος, ὅτι χειμῶνος ὦν ὑπὸ γῆν ὁ ἥλιος εἰσπέμπει τὸ ὕδωρ· τοῦ δὲ θέρους γινόμενος ὑπὲρ γῆν, οὐκ ἔτι, διὰ τὸ μᾶλλον θερμαίνεσθαι αὐτήν. διὸ καὶ χαλασμένη ἡ γῆ πλεον ὕδωρ ἀναδίδωσιν. Ἐφορος δὲ ποταμόχωστον εἶναι φησὶ τὴν Αἴγυπτον· βληννυμένης δὲ τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ ἡλίου τῷ ἔαρι ἀναπηδᾶν τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπαύξεσθαι τὸ ρεῦμα. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιός φησιν ὑπὸ τῶν ἐτησιῶν συνελαννόμενα τὰ νέφη κατὰ τὰ ὄρη τῆς Αἰθιοπίας, αὐτόθι δῆγνυσθαι. ὅταν γὰρ τοῦ ποταμοῦ ἐξεναντίας συστῶσιν αἱ πνοαὶ προσπίπτουσιν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς ἀποπεμπομένης πλημυρῆς ⁱ⁾, τὰς ὑπερχύσεις ἀναδέχεσθαι τὸν Νεῖλον. Διογένης δὲ ὁ Ἀπολλωνιάτης, ὑπὸ ἡλίου ἀρπάζεσθαι τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, ὃ τότε εἰς τὸν Νεῖλον καταφέρεσθαι. Οἵεται γὰρ πληροῦσθαι τὸν Νεῖλον ἐν τῷ θέρει διὰ τὸ τὸν ἥλιον εἰς τοῦτον τὰς ὑπὸ γῆς ἱκμάδας τρέπειν. (Ὁ δὲ Νεῖλος οὕτω τοπρότερον ἐκαλεῖτο, Τρίτων· μετωνομάσθη δὲ ἀπὸ Νείλου τοῦ Κύνλωπος, τοῦ Ταντάλου, βασιλεύσαντος τῆς χώρας, ὥς Ἐρμιππὸς φησιν.)

g) ἀναβάσεως P. h) Eurip. Helen. v. 1. i) πλήμυρῆς P.

V. 271. Ὁμβρος ἄλις. Ἀμφιβολία περὶ τὴν σύνταξιν. Σημαίνει γὰρ ἦτοι, ἄλις ἀνασταχύνουσιν, ἢ ὅτι οὐ δένει ὀμβρος ἄλις. ἐπεὶ οὐ βρέχει συνεχῶς κατ' Αἴγυπτον.

V. 272. Ἐνθεν δὴ τινα. Σεσόγχωσις, Αἰγύπτου πάσης βασιλεὺς, μετὰ Ὄρον τὸν Ἰσίδος καὶ Ὀσίριδος παῖδα, τὴν μὲν Ἀσίαν δομήσας πᾶσαν κατεστρέψατο, ὁμοίως καὶ τὰ πλεῖστα τῆς Εὐρώπης. Ἀκριβέστερον δέ ἐστι τὰ περὶ αὐτοῦ παρὰ Ἡροδότου. Θεόπομπος δὲ ἐν τρίτῳ Σέσωστριν αὐτὸν καλεῖ. Ἡρόδοτος δὲ προστίθει, ὅτι, εἰ μὲν τινας πολέμῳ κατέστρεψεν, στήλας ἐτίθει, πῶς ἐνίκησεν· εἰ δὲ παρεχώρουν, γυναικεῖον ταῖς στήλαις αἰδοῖον προσετίθει, σύμβολον τῆς μαλακίας. Περὶ δὲ τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἐγένετο Σεσόγχωσις, ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τοῦτο μόνον φησὶ, πολὺς γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰών· φησὶ δὲ Δικαίαρχος ἐν δευτέρῳ Ἑλληνικοῦ βίου καὶ τοῦτο Σεσογχώσιδι μεμεληκέναι· καὶ νόμους αὐτὸν θέσθαι λέγει, ὥστε μηδὲνα καταλιπεῖν τὴν πατρίαν τέχνην. Τοῦτο γὰρ ὦτο ἀρχὴν εἶναι πλεονεξίας. Καὶ πρῶτον φασὶν αὐτὸν εὗρηκέναι ἵππων ἀνθρώπων ἐπιβαίνειν. Οἱ δὲ ταῦτα εἰς Ὄρον ἀναφέρουσιν.

V. 276. Ἡ καὶ οὗ. Ἡ γὰρ ἐκλελοίπασί τινες τῶν πόλεων, ἢ μετονομασθεῖσαι ἀγνοοῦνται, ὅφ' οὗ τυγχάνουσιν ἐκτισμέναι. Τούτου δὲ τὸν χρόνον αἴτιον γεγενῆσθαι. Δικαίαρχος ἐν πρώτῳ μετὰ τὸν Ἰσίδος καὶ Ὀσίριδος Ὄρον βασιλέα γεγονέναι Σεσόγχωσιν λέγει. ὥστε γίνεσθαι ἀπὸ τῆς Σεσογχώσιδος βασιλείας μέχρι τῆς Νείλου ἔτη διςχίλια φ, ἀπὸ δὲ τῆς Νείλου βασιλείας μέχρι τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος ἔτη ὕλς. ὥς εἶναι τὰ πάντα ὁμοῦ ἔτη διςχίλια ἐννακόσια, λς.

V. 277. Αἶα γε μήν. Τὴν Αἶαν φησὶν ἀπὸ τῶν Σεσογχώσιδος χρόνων μέχρις αὐτοῦ μένειν ἄθραυστον, καὶ τοὺς ἐκείνων ἀπογόνους τοὺς ἀπὸ Σεσογχώσιδος κατοικισθέντας. Τούτους γὰρ νῆωνους εἶρηκε καταχρηστικῶς· ὥς Ἡρακλεῖδαι λέγονται οὐ μόνον οἱ Ἡρακλέους παῖδες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκείνων ἀπόγονοι. Ὅτι δὲ Κόλχοι Αἰγυπτίων ἄποικοι, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος, καὶ Σκύμνος ἐν τοῖς περὶ Ἀσίας^k) λέγει· καὶ Ἡρόδοτος βεβαίῳ, ὅς γε καὶ αὐτῶν τῶν αἰδοίων τῆς περιτομῆς μέμνηται, καὶ τῆς τῶν λίνων ὕφης, καὶ νόμοις αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς Αἰγυπτίων λέγει.

V. 279. Οὗ δὴ τοι γράπτυσ. Γράπτυσ τοὺς νόμους λέγει. Εἰσὶ δὲ (φησὶ) καὶ νόμοι παρ' αὐτοῖς τῶν προγόνων, καὶ στήλαι, ἐν αἷς γῆς καὶ θαλάσσης ἀναγραφαὶ εἰσι.

V. 280. Κύρβις. Στήλας. Λέγει δὲ τοὺς ἄξονας, ἐν οἷς οἱ νόμοι γράφονται, ὥς Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός. Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶ, πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἰστάντες εἰώθεσαν τὰ δόξαντα ἐν αὐτοῖς ἀναγράφειν. Κύρβεις, οἰονεῖ κορύβεις, κατὰ συγκοπὴν, καὶ μεταθέσει καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β, κύρβεις. Ὑστερον δὲ ξύλα λελευκω-

k) οὐσίας P.

μένα γράφοντες, κύρβεις ὁμοίως ἐκάλεσαν καὶ αὐτά. Κύρβεις μὲν οὖν, αἱ περιέχονσαι τὰς ἱερὰς ἀναγραφάς. Κύρβεις λέγουσιν, ὡς Ἐρατοσθένης φησὶ, καὶ τοὺς ἄξονας καλουμένους Ἀθήνησιν, ἐν οἷς οἱ νόμοι περιέχονται. Οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, ἄξονας μὲν, τετραγώνους λίθους· κύρβεις δὲ, τριγώνους. Ἐν ἀμφοτέροις δὲ νόμοι ἦσαν γεγραμμένοι Ἀθήνησι. [Ἐνταῦθα δὲ κύρβιάς φησι πῖνακας τινὰς γῆς περίοδον περιέχοντας.]

V. 282. Κέρατα. Κέρατα γὰρ λέγουσι τοῦ ὠκεανοῦ πάντας τοὺς ποταμούς τοὺς ἀπ' αὐτοῦ καταφερομένους. Ὁ δὲ Ἴστρος ποταμὸς Σκυθίας. Ὁ δὲ λόγος, μακρόθεν ὄντα διετεκμήραντο τὸν ποταμὸν, καὶ ἔγνωσαν.

V. 284. Ἴστρον μιν καλέοντες. Τὸν Ἴστρον φησὶν ἐκ τῶν ὑπερβορέων καταφέρεισθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὄρων, οὕτω δὲ εἶπεν, ἀκολουθῶν Αἰσχύλῳ ἐν (λυομένῳ Προμηθεῖ λέγουσι τοῦτο, γενόμενον δὲ μεταξὺ Σκυθῶν καὶ Θράκων, σχίσεσθαι· καὶ τὸ μὲν (εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν ἐκβάλλειν ρεῖθρον· τὸ δὲ) εἰς τὴν Ποντικὴν θάλασσαν ἐκπύπτειν· τὸ δὲ εἰς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον. Σκύμνος δὲ ἐν τῇ ἐκκαίδεκάτῃ¹⁾ [τῶν] περὶ Εὐρώπης αὐτὸν μόνον φησὶν ἀπὸ ἐρήμου φέρεσθαι τὸν Ἴστρον. Ῥίπαια δὲ ὄρη ἐν ταῖς ἀνατολαῖς, ὡς Καλλιμάχος·

Ῥιπαίου (πέμπουσιν) ἀπ' οὐρεος, ἥχι μάλιστα.
Ἐρατοσθένης δὲ (ἐν τρίτῳ Γεωγραφικῶν,) ἐξ ἐρήμων τόπων ρεῖν, περιβάλλειν δὲ νῆσον Πεύκην. Οὐδεὶς δὲ ἱστορεῖ, διὰ τούτου τοὺς Ἀργοναύτας εἰσπεπλευκέναι εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν, ἔξω Τιμαγήτου, ᾧ ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος. Ὁ μὲν γὰρ Σκύμνος, αὐτοὺς διὰ Τανάϊδος πεπλευκέναι ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἐκείθεν δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν ἐληλυθέναι. καὶ παρεκβολεύεται, ὡς ἄρα ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡπειρον οἱ Ἀργοναῦται ἐπὶ σαυρωτήρων ἐκόμισαν τὴν Ἀργῶν, μέχρις οὗ ἐπὶ θάλασσαν παρεγένοντο. (Ἡσιόδος δὲ φησι, διὰ Φάσιδος αὐτοὺς πεπλευκέναι. Ἐκαταῖος δὲ ἐλέγχων αὐτὸν ἱστορεῖ, μὴ ἐκιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Φάσιν, οὐδ' ὡς διὰ Τανάϊδος ἔπλευσαν, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν, καθ' ὃν καὶ πρότερον· ὡς Σοφοκλῆς ἐν Σκυθαῖς ἱστορεῖ, καὶ Καλλιμάχος.) ὅθεν καὶ τῶν Σκυθῶν τοὺς μὲν εἰς τὸν Ἀδρίαν πεπλευκότας μὴ εὐρεῖν τοὺς Ἀργοναύτας· τοὺς δὲ διὰ τῶν Κυανέων εὐρεῖν ἐπὶ τὴν Κέρκυραν καταπεπλευκότας. (Ὁ δὲ Ἴστρος, καταφερόμενος ἐξ ὑπερβορέων, ὅταν φθάσῃ ἐπὶ τὸν μεταξὺ Σκυθίας καὶ Θράκης τόπον, σχίζεται εἰς δύο· καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον βάλλει, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὴν Τυρρηνικὴν θάλασσαν.)

V. 291. Τρινακρίου. Τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος παράκειται τῇ Σικελίᾳ. Ἐκαλεῖτο δὲ Τρινακρία τοπρότερον, διὰ τὸ τρεῖς ἄκρας ἔχειν, Πάγχυνον, Αἰλύβαιον, Πέλωρον. Βουλόμενος δὲ ὁ Ἀπολλώνιος καινότερόν τι περὶ τοῦ Ἴστρον εἰπεῖν, τὸ εἰς τὸν Ἀδρίαν καταφερόμενον ρεῦμα αὐτοῦ ὑποδιαίρει αὐτίς εἰς δύο· καὶ τὸ μὲν

1) ἐν τοῖς π. E. emendat Holstenius. cf. Dodwell. dissert. de Scymno Chio §. 8.

εἰς τὸν Ἀδρίαν φέρεσθαι, τὸ δὲ εἰς Τυρρηνικὸν πέλαγος λέγει· ὅπερ, καταχρώμενος, Τρινάκριον εἶπε.

V. 292. Γαίη ὃς ἡμετέρη. Ἐὰν μὲν οὕτω γράφηται, γαίη ὃς ἡμετέρη, ἔσται τῆς Ἑλλάδος· ἔὰν δὲ ἡμετέρη, ἔσται τοῦ Ἰστροῦ. Παρακεῖται γὰρ τοῖς Κόλχοις οὗτος.

V. 293. Ὑμετέρης γαίης. Ὁ Ἀχελῷος τῶν τῆς Ἑλλάδος ποταμῶν τῶν ἄλλων διαπρεπέστατος. Τὸ δὲ Τρινάκριον πέλαγος παρακεῖται τῇ τῶν Ἑλλήνων γῇ. Εἰ οὖν ἔστιν ὁ Ἀχελῷος, παρ' ὑμῖν ἔστιν. τὸ γὰρ ὄνομα ἀκουομεν. ἀγνοεῖ γὰρ ὁ Ἀργος, ὡς αὐτῆς ἐκ τῆς χώρας ἀναπηδύει. φησὶν οὖν, τὸν Ἰστρον εἰς τὸν Ἀχελῷον εἰσβάλλειν, διὰ τὸ τὰς πηγὰς αὐτῷ παρέχεσθαι.

V. 295. Αἶσιον. Τὸ καθήκον.

V. 296. Ὀλκὸν τὴν διαδρομὴν τοῦ ἀστέρος.

(V. 301. Ἐπεὶ πνοαί τε. Ἐπόμενον γὰρ αἱ αὐταὶ τῶν ἀνέμων πνοαί. καὶ ἡ φανεῖσα αὐτοῖς οὐρανία λαμπηδὼν ἢ τὸν ἐπὶ Ἰστρον διάπλουον σημαίνουσα. Διαφωνοῦσι δὲ οἱ περὶ τοῦ ἔκπλου τῶν Ἀργοναυτῶν καὶ τῶν Κόλχων γεγραφότες.

V. 303. Κόλχοι δ' αὖτ' ἄλλοι. Τῶν Κόλχων οἱ μὲν διὰ τῶν Κυανέων πετρῶν ἐπλευσαν, ὡς καὶ Καλλιμάχος, (φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος ὑποστρέψαι αὐτοὺς, ἐναντίως Καλλιμάχῳ,) οἱ δὲ εἰς τὸν Ἰστρον μετὰ Ἀψύρτου ἦλθον.)

V. 306. Καλὸν δὲ διὰ στόμα. Τρία στόματα ἔχει ὁ Ἰστρος· ὧν ἓν λέγεται Καλὸν στόμα, (ὡς φησι Τιμάγητος ἐν τῷ περὶ λιμένων·) εἰς ὃ φησι πλεῦσαι τὸν Ἀψύρτον, [τὸ δὲ Ἀργος ἢ Ἀρηκος.]

V. 308. Πανέσχατον Ἰονίοιο. Τὸ Ἰόνιον πέλαγος τῆς Ἰταλίας, εἰς ὃ ἐκδίδωσιν ὁ Ἀδρίας. Διὸ καὶ τινες αὐτὸ Ἀδρίαν ὀνομάζουσι, κατὰ μετάδοσιν τοῦ ὀνόματος. Ἐπεὶ γὰρ συνάπτει ὁ Ἀδρίας τῷ Ἰονίῳ, διὰ τοῦτο ποτὲ μὲν τὸν Ἀδρίαν, Ἰόνιον, ποτὲ δὲ τὸν Ἰόνιον, Ἀδρίαν καλοῦσιν. Ὀνομάσθη δὲ ἀπὸ Ἰονίου τὸ γένος Ἰλλυριοῦ, (ὡς φησι Θεόπομπος ἐν εἰκοστῷ πρώτῳ. Ἰόνιον πέλαγος πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ οὕτω καλούμενον ἀπὸ Ἰονίου, ἀνδρὸς Ἰλλυριοῦ.) τινὲς δὲ, ἀπὸ τῆς γενομένης πλάνης τῇ Ἰοῖ.

V. 310. Τριγλῶχιν. Ἐρατοσθένης ἐν τῇ Γεωγραφικῶν, νῆσον εἶναι ἐν τῷ Ἰστροῦ φησὶ τρίγωνον, ἴσην τῇ Ρόδῳ· ἣν Πεύκην λέγει διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πεύκας. Καὶ τὴν μὲν κορυφὴν τοῦ τριγώνου αὐτῆς πρὸς τὸ θεῦμα οὔσαν τοῦ ποταμοῦ, ἀγκῶνα ἐκάλεσε· τὴν δὲ βάσιν τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν, εὐρος.

(V. 311. Ἀμφὶ δὲ δοιαί. Περὶ τὸν περὶ τὴν Πεύκην ἀγκῶνα δύο εἶναι φησὶ στόματα τοῦ Ἰστροῦ· ὧν τὸ μὲν καλεῖται Ἀρηκος, τὸ δὲ, Καλὸν στόμα· ἐν ᾧ τάχον οἱ Κόλχοι σὺν Ἀψύρτῳ ἐπλευσαν.

V. 315. Οἱ δ' ὕψοῦ νήσοιο. Οἱ περὶ τὸν Ἰάσονα ἄνωθεν τῆς νήσου διὰ τοῦ Ἀρηκος στόματος ἐπλευσαν· οἱ δὲ νομεῖς (πάντας ἀκουστέον) δόξαντες τὰς ναῦς θαλάσσια θηρία εἶναι, δείσαντες εἰς φυγὴν ἐτρέπησαν.

V. 316. *Εἰαμεναί, οἱ κάθυγροι τόποι καὶ στεγανώδεις.*
Δεῖ δὲ ἀκούειν ἑκατέρωθεν τοὺς νομεῖς πεφευγότας.)

V. 320. *Θρήϊξι μιγ. Τοῖς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης Θραξίν ὁμο-
 ροὶ εἰσιν οἱ Σκυθαί.*

V. 320. [*Σίγυνοι ἔθνος Σκυδικόν.*] *Ἔστι δὲ καὶ σίγυννος
 εἶδος δόρατος, παρώνυμον τῷ ἔθνει.*

V. 321. sq. *Οὗθ' οἱ περὶ Λαύριον. Λαύριον πεδῖον
 τῆς Σκυθίας. Τῆς δὲ Σκυθίας ἔθνη πεντήκοντα Τιμώναξ^{m)} ἀνα-
 γράφει ἐν πρώτῳ περὶ Σκυθῶν. Κατὰ δὲ τὸ τῶν Σίνδων πεδῖον
 σχίζεται ὁ ποταμὸς Ἰστρος· καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ρεῦμα εἰς τὸν Ἀδρίαν,
 τὸ δὲ εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον εἰσβάλλει.*

*Τὸ δὲ Σίνδοι Ἡραδιανὸς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου βαρυντο-
 νεῖν φησὶ δεῖν· τινὲς δὲ ὀξύνουσιν, οὐκ εὖ.*

*Καὶ Ἰππώναξ δὲ μνημονεύει· πρὸς τὸ Σινδικόν διάσφαγμα,
 Ἑλλάνικος δὲ ἐν τῷ περὶ ἔθνων φησὶ· Βόσπορον διαλεύσαντι Σινδοί·
 ἄνω δὲ τούτων Μαλιῶταιⁿ⁾ Σκυθαί.*

V. 324. *Ἀγγούρου ὄρεος. Πλησίον Ἰστρον ποταμοῦ.
 Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Τιμάγητος ἐν λιμέσιν.*

*Ὁ δὲ Καυλιακὸς σκόπελος τῆς Σκυθίας, πλησίον τοῦ
 Ἰστρον, οὗ μνημονεύει Πιολέμων ἐν κτίσει^{o)} Ἰταλικῶν καὶ Σι-
 κελικῶν.*

*Πολλοὶ γράφουσιν Ἀγγουρον ὄρος, καὶ Ἀγγυρον ὄρος
 καὶ Ἀγγύρου ὄρεος· ἀντὶ δὲ τοῦ Καυκασίου, Καυ-
 λιακοῖο.*

*Φησὶ δὲ κατὰ τοῦτο τὸ ὄρος τὸν Ἰστρον διασχιζόμενον, τῇ μὲν
 εἰς τὸν Ἀδρίαν, τῇ δὲ εἰς τὸν Εὐξείνιον εἰσβάλλειν.*

V. 327. *Κρονίην ἄλα. Τὸν Ἀδρίαν φησίν. ἐνταῦθα
 γὰρ τὸν Κρόνον κατακηκέναι.*

(V. 338. *Ἐνθα κε. Κατ' ἐκείνον τὸν τόπον φησὶ τοὺς
 Ἀργοναύτας τὸ πλῆθος τῶν Κόλκων φοβηθέντας, εἶπεν αὐτοῖς·
 καὶ βούλεσθαι μὲν τὸ κῶς ἔχειν καὶ μὴ παρασχεῖν· τὴν δὲ Μῆδειαν,
 ἣν γὰρ τὸ κατ' αὐτὴν δίκαιον ἀμφήριστον, παραθέσθαι τῇ Ἀρτέμιδι
 ἐν τῷ αὐτῆς ἱερῷ, ἕως τις δικάσῃ, πότερον αὐτὴν ἀποδοτέον τῷ
 πατρὶ ἢ τοῖς Ἀργοναύταις.*

V. 374. *Φασγάνῳ αὐτίκα. Ὀνειδίζουσα τῷ Ἰάσονι φησι
 ξίφει αὐτὸν αὐτὴν διαχειρίσασθαι, ἵνα ἄξιαν ἀπολάβῃ χάριν τοῦ
 πρὸς αὐτὸν ἔρωτος. Ἐν ἥθει δὲ τοῦτο εἶπεν.)*

V. 384. *Στρεβγόμενος. Ἀντὶ τοῦ καταπονούμενος καὶ
 στρεβλούμενος.*

V. 387. *Ἀτροπίη. Τῇ σῇ κακοτροπίᾳ καὶ ἀβουλίᾳ, ὅτι
 ἐπιώρχησας.*

(V. 411. *Ἀεικελίοισιν. Ἐπὶ γὰρ τοῖς κακοῖς, φησὶ,
 κακὰ δεῖ βουλεύεσθαι. Προείρηται οὖν καὶ τὸν Ἀψυρτον ἀνελεῖν
 ἐπὶ τοῖς προγεγενημένοις ἁμαρτήμασιν ὑπ' αὐτῆς.*

m) Τιμών P. n) Μαιῶται P. o) κτίσεις P.

V. 417. Εἴ κέν πως. Εἴπως, φησὶ, πείσαιμι τὸν Ἀψυρ-
τον μόνον πρὸς μόνην ἤκειν, φιλίαν πρὸς αὐτὸν συνθεμένην.)

V. 425. Δίη. Ἐν τῇ Νάξῳ. Καλλιμάχος.

Ἐν Δίῃ· τὸ γὰρ ἔσκε παλαιότερον ^{p)} οὖνομα Νάξω.

V. 428. Γλήνεσιν. Ποικίλμασιν.

Οὗ μιν ἀφάσσαν. Οὐδαμῶς ἂν τὸν πέπλον ἐκείνον ψηλα-
φῶν, ἢ καθορῶν, τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσειας.

V. 432. Ἀκροχάλιξ. Ἀκρως μεθύων ἀκράτῳ ἢ νέκταρι.

V. 433. Μινωΐδος. Τῆς Ἀριάδνης.

(V. 445. Μέγα στύγος. Τὸν ἔρωτα εἶναι μέγα στύγημα
τοῖς ἀνθρώποις λέγει.

V. 459. Οἶόθι δ' ἀντικρύ. Μόνος δὲ πρὸς τὴν Μήδειαν
μετιῶν ὁ Ἀψυρτος, πείραν ἐλάμβανεν, ὥς ἔτι ὦν ἀταλὸς καὶ δόλων
ἄπειρος, εἰ βουληθείη προδοῦναι τοὺς Ἀργοναύτας, τὸν καθ'
αὐτοῦ δόλον οὐκ ἐπιστάμενος.

V. 466. Ἐμπαλιν ὄμματ' ἔνεικεν. Ἡ Μήδεια ἀπε-
στράφη τοῦ Ἀψύρτου ἀναιρουμένου, ἵνα μὴ τὸν φόνον αὐτοῦ ἴδῃ.

V. 468. Τὸν δ' ὄγε, βουτύπος. Τὸν δὲ Ἀψυρτον ὁ
Ἰάσων ἐπληξεν, ὥς τις βοῦς καταβάλλων.)

[V. 470. Βρυσοὶ ἔθνος Ἰλλυρίας.]

V. 471. Καταχρηστικῶς πρόδομον εἶπε τὸν πρόναον.

(V. 473. Τῆς δὲ καλύπτρην. Τῆς δὲ Μηδείας ὁ Ἀψυρ-
τος ἀποδνήσκων τὴν καλύπτραν καὶ τὸν πέπλον ἐρύθηνε τῷ ἑαυτοῦ
αἵματι.)

[V. 474. Τὸ δὲ ἐρυθαίνειν τὸ ἐρυθρὸν ποιεῖν σημαίνει.]

V. 477. Ἐξάργματα τάμνε. (Τῶν ἀποθανόντων) οἱ
δολοφονοῦντες ἀρχαίως ἀκρωτηριάσματά τινα ἐποιοῦν τοῦ ἀναιρου-
μένου· καὶ ταῦτα λαβόντες ἐξήρτων τοῦ τραχήλου αὐτῶν. Τῶν
δὲ καλουμένων ἀκρωτηριασμάτων ἄπειρα καὶ πολλὰ ἐξάργματα.
Ἐπειτα τοῦ αἵματος αὐτοῦ λαβόντες, τρεῖς εἰς τὸ στόμα ἔπτυνον.
Τοῦτο δὲ ἐποιοῦν πρὸς τὸ ἐξιλάσασθαι τὴν δολοφονίαν.

V. 481. Ἀψυρτεῦσιν. Ἔθνος ἀπὸ Ἀψύρτου εἰρημένον.

(V. 495. Ἦδη νῦν. Ὁ Πηλεὺς συμβουλευεῖ μετὰ τὸν
Ἀψύρτου θάνατον ἀποπλεῖν. Οὐδεὶς γὰρ λόγος, φησὶ, πείσει
τοὺς Κόλχους διῶξαι ἡμᾶς, ἰδόντας τὸ πεπραγμένον.)

V. 505. Ἡλεκτρίδα. Αὕτη ἡ Ἡλεκτρὶς ἐγγὺς ἐστί τοῦ
Ἡριδανοῦ ποταμοῦ.

(V. 507. Οἱ Κόλχοι ἀφορηθέντες τῆς Ἀγοῦς οὐκ ἐπανήλ-
θον, φοβούμενοι τὸν Αἰήτην· ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν ὥκησαν ὅπου ὁ
Ἀψυρτος ἐδολοφονήθη, μετὰ τῶν κληθέντων ἀπ' αὐτοῦ Ἀψυρτέων·
οἱ δὲ ἐν Ἰλλυρίᾳ, ὅπου οἱ Ἐγγέλυες, περὶ τὰ Κεραυνία ὄρη.)

[V. 518. Ἐγγελεῖς ἔθνος Ἰλλυρικόν.]

V. 524. Ἐλλήων. Ἔθνος περὶ τὴν Ἰλλυρίαν, ἀπὸ Ἑλλου,
τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μελίτης, ὠνομασμένον.

p) παλαιότερον ἔσκεν P.

V. 531. Πενσόμενος. Πεύσιν, χρησμόν αἰτησόμενος παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος.

V. 532. Ὅπη χθονός. Οἱ Ἑλληεῖς λαβόντες μισθὸν παρὰ Ἰάσονος τρίποδα τῆς μηνύσεως τῆς ὁδοῦ, ἔκρυψαν ὑπὸ γῆν, ἐπεὶ ὁ χρησμός ἐκέλευσεν, ἔνθα ἂν ὁ τρίπους ᾗ, ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν.

V. 534. Τὸ οὖν, ὁ δὲ κεύθεται, πρὸς τὸν τρίποδα.

V. 540. Μάκριν τ' εἰσαφίκανε. Μάκρις τοπαλαιὸν ἐλέγετο ἡ Σχερία, ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς Διονύσου τροφῆς. Ἐνθα φησὶ τὸν Ἡρακλέα παραγενόμενον τὸν τῶν παίδων αὐτοῦ φόνον καθαρθисόμενον, Μελίτην τὴν Αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα γεγαμηκέναι· ἐξ ἧς ἔσχε τὸν Ἴλλον, ὃς ἀκμάσας οὐκ ᾔθελήσε τῷ Ναυσιθῷ ὑποταγῆναι, ἀλλὰ τινὰς τῶν Φαιάκων συναγαγὼν, εἰς τὴν Κρονίαν θάλασσαν κατῴκησεν.

(V. 552. Ἀλλὰ θαλὶ πῶς. Πυνθάνεται τῆς Μούσης ὁ ποιητής, πῶς τὸν πλοῦν ἐποίησαν οἱ Ἀργοναῦται μετὰ τὸν Ἀψύρτου θάνατον, καὶ πῶς εἰς θάλασσαν ἦλθον.)

V. 553. Μέμφονται δέ τινες τὸν Ἀπολλώνιον, ὥς περὶ τούτους τοὺς χρόνους εἰρηκότα τὴν Ἰταλίαν Αὔσονίαν. Ὑστέροις γὰρ χρόνοις τῶν Ἀργοναυτῶν οὕτω κέκληται, ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ὀδυσσεύς καὶ Καλυψοῦς. Ἐροῦμεν δὲ, ὅτι, εἰ καὶ μὴ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους Αὔσωνες ὠνομάζοντο, ἀλλὰ τοῖς τοῦ ποιητοῦ χρόνοις ἐκαλοῦντο οὕτως.

Νήσους τε Λιγυστίδας. Περὶ τὴν Ἰταλίαν εἰσὶ τρεῖς Λιγυστίδες, καλούμεναι Στοιχάδες, διὰ τὸ στοίχῳ τετάχθαι· αἵτινες οἰκοῦνται ὑπὸ τῶν Λιγύων.

V. 557. Αὐτόν που. Μετὰ τὴν πεῦσιν ἐμπνευσθεῖς, ἐντεῦθεν ἄρχεται τοῦ διηγήματος.

V. 564. sqq. Ἐξεῖης πλήθοντο. Λίβυρνοι ^{γ)}, ἔθνος, οἰκοῦντες ταύτας τὰς νήσους, Ἰσσαν τε δυσκέλαδον καὶ Πιτύειαν. Μεθ' ἧς εἰς Κέρκυραν ἦλθον.

Τὴν δὲ Πιτυοῦσαν καλουμένην Πιτύειαν εἶπεν, Ὅμηρον ἐπόμενος.

V. 576. Δοιάζοντο ^{δ)}). Ἐστοχάζοντο.

V. 577. Χόλον ἐφράσαθ' Ἡρῃ. Ἡ Ἥρα, φησὶ, τὴν Διὸς ὀργὴν ἐπισταμένη πρὸς τοὺς Ἀργοναύτας, σφοδροὺς ἀνέμους ἐποίησε κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους, ὅπως ἀποσταῖεν μὲν αὐτῶν, φέροντο δὲ εἰς τὴν Ἥλεκτρίδα νῆσον.

V. 585. Οὐ γὰρ ἀλύξειν. Ἡ στεῖρα τῆς Ἀργοῦς, φησὶ, φωνῇ ἐχούσα ξύλον, μεταδédωκεν αὐτοῖς τὸν Διὸς χόλον φεύγειν, καὶ πρὸς Κίρκην ἀφικέσθαι, τὸν Ἀψύρτου θάνατον καθαρθισόμενος.

V. 591. Δήουσιν. Εὐρήσουσιν. Ἀεὶ γὰρ ἐπὶ μέλλοντος κεῖται.

γ) Λιγύρνοι P. et Λιγυρινίδας νήσους. δ) δόαζον P.

(V. 596. Εἰς δὲ τὸν Ἑριδανὸν εἰσέβαλλον, ὅς ἐστι τῆς Κελτικῆς ποταμός· εἰς ὃν λέγουσι πεπτωκέναι τὸν Φαέθοντα.)

V. 604. sqq. Λέγεται, τῶν Ἠλιάδων θρηνουσῶν τὸν Φαέθοντα, καὶ εἰς αἰγείρους μεταβεβλημένων, τὸ ἀποστάξον δάκρυον εἶναι ἤλεκτρον.

V. 611. Κελτοὶ δ' ἐπὶ. Οἱ Κελτοὶ ἐφήμισαν τὸ ἤλεκτρον εἶναι μὴ τῶν Ἠλιάδων, ἀλλὰ δάκρυον εἶναι Ἀπόλλωνος, ἥνικα διὰ τὸν Ἀσκληπιοῦ θάνατον ἀνιᾶθεις εἰς τοὺς Τρεβορόεους ἀφίκετο, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐπιτίμησιν· ἥ ὅτε ἐκελεύσθη θητεύειν ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν Κυκλώπων.

[V. 618. Τὸ δὲ κεκλήϊσται ἀντὶ τοῦ πεφήμισται καὶ ἄδεται.]

V. 625. Τὰ δὲ δάκρυα. Θρηνουσῶν δὲ τῶν Ἠλιάδων τὸ δάκρυον ἀναμίσγεται τοῖς ὕδασιν, ὥσει σταγόνες ἐλαίου.

V. 626. Στάγες. Ὡς ἀπὸ τῆς στάξ σταγός.

V. 627. Ῥοδανοῖο βαθὺν ῥόον. Ῥοδανός, ποταμός τῆς Κελτικῆς, τῷ Ἑριδανῷ συμμειγνύμενος, καὶ σχιζόμενος, τῇ μὲν εἰς Ὠκεανὸν φέρεται· τῇ δὲ, εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον· τῇ δὲ, εἰς τὸ Σαρδόνιον πέλαγος.

V. 640. Ἐρκυνίου. Ἐρκύνιον ὄρος Κελτῶν, ἢ δρυμός.

V. 647. Ἀδήϊοι. Ἄγνωστοι. Ἀζήτητοι. Ἀνενόχλητοι.

V. 650. sq. Εἵνεκα κούρων Ζηνός. Τῶν Διοσκούρων, οἵτινες ἠΰξαντο ὑπὲρ αὐτῶν.

V. 653. Πόρε νῆας. Σώζειν δηλονότι. Ὁ τρόπος ἔλλειψις.

V. 661. Αἰαίης λιμένα. Ἔοικεν Ἀπολλώνιος ἐκδεδέχθαι τὴν Ὀδυσσεῶς πλάνην περὶ Τυρρηνίαν καὶ Ἰταλίαν· ἐκεῖ γὰρ ὑποτίθεται τὴν Κίρκην οἰκεῖν.

V. 662. Ἐνθα δὲ Κίρκην. Ἡ Κίρκη, φησὶ, κατελήφθη ἐπὶ θαλάσσης ἡμέρας γενομένης, ἀποτρεπομένη φοβερὸν ὄναρ, ὃ νυκτὸς εἶδεν, αἵματι τὸν οἶκον αὐτῆς μεμολυσμένον.

V. 694. Ἦτε δίκη λυγροῖς. Ὡς νόμος ἐστὶ τοῖς ἱκέταις, ὥστε αὐτοὺς ἐπὶ τῆς ἐστίας καθήμενους μὴ φθέγγεσθαι.

V. 699. Φύξιον οἶταν. Φύξιος μὲν Ζεὺς, ὁ βοηθῶν τοῖς φηγάσι, καὶ πρὸς ὃν καταφεύγουσι· φύξιος δὲ αἷτος ἐνταῦθα ὁ θάνατος, δι' ὃν καταφεύγουσιν. (Ἐγὼ δὲ, φησὶν, ἡ Κίρκη τὸν Ἰάσονα φόνον δεδρακότα.

V. 704. Ἀτρέπτοιο λυτήριον ἤγε φόνοιο. Λυτήριον τὸ καθάρασιον λέγει, ὃ ἐστὶ χοιρίδιον μικρὸν, ὅπερ οἱ ἀγνίζοντες θύσαντες, τὰς χεῖρας τοῦ ἀγνιζομένου τῷ αἵματι αὐτοῦ βρέχουσιν.

V. 708. Ἀγκαλέουσα. Ἐπικαλουμένη.

V. 709. Παλαμναίων τιμήορον ἱκεσιῶων. Παλαμναῖος λέγεται ὁ φόνον εἰργασμένος· ἐνταῦθα δὲ παλαμναίας ἱκεσίας λέγει τὰς ὑπὲρ φόνου γιγνομένας· ὧν τὸν Δία τιμήορον, ἤγουν τιμητὴν, φησὶν.

V. 712. Ἡ δ' εἴσω. Ἡ δὲ Κίρκη πέμματα τένα ἐπέκαιεν, ὕδωρ ἐπιχέουσα κατὰ τὸν νόμον.

V. 720. Ἐνωπαδὶς. Κατ' ὄψιν, ἐξ ἐναντίας. Ὅτι ἀγρίσασα αὐτοὺς ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνων, καὶ αὐτὴ ἐναντίον αὐτῶν ἐκαθέσθη.

V. 725. Ἰετο δ' αὖ κούρης. Προεθυμεῖτο φωνὴν ἀκοῦσαι, συμβάλλουσα, ὅτι ἀπὸ Ἥλιου ἐστίν, ἀπὸ τῆς τῶν ὀφθαλμῶν διαυγείας.

V. 728. Ἐπεὶ βλεφάρων. Ἐπεὶ πάννυ πόρῳ ἀπὸ τῶν ὀμμάτων ἔλαμπον ταῖς λαμπηδόσιν.

V. 734. sq. Ἐπλάσατο ἡ Μήδεια, λέγουσα διὰ τοῦτο πεφυγῆναι, διὰ τὸ φοβεῖσθαι τὸν πατέρα· ὅτι ἐβοήθησε τῷ Ἰάσωνι κατ' ἔλεον τῆς ἀδελφῆς Χαλκιόπης.

V. 746. Ἀἶστον. Ἀφανῆ. Ἀγνωστον.

V. 747. Ἐφέστιον. Ἐπὶ τῇ ἐστία ὄντα.

V. 761. Ἐλθεῖν εἰς ἀκτὰς. [Αἱ δὲ τοῦ Αἰόλου νῆσοι ἑπτὰ αἴδε· Αἰπάρᾳ, Στρογγύλῃ, Τέρα, Αἰδύμῃ, Εὐώνυμος, Ἐρυκώδης, Φοινίκη^s). Ἀγαθοκλῆς ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ τῶν χαλκίων τοῦ Ἡφαίστου ἱστορῶν, φησὶ κατὰ Σικελίαν δύο εἶναι νήσους· ὧν ἡ μὲν καλεῖται Τέρα· ἡ δὲ, Στρογγύλη· αἵτινες ἡμέρας καὶ νυκτὸς πῦρ ἀφιάσιν. (Ὁ δὲ αὐτὸς φησιν ἐν ἐβδόμῳ· Ἐν Σικελίᾳ νῆσοι ὑπάρχουσι. Τούτων δύο πῦρ ἀφιάσι.) Καλεῖται δὲ ἡ μὲν, Αἰόλου· ἡ δὲ, Ἡφαίστου, ἐν ἣ πυρὸς ποταμούς φασιν ἀνιέναι.

Ὅτι τ' ἄκμονες Ἡφαιστοιο. Ἐν τῇ Αἰπάρᾳ καὶ Στρογγύλῃ, τῶν Αἰόλου δὲ νήσων αὗται, δοκεῖ ὁ Ἡφαιστος διατρίβειν. Αἱ δὲ καὶ πυρὸς βρόμον ἀκούεσθαι καὶ ἤχον σφοδρόν. Τὸ δὲ παλαιὸν ἔλεγτο, τὸν βουλούμενον ἀργὸν σίδηρον ἀποφέρειν^t), καὶ ἐπὶ τὴν αὖριον ἐλθόντα λαμβάνειν ἢ ξίφος, ἢ εἴ τι ἄλλο ἤθελε κατασκευάσαι, καταβαλόντα μισθόν. Ταῦτα φησὶ Πυθίας ἐν γῆς περιόδῳ, λέγων καὶ τὴν θάλασσαν ἐκεῖ ζεῖν.

V. 765. Αἰθρηγενέεσσιν ἀνάσσει. Τοῖς αἰθραν καὶ φύχως ποιοῦσι.

Ὅτι δὲ Αἰόλος ἐξουσίαν εἶχεν ἀνέμων, καὶ Ὅμηρος φησὶν^u)·

Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων.

Ὅτι δὲ αἰθραν τὸ φύχως λέγουσιν, ὁ αὐτὸς φησὶ ποιητῆς^v)·

Αἰθρη καὶ καμάτῳ δεδμημένον,

Καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαρὲν ὑπαιθρα, τὰ ὑπὸ ἀνέμου καταπνεόμενα.

V. 786. Διὰ πλαγκτὰς περόωντας. Πλαγκταὶ πέτραι ἐν τῷ πορθμῷ εἰσὶν, ὡς Τίμαιος καὶ Πεισίστρατος ὁ Αἰπαραῖος [φασὶν]· νῦν δὲ τὰς Κυανέας λέγει. Ἐν ὑπερβατῷ δὲ ἀναγνωστέον· ἔστι γὰρ διαπερῶντας.

V. 788. Περιβλύει. Περικλύζει, κατὰ μίμησιν ἤχου.

s) Ἐρυκώδης, Φοινικώδης corrigat Schaefer. t) ἐπιφέρειν corrigat Schaefer. u) Od. X, 21. v) Od. XIV, 318.

Σπιλᾶδες δὲ αἱ πέτραι, ἀπὸ τοῦ συμπεπλήχθαι.

V. 807. Φυτῆσαιο. Φυτῆσαι, φυτεῦσαι, βλαστῆσαι.

V. 808. Αὐτῇ δὲ σέλας. "Οτι τοπαλαιὸν τὰς μητέρας τῶν γαμούντων ἐν τοῖς γάμοις δαδουχεῖν ἔθος ἦν, καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις ^{w)} φησὶν· Ἐγὼ δ' οὐτέ σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον (ἐν γάμοις,) ὡς πρόπει μητρὶ μακαρία. Ἦρα οὖν φησὶ δαδουχῆσαι τῇ Θέτιδι, διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν εὐνοίαν μητρὸς ἔργον ἐπιτελοῦσα.

V. 813. Νηϊάδες κομέουσι. Τὴν Χαρικλῶ λέγει καὶ τὴν Φιλύραν, ὑφ' ὧν ἐτράφη ὁ Ἀχιλλεύς· ὧν ἡ μὲν Χαρικλῶ, γυνὴ Χείρωνος· Φιλύρα δὲ, μήτηρ.

Λίπτοντα. Ἐπιθυμοῦντα.

V. 815. Ἀρηγε. Ἀρήγειν, βοηθεῖν.

Χρειώ μιν. Ἀναξαγόρας φησὶν, ὅτι ταῖς ἀληθείαις Ἀχιλλέα τιμῶσι τοῖς περὶ Λακωνικὴν ^{x)} ταῦτα πέπλασται. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι συμπαθήσαντες οἱ θεοὶ τῇ Θέτιδι ἀπεθανάτισαν αὐτόν. "Οτι δὲ Ἀχιλλεύς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδῖον παραγενόμενος ἔγρημε Μῆδειαν, πρῶτος Ἴβυκος εἶρηκε· μεθ' ὃν Σιμωνίδης.

V. 816. Ἦδ' αὐτῷ Πηληϊῦ. Ὁ τὸν Αἰγύμιον ποιήσας (ἐν δευτέρῳ) φησὶν, ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γενομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοὶ εἰσιν· ἐτέρους δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλώνιος φησὶ. Καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα, καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα [καὶ διὰ τοῦτο καταλιπεῖν τὴν Θέτιν αὐτόν]. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς φησὶν, ὑπὸ Πηλέως λουδοροηθεῖσαν τὴν Θέτιν καταλιπεῖν αὐτόν. Στάφυλος δὲ ἐν τρίτῳ τῶν περὶ Θεσσαλίας ἱστορεῖ, Χείρωνα, σοφὸν ὄντα καὶ ἀστρονομίας ^{y)} ἔμπειρον, βουλόμενον τὸν Πηλέα ἔνδοξον ποιῆσαι, μεταπέμψασθαι τὴν Ἀκτορος θυγατέρα τοῦ Μυρμιδόνος, καὶ λόγους διασπείρειν, ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν Θέτιν ὁ Πηλεὺς, Διὸς διδόντος αὐτῷ· οἱ δὲ θεοὶ μετ' ὄμβρου καὶ χειμῶνος ἤξουσιν εἰς τὸν γάμον. Ταῦτα φημίσας, παρετήρει τὸν χρόνον, ἐν ᾧ ὕδατων ἔμελλεν ἔσεσθαι ἐπομβρία καὶ πνεύματα ἐξαίσια· καὶ [τότε] δίδωσι Πηλεῖ Φιλομήλαν. Καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ φήμη, ὅτι τὴν Θέτιν ἔγρημεν.

V. 820. Ἀῖκας. Ἀῖκες, αἱ ἐν τῷ πολέμῳ ἐφ' ἑκάτερα κινήσεις καὶ ὁρμαί. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὰς ἀντιπνοὰς τῶν ἀνέμων εἵρηκεν.

V. 825. Μηδὲ σύγ' ἡῖ Χάρυβδιν. Ἡ Σικελία ἀντικρὺ κεῖται τῆς Ἰταλίας· ἔστι δὲ τούτων μέσον πορθμὸς, διέχων σταδίους ἑπτὰ ἀπὸ Σικελίας εἰς Ἰταλίαν. Τῶν δὲ τριῶν αὐτῆς ἀκρωτηρίων ἀφορᾷ πρὸς Ἰταλίαν ἢ Πελοπόννησον ^{z)}, ὑπόκειται δὲ αὐτῇ Χάρυβδις· ἡ δὲ Σκύλλα ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἀντικρὺ ταύτης. Ἀκρωτήριον δὲ ἔστιν ἡ Σκύλλα, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, ὁμοίωμα καὶ πρόσωπον ἔχον γυναικός. Κάτω δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου εἰσὶ πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι, ἔχουσιν κοίλους τόπους καὶ σπήλαια, ἐν οἷς θαλάσσια θηρία μέ-

w) Eur. Phoen. 354 ed. Pors. aliquid excidisse videtur. y) ἀστρο-
x) Leg. οἱ περὶ Λακωνικὴν. Deinde λογίας P. z) Πέλωρος P.

νουσιν. Ὅσα μὲν οὖν τῶν πλοίων τὰς πέτρας ἐκκλινοντα ὑπὸ τοῦ κλύδωνος εἰς τὴν Χάρυβδιν ἀπωσθῶσιν, ἀναρροφοῦνται ὑπ' αὐτῆς, συγκαταφερόμενα τῇ θαλάσῃ· ὅσα δ' αὖ ὑπὸ τῆς ἐν Χάρυβδει θαλάσσης εἰς τὰς πέτρας τῆς Σκύλλης ὑφάλους καὶ τραχείας οὐσας ἀπωσθῶσι, συγκατακλᾶται καὶ διαφθείρεται· εἴτα ἐξιόντες θαλάσσιοι κύνες καὶ ἕτερα διάφορα θηρία ἐσθίουσι τοὺς ἐκ τῶν νεῶν ἄνδρας. Δοκεῖ δὲ ἡ Σκύλλα καὶ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἔχειν κύνας ἐξέχοντας ἀπὸ τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ στήθους, καὶ ἀναιρεῖν τοὺς δι' αὐτῆς πλέοντας, ἐπεὶ κάτωθεν ἐκ τῶν κοίλων μερῶν τῶν πετρῶν, ἐφ' ὧν μένουσιν, ἄνω ἀνιόντες ὑπονοοῦνται καὶ ὀρῶνται, ὡς ἐξιόντες ἐκ τοῦ στήθους αὐτῆς ἔσθωθεν καὶ τῶν πλευρῶν. Καὶ τὴν ἐν τῷ Μινωταύρῳ δὲ κατὰ βασιν Χάρυβδιν ἤδη τινὲς τῶν ποιητῶν ὠνομάκασιν.

V. 828. (Σκύλλης Αὔσονίης. Τὸ σπήλαιον τῆς Σκύλλης ἐλέγετο εἶναι περὶ τὴν Ἰταλίαν, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ πορθμῷ.)

Ἦν τέκε Φόρκυν. Ἀκουσίλαος Φόρκυνος καὶ Ἑκάτης τὴν Σκύλλαν λέγει. Ὀμηρος δὲ τὴν Σκύλλης μητέρα Κράταιν καλεῖ. Ἀμφοτέροις οὖν Ἀπολλώνιος κατηκολούθησεν. Ἐν δὲ ταῖς Μεγάλαις Ἑοίαις Φόρβαντος καὶ Ἑκάτης ἡ Σκύλλα. Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Σκύλλῃ Λαμίας τὴν Σκύλλαν φησὶ θυγατέρα εἶναι.

V. 834. Εἰ μὲν δὴ μαλεροῖα. Περὶ τὸν πορθμὸν ἐν τῇ θαλάσῃ πυρὸς ἀναφυσήματα γίνεται· ὥστε καὶ τὴν θάλασσαν θερμομαίνεσθαι, ὡς φησὶ καὶ Μητροδώρος ἐν πρώτῳ περὶ ἱστορίας. Καὶ Θεόφραστος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασί φησὶ τὸν βρόμον τοῦ πυρὸς τὸν ἀπὸ τῶν τοῦ Αἰόλου νήσων ἀκούεσθαι ἕως χίλια στάδια. περὶ Ταυρομένιον οὖν ἀκούεσθαι βροντῇ παραπλήσιον ψόφον.

(V. 838. Ἄλλ' ὥρη δολιχῇν. Ἀπέρχομαι, ὅπου τὰ ἀπόγεια σχοινία τῆς Ἀργοῦς δέδεταί, ὅπως ἑωθινοὶ τῆς ἐπανόδου μνήμην ποιήσωσιν· ὅπως αὐτοὺς ἑωθεν ποιήσω ἀποπλεῦσαι ἐκ τῆς γῆς τῶν Τυρσηνῶν.)

V. 841. Τηρωοὶ δὲ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἡοῦς. Ἦγουν ἑωθεν. Ὀνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος.

V. 847. Αὐτὴ δ' ὠκυτέρα. Ὑπερβολικῶς. Οὐδεὶς γὰρ ἀκτίνων βολὴν ὑπερβάλλεσθαι δύναται· οὔτε τὴν λεγομένην μαρμαρυγὴν^{α)}, ἣτις ἐστὶ λαμπηδόνος συνεχοῦς ὄρμησις, καὶ ἀμαρυγμα λεγομένη.

(V. 850. Τυρσηνίαν δ' εἴρηκε τὴν τῆς Κίρκης νῆσον διὰ τὸ πρόσχωρον αὐτῇ εἶναι.)

V. 852. Ὁρεξαμένη χερὸς. Ἐπιβαλομένη.

V. 855. Ἐείσατο. Ἐφάνη.

(V. 856. Μηκέτι νῦν ἀκταῖς. Μηκέτι καθέζεσθε ἐν ταῖς ἀκταῖς τῆς Αἰαίης νήσον ταῖς οὐσαῖς πλησίον τῶν Τυρσηνῶν, περιμένοντες καὶ ὑπεριτιθέμενοι τὸν πλοῦν ὑμῶν.)

α) ἀμαρυγὴν P.

V. 859. Πανσυδίη κοῦραι. Πᾶσαι ὁμοῦ ἀπαντῶσι τὴν ναῦν φυλάξουσai ἐκ τῶν πετρῶν, αἵτινες καλοῦνται πλαγκταί. [Ἀντιώσιν δὲ ἀντὶ τοῦ ἔρχονται.]

V. 861. Κεῖνῃ γὰρ ἐναΐσιμος. Ἐκεῖνος γὰρ ὅμῃν ὁ πλοῦς αἵσιμος καὶ καθήκων ἐστὶν ὁ διὰ τῶν πλαγκτῶν πετρῶν.

(V. 862. Ἀλλὰ σὺ μὴ τῷ. Μήτινι τῶν Ἀργοναυτῶν ἀποδείξης με, ἥνικα με ἴδῃς σὺν ταῖς Νηρεΐσιν ὑπαντήσασάν σοι.)

V. 864. Ἀπηλεγέως. Ἀναμφιλέκτως.

V. 865. Ἀΐδηλος. Ἀφανῆς γενομένη κατέδυ εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.

(V. 866. Τὸν δὲ Πηλέα δεινῶς ἡ λύπη ἔπληξεν.)

V. 868. Νηπιάχοντος. Νηπιάχειν, τὸ νηπιάζειν.

V. 871. Ἀμβροσίῃ χοίρεσεν. Θειοτάτῳ ἐλαίῳ περιέχοι τὸ ἀπαλὸν αὐτοῦ σῶμα.

V. 872. (Καὶ οἱ στυγερόν. Καὶ αὐτοῦ τὸ μισητὸν γῆρας ἀπὸ τοῦ σώματος ἀποσοβήσει.)

Ἀλάλκειν, ἐκβάλλειν.

V. 874. Σπαίροντα διὰ φλογός. Ἀλλόμενον καὶ σαλεύοντα ἐπὶ τοῦ πυρός.

V. 876. Τὸν μὲν ἄρ' ἀρπάγδην. Ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἀναρπάξας ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ ἑδάφους κράζοντα.

V. 880. Ἀμηχανία. Ἀπορία, λύπη.

(Παλίσσυντος. Μετὰ δὲ ταῦτα οὐκέτι ἐξ ὑποστροφῆς παρεγένετο πρὸς τὸν Πηλέα. ὅθεν τὰς φρένας αὐτοῦ κατέδησεν ἡ ὀλιγορία.)

V. 884. Ἄεσαν. Ἐκοιμήθησαν.

(Τῆς ἔνι δαισάμενοι. Ἐν ταύταις δὲ εὐωχηθέντες καὶ δειπνήσαντες, ἐκοιμήθησαν τὴν νύκτα, ὡς καὶ πρότερον· οἷον ὡς τὴν ἑτέραν νύκτα.)

V. 886. Κατηλυσίῃ. Καθόδῳ.

V. 887. Βαῖνον ἐπὶ κληΐδας. Ἀνέβαινον ἐπὶ τὰ σανατώματα τῆς νηὸς καὶ τὰς ἐαντῶν καθέδρας.

Ἐκ δὲ βυθοῖο εὐναίας. Ἐκ δὲ τοῦ βυθοῦ ἀνέφερον ἡ ἀνείλκον τὰ σίδηρα, χαίροντες τῇ ἐλεύσει τοῦ ξεφύρου· καὶ τὰ ἄρμενα δὲ, ὡς ἔδει, ἐσώρευον καὶ εὐτρέπιζον.

V. 890. Τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι. Ἀπλώσαντες τοῖς ἱμασὶ τὸ κέρας καὶ ἀναγαγόντες αὐτὸ σὺν τῷ ἄρμένῳ.

V. 892. Καλὴν, ἀνθεμόεσσαν. Ἠκολούθησεν Ἡσιόδῳ, οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων.

Νῆσον ἐς Ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων.

Ὀνόματα δὲ αὐτῶν, Θελξινόπη, ἡ Θελξινόη, Μολπή, Ἀγλαόφωρος.

V. 897. Πορσύνεσκον. Ἐτερον, Ἐπιμελείας ἡξίου καὶ ἡῤ'ξανον, παρθένον ἔτι οὖσαν καὶ ἄνεκτον.

V. 900. Αἰεὶ δ' εὐόρμον. Αἰεὶ δὲ περιβλεπόμεναι καὶ

θεωροῦσαι ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ εὐορμήτου ^{b)} τόπου πολλῶν παριόντων τὴν ἡδεῖαν ἐπάνοδον ἤρπασον, τῇ τηκεδόνι φθίνειν ποιοῦσαι.

V. 907. Ἐὐτροχάλοιο. Τῆς τροχαλῆς ὥδῃς τὸ μέλος ἐκίνησεν.

Κανάχησε. Ἦσεν. Ἐκίνησε.

V. 909. Κρεγμῶ. Τῇ κρούσει. Ὑπὸ τοῦ κρούματος. Κρέκειν γὰρ τὸ κρούειν.

V. 917. Ἐρυνκος μεδέουσα. Ἐρυνξ ὄνομα πόλεως, ἔνθα τιμᾶται ἡ Ἀφροδίτη. Οἱ δὲ τὴν Σικελίαν [Ἐρυνά φασι].

V. 921. Μιξοδίησιν ἁλός. Μιξοδίαν καλεῖ τὸν τόπον, καθ' ὃν ἦν ἡ Σικύλλα καὶ ἡ Χάρυβδις, διὰ τὸ ἀντικρὺ εἶναι ἀλλήλων.

V. 923. Ἀμοτον. Ἀκατάπαυστον.

V. 926. Πυριθαλπῇ πέτρᾳ λέγει τὴν ὑπὸ πυρὸς καιομένην.

V. 936. Παραβολάδην. Παραβεβλημένως. Οἷον εἰ παραπλέοντες.

V. 937. Ἐπήτριμοι. Ἐκ πλαγίων, ἢ ὁμοῦ πρὸς ἀλλήλας κατανηχόμενοι ἐκατέρωθεν.

V. 940. Αὐτίκ' ἀνασχόμεναι. Εὐθέως ἀνελκύσασθαι ἐπὶ τῶν λευκῶν γονάτων τὰ ἱμάτια ἄνωθεν τοῦ ζωναρίου, καὶ ἀνασύρασαι αὐτὰ ἐξώμενως, ἄνωθεν τῶν πετρῶν καὶ τῆς τοῦ κύματος ἀνακλάσεως ἐκινουῦντο.

V. 943. Τὴν δὲ παρηορίην. Μετέωρον. Ἐβάσταζον γὰρ αὐτὴν αἱ Νηρηίδες ἄνωθεν τῶν πετρῶν, ἀλλήλαις ὡς σφαῖραν ἀκοντίζουσαι.

V. 947. Ἡρήρειντο. Ἐπλησίαζον καὶ ἐδράζοντο.

V. 957. Στελεῖ. Τῇ λαβῇ. Τυπίδος δὲ, τῆς σφύρας. Ἐπὶ τῆς τοῦ ξύλου ἐπερεισθεὶς σφύρας.

V. 961. Ὅσση δ' εἰαρινοῦ. Ὅσον ἐστὶ διάστημα ἡμέρας ἑαρινῆς, ἥγουν δώδεκα ὥρων διαστήματος μοῖρα. Ἐαρινὴν δὲ εἵρηκεν ἡμέραν τὴν τῆς ἰσημερίας.

V. 965. Θρινακίας λειμῶνα. Τίμαιος Θρινακίαν ^{c)} φησὶ καλεῖσθαι τὴν Σικελίαν, ὅτι τρεῖς ἄγκρας ἔχει. Οἱ δὲ ἱστορικοὶ Θρίνακόν ^{d)} φασιν ἄρξαι τῆς Σικελίας. Μύλας δὲ, χερσόνησον Σικελίας, ἐν ἣ αἱ τοῦ Ἠλίου βόες ἐνέμοντο.

V. 972. Ἀργύρεον χαῖον. Χαῖον ἐστὶ καμπύλη βακτηρία, ἣ οἱ ποιμένες χρῶνται. Ἀμερίας δὲ ψιλὴν ἀπέδωκε ῥάβδον. Καλλίμαχος.

Ἐπεπὲ τοι προέχουσα κάρης εὐρεῖα καλύπτρη,

ποιμενικὸν πῖλημα, καὶ ἐν χερὶ χαῖον ἔχουσα.

Καὶ τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ λεγόμενον ἐρυσίχαιον τοιοῦτόν ἐστι. Σημαίνει γὰρ τῷ χαίῳ ἐρῶντας, ἥγουν ποιμαίνοντας.

b) εὐόρμον P. εὐορμίστον corrigendum putat Schaefer. c) Τρινακρίαν P. d) ἀπὸ Τρίνακος τοῦ τῆς Σ. ἄρξαντος P.

Πηχύνουσα δὲ, ἀντὶ τοῦ τῷ πήχει τῆς χειρὸς προσηρηκυῖα.

V. 973. Ὀρειχάλκοιο. Ὀρείχαλκος, εἶδος χαλκοῦ, ἀπὸ Ὀρείου^ε) τινὸς γενομένου εὗρετοῦ ὠνομασμένος. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Τελευταῖς φησὶ μηδὲ ὑπάρχειν τὸ ὄνομα, μηδὲ τὸ τοῦτου εἶδος. Τὸν γὰρ Ὀρείχαλκον, [φησὶ], ἔνιοι ὑπολαμβάνουσι λέγεσθαι μὲν, μὴ εἶναι δέ. Τῶν δὲ εἰκῇ διαδεδομένων καὶ τοῦτο. (Οἱ γὰρ πολυπραγμονέστεροί φασιν αὐτὸν ὑπάρχειν.) Μνημονεύει καὶ Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης· καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς σεσημειώται τοῦτο. Ἄλλοι δὲ ἀνδριαντοποιοῦ λέγουσιν ὄνομα, ὡς Σωκράτης, καὶ Θεόπομπος ἐν εἰκοστῷ πέμπτῳ. Οὕτως ἦν ἐν^ε) τῇ κωμικῇ λέξει τῇ συμμικτῇ.

V. 974. Καλάβροπα δὲ, οἶονεὶ καλὴν δάβδον^ς). Ἔστι γὰρ καλάβροψ ἡ βουκολικὴ δάβδος. Ὀμηρος^h).
καλάβροπα βουκόλος [ἀνήρ].

V. 982. (Ἔστι δὲ τις πορθμοῖο. Τούτων ὁ νοῦς οὗτος ἔστιν· Εἰς τὸν Ἴονιον κόλπον εἰσπλέουσι νῆσος εὐλίμενος καὶ λιπαρὰ, ὅφ' ἦν κεῖσθαι τὸ δρέπανον τοῦ Κρόνου φασίν, ὃ τὰ τοῦ πατρὸς αἰδοῖα ἀπέτεμεν. Οἱ δὲ φασι, Δήμητρος εἶναι τοῦτο, ὃ τοὺς Τιτᾶνας ἐδίδαξε σταχυοτομεῖν. Κατῴκησε γὰρ ἡ θεὸς ποτε τὴν νῆσον ἐκείνην, ἀγαπήσασα Μάκριν τὴν τοῦ Διονύσου τροφόν. Ταύτην Φαίαιες κατῴκουν, ἀπὸ θεῶν ὄντες τὸ γένος.) [Παροίτηρ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν, ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρόφηματος.]

V. 983. Ἀμφιλαφής. Ἀμφοτέρωθεν ἐπιτηδεύς πρὸς ὄρμον ἔχουσα. Καλλιμαχος δὲ ἀμφίδυμον εἶπε τὸν ἀμφιλαφῆ λιμένα. (Ἱστορικῶς δὲ Ἀπολλώνιος ἀμφιλαφῆ τὸν λιμένα φησίν.) Ἱστορεῖ δὲ περὶ τοῦ λιμένος τῶν Φαϊάκων Ἀπολλωνίδηςⁱ) ἐν τῷ περίπλῳ τῆς Εὐρώπης. Τινὲς δὲ τὸ ἀμφιλαφῆς ἀντὶ τοῦ ξυλώδης ἀπέδωκαν. Ὡς οἰκείως ἐπισυνάπτει τὸ πείριον, δηλονότι λιπαρὰ καὶ εὐδῖος^k).

Ἡ δὲ Κερκύρα πρότερον μὲν Δρεπάνη ἐκαλεῖτο, εἶτα Σχερίαι. Ἀποδίδωσι δὲ τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κερκυραίων πολιτείᾳ. Φησὶ γὰρ τὴν Δήμητρα φοβουμένην, μὴ οἱ ἐκ τῆς ἡπείρου ἐρχόμενοι ποταμοὶ ἡπείρου αὐτὴν ποιήσωσι, δεηθῆναι Ποσειδῶνος, ἀποστρέψαι τὰ τῶν ποταμῶν ρεύματα. Ἐπισχεθέντων οὖν τούτων, ἀντὶ Δρεπάνης Σχερίαν ὠνομασθῆναι. Δρεπάνη δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ τὴν Δήμητρα, (αἰτησαμένην δρέπανον παρ' Ἡφαίστου, τοὺς Τιτᾶνας διδάξαι θερίζειν· εἶτα αὐτὸ κρῖναι) εἰς τὸ παραθαλάσσιον μέρος τῆς νήσου· προσκυλούσης δὲ τῆς θαλάσσης, ἔξομοιωθῆναι τὴν θέσιν τῆς γῆς Δρεπάνη. Τίμαιος δὲ ἐκ τοῦ Δρεπάνου, ὃ ἐξέτεμεν τοῦ Οὐρανοῦ τὰ αἰδοῖα ὁ Κρόνος, ἢ ὁ Ζεὺς τὰ τοῦ Κρόνου. Τοῦτο γὰρ αὐτοῦ κερύφθαι φησὶ. Μάκρης δὲ ὠνομασθῆ ἀπὸ Μάκριδος τῆς Διονύσου τροφού· Κερκύρα, ἀπὸ Κερκύρας τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς.

V. 989. Στάχυν ὄμπνιον. Πολὺν, δαψιλῆ. Φιλητᾶς

e) Ὀρείου P. f) οὕτως οὖν P. g) καλόραβδον P. h) II. XXIII, 845. i) Ἀπολλώνιος P. k) εὐγείος P.

ἐν ἀτάκτοις γλώσσαις ἀπέδωκε ὄμπνιον στάχυν τὸν εὐχλὸν καὶ τροφίμον. Κυρηναίων δέ τινες τὸν πλούσιον καὶ εὐδαίμονα ὄμπνιον καλοῦσιν. Ἀμεινον δὲ τὸν φερέσβιον εἰπεῖν, οἷονεὶ ἔμπονόν¹⁾ τινὰ ὄντα καὶ ὄμπνιον.

V. 990. Ἐκλήϊσται. Πεφήμεσται, νενόμισται.

V. 992. Αἶματος Οὐρανίοιο. Ἀκουσίλαος (ἐν τῇ τρίτῃ) φησὶν, ὅτι ἐκ τῆς ἐκτομῆς τοῦ Οὐρανοῦ θανίδας ἐνεχθῆναι συνέπεσεν, τουτέστι σταγόνας, κατὰ τῆς γῆς· ἐξ ὧν γεννηθῆναι^{m)} τοὺς Φαίακας. Οἱ δὲ, τοὺς γίγαντας. (Καὶ Ἀλκαῖος δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ Ἀκουσίλαῳ λέγει τοὺς Φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ Οὐρανοῦ.) Ὅμηρος δὲ οἰκείους τοὺς Φαίακας τοῖς θεοῖς φησὶ διὰ τὴν ἀπὸ Ποσειδῶνος γένεσιν.

V. 993. Τοὺς Ἀργῶ πολέεσσιν. Ἡ Ἀργῶ, φησὶ, πολλὰ κακοπαθήσασα κατηνέχθη ἐκ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους.

V. 1002. Κόλχων, οὐ πόντοιο. Τῶν Κόλχων, οὐ μετὰ Ἀψύρτου ὄντες κατόκησαν ἐν ταῖς Βρυγησίῃς, αἰτινές εἰσι τῆς Ἰλλυρίδος. Οἱ δὲ διὰ τῶν Κυανέων πετρῶν ἐξελθόντες ὤκησαν Κερκύραν. Τῶν γὰρ διωκόντων τοὺς ἀριστεῖς Κόλχων, οὐ κατὰ ταύτον τὸν πλοῦν στείλαμένων, οἱ μὲν διὰ τοῦ Ἰστρου, καθάπερ προείρηται, τὸν πλοῦν ἐποίησαντο, ὧν ἦρχεν Ἀψυρτος, διὰ τῶν κάτωθεν ἐμβαλόντες εἰς τὸν δεδηλωμένον ποταμόν· καὶ κατέλαβον τοὺς ἦρωας περὶ τὰς καλουμένας Βρυγηίδας νήσους· οἱ δὲ διὰ τῶν Κυανέων νήσων τὸν ἐκπλοῦν ποιησάμενοι Κόλχοι κατηνέχθησαν εἰς τὴν Κερκύραν νῆσον, ἐν ᾗ καὶ οἱ Ἀργοναῦται ἔτυχον ὄντες.

V. 1003. Μαστήρες. Ζητηταί.

V. 1004. Ἐξαιτον. Ἐξαίρετον, κατὰ συγκοπὴν.

V. 1005. Ἀπροφάτως. Χωρὶς προφάσεως, ἀντιρρόήσεως.

V. 1015. Εἴ νυⁿ⁾ καὶ αὐτή. (Περὶ Ἀρήτης ἢ Μήδειας· καὶ σὺ ἄνθρωπος εἴ, οἷς τὸ ἁμαρτάνειν γίνεται ῥαδίως.) Τούτοις δὲ σφόδρα πρὸς συμπάθειαν ἔλκει τὴν Ἀρήτην ἢ Μήδειαν. Καὶ γὰρ διὰ τὸ τῆς αὐτῆς ἡμᾶς εἶναι φύσεως ἀλλήλους ἐλεεῖν χρή, καὶ διὰ τοῦτο ὀξυρόεπεις εἶναι πρὸς τὰ πάθη.

V. 1020. Ἴστω νυκτ. Ὅρκος παρὰ Κόλχοις ἢ Ἐκάτῃ ταῖς φαρμακίαις^{o)}. Εὐρέτις γὰρ τῶν φαρμακείων ἢ θεός.

[V. 1027. Τελεσφόρον δὲ λέγει τὸ τελοποιόν.]

V. 1031. Ὑμέων. Ἐνεκα τῶν ὑμῶν ἄθλων ἐγὼ, ὃ φέρτατοι, ἐν μεγάλῃ ταραχῇ εἰμι. (Τῇ γὰρ ἐμῇ γνώμῃ τοῦ τε ταύρους ἐξεύξατε καὶ τοὺς γηγενεῖς ἐξεθερίσατε· καὶ νῦν τὸ δέρος εἰς Θετταλίαν ἀποίσετε.)

Ἡ δὲ περὶ καὶ ἀμφὶ ἐκ παραλλήλων.

V. 1043. Νέμεσίν τε θεῶν. Τὴν Ἰούσαν ἔς χειρας τῶν θεῶν νέμεσιν. Τοῦτ' ἔστι τὸ νεμεσητόν. Τοῦτο δὲ λέγει, ἐπειδὴ

1) ἔμπνεον P. m) γεννηθῆναι Ἡλίου, ὅτι πρόγονος αὐτῆς, κατὰ rectius scribi docet Schaefer. n) δὲ τῆς Ἐκάτης, ὅτι τε προσήκει ἦν P. o) Haec mutila sunt; plenus P. Ὅμνησι μὲν κατὰ τοῦ οἰκεία.

ἐνώπιον τῶν θεῶν ἱστάμενοι ἱκετεύομεν· διὸ καὶ αἰδούμεθα τοὺς ἱκετεύοντας.

V. 1045. Οὐ νηούς. Οὐ γὰρ ναὸς μοι ἔστι βοηθός, οὔτε πύργος, οὔτε ἄλλη τις βοήθεια, ἀλλ' ὑμεῖς μοι ἀσφάλεια πάσα.

(V. 1046. Οἰόθην προτιβάλλομαι. Μόνη οὐσα προβάλλομαι ὑμᾶς βοηθούς.)

V. 1047. Σχέτλιοι. Χαλεποὶ καὶ ἀνηλεεῖς οὐ μετατρέπεσθε ὁρῶντές με γονυπετοῦσαν τῇ βασιλείᾳ.

(V. 1049. Ἀλλὰ κὲ πᾶσι. Ὁ λόγος, "Ὅτε τὸ κώδιον λαβεῖν ἠθέλετε, καὶ πᾶσι τοῖς Κόλχοις ἔτοιμοι ἦτε μάχεσθαι· νῦν δὲ ὀλίγους παραγενομένους ἐπὶ τὴν ἀπαίτησιν τὴν ἐμὴν φοβεῖσθε.)

V. 1058. Στρευγομένοις. Φθειρομένοις καὶ καταπονομένοις. Ἡ καὶ προσδιατρίβουσι. Ὅθεν καὶ στράγξ ἢ κατὰ βραχὺ πρόσθεσις ^{p)} τοῦ ὕδατος. Οὕτω Δίδυμος. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ στραγγοῦρία, ἀπὸ τοῦ κατὰ στράγγα οὐρεῖν.

V. 1059. Κατευκῆλησε. Κατέπαυσε, εἰς ἡσυχίαν ἤγαγε.

V. 1062. Κλωστήρα. Τὸν ἄτρακτον.

V. 1064. Σταλάει. Στάζει. Ὅθεν καὶ σταλαγμός.

V. 1066. Ἰμαίνοντο. Ὑγραίνοντο. Ἐμφαίνει δὲ τὸ πολὺ δάκρυον καταλείβειν.

V. 1072. Προσπτύσσετο. Ἐλπίζει, παρεκάλει.

V. 1082. Πέζομεν ἀμπλακίησιν. Ἀντὶ τοῦ ἀμαρτίας. Ἐὰν δὲ γράφεται ἀτροπίησιν, ἀμετατροπίας. ἢ κακοβουλίας. Ὁ δὲ νοῦς, ἀμαρτάνουσα δὲ τοπρῶτον ἢ Μήδεια, προέδωκε τοὺς ἰδίους, καὶ ἐξημάρτησε φυγοῦσα· ἃ πολλάκις ποιοῦμεν δι' ἄνοιαν.

Ἀκειομένη. Πωννυμένη, ἢ θεραπεύουσα καὶ ἰωμένη.

V. 1090. Οἷα μὲν Ἀντιόπην. Ἀντιόπη Νυκτέως ἦν θυγάτηρ, ἣν ὁ Ζεὺς Σατύρῳ ὁμοιωθεὶς φθείρει. Καὶ φεύγουσα τοῦ Νυκτέως τὰς ἀπειλὰς, καταφεύγει εἰς Σικυῶνα πρὸς Ἐποπέαν ^{q)}. Τεκοῦσα δὲ Ἀμφίονα καὶ Ζῆθον, ἐξέδηκεν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι παρὰ βουκόλῳ τινί. Ὁ δὲ Νυκτεὺς διὰ τὴν τόλμαν τῆς παιδὸς λυπηθεὶς, τελευτᾷ, τοῦ ἀδελφοῦ Ἀνίκου δεηθεὶς, μὴ περιῖδειν τὴν παιδα, ἀλλ' ἔλεῖν ἀπελθόντα εἰς Σικυῶνα. Στρατεύει δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν Ἀνίκος, καὶ κτείνει τὸν Ἐποπέαν· καὶ λαβὼν τὴν Ἀντιόπην αἰχμάλωτον, παραδίδωσι φυλάττειν Δίρκῃ τῇ ἑαυτοῦ γαμετῇ. Ἡ δὲ φεύγει, καὶ ληφθεῖσα πάλιν, τοῖς ἑαυτῆς παισὶν ἐκδίδεται, Ἀμφίονι καὶ Ζήθῳ. Ἐνταῦθα δὲ ἐκκαλύπτει ὁ τροφεὺς βουκόλος τὸ γεγονός. Οἱ δὲ τὴν μὲν Ἀντιόπην σώζουσιν, τὴν δὲ Δίρκην ἐξ ἀγρίου ταύρου προσδήσαντες διαφθείρουσι. Μεταπεμφάμενοι δὲ τὸν Ἀνίκον, ὥς ἐκδώσαντες τὴν Ἀντιόπην, σφάττειν ἔμελλον· Ἐρμῆς δὲ ἐκώλυσε, τῷ Ἀνίκῳ δὲ προσέταξεν παραχωρῆσαι τῆς βασιλείας αὐτοῖς.

V. 1091. Οἷα δὲ καὶ ^{r)} Δανάη. Φερεκύδης ἐν δωδεκάτῳ ἱστορεῖ, ὥς Ἀκρίσιος γαμῇ Εὐρυδίκην τὴν Λακεδαιμόνους·

p) πρόσθις P. q) Ἐποπέα P. et sic deinde. r) Ἰδὲ καὶ P.

τῶν δὲ γίνεται Δανάη. Χρωμένῳ δὲ αὐτῷ περὶ ἄρσεως παιδός, ἔκρησεν ὁ θεὸς ἐν Πυθοῖ, ὅτι αὐτῷ μὲν οὐκ ἔσται παῖς ἄρσην· ἐν δὲ τῆς θυγατρὸς, πρὸς οὗ αὐτὸν δεῖ ἀπολέσθαι. Ὁ δὲ, ἐπανελθὼν εἰς Ἄργος, θάλαμον ποιεῖ χαλκοῦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας κατὰ γῆς, ἐνθα τὴν Δανάην εἰσάγει μετὰ τῆς τροφῆς· ἐν ᾧ αὐτὴν ἐφύλασσε, ὅπως ἐξ αὐτῆς παῖς μὴ γένηται. Ἐρασθεὶς δὲ Ζεὺς τῆς παιδός, ἐκ τοῦ ὀρόφου χρυσῷ παραπλήσιος ῥεῖ· ἡ δὲ ὑποδέχεται τῷ κόλπῳ. Καὶ ἐκφήνας αὐτὸν ὁ Ζεὺς τῇ παιδί μίγνυται. Τῶν δὲ γίνεται Περσεύς· καὶ ἐκτρέφει αὐτὸν ἡ Δανάη καὶ ἡ τροφὸς, κρύπτονσαι Ἀκρίσιον. Ὅτε δὲ Περσεὺς τριέτης ἢ τετραέτης ἔγένετο, ἤκουσεν αὐτοῦ τῆς φωνῆς παίζοντος· καὶ διὰ τῶν θεραπόντων μετακαλεσάμενος τὴν Δανάην σὺν τῇ τροφῇ, τὴν μὲν ἀναιρεῖ, Δανάην δὲ κατάγει σὺν τῷ παιδί ἐπὶ τὸν ὑπὸ τοῦ ἐρκίου Διὸς βωμόν. Μόνος δὲ αὐτὴν ἐρωτᾷ, πόθεν εἴη αὐτῇ γεγωναὶ ὁ παῖς. Ἡ δὲ ἔφη, ἐκ Διός. Ὁ δὲ οὐ πείθεται, ἀλλ' εἰς λάρνακα ἐμβιβάξει αὐτὴν μετὰ τοῦ παιδός, καὶ κλείσας καταποντοῖ. Καὶ φερόμενοι ἀφικνοῦνται εἰς Σέριφον τὴν νῆσον· καὶ αὐτοὺς ἐξέλκει Δίκτυς ὁ Περισθένους^{s)}, δικτύῳ Ἀλκυόν. Εἴτα ἡ Δανάη ἀνοίξει ἱκετεύει τὴν λάρνακα. Ὁ δὲ, ἀνοίξας, καὶ μαθὼν οὔτινές εἰσιν, ἄγει εἰς τὸν οἶκον, καὶ τρέφει ὡς ἂν συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας. Ἦσαν γάρ ὁ Δίκτυς καὶ ὁ Πολυδέκτης Ἀνδροθόης τῆς Κάστορος^{t)} καὶ Περισθένους τοῦ Δαμάστορος, τοῦ Ναυπλίου, τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης, ὡς Φερεκύδης ἐν πρώτῳ. Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς καὶ περὶ τοῦ θανάτου προστίθῃσι Φερεκύδης τοῦ Ἀκρίσιον, ὅτι μετὰ τὴν ἀπολίθωσιν Πολυδέκτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς Γοργόνης ἐν Σερίφῳ, Δίκτυν μὲν Περσεὺς ἀπολείπει ἐν τῇ Σερίφῳ βασιλεύειν τῶν λειμυμένων Σεριφίων· αὐτὸς δὲ ἔβη πλέων εἰς Ἄργος σὺν τοῖς Κύκλωσι, καὶ τῇ Δανάῃ, καὶ τῇ Ἀνδρομέδῃ. Καὶ ἔλθων, Ἀκρίσιον οὐχ εὕρισκε ἐν Ἄργει, ὑπεχώρει γὰρ αὐτὸν δέσας εἰς τοὺς Πελασγοὺς εἰς Λαρίσσαν, μὴ καταλαβὼν δὲ αὐτὸν, τὴν μὲν Δανάην καταλείπει παρὰ τῇ μητρὶ Εὐρυδίκη, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ τοὺς Κύκλωπας· αὐτὸς δὲ ἔβη εἰς Λαρίσσαν. Καὶ ἀφικόμενος, Ἀκρίσιον ἀναγνωρίζει, καὶ σὺν αὐτῷ ἔπεσθαι εἰς Ἄργος πείθει. Καὶ ὅτε δὴ ἔμελλον ἵνα, συντυγχάνει ἀγῶνι νέων ἐν τῇ Λαρίσῃ. Καὶ ὁ Περσεὺς ἀποδύεται εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ λαβὼν τὸν δίσκον δισκεύει. Τὸ δὲ πένταθλον οὕτω ἦν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἕνα ἕκαστον τῶν ἄθλων ἡθλουν. Ὁ δὲ δίσκος, τροχαλισθεὶς ἐπὶ τὸν πόδα τοῦ Ἀκρίσιου, τιρώσκει αὐτόν. Καμὼν δὲ ἐκ τούτου Ἀκρίσιος, ἀποθνήσκει αὐτοῦ ἐν Λαρίσῃ. Καὶ αὐτὸν κατατίθεται Περσεὺς καὶ οἱ Λαρίσσαῖοι πρὸς θέν τῆς πόλεως, καὶ αὐτοῦ ποιοῦσιν ἡρώων οἱ ἐπιχώριοι. Περσεὺς δὲ ἀναχωρεῖ τοῦ Ἄργους^{u)}.

V. 1093. Τβριστῆς Ἐχετος. Τοῦ Ἐχέτου Ὀμηρος ὡς ὠμοτάτου μέμνηται. Ἡ δὲ Ἀρήτη ὡς κατ' αὐτὴν τοῦ πράγματος γεγεννημένου λέγει. Εὐρώμεν δὲ τὸν μῦθον ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λυσίππου Ἡπειρώτου ἀσεβῶν καταλόγῳ.

s) Περισθένους P. t) Περγιάστορος P. u) εἰς Ἄργος P. recte.

V. 1095. Ὀρφναίη ξνι χαλκόν. Τὸ ἐξῆς, ἐν Ὀρφναίῃ καλιῇ ^ν).

Χαλκὸν ἀλιτρεύοντα ^ν). Γράφεται καὶ χαλκὸν ἀλιτρεύοντα.

V. 1100. Ἀτίσαι. Ἀτιμάσαι, παραβῆναι.

V. 1125. Ἑλλικῶ. Ἑλλικός λιμὴν, ἀπὸ Ἑλλου τοῦ Μελίτης καὶ Ἡρακλέους.

V. 1131. Ἄντρον ἐν ἡγαθέῳ. Ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ θείῳ, ἐν ᾧ Μάκρῳ κατῴκει, ἐν τούτῳ τῷ ἄντρῳ τὸν Διόνυσον ἔθρεψεν· ὃ καλεῖται Διθυρίτης, διὰ τὸ δύο θύρας ἔχειν. Διὰ τοῦτο Διθύραμβος ὁ Διόνυσος ἐκλήθη, [βῆναι γὰρ αὐτόν φασι ἀμφοτέρων τῶν θυρῶν.]

V. 1138. Καί ἐχολωσαμένη. Ἡ Ἥρα τὴν Μάκρῳ τῆς Εὐβοίας ἐξέβαλε, διὰ τὸ δέξασθαι παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ τὸν Διόνυσον καὶ θρέψαι. Ἡ δὲ Εὐβοία ἱερά ἐστι τῇ Ἥρᾳ.

V. 1141. Ἐνθα τότ' ἐστόρεσαν. Ἐν τῷ ἄντρῳ Μάκρῳ φησὶ τὸν γάμον γεγενῆσθαι Μηδείας καὶ Ἰάσονος. Φιλητᾶς δὲ ἐν Τηλέφῳ ^κ), ἐν τῇ Ἀλκινόου οἰκίᾳ.

V. 1147. sq. Ἰσχε δ' ἐκάστην αἰδώς. Διὰ τούτων τὰς νύμφας φησὶν ἐπιθυμούσας ἄψασθαι τοῦ μαλλοῦ, διὰ τὸ κάλλος, ὅμως αἰδουμένας ἀπέχεσθαι, διὰ τὸ ἐπ' αὐτοῦ μέλλειν γίνεσθαι τὴν μίξιν.

Περὶ δὲ τοῦ δέρου, ὅτι ἦν χροσοῦν, οἱ πλείστοι ἱστοροῦσιν. Ἀκουσίλαος δὲ ἐν τῷ περὶ γενεαλογιῶν πορφυρευθῆναι φησὶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

V. 1149. Αἱ μὲν τ' Αἰγαίου. Αἰγαῖος, ποταμὸς περὶ Κερκύραν. Τούτου θυγάτηρ Μελίτη· ἥς καὶ Ἡρακλέους Ἑλλος. Ἀφ' οὗ ἔθνος Ἑλλεῖς· καὶ Ἑλλικός λιμὴν, παρὰ Φαλαξί. Πανύασις ^ν) δὲ φησιν, ἐν Λυδία νοσήσαντα Ἡρακλέα τυχεῖν ἰάσεως ὑπὸ Ἑλλου τοῦ ποταμοῦ. ὅς ἐστι τῆς Λυδίας. διὸ καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ Ἑλλοὺς ὀνομασθῆναι.

V. 1150. Μελιτηῖον. Ὀρος Κερκύρας τὸ Μελίτειον.

V. 1153. Κεῖνο καὶ εἰσέτι. Τὸ Μάκρῳ, ὃ νῦν ἱερὸν Μηδείας καλεῖται.

Ἰστέον ὅτι Τιμαῖον λέγοντος ἐν Κερκύρᾳ τοὺς γάμους ἀχθῆναι, Διονύσιος ὁ Μιλήσιος ἐν δευτέρῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν, ἐν Βυζαντίῳ φησὶν· Ἀντίμαχος δὲ ἐν Λυδῇ [ἐν Κόλχοις], πλησίον τοῦ ποταμοῦ μιγῆναι αὐτῇ φησὶ τὸν Ἰάσονα.

V. 1160. Προμολῆσι. Προμολὰς εἶρηκε τοὺς ἐκτὸς τοῦ ἄντρον τόπους.

V. 1167. Παρμέμβλωκε. Πάρεστι.

(V. 1170. Φάεεσσιν. Ἀντὶ τοῦ φωτισμοῦ. Φύσει γὰρ ὄντα σκοτεινὸν τὸν ἄερα τοῖς φωτισμοῖς ἐλάμπρυνε. Γράφεται φαρέεσσιν.)

ν) καλιῇ P. w) ἀλιτρεύοντα P. x) τῇ λέφῳ P. y) Πάντασις P.

(V. 1174. Ἀνὰ πτόλιν. Ἡ τῶν Κερκυραίων ἐπὶ τῆς χερσονήσου κεῖται. Φησὶν οὖν ὁ ἱστορικός, ὅτι μακρὰν τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς χερσονήσου ἦσαν· ἐν ᾗ ἐστὶν ἡ πόλις, ὡς Ἀπολλωνίδης ἐν τῷ περίπλῳ τῆς Εὐρώπης.)

V. 1175. Χερνήσιοι. Τὴν χερσονήσον χέρνησον εἶρηκε, (ὡς ἐν τῷ πρώτῳ.)

Τὴν δὲ ἀντικρὺ τῆς Κερκύρας χώραν εἶρηκε Μακρινδίαν· ὥσως διὰ τὸ ὠκηκεῖν ἐκεῖ τοὺς Εὐβοεῖς. ἡ δὲ Εὐβοία Μάκρις ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. ταύτην οὖν οἱ κατοικήσαντες μετὰ Ἰλίου ἄλωσιν Ἀβαντες Μάκριν ὠνόμασαν.

V. 1187. Ἄλλοι δ' ἀμφιφορῆας. Θεόπομπος ἀμφιφορεῖς λέγεσθαι φησὶ τοὺς ὑπ' ἐνίων μετρητάς. Πανσανίας^{z)} δὲ φησὶ τὸν ἀμφιφορέα ὑπὸ Ἀθηναίων ἀμφορέα καλεῖσθαι.

V. 1188. Διγνύς. Ἡ καπνώδης ἀναφορά· ἡ τὸ τοῦ φωτός ἄκρον. Ἀμεινον δὲ τὸ πρῶτον.

V. 1191. Ἀγλατὴν. Κόσμια.

V. 1193. Εἶδεα καὶ μορφάς. Τὸ μὲν εἶδος κυρίως ἐπὶ προσώπου τέταχεν ὁ Ἀπολλώνιος· μορφῇ δὲ τὸ σχῆμα.

[Μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν.]

V. 1194. Εὐκρέκτου. Εὐκρεκτος, εὐήχος κιθάρα.

V. 1210. Συνήμονας. Τοὺς συνήθεις καὶ ἐταίρους. Ἀπὸ τοῦ συνεῖναι.

V. 1212. Εἰσότῃ^{a)} Βακχιάδαι. Βάκχιος^{b)} ἐγένετο υἱὸς Διονύσου, ἐν Κορίνθῳ δὲ διέτριβεν. Ἦσαν δὲ εὐγενέστατοι οἱ ἀπ' αὐτοῦ τὸ γένος ἔχοντες· οἷτινες ἐξεβλήθησαν ἐκ Κορίνθου διὰ τὸν Ἀκταίωνα θάνατον. Ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν ἡδε. Μελισσος εὐεργετήσας τοὺς Κορινθίους, μέλλοντας γὰρ ὑπὸ Φειδωνος τοῦ τῶν Ἀργείων βασιλέως διαφθαρεῖναι ἐξόύσατο, τιμῆς ἡξιώθη παρ' αὐτοῖς. Καὶ ποτε οἱ Βακχιάδαι νυκτὸς ἐπελθόντες τῇ οἰκίᾳ τούτου, ἐβούλοντο ἀποσπᾶν τὸν παῖδα Ἀκταίωνα. Τῶν δὲ γονέων ἀντεχόντων, συνέβη διασπασθῆναι αὐτόν. Μελλόντων δὲ τῶν Ἰσθμίων ἄγεσθαι, στὰς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ὁ Μελισσος πολλὰ τοῖς Κορινθίοις κατηρασάτο, ἣν μὴ τὸν τοῦ παιδὸς ἐκδικήσωσι θάνατον. Ταῦτα εἰπὼν εἰς τὸν ὑποκείμενον κρημνὸν ἑαυτὸν ἔβαλεν. Οἱ δὲ Κορίνθιοι, εὐλαβούμενοι ἀνεκδίκητον λιπεῖν τὸν τοῦ Ἀκταίωνος θάνατον, ἅμα μὲν^{c)} καὶ τοῦ θείου κελεύοντος, ἐξέβαλον τοὺς Βακχιάδας. Χερσικράτης^{d)} δὲ, εἷς τῶν Βακχιαδῶν, ἔκτισε Κερκύραν, ἐκβαλὼν τοὺς ἐνοικοῦντας Κόλχους. Οἱ δὲ, ἐκβληθέντες, εἰς τὴν ἡπειρον παρεγένοντο.

Ἐφύρηθεν. Ἐφύρα ἡ Κόρινθος, ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ἐπιμηθέος θυγατρὸς. Εὐμηλος^{e)} δὲ [φησὶν], ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, γυναικὸς δὲ γενομένης Ἐπιμηθέως.

V. 1215. Νεσταίους τε. Τοὺς Νεσταίους Σκύλαξ

z) Πανσανίας P. a) εἰσότῃ P. Vulgo Χερσικράτης. vid. Schol. ad b) Βακχίας P. c) μὲν om. P. In v. 1216. e) Σιμωνίδης P. mira dē mutari vult Schaefer. d) Sic P. varietate.

φησὶν ἔθνος Ἰλλυρικόν. (Ἀπὸ τούτων περίπλους ἐστὶν εἰς τὸν κόλπον.) Καὶ Ἐρατοσθένης ἐν γ' Γεωγραφουμένων φησὶ· Μετὰ Ἰλλυριοὺς Νεσταῖοι, καθ' οὓς νῆσος Φάρος, Φαρίων ἄποιος^{f)}).

V. 1216. Ἀλλὰ τὰ μὲν στείχοντος. Ἀντὶ τοῦ μετὰ πολὺν χρόνον. Τίμαιος δέ φησι, μετὰ ἔτη ἑξακόσια τῶν Τρωϊκῶν Χερσικράτη^{g)}, ἀπόγονον τῶν Βακχιαδῶν, εἴτε ἐκπεσόντα τῆς Κορίνθου, εἴτε καὶ ἐκόντα, ἀπελθεῖν διὰ ἀτιμίαν, καὶ κατοικήκεναι τὴν νῆσον. Κόλχοι δέ, διαβάντες εἰς τὴν πλησίον^{h)} νῆσον, μετὰ ταῦτα εἰς τὰ Κεραύνια ὄρη ὁμήσαντες, εἰς τε τοὺς Ἀβαντας καὶ Νεσταίους καὶ Ὠρικὸν ἀπωκίσθησαν.

V. 1217. Μοιράων δ' ἔτι κείσε. Τιμῶναξ ἐν πρώτῳ τῶν Σικελικῶν ἐν Κόλχοις φησὶν Ἰάσονα Μῆδειαν γῆμαι, Αἰήτου αὐτῷ ἐγγυήσαντος. Ὁ δὲ αὐτὸς φησὶ· Δείκνυνται παρὰ τὸν παράπλου ἐνδον τοῦ Πόντου κῆποι τινὲς Ἰασόνιοιⁱ⁾ καλούμενοι, καθ' ὧν τὴν ἀπόβασιν ἐποιήσατο· καὶ κατὰ τὴν Αἴαν γυμνάσια καὶ δίσκοι, καὶ τῆς Μηδείας θάλαμος, καθ' ὃν τότε ἐνυμφεύθη· καὶ πρὸς τῇ πόλει ἱερὸν ἰδρυμένον Ἰάσονος, καὶ πρὸς τούτοις ἱερὰ πολλά. Τίμαιος δέ, ἐν Κεραύρῃ λέγων γενέσθαι τοὺς γάμους, καὶ περὶ τῆς θυσίας ἱστορεῖ, ἔτι καὶ νῦν λέγων ἄγεσθαι αὐτὴν κατ' ἐνιαυτὸν, Μηδείας πρῶτον θυσάσης ἐν τῷ Ἀπόλλωνος ἱερῷ. Καὶ βωμοὺς δέ φησι μνημεῖα τῶν γάμων ἰδρυσάσθαι, σύνεγγυς μὲν τῆς θαλάσσης, οὐ μακρὰν δὲ τῆς πόλεως. Ὀνομαζοῦσι δὲ τὸν μὲν, Νυμφῶν· τὸν δὲ, Νηρηΐδων. Ὁ γὰρ μὴν, Ἀπολλώνιος τὸν μὲν φησὶ Νυμφῶν εἶναι, τὸν βωμόν^{k)}· τὸν δὲ, τῶν Μοιρῶν.

Θύῃ δὲ ἐπέτεια λέγει τὰς ἐνιαυσιαίους θυσίας.

V. 1218. Νομίοιο καθ' ἱερὸν. Διὰ τὸ κατὰ νόμον γενέσθαι τὴν κρίσιν τοῦ Ἀκινόου, διὰ τοῦτο νομίῳ Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἰδρυσάσθαι τὴν Μῆδειαν.

V. 1235. Σύρτιν. Δύο εἰσὶν ἐν τῇ Αἰβύῃ Σύρτις. Εἰσὶ δὲ πηλώδεις. Γίνονται δὲ ἀμπώτεις εἰς αὐτάς. Καὶ ἐν τῷ Ὠκεανῷ εἰσὶ τόποι, ὅπου κατασύρονται οἱ πλέοντες, καὶ ἀπόλλυνται.

V. 1237. Τέναγος. Ὁ πηλώδης τόπος.

Μνιόεντα. Σύμφυτα.

[V. 1238. Κωφή δὲ ἡ ἀοίκητος διὰ τὸ πηλώδης εἶναι.]

V. 1239. Ἡερίη^{l)}. Πᾶν τὸ πολὺ καὶ θαυσιλὲς ἡερόεν λέγεται.

(V. 1243. Ἐνέωσε. Ὠθησε.

Τάχιστα. Γράφεται ἄγεσθαι.)

V. 1247. Ἀρδμόν. Ποτισμόν.

V. 1248. Πάτον. Περίπατον.

V. 1258. Διωλυγίης. Ἀντὶ τοῦ σκοτεινῆς. Ἡ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ διηκούσης.

V. 1260. Ἰθυνητήρ. Κυβερνήτης.

f) ἀποικία P. g) Χερσικράτην P. k) τῶν βωμῶν P. melius. l) P. h) ἀντιπέραν P. i) Ἰασώνιοι Ἡερί δὲ, ἦτοι ἀορασίς, ἦτοι πολλὰ.

V. 1264. Τεν α γώ δε α. Πηλώδη. Τέναγος δέ ἐστι κυ-
ρίως γῆ ἐπιπόλαιον ὕδωρ ἔχουσα, ἢ πηλῶδες ὕδωρ.

V. 1279. Πα χ ν ῶ θ η. Ἀντὶ τοῦ ἐπάγη. Ἐλυπήθη. Ὁ
τρόπος εἴληπται ἀπὸ τῆς πάχνης.

V. 1284. Ἦ ὅ τ' α ν αὐτόματα ξόα να. Ὅταν μέλλῃ τι
συμβαίνειν χαλεπὸν, εἴωθε τὰ ἀγάλματα ἰδροῦν· ὥσπερ καὶ ἐν
Θήβαις συνέβη, ὅτε συνίστατο ὁ περὶ Χαιρώνειαν πόλεμος Φιλίππου
πρὸς Ἀθηναίους.

V. 1285. Καὶ μυ καὶ ση κοῖς. Καὶ ἦχοι ἐν τοῖς ναοῖς
φαντασίαν ποιήσωσιν. Ἦ ὅταν μυκήσεις δοκῶσι γίνεσθαι περὶ τὰ
ἀγάλματα, [τότε κακὸν σημαίνεται.]

V. 1297. Θυ γα τ ρ ῖ. Τῷ θυγατρὶ τὸ Αἰήταο σύν-
απτε, [ἢ ἢ, ἐπὶ νόσφι δὲ καὶ χωρὶς αἱ κοῦραι ἀθρόοι παρεστενά-
χοντο τῇ θυγατρὶ τοῦ Αἰήτου.]

V. 1299. Χη ρ α μ ο ῦ. Χηραμὸς, κατάδυσις.

Ἀ π τ ῆ ν ες. Οἱ μὴ ἵπτασθαι δυνάμενοι.

V. 1300. Πα κ τ ω λ ο ῖ ο. Πακτωλὸς, ποταμὸς Ἀυδίας,
ὁ νῦν Χρυσορρόας λεγόμενος.

V. 1304. Ἰή λ ε μ ο ν. Ἀντὶ τοῦ θορήνον. Εἴρηται ἀπὸ
Ἰαλέμου, τοῦ Μούσης παιδός.

V. 1305. Ἐ λ ῖ α σ θ ε ν. Ἀντὶ τοῦ ἀπέθανον ἐνταῦθα.

V. 1309. Ἡ ρ ῶ σ σ α ι. Προπερισπομένως Ἡρωδιανὸς ἐν δε-
κάτῳ ^{m)} φησὶν, ἐκ συναλοιφῆς τοῦ ἠρωῖσσαι. Τοῦ ἠρώς δὲ τὸ
θηλυκὸν γίνεται ἠρωῖσσαι. Ἦ ἀντὶ τοῦ πρωῒνας ⁿ⁾.

Τι μ ῆ ο ρ ο ι δέ, ἔδικοι καὶ ἔφοροι τῆς Λιβύης. Ἦ ἐν Λιβύῃ
τιμώμεναι ἠρωῖναι.

V. 1310. Ἦ μ ος ὅ τ' ἐκ πα τ ρ ῶς. Πρῶτος Στησίχορος
ἔφη σὺν ὅπλοις ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἀναπηδῆσαι τὴν Ἀθηναῖν.

V. 1311. Τ ρ ῖ τ ω ν ος. Τρίτων, πόλις ^{o)} Λιβύης. Ἔστι
δὲ καὶ Βοιωτίας. Δοκεῖ δὲ ἡ Ἀθηναῖα παρὰ θατέρω αὐτῶν γεγε-
νησθαι. Ἀφ' οὗ καὶ Τριτογένεια λέγεται. Οὕτω τινές. Οἱ δέ,
ἢ τὸ τρεῖν, ἢ γουν τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις ποιοῦσα.

V. 1312. Θ έ ρ ο ν. Ἐθερον, ἐθέρμαινον, καὶ ἔκαιον.

V. 1314. Π έ π λ ο ν. Πέπλος κυρίως ἐπὶ γυναικῶν.

V. 1315. Πα λι μ πε τ ές. Παλιγκινές. Εἰς τοῦπίσω παλι-
καμπές.

V. 1317. Ἀ τ υ ξ ὀ μ ε ν ο ν. Ἀτύξω. Παρὰ τὴν ἄτην γίνε-
ται ὀῖμα ἀτῶ, οὗ παράγωγον ἀτύω, ὡς ὀλῶ, ὀλύω καὶ ὀλλύω· πε-
ρισσεύσαντος δὲ τοῦ ξ, ἀτύξω, ὡς καὶ παρὰ τὸ ἀτίω ἀτίξω.

V. 1318. Ἀ μ η χ α ν ῖ α. Ἀπορία.

V. 1322. Ο ῖ ο π ὀ λ ο ι. Περὶ τὰς οἷς πολοῦσαι.

Χ θ ο ν ῖ ας δὲ αὐτὰς εἶπε, διὰ τὸ θυγατέρας εἶναι τῆς Λιβύης.
Εἰσὶ δὲ αἱ ἐπιμηλίδες ^{p)}). Ἦ χθονίαι, γηγενεῖς.

m) ἐν τῷ ια P. itaque fort. ἐν- dum esse vidit Schaefer. p) ἐπι
δεκάτῳ legendum. n) ἠρωῖνας cor- μελίδες P.
rigit Schaefer. o) ποταμὸς legen-

Αὐδῆσσαι δὲ, αἱ εἰς λόγον ἀνθρώποις ἐρχόμεναι.
 Περὶ δὲ τῶν νυμφῶν μέμνηται Καλλίμαχος, οὕτω λέγων·
 Δέσποιναι Λιβύης ἡρωίδες, αἱ Νασαμώνων
 αὐλὴν καὶ δολιχὰς θῖνας ἐπιβλέπετε,
 μητέρα μοι ζῶουσαν ὀφέλλετε.

V. 1327. Σφετέρη ἀπὸ μητέρι. Ἐδεῖ εἰπεῖν ὑμετέρα.
 Λέγει δὲ τῇ νηϊ. Φέρει γὰρ αὐτοὺς ἐν τῷ κύτει, ὡς ἐν γαστρὶ
 μητρ.

(V. 1329. Ἀχαιῖδα. Ἀχαιῖδα λέγει ἢ τὴν Θεσσαλίαν, ἢ
 τὴν Ἑλλάδα. Βέλτιον δὲ, τὴν Θεσσαλίαν. Οἱ δὲ οἰκοῦντες Ἀχαιοὶ
 λέγονται. Ὅμηρος ^{q)}).

Νῦν δ' αὖ τοὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔβαιον.
 Εἶτα·

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί.)

V. 1333. Ἴλατ' ἐρημονόμοι. Τλάσθητε αἱ νεμόμεναι
 ἐν τῇ ἐρήμῳ.

V. 1339. Ὠρύεται. Ἀντὶ τοῦ βοᾷ. Ἔστι δὲ τῆς τῶν
 λεόντων φωνῆς.

V. 1342. Βουπελάται. Οἱ βουκόλοι. Εἴρηται ἦτοι τοῦ
 π περισεύοντος, βουελάται γὰρ εἰσιν, ἢ παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν
 εἶναι, ὃ καὶ βέλτιον.

V. 1348. Στέρφουσιν αἰγείοις. Τοῖς δέρμασιν. Ἐνθεν
 καὶ στερφῶσαι. Ἴβυκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἴρηκε τὸν ἔχοντα
 δέρματα. Ὅθεν καὶ παρ' Ἀλκυλῶ ἀξιοῦσι γράφειν μελανοστέρφων
 γένος, οὐχ, ὥς τινες, μελανοστέρων· οὐ γὰρ μόνα τὰ στέρνα
 μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. Ὅθεν καὶ τὸ κεράμιον
 στέρφος λέγεται.

V. 1366. Ἀμφιλαφής. Ἀντὶ τοῦ ποικίλος, ἢ μέγας ^{r)}.
 ἢ ἀμφοτέρωθεν θριξὶ στεγαζόμενος.

V. 1367. Νήχυτον. Πολύχυτον.

V. 1380. Ἐπήβολος. Ἐπιβάλλουσα, ἐπιτυχής.

V. 1381. Μουσάων ὅδε μῦθος. Καθὰ πέπλασται,
 φησὶν, Μουσάων ὅδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπηρετής τῶν Μουσῶν· ἐμ-
 πέπνευμαι γὰρ πρὸς αὐτῶν, ὥστε διηγῆσασθαι.

V. 1384. Θῖνας. Τοὺς τῆς ψάμμου σωρούς.

V. 1396. Ὡς ἐνὶ Λάδων. Τὸν δράκοντα Λάδωνα ἐκά-
 λουν. Τοῦτον δὲ Πείσανδρος ὑπέιληφεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι.
 Ἡσίοδος δὲ ἐκ Τυφῶνος φησὶν. Ἀγροίτας δὲ ἐν γ' Λιβυκῶν φησὶ,
 μὴ μῆλα εἶναι, ἀλλὰ πρόβατα κάλλιστα, ἃ χρυσᾷ ὠνομάσθη· ἔχειν
 δὲ ταῦτα ποιμένα ἄγριον, ὃν διὰ τὸ ἀνήμερον δράκοντα ὠνομάσθαι.
 Φερεκύδης ἐν δεκάτῳ τῆς Ἡρας γαμουμένης [τῷ Διὶ] φησὶ τὴν
 γῆν ἀναδοῦναι ἐν τῷ Ὀκεανῷ μῆλα χρυσᾷ, ἢ μηλέας χρυσοῦν κα-
 πὸν φερούσας· φυλάττειν δὲ αὐτὰ δράκοντα τὸν Τυφῶνος καὶ
 Ἐχίδνης, ἔχοντα κεφαλὰς ἑκατὸν καὶ φωνὰς παντοίας. Καὶ ὅτι
 αἱ νύμφαι αἱ Διὸς καὶ Θέμιδος οἰκοῦσαι ἐν σπηλαίῳ περὶ τὸν Ἡρι-

q) II. II, 681. 684. r) μέλας P.

δανὸν ὑπέθεντο Ἡρακλεῖ ἀποροῦντι, μαθεῖν παρὰ Νηρέως, ποῦ ἂν εἴη τὰ χρύσεια μῆλα. Λαβεῖν δὲ αὐτὸν βίᾳ, πρῶτον μὲν μεταμορφούμενον εἰς ὕδωρ καὶ πῦρ· εἶτα ἐς τὴν παλαιὰν ὄψιν καταστάντα, δηλῶσαι τὸν τόπον. Ὁ δὲ ἔρχεται οὕτως ἐπὶ τὰ χρυσᾶ μῆλα. Ἀφικόμενος δὲ εἰς Ταρτησσὸν, πορεύεται εἰς Λιβύην, ἔνθα ἀναιρεῖ Ἀνταῖον τὸν Ποσειδῶνος, ὕβριστήν ὄντα. Εἶτα ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Νεῖλον εἰς Μέμφιν, παρὰ Βούσιριν τὸν Ποσειδῶνος· ὃν κτείνει, καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰφιδάμαντα, καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην, καὶ τοὺς ὁπάοντας, πρὸς τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς, ἔνθα ἐξενοκτοῦν. Ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ διὰ τῶν ὁρῶν εἰς τὴν ἔξω Λιβύην, ἧς ἐν τοῖς ἐρήμοις πολλὰ τῶν θηρίων τοξεύων ἀναιρεῖ, καθήρας δὲ τὴν Λιβύην, κατέβη ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ἔξω κειμένην· καὶ λαβὼν χρυσοῦν δέπας παρὰ Ἥλιου, διαβαίνει ἐν αὐτῷ εἰς Πέργην διὰ τε τῆς ἔξω τῆς γῆς θαλάσσης, καὶ διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ πλέων. Ἐπελθὼν δὲ παρὰ Προμηθεά, καὶ ὄφθεις ὑπ' αὐτοῦ, οἰκτερεῖ αὐτὸν ἰκετεύοντα· καὶ κτείνει τὸν ἄετὸν, ὃς αὐτοῦ τὸ ἥπαρ ἤσθιε, τοξεύσας προσπετώμενον. Ἀντὶ δὲ τούτου Προμηθεὺς (μὴ ἀπιέναι ἐπὶ τὰ μῆλα ὑποτίθεται· ἐλθόντα δὲ) πρὸς Ἀτλанта, κελεύειν ἐνέγκαι αὐτῷ· καὶ ἀντὶ τοῦ Ἀτλαντος αὐτὸν ἀνέχειν τὸν οὐρανόν, ἕως ἂν ἐνέγκῃ τὰ μῆλα παρὰ τῶν Ἑσπερίδων. Ἡρακλῆς δὲ ἀκούσας ἔρχεται πρὸς Ἀτλанта, καὶ κελεύει αὐτὸν ἐνεγκεῖν τὰ μῆλα παρὰ τῶν Ἑσπερίδων, τρία λαβόντα, διηγησάμενος τὸν ἄθλον. Δούς δὲ Ἀτλας ἐπὶ τῶν ὤμων Ἡρακλεῖ τὸν οὐρανόν, καὶ ἐλθὼν πρὸς τὰς Ἑσπερίδας, δεξάμενος παρ' αὐτῶν τὰ μῆλα, ἐλθὼν τε πρὸς τὸν Ἡρακλέα, τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησιν ἀποίσειν Εὐρυσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκείνου ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος, δόλῳ ἀντεπέθηκεν αὐτὸν τῷ Ἀτλαντι. Ἦν γὰρ εἰπὼν αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς ὑποθέμενος, κελεύειν δεξασθαι τὸν οὐρανόν, (ἕως οὗ πῆραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται·) ὁ δὲ, καταθεὶς τὰ μῆλα εἰς τὴν γῆν, ὑποδέχεται τὸν οὐρανόν. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν τὰ μῆλα, χαίρειν εἰπὼν τῷ Ἀτλαντι, ἀπέρχεται εἰς Μυκῆνας παρ' Εὐρυσθέα, καὶ δεικνύει αὐτῷ ταῦτα.

V. 1399. Ἑσπερίδες ποίπνυνον. Ἀπὸ τοῦ ἐσπέρας ἐπιφαίνεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Ἑπερίᾳ^{s)} κατοικεῖν. Ἦσαν δὲ Φόρκου καὶ Κητοῦς αἱ Ἑσπερίδες. Ἀπὸ μιᾶς δὲ αὐτῶν εἴρηται ἡ νῆσος, ἣν κατ'ὥκει Γηρυονεὺς, ἔχων κύνα Ὀρθον^{t)}, ἀδελφὸν Κερβέρον, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν. Οἱ δὲ Ἀτλαντος λέγουσιν εἶναι τὸν κύνα.

V. 1401. Στύπος. Τὸ στέλεχος.

V. 1404. Χόλον. Ἀντὶ τοῦ τὴν χολήν. Ὅμηρος^{u)}· χόλω^{v)} ἄρα σ' ἔτρεφε [μήτηρ].

V. 1405. Πυθόμενοις. Ἀντὶ τοῦ σηπομένοις. Καὶ τὸ πύον ἐντεῦθεν φησὶ λέγεσθαι Μύκλος (ὁ Νεαπολίτης). Ἔστι γὰρ τοῦτο σεσηπὸς αἷμα. Καὶ ἡ Πυθὼ δὲ, κατὰ τινας. Ἡ ἀπὸ τοῦ

s) ἐσπέρας P. t) Ὀρθρον P. u) II. XVI, 203. v) Sic P. Vulgo χόλον P.

πνευστικῶς ^{ω)} ἔχοντας ἐπὶ τοὺς χρησμοὺς ἔρχεσθαι. Ἡ καὶ ἀπὸ παιδὸς τινος Πυθικῆς, ἥ ὄνομα Πυθίς, θυγατρὸς Δελφοῦ.

V. 1409. Ἐσσυμένως ἐγένοντο. Διὰ τύπου σημαίνει, ὅπως ἀφανεῖς ἐγένοντο.

V. 1412. Εἴτ' οὖν οὐρανίαις. Τοῦτο φησὶν, ἐπεὶ τῶν νυμφῶν αἱ μὲν εἰσιν οὐράναι· αἱ δὲ, ἐπίγειοι· αἱ δὲ, ποτάμιοι ^{χ)}· αἱ δὲ, λιμναῖαι ^{γ)}· αἱ δὲ θαλάσσιαι. Καὶ καθόλου δὲ τῶν νυμφῶν γένος ^{ζ)} εἰς πολλὰ διήρηται, ὥς φησι Μνησίμαχος ὁ Φασιλήτης ^{α)} ἐν διακόμοις ^{β)}.

V. 1415. Ἐνωπαδίς. Κατ' ὄψιν, φανερώς.

V. 1418. Λωφήσομεν. Ἀντὶ τοῦ παύσομεν. Κυρίως δὲ λέγεται λωφῆσαι τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποβαλέσθαι· λόφος γὰρ ὁ τράχηλος.

V. 1421. Εἰλαπίνας, Τὰς θυσίας λέγει.

V. 1422. Ἀδινῇ ὀπί. Ἀδινῇν ὅπα τὴν ἀσθενῇ, διὰ τὴν δίψαν.

V. 1433. Κύντατος. Ὁ χειρίστος καὶ ἔσχατος ^{ο)}.

V. 1442. Παίφασσε. Ἐψηλάφα. Ἡ ἀντὶ τοῦ ἐνθουσιωδῶς ἐφέρετο.

V. 1452. Χηραμόν. Χηραμός, ἡ τῶν μυρμηκῶν κατάδυσις.

V. 1453. Γειομόροι. Οἱ περὶ τὴν γῆν κακοπαθοῦντες.

V. 1454. Λίβα. Λέγει τὴν σταγόναν. Ἡ εὐθεία λῖψ, ἀρσενικῶς ^{δ)}. [Ὁ δὲ λῖψ τὸν ἀπὸ Ἀφρικῆς πνέοντα ἄνεμον σημαίνει.]

V. 1460. Δήοιμεν. Εὐροῖμεν.

V. 1463. Ἐπηλίνδετο ^{ε)}. Ἐνεκάλυπτο.

V. 1470. Εἰλατίδην Πολύφημον. Πολύφημος ἐν Μυσία καταλειφθεὶς ἔκτισε πόλιν Κίον, τὴν οὕτως ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ. Μαχόμενος πρὸς Χάλυβας οὗτος ἐτελεύτησεν, ὥς φησι Νυμφόδωρος. Ὅτι δὲ τὴν Κίον ἔκτισεν, εἴρηκεν αὐτὸ Χάρις ^{ς)} ἐν πρώτῳ χρόνῳ ^{ε)}.

V. 1471. Οὐ ἔθεν ἑαυτοῦ.

V. 1487. Αὐλείτης. Ὁ ἀπὸ τῆς ἐπαύλειος. Ὁ ἄγροικος. Ἔστι δὲ παρὰ τὴν αὐλὴν τὸ ὄνομα.

V. 1490. Λυκωρείοιο. Ἀντὶ τοῦ Δελφικοῦ. Οἱ γὰρ Δελφοὶ τοπρῶτον Λυκωρεῖς ἑκαλοῦντο ἀπὸ τινος κώμης Λυκωρείας.

V. 149. Κῦμα. Ἀντὶ τοῦ κύημα, κατὰ συγκοπὴν.

Ἀλέξανδρος δὲ ἐν πρώτῳ Κρητικῶν τῇ Ἀκακαλλίδι ^{η)} συνελθεῖν φησὶ τὸν Ἐριῆν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα· καὶ ἐκ μὲν Ἀπόλλωνος γενέσθαι Νάξον, ἐκ δὲ Ἐριμοῦ Κύδωνα, ἀφ' οὗ ἡ πόλις Κυδωνία καλεῖται ἐν Κρήτῃ. Τὸν δὲ Ἀκακαλλίδος υἱὸν Ἀμφίθεμιν καὶ Γαράμαντα κληθῆναι φησὶν. Ἀδελφον δὲ, πότερον ἀπὸ τοῦ Γαρά-

ω) Sic P. Vulgo πνευστικῶς. x) rigit Schaefer. d) Leg. θηλυκῶς. ἐπιποτάμιοι P. y) λημνιάδες P. e) ἐπηλίνδητο P. recte. f) Χάρις z) ὄνομα P. a) Leg. Φασηλίτης. P. Fortasse Χάραξ. g) Χρονικῶν b) Διακόμοι P. c) αἰσχιστος cor- P. h) Κακαλλίδι P. et sic deinde.

μαντος τούτου οἱ ἐν τῇ Λιβύῃ Γαράμαντες ὠνομάσθησαν, ἢ οὗτος ἀπὸ τοῦ ἔθνους. "Ἐστὶ δὲ καὶ ναὸς παρ' αὐτοῖς, καὶ Γαράμας. * μνημονεύει τοῦ ἔθνους 1).

V. 1515. Γοργόνος ἀρτίτομον. Περσέως (ἐν Σερίφῳ μετὰ τῆς μητρὸς) διάγοντος παρὰ Δίκτυϊ, καὶ ἠβήσαντος, Πολυδέκτης ὁ Δίκτυος ὁμομήτριος ἀδελφός, βασιλεὺς Σερίφου τυγχάνων, ἰδὼν τὴν Δανάην, ἠράσθη αὐτῆς, ἠπόρει δὲ συγκοιμηθῆναι· καὶ παρασκευάσας ἄριστον, ἐκάλει ἄλλους τε πολλοὺς καὶ αὐτὸν Περσέα. Περσέως δὲ πυθομένου, ἐπὶ τίνι ὁ ἔρανος εὐώχεται, τοῦ δὲ φήσαντος, ἐπὶ ἵππῳ, Περσεὺς εἶπεν, ἐπὶ τῇ τῆς Γοργόνος κεφαλῇ. Μετὰ δὲ τὸν ἔρανον τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, ὅτε οἱ ἄλλοι ἐρανισταὶ τὸν ἵππον ἀπεκόμιζον, καὶ Περσεὺς. Ὁ δὲ οὐκ ἐδέχετο, ἀπῆτει δὲ τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν· ἐὰν δὲ μὴ κομίσῃ, τὴν μητέρα αὐτοῦ λήψεσθαι ἔφη. Ὁ δὲ ἀνιαιθεὶς ἀπέρχεται, ὀλοφυρόμενος τὴν συμφορὰν, εἰς τὸ ἔσχατον τῆς νήσου. Ἐρμῆς δὲ αὐτῷ ὄφθεις, καὶ πῦσιν αὐτῷ προσαγαγὼν, μανθάνει τὴν αἰτίαν τοῦ θορήνου. Ὁ δὲ ἠγείται, θαρσύνει εἰπὼν. Καὶ πρῶτον μὲν ἠγείται αὐτῷ πρὸς τὰς τοῦ Φόρκου γράας, Περμφορηδῶ^k) καὶ Ἐντῶ καὶ Ἰαινῶ, Ἀθηνᾶς φρασάσης. Καὶ αὐτῶν μὲν ὑφαιρεῖται τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ὀδόντα, ὀρεγουσῶν ἀλλήλαις· αἱ δὲ, αἰσθανόμεναι, βοῶσι, καὶ ἱκετεύουσι τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ὀδόντα ἀποδοῦναι. Ἐνὶ γὰρ αἱ τρεῖς ἐκ διαδοχῆς ἐκέχρητο. Ὁ δὲ Περσεὺς αὐτὸν ἔχειν ἔφη, καὶ ἀποδώσει, ἐὰν αὐτῷ ὑποδείξῃσι τὰς νύμφας, αἱ ἔχουσι τὴν αἶδος κυνῆν, καὶ τὰ πέδιλα τὰ ὑπόπτερα, καὶ τὴν κίβησιν. Αἱ δὲ αὐτῷ φράζουσι. Καὶ ὁ Περσεὺς ἀποδίδωσι. Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὰς νύμφας σὺν Ἐρμῇ, αἰτήσας τε καὶ λαβὼν ὑποδεσμεῖται τὰ ὑπόπτερα πέδιλα, καὶ τὴν κίβησιν περιβάλλει κατὰ τῶν ὤμων, καὶ τὴν αἶδος κυνῆν τῇ κεφαλῇ περιτίθῃσιν. Εἵτα ἔρχεται πετώμενος κατὰ τὸν Ὀκεανὸν καὶ τὰς Γοργόνας, συνεπομένων αὐτῷ Ἐρμοῦ τε καὶ Ἀθηνᾶς. Ταύτας δὲ κοιμωμένας εὐρίσκει. Ὑποτίθενται δὲ αὐτῷ οὗτοι οἱ θεοὶ, ὥπως χρῆ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμεῖν ἀπεστραμμένον· καὶ δεικνύουσιν ἐν τῷ κατόπτρῳ τὴν Μέδουσαν, ἢ μόνη ἢν θνητῇ τῶν Γοργόνων. Ὁ δὲ, πλησίον γενόμενος, [ἀπεστραμμένος, ἵνα μὴ ἀπολιθωθῇ ἰδὼν αὐτάς, καὶ ἐν τῷ κατόπτρῳ ὁρᾶν τὴν Μέδουσαν κατ' ἀνάκλασιν,] ἀποτέμνει τῇ ἄρπῃ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐνθεὶς εἰς τὴν κίβησιν φεύγει. Αἱ δὲ αἰσθόμεναι διώκουσιν· οὐχ ὁρᾶσι μέντοι αὐτὸν διὰ τὴν αἶδος κυνῆν. Περσεὺς δὲ εἰς Σερίφον γενόμενος, ἔρχεται παρὰ Πολυδέκτην, καὶ κελεύει συναθροῖσαι τὸν λαόν, ὥπως δείξῃ αὐτοῖς τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν, εἰδὼς, ὅτι ἰδόντες ἀπολιθωθήσονται. Ὁ δὲ Πολυδέκτης, ἀολλίσας τὸν ὄχλον, κελεύει αὐτὸν δεικνύειν. Ὁ δὲ ἀποστρεφόμενος ἐξαίρει ἐκ τῆς κιβήσεως καὶ δαίηνυσιν. Οἱ δὲ ἰδόντες, λίθοι ἐγένοντο. Ἡ δὲ Ἀθηνᾶ παρὰ Περσέως λαβοῦσα τὴν κεφα-

i) Εὐσεβεῖς δὲ οἱ Γαράμαντες καὶ ναοὶ ἐν αὐτοῖς ἰδρύνται, ὥς ἄλλοι τε καὶ Γαράμας ἱστορεῖ P. quae et ipsa corrupta sunt. k) Περμφορηδῶ P.

λὴν, ἐντίθησιν εἰς τὴν ἑαυτῆς αἰγίδα. Τὴν δὲ κίβησιν Ἐρμῇ ἀποδίδωσι, καὶ τὰ πέδιλα, καὶ τὴν κυνὴν ταῖς νύμφαις. Ἰστορεῖ Φερικύδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. Ἄλλοι δὲ φασί, τὸν Περσέα, παρατομήσαντα τὴν Γοργόνα, ὑπὲρ τῆς Λιβύης πετασθῆναι· ἐκ δὲ τῶν κατενεχθέντων¹⁾ σταγόνων τοῦ αἵματος γενέσθαι θηρία [πολλὰ καὶ δεινὰ]. Διὸ καὶ τὴν Λιβύην πολύθηρον εἶπε. Τὸ αὐτὸ φησι καὶ Ἀλέξανδρος.

[V. 1523. Τὸ δὲ ὑπέρβιον ἀντὶ τοῦ ὑπερβίως καὶ χαλεπῶς κεῖται, ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος. Γράφεται δὲ καί, ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπέρβιον ἔλκος ἔτειρεν.]

V. 1532. sq. Χαλκείησι μακέλησιν. Τοῖς χαλκείοις σκαφίοις ἐλάχαινον, ὅ ἐστιν ἔσκαπτον. Μάκελλα, δίκελλα.

V. 1536. Εὐκτερέων ἴσχοντα. Ἀντὶ τοῦ λαβόντα [Κτέρει].

Χυτὴν δὲ Ὀμηρικῶς τὴν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς χεομένην γῆν.

V. 1537. Πρήσσοντος. Φυσῶντος^{m)}).

V. 1543. Ῥοίξω. Ἀντὶ τοῦ μετὰ συριμοῦ.

V. 1544. Σπινθάρυγεςⁿ⁾). Αἱ [σπινθήρες καί] λαμπρόνες.

V. 1545. Ῥωχοῖο. Ῥωχοί εἰσιν αἱ κατὰ τὴν γῆν ῥήξεις.

V. 1549. Μείλια. Τὰ ἐκμειλίξασθαι δυνάμενα δῶρα, τὰ ἱλαστήρια.

V. 1551. Τρίτων δ' αἰζήϙ. Καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις, ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ, τὴν τοῦ Τρίτωνος ἐπιφάνειαν λέγει. Ἔστι δὲ παρὰ τοῖς γεγραφοῖσι τὰ περὶ Κύπρου καὶ Λιβύης.

V. 1558. Ἐπιῖστορα. Ἀντὶ τοῦ κριτὴν, ἐπιμελητὴν, ἐπίσκοπον. Ὅταν δὲ Ὀμηρος (περὶ Ἀγαμέμνονος) λέγῃ^{o)}.

Ἰστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα —

τόν καὶ μάρτυρα συνθηκοφύλακα σημαίνει.

V. 1561. Εὐρύπυλον Λιβύης. Εὐρύπυλος, Ποσειδῶνος υἱὸς καὶ Κελαινοῦς τῆς Ἀτλαντος, βασιλεὺς δὲ Κυρήνης. Φύλαρχος δὲ ἐν ἐβδόμῳ Εὐρυτον αὐτὸν καλεῖ, καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀναγράφει Λυκάονα. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν πρώτῳ περὶ Κυρήνης τῆς Ὑψέως^{p)} μετ' αὐτὸν βασιλεῦσαι φησὶ Λιβύης Κυρήνην τὴν Ὑψέως. Μνημονεύει τοῦ Εὐρυπύλου καὶ Καλλίμαχος, λέγων·

— — βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο,

περὶ Κυρήνης ποιούμενος τὸν λόγον.

[Τὸ δὲ θηροτρόφῳ γράφεται καὶ μηλοτρόφῳ.]

V. 1562. Προφρων δ' ὑπερέσχεθε [ἀντὶ τοῦ προφρόνως ἐδέξατο.] Τὸν Εὐφήμον ἐποίησε δεχόμενον τὴν βῶλον δι' οἰκειότητα, ἐπεὶ Ποσειδῶνος καὶ Εὐρώπης τῆς Τιτυοῦ. Καὶ Εὐρύπυλος δὲ οὗτος, οὗ εἰς τὴν χώραν παρεγένοντο, Ποσειδῶνος

1) κατενεχθεισῶν P. recte. m) 486. p) Vocabula τῆς Ὑψέως de-Πρόσειν δὲ ἐστὶ τὸ φυσῶν. P. lenda videntur.

n) σπινθάριγγες P. o) II. XXIII,

ἔστιν υἱός. Λέγεται δὲ καὶ παρὰ Πινδάρῳ, ὅτι ἐδέξατο τὴν βῶλον ὁ Εὐφρημος.

V. 1563. Παραβλήδην. (Παλαμήδης,) ἐξ ἀντιβολῆς. Ἡ παραλογιστικῶς. Νῦν δὲ ἐξ ἀποκρίσεως.

V. 1564. Ἀτθίδα. (Γράφεται Ἀπίδα, καὶ πέλαγος Μινώϊον.) Ἀπὶς, νῆσος κειμένη πρὸ τῆς Κρήτης. Μινώϊον δὲ πέλαγος, πρὸ τῆς Κρήτης. Αὕτη γὰρ Μίνωος ἦν βασιλεία. Ἡ ἐπεὶ θαλαττοκρατῶν ὑφ' αὐτὸν τὰς νήσους ἐποίησε. Μετὰ δὲ τὸ Κρητικόν, τὸ Αἰγύπτιον ⁴⁾).

V. 1569. Χεῦμα δι' ἡπείρου βεβαρημένοι. Ἀδελον, πότερον κατὰ τὸ κοινὸν ἡπείρου εἶρηκε τὴν γῆν· ἢ ὅτι πᾶσα ἡ οἰκουμένη εἰς ἡπείρους τρεῖς διήρηται, Ἀσίαν, Εὐρώπην, Αἰβύην. Ἡ δὲ Αἴγυπτος κατὰ μὲν τινὰς τῆς Ἀσίας ἐστὶ, κατὰ δὲ τινὰς τῆς Αἰβύης.

V. 1571. Ἀπωθεν. Ἀπὸ διαστήματος.

V. 1573. Διήλυσις. Ἡ διεξέλευσις καὶ ἔξοδος.

V. 1575. Φρίσσουσι. Ἀντὶ τοῦ, εἰς ὕψος αἵρονται.

V. 1581. Περιῤῥήδην. Τὸ κατὰ περιφέρειαν δηλοῖ.

V. 1589. Εἴσατο. Ὁρμησεν.

V. 1599. Ἀλοσύδναι. Θαλάσσιαι. Ἀπὸ τοῦ ἐν ἀλί δύνειν, ὃ ἐστίν, ἐν τῇ θαλάσῃ ὀρμαῖν.

V. 1608. Ὀδακτάζοντι. Δάκνοντι.

V. 1609. Ὀλκήϊον. Τὸ κάτω τοῦ πλοίου ξύλον, τὸ πρὸς τῇ τρόπιδι, οὗ ἡ ναὺς ἔλκεται· ὃ πηγνυται πρῶτον ἐπὶ γῆς, κατασκευαζομένου πλοίου.

V. 1613. Δικραῖρα οἷ. Διπλῇ. Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Τρίτωνος οὐρά, διηρημένη εἰς δύο. Ἔτεμνε δὲ τὸ ἄκρον τοῦ ὕδατος ταῖς ἀκάνθαις, αἵτινες κάτωθεν ἐπὶ τοῖς κέντροις τοῖς σκαμβοῖς ἐδιχάζοντο, ὅμοιαι οὖσαι τοῖς τῆς σελήνης κέρασιν, αἵτινα ἡμικύκλιά ἐστι. Τοιούτῳ δὲ σχήματι καὶ τὰ ἄκρα τῆς οὐράς τῶν ἰχθύων ἐστὶν ἡμικυκλίω.

V. 1614. Κήτεος ἀλκαίη. Ἀλκαίη ⁵⁾ λέγεται κυρίως ἡ τοῦ λέοντος οὐρά, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς εἰς ἀλκὴν τρέπεσθαι. Καὶ ὁ ποιητής ⁵⁾).

Οὐρῇ μὲν πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν μαστίεται.

Καλλίμαχος δὲ κακῶς ἐπὶ τῶν μυθῶν ⁴⁾ τέθεικεν· ἀλκαίας ἀφύσσα ⁴⁾). Ἡ ἀπὸ τοῦ ἀλκεῖν, ὃ ἐστὶ βοηθεῖν, ἢ εἰς ἀλκὴν παρορμῶσα. Ὡσπερ καὶ οὐρά παρὰ τὸ οὐρεῖν, ὃ ἐστὶ φυλάττειν. Ἡ διὰ τὸ ὀρίνειν ἑαυτὰ τὰ ζῶα τῇ οὐρᾷ, ὡς ὁ λέων, καὶ ὁ ταῦρος, καὶ ὁ κύων, καὶ τὰ λοιπά. Κυρίως δὲ ἡ τοῦ λέοντος οὐρά ἀλκαία λέγεται. Ἐν δὲ τῷ κωμικῷ Λεξικῷ οὐ μόνον ἡ τοῦ λέοντος οὐρά ἀλκαία, ἀλλὰ καὶ ἵππου καὶ βοῦς καὶ τῶν ἑμφερῶν, ὅσα ὥσπερ ἀλεξητηρίῳ τῇ οὐρᾷ χρῆται.

4) θαλάσσιον P. 5) ὀλκαία P. 6) Il. XX, 170. 7) μυθῶν P. 8) ὀλκαίας ἀφάσσων P.

V. 1619. Τέρας. Τὸν Τρίτωνα λέγει τέρας, ἐπεὶ τὰ μὲν ἀνδρὸς ἔχει, τὰ δὲ κήτους.

V. 1620. Ἀργῶός τε λιμήν. Παρὰ τῇ Τριτωνίδι λίμνῃ ἔστιν, Ἀργῶός τε καλούμενος.

V. 1629. sq. Ἀστήρ αὔλιος. Αὔλιον ἀστέρα τὸν Ἑσπερον λέγει, ἢ παρὰ τὸ αὐλίεσθαι, ὃ ἔστι κοιμάσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐλαῖς διατρίβειν, καθ' ἣν ὥραν ὁ Ἑσπερος ἀνατέλλει.

V. 1633. Ἐπερόωντο. Ἐρόωμένως ἤλαννον.

V. 1636. Κάρπαθος. Κάρπαθος νῆσός ἐστι τῶν Σποράδων, πλησίον τῆς Κῶ, περὶ ἧς Ὀμηρος [ἐν νεῶν καταλόγῳ] εἴρηκε ^{v)}).

[Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον] Κάρπαθόν τε Κάσον ^{w)} τε καὶ Κῶν [Εὐρυπύλοιο πόλιν.]

Ἄλλοι πλησίον Κρήτης αὐτὴν εἶναι λέγουσιν.

V. 1638. Τάλως. Ὁ Τάλως ἦν τοῦ γένους ἐκείνου τοῦ χαλκοῦ. Ὅλος δὲ ὢν καλκοῦς, ἐπὶ τοῦ σφυροῦ σύριγγα εἶχεν ὑμένι περιεχομένην. Σύριγξ δὲ λέγεται ἡ περόνη. Ὅτι δὲ εἵμαρτο αὐτῷ τελευτῆσαι, θαγείσης τῆς σύριγγος, λέγει καὶ Σοφοκλῆς ἐν Τάλῳ.

V. 1640. Ἐπιωγήν. Σκέπην, ἵφ' ἧς ὁ ἄνεμος ἄγνυται.

V. 1659. Ὑπ' ἐκ βελέων. Ἦγουν τῶν πετρῶν. Καὶ γὰρ Ὀμηρος βέλος εἴρηκε τὴν πέτραν τὴν ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος βληθεῖσαν. καὶ πᾶν τὸ πεμπόμενον [βέλος] φησίν.

V. 1661. Ἀνωίστως. Ἀγνώστως, ἢ ἐξαίφνης.

V. 1667. Ἐπὶ ζωοῖσιν. Διὰ τῶν φαρμάκων τοῖς ζωοῖσιν ἐπάγονται.

V. 1672. Δείκηλα ^{x)}). Εἶδωλα, φαντάσματα.

V. 1673. Ἄηται. Φέρεται. Κεκίνηται.

V. 1677. Βρίμη. Τῇ ἰσχύϊ. Παρὰ δὲ τὸ βρι πέπτωκε δῆμα τὸ βρίθω· οὗ ὁ μέλλων βρίσω ^{y)}). καὶ δηματικὸν ὄνομα βρίμη. Τὰ γὰρ εἰς μη λήγοντα ὀνόματα, ἐνὶ φωνήεντι παραληγόμενα, βαρύνεται. οἶον κρήνη ^{z)}), φήμη, κνήμη· πλὴν τοῦ τιμή. Τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ μ ἕτερον σύμφωνον ὀξύνεται, οἶον γραμμή.

V. 1679. Πετραίῳ στόνυχι. Στόνυξ ἐστὶ κυρίως τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ εἰς ὄξύ λήγον.

V. 1693. Σαλμωνίδος ἄκρης. Σαλμωνίς καὶ Σαλμώνιον, ἀκρωτήριον Κρήτης.

V. 1695. Κατουλάδα. Σκοτεινὴ νύξ κατουλάς καλεῖται, παρὰ τὸ ὀλοόν. Σοφοκλῆς ἐν Ναυπάκτῳ ^{a)}). νυκτὶ κατουλάδι.

V. 1698. Μυχάτων. Ἐσχάτων.

V. 1700. Ἡεῖδειν. Ἀντὶ τοῦ εἶδεν.

V. 1707. Ἀριήκοος. Αἶαν ἐπήκοος.

Μελάντιοι δὲ εἰσι δύο σκόπελοι πρὸς τῇ Θήρᾳ, οὕτως ὀνομαζόμενοι ἀπὸ Μέλαντος, τοῦ κατασχόντος τὴν χώραν, (τὴν προσηγوریαν ἔχοντες.)

v) II. II, 676. w) Θάσον P. σων P. z) κρήμη P. a) Leg. x) Δείκηλα P. y) καὶ ὄνομα Βρί- Ναυπλίφ.

V. 1711. Σποράδων βαιή. Νῆσος βαιή, ἡ Ἀνάφη κληθεῖσα, πλησίον Θήρας.

V. 1712. Νῆσος ἰδεῖν. Νῆσος ἡ Ἰππουρίς, πλησίον Θήρας. Μνημονεύει δὲ αὐτῆς καὶ Τιμοσθένης, καὶ Πινδαίνετος ἐν πρώτῳ περὶ Αἰγίνης.

V. 1725. Ἐπεστοβέεσκον^{b)} ἔπεσσιν. Ἐλοιδοροῦντο, ὑβρίζον.

V. 1733. Ἀζόμενος Μαίης νῖα κλυτόν. Τὸν Ἑρμῆν φησὶν ἐξιλάσασθαι τὸν Εὐφρημον διὰ τὸ θεάσασθαι ὄνειρον. Οὗτος γὰρ ἐπὶ τῶν ὀνείρων ὁ θεός. Τοὺς γὰρ ὀνείρους Ἑρμῇ ἀνατιθέασιν.

V. 1734. Βώλαξ ἐπιμάστιος. Ἡ τοῦ Τρίτωνος βῶλος ἐπὶ τῶν μαστῶν. Δαίμονα γὰρ τοῦτον εἶπεν.

[V. 1748. Περμπάξειν δέ ἐστι τὸ ἀναλογίζεσθαι.]

V. 1750. Βώλακα γὰρ τεύξουσιν. Εὐφρημος ᾧκει τὴν Ἀσκωνιὴν παρὰ τὸν αἰγιαλόν. Εἰς δὲ τις αὐτοῦ τῶν ἀπογόνων Σήσαμος ἀπώκισε Θήραν. Οὗ ἀπόγονος γέγονεν Ἀριστοτέλης, ὃς τῆς περὶ Κυρήνην ἀποικίας ἡγήσατο. Ἰστορεῖται ταῦτα παρὰ Πινδάρῳ^{c)} ἐν Πυθιονίκαις· ἐπιμελέστερον δὲ παρὰ Θεοχρήστῳ ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν, καὶ παρὰ Ἀλεξάνδρῳ ἐν πρώτῳ [περὶ] Κυρήνης. Λέγει δὲ τὴν Θήραν, ὥς ἐκ τῆς τότε ὀφείσης βώλου, γεγεννημένης ἐν αὐξήσει καὶ ἀναπεφυκυίας ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ Πίνδαρος μὲν τακῆναι φησὶ τὴν βῶλον, καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Θήραν νῆσον διαρρόηναι, ἐπιλαθομένων τῶν θεραπόντων· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἐκουσίως φησὶ τὸν Εὐφρημον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν βῶλον βαλεῖν, συμβουλία Ἰάσονος.

V. 1760. Ἐξελαθέντες. Ἐκβληθέντες ὑπὸ Τυρσηνῶν ἀπῆλθον εἰς Σπάρτην ἔποικοι.

V. 1763. Καλλίστην ἐπὶ νῆσον. Ἥλλαξε δὲ τὸ ὄνομα ἡ Καλλίστη νῆσος, καὶ ὠνομάσθη Θήρα, ἀπὸ Θήρα, υἱοῦ Αὐτεσίωνος, ἐκεῖ ἀπὸ Σπάρτης ἀποικίαν ποιήσαντος καὶ μέναντος.

V. 1764. Ἐξ ἔθεν. Ἀπὸ Εὐφρήμου γενόμενος καὶ αὐτὸς καὶ Ἀριστοτέλης, εἰς Λιβύην τὴν ἀποικίαν ἡγάγοντο. Ἦν δὲ ὁ Θήρας ἀπὸ Οἰδίποδος ἔχων τὸ γένος. Αὐτεσίωνος γὰρ ἦν, τοῦ Τισαμενοῦ, τοῦ Θερσάνδρου, τοῦ Πολυνείκου, τοῦ Οἰδίποδος. Συνηκολούθησαν δὲ εἰς τὴν ἀποικίαν τῷ Θήρᾳ καὶ Αἰμνιοι, ἐκβληθέντες ὑπὸ Τυρσῶν ἐκ τῆς Αἰμνίου.

V. 1765. Ἀπτερέως. Τάχιστα.

V. 1767. Τδρείης πέρι. Τδρείαν, τὴν ὕδρεσιν.

V. 1768. Φθαίη. Προφθάσοι. Αἰλονότι πρώτος λάβοι, ἡ ὕδρεῦσοι.

(V. 1776. Ἐπεὶ οὐ νύ τις ὕμιν ἄεθλος. Ἐπεὶ οὐδεὶς ὑμῖν ἔτερος ἄθλος καὶ ἀγὼν ἀναχωρήσας ἀπὸ τῆς Αἰγίνης γέγονεν, ἕως οὗ ἐπανήλθετε. Ἀλλ' οὔτε σφοδροὶ ἄνεμοι ἐκινήθησαν καὶ ἔπνευσαν· ἀλλ' ἥσυχοι παραπλεύσαντες τὴν τε Ἀττικὴν καὶ

b) ἐπεστομέεσκον P. c) Τιμάνδρῳ P.

τὴν Αὐλίδα, τὴν Εὐβοίαν καὶ τὰς πόλεις τῶν Λοκρῶν, χαριέντως καὶ εὐγαλήνως εἰς τοὺς λιμένας τῶν Παγασῶν εἰσέλθετε, ὅθεν καὶ ἀπεπλεύσατε ἀπιόντες ἐπὶ Σκυθίαν διὰ τὸ χροσοῦν δέρας.)

V. 1778. Ἐριωλαί. Αἱ τῶν μεγάλων ἀνέμων καταγίδες καὶ συστροφαί.

V. 1779. Παρά τ' Αὐλίδα. Ἡ Αὐλὶς πόλις Βοιωτίας καταντικρὺ τῆς Εὐβοίας κειμένη.

V. 1780. Ὅπου ντία τ' ἄστρα [τὰ τῶν Λοκρῶν λέγει,] τὰ ὑπὸ τοῦ Ὀποῦντος ποτὲ ἐχόμενα, τοῦ Διὸς υἱοῦ καὶ Πρωτογενείας· οὗ καὶ ἡ πόλις ἐπώνυμος [Λοκρικῇ, ἢ τοῦ Πατρόκλου πατρίς.] Ὅπου δὲ, καὶ ποταμὸς Λοκρίδος.

V. 1781. Ἀκτὰς Παγασηίδας. Εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τῶν Παγασῶν (εἰσέλθετε, ὅθεν καὶ τὴν ἀρχὴν ἀπεπλεύσατε.) [Παγασαὶ πόλις Μαγνησίας.

Ὅθεν οὖν ἀνήχθησαν τὴν ἀρχὴν οἱ ἥρωες εἰς Σκυθίαν ἐπὶ τὸ δέρος ἀποπλεύσαντες, ἐκεῖσε ὥσπερ διὰ τινος κύκλου κατήχθησαν ἐπανελθόντες.]

INDEX VERBORUM.

Α Π, 244.
Ἀάτος Π, 77.
Ἀαγής. Ἀαγής ΙΙΙ, 1251.
Ἀάουαι. Ἀασάμην Ι, 1333. Π, 313.
 623. Ἀάσθη ΙV, 413. Ἀάσθη ΙV,
 817. 1080.
Ἀατος Ι, 459.
Ἀβαντες. Ἀβάντων ΙV, 1214.
Ἀβαντιάδης Ι, 78. Π, 824. Ἀβαν-
 τιάδαο ΙΙ, 855. Ἀβαντιάδην ΙΙ,
 815.
Ἀβαντίς. Ἀβαντίδος ΙV, 1135.
Ἀβαρνίς. Ἀβαρνίδος Ι, 932.
Ἀβας. Ἀβαντος Ι, 142.
Ἀβλῆς. Ἀβλήτα ΙΙΙ, 279.
Ἀβληχρός. Ἀβληχρῶ ΙΙ, 205.
Ἀβολέω. Ἀβόλησαν ΙΙ, 770. Ἀβολή-
 σμεν ΙΙΙ, 1145.
Ἀβρομος. Ἀβρομόν ΙV, 153.
Ἀβυδος. Ἀβύδω Ι, 931.
Ἀγαθός. Ἀγαθοῦ Ι, 96. Ἀγαθόν ΙΙΙ,
 421. 1086.
Ἀγαίωμα. Ἀγαίόμενος Ι, 899.
Ἀγάλλομαι. Ἀγαλλόμενος Ι, 973.
 Ἀγαλλομένη ΙΙΙ, 1016.
Ἀγαμαι. Ἀγάσαιτο Ι, 141.
Ἀγαμήτωρ. Ἀγαμήστορα ΙΙ, 850.
Ἀγανός. Ἀγανῇ ΙΙΙ, 396. Ἀγανῆν
 ΙV, 536. Ἀγανοί ΙΙΙ, 936. Ἀγα-
 νοῖς Ι, 917. ΙΙΙ, 1007. ΙV, 994.
Ἀγανόφρων. Ἀγανόφρονος ΙV, 809.
Ἀγαπάζω. Ἀγάπαζον ΙV, 1291.
 Ἀγαπάξω ΙV, 417.
Ἀγαπάω. Ἀγάπησα ΙV, 791.
Ἀγανός. Ἀγανοῦ Ι, 186. ΙΙ, 955.
 ΙV, 868.
Ἀγγέλλω. Ἀγγελέοντες ΙΙ, 136. ἤγ-
 γειλε ΙΙΙ, 668. Ἀγγείλειεν ΙV,
 1122.
Ἀγγελία. Ἀγγελίη ΙΙ, 438. Ἀγγελίην
 ΙV, 779. 1126. Ἀγγελίας Ι, 642.
Ἀγγελος ΙΙΙ, 1112. Ἀγγελον Ι, 701.
 ΙΙΙ, 587, 1121.
Ἀγγουρον ΙV, 323. Ἀγγούρον ΙV,
 324.

Ἀγείρω. Ἀγειρον ΙΙ, 186. Ἀγείρας
 ΙΙ, 522. ΙV, 548. Ἀγείραις Ι, 893.
 Ἀγέρονται ΙΙΙ, 895. Ἀγέροντο Ι,
 261. ΙV, 214. Ἀγερθεν ΙΙΙ, 356.
 Ἀγειρομένων Ι, 124. Ἀγειράμενος
 ΙV, 1335. Ἀγοόμενοι ΙΙ, 757. Ἀγοό-
 μεναι ΙΙΙ, 882.
Ἀγέλη. Ἀγέλης Ι, 1267.
Ἀγελήδον Ι, 1050. ΙV, 934.
Ἀγέληθεν Ι, 356. 406.
Ἀγέραςτος. Ἀγέραςτον ΙΙΙ, 65.
Ἀγερέθω. ἤγερέθεσθε ΙΙ, 632. ἤγε-
 ρέθοντο Ι, 86. 228. 320. 655. ΙΙ,
 206. 450. ΙV, 1344.
Ἀγή. Ἀγῆς ΙV, 941. Ἀγῇ Ι, 554.
Ἀγηνορίδης ΙΙ, 178. 240. 426. 490.
 618. ΙΙΙ, 943. 1186. Ἀγηνορίδαο
 ΙΙ, 293.
Ἀγηνορίη. Ἀγηνορίης ΙΙ, 150. Ἀγη-
 νορίη ΙΙ, 481.
Ἀγήνωρ ΙΙ, 237. Ἀγήνωρος ΙΙ, 2.
Ἀγητός. Ἀγητῇ Ι, 284.
Ἀγινέω. Ἀγίνεον Ι, 613.
Ἅγιος. ἁγίας ΙΙ, 908.
Ἅγκαῖος Ι, 164. 188. 426. 429. 531.
 ΙΙ, 118. 894. 1276. ΙV, 1260.
Ἅγκαῖω Ι, 398. ΙΙ, 865. 898.
 ΙV, 210.
Ἅγκαλῖς. Ἀγκαλίδεσσιν ΙV, 137.
Ἅγκας Ι, 276.
Ἀγκοίνη. Ἀγκοίνησι ΙΙ, 954.
Ἀγκύλος. Ἀγκύλον ΙΙΙ, 157. Ἀγκύλα
 ΙΙ, 1044.
Ἀγκών ΙΙ, 369. Ἀγκῶνος ΙV, 1583.
 1626. Ἀγκῶνα Ι, 1239. ΙΙ, 560.
 ΙV, 311. 1625.
Ἀγλαΐη ΙΙΙ, 786. Ἀγλαΐη Ι, 252.
 Ἀγλαΐην Ι, 287. ΙΙ, 1074. ΙV,
 1027. 1191. Ἀγλαΐαι ΙV, 358.
 Ἀγλαΐησιν ΙΙ, 447. Ἀγλαΐας ΙV,
 1041.
Ἀγλαός. Ἀγλαόν Ι, 696. ΙΙΙ, 1098.
 ΙV, 1493. 1714. 1749. Ἀγλαῖ Ι,
 417. 785.
Ἀγνιάδης Ι, 105. Ἀγνιάδαο Ι, 560.
 ΙΙ, 557. Ἀγνιάδην Ι, 1296. ΙΙ, 854.

- Ἀγνίζω. ἤγνισαν II, 924.
 Ἀγνυμι. ἄξεν I, 1168. ἄξαι III, 96. ἔαξε II, 1110. ἔαγη III, 954. ἀγνυμένοι I, 757. ἀγνύμεναι III, 1334.
 Ἀγονος. ἀγοροι I, 684.
 Ἀγοράομαι. ἡγοράωντο II, 1226. III, 168.
 Ἀγορεύω II, 389. III, 1097. ἀγορεύεις II, 23. 633. III, 168. 401. 711. IV, 1101. ἀγόρευον I, 260. II, 448. ἀγόρευες IV, 358. ἀγόρευεν I, 350. 656. 1106. II, 149. III, 544. 567. IV, 756. 845. ἀγόρευσε I, 475. 847. II, 879. III, 83. 458. IV, 256. 1260. 1653. ἀγόρευς (imper.) III, 982. 1108. ἀγορεύειν I, 649. ἀγορεύσαι I, 670. III, 1012.
 Ἀγορή I, 697. ἀγορῇ I, 673. 819. II, 1021. ἀγορὴν I, 654. 708. III, 576. IV, 214. ἀγορήνδε I, 328. ἀγορήσι I, 128.
 Ἀγορήθεν I, 877.
 Ἄγος III, 203. 338. 1244.
 Ἀγοστός. ἀγοστῶ III, 1394. IV, 1734. ἀγοστόν III, 120.
 Ἄγρα. ἄγρης II, 278. ἄγρη II, 696.
 Ἀγραυλος. ἀγραύλοιο I, 575. ἀγραυλοί IV, 317. 1341. ἀγραύλοισιν IV, 551.
 Ἀγρει I, 487.
 Ἀγρεύς. Ἀγρέα II, 507.
 Ἀγρηθεν II, 938.
 Ἀγριάς. ἀγριάδος I, 28.
 Ἀγριοις I, 1244. II, 19. ἄγριοι IV, 444. 513. 947. ἄγριοι I, 942.
 Ἀγρόθεν I, 1172.
 Ἀγροιώτης. ἀγροιώται IV, 1183.
 Ἀγρότεροι IV, 488. ἀγρότερων II, 694.
 Ἀγρότης. ἀγρόται IV, 110.
 Ἀγρότις. ἀγρότιν II, 509.
 Ἀγρώστης. ἀγρώσται IV, 175.
 Ἀγνιά. ἀγνιάς II, 1023. IV, 1173, ἀγνιάς I, 317. III, 887.
 Ἀγχαυρος. ἀγχαυρον IV, 111.
 Ἀγχι I, 25. 67. 532. 553. II, 94. 377. III, 219. 294. IV, 209. passim.
 Ἀγχιάλῃ I, 1130.
 Ἀγχιάλος. ἀγχιάλου II, 914. ἀγχιάλω II, 160. ἀγχιάλων IV, 1475.
 Ἀγχιβαθής. ἀγχιβαθῆς IV, 1572.
 Ἀγχίγνος. ἀγχίγνοι I, 1222.
 Ἀγχιμόλον II, 357. III, 1316. IV, 1001.
 Ἀγχιόροος II, 367. ἀγχιόροον II, 961.
 Ἀγχοδι I, 37. II, 1045. IV, 330. 336. 485.
 Ἀγχοῦ IV, 1344. 1406.
 Ἄγω. ἄγει II, 211. 873. ἄγουσι I, 1252. 1259. ἄγον I, 802. ἄγεν III, 744. IV, 353. 1685. 1687. ἦγε II, 817. III, 38. 916. IV, 1164. 1600. ἄγεσσιον I, 849. ἄξουσι IV, 233. ἦγαγε III, 797. IV, 444. 680. 1762. ἄγη I, 236. ἄγοιεν III, 841. ἄγειν I, 658. 1316. II, 1193. 1198. III, 404. ἄξειν II, 897. ἄγων I, 215. ἄγοντα I, 889. ἄγοντες I, 406. ἄγοντας I, 441. ἄγουσα I, 789. ἄγε I, 415. 657. 832. II, 686. 1136. III, 1. 131. 897. IV, 758. 810. 1073. ἄγετε II, 1194. ἄγνεται IV, 1667. ἄγονται III, 1267. ἄγεσθε IV, 1385. ἄγοιτο IV, 400. 1103. ἄγοιντο III, 13. IV, 102. ἄγεσθαι I, 1357. II, 167. IV, 441. 530. 1004. 1079.
 Ἀγών II, 493. ἀγῶνος IV, 1604. ἀγῶνα III, 1240. IV, 1771.
 Ἀδάμας. ἀδάμαντος II, 231. III, 232. 1285. 1325.
 Ἀδελφεός I, 192. ἀδελφῶν I, 92. ἀδελφοί III, 657. ἀδελφείοι III, 731.
 Ἀδευκής. ἀδευκέος I, 1037. II, 388. ἀδευκέα I, 1339. IV, 1503. ἀδευκέες II, 267.
 Ἀδευπητος. ἀδευπητοισι III, 206.
 Ἀδήτιος. ἀδήτοι IV, 647.
 Ἀδήλητος. ἀδήλητοι II, 711.
 Ἀδην I, 485. 576. II, 82. III, 1127. IV, 276. 1216.
 Ἀδινός III, 616. ἀδινῶ II, 478. III, 1104. ἀδινὼν I, 276. II, 240. III, 747. ἀδινῆς III, 1206. ἀδινῇ IV, 29. 1422. 1523. ἀδινῆν III, 635. ἀδινά I, 1033. ἀδινώτερον I, 269.
 Ἀδμής. ἀδμήτες I, 672. 811. ἀδμήτας III, 4.
 Ἀδμητος I, 49.
 Ἀδρανίη. ἀδρανίη II, 200.
 Ἀδρηστέια III, 133. Ἀδρηστείης I, 1116.
 Ἀεθλεύω (ἀθλεύω). ἀεθλεύων I, 1362. III, 778. ἀθλεύων II, 783.

- ἀθλεύοντι III, 480. ἀθλεύουσα III, 624.
 Ἀέθλιον I, 997.
 Ἀέθλον. ἀέθλα III, 1274.
 Ἀέθλος (ἄθλος) I, 1012. III, 407. 502. 1407. IV, 1776. ἀέθλον II, 877. III, 522. 720. 989. 1050. 1189. 1255. IV, 68. 785. ἀέθλω III, 536. 642. 1238. IV, 8. 1307. ἀέθλον I, 15. 469. II, 1217. III, 428. 580. 619. 788. 1082. 1177. 1280. ἀέθλοι I, 442. ἀέθλων I, 32. 255. 414. 903. 1060. II, 411. 424. 869. III, 561. 906. 942. 997. 1210. 1267. ἄθλων I, 1304. ἀέθλοις IV, 733. 1031. ἀέθλους I, 1318. 1347. II, 617. IV, 342. 365. 882.
 Αἶ (αἶε, αἶέν). αἶ I, 861. 1225. II, 738. IV, 537. 794. αἶε I, 374. 630. 808. 1076. 1138. II, 141. 185. 632. 703. 982. III, 287. 761. 1336. IV, 869. 900. 1166. αἶεν I, 499. 545. 579. 582. 646. II, 75. 171. 277. 454. 709. 716. 1244. III, 94. 451. 735. IV, 141. 178. 804. 954. 1724.
 Αἶδω (ᾷδω) IV, 1381. αἶδον I, 921. IV, 249. 1774. ἤειδεν I, 496. 503. αἶδειν II, 161. IV, 1160. 1198. αἶδονσαι IV, 1339.
 Αἰκῆς. αἰκία I, 816. II, 5. III, 794. IV, 91. 739. 748. αἰκῆς III, 420.
 Αἰκέλιος. αἰκελή I, 304. III, 753. IV, 637. 724. αἰκελῆς II, 1129. αἰκελῆν IV, 5. αἰκελίουσιν IV, 412.
 Αἶρω (αῖρω). αἶρει III, 1260. αἶρον I, 248. III, 875. αἶρεν IV, 483. ἤειρεν I, 1205. ἤειραν II, 563. 1231. αἶραν I, 1025. III, 1367. αἶρεν IV, 484. αἶραι II, 14. III, 964. 1396. αἶρων I, 1268. IV, 222. αἶρας I, 1312. III, 1317. IV, 154. 228. 1552. 1595. αἶρομαι I, 467. αἶρεται IV, 1240. αἶρετο III, 520. ἤειροντο I, 267. αἶραο IV, 746. αἶρη IV, 1757. ἤερθησαν IV, 1651. αἶρεο IV, 420. αἶρομένης III, 1009. αἶρομένον IV, 944. αἶρομένω I, 220. αἶρομένοι IV, 528. αἶρόμεναι III, 221. ἠερόμενον II, 171. αἶράμενος IV, 1435. αἶρεθῆς II, 90. III, 162. IV, 449. 1606.
 Αἶρητι II, 284. 799. III, 1109.
 Αἶκων. ἀέκοντος IV, 344. ἀέκοντι II, 767. ἀέκοντα II, 488. IV, 1506. ἀέκουσαν IV, 799.
 Αἶλλη. ἀέλλη II, 751. ἀέλλαι I, 1078. 1094. II, 267. 362. 1128. III, 320. 344. 1114. 1360. IV, 1251. ἀέλλαις III, 1294. ἀέλλας II, 276. III, 1120. IV, 578.
 Αἶλλοποιος. ἀέλλοποδες I, 1158.
 Αἶναος. ἀέναοι III, 222. ἀεναόισι III, 860.
 Αἶξω I, 1339. II, 641. αἶξων I, 206. αἶξετο II, 45. ἠέξοντο IV, 1426. αἶξηθεντι II, 511. αἶξησεσθαι III, 837.
 Αἶργηλός. αἶργηλῆν IV, 1186.
 Αἶρσίλοφος. αἶρσίλοφος II, 1061.
 Αἶρτάξω. ἠέρταξεν I, 738. αἶρτάξοντες I, 995.
 Αἶζαλέος. αἶζαλέοιο IV, 679. αἶζαλέης I, 405. αἶζαλέη II, 115. αἶζαλέησιν IV, 144. αἶζαλέους II, 53. αἶζαλέας II, 59.
 Αἶζηχῆς. αἶζηχῆς II, 99.
 Αἶζομαι IV, 250. αἶζαι III, 975. αἶζετο III, 77. αἶζόμενος IV, 1733. αἶζόμενοι IV, 334.
 Αἶθρει. αἶθρει II, 1063.
 Αἶθρεσσω. αἶθρεσον I, 1171. αἶθρεσσουσα IV, 38.
 Αἶρηι. αἶρη I, 926. αἶσαν IV, 884. αἶτω IV, 768. αἶραι II, 1099. αἶντος IV, 241. αἶντο I, 1359. II, 900. αἶντο III, 288.
 Αἶσινος II, 1100.
 Αἶτης I, 423. αἶτω IV, 1537. αἶται I, 335. II, 81. III, 688. IV, 1263. 1673. αἶτας IV, 766.
 Αἶθμαντις, Αἶθμαντίδος I, 927.
 Αἶθμάντιον II, 514.
 Αἶθμάς II, 1162. III, 360. Αἶθμάντος II, 653. 1153. III, 266. 361. IV, 117.
 Αἶθνάτος II, 1209. IV, 872. αἶθανάτοιο IV, 798. αἶθνάτοι I, 1102. III, 1002. IV, 1027. αἶθνάτων I, 859. II, 251. 1167. III, 9. 366. 920. IV, 259. 804. 1389. 1754. αἶθανάτοις I, 248. 1319. II, 156. 339. III, 116. 1046. 1089. IV, 589. 593. αἶθανάταις IV, 795.
 Αἶθριζω III, 80. αἶθρίζει III, 94. αἶθριξε II, 477. αἶθρισε II, 488. αἶθρίξεν III, 548. 625.

- ἀθεριζέμεν IV, 1101. ἀθερίζαι I, 133. ἀθερίζων I, 840.
 Ἀθέσφατος II, 1116. ἀθέσφατον III, 294. IV, 636. 1140.
 Ἀθηναίη I, 110. 527. II, 600. 1189. III, 8. 17. 91. 340. IV, 583. Ἀθηναίης I, 19. 551. 629. IV, 1691. Ἀθηναίην II, 537. III, 10.
 Ἀθήνη II, 602. 612. III, 111. Ἀθήνης I, 226. 300. 768. 960. Ἀθήνη III, 30. IV, 959. Ἀθήνην IV, 1309.
 Ἀθρόω. ἀθρόοσι IV, 468.
 Ἀθρόος I, 428. II, 97. ἀθρόον IV, 1446. ἀθρόοι I, 1007. 1051. II, 828. 1064. IV, 674. ἀθρόαι IV, 1297. ἀθρόα III, 1361. IV, 24. 34. 610. 666. 710.
 Ἀθύρμα III, 132.
 Ἀθύρω. ἀθύρουσι IV, 950. ἀθύροι III, 949.
 Ἀθως. Ἀθω I, 601.
 Αἰ. αἰ γὰρ ὄφελεν III, 712. αἰ κε cum conj. I, 623. 678. 706. 1293. II, 1128. III, 26. 404. 1056. αἰ κε cum opt. I, 171.
 Αἶα I, 580. II, 417. 542. IV, 277. Αἶης II, 420. 1093. 1269. III, 313. 1061. IV, 131. 255. 337. 568. Αἶη IV, 535. Αἶαν II, 420. 1140. 1184. III, 306. IV, 278.
 Αἰαίη III, 1136. IV, 243. Αἰαίης III, 1074. 1093. IV, 559. 661. Αἰαίην IV, 850.
 Αἰανίδης I, 1330. III, 515. Αἰανίδαο III, 382. IV, 504. Αἰανίδαο III, 854. Αἰανίδη II, 869. 886. Αἰανίδην I, 1301. Αἰανίδαο I, 90. II, 122.
 Αἰανός. Αἰανόν III, 364. Αἰανοῦ ibid.
 Αἰγαῖος. Αἰγαίου IV, 542. 1149. Αἰγαίω IV, 772. Αἰγαίη I, 831. Αἰγαίων. Αἰγαίωνος I, 1165. Αἰγανέη. αἰγανέην II, 829. Ἀγδην II, 826.
 Αἰγείος. αἰγείοις IV, 1348. Αἰγείρος III, 928. IV, 1427. αἰγείροιο I, 1192. αἰγείροις IV, 604. Αἰγιαλός II, 365. αἰγιαλοῖο I, 178. 454. 1009. II, 365. IV, 656. 948. 1288. αἰγιαλῶ II, 925. αἰγιαλόν I, 593. 635. II, 947. αἰγιαλοῦς IV, 310.
 Αἰγίνη. Αἰγίνης I, 92. IV, 1766. Αἰγινήθεν IV, 1777.
 Αἶγλη I, 1282. III, 756. 1357. IV, 301. 1145. 1428. 1430. 1450. αἶγλης IV, 1716. αἶγλην III, 823. IV, 167. 729. 1710.
 Αἰγλήεις. αἰγλήεντος IV, 958. αἰγλήεντα IV, 615. αἰγλήεσσα I, 519. αἰγλήεν IV, 1142.
 Αἰγλήτης. Αἰγλήτην IV, 1716. 1730. Αἰγνπτος IV, 268.
 Αἰδέομαι. αἰδεῖται III, 193. αἰδεῖσθε IV, 1048. αἰδέσασθε II, 1132. αἰδεσθεῖς IV, 1316.
 Αἰδηλος I, 102. IV, 865. αἰδηλον II, 138. IV, 47. αἰδηλοι IV, 681. αἰδηλα I, 298. III, 1132. IV, 1671.
 Αἰδης. Αἶδαο II, 353. 609. 642. 737. III, 810. IV, 1666. Ἀιδεω III, 704. Ἀἶδη IV, 1699.
 Αἰδνός. αἰδνῇ I, 389.
 Αἰδοῖος. αἰδοίη III, 1123. αἰδοίης IV, 1491.
 Αἰδομαι. αἰδομένη I, 792. IV, 796. αἰδόμενοι III, 1022.
 Αἰδρίη. αἰδρίησι I, 1283.
 Αἰδρίς IV, 50.
 Αἰδώς II, 1023. III, 93. 652. 681. 742. 785. 1058. IV, 1143. αἰδοῖ III, 649. 653. 659.
 Αἰετός. αἰετοῦ III, 852. αἰετόν II, 1250. 1259.
 Αἰζήος. αἰζήω IV, 1551. αἰζήοι III, 1364. IV, 461. αἰζήων IV, 268. αἰζήοισιν III, 518.
 Αἰήτης II, 1148. 1203. III, 240. 268. 302. 460. 576. 1082. 1106. 1177. 1188. 1225. 1245. 1314. IV, 9. 198. 220. 236. 342. 1076. Αἰήταο I, 337. II, 403. 459. 890. 1094. 1143. 1151. 1164. 1197. 1207. 1221. 1279. III, 13. 142. 153. 177. 212. 228. 241. 247. 269. 449. 492. 508. 528. 538. 609. 621. 1404. IV, 84. 102. 440. 512. 684. 697. 731. 740. 1007. 1102. 1204. 1297. Αἰήτω I, 245. 1316. III, 27. 86. 214. IV, 1044. Αἰήτη III, 1181. IV, 212. 1051. Αἰήτην I, 175. II, 775. III, 1173. 1275. 1373. IV, 1077. 1101. Αἰήτη III, 320. 386. 427.
 Αἰθαλέος. αἰθαλοί IV, 777.
 Αἰθαλίδης I, 54. Αἰθαλίδεω I, 649. Αἰθαλίδην I, 641. III, 1174.
 Αἰθαλή. Αἰθαλήν IV, 654.
 Αἰθαλόεις. αἰθαλόεντι IV, 597.

- αἰθαλόεντα IV, 118. αἰθαλόεσσαι IV, 139.
 Αἰθε I, 278. III, 1100. 1116. IV, 32. 1252.
 Αἰθέριος, αἰθερίοιο II, 1254. αἰθερίας III, 160.
 Αἰθήρ I, 1154. II, 567. 1257. III, 1196. IV, 642. 927. αἰθέρος I, 1231. II, 286. 427. III, 1265. IV, 510. 842. αἰθέρι I, 449. II, 363. 1002. IV, 443. αἰθέρα I, 248. III, 166.
 Αἰδιοπῆες. Αἰδιοπῆων III, 1189.
 Αἰδομαι. αἰδέτο III, 296. αἰδομένος I, 1245. αἰδομένοιο IV, 600. αἰδομένω III, 846. αἰδομένοις I, 1134. II, 158. IV, 1721. αἰδομένη IV, 925. αἰδομένην IV, 1418.
 Αἶθος III, 1301.
 Αἶθουσα III, 237. αἰθούση III, 39.
 Αἰθρηγενής. αἰθρηγενέεσσιν IV, 766.
 Αἶθρια. αἰθρίησι IV, 966.
 Αἶμα I, 865. 1262. II, 50. IV, 473. 560. αἵματος I, 231. II, 359. 1223. III, 921. IV, 992. 1389. 1516. αἵματι I, 750. 1656. II, 59. III, 1391. IV, 665. 668. 706. 716. 1285. 1404.
 Αἱματόεις. αἱματόεστα III, 853. αἱματόεσσα IV, 1647.
 Αἱμονίη. Αἱμονίης II, 506. Αἱμονίη IV, 1000. Αἱμονίην II, 690. III, 1090. 1244. IV, 1034.
 Αἱμονιῆς II, 507. IV, 1075.
 Αἱμύλιος. αἱμυλίοισι I, 792. III, 51. 1141.
 Αἰνέω. αἰνέσω IV, 748. ἤνεον I, 348. III, 947. ἤνησαν II, 888. IV, 503. αἰνήσαντες I, 400.
 Αἰνήτιος I, 948. Αἰνήτιον I, 1055.
 Αἰνήτη I, 950.
 Αἰνοπαθής IV, 1078.
 Αἰνός I, 614. αἰνόν II, 405. III, 675. 1169. IV, 866. 1619. αἰνήν IV, 647. αἰνά I, 996. III, 806. αἰνότατον I, 1070. II, 577. IV, 1261. αἰνοτάτης III, 342. αἰνοτάτω III, 462. αἰνοτάτησιν I, 946. IV, 456.
 Αἶνος. αἶνω III, 1010.
 Αἰνυμαι. αἰνυτο IV, 162. αἰνυμένη IV, 680.
 Αἰνώς II, 1202. III, 15. 480. 695.
 Αἰξ (capra). αἰγῶν II, 691. 697. αἰγας II, 279.
 "Αἰξ (turbo). ἄϊκας IV, 820.
 Αἰολίδης IV, 119. Αἰολίδαο II, 849. III, 361. Αἰολίδην II, 1141. III, 584. 1094. Αἰολιδέων III, 339. Αἰολίδησι I, 143. II, 1195. III, 335.
 Αἰόλος. Αἰόλον III, 360. Αἰόλον IV, 764. 765. 778. 820.
 Αἰπεινός. αἰπεινήν I, 1108. IV, 573. αἰπεινοῦς II, 941. αἰπεινοῖσι III, 1085. αἰπεινάς I, 520.
 Αἰπήεις. αἰπήεντα II, 1267. αἰπήεσσαν II, 721.
 Αἶπος II, 505.
 Αἶπός. αἶπα I, 927.
 Αἶπύς. αἶπεῖα I, 936. αἶπὺ II, 807. αἶπὺν IV, 7. αἶπυτέρην II, 978. αἶπυτεροί III, 238.
 Αἰρέω. ἤρει IV, 619. ἤρεον I, 397. ἔλεν I, 449. 769. 1046. 1289. II, 62. 240. 408. 681. 772. III, 197. 1200. 1221. 1280. 1372. IV, 632. 1245. 1502. ἔλον I, 957. IV, 1314. ἔλωσι II, 186. ἔλετο II, 184. ἔλεσθε I, 338. ἔλοντο II, 858. IV, 901. 1485. ἔλοιο III, 692. IV, 382. ἔλων I, 871. 1206. II, 243. III, 178. 1320. ἐλοῦσα I, 886. IV, 439. ἐλόντα III, 88. IV, 1594. ἐλοῦσαν I, 691. ἐλεῖν II, 1209. IV, 1050. ἐλέσθαι III, 527. IV, 841. 1293.
 Αἶρω. ἄροιο I, 297. ἄρωνται II, 1095. ἀρέσθαι IV, 205.
 "Αἶς. "Αἶδα III, 61. IV, 1510.
 Αἶσα III, 261. 328. 469. IV, 36. 961. 1065. 1463. αἶση I, 443. 449. II, 66. αἶσαν II, 486. III, 3. 208. 613. IV, 1254. 1503.
 Αἶσηπος. Αἶσήποιο I, 940. 1115.
 Αἶσιμον IV, 1226.
 Αἶσιον IV, 295.
 Αἰσονίδης I, 33. 436. 460. 494. 854. 1032. 1133. 1288. II, 437. 762. 1178. 1271. III, 58. 169. 385. 491. 961. 973. 1142. 1163. 1262. 1278. IV, 114. 149. 187. 253. 464. 477. 785. 1162. 1528. 1644. Αἰσονίδαο I, 46. 123. 407. 1084. III, 60. 86. 194. 318. 574. 752. 1017. 1214. IV, 92. 688. 1313. 1755. Αἰσονίδεω I, 887. III, 342. IV, 1012. Αἰσονίδη I, 228. III, 282. IV, 73. 423. 531. Αἰσονίδην III, 238. 913. 1221. IV, 1087. 1593. 1747. Αἰσονίδη

- I, 463. 1092. 1332. II, 444. 615.
 III, 475. 509. 941. IV, 355.
 Ἀίσω. αἰσούνιν II, 134. ἤϊξε III,
 286. αἰτέειν IV, 1507. αἰτέη III,
 1302. αἰσόντα I, 1264. II, 76.
 1032. 1250. 1248. αἰσόνουσα III,
 759. IV, 106. αἰσούσαν I, 433.
 1157. III. 1265. αἰσόντες I, 387.
 573. II, 282. 1086. IV, 1393.
 αἰσόντας I, 241. αἰσόνσαι II,
 187. III, 1048. αἰξας III, 1369.
 αἰξασα I, 1089. II, 547. αἰ-
 ξαντος II, 92. αἰξαντα III, 1379.
 αἰξαντε II, 427. IV, 693. αἰ-
 ξαντες I, 989. αἰξαι II, 565.
 Ἀίστος. αἰστον IV, 746.
 Αἰσχος III, 794. IV, 368.
 Αἰσχροός. αἰσχροός IV, 1725.
 Αἰσχύνω. ἡσχυνε III, 796.
 Αἰσων I, 47. 253. Αἰσωνος I, 331.
 899. 1336. II, 412. 885. 1133.
 III, 357. 443. 1380.
 Αἰσωνίς. Αἰσωνίδα I, 411.
 Αἰτέω. αἰτήσοντας III, 1173. ἡτή-
 σατο II, 951. αἰτεύμενον II,
 486.
 Αἰτωλός. Αἰτωλοῖσι I, 198.
 Αἶψα I, 15. 371. 439. 842. 993.
 1051. 1107. 1221. 1250. II, 21.
 76. 119. 227. 263. 464. 649.
 658. 828. 1217. III, 148. 412.
 819. 1014. IV, 15. 66. 93. 141.
 352. 465. 682. 720. 846. 891. 916.
 1121. 1368. 1408. 1451. 1532.
 1586. 1595. 1618. 1649. 1766.
 Ἀἶψα IV, 1084. αἶον II, 1256. αἶε
 I, 124. αἶων III, 352. IV, 276.
 680. 1656. αἶοντι I, 1261. αἶον-
 τες I, 448. αἶονσα III, 270. 1212.
 IV, 875. αἶονσαι IV, 844.
 Αἰών. αἰώνος IV, 1216. αἰῶνα II,
 480.
 Αἰωρέω. ἡωρεῖτο I, 639. IV, 1687.
 Ἀκαινα. ακαίνη III, 1323.
 Ἀκακαλλίς. Ἀκακαλλίδος IV, 1491.
 Ἀκάματος IV, 1656. ακαμάτοιο III,
 519. 1028. ακαμάτω III, 1343.
 ακάματον II, 275. ακάματοι III,
 765. ακαμάτοις IV, 1687. ἀκα-
 μάτησιν II, 661.
 Ἀκαμπτος I, 63.
 Ἀκανθα. ακανθαν IV, 150. 1518.
 ακάνθαις IV, 1614.
 Ἀκαστος I, 224. 1041. 1082. Ἀνα-
 στον I, 321.
 Ἀνάχω. ἀνάχοιτο II, 190. ἀνά-
 χησο IV, 1324. ἀκηχήμενος IV,
 1260. ἀκηχεμένη III, 101. 672.
 ἀκηχεμένην III, 618.
 Ἀκείομαι. ἀκείοντο II, 156. ἀκειο-
 μένη IV, 1082.
 Ἀκεστορίη. ἀκεστορίην II, 512.
 Ἀκέω. ἀκείοις I, 765. ἀκέουσα III,
 85. 659.
 Ἀκηδεῖη. ἀκηδεῖη III, 260. ἀκηδεί-
 ησιν II, 219. III, 298.
 Ἀκηδεστος. ἀκήδεστον II, 151.
 Ἀκηδής. ἀκηδέα I, 556. IV, 822.
 ἀκηδέες III, 597.
 Ἀκην III, 521.
 Ἀκηράσιος. ἀκηρασίοιο II, 1272.
 Ἀκήρατος I, 852. 974. IV, 1025.
 ἀκήρατον II, 504. ἀκήρατα IV,
 157.
 Ἀκήριος III, 466. ἀκήριον II, 197.
 IV, 92. 1103. 1155.
 Ἀκίνητος. ἀκίνητον IV, 1574.
 Ἀκλειής III, 932.
 Ἀκλειῶς II, 893.
 Ἀκμηνος. ἀκμηνοί IV, 1295.
 Ἀκμων. ἀκμονος III, 1254. ἀκμονες
 IV, 761. ἀκμονας III, 41.
 Ἀκνηστις. ἀκνηστιν IV, 1403.
 Ἀκοίτης IV, 853. ἀκοίτην IV, 1071.
 ἀκοῖται III, 1127. ἀκοίτας I, 617.
 Ἀκοιτις I, 974. 997. II, 239. IV,
 332. 1152. ἀκοιτιν III, 38. 243.
 IV, 97. 194. 798. 1085.
 Ἀκοντοβόλος. ἀκοντοβόλοι II, 1000.
 Ἀκόρητος. ἀκόρητοι I, 616.
 Ἀκος I, 907. II, 517. III, 711.
 Ἀκουή. ἀκουῇ II, 772. III, 1131.
 ἀκουαί IV, 17. 908.
 Ἀκούω. ἀκούεις III, 362. ἀκούομεν
 IV, 1077. ἀκούετε II, 1142.
 IV, 1560. ἀκουον II, 754. III,
 736. ἀκουσα I, 278. 1095. 1260.
 ἀκουσε III, 253. ἀκούσαι III,
 1092. IV, 262. ἀκούσας I,
 1087. III, 938.
 Ἀκράαντος. ἀκράαντον I, 469.
 ἀκράαντα III, 691. IV, 383.
 Ἀκραῆς I, 606. IV, 1224. ἀκραῖ
 II, 723.
 Ἀκρεμών. ἀκρεμώνων III, 931.
 ἀκρεμόνεσιν II, 1101. 1145.
 1270. IV, 1158.
 Ἀκρη I, 582. II, 354. 360. 366.
 IV, 1401. ἀκρης II, 404. 728.
 742. 750. 806. 844. IV, 852. 956.
 1693. ἀκρην II, 349. 356. 994.
 ἀκραι I, 521.
 Ἀκρητος. ἀκρητόν I, 435.

- ἄκρις. ἄκριες III, 166. ἄκριας I, 520. 1273. III, 1192.
 ἄκριτος. ἄκριτον IV, 911.
 ἄκρος. ἄκρον III, 1306. IV, 885. 1615. ἄκρα I, 728. II, 571. 601. ἄκρων IV, 926. ἄκροις I, 183. ἄκρης II, 281. ἄκροτάτης II, 1251. III, 683. IV, 315. ἄκροτάτη I, 604. II, 733. ἄκροτάτων III, 202. ἄκροτάτοις I, 219. II, 90. 1100. ἄκροτάτησιν I, 549. 1121. II, 283. ἄκροτάτας I, 1273.
 Ἀκροχάλιξ IV, 433.
 Ἀκταῖος. ἀκταῖς I, 1037.
 Ἀκτῆ I, 585. II, 162. 323. ἀκτῆς I, 29. 929. 1278. II, 548. 914. ἀκτῆν I, 318. 559. 591. 593. 846. 1361. III, 312. 413. IV, 850. ἀκταὶ I, 237. 939. II, 554. ἀκταῖς I, 588. IV, 856. ἀκταῖσι IV, 245. 1766. ἀκτὰς IV, 631. 645. 660. 761. 1242. 1781.
 Ἀκτίν. ἀκτίνος I, 733. IV, 297. ἀκτίνεσσιν III, 163. IV, 126.
 Ἀκτιος. Ἀκτίου I, 404.
 Ἀκτορίδης. Ἀκτορίδαο I, 72. II, 911. 916.
 Ἀκτωρ I, 69.
 Ἀκωκῆ III, 1253. ἀκωκαὶ III, 1047.
 Ἀκων. ἄκοντι I, 199. II, 26.
 Ἀλάλημα IV, 1041. ἀλαλήμενος I, 1190. ἀλάλητο I, 812.
 Ἀλαλητός. ἀλαλητῶ II, 589.
 Ἀλάλκω. ἀλαλκήσουσιν II, 235. ἀλάλκοι IV, 872. ἀλαλκόμεναι II, 262.
 Ἀλάσμαι. ἀλάσμενος II, 541. ἀλωμένη IV, 51.
 Ἀλαός. ἀλαὼν II, 259.
 Ἀλγινόεις IV, 64.
 Ἄλγος I, 297. III, 514. 644. 1402. IV, 65. 402. ἄλγεα I, 259. III, 102. IV, 447. ἄλγεσιν I, 297. IV, 1395. 1652.
 Ἀλεγεινός. ἀλεγεινὸν III, 692. ἀλεγεινῶν III, 582. IV, 191. ἀλεγεινός IV, 378. ἀλεγεινότατον III, 764. IV, 11. ἀλεγεινόταται III, 1103.
 Ἀλεγίζω. ἀλεγίζει III, 193. ἀλέγισεν I, 14. 813.
 Ἀλεγύνω. ἀλεγύνων II, 495. ἀλέγυνε I, 979. III, 1198. IV, 1204. ἀλέγυναν I, 394. ἀλεγύνειν III, 1105.
 Ἀλέγω. ἀλέγει II, 28. ἀλέγων II, 634. ἀλέγοντες I, 1219. II, 325. 1152. ἀλέγειν I, 145.
 Ἀλεεῖνω. ἀλεεῖνεν II, 76. III, 650. IV, 736.
 Ἀλείτης. ἀλείτην I, 1338.
 Ἀλεξητήρ. ἀλεξητήρα II, 519.
 Ἀλέξομαι. ἀλέξο IV, 415. ἀλεξόμενος IV, 1488. ἀλεξόμενον IV, 551.
 Ἀλεός I, 170. Ἀλεοῦ II, 163.
 Ἀλετρεύω. ἀλετρεύουσα IV, 1095.
 Ἀλεύομαι. ἡλεύω IV, 797. ἡλεύατο IV, 1498. ἀλευομένης IV, 474. ἀλευόμενοι I, 91. III, 886. IV, 111. 340.
 Ἀλεωρή. ἀλεωρῆν IV, 1045.
 Ἀλίσστος. ἀλίσσων I, 1326. II, 649.
 Ἀλίβροχος. ἀλίβροχοι II, 731.
 Ἀλίγκιος. ἀλίγκιοι IV, 966.
 Ἀλιμνρής. ἀλιμνρῆος I, 913. ἀλιμνρῆες II, 554. ἀλιμνρῆας IV, 645.
 Ἀλιμνρῆεις. ἀλιμνρῆεντος II, 936.
 Ἄλιος. ἀλῆς I, 1096. ἄλιον IV, 1598. ἀλῆας IV, 319.
 Ἀλίπλαγκτος. ἀλίπλαγκτοι II, 11.
 Ἀλίπλοος. ἀλίπλοοι III, 1329.
 Ἄλις I, 902. 1261. II, 87. 422. 794. III, 67. 103. 272. 329. 972. IV, 271. 656. 675.
 Ἀλίσκω. ἀλῶς I, 491. ἀλῶναι II, 614.
 Ἀλιταίνω. ἡλιτον IV, 1023. ἡλιτες IV, 389. ἡλιτε IV, 734. ἀλίτηται II, 1029. ἀλιτέσθαι II, 390. III, 981.
 Ἀλιτήμων, ἀλιτήμονος IV, 1051.
 Ἀλιτρός. ἀλιτροῖς II, 215.
 Ἀλιτροσύνη. ἀλιτροσύνας IV, 699.
 Ἀλίω. ἀλίωσε IV, 21. 1755. ἀλίωσαν III, 1176.
 Ἄλκωρ II, 1074.
 Ἀλκή II, 44. III, 772. 1043. 1256. ἀλκῆς III, 407. 1351. ἀλκῇ I, 152. III, 185. 334. 849. ἀλκῆν I, 158. II, 64. 1220. IV, 1156.
 Ἀλκήεις I, 71. 191.
 Ἀλκιμέδη I, 233. 251. 277. Ἀλκιμέδην I, 259. Ἀλκιμέδην I, 47.
 Ἀλκίνοος IV, 995. 1009. 1069. 1176. 1220. Ἀλκινόου IV, 769. Ἀλκινόοιο IV, 1013. 1069. 1123. 1161. 1200. 1724.
 Ἀλκμόνιος. Ἀλκμονίοιο II, 992.
 Ἀλκνονῖς I, 1035.
 Ἀλκύνω. ἀλκύνονος I, 1096. ἀλκύνουεσσι IV, 364.

- "Αλκων I, 97.
 "Αλλὰ I, 99. 124. 142. 165. 246. 257.
 et passim. ἀλλὰ γὰρ I, 630. 772.
 992. al.
 "Αλληκτον I, 1148. 1299. II, 940. III,
 74. 805.
 "Αλλήλων III, 661. 1146. ἀλλήλοισι
 I, 457. 497. 528. 1026. II, 69.
 448. 716. 1122. 1165. 1226. III,
 967. 980. IV, 464. 1154. ἀλλή-
 λους I, 980. III, 503. 1059. 1374.
 ἀλλήλῃς III, 101. ἀλλήλησιν II,
 321. 564. 604. 1191. III, 708.
 IV, 845. 942.
 "Αλλοδαπός. ἀλλοδαποῖο III, 795.
 ἀλλοδαπῇ II, 870. IV, 1557.
 ἀλλοδαποῖσι I, 17. 779. III,
 892. IV, 1021.
 "Αλλοθεν I, 843. IV, 930. 953.
 "Αλλοθι III, 164. IV, 924.
 "Αλλοῖος. ἀλλοίῃ II, 1018. 1280.
 ἀλλοίῃν IV, 1190.
 "Αλλομαι. ἄλτο II, 286. III, 1253.
 "Αλλος I, 678. II, 81. 612. 851.
 1042. 1075. III, 437. 896. 1232.
 IV, 259. 1250. 1273. 1293. 1462.
 1753. ἄλλω I, 1342. II, 57.
 81. 176. 1000. 1095. III, 124.
 241. ἄλλον I, 196. 246. 881.
 II, 244. III, 123. 239. 394. 456.
 512. 1081. 1309. IV, 254. 1250.
 1481. ἄλλη I, 250. 665. II, 980.
 1002. III, 173. 819. IV, 141.
 951. 953. 1023. 1697. ἄλλης IV,
 951. ἄλλη I, 822. II, 545. ἄλλην
 II, 1049. III, 289. IV, 1046.
 1372. ἄλλο I, 10. 1064. 1145.
 1168. 1169. II, 137. 222. III,
 79. 135. 195. 429. 500. 910.
 1051. 1130. IV, 673. 744. 898.
 899. 1645. ἄλλω I, 185. ἄλλοι
 I, 271. 479. 854. 910. 1007. 1039.
 1049. II, 801. 874. III, 58. 521.
 935. 976. 1170. IV, 303. 305.
 513. 785. 1187. ἄλλαι I, 843. III,
 794. 872. 882. 1091. IV, 334.
 930. 1521. ἄλλα I, 283. 332. 418.
 419. 681. 1209. II, 1240. 1241.
 III, 948. IV, 447. 888. 920.
 ἄλλων I, 60. 180. 397. 466. 830.
 858. 894. II, 559. 636. III, 8.
 920. 1031. 1275. IV, 673. 1185.
 1593. 1637. ἀλλάων IV, 506.
 792. ἄλλοις I, 13. III, 102. IV,
 707. ἄλλαις IV, 824. ἄλλους I,
 97. IV, 187. 594. ἄλλας IV,
 336. 843. ἄλλος pro ἕτερος I,
 250. II, 176. III, 1309. ἄλλοι
 pro οἱ ἄλλοι etc. I, 13. 180. 283.
 332. 910. 1101. 1209. III, 58.
 992. 1275. IV, 187. 594. 785.
 824. 1521. ἄλλο μὲν — ἄλλο δὲ
 I, 10. 1168. III, 239.
 "Αλλοτε I, 647. 831. 1267. 1268.
 II, 189. 190. 545. III, 164. 165.
 298. 683. 684. 766. 767. 1022.
 IV, 179. 180. 935. 936. 946. 1197.
 ἄλλοτε ἄλλον I, 881. ἄλλοτε se-
 mel positum III, 293. ἄλλοτε μὲν
 — ἄλλοτε III, 683. IV, 935.
 ἄλλοτε μὲν — ἄλλοτε δὲ IV, 179.
 ἄλλοτε μὲν — ὅτε δὲ III, 1022.
 "Αλνυδης II, 980. III, 794. IV,
 354. 513. 1293. 1462.
 "Αλως III, 66. 402. 546.
 "Αλυη I, 366. 542. II, 566. IV,
 1270. ἄλμην IV, 1367.
 "Αλμυρον I, 1007.
 "Αλοιφή. ἀλοιφή III, 224. 831.
 1042.
 "Αλόπη. Ἀλόπη I, 51.
 "Αλόσυνδος. ἀλόσυνδαι IV, 1599.
 "Αλοχος I, 1063. IV, 1070. ἀλόχοιο
 IV, 967. 1371. ἀλόχον IV, 1013.
 1097. ἄλοχον IV, 753. ἄλοχοι
 III, 991.
 "Αλς. ἀλός I, 21. 107. 357. 361. 372.
 390. 402. 521. 534. 571. 573. 588.
 622. 986. 1014. 1157. 1310. 1328.
 II, 318. 322. 333. 351. 388. 416.
 532. 569. 595. 628. 668. 804. 860.
 III, 349. IV, 232. 326. 457. 509.
 552. 586. 590. 659. 663. 759. 781.
 921. 933. 980. 994. 1365. 1477.
 1556. 1579. ἄλλ I, 831. III, 1294.
 IV, 564. 792. 983. 1637. ἄλα I,
 236. 918. II, 368. 401. 730. 744.
 1138. III, 1072. IV, 135. 289.
 299. 327. 632. 846. 1265. ἄλαδε
 IV, 548. 1610.
 "Αλσηῖς. ἀλσηῖδες I, 1066. IV, 1151.
 "Αλσος II, 404. III, 1242. IV, 100.
 123. 130. 166. ἄλσεος II, 992.
 ἄλσει IV, 1715. ἄλση II, 1268.
 ἄλσεια III, 883.
 "Αλνυτοπέδη. ἀλνυτοπέδησι II, 1251.
 "Αλνς. Ἀλνός II, 366. IV, 245.
 Ἀλν II, 953. 963.
 Ἀλνύκω IV, 57. ἀλνύκει II, 72.
 ἀλνξεν IV, 735. ἀλνξῇ III, 608.
 ἀλνξεν IV, 585. ἀλνύξαι I, 1035.
 II, 486. ἀλνύκων IV, 1505. ἀλνύ-
 ξας I, 291. III, 64.

- Ἀλύω. ἤλυον IV, 1289. ἐλύων III, 866.
 Ἀλώῃ. ἄλωῃ III, 114. ἄλωῃν III, 158. ἄλωαι II, 138.
 Ἀλωεύς. ἄλωέων III, 1401.
 Ἀλωϊάδης. Ἀλωϊάδας I, 482. Ἀλωϊάδῃσι I, 439.
 Ἀμα I, 90. 257. 425. 607. 637. 1362. II, 417. 562. 619. 654. 814. 943. III, 256. 632. 916. 1172. 1243. IV, 363. 1601.
 Ἀμαδρνάς. Ἀμαδρνάδος II, 477.
 Ἀμαζόνες II, 995. 1173.
 Ἀμαζόνια II, 977.
 Ἀμαξονίδες II, 987. Ἀμαξονίδων II, 374. 388. 912. 965. Ἀμαξονίδεσσιν II, 985.
 Ἀμαθος IV, 1239. ἀμάθων IV, 1464.
 Ἀμαθύνω. ἀμαθύνει III, 295.
 Ἀμαϊμάκετον III, 1232.
 Ἀμαλδύνω. ἀμαλδύνῃ IV, 112. ἀμαλδύνουσα I, 834.
 Ἀμαξα. ἀμάξαις I, 845.
 Ἀμαξιτός. ἀμαξιτόν III, 874. 1238.
 Ἀμάραι III, 1392.
 Ἀμαράντιος. Ἀμαραντίον III, 1220.
 Ἀμαράντοι. Ἀμαραντῶν II, 399.
 Ἀμαρτάνω. ἡμβροτον II, 623. ἡμβροτον II, 669.
 Ἀμαρνή. ἀμαρναί II, 42. IV, 1696. ἀμαρνάς III, 1018.
 Ἀμαρνήμα. ἀμαρνήματος IV, 847. ἀμαρνήματα III, 288.
 Ἀμαρνήσομαι. ἀμαρνήσετε IV, 178. 1146.
 Ἀμάω. ἀμῆσαι IV, 374. ἀμῶων III, 1382. ἀμῶοντος III, 1187. ἀμήσαντες I, 1183. ἀμήσατο I, 1305. III, 859. ἀμήσονται I, 688. ἀμήσασθαι IV, 989.
 Ἀμβολίη I, 861. III, 144. ἀμβολίην IV, 396.
 Ἀμβρακίης. Ἀμβρακίων IV, 1228.
 Ἀμβροσίος. ἀμβροσίω III, 834. ἀμβροσίη IV, 430. ἀμβροσίη I, 512. IV, 871. ἀμβροσίοις III, 868. IV, 1170.
 Ἀμέγατον III, 629. IV, 749.
 Ἀμείβω. ἀμείβων II, 1069. 1231. IV, 964. ἀμείβων III, 230. 645. ἀμείβας I, 125. ἀμείβονται II, 1005. ἀμείβετο III, 31. 150. 484. 696. ἡμείβετο I, 486. III, 718. ἡμείψαντο IV, 326. ἀμείψατο II, 255. 1159. 1218. III, 385. IV, 1763. ἀμείψασθαι III, 682. ἀμειβόμενος II, 419. ἀμειβομένη I, 646. III, 55. IV, 1430. ἀμειβόμενοι I, 749. ἀμειβομένων II, 589. IV, 1461.
 Ἀμειδίητος. ἀμειδίητους II, 908.
 Ἀμειλικτός. ἀμειλικτοιο III, 337.
 Ἀμείνων I, 58. ἀμείνονα IV, 801.
 Ἀμείρω. ἀμείρσαι I, 749.
 Ἀμεμφής. ἀμεμφεία IV, 1767.
 Ἀμεννός IV, 1688.
 Ἀμέργω. ἀμέργουσι I, 882. ἀμεργόμεναι IV, 1144.
 ἀμειύσιμος. ἀμειύσιμον IV, 297.
 Ἀμῆρτον II, 221.
 Ἀμητος. ἀμήτοιο III, 418. 436.
 Ἀμηχανέω. ἀμηχανέων II, 410. 885. 1140. III, 423. ἀμηχανέουσα IV, 692. ἀμηχανέοντες IV, 1701. ἀμηχανέοντας IV, 825.
 Ἀμηχανίη IV, 880. 1259. ἀμηχανίη I, 638. 1233. III, 432. 504. 893. IV, 1303. 1318. 1527. ἀμηχανίησιν I, 1286. II, 860.
 Ἀμηχανος I, 460. II, 578. III, 126. 951. 1157. IV, 107. ἀμήχανον I, 1053. II, 623. 681. III, 336. IV, 1048. ἀμήχανοι III, 772.
 Ἀμμε II, 637. 892. III, 323. 1129. IV, 1354. 1373. 1675. ἄμμι I, 337. 660. 820. 837. 921. II, 22. 228. 248. 1133. 1160. 1193. III, 359. 492. 559. 640. 713. 777. et al. loc.
 Ἀμμια I, 573. II, 983. III, 1405. IV, 628. 1196.
 Ἀμνήμων. ἀμνήμονες II, 471.
 Ἀμνισίς. Ἀμνισίδος III, 882.
 Ἀμνισός. Ἀμνισοῖο III, 877.
 Ἀμοιβαδῆς I, 457. 980. II, 1061. IV, 199. 953.
 Ἀμοιβαδὼν II, 1226.
 Ἀμοιβαῖος. ἀμοιβαίη III, 82. ἀμοιβαίη II, 1241.
 Ἀμοιβή. ἀμοιβήν I, 619. II, 475. III, 393. IV, 1327. 1353.
 Ἀμοιβήδην II, 1070. IV, 76.
 Ἀμοιβηδῆς III, 226.
 Ἀμοιβάδες III, 881.
 Ἀμοτον I, 513. II, 78. 666. III, 1252. IV, 9. 211. 923. 1418.
 Ἀμπέλος. ἀμπέλον I, 1117.
 Ἀμπέχω. ἀμπεχεν II, 1104. ἀμπεχετο I, 324.
 Ἀμπλακίη. ἀμπλακίης II, 476. ἀμπλακίη IV, 413. ἀμπλακίην I, 1054. 1335. II, 485. ἀμπλακίησιν IV, 1017. 1082.

- Ἀμπυκίδης I, 1083. II, 923. III, 917. 926. Ἀμπυκίδεω I, 1106.
 Ἀμπυκίδην IV, 1502.
 Ἀμπυδῖς I, 239. 311. 319. 434. 609. 961. 1134. II, 47. 99. 544. 564. 741. 1118. III, 725. 1012. 1230. 1333. IV, 25. 432. 908. 963.
 Ἀμπυλαι. Ἀμπύλαις IV, 1704.
 Ἀμπυκος II, 48. 90. Ἀμπύκοιο II, 136. Ἀμπύκοιο II, 1. 51. 110. 303. 754. 792. Ἀμπυκον II, 763.
 Ἀμπύμων. Ἀμπύμονα III, 190.
 Ἀμπυμώνη I, 137.
 Ἀμπύω. Ἀμπυνον I, 816. Ἀμπύνειαν II, 440. Ἀμπύνειν III, 553. 694. Ἀμπυνέμεν III, 611. IV, 400.
 Ἀμπυρος. Ἀμπύροιο I, 596. IV, 617.
 Ἀμφαγαπάζω. Ἀμφαγάπαζον III, 258. 1164.
 Ἀμφαγέρομαι. Ἀμφαγέροντο IV, 1527.
 Ἀμφαδᾶ III, 615.
 Ἀμφαδίην I, 475. II, 1019. III, 97. 982. IV, 344.
 Ἀμφαδὸν II, 983. III, 570. IV, 1316. 1511.
 Ἀμφασίη III, 284. 1312. Ἀμφασίη II, 409. III, 811. IV, 3.
 Ἀμφαφᾶω. Ἀμφαφῶων II, 199.
 Ἀμφήριστος. Ἀμφήριστον III, 627. IV, 345.
 Ἀμφι c. gen. I, 120. 1150. 1214. 1343. II, 89. 216. 635. 969. 1204. III, 1101. IV, 491. 1471. c. dat. I, 221. 427. 721. 747. 1033. 1142. 1306. II, 96. 678. 701. 731. 836. III, 117. 318. 459. 623. 678. 1282. 1336. IV, 136. 356. 364. 577. 733. 959. 1031. 1063. 1067. 1333. c. acc. I, 262. 843. 1178. 1184. 1248. II, 376. 514. 765. 811. 848. III, 121. 461. 762. 1216. IV, 44. 51. 535. 552. 1279. 1349. 1454. 1611. sine casu I, 238. 880. 1123. 1154. II, 919. III, 811. 883. 885. 1248. 1347. 1352. IV, 129. 311. 603. 943. 1301. 1398. 1535.
 Ἀμφιάλος Ἀμφιάλω IV, 425.
 Ἀμφιβάλλω. Ἀμφιβάλλειν IV, 437. Ἀμφιβαλὼν I, 1331. Ἀμφιβαλόντες I, 567. IV, 1290. Ἀμφιβαλέσθαι III, 1315. Ἀμφι — βαλοῦσα IV, 749.
 Ἀμφιγυήεις III, 37.
 Ἀμφίγυος. Ἀμφιγύοις III, 1356.
 Ἀμφιδαίω. Ἀμφιδέδην IV, 397.
 Ἀμφιδάμας I, 161. II, 1047.
 Ἀμφιδέω Ἀμφέδεον II, 64.
 Ἀμφίδημοι I, 940.
 Ἀμφιένννμι. Ἀμφι — ἔσσατο III, 1204. Ἀμφι — ἔστο IV, 1438.
 Ἀμφιέπω. Ἀμφιέπουσιν I, 1102. Ἀμφιέπον II, 761. 1158. Ἀμφιέπεσκε I, 562. 571. Ἀμφιέποντας III, 547. Ἀμφιέπειν III, 1146.
 Ἀμφίθεμις IV, 1495. Ἀμφίθεμιν IV, 1494.
 Ἀμφιθρόσκω. Ἀμφιθρόντες III, 1373.
 Ἀμφικαλύπτω. Ἀμφικάλυψε II, 203. Ἀμφικαλύψαι III, 1130. Ἀμφικαλύψειν II, 583.
 Ἀμφικαφής IV, 983. 1366. Ἀμφικαφείς II, 733.
 Ἀμφιλύκη. Ἀμφιλύκην II, 671.
 Ἀμφιμάρπτω. Ἀμφιμεμαρπῶς III, 147.
 Ἀμφινέμω. Ἀμφινέμονται III, 409. Ἀμφινέμοντο I, 947. 1224. II, 988. 999. 1117. IV, 1150. Ἀμφινέμεσθαι III, 495.
 Ἀμφιπαλύνω. Ἀμφιπαλύνειν III, 1247.
 Ἀμφιπένδω. Ἀμφιπένονται II, 27. Ἀμφιπένοντο II, 925. III, 271. IV, 883. Ἀμφιπένεσθαι II, 1199.
 Ἀμφιπίπτω. Ἀμφιπεσοῦσα I, 270.
 Ἀμφιπόλῶ. Ἀμφιπόλει IV, 1547.
 Ἀμφίπολος. Ἀμφιπόλοιο III, 669. Ἀμφίπολοι I, 293. III, 247. 843. 870. 873. 966. 1137. IV, 1113. 1522. Ἀμφιπόλων III, 952. Ἀμφιπόλοισιν I, 303. III, 658. Ἀμφιπόλους III, 1149. IV, 16.
 Ἀμφιπονέω. Ἀμφιπονέιτο III, 251.
 Ἀμφιρῥῶγες. Ἀμφιρῥῶγας I, 995.
 Ἀμφίρυντος. Ἀμφιρύντη I, 1305.
 Ἀμφίς I, 392. 493. II, 406. III, 1070. IV, 1603.
 Ἀμφίτομον I, 163.
 Ἀμφιτρίτη IV, 1325. 1355.
 Ἀμφιφορεῦς. Ἀμφιφορήας IV, 1187. 1770.
 Ἀμφιχέω. Ἀμφι — χεῖν IV, 647.
 Ἀμφίων I, 176. 736. 740.
 Ἀμφότερος. Ἀμφότερον III, 987. IV, 1652. Ἀμφότεροι I, 153. Ἀμφότερων II, 1150. Ἀμφότεροισι I, 431. II, 104. IV, 715. 1019. Ἀμφότερους II, 83. 932. IV, 155. Ἀμφότεραις IV, 695. Ἀμφότερησι I, 472. 1130. 1197. III, 90. 104.

146. 283. 706. IV, 82. 472. ἀμφοτέρως III, 379.
 Ἀμφοτέρωθε I, 380. II, 82. 552. III, 238. IV, 26.
 Ἀμφυσος. Ἀμφύσοιο I, 54.
 Ἀμφω I, 39. 90. 103. 165. 188. 484. 1011. 1045. 1169. II, 264. 565. 1102. III, 25. 112. 243. 360. 628. 660. 708. 947. 1022. 1292. 1296. 1312. IV, 134. 373. 378. 690. 1447. 1796.
 Ἀν c. opt. I, 20. 334. 828. 893. II, 251. 804. 1059. III, 338. 539. 719. 784. 990. 1047. 1057. IV, 217. 1507. c. ind. praeter. I, 862. II, 590. III, 378. c. ind. fut. I, 446. IV, 405. 408. c. inf. fut. II, 411. III, 28. c. inf. aor. II, 148.
 Ἀν pro ἀνέστη I, 494. II, 492.
 Ἀνά I, 308. 310. 526. 528. 653. 781. 825. 838. 1130. 1292. II, 168. 498. 588. 695. 996. 1016. 1084. III, 44. 166. 573. 685. 749. 824. 1234. 1368. IV, 43. 47. 115. 231. 582. 635. 998. 1058. 1112. 1174. 1179. 1231. 1333. 1340. 1361. 1385. 1442.
 Ἀναβαίνω. ἀν — βήσατο III, 1236.
 Αναβλύζω. ἀναβλύζουσα IV, 923.
 Αναβλύω. ἀναβλύσκει III, 223.
 Αναβράζω. ἀνέβραχε I, 1147. ἀναβρασθεῖσα II, 566.
 Ἀναβρόχω. ἀναβρόξασα IV, 826.
 Αναγκάη. ἀναγκάη III, 987. IV, 1390.
 Ἀνάγκη II, 18. 1230. IV, 440. 534. ἀνάγκης III, 430.
 Ἀνάγω I, 1108. ἀνήγαγεν I, 977. III, 2. ἀνάγετε IV, 1035. ἀνάξων III, 29. ἀνάξομαι IV, 194.
 Ἀναδαίω. ἀναδαίετο IV, 1726.
 Ἀναδέρνω. ἀνέδρακεν III, 1010.
 Ἀναδέχομαι. ἀνεδέξατο II, 93.
 Ἀναδέω. ἀνεδήσατο III, 50.
 Ἀναδύω. ἀνέδν II, 580. ἀνεδύνετο I, 1128.
 Ἀνάειδος. ἀνάειδον II, 1149.
 Ἀναείρω. ἀνάειραν IV, 1499. ἀναείρας III, 72. ἀνήρθησαν I, 1078. ἀναειρόμενος IV, 94. ἀνά — αἶσαν I, 1268. ἀν — αἶνον III, 874. ἀνά — αἶραι. II, 14. ἀνά — αἶρας IV, 1552.
 Ἀναζέω. ἀναζείουσα IV, 391.
 Ἀναθρώσκω. ἀναθρώσκων III, 957. ἀναθρώσκοντες IV, 42. ἀνθορεν III, 554.
 Ἀναιδής. ἀναιδέα II, 407. ἀναιδέας II, 383.
 Ἀναίδητος. ἀναιδήτω III, 92. IV, 361.
 Ἀναιμασι II, 986.
 Ἀναινομαι. ἀνήνασθαι II, 625.
 Ἀναιρέω. ἀνά — ἐλάν I, 1205. ἀνά — ἐλλετο III, 157.
 Ἀναΐσσω. ἀναΐξας IV, 1337. ἀναΐξασα IV, 842. ἀναΐξασαι III, 36.
 Ἀνακαίω. ἀνά — καίον II, 699.
 Ἀνακαλέω. ἀγκαλέοντες I, 1125. ἀγκαλέουσα IV, 708. ἀγκαλέσας III, 1212. ἀγκαλέσασα III, 861.
 Ἀνακαλύπτω. ἀν δ' ἐκάλυψαν IV, 1350.
 Ἀνάκειμαι. ἄγκειμαι II, 626.
 Ἀνακηρίω. ἀνεκήριε III, 227. ἀνακηρίει IV, 600.
 Ἀνακινέω. ἀνά — κινήσασα III, 930.
 Ἀνακλίνω. ἀνακλινθεῖσαν III, 617.
 Ἀνακλύζω. ἀνακλύζεσθαι II, 551.
 Ἀνακρούω. ἀνακρούεσκον IV, 1650. ἀνεκρούσαντο I, 1277.
 Ἀνακτορίη I, 839.
 Ἀναλδήσκω. ἀναλδήσκοντες III, 1363.
 Ἀναλκείη. ἀναλκείησιν II, 145.
 Ἀναλκίς. ἀναλκίδας I, 465. III, 563.
 Ἀναλύω. ἀνελύετ' IV, 150. ἀνά — λύσκε III, 822.
 Ἀναμαρμαίρω. ἀναμαρμαίρουσι III, 1300.
 Ἀνανωμάω. ἀν — νόμα III, 1231.
 Ἀνάξ I, 411. 422. 968. II, 70. 693. 708. III, 367. IV, 228. 377. 431. 549. 956. ἄνακτος I, 908. II, 140. III, 215. 1273. 1403. IV, 406. 499. 507. ἄνακτι I, 731. ἄνακτα IV, 537. ἀνά I, 242. II, 213. IV, 1324.
 Ἀναπάλλω. ἀναπάλλεται III, 1377.
 Ἀναπαύω. ἀνέπαυσεν IV, 1630.
 Ἀναπετάννυμι. ἀναπέπταται IV, 1258. ἀναπεπτάμενον II, 609. ἀμπετάσας II, 225.
 Ἀναπίμπλημι. ἀνέπλησαν IV, 1388. ἀναπλήσειας IV, 366. ἀναπλήσειαν IV, 347. ἀναπλήσειν I, 1323. IV, 15. ἀνέπλησεν I, 1035. ἀμπλήσων II, 1195.
 Ἀναπλώω. ἀναπλώοντι I, 905.
 Ἀναπνέω. ἀνέπνεον II, 607. ἀναπνείων IV, 473. ἀναπνείουσα II, 739. ἀμπνείεσκον III, 231. ἀμ-

- πνεύσειαν IV, 1264. ἀμπνεύοντες III, 1289. ἀμπνεύσας II, 203.
 Ἀνάπνευσις II, 474.
 Ἀναπτύω. ἀνέπτυνε II, 570.
 Ἀνάπτω. ἀνήψαν II, 177. ἀνάψομεν III, 570. ἀνάψαι I, 965. IV, 1639. ἀνάπτομαι II, 214. ἀνήψατο III, 829. ἀνήπται II, 245. III, 5. IV, 840. ἀνήπτο II, 160. ἀνάψομαι II, 643. ἀνάψασθαι II, 462.
 Ἀναπτύω. ἀνέπτυνε II, 570.
 Ἀναρπάγδην IV, 579. 1232.
 Ἀναρπάζω. ἀναρπάξασαι III, 1114.
 Ἀναρρήσσω. ἀναρρήξας III, 581.
 Ἀνάρσιος II, 343. ἀνάρσιοι II, 630. ἀνάρσια IV, 526.
 Ἀναρτάω. ἀναρτήσασα III, 789.
 Ἀνασειράζω. ἀνασειράζοντες I, 391.
 Ἀνασπάω. ἀνὰ — σπᾶσαν II, 924.
 Ἀνασσα. ἀνάσσης IV, 39. 1043. ἀνάσσαν III, 862. IV, 147. ἀνάσσαι IV, 1411.
 Ἀνάσσω IV, 1559. ἀνάσσει IV, 765. ἀνάσσον I, 507. II, 238. ἡνάσσειν II, 1233. ἀνάσσει I, 621. 948. IV, 305. ἀνάσσοι IV, 803. ἀνάσσειν I, 719. ἀνάσσων I, 49. ἀνάσσετο IV, 266.
 Ἀνασταχύω. ἀνασταχύωσι III, 1054. IV, 271. ἀνασταχνέσκον III, 1354.
 Ἀναστένω. ἀνέστην I, 1138.
 Ἀνατανύω. ἀνὰ — τανύσσατο I, 344.
 Ἀνατέλλω. ἀνέτειλε I, 501. ἀνέτελλε I, 601. 810. III, 683. ἀνέτελλον II, 1249. ἀντέλλει II, 1007. III, 959. ἀντέλλων II, 44. III, 520. ἀντέλλουσα III, 1224. ἀντέλλοντα I, 776.
 Ἀνατίθηναι. ἀν δὲ — θῆκε II, 928. ἀνθετο I, 1237. III, 1300. ἀνθέμενος IV, 189. 1589. ἀνθέμενοι II, 1061. IV, 1376, ἀνθεμένους IV, 1386.
 Ἀνατλάω. ἀνέτλη II, 179. IV, 1091.
 Ἀναυδος II, 205. ἀναυδοι III, 503. 967. IV, 693.
 Ἀναυρος. Ἀναύρου I, 9. III, 67.
 Ἀναύω. ἀνήυσε IV, 75.
 Ἀναφαίνω. ἀνέφηνε IV, 1718.
 Αναφανδᾶ IV, 84.
 Αναφέρω. ἀνενεύκατο III, 463. 635. IV, 1748. ἀμφέρεται II, 170.
 Ἀνάφη. Ἀνάφης IV, 1730. 1744.
 Ἀνάφην IV, 1717.
 Ἀναφυσίδων II, 431.
 Ἀναφύω. ἀνέφυσε II, 1209.
 Ἀναχαλάω. ἀγγαλάσας II, 583.
 Ἀναχάζομαι. ἀναγάζεται IV, 1241. ἀναχάζω III, 1038.
 Ἀναψύχω. ἀναψύχει II, 939.
 Ἀνδάνω. ἀνδάνει IV, 395. ἡνδανε I, 717. II, 656. 1069. III, 912. 1381. ἔαδεν I, 867. εὔαδε I, 697. II, 501. III, 1033. IV, 563. 1062. ἄδη III, 350. ἄδοι I, 828. ἔαδότα II, 35. IV, 1127.
 Ἀνδιχα I, 903. II, 575. 927. 973. III, 23. IV, 31. 1291.
 Ἀνδραχθῆς. ἀνδραχθέες III, 1334.
 Ἀνδρομέος. ἀνδρομέη IV, 581. ἀνδρομέην I, 258.
 Ἀνδροφόνος. ἀνδροφόνουσι IV, 701.
 Ἀνεγείρω. ἀνέγειρε I, 1091. ἀνεγρετο I, 522. ἀνεγρόμενον III, 295. ἀνεγρόμενοι II, 677. ἀνεγρομένοισιν II, 1129.
 Ἀνέζομαι. ἀνὰ δ' ἔζετο I, 1170. ἀν' ἄρ' ἔζετο IV, 1332.
 Ἀνειμι. ἀνέει I, 843. ἀνήϊον IV, 233. ἀνιῶν II, 165. 913. IV, 1481. ἀνιόντος IV, 125. ἀνιόντα I, 725. ἀνιόντας I, 1022. 1304. ἀνιούσα I, 1281. IV, 1698. ἀνιούσαις III, 226.
 Ἀνέπειν. ἀνὰ — ἔειπε IV, 1201.
 Ἀνειρομαι. ἀνείρομένη III, 1158. ἀνείρομένοισιν IV, 1565.
 Ἀνείρνω. ἀνέιρσε II, 586.
 Ἀνελίνω. ἀνελίνων I, 862.
 Ἀνέλκω. ἀνελκομένοιο II, 1257.
 Ἄνεμος I, 1353. IV, 891. ἀνέμου I, 1299. II, 1103. 1114. ἀνέμοιο I, 107. 520. 586. 600. 607. 1013. 1203. 1275. II, 727. 751. 930. 1229. 1245. III, 345. 955. 970. 1376. IV, 215. 221. 241. 609. 963. 1224. 1631. ἀνέμω I, 1278. II, 902. 994. ἀνεμοι I, 1097. ἀνέμων I, 1086. 1152. III, 1328. IV, 820. 1778. ἀνέμοισι I, 923. 1334. IV, 765. 1256. 1463.
 Ἀνερείπομαι. ἀνερείφατο I, 214. IV, 918. ἀνερεψάμενος II, 503.
 Ἀνερεύγομαι. ἀνερεύγεται II, 744.
 Ἀνέρχομαι. ἀνέρχεται III, 1229. ἀνήλυθε I, 191. II, 1143. III, 894. ἀνήλυθον III, 473. ἀνὰ δ' ἤλυθε IV, 1629. ἀνελθόμενοι I, 999. ἀνερχόμενος II, 674. ἀνερχομένη II, 574. IV, 54. 1170.

1714. ἀνερχομένοισιν I, 442. IV,
1777. ἀνερχομένους I, 821.
Ἀνευθεν I, 855. III, 641. 782. 988.
1031. IV, 746. 1010.
Ἀνευρίσκω. ἀνεύρατο IV, 1133.
Ἀνεπαλλομαι. ἀνεπάλμενος II, 825.
Ἀνέχω. ἀνέχουσι II, 161. ἀνεχον
III, 217. ἀνέσχε II, 254. III,
851. ἀνέσχον IV, 808. ἀνέσχε-
θες IV, 1709. ἀνέσχεθην III,
257. ἀνὰ δ' ἔσχεθες I, 673. ἀνέ-
σχεθον IV, 593. 698. ἀνέχουσα
IV, 310. ἀνέχοντας III, 1383.
ἀνασχεθῆεν I, 876. ἀνεχοίατο I,
1005. ἀνσχοιτο II, 230. ἀνασχό-
μενος I, 495. IV, 465. 1702.
ἀνασχόμενοι II, 68. 100. ἀνα-
σχόμεναι IV, 940.
Ἄνω III, 503. 967. IV, 693.
Ἀνηλῆες IV, 1047.
Ἀνήνυστος. ἀνήνυστω IV, 1307.
Ἀνήνυτος III, 502.
Ἄνηρ I, 182. II, 469. 1073. III,
438. IV, 199. 1436. 1436. 1604.
ἀνέρος I, 6. 703. II, 841. III,
795. 1314. IV, 199. ἀνδρὸς I,
1338. ἀνέρι III, 421. 743. IV,
1107. 1119. ἀνέρα I, 154. II, 102.
218. 798. III, 457. ἄνδρα I,
1153. II, 29. III, 421. 580.
IV, 1030. 1655. ἄνδρε III, 1173.
ἀνέρες I, 612. 948. II, 27. 80.
451. III, 316. 345. 977. IV, 109.
1075. 1183. 1213. 1281. ἄνδρες
I, 1149. 1251. II, 98. 468. 630.
874. 1179. III, 326. 1366. IV,
569. 1719. ἀνδρῶν I, 543. 548.
970. 1023. 1047. II, 4. 13. 59.
140. 155. 374. 458. 723. 821.
853. 953. 958. 1078. 1091. 1124.
III, 68. 164. 192. 513. 919. 1006.
1048. 1233. 1338. 1347. 1401.
IV, 182. 278. 397. 1033. ἄνδρεσιν
IV, 673. 1059. ἀνδράσι I, 17.
70. 173. 648. 658. 780. 794. 835.
852. 992. 1071. 1307. II, 216.
236. 464. 501. 781. 801. 805.
1011. III, 341. 405. 415. 519.
596. 689. 840. 892. 1045. 1106.
1123. 1352. 1378. IV, 6. 252.
462. 481. 518. 618. 1021. 1211.
1642. 1729. 1760. ἄνδρας I,
236. 465. II, 917. ἀνέρας I,
883. II, 753. 1014. 1130. III,
204. IV, 667.
Ἀνηρεφής. ἀνηρεφῆος II, 1173.
Ἀνθεμόεις. ἀνθεμόεσσαν IV, 892.
Ἀνθεμοεισίς. Ἀνθεμοεισίδα II, 724.
Ἄνθος III, 854. ἄνθεα I, 1143.
III, 898. IV, 1143.
Ἀνθρῶπος. ἀνθρῶποι II, 296. 542.
IV, 1557. ἀνθρώπων II, 245.
675. III, 1089. 1202. IV, 1016.
1165. 1641. ἀνθρώποισι I, 82.
679. II, 182. 314. III, 430.
IV, 445. 1105. 1775.
Ἄνια. ἀνίη III, 290. 695. IV,
1167. 1584. ἀνίη III, 290. 695.
IV, 1167. 1584. ἀνίαι III, 1103.
1404. IV, 352. ἀνίας I, 258.
265. 295. II, 884. III, 264.
764. 777. 996.
Ἀνιάζω. ἀνιάζεσκον III, 1138.
ἀνιάζοντι IV, 1347. ἀνιάζουσα
I, 299.
Ἀνιάχω. ἀνιάχεν III, 253. ἀνιά-
χον II, 270.
Ἀνιάω. ἀνιηθεῖς I, 1340.
Ἀνίημι. ἀνίησι III, 498. ἀνέημεν
I, 478. ἄνεσαν I, 786.
Ἀνιηρός. ἀνιηρόν IV, 63. ἀνιηρῶ
III, 1066.
Ἀνίπταμαι. ἀνέπτατο III, 724.
Ἀνίστημι. ἀναστήσαντες II, 689.
ἀναστήσασα IV, 719. ἄνστησον
IV, 1325. ἀναστήσειν I, 1349.
ἀνὰ δ' ἵστατο II, 491. ἀνέσταθεν
IV, 1778. ἀναστήσεσθαι I, 346.
Ἀνίσχω. ἀνίσχεται II, 729.
Ἀνόρνυμι. ἀνὰ — ὄρναι IV, 1352.
ἀνὰ — ὄρνυτο I, 349. ἀνώρτο
I, 698.
Ἀνοροῦω. ἀνόρουσεν II, 299. 603.
III, 516. 633. ἀνόρουσαν II, 428.
IV, 592. ἀνορούσας II, 1238.
Ἀνούτατος II, 75.
Ἀνοχλίζω. ἀνώχλισαν III, 1298.
ἀνοχλίζων I, 1167. ἀν — ὀχλίζων
IV, 1677.
Ἄντα III, 44.
Ἀνταῖος. ἀνταίη I, 1141.
Ἀντάω. ἦντεον IV, 845. 931.
1184. ἦντησε IV, 490. ἀντή-
σειεν III, 820. ἀντήσαντες I, 962.
Ἀντεταγὼν II, 119.
Ἄντην III, 100. 1010. 1066.
Ἀντί II, 446. 849. IV, 30.
Ἀντιάνειρα. Ἀντιανείρης I, 56.
Ἀντιάχω. ἀντίαχεν IV, 76. ἀντιά-
χῃαν II, 828.
Ἀντιάω. ἀντιάει IV, 1675. ἀντιά-
ασκον II, 100. ἀντιάοιτε II, 804.
ἀντιάσειας IV, 806. ἀντιάσει III,
588. 694. 1337. IV, 1057. ἀντιά-

- σῆσιν III, 643. ἀντιάσαιμεν I, 836. ἀντιώσω IV, 405. 703. 717. 859. ἀντιόρωτο I, 470. III, 1405. ἀντιώντος IV, 836. ἀντιώοντα I, 1214. ἀντιώσασα I, 703. III, 35. 880. IV, 1078. ἀντιώωσαν I, 370. III, 718. ἀντιώωντες I, 998. II, 69. III, 1298. IV, 1206. ἀντιώωντας III, 416. ἀντιάαν I, 971. ἀντιάσαντες II, 959. ἀντιάσθαι II, 24.
- Ἀντιβίην I, 1002. II, 758. III, 384. IV, 410.
- Ἀντιβολέω. ἀντεβόλησεν III, 68. 1213. IV, 1551. 1592. ἀντεβόλησαν II, 1120. III, 1149. ἀντιβολήσεις III, 941. ἀντιβολήσας III, 179. IV, 182. 1754. ἀντιβολήσων I, 12. III, 482.
- Ἀντικρὺ II, 337. 979. III, 493. IV, 127. 224. 469. 570. 1334. 1612.
- Ἀντίξοος. ἀντίξοα II, 79.
- Ἀντιόπη II, 387. Ἀντιόπης I, 735. Ἀντιόπην IV, 1090.
- Ἀντίος II, 62. ἀντίη III, 227. ἀντίον I, 745. II, 682. IV, 497. ἀντίοι I, 320. ἀντίαι I, 1017. II, 564. ἀντία I, 790. 799. III, 287. IV, 1712.
- Ἀντιπέραιος. ἀντιπεραιάν II, 351. IV, 522.
- Ἀντιπέρηθεν I, 613. 977. II, 1030. 1174. III, 1271. IV, 470.
- Ἀντιπέρην II, 177. 722. IV, 68.
- Ἀντισπάω. ἀντέσπασε II, 598.
- Ἀντιφύρεσθαι I, 200.
- Ἀντολή. ἀντολαί I, 85. ἀντολέων II, 1123.
- Ἀντομαι. ἀντόμεθα II, 1123. ἀντομένη I, 771. III, 149. IV, 919. 1096. ἀντομένην III, 77. IV, 863. ἀντόμεναι IV, 1311. ἀντομένοισι III, 391. IV, 1555.
- Ἀντρον II, 434. 910. 1233. IV, 57. 1153. ἄντροιο II, 907. ἄντροισι II, 510. ἄντροφ III, 134. IV, 1131. 1139.
- Ἀντώπιον IV, 728.
- Ἀνυσις. ἄνυσιν I, 413. 981. II, 310. IV, 578.
- Ἀνυστός. ἄνυστά III, 717.
- Ἀνύω. ἤνυσσα IV, 1039. ἤνυσσα IV, 414. ἤνυσεν I, 1065. ἤνυσαν I, 600. ἀνύσσαι I, 603.
- Ἄνω (adv.) IV, 1581.
- Ἄνω (verb.). ἀνομένοιο I, 651. II, 494. III, 1340.
- Ἀνώγα. ἀνώγει I, 47. II, 1138. III, 825. 1084. IV, 100. ἄνωγα I, 693. ἄνωγεν I, 328. IV, 687. 755. 1207. ἤνωγον IV, 1594. ἤνώγει IV, 247. ἤνωγε I, 1217. IV, 166. 589. ἀνώχθαι IV, 760.
- Ἀνωγή. ἀνωγῇ I, 1134. II, 499. 556.
- Ἀνωθεν II, 745.
- Ἀνώϊστος IV, 255. ἀνώϊστον III, 800. IV, 1661. ἀνώϊστον III, 670. ἀνώϊστος I, 680. III, 6.
- Ἀξινοος. Ἀξείνοιο II, 548. Ἀξινοον II, 984.
- Ἀξιός. ἄξια III, 351.
- Ἄξων. ἄξονος I, 757.
- Ἀοιδῆ. αἰοιδῆς I, 22. 495. 515. 1220. II, 704. IV, 451. 907. 1194. αἰοιδῇ I, 569. II, 714. αἰοιδαι IV, 1773. αἰοιδάων I, 27. αἰοιδᾶς I, 1225. IV, 42. 59. 157. 1668. αἰοιδῆσι I, 860. IV, 1665.
- Ἀοιδίμος IV, 1143.
- Ἀοιδός. αἰοιδοί I, 18. 59.
- Ἀολλῆς. ἀολλέα III, 1012. ἀολλέες II, 132. 497. III, 255. IV, 1182. ἀολλεῖς IV, 1455.
- Ἀολλίζω. ἀολλίσσας I, 863.
- Ἀόνιος. Ἀονίοιο III, 1178. Ἀονίοισιν III, 1185.
- Ἀοσητήρ IV, 408. ἀοσητηῆρα I, 471. IV, 146. ἀοσητηῆρες IV, 786.
- Ἀπαλός. ἀπαλᾶς III, 297.
- Ἀπαμείρω. ἀπαμείρωμεν III, 186. ἀπαμείρεται III, 784.
- Ἀπαναίνομαι. ἀπηνήναντο I, 611.
- Ἀπάνευθε I, 863. II, 153. 872. 1207. III, 114. 167. 333. 1170. IV, 372. 1248.
- Ἀπαρνέομαι. ἀπαρνήσασθαι III, 1133.
- Ἄπας. ἄπαντα I, 982. IV, 800. ἄπασιν I, 1338.
- Ἀπαστος. ἄπαστοι IV, 1295.
- Ἀπατάω. ἀπατήσω III, 152.
- Ἀπαυράω. ἀπηύρω IV, 344. 916. Ἀπανστος I, 1267.
- Ἀπαφίσκω. ἤπαφες III, 130.
- Ἀπειλέω. ἀπείλεε III, 607.
- Ἀπειμι. ἀπείη I, 459. ἀπειῶν I, 896. ἀπειόντος II, 140. ἀπεσσομέθα III, 945.
- Ἀπειρέσιος. ἀπειρεσίοιο I, 990.

- ἄπειρέσιον II, 1182. III, 1216.
ἄπειρεσίης IV, 1478. ἄπειρεσίη
III, 1044. ἄπειρεσίην I, 159. II,
1242. IV, 124. ἄπειρεσίοι I,
441. II, 384. IV, 218. ἄπει-
ρεσίοις III, 928. ἄπειρεσίοισιν
II, 185. ἄπειρεσίῃσι III, 1295.
ἄπειρεσίας IV, 143.
Ἀπείριτος III, 1239. ἀπείριτον III,
971. IV, 682. ἀπείριτοι IV,
140.
Ἀπείρων. ἀπείρωνι I, 1323. IV,
1688. ἀπείρωνα I, 801. 893. II,
123. 675. 1205. III, 308. IV,
160. 285. 447. 633.
Ἀπελεύνω. ἀπήλασαν III, 326.
Ἀπερείσιος. ἀπερείσια I, 419. IV,
1705.
Ἀπερητύω. ἀπερήτυε I, 772.
Ἀπερύκω. ἀπέρυκεν III, 327. 384.
IV, 509. ἀπερύκων III, 174.
Ἀπέρχομαι. ἀπερχομένους IV, 417.
Ἀπηλεγέω. ἀπηλεγέοντες II, 17.
Ἀπηλεγέως I, 439. 785. II, 25.
845. III, 19. 439. 501. IV, 689.
864. 902. 1469.
Ἀπήμων IV, 522. 1582. ἀπήμονι
I, 422. ἀπήμονα I, 885. II,
969. ἀπήμοσιν I, 888. ἀπήμονας
II, 637. 1185. 1276. III, 590.
Ἀπηρείη. ἀπηρείησιν II, 1202.
Ἀπήνη. ἀπήνης III, 869. 889.
1152. ἀπήνη III, 841. ἀπήνην
III, 843.
Ἀπηνής. ἀπηνέος I, 87. III, 492.
ἀπηνέα II, 76.
Ἀπιδανῆς IV, 263.
Ἀπιδανός I, 38. Ἀπιδανοῖο I, 36.
II, 515.
Ἀπιθέω. ἀπίθησε I, 149. III, 669.
ἀπιθήσει III, 105.
Ἀπίς. Ἀπίδα IV, 1564.
Ἀπλητος. ἄπλητον IV, 1455. ἄπλη-
τοι I, 574.
Ἀπλοος IV, 1271.
Ἀπυοος IV, 1403.
Ἀπό I, 60. 77. 125. 231. 437. 535.
625. 766. 815. 821. 937. 945. 989.
1067. 1107. II, 188. 253. 1040.
1141. 1213. III, 48. 375. 439.
534. 587. 761. 908. 913. 921. 966.
1015. 1017. 1353. 1367. IV, 104.
109. 114. 162. 726. 754. 770. 887.
913. 928. 1146. 1245. 1305. 1367.
1402. 1531. 1583. 1638. 1649.
1777.
Ἀποβλώσκειν III, 1143.
Ἀποβρομέω. ἀποβρομέωνται IV,
908.
Ἀποδέχομαι. ἀποδεξαμένην III,
906.
Ἀποέργω. ἀποέργει I, 865.
Ἀποινα II, 967.
Ἀποίχομαι. ἀποιοχόμενον I, 644.
Ἀποκαίννυμι. ἀπεκαίννυτο II, 783.
Ἀποκατατίθεμαι. ἀποκατάθετο III,
817. 1287.
Ἀποκεδάζω. ἀπὸ — ἐκέδασαν III,
1360.
Ἀποκιδναμαι. ἀποκιδνόμενος IV,
133.
Ἀποκλύζω. ἀποκλύσεν I, 366.
Ἀποκομίζω. ἀπὸ — κομίσσαι IV,
1106.
Ἀποκόπτω. ἀπὸ — ἔκοψεν IV, 208.
ἀπὸ — κενόφθαι IV, 1272.
Ἀποκριδὼν II, 15.
Ἀποκρίνω. ἀποκρίναντες I, 1351.
Ἀπολάμπω. ἀπέλαμψε IV, 1710.
Ἀπολείπω. ἀπέλειπον IV, 563. λεῖ-
πον δ' ἄπο IV, 752. ἀπὸ — λίπεν
III, 1068. ἀπὸ — λίποντο I, 399.
Ἀπολείχω. ἀπέλειξε IV, 479.
Ἀπολήγω. ἀπολλήξει I, 1154. IV,
767. ἀπολλήξεν I, 1353.
Ἀπολυμαίνομαι. ἀπολυμαίνονται
IV, 702.
Ἀπολύω. ἀπελύετο III, 1344. ἀπὸ
ἔλυσεν II, 454.
Ἀπόλλων I, 307. 759. II, 502. III,
1181. Ἀπόλλωνος I, 306. 403.
II, 686. IV, 528. 612. 1218.
1548. Ἀπόλλωνι I, 966. 1186.
II, 927. III, 1283. IV, 1714.
Ἀπόλλωνα I, 410. II, 493. 700.
952. IV, 1729.
Ἀπολωφάω. ἀπὸ — λωφώσομεν IV,
1417.
Ἀπομεθήμι. ἀπὸ — μεθέμεν I, 280.
Ἀπομόργνυμι. ἀπωμόρξατο II, 86.
IV, 655.
Ἀπονάω. ἀπένασσε IV, 1492.
Ἀπονέω. ἀπὸ — νήσαντο I, 364.
Ἀπόννημι. ἀπόννητο I, 88. ἀπόνα-
σθαι II, 196.
Ἀπονίπτω. ἀπονιψάμενος IV, 560.
Ἀπονίσσομαι. ἀπονισόμεθα III, 899.
Ἀπονόσφι III, 9. 911. IV, 735.
Ἀπονοσφίζω. ἀπενόσφισεν IV, 36.
Ἀποπλάζω. ἀποπλάγγειν I, 1220.
ἀποπλάγχθει I, 316. ἀποπλαγ-
χθέντες I, 1325. II, 774. 957.
Ἀποπέμπω. ἀπὸ — πέμψεν IV, 685.
Ἀποπνέω. ἀπέπνεε II, 193.

- Ἀποπροβάλλω III, 1311.
 Ἀπόπροθεν I, 39. 1227. 1244. III, 1111. IV, 1675.
 Ἀπόπροθι I, 602. III, 313. 370. 1063. IV, 287. 554. 1635.
 Ἀποπροθρῶσκω. ἀποπροθρῶν III, 1280.
 Ἀποπρολείπω. ἀποπρολείπον II, 1230. ἀποπρολιπόντες I, 1285. III, 267.
 Ἀποπτύω. ἀπέπτυνεν IV, 925.
 Ἀπόρθητος. ἀπορθήτοιο IV, 1028.
 Ἀπορρύναι. ἀπορρύνμενος IV, 631. ἀπορρύνενοι I, 800.
 Ἀπορούω. ἀπόρουσεν II, 572. 591.
 Ἀπορρίπτω. ἀπορρίψαντες II, 884.
 Ἀπορρώξ IV, 637.
 Ἀποσκεδάω. ἀπεσκεδάσεν III, 214. ἀποσκεδάσειας III, 996.
 Ἀποστείχω. ἀπέστιχε IV, 686. ἀποστείχειν II, 6.
 Ἀποστράπτω. στράπτειν — ἄπο III, 1017.
 Ἀποστρέφω. ἀποστρέφει I, 1132.
 Ἀποστυγέω. ἀπέστυγον I, 804.
 Ἀποτεκμαίρομαι. ἀπετεκμήραντο IV, 1538.
 Ἀποτέμνω. ἀπὸ — ἔταμεν IV, 985. ἀπὸ — ταμῶν III, 378. ἀποτεμνόμενοι II, 794.
 Ἀποτηλόδι IV, 728. 1188. 1208.
 Ἀποτηλοῦ IV, 1092. 1174.
 Ἀποτίθεμαι. ἀπεθήκατο I, 129.
 Ἀποτίνω. ἀπὸ — τίνετε IV, 1327.
 Ἀποτίω. ἀποτίσαι III, 393.
 Ἀποτιμῶ. ἀποτιμήξειν IV, 1120. ἀποτιμῆντες IV, 1052.
 Ἀποτιμῶ. ἀποτιμήγει II, 581.
 Ἀποτρέπω. ἀποτρέποι I, 681. ἀπέτραπεν I, 1088. ἀπέτρεπον IV, 521.
 Ἀποτροπή IV, 1504.
 Ἀποτρωπᾶσθαι III, 16.
 Ἀπούρας I, 1212. III, 175. IV, 1433.
 Ἀποφαίνω. ἀπὸ — ἐφαάνθη IV, 1711.
 Ἀποφέρω. ἀποίσει III, 419.
 Ἀποφθίνω. ἀπέφθισεν IV, 1440. ἀποφθίσειαν IV, 1292. ἀποφθίμενος IV, 1529. ἀποφθιμένον II, 852. ἀποφθιμένην I, 1066.
 Ἀποφθινύθω. ἀποφθινύθωσι I, 683.
 Ἀποφλύζω. ἀποφλύξωσιν III, 583.
 Ἀπερηκτος I, 246.
 Ἀπρόφατοι II, 268. ἀπροφάτους I, 645.
 Ἀπροφάτως I, 1201. II, 62. 580. 1087. III, 1117. IV, 1005.
 Ἀπτερέως IV, 1765.
 Ἀπτήν. ἀπτήνες IV, 1299.
 Ἀπτομαι. ἀπτόμενοι II, 717. ἀψαμένη I, 1065. ἤπτοντο I, 999. ἤψασθε III, 377.
 Ἀπύργωτος I, 796.
 Ἀπωθεν I, 583. II, 48. 86. 431. 981. III, 1137. 1191. IV, 323. 443. 954. 1172. 1571.
 Ἀρά. ἀράς III, 712.
 Ἀρ II, 669. 1011. IV, 1076.
 Ἀρα I, 86. 193. 207. 213. 227. 228. 260. 320. 378. 578. 585. 667. 673. 913. II, 468. 537. 748. 1079. al. ἄρα δὲ I, 898. II, 228. III, 1069.
 Ἀραβέω. ἀράβησαν II, 281.
 Ἀραιθυρήθην I, 115.
 Ἀραιός. ἀραιῶς III, 762.
 Ἀράξης. Ἀράξεω IV, 133.
 Ἀράομαι. ἀρήσαιτο I, 159. ἡρήσατο I, 386. 1176.
 Ἀράσσω. ἀράσσονται IV, 763. ἀρασσάμενων II, 553.
 Ἀργαλέος. ἀργαλήν IV, 525. ἀργαλέοισιν II, 214. 644. IV, 1374. ἀργαλήσι IV, 501. ἀργαλείας I, 773. III, 996. IV, 587.
 Ἀργανθῶνειος. Ἀργανθῶνειον I, 1178.
 Ἀργέστης. Ἀργέσταο II, 961. 993. IV, 1628.
 Ἀργινόεις. ἀργινόνετα IV, 1607. ἀργινόεσσαν II, 738.
 Ἀργιόδων II, 820.
 Ἀργόθεν I, 118.
 Ἀργος I, 111. 125. 140. 226. 325. 912. 1119. II, 613. 1122. 1140. 1189. 1199. III, 318. 367. 440. 474. 521. 568. 610. 722. 826. 902. 914. 944. 1200. IV, 80. 256. 1073. Ἀργον I, 367. II, 1281. IV, 122. Ἀργοιο II, 1260. III, 554. Ἀργον I, 19. 321. II, 1156.
 Ἀργος (civitas) Ἀργει I, 1317.
 Ἀργύρεος. ἀργύρεον II, 678. IV, 972.
 Ἀργύφρεος. ἀργυφέν III, 835. IV, 475. ἀργυφείας IV, 1407.
 Ἀργῶ I, 4. 386. 525. 633. 953. II, 340. IV, 510. 592. 763. 993. 1473. 1546. Ἀργοῦς I, 591. 724. IV, 1609.
 Ἀργῶς IV, 653. 1620. Ἀργῶς II,

211. IV, 554. Ἀργώ I, 319. IV, 938.
- Ἀρδμός. ἀρδμὸν IV, 1247.
- Ἀρδω. ἄρδεται IV, 270. ἄρδεσθαι IV, 1735.
- Ἀρείων IV, 1336. ἀρείονα III, 438. ἀρείω I, 901. ἄρειον I, 665. 676. III, 136. 399. 546. ἀρείονες II, 801.
- Ἀρέσκα. ἀρέσαν III, 301. ἤρεσαν I, 1110. ἀρέσαντο I, 963. ἀρέσασθαι III, 668. ἀρέσασθαι III, 187. IV, 246. ἀρεσσάμενος II, 462. III, 846. ἀρεσσάμενοι I, 353.
- Ἀρεστορίδης I, 110. 325.
- Ἀρετή. ἀρετῇ II, 641. IV, 1384.
- Ἀρήγω. ἀρήγει IV, 701. ἀρηγε IV, 815. ἀρήξειν II, 715.
- Ἀρηίδοος ἀρηίδοον I, 1042.
- Ἀρηῖος (nom. propr.) I, 118.
- Ἀρηῖος I, 44. 95. 349. II, 122. III, 1259. ἀρήιον II, 1033. 1268. III, 409. 495. 1270. ἀρήϊοι I, 1000. II, 397. ἀρήϊα I, 266. IV, 206. 1156. ἀρήϊαι III, 325.
- Ἀρηΐφιλος. ἀρηΐφιλον III, 1174.
- Ἀρήνηθεν I, 152. 471.
- Ἀρης III, 1227. Ἀρηος II, 385. 870. 1169. 1230. III, 411. 754. 1357. IV, 166. Ἀρεος I, 189. 743. II, 404. 989. 990. III, 1187. 1366. Ἀρηῖ II, 991. III, 183. 393. Ἀρει II, 1205. III, 1282. Ἀρηα II, 797. III, 1385. Ἀρεα I, 1024.
- Ἀρηΐερα I, 312. III, 252.
- Ἀρητη IV, 1070. 1098. 1221. Ἀρηΐτης IV, 1013. 1123. Ἀρηΐτη IV, 1200. Ἀρηΐτην IV, 1029.
- Ἀρητιάς II, 1046. Ἀρητιάδος II, 1030. Ἀρητιάδι III, 1180. Ἀρητιάδα II, 966.
- Ἀρητος II, 65. 114.
- Ἀρθμέω. ἀρθμηθέντες I, 1344.
- Ἀρθμιος III, 1101.
- Ἀρθμός. ἀρθμὸν II, 755.
- Ἀριάδνη III, 998. Ἀριάδνης III, 1003. Ἀριάδνη III, 1107. Ἀριάδνην III, 1097.
- Ἀριγνώτος. ἀριγνώτην III, 1075.
- Ἀρίδηλος IV, 727. ἀρίδηλα III, 615.
- Ἀρίζηλος III, 953. ἀρίζηλοι II, 250.
- Ἀρήκοος IV, 1707.
- Ἀριθμέω. ἀριθμήσας III, 155.
- Ἀριρρεπέων IV, 1192.
- Ἀρισταίος. Ἀρισταίιο IV, 1132. Ἀρισταῖον II, 506.
- Ἀριστερός. ἀριστερά II, 1266.
- Ἀριστεύς. ἀριστεύς I, 640. 911. 1082. II, 301. 528. 1157. III, 7. IV, 122. 1288. ἀριστην I, 61. 109. 302. 1038. 1153. II, 458. 638. 958. III, 21. 1006. IV, 106. 561. 1003. 1030. 1498. 1773. ἀριστεύσει I, 70. 206. II, 464. 685. III, 504. IV, 350. 1553. ἀριστηας I, 229.
- Ἀριστος. ἄριστον I, 338. 1285. II, 15. IV, 805. ἀρίστη IV, 1104. ἄριστοι I, 231. 548. IV, 6. 1181. 1307. ἀρίστους I, 1351.
- Ἀριφραδέως III, 315.
- Ἀρκαδες IV, 263. 264.
- Ἀρκαδίη. Ἀρκαδῆς I, 125. Ἀρκαδίηνδε II, 1052.
- Ἀρκαδίηθεν I, 161.
- Ἀρκέω. ἀρκέσσαι II, 1124.
- Ἀρκενθος. ἀρκενύθιοι IV, 156.
- Ἀρκιος II, 799.
- Ἀρκτος. ἄρκτον I, 163. II, 120. 368. III, 1195. Ἀρκτων I, 941. 1150.
- Ἀρκτοῦρος. Ἀρκτούριοι II, 1099.
- Ἀρμα IV, 1326. 1356. ἄρματος IV, 598. ἄρματι III, 1272. ἄρματα IV, 1370. ἄρμασιν III, 309. 878. 1241.
- Ἀρμαλῆ. ἀρμαλῆν I, 393.
- Ἀρμενος. v. Ἀρω.
- Ἀρμόζω. ἤρμοσε I, 527. IV, 583.
- Ἀρμονίη. ἀρμονίης II, 990. IV, 517.
- Ἀρνεῖος. ἀρνεῖοι III, 1208. ἀρνεῖον III, 1033. IV, 1186.
- Ἀροσις. ἄροσιν I, 826. 868.
- Ἀροτήρ. ἀροτήρι III, 1332. 1343. ἀροτήρας IV, 1630.
- Ἀρότης. ἀρότην I, 1217.
- Ἀροτος II, 1003.
- Ἀροτρεὺς I, 1172.
- Ἀροτρον I, 687. III, 232. 1285. ἀρότρον III, 1333. ἀρότρω I, 1215. III, 412. ἄροτρα III, 1344.
- Ἀρουρα. ἄρουραν II, 662. III, 1354. IV, 285. ἄρουραι I, 451. IV, 271. ἀρούραις I, 686. ἀρούρας I, 628. II, 787. III, 1387.
- Ἀρόω. ἀρώσει I, 796. ἀρόσεως III, 1053. ἀρόσσαι III, 497. ἀρήροτο III, 1343. ἀρηρομένην III, 1336.
- Ἀρπαγδοῖν I, 1017. IV, 876.
- Ἀρπάζω. ἤρπαζον II, 189. ἤρπαζεν III, 1019. ἀρπάξας IV, 569.
- Ἀρπαλέως II, 306. IV, 56.
- Ἀρπη. ἄρπην III, 1388. IV, 987.

- Ἄρπυια. Ἄρπυιαι II, 188. 223.
 298. Ἄρπυιῶσιν II, 264. Ἄρπυίας
 II, 252. 289. 462.
 Ἄρρηκτος I, 63. IV, 1646. ἄρρηκ-
 τοῖσι IV, 1205.
 Ἄρρηκτον II, 389. ἄρρηκτος I, 917.
 Ἄρσην. ἄρσενα I, 905. ἄρσεν I,
 618. 825.
 Ἀρτάκης. Ἀρτάχεια I, 1047.
 Ἀρτακίη. ἄρτακίη I, 954.
 Ἀρτεμής. ἄρτεμέεσσιν I, 415.
 Ἀρτεμῖς. Ἀρτέμιδος I, 312. III,
 773. IV, 350. 453. Ἀρτέμιδι IV,
 471. Ἄρτεμιν I, 571. 1225.
 Ἄρτι I, 1222. II, 607.
 Ἀρτίτομος. ἀρτίτομον IV, 1515.
 Ἀρτύνω. ἀρτύνειας III, 698. ἡρτύ-
 ναντο II, 67. IV, 421. ἀρτύνα-
 σθαι I, 523.
 Ἀρύω. ἀρύσασα III, 1015.
 Ἄρχω. ἄρξωσιν II, 801. ἤρχεν II,
 704. 1180. ἤρχετο II, 612. ἄρχεο
 III, 11. ἀρχόμενος I, 1.
 Ἀρχεύω. ἀρχέυοι I, 347.
 Ἄρω. ἤραρε IV, 99. ἄρῃσεν II,
 1076. 1204. ἀρήρει I, 957. III,
 218. ἄρσεται II, 1063. ἀραρνῖαν
 III, 1324. ἀραρνῖαι I, 946. ἀρη-
 ρότα II, 1163. ἡρήρειντο III,
 1398. IV, 947. ἀραρρίατο I, 369.
 ἀρηρημένον III, 833. ἀρηρημένους
 IV, 677. ἀρηρημένας I, 787. ἄρ-
 μενον I, 1290. ἄρμενοι IV, 1461.
 ἄρμενα IV, 237. 889.
 Ἀρωγή. ἀρωγῆς II, 261. 774. 1200.
 III, 722. 781. 990. IV, 490. 1056.
 ἀρωγῇ I, 951. 556. ἀρωγῇ II,
 423. III, 524. 698. 739. 1026.
 IV, 14.
 Ἀρωγός. ἀρωγοὶ IV, 839. ἀρωγούς
 II, 1276.
 Ἀσθμα II, 85. 431. ἄσθματι I,
 1256.
 Ἀσίη. Ἀσίην IV, 273.
 Ἀσίς. Ἀσίδος I, 444. II, 777.
 Ἀσκέω. ἡσκητο I, 742.
 Ἀσκηθῆς II, 573. III, 787. 1081.
 ἀσκηθέα II, 690. ἀσκηθέες II,
 346. ἀσκηθεῖς II, 176. 603.
 Ἀσπάσιος II, 457. ἀσπάσιον III, 823.
 Ἀσπασίως I, 270. 1173. II, 728.
 III, 301. IV, 67. 996. 1391. 1781.
 Ἀσπαστός. ἀσπαστὸν I, 1103. III,
 145. IV, 1450.
 Ἀσπαστῶς II, 415.
 Ἀσπερχές I, 1002.
 Ἀσπετος I, 1285. II, 84. 663. IV,
 1001. 1769. ἄσπετον I, 1142.
 1181. 1183. 1235. 1247. II, 430.
 819. 1095. III, 959. 1399. IV,
 130. 240. 838. 1233. 1248. ἄσπε-
 τα II, 143. 529. 839. IV, 316.
 Ἀσπίς. ἀσπίδι I, 746. III, 1279.
 1288. ἀσπίδα III, 1264. ἀσπίσιν
 II, 1062. 1072. 1076. ἀσπίδας I,
 1026. IV, 201.
 Ἀσσον I, 702. II, 107. III, 253.
 IV, 782. 852.
 Ἀσσυρίη. Ἀσσυρίης II, 946. 964.
 Ἀσταγῆς III, 805.
 Ἀστεμφής. ἀστεμφεῖ IV, 1375.
 Ἀστέριος I, 176.
 Ἀστερίων I, 35.
 Ἀστερόδεια III, 242.
 Ἀστερόεις III, 1003.
 Ἀστεροπή. ἀστεροπήσιν IV, 510.
 Ἀστήρ I, 1273. III, 141. 1377.
 ἀστέρι I, 103. 774. II, 41. 523.
 ἀστέρες I, 240. III, 1195. ἀστέ-
 ρας III, 745.
 Ἀστός. ἀστοῖσι I, 798.
 Ἀστράγαλος. ἀστραγάλοις III, 117.
 ἀστραγάλους III, 154.
 Ἀστράπτω. ἀστράπτουσα III, 1358.
 Ἀστρον. ἄστρα I, 500. II, 1105.
 III, 533. IV, 1287. 1696.
 Ἀστυ I, 696. 774. 794. 857. 1116.
 1322. 1346. II, 849. 1084. III,
 331. 343. 387. 1095. IV, 1179.
 1472. ἄστεος I, 237. 706. 715.
 782. 965. II, 809. III, 207. 211.
 272. 872. 885. 1271. IV, 48.
 1125. ἄστυ IV, 274.
 Ἀστυπάλαια II, 869.
 Ἀσχαλάω. ἀσχαλώωσι II, 883. ἀσχα-
 λῶντος II, 243. ἀσχαλῶντι II,
 489. IV, 1277. 1703. ἀσχαλῶν-
 τα III, 433. ἀσχαλώωσα III, 710.
 ἀσχαλώωσαν IV, 108. ἀσχαλῶν-
 τες II, 836. III, 448. ἀσχαλό-
 ντας III, 1117. ἀσχαλώωσαι IV,
 138.
 Ἀσχετος III, 1048. ἄσχετον I,
 1334. III, 1322. IV, 622. 1738.
 ἄσχετα III, 606. IV, 742. 1087.
 Ἀσωπῖς. Ἀσωπίδος I, 735. Ἀσω-
 πίδα IV, 567.
 Ἀσωπός. Ἀσωποῖο I, 117. II, 947.
 Ἀταλάντη I, 769.
 Ἀτάλαντος II, 40. ἀτάλαντον II,
 1241. ἀτάλαντοι III, 1395.
 Ἀταλός IV, 461.
 Ἀτὰρ I, 204. 302. 589. 698. 749.
 958. 1168. 1359. II, 176. 275. al.

Ἀταρβής I, 1012.
 Ἀταρποι I, 1231.
 Ἀτασθαλίη. ἀτασθαλίησι IV, 1092.
 Ἀτάσθαλιος. ἀτασθάλιον I, 815.
 III, 390. ἀτασθάλη I, 1317.
 ἀτάσθαλα I, 480.
 Ἀτε II, 70. III, 118. 1294. 1305.
 IV, 489. 1441.
 Ἀτειρέης. ἀτειρέα II, 373. ἀτειρέειν
 IV, 1375. ἀτειρέας I, 26.
 Ἀτέμβω. ἀτέμβηαι II, 56. ἀτέμ-
 βοιην III, 99. ἀτεμβόμενος II,
 1199. ἀτεμβομένη III, 938.
 Ἀτερ II, 55. I, 397. II, 1007.
 Ἀτη. ἄτης I, 290. 1037. II, 438.
 III, 262. 798. IV, 4. 62. ἄτη
 I, 274. 1238. III, 56. 306. 470.
 504. 973. IV, 228. 637. 817.
 1528. ἄτην I, 477. 803. 1255.
 II, 153. 623. 839. III, 600. 769.
 IV, 235. 330. 404. 449. 1016.
 1262.
 Ἀτμηέες I, 812.
 Ἀτμηέλη. ἀτμηέλη III, 830.
 Ἀτρίς. Ἀτρίδι I, 93.
 Ἀτίξω. ἄτισσε II, 9. ἄτισσαν I,
 615. ἄτισσαι III, 181. ἄτισσαι
 IV, 1100. ἄτίζειν I, 478.
 Ἀτιμάξω. ἀτιμάζοντο I, 809.
 Ἀτιτάλλω. ἀτιτάλλε IV, 1739.
 Ἀτλαντίς IV, 575. Ἀτλαντίδος I,
 916.
 Ἀτλας. Ἀτλαντος IV, 1398.
 Ἀτλητος III, 695. ἄτλητον II, 858.
 III, 338. ἄτλητους II, 627. III,
 578.
 Ἀτρητοι II, 703.
 Ἀτρός. ἀτρόν IV, 600.
 Ἀτραπιτός. ἀτραπιτοῖο IV, 123.
 ἀτραπιτοὶ IV, 1173.
 Ἀτραπός I, 546.
 Ἀτρεκίς I, 745. II, 312.
 Ἀτρεκίως I, 661. II, 182. 212.
 1142.
 Ἀτρέμας III, 952.
 Ἀτρεπιτος. ἀτρεπιτοῖο IV, 704.
 Ἀτρομος III, 1257.
 Ἀτροπή. ἀτροπής IV, 1047. ἀτρο-
 πή IV, 387. ἀτροπήσιν I, 1006.
 Ἀτυγῆλός. ἀτυγῆλῳ II, 1057.
 Ἀτύξω. ἀτύξει I, 465. ἀτύξομαι
 II, 635. IV, 1032. ἀτύζεται II,
 248. ἀτυζομένη IV, 39. ἀτυζό-
 μενον IV, 1317. ἀτυζομένην III,
 614. ἀτυζόμενοι II, 1024. ἀτυ-
 ζομένους IV, 1718. ἀτυχθεῖς I,
 1286.

Αὐ I, 43. 118. 135. 211. 253. II,
 30. III, 1300. IV, 366. 1164. δ'
 αὐ I, 65. 359. 402. 947. 1044.
 1123. 1321. II, 20. 273. 394. 927.
 1242. 1263. III, 451. IV, 305.
 624.
 Αὐάλεος. αὐαλέη II, 666. αὐαλέοισι
 I, 1028.
 Αὐγάξω. αὐγάζουσα I, 1231. αὐ-
 γάζεσθαι I, 155. αὐγάσασθαι
 II, 682.
 Αὐγῆ. αὐγαί IV, 1312. αὐγὰς I,
 647. IV, 927. 1744.
 Αὐγείης III, 440. Αὐγείην III,
 197. 363.
 Αὐδάω. ηῦδα I, 699. III, 76. 564.
 912. 1078. 1142. IV, 99. 1330.
 1532. αὐδα I, 564. αὐδήσαι III,
 1158. IV, 250. αὐδηθεῖσαν I,
 624.
 Αὐδῆ III, 458. αὐδῇ I, 512. IV,
 532. αὐδῇν I, 257. II, 1258.
 IV, 911.
 Αὐδήεις. αὐδήεσσαι IV, 1322.
 Αὐθέντης. αὐθένται II, 754. αὐ-
 θέντησι IV, 480.
 Αὐθι I, 11. 56. 115. 198. 303. 315.
 passim.
 Αὐθις I, 833. II, 574. III, 654. 741.
 IV, 1418. 1777.
 Αὐλαξ. αὐλακας III, 1347.
 Αὐλειος. αὐλείοιο II, 203.
 Αὐλείτης IV, 1487.
 Αὐλίξω. ηὐλίζοντο II, 1234. III,
 325. 839. IV, 1639.
 Αὐλιον nom. pr. II, 910.
 Αὐλιος IV, 1630. αὐλιον IV, 1249.
 αὐλια II, 142. III, 593.
 Αὐλις II, 1. Αὐλιν I, 577. 1173.
 IV, 1293. Αὐλιδα IV, 1779.
 Ἀὔπνος II, 1209. αὐπνοῖσι IV,
 128.
 Αὔρη II, 1032. IV, 767. 1627.
 αὔρη II, 962. αὔραι II, 500. 595.
 IV, 556. αὔραις I, 1159. αὔρης
 IV, 994.
 Αὔσονιος. Αὔσονίης IV, 590. 660.
 823. Αὔσονίην IV, 553. 846.
 Αὔσταλός I, 117. II, 200. IV, 1338.
 αὔσταλέας III, 831.
 Αὐτάγχετος. αὐτάγχετον II, 326.
 IV, 231.
 Αὐτανδρος. αὐτανδρον III, 582.
 Αὐτάρ I, 26. 77. 234. 265. 293. 317.
 325. 394. 1032. 1324. II, 1045.
 IV, 696. 1588. passim.
 Αὔρε I, 179. II, 43. 416. 1015. IV,

654. 1684. 1688. δ' αὖτε I, 56.
 115. 406. 640. 899. II, 65. 241.
 885. 943. 1072. III, 165. 361.
 827. IV, 311. 511. 632. 1219.
 1250.
Ἀυτεσίων. Ἀυτεσίωνος IV, 1762.
Ἀυτέω. αὖτει IV, 1337. 1702.
Ἀυτή I, 310. II, 1079. αὐτῆς
 I, 1051. III, 184. IV, 641.
 αὐτῇ I, 1272. II, 270. αὐτήν
 II, 1063. III, 571. IV, 874.
 1005.
Ἀυτήμαρ I, 244. 605. III, 419. 788.
 1050.
Ἀυτίνα I, 280. 580. 634. 656. 716.
 857. passim.
Ἀυτις I, 698. 807. 888. 1018.
 1030. 1088. 1258. II, 575. 851.
 IV, 579. 1038. 1418.
Ἀυτμή II, 665. 736. III, 326.
 αὐτμῆς III, 1301. IV, 776.
Ἀυτμήν I, 734. III, 531. IV,
 929.
Ἀυτμήν. αὐτμένα II, 87.
Ἀυτόννος. αὐτόννον III, 232. 1285.
Ἀυτόθεν I, 343. passim.
Ἀυτόδι I, 403. 1356. passim.
Ἀυτοκασιγνήτη IV, 370. αὐτοκα-
 σιγνήτης III, 642. 740. αὐτοκα-
 σιγνήτη III, 984. αὐτοκασιγνήτην
 III, 647. αὐτοκασιγνήτας IV,
 844.
Ἀυτοκασιγνήτος. αὐτοκασιγνήτοις
 III, 442.
Ἀυτόλνκος II, 956.
Ἀυτόματος. αὐτομάτη I, 1143.
 αὐτόματον I, 871. αὐτόματοι I,
 686. IV, 41. αὐτομάτοις III,
 1152.
Ἀυτονυχί I, 1019. IV, 1130.
Ἀυτὸς I, 130. 142. 347. 349. 414.
 passim. αὐτοῦ I, 565. et al. loc.
 αὐτοῖο I, 244. passim. αὐτῷ I,
 89. 460. 476. 1189. etc. αὐτόν
 I, 80. 175. 232. 262. III, 1209.
 etc. αὐτή I, 23. 109. III, 524.
 654. 732. 896. 920. IV, 755.
 passim. αὐτῆς II, 1164. IV, 531.
 etc. αὐτῇ I, 342. 675. 840. 1038.
 etc. αὐτήν I, 199. 859. 1021.
 III, 1113. passim. αὐτοὶ I, 380.
 613. 720. 797. 985. 994. etc. αὐ-
 τῶν I, 1071. etc. αὐτοῖσι I, 1195.
 III, 96. passim. αὐτοῦς I, 551.
 706. 715. 849. etc. αὐταὶ I, 1065.
 et al. loc. αὐτάων I, 377. passim.
 αὐταῖς I, 823. etc. αὐτῇσι I, 502.
 801. II, 749. passim. αὐτὸς etc.
 de Diis dictum I, 23. 109. 111.
 142. II, 948. IV, 1124. 1151. al.
 pro ὁ αὐτὸς etc. I, 199. 1021.
 1038. II, 964. 1259. III, 499.
 IV, 1253. 1502. αὐτῷ pro σοὶ
 αὐτῷ I, 476. III, 350. αὐτῇσι
 Νύμφησι simul cum Nymphis et
 similia I, 502. 801. 823. 1195.
 1204. II, 33. 149. 611. 749. 788.
 III, 96. 373. idem addito σὺν I,
 1200. IV, 1230. 1591.
Ἀυτοσχεδὸν I, 12. 35. 594. 1349.
 III, 148. 398. IV, 101. 969.
Ἀυτοῦ (ibi) I, 329. 1174. etc.
Ἀυτόχθων. αὐτόχθονα IV, 548.
Ἀῦτως I, 400. 692. 745. 794. 811.
 877. 890. 1290. 1321. II, 114.
 127. 220. 692. 880. 1107. 1108.
 1213. III, 53. 123. 129. 185. 386.
 423. 451. 769. 773. 805. 962.
 1250. IV, 334. 372. 722.
Ἀῦτως III, 129.
Ἀυχήν. αὐχένος I, 222. 1237. II,
 664. IV, 180. 1349. αὐχένι I,
 1065. IV, 1606. αὐχένα I, 429.
 1268. III, 1261. IV, 307. 1366.
Ἀῦα. αὖε II, 566. IV, 147. ἦυσε
 I, 383.
Ἀφαιρέω. ἀπό — εἴλετο IV, 1040.
Ἀφαντος III, 275. IV, 537. 1590.
 ἄφαντοι IV, 1306. 1330.
Ἀφαρ I, 522. 1276. II, 149. 267.
 446. 539. 594. 694. III, 109. 128.
 198. 320. 373. 532. 572. 617.
 1342. IV, 211. 1531. 1771.
Ἀφαρηῖος I, 485. III, 556. 1252.
Ἀφαρητιάδαι I, 151.
Ἀφαρπάξεν. ἀφαρπάξουσιν II, 223.
Ἀφάσσω. ἀφάσσει II, 710. ἄφασσε
 IV, 1522. ἀφάσσων IV, 429.
 ἄφασσόμενος IV, 181.
Ἀφατος III, 1257. ἄφατον III, 129.
Ἀφανρός II, 453. ἄφανρότερος IV,
 1489. ἄφανροτέρη III, 144.
Ἀφειδάντειος. Ἀφειδάντειον I, 162.
Ἀφειδείως III, 897.
Ἀφειδέω. ἀφειδήσαν II, 98. ἀφει-
 δήσασα III, 630. 1013. ἀφειδή-
 σαντες I, 338. III, 527. ἀφειδή-
 σαντας II, 869.
Ἀφειδῆς. ἀφειδέες IV, 1252.
Ἀφέται. Ἀφέτας I, 591.
Ἀφθιτός. ἀφθιτῷ I, 730. ἄφθιτον
 I, 644.
Ἀφθογγος III, 423. ἄφθογγοι I,
 639.

Ἀφίημι. ἄφες III, 1057.
 Ἀφικάνω. ἀφικάνει I, 680. ἀφίκα-
 νεν II, 483. IV, 849. ἀφικάνον
 I, 177.
 Ἀφικνέομαι. ἀφίκοντο I, 1177. II,
 766. IV, 690.
 Ἀφλαστός. ἀφλάστοιο I, 1089. II,
 601. ἀφλάστω III, 543.
 Ἀφλεκτός. ἀφλεκτα I, 1074.
 Ἀφνειός I, 116. ἀφνειοῦ III, 1073.
 ἀφνειοῖο IV, 35. ἀφνειήν I, 57.
 II, 1186.
 Ἀφνω II, 187. III, 630. 664. 809.
 IV, 580. 1408.
 Ἀφορμάω. ἀφορμήθην IV, 1022.
 ἀφορμήθητε II, 219. ἀφορμηθεῖς
 I, 190. ἀφορμηθέντι III, 1062.
 ἀφορμηθέντα II, 12. ἀφορμη-
 θέντες I, 823. II, 317.
 Ἀφραδέως II, 327. 431. IV, 1450.
 Ἀφραδίη. ἀφραδίη I, 93. ἀφρα-
 δίῃσιν I, 1332. II, 246. 313.
 Ἀφραστός. ἀφράστοιο II, 224. 824.
 III, 1289.
 Ἀφρέω. ἄφρεεν I, 1327.
 Ἀφρός III, 1352. ἀφρῶ I, 542.
 Ἀφύσω. ἀφυσάμενος I, 1209.
 III, 1349. IV, 1768. ἀφυσσα-
 μένη IV, 669. ἀφυσσαμένων I,
 456.
 Ἀχαιῖάδες. Ἀχαιῖάδεσσιν I, 284.
 Ἀχαιῖς. Ἀχαιῖδα II, 599. 637. 772.
 1078. IV, 1329. 1419. Ἀχαιῖδος
 I, 177. IV, 195. 1126.
 Ἀχαιῖνέη. ἀχαιῖνέην IV, 175.
 Ἀχελώϊος IV, 293. Ἀχελωῖω IV,
 895.
 Ἀχελωῖδες IV, 893.
 Ἀχερουσιάς II, 352.
 Ἀχερουσίς. Ἀχερουσίδος II, 728.
 750. 806. 844.
 Ἀχερωῖς. Ἀχερωῖδα IV, 1476.
 Ἀχέρων II, 353. Ἀχέροντος I, 644.
 II, 743. Ἀχέροντα II, 901.
 Ἀχθομαι. ἀχθομένην I, 1191.
 Ἀχέω. ἀχέοντι II, 622. ἀχέουσα
 III, 643. 659. ἀχέουσαν III, 267.
 IV, 1054.
 Ἀχιλεὺς. Ἀχιλῆα I, 558.
 Ἀχλύεις IV, 927.
 Ἀχλὺς II, 1103. III, 725. IV, 1361.
 1525.
 Ἀχλύω. ἡχλυσαν III, 963.
 Ἀχνη II, 570. IV, 1238. ἄχνην II,
 984.
 Ἀχνύμενοι II, 834. ἀχνυμένους IV,
 1345. 1423.

Ἀχος I, 263. 449. 1054. 1257. 1333.
 II, 772. III, 464. 631. 764. IV,
 749. 866. 1245. 1435. ἄχευ III,
 446. IV, 920. ἀχέων I, 1073.
 III, 616. 784. 836. IV, 1061.
 ἀχέεσσι II, 862. III, 709.
 Ἀχραντός IV, 1025.
 Ἀχρεῖς III, 763. 875. 1333. IV,
 1403.
 Ἀψ I, 762. 1022. 1298. 1304. II,
 88. 295. 591. 913. III, 650. 1038.
 1139. 1319. passim.
 Ἀψανστός II, 113.
 Ἀψεγέως II, 1021.
 Ἀψηκτός. ἀψηκτους III, 50.
 Ἀψίδες III, 138.
 Ἀποδόδος. ἀποδόδον I, 892. IV,
 686. ἀποδόδοι II, 336. IV, 42.
 Ἄψος. ἄψα II, 199. 676.
 Ἀψυρτεύς. Ἀψυρτεῦσιν IV, 482.
 Ἀψυρτός III, 241. IV, 225. 306.
 314. Ἀψύρτον IV, 737. Ἀψύρ-
 τοιο III, 604. IV, 332. 516. 567.
 587. Ἀψύρτω IV, 400. 423.
 Ἀψυρτον IV, 451. 455.
 Ἀψυγός. ἀψύγοισιν IV, 1280.
 Ἄω. ἄεν I, 605. II, 1230.
 Ἄωτος. ἄωτον IV, 176.

B.

Βάζω. βάσεις III, 1121.
 Βαθυλήϊος I, 830.
 Βαθυπλόκαμος I, 742.
 Βαθυρόρειων. βαθυρόρειοντος II, 795.
 βαθυρόρειοντα II, 659.
 Βαθυρόρειος. βαθυρόρειον I, 1199.
 Βαθύς. βαθύν IV, 290. 627. 1532.
 βαθύτης I, 572. IV, 12. βαθύη
 II, 697. βαθύειαν I, 453. IV,
 1448. βαθύειαις I, 685.
 Βαῖνω. βαῖνε III, 1279. βαῖνον I,
 911. 1111. II, 673. IV, 333.
 887. 1183. ἔβαινε I, 910. ἔβη I,
 209. II, 778. 1102. IV, 1473.
 ἔβημεν I, 866. III, 553. ἔβητε
 III, 316. 403. ἔβησαν I, 782. 988.
 1018. 1285. II, 930. 961. III,
 472. 870. IV, 114. 1586. ἔβαν
 I, 152. 825. III, 219. IV, 515.
 1214. 1537. βάν III, 1176. IV,
 1293. βῆ I, 168. 172. 774.
 843. 1188. 1243. II, 684. III,
 113. 126. 158. 1197. 1288. IV,
 548. 578. βεβάσιν IV, 359. βε-
 βήκειν III, 41. βεβήκει III, 450.

- ἐβεβήκει I, 1329. βαίνωμεν II, 630. βαίη IV, 441. βήσομεν IV, 406. βῆναι II, 341. βαινόμεναι I, 523. βήσαντες IV, 104. βάντες I, 528. IV, 1550. βήσατο I, 332. II, 889. 1237. IV, 1663. ἐβήσατο IV, 775. βεβαώς III, 1312.
 Βαιὸς III, 231. βαιὸν II, 86. βαῖη IV, 1711.
 Βάκτρον. βάκτρο I, 670. II, 198.
 Βακχιάδαι IV, 1212.
 Βάλλω. βάλλει I, 243. II, 401. IV, 289. 326. 632. βάλλει I, 1232. III, 288. 834. 1305. 1336. IV, 960. ἐβαλλε II, 554. III, 1193. IV, 159. 885. 969. βάλλον III, 1023. IV, 79. ἐβαλλον I, 995. βάλε I, 425. 979. 1263. II, 107. 1119. III, 155. 823. 1224. IV, 876. 981. 1746. βάλον IV, 138. 662. 1142. ἐβαλον II, 428. IV, 596. βάλητε IV, 1579. βάλωσιν I, 1004. βάλοις I, 726. βάλοιεν IV, 1693. βάλλον II, 744. 973. βαλὼν IV, 307. 1489. βαλόντι IV, 1750. βαλοῦσα I, 790. III, 1008. 1063. IV, 750. βαλοῦσαν IV, 726. βαλοῦσαι III, 254. βαλόντες II, 924. IV, 649. βαλέειν IV, 602. βαλεῖν I, 596. II, 849. IV, 1467. βάλλοντο I, 737. βέβλητο IV, 125. 1401. βάλετο IV, 1111. βάλοντο IV, 237. 434. ἐβάλοντο I, 393. 1020. II, 794. IV, 109. 1713. βάλοιτο III, 140. βάλοιτο III, 1190. IV, 894. βάλεο II, 256. βάλεν II, 57. βαλέσθαι I, 340. 1218. 1345. IV, 904. 1148. βλήμενος II, 914. 1038. βλήμενον II, 1212.
 Βάξις I, 662. 874. βάξιν I, 8. 124. 767. II, 767. III, 697. IV, 611. 1184.
 Βάπτω. βάπτε I, 183. βάπτουσα IV, 157.
 Βαρέω. βαβαρηότα IV, 1526. βαβαρημένος I, 1256. βαβαρημένοι IV, 1569.
 Βαρύθω. βαρύθεσκε I, 43. βαρύθοιεν II, 47. βαρύθονσαν II, 584. βαρύθοντες IV, 621.
 Βαρύνω. βαρυνθῆεις II, 202.
 Βαρύς IV, 1040. βαρύν I, 279. II, 1009. III, 580. IV, 392. 585. 600. 741. 958. 1084. βαρεῖη I, 555. 1288. IV, 1339. βαρεῖαν I, 120. II, 91. IV, 380. βαρὺ IV, 1492. βαρεῖς III, 636. βαρεῖται III, 1404. IV, 1204. βαρεῖται IV, 1566. βαρεῖας II, 68. IV, 1677.
 Βαρύφρων. βαρύφρονος IV, 731.
 Βασίλεια IV, 1014. βασιλείαι II, 387.
 Βασιλεύς II, 1026. III, 334. βασιλῆος I, 3. 279. 1138. II, 2. 93. 210. 615. III, 390. 419. 431. IV, 372. 1209. βασιλῆι I, 362. 889. II, 839. III, 274. IV, 1515. βασιλῆα IV, 558. 1116. βασιλῆων IV, 347. Nomen propr. Βασιλῆα I, 1043.
 Βασιλεύω. βασιλεύσεν III, 1089.
 Βασιλεύτερος IV, 1102.
 Βασιληΐς. βασιληΐδος III, 886. βασιληΐδα III, 376.
 Βασιλῆϊον I, 853.
 Βάσκω. βάσκε III, 486.
 Βεβρυκίη. Βεβρυκίης II, 136.
 Βέβρονξ. Βέβροντες II, 98. Βεβρυκων II, 2. 70. Βέβρονξι II, 13. 121. 758. 798. Βέβρυκας II, 129. 763.
 Βέλος II, 1038. 1044. III, 153. 286. βέλων IV, 1659. βέλεσσι III, 27. βελέεσσι III, 774.
 Βέλτερον I, 254. II, 338. III, 501. IV, 1255.
 Βένθος I, 1010. IV, 966. 1574. βένθεος IV, 1602. βένθεα I, 922. II, 863.
 Βερεθρα. βερεθρων II, 642. IV, 1698.
 Βέχειρες. Βεχείρων II, 394. 1242.
 Βήσσαι IV, 1340. βήσεως I, 126.
 Βηταριός. βηταριόν I, 1135.
 Βία. βίης III, 84. 399. βίη I, 505. 1157. III, 181. 1332. IV, 273. 1375. 1384. βίην I, 122. 370. II, 23. 110. 785. III, 541.
 Βιάζω. βιαζόμενον II, 592.
 Βιάω. ἐβίησατο IV, 909. βιόωντο I, 751. βιώατο IV, 1236. βεβημένοι III, 1249. IV, 1390. βηησόμενος III, 351. βηησάμενοι I, 1299.
 Βιαντιάδης II, 63. Βιαντιάδας II, 111.
 Βίας. Βιάντος I, 118.
 Βιθυνίς II, 4. Βιθυνίδι II, 177. Βιθυνίδα II, 619. 730.
 Βιθυνοί. Βιθυνῶν II, 347. 788.
 Βιλλαῖος. Βιλλαῖοιο II, 791.
 Βιὸς IV, 1710. βιοῖο I, 132. βιον II, 678. III, 799.

Βιοτήσιος. βιοτήσιον II, 1006.
 Βίotos. βίοτοιο I, 98. 252. 677. II, 472. III, 812. IV, 1037. βίοτον I, 272. IV, 1027.
 Βιστονίη II, 704. Βιστονίην IV, 906.
 Βιστωνίς. Βιστωνίδι I, 34.
 Βλαστάνω. βλάσσειον IV, 1425. ἐβλάστησε I, 1131. IV, 676. ἐβλάστησαν III, 921. IV, 1517.
 Βλέφαρον II, 109. βλεφάρων I, 1067. IV, 34. 606. 728. βλεφάροις III, 1161. IV, 698.
 Βληχή IV, 968.
 Βληχρός. βληχροῖσι IV, 152.
 Βλοσυρός. βλοσυρῶ IV, 1437. βλοσυρήν II, 740.
 Βλύζω. ἐβλυσεν IV, 1446.
 Βλωθρός. βλωθρήν IV, 1476.
 Βοάω. βοάσκην I, 1272. II, 588. IV, 923. ἐβόησαν III, 631. βοήσῃ III, 792.
 Βόανυα III, 1289.
 Βόειος. βοείαις III, 206. βοείας I, 432. IV, 200.
 Βοή. βοῇ IV, 1000.
 Βόθρος. βόθρον III, 1034. βόθρον III, 1032. 1207.
 Βοιωτός. Βοιωτοῖσι II, 846.
 Βολέω. βεβόλησαι IV, 1318. βεβόληται III, 893. βεβολημένος I, 1216. 1269. III, 432. βεβολημένη I, 262. βεβολημένοι III, 1310. βεβολημένοι II, 409.
 Βολή. βολάων III, 32. IV, 201. 347. βολαῖς I, 607. IV, 679. βολῆσι II, 943. III, 1389. IV, 113.
 Βομβέω. ἐβόμβουν II, 569.
 Βομβηδόν II, 133.
 Βοοντασία. βοοντασίας IV, 1724.
 Βορέης I, 214. Βορέον II, 288. Βορέαο I, 652. 1300. 1308. II, 234. 241. 273. 362. 427. 440. 1097. IV, 289. 1232. 1464. Βορέω II, 303. IV, 1484. Βορέη I, 212.
 Βορήϊοι I, 211. 494.
 Βόσκω. βόσκειται II, 697. βόσκετο II, 842. βώσεσθε I, 685. βοσκομένες IV, 975.
 Βόσπορος. Βοσπόρου I, 1114. Βόσπορον II, 168.
 Βοτήρ. βοτήρων III, 592. IV, 1248.
 Βοτρυνέις. βοτρυνόντες II, 677.
 Βονκόλος. βονκόλοι I, 407. βονκολία I, 627.

Βουλεύω. βούλεον III, 10. IV, 494.
 Βουλῆ. βουλῆς III, 11. 507. βουλῇ III, 1126. 1162. βουλὴν I, 1315. III, 174. 424. βουλῆσιν I, 1345. II, 154. IV, 241. βουλαῖς IV, 734. βουλὰς III, 21. 599. 818. 931. IV, 576. 748. 1123.
 Βούλομαι. βούλεται II, 315.
 Βουλντός. βουλντόν III, 1342.
 Βούπαις I, 760.
 Βουπελάται IV, 1342.
 Βοῦς. βοὸς I, 1214. II, 89. III, 1181. 1306. IV, 174. βοῦν I, 1217. βός I, 407. βόες I, 686. II, 663. III, 459. 579. IV, 1541. βοῶν I, 627. 747. II, 1. 58. 554. 1002. 1175. III, 277. 1344. IV, 965. 969. 1080. 1283. 1342. βοῦσι I, 425. 747. III, 469. 905. 1190. IV, 365. 551. 973. βόεσσι III, 623. βόας I, 356. 1108. III, 417. 508. 626. 1052.
 Βούτης I, 95. IV, 914.
 Βουτυπος II, 91. IV, 468.
 Βράσσω. βρασσόμενον II, 323.
 Βρέμω. βρέμει I, 1247. II, 323. 666. 732. ἐβρεμεν II, 567. βρέμεται IV, 1302.
 Βρέτας I, 1119.
 Βρέχω. ἐβραχεν I, 1235. II, 573. IV, 642.
 Βριαρός. βριαρόν III, 1248. βριαρήν II, 539. III, 1322.
 Βρίθω. βεβρίθει IV, 177. βρίσαντες I, 384. βριθόμενοι III, 1398.
 Βριθουσύννη. βριθουσύννη I, 390.
 Βριθύν. βριθύν I, 958.
 Βρίμη. βρίμη IV, 1677.
 Βριμῶ III, 861. 862. 1211.
 Βρομέω. βρομέουσι IV, 787. βρόμεον II, 597.
 Βρόμος III, 1302. 1328.
 Βροντή. βροντή I, 511.
 Βρότεος. βροτέας IV, 869.
 Βροτοί. βροτών II, 230.
 Βρόχος. βρόχον I, 1065.
 Βρυγηίδες. Βρυγηίδας IV, 330.
 Βρυγοί IV, 470.
 Βρυχάομαι. βρυχάοτο IV, 19.
 Βρυχή II, 83.
 Βρυχηδόν III, 1374.
 Βρύχιος. βρυχίης I, 1310. βρύχια IV, 946.
 Βρύχω. βέβρυχε IV, 629. βεβρυχώς II, 831.

Βρώμη. βρώμης III, 1058. IV, 619.
 Βρώσις. βρώσιν III, 329.
 Βύζηρες II, 396. Βύζηρας II, 1246.
 Βυθός. βυθοῖο IV, 887. 1237.
 βυθόν IV, 1618.
 Βύκτης. βυκτάων III, 1328.
 Βώλαξ IV, 1734. βώλανι IV, 1562.
 βώλακα IV, 1750. βώλακες III,
 1334.
 Βῶλος. βῶλοιο IV, 1736. βῶλον
 III, 1055. 1336. 1393. IV, 1552.
 1756.
 Βωμός. βωμοῦ I, 408. βωμοῖο IV,
 118. βωμῶ I, 418. II, 699.
 βωμόν I, 359. 403. 538. 966.
 1123. II, 484. 522. 532. 689.
 694. 928. IV, 1715. βωμοὶ IV,
 651. 1219. 1622.
 Βώσεσθε v. βόσκω.

Γ.

Γαῖα I, 496. 762. 1143. II, 1209.
 III, 164. 716. 864. 1085. IV,
 1231. 1408. 1509. γαίης I, 63.
 243. 255. 535. 706. 715. 1131.
 1177. 1200. II, 39. 141. 370.
 418. 536. 794. 1080. 1137. III,
 373. 679. 1367. IV, 293. 307.
 511. 562. 629. 741. 848. 1203.
 1271. 1376. 1416. 1426. 1552.
 1567. γαίη I, 428. 1323. II,
 151. 177. 460. 666. 738. 870.
 1275. III, 204. 856. IV, 107.
 292. 388. 480. 988. 1500. γαῖαν
 I, 174. 572. 691. 830. 904. 930.
 1298. 1305. 1348. II, 204. 347.
 375. 499. 525. 619. 637. 690.
 723. 891. 973. 978. 996. 1001.
 1010. 1015. 1243. 1277. III, 589.
 601. 699. 744. 775. 892. 1122.
 1136. 1191. 1359. 1374. IV, 33.
 98. 183. 231. 349. 369. 551. 722.
 1060. 1419. 1474. 1536. 1570.
 1577. 1624. 1779. γῆν II, 352.
 748. IV, 132.
 Γαιηγενής. γαιηγενῆ III, 1186.
 Γάλα III, 1199. γάλακτος IV, 813.
 1735. γάλακτι III, 223. IV, 977.
 1739.
 Γαληναίη. γαληναίη I, 1156.
 Γαλήνη. γαλήνη IV, 1049.
 Γάμος IV, 1143. γάμον IV, 806.
 1202. γάμοιο IV, 1196. γάμον
 II, 529. IV, 1161. γάμων I, 866.
 Γαμφηλαί. γαμφηλῆσι II, 188.

Γαννυμήδης. Γαννυμήδεα III, 115.
 Γάννυμαι. γάννυται I, 778. 881. γά-
 νυσθαι II, 184. IV, 997.
 Γάρ. γάρ δὴ II, 851. 1090. γάρ
 ὅα II, 582. 1162. γάρ τε vid. Τε.
 Γαράμας. Γαράμαντα IV, 1494.
 Γαστήρ. γαστρὶ I, 1176. γαστέρι
 II, 233.
 Γατομέω. γατομέοντες II, 1006.
 Γανυλός. γανυλῶ III, 758.
 Γαῦρος IV, 1606.
 Γάω. γεγάσι II, 1162. III, 336.
 731. γεγαῶτα III, 421. γεγαῖα
 III, 535. γεγαῖαν I, 719. III,
 244. 1075.
 Γε᾽ passim. γέ μὲν I, 135. 167. 203.
 284. 353. 1227. II, 102. III,
 487. 1049. 1094. IV, 768. 1092.
 1357. 1387. 1424. 1466. γέ μὴν
 I, 677. II, 248. 812. III, 641.
 IV, 250. 277.
 Γείνομαι. γείνατο I, 36. 143. 232.
 IV, 896. γείνατο II, 237.
 Γειομόρος III, 1387. γειομόροι IV,
 1453.
 Γειοτόμος. γειοτόμον I, 687.
 Γελάω. ἐγέλασεν I, 485. ἐγέλασ-
 σαν IV, 1171.
 Γέλως III, 102. γέλω IV, 1723.
 Γενεή IV, 727. γενεῆς IV, 1016.
 γενεῇ III, 605. γενεὴν I, 20.
 203. II, 762. 990. III, 339.
 354. IV, 1212.
 Γενέθλη I, 133. 810. γενέθλης II,
 521. III, 358. 590. γενέθλην I,
 962. II, 1139. IV, 1103.
 Γενέθλιος. Γενέθλιφ II, 3.
 Γενειάδες I, 474.
 Γενηταῖος. Γενηταίου II, 1009.
 Γενηταίων II, 378.
 Γένος I, 618. 824. II, 1150. III,
 402. 920. IV, 262. 614. 992.
 1414. 1517. 1741. 1773.
 Γένυς. γένυν IV, 159. γένυες II,
 83. γένυνων III, 498. 1023. 1183.
 γένυέσσι II, 281. IV, 155. γέ-
 νυσσι IV, 830.
 Γεραῖος II, 254. 309. 419. γεραῖή
 I, 311. 315.
 Γεραιστός. Γεραιστόν III, 1244.
 Γεράνδρον I, 1118.
 Γεραρός. γεραροῦ I, 620. γεραραί
 I, 683. γεραρούς IV, 203.
 Γέρας I, 829. II, 249. γεράων I,
 615.
 Γέρων II, 266. 453. 463. γέροντος

- Π, 243. 301. 492. γέροντι II, 263. γέρον II, 411.
Γέφυρον I, 1042.
Γεωμόρος. γεωμόρου I, 1214.
Γῆ. γῆν II, 352. 748. IV, 132.
Γηγενής. γηγενέος IV, 151. γηγενέες I, 510. 943. 951. 989. III, 1355. γηγενέων I, 1000. III, 1048. 1338. 1347. 1391. IV, 1034. γηγενέεσσι III, 1380. IV, 365.
Γηθέω. γήθει I, 436. γήθειον IV, 93. ἐγήθησεν III, 925. γήθησε IV, 1126. γήθησεν I, 449. 1329. γεγήθει I, 857. γηθήσειν II, 442. γηθήσας IV, 1369. γεγηθώς II, 707. III, 1014.
Γηθοσύνη. γηθοσύνησιν II, 878. Γηθοσύννος I, 350. IV, 171. γηθόσυνοι I, 1279. II, 435. III, 259. 490. 1171. 1255. IV, 298. 1514. 1726. γηθόσυναι I, 784. γηθοσύνας IV, 620.
Γηραιός II, 1153.
Γηραλός. γηραλέον I, 194.
Γῆρας I, 684. II, 183. 221. IV, 872. γήρας I, 98.
Γηράσκω. γηράσκοντα I, 166. γηράσκοντας II, 893.
Γῆρος I, 1244. IV, 1242. γῆρυν IV, 731.
Γηρύσασθαι II, 845.
Γίγαντες III, 1054.
Γίγνομαι. γίγνεται III, 1273. IV, 175. 1510. γένετο I, 1103. III, 145. 815. 919. 1196. IV, 1764. γέντο III, 1321. IV, 225. ἔγεντο I, 1141. IV, 1427. ἐγένοντο I, 502. IV, 1331. 1409. γένοιτο I, 900. γένωμαι III, 771. γιγνέσθω IV, 1585. γενέσθαι I, 1011. IV, 63.
Γινώσκω. ἔγνω II, 436. ἔγνω I, 1254. IV, 48. 698. γνώ III, 973. γνώσει I, 661. γνώητε I, 797.
Γλαῦκος I, 1310. Γλαύκοιο I, 182. II, 767.
Γλαφυρός. γλαφυρῆς III, 316. 844. IV, 1609.
Γλήνη. γλήναις IV, 1093. γλήνας II, 255.
Γλήνης. γλήνεσιν IV, 429.
Γλυκερός III, 751. γλυκεροῦ IV, 1454. γλυκερόν II, 184. III, 121. 1341. IV, 1147. γλυκερῇ III, 290. IV, 1726. γλυκερῇ IV, 468. γλυκεροῖσιν IV, 1039. γλυκερῆσιν I, 1230. γλυκερώτεραι IV, 1774.
Γλυκός. γλυκύν I, 850. 881. IV, 430. γλυκίων III, 815.
Γλυφίς. γλυφίδεσσιν III, 218. γλυφίδας III, 282.
Γλώσσα. γλώσσης III, 684. γλώσσησι I, 517. γλώσσας III, 378.
Γναθμός. γναθμοῖο III, 718.
Γνάμπω. γνάμψε III, 1350. γνάμψαν II, 965. IV, 301. γνάμψαι III, 1250. γνάμψαντες II, 350. 944. 1011.
Γνήσιος. γνήσια I, 810.
Γνύξ II, 96. III, 1310. IV, 472.
Γνωτός I, 53. 165. III, 359. γνωτοί II, 1162.
Γοάω. γοάσιν III, 995. γοάσκειν I, 264. γοάσκιον I, 293.
Γοερός. γοερῇ IV, 19.
Γόμφος. γόμοις I, 369. II, 79. 614. 1111. III, 343. γόμφοις I, 1005.
Γόνος II, 1206. γόνον III, 362.
Γόνυ II, 94. γουνός II, 94. γούνα II, 202. γούνατα I, 1174. 1270. III, 706. 804. 964. 1350. IV, 116. 779. 1048. γούνων III, 817. IV, 82. 1013. γούνασιν III, 1313. IV, 93. 940.
Γόος. γόνυ I, 275. III, 708. IV, 605. 624. 750. γόοι IV, 447. γόων I, 1057. II, 837.
Γοργώ. Γοργόνος IV, 1515.
Γουναζομαι. γουναζόμεθα IV, 1668. γουναζέτο I, 1133. IV, 1029. γουναζοιτο IV, 1053. γουνασσάιο IV, 747. γουναζομένη IV, 1668.
Γουνοῦμαι IV, 1014. γουνοῦτο IV, 1278. γουνούμενος III, 988.
Γραπτός. γραπτοῦς IV, 279.
Γρανκένιοι IV, 321.
Γραῦς. γρηῖ III, 72.
Γύαι. γύας I, 796. 1215. II, 810.
Γυῖον. γυῖα I, 44. 1008. II, 1248. IV, 1526. 1585. 1645. γυῖων III, 1262. IV, 1367. γυῖοις III, 63.
Γυμνός II, 707. III, 1282. γυμνῇ II, 109. γυμνόν I, 1254. III, 1381. IV, 466. γυμνοῖσιν IV, 43.
Γυμνώω. γυμνωθεῖς III, 1043.
Γυνή I, 193. III, 291. IV, 1062. 1736. γυναῖκες I, 247. 292. 653. 683. 783. II, 1011. III, 663. IV, 52. 1112. 1182. 1189. 1728. γυναικῶν I, 609. 863. II, 1025.

III, 894. γυναιξιν I, 869. 1070.
II, 764. III, 488. 558. 1123. γυναικας I. 611.
Γυρτών. Γυρτώνα I, 57.

Δ.

Δαημοσύνη. δαημοσύνην IV, 1273.
δαημοσύνησι II, 175. C. II, 1262.

Δαήμων. δαήμονα I, 80. δαήμονες II, 874. δαήμονας II, 887.
Δαί I, 267.

Δαίδαλος. δαίδαλα I, 729. III, 43.
Δαιδάλεος. δαιδαλέη III, 237. δαιδαλέην III, 1154.

Δαῖζω. ἑδάϊξε II, 7. ἑδάϊξαν I, 1002. II, 768. δαῖξα I, 62. 758. II, 432. III, 500. 593. δαῖζων III, 415. δαῖζομένην I, 814. δαίχθεις IV, 1400.

Δαιμόνιος. δαιμονίη III, 712. 1120. IV, 95. 396. 1734. δαιμόνιος I, 476. 1257. δαιμόνιοι I, 865. II, 880.

Δαίμων I, 1141. II, 249. 421. III, 389. IV, 64. 1040. δαίμονος I, 444. 1119. δαίμονι III, 539. δαίμονα II, 719. δαίμων IV, 448. 1597. δαίμονες I, 921. II, 260. IV, 1411. δαίμοσιν IV, 1459. δαίμονας IV, 1316.

Δαίννμαι. δαίννντο II, 305. δαίνυσθαι I, 1187.

Δαῖς (pugna). δαῖ IV, 403.

Δαῖς (taeda). δαῖδων III, 1216.

Δαῖς (epulum). δαιτός II, 193. 232. δαιτὶ I, 458. δαῖτα I, 354. 979. 1150. 1185. II, 263. 495. 811. 1177. IV, 807.

Δαίτη. δαίτην II, 761.

Δαιτρεύω. δαίτρενον I, 433. II, 1178.

Δαῖφρων. δαῖφρονος I, 560.

Δαίω. ἑδαίε IV, 869. ἑδαιον IV, 69. ἑδαιε IV, 989. δάε I, 724. III, 529. δαῖε III, 1209. 1147. ἑδάης III, 677. ἑδάησαν I, 878. δαείην II, 415. δαείη II, 470. III, 469. δαείεν I, 663. δασόμεσθα III, 909. ἑδάσαντο I, 529. δαήσονται IV, 234. δαῆναι I, 984. II, 311. IV, 1306. δεδαῆσθαι II, 1154. δαιομένην III, 661. δαιομένοις II, 701. δεδαημένος I, 200. δεδαημένον I, 147. δεδαημένοι II, 278. IV,

1278. δαισάμενοι II, 496. IV, 884. δαεῖς II, 57. δαέντες I, 916. III, 182. δεδαώς I, 76. 140. 445. II, 247. δεδαώτε I, 52.

Δάκρον II, 242. III, 705. 760. IV, 1064. δάκρουν I, 297. III, 673. 1064. 1077.

Δάκρον III, 462. δάκρονα I, 887. 1067. III, 674. 1119. IV, 34. 612. 625. 1704. δακρύνουσι III, 805.

Δακρύνεις I, 535. IV, 1277. δακρύνεν IV, 1291.

Δακρυχέω. δακρυχέουσα I, 250. IV, 1029.

Δάκτυλος. δάκτυλοι I, 1129.

Δάκνω. δακῶν III, 1170. IV, 1521.

Δαλός. δαλοῦ III, 295. δαλῶ III, 291. δαλοῖς IV, 1720.

Δάμαρ III, 269. 922. IV, 369. 959. 1072. δάμαρτι III, 240.

Δαμάω. δάμασσε II, 29. 786. 954. ἑδάμασσε I, 218. II, 85. IV, 451. 542. 1475. δαμάσσει III, 353. δαμάσσαι III, 395. δαμάσσειν IV, 1654. ἑδάμησαν I, 483. δαμήναι I, 7. II, 817. III, 774. IV, 1658. 1676. δαμήμεναι III, 480.

Δάμνημι. δαμνῶ I, 464. δάμνεται II, 407. δεδμητο I, 610. δεδμημένον I, 1081. IV, 1649. δμηθήναι III, 469.

Δανάη IV, 1091.

Δαναῖς I, 137.

Δαναοί. Δαναῶν IV, 262.

Δαναός. Δαναοῖο I, 133.

Δάπεδον. δαπέδοιο II, 1192. δαπέδω IV, 1526.

Δάπτω. ἑδαπτεν IV, 666.

Δαρδάνιος. Δαρδανίην I, 931.

Δάσκιος. δάσκιον II, 1283.

Δάσκυλος. Δασκύλου II, 776.

Δάσκυλον II, 803.

Δάφνη. δάφνης II, 166. δάφνη II, 159.

Δε passim. In apodosis post εἰ I, 631. post ἐπεὶ I, 318. post ὥς I, 1236. III, 552. δε τε vid. Τε.

Δειδίσκομαι. δειδίσκετο I, 558.

Δειδίσσομαι. δειδίσσεο II, 1221.

Δεῖδω III, 481. δεῖσεν I, 773. δεῖσατε IV, 1042. ἑδδειςαν III, 1293. δεῖδοικα IV, 1100. δεῖδια II, 636. 1205. III, 637. δεῖδιμεν III, 60. δεῖδιθι II, 617. δεῖσας III, 1387.

- δειδυνίαν III, 753. δειδιότες III, 1329.
 Δειελινός. δειελινόν I, 452.
 Δείελος. δείελον I, 1160. III, 417.
 Δεικανάσθαι. δεικανόωντο I, 884.
 Δείκηλον I, 746. δείκηλα IV, 1672.
 Δεικνύω. δείξε III, 1169. IV, 1571.
 δείξης IV, 862. δείξατε IV, 1415.
 δείξειν I, 361.
 Δειλαίος. δειλαίην III, 464.
 Δειλός. δειλε II, 244. δειλή I, 251.
 279. III, 262. 633. 771.
 Δείμα II, 627. III, 810. IV, 823.
 1169. δείματος IV, 1253. δείμα-
 τι I, 632. II, 434. 535. 1057.
 III, 696. IV, 53. 136. 752. 803.
 1011. 1341. δείματα I, 979. IV,
 685. 735. δείμασιν II, 644.
 Δειμαίνω. δειμαίνουσα IV, 796.
 Δεινός I, 1029. III, 1302. IV, 1506.
 δεινή III, 1213. δεινοῖο III, 414.
 δεινόν I, 543. II, 367. 1070. III,
 231. 1232. 1333. 1366. IV, 17.
 642. 790. δεινὴν I, 1102. δεινὰι
 IV, 787. δεινὰ III, 557. IV, 230.
 δεινῶν IV, 381.
 Δειράς. δειράδι II, 705.
 Δειρή. δειρὴν I, 673. IV, 127.
 Δελφῖνες IV, 933.
 Δελφίνη. δελφίνην II, 706.
 Δέμας I, 204. II, 37. 939. III, 415.
 847. 1043. 1204. 1282. IV, 673.
 862. 871. 877. 977. 1437. 1610.
 1645. 1656.
 Δέμνια I, 978.
 Δέμω. δέμμεν III, 37. Ξειμαν IV,
 251. 470. 518. Ξείματο III, 1038.
 δειμάμενοι II, 928.
 Δενδίλλω. δενδίλλων III, 231.
 Δενδρήεις. δενδρήεντα III, 1244.
 Δενδρον. δένδρεα I, 1142. II, 476.
 δενδρέων III, 207. IV, 1429.
 Δεξιόσμαι. δεξιόωντο II, 756. III,
 258.
 Δεξιός. δεξιὰ I, 301. 930. II, 347.
 IV, 1623.
 Δεξιτερός. δεξιτεροῖο III, 1306.
 δεξιτερῆς I, 313. 842. III, 1063.
 IV, 1579. δεξιτερῇ I, 169. 769.
 1238. II, 108. 599. III, 872. IV,
 45. 1709. δεξιτερὴν I, 344. IV,
 100.
 Δέος I, 639. II, 408. 577. 873. III,
 603. 612. 742. 1221. IV, 584.
 960.
 Δέπας I, 472. δέπαος III, 1036.
 Δέρας IV, 1319.
 Δέρη IV, 707.
 Δέρκω. Ξδρακιον II, 911. III, 745.
 Ξδρακες IV, 928. Ξδρακεν IV, 867.
 1137. δέρκει III, 363. δερκο-
 μένη II, 730. δερκομένης IV,
 170. δερκόμενοι II, 660. 725.
 IV, 571. 1049.
 Δέρμα I, 324. 1195. 1206. II, 301.
 IV, 1438. δέρματι II, 112.
 Δέρρος I, 163. 245. 889. II, 120.
 1207. 1224. III, 88. 180. 374. 404.
 620. IV, 87. 335.
 Δέσμιος. δέσμοι III, 203.
 Δεσμός I, 102. δεσμών III, 62.
 δεσμοῖς I, 129. δεσμούς III, 803.
 Δέσποινα. δεσποίνης I, 790. δέ-
 σποιναν IV, 1113.
 Δευκαλῖδαι. Δευκαλίδησιν IV, 266.
 Δευκαλίων. Δευκαλίονα III, 1037.
 Δεῦρο I, 356. 442. 666. 802. II,
 146. 177. 874. III, 25. 52. 336.
 376. 777. 894. IV, 759. 1433.
 1566.
 Δεύτερος. δεύτερα IV, 775.
 Δεύω. δεύει IV, 270. δεῦε III, 804.
 1064. Ξδενσεν IV, 1136. δεῦετο
 I, 473. 732. 750. Ξδεντο III,
 1138. δεῦοιτο II, 974. δεινομέ-
 νοις I, 963. 1181. IV, 492. 1483.
 Δέχομαι. δέχεται IV, 790. 951.
 δέχονται IV, 1217. δέκτο I, 1242.
 Ξδεκτο II, 1147. III, 190. 871.
 δειδέχατο I, 319. 1180. IV, 996.
 δέξατο I, 34. III, 234. IV, 1136.
 δέξο I, 420. δέχθε IV, 1554. δε-
 χθαι I, 650. 822. II, 1275. III,
 585. IV, 186. 1210. δέγμενος IV,
 456. δεδεγμένοι I, 1001. III, 944.
 Δέω. δῆσε IV, 880. δῆσαν I, 564.
 III, 1278. Ξδησαν I, 379. IV,
 244. 524. δῆσαντες II, 66. δέ-
 δεται I, 274. δησάμενοι II, 1014
 Δῆ I, 133. 253. 631. 657. 669. 683
 694. 1070. II, 179. 209. 284
 328. 851. III, 104. 477. 637. 719
 872. 882. 929. 943. 1025. 1027
 1090. 1170. IV, 272. 325. 334
 376. 450. 984. 1031. 1040. 1134
 1264. 1383. 1689. 1759. δῆ post
 pron. relat. I, 172. 621. 993. II,
 137. 209. 606. 1240. III, 500. 731.
 757. IV, 74. 254. 812. 1592. 1718.
 1720. ὅτε δῆ I, 559. 655. 782.
 1012. 1164. II, 549. III, 1163.
 1201. 1278. IV, 522. 685. 939.
 1731. δῆ initio periodi I, 611.
 δῆ τότε I, 237. 522. 1013. 1167.

- II, 166. 472. 555. 691. 720. 1066.
 III, 474. 889. 1029. IV, 610. 718.
 886. 1209. 1400. 1420. 1631. δὴ
 ῥα IV, 327. 523. δὴ ῥα τότε I,
 563. III, 1279. IV, 327. 523.
 1327. δὴ τότε ῥα II, 1178. δὴ
 τοι III, 958. IV, 179. 285. 801.
 δὴ γάρ I, 804. 969. 996. 1211.
 II, 609. 748. 859. 895. 900. 913.
 949. 990. III, 144. 420. 1068.
 1315. IV, 1558. δὴ γάρ τοι I,
 727. δὴ γάρ ῥα I, 1356. δὴ γάρ
 πον IV, 197. δὴ ποτε I, 892. II,
 477. III, 997. 1095. IV, 983.
 1131. 1419. δὴ νύ ποτε II, 458.
 Δηθᾶ II, 651. 752. III, 571. 1246.
 et passim.
 Δηθεν I, 998. II, 384. 1154. III,
 354. 1119. IV, 62. 1261. 1291.
 Δηθύνω. δηθύνειν II, 75. δηθύ-
 νοντες II, 985.
 Δηιδῶ. δηιδάσκον II, 142.
 Δηιλέων II, 956.
 Δηίμαχος. Δηιμάχοιο II, 955.
 Δηίος. δηίου II, 1077. δηῖω II,
 139. δηίον III, 1304. δηίοι IV,
 497. δηίων IV, 201. δηίοισιν I,
 76. IV, 533. 1109. δηία I, 635.
 Δηιότης. δηιοτήτος I, 682. 1030.
 III, 1059. IV, 396. 1010. δηιο-
 τῆτι III, 234. IV, 338. δηιο-
 τῆτα IV, 421.
 Δηιόω. δηιώσειαν I, 244. δηιόων-
 τες IV, 490. δηιούντες I, 614.
 δηιώσεσθαι II, 117. δηιωθῆναι I,
 81. IV, 1044.
 Δηῖω. ἐδήιον III, 1374.
 Δηλέομαι. δηλήσεται IV, 831. δη-
 λήσαιτο IV, 1088.
 Δηλος. δηλον I, 308.
 Δημόθεν I, 7.
 Δήμος I, 141. 609. δήμον I, 310.
 800. III, 472. δήμοιο I, 705.
 714. 1352. IV, 6. δήμω I, 434.
 1029. II, 1019. IV, 539. 544.
 δήμον I, 105. 621. II, 675. III,
 395. 639.
 Δημότερος. δημότεροι I, 733. δη-
 μοτέροισι III, 606.
 Δήν I, 516. II, 135. 331. 409. 794.
 870. III, 503. 648. 681. IV, 390.
 740. 1211. 1540. ἐπὶ δὴν I, 516.
 IV, 740.
 Δηναιός. δηναῖον I, 334. II, 183.
 III, 590. IV, 1547. δηναῖοι IV,
 645. δηναιός III, 53. ἐπὶ δη-
 ναιὸν II, 183.
- Δήνεα III, 826. IV, 1. δήνεσιν
 III, 661. IV, 193. 559.
 Δηριόομαι. δηριόασθον II, 89.
 Δηρίομαι. δηρίασθαι I, 1343.
 δηρινθῆναι II, 16.
 Δηρίς. δῆριν IV, 1767.
 Δηρόν I, 8. 45. 595. 767. 807. 862.
 870. 1072. 1363. II, 449. 517.
 757. 879. 1256. 1285. III, 729.
 811. 950. 1049. 1133. 1263. 1330.
 IV, 1328. 1354. 1680. ἐπὶ δηρόν
 I, 615. 870. 1072. II, 517. 757.
 III, 950. 1049. μετὰ δηρόν II,
 449. III, 956.
 Δητα II, 232. III, 1243.
 Δηώ IV, 988. Δηοὺς III, 413. IV,
 896. 986.
 Δήω. δήεις III, 941. δήουσιν IV,
 591. δῆωμεν IV, 1336. δῆοιμεν
 IV, 1460.
 Διὰ c. gen. I, 237. 377. 777. 789.
 1137. II, 187. 777. III, 141.
 210. 762. 872. 885. 1313. 1358.
 1379. IV, 123. 199. 634. 874.
 915. 968. 1171. 1287. 1460. 1474.
 1545. 1569. c. acc. I, 2. 9. 423.
 518. 651. 922. II, 42. 75. 155.
 420. 727. 1284. III, 709. 1362.
 IV, 70. 272. 290. 306. 646. 649.
 786. 870. 1002. 1071. 1664.
 Διαβαίνω. διαβάς I, 1119. III, 1294.
 Διαγλαύσσω. διαγλαύσσοι I, 1281.
 Διαδηλέομαι. διαδηλήσαντο II, 284.
 διαδηλήσονται III, 579.
 Διαζάω. διαζώεσκον I, 1074.
 Διακέδῶ. διὰ — κεάσσαι IV, 392.
 διὰ — κεάσθη IV, 1267.
 Διακεδάω. διὰ — κέδασεν II,
 1191. διὰ — κέδασαν II, 1126.
 Διακείρω. διέκερσε I, 430.
 Διακριδόν I, 567. 729. IV, 721.
 Διακρίνω. διακρινέει III, 1129.
 διεκρίνοντο IV, 1179. διέκριθεν
 I, 498. διακρινθέντες I, 856.
 Διακρίσις IV, 1169.
 Διαλείπω. διὰ — λιπόντες IV, 1765.
 Διαμάω. διὰ — ἀμῆσαι IV, 374.
 Διαμοιράομαι. διεμοιρήσαντο I,
 395.
 Διαμοιρηθᾶ III, 1029.
 Διαπερές II, 319. 599. III, 671.
 IV, 1203. 1253.
 Διάνδιχα I, 934. II, 1103. III, 991.
 IV, 454.
 Διανύω. διήνυσαν I, 935.
 Διαπεράω. διὰ — περόωσιν IV, 461.
 διὰ — περήσῃ II, 606.

Διαπλῶειν II, 629.
Διαπρὸ IV, 313.
Διαπρύσιον I, 1273.
Διαπτοίεω. *διαπτοίησε* III, 1345.
Διαπύω. *διὰ* — *ἀρύσεως* III, 1053.
Διαρῥαία. *διεῤῥάισεν* IV, 33. *διαρῥαϊσθέντας* III, 702.
Διασκαίρω. *διασκαίροντες* I, 574.
Διασταδὸν II, 67. IV, 942.
Διατανύω. *διὰ* — *τανύσας* IV, 601.
Διατεκμαίρομαι. *διετεκμήραντο* IV, 284.
Διατέμνω. *διὰ* — *τέμνων* II, 355.
Διατμήγω. *διέτμαγεν* III, 343. II, 298. III, 1147. *διατμήξειαν* III, 1047. *διατμήξασθαι* I, 623.
Διατρίβω. *διατρίβωμεθα* II, 883.
Διάτριχα II, 997.
Διανύης. *διανύεα* II, 1104. *διανύγεις* IV, 1575. *διανύεας* I, 221.
Διαφαίνω. *διαφαίνεται* II, 1246.
Διαφράζω. *διαπέφραδε* I, 848. III, 741.
Διαχέω. *διέχευαν* III 320.
Διδάσκω. *ἐδίδαξε* I, 66. 144. II, 257. *ἐδίδαξαν* II, 512.
Διδύμος. *διδύμοισιν* III, 856.
Δίδωμι. *ἔδωκαν* III, 329. *ἔδωσαν* II, 796. *δῶσαν* III, 540. 1316. IV, 423. 441. *δῶκα* IV, 806. *δῶκεν* I, 159. 963. II, 1168. IV, 63. 426. 1080. 1221. *δώμεν* I, 1335. *δώσω* I, 898. 1293. *δώσω* II, 290. III, 404. IV, 87. *δώσει* I, 871. *δοίην* II, 420. *δοίη* III, 820. *δός* III, 391. *δοῦναι* II, 1129. IV, 148. *δώσειν* III, 498. 768. 984. *δασέμεν* III, 767. *δωσέμεναι* II, 950.
Διελύω. *διελυσθεῖσα* IV, 35.
Διείρω. *διειρομένη* IV, 730. *διειρομένοισι* III, 494.
Διειρύω. *διειρύσσουσιν* I, 687.
Διέκ II, 558. 620. III, 73. 158. 888. 916. IV, 860. 963.
Διεννέομαι. *διέν* — *νέεσθαι* IV, 409. *διέξ* — *νέοντο* IV, 659.
Διεκπεράω. *διεξέπερσαν* II, 901. *διέν* — *ἐπέρσαν* IV, 304. *διέν* — *περήσας* IV, 457.
Διεκπροαλῆς III, 73.
Διεκσυνώ. *διέν* — *σεῦεν* II, 620.
Διεκφενύγω. *διέν* — *φνυγείην* II, 616.
Διέξ I, 1328. II, 351. 642. 744. 750. 804. IV, 16. 161.
Διεξελαύνω. *διεξελάσῃσι* III, 879. *διέν* — *ἐλάσειαν* II, 553.

Διεξερέεσθαι I, 327.
Διερός. *διεργῇ* I, 184. *διεργῇν* II, 1099. *διεροῖς* IV, 1457.
Διέχω. *διέσχανεν* IV, 1696. *διασχόμενος* III, 233.
Δίξημαι. *δίξητο* I, 1208. *δίξήμεθα* IV, 397. *δίξήμενος* III, 1179. IV, 1473. *δίξήμενω* IV, 127.
Δίξομαι. *δίξεσθαι* I, 1303. IV, 508.
Δίη. *Δίη* IV, 425. 434.
Διηέριος. *διηερίην* IV, 954. *διηέριαι* II, 227.
Διήλυσιν IV, 1573.
Διηνεκῆς II, 480. 391. IV, 1247.
Διηνεκῆως I, 649. 847. III, 400.
Διῆμι. *διαίμενος* II, 372.
Διῖνέομαι. *διῖκεο* II, 411.
Δικάζω. *δικάζει* II, 1028. *δικάσσει* IV, 1117. *δικάσση* IV, 376. *δικάσῃσι* IV, 347. *δικαζέμεν* IV, 1105.
Δίκαιος. *δίκαιοι* II, 1180.
Δικασπόλος. *δικασπόλον* IV, 1173.
Δίκη II, 1018. III, 209. IV, 372. *δίκης* I, 1219. IV, 1057. 1201. *δίκη* III, 130. 427. *δίκην* IV, 1100. 1104. *δίκας* II, 1028.
Δικλῆς. *δικλίδες* III, 236. *δικλίδας* I, 787. IV, 26.
Δικραιρα IV, 1613.
Δικταῖος. *Δικταίης* II, 434. *Δικταίην* IV, 1640. *Δικταῖον* I, 509. 1130.
Δινδύμιος. *Δινδυμήν* I, 1125.
Δινδύμος. *Δινδυμον* I, 1093. *Δινδυμον* I, 985. 1147.
Δινέω. *ἐδίνεον* II, 695. *δινηθεῖς* II, 1045. *δινηθέντες* I, 1059. IV, 1535.
Δινεύω. *δινεύεσκον* I, 1184. IV, 1456. *δινεύουσα* III, 835. *δινεύοντα* IV, 1644. *δινεύουσιν* I, 215. *δινεύουσαι* IV, 1667. *δινεύσας* III, 310.
Δίνη. *δίνη* I, 935. 1239. *δίναις* II, 368. IV, 613. 842. 918. *δίνῃσι* I, 1327. *δίναις* I, 645. 1155.
Δινήεις II, 355. 401. 551. 595. *δινύεντος* I, 36. *δινύεντα* II, 168.
Δινωτός. *δινωτόν* III, 44. IV, 222.
Διόθεν II, 461. 993. IV, 270.
Δίοιδα. *διῖδμεναι* IV, 1360.
Διοράω. *διειδομένη* IV, 545.
Δίος I, 38. *δίου* I, 949. 1213. II, 1037.
Δίπλαξ. *δίπλακα* I, 326. 722.
Διπλός. *διπλόν* I, 808. *διπλόαι*

- III, 138. διπλόα I, 588. II, 536. 699.
 Δίπτυχα II, 32.
 Δίς I, 741. II, 591.
 Δίφρος. δίφρω IV, 219. δίφρον III, 1235. δίφροι I, 752.
 Δίχα I, 1059. II, 36. IV, 501. 949.
 Διχῆ IV, 289.
 Διχθαδῖος. διχθαδίην III, 397.
 Διχομήνης I, 1231. διχομήνιδα IV, 167.
 Διχοστασία. διχοστασίης IV, 500.
 Διχόω. διχόωντο IV, 1616.
 Δίψα IV, 1397. δίψη IV, 1442. 1459. 1652. δίψαν III, 1349. IV, 1417.
 Διψακός II, 653.
 Διψάλεος. διψαλέω IV, 678.
 Διψάς. διψάδος I, 1147.
 Δίω. διεν IV, 181. δίηται II, 330. διέσθαι IV, 498.
 Διωλύγιος. διωλυγίης IV, 1258.
 Διωνυσος. Διωνύσοιο I, 116. IV, 540. Διωνύσω IV, 424.
 Δμωαί I, 261. III, 254. IV, 1722. δμωάων III, 666. δμωῆσιν III, 890. δμωάς IV, 1222.
 Δμῶες I, 261. 305. 355. III, 272. 299. δμώεσσι I, 234. 266.
 Δμωῖς I, 285.
 Δνοφερός. δνοφερῆν III, 1055.
 Δοάξω. δοάσσαι III, 955. δοάσ-
 σατο III, 770.
 Δοιάξω. δοιάξεσκεν III, 819. δοιά-
 ζοντο IV, 576.
 Δοιάντιος. Δοιάντιον II, 988.
 Δοίας. Δοίαντος II, 373.
 Δοιός. δοιῶ I, 396. 735. II, 426. 490. III, 123. 161. 409. IV, 1483. δοιαί III, 870. IV, 311. δοιάων IV, 1708. δοιάς IV, 330. δοιούς II, 52. IV, 529. δοιὰ II, 853.
 Δοκεύω. δοκεύσης III, 1056. δο-
 κενέμεν IV, 755. δοκεύων II, 1271.
 Δοκέω II, 1142. III, 548. ἐδόκησε II, 204. III, 619. IV, 1480. δόκεον IV, 666. δεδοκήμενος II, 406. δεδοκήμενοι IV, 1660. δε-
 δοκήμεναι IV, 900.
 Δολίονες I, 947. 952. 961. 1022. 1058. Δολίοσιν I, 1018.
 Δολιόνιος. Δολιονίω I, 1029. Δο-
 λιονίησι I, 1070. Δολιονίην II, 765.
 Δόλιος. δολιαισιν IV, 59.
 Δολιχός. δολιχοῦ IV, 1288. δολιχῆς I, 21. δολιχῆν I, 568. III, 602. IV, 150. 838. δολιχῆσιν I, 914.
 Δολοεῖς. δολόεσσα III, 89. δολό-
 εσσαν II, 423.
 Δολοκτασία. δολοκτασίας IV, 480.
 Δολοπηῖος I, 585.
 Δολοπηῖς. Δολοπηῖδα I, 68.
 Δολόω. δολωθεῖς II, 948. IV, 456.
 Δόλος III, 781. δόλω III, 687. δόλον I, 1295. III, 12. 20. 191. 599. 720. IV, 7. 404. 421. 438. 462. δόλοισι III, 373. IV, 343. δόλους I, 52. III, 578. 592.
 Δολοφροσύνη. δολοφροσύνησιν IV, 687.
 Δόμαιος. δομαίους I, 737.
 Δομή. δομήν III, 1395.
 Δόμος IV, 32. δόμον III, 577. δό-
 μοιο III, 217. 645. IV, 35. 665. 1068. δόμω II, 44. 250. δόμον I, 853. II, 239. III, 538. 609. 622. 723. IV, 348. 1037. δόμοιο III, 238. IV, 772. δόμων I, 306. 776. 1212. II, 814. III, 448. 723. IV, 40. 710. δόμοις I, 148. 210. 225. 304. 447. 818. II, 293. 435. 457. 653. 1021. 1153. III, 756. 835. IV, 97. 242. δόμους I, 244. 695. II, 544. III, 1097. IV, 440.
 Δονακῶδης. δονακῶδες II, 818.
 Δόναξ. δονάκων II, 825. δονά-
 κεσσι III, 6. δόνακας III, 198.
 Δονέω. δονέουσιν III, 1377. δο-
 νέοντο I, 223. δονεύμενα III, 1295.
 Δορικτήτος. δορικτήτης I, 806.
 Δόρπος. δόρποιο I, 1173. II, 226. 307. 1229. δόρπω III, 301. δόρ-
 πον II, 157. 304. IV, 883.
 Δόρν I, 466. 468. 526. 756. III, 582. 1248. 1250. 1322. IV, 582. δούρατος II, 1111. δούρατι II, 1118. δουρῖ I, 1033. II, 139. 831. III, 416. 1046. 1187. 1279. 1330. δούρατα I, 370. 1003. 1163. II, 1065. 1126. 1188. IV, 414. 1050. 1156. δούρα II, 79. 597. δούρασι II, 1062. III, 321. 1336. 1348.
 Δοτήρ. δοτήρι I, 89.
 Δούλιος. δούλια IV, 38.
 Δουπέω. δούπει II, 1056. δεδου-
 πότος I, 1304. IV, 557.
 Δούπος II, 82. 553. 1036. δούπω

IV, 1688. δοῦπον II, 194. 1067. III, 954.
 Δουράτειος. δουρατέις II, 381.
 Δόγματος I, 1169.
 Δράκων II, 405. IV, 1541. δράκοντος III, 1178. δράκοντες III, 1215.
 Δράσσω. δραξαμένη I, 1131.
 Δρεπάνη. δρεπάνη IV, 990. δρεπάνην IV, 1223.
 Δρέπανον II, 982.
 Δρήστειρα III, 700.
 Δρίον. δρία IV, 970.
 Δροσερός. δροσεράς II, 164.
 Δροσόεις. δροσόεντα I, 1282.
 Δρύϊνος. δρυϊνοῖσι I, 1124. III, 1215.
 Δρυμός. δρυμοῖο IV, 1684. δρυμόν III, 581.
 Δρύοπες. Δρυόπεσιν I, 1213. 1218.
 Δρύοχος. δρυόχους I, 723.
 Δρύπτω. δρύψε II, 109. III, 672.
 Δρύς. δρυός II, 479. 1272. IV, 162. δρύες III, 1376. δρυσίν III, 968.
 Δύη. δύης I, 907. IV, 38. δύη IV, 1649. δύην I, 120. II, 769. IV, 1387.
 Δυηπαθής. δυηπαθέων ἀνθρώπων IV, 1165.
 Δυηπαθίη. δυηπαθίη IV, 1395.
 Δύναμαι. δύναται IV, 602. δύνατο I, 314. IV, 854. ἐδύναντο III, 1249. δύναιτο III, 535.
 Δύνα. δύνει III, 764. δύνε I, 195. 263. 638. III, 832. IV, 206. 724. ἔδυνε I, 582. II, 921. δύνον IV, 967. ἔδυσαν II, 298. δῦ III, 1256. ἔδυν I, 1195. III, 1407. IV, 771. 1618. 1629. δύη III, 1144. δύνειν I, 627. δῦσαι I, 635. δύναι II, 1770. δύντες I, 1025. IV, 1180. δύνετο I, 581. III, 1191. IV, 1524. ἐδύσατο I, 63. IV, 865. δύνεται IV, 1545. δυομένου I, 925. δυομένησι III, 225.
 Δύο I, 185. 945.
 Δυοκαίδεα III, 838. IV, 1386.
 Δύπτω. δύπτοντες I, 1008. δύψας I, 1326.
 Δυσάμμορος I, 253. 286. III, 809. δυσάμμορον II, 218. IV, 83. δυσάμμοροι I, 635.
 Δυσάσχετος II, 272.
 Δυσανχής. δυσανχές III, 976.
 Δύσζηλος. δύσζηλοι IV, 1089.

Δυσήνεμος. δυσήνεμον I, 593.
 Δυσηχής. δυσηχέας III, 96.
 Δυσίμερος. δυσίμερον III, 961. IV, 4.
 Δύσις I, 1202. δύσις I, 85.
 Δυσκέλαδος IV, 565. δυσκελάδουσιν III, 593.
 Δυσμενέω. δυσμενέοντας III, 352.
 Δυσμενής. δυσμενέων I, 679. IV, 397. 448. 1157.
 Δύσμορος III, 783.
 Δυσπαλής. δυσπαλέας IV, 52.
 Δύστηνος. δυστήνοιο I, 1069.
 Δύσφημος I, 1137.
 Δυσχείμερος. δυσχειμέρον I, 213.
 Δυσχείμων. δυσχείμονας IV, 635.
 Δυσώννημος II, 258.
 Δύω I, 163. 407. 752. 1300. 1306. II, 241. 273. 318. III, 178. 495. 1174. IV, 81. 1465.
 Δυώδεκα I, 1079. 1318. II, 531. IV, 1221.
 Δυωδέκατος. δυωδεκάτῳ II, 899.
 Δωδωνίς. Δωδωνίδος I, 527. IV, 583.
 Δῶμα III, 36. 640. 679. 796. IV, 1112. δώματος II, 1074. δώματα I, 94. 785. 849. 974. II, 497. III, 177. 213. 387. 709. 1072. 1155. IV, 722. 752. 1038. 1118. δώμασιν IV, 1025.
 Δωμάω. δωμήσαντες II, 531.
 Δῶρον III, 152. δῶρα I, 419. 657. 675. 768. II, 814. III, 906. 910. 1184. IV, 422. 1420. 1705. δώροις IV, 416.
 Δωτίνη. δωτίνης I, 89. III, 852.

E.

Ἐανός. ἔανῳ IV, 196. ἔανούς IV, 1155. 1189.
 Ἐάω. εἶα II, 74. 185. εἶατε I, 873. εἶῳ IV, 409. ἔασης IV, 825. ἔα III, 1120.
 Ἐβδόματος. ἐβδομάτῳ IV, 1223.
 Ἐγγελάω. ἐγγελάῳ III, 64.
 Ἐγγενέτης. ἐγγενέταις IV, 1549.
 Ἐγγίγνομαι. ἐγγεγάῳ IV, 1561.
 Ἐγγυαλίζω. ἐγγυάλιξε I, 489. 770. II, 180. 968. 1148. III, 1016. 1205. IV, 294. 1752. ἐγγυάλιξαν I, 1181. ἐγγυαλίζω II, 55. ἐγγυαλίξῃ I, 245. III, 1027. ἐγγυαλίξαι II, 446. IV, 1554.

- Ἐγγύθεν II, 137. 1121. III, 122. IV, 1423.
Ἐγγύδι I, 633. II, 35. 264. III, 927. IV, 118. 1074. 1444.
Ἐγείρω. ἔγειρεν III, 752. ἤγειρε II, 165. ἐγειρομένου III, 1386.
Ἐγκαταλέγω. ἐγκατέλετο IV, 431.
Ἐγκατανάω. ἐγκατένασεν III, 116.
Ἐγκλάω. ἐνέκλασεν III, 307.
Ἐγκλιδόν I, 790. III, 1008.
Ἐγκλίνει I, 62.
Ἐγκονέω. ἐγκονέοντες II, 812. ἐγκονέουσιν IV, 66.
Ἐγκρύπτω. ἐγκρυψε I, 170.
Ἐγκτερέζω. ἐνκτερέειξαν I, 1060.
Ἐγρήσσω. ἐγρήσσοντες II, 308. ἐγρήσσοντας IV, 1124.
Ἐγρομαι. ἐγροσθαι IV, 1352. ἐγρόσθω IV, 666. ἐγροσθε II, 884. ἐγρομένη III, 294. IV, 671. ἐγρομένοιο I, 1159. ἐγρομένοισιν I, 1105.
Ἐγχείη. ἐγχείησι I, 1001. II, 1072. ἐγχείας IV, 1055.
Ἐγγελεῖς. Ἐγγελέσσειν IV, 518.
Ἐγχο I, 769. III, 1231. 1286. IV, 223.
Ἐγώ I, 20. passim. ἐμεῖο I, 891. II, 317. 487. III, 93. 307. 310. 403. 477. 716. 721. 1112. IV, 383. 743. ἐμέθεν I, 901. III, 352. 904. IV, 30. ἐμεῦ I, 1343. II, 888. III, 1109. μεῦ IV, 1654. μοι I, 703. 902. 904. II, 256. 446. 1137. passim. ἐμοι I, 345. 356. 443. 488. III, 66. 92. 494. 551. 1071. ἐμὲ II, 779. 1156. III, 18. IV, 249. 796. μὲ I, 467. 712. 898. 1333. passim. II, 219. 237. 429. 792. 844. III, 389. 464. 729. 975. 1113. IV, 370. 742. 1014. 1022. 1743.
Ἐγωγε I, 345. 840. II, 483. passim.
Ἐγών I, 689. II, 236. 290. passim.
Ἐδέθλια IV, 630.
Ἐδεθλον IV, 330.
Ἐδητύς. ἔδητύος I, 1072. II, 228. 269.
Ἐδνον. ἔδνοισιν I, 977. II, 239.
Ἐδος I, 187. 1099. IV, 250. ἐδέων II, 429.
Ἐδρη. ἔδρης I, 385.
Ἐδριόω. ἔδριόωντες III, 170. ἔδριόωντο I, 330. 530. 1671. 1844.
Ἐδω. ἔδων I, 1289. ἔδοντες I, 1074. IV, 265.
Ἐδωδή. ἔδωδής II, 196. 266. 452. ἔδωδῃ II, 1013. ἔδωδῃν II, 223. III, 299.
Ἐέλδωρ I, 282.
Ἐέρση III, 1020.
Ἐζομαι. ἔζετο I, 1170. III, 455. 1369. ἔζεσθαι IV, 692. ἐζόμενος IV, 200. ἐζομένη III, 796. ἐζόμενοι I, 912. II, 305. IV, 493.
Ἐθειρα. ἔθειραι I, 223. II, 703. ἔθειραῖς I, 672. ἔθειρας III, 829. IV, 1303.
Ἐθειρημὸς II, 656.
Ἐθέλω. ἐθέλεις I, 890. ἐθέλει IV, 1276. ἐθέλης I, 892. III, 332. ἐθέλησθα II, 55. III, 404. ἐθέλοις I, 828. ἐθέλοι III, 180. ἐθέλων IV, 985. 1103. ἐθέλοντα I, 1217. ἐθέλοντες I, 749. IV, 1566. ἐθέλουσα IV, 1021. ἐθέλουσαι IV, 194.
Ἐθνος III, 212. IV, 240. ἔθνεα II, 1205. 1225. III, 1275. IV, 5. 646.
Ei c. ind. praes. et fut. I, 665. II, 209. 325. 637. 890. 1154. II, 1224. III, 34. 75. 79. 87. 98. III, 354. 358. 362. 402. 418. 468. 485. 508. 537. 778. 901. IV, 231. 419. 834. 1016. 1109. 1511. 1556. 1560. 1674. c. ind. praeter. I, 493. 863. 1300. II, 126. 286. 865. 993. III, 537. IV, 22. 905. 1564. 1653. c. opt. I, 681. 1343. II, 231. 441. 974. III, 140. 435. IV, 342. 403. 1459. 1511. c. conj. I, 904. III, 61. 1081. εἰ ἂν c. conj. II, 689. c. opt. II, 17. εἴ κε c. ind. praeter. I, 197. 254. III, 377. εἴ κε c. opt. I, 491. 663. 827. II, 642. III, 479. 730. 846. IV, 417. 1057. 1263. εἴ κε c. conj. I, 361. 695. 1319. II, 174. 337. 1050. 1066. III, 153. 642. 909. 1005. 1122. IV, 376. 1418. εἰ an I, 488. II, 413. III, 113. 349. 698. IV, 1169. 1335. εἴ κε an I, 807. II, 696. III, 180. 535. 693. IV, 462. εἰ καὶ I, 689. I, 814. II, 342. 625. III, 1190. καὶ εἰ I, 470. IV, 1655. εἰ μὴ ἄρα II, 286. 865. 993. III, 1142. IV, 905. εἰ οὐ I,

901. III, 511. εἰ δὲ II, 236.
 249. 890. III, 79. IV, 1560.
 1674. εἰ δ' ἄγε I, 657. III,
 131. 897. IV, 758. 1073. εἰ δ'
 ἄγε δὲ II, 686. εἰ δ' ἄγε νῦν
 III, 1.
 Εἰαμενή. εἰαμενή II, 818. εἰαμε-
 νην III, 1220. εἰαμεναῖς II, 795.
 εἰαμενήσιν III, 1202. IV, 316.
 Εἰαρινός. εἰαρινού IV, 961.
 Εἶβω. εἶβεται II, 664.
 Εἶδαρ. εἶδατα I, 456.
 Εἶδος II, 785. εἶδα IV, 1193.
 Εἶδω. ἥδεν II, 65. III, 309.
 οἶδα II, 210. 777. οἶσθα IV,
 784. III, 33. οἶδεν II, 212.
 III, 933. ἴδμεν I, 135. IV, 1076.
 1319. 1569. ἴστε II, 1047. ἴσα-
 σι III, 932. ἴστω I, 466. II,
 257. 258. III, 151. 175. 714.
 IV, 1019. 1020. ἴδμεναι II, 11.
 III, 355. IV, 725. εἶδετο II,
 579. εἶδοντο II, 206. εἴσατο
 IV, 522. 855. εἴσατο II, 582.
 III, 399. 502. IV, 145. 1478.
 1589. 1733. εἴσαντο I, 718.
 1024. εἴσεται II, 153. εἰδώς
 I, 508. εἰδύνα III, 103. εἰδό-
 μεναι IV, 978. εἰδόμεναι IV,
 1616. εἰδόμενοι III, 968. εἰ-
 δομένους IV, 221. ἰδεῖν III,
 923. IV, 712. ἰδέειν I, 175.
 ἴδε III, 1201. 1284. ἴδεν I, 520.
 II, 236. III, 253. 673. 828. 1347.
 IV, 475. 1480. ἴδον I, 633. II,
 1253. III, 1167. 1293. ἰδὼν II,
 606. ἰδόντες II, 1049. III, 258.
 IV, 184. 295. 482. 1619. ἰδόν-
 τας I, 1054. II, 631. ἰδοῦσα
 III, 47. 256. 782. ἰδέσθαι I,
 145. 220. 746. 943. 1062. 1113.
 1193. II, 405. 842. 917. 1104.
 III, 374. 702. 1132. 1245. IV,
 252. 727. 899. 1443. 1480. 1603.
 ἴδοντο II, 429. 560. 1034. III,
 490. IV, 319. 1626. 1721. ἴδῃαι
 IV, 862. ἴδωνται III, 1378.
 ἴδοιο III, 729. ἰδόιτο I, 6.
 ἴδοισθε II, 1145.
 Εἰδάλων. εἰδάλουσιν III, 1004.
 IV, 280.
 Εἰδαρ II, 408. III, 1313. IV, 1606.
 Εἰκάθω. εἰκάθε I, 505. εἰκάθον
 II, 790. εἰκάθοι III, 849.
 Εἰκελος III, 1283. 1351. εἰκελον
 III, 287. IV, 173. εἰκελα I,
 544.
 Εἴκω. εἴκον III, 886. εἴξεις IV,
 1658. εἴξαι II, 338. III, 421.
 εἴξαντες I, 805. 1049. II, 295.
 III, 521. εἴξασα III, 797.
 Εἰλαπίνη. εἰλαπίνης I, 13. εἰλα-
 πίνῃσι I, 819. 857. εἰλαπίνας IV,
 1421.
 Εἰλατίδης I, 41. 1241. 1248. 1347.
 Εἰλατίδην IV, 1470.
 Εἰλείθνια I, 289.
 Εἰλέω. εἰλει II, 571. IV, 181.
 εἰλείται IV, 1271. εἰλεῖτο IV,
 1067.
 Εἰλιγγος. εἰλίγγοισιν IV, 142.
 Εἰλίσσω. εἰλίσσεται II, 981. εἰλίσ-
 σονται III, 138. 1220. IV, 140.
 261. 1281. 1452. εἰλίσσετο IV,
 1061. εἰλίσσονται I, 844. IV,
 937. εἰλίσσας IV, 949. εἰλι-
 γμένος IV, 1541. εἰλιχθεῖσα III,
 655.
 Εἰλυμα II, 1129.
 Εἰλνός. εἰλνούς I, 1144.
 Εἰλνώ. εἰλνόμενος III, 296. εἰλν-
 μένοι II, 861. εἰλνόμενα III,
 1291.
 Εἴλω. ἐελμέναι I, 870. IV, 604.
 Εἴμα. εἴματα I, 364. II, 1168.
 III, 932. IV, 671.
 Εἴμι I, 838. 1295. II, 416. 799.
 IV, 30. 1744. εἴμι I, 577. 1172.
 III, 1240. IV, 39. 197. 675. 741.
 εἴσι I, 632. ἦτε I, 141. 741.
 731. III, 456. 1405. IV, 179.
 ἦεν I, 74. IV, 454. ἥσαν III,
 442. ἥσαν III, 1331. εἴσομαι
 III, 738. ἦεν II, 918. ἴομεν II,
 870. ἴσαν I, 161. 237. III, 112.
 ἴωσι I, 354. ἴοιεν II, 277. ἴων
 I, 1241. 1348. II, 588. III,
 1200. IV, 1117. ἴόντος I, 887.
 II, 107. 803. ἴοντι I, 1210. III,
 166. ἴοντα IV, 1352. ἴόντες I,
 39. II, 760. III, 534. 1145.
 IV, 722. ἴόντων II, 195. ἰοῦ-
 σιν I, 63. 246. 1333. III, 918.
 1176. IV, 533. 644. 1219. 1254.
 1583. ἴοντας I, 650. III, 589.
 IV, 995. ἰοῦσα III, 723. ἰούσης
 I, 554. 934. 1015. ἰούσῃ IV,
 31. 744. 979. ἰοῦσαν I, 712.
 II, 552. III, 884. 915. 1155.
 IV, 866. 1043. 1634. 1664. ἰοῦ-
 σαι I, 653. II, 290. ἰούσας II,
 251. 461. ἴμεν IV, 50. I, 720.
 843. 1183. II, 540. III, 113.
 892. 1176. IV, 198. 849. 878.

1293. *ἔμεναι* I, 74. II, 684.
ἔναι III, 1165. 1173. *ἔναι* I, 420. III, 486. 737. 940. *ἔτε* IV, 1414. 1584.
- Εἰαὶ* II, 343. IV, 1741. *ἔσσι* I, 692. 694. 936. 1317. II, 12. 234. 353. 360. 445. 614. 735. III, 160. 205. 546. 716. 927. 981. 1076. 1085. IV, 259. 282. 1262. 1655. *εἰμὲν* II, 1150. III, 393. IV, 1322. *ἔσσι* II, 252. 1123. III, 402. IV, 1412. *εἰσὶν* I, 271. 307. II, 388. 521. 543. 979. III, 139. 355. 772. IV, 630. *ἔασι* I, 442. 479. 1128. II, 41. 393. 463. 630. 743. 874. 882. 886. 982. 1017. III, 173. 341. 976. 1071. IV, 280. 772. 823. 992. 1052. 1621. *ἦα* III, 978. *ἦν* III, 231. 501. IV, 1226. *ἔην* I, 134. 204. 282. 760. 763. 969. II, 43. 138. 438. 517. 1090. III, 361. IV, 176. 1024. 1312. *ἦεν* I, 79. 142. 205. 253. 763. 861. 960. 963. 974. 1193. 1290. II, 167. 196. 198. 294. 456. 472. 578. 605. 854. 1174. 1283. III, 239. 273. 319. 749. 836. 1201. 1245. 1315. 1407. IV, 51. 106. 262. 297. 362. 451. 455. 728. 853. 976. 1003. *ἔσαν* I, 730. 735. 956. II, 1. 53. 409. 990. 1097. III, 236. 360. IV, 263. 1151. 1278. 1389. 1429. *ἔσσε* I, 203. 747. 754. 1117. III, 195. 1290. IV, 331. 1173. 1646. *ἔσκον* IV, 899. *ἔην* III, 704. 1116. *εἶη* II, 231. III, 144. 798. 1101. IV, 249. 502. *εἶεν* I, 22. II, 9. IV, 1774. *ἔοι* III, 848. *ἔσσομαι* III, 989. *ἔσσεαι* III, 1050. 1124. *ἔσσεται* I, 291. 663. II, 261. 334. 345. 415. 891. 1280. III, 93. 350. 407. 480. 514. 781. 797. 943. 1005. 1044. IV, 403. 832. 1105. *ἔσται* III, 184. 358. *ἔσσομεθα* I, 870. *ἔσσεσθε* IV, 390. *ἔσσονται* IV, 840. *ἔσονται* II, 422. *εἶναι* I, 1038. II, 22. 31. 39. 887. 1274. III, 507. 603. 713. IV, 805. 1357. *ἔμεν* III, 629. *ἔμμεναι* I, 173. 232. 1022. 1339. II, 245. 870. 1074. 1204. 1221. III, 362. 457. 1107. IV, 239. 377. 684. 987. 1559. 1643. *ἔσσεσθαι* I, 469. II, 646. III, 524. 550. 590. IV, 255. *ἔσσεσθαι* II, 253. *ἔστω* III, 82. 143. 1046. IV, 95. 372. *ἔων* II, 470. 707. 919. IV, 545. 1458. 1603. 1676. *ἔόντος* I, 779. II, 153. III, 1070. *ἔόντι* III, 92. *ἔόντα* I, 99. 135. 991. 1252. II, 871. III, 130. 408. 428. 975. 1180. IV, 323. 443. 1642. *ἔόντες* I, 484. 950. II, 235. 1109. 1160. IV, 1212. 1560. *ἔούσα* III, 1344. IV, 65. 745. 815. *ἔούσης* IV, 1736. *ἔούσαν* I, 602. 702. 1199. II, 539. IV, 196. 573. 1106. 1118.
- Εἶν* I, 460. IV, 232.
- Εἰνάλιος. εἰναλίη* I, 583.
- Εἴνεα* I, 666. II, 180. 261. III, 721. IV, 191. 398. 650. 809. 1099.
- Εἴνεεν* II, 216. 1130. IV, 1034. 1716.
- Εἴπερ* II, 442.
- Εἴργω. εἴργε* IV, 1639. *ἔεργεις* III, 427. *ἔεργον* II, 201. *ἔεργειν* IV, 1208. *ἔεργεται* IV, 309. *ἔεργομένη* III, 649. *ἔεργμένον* II, 550. *ἔεργμένοι* IV, 1580. *ἔεργόμεναι* I, 775. *ἔεργομένοις* III, 184.
- Εἰρεσίη. εἰρεσίη* I, 608. 922. 964. II, 47. 584. 649. IV, 210. 496. *εἰρεσίην* II, 558. *εἰρεσίῃσιν* I, 114. 1152. II, 1031. IV, 1587.
- Εἰρομαι. εἴρω* III, 982.
- Εἴρω. εἴρω* III, 868.
- Εἷς* I, 39. 250. II, 353. 730. III, 41. IV, 385. *passim*.
- Εἷς* IV, 286. *ἔν* I, 39. II, 322. IV, 135. 1335. *ἔνα* II, 604. IV, 498. *μία* II, 975. IV, 896. 1016. *μῖαν* I, 396. II, 996. *μῆς* I, 732. IV, 1708. *μῆ* I, 149. 342. 497. III, 1310.
- Εἶσα. εἶσε* III, 49. *εἶσεν* I, 789. IV, 719. *εἶσατο* III, 1186. IV, 119. 550.
- Εἰσαγω. εἰσαγάγοιτο* III, 622.
- Εἰσαῖω. εἰσαῖων* I, 764. II, 194. III, 368. *εἰσαῖοντι* I, 1103. III, 145. *εἰσαῖοντες* II, 1085. 1196. III, 330. IV, 1184. 1363. *εἰσαῖοντας* II, 19. 40. IV, 584. *εἰσαῖονσαι* III, 903.
- Εἰσαναβαίνω. εἰσαναβαίνει* I, 1100. II, 938. *εἰσανέβαν* I, 846. 985.
- Εἰσανέμι. εἰσανιόντα* I, 1092.

- Εἰσανέγω. εἰσανέχει IV, 1578.
εἰσανέχοντα IV, 291. εἰσανέχου-
σαν I, 1360.
- Εἰσαποβαίνω. εἰσαπέβαν IV, 650.
εἰσαπέβητε IV, 1781. εἰσαπέβη-
σαν IV, 627.
- Εἰσαῦτις II, 294. ἐσαῦτις II, 1167.
Εἰσαφικάνω. εἰσαφίκαναι III, 888.
1179. IV, 540. 614. 773. 777.
εἰσαφίκανον IV, 1761.
- Εἰσαφινέομαι. εἰσαφίνοντο IV,
302. 645. εἰσαφικέσθαι IV, 1215.
Εἰσαφύω. εἰσαφύσαντο IV, 1692.
- Εἰσβαίνω. εἰσβαῖνον I, 1276. II,
533. εἰσέβαν IV, 1692. εἰσ-
βαίνειν IV, 1590. ἐσβαίνειν I,
1275. εἰσβάντες IV, 1392. εἰσ-
βήσαντες II, 167. εἰς — βήσαν-
τες IV, 104.
- Εἰσβάλλω. εἰσέβαλον I, 928. εἰσ-
βαλέειν IV, 639. ἐσβαλέειν IV,
826. ἐς δ' ἔβαλον IV, 596.
- Εἰσδέχομαι. ν. Ἐσδέχωμαι.
- Εἰσέλαω. εἰσέλασαν II, 1265. IV,
635. εἰσελάσαντες II, 672. εἰσε-
λάσαντας II, 1283.
- Εἰσερχομαι. εἰσελθοῦσαι III, 39.
Εἰσέτι I, 1354. II, 717. 850. 1145.
III, 203. IV, 1153. passim.
- Εἰσενόεω. εἰσενόησε I, 1229. IV,
873. εἰσενόησαν I, 1053. II,
1261. ἐς δ' ἐνόησαν I, 321.
- Εἰσέοκε I, 820. 1001. IV, 164. c.
conj. I, 873. II, 348. IV, 347.
763.
- Εἰσοράω. εἰσορώσαν IV, 960.
εἰσορώων I, 241. 765. 1176. IV,
729. εἰσορώοντες I, 593. 594.
1166. II, 1037. IV, 660. εἰσο-
ρώοντας IV, 1245. εἰσορώωσα
III, 77. 662. εἰσορώωσαι I, 550.
IV, 1192. εἰσοράαν III, 679.
εἰσορώονται I, 85. εἰσορώοντο
IV, 975. εἰσοράασθαι II, 37.
III, 815. 960. εἰσορώμενοι II,
563. εἰσίδιεν II, 696. εἰσίδων
I, 15. II, 777. IV, 875. εἰσι-
δοῦσα IV, 55. εἰσιδόντες I, 322.
II, 269. 581. 921. εἰσιδέειν III,
775. εἰσιδέσθαι I, 1361. III,
958. εἰσώψεσθε II, 403. IV,
1039.
- Εἰσώτε II, 857. IV, 800. 1212.
- Εἴσω I, 372. II, 95. 136. 579.
736. III, 48. 311. 651. IV, 712.
ἔσω I, 390. II, 73.
- Εἰσωπός. εἰσωποί II, 751.
- Εἴτε II, 46. εἴτε — εἴτε II, 1185.
1279. III, 183. 394. 464. IV,
343. 348. 716. 1598. 1699.
- Εἴως κεν IV, 1658.
- Ἐκ I, 804. 1109. II, 165. 166.
196. 224. 424. 430. 606. 993.
passim. pro ὑπό II, 1245. IV,
215.
- Ἐκαθεν I, 216. II, 965. IV,
1103.
- Ἐκάς I, 84. II, 134. 285. 856.
III, 207. IV, 131. 284. 354.
568. 1651.
- Ἐκαστέρω II, 855. IV, 90. 1293.
- Ἐκαστος I, 240. 854. II, 152. IV,
185. 682. 1291. ἐκάστου II,
762. IV, 1126. ἐκάστω I, 728.
944. III, 137. Ἐκαστον I, 834.
1153. II, 240. IV, 1030. ἐκά-
στην I, 262. IV, 1147. Ἐκαστοι
I, 872. III, 824. Ἐκαστα I, 327.
339. 394. 461. 498. 838. 1097.
II, 212. 391. 633. 974. 1179.
III, 355. 401. 437. 493. 816. 926.
1040. 1144. 1165. 1198. IV, 350.
463. 497. 594. 711. 730. 1319.
1346. 1360. 1471.
- Ἐκάτερθεν I, 219. 369. 387. 564.
II, 52. 103. 596. 676. III, 45.
237. 672. 870. 1257. IV, 1574.
1662.
- Ἐκάτη III, 529. IV, 829. Ἐκά-
της III, 251. 478. 733. 842. 915.
935. Ἐκάτην III, 1035. 1211.
IV, 247.
- Ἐκατόμβη. ἐκατόμβης III, 880.
- Ἐκατος. Ἐκατοιο I, 958. II, 518.
IV, 1747.
- Ἐκατὸν II, 974.
- Ἐκβαίνω. ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν I,
1018.
- Ἐκβάλλω. ἐκβαλε III, 146. 322. ἐκ
δὲ βαλόντες II, 924.
- Ἐκβασίς. ἐκβασιν II, 1049.
- Ἐκβάσιος. Ἐκβάσιω I, 966. 1186.
- Ἐκβλύω. ἐκβλύοντα IV, 1417.
- Ἐκβοάω. ἐκ δ' ἐβόησαν III, 631.
- Ἐκγεῖνομαι. ἐκγεγάτην I, 56. ἐκ-
γεγάσιν IV, 260. ἐκγεγαῶς I,
203. III, 364. ἐκγεγανία I, 233.
975. ἐκγεγαῶτες I, 952. ἐκγε-
γαῶτας II, 1225.
- Ἐγγελάω. ἐκ δ' ἐγγέλασεν I, 485.
- Ἐγγίνομαι. ἐξεγένοντο I, 157.
- Ἐκδαίω. ἐξεδάης IV, 1565.
- Ἐκδίδωμι. ἐκδώης IV, 1015. ἐκ-
δώσειν IV, 1119.

- Ἐκθρόλος I, 88. Ἐκθρόλον I, 769.
 Ἐκθρόλε I, 420.
 Ἐκθρος I, 303. Ἐκθροι III, 969.
 IV, 1778.
 Ἐκθρι I, 116. 334. 773. 902. II,
 253. 297. 524. 755. 1153. III,
 266. 621. 1060. IV, 390. 1018.
 1087. 1199.
 Ἐκθρώσκω. ἔκθορον IV, 1365.
 Ἐκκείρω. ἐκ — κείρατε IV, 1033.
 Ἐκκριτος. ἔκκριτόν IV, 1185.
 Ἐκκυλίω. ἐξεκυλίσθη II, 585.
 Ἐκλαμπω. ἐκ — λαμπρὸν III, 371.
 Ἐκλανθάνω. ἐκλάθετο II, 490. ἐκ-
 λεάθοιο III, 1112.
 Ἐκλαχαίνω. ἐξελάχαινον I, 374.
 IV, 1532.
 Ἐκλείπω. ἐκ δὲ λιπόντας IV, 1761.
 Ἐκλύω. ἐκλύσαντες I, 955.
 Ἐκμολεῖν. ἐξέμολεν I, 845.
 Ἐκπαγλος. ἐκπαγλον IV, 1612. ἔκ-
 παγλοι I, 950.
 Ἐκπάγλω III, 60.
 Ἐκπέμπω. ἐκπεμπε II, 814.
 Ἐκπεράω. ἐκ δ' ἐπέρησαν IV, 329.
 Ἐκπίμπλημι. ἐκπλήσαι I, 1318.
 Ἐκπίπτω. ἐκ — πέσον IV, 1018.
 Ἐκπλώω. ἐξέπλωμεν II, 645.
 Ἐκποθεν II, 224. III, 262. 1289.
 Ἐκπροκαλέω. ἐκπροκαλεσσαμένη IV,
 353.
 Ἐκπρομολεῖν IV, 1587. ἐκπρομο-
 λόντες IV, 327.
 Ἐκπύω. ἐξ — ἔπτυνε IV, 478.
 Ἐκρέω. ἐκ — ῥέεν IV, 1679.
 Ἐκρύομαι. ἐκ — ῥύσασθε IV, 83.
 Ἐκσώζω. ἐξεσώωσεν I, 10. II,
 748. 1183. ἐξεσώωθεν IV, 639.
 Ἐκσυνώω. ἐξέσυντο IV, 40.
 Ἐκτέμνω. ἐκτάμον I, 1118.
 Ἐκτελέω. ἐκτελέεσθαι I, 1309.
 Ἐκτοθεν I, 1037. III, 1201. IV,
 520.
 Ἐκτοθι I, 243. 659. 793. 833.
 1291. III, 255. 373. 1199. IV,
 47. 1182. 1298. 1548. 1757.
 Ἐκτός IV, 211. 1657.
 Ἐκτοσθε I, 634. II, 892.
 Ἐκυρή IV, 815.
 Ἐκυραίνω. ἐξέφραγεν IV, 1430.
 ἐξεφράνθη I, 1310. III, 855.
 IV, 1001. 1602. ἐκ δὲ φράνθη
 II, 1041. ἐξεφάνη II, 676.
 Ἐκυρεύω. ἐκυρυσεν II, 487. ἐκυρ-
 γέειν IV, 741.
 Ἐκυρημι. ἐκυρατο I, 439. 1256. II,
 10. 685. 1122. III, 24. 491. 565.
 IV, 354. 410. 494. 1430.
 Ἐκυρλύω. ἐκυρλύξαι I, 275.
 Ἐκυράζω. ἐκ — πέφραθεν IV, 1125.
 Ἐκυρύω. ἐκπερύσσειν III, 201.
 Ἐκχέω. ἐκ δ' ἔχεν II, 902. ἔκχυτο
 II, 97. ἐκχύμεναι I, 380.
 Ἐκών I, 89. 245. 772. 856. II,
 24. 56. III, 389. IV, 1086.
 1506.
 Ἐλαίη. ἐλαίης I, 405. IV, 1133.
 1439.
 Ἐλαιηρός. ἐλαιηραὶ IV, 626.
 Ἐλάρη I, 762.
 Ἐλάτη. ἐλάτην I, 1190. 1263.
 ἐλάτησιν I, 64. 914. II, 661.
 III, 968. IV, 105. 505. 1633.
 Ἐλαύνω. ἤλαννον II, 944. ἐλαννέ-
 μεν III, 1154. ἐλαννόμενοι IV,
 135. ἐλάω III, 411. ἔλαεν III,
 872. ἐλάασκον I, 733. 1156. II,
 1071. ἤλασεν I, 61. 755. II,
 103. 108. 785. 815. 825. III,
 233. 1238. IV, 1377. ἤλασαν
 I, 4. II, 432. ἔλασαν I, 1026.
 ἔλασεν I, 1247. ἐλάσειαν II, 265.
 558. III, 597. IV, 387. ἐλή-
 λατο I, 526. III, 235. ἐλάαν
 IV, 101. ἐλάσαι I, 356. II,
 288. III, 333. IV, 211. 1576.
 ἐλάοντες II, 80. 402. ἐλάοντας
 II, 575. ἐλάουσα III, 888. ἐλάσ-
 σαι II, 115. ἐλάσασα III, 1183.
 ἐλάσαντες I, 1107. ἐληλάμενον
 II, 231.
 Ἐλδομαι. ἐλδέτο II, 949. III,
 383. 747. 819. IV, 546. ἐλδό-
 μενος III, 1259. IV, 186. ἐελ-
 δομένη III, 956. ἐελδομένη II,
 50. ἐλδομένοισιν I, 110. ἐελδο-
 μένοισι I, 984. II, 1093. 1287.
 III, 532. IV, 1415. ἐελδομένους
 III, 601.
 Ἐλεαίρω. ἐλεαίρεν IV, 738. ἐλέ-
 αιρον IV, 1422. ἐλέηραν IV,
 1308. ἐλεαίρε IV, 1025.
 Ἐλεγος. ἐλέγοισιν I, 785.
 Ἐλέγχεια. ἐλεγχείας III, 1115.
 Ἐλεγχος. ἐλέγχεα III, 707. IV,
 1304. ἐλέειν III, 1118. IV,
 1290. 1534.
 Ἐλειονόμοι II, 821. III, 1219.
 Ἐλελίζω. ἐλέλιξε IV, 143. ἐλέλι-
 ξαν IV, 352. ἐλελίζετο III, 760.
 Ἐλεος. ἐλέφ III, 462. 761.
 Ἐλεσπίδες. ἐλεσπίδας I, 1266.

- Ἑλίκη. Ἑλίκης II, 360. III, 1195.
Ἑλίκην III, 745.
Ἑλινύω. ἐλινύσκον I, 589.
Ἑλιξ III, 139. ἑλίκεσσι I, 438.
Ἑλίσσω. ἐλίσσεις I, 463. ἐλίσσει
IV, 1062. ἐλίσσεται II, 368.
ἐλίσσονται IV, 934. ἑλίξας IV,
25. ἐλίσσομένοιο IV, 145. ἐλίσ-
σόμενον III, 1277. ἐλίσσόμεναι
IV, 1198. ἑλιχθεῖς IV, 1520.
Ἑλκος II, 1040. IV, 1522. ἑλκεα
II, 155. ἑλκεσι IV, 1405.
Ἑλκω II, 221. ἐλκεν III, 1307.
ἑλκον II, 668. IV, 388. ἐλ-
κετο I, 533. ἐλκομένη I, 373.
IV, 19.
Ἑλλάς IV, 204. Ἑλλάδος II, 459.
1141. 1164. III, 262. 356. 375.
IV, 741. Ἑλλάδι III, 391. 406.
1105. IV, 1103. Ἑλλάδα I,
336. 416. 904. 1292. II, 414.
637. 891. 1192. III, 13. 29.
339. 993. 1060. 1122. 1134. IV,
98. 349. 369.
Ἑλλείπω. ἐνέλλιπε I, 515.
Ἑλλη I, 1256.
Ἑλλησποντος. Ἑλλησποντον I, 935.
Ἑλος II, 500. 829. 1283. III, 163.
489. IV, 976. ἑλος III, 575.
Ἑλπίς. ἑλπίδος II, 863. ἐλπίδι I,
767. ἐλπίδα IV, 1272.
Ἑλπώ. ἑλπῶ I, 1342. II, 147.
III, 506. 783. IV, 1379. ἑλ-
πας III, 387. ἑώλπει III, 370.
IV, 10. ἑλπομαι II, 611. 1048.
IV, 498. 740. ἑλπεο III, 420.
ἐλπόμενος I, 766.
Ἑλπωρή III, 438. ἑλπωρῇσιν III,
1255.
Ἑλύω. ἐλυσθεῖς I, 254. 1034. III,
281. 1313.
Ἑλωρ I, 1251. IV, 404.
Ἑλώριον II, 264.
Ἑμβαίνω. ἐμβεβαῖως III, 1241.
ἐμβεβαῶτες II, 1127. IV, 999.
ἐν — βήσατο I, 379.
Ἑμβάλλω. ἐμβαλεῖς IV, 449. ἐμβα-
λέν I, 803. 820. II, 865. III,
1368. IV, 11. ἐμβαλέειν II,
589. ἐνιβάλλομαι III, 413. ἐνι-
βάλλω I, 295.
Ἑμβασιλεύω. ἐμβασίλευεν I, 173.
798. ἐμβασίλευσε II, 358.
Ἑμβάσιος. ἐμβασίοιο I, 359. 404.
Ἑμᾶς. ἐμμερᾶς II, 121.
Ἑμός I, 798. III, 1027. ἐμοῖο I,
829. II, 776. III, 1076. ἐμῶ
I, 907. II, 786. III, 416. ἐμόν
I, 282. 446. 468. II, 226. 239.
803. III, 151. 793. 797. IV,
766. 862. ἐμῇ III, 1091. IV, 31.
ἐμῆς I, 290. III, 304. 377. 524.
798. ἐμῇ III, 786. 1116. IV,
367. ἐμῇ II, 632. III, 736.
ἐμῶν III, 1109. ἐμοῖσιν III, 63.
IV, 96. 418. ἐμονὺς III, 779.
ἐμαὶ IV, 386. ἐμαῖς IV, 818.
ἐμῇσιν II, 14. IV, 784. ἐμὰς
I, 490. II, 17. 1167. III, 99.
IV, 757. ἐμὰ II, 341.
Ἑμπα I, 791. III, 641.
Ἑμπαλιν I, 61. 1009. III, 1394.
IV, 106. 466.
Ἑμπεδος IV, 372. Ἑμπεδον I, 499.
562. 646. 659. 1016. 1076. II,
135. 611. 960. 1075. 1180. III,
713. 773. 1324. IV, 163. 277.
343. 652. 854. 1203. 1339. 1429.
Ἑμπεδοί II, 644. Ἑμπεδα IV,
392. 513.
Ἑμπης I, 251. 299. 314. 327. 483.
630. 1159. II, 173. 601. 796.
1252. III, 16. 260. 482. 526.
783. 1061. 1132. IV, 64. 153.
737. 799. 880.
Ἑμπλήρημι. ἐμπλήσειας IV, 429.
ἐμπλήσατο III, 1350. ἐν — πλήτο
I, 697. IV, 16.
Ἑμπήπτω. ἔμπεσε III, 542. IV,
842. ἐνιπεπτηνῖαν III, 973. ἐν
— πέσε I, 1029.
Ἑμπλήσσω. ἐνέπληξαν III, 1297.
ἐμπλήξασα I, 1203. ἐμπλήξασαι
II, 602.
Ἑμπνέω. ἐνέπνενσε II, 613.
Ἑμπνοος. ἐμπνοα IV, 1509.
Ἑμπροσθε IV, 590.
Ἑμπυρος. ἐμπυρα I, 145.
Ἑμφέρω. ἐμφέρεται IV, 613.
Ἑμφορέω. ἐμφορέοντο IV, 626.
1699.
Ἑμφύλιος. ἐμφύλιον I, 865. IV,
725.
Ἑμφυλος. ἐμφύλω IV, 717.
Ἐν passim. ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν I,
814. IV, 1619. cum verbis mo-
tum significantibus I, 506. 1027.
1056. 1246. II, 107. 233. 1012.
1036. III, 48. 1308. IV, 388.
1292.
Ἐναγείρω. ἐναγείρωμενος III, 347.
Ἐναίρω. ἐναίρωτο IV, 171.
Ἐναίρω. ἐνήρωτο I, 1040.
Ἐναίσιμος I, 717. IV, 861. 1592.

- ἐναΐσιμον I, 433. 1087. IV, 1122. ἐναΐσιμον III, 524. ἐναΐσιμα I, 900. 1277.
 Ἐναλίγκιος II, 972. 1237. IV, 1551. ἐναλίγκιον II, 169. IV, 125. ἐναλίγκη III, 857. ἐναλίγκιοι II, 37. ἐναλίγκιαι IV, 899. 945. ἐναλίγκια IV, 1544.
 Ἐναμοιβὰς I, 380.
 Ἐναντίβιος. ἐναντίβιον III, 1234.
 Ἐναντίος II, 830. ἐναντίον II, 360. III, 565. 1296. ἐναντίοι II, 88. ἐναντία II, 321. 602. ἐναντία I, 875. II, 78.
 Ἐναρίζω. ἐνάριξεν I, 1041.
 Ἐναρίθμιος I, 647. III, 518. ἐναρίθμιον I, 143. ἐναρίθμιοι IV, 1412.
 Ἐναυλος. ἐνάυλοις I, 1226.
 Ἐνδαίω. ἐνδαΐετο III, 286.
 Ἐνδέω. ἐνέδησε III, 1317.
 Ἐνδιος. ἐνδιον I, 603. IV, 1312.
 Ἐνδοθεν I, 274. 363. 929. III, 650. 652.
 Ἐνδοθι I, 235. 936. II, 846. 973. 1262. III, 383. 661. 761. 1009. IV, 333. 508. 1235. 1376. 1385. 1530.
 Ἐνδον I, 906. 991. II, 248. 569. 639. IV, 3.
 Ἐνδυκῆς I, 883.
 Ἐνδυκῆος II, 454.
 Ἐνδυμίω. Ἐνδυμίω IV, 58.
 Ἐνεκα quia IV, 1523.
 Ἐνεκεν IV, 364. 1523.
 Ἐνέλω. ἐνέλωτο IV, 546.
 Ἐνεοστασίη III, 76.
 Ἐνεμι. ἐνείη IV, 1508.
 Ἐνέπω IV, 985. ἐνέπονσιν I, 26. 1148. II, 905. ἐννεπεν I, 241. IV, 586. 1596. ἐννεπον IV, 1057. 1277. ἐνέποιμι II, 1059. ἐνέποι IV, 1388. ἐννεπε IV, 2. ἐνέπων II, 310. ἐνέποντος II, 771.
 Ἐνερείδω. ἐν — ἔρεισεν I, 1198. ἐνερεΐσατο I, 428.
 Ἐνερεθε I, 10. 532. II, 844. III, 684. 1159. IV, 535. 1446.
 Ἐνερον. ἐνέροισιν III, 862.
 Ἐνετήιος II, 353.
 Ἐνευδιῶ. ἐνευδιῶν II, 935.
 Ἐνηῆς. ἐνηῆος I, 1338. II, 1197.
 Ἐνθα I, 38. 116. 222. 237. 247. 378. 542. 926. passim. ἔνθα καὶ ἔνθα II, 1187. III, 147. 771. IV, 50. 662.
 Ἐνθάδε I, 441. 712. 866. II, 1. 307.
 Ἐνθεν I, 402. 1108. 1138. III, 235. 593. 713. 722. IV, 50. passim.
 Ἐνθρόσκω. ἔνθρος II, 120. IV, 913.
 Ἐνὶ I, 1113. 1246. II, 710. III, 49. 278. 305. 397. 852. 859. 977. 1264. IV, 85. 88. 97. 244. 434. 546. 1135. 1162. 1607.
 Ἐνίημι. ἐνέηκαν IV, 357. ἐν — ἔηκε II, 274.
 Ἐνιζεύγνυμι. ἐνιζεύξας IV, 1205. ἐνιζευχθέντες I, 686.
 Ἐνικαταβάλλω. ἐνικάββαλε I, 1239.
 Ἐνικαταθνήσκω. ἐνικάτθανε II, 834.
 Ἐνικαταπίπτω. ἐνικάππεσεν III, 655.
 Ἐνικατατίθημι. ἐνικάτθετο III, 292.
 Ἐνικλείω. ἐνικλείσαντες II, 1029.
 Ἐνικρίνω. ἐνικρινθῆναι I, 48. 227.
 Ἐνιπάλλω. ἐνιπάλλεται III, 776.
 Ἐνιπεὺς I, 38.
 Ἐνιπή. ἐνιπῆς IV, 615. ἐνιπῆν III, 677. ἐνιπαὶ II, 250. ἐνιπᾶς IV, 1209.
 Ἐνίπλεος. ἐνίπλεον III, 119.
 Ἐνιπτάζω. ἐνιπτάζων I, 492. 864.
 Ἐνίπτω. ἐνίηρω I, 1257. III, 475. 779. IV, 810. ἐνίφομεν II, 1165. ἡνίπαπε III, 931.
 Ἐνισκίμπτω. ἐνισκίμψης III, 153. ἐνισκίμψωσιν III, 765. ἐνισκίμψασα IV, 113.
 Ἐνίσπω I, 705. IV, 4. ἐνίσπη I, 714. ἐνίσποις II, 57. ἐνίσπε I, 487. 832. III, 1. IV, 1565. ἐνίσπειν I, 1333. III, 686. 917. IV, 736. 783.
 Ἐνίσταμαι. ἐνίστασθαι I, 380. IV, 1778. ἐνεστήσαντο I, 563. ἐνίστησθαι IV, 97.
 Ἐνίσχω. ἐνίσχεται IV, 1084. ἐνισχύμενος IV, 359. ἐνισχύμενον I, 11. ἐνισχυμένη IV, 993.
 Ἐνιτρέφω. ἐνιτρέφετο III, 528.
 Ἐνιχρίμπτω. ἐνιχρίμψωσιν IV, 1512. ἐνιχρίμψητε II, 398. ἐνιχρίμψαντες I, 1259. ἐνιχρίμψεσθαι IV, 989.
 Ἐνναέτης. ἐνναέτην II, 1033. ἐνναέται I, 921. 1048. 1180. II, 1085. IV, 1174. ἐνναέταις II,

1278. ἐνναέτῃσι II, 517. IV, 410.
 Ἐνναέτις. ἐνναέτιν I, 1126.
 Ἐνναίω. ἐνναίουσιν IV, 520. ἐν-
 ναίοντες I, 1076. ἐν — ναίε I, 94.
 Ἐννάω. ἐννάσθη III, 1181. ἐν-
 νάσσαντο IV, 1213. ἐννάσσονται
 IV, 1751.
 Ἐννάει IV, 1233.
 Ἐννεσίη. ἐννεσιῶν III, 1364.
 ἐννεσίῃσι I, 7. 956. II, 1109.
 1166. III, 29. 478. 818. 942.
 IV, 646. 747. 1445.
 Ἐννυμι. ἔστο III, 454. IV, 1458.
 ἔεστο III, 1225. ἔσσατο III, 1205.
 ἔσσασθε II, 1166.
 Ἐννύχιος. ἐννυχίη IV, 1063. ἐν-
 νυχίοιο IV, 1732. ἐννύχιοι I,
 600. 929. II, 1260. ἐννυχίοισιν
 III, 846. ἐννυχίῃσιν I, 1125.
 Ἐνοπή. ἐνοπή I, 27. IV, 147.
 581. ἐνοπήν II, 194. 1206. IV,
 909.
 Ἐνόπλιος. ἐνόπλιον I, 1135.
 Ἐνσελλω. ἐνσεκλήμει III, 1251.
 Ἐνστηρίζω. ἐνστηρίζατο IV, 1518.
 Ἐνσερω I, 912.
 Ἐντενὲς II, 933.
 Ἐντίθημι. ἐνθεμένη III, 804. ἐν-
 θέμενοι I, 358. ἐνθετο III, 1320.
 Ἐντομα I, 587. II, 926.
 Ἐντός I, 782.
 Ἐντος. ἔντεα I, 169. ἔντεσιν I,
 530. II, 1221. III, 176. IV,
 1124. 1535.
 Ἐντοσθε II, 759. III, 724. 754.
 1131. IV, 1068. 1135. 1780.
 Ἐντροπαλίζεσθαι. ἐντροπαλιζόμε-
 νος III, 1337. ἐντροπαλιζόμενον
 III, 1222.
 Ἐντροφος. ἔντροφον I, 1117.
 Ἐντύνω. ἐντύνεσκε III, 40. ἐν-
 τύνουσα III, 737. ἐντύνονται I,
 235. IV, 1191. ἐντύνόμεθα I,
 354. ἐντύναιο III, 510. ἐντύ-
 ναιτο III, 293. ἐντύνασθαι I,
 1189. ἐντυναμένω I, 396.
 Ἐντυπᾶς I, 264. II, 861.
 Ἐντύω. ἔντυον III, 1194. IV,
 1130. ἔντυε I, 16.
 Ἐνυάλιος. Ἐνυαλίου III, 1366.
 Ἐνυαλίοιο III, 322. 560.
 Ἐνωθέω. ἐνώσσε IV, 1243.
 Ἐνωπαδῖς IV, 354. 720. 1415.
 1507.
 Ἐξ passim.
 Ἐξ I, 944.
 Ἐξάγνυμι. ἐξαγάγισα IV, 1686.
 Ἐξάγω. ἐξῆγε IV, 751.
 Ἐξαείρω. ἐξήειρε I, 1200.
 Ἐξαιρέω. ἔξελε III, 1013. ἐξελέειν
 III, 809. ἐξείλετο III, 844. ἐξέ-
 λετο II, 279. ἐκ — ἤρεον I, 397.
 ἐκ δ' ἔλεν II, 184.
 Ἐξαιτος. ἔξαιτον IV, 1004.
 Ἐξάλομαι. ἐξαλτόιο I, 490. ἔξα.
 λέασθε II, 339. ἐξαλέασθαι II,
 319. 611. III, 466. 600.
 Ἐξάλλομαι. ἐξαλμέναι II, 268.
 Ἐξαναιρέω. ἐξανελούσα III, 867.
 Ἐξαντέλλω. ἐξανέτειλαν IV, 1423.
 Ἐξάνειμι. ἐξανίων III, 69. ἐξανι-
 οῦσα III, 757. IV, 142. ἐξα-
 νιοῦσαν IV, 759. ἐξανιόντα II,
 459. ἐξανιόντες IV, 562. ἐξα-
 νιόντας IV, 318.
 Ἐξανέχω. ἐξανέχει II, 370. IV,
 1570. ἐξανέχουσιν IV, 168.
 Ἐξανήμι. ἐξανήσιν IV, 293. ἐξα-
 νίεσκον IV, 622.
 Ἐξανύω. ἐξανύσῃ I, 1320. ἐξα-
 νύσαιμι I, 897. ἐξανύσειεν III,
 188. 788. ἐξανύσειν III, 1190.
 Ἐξαπαφίσκω. ἐξαπαφών II, 1235.
 Ἐξαποβαίνω. ἐξαπέβησαν III, 199.
 Ἐξαποβάπτειν III, 326. ἐξαπο-
 βάπτειν IV, 246.
 Ἐξάπτειν III, 207.
 Ἐξάρματα IV, 477.
 Ἐξαρπάζω. ἐξήρπαξε II, 1109.
 Ἐξάρχω. ἐξάρχωμαι I, 362.
 Ἐξάυτις II, 1159. III, 31. 482.
 573. 1067. 1163. IV, 455.
 Ἐξείμι. ἐξήϊον I, 446. ἐκ δ' ἴσαν
 III, 112.
 Ἐξέγρομαι. ἐξέγροντο IV, 136.
 Ἐξείης I, 30. 445. 742. 1007. II,
 314. 380. 395. 771. III, 201.
 217. IV, 564. 1180. 1231.
 Ἐξεῖπον. ἐξείπω I, 389. ἐξεῖπόν-
 τος I, 278.
 Ἐξελαύνω. ἐξήλασε IV, 1138. ἐξή-
 λασαν I, 987. ἐξηλάσαιμι IV,
 1098. ἐξελάσαντες II, 383. ἐξε-
 λαθέντες IV, 1760.
 Ἐξεναρίζω. ἐξεναρίξε II, 706. ἐξε-
 νάριξεν I, 92. ἐξεναρίζοι III,
 398. ἐξεναρίξας III, 1226.
 Ἐξενέπω. ἐξενέποντι I, 764. ἐξε-
 νέποντα II, 391.
 Ἐξερεεῖνω. ἐξερέεινεν IV, 721. 1250.
 Ἐξερέομαι. ἐξερέεσθε II, 425. ἐξεί-

- ραι III, 19. ἐκ τ' ἐρέοντο III, 1167.
 Ἐξερέω I, 797. III, 172. 1084. IV, 1558. ἐξερέων II, 149. IV, 1177. 1443. ἐξερέοντα III, 317. ἐξερέουσα IV, 1546. ἐξερέοντες II, 695. ἐξερέοντας I, 711.
 Ἐξερέω. ἐξείρυσσε II, 1039.
 Ἐξέρχομαι. ἐξήλυθεν III, 448. ἐκ δ' ἐλθὼν II, 202.
 Ἐξέτι I, 976. II, 782. IV, 430.
 Ἐξιθύνω. ἐξιθύνου I, 562.
 Ἐξιχνέομαι. ἐξίκετο. IV, 1474. ἐκ δ' ἰκομεσθα III, 311.
 Ἐξοῖδα. ἐξίδμεναι III, 332. 1083.
 Ἐξονομαίνω. ἐκ τ' ὀνόμηρεν IV, 1746.
 Ἐξόπιθεν III, 1321.
 Ἐξότε II, 632. III, 67. IV, 867.
 Ἐξόρω. ἐξῶρτο I, 306.
 Ἐξοχος I, 75. II, 465. ἔξοχον IV, 792. ἔξοχα I, 288. 858.
 Ἔοικα. ἔοικας III, 1006. ἔοικε I, 332. 658. II, 11. III, 16. 172. 476. 570. ἔοικώς I, 461. 739. 764. ἔοικὸς II, 170. ἐοικότες IV, 672. 1280. ἐοικότα I, 1141. III, 594. IV, 375. ἐῷκει III, 189. ἔϊκτο II, 39. IV, 1612.
 Ἐολέω. ἐόλητο III, 471.
 Ἐὸς I, 97. ἐοῦ I, 58. 117. IV, 303. 1004. 1108. 1118. 1209. ἐοῖο I, 667. II, 475. 656. III, 577. 1335. IV, 782. 801. 1162. ἐῆς I, 813. II, 196. 452. 634. 1146. III, 155. 167. 327. IV, 1094. ἐῶ III, 26. IV, 1106. 1739. ἐῆ I, 1176. II, 535. III, 240. 511. 1162. ἐὸν I, 140. 276. 708. II, 31. 226. 470. III, 567. 639. 806. 847. 1369. IV, 26. 804. 1114. 1301. ἐῆν I, 1173. III, 267. 589. 591. 609. 769. 1139. IV, 165. 235. 484. 722. 1163. ἐῶν I, 32. II, 21. 417. 513. 834. III, 822. IV, 10. 1487. ἐοῖς I, 210. II, 653. III, 73. 694. 1041. 1375. IV, 72. 997. 1497. ἐαῖς I, 1113. II, 332. III, 140. IV, 171. 906. ἐῆσι III, 629. IV, 186. ἐῆς IV, 1089. ἐὰς I, 617. II, 36. III, 256. IV, 203. ἐοὺς II, 14. IV, 1207. ἐὸς pro ἐμὸς II, 226. pro σὸς II, 634. III, 140. 511. 1041. pro ἡμέτερος IV, 203. pro ὑμέτερος II, 332. III, 267. pro σφέτερος I, 617. II, 36. 452. 513. III, 167. 327. 591. 1375. IV, 1113. 1209. 1301.
 Ἐπαγαίωμαι III, 470. ἐπαγαίετο III, 1262.
 Ἐπάγω. ἐπάγησιν IV, 1286.
 Ἐπαιίρω. ἐπαιίραι III, 435. ἐπαιίραο III, 734. ἐπήφθη IV, 67.
 Ἐπαθρέω. ἐπαθρήσαντας IV, 498.
 Ἐπαινέω. ἐπῆνεον III, 907. ἐπῆνησαν III, 194. 555. ἐπὶ — ἦνεον I, 348. III, 947.
 Ἐπαίσσω. ἐπαῖξαι I, 75. ἐπαίσσων IV, 1254. ἐπαίσσοντι II, 170. ἐπαῖξας I, 1033. IV, 1462. ἐπαῖξασα IV, 830. ἐπαῖξαντες II, 126.
 Ἐπαίτιος I, 414. II, 612.
 Ἐπαῖω. ἐπήϊσεν II, 196. ἐπήϊσαν I, 1023.
 Ἐπαντήρ. ἐπαντήρες I, 625.
 Ἐπάνκιος. ἐπάνκιον I, 359. 403. II, 178. 689. ἐπάνκτια II, 657.
 Ἐπαλάομαι. ἐπαληθεῖς III, 348.
 Ἐπαλαστέω. ἐπαλαστήσας III, 369. 557.
 Ἐπαλετρεύω. ἐπαλετρεύουσιν I, 1077.
 Ἐπαλινδέω. ἐπηλίνδητο IV, 1463.
 Ἐπαμοιβαδῖς IV, 1030.
 Ἐπαμοιβὸς II, 1075.
 Ἐπαμύνω. ἐπαμύνεμεν IV, 490. 843. ἐπαμύνετε IV, 202.
 Ἐπανθίω. ἐπενήνοθεν IV, 276.
 Ἐπανίστημι. ἐπανέστην I, 363.
 Ἐπανθιάω. ἐπανθιόωντας III, 519.
 Ἐπάξιος. ἐπάξια I, 150.
 Ἐπαπειλέω. ἐπηπειλήσε I, 348. III, 97.
 Ἐπαρήγω. ἐπαρήξαι III, 536.
 Ἐπαρήγων. ἐπαρηγόνη IV, 858. ἐπαρηγόνες I, 1039.
 Ἐπαρκέω. ἐπαρκέσαι II, 1161. ἐπαρκέσσειν II, 1049.
 Ἐπαρτής. ἐπαρτέες I, 235. ἐπαρτέα I, 234. 333. II, 1177. III, 299.
 Ἐπαρτίζω. ἐπαρτίσσειν I, 1210. ἐπαρτίσσουντο. I, 877.
 Ἐπαρωγή. ἐπαρωγῇ I, 302.
 Ἐπαρωγός. ἐπαρωγὸν I, 32. III, 1211. IV, 196.
 Ἐπασσύνερος I, 579. ἐπασσυντέρη II, 472. ἐπασσυντέρους I, 994.
 Ἐπανλίζομαι. ἐπηλίζοντο III, 929.
 Ἐπανλος. ἐπὰνλον I, 800.
 Ἐπαυρεῖν I, 82. ἐπὰυρη II, 174. ἐπαυρέσθαι I, 677. 1275. ἐπαυρόμενοι IV, 964.
 Ἐπαφάομαι. ἐπαφήσατο IV, 1480.

Ἐπεὶ *quum* c. ind. praet. I, 124. 140. 230. 234. 301. 317. 394. II, 67. 304. 307. 333. 487. al. c. ind. fut. I, 296. *quoniam* I, 614. 662. 676. 794. 902. 1219. 1290. 1294. 1340. II, 172. 276. 421. 489. 617. 971. al. ἐπεὶ *ut* c. conj. II, 1011. III, 579. 1037.

Ἐπείγω. ἐπείγειν IV, 1796. ἐπείγεο III, 512. 1059. ἡπείγοντο III, 1270. ἐπείγομεν I, 953. IV, 226. ἐπείγόμενοι III, 1155. IV, 1225. ἐπείγομένων IV, 105. ἐπείγομένους III, 1385. IV, 1008.

Ἐπειδὴ II, 714.

Ἐπειὴ II, 757.

Ἐπείκει III, 991. IV, 1104.

Ἐπειμι (*accedo*). ἐπεισιν III, 895. ἐπιόντα III, 1310. ἐπιόντας III, 1294.

Ἐπειμι (*adsum*). ἔπεισι II, 842.

Ἐπειτα I, 265. 352. 408. 598. 668. 828. 1058. 1182. 1190. II, 90. 262. 462. 555. 558. 571. 1045. *passim*.

Ἐπελαύνω. ἐπήλασαν I, 381. ἐπελάσσαι II, 797.

Ἐπεμβαίνω. ἐπεμβεβαῶς II, 1145. IV, 1681.

Ἐπεντύνω. ἐπεντύνοντο I, 720.

Ἐπερείδω. ἐπερείδεται IV, 204.

Ἐπερεύγω. ἐπερεύγεται IV, 631. 1242.

Ἐπερύω. ἐπειρύσσασα III, 149.

Ἐπερχομαι. ἐπὶ — ἤλυθε IV, 493. ἐπὶ ἤλυθεν I, 1071. III, 960. IV, 1058. 1289. ἐπὶ ἤλυθον I, 1145. IV, 1204. ἐπελθέμεν I, 197. ἐπερχόμενον I, 690. ἐπερχομένων I, 239.

Ἐπεσβόλος. ἐπεσβόλον IV, 1727.

Ἐπέτειος. ἐπέτεια IV, 1217.

Ἐπέτις III, 666.

Ἐπενυφήμειω. ἐπενυφήμησεν I, 556. ἐπενυφήμησαν IV, 295. ἐπενυφήμῃσαι IV, 1594.

Ἐπέχω. ἐπέχουσι IV, 496. ἐπέσχον IV, 515. ἐπέσχεθον IV, 1622. 1766. ἐφεξόμεναι III, 995.

Ἐπήβολος I, 694. II, 1280. III, 1272. IV, 1380.

Ἐπητανός. ἐπητανόν II, 1178.

Ἐπὶ ἡλυδες III, 935.

Ἐπημάτιος. ἐπημάτιαι III, 895.

Ἐπὴν III, 1052.

Ἐπήγορος IV, 142. ἐπήγορον III, 856. ἐπήγορα II, 1065.

Ἐπήρατος. ἐπήρατον III, 5. 1099.

Ἐπηρεφής. ἐπηρεφές I, 1121. II, 736. IV, 177. ἐπηρεφέας IV, 144.

Ἐπητεές II, 987.

Ἐπητεῖη. ἐπητεῖησι III, 1007.

Ἐπήτριμος. ἐπήτριμοι I, 30. IV, 937. 1455. ἐπήτριμα I, 364.

Ἐπὶ c. gen. I, 29. 182. 444. 658.

784. 1237. II, 203. 211. 259.

399. 404. 548. 683. 780. 914.

1056. 1184. 1251. III, 22. 199.

202. 455. 569. 573. 683. 881. 919.

931. IV, 78. 514. 516. 580. 662.

941. 956. 1320. 1332. 1359. 1537.

1578. 1586. c. dat. I, 35. 40. 53.

54. 86. 90. 95. 115. 133. 178.

179. 190. 219. 252. 260. 286. 287.

297. 309. 320. 329. 365. 376.

422. 435. 453. 497. 514. 517.

537. 549. 554. 612. 652. 730. 740.

767. 811. 932. 934. 946. 1004.

1013. 1025. 1046. 1064. 1120.

II, 5. 69. 81. 90. 92. 104. 112.

205. 220. 285. 357. 395. 396. 428.

451. 479. 503. 621. 656. 858. 970.

1036. 1042. 1244. 1282. III, 28.

67. 143. 167. 218. 235. 276. 284.

403. 405. 444. 507. 591. 643.

648. 708. 713. 743. 876. 1023.

1034. 1057. 1159. 1160. 1228.

1255. 1261. 1285. 1287. 1352.

IV, 7. 8. 44. 85. 124. 172. 251.

366. 411. 447. 448. 462. 523. 547.

566. 607. 617. 693. 695. 719. 904.

940. 954. 957. 973. 979. 996. 997.

1089. 1160. 1175. 1190. 1199.

1227. 1257. 1274. 1276. 1296.

1300. 1307. 1311. 1405. 1406.

1432. 1457. 1497. 1505. 1549.

1557. 1567. 1597. 1606. 1615. 1634.

1660. 1666. 1671. c. acc. I, 424.

523. 605. 631. 744. 793. 832.

849. 872. 910. 925. 930. 1298.

II, 71. 295. 347. 371. 675. 929.

973. 1044. 1127. 1266. III, 36.

375. 389. 744. 804. 892. 1055.

1146. 1166. 1319. 1374. IV, 165.

183. 620. 633. 680. 887. 949.

962. 1048. 1103. 1295. 1318. 1320.

1337. 1359. 1403. 1518. 1529.

1547. 1634. 1640. 1763. 1775.

sine casu II, 370. III, 516. 517.

1208. 1210.

Ἐπιάχω. ἐπίαχον I, 387.

Ἐπίβαθρον. ἐπίβαθρα I, 421.

Ἐπιβαίνω. ἐπέβαινον II, 899. ἐπέβη II, 221. ἐπέβημεν IV, 1166.

- ἐπίβαν II, 946. ἐπιβήσομεν II, 875. ἐπιβαίην I, 446. ἐπιβαίην I, 446. ἐπιβαίην IV, 915. ἐπεβή-
σατο III, 869. 1152. IV, 458. ἐπιβήσεται IV, 288. ἐπιβαινέμεν
I, 707. 716. ἐπιβήμεναι II, 556. III, 1236. IV, 86. ἐπιβῆναι IV, 1226.
ἐπιβάς II, 918. ἐπιβάντι I, 447. ἐπιβάντες II, 1096. IV, 504. ἐπι-
βάντας IV, 495. ἐπιβάσα II, 538.
Ἐπιβάλλω. ἐπέβαλλε I, 365. ἐπε-
βάλλετο I, 723. ἐπὶ — βάλεν IV, 1746. ἐπὶ — βάλοιτο III, 1190.
ἐπὶ — βαλέσθαι IV, 1148. ἔβαλ-
λεν ἐπὶ III, 1193.
Ἐπιβλήδην II, 80.
Ἐπιβλύω. ἐπιβλύει IV, 1238.
Ἐπιβράχω. ἐπὶ — ἔβραχε IV, 642.
Ἐπιβρίδω. ἐπιβρίσῃ I, 678. ἐπιβρίσω-
σιν III, 344. ἐπιβρίσειεν IV, 1157.
ἐπιβρίσαι II, 126.
Ἐπιβρομέω. ἐπιβρομέειν IV, 240.
ἐπιβρομέων III, 1371. ἐπιβρομέ-
ονται. IV, 908.
Ἐπιβώμιος. ἐπιβώμια IV, 1129.
Ἐπιγνάμπτω. ἐπεγνάμπτοντο II,
591.
Ἐπιγοννίς. ἐπιγοννίδος III, 875.
Ἐπιδέρκω. ἐπιδέρεται II, 1181.
Ἐπιδενής. ἐπιδενέα II, 315. ἐπιδεν-
εες I, 866.
Ἐπιδενύω. ἐπιδενόμεθα II, 1222.
ἐπιδενήσεσθαι III, 718.
Ἐπιδήμιος II, 1023. ἐπιδήμιοι I,
827.
Ἐπιδουάξω. ἐπεδοίασα III, 21.
Ἐπιδρομή. ἐπιδρομήσι III, 593.
Ἐπιέλδομαι IV, 783.
Ἐπιέλπομαι II, 1227.
Ἐπιζαφελὸν IV, 1672.
Ἐπίηρα IV, 375.
Ἐπιθρώσκω. ἐπιθρώσκει IV, 603.
Ἐπιθύνω. ἐπιθύνεσκεν III, 1325.
Ἐπιθύω. ἐπιθύεις II, 1154. III, 354.
ἐπιθύνουσα I, 1238.
Ἐπιθωρήσω. ἐπεθωρήσονται I, 42.
Ἐπίστωρ. ἐπίστορα II, 872. IV,
1558. ἐπίστορας IV, 16. 89.
Ἐπικαχλάξω. ἐπικαχλάζεσκεν IV,
944.
Ἐπικίμαι. ἐπικίσει III, 430. ἐπὶ
— ἔκειτο IV, 1394.
Ἐπικέλομαι. ἐπικέλεο III, 85.
ἐπικεκλομένοιο IV, 1343.
Ἐπικέλλω. ἐπέκλεσαν I, 1362. III,
575. ἐπικέλτε II, 352. 382.
ἐπικέλαι II, 1049.
Ἐπικεύθω. ἐπικεύσω II, 312. III,
332.
Ἐπικίδναμαι. ἐπικίδνεται II, 978.
Ἐπικλεῖς IV, 1472.
Ἐπικλείω. ἐπικλείουσιν I, 18. IV,
571. 1599. ἐπικλείοιτε II, 1156.
ἐπικλείοντες II, 700. III, 553.
Ἐπικλήσις. ἐπικλήσιν I, 203.
Ἐπικλίνω. ἐπικέκλινται II, 418.
Ἐπικλονέω. ἐπεκλονέεσκον III, 637.
ἐπεκλονέοντο I, 783.
Ἐπικλοπος III, 781. 912.
Ἐπικλύζω. ἐπικλύσαι I, 257. ἐπέκλυ-
σε III, 695. ἐπὶ — κλύζοντο I,
541.
Ἐπικλυτὸς II, 236.
Ἐπικλύω. ἐπέκλυεν I, 1240. III, 598.
Ἐπικουρος. ἐπικουροί IV, 652.
Ἐπικραδέω. ἐπικραδόντας I, 552.
Ἐπικρατέως I, 367. 914. III, 1307.
Ἐπικρέμαμαι. ἐπικρέμαται II, 173.
III, 483.
Ἐπικριδὸν II, 302.
Ἐπικρίνω. ἐπεκρίνατο IV, 1595.
Ἐπίκριον II, 1262.
Ἐπικτυπέω. ἐπέκτυπον I, 1136. II,
565. 1081.
Ἐπικυδιάω. ἐπικυδιάεις IV, 383.
Ἐπικύρω. ἐπέκυρσε I, 1245. ἐπε-
κύρωσαμεν III, 342. ἐπέκυσαν IV,
1451.
Ἐπιλαμβάνω. ἐπὶ — λάβεν III, 751.
IV, 1065.
Ἐπιλάμπω. ἐπέλαμψε II, 164. ἐπε-
λάμπετο II, 920.
Ἐπιλανθάνω. ἐπιλήσεσθαι III, 1080.
Ἐπιλείβω. ἐπιλείβωσι I, 1133. ἐπι-
λείβοντας IV, 1721.
Ἐπιλλίξω. ἐπιλλίζουσιν III, 791.
ἐπιλλίξωσι I, 486. ἐπιλλίζοντες IV,
390.
Ἐπιμαίομαι. ἐπιμαίεται II, 546.
ἐπεμαίετο III, 816.
Ἐπιμάρομαι. ἐπιμάρομαι IV, 229.
Ἐπιμάσσω. ἐπεμάσσατο III, 106.
IV, 18.
Ἐπιμάστιος IV, 1234.
Ἐπιμειδίαω. ἐπιμειδιάς III, 129.
Ἐπιμητιάω. ἐπιμητιόωσα III, 668.
Ἐπιμνησκόμαι. ἐπιμνήσασθαι II,
877.
Ἐπιμίσσομαι. ἐπιμίσγεται III, 658.
Ἐπιμύρομαι. ἐπιμύρεται I, 939.
Ἐπινάστιος I, 795.
Ἐπινίσσομαι. ἐπινίσσεται IV, 817.
ἐπινίσσομένοισιν IV, 281.

Ἐπιξενόομαι. ἐπιξενούντο II, 764.
Ἐπιξυνώ. ἐπιξυνώσατο IV, 1162.
ἐπεξυνώσαντο IV, 436.
Ἐπίορκος. ἐπίορκον IV, 1086.
Ἐπιόσσομαι. ἐπὶ δ' ὄσσεται II, 28.
Ἐπίουρος. ἐπίουρον III, 1180. ἐπίουροι I, 87.
Ἐπιπαμφαλάω. ἐπιπαμφαλόωντες II, 127.
Ἐπιπέλομαι. ἐπιπλόμενον I, 465.
ἐπιπλομένης IV, 670. ἐπιπλομένη I, 1080. II, 1001. 1233. ἐπιπλομένην III, 127. ἐπιπλόμεναι III, 25. ἐπὶ — πέλοι IV, 1656.
Ἐπιπιέζω. ἐπὶ — πιέσας III, 1335.
Ἐπιπλάζομαι. ἐπιπλάγξασθαι III, 1066.
Ἐπιπλήθω. ἐπεπλήθει III, 271. ἐπιπλήσει IV, 233.
Ἐπιπλώω. ἐπέπλωμεν II, 152. ἐπιπλώσκον I, 549.
Ἐπιπνέω. ἐπιπνέουσιν III, 937. ἐπιπνέουσιν I, 335. ἐπιπνέσεις I, 423. ἐπιπνείων I, 1359 ἐπιπνείοντος II, 961. ἐπιπνέοντες III, 1327.
Ἐπιπρηγής I, 939.
Ἐπιπρό I, 30. 983. 1156. II, 133. 902. 1244. III, 1338. IV, 141. 296. 595.
Ἐπιπροέχω. ἐπιπρούχοντο IV, 524.
Ἐπιπροΐημι. ἐπιπροέηκα III, 379. ἐπιπροέηκεν IV, 1185. 1617. ἐπιπροέηκαν I, 406. 1357. ἐπιπροΐεις III, 124.
Ἐπιπροθέω. ἐπιπροθέοντες I, 582.
Ἐπιπρομολεῖν. ἐπιπρομολοῦσα III, 665.
Ἐπιπρονέω. ἐπιπρονέοντο IV, 1588.
Ἐπιπροπίπτω. ἐπιπροπεσών IV, 1449.
Ἐπιπροσβάλλω. ἐπιπροσέβαλλον I, 931.
Ἐπιπροτέρωσσε II, 940.
Ἐπιπροφαίνομαι. ἐπιπροφανέντας III, 917.
Ἐπιπροφύρω. ἐπιπροφύρων IV, 1519.
Ἐπιρρόγηθην II, 640. 847.
Ἐπιρρόση. ἐπιρρόσαι IV, 623.
Ἐπιρρόσθος II, 1068. III, 184. ἐπιρρόσθον II, 225. 1050. III, 559. IV, 1045. ἐπιρρόσθοι II, 1193.
Ἐπιρρώωννυμι. ἐπερρώοντο II, 661. 677. IV, 504. 1633. ἐπερρώσαντο III, 1258. ἐπὶ δ' ἐρρώσαντο I, 385.
Ἐπισεύω. ἐπέσυντο III, 1380. ἐπεσ-

σύνοντο I, 805. ἐπεσσύμενος I, 758. ἐπεσσύμενον II, 103. 868. ἐπεσσύμενοι I, 1020. ἐπεσσύμενας II, 265.
Ἐπισκάζω. ἐπισκάζουσα I, 669.
Ἐπισμυγρός. ἐπισμυγερή IV, 1065.
Ἐπισμυγερώς I, 616. IV, 1267. 1651.
Ἐπισπέρχω. ἐπισπέρχουσιν I, 841. ἐπισπέρχουσιν III, 346. ἐπισπέρχων I, 1104. ἐπισπέρχουσα I, 525.
Ἐπισπενύδω. ἐπισπενύδων III, 1389.
Ἐπισταδόν I, 293. II, 84. IV, 1687.
Ἐπίσταμαι. ἐπισταμένους II, 1226.
Ἐπισταχύω. ἐπισταχύεσκον I, 972.
Ἐπιστοβέω. ἐπιστοβέωσι III, 663. ἐπεστοβέεσκον IV, 1725.
Ἐπίστροφος. ἐπίστροφοι II, 979.
Ἐπισχεδόν II, 490. 604. 1283. IV, 948. 1110. 1187. 1350.
Ἐπισχερό I, 330. 528. III, 170. 1269. IV, 451.
Ἐπισχίζω. ἐπισχίζοντες II, 662.
Ἐπίσχω. ἐπίσχει II, 232. ἐπίσχετα IV, 377. ἐπισχέμεν III, 526. ἐπισχόμενος I, 472. IV, 751. 1609. ἐπισχόμενοι II, 274.
Ἐπιτέλλω. ἐπέτελλεν II, 1051. ἐπέτελλον I, 343. ἐπιτείλας I, 1187. ἐπιτέλλεται IV, 141. ἐπετείλατο II, 1096. III, 264.
Ἐπιτίθηναι. ἐπιθήσομεν I, 418. ἐπὶ — θέσομεν II, 691. ἐφ' ἑαυτὸν θέντες II, 532. ἐπὶ — θέμεναι IV, 1303. ἐπὶ — ἔθεντο IV, 611. 1536.
Ἐπιτμήγω. ἐπιτμήγουντο IV, 707.
Ἐπιτρέπω. ἐπέτρεπον I, 642. ἐπέτρεπον III, 628. ἐπέτρεψαν IV, 1700. ἐπιτρέψητε I, 695. ἐπιτραπόμεσθα III, 488.
Ἐπιτρέχω. ἐπέτρεχε II, 594. ἐπέδραμον I, 878. IV, 489. ἐπιδέδρομε I, 645. II, 670. III, 139. ἐπιδραμέσθαι I, 373.
Ἐπιτροχάω. ἐπιτροχάει IV, 1266. ἐπιτροχάων IV, 1606.
Ἐπιτροπάω. ἐπιτροπάτε I, 351.
Ἐπιφαιδρύνω. ἐπιφαιδρύνουσαν IV, 663.
Ἐπιφλύειν I, 481.
Ἐπιφραδέως I, 1021. 1336. II, 435. III, 83.
Ἐπιφράζω. ἐπέφραδεν I, 665. IV, 773. ἐπέφραδον II, 959. ἐπεφράσθησαν IV, 507. ἐπιφραζόμεθα

- II, 1059. ἐπιφράσασθαι III, 721.
 ἐπιφρασθῆναι II, 1060. IV, 1445.
 *Επιφροσύνη. ἐπιφροσύνη III, 659.
 ἐπιφροσύνησιν IV, 1115.
 *Επιχαίρομαι. ἐπεχῆρατο IV, 55.
 *Επιχέω. ἐπὶ — χέον II, 191. ἐπὶ
 — χέεσθαι III, 205. ἐπεχεύατο I,
 268.
 *Επιχθόνιος. ἐπιχθονίων IV, 805.
 ἐπιχθονίοισιν II, 250. IV, 1306.
 *Επιχρᾶω. ἐπιχρᾶούσῃ I, 672.
 *Επιχρᾶω. ἐπέχραεν III, 431. ἐπέ-
 χραον II, 283. 498. IV, 508.
 *Επιχρεμέθω. ἐπιχρεμέθων III, 1260.
 *Επιχρίπτω. ἐπιχρίμψθῆναι I, 1235.
 *Επιχώννυμι. ἐπεχώσατο III, 367.
 *Επιψεύδομαι. ἐπεψεύσασθε III, 381.
 *Επιψύχω. ἐπιψύχουσιν II, 525.
 *Εποιχομαι. ἐποιχόμενος IV, 275.
 371. ἐποιχόμενον IV, 1243. ἐποι-
 χόμενοι II, 455. ἐποιχομένους IV,
 1319.
 *Επομαι. ἔσπεται IV, 1607. ἔπον-
 ται III, 58. 881. ἔπετο II, 74.
 ἔσπετο I, 136. 386. εἶπετο I, 71.
 III, 440. 916. 1334. IV, 1486.
 ἐπέσθην II, 275. ἔσπεσθην IV,
 690. ἔπονται I, 574. IV, 652.
 681. ἔπονται III, 935. ἔσποιμην
 III, 35. ἔπεςθαι I, 771. II, 802.
 III, 196. IV, 349. 369. 686.
 1221. ἔσπομένοιο I, 470. ἔσπόμε-
 νον I, 103. ἔσπομένη III, 615.
 ἔσπομένην IV, 434.
 *Επόμνυμι. ἐπόμωσαν II, 715.
 *Επορέγω. ἐπορέξατο I, 1313. II,
 1212.
 *Επόρνυμι. ἐπὶ — ὥρσεν I, 850.
 *Επορούω. ἐπορούσας II, 106.
 *Επος I, 277. 665. 699. 705. 714.
 897. 1103. 1587. II, 144. 773.
 III, 35. 81. 145. 194. 384. 522.
 544. 934. 1011. 1078. IV, 103.
 189. 503. 738. 985. 1097. 1111.
 1200. ἔπessin I, 1301. II, 712.
 761. III, 185. 474. 610. 1146.
 IV, 1725. 1740. ἐπέessin I, 294.
 II, 54. 255. 462. 621. 639. 1159.
 1218. III, 14. 78. 179. 303. 433.
 484. 547. 696. 718. 902. 946. 983.
 IV, 103. 394. 418. 1317. 1431.
 *Εποτρύνω. ἐποτρύνεις III, 715.
 ἐποτρύνουσι III, 452. ἐποτρύνειν
 IV, 249. ἐποτρύνων III, 567.
 722. ἐποτρύνονσα I, 656. IV, 756.
 ἐποτρυνέουσα IV, 1115. ἐποτρύ-
 νως II, 466.
 *Επόψιος II, 1132. ἐποψίον II, 1122.
 *Επτά III, 859. IV, 634.
 *Επτάνη III, 860.
 *Επω. ἔειπας I, 480. III, 1106. ἔει-
 πεν I, 674. 1091. 1289. II, 144.
 242. 409. 769. 1198. 1276. III,
 90. 455. 505. 686. 729. 889. 938.
 IV, 56. 120. 189. 254. 738. 1097.
 1127. 1201. 1332. εἶπε III, 1074.
 IV, 793. εἶπεν IV, 1457. εἶπω
 III, 131. 699. εἶπατε III, 315.
 εἶπεῖν III, 26. IV, 1511. εἶπέ-
 μεναι IV, 766.
 *Επωλένιος. ἐπωλένιον I, 557.
 *Επωμαδὸν I, 738. IV, 1770.
 *Επωνυμία. ἐπωνυμίην II, 910. III,
 245. IV, 658.
 *Επάννυμος. ἐπάννυμον I, 404. 412.
 1346. IV, 1228. ἐπάννυμοι II,
 1017. IV, 515.
 *Εραζε I, 1067. II, 673. III, 850.
 1396. 1399. IV, 606.
 *Ερατός. ἐρατόν I, 1224. III, 934.
 *Ερατὼ III, 1.
 *Εράω. ἐρασάμενος IV, 542.
 *Εργάθω. ἐργαθε III, 1171.
 *Εργατίνης III, 1323. ἐργατῖναι II,
 374. 663. III, 1342.
 *Εργῖνος I, 187. II, 896. *Εργίνοιο
 I, 217.
 *Εργον I, 363. 551. 662. 721. II,
 884. III, 59. 81. 425. 1162. IV,
 103. 419. 476. 1390. 1461. ἐργοιο
 I, 1073. ἐργω I, 730. ἐργα II,
 374. 989. III, 229. 292. 562. 606.
 615. 1036. 1132. IV, 38. 61. 213.
 742. 794. 1133. 1283. 1321. ἐρ-
 γων I, 629. IV, 229. 928. 1059.
 ἐργοις IV, 412.
 *Ερδω II, 418. ἐρξω III, 728. ἐρ-
 ξομεν III, 506. ἐρξον III, 109.
 ἐοργα IV, 381.
 *Ερεβος IV, 386.
 *Ερεείνω. ἐρεείνεις III, 1099. ἐρεείνε
 II, 1134. III, 302. 1156. ἐρεείνον
 I, 709. 980. III, 490. ἐρεείνων
 I, 209. ἐρεείνειν IV, 1462.
 *Ερέθω. ἐρέθισκον III, 618. 1103.
 *Ερείδω. ἐρείδον I, 1010. III, 1022.
 ἐρείσεν I, 1198. 1234. ἐρείσας I,
 784. III, 1287. IV, 957. 1147.
 ἐρήρεινται II, 320. ἡρήρειστο II,
 1106. 1174. ἐρειδομένη I, 670.
 ἐρειδόμενοι III, 1339. ἐρεισάμε-
 νος IV, 160. ἐρεισάμενη III,
 1160.
 *Ερείκω. ἐρείκετο III, 1331.

- Ἐρείπω. ἤριπα I, 431. II, 96. IV, 471.
Ἐρεμνός. ἔρεμνῃ III, 864. IV, 1289.
ἔρεμνῃ II, 32. III, 1191. ἔρεμνός I, 219.
Ἐρέσσω. ἐρέσσετε II, 1062. IV, 200. ἐρεσσόμεν I, 529. II, 533. ἐρεσσόμεναι II, 574. ἐρεσσομένην I, 633.
Ἐρέτης. ἐρέται II, 573. ἐρέτησι II, 467. 540. 590. IV, 226.
Ἐρετμόν. Ἐρετμός. ἐρετμόν I, 1168. 1188. II, 1037. ἔρετμῷ I, 358. 378. 392. 523. 552. 911. II, 332. 668. ἐρετμοῖς I, 540. II, 901. 944. 1255. 1264. III, 346. 575. IV, 77. 1650. 1660. 1692.
Ἐρενγῶ. ἐρενγονται II, 365. ἐρενγόμενον IV, 955. ἐρενγομένην IV, 790.
Ἐρενθήεις. ἐρενθήεσσα I, 727.
Ἐρενθός I, 726. III, 122. 298. 963. IV, 173.
Ἐρενθῶ. ἐρενθεται III, 163. IV, 126. ἐρενθόμενος I, 778. ἐρενθόμενον I, 1230.
Ἐρέφω. ἐρεψαν II, 1076.
Ἐρεχθεΐδης. Ἐρεχθεΐδας I, 101.
Ἐρεχθηΐς I, 212.
Ἐρέω. ἐρέουσι I, 1354.
Ἐρημαῖος. ἐρημαῖον IV, 322. ἐρημαίης II, 672. ἐρημαίῃ IV, 1263. 1719. ἐρημαίῃν II, 385. III, 324. 1197. IV, 1624. ἐρημαῖοι IV, 1298.
Ἐρημονόμοι IV, 1333.
Ἐρημος. ἐρήμους IV, 1384. ἐρήμη IV, 1257.
Ἐρητύω. ἐρητύεσκον I, 1301. ἐρητύσεις I, 296. ἐρητύσειε I, 171. ἐρητύσασμεν II, 251. ἐρήτυε IV, 187. ἐρητύων IV, 1054. ἐρητύσαι II, 234. ἐρητύοντο II, 835. ἐρητύοιτο I, 352. ἐρητύοισθε III, 380. 525. ἐρητύεσθε II, 331. III, 561.
Ἐριβώτης I, 71. 73. II, 1040.
Ἐριδαίνω. ἐρίδηνε I, 89. II, 60. ἐρίδηναν II, 986. ἐρίδαινε III, 109.
Ἐριδμαίνω. ἐριδμαίνων III, 94.
Ἐριθηλής. ἐριθηλέα II, 723.
Ἐριννός II, 220. III, 704. 776. IV, 477. Ἐριννόν IV, 1042. Ἐριννύες IV, 387. Ἐριννύας III, 712. IV, 714.
Ἐρίπνη. ἐρίπνης II, 434. ἐρίπναι II, 1249. ἐρίπνας I, 581.
Ἐρίς I, 1153. ἐρίδες IV, 446. ἐρίδας I, 773.
Ἐρισθενής. ἐρισθενέων I, 41. 543.
Ἐριώλαι IV, 1778. ἐριώλας I, 1132.
Ἐρκίον II, 1074.
Ἐρκος I, 1036. III, 271. ἔρκος III, 647. ἔρκεα III, 39. 215. IV, 665.
Ἐρκύνιος. Ἐρκυντίον IV, 640.
Ἐρμείας II, 1146. IV, 121. 1137. Ἐρμείας I, 51. 642. III, 197. 1175. Ἐρμείαν III, 588.
Ἐρκος I, 1192. ἔρκεα III, 1399. IV, 1425.
Ἐρομαι. ἐρέσθαι II, 8.
Ἐρος. ἔρον I, 613.
Ἐρπετόν IV, 1240. ἔρπετά I, 502.
Ἐρπύζω. ἐρπύζων III, 447. ἐρπύζοντες IV, 1289.
Ἐρρόω. ἐρρόοις III, 936. ἐρρόεω III, 466. 785. 786. ἐρρέτε III, 562.
Ἐρσήεις I, 751. 881. IV, 1302. ἐρσήεντι II, 1004. ἐρσήεντα IV, 970. ἐρσήεσαι IV, 1172.
Ἐρυνθαίνω. ἐρυνθηνε I, 791. III, 681. IV, 474.
Ἐρυνθηΐς IV, 1427.
Ἐρυνθίνους II, 941.
Ἐρυνκάω. ἐρυνκασε II, 432.
Ἐρύκω II, 336. ἐρύκει III, 98. ἔρυνκε I, 102. III, 250. 652. ἔρυνκον I, 1080. 1303. ἐρυνκόμεν IV, 1678. ἐρυνκόμενοι II, 529. IV, 1256.
Ἐρυνμάνθιος. Ἐρυνμάνθιον I, 127.
Ἐρμυνός. ἐρμυνῇ II, 514.
Ἐρυνξ. Ἐρυνκος IV, 917.
Ἐρύω. ἐρύξω I, 346. εἰρύνονται IV, 1179. εἰρύοιτο IV, 804. εἰρύνσαν IV, 890. ἐρύσασμεν I, 357. ἐρύσσαι I, 382. II, 1284. IV, 932. ἐρύξειν IV, 820. ἐρύοντα I, 760. ἐρύσας III, 913. 1306. ἐρύσαντες I, 565. 1277. III, 574. IV, 1129. ἐρύξων IV, 197. ἔρυνται II, 1210. εἰρυνσο IV, 372. ἔρυντο III, 1305. εἰρυντο II, 1271. ἔρυντο I, 1083. εἰρυντο IV, 335. εἰρύσθαι IV, 1207. ἐρύσσατο III, 913. 1306. ἐρύσαντο I, 407. 623. IV, 1659. εἰρύσαντο IV, 237. ἐρύσεται I, 1204. ἐρυσσάμενος I, 1250. ἐρυσσάμενοι II, 102. 931. ἐρυσσάμεναι IV, 1531. ἔρυσθαι I, 401. III, 607. 713.
Ἐρυτος I, 22.
Ἐρχομαι. ἔρχεται IV, 1541. ἤλυθε I, 35. 57. 65. 95. 110. 252. II, 62. 149. 491. 720. 1052. IV, 493. 1223. 1436. 1441. 1627. 1629. ἤλθεν II, 470. 1240. III, 810. ἤλυθον I, 119. II, 242. 905. 994.

- IV, 1483. ἡλθον III, 1404. ἐλευ-
σομαι III, 177. ἐλευσόμεθα I,
424. ἤλθοι III, 1111. ἔρχο III,
434. IV, 64. 745. ἐλθεῖν II,
1190. IV, 761. 764. ἐλθέμεν
III, 622. IV, 739. ἐλθὼν II, 202.
Ἐρωή. ἐρωῆς IV, 1657. ἐρωῇ I,
384.
Ἐρως III, 120. 275. 297. 1018.
1078. IV, 213. 445. ἔρωτος III,
972. ἔρωτι III, 3. IV, 569. ἔρω-
τες III, 452. 687. 765. 937.
Ἐς passim. Cum hominum nomini-
bus pro πρὸς I, 12. 1330. II,
277. 465. 775. III, 1148. 1173.
IV, 764. 774. 775. 1481.
Ἐσαγείρω. ἐσαγείρατο III, 634.
Ἐσακνύω. ἐσακνύον IV, 624. ἐσά-
κνουσεν III, 696. 914. ἐσακνύσαι
I, 766.
Ἐσάλλομαι. ἐσήλατο IV, 878.
Ἐσανδρώω. ἐσανδρώσῃ I, 874.
Ἐσάντα III, 923.
Ἐσάχη I, 604.
Ἐσδέξω. ἐσέδρακεν II, 25. IV,
1590. ἐσέδρακον I, 598. II, 1179.
III, 100. IV, 892. 1361.
Ἐσθλὸς I, 58. 106. 107. 131. III,
917. 918. ἐσθλοῖο II, 174. ἐσθλὴν
IV, 196. ἐσθλά III, 803. ἐσθλοῖς
III, 405.
Ἐσοράω. ἐσορώμενοι II, 523.
Ἐσπέρη IV, 1427.
Ἐσπερίδες IV, 1399. 1406.
Ἐσπέριος III, 1192. ἐσπερίης III,
311. ἐσπερίην II, 42. ἐσπέριοι
I, 586. 915.
Ἐσπερος IV, 1290. ἔσπερον II,
1251.
Ἐσσυμένως I, 789. 1329. II, 538.
894. 1171. 1245. III, 841. IV,
883. 1409. 1533. 1595.
Ἐστε II, 85. IV, 849. ἔστ' ἂν c.
conj. II, 259. IV, 1581. ἔστ'
ἐπὶ II, 789. IV, 1611.
Ἐστὶν. ἐστὶν IV, 693.
Ἐσφορέω. ἐσφόρεον IV, 1145.
Ἐσχάρη. ἐσχάρη II, 309. 1170.
1175.
Ἐσχαρόφιν II, 494.
Ἐσχατιή. ἐσχατιῇ I, 213. ἐσχα-
τήσιν II, 418.
Ἐσχάτος. ἐσχάτα II, 1261.
Ἐταῖρος. ἐταῖροι I, 318. 493. 856.
II, 101. 435. III, 365. 489. 564.
924. 1248. 1278. 1347. IV, 73.
ἐταίρων I, 1240. 1294. II, 636.
834. 898. III, 1169. IV, 352.
912. ἐταῖροις I, 415. 888. II,
1165. IV, 88. 881. ἐταίρους I,
522. 1104. II, 36. 588. III, 178.
IV, 455. 1334. 1458.
Ἐταρος. ἐτάρων I, 1342. ἐτάρωιο
II, 852. IV, 1343. 1471. ἔταρον
I, 480. ἔταροι I, 432. II, 833.
IV, 1527. ἐτάρων I, 429. 1111.
1286. II, 21. 495. 763. III,
782. 908. 913. ἐτάρωισιν I, 832.
1187. II, 417. III, 1041. 1163.
1222. IV, 1369. 1487. ἐτάρους
I, 863. III, 1148. IV, 1012.
1325. 1337. 1481.
Ἐτεὸς I, 688. IV, 1774. ἐτεὸν
I, 154. 763. II, 209. 325. 646.
III, 549. 816. 1080. IV, 292.
Ἐτερος. ἐτέρωιο I, 429. ἐτέρω II,
837. ἔτερον I, 957. II, 421. 646.
ἐτέρῃ I, 1307. ἐτέρῃς I, 1115.
ἐτέρῃ III, 1153. IV, 141. 223.
331. 332. ἐτέρῃν IV, 1635. ἐτέ-
ραν I, 259.
Ἐτέρωθεν I, 989.
Ἐτέρως IV, 1315. 1581.
Ἐτῆς. ἔται I, 305. III, 1126.
Ἐτήσιος. ἐτήσιαι II, 498. 525. ἐτή-
σια I, 1075.
Ἐτύτυμος II, 975. IV, 1603. ἐτή-
τυμον I, 142. II, 1137. III, 358.
402. IV, 74. 835.
Ἐτι I, 28. 508. II, 851. 915. passim.
Ἐτοιμος. ἐτοίμη IV, 1745. ἐτοι-
μην I, 1252.
Ἐτος I, 690. IV, 1774.
Ἐτώσιος. ἐτώσιον II, 880. ἐτώσια
II, 893. III, 613. IV, 303.
Εὐ I, 76. 199. passim.
Εὐαγέως II, 699. III, 1204. IV,
1129.
Εὐαγής. εὐαγέεσσιν I, 1140. II, 715.
Εὐάροτος. εὐαρότοιο II, 810.
Εὐαργής. εὐαργέα IV, 148.
Εὐβοία. Εὐβοίης I, 77. IV, 1135.
1780.
Εὐβωτος III, 1086.
Εὐγναμπτος. εὐγνάμπτοις III, 833.
Εὐδικίη. εὐδικίη IV, 342.
Εὐδιάω. εὐδιόωντι II, 369. εὐ-
διόωντες I, 424. II, 903. IV,
933.
Εὐδιος. εὐδιοι I, 521.
Εὐδμητος. εὐδμήτους I, 317. III,
887.
Εὐειδής IV, 583. 895.
Εὐεργής IV, 428.

Εὐεργεσία. εὐεργεσίης II, 469.
 Εὐζυγος. εὐζυγον I, 4.
 Εὐηκής. εὐηκεία II, 101. εὐηκέας IV, 1055.
 Εὐθήμων. εὐθήμονι I, 569.
 Εὐθρονος. εὐθρονον I, 1093.
 Εὐκαμπής. εὐκαμπῇ III, 1388.
 Εὐκηλος I, 1290. III, 769. IV, 61. εὐκῆλω IV, 1249. εὐκηλοι I, 568. III, 219. 1172. εὐκηλοισιν II, 935. IV, 390.
 Εὐκῆλως II, 861.
 Εὐκλείης. εὐκλείεις I, 869.
 Εὐκλείη I, 447. εὐκλείης I, 73. 141. IV, 379.
 Εὐκόσμως I, 530. 1120.
 Εὐκρατής II, 1278. IV, 891.
 Εὐκρετος. εὐκρέτου IV, 1194.
 Εὐκτίμενος. εὐκτιμένοις I, 1355.
 Εὐμαρέως II, 633. III, 624.
 Εὐμειδής IV, 715.
 Εὐμελίας I, 96. 1043.
 Εὐμενέω. εὐμενεῖεν II, 260. εὐμενεῖεν II, 1124. εὐμενέοντες I, 1335. II, 1136. III, 540. 980. IV, 1421. εὐμενέοντας I, 707. 716. II, 1161. εὐμενεύουσα II, 433. III, 87.
 Εὐμενέως II, 1275.
 Εὐνάσσομαι. εὐνάσσο II, 908. εὐνάσσο II, 1081. III, 497.
 Εὐναία. εὐναίης I, 955. εὐναίησιν II, 1282. εὐναίας I, 1277. III, 514. IV, 888.
 Εὐνάω. εὐνάσσειν I, 1155. II, 856. III, 1000. IV, 1060. 1110. εὐνήσασα IV, 87. εὐνήθην II, 197. εὐνήθηναι II, 952. εὐνήθεντος II, 727. εὐνήθεισα I, 24. 137. 626. II, 3. 992. IV, 895.
 Εὐνέτις IV, 96.
 Εὐνή. εὐνῆς I, 1104. II, 1023. 1236. III, 1206. IV, 873. εὐνή I, 618. II, 1243. IV, 793. εὐνήν IV, 867. 1130. εὐναί IV, 116. εὐνάς IV, 1713.
 Εὐνήτειρα IV, 1058.
 Εὐνίδες IV, 501.
 Εὐνομίη. εὐνομίης III, 69.
 Εὐξείνος. εὐξείνοιον III, 378. εὐξείνοισι I, 1018.
 Εὐξείνας I, 963. 1179.
 Εὐξέστος. εὐξέστοις II, 1255. εὐξέστησιν IV, 1633.
 Εὐξοος. εὐξοα I, 561.
 Εὐορκος. εὐορκον IV, 900.
 Εὐπαλέως IV, 193.

Εὐπαλής. εὐπαλέας II, 618.
 Εὐπατέρεια. εὐπατέρειαν I, 570.
 Εὐπειθής. εὐπειθέα IV, 1605.
 Εὐπηγής. εὐπηγέα III, 1235. εὐπηγείς III, 236.
 Εὐπλόκαμος I, 976.
 Εὐποίητος. εὐποίητον III, 871. εὐποίητα I, 393.
 Εὐπολέμεια I, 55.
 Εὐρίσκω. εὔρε III, 114. IV, 851. εὔρεν I, 1190. II, 779. IV, 1124. εὔρομεν III, 326. εὔρον IV, 663. εὔροιεν I, 1350. εὔρόντες IV, 232.
 Εὔρος I, 371. IV, 310.
 Εὐρόρηνος III, 1086. εὐρόρήνεσσιν I, 49.
 Εὐρόρηνος. εὐρόρίων II, 125. εὐρόρινοι III, 1299.
 Εὐρόρος. IV, 269.
 Εὐροβίης IV, 1552.
 Εὐρυμέδων IV, 1514.
 Εὐρυνόμη I, 503.
 Εὐρύπυλος. Εὐρυνύλον IV, 1561.
 Εὐρυρέω. εὐρυρέοντα II, 1261.
 Εὐρύς IV, 283. εὔρυν II, 401. 701. III, 42. εὔρεα IV, 1604. εὔρείης I, 107. 983. II, 372. εὔρειαν I, 309. 1361. III, 874. 1238. εὔρείας II, 658. III, 216. εὔρῃ III, 1311.
 Εὐρυσθένης. Εὐρυσθῆος I, 130. 1347. Εὐρυσθῆϊ IV, 1317.
 Εὐρυτίδης II, 1043.
 Εὐρυτίων I, 71. 74.
 Εὔρυτος. Εὐρύτου I, 87. 88. II, 114.
 Εὐρύχορος. εὐρυχόροια IV, 48.
 Εὐρώπη I, 131. Εὐρώπη IV, 1643. Εὐρώπην III, 1179. IV, 273.
 Εὐς II, 703. IV, 912. 1762. ἔως I, 225.
 Εὐσκαπος. εὐσκόπον IV, 1716.
 Εὐσταθής. εὐσταθείας IV, 821.
 Εὐστειρος. εὐστειρός I, 401.
 Εὐστιπτος. εὐστιπτον II, 30.
 Εὐστολος I, 603.
 Εὐστρεφής. εὐστρεφεῖ I, 368.
 Εὐστροφος. Εὐστροφιο I, 949.
 Εὐτε c. ind. praes. I, 1201. II, 643. IV, 1542. c. ind. praeter. I, 798. 878. II, 483. 613. 616. 1232. IV, 74. 754. 1137. 1513. c. opt. II, 471. c. conj. II, 801. εὐτ' ἂν c. conj. I, 236. 683. 838. 969. 1075. II, 420. 606. III, 911. 935. 944. 1027. IV, 98. 436. 608. 811. 862. 1325.

- Εὐτρόχαλος. εὐτροχάλοιο III, 889.
 IV, 907. εὐτρόχαλον III, 135.
 εὐτροχάλοι II, 46. εὐτροχάλοι-
 σιν I, 845.
 Εὐτροχος. εὐτροχον IV, 1326.
 1355.
 Εὐτνκτος. εὐτύνκτω IV, 219. εὐ-
 τύνκτοισιν I, 787.
 Εὐφεγγής. εὐφεγγές III, 1195.
 Εὐφημος II, 536. 556. 562. 588.
 896. IV, 1466. 1483. 1563. 1732.
 1756. Εὐφήμοιο IV, 1758. 1764.
 Εὐφρονέω. εὐφρονέων I, 331. II,
 437. III, 484. IV, 1586. εὐφρο-
 νέουσα III, 998.
 Εὐφροσύνη. εὐφροσύνην IV, 1037.
 εὐφροσύνησι II, 1151. IV, 69.
 1167.
 Εὐφρων. εὐφρονος II, 718. εὐ-
 φρονες IV, 1411.
 Εὐφύλλος. εὐφύλλοις IV, 1158.
 Εὐχετάομαι. εὐχετόωνται II, 357.
 εὐχετόωντο I, 189. 231. II,
 1173. IV, 1360. εὐχετάσθαι
 IV, 588.
 Εὐχόμαι. εὐχέαι II, 22. εὐχεται
 IV, 1251. εὐχόμεθα II, 887.
 εὐχετο I, 410. εὐχόμενοι IV,
 594. εὐχόμεναι I, 249. 885. εὐ-
 ξαμένοισιν I, 871. II, 804.
 Εὐχολή. εὐχολῇ I, 425. εὐχολῇ-
 σιν II, 334. IV, 713. 1596. 1601.
 Εὐωδής. εὐωδέας IV, 1155.
 Εὐώπις. εὐώπιδα IV, 1090.
 Ἐφαιρέω. ἐπι — εἶλε II, 1216.
 Ἐφάλλομαι. ἐπᾶλτο IV, 464.
 Ἐφανδάνω. ἐφανδάνει I, 675. 700.
 III, 34. 485. 537. IV, 419.
 ἐφῆνδανεν III, 950. ἐπιανδάνει
 III, 171.
 Ἐφάπτομαι. ἐφαπτόμεναι III, 873.
 Ἐφέξω. ἐφεξομένη III, 1001.
 Ἐφέλω. ἐφέλεκτο I, 1162.
 Ἐφέννυμι. ἐπιειμένος IV, 179. ἐπι-
 ειμένη III, 45. ἐφέσσατο I, 1336.
 ἐφέσσεσθαι I, 691.
 Ἐφέπω. ἐφέπονσι II, 384. ἐπιέψε-
 ται II, 18. ἐφέπονται I, 576.
 III, 315. ἐπισπόμενοι II, 327.
 647.
 Ἐφέστιος I, 117. III, 1117. IV,
 747. ἐφέστιον III, 116. 585.
 ἐφέστιοι I, 909. IV, 518. 703.
 723. 1761.
 Ἐφετμή III, 390. ἐφετμῇ II, 21.
 519. ἐφετμήν I, 279. II, 615.
 ἐφετμάων II, 1152. ἐφετμαῖς
 III, 574. IV, 688. ἐφετμάς I,
 981. II, 763. III, 555. IV, 757.
 845. 967.
 Ἐφευρίσκω. ἐφεύροι III, 113.
 Ἐφημοσύνη. ἐφημοσύνη I, 3. III,
 602. ἐφημοσύνην IV, 881. ἐφη-
 μοσύνησι I, 33. 915. II, 492.
 518. III, 263. IV, 818.
 Ἐφήμι. ἐφίμεν II, 329. ἐφίεσαν
 II, 1088. ἐφῆκε I, 712. ἐφῆκε
 III, 211. ἐφίετο III, 497. ἐφι-
 μένοιο II, 624. ἐφείς II, 934.
 Ἐφίζάνω. ἐφίζανε I, 667.
 Ἐφίστημι. ἐφίστασαν III, 967. ἐφε-
 στηώς III, 121. ἐφισταότας III,
 1276.
 Ἐφίμερόν IV, 1399.
 Ἐφομαρτέω. ἐφωμάρτησε I, 201.
 III, 111.
 Ἐφοπλίζω. ἐφοπλίζεσκον III, 843.
 ἐφώπλισαν II, 157. ἐφοπλίσσειαν
 IV, 1720. ἐφοπλίσασθαι I, 332.
 Ἐφορέω. ἐποφόμεναι IV, 1183.
 Ἐφορμάω. ἐφορμηθέντες IV, 513.
 Ἐφορμή. ἐφορμῇ IV, 204. ἐφορ-
 μῇν IV, 148.
 Ἐφνδάτιος. ἐφνδατή I, 1229.
 Ἐφύμιον II, 713.
 Ἐφύπερθεν II, 393. III, 834. IV,
 176. 1708.
 Ἐφύρηθεν IV, 1212.
 Ἐχέτλη. ἐχέτην III, 1325.
 Ἐχέτος IV, 1093.
 Ἐχθαίρω. ἐχθήραντες I, 612.
 Ἐχθοδοπός. ἐχθοδοποῖσιν IV, 1669.
 Ἐχινάδες. Ἐχινάσι IV, 1230.
 Ἐχίων I, 52.
 Ἐχμα IV, 201. ἔχμασι I, 1200.
 Ἐχω. ἔχει I, 275. II, 740. III,
 464. ἔχουσιν I, 499. II, 375.
 1029. ἔχε, ἔχεν I, 98. II, 49.
 178. 575. 1254. III, 123. 147.
 290. 750. 952. 1011. 1161. 1237.
 1312. IV, 594. 960. 1169. 1178.
 1205. 1439. 1648. ἔχον I, 287.
 391. 504. 612. 924. II, 649.
 1266. III, 247. 521. IV, 1540.
 εἶχεν II, 596. III, 424. ἔχε
 III, 1236. 1296. ἔσχεθε I, 673.
 III, 48. ἔσχεθον II, 898. IV,
 1713. σχέθεν I, 512. σχήσεις
 I, 895. σχήσουσι II, 461. ἔχοις
 I, 829. ἔχοι I, 370. ἔχε (Imper.)
 IV, 831. 863. ἔχετε III, 903.
 IV, 1657. ἔχων I, 1169. ἔχον-
 τες I, 930. II, 347. IV, 1623.
 ἔχοντας I, 658. ἔχουσα II, 276.

IV, 1271. ἔχουσαι IV, 526. 1406.
σχήσειν III, 700. ἔχονται II,
397. ἔχετο I, 269. ἔσχετο I,
328. III, 654. 811. ἔσχοτο IV,
776. ἐχοίμεθα I, 334. σχήσο-
μαι III, 514. σχήσεται II, 1201.
σχείο III, 386. σχομένη III, 445.
σχομένοι IV, 920. σχήσεσθαι III,
1268. IV, 1056.
Ἐφιάμαι. ἐφιάσονται I, 459. ἐφιά-
σονται II, 811. III, 118. ἐφιάα-
σθαι III, 950.
Ἐώς, ἑώϊος. ἑώϊον II, 686. ἑώϊον
II, 700.
Ἐως III, 98. IV, 302. Ἐως κεν II,
398.

Z.

Ζάθεος. Ζαθέην I, 933.
Ζαμενής I, 1029.
Ζαχορής. Ζαχορήεις I, 1095. III,
321. IV, 835. Ζαχορήειν I, 1159.
Ζέλνς. Ζέλνν I, 1042.
Ζεύγλη. Ζεύγλη III, 1308.
Ζεύγληθεν III, 1319.
Ζεύγννμι III, 417. Ζεύξης III, 1052.
Ζεύξας III, 411. IV, 1205. Ζεύ-
ξαι III, 508. 626. ἐξεύξασθε IV,
1033. Ζευξάμενος IV, 1739.
Ζεύς I, 468. 508. 1101. II, 275.
948. 1098. 1179. 1234. III, 115.
364. 587. IV, 95. 653. 1276.
Ζηνός I, 150. 997. II, 215. 378.
1123. 1195. III, 193. 328. IV,
577. 585. 651. 700. 1152. Ζηνὶ
I, 731. Ζήνα IV, 229. 553. 209.
Ζεῦ I, 242. IV, 1673. Διός I,
1071. 1188. 1315. 1345. II, 43.
154. 163. 181. 196. 275. 289. 313.
499. 522. 525. 547. 905. 1009.
1120. 1131. 1132. 1211. III, 8.
11. 38. 114. 132. 158. 337. 920.
922. 986. 1399. IV, 2. 96. 185.
334. 358. 381. 520. 753. 793.
959. 967. 1100. 1134. 1224. 1254.
Διὶ I, 511. II, 40. 1147. IV,
119. Δία I, 762. IV, 617. 783.
932.
Ζεφνρος IV, 910. 1627. Ζεφύρον
II, 900. IV, 768. 821. 837. Ζε-
φύροιο II, 276. IV, 886. 1624.
Ζεφύρω II, 721.
Ζέω. ζέεν I, 1262. IV, 955. ζέον
III, 273. ζέουσιν I, 734.
Ζήθος I, 736. 738.
Ζήλος. ζήλοιο I, 616.

Ζήτης I, 211. II, 243. 282. 430.
Ζοφερός. Ζοφεροῖο III, 1265.
Ζόφος II, 1105. Ζόφον I, 452. II,
921.
Ζύγιος. ζυγίη IV, 96.
Ζυγόν. ζυγοῦ IV, 913. ζυγὰ I,
724. III, 435. 1190. 1193. 1284.
1316.
Ζυγός. ζυγοῦ II, 665.
Ζωή. ζωῆς III, 785. IV, 1305.
1434. 1648.
Ζώνη. ζώνης I, 29. ζώνην II, 113.
Ζώνννμι. ζώσαν I, 368. ζωάσθην
I, 426. ζωσμέναι IV, 1348.
Ζωός. ζωοῦ I, 1350. ζών I, 59.
126. ζωοῖσι I, 648. III, 813.
IV, 1667.
Ζωρόν I, 477.
Ζωστήρ. ζωστήρα II, 778. 968.
Ζώω. ζώειν IV, 265. ζώων II, 190.
ζώνοντα IV, 537. ζώουσιν III,
729. ζώνοντων IV, 1509. ζώνον-
τας I, 908.

H.

Ἡ III, 81. 676. passim. ἦ — ἦ pro
εἰ — ἦ III, 398. IV, 4.
Ἡ IV, 1453. ἦ ἄρα δὴ II, 438.
1168. IV, 1432. ἦ γὰρ III, 570.
1006. IV, 2. 723. 1373. ἦ θαυμά
δὴ I, 631. III, 954. IV, 59.
901. 1242. ἦ κεν II, 18. ἦ μάλα
δὴ I, 1337. ἦ μέγα δὴ III, 891.
IV, 1673. 1749. ἦ μὲν I, 689.
807. II, 715. III, 152. 466. IV,
96. 1334. ἦ ῥα II, 246. III,
558. IV, 739. ἦ τάχα II, 116.
ἦ τε I, 103. 253. 823. 1302. IV,
916. 1523. ἦ τ' αὖ II, 441. 804.
III, 34. 378. 510. 537. 798. 848.
IV, 835. 1254.
Ἡβαῖον II, 635. 1024. 1201.
Ἡβῶ. ἡβήσας IV, 546. ἡβήσαντα
I, 906.
Ἡγάθεος. ἡγαθέω III, 981. IV,
1131. ἡγαθέην I, 308. IV, 1329.
Ἡγεμονεύω. ἡγεμονεύει I, 704.
ἡγεμονεύσει II, 421.
Ἡγεμονῆς II, 1194.
Ἡγηλάζω. ἡγηλάζει I, 272.
Ἡδὲ I, 67. 145. 159. II, 770.
passim.
Ἡδὴ I, 43. 165. 194. 261. 353.
453. III, 57. passim.
Ἡδος I, 1294. III, 314.

- Ἦδνμος II, 407.
 Ἦδνς. ἡδεῖη IV, 147. ἡδεῖαν III, 1018. ἡδεῖησι IV, 893.
 Ἦε I, 17. passim. Pro μῆτε II, 891.
 Ἦελιος I, 450. II, 164. III, 163. 814. 1191. IV, 221. 1286. 1629. ἡελίον I, 648. II, 1204. III, 362. 756. 1230. IV, 126. 727. 848. 1313. 1745. ἡελίοιο I, 84. 172. 432. 500. 607. 924. II, 739. 943. III, 309. 598. 999. 1143. 1390. IV, 591. 598. 679. 928. 965. 971. 1019. 1542. ἡελίω I, 108. 544. 1362. II, 1121. III, 233. IV, 607. 1530. ἡέλιον I, 725. IV, 229.
 Ἠερέθομαι. ἡερέθονται I, 944. III, 638. ἡερέθοντο I, 1160. II, 1079. III, 368. 830.
 Ἠέριος III, 417. ἡερίη I, 580. IV, 267. 270. 1239. ἡερίην III, 915.
 Ἠεροειδής. ἡεροειδέα IV, 545.
 Ἠερόεις. ἡερόεν I, 1114.
 Ἠήρ. ἡήρος I, 777. 1137. II, 684. 933. 1034. III, 141. 275. 1358. 1379. IV, 968. 1171. 1287. ἡήρι III, 207. IV, 678. 767. 945. 1246. ἡήρα II, 608. 1079. III, 211. 1383. 1397. IV, 648. 951. 1246. 1667.
 Ἠθεα I, 1177. II, 1233. III, 1122. IV, 512. 741. Ἠθεσιν I, 1211. IV, 812.
 Ἠθείος. ἡθεῖς II, 1221. ἡθεῖαι III, 52.
 Ἠιον. ἡῖα I, 659. 1180.
 Ἠιδεος. ἡιδέοιο I, 778. ἡιδέω III, 935. ἡιδεοι I, 536. ἡιδέοισιν II, 784. III, 246.
 Ἠίων. ἡίονι IV, 1244. ἡίονα I, 933. ἡιόνες IV, 130. 1172. ἡιόνων IV, 662. ἡιόνεσσιν III, 995. IV, 904. ἡιόνας II, 659. 1119. IV, 609.
 Ἠκα I, 674. II, 61. III, 107. 463. 565. IV, 94.
 Ἠλακάτη. ἡλακάτην I, 595.
 Ἠλείος. Ἠλείοιαι I, 173.
 Ἠλέκτρα. Ἠλέκτρης I, 916.
 Ἠλεκτρίς. Ἠλεκτρίδος IV, 580.
 Ἠλεκτριδα IV, 505.
 Ἠλεκτρον. Ἠλεκτρον IV, 606.
 Ἠλεκτρώων. Ἠλεκτρώωνος I, 743.
 Ἠλεμάτως IV, 1206.
 Ἠλιάδες IV, 604. Ἠλιάδων IV, 625.
 Ἠλιβατος II, 361. ἡλιβάτοιο I, 739. IV, 445. ἡλιβάτω II, 169. ἡλιβατοι II, 1248. ἡλιβάτων III, 162. ἡλιβάτοισιν II, 729.
 Ἠλιθα II, 283. III, 342. IV, 177. 1265.
 Ἠλιξ. ἡλικος II, 479. ἡλικες III, 840.
 Ἠλύσιον IV, 811.
 Ἠμαδόεις. ἡμαδόεντος IV, 948. ἡμαδόεσσαν I, 932.
 Ἠμαι. ἡσθε I, 754. IV, 856. ἡνται II, 1085. IV, 1708. ἡστο I, 343. 1288. II, 309. III, 44. 122. 668. 1670. ἡσαι I, 1290. ἡμενον I, 342. ἡμενοι I, 730.
 Ἠμαρ I, 278. 450. 861. 1071. II, 406. 473. 760. 945. 1028. III, 850. 1079. 1407. IV, 1275. 1312. 1505. 1622. 1634. ἡματος I, 651. 861. II, 494. III, 1138. 1340. IV, 961. ἡματι I, 547. II, 124. 176. 451. 473. 631. 661. 797. 900. 945. 964. 1000. 1097. III, 327. 499. 538. 901. 922. IV, 236. 238. 979. 1223. 1286. 1479. 1502. 1634. ἡματα I, 589. 1057. 1079. II, 526. 837. IV, 621. 648. 870. 1234. 1387.
 Ἠμάτιος II, 1100. III, 1199. ἡμάτιοι II, 1032.
 Ἠμεῖς II, 1152. ἡμέων II, 152. ἡμῖν I, 420. 897. II, 414. 616. 787. 882. 1047. 1278. III, 483. 487. 1111. IV, 451. ἡμέας I, 866. II, 439. 612. 1224. III, 328. 995. IV, 499. 1252.
 Ἠμὲν — ἡδὲ I, 189. 1000. II, 138. III, 923. 1247. IV, 732.
 Ἠμερίδες III, 220.
 Ἠμέτερος. ἡμετέρου II, 781. ἡμετέροιο I, 412. ἡμετέρον II, 1200. III, 1128. ἡμετέρονδε I, 704. ἡμετέρη I, 664. III, 536. ἡμετέρης IV, 1075. ἡμετέρη III, 265. IV, 204. 292. ἡμετέρην III, 893. 1083. ἡμετέροισιν III, 305. IV, 1276. ἡμετέρους I, 833. III, 1097. ἡμετέρῃσι II, 324.
 Ἠμί. ἡ I, 363. 425. 472. 512. 702. 708. 842. 910. 1296. 1344. II, 19. 619. 1163. III, 22. 36. 645. 802. 947. IV, 842. 865. 1337. 1461. 1601.
 Ἠμιδαῆς IV, 598.
 Ἠμιθεος. ἡμιθέων I, 548. ἡμιθέοισιν IV, 1642.

- Ἡμιπλήξ. ἡμιπλήγα IV, 1683.
 Ἡμισυς. ἡμισέες II, 1061. IV, 201.
 ἡμισίας III, 1383.
 Ἡμος I, 209. II, 164. 720. IV, 614. 885. 1629. ἡμος ὅτε IV, 267. 452. 1310. ἡμος—τῆμος I, 450. 1172. 1280. II, 516. 669. III, 1340. IV, 109.
 Ἡμῖω. ἡμυσαν II, 582.
 Ἡν I, 891. 898. 907. II, 228. 329. 345. 1028. III, 332. 344. 1069.
 Ἡνίκα II, 906.
 Ἡνιον. ἡνία I, 754. III, 871. 1153. IV, 224.
 Ἡνις. ἡνιος IV, 174.
 Ἡνορέη III, 189. IV, 1468. ἡνορέης IV, 1052. ἡνορέη I, 1198. III, 512. 1053. ἡνορέην I, 75. 205. 483.
 Ἡοῖος. ἡοίην II, 745.
 Ἡπαρ II, 1257. ἡπατι II, 1250.
 Ἡπεδανός. ἡπεδανοῖσιν II, 800. ἡπεδανῶι III, 82.
 Ἡπειρος II, 530. ἡπείρον II, 981. III, 312. IV, 1569. ἡπείροιο I, 444. 584. 795. 937. 1164. II, 392. 399. 629. 752. 777. IV, 78. 850. 1241. 1258. 1460. 1474. 1753. ἡπειρον II, 380. 734. 974. IV, 636. 1365.
 Ἡπειτα II, 435. 899. 1169. III, 770. IV, 70. 1393.
 Ἡπεροπτεύειν III, 563.
 Ἡπεροπῆες III, 617.
 Ἡπιος IV, 715. ἡπίη III, 941.
 Ἡπύω. ἡπυε IV, 71. 230.
 Ἡρα IV, 407.
 Ἡρακλῆς I, 349. 426. 864. 993. 1040. 1163. II, 967. 1052. IV, 1459. Ἡρακλῆος I, 122. 197. 855. 1303. II, 793. 957. IV, IV, 1469. Ἡρακλῆι I, 397. 997. 1253. II, 772. 913. IV, 539. 1400. Ἡρακλῆα I, 341. 531. 1242. 1291. 1316. II, 146. III, 1232. IV, 1477. Ἡρακλέην II, 767.
 Ἡρανον II, 513.
 Ἡρέμα III, 170. IV, 1314.
 Ἡρεμία. ἡρεμέοντες I, 1514. ἡρεμεῖν I, 1171.
 Ἡρῆ I, 997. II, 865. III, 8. 10. 19. 23. 32. 55. 83. 91. 106. 210. 214. 250. 1134. IV, 96. 510. 577. 640. 1137. 1152. 1185. 1199.
 Ἡρῆς I, 14. 187. 859. II, 214. III, 818. 931. IV, 21. 241. 646. 774. 846. Ἡρῆ IV, 858. Ἡρῆν III, 77. IV, 781.
 Ἡρι I, 601. 929. II, 498. 812. 1228. III, 41. 737. 1042. IV, 1625.
 Ἡριγενῆς II, 450. III, 824. 1224. IV, 930.
 Ἡριδανός. Ἡριδανοῖο IV, 506. 596. 623. Ἡριδανὸν IV, 610. 628.
 Ἡρίον I, 1165.
 Ἡρώτης. ἡρωῖσι I, 1048.
 Ἡρώς I, 731. 943. 1240. II, 410. 967. 1042. III, 509. IV, 471. 477. 550. 750. 784. 1162. 1528. 1564. Ἡρώ II, 766. Ἡρώες I, 1000. 1012. 1329. II, 97. 144. 270. 429. 668. 852. III, 167. 920. 993. 1194. 1255. 1293. IV, 69. 77. 251. 254. 435. 515. 522. 998. 1619. 1690. 1725. ἡρώων I, 21. 124. 196. 243. 397. 970. II, 241. 592. 1090. 1274. III, 343. 465. 638. 994. 1166. 1233. IV, 733. 831. 1127. 1192. 1307. 1728. ἡρώεσσι I, 100. IV, 1099. 1226. ἡρώας II, 552. 1023. 1054. IV, 595. 682. 1182.
 Ἡρώσσαι IV, 1309. 1323. 1358.
 Ἡτοι I, 72. 427. 980. 1215. II, 132. 147. III, 59. 171. 239. 523. 652. 854. 1147. 1203. 1221. IV, 6. 331. 508. 688. 1645.
 Ἡτορ IV, 169. 1066.
 Ἡύκομος. ἡύκομον IV, 568.
 Ἡύτε I, 269. 1243. II, 45. 83. 197. 267. 592. 933. III, 446. 460. 1042. 1197. 1328. 1375. 1392. IV, 12. 485. 674. 877. 1349. 1738. c. conj. I, 1049.
 Ἡφαιστος III, 223. 229. IV, 958. Ἡφαιστόν IV, 929. Ἡφαιστοῖο I, 203. 851. III, 40. 156. IV, 761. Ἡφαιστον IV, 775. 818.
 Ἡχῆεις III, 750. ἡχῆεντος I, 1308. II, 741. ἡχῆεντα I, 1236. ἡχῆεν IV, 910.
 Ἡώθεν I, 594. 1053. II, 727. IV, 497. 857. 1224.
 Ἡώος I, 1274. II, 638. ἡῶι II, 899. ἡῶισι III, 1021.
 Ἡῶς I, 519. 1280. 1363. II, 1007. 1285. III, 729. 1224. IV, 183. 885. 981. 1170. 1713. ἡοῦς I, 1360. III, 1341. IV, 670. ἡοῖ I, 651. 985. III, 1172. IV, 244.

APOLLON. RHOD. II.

Q

- ἦω I, 1151. III, 820. 828. IV, 1622. 1690.
- Θ.
- Θαάσσω. θαάσσει III, 659. θαάσσειν IV, 1274. θαάσσω I, 1026.
- Θαλαμήϊος. θαλαμήϊον IV, 1130.
- Θάλαμος. θαλάμον II, 249. 671. θαλάμοιο III, 39. 634. 648. 740. 839. IV, 168. θαλάμω IV, 28. θάλαμον I, 978. III, 9. 249. 450. 671. IV, 867. θάλαμοι III, 236. IV, 665. θαλάμοισιν III, 656. 799. 1128. θαλάμους I, 1031.
- Θάλασσα I, 365. 496. 1098. θαλάσσης I, 114. 553. II, 70. 608. IV, 333. 670. 1379. θαλάσση II, 398. IV, 1617. 1700. θάλασσαν IV, 1625.
- Θαλέθω. θαλέθει II, 843.
- Θαλερός. θαλερῇ III, 114. θαλερόν III, 1127. θαλεροῖσι IV, 1072.
- Θαλλός. θαλλῶ IV, 156.
- Θάλλω. θάλλεν III, 122.
- Θάλλω. θάλλει IV, 1542.
- Θαμά I, 631. II, 321. III, 929. 954. IV, 51. 59. 901. 1242.
- Θαμβέω. ἐθάμβεον I, 550. III, 924. IV, 1363. θάμβεν IV, 74. ἐθάμβησαν I, 322. θάμβησαν II, 922. IV, 184. θαμβήσασα III, 670.
- Θάμβος I, 220. 1307. II, 631. IV, 682. 1430. 1673.
- Θαμειός. θαμειά IV, 524. θαμειάς IV, 1723.
- Θαμίζω. θάμιζεν III, 250. θάμιζον II, 451.
- Θαμινός. θαμινόν III, 1266.
- Θάμνος. θάμνοισι I, 1027.
- Θάνατος III, 514. θανάτοιο II, 1113. IV, 1504. 1648. θανάτῳ IV, 1296. θάνατον II, 446. III, 1130. IV, 487.
- Θαρσαλέος. θαρσαλέη IV, 836. θαρσαλέον I, 477. θαρσαλέοις II, 639.
- Θαρσαλέως I, 707. 781. II, 336. 877. 1218. III, 425. 505. 1370. IV, 1523.
- Θαρσέω. θάρσει I, 300. II, 421.
- Θάρσος I, 820. II, 641. 866. θάρσει IV, 274.
- Θαρσύνω. θαρσύνει I, 480. θάρσυνεν IV, 94. 108. θαρσύνεσκεν IV, 1054. θαρσύνεσκον II, 712. θάρσυνον III, 1348. θαρσύνων I, 266.
- Θαῦμα I, 943.
- Θαυμάζω. θαύμασε III, 1314.
- Θεά I, 289. 996. 1324. II, 423. 1236. III, 40. 79. 467. 529. 1183. IV, 1. 22. 55. 294. 648. 917. θεᾶς I, 226. 721. 768. 802. 1150. II, 423. III, 147. 940. IV, 436. 643. θεῆς III, 252. IV, 241. θεᾷ IV, 251. θεῇ III, 549. θεᾶν III, 1037. IV, 781. θεᾶ I, 1068. II, 511. III, 100. IV, 425. 551. 1322. 1333. 1417. θεᾶν III, 54. IV, 1347. 1420. 1434. θεῇσιν IV, 1412.
- Θεήλατος. θεήλατον II, 487. III, 939.
- Θείνω. θείνωσι II, 81. θεινόμενος I, 64.
- Θειοδάμας I, 1216. Θειοδάμαντος I, 1213. 1355.
- Θεῖος I, 970. θεῖον II, 1186. θεῖοιο I, 133. 158. θεῖον I, 526. II, 613. 1091. θεῖη I, 259. III, 692. θεῖης IV, 91. 1037. θεῖην III, 731. IV, 1577. θεῖα IV, 1410.
- Θέλγω. θέλγεις III, 4. θέλγει I, 777. θέλγε IV, 667. 1665. θέλξον III, 143. θελγέμεν IV, 436. θέλξαι I, 27. III, 28. 86. IV, 147. θέλγονσαι IV, 894. θέλγετο II, 772. θελγόμενος IV, 150. θελγομένης I, 31.
- Θελήμων. θελήμονα II, 557. θελήμονες IV, 1657.
- Θελκτήριος. θελκτήριον III, 33. θελκτήρια III, 738. 766. 820. IV, 442. 1079.
- Θελκτός. θελκτὸν I, 515.
- Θέλω. θέλον II, 960.
- Θέμεθλα IV, 113.
- Θέμις I, 517. 692. 822. 921. 960. 1035. 1061. II, 288. 311. 614. 709. 800. 840. 1019. 1174. III, 205. 981. 991. IV, 373. 387. 479. 800. 1129. 1511. θέμιν III, 193. IV, 700. θέμιστας I, 917. II, 17. 987. IV, 1179. 1207.
- Θεμισκύρειον II, 371.
- Θεμισκύρειαι II, 995.
- Θεμιστεύω. θεμιστεύων II, 1028.
- Θεμιστούχος. θεμιστούχων IV, 347.

Θεόθεν II, 261. III, 1005. IV, 413.

Θεοπροπέω. Θεοπροπέων II, 922. III, 544.

Θεοπροπία. Θεοπροπίης I, 448. IV, 1357. Θεοπροπίαις I, 958. Θεοπροπίησιν I, 301. 437. II, 213. IV, 1756. Θεόπροπίας I, 66. 144. 209. 1106. II, 512. 769. IV, 1747.

Θεός I, 470. 820. 871. 1088. II, 146. 438. 446. 508. 616. III, 323. 691. 776. 1213. Θεοῦ II, 895. 1269. IV, 798. 1445. 1492. Θεοῖο II, 682. Θεῶ II, 1243. Θεὸν I, 1102. II, 756. III, 1124. Θεοὶ I, 298. 888. 898. 903. 1293. III, 540. IV, 1750. Θεῶν I, 440. II, 217. 284. 316. 797. 1110. III, 9. 402. 545. 716. IV, 146. 182. 558. 1043. 1468. Θεοῖς I, 14. 507. II, 253. 312. 1273. IV, 589. Θεοῖσιν II, 291. 809. III, 381. 1045. Θεοὺς I, 478. II, 246. IV, 88. 807. 817.

Θεουδεία. Θεουδείη III, 586.

Θεουδής. Θεουδέος II, 849. IV, 1123. Θεουδέες II, 1180.

Θεράπνη. Θεράπναι I, 786.

Θεραπναῖος. Θεραπναῖον II, 163.

Θεράπων II, 51.

Θερμός. Θερμόν II, 1213. III, 963. Θερμὴν IV, 929.

Θέρμω. Θέρμετο II, 226.

Θερμῶδαν. Θερμῶδοντος II, 370. 805. 970.

Θέρως IV, 1033.

Θέρω. Θέρον IV, 1312.

Θέσκελος. Θέσκελα II, 229. IV, 657.

Θέσμιος. Θέσμιον II, 12. Θέσμια II, 1018.

Θεσμός. Θεσμοῖο III, 209. Θεσμόν II, 5. Θεσμοῖς II, 23. 150. Θεσμοῦς II, 143.

Θεσπέσιος. Θεσπέσιον III, 443. 1062. IV, 207. Θεσπεσίην III, 392.

Θεσπέσια III, 837. Θεσπεσίους I, 977.

Θεσπιεῖς. Θεσπιέων I, 106.

Θεσπίζω. Θεσπίζω I, 491. Θεσπίζουσα I, 1085.

Θέσσασθαι. Θεσσαμένοι I, 824.

Θεστιάδης I, 201.

Θέσφατον II, 196. 234. Θέσφατα II, 186. 315. 341.

Θέτις IV, 780. 833. 845. 932. 938.

Θέτιδος IV, 881. Θέτιν IV, 759. 773. Θέτι IV, 783.

Θευμορίη III, 676. Θευμορίη III, 974.

Θέω. Θέει III, 345. IV, 1017. Θέεν I, 239. 1264. IV, 43.

Θείωσι II, 280. Ξθεεν I, 1015. Θέεσκεν I, 182. Θέεσκον IV, 1624. Θέον I, 568. II, 274. IV, 964. 1225. 1451. Ξθεον IV, 562.

Θέειν IV, 1368. Θέουσαν I, 954. II, 1035. IV, 953. Θέοντες I, 600. II, 940. Θεόντων IV, 581.

Θέοντας IV, 1694.

Θήβη I, 736. Θήβης IV, 260. Θήβη III, 1178. Θήβας II, 906.

Θήγω. Θήγει III, 1352.

Θήκομαι. Θήετο III, 445. IV, 958. Θηήσαντο I, 776. 986. Θηήσαιο I, 767. Θηεύμενος I, 435. Θηεύμενοι II, 808. IV, 300.

Θηλέω. Ξθιλέον III, 221.

Θήλως. Θήλυν III, 1032. 1193.

Θηλύτερος. Θηλυτέρας IV, 269. Θηλυτέρησιν IV, 1345. Θηλυτέρας III, 209.

Θήν I, 1339. II, 915. IV, 389.

Θήπω. τεθηπότες III, 215.

Θήρ I, 1243. Θηρός II, 45. IV, 164. Θήρα I, 991. IV, 444. Θήρες I, 1144. 1260. III, 883. IV, 672. Θηρών IV, 112. Θήρεσσιν I, 1251. IV, 672. Θήρας IV, 317.

Θήρας nom. propr. IV, 1762.

Θήρειος. Θηρείην IV, 113.

Θηρευτής. Θηρευτηῖσιν III, 1352.

Θήρη. Θήρης III, 69.

Θήρης nom. pr. IV, 1763. cf. Θήρας.

Θηροτρόφος. Θηροτρόφω IV, 1561. Θησεὺς IV, 433. Θησηῖ III, 1100.

Θησηῖα III, 997. Θησεῖα I, 101.

Θήσσαι I, 193.

Θιγγάνω. Θίγεν I, 842. IV, 931. 1013.

Θίν. Θίνα I, 967. Θίνας IV, 1384.

Θνήσκω. Θάνε II, 851. 914. 1151. τεθναίην III, 789. Θανέειν I, 443. II, 854. III, 429. 768.

Θανέσθαι II, 626. Θνήσκων II, 1096. III, 264. Θανών II, 448.

Θανούσα III, 703. Θανόντος I, 1350. II, 783. IV, 477. Θανόντι II, 260. Θανόντες IV, 402. τεθνεώτα III, 461. τεθνεώτων III, 748.

- Θνητός. θνητοῖσι I, 298. 1036.
 θνητῆσιν IV, 795.
 Θοαντιάς I, 637. 712.
 Θόας I, 798. IV, 1666. Θόαντος
 I, 621. 718. 829. Θόαντι I, 625.
 IV, 426.
 Θοός. θοή I, 1203. θοῆς II, 1045.
 III, 869. 1152. IV, 857. θοῇ
 962. III, 1318. θοὴν I, 111.
 II, 71. 533. 895. III, 393. 1303.
 IV, 101. θοῶ II, 106. 831.
 θοῶν I, 641. 743. IV, 201. 1604.
 θοοί III, 1373. θοῶν III, 1281.
 1321. IV, 86. θοοῖς I, 483. II,
 79. 1112. IV, 77. 733. 1683.
 θοοὺς I, 183. θοῆσι II, 300.
 θοά I, 1270. IV, 779.
 Θοῦρος. θοῦρον I, 466.
 Θοῶς I, 432. III, 516. IV, 878.
 θοώτερον III, 1406. IV, 314.
 Θρασὺς II, 118. III, 653. θρασὺν
 I, 341. 1046. 1316. θρασέες III,
 687. θρασέεσσι I, 100.
 Θεεπτήρια I, 283.
 Θεήκιος I, 214. IV, 905. Θεή-
 κίου II, 427. IV, 1484. Θεή-
 κίοιο I, 1300. Θεήκιον I, 1110.
 Θεήκινη I, 602. Θεήκινῆς I, 29.
 795. 799. 826. 1113. Θεήκινην
 I, 614. Θεήκίοις I, 954.
 Θεήξ I, 678. Θεήκι I, 24. Θεή-
 κῆς I, 632. Θεήκων IV, 288.
 Θεγκῶν I, 821. 923. Θεήξει IV,
 320. Θεήκεσεν II, 238. Θεή-
 κας I, 637.
 Θεήκη. Θεήκης I, 213.
 Θεργκός III, 217.
 Θερινική. Θερινικῆς IV, 965. 994.
 Θερόνος. θερόνον III, 48. 439. 455.
 θερόνον III, 44. θερόνοις IV, 697.
 719.
 Θερός III, 748. IV, 1173. θερόον
 I, 697.
 Θερώσω. θόρε I, 1296. II, 113.
 IV, 1310. θόρον IV, 81. θο-
 ρούσα IV, 770. θορόντες IV,
 487.
 Θερασμός. θερασμοῦ III, 199. θεω-
 σμούς II, 824.
 Θυάδες Θυάσιν I, 636.
 Θυγάτηρ. θυγατρός I, 813. III,
 302. IV, 1094. θυγατρὶ IV,
 1297. θυγατέρα II, 947. IV,
 897. 1493. θυγάτρα IV, 591.
 θυγάτερ III, 11. θυγάτρες II,
 711. III, 247. IV, 1149. 1323.
 1358. 1599. θυγατρῶν I, 230.
 III, 602. IV, 971. θυγατέρων
 IV, 10.
 Θυέλλα IV, 1232. θυέλλαι I, 1016.
 IV, 787. 834. θυέλλαις IV, 1567.
 θυέλλας I, 107. IV, 586.
 Θυήλη. θυήλην I, 420. IV, 247.
 θυήλαις I, 361. 1140. IV, 1729.
 θυήλας II, 156. 527. 1194. III,
 191.
 Θυηπολίη. θυηπολῆς I, 967. 1124.
 θυηπολῆν IV, 702. θυηπολίη-
 σιν IV, 995.
 Θυιάς. Θυιάσιν I, 636.
 Θυμαίνω. θυμαίνεσκον III, 1326.
 Θυμαλγῆς. θυμαλγέα III, 337.
 Θυμηδῆς. θυμηδέος I, 836. IV,
 806. θυμηδέα IV, 381. θυμη-
 δες I, 249. 663. IV, 1600. θυ-
 μηδεῖς III, 812.
 Θυμήρες I, 705. 714.
 Θυμοβόρος. θυμοβόρους IV, 1666.
 Θυμός I, 44. II, 50. 97. 561. 878.
 III, 383. 396. 511. 515. 520.
 688. 724. 948. 1009. 1084. 1131.
 1141. IV, 23. 53. 249. 1061.
 1126. 1592. θυμοῦ I, 979. II,
 253. III, 790. θυμῷ I, 817. II,
 1219. III, 451. 551. 700. 787.
 IV, 1047. 1038. 1111. 1748.
 θυμόν I, 299. 765. 901. 1233.
 1256. 1289. II, 306. 761. 772.
 863. III, 21. 98. 284. 290. 301.
 612. 634. 695. 866. 897. 1350.
 IV, 8. 233. 472. 914. 1292. 1628.
 Θυμοφθόρος. θυμοφθόρον I, 803.
 θυμοφθόρα III, 807.
 Θυνηῖς. Θυνηίδος II, 350. 548.
 Θυνιάς. Θυνιάδος II, 485. 673.
 Θυνίς. Θυνίδι II, 460.
 Θυνοί II, 529.
 Θύνα. θύνον III, 1155. θύνει
 II, 327.
 Θύος. θύη IV, 1217. θυέων I,
 437. II, 717. III, 65. IV, 1188.
 θυέεσσι I, 353. 860. III, 846.
 IV, 246.
 Θύρα. θυράων II, 44. III, 822.
 θυρέων IV, 41. θύρας III, 645.
 Θύραζε II, 198. 438. 1021. III,
 268. 455. 869. IV, 751.
 Θύσανον. θυσάνων IV, 1146.
 Θύα. θύεν III, 685. θύεν III, 755.
 Θυώδης. θυώδεος I, 307. III, 839.
 1013. θυώδει III, 224. 867.
 Θώκος. θώκον I, 667. III, 111.
 Θώρηξ. θώρηκα III, 1226.
 Θωρήσω. θωρήξεσθαι IV, 1000.

I.

- Ἰαίνω. ἰαίνων II, 306. ἰαίνεται II, 739. ἰαίνετο II, 162. III, 1019. ἰαίνοντο IV, 1096. ἰάνθη II, 639. IV, 24. 1591. ἰαινομένη III, 1021. ἰαινομένην III, 726. ἰαινομένους IV, 1168. ἰανθεῖς IV, 914. 1457. 1756.
- Ἰάλλω. ἰάλλεν I, 194. II, 183. IV, 846.
- Ἰάονες I, 959. 1076.
- Ἰαωλὸς III, 1091. Ἰαωλὸν III, 1114.
- Ἰαπετιονίδης III, 1087.
- Ἰάπετος. Ἰαπετοῖο III, 866.
- Ἰάπτω. ἰάψει II, 875.
- Ἰαύω. ἰανον IV, 137. ἰαύεν IV, 795.
- Ἰάχω. ἰαχεν I, 525. 1314. III, 1371. IV, 130. 581. ἰαχον II, 573. III, 1370. ἰάχησεν IV, 592. 640. ἰάχησαν II, 96. IV, 206. ἰάχοντος I, 1240. 1260.
- Ἰδαῖος. Ἰδαῖω III, 134. Ἰδαίης I, 1128. Ἰδαίην I, 930. Ἰδαῖοι I, 1129. Ἰδαίοισιν II, 1236.
- Ἰδας I, 151. 462. 485. 1044. II, 830. III, 516. 556. 1170. 1252.
- Ἰδεω I, 470.
- Ἰδμων I, 139. 436. 475. Ἰδμονος I, 449. II, 850. Ἰδμονα II, 816.
- Ἰδρεῖα. ἰδρεῖη II, 72.
- Ἰδρις. ἰδριν II, 371.
- Ἰδρύω. ἰδρυνον IV, 1550. ἰδρυσαν I, 1121. ἰδρύσας IV, 1346. ἰδρύνθησαν IV, 723. ἰδρυνθῆεν IV, 532. ἰδρύσαντο I, 959. IV, 1691.
- Ἰδρώς I, 1261. II, 663. ἰδρῶ II, 87. IV, 656.
- Ἰδρώω. ἰδρώοντα IV, 1284.
- Ἰερός. ἰερῆς II, 526. IV, 259.
- Ἰερεύω. ἰεγευσόμενοι II, 1170.
- Ἰερὸν I, 960. 1092. II, 653. 807. IV, 1218. ἰερά II, 486. 523. 532. 1175. IV, 651. ἰερούσιν I, 1133. II, 153.
- Ἰερός II, 1173. ἰερῇ I, 1019. IV, 991. 1268. 1758. ἰερῆς I, 1109. III, 533. IV, 458. ἰερὴν II, 687. III, 1135. IV, 505. ἰερωῖ II, 699. IV, 1139. ἰερὸν I, 1119. 1282. II, 182. 515. 1016. III, 915. IV, 100. 123. 134. 262. 331. 423. 614. 1019. 1153. 1396. 1414. 1417. 1428. ἰεροὶ III, 165. ἰερά I, 433. II, 1268.
- Ἰζάνω. ἰζανεν III, 50. ἰζανον I, 532. IV, 694.
- Ἰζω. ἰζε I, 1088. III, 1159. IV, 173. 720. ἰζον I, 653. II, 36.
- Ἰήϊος. Ἰήϊε II, 712.
- Ἰήλεμος. Ἰήλεμον IV, 1304.
- Ἰημι. ἰησιν I, 1269. II, 356. 973. III, 141. IV, 290. ἰει IV, 634. ἰεσάν IV, 729. 903. 911. ἦκε I, 622. II, 466. 915. 1036. 1043. III, 284. 587. 959. IV, 79. 874. 1602. 1757. ἰηκεν II, 274. ἰητο I, 174. 1218. III, 808. IV, 391. 725. ἰεντ' (ἰεντο) IV, 1005. ἰεῖς III, 1210. IV, 634. ἰεῖσα IV, 731. ἰέμενος III, 333. ἰεμέων II, 73. ἰεμένοιο III, 371. IV, 793. ἰέμενον II, 953. ἰεμένη I, 314. III, 890. ἰεμένην IV, 1148. ἰέμενοι I, 738. 923. III, 1389. ἰεμένοισι II, 248. 430.
- Ἰηπαίῳ. Ἰηπαῖονα II, 702.
- Ἰησονίη I, 983. Ἰησονίης I, 960. Ἰησονίην I, 1148.
- Ἰήσων I, 8. 349. 409. 534. II, 122. 211. 491. 871. 1158. 1281. III, 2. 66. 439. 556. 1147. 1194. 1246. 1363. IV, 79. 107. 165. 170. 393. 454. 489. 1083. 1331. 1701. Ἰήσου I, 206. III, 28. 143. IV, 1122. Ἰήσωνα I, 232. 1330. III, 357. 474. 922. IV, 63. 352. 1152.
- Ἰθύνω IV, 1107. ἰθύνε I, 753. ἰθύνειν II, 863. 897. ἰθύνοντας I, 323. ἰθύνοντο I, 168. ἰθύνεσθε IV, 1580.
- Ἰθυνηρ IV, 1260. ἰθυνηρι IV, 209.
- Ἰθύς I, 1032. II, 100. 254. III, 283. IV, 698. 1583. ἰθειῖς IV, 1202. ἰθειῖαν IV, 1100. ἰθείας II, 1027. IV, 1179.
- Ἰθύω. ἰθύσειεν II, 950. III, 629. 652. ἰθύσαι III, 1060.
- Ἰκάνω III, 987. IV, 1775. ἰκάνει I, 1258. III, 721. 1402. ἰκάνομεν II, 1277. III, 84. 387. 980. IV, 1566. ἰκανεν I, 40. 115. 179. 318. 785. II, 456. III, 350. ἰκάνετον II, 53. ἰκάνειν I, 639. IV, 347. ἰκάνεται IV, 85.
- Ἰκελος I, 781. IV, 1368. 1680. ἰκέλη II, 600. III, 664. IV, 877. 1737. ἰκελον III, 227. 855.

- IV, 185. Ἰκελοι I, 1027. II, 668.
IV, 999. 1393. Ἰκελοι I, 636.
Ἰκεσίη. ἰκεσίην IV, 1043. ἰκεσιῶν
IV, 709.
Ἰκέσιος. ἰκεσίον II, 215. 1132.
ἰκεσίοιο IV, 358. 700.
Ἰκέτης III, 987. ἰκέται II, 1132.
IV, 703. ἰκέτησι III, 987. IV,
694. ἰκέτας II, 1132.
Ἰκέτις IV, 743.
Ἰκμαίνω. ἰκμαίνοντο IV, 1066.
ἰκμαίνοντο III, 847.
Ἰκμάς. ἰκμάδα III, 858. ἰκμάδας
IV, 680.
Ἰκμαῖος. Ἰκμαῖοιο II, 522.
Ἰκριόφιν I, 566. IV, 80. 1663.
Ἰκω. ἴξεν III, 275. ἴξον IV, 184.
661. 1396. ἴκω IV, 1706. ἴκετο
I, 12. 709. 1244. II, 1213. III,
675. 1356. IV, 48. 879. 968.
994. ἰκόμεσθα III, 311. 896.
ἴκοντο I, 185. 211. 608. 925.
1298. II, 549. 728. 1001. 1260.
III, 213. 1125. IV, 123. 504.
564. 1234. 1516. ἴξομαι IV, 378.
ἴξεται III, 1073. ἴξεται III, 944.
1069. 1109. 1122. ἴγκται I, 661.
874. II, 1201. III, 904. 911.
1135. IV, 243. 436. 811. ἰκώ-
μεθα IV, 98. 1419. ἴκησθε I,
684. II, 350. ἴκονται I, 969.
IV, 769. 821. ἰκοίμην II, 442.
III, 537. ἴκοντο I, 1242. II, 453.
667. ἰκώμεθα II, 1066. ἴκοισθε
III, 267. 900. ἴκοντο I, 823.
II, 1174. ἰκέσθαι I, 892. 904.
1031. II, 891. 1092. 1141. 1167.
III, 339. 775. 908. 1342. IV,
33. 415. 1236. 1570. 1678. 1763.
Ἰαδὸν IV, 240.
Ἰάσμαι. ἰάεσθαι II, 847. IV,
479. ἰάσσηται III, 1037. Cf.
ἴλημι.
Ἰάσκομαι. ἰάσκονται III, 1140.
IV, 1730. ἰάξονται II, 808.
ἰάξασθαι I, 1093.
Ἰλήκω. ἰλήκοις II, 708.
Ἰλημι. ἴληθι II, 693. ἴλαθι IV,
1014. 1600. ἴλατε IV, 984. 1333.
1411. 1773.
Ἰλισσος. Ἰλίσσον I, 215.
Ἰλλομαι. ἰλλόμενος II, 27. 1249.
ἰλλόμενον I, 129. ἰλλομένοις I,
329.
Ἰλλυρικὸς. Ἰλλυρικοῦ IV, 516.
Ἰλνύεις. ἰλνύεντος II, 823.
Ἰλνός I, 10. IV, 676. ἰλνύ-
II, 819.
Ἰμάς. ἰμάντεσσιν IV, 890. ἰμάσι
II, 67. ἰμάντας II, 52. 63.
Ἰμάσθλη. ἰμάσθλην III, 871. 1153.
Ἰμβρασίος. Ἰμβρασίης I, 187. Ἰμ-
βρασίσι II, 866.
Ἰμβρος. Ἰμβρον I, 924.
Ἰμείρω. ἰμείρουσα I, 779. ἰμερθεῖς
III, 117. IV, 1738.
Ἰμερόεις. ἰμερόεντα IV, 1197.
ἰμερόεσσα IV, 40. ἰμερόεν III,
635. 1024.
Ἰμερος III, 653. Ἰμερον I, 850.
IV, 429.
Ἰμερτός. ἰμερτή IV, 565. ἰμερ-
τήσιν II, 954. ἰμεροῦσιν II,
939.
Ἰνα conjunctio, c. conj I, 100. 908.
II, 56. 316. 1095. III, 608. IV,
60. c. opt. I, 369. 382. 797. 822.
II, 190. 265. 558. III, 820. 826.
IV, 364. 1291. 1469. c. opt. et
conj. I, 659. Adverbium II, 735.
1240. III, 40. 680. 787. 981.
1092. 1290. IV, 115. 517. 574.
655. 1330. 1450. 1751.
Ἰνδάλλομαι. ἰνδάλλεται II, 545.
ἰνδάλλετο III, 453. ἰνδάλλοντο
I, 1297. III, 812.
Ἰνδοί. Ἰνδῶν II, 966.
Ἰνίον III, 763.
Ἰξίων. Ἰξίονα III, 62.
Ἰξύς. ἰξύς IV, 1349. ἰξύας IV,
949. 1611.
Ἰοβολέω. ἰοβολήσας IV, 1440.
Ἰοδόκη II, 681. ἰοδόκης III, 279.
ἰοδόκην III, 156.
Ἰόνιος. Ἰονίον IV, 308. 982. Ἰο-
νίην IV, 289. 632.
Ἰὸς IV, 1531. ἰὸν IV, 1508. III,
279. ἰῶ II, 914. ἰοὺς I, 1205.
II, 1049. ἰῶν I, 132.
Ἰος. ἰῆς I, 192. ἰῆ I, 384.
Ἰότης. ἰότητι I, 130. III, 545. 786.
1116. IV, 360. 1032.
Ἰουλοι I, 972. Ἰούλους II, 43. 779.
III, 519.
Ἰππεύς. ἰπήεσσι III, 1274.
Ἰπποδάμεια I, 754.
Ἰππολύτη II, 788. 999. Ἰππολύτης
II, 779.
Ἰππος III, 1259. IV, 1365. 1377.
Ἰππω II, 1237. 1240. Ἰππον IV,
1604. Ἰπποι I, 1158. Ἰππων
I, 147. III, 1235. IV, 86. 224.

ἵπποις III, 233. 1193. 1243. IV, 220. ἵππους I, 755. II, 1178.
 ἵπποτάδης. ἵπποτάδην IV, 819.
 ἵπποτης. ἵπποτέω IV, 778.
 ἵππουρίς. ἵππουρίδος IV, 1712.
 ἱρά I, 418. ἱροῖς III, 1214.
 ἱεύομαι. ἱεύσαντο II, 302.
 ἱίρις II, 286. 298. 367. 432. IV, 753. 770. ἱίριον II, 963. ἱίρι IV, 757.
 ἱίρος. ἱίρον I, 72. 74.
 ἱίρός. ἱίρον IV, 1691. ἱίρην IV, 531.
 ἱίς. ἱίνας II, 826. III, 763.
 ἱσάζω. ἱσαζέμεν III, 1045.
 ἱσθμιος. ἱσθμιον III, 1240.
 ἱσθμός I, 938. ἱσθμόν I, 947.
 ἱσκάω. ἱσκεν I, 834. II, 240. 1196. III, 396. 439. 484. 555. 938. IV, 92. 410. 1586. ἱσκον IV, 1718.
 ἱσμηνός. ἱσμηνοῖο I, 537.
 ἱσόθεις IV, 1513.
 ἱσός I, 774. IV, 1449. ἱσόν I, 972. II, 581. III, 345. 735. IV, 384. ἱσὴν III, 207. ἱσα II, 1255. IV, 1246.
 ἱσοῦμαι III, 1108.
 ἱσοφαρίζω. ἱσοφαρίζεις I, 482. ἱσοφαρίζοι II, 1206.
 ἱσσα IV, 565.
 ἱστημι. ἱστησιν III, 532. ἱστασαν IV, 1187. εἰστήκει IV, 1681. στή I, 320. 673. στήσαν II, 265. ἕστασαν III, 238. ἕσταν II, 102. III, 40. 215. IV, 1314. 1350. στήν II, 683. στήσαι II, 907. ἕστηώς II, 49. 193. ἕστηώτας III, 1384. ἕστηνῖα III, 878. IV, 163. 959. στήντες II, 86. ἕστατο II, 21. 491. III, 127. ἕσταντο I, 1223. ἕστήσαντο II, 701. 1172. ἕσταθεν IV, 1330. ἕστασο III, 1. στήσασθε II, 16. ἱστάμενος I, 1268. στήσάμενοι I, 538. 927. 967.
 ἱστίον. ἱστία I, 926. II, 1108. 1229. 1262. IV, 1632.
 ἱστοβοεύς. ἱστοβοῆα III, 1318.
 ἱστοδόκη. ἱστοδόκης II, 1263.
 ἱστός. ἱστό I, 329. ἱστόν I, 392. 563. 1201. II, 1262. IV, 1633.
 ἱστρός IV, 325. ἱστροῖο IV, 302.
 ἱστρῶ IV, 309. ἱστρῶν IV, 284.
 ἱστῶρ IV, 248. ἱστῶρς I, 88.
 ἱσχανάω. ἱσχανόωντο II, 864.
 ἱσχάνω. ἱσχανε I, 902. III, 612. IV, 108.
 ἱσχω II, 225. IV, 1357. ἱσχει IV,

1655. ἱσχομεν II, 880. IV, 204.
 ἱσχε IV, 147. ἱσχειν IV, 1723.
 ἱσχέμεν II, 390. ἱσχοντα IV, 1536. ἱσχεται III, 344. ἱσχεο II, 22. IV, 395.
 ἱτέα. ἱτέης IV, 1428. ἱτέαι III, 201.
 ἱτυμονεύς. ἱτυμονῆα I, 1046. II, 105.
 ἱτωνίς. ἱτωνίδος I, 551.
 ἱφθίμος I, 119. ἱφθίμον I, 225. ἱφθίμην IV, 897. ἱφθίμοι I, 484.
 ἱφιάς I, 312.
 ἱφικλος I, 45. 201. ἱφίκλοιο I, 121.
 ἱφινόη I, 703. 709. 788. ἱφινόην I, 702.
 ἱφίτος I, 86. 207. ἱφίτον II, 115.
 ἱχθύς I, 573. ἱχθύσι I, 1011.
 ἱχνεύω. ἱχνεύοντες II, 279.
 ἱχνία I, 575. 741. III, 447. 1289. IV, 1378. 1463.
 ἱχνος III, 1263. 1396. ἱχνεσι I, 184.
 ἱχώρ IV, 1679. ἱχώρα III, 853.
 ἱωγή. ἱωγήν IV, 1640.
 ἱωή I, 1136. III, 708. ἱωῆ IV, 1628. ἱωήν I, 1299.
 ἱωλκίς. ἱωλκίδα I, 572.
 ἱωλκός. ἱωλκοῦ I, 906. ἱωλκόν III, 2. 89. 1109. 1135. IV, 1163.

K.

κάγκανα I, 1182. III, 272.
 καγχάλαω. καγχάλασσε IV, 996. καγχάλων III, 286. καγχάλωντι III, 124.
 καδμεῖος. καδμείοσιν III, 1095.
 κάδμος III, 1179. 1186. κάδμοιο IV, 517.
 κάζω. κέκαστο I, 101. 153. II, 867. III, 586. κενάσθαι III, 1007. κενασμένον II, 816. κενασμένα IV, 1585.
 καθάπερ II, 173.
 καθάρω. καθάρῃσιν III, 1202.
 καθάρσιος. καθάρσιον IV, 708.
 καθέξομαι. καθέξεσθαι II, 202. III, 566.
 καθίζω. καθίζον III, 577. καθίσαστο II, 947. IV, 278. 1219.
 καθύπερθεν I, 405. 924. 928. 1237. 1306. II, 159. III, 581. 1209. IV, 705. 1379.

- Καί* passim. *καί* δὲ I, 185. 706. 715. 720. 849. 881. II, 8. 191. 425. 439. 813. 986. 1017. 1205. III, 18. 66. 392. 697. 900. 1051. 1059. 1256. IV, 720. 766. 998. *καὶ* δὲ I, 934. 1120. 1161. II, 144. 266. 759. 936. 1030. 1097. 1246. III, 95. 400. 646. IV, 247. 1423. 1588. 1675. *καὶ* δὲ τοι II, 341. *καὶ* μὲν IV, 979. *καὶ* μὴν I, 69. 146. 161. 199. III, 125. *καὶ* δὲ I, 655. 782. II, 640. 921. III, 119. 223. 443. 606. 1153. 1185. 1217. 1306. IV, 643. 918. 939. 1593. *καὶ* τε I, 1105. III, 339. 447. 717. III, 815. 1243.
- Καίνυμαι*. *ἐκαίνυτο* I, 138.
- Καινίδης* I, 58.
- Καινέυς*. *Καινέα* I, 59.
- Καιρός*. *καιρόν* I, 382.
- Καίω*. *καῖον* I, 435. II, 700. *καῖεν* IV, 713. *καίειν* II, 1275. *κείαν* I, 583.
- Κακείθεν* IV, 1731.
- Κακείνος* IV, 1441. *κακείνω* I, 972. *κακείνους* I, 83. *κακείνα* I, 996.
- Κακόμαντις*. *κακόμαντι* III, 936.
- Κακοῤῥέκτης*. *κακοῤῥέκτησιν* III, 595.
- Κακὸς* II, 895. *κακῶ* I, 1064. 1269. 1337. IV, 450. 1081. *κακὸν* I, 251. 258. 291. 809. II, 172. 222. 339. 1189. III, 64. 129. 527. 637. 784. 1135. 1162. IV, 242. 739. 744. 1031. 1669. *κακὴ* I, 661. *κακῆς* III, 430. *κακῇ* II, 66. 116. 233. 749. III, 470. 702. *κακὴν* I, 279. II, 22. 475. 623. 889. *κακά* I, 1176. III, 800. *κακῶν* I, 82. 255. III, 771. 997. IV, 229. *κακοῖς* I, 445. II, 222. *κακὰς* IV, 414.
- Κακότης*. *κακότητος* I, 296. III, 608. 1127. IV, 1259. *κακότητι* II, 410. 1131. 1140. III, 95. 423. 476. *κακότητα* I, 692. 796. II, 1161. III, 182. IV, 15.
- Κακοφραδής*. *κακοφραδὲς* III, 936.
- Κακώτερος*. *κακώτερον* III, 421. *κακώτερον* III, 79. 910. 1082.
- Κάλαϊς* I, 24. II, 282.
- Καλαμητόμος*. *καλαμητόμον* IV, 987.
- Καλαύρεια*. *Καλαυρείαν* III, 1243.
- Καλαύρωψ*. *καλαύροπα* II, 33. IV, 974.
- Καλέω*. *καλέονσιν* I, 941. 1068. 1221. II, 361. 506. 671. 910. III, 559. 1090. 1341. IV, 175. 312. *κάλει* IV, 843. *ἐκάλει* III, 48. *κάλεσκε* IV, 1514. *καλέεσκον* III, 1099. *κάλεσσα* I, 666. IV, 807. *ἐκάλεσαν* I, 520. *καλέων* IV, 1703. *καλέονσα* IV, 146. *καλέοντες* II, 297. IV, 284. *καλέειν* I, 713. *καλέεσθε* IV, 1413. *καλέονται* IV, 115. 552. 860. *καλέοντο* IV, 1149. *κεκλήναι* I, 1128. *καλεσσαμένη* I, 848. IV, 1114. *καλέεσθαι* III, 845. IV, 798.
- Καλιά*. *καλιῇ* I, 170. IV, 1095.
- Καλλίναος*. *καλλινάοιο* I, 1223.
- Καλλιόπη* I, 24.
- Κάλλιστος*. *καλλίστη* IV, 1758. *καλλίστην* IV, 1763. *κάλλισται* II, 41.
- Καλλίχορος*. *καλλιχόροιο* II, 904. *καλλίχορον* II, 909.
- Κάλλος*. *κάλλεος* III, 117. *κάλλει* I, 1230. III, 444.
- Καλὸς* I, 954. III, 958. 960. *καλῶ* IV, 58. *καλὸν* I, 773. II, 702. 713. 869. III, 725. 833. 992. IV, 170. 306. 313. *καλή* II, 919. *καλῆς* I, 789. *καλὴν* I, 325. IV, 892. *καλαί* IV, 1411. *καλὰ* I, 578. 879. II, 682. III, 898. 1105. IV, 45. 431. 1300. 1302.
- Κάλπις*. *κάλπιδι* I, 1207. *κάλπιν* I, 1234. II, 659.
- Καλύβη*. *καλύβησι* I, 775.
- Καλυδῶν*. *Καλυδῶνος* I, 190.
- Καλύπτω*. *καλύπτως* I, 760. *καλύπτω* III, 445. 834. IV, 473.
- Καλύπτω*. *ἐκάλυπτεν* III, 748. *ἐκάλυψεν* IV, 1362. *ἐκάλυψαν* II, 1072. IV, 1350. *καλύψει* II, 892. *καλύψει* I, 1292. *καλύψας* I, 218. *καλύψαντες* I, 434. *καλυψάμενος* I, 264. *καλυψαμένη* IV, 466. *καλυψάμενοι* IV, 1294.
- Καλυψῶ* IV, 573.
- Κάλωες* II, 725. *κάλωας* I, 566. 1277.
- Καματηρόν* II, 87.
- Κάματος*. *καμάτον* III, 274. *καμάτοιο* I, 104. 1271. 1353. II, 430. IV, 37. 1534. *καμάτω* II, 47. 673. III, 289. *κάματον* II, 1003. III, 961. IV, 1. *καμά-*

- των II, 1007. IV, 364. 1320.
1776. καμάτοισιν II, 214. IV,
384. 993. 1276. 1374. 1433.
Κάμμος. κάμμοι IV, 1318.
Κάμνω. ἐκάμην IV, 1328. 1354.
κάμε I, 111. III, 230. 340. κά-
μον IV, 424. κάμοι II, 471.
κάμοιεν III, 81. κάμῃσιν I, 1247.
καμέειν I, 19. καμόντα I, 1322.
II, 484. καμόντες IV, 655. κα-
μόντων II, 1275. κεκηγότα III,
234. IV, 116. κεκηγότας IV,
1459. κεκηγότες III, 1341. κά-
μεσθε IV, 1321. ἐκάμοντο II,
718. καμέσθαι III, 580.
Κάμπω. ἐκάμψεν I, 1174. IV,
116.
Κάμπυλα II, 592.
Καναστραίη. Καναστραίην I, 599.
Καναχέω. κανάχησεν IV, 907.
Καναχηδὰ III, 71.
Κάνθος I, 77. IV, 1467. Κύνθον
IV, 1497. Κύνθε IV, 1485.
Κανών. κανόνεςσι I, 724.
Καπνιάω. καπνιάωσιν II, 131.
Καπνός. καπνοῖο IV, 140. καπνῷ
I, 858. II, 134. 1008. III,
1291. IV, 927.
Κάπριος II, 820. καπρίου II, 830.
κάπριον I, 126.
Κάραμβις. κάραμβιν II, 361. 943.
IV, 300.
Κάρη I, 427. 739. 1312. III, 151.
705. IV, 164. 663. 1294. 1543.
Κάρηαρ. κάρηατος I, 1084. III,
1017. IV, 1314. κάρηατι III,
834. κάρηασιν II, 582. III,
1398.
Κόρηνα I, 513. III, 161.
Κάρος II, 203.
Κάρπαθος IV, 1636.
Καρπάλιμος. καρπαλίμοις III,
280.
Καρπαλίμως II, 547. 901. III,
450. 573. IV, 47. 457. 659.
Καρπός. καρποῖο II, 1003. καρ-
πὸν I, 882. 1142.
Καρτερός. καρτερόν II, 784. καρ-
τερά III, 1291.
Κάρτος II, 77. κάρτει II, 334. 559.
III, 507. 520. 850. 1262. IV,
273.
Καρτύνω. καρτύναντες II, 332.
ἐκαρτύναντο I, 510. II, 1037.
Κάρφει III, 291. 295.
Κάρφω. κάρφεται IV, 1094.
Καρχαλέος IV, 1442. καρχαλείοι
III, 1058.
Κασιγνήτη I, 326. 817. II, 233. III,
535. κασιγνήτης. II, 969. III,
693. IV, 460. 734. κασιγνήτην
I, 46. III, 249. 310. 668. 774.
IV, 684. κασιγνήτησι IV, 824.
κασιγνήτας IV, 780. 839.
Κασιγνήτος IV, 407. κασιγνήτοιο
II, 780. IV, 376. 476. κασιγνή-
τοι II, 1162. III, 1126. κασιγνή-
των III, 317. 914. κασιγνήτοισιν
I, 167. 817. IV, 72. κασιγνήτους
III, 825.
Κάσπιος. Κασπή III, 859.
Κάστωρ II, 62. 102. Κάστορα I, 147.
IV, 589.
Κατὰ c. gen. I, 155. 1261. II, 427.
III, 70. 1022. 1265. IV, 158. 315.
444. 510. 640. 656. 842. 913.
1328. 1525. 1596. 1602. 1706. c.
acc. I, 2. 8. 247. 299. 333. 371.
372. 382. 429. 575. 621. 660. 839.
II, 111. 497. 754. 772. 822. 992.
997. 1035. 1159. III, 113. 163.
176. 189. 324. 411. 534. 639. 684.
754. 778. 810. 874. 927. 1054.
1218. 1238. 1241. 1333. 1354.
IV, 360. 363. 414. 473. 889. 966.
970. 1002. 1063. 1218. 1321. 1647.
1771.
Καταβάλλω. κάρβαλε II, 34. III,
1303. IV, 188. καδδὲ — βάλε III,
154.
Καταβλώσκω. καταβλώσκοντι IV,
227. καταβλώσκοντας I, 322.
Καταβρώσκω. καταβρώξασαι II,
271.
Κατάγω. κατάγει II, 754. κατή-
γαγε I, 31.
Καταδαρθάνω. κατέδαρθεν II,
1229.
Καταέννυμι. καταειμένος I, 939.
καταειμέναι III, 830.
Καταδνήσκω. κἀτθανε II, 834.
III, 796.
Καταβάτης II, 353. III, 160. 690.
Καταγδην I, 64.
Καταῖξ I, 1203. καταῖξες III, 1376.
Καταῖσσω. καταῖσσονσαι II, 224.
Κατακλάω. κατὰ — ἐκλασεν IV,
1078.
Κατακλίνω. κατακλίνεται II, 734.
Κατακλύζω. κατὰ — ἐκλυσεν IV,
1283.
Κατακνώσσω. κατακνώσσουνσαι III,
690.

- Κατακτεατίζω.** κατακτεατίζω III, 136.
Κατακτείνω. κατέκτα I, 1043.
Καταλαμβάνω. κατέλλαβε II, 1087.
Καταλέγω. κατέλεξε IV, 730. 800. κατάλεξον II, 1137. καταλέξαι I, 984.
Καταλείπω. κάλλιπεν I, 11. 105. IV, 5. 29. 434. κάλλιπον I, 559. II, 766. 994. III, 1233. κατὰ — λιπόντες I, 1144.
Καταλώφω. κατέλώφειν III, 616.
Κατανάομαι. κατενάσσομαι II, 520. 906. κατένασθεν I, 91.
Κατανίσσομαι. κατανίσσεται II, 976.
Κατάντης. κατάντη I, 376.
Καταντικρόν. II, 624.
Καταπέφνω. κατέπεφνε II, 112. IV, 1488.
Καταπίπτω. κάππεσε IV, 1638.
Καταπραύνω. κατεπρήϋεν I, 265.
Καταπρολείπω. καταπρολιπών III, 1164.
Καταπροχέω. καταπροχέουσα III, 1118.
Καταρρέω. κατὰ δ' ἔρρεεν IV, 1703.
Καταρρέζω. καταρρέξασα IV, 687.
Καταρρίγγω. κατερρίγησεν III, 1132.
Καταρτύνω. κατήρτυον I, 932.
Κατασπέρχω. κατασπέρχοντος II, 930.
Καταστάζω. καταστάξαντος III, 851.
Καταστεφής. καταστεφεές III, 220.
Κατατίθημι. κάτθετο III, 867.
Κατανυάσσομαι. κατανυάσαντο IV, 1248.
Κατανόθι. I, 1346. II, 16. 776. IV, 1298. 537. 916. 1409.
Καταφαίνομαι. κατεφαίνετο IV, 1231.
Καταφέρω. κατένεικεν II, 576.
Καταφθίω. καταφθίσθαι III, 767. καταφθιμένοιο I, 718. III, 783. 1273.
Καταφλέγω. κατάφλεξαι IV, 392.
Καταχέω. κατὰ — ἔχενα IV, 367. κατὰ — χεῖνεν IV, 33. κατεχεύατο IV, 25.
Καταχειρίων. I, 1189.
Καταχθόνιος. καταχθονίης IV, 1413.
Καταψήζω. καταψήζων III, 1102.
Κατεῖβω. κατεῖβετο III, 290. 1131.
Κατελεύω. κατειλύσαντες III, 206.
Κάτειμι. κατήϊσαν II, 814.
Κατεναντία. II, 1115.
Κατεναντίον. II, 350.
Κατερείπω. κατήριπεν IV, 1686.
Κατερέφω. κατερέφεται II, 1074.
Κατερητύω. κατερήτυεν I, 494.
Κατερούκω. κατέρουκεν II, 287. III, 682. IV, 1008.
Κατερούω. καδδ' — ἐρυσάμενοι II, 931.
Κατέρχομαι. κατήλυθον I, 1274. IV, 329. 1634. κατερχομένοις IV, 502. κατερχομένους IV, 1640.
Κατευνηλέω. κατευνηλήσε IV, 1059.
Κατευναίω. κατὰ δ' εὔνασε I, 1155.
Κατεφάλλομαι. κατεπάλμενον II, 583.
Κατέχω. κατὰ — ἔχει II, 740. κατείχετο IV, 1249. κατασχομένη III, 128.
Κατηλυσίη. κατηλυσίη IV, 886.
Κατημύω. κατημύουσιν III, 1400. κατήμυνσαν II, 862.
Κατήορον. II, 1040.
Κατηρεφές. II, 593.
Κατηφείη. III, 1402. IV, 594. κατηφειήν IV, 205.
Κατηφέω. κατηφήσας II, 443. κατηφήσαντες II, 838.
Κατηφής. κατηφεές I, 267. III, 504. IV, 1344.
Κατηφιῶ. κατηφιῶν III, 123. κατηφιῶντι I, 461.
Κατίσχω. κατίσχει II, 232. III, 57.
Κατολισθαίνω. κατόλισθε I, 390.
Κατομματον. IV, 145.
Κατόπισθε. II, 273.
Κατουλάς. κατουλάδα IV, 1695.
Κατόψιοι. II, 543.
Κατωμαδόν. II, 679.
Καννάσιος. Καννασίη III, 242. Καννασίην IV, 135. Καννασίον II, 1247. Καννασίοισιν III, 852.
Καννάσος. Καννάσον II, 1210. III, 1224. Καννάσον II, 1267.
Κανλιακός. Κανλιακιοῖο IV, 324.
Κανλός. κανλοῖσι III, 856.
Κάφανρος. IV, 1490. Κάφανρον IV, 1496.
Καχλάζω. καχλάζων II, 1266. καχλάζοντος II, 170.
Κε c. ind. praet. I, 103. 204. 492. 1157. 1298. II, 145. 275. 284. 864. 985. III, 1015. 1232. 1234. 1366. IV, 20. 338. 443. 636. 639. 927. 1049. 1267. 1305. 1651. c. ind. fut. I, 416. 663. II, 18. III, 793. 1026. c. opt. I, 244. 297. 339. 357. 603. 701. 725. 765. 836. 897. 1220. II, 57. 171. 225. 230.

415. 539. 809. 974. 1145. 1156. 1205. III, 12. 35. 74. 81. 91. 132. 144. 188. 265. 359. 420. 437. 494. 544. 779. 842. 849. 900. 934. 996. 1044. 1265. IV, 238. 381. 401. 429. 501. 824. 997. 1098. 1103. 1256. 1329. 1388. 1763. ὅς κεν etc. c. ind. fut. I, 417. 424. III, 506. c. conj. II, 13. 55. III, 131. c. opt. I, 159. II, 950. ὧς κε vid. Ὡς.
- Κεᾶσω. κεᾶσαι IV, 392. κεᾶσας, III, 378. κεᾶσθη II, 104. IV, 1267.
- Κεᾶρ I, 274. II, 231. III, 56. 551. 641. 760. 954.
- Κεδάσω. κεδάσεν II, 1189. κεδάσαν II, 1126. III, 1360. κεδάσαι II, 50. κεδάονται IV, 500. κεδάσθην II, 135. κεδάστο II, 1112. κεδασθέντων IV, 501.
- Κεδάω. κεδαιόμενος II, 626.
- Κεῖθεν I, 597. 867. 922. 1357. II, 351. 369. 914. 1242. III, 777. IV, 1022. 1214. 1765.
- Κεῖμαι. κείται I, 333. II, 424. 1215. κείνται I, 940. κείνται IV, 482. κείτο I, 255. 737. II, 818. IV, 1403. 1505. ἔκειτο I, 455. III, 803. IV, 1394. ἔκειντο II, 61. ἐκείατο IV, 1295. κείσθαι IV, 984. 1530.
- Κεῖνος I, 182. III, 785. IV, 1400. 1754. κείνον I, 1292. II, 147. 402. 782. IV, 250. 430. κείνοιο I, 1320. III, 722. κείνω I, 547. II, 523. 1097. III, 922. IV, 794. κείνων I, 154. 953. II, 793. IV, 415. κείνη III, 87. IV, 861. 983. 1134. IV, 1573. κείνης I, 28. 112. 986. 1130. II, 752. III, 29. 550. IV, 652. 760. 809. 1727. κείνη II, 841. IV, 534. κείνην II, 1189. III, 320. 1098. 1219. IV, 1468. κείνο I, 278. 726. 1070. 1149. II, 760. 1029. III, 133. 850. 1250. IV, 120. 601. 1153. 1577. 1622. 1639. κείνοι IV, 342. 1388. κείνα I, 920. II, 66. 1021. 1233. III, 1122. IV, 481. κείνων II, 853. IV, 483. 657. 1428. 1517. κείνοισι I, 1039. III, 735. IV, 403. 618. κείνους I, 765. κείνας I, 571. II, 227. III, 325. 1346. IV, 333.
- Κεῖρω III, 416. κείρει III, 1339. κείρετε IV, 1034. κείρε III, 1391. ἔκειρεν II, 826.
- Κεῖς I, 305. 416. 442. 955. 1224. II, 451. 718. 1223. IV, 832. 1217. 1239.
- Κέκλωμαι II, 693. III, 908. κέκλεται I, 716. κέκλετο II, 464. III, 838. IV, 230. 1548. κέκλεο I, 707. κεκλόμενος I, 383. κεκλομένης IV, 163. κεκλόμενοι II, 493. IV, 1717. κεκλομένων I, 311. II, 640.
- Κεκροπῆ. Κεκροπῆν IV, 1779. Κεκροπῆθεν I, 95. 214.
- Κελαδαινός. κελαδαινά III, 532. Κελαδός. κελάδω II, 1067.
- Κελάδω. κελάδοντος IV, 133. κελάδοντες I, 501.
- Κελαινός. κελαινή I, 542. II, 1103. κελαινής IV, 608. κελαινή II, 1003. IV, 570. 1631. κελαινήν III, 858. IV, 1171. 1402. κελαινόν I, 1262. II, 119.
- Κελευθός II, 353. 544. III, 160. 637. IV, 501. 861. κελεύθου I, 1241. II, 310. 331. III, 303. κελεύθω I, 184. III, 925. IV, 1007. κέλευθον I, 1263. II, 416. 1096. IV, 527. 549. 938. κέλευθοι I, 337. 500. 545. II, 543. 979. κελεύθους III, 533. 952. IV, 323. 589. 732. κέλευθα I, 246. 352. 574. II, 628. IV, 1253.
- Κελένω. ἐκέλευσα II, 484. ἐκέλευσεν II, 1232. κέλευεν IV, 691. ἐκέλευεν I, 348. κελεύοι III, 195. κελεύων I, 555. κελεύομενοι III, 1330.
- Κέλλω. κέλλαν II, 971. ἔκελλαν I, 586. 915. II, 751. IV, 453. κέλλαι I, 1024. II, 1091.
- Κέλωμαι IV, 495. κέλονται III, 905. ἐκέλοντο IV, 1351.
- Κέλτοι IV, 611. Κελτών IV, 635. 646.
- Κεμάς IV, 12. κεμάδων II, 696. κεμάδεσσι III, 879.
- Κενεός. κενεαί II, 445. κενεαῖς III, 126. κενεός II, 254. III, 1120. κενεοῖσι I, 285.
- Κένταυρος. Κενταύροιο IV, 812. Κενταυροῖς I, 42. 60.
- Κέντρον. κέντρα IV, 1093. κέντροις IV, 1615.
- Κεραίη. κεραίης IV, 890.
- Κεράμος. κεράμω II, 1073.
- Κεράννυμι. κερασσάμενοι I, 516. IV, 1123.

- Κεραός. κεραούς II, 279. κεραῶν II, 691.
 Κέρας III, 1306. κεράεσσι I, 431. III, 1297. IV, 1616. κεράσι IV, 978.
 Κεραύνιος. Κεραυνίη IV, 983. Κεραύνια IV, 519. 576. 1214.
 Κεραυνός. κεραυνῶ I, 510. II, 1211. IV, 597. κεραυνόν I, 731. κεραυνοί IV, 520.
 Κεράω. κέρων I, 1185.
 Κερδαλέος. κερδαλέοισιν III, 426.
 Κέρδιον III, 798.
 Κερδοσύνη. κερδοσύνησιν II, 951.
 Κερδαλῆς. κερδαλῆς IV, 468.
 Κερίς. κερίδι III, 46. κερίδα IV, 1520.
 Κέρκυρα. Κέρκυραν IV, 566. 568. 571.
 Κερτομέω. κερτομέεις III, 56. κερτομέουσai III, 663.
 Κερτομίνη IV, 1727. κερτομίας III, 792.
 Κερτόμιος. κερτομίοισιν I, 486.
 Κερσός. κερσών IV, 573.
 Κενθμός. κενθμών III, 1213.
 Κενθμών. κενθμώνος III, 1290. κενθμῶνα II, 299.
 Κεύθω. κεύσω IV, 1105. κεύθε III, 736. κεύθεται IV, 534.
 Κεφαλή. κεφαλῆς II, 103. 280. III, 763. IV, 1310. 1350. κεφαλῆν IV, 154. 1515. κεφαλαῖς IV, 1406. κεφαλῆσιν II, 1061. 1070. IV, 234. κεφαλᾶς I, 1008. II, 563.
 Κηδεῖη. κηδεῖη I, 1138. II, 836.
 Κηδεμόνες III, 732. 1274. κηδεμόνων IV, 91.
 Κηδεμονῆς I, 271. κηδεμονῆας I, 98.
 Κήδομαι. κήδετο II, 439. κηδομένη III, 795.
 Κῆδος I, 48. II, 240. 858. III, 692. κῆδεα II, 245. III, 578. κηδέων I, 280.
 Κηδοσύνη. κηδοσύνησιν I, 277. III, 462. IV, 1473.
 Κηκίω. κῆμις I, 389. 542. 1262. IV, 929. 1188.
 Κηληθμός. κηληθμῶ I, 515.
 Κῆρ I, 477. II, 258. III, 446. 492. κῆρι II, 116. III, 702. κῆρα II, 487. κῆρες I, 690. IV, 1485. κῆρας IV, 1665.
 Κῆρινθος. Κῆρινθον I, 79.
 Κῆρυξ. κῆρυκα I, 641. IV, 1114.
 κηρύεσσι IV, 435. κῆρυκας IV, 417.
 Κῆτος. κήτεος IV, 1614. κήτεσι III, 1395.
 Κηφεύς I, 161.
 Κιανίς. Κιανίδος I, 1177.
 Κιανοί I, 1354.
 Κίδναμι. κίδατο IV, 183. κίδατο II, 1079.
 Κιδάρη. κιδάρη I, 54.
 Κίθαρις. κίθαριν I, 495.
 Κιλήσκω. κιλήσκουσιν I, 591. IV, 1494. 1695. κίλησκον I, 230. κιλήσκων III, 1211. κιλήσκονται III, 200. κιλήσκονται IV, 519.
 Κινέω. κίνησεν II, 1098. κινήσουσιν IV, 1301. κινήσας I, 1091. κινήσασα III, 930.
 Κίννμαι. κίννται I, 1303. κίννυτο III, 824. IV, 1174. κιννύμενοι IV, 837. κιννύμενης IV, 1464. κιννύμεναι III, 971. κιννύμενων II, 1078.
 Κινύρομαι. κινύρεται IV, 1063. κινύρετο I, 282. III, 664. κιννυρόμενη III, 259. κιννυρόμεναι I, 883.
 Κινυρός. κινυρόν IV, 605.
 Κίος. Κίοιο I, 1178. 1321.
 Κισκαῖος. Κισκαῖοιο II, 400. Κισκαῖον III, 200.
 Κίρκη IV, 587. 699. Κίρκης IV, 559. 683. 691. 752. Κίρκην III, 311. IV, 590. 662.
 Κίρκος II, 933. III, 543. κίρκοιο III, 541. κίρκοιο IV, 485. κίρκους I, 1049. III, 561.
 Κίρναμαι. κίρνασθαι IV, 1187.
 Κιχάνω. κίχον I, 1158. κίχησέμεν IV, 1482. κίχοντες II, 285. κίχεται IV, 760.
 Κίω. κίε I, 53. 77. 131. 133. 207. 310. 553. II, 813. III, 269. 650. 739. 827. 1346. κίον II, 766. 1171. IV, 59. 674. κίων I, 9. 832. 1258. II, 8. III, 1223. 1286. κίοντος II, 466. κίοντι I, 201. 305. II, 677. κιοῦσα III, 869. κιοῦσαν I, 391. κίοντες II, 217. III, 212. IV, 1460. κίοντων I, 260. IV, 692. 1408. κίοντας I, 964. 1179. IV, 754. κιοῦσαι III, 9.
 Κίων. κίονας III, 216.
 Κλαγγή II, 1077. κλαγγῇ II, 296. III, 632. IV, 219.

- Κλάω. κλάουσι IV, 1299. κλάγ-
ξας II, 827. κεληγώς I, 1249.
II, 1102. κεληγῶτα IV, 876.
κεληγνῖαι II, 712. 1058.
Κλαίω. κλαίει III, 662. κλαίσκεν
I, 276. κλαίονσα I, 269.
Κλάρος. Κλάρον I, 308.
Κλάω. ἔκλασεν IV, 1078. κλα-
σθέντα 1401.
Κλειπάτρη II, 239.
Κλείτη I, 976. 1063. Κλείτην I,
1069.
Κλείω. κλείουσιν I, 59. 217. III,
277. 357. 1003. IV, 829. 987.
κλείον II, 163. κλείωμεν II, 687.
κλείονται I, 238. κλείεσθαι II,
977.
Κλέος I, 154. II, 754. III, 992.
κλέα I, 1. IV, 361.
Κλέω. ἔκλεον III, 246.
Κληιδών. κληιδόνα III, 392.
Κληῖζω. κλήσουσι III, 993. κληῖ-
ζεται IV, 1153. κελήϊσται IV,
618. ἐκλήϊσται IV, 990. ἐκλήϊστο
IV, 267. 1202.
Κληῖς. κληῖδα I, 399. κληῖσιν III,
1269. κληῖδας I, 358. 395. III,
822. IV, 887. 1664.
Κληρός. κλήρου III, 1403. κλήρου
I, 162.
Κλιντήρ. κλιντήρος III, 1159.
Κλίνω. κλίναν I, 376. κλίνωσι I,
76. κλίνοντος I, 452. κλίνας IV,
1526. κλίναντες IV, 1632. κέ-
κλιτο II, 205. III, 672. κέκλιτο
I, 455. ἐκλινεν III, 1196. κλι-
νομένης IV, 1582. κελκίμεν I,
530. κελκίμενον I, 1090. κελκι-
μένη I, 938. κελκίμενην I, 595.
III, 157. IV, 1626.
Κλισμός. κλισμῶ I, 788. κλισμοῦ-
σιν III, 49.
Κλίττα I, 599.
Κλονέω. κλονέουσιν IV, 487. κλο-
νέοντος IV, 908. κλονέονται II,
133.
Κλύδων. κλύδωνος II, 73.
Κλύζω. κλύζει I, 1170. II, 680.
ἐκλύσε I, 1328. IV, 1283. κλύ-
ζησι IV, 608. κλύζουσης II, 569.
κλύζοντο I, 541. ἐκλύζοντο I,
521.
Κλυμένη. Κλυμένης I, 233.
Κλυτίος I, 86. 1044. II, 1043. Κλυ-
τίοιο II, 117.
Κλυτόνης. Κλυτονήον I, 134.
Κλυτός. κλυτόν I, 859. II, 1145.
III, 1175. IV, 661. 778. 1733.
κλυτά II, 424. IV, 1775.
Κλύω. ἔκλυεν I, 5. III, 669. 1158.
ἐκλυνον I, 963. II, 1217. IV, 131.
1382. κλύθι I, 411. κλύτε II,
209. 311. IV, 1347. κέκλυθι IV,
783. κέκλυθ' II, 11. κέκλυτε IV,
1654.
Κλωπήζος III, 1197.
Κλωστήρ. κλωστήρι IV, 1052. κλω-
στήρας III, 255.
Κνέφας I, 518. 587. 605. 651. 1186.
1255. II, 155. 407. 727. 1032.
1284. III, 743. 1171. 1362. IV,
70. 437. 591. 1071. 1689.
Κνημός. κνημοῖσι II, 278. 1210.
III, 852.
Κνίσσα. κνίσση II, 692.
Κνισσῆεις. κνισσῆεντι I, 858.
Κνυζηθμός. κνυζηθμῶ III, 884.
Κνώσθην IV, 434.
Κνώσσω. κνώσσουσιν IV, 111. κνώσ-
σοντος I, 1096. κνώσσοντας I,
1038.
Κοῖλος. κοίλη II, 735. 745. κοίλης
II, 595. 1262. III, 227. κοίλη I,
622. κοίλην I, 1328. κοίλαι II,
568.
Κοιμάω. κοιμῆσαι IV, 763.
Κοινός. κοινῇν I, 103.
Κοιτογένεια II, 710.
Κοιρανέω. κοιρανέσκεν II, 998.
κοιρανέοντος IV, 547. κοιρανέον-
τα I, 34. III, 406.
Κολεός. κολεοῖο II, 1040. III, 1309.
IV, 207. κολεῶν II, 101. IV,
1056.
Κολούω. κολούσας III, 1040.
Κόλπος. κόλποιο I, 1361. κόλπω
II, 371. 970. III, 155. IV, 1135.
κόλπον I, 982. IV, 290. 308. 633.
638. 949. 1228. 1236. κόλπων
IV, 24. κόλποις III, 542. 707.
IV, 1144. κόλπους III, 804.
Κολχίς II, 417. Κολχίδος III, 313.
IV, 2. 485. Κολχίδα I, 174. II,
1095. 1277. IV, 33. 132. 689.
731. Κολχίδες III, 794.
Κόλχος. Κόλχον IV, 485. Κόλχοι
II, 397. III, 1370. IV, 236. 303.
314. 327. 507. 1175. 1206. Κόλ-
χων I, 84. 175. II, 1204. 1225.
III, 212. 245. 576. 680. 714.
1245. 1275. IV, 5. 414. 1002.
1003. Κόλχοισιν III, 203. 341.
1405. IV, 212. 335. 406. 408.

420. 563. 1014. 1050. 1079. 1117.
Κόλχους IV, 1099.
Κολώνη I, 601. *κολώνης* II, 650.
 789. III, 581. *κολῶναι* I, 1114.
κολῶνας II, 164. III, 879.
Κολωνός. κολωνῶ I, 1120. *κολωνούς* II, 357.
Κολωός I, 1284. *κολωνόν* II, 1064.
Κομῶω. κομῶσασα III, 928.
Κομέω. κομέουσι I, 780. II, 1013.
 IV, 813. *κομέεσκον* II, 455. *κομέουσαι* II, 1177. *κομέεσθαι* II, 510.
Κόμη. κόμας III, 45.
Κομητής I, 35.
Κομιδή. κομιδῆς III, 1140. IV, 1275. 1337.
Κομίζω. κομίζεις I, 471. *κομίζει* III, 52. *ἐκόμιζεν* III, 310. IV, 1664. *κόμισσεν* II, 146. *ἐκόμισσε* IV, 556. 1269. *ἐκομίσαμεν* IV, 1568. *ἐκόμισσαν* II, 303. IV, 1501.
κομίσσω I, 419. II, 637. *κομίσσειας* IV, 1448. *κομίσειαν* I, 889.
κομιζέμεν IV, 1015. *κομίσσαι* II, 465. 1129. III, 620. IV, 1106.
κομίσσειν IV, 1705. *κομίζων* II, 778. IV, 1515.
Κόναβος. κόναβον II, 1085.
Κονή. κονήσι I, 1056. 1175. II, 107. IV, 1303. 1338.
Κόνις IV, 1408.
Κόπτω. κόπτε IV, 943. 1614. *κόπτον* I, 433. 914. 590. III, 273.
ἐκοψεν IV, 208. *κόψε* II, 95. III, 1253. *ἐκοψαν* II, 571. *κόψας* I, 429. *κεκόφθαι* IV, 1272.
Κορέω. κορέσσωμεν III, 897. *κορέσαντο* II, 307. *ἐκορέσθη* IV, 1349.
κορεσσάμενοι II, 1230. *κεκορημένα* I, 576.
Κόρη. κόραι I, 811.
Κορθύνω. κορθύνεται II, 322.
Κορυμβα II, 601.
Κόρυς. κόρυν III, 1228. *κορύνθεσαι* III, 1356. *κόρυνθας* II, 1070.
Κορύνη. κορύνη II, 115. *κορύννας* II, 99.
Κορύσσω. κορύσσεται I, 1023. II, 71. IV, 215. *κορύσσειο* IV, 448.
κεκορυνμένος IV, 209.
Κορυφή. κορυφῆς I, 1148. II, 1188. IV, 956. *κορυφή* I, 604. *κορυφαί* III, 162. *κορυφῆσιν* I, 550.
κορυφάς IV, 1150.
Κορώνη. κορώνη III, 1318. *κορῶναι* III, 929.
Κορωνίς IV, 617.
Κόρωνος I, 57.
Κοσμέω. κόσμι III, 46. *ἐκόσμεον* II, 1263.
Κοσμήτωρ. κοσμήτορα I, 194.
Κόσμος. κόσμον I, 333. 839. 1210. III, 1041. IV, 360.
Κοτέω. κοτέει IV, 701. *κοτέων* III, 1252. *κοτέονσα* IV, 1672.
κεκοτηότι IV, 1088. *κεκοτηότε* II, 89.
Κότινος. κοτίνοιο II, 34. 843. 848.
Κούρη I, 55. 136. 181. 269. 712. 949. II, 547. 937. III, 444. 471. 528. 671. 733. 814. 934. 978. 999. 1025. IV, 20. 40. 114. 145. 248. 350. 368. 465. 493. 732. 1011. 1077. 1132. 1742. *κούρης* I, 927. III, 760. 826. 886. 1077. 1168. 1305. IV, 1. 72. 163. 193. 725. 814. 1020. 1070. 1099. 1177. 1491.
κούρη III, 153. 286. 626. IV, 345. 1116. 1130. *κούρην* I, 772. II, 1150. *κούρην* I, 772. II, 1150. III, 27. 477. 616. 639. 847. 940. 1074. 1098. 1139. IV, 188. 231. 333. 543. 567. 689. 1738. *κούραι* I, 818. IV, 603. 859. 930. 1296. 1349. 1534. *κούραις* I, 801. *κούρας* II, 991.
Κουρήτες. Κουρήτεσσι II, 1236.
Κουρήτις. Κουρήτιν IV, 1229.
Κουρίδιος. κουρίδιον IV, 1072. *κουριδής* IV, 1120. *κουριδίην* III, 243. 623. IV, 97. 195. 1085. *κουριδοίσι* III, 1128. *κουριδίας* I, 611. 804.
Κουρίζω. κουρίζων I, 195. *κουρίζοντι* III, 134. *κουρίζουσα* III, 666.
Κουρίξ IV, 18.
Κούρος I, 508. II, 707. *κούρον* I, 1355. *κούροι* I, 448. III, 118. 304. IV, 1772. *κούρων* IV, 650.
Κουρότεροι I, 408. 1107. II, 263. 495.
Κουρότεροι I, 684.
Κουροτρόφος. κουροτρόφον III, 861.
Κούφος. κούφη IV, 12. *κούφης* II, 539. *κούφη* IV, 1351. *κούφοις* IV, 1465. 1771. *κούφησι* IV, 1017. *κούφα* IV, 601. 771.
Κόχλος. κόχλω III, 859.
Κράας. κράατος I, 222. IV, 1611. *κρατί* III, 1228. *κράτα* II, 93. *κράατα* I, 1010. II, 1014. IV, 1158.
Κραδίη III, 755. 962. II, 1275. IV, 1746. *κραδίη* III, 265. 287. 296.

644. IV, 11. κραιδίην III, 1103. IV, 352.
- Κραινω. κρανέει IV, 404. κειράνται IV, 193. κρηῖναι III, 172.
- Κραιπνός. κραιπνόν IV, 907. κραιπνοῖσι I, 539. III, 774. κραιπνούς II, 428. IV, 79.
- Κραιπνῶς II, 924.
- Κρανός. κραναῆς IV, 580. κραναῖν I, 608.
- Κράταις. Κράταιν IV, 829.
- Κρατερός. κρατερόν I, 146. 1284. III, 753. IV, 1496. κρατερῶ II, 1118. III, 1332. κρατερῇ II, 18. κρατεροῖσιν III, 1297. IV, 226. κρατερῇσιν III, 1251. κρατερούς I, 430. 1005. III, 1052.
- Κρατερόφρων. κρατερόφρονος I, 122.
- Κρατερῶς II, 574.
- Κράτος I, 504. II, 1213. IV, 804. 1402. κράτει I, 384. 1162.
- Κρεγμός. κρεγμῶ IV, 909.
- Κρείονσα IV, 574.
- Κρείων III, 240. 1177. IV, 1009. 1069.
- Κρεμάω. κρέμαται II, 222. κρέμονται III, 202.
- Κρηθίδης. Κρηθίδαο III, 357.
- Κρηθεύς II, 1162. III, 360. Κρηθῆος II, 1163. III, 358.
- Κρημνός. κρημνοῖσιν II, 729. IV, 945.
- Κρηναῖος. κρηναῖαι III, 1392.
- Κρήνη. κρήνης I, 1208. 1228. κρήνη I, 956. 957. III, 1180. κρηνήν I, 1068. 1149. 1221. 1258. κρηναί III, 222.
- Κρηταιέες I, 1129.
- Κρηταῖος. Κρηταῖον II, 1233. IV, 1697.
- Κρήτη. Κρήτης II, 299. IV, 1578. 1651. Κρήτη IV, 1689. Κρήτην IV, 1637. 1644.
- Κρητήρ. κρητήρι II, 158. κρητήρα IV, 1128. κρητήρσι I, 1188.
- Κρίνω. ἐκρίνατο IV, 1595. ἐκριθεν IV, 1462. κριθήμεναι II, 148. κρινθέντες IV, 455. κειριμύναι II, 997.
- Κριός. κριοῦ I, 764. II, 1144. IV, 115. κριοῖο II, 1200. III, 620. κριῶ I, 1257. II, 654.
- Κρόκος. κρόκω III, 855.
- Κρονίδης I, 1101. II, 1083. IV, 1643. Κρονίδαο II, 1211. IV, 520. 753. Κρονίδη II, 525. 1151.
- Κρόνιος. Κρονίης IV, 509. Κρονίην IV, 327. 648.
- Κρόνος II, 1232. IV, 986. Κρόνω I, 505.
- Κροτάφος. κροτάφων I, 1261.
- Κροτέω. κροτέοντα IV, 1195. κροτέονται IV, 1608.
- Κρούω. κρούει III, 1260. κρούσας III, 1309.
- Κρυερός. κρυερῇ III, 390. κρυερῇ II, 210.
- Κρυόεις. κρυόεντα II, 628. κρυόεσαν I, 918.
- Κρυπαδῖος. κρυπαδῖους III, 692.
- Κρυπτός. κρυπταί III, 139.
- Κρύπτω. κρύψεν IV, 480. κρύπτεσθαι III, 571.
- Κρύσταλλος. κρυστάλλω III, 227.
- Κρωβίλος. Κρωβίλον II, 942.
- Κρώμνη. Κρώμναν II, 942.
- Κτέανον. κτεάνων II, 1153. III, 266. 334.
- Κτέαρ. κτεάτεσσι I, 1341. III, 591.
- Κτεατίζομαι. κτεατίσσοτο II, 788.
- Κτείνω. κτάνεν IV, 697. κτείνε IV, 420. ἐκταθεν I, 1040.
- Κτέρας III, 186. 389. IV, 1550.
- Κτέρεα. κτερέων I, 691. IV, 1536. κτερέεσιν I, 254.
- Κτερέζω. κτερέζεν II, 857. ἐκτερέζεν II, 859.
- Κτιμένη. Κτιμένην I, 68.
- Κτίμενος. Κτιμένον I, 67.
- Κτυπέω. κτύπεον II, 83. ἔκτυπε II, 1257.
- Κυάνεος. κυανέον IV, 843. 1516. κυανέοιο I, 777. κυάνεον III, 1205. κυανέοισι III, 1031. κυανέη III, 140. IV, 977. κυάνεαι I, 223. 474. κυανέας I, 3. II, 318. 770. IV, 304. 1003.
- Κυβερνητήρ. κυβερνητῆρος II, 72. 174. κυβερνητῆρες II, 882. 886.
- Κυδάζω. ἐκυδάσσω I, 1337.
- Κυδαίνω. κυδαίνουσιν I, 1048. II, 850. κυδαίνων III, 1008. κυδαίνουσα IV, 1152. κυδαίνοντες I, 587.
- Κυδάλιμος. κυδαλίμοις I, 143. IV, 266.
- Κυδιάω. κυδιάσσκον IV, 978. κυδιών I, 174. III, 1261.
- Κύδιστος. κυδίστοιο III, 363. κυδίστην II, 719.
- Κυδνός. κυδναί IV, 1333.
- Κυδοιμός I, 1028.

- Κῦδος I, 206. 287. 345. 351. 467. 511. 1292. IV, 205. 1028. 1749.
 Κῦζικος I, 949. 962. Κῦζικον I, 1056. 1076. II, 765.
 Κυθήρεια. Κυθήρεια I, 742. III, 103. Κυθήρειαν III, 553.
 Κυκιάω. κυκιάμενον I, 1327. IV, 629.
 Κυκεών. κυκεώνος IV, 157.
 Κύκλα III, 137. IV, 151. 161.
 Κύκλος. κύκλον IV, 1198. 1604.
 Κύκλωπες I, 510. 730.
 Κύκνοι IV, 1301.
 Κύλινδρος II, 594.
 Κυλίνδω. κυλινδόμενον II, 732. IV, 125. κυλινδόμενοι III, 71.
 Κύλληνος. Κύλληνον I, 1126.
 Κύμα I, 107. 257. 1326. II, 70. 169. 580. 563. 732. 1101. 1189. III, 322. IV, 153. 910. 943. 1492. κύματος I, 554. II, 570. 1118. IV, 836. 941. κύματι II, 594. IV, 924. κύματα II, 680. 1114. III, 1295. IV, 215. 788. 823. κύμασι I, 366. 506. 1106. IV, 954.
 Κυμαίνω. κυμαίνοντι IV, 611.
 Κύνειος. κύνεον III, 641. κυνέη III, 1349. κυνέην III, 1287.
 Κύντατος III, 192. IV, 1433. κύντατον III, 514. κύντατα IV, 1262.
 Κύντερος. κύντερον I, 1064. II, 474. κύντερα IV, 921.
 Κύπελλος. κυπέλλω II, 1271.
 Κύπρις I, 850. 1233. III, 90. 936. IV, 918. Κύπριδος I, 615. 803. II, 424. III, 3. 37. 80. 942. Κύπριδι III, 549. Κύπριν I, 860. III, 25. 76. 127. 559.
 Κύρβις. κύρβιας IV, 280.
 Κυρήνη II, 500.
 Κύρμα I, 1011.
 Κυρτός. κυρτόν II, 581. κυρτήν II, 934.
 Κυρτώω. κυρτώδη I, 1273.
 Κύρω. κύρει II, 363. κύρον IV, 945. κύρωσαν I, 854. κύρωσις II, 930.
 Κυταιεύς. Κυταιεύς II, 403. III, 228.
 Κυταιῆς. Κυταιῆδος II, 399. IV, 511. Κυταιῆδα II, 1267.
 Κυταῖος. Κυταῖον II, 1094.
 Κυτίσσωρος II, 1155.
 Κῦτωρος. Κῦτωρον II, 942.
 Κυφός. κυφοῖο I, 674.
 Κύω. κύσεν I, 313. κύσσει III, 150. IV, 26. κύσσαι I, 1238.
 Κύων. κυνός II, 527. κύνες II, 278. III, 1058. 1217. 1373. κυνών II, 125. III, 749. 1040. IV, 13. κύνεσσιν IV, 110. κυσίν IV, 1393. κύνας II, 239.
 Κῶας I, 4. 441. 870. II, 211. 404. 871. 1145. 1193. 1198. 1269. III, 2. 13. 29. 58. 339. 375. 419. 1060. IV, 102. 124. 162. 171. 184. 341. 366. 439. 1035. 1050. 1142. κώεσιν I, 1090.
 Κῶμα III, 748. IV, 1524. κώματι II, 205.
 Κῶπαι II, 591. κώπησιν I, 1362. II, 589.
 Κωπήεις. κωπήεν IV, 696.
 Κωρύμιος. Κωρυκίω III, 855. Κωρύμια II, 711.
 Κωρός. κωρόν IV, 153. κωρή IV, 1238.

Λ.

- Λᾶας. λᾶαν III, 1057. λᾶϊ IV, 1489.
 Λάβρος I, 1359. λάβρον I, 541. II, 173. III, 343. 1327. IV, 944. 1243. λάβρω II, 594.
 Λαγών. λαγόνων I, 1010. II, 664. IV, 1613. λαγόνας II, 819. III, 1324. 1382.
 Λαγχάνω. ἔλαχεν II, 253. λάχον I, 1226. ἔλλαχον II, 881.
 Λάδων IV, 1396.
 Λάζομαι. λάζετο III, 1365. λάζοντο I, 911. λαζόμενοι III, 1394.
 Λαδιφροσύνη. λαδιφροσύναις IV, 356.
 Λάδση II, 125. III, 296. 1057. 1369.
 Λάιγξ. λάιγγας I, 402. IV, 1678.
 Λαιμός. λαιμόν III, 789. 1208. IV, 374.
 Λαιμοτομέω. λαιμοτόμησαν II, 840. λαιμοτομήσας IV, 1601.
 Λάϊνος. λάϊνον I, 668.
 Λαῖνεος III, 218. λαῖνεον II, 386.
 Λαῖος. λαῖω II, 1036. IV, 179. λαῖον I, 1237. IV, 1519. λαῖης III, 120. λαῖη I, 495. II, 678. III, 1160. IV, 44.
 Λαῖον III, 1335.
 Λαῖτμα I, 1299. IV, 930. 1694.
 Λαῖφος I, 590. II, 924. 931. III,

1329. IV, 889. λαίφεα I, 393.
606. II, 1255. λαιφέων II, 930.
λαίφεσιν I, 329. 1015. IV, 299.
596. 1230. 1623.
Λαιψηρός I, 926. λαιψηροῖο IV,
886. λαιψηρά IV, 241. 849. λαι-
ψηρήσι IV, 758.
Λαιρέα. Λαιερείη IV, 616.
Λαιέρνζαι III, 929.
Λαιβάνω. ἔλλαβε I, 1197. λάβε
III, 76. 284. 631. 742. 751. 1153.
IV, 558. 584. 749. 1065. λάβον
I, 920. λαβών III, 1368.
Λαμπείης I, 127.
Λαμπετή IV, 973.
Λαμπετάω. λαμπετόντα III, 1362.
Λαμπρός. λαμπρά IV, 1287.
Λάμπω. λάμπον III, 1363. ἔλαμ-
ψεν III, 371. λάμπεται I, 1282.
IV, 1545. λαμπόμενον I, 437.
III, 925. IV, 185. λαμπομένην
III, 1229. λαμπομένησιν III, 1356.
λαμπομένης II, 1069.
Λανθάνω. λάθε IV, 49. 737. λά-
θον II, 737. 753. IV, 753. λήσο-
μαι III, 737. λάθοιεν III, 211.
IV, 328. λαθών III, 280. λάθε-
σθε IV, 1051. λαθέσθαι I, 280.
λελάθοιμι II, 226. III, 779. λελα-
θέσθαι II, 105.
Λάξ II, 106. 221. IV, 1446.
Λαουδών I, 191. 192.
Λαός II, 781. 838. II, 1237. λαῶ
IV, 230. λαόν I, 893. II, 520. III,
1186. IV, 548. λαοὶ I, 800. 1058.
1137. III, 885. IV, 995. 1178.
λαών I, 238. IV, 273. 501. λαοῖσι
II, 1026.
Λαπάρη. λαπάρην II, 111.
Λαπίθαι I, 42. Λαπιθάων I, 41.
Λάρισσα. Λάρισσαν I, 40.
Λάρναξ. λάρνακι I, 622.
Λαρός. λαρόν I, 456. 473. 659.
968. III, 933.
Λάσιος I, 747. λασίης III, 581. IV,
1605. λασίοισιν II, 1145. 1270.
Λάτμιον IV, 57.
Λανκανίη. λανκανίης IV, 18.
Λαχάινω. ἔλαχηνεν III, 222.
Λάχνη IV, 1531. λάχνη I, 325.
Λαχνήεις. λαχνῆεν I, 1312.
Λάχος III, 1340. I, 1082.
Λέβης. λέβητι III, 757.
Λέγω. λέξασθαι III, 807. IV, 794.
λεξάμεναι III, 899.
Ληλασία. ληλασίης II, 303.
- Λεῖβω. λεῖβεις III, 674. λεῖβον I,
534. λεῖβον III, 1036.
Λειμών I, 750. 880. IV, 1301. λει-
μῶνα IV, 965. λειμώνων I, 1183.
Λειμωνιάς II, 655.
Λειμώνιος. λειμώνιον I, 1061. IV,
976.
Λεῖος. λεῖω I, 365.
Λεῖπώ. λείπεν IV, 166. λείπον II,
963. IV, 316. 752. ἔλιπεν II,
1033. III, 111. ἔλιπον IV, 1229.
λίπε I, 317. 897. II, 519. III,
887. 1001. 1068. IV, 426. 540.
867. 1470. λίπον I, 1152. II, 721.
832. III, 723. IV, 333. 336. 920.
1223. λίπης IV, 371. λίπωσι II,
228. λίπομεν IV, 403. λιπεῖν
I, 1291. III, 799. λιπών I, 40.
179. 978. II, 906. IV, 615. λι-
πόντος I, 607. IV, 1631. λιπού-
σα II, 1238. III, 1136. IV, 30.
780. λιπόντες I, 931. 1111. 1144.
1283. II, 151. 219. III, 260. IV,
298. 654. 1683. 1765. λιπόντων
IV, 1403. λιπόντας IV, 1761.
λείπεται III, 1341. ἐλείπετο II,
189. ἐλείπτο I, 45. 824. IV, 1244.
λίπετο I, 166. 315. ἐλίποντο I,
956. IV, 452. λίποντο I, 399.
III, 1187. ἐλειφθεν I, 1325. λέ-
λειπται IV, 1435. ἐλείπτο I, 855.
923. 992. 1063. II, 272. λελεί-
ψομαι I, 285. λίπηται I, 447.
λίπέσθαι III, 441. λειπομένη II,
773.
Λεῖριον IV, 903. λείρια I, 879.
Λεῖφανα II, 193.
Λεκτός. λεκτούς IV, 831.
Λέκτρον I, 1031. II, 503. IV, 1107.
1119. 1141. λέκτρον III, 617. λέ-
κτρα III, 840. λέκτρων I, 150.
λέκτροις I, 872. II, 1237. III, 655.
Λελίητο III, 646. 1158. IV, 1009.
λελιημένον I, 78. λελιημένοι I,
1164. 1276. II, 252. 897. IV, 1587.
Λεπτάλεος. λεπταλή III, 709. λε-
πταλέω IV, 169. λεπταλέον II, 31.
λεπταλέους III, 875.
Λεπτός IV, 1648. λεπτόν II, 670.
Λερναῖος. Λερναίης IV, 1404.
Λέρνη. Λέρνης III, 1241.
Λέρνος. Λέρνον I, 135. 202. 203.
Λέρνον I, 135.
Λευγαλέος. λευγαλέω I, 632. λευ-
γαλέοιο I, 619. λευγαλέον III,
374. IV, 1671. λευγαλέης II,
439. III, 263. λευγαλέη IV, 338.

622. λευγαλήν I, 1219. 1256. III, 598. λευγαλέας I, 295.
 Λευγαλέως II, 129. III, 703.
 Λευκανίη. λευκανίηνδε II, 192.
 Λευκαίνω. ἐλευκαίνοντο I, 545.
 Λευκός. λευκή II, 570. λευκῆς III, 876. λευκαί IV, 1574. λευκή-
 σιν I, 672. II, 366. IV, 113.
 1735. λευκοῖσιν III, 45. IV, 940.
 1144.
 Λεύσσω III, 691. IV, 1264. λεῦσ-
 σον I, 547. λεύσσειν I, 1307.
 (ol. λεύσειν) IV, 575. λεύσσον-
 τες III, 561. λεύσσουσα IV, 68.
 Λεχαῖος. λεχαίην I, 1182.
 Λέχος III, 40. 662. 1128. λεχέων
 IV, 1112. λεχέεσσι I, 264. II,
 1013. IV, 1071.
 Λέχρις I, 1235. III, 238. 1160.
 Λεχωῖδες IV, 136.
 Λεχωῖος. λεχωῖα II, 1015.
 Λεωδόκος I, 119.
 Λέων II, 26. IV, 1338. λέοντος I,
 1195. IV, 1438. λέοντες IV, 486.
 Λήγω. λήγουσιν III, 1301. λήξεν
 II, 1121. IV, 669. ἔλληξαν II,
 84. λήξαν IV, 882. λήξουσι I,
 1094. IV, 835. λήγοντος II, 751.
 λήξαντος I, 513. IV, 923. λη-
 ξάντων I, 1152.
 Λήδη I, 146.
 Λήθη. I, 645. λήθη III, 836.
 Λήθω. λήθομεν II, 1180. ληθέ-
 μεν IV, 15. λήθοντο II, 534.
 Ληῖας IV, 36. Ληϊάδεσσι I, 612.
 806. 823.
 Λητῶ. ληϊσθεῖσαν IV, 400.
 Λητς. ληῖδα I, 695. 801. 1252. II,
 167.
 Ληιστήρες I, 1259. ληιστήρας III,
 589.
 Ληιστής. ληίσται I, 750.
 Ληῖτιδες I, 818.
 Λημνιάς III, 1205. Λημνιάδες I,
 653. Λημνιάδων II, 32. Λη-
 μνιάδεσσι II, 764.
 Λήμνος I, 852. Λήμνοιο I, 863,
 Λήμνου IV, 1760. Λήμνον I, 602.
 603. 873. IV, 1759.
 Λήνος. ληνέων IV, 173. λήνεσσι
 IV, 177.
 Λήξις. λήξιν I, 186.
 Λητοῖδης I, 66. 144. 181. II, 693.
 Λητοῖδα I, 439. 484. IV, 612. Λη-
 τοῖδη II, 771. Λητοῖδη IV, 1706.
 Λητώ II, 710. Λητούς II, 213.
 257. 676.
 Λητωῖς II, 938. III, 878. Λητωῖ-
 δα IV, 346.
 Λιάζομαι. ἐλιάσθη I, 316. III,
 1164. ἐλιάσθεν III, 966. IV, 354.
 1305. λιαζομένοις IV, 1653. λια-
 σθεις I, 94. III, 827. IV, 306.
 Λιαρός. λιαροῖο II, 1245. λιαρῶ
 IV, 572. λιαρῇ II, 1033. λιαροῖ-
 σιν III, 300. 876. 1064.
 Λιβάδες. λιβάδας IV, 606. λιβά-
 δεσσι IV, 1735.
 Λιβύη IV, 1742. Λιβύης I, 81. IV,
 1227. 1309. 1323. 1358. 1384.
 Λιβύη I, 83. IV, 1485. 1561. Λι-
 βύην II, 505. IV, 1313. 1492.
 1513.
 Λιβυρνίδες IV, 564.
 Λιβυστίς. Λιβυστίδος IV, 1753.
 Λιβυστικὸν IV, 1233.
 Λίγα IV, 837. 1159. 1407.
 Λιγαίνω. λιγαίνων I, 740.
 Λιγέως III, 463. IV, 625.
 Λιγνυόεις. λιγνυόεντι II, 133. III,
 1291.
 Λιγνύς I, 389. IV, 1188. λιγνύ-
 ῃ II, 1008. λιγνύν I, 437.
 Λίγυες. Λιγύων IV, 647.
 Λιγυρός. λιγυρῇ I, 1085. IV, 914.
 Λιγύς I, 566. λιγείης II, 704. λι-
 γείη I, 577. λιγείαι IV, 892.
 λιγέα IV, 1299.
 Λιγυστίδες. Λιγυστίδας IV, 553.
 Λίην I, 296. II, 669. 1219. III, 54.
 978. 1079. IV, 1089.
 Λίθος II, 1172. λίθον I, 955.
 Λιλαίωμαι. λιλαίει III, 394. λι-
 λαιόμενος IV, 802. λιλαιομένου
 I, 123. λιλαιομένης III, 80. λι-
 λαιομένοις I, 350. IV, 256.
 Λιλυβητς. Λιλυβητῖδα IV, 919.
 Λιμενήροχος. λιμενήροχον II, 965.
 Λιμῆν I, 524. 954. IV, 658. 1620.
 λιμένος I, 599. 987. 1006. λι-
 μένι I, 965. IV, 1125. λιμένα I,
 1110. II, 672. IV, 661. λιμένων
 IV, 1208. λιμένας IV, 822.
 Λίμνη. λίμνης I, 67. II, 1053.
 1215. IV, 599. 608. 1391. 1444.
 1539. 1546. 1568. 1572. 1587.
 1597. λίμνην II, 724. IV, 1589.
 λίμνας IV, 635.
 Λίμνηθεν IV, 1579.
 Λιμός. λιμῶ I, 1245. II, 1029.
 Λίνα I, 565. 1278. II, 902.
 Λιπαρός. λιπαρῇ IV, 616. λιπα-
 ρῇν I, 868. III, 445. λιπαροῖσι
 IV, 691.

Λίπτω. λίπτοντα IV, 813.
 Λισσάς. λισσάδος IV, 956. λισσά-
 δα IV, 1717. λισσάδες II, 731.
 Λίσσομαι II, 217. III, 701. λίσσε-
 το III, 148. λίσσεσθε II, 1161.
 λίσσεο III, 946. λίσσεσθαι II,
 336. III, 611. IV, 1117. λισσό-
 μενος III, 487. IV, 1422. λισσο-
 μένη IV, 1053. λισσομένην II,
 917.
 Λισσός. λισσῇ IV, 922. λισσῇ II,
 382.
 Λιταί. λιτάων II, 477. λιταῖς IV,
 1669. λιτήσιν I, 1132. III, 563.
 614. IV, 1410.
 Λίψ. λίβα IV, 1454.
 Λόγος. λόγοισιν III, 1141.
 Λοετρά II, 1014. III, 273. λοετροῖς
 III, 300.
 Λοιβή. λοιβήν II, 291. λοιβαῖς II,
 715. λοιβῇσι II, 692. 923. λοι-
 βάς I, 435. 516. II, 1272. III,
 1210. IV, 1421.
 Λοίγιον I, 469.
 Λοιμός. λοιμοῖο IV, 1282. λοιμοῦ
 II, 519.
 Λοιπὸν I, 282. IV, 1642.
 Λοίσθιον II, 264. 559. III, 523.
 Λοκροί. Λοκρῶν IV, 1780.
 Λοξά II, 665. III, 445. λοξοῖσι II,
 582.
 Λούω. λούσαστο III, 1203. λουεσσά-
 μενος III, 1210. λουεσσαμένη III,
 860. 877.
 Λόφος. λόφω II, 920. λόφοι II,
 1070. λόφους II, 1065. III, 1317.
 Λοχάω. ἐλόχησαν I, 1252. ἐλοχή-
 σατο II, 967. λοχώμενοι I, 991.
 λελοχημένοι III, 7. 168.
 Λοχεύομαι. ἐλοχεύσατο I, 762.
 Λόχιος. λοχίης IV, 706.
 Λόχος. λόχοιο IV, 464. λόχον IV,
 454.
 Λυγαῖος. λυγαίη III, 323. 863.
 1361. λυγαίην II, 1120. IV, 459.
 λυγαίοις I, 218.
 Λυγεύς I, 151. 153. IV, 1466.
 1478.
 Λυγρός. λυγρὸν III, 644. λυγροὶ
 I, 841. λυγροῖς IV, 694. λυ-
 γρήσιν IV, 363. λυγρὰ III, 605.
 691.
 Λυκάβας. λυκάβαντι I, 610. λυ-
 κάβαντα I, 198.
 Λυκάων. Λυκάονος II, 530.
 Λυκάστια II, 999.
 Λυκία. Λυκίην I, 309.

Λυκήθεν II, 674.
 Λυκοόργος I, 164. Λυκοόργοιο II,
 118.
 Λύκος II, 813. Λύκοιο II, 139.
 724. 759. IV, 132. 298. Λύκω
 II, 839. Λύκον II, 752.
 Λύκοι II, 124.
 Λυκώρειος. Λυκωρείοιο IV, 1490.
 Λυκωρεὺς II, 51.
 Λύματα IV, 710.
 Λύμη. λύμης II, 218.
 Λύρη II, 929. λύρην ibid.
 Λυρκήϊον I, 125.
 Λυσαιμῆς IV, 1525.
 Λυσσάλεος. λυσσαλέοις IV, 1393.
 Λυτήριον IV, 704.
 Λύω. λύει IV, 1171. λύεσκε III,
 822. ἔλυσαι I, 288. ἔλυσεν I, 708.
 II, 454. λύσεν I, 913. ἔλυσαν
 I, 652. II, 536. IV, 1731. λύση
 IV, 1326. λύσησιν IV, 1355.
 λύσαιμι I, 422. λύσειαν I, 903.
 λύετε IV, 857. λύσαι IV, 1010.
 λελύσθαι IV, 1371. λυσάμενος
 II, 1041. λυσάμενοι I, 1014.
 1109. II, 166. IV, 1632. λυσό-
 μενος III, 62.
 Λώβη. λώβη IV, 1044. λώβην I,
 816. III, 74.
 Λωβήεις. λωβήεντα III, 801.
 Λωβητήρες III, 372.
 Λώϊον III, 527. IV, 1102.
 Λωίτερος III, 850. λωίτερον III,
 187.
 Λώπη. λώπην II, 32.
 Λωφέω. ἐλώφεεν IV, 1627. ἐλώ-
 φειον II, 648. λωφήσομεν IV,
 1418. λωφήσειν III, 784. IV,
 819.

M.

Μάγνησα I, 584.
 Μαγνητίδες I, 238.
 Μαζός. μαζοῖο I, 745. μαζῶ III,
 119. 734. μαζοὶ IV, 705.
 Μαῖα. Μαίης IV, 1733.
 Μαιμάω. μαιμώνων I, 1270. III,
 1351. μαιμώντι IV, 1544. μαι-
 μώντες IV, 219. μαιμώνωσαι,
 II, 269.
 Μαινάλιος. Μαινάλις I, 168.
 Μαινάλος. Μαινάλω I, 770.
 Μαιόμαι. μαίεσθε IV, 1556. μαί-
 ονται II, 126. μαιομένη. IV, 1275.
 μαιομένοις II, 1194.

- Μάκαρας** I, 1102. **μακάρων** I, 681. 901. 1094. II, 325. 606. 1223. III, 701. IV, 1592. 1773. **μακάρου** I, 481. 507. 885. II, 531. III, 381. IV, 1128. 1612.
Μακέλη. **μακέλησιν** IV, 1533.
Μακραιών. **μακραιώνα** II, 509.
Μακριάδες I, 1112.
Μακριδίδος. **Μακριδίδης** IV, 1175.
Μακριεῖς. **Μακριεῶν** I, 1025.
Μάκρις IV, 1131. **Μάκριν** IV, 542.
Μάκριδα IV, 990.
Μακρός. **μακρόν** IV, 27. 1337. **μακροὶ** IV, 1424. **μακροὺς** III, 46. **μακρά** I, 545. IV, 129. **μακρά** I, 1003. II, 1239.
Μάκρωνες II, 394. **Μάκρωνας** II, 1242.
Μάλα I, 230. 248. 330. 383. 387. 606. 655. 836. II, 64. 119. 152. 172. 207. 252. 282. 351. 361. 757. 807. 825. 863. 894. 937. 1097. III, 94. 192. 294. 313. 340. *passim*.
Μαλακός. **μαλακοῖς** I, 1090.
Μαλερός. **μαλεροῖο** I, 734. 1297. IV, 834. **μαλερῶ** III, 291. IV, 393.
Μανθάνω. **μάθον** IV, 1206. 1499.
Μάλιστα I, 1201. II, 980. III, 60. 91. 369. 1328. IV, 1573.
Μαν I, 869. II, 48. 1207.
Μαντήιον II, 493.
Μάντις III, 932. IV, 258.
Μαντοσύνη. **μαντοσύνης** II, 180. 316. **μαντοσύνη** II, 237. 391. 455. **μαντοσύναι** II, 817. **μαντοσυνάων** I, 80. **μαντοσύναις** IV, 1504. **μαντοσύνῃσι** II, 208. 816. III, 1182. **μαντοσύνας** II, 247. 258. 1136.
Μάργος III, 120.
Μαργοσύνη. **μαργοσύνης** IV, 1019. **μαργοσύνη** III, 797. **μαργοσύνησι** IV, 375.
Μαριανδυνοί. **Μαριανδυνῶν** II, 140. 352. 723. 748. **Μαριανδυνούς** II, 753.
Μαρμάρεος. **μαρμαρέην** IV, 1710.
Μαρμαρυγή. **μαρμαρυγῇ** III, 1379. IV, 173. **μαρμαρυγῇσιν** IV, 728.
Μάρναμαι. **μάρναντο** I, 748. II, 141. **μαρνάμενος** I, 160. **μαρνάμενον** I, 1039.
Μάρπτω. **μεμάρπας** I, 756. II, 535. 555. III, 1388. IV, 432. 1663.
Μαστεύω. **μαστεύεσκον** IV, 1394. **μαστεύων** III, 1289. **μαστεύοντες** I, 1353. IV, 303.
Μαστήρ. **μαστήρα** IV, 1482. **μαστήρες** IV, 1003.
Ματέω. **μάτησαν** IV, 1395.
Μάτην II, 281.
Ματίη. **ματίη** I, 805. IV, 367.
Μάω. **μεμάσιν** IV, 399. **μεμαῶς** III, 564. IV, 490. **μεμαῶτες** III, 564. IV, 207. 1050. **μεμαότες** IV, 1588. **μεμαότας** II, 1198. **μεμανία** III, 809. **μεμανίαν** III, 682.
Μεγαβρόντης. **Μεγαβρόντην** I, 1041.
Μεγαίρω III, 405. 485. IV, 419. **ἐμέγηρε** I, 289. IV, 1670.
Μεγακήτης, **μεγακήτεος** IV, 318.
Μεγαλοσσάκης. **Μεγαλοσσάκεα** I, 1045.
Μεγαλωστὶ II, 838. IV, 557.
Μεγαρήες II, 747.
Μέγαρον IV, 691. **μεγάροιο** II, 202. 466. III, 158. 285. 442. 534. IV, 754. 878. 1121. 1222. **μεγάρω** II, 1150. **μεγάρων** II, 759. IV, 360. 745. 751. **μεγάροισι** I, 285. 810. 909. II, 304. 776. 1020. III, 228. 251. 305. 528. 585. 1117. IV, 8. 1035. 1162.
Μέγας. I, 33. II, 63. 369. 567. 900. III, 715. IV, 642. **μεγάλοιο** I, 1315. II, 289. **μεγάλου** IV, 227. **μεγάλω** III, 1253. IV, 924. **μέγαν** I, 169. 563. 761. 1100. II, 119. 522. 921. 1267. III, 271. 1350. 1365. IV, 302. 388. 421. 468. 528. 577. 789. 1548. 1589. 1618. **μεγάλη** I, 874. **μεγάλης** II, 356. IV, 1246. **μεγάλη** I, 152. 462. 1272. III, 557. IV, 1702. **μέγα** I, 174. 220. 253. 348. 383. 531. 662. 943. 985. 1036. 1165. 1191. 1250. II, 19. 130. 157. 247. 304. 383. 573. 580. 1206. III, 36. 66. 221. 282. 425. 517. 560. 607. 637. 891. 1044. 1329. 1370. IV, 92. 171. 184. 205. 322. 340. 439. 445. 486. 696. 701. 875. 980. 1031. 1141. 1255. 1341. 1383. 1432. 1673. 1694. 1749. **μεγάλα** I, 1248. II, 732. **μεγάλων** I, 129. **μεγάλοισιν** IV, 1084.
Μεγασθενής. **μεγασθενέος** I, 181.
Μεδέουσα IV, 917.
Μεδέπω. **μεδέπων** IV, 1339. **μεδέποντες** I, 660.
Μεδίημι. **μεδίεσκεν** III, 274. IV,

799. μεθέηκε II, 1036. III, 632. IV, 802. μεθέηκαν IV, 122. με-
 θιέμεν III, 476. μεθέμεν I, 280.
 μεθέντες II, 335.
 Μέθυ I, 456. 473. 477. 534. 659.
 968. 1181.
 Μεθύστερον I, 624.
 Μειδάω. μειδήσε III, 938. 1009.
 μειδήσαν III, 100. μειδήσας II,
 61. μειδήσασα III, 1014.
 Μειδιάω. μειδιώσα III, 51. 107.
 150. μειδιώντες III, 1024.
 Μειλικτρα IV, 712.
 Μελιον III, 135. μέλεια III, 146.
 594. IV, 1190. 1549.
 Μελίσσω. μελίσσεν IV, 708. με-
 λίσω IV, 416. μελίσσομαι III,
 985. μελίσσεται III, 531. με-
 λίσσεται II, 478. IV, 1012. 1665.
 μελίσσονται I, 860. μελίζαιτο
 I, 650. III, 613. μελίζαντο IV,
 1210. μελίζομαι III, 105. με-
 λίσσοι III, 1035. μελίσσειο
 IV, 1026. μελίζασθαι II, 692.
 923.
 Μελίχιος. μελιχή II, 1279. III,
 586. 898. μελιχίους I, 294. II,
 621. III, 15. 31. 385. 1102. IV,
 394. 1317. 1431. 1740.
 Μελιχίως II, 467. III, 319. IV, 732.
 Μελιχος I, 424. III, 550. μελι-
 χον I, 971.
 Μειότερος II, 368.
 Μείρω. έμωρες II, 4. IV, 42. έμ-
 ωρην III, 208. IV, 1749. μεμό-
 ρηται I, 646. μεμόρητο I, 973.
 μεμορμένον III, 1130.
 Μελάγχριμον IV, 1508.
 Μελάθρον II, 1087. μελάθρω III,
 789. μελάθρα II, 1087. μελά-
 θρων I, 804.
 Μελαίνω. μελανεί IV, 1574. με-
 λαινομένην III, 749. IV, 569.
 Μελαμβαθής. μελαμβαθέος IV,
 516.
 Μελάμπους I, 121.
 Μελανίπη. Μελανίπην II, 966.
 Μελάντιοι. Μελαντίους IV, 1707.
 Μέλας II, 1172. μέλαιναν II, 349.
 651. IV, 571. μέλαν I, 257. 325.
 II, 119. 791. 921. IV, 153. 437.
 472. 1095. μελάντατον III, 1267.
 Μέλας n. propr. II, 116. Μέλανος
 I, 922.
 Μελέγχρος I, 191.
 Μελέδημα. μελεδήματα III, 751.
 μελεδήμασι III, 4. 471.
 Μελεδών. μελεδώντας II, 627.
 Μελεΐσσι II, 626.
 Μέλεος. μελέη I, 1249. III, 487.
 μέλοι II, 341. μέλαι I, 616.
 IV, 605.
 Μεληδόνες III, 812.
 Μέλι. μέλιτος IV, 1454. μέλιτι
 IV, 1136.
 Μελία. μελίην III, 1237. μελίας
 I, 1026.
 Μελίβοια. Μελίβοιαν I, 592.
 Μελίζομαι. μελίζόμενος I, 578.
 Μελίη n. pr. II, 4.
 Μεληγενής. μεληγενέων IV, 1641.
 Μεληδής. μεληδέα IV, 901.
 Μελίσσαι I, 879. μελίσσάων II,
 130. μελίσσων IV, 1132. με-
 λισσών III, 1034.
 Μελισσόκομοι II, 131.
 Μελισταγής. μελισταγέας II, 1272.
 Μελίτη IV, 538. Μελίτην IV, 545.
 572.
 Μελιτήιος. Μελιτήιον IV, 1150.
 Μελίφρων. μελίφρονος II, 1003.
 IV, 1132. μελίφρονες III, 458.
 Μελιχρός. μελιχράι IV, 360.
 Μέλλω. μέλλετε II, 1051. έμελλε
 I, 78. 573. 1030. II, 116. 1092.
 III, 752. 837. 1065. 1133. IV,
 1529. ήμελλε I, 1309. μέλλεν
 I, 1346. III, 46. IV, 1443. έμέλ-
 λετε III, 260. έμελλον II, 625.
 747. IV, 638. 904. 939. 1636.
 μέλλον I, 227. 596. III, 972. 1269.
 IV, 1000. 1214. μέλλοντο III,
 1172. μέλλω cum inf. aor. I,
 227. 1030. 1346. II, 1092. III,
 46. 260. 972. 1065. 1133. IV,
 904. 1214.
 Μέλος, carmen I, 578. IV, 907.
 1301. membrum. μελέων IV, 674.
 μελέεσσιν IV, 677.
 Μέλπω. μέλπεν I, 569. μέλψαν
 II, 714. μέλποντες I, 1151.
 μελπομένης III, 949. μελπόμε-
 νοι II, 703. μελπομένοις II, 163.
 μελπόμεναι IV, 898. μέλπεσθαι
 I, 1225.
 Μέλω. μέλε I, 817. 1223. μέμη-
 λεν I, 355. II, 989. III, 292.
 590. IV, 794. μεμήλει II, 989.
 μέλοι III, 640. μεμηλώς II, 226.
 μέλονται I, 1355. II, 374. μέ-
 λοντο I, 819. IV, 491. έμέλοντο
 I, 967. 1124. μέλοιτο I, 339.
 III, 437. 562. μελέσθω I, 839.

- μέλεισθαι I, 351. 641. 698. 971.
II, 835. III, 452.
- Μέμβλομαι. μέμβλεσθε II, 217.
μέμβλετο IV, 1470.
- Μενεαίνω. μενεαίνετε I, 1315. με-
νέαινε I, 224. 670. 771. III,
1012. IV, 154. 1161. μενέαινον
II, 262. μενεαίνων IV, 233. με-
νέηνα III, 95. μενέηνας I, 1341.
μενέηνε III, 369.
- Μέν passim. μὲν δὴ I, 32. 351. 440.
700. II, 1277. III, 1326. IV,
834. 1370. μὲν οὖν I, 18. μὲν
τε vid. Τε. μὲν non sequente δὲ
I, 675. II, 1240. III, 683. εἰ
μὲν non sequente δὲ I, 351. ὁ
μὲν, ὃς μὲν et sim. non seq. δὲ
I, 38. 164. 229. 306. 725. 921.
976. II, 748. 807. 1002. οὐ μὲν
non seq. δὲ I, 78. 90. 907. III,
783. IV, 1018. cf. Οὐ. οὐδὲ μὲν
non seq. δὲ I, 45. 122. cf. Οὐδέ.
οὐ μὲν - ἀλλὰ I, 97. 142. 192.
296. 794. 1015. μὴ μὲν II, 253.
293. IV, 1021.
- Μενεδήιος. μενεδήιον II, 114.
- Μενετήϊς. Μενετηΐδες I, 56.
- Μενοεικῆς. μενοεικέα I, 657. II,
495. III, 984. IV, 1353.
- Μενοινῇ I, 700. μενοινῆν I, 894.
III, 397. 901. IV, 355. μενοι-
νᾶς IV, 21. 413.
- Μενοινᾶω. μενοινῶντας IV, 1255.
- Μενοίτιος. Μενοίτιον I, 69.
- Μένος I, 548. II, 45. 69. 229. 275.
613. 1098. III, 753. IV, 819.
834. μένεος III, 407. μένει I,
543.
- Μέντορες IV, 551.
- Μένω. μένει I, 6. IV, 252. 277.
1024. μένεν I, 44. 1016. μείνεν
IV, 302. μένον II, 135. 155. 308.
836. μέμονας III, 434. 509. μέ-
μονεν II, 489. III, 351. μένειν
IV, 1257. μῆναι III, 825. μένων
I, 198. μένοντες I, 319. 862.
IV, 856.
- Μέρορες. μερόρεςσι IV, 537.
- Μέροψ. Μέροπος I, 975.
- Μεσαίτατος. μεσαιτάτη IV, 999.
- Μεσημβριάω. μεσημβριῶντος II,
739.
- Μεσημβρινός. μεσημβρινὸν IV,
1505.
- Μεσόδμη I, 563.
- Μέσος. μέσον I, 1033. II, 620. IV,
375. μέσσον I, 427. μέσφ III,
1002. IV, 1268. μέσφω I, 441.
531. II, 120. IV, 1726. μέσση I,
727. μέση I, 1239. μέσση I,
673. III, 232. μέσσην I, 396.
399. 526. III, 1029. IV, 582.
870. 1519. μέσσοις II, 879. III,
1368. μέσσοισι I, 342. 464. II,
309. μέσσαις II, 595. μέσσησιν.
II, 1022. μέσσας II, 826. III,
1322. μέσσότατον IV, 649.
- Μέσσαυλος III, 235.
- Μεσσηγὺ III, 1317. IV, 581. 584.
1362. 1575.
- Μεσσηγὺς I, 85. II, 51. 270. 337.
1236. III, 307. 441. 665. 723.
930. IV, 525. 602. 882. 1233.
- Μεσσόθεν I, 1168.
- Μεσσόδι I, 1278. II, 172.
- Μέσφα II, 1227. 1258. IV, 337.
- Μετὰ c. dat. I, 17. 223. 303. 340.
463. 648. 779. 979. II, 144. 534.
755. 950. III, 18. 90. 331. 505.
544. 629. 890. 892. 909. 1215.
IV, 6. 56. 189. 423. 427. 481.
618. 977. 1104. 1211. 1420. 1467.
1642. μετὰ c. acc. I, 4. 237.
698. 701. 741. 1255. II, 211. 367.
422. 459. 760. 871. 890. 896.
1009. 1093. 1119. 1169. 1185.
III, 13. 25. 58. 331. 434. 447.
619. 915. 952. 1139. 1149. 1188.
IV, 57. 77. 123. 289. 349. 369.
632. 722. 846. 1113. 1213. 1501.
sine casu I, 708. II, 374. 394.
III, 115. 970. IV, 24. 80. 879.
1259. 1590. 1690.
- Μεταβαίνω. μετεβήσατο IV, 1176.
- Μεταβλέπω. μεταβλέψαις I, 726.
- Μεταδρομάδην I, 755.
- Μεταῖδην II, 95.
- Μεταῖσσω. μεταίξας I, 1243.
- Μετακιάθω. μετεκιάθεν I, 139.
1221. III, 802. IV, 531. 781.
μετεκιάθων I, 90. III, 489. IV,
305.
- Μετακλείω. μετακλείουσι II, 296.
- Μεταλδήσκω. μεταλδήσκοντας III,
414.
- Μεταλήγω. μεταλήγεσκεν III, 951.
μεταλήξει III, 110. μεταλλήγων
I, 1271.
- Μεταλλάω. μεταλλῆσαι IV, 1471.
- Μεταλωφέω. μετελώφεον I, 1161.
- Μεταμώνιον I, 491. IV, 335. με-
ταμόνια III, 1096. 1121. IV,
1484.
- Μετανίσσομαι. μετανίσσεται I, 1245.

- IV, 628. *μετά* - *νίσσεται* III, 1243.
- Μεταπαιράσσεσθαι* III, 1266.
- Μεταπρέπω*. *μετέπρεπεν* II, 784. III, 246. 335. 443. IV, 220. *μετέπρεπον* I, 240. *μεταπρέποι* I, 100.
- Μεταριθμῖος* I, 205.
- Μετάρσιος*. *μετάρσιον* III, 1263.
- Μετασένω*. *μετέσσονται* IV, 1270.
- Μεταστείλω*. *μετέστιχε* III, 451.
- Μεταστρέφω*. *μεταστρέφωσι* I, 808. *μεταστρέφαντες* I, 378. *μεταστρεφθῆναι* III, 1039.
- Μετατρέπω*. *μετατρέπη* IV, 358. *μετά* - *ἐτρέπεν* III, 261. *μετά* δ' *ἐτρέπεται* III, 649.
- Μετατρέφω*. *μετατρέφετο* II, 1236. *μετετρέφη* I, 198.
- Μετάρροπος* III, 818.
- Μετατροπάω*. *μετετροπάτο* III, 297.
- Μετανύω*. *μετηνύδα* II, 54. 467. 773. IV, 1369.
- Μεταυτίς* IV, 426.
- Μεταφρένον*. *μεταφρένον* I, 674.
- Μεταφωνέω*. *μετεφώνεον* I, 702. 1287. II, 208. 431. 1180. III, 169.
- Μεταχάζομαι*. *μεταχάσσεαι* III, 436.
- Μεταχθόνιος*. *μεταχθονίην* IV, 1269.
- Μεταχρόνιος*. *μεταχρονίη* II, 300. 587. III, 1151. *μεταχρονίην* IV, 952. 1385. 1568.
- Μέτειμι* (intersum). *μετέσσομαι* II, 447.
- Μέτειμι* (adeo). *μετιών* II, 688. III, 509. IV, 459. *μετιόντι* III, 1027. *μετιόντα* IV, 450. *μετιούσα* III, 249. *μετιούσιν* IV, 483. *μετιόντας* III, 181. 187.
- Μετείπον*. *μετέειπεν* I, 331. 864. II, 640. III, 522. IV, 881. *μετά* - *ἔειπεν* II, 1276.
- Μετεννέπω*. *μετέννεπε* III, 1168.
- Μετέπειτα* I, 8. 302. 457. 516. 845. II, 809. 962. 1258. III, 49. 99. 1256. 1330. IV, 502. 1007. *passim*.
- Μετέρχομαι*. *μετήλυθεν* I, 710. III, 348. *μετήλυθον* III, 697. *μετελεύσομαι* III, 432. IV, 839. *μετελθέμεν* III, 370. 547. *μετελθεῖν* III, 438.
- Μετήρορος* II, 600. IV, 1366.
- Μετοιχομαι*. *μετοιχομένη* IV, 758.
- Μετόπιν* IV, 1764.
- Μετόπισθεν* I, 75. 259. 852. 959. 1064. II, 56. 280. 617. III, 709. 873. 990. IV, 1745.
- Μέτρα* III, 308.
- Μετρώω*. *μέτρεον* I, 930. *μετρήσαντες* IV, 1779. *μετρήσασθαι* I, 724.
- Μέτωπον*. *μέτωπῳ* I, 427. IV, 172. 1437. *μέτωπα* II, 159. IV, 44. 695. *μετώπων* II, 86.
- Μέχρις* IV, 1234.
- Μή* post verba timendi c. opt. III, 459. 481. 613. 137. IV, 803. c. conj. III, 603. 637. 1387. IV, 112. *μή* pro ὅπως *μή* c. ind. praet. I, 1251. c. ind. fut. IV, 831. c. conj. III, 663. 904. 1040. 1143. IV, 826. 863. c. opt. IV, 328. 467. 1156. *μή* c. imper. praes. I, 295. 345. 1320. II, 256. 331. 341. 344. 873. 1219. III, 82. 109. 978. 1050. 1108. IV, 1584. c. conj. aor. I, 1332. II, 326. III, 982. IV, 862. 1014. c. opt. I, 141. III, 79. 728. IV, 382. 1079. c. inf. I, 468. 1353. II, 6. 253. 293. 479. III, 702. 717. 892. IV, 14. 408. 533. 1481. ὅτε *μή* I, 245. *μή* καὶ — *ἀλλὰ* II, 192. III, 589.
- Μηδὲ* I, 304. II, 260. 326. III, 185. 1038. IV, 1116. c. imper. praes. II, 22. III, 143. 420. IV, 1324. c. conj. aor. IV, 370. 747. 825. c. opt. III, 562. 692. 729. IV, 90.
- Μήδεα* IV, 986. III, 826.
- Μήδεια* III, 248. 451. 664. 674. 710. 1136. IV, 243. 1164. 1219. 1521. 1653. *Μηδείης* III, 3. 948. 1070. 1246. 1364. IV, 213. 815. 1154. 1677. 1722. *Μηδείη* III, 284. IV, 449. 1222. *Μηδείαν* III, 611. 751. IV, 345. 1004.
- Μήδομαι*. *μήδετο* I, 150. III, 1134. *μήσαο* IV, 739. *μήσατο* IV, 1090. *ἐμήσατο* III, 229. *μήσεται* III, 12. *μήδεο* IV, 822. *μηδομένη* IV, 578. *μησαμένη* III, 780.
- Μηκέτι* I, 352. 821. II, 331. 425. 617. III, 571. IV, 190. 856.
- Μήκιστος*. *μήκιστον* I, 82. IV, 1364.
- Μήκος* I, 1193.
- Μηκύνω*. *μήκυνε* IV, 151. *μηκύνεται* IV, 961. *μηκύνετο* IV, 1614.
- Μήλα* I, 576. 969. 1181. II, 123. 143. 303. 501. 839. 928. 1170.

- IV, 674. 1129. 1434. 1501. *μήλων* I, 587. 1244. 1340. II, 513. 926. 1175. IV, 968. 1186. 1487. 1593. *μήλοισι* III, 959.
Μήλειον IV, 1401.
Μηλοβοτῆρες II, 130. *μηλοβοτῆρας* II, 165.
Μῆν I, 896. II, 813. III, 125. *passim*.
Μῆν. μηνί IV, 217.
Μῆνη IV, 55. *μήνην* IV, 1479. *μήνης* III, 533. IV, 1616. 1697.
Μηνιάω. μηνιόωσιν II, 247.
Μήνις. μήνιν I, 1339. III, 337. *μήνιες* IV, 1205.
Μῆποτε IV, 798. *passim*.
Μῆρα I, 433.
Μηρία II, 691. 699.
Μηρός. μηρόν II, 825.
Μηρούω. μηρεύοντο IV, 889.
Μῆτε — μηδὲ III, 678. *μήτε — ἢ* καὶ II, 890. *μήτε* c. imper. praes. III, 512. c. opt. IV, 248. 1086.
Μήτηρ I, 232. 262. 268. III, 481. 536. 716. IV, 268. 1514. *μητέρος* I, 1128. *μητρὸς* I, 193. 815. III, 155. 524. 735. *μητέρι* II, 659. IV, 1327. 1353. *μητρὶ* I, 907. IV, 28. *μητέρα* I, 761. 1094. 1125. III, 258. 267. 486. 609. 748. 1139. 1375. IV, 1372. *μήτηρ* I, 295. IV, 31. *μητέρες* I, 812. III, 994.
Μῆτις I, 664. 677. II, 1068. III, 30. 184. 781. 912. IV, 1024. 1336. 1380. *μήτι* I, 560. II, 383. III, 548. *μήτιν* I, 423. 463. II, 1050. 1058. III, 475. 603. 720. IV, 1539. 1661.
Μητιάω. μητιάσκει III, 612. IV, 7. *μητιάσκον* IV, 492. 526. 1070. *μητιόωσα* III, 24. 210. *μητιάσθαι* II, 1278. III, 506. 743.
Μητιόμει. μητίσμαι III, 1026. IV, 744. *μητίσεται* I, 665. *μητιόσθαι* IV, 412.
Μητρυνιά. μητρυνῆς I, 815. II, 1182. III, 191. *μητρυνῆ* I, 272.
Μήτρως I, 45. 199.
Μηχανάω. μηχανόωντες III, 583. *μηχανόωνται* II, 1010. *ἐμμηχανόωντο* IV, 526.
Μῆχος II, 434. IV, 85.
Μιαίνω. μεμιασμένοι IV, 716.
Μίγα IV, 1345.
Μιγάδες IV, 320. *μιγάδας* III, 1210.
Μίγδην III, 1381.
Μίγνυμι. ξιμίξεν II, 78. *ξιμίξατε* IV, 1050. *ξιμίξαν* II, 985. IV, 1154. *μίξαντες* IV, 402. *ξιμικτο* III, 1163. *μικτο* III, 1223. *μίχθη* IV, 1737. *μίγη* IV, 1495. *μιγῆναι* IV, 1115. 1164.
Μικτός. μικτοῖσιν IV, 677.
Μίλητος. Μιλήτοιο I, 186.
Μίμας. Μίμαντα II, 105. III, 1227.
Μιμνάξειν I, 226. II, 960.
Μιμνήσκω. μιμνήσκειτο III, 1140.
Μίμνω. μίμνει I, 682. III, 1295. 1390. *μίμνεν* I, 50. III, 648. IV, 689. *μίμνον* I, 51. II, 529. III, 7. *μίμνε* (Imp.) I, 304. 833. *μίμνετε* III, 176. *μίμνοιεν* I, 660. *μίμνειν* II, 233. *μίμνοντες* I, 793.
Μιν I, 5. 47. II, 150. IV, 1316.
Μινύας. Μινύας I, 230. *Μινύην* III, 1093. 1094. *Μινύαι* II, 97. IV, 338. 1456. 1500. *Μινύαισι* III, 578. IV, 1364. IV, 1074. 1220. *Μινύας* I, 229. 709. 1055. IV, 509. 595.
Μινυήϊος I, 763. *Μινυήϊον* IV, 117.
Μινυηῖς. Μινυηίδος I, 233.
Μινύθω. μινύθονσα I, 286. *μινύθοντας* IV, 1303.
Μινυνθα II, 230. IV, 1060.
Μινυνθαδῖος. μινυνθαδῖω III, 690. *μινυνθαδῆ* II, 856.
Μινωῖον IV, 1564.
Μινωῖς III, 998. *Μινωῖδος* II, 299. IV, 433. 1691. *Μινωῖδας* II, 16.
Μίνως III, 1000. 1100. IV, 1491. *Μίνωος* III, 1098. *Μίνω* III, 1107.
Μιξοδία. μιξοδίησιν IV, 921.
Μίσγω. μίσγονται II, 1025.
Μισθός. μισθόν IV, 527.
Μίτρη IV, 1024. *μίτρης* III, 1013. *μίτρη* III, 156. 867. *μίτρην* I, 288.
Μνώω. μνήσω III, 1116. *ἐμνήσατο* IV, 253. *μνήσατο* III, 813. 814. 1364. IV, 1732. *μνησάμεθα* III, 535. *μνήσομαι* I, 2. III, 1071. 1111. *μνησάμεθα* I, 23. *μνήσαιο* IV, 383. *μνήσαιτο* IV, 1196. *μνησαίατο* IV, 841. *μνήσασθαι* IV, 1023. *μνησάμενοι* III, 546. *μνησαμένη* IV, 60. *μνησμένος* III, 1037. *μνησμένοι* II,

1051. *μνώοντο* II, 826. *ξυνώοντο* I, 518. 1073. *μνώω* I, 896. III, 1067. 1110.

Μνάομαι (mihi despondeo). *μνάσθω* III, 639.

Μνημήιον III, 1206. *μνημήϊα* IV, 28.

Μνηστεύω. *ἐμνήστευσαν* II, 511. *Μνήστις* IV, 724. *μνήστιν* I, 643.

III, 290. IV, 1746.

Μνηστός. *μνηστήν* I, 780.

Μνύεις. *μνύοντα* IV, 1237.

Μογερός. *μογεροῖο* III, 853. IV, 87.

Μογέω. *μογέονσι* II, 663. *μογέσκον* IV, 962. *ἐμόγησε* I, 120.

ἐμόγησαν IV, 733. *μογήσοι* II, 471. *μογήσαι* IV, 1585. *μογέοντι* I, 739. II, 474. *μογέοντα* I, 1318. *μογέοντες* IV, 1388. *μογέοντας* I, 1162.

Μοῖρα I, 6. 440. 1317. II, 815. 855. III, 660. 779. IV, 1475.

μοῖρη I, 422. III, 754. *μοῖραν* I, 299. 691. 1035. 1323. II, 452. 1161. *Μοιράων* IV, 1217.

Μοιράομαι. *ἐμοιρήσαντο* IV, 1533.

Μοιρηγέται I, 1127.

Μολεῖν I, 704. II, 1225. IV, 759. *μολεῖν* IV, 1433.

Μόλιβος. *μολίβω* IV, 1680.

Μόλις I, 674. 1233. II, 207. 497. III, 188. 634. 1025.

Μολπή. *μολπῆς* I, 28. IV, 1728. *μολπή* III, 897. *μολπήν* III, 950. *μολπήσιν* IV, 894.

Μορμύρω. *μορμύρουσιν* IV, 287. *μορμύρουσα* I, 543.

Μόρος III, 429. *μόρον* I, 140. 1030. 1350. II, 136. 339. 470. III, 468. 806. 1080. IV, 1261.

Μόρσιμον II, 294. 605.

Μορφῇ. *μορφῆς* III, 1007. *μορφῇ* I, 497. III, 1141. *μορφᾶς* IV, 1193.

Μόσσυν. *μόσσυνι* II, 1025. *μόσσυνας* II, 1017.

Μοσσύνοικοι II, 377. 1016. 1117. *Μουννογένεια*. *μουννογένειαν* III, 847.

Μουννογέης. *μουννογενῆ* III, 1035. *Μοῦνος* III, 556. *μοῦνω* I, 287.

μοῦνον I, 99. 197. 335. 732. 903. 1252. II, 112. 201. 220. III, 903. 313. IV, 352. 824. 1478. 1572.

1674. *μοῦνη* III, 43. IV, 57. 1654. *μοῦνην* IV, 371. *μοῦνοι* I, 1127. IV, 1052.

Μουνόω. *μουνωθείσαν* III, 742.

Μοῦσα IV, 2. *Μοῦσαι* I, 22. II, 512. IV, 984. *Μουσάων* IV, 1381. *Μουσέων* II, 845. IV, 896.

Μοχθέω. *μοχθήσαντες* IV, 1434.

Μοχθίζω. *μοχθίζοντες* IV, 192. 1652.

Μόψος I, 65. 1083. 1086. II, 923. III, 543. 916. 938. IV, 1518.

Μόψοιο I, 1106. *Μόψον* I, 80. IV, 1520.

Μυδαίνω. *μυδήνας* III, 1041. 1247.

Μυδαλέος. *μυδαλέον* II, 229. *μυδαλέην* II, 191. *μυδαλέοι* II, 1106.

Μυδάω. *μυδόωσα* IV, 1531.

Μυθέομαι. *μυθεῖτο* II, 763. IV, 1346. *μυθεῖσθε* III, 406. *μυθεῦντο* I, 458. *μυθήσατο* II, 460. 1046. IV, 1431. *μυθησαίμην* I, 20. III, 355. *μυθήσομαι* I, 919. IV, 1335. *μυθεῖσθαι* III, 103.

Μῦθος I, 698. 717. III, 34. 188. 683. 904. IV, 1381. *μύθω* I, 1337. II, 478. III, 187. 1067. 1104. IV, 833. *μῦθον* I, 847. 1334. II, 10. 685. 1122. 1276. III, 24. 259. 463. 491. 565. 670. 726. 780. 907. 974. IV, 354. 410. 494. 498. 773. 782. 810. 1122. 1127. *μῦθοι* I, 479. III, 173. 458. *μύθων* I, 1294. II, 610. 648. 1179. III, 76. 314. 1157. IV, 89. *μύθοισι* I, 711. 792. 884. III, 149. 367. 486. 1348. IV, 459. 720. 1072. 1097. *μύθους* I, 648. 833. IV, 435.

Μυῖαι IV, 1405. 1453.

Μυκαί IV, 1285.

Μυκηθμός IV, 969. *μυκηθμῷ* III, 864. 1297.

Μύκημα I, 1269.

Μυκηναῖοι. *Μυκηναίων* I, 123.

Μύλη. *μύλης* I, 1077.

Μυλήφατος. *μυληφάτου* I, 1073.

Μυρίνη. *μυρίνης* I, 604. 634.

Μυρίος. *μυρίον* II, 1120. III, 212. IV, 1765. *μυρίοι* II, 1032. *μυρίαι* I, 844. *μυρία* I, 259. 455. 576. 682. II, 813. IV, 151. 274. 560. 613. 646. 1283. 1420.

Μύρμηκες IV, 1453.

Μυρμιδών. *Μυρμιδόνος* I, 55. *Μυρμιδόνων* IV, 1772.

Μύρομαι. *μύρεται* I, 271. II, 370. III, 657. *μύρονται* IV, 605.

μύρεσθαι IV, 666. μυρομένη III, 463. 1065. μυρομένης IV, 1065. μυρομένην III, 665. IV, 738. μυρόμενοι IV, 1501. 1535. μυρομένησιν IV, 625.
 Μυρτίλος I, 755.
 Μυρτώσιον II, 505.
 Μυσία I, 1115.
 Μυσίς. Μυσίδα I, 1349. II, 766.
 Μυσοί I, 1179. Μυσών I, 1164. 1298. Μυσοῖσι I, 1322. 1345. II, 781. 786. IV, 1472.
 Μυχάτος. μύχaton IV, 596. μυχάτης IV, 630. μυχάτη I, 170. II, 398. IV, 1243. μυχάτην IV, 1625. μυχάτων IV, 1698.
 Μύχιος. μυχήσι II, 742.
 Μυχός II, 1246. μυχοῖο II, 737.
 μυχῶ III, 659. μυχόν III, 42. IV, 1379. 1545.
 Μυών. μυῶνα IV, 1520.
 Μύωψ. μύωπι I, 1265. μύωπα III, 277.
 Μῶλος. μῶλον IV, 415.
 Μωμάομαι. μωμήσονται III, 794.

N.

Ναί II, 151. III, 467. IV, 818. 1073.
 Ναιετάω. ναιετάει III, 313. ναιετάουσι I, 799. 826. 831. 942. II, 375. 395. 1017. 1205. III, 1092. IV, 275. 792. ναιετάασκεν I, 68. ναιετάασκον II, 997. III, 977. IV, 1211. ναιετάειν I, 828. 903. III, 680. 1133. ναιετάοντος II, 793. ναιετάοντες IV, 322. ναιετάοντας III, 991.
 Ναίω. νάει IV, 1076. νάετε III, 1139. νάιονσιν II, 787. IV, 515. ξνάει I, 116. 398. IV, 540. 1131. νάειν III, 241. νάεισκεν I, 509. III, 240. IV, 575. ξνάειον I, 139. 162. 1219. IV, 1759. νάειν I, 1319. IV, 547. 1744. νάιμεν IV, 278. 919. 1038. νάιον I, 37. 411. νάιοντας I, 868. νάιεται I, 794. νάιηται I, 852.
 Νάπη II, 735.
 Νασάμων. Νασάμωνα IV, 1496.
 Ναυβολίδης. Ναυβολίδαο I, 134.
 Ναυβόλος I, 135. Ναυβόλου I, 208.
 Ναυπλιάδης. Ναυπλιάδαο I, 136.
 Ναύπλιος I, 134. II, 896.

Ναύπορος. ναύπορον IV, 1546.
 Ναῦς. Νηῦς II, 590. IV, 210. 226. 1268. νεῶς IV, 208. νηὶς I, 401. 421. 447. 533. 544. 606. 640. 652. 658. 713. 723. 934. 965. 1013. 1020. 1163. 1276. II, 172. 211. 329. 496. 583. 1045. 1079. 1126. 1168. 1184. 1252. 1275. III, 167. 198. 316. 327. 568. 573. 1000. 1200. 1280. IV, 78. 114. 199. 244. 484. 554. 582. 661. 840. 857. 903. 1245. 1385. 1537. 1548. 1586. 1620. νηῖ I, 304. 319. 333. 855. 1111. II, 344. 397. 606. 611. 750. 873. 931. 960. III, 525. 1072. IV, 85. 283. 457. 649. 851. 938. 1124. νηῦν I, 1358. νῆα I, 18. 111. 377. 357. 367. 415. 523. 548. 590. 701. 833. 911. 988. 1158. 1328. II, 8. 71. 295. 402. 533. 552. 571. 586. 620. 812. 833. 895. 918. 1035. 1062. 1072. 1076. 1095. 1109. 1232. III, 57. 176. 340. 607. 827. 1148. 1166. 1188. 1319. 1346. IV, 101. 105. 165. 232. 392. 484. 495. 504. 755. 831. 837. 860. 891. 910. 934. 953. 963. 1373. 1385. 1568. 1650. 1657. 1660. 1768. νῆες III, 341. νηῶν I, 113. 801. II, 872. III, 746. IV, 317. 921. 1278. νηυσὶ IV, 237. 453. 1236. νῆεσσι II, 749. νῆας IV, 237. 319. 653. 1208.
 Ναυσίδροος IV, 550. Ναυσιδρόοιο IV, 539. 544. 547.
 Νάυται III, 744. νάυτησι IV, 936.
 Ναυτιλίη. ναυτιλῆς I, 61. 189. 210. 335. 862. 981. II, 9. 310. 413. 837. IV, 492. 532. 653. 1273. ναυτιλίην II, 876. IV, 192. 721. ναυτιλίησιν IV, 1419.
 Ναυτίλλω. ναυτίλλοντο IV, 299. ναυτίλλοινο I, 918. ναυτίλληται III, 61. ναυτίλλεσθαι I, 236. 1080. II, 855. 1205.
 Ναυτίλοι II, 808. IV, 570.
 Νάω (habo) νᾶε I, 1146. νᾶεν III, 224. νάοντος IV, 1300.
 Νάω (habitare facio). νάσσατο I, 93. 1356. IV, 275. 567. 988. 1140. ξνάσθεν IV, 513. νάσσεσθαι II, 747.
 Νεάτος. νεάτω IV, 946. νεάτης II, 166. νεάτη IV, 313. νεάτησιν II, 320. νεάτας III, 1192.

Νεήνιδες I, 843.
Νείατον III, 763.
Νεϊκέω. νεϊκέσεν I, 462. 875.
Νεϊκος I, 492. 1284. III, 627.
 739. IV, 340. 1103. 1727. *νεϊ-*
κος I, 498. *νεϊκεα* I, 340. IV,
 1010.
Νεϊόθεν I, 385. 1197. 1288. 1313.
 II, 205. III, 383. 1358.
Νεϊόθι I, 63. 255. 990. 1098. 1326.
 II, 353. III, 62. 164. 706. IV,
 1615.
Νεϊον I, 125.
Νεϊός III, 1331. 1343. *νεϊοῖο* I,
 687. 1215. III, 1056. *νεϊόν* III,
 411. 497. 754. 778. 1053. 1284.
Νεκρός. νεκρούς IV, 51.
Νεκταρέη III, 832. *νεκτάρειον* III,
 1009.
Νέκταρ. νέκταρι IV, 432.
Νέκυς. νέκνος II, 836. *νέκυν* II,
 857. IV, 480. 1499. *νέκνες* III,
 202.
Νέμεσις. Νέμεσιν IV, 1043.
Νέμω. νέμονται I, 298. *νέμειν* II,
 501. *νέμονται* II, 380. IV, 398.
ένέμοντο II, 505. 513. IV, 132.
Νέομαι II, 1164. *νέομεσθαι* II, 647.
νέυμεθα II, 1153. *νέεσθε* III,
 306. 376. *νέϊσθε* III, 373. *νέον-*
ται III, 331. *ένέοντο* II, 1095.
 IV, 315. *νέοντο* I, 1014. II,
 175. 552. III, 36. IV, 659.
νέοιτο I, 70. III, 787. *νέεσθαι*
 I, 156. 171. 306. 525. 703. 720.
 877. 1206. 1250. II, 12. 814.
 1187. III, 336. 572. 646. 1062.
 1139. 1148. IV, 190. 409. 774.
 827. *νέϊσθαι* II, 1139. III, 431.
Νεόφυγες IV, 1191.
Νεοθηγής. νεοθηγέα III, 1338.
Νεόθρεπτα III, 1400.
Νέον IV, 36. 54.
Νέος I, 1201. *νέω* IV, 1479. *νέον*
 I, 273. 451. 737. 924. 976. 1003.
 1095. 1160. 1223. II, 494. 751.
 779. III, 690. 757. 1384. IV,
 36. 156. 1092. 1231. 1690. *νέοι*
 I, 341. 453. 1134. III, 194. 555.
 IV, 184. 503. *νέους* I, 382.
νέαις III, 276.
Νεοσσοί IV, 1299.
Νεότης. νεότητος II, 431. *νεότητι*
 II, 327. IV, 1585.
Νεότητος. νεοτήτων III, 857.
Νεπόδες. νεπόδεσσιν IV, 1745.
Νέφθε I, 155. 745. III, 287.

Νεσταῖοι. Νεσταίους IV, 1215.
Νεστίς. Νεστιδός IV, 337.
Νευρή. νευρή III, 282.
Νεύω. νεύσε II, 949. III, 441.
νεύοντας II, 1064. *νεύσαντες* II,
 683.
Νεφέλη. νεφέλης II, 538. *νεφέλη*
 IV, 125. *νεφέλας* III, 1360.
Νέφος II, 173. 259. 566. III, 214.
 IV, 398. 1262. *νεφών* II, 171.
 187. 268. 1034. 1105. 1252. III,
 1267. *νεφέεσσι* I, 218. 240. III,
 1151.
Νηγάτος. νηγάτειον IV, 188. *νη-*
γατήσιν I, 775.
Νηδυία. νηδυίων II, 113.
Νηδύς. νηδύος IV, 706. 1328.
 1354. 1373. *νηδύν* II, 819. III,
 1382. IV, 1449. 1611.
Νήεω. νήειον I, 403. *νήησε* III,
 1208. *νήησαντο* I, 364. *νήησας*
 III, 1034.
Νηϊάς I, 626. *Νηϊάδα* IV, 545.
Νηϊάδες IV, 711. 813.
Νήϊον III, 582. *νήϊον* I, 1089.
 1314. II, 843. *νήϊα* II, 79. 597.
 726.
Νήϊς I, 255. II, 417. *νήϊν* III, 130.
νήϊδα III, 32. *νήϊσιν* II, 417.
Νηϊτης. νηϊτην IV, 239.
Νηκερδής. νηκερδῆ II, 482.
Νηλεής. νηλεές IV, 390.
Νηλεΐδαι I, 959.
Νηλειδής IV, 476. 1503.
Νηλειώς I, 610. 1214. II, 626.
 IV, 986.
Νηλεύς. Νηληϊός I, 158.
Νηληϊός I, 156.
Νηληϊς I, 120.
Νηλής IV, 1438. *νηλέα* IV, 588.
Νήλιπος III, 646.
Νηλιτής. νηλιτεῖς IV, 703.
Νήματα III, 255.
Νημερτής IV, 753. *νημερτέα* IV,
 810. 1184. *νημερτές* I, 197.
 1023. II, 959. IV, 14. 555.
 1565.
Νηνεμία. νηνεμία III, 970.
Νήνεμος I, 1155. II, 162. *νήνε-*
μον II, 661.
Νηός. νηοῦ II, 1171. III, 927. IV,
 470. *νηοῖο* I, 307. *νηόν* II, 385.
 1169. III, 252. 738. 842. 888.
 915. 940. IV, 50. 436. *νηοὺς*
 III, 1038. IV, 1045.
Νηοσσός. νηοσσόφ II, 927. *νηοσ-*
σόν I, 570.

- Νηπιῖον* I, 1116.
Νηπίαχος. νηπίαχον I, 1212. II, 510. *νηπιάχοις* IV, 137.
Νηπιάχω. νηπιάχοντος IV, 868.
Νήπιος IV, 875. *νήπιοι* II, 66. 137. *νήπια* I, 508. III, 134.
Νηπύτιος. νηπυτίης IV, 791. *νηπυτήν* III, 735.
Νηρεύς. Νηρηῖος I, 1311. IV, 722. 1743. *Νηρηῖα* IV, 780. 1599.
Νηρηίδες IV, 859. 930. *Νηρηίδας* IV, 844.
Νήριτος IV, 158. *νήριτα* III, 1288.
Νῆσος I, 840. 890. 920. 936. II, 680. 1047. IV, 309. 983. 1712. 1757. *νήσον* I, 633. II, 350. 392. 672. 1030. 1116. 1118. III, 322. 1074. 1093. IV, 458. 580. 1138. 1644. 1712. *νήσοιο* II, 1034. 1097. III, 42. IV, 315. 1075. 1172. *νήσω* I, 93. II, 382. 1080. IV, 434. 452. 546. 1210. 1728. *νήσον* I, 625. 916. 1021. 1152. II, 385. 686. 695. 721. 771. 1066. 1113. 1116. 1232. 1233. III, 324. IV, 505. 521. 540. 655. 769. 891. 1214. 1717. 1751. 1763. *νήσοι* IV, 524. 564. *νήσων* I, 831. IV, 514. 1637. *νήσοισιν* II, 285. *νήσους* II, 297. 516. IV, 330. 333. 336. 553. 650. 1230.
Νήχυτος. νήχυτον III, 530. IV, 1367.
Νήχω. νῆχε IV, 915.
Νηφάλιος. νηφαλῖσι IV, 712.
Νίκη. νίκης IV, 1772.
Νίπτω. νίπτει IV, 538. *νιψόμενος* IV, 543.
Νίσσομαι. νίσσεται III, 1243. *νισσόμεθα* IV, 257. *νίσσεται* I, 741. 785. II, 825. *νίσσας* I, 888. III, 1061. *νισσομένου* II, 199. III, 447. IV, 178. *νισσομένην* IV, 1534. 1618. *νισσομένων* II, 1286. *νισσομένοις* I, 53. 150. 556. 601. II, 726. 971. 1246. III, 210. IV, 648. 981. *νισσομένου* IV, 129.
Νιφετός. νιφετοῖο III, 1358. *νιφετῶ* III, 69.
Νιφόεις. νιφόεντος I, 504. III, 1223. *νιφόεν* I, 1099.
Νόεω III, 20. IV, 1334. *ἐνόησα* III, 891. *ἐνόησεν* I, 1021. II, 457. 544. III, 126. 665. 1150. IV, 561. 726. 754. *ἐνόησαν* I, 1283. II, 137. 958. III, 7. IV, 74. 643. *νοῆση* III, 1144. *νοῆσαι* III, 943. IV, 1356. *νοῆσας* II, 76. *νόσατο* IV, 1409.
Νομεύς. νομῆι IV, 675. *νομήεις* I, 1246. III, 277. *νομήων* I, 1266. II, 125. *νομήας* I, 751.
Νόμιος. νομίοιο IV, 1218. *νόμιον* I, 578. II, 507.
Νομὸς I, 747. *νομῶ* II, 1005.
Νόος I, 242. II, 212. 243. 1090. III, 52. 328. 446. IV, 3. 620. 1017. *νόοιο* II, 316. 716. 1149. III, 298. *νόω* II, 256. 325. 767. III, 816. 903. 933. IV, 351. 737. 863. *νόον* I, 130. 323. 439. 464. 808. II, 182. 226. 313. III, 174. 471. 567. 826. IV, 102. 766. 1078. 1177. 1669.
Νοστήω. νοστήσομεν I, 417. *νοστήσεις* III, 468. *νοστήσατε* IV, 1329. *νοστήσειν* I, 79. III, 89. IV, 561. *νοστήσας* I, 892. IV, 1163. *νοστήσαντες* II, 352. III, 993. IV, 98. 1035. *νοστήσαντας* III, 596.
Νόστιμος I, 896. *νόστιμον* IV, 1275.
Νόστος I, 336. II, 414. 863. IV, 522. 644. 1235. *νόστοιο* I, 249. IV, 1600. *νόστον* III, 175. IV, 1273. 1473. *νόστω* I, 449. IV, 202. 1333. 1549. *νόστον* I, 17. 556. 885. 1293. II, 690. III, 75. 438. 549. IV, 331. 739. 822. 841. 901. 916. 1701.
Νόσφι. νόσφιν I, 91. 197. 322. 1207. 1294. II, 276. 806. 998. 999. 1182. III, 577. 594. IV, 10. 346. 352. 406. 821. 1296. 1458. 1560.
Νοσφίζω. ἐνόσφισαν II, 793. *νοσφισάμην* IV, 362. *νοσφίσσομαι* IV, 1108. *νοσφίσσεται* IV, 131. *νοσφισθῆις* I, 137.
Νοτίζω. νοτισθέντα I, 1005.
Νότιος. νοτίοιο IV, 1533.
Νοτίς. νοτιδέσσι IV, 663. 670.
Νότος I, 926. *Νότον* IV, 1628.
Νοῦσος II, 856. III, 676. *νοῦσοις* IV, 1674.
Νὺ I, 468. 875. 1290. 1298. II, 213. 245. 284. 333. 458. 698. 855. 864. 880. 985. III, 74. 485. 493. 500. 676. 711. 896. 994. 1015. 1073. IV, 20. 37. 1015. 1305. 1335. 1342. 1423. 1564. 1651. 1727. 1753. 1776.

- Νυκτεὺς* IV, 1090.
Νυκτιπόλος IV, 829. *νυκτιπόλου* IV, 1020. *νυκτιπόλου* III, 862. IV, 148.
Νύκτωρ III, 293. IV, 101. 495.
Νυμφαίη. *Νυμφαίην* IV, 574.
Νύμφη I, 626. 1129. 1229. 1324. II, 2. 482. 655. III, 242. 656. *νύμφης* I, 978. 1069. II, 477. 485. 991. *νύμφη* IV, 1495. *Νύμφην* II, 508. *Νύμφαι* I, 549. 776. 1066. 1224. II, 741. 821. III, 881. 1219. IV, 1144. 1196. 1398. 1414. *Νυμφέων* IV, 1218. *Νύμφαις* II, 504. *Νύμφησι* I, 502.
Νυμφίδιος. *νυμφίδιον* IV, 809. *νυμφιδίους* I, 1031. *νυμφιδίαις* IV, 1160.
Νύν I, 20. 284. 353. 644. 664. 689. 1356. IV, 1. *passim*.
Νύν I, 23. 767. II, 311. *passim*.
Νύξ III, 743. 1192. IV, 1059. 1695. *νυκτός* I, 1016. III, 1171. IV, 437. 624. 630. *νυκτι* I, 934. 1022. 1038. 1080. 1358. II, 670. 940. 1001. 1102. 1231. III, 323. 799. 863. 1361. IV, 60. 979. 1631. 1684. *νύκτα* II, 42. 631. 660. 945. 1120. III, 1029. IV, 110. 458. 870. 884. 1171. 1286. 1295. 1635. 1696. *νύκτας* I, 1079. II, 908. III, 1079. IV, 1234. 1387.
Νυός. *νυῶ* IV, 815.
Νυσηίος I, 431. *Νυσηῖον* II, 905. 1216. IV, 1134.
Νύσσα III, 1272.
Νύσσω. *νύσσειν* III, 1323.
Νύχιος. *νυχίων* IV, 685. *νυχίουσιν* IV, 664. 1463.
Νωδῆς IV, 1506.
Νῶϊ III, 644. *νῶϊν* II, 250. III, 56.
Νωλεμές II, 554. 602. 605. III, 147. IV, 352. 505. 1374.
Νωλεμέως III, 346.
Νωμάω. *νώμα* II, 678. III, 1231. *νωμήσειν* IV, 1006. *νωμήσαντες* IV, 1156.
Νώννυμοι II, 982. IV, 1306.
Νῶτον. *νώτω* III, 1320. *νώτα* I, 758. IV, 1246. 1349. 1611. *νώτων* I, 129. *νώτοις* I, 221. II, 678. IV, 117.

Ξ.

Ξαίνω. *ξαινόμενον* IV, 1266.
Ξάνθος. *Ξάνθοιο* I, 309.
Ξανθός. *ξανθοῖο* I, 1084. III, 1017. *ξανθά* II, 159. *ξανθήσιν* IV, 172. 1407. *ξανθὰς* III, 329. IV, 1303.
Ξεινήιον I, 770. II, 31. IV, 429. 1555. 1752. *ξεινήϊα* I, 846. II, 529. IV, 422. 1220.
Ξείνια IV, 1553.
Ξείνιος. *ξεινίον* II, 1133. III, 193.
Ξεινώ. *ξεινούσθαι* I, 849.
Ξείνος I, 208. III, 987. *ξείνω* I, 784. III, 638. 719. IV, 745. *ξείνον* III, 619. 630. 905. *ξείνε* I, 793. III, 401. IV, 33. 89. *ξείνοι* II, 1136. *ξείνων* III, 305. 586. *ξείνοισι* I, 340. 676. 696. II, 5. III, 628. 689. 986. IV, 441. 462. *ξείνους* II, 1131. IV, 667.
Ξερὸν III, 322.
Ξεστός. *ξεστοῖο* IV, 913. *ξεστοῖσιν* IV, 719. *ξεστήσιν* I, 567. *ξεστάς* I, 375.
Ξέω. *ἔξεσε* I, 1119.
Ξηρός. *ξηρὸν* IV, 1136. *ξηρῇ* IV, 1394. *ξηρὴν* IV, 1378.
Ξίφος I, 1254. III, 1047. 1248. 1282. 1381. IV, 207. 465. *ξίφει* II, 117. III, 1253. *ξιφέεσιν* I, 1137. II, 265. 288.
Ξόανα IV, 1284.
Ξύλα I, 1181. III, 272.
Ξύλοχος. *ξύλοχοιο* IV, 13. *ξύλοχους* I, 444.
Ξύν III, 1279. IV, 72.
Ξυμβαίνω. *ξυνέβητε* IV, 258. *ξυμβαντε* IV, 421.
Ξυμβάλλω. *ξύμβλητο* I, 311. 1253. *ξύμβλημένος* IV, 121.
Ξυναγείρω. *ξυναγείρει* I, 347.
Ξυναρέσκω. *ξυναρέσσατο* III, 1100.
Ξυνδέω. *ξυνέδησεν* II, 1040.
Ξύνειμι. *ξυνίασι* II, 321. *ξυνίωσι* II, 1078. *ξυνιούσαι* II, 565.
Ξυνιάς. *ξυνιάδος* I, 68.
Ξυνός I, 336. III, 483. *ξυνή* III, 173. *ξυνῇ* II, 802. 1025. *ξυνοί* III, 173. *ξυναι* I, 337.
Ξυνοχή I, 744. *ξυνοχῇ* I, 160. 1006. IV, 629. *ξυνοχῇσι* II, 318.
Ξυνωθέω. *ξυνέωσαν* IV, 1251.
Ξυστός. *ξυστοῖσι* II, 1062.

O.

- 'Ο passim. δ I, 265. 293. II, 54. 443. 480. 1096. 1265. III, 154. 432. IV, 127. 539. 629. 696. 853. δ pro δς I, 621. 643. II, 257. III, 1234. IV, 254. 1487. 1754. δ γε I, 30. III, 1317. 1346. Br. IV, 1588. τοιο I, 334. 1351. II, 637. 785. 1271. III, 621. 1060 et passim. τῷ pro τούτῳ III, 1417. τῷ propterea I, 334. 633. 827. 1025. 1320. II, 15. 175. 183. 247. 324. 389. 799. 873. 979. 1203. 1224. III, 5. 74. 428. 978. 1108. IV, 368. 670. 802. 1104. 1168. τοῖσι I, 40. II, 456. passim. οἷγε II, 1284. τοὺς γε I, 710. ἡ I, 1015. 1084. 1140. 1145. II, 103. passim. ἥγε I, 292. 1236. IV, 24. passim. τῆς γε IV, 1647. τῇ I, 274. τῇ καὶ τῇ I, 160. τῇσιν I, 617. 656. ταῖσι I, 637. τάν II, 319. αἷγε I, 1227. ταιγε II, 572. τὰς γε II, 432. τὸ propterea III, 894.
- "Οαροῖ. ὀαροῖσι III, 1102.
- "Οβριμον III, 1286.
- "Ογχηστός. Ογχηστοῖο III, 1242.
- "Οδακτάζω. ὀδακτάζοντι IV, 1608.
- "Οδαῖ III, 1393.
- "Οδε passim. τοῦδε I, 6. τούσδε II, 1009. τοῖσίδε II, 1163. τότε III, 679. IV, 345.
- "Οδεύω. ὀδεύειν IV, 838. ὀδεύσαι IV, 272. ὀδεύων IV, 1441.
- "Οδίτης III, 745.
- "Οδμή II, 270. IV, 158. 430. ὀδμῆς II, 229. ὀδμῇ IV, 622. ὀδμῆν II, 191. IV, 112.
- "Οδός I, 988. IV, 790. 1576. ὀδοῖο I, 413. III, 1182. IV, 779. ὀδόν I, 103. 126. 199. 772. 1267. II, 1108. 1259. III, 473. 602. 1176. IV, 525. 690. 1468. ὀδοί IV, 280. ὀδῶν IV, 51.
- "Οδοὺς. ὀδόντων II, 83. III, 1055. 1281. 1321. IV, 478. ὀδοῦσι III, 1393. IV, 1512. ὀδόντας II, 281. 785. III, 414. 1028. 1177. 1336. 351.
- "Οδύνη III, 762. ὀδύνη II, 96. III, 866. ὀδύνησι IV, 1067. 1520.
- "Οδύρομαι. ὀδύρεται II, 782. ὀδύρετο III, 460. 804. ὀδύροντο IV, 1304. ὀδύραντο I, 1066. ὀδυρομένη II, 478. ὀδυρομένη I, 274. ὀδυρομένων III, 709. IV, 624.
- "Οζος. ὄζον IV, 1439. ὄζοις I, 1192.
- "Οθομαι. ὀθεται I, 1267. III, 94.
- "Οθι I, 216. II, 766. 1210. III, 1164. IV, 116. 761. 832. 840. 947. 1154. 1235.
- "Οθυεῖος. ὀθυεῖω IV, 716. ὀθυεῖον III, 389. ὀθυεῖοι II, 235. ὀθυεῖων II, 13. III, 1145. ὀθυεῖοις III, 591. IV, 1041. ὀθυεῖοισιν III, 403. ὀθυεῖσι I, 869.
- "Οθόνη. ὀθόνησι IV, 466.
- "Οθρως. "Οθρυν II, 516.
- Οἶαρος. Οἶαροῖο I, 570. II, 703. IV, 905. 1193. Οἶαροῖ I, 25.
- Οἶαξίς. Οἶαξίδος I, 1131.
- Οἶγω. ὠῖξε III, 645. οἶγοντο II, 574. οἶγομένας II, 560.
- Οἰδάνω. οἰδάνει I, 478. οἰδάνεσκον III, 383.
- Οἰδμα I, 1014. III, 388. IV, 457. 659. 947. 1579. 1765. οἰδματος I, 183. 1167. IV, 915. οἰδματι I, 588. IV, 232.
- Οἰάνος III, 646.
- Οἰζυρός. οἰζυροῦς IV, 1630.
- "Οἰζύς. οἰζύι IV, 192. οἰζύν III, 959. IV, 1387.
- "Οἰζύω. οἰζύει IV, 1374. οἰζύων IV, 1324.
- Οἰήα I, 401.
- Οἰήκεις. οἰήκεσαι IV, 1274.
- Οἰσός I, 1031. 1293. II, 186. 442. III, 468. 900. 1069. 1125. IV, 194. 400.
- Οἰκία II, 381. 1085. IV, 540.
- Οἶκος. οἶκον II, 178. III, 1139.
- Οἰκτεῖρω. οἰκτεῖρων III, 328. οἰκτεῖραντας II, 1130. οἰκτεῖρασα IV, 917.
- Οἰκτίστος. οἰκτίστω IV, 1296. οἰκτίστοις II, 782.
- "Οἰλέυς I, 74. "Οἰλῆος II, 1036.
- Οἶμη. οἶμη IV 150.
- Οἶμος IV, 1510. οἶμον IV, 296. 644. 838. 1341. οἶμους IV, 43.
- Οἶμωγή. οἶμωγῇ II, 1260.
- Οἶνειδης I, 190. 1046. III, 518.
- Οἶνεὺς I, 193. Οἶνηος I, 192.
- Οἶνοίη I, 626. Οἶνοίην I, 623.
- Οἶνόμαος. I, 756.
- Οἶνος. οἶνον II, 1272. IV, 1187. οἶνω I, 458. 473. III, 224. IV, 432. οἶνον I, 1185.
- Οἶνοχόος. οἶνοχόων I, 457.

Ολόθεν I, 270. III, 28. III, 1169.
IV, 418. 1198.
Ολόθι II, 709. III, 945. IV, 459.
1046. 1272. 1401.
Ολοπέδιλος. οιοπέδιλον I, 7.
Ολοπόλοι IV, 1322. 1413.
Οίος I, 60. 1240. II, 28. 476. 822.
III, 175. 441. 1031. 1169. 1234.
IV, 286. 912. οἶφ IV, 855. οἶον
I, 282. 617. II, 15. 634. III,
115. 782. 975. 1109. IV, 418.
652. 1077. 1316. οἶοισιν I, 399.
III, 379. οἶη I, 618. II, 975.
IV, 58. 362. οἶαι I, 818. II, 139.
IV, 1198.
Οίος I, 307. II, 919. III, 454.
1240. 1377. IV, 449. 1603. οἶον
II, 774. οἶον I, 489. 834. 1192.
II, 306. 463. 662. 1139. III,
262. 276. 636. 922. 1020. 1106.
1162. 1229. IV, 152. 475. 558.
626. 729. 999. 1062. 1257. 1280.
1389. 1499. 1590. οἶον quemad-
modum II, 662. οἶον ὅτε IV,
152. 1062. 1280. οἶόντες II, 306.
cf. Τε. οἶοι III, 976. IV, 263.
οἶοισιν III, 454. οἶη II, 1077.
III, 876. IV, 35. 786. 1065.
οἶη IV, 702. οἶην III, 858. IV,
1191. οἶαι III, 341. IV, 1429.
οἶα I, 315. 458. 658. 991. II,
39. 91. 541. 688. 697. 809. 1110.
III, 381. 455. 618. 711. 814. IV,
52. 195. 317. 386. 400. 460.
499. 1071. 1081. 1090. 1091.
1189. 1556. 1723.
Οἶς. οἶν III, 1199. οἶων II, 465.
οἶων I, 1090.
Οἶστεύω. οἶστεύων I, 759. οἶστεύ-
σας III, 28. 143.
Οἶστοδόκη. οἶστοδόκην I, 1194.
Οἶστός. οἶστοῦ II, 600. οἶστων IV,
851. 1404. οἶστοῖς I, 483. 1000.
οἶστους III, 96.
Οἶστρος III, 276. οἶστρον I, 1269.
Οἶτος II, 893. οἶτον IV, 1094.
οἶτον II, 172. 226. 482. 881.
III, 64. 527. IV, 699.
Οἶχαλις. Οἶχαλῆς I, 87.
Οἶχομαι. οἶχeto IV, 1435. οἶχοιτο
IV, 385. οἶχομένοις II, 840.
οἶχομένους III, 204.
Οἶω I, 196. 829. III, 441. 1166.
1222. III, 28. 88. 523. IV,
818. οἶομαι I. 690. II, 645. III,
479. 1079. IV, 197. 1654. οἶετο
III, 623. οἶεσθε II, 342. οἶσά-

μην I, 291. οἶσατο III, 456.
1189. IV, 14. οἶόμενον I, 1037.
οἶσάμενος II, 1136. III, 926.
Οἰωνός IV, 602. οἰωνοῖο II, 344.
1258. III, 939. οἰωνῶ III, 328.
οἰωνόν II, 1043. III, 552. οἰω-
νῶν I, 66. II, 1079. IV, 239.
οἰωνοῖσιν I, 140. 445. 1011. IV,
898. οἰωνούς I, 145. II, 384.
III, 918.
Οἰλαδὸν III, 122.
Οἰλάξ III, 1380.
Οἰριόεις. οἰριόεντος I, 1093.
Οἰρυνόεις. οἰρυνόεντος II, 607. 737.
οἰρυνόεντι I, 1120. οἰρυνόεσσα
III, 1331.
Οἰβρος. ὀλβω I, 174. II, 237. ὀλ-
βον II, 1095. 1182. IV, 1140.
Οἰεθρος II, 578. III, 483. IV,
1674. ὀλέθρον II, 224. IV, 832.
ὀλέθρων IV, 401. 450. ὀλεθρον
I, 488. II, 1106. IV, 507.
Ολέκω. ὄλεκον IV, 445. ὀλέκοιεν
III, 1058.
Ολίγος. ὀλίγοιο III, 294. ὀλίγον
I, 813. 955. II, 1112. ὀλίγης
IV, 1712. 1736. ὀλίγην IV, 1454.
ὀλίγους I, 751.
Ολισθαίνω. ὀλισθαίνουσα I, 377.
Ολκαῖος. ὀλκαῖοιο I, 1314.
Ολκάς I, 603. ὀλκάδι IV, 283.
Ολκήϊον IV, 1609.
Ολκός IV, 296. ὀλκῶ I, 375. ὀλκὸν
III, 141. 1378. ὀλκοῖ III, 1391.
ὀλκοῖσιν III, 413. ὀλκούς I,
1167.
Ολλυμι. ὄλεσσα IV, 1036. ὄλεσε
III, 660. ὄλεσση I, 17. III, 689.
ὄλεσσας III, 125. ὄλετο I, 256.
IV, 20. ὀλόμεθα IV, 1261.
ὄλοντο II, 881. ὄληται II, 337.
ὄλησθε II, 326. ὀλοίμεθα IV,
401. ὀλέσθαι I, 60. III, 778.
IV, 1255.
Ολολύζω. ὀλόλυξαν III, 1218.
Ολοός III, 1338. ὀλοοῖο I, 498.
1202. II, 38. 828. 890. IV, 669.
ὀλοῶ I, 244. 263. II, 858. ὀλοὸν
II, 820. III, 384. 408. 614. 810.
1301. IV, 543. 559. 584. ὀλοοῖ
III, 618. ὀλοῶν III, 906. 1049.
ὀλοοὺς III, 1028. ὀλοῇ IV, 1232.
ὀλοῇν I, 1053. IV, 1096. ὀλοῇσι
II, 246. 1204. IV, 155. ὀλοῶς
II, 420. ὀλοώτατος IV, 1436.
ὀλοώτατα II, 179.
Ολοόφρων. ὀλοόφρονος IV, 828.

- *Ολοφύρομαι. ὀλοφύρετο I, 250.
 IV, 1738. ὀλοφύρατο III, 72.
 IV, 29. ὀλοφυρομένης III, 806.
 *Ολοφώϊον IV, 476. ὀλοφώϊα I, 476.
 *Ολύμπιος IV, 95.
 *Ολυμπος. *Ολύμπω II, 1234.
 *Ολος. ὄλω IV, 1166. ὄλη II, 680.
 Ομαδέω. ὀμάδον III, 1304. ὀμά-
 δησαν I, 474. II, 638. II, 564.
 971. 1254. IV, 1618.
 *Ομαδος. ὀμάδοιο I, 347. II, 1076.
 III, 270. ὀμάδω I, 1051. IV,
 198.
 *Ομαρτέω. ὠμάρτευν I, 579. ὀμαρ-
 τήσουσιν I, 305. ὀμαρτήσαντες
 III, 375.
 *Ομαρτῇ I, 538.
 *Ομβρέω. ὀμβροήσαντος III, 1399.
 *Ομβρος II, 1115. IV, 271. ὄμ-
 βρον III, 1267. IV, 1282.
 *Ομηγερέες II, 996. ὀμηγερέσσι II,
 467. IV, 1369.
 *Ομήθεες III, 118. ὀμήθεας II,
 917.
 *Ομήλικες III, 732. ὀμήλικας II,
 1129.
 *Ομηλική. ὀμηλικής III, 814.
 *Ομιλαδὸν I, 655. III, 598. IV,
 1181. 1453.
 *Ομιλέω. ὀμίλεον I, 630.
 *Ομιλος I, 680. II, 857. IV, 1157.
 ὀμίλον I, 314. 1207. II, 15. 194.
 IV, 75. 346. ὀμίλω I, 48. 227.
 II, 27. 882. ὀμίλον I, 109. 195.
 242. 875. III, 434. 952. 1166.
 IV, 183. 488. 1058.
 *Ομματα I, 777. II, 49. 664. 682.
 III, 422. 444. 886. 962. 1161.
 IV, 378. 683. ὄμματ' I, 535.
 784. 876. II, 25. III, 22. 371.
 1022. IV, 466. 1315. ὄμμασι IV,
 476. ὄμμασιν I, 154. 519. 631.
 II, 44. III, 93. 1010. IV, 1040.
 1670.
 *Ομννμι. ὠμοσεν II, 291. ὄμοσσε
 IV, 797. ὀμόσσης II, 252. ὄμο-
 σον III, 699. ὀμόσσαι III, 714.
 IV, 1086.
 *Ομογόνιος III, 1076. IV, 743.
 *Ομόθεν I, 91.
 *Ομοιος. ὀμοίης IV, 62.
 *Ομοκλέω. ὀμόκλεον IV, 1006. ὀμο-
 κλήσαντες I, 493.
 *Ομοκλή II, 20. IV, 13.
 *Ομόλη. *Ομόλην I, 594.
 *Ομός. ὀμόν IV, 673.
 *Ομόνοια. ὀμονοίης II, 270.
- *Ομοργννμι. ὀμορξαμένω II, 242.
 *Ομόστολος. ὀμόστολον II, 802. ὀμό-
 στολοι III, 558.
 *Ομοῦ I, 381. 618. 969. 1079. 1205.
 II, 127. 565. 608. 786. 839. 839.
 962. III, 1150. 1166. 1292. IV,
 103. 910. 1331. 1387. 1403.
 1625.
 *Ομούριος. ὀμούριον III, 1095.
 ὀμούριοι II, 379.
 *Ομπνιον IV, 989.
 *Ομοφροσύνη. ὀμοφροσύνησι II,
 716.
 *Ομφή. ὀμφήν III, 939. IV, 725.
 1382.
 *Ομώλακες II, 396. ὀμώλακας II,
 787.
 *Ομῶς I, 89. 321. 475. 514. 896.
 920. 1058. 1193. II, 452. 499.
 636. 660. 945. 1076. III, 174.
 850. 1141. 1184. IV, 256. 642.
 808. 1050. 1148. 1234. 1534.
 *Ομως I, 99. III, 1050. III, 494.
 IV, 405.
 *Οναρ. ὀνείρατος IV, 1732. ὀνεί-
 ρατα III, 692. ὀνείρασιν II,
 306. IV, 664.
 *Ονειαρ II, 388. 1092. III, 507.
 1051. IV, 1432. ὀνείασιν II,
 185. III, 900.
 *Ονειδος. ὀνείδειν I, 273.
 *Ονειρον II, 197. *Ονειρος III, 446.
 IV, 877. ὀνείρω I, 290. ὄνειροι
 III, 618. 636. ὀνείρων IV, 685.
 723. ὀνείροις IV, 384.
 *Ονήϊστον II, 335.
 *Ονήνημι. ὀνήσει III, 20.
 *Ονομα II, 1138.
 *Ονομαι. ὀνόσσει III, 475. ὀνόσα-
 σθαι I, 205. ὀνόσσεσθαι I, 830.
 ὀνοσσάμενοι I, 867.
 *Ονομαίνω. ὀνόμηνεν IV, 1746.
 ὀνόμηνας III, 1075. ὀνόμηναν
 II, 746.
 *Ονομαστὰ III, 801.
 *Ονοτός. ὀνοτήν IV, 91.
 *Οξὺς IV, 128. ὀξύν IV, 624. ὀξέϊ
 II, 1253. ὀξείη I, 1027. III,
 1217. IV, 70. ὀξύ I, 262. II,
 827. 1036. III, 253. IV, 475.
 ὀξέϊαι IV, 352. ὀξείης IV, 1067.
 ὀξείησιν III, 1371. ὀξέα II, 546.
 III, 21. IV, 1466. ὀξύτατον IV,
 1542. ὀξύταται IV, 1312. ὀξυ-
 τάτοις I, 153.
 *Οπάζω. ὀπάζεις I, 837. ὀπάζει I,
 511. ὀπαζον IV, 920. ὀπάξε I,

614. ὄπασε II, 32. III, 1182.
 ὄπασσε I, 167. 326. 885. II, 616.
 947. IV, 220. 1220. ὄπασσαν I,
 1351. III, 657. ὄπασω III, 142.
 ὄπασσω IV, 1109. ὄπάσσεις III,
 75. ὄπάσσει II, 1224. ὄπάσση
 II, 690. III, 909. ὄπάσαιμι III,
 132. ὄπάσαις III, 349. ὄπάσειαν
 IV, 1026. ὄπαζε (imp.) IV, 1600.
 ὄπαζέτω I, 345. ὄπάσσαι I, 249.
 676. 885. III, 180. ὄπάσσας II,
 813.
 Ὀπάων I, 131.
 Ὀπη I, 854. 1344. II, 980. 1185.
 IV, 297. 532. 1470. 1701. ὀπη
 II, 983. III, 316.
 Ὀπηδεύω. ὀπηδένοντα IV, 675.
 ὀπηδένουσα IV, 974.
 Ὀπηδός. ὀπηδούς III, 595.
 Ὀπιδνός. ὀπιδνοτάτη II, 292.
 Ὀπίζομαι. ὀπίζετο II, 181. ὀπιζο-
 μένη IV, 700.
 Ὀπιθε IV, 931.
 Ὀπιπτεύω. ὀπιπτεύει II, 406. ὀπι-
 πτεύων IV, 799. ὀπιπτεύουσαι
 III, 1137. ὀπιπτεύσας I, 469.
 Ὀπισθεν I, 783. IV, 290. 935.
 Ὀπίσω I, 1017. 1298. II, 274.
 446. III, 964. ὀπίσω I, 5. 336.
 416. 618. 681. 842. 891. passim.
 Ὀπλίξω. ὀπλίζοντο II, 995.
 Ὀπλον. ὀπλω I, 368. ὀπλα I, 357.
 II, 726.
 Ὀπλότατον IV, 71.
 Ὀπλοτέρως, I, 43. ὀπλοτέρη IV,
 971. ὀπλοτέροι IV, 1751. ὀπλο-
 τέρων I, 316. ὀπλοτέροισιν I,
 992. ὀπλοτέρηα I, 693.
 Ὀπόθεν IV, 722.
 Ὀπόσον IV, 1510. ὀπόσα IV, 1359.
 Ὀπόταν IV, 238. 933.
 Ὀπότε, ὀππότε c. ind. praet. I,
 42. 88. III, 387. 654. 1052. 1212.
 III, 38. 299. IV, 507. 530. 1720.
 c. ind. fut. I, 632. c. ind. praes.
 III, 1273. c. conj. II, 1078. III,
 764. 1302. c. opt. I, 1242. 1349.
 III, 954. IV, 754. 1665. ὀππότε
 κεν c. conj. IV, 1355.
 Ὀποῦς. Ὀπότεος I, 69.
 Ὀπούντια IV, 1786.
 Ὀπνίω. ὀπνιεν I, 46.
 Ὀπωπή II, 109. ὀπωπαί II, 445.
 ὀπωπᾶς III, 1024. IV, 1670.
 Ὀπως quomodo II, 429. III, 490.
 1167. 1293. IV, 726. quomodo III,
 2. in anastrophe I, 285. c. opt.
 I, 4.
 Ὄραω. ὀρώσσαι IV, 1724. ὀρώ-
 μενοι IV, 935. ὀρόντο III, 503.
 ὀρόφτο I, 814. ὕψεσθε II, 318.
 ὀπωπα II, 1054.
 Ὄργια I, 920. IV, 1020.
 Ὄργιάζω. ὀργιάσαι II, 907.
 Ὄρέγω. ὀρέξατο II, 828. 878. ὠρέ-
 ξαντο II, 1110. ὀρεξάμενος IV,
 1605. ὀρεξάμενη IV, 852.
 Ὄρειχάλκος. ὀρειχάλκοιο IV, 973.
 Ὄρεχθῆν. ὀρεχθεῖ I, 275. II, 49.
 Ὄρθια IV, 70.
 Ὄρθος III, 121 IV, 957. ὀρθόν
 III, 1287. ὀρθοῖσιν I, 514. III,
 1261.
 Ὄρθοσταδόν IV, 1426.
 Ὄρθω. ὀρθωθείς II, 197. ὀρθω-
 θεῖσα III, 645.
 Ὄρῖνομαι. ὀρίνετο II, 971. ὀρίν-
 θη III, 515. ὀρινομένης I, 588.
 ὀρινόμενον I, 106. ὀρινομένων
 I, 1086. ὀρινομένους I, 1002.
 III, 1056.
 Ὄριτρεφής. ὀριτρεφός II, 34.
 Ὄρχια I, 1352. II, 289. 433. IV,
 359. 1042.
 Ὄρχιος IV, 95.
 Ὄρχος III, 714. ὄρχω II, 295.
 ὄρχον IV, 388. 797. ὄρχοισιν II,
 262. IV, 1084. 1205.
 Ὄρμαινω. ὠρμαινε III, 452. ὀρμαι-
 νοντι IV, 3. ὀρμαινόντα III, 620.
 ὀρμαινόνσα III, 697. IV, 724.
 ὀρμαινόνσαν III, 18.
 Ὄρμασμαι. ὠρμηθη I, 131. ὠρμη-
 θησαν IV, 314. 1464. ὀρμηθεῖς
 III, 398. ὀρμηθέντος II, 829.
 ὀρμηθέντα III, 1093. ὀρμηθεῖσα
 IV, 49. ὀρμηθεῖσαν IV, 90. ὀρ-
 μηθῆναι III, 380. IV, 521. 1253.
 Ὄρμη II, 1117. 1280. ὀρμη II,
 895. III, 1310.
 Ὄρμος. ὄρμον I, 987. ὄρμοιο IV,
 1345. 1640. ὄρμον II, 348. 728.
 IV, 1678.
 Ὄρως I, 304. III, 553. 1112. ὄρνι-
 θος I, 1087. ὄρνιν II, 1034. III,
 1121. ὄρνιθες III, 325. ὄρνιθας
 II, 1049. 1054.
 Ὄρνυμι. ὄρνυτε II, 1063. ὠρνυτο
 I, 349. 1104. II, 122. III,
 439. ὠρνυντο II, 897. ὄρνυ-
 θι III, 487. ὀρνύμενον IV, 911.
 ὠρσεν I, 70. 110. 147. 850. 1104.
 II, 922. 1102. III, 197. 390. 961.

- IV, 23. 578. 774. 1151. 1469.
 ὄρεσθε II, 1067. ὄρησι III, 1039.
 ὄρσαι IV, 1352. ὄρσο I, 703.
 ὄρτο I, 159. 310. 668. 708. 853.
 1206. 1250. II, 555. 565. III,
 48. 268. 517. 708. 1148. 1165.
 1327. IV, 185. 1111. 1368. ὄρω-
 ρεν I, 713. 1291. II, 312. III,
 59. 203. 314. 487. ὀρώρει II,
 473. III, 457. ὀρώρει IV, 1698.
 Ὀρνυτίδης. Ὀρνυτίδαο I, 207.
 Ὀρνυτος II, 65.
 Ὀροθύνω. ὀρόθουνεν I, 522. 1153.
 1275. ὀρόθουνεν II, 877.
 Ὄρος I, 941. 1178. II, 1014. IV,
 323. ὄρεος I, 37. 50. 553. IV,
 324. 1150. ὀρέων I, 1100. 1226.
 II, 400. 976. 1249. ὄρεσαι II,
 26. III, 858. IV, 287. 518. 1682.
 Ὄρουα. ὀρουσαν IV, 1245. ὀρού-
 σας IV, 1708.
 Ὄρητες IV, 1425.
 Ὄρτυγίη. Ὄρτυγιή I, 537. Ὄρτυ-
 γίην I, 419. IV, 1705.
 Ὄρτυμαγδός IV, 105.
 Ὄρυσσω. ὀρύξας III, 1207. ὀρύ-
 ξασθαι III, 1032.
 Ὄρφανὰ IV, 1063.
 Ὄρφεϊος. Ὄρφεϊή II, 161.
 Ὄρφευς I, 494. II, 685. 928. IV,
 905. 1409. 1547. Ὄρφῆος I, 23.
 540. 915. 1134. IV, 1159. Ὄρ-
 φεία I, 32.
 Ὄρφναϊος. ὀρφναίη II, 670. ὀρ-
 φναίη IV, 1095. ὀρφναίοις III,
 863.
 Ὄρφνη. ὀρφνην III, 750.
 Ὄρχαμος. ὀρχαμον I, 339.
 Ὄρχεσμαι. ὀρχήσαντο I, 1135.
 Ὄρχομενός III, 266. Ὄρχομενοῖο
 II, 654. 1093. 1186. III, 265.
 1073. 1094. IV, 349. Ὄρχομε-
 νόν II, 1153. IV, 257.
 Ὄς I, 41. passim. pro οὗτος I, 134.
 IV, 278. 1054. οὗ I, 362. 1064.
 III, 598. 742. ὦ I, 286. 287.
 384. 529. 780. II, 132. 559.
 passim. ὄν I, 35. passim. ἥ I,
 1096. II, 258. 291. passim. ἥς
 II, 217. IV, 1097. ἥ I, 271.
 passim. ἥ ut I, 517. 692. 960.
 1061. II, 840. III, 991. 1062.
 1406. IV, 479. 1129. ἥχι III, 162.
 IV, 925. ἥν I, 13. 177. 1221.
 II, 75. οὗ passim. pro οὗτοι I,
 540. IV, 218. ὦν I, 1307. II,
 195. 396. IV, 1354. passim. οἷς
 I, 1187. passim. οἷσι I, 355. 479.
 482. III, 27. 450. 590. 753. IV,
 8. οὗς I, 119. 212. 1047. 1129.
 1357. II, 210. 382. 887. III,
 458. 796. 1328. IV, 220. 278.
 455. 1036. αἷ I, 1122. 1160.
 1226. ἥ IV, 360. ἥσιν II, 145.
 213. 952. IV, 56. αἷ I, 679.
 passim. ὅς γε IV, 278.
 Ὅς pron. possess. pro ἐμὸς IV,
 1015. 1036. pro ὑμέτερος IV,
 1384. pro σφέτερος I, 384. II,
 132. 559. III, 170. IV, 1071.
 Ὅσος. ὅσος. ὅσῃ IV, 174. 961.
 ὅσῃ II, 167. 1116. ὅσον I, 371.
 II, 334. 442. 872. 1129. III,
 507. 854. ὅσσον I, 84. 275. 603.
 824. 938. II, 58. 343. 431. 590.
 612. III, 63. 716. 1272. 1397.
 IV, 397. 784. 1271. 1700. ὅσον
 tantummodo I, 183. II, 112. οὐδ'
 ὅσον I, 290. 482. II, 181. 190.
 III, 519. ὅσον σθένος II, 589.
 1200. ὅσοι III, 58. 365. 920.
 1187. IV, 398. ὅσσοι I, 139.
 157. 417. 1128. IV, 6. 1278.
 ὅσσους II, 791. ὅσαι I, 831.
 1067. 1220. IV, 563. ὅσαι I,
 114. II, 513. IV, 1516. ὅσα III,
 530. 813. 932. IV, 216. 733.
 1320. 1359. 1385. 1509. ὅσσα I,
 21. 235. 332. II, 185. 312. 765.
 1019. 1021. III, 452. IV, 214.
 247. 358. 1320. 1719.
 Ὅσπερ. τόπερ III, 1098. οἷονπερ
 I, 1325. III, 356. οὐνπερ II, 41.
 τοῦ καὶ περ II, 359. ἥπερ III,
 189. τῇπερ III, 292. ἡνπερ I,
 988. τοίπερ II, 521. τάπερ II, 11.
 Ὅσσα III, 1111. ὅσῃς I, 598. ὅσ-
 σαν I, 1087. 1095.
 Ὅσσάτιον I, 372. 468.
 Ὅσσε I, 726. 790. 1269. II, 407.
 III, 673. 951. 1008. 1063. IV,
 16. 697. 726. 1437. 1467. 1543.
 Ὅσσομαι. ὀσσεταί II, 28. ὀσσόμε-
 νοι IV, 318.
 Ὅστε II, 5. 744. IV, 133. 628. 765.
 1283. 1630. ἥτε I, 803. 1027.
 1096. II, 291. 739. 991. 1171.
 III, 868. IV, 125. 1637. τότε I,
 465. ἥτε IV, 693. ὄντε II, 26.
 III, 277. τότε III, 1003. ἥντε
 IV, 12. 36. 175. τῇντε IV, 829.
 1683. ὄντε I, 799. II, 461. III,
 892. IV, 110. 137. 1461. αἷτε
 II, 498. 1190. III, 969. IV, 635.

791. 860. 1615. 1707. ἄτε II, 977. IV, 613. τάτε II, 303. IV, 261. οὔστε III, 1328. ἄστε III, 1376.

Ὅστέον I, 1034. ὁστέω II, 826. ὁστέα II, 95. 201. IV, 481.

Ὅστις I, 704. 713. 1154. III, 20. 266. IV, 1655. ὅτῳ (ῶτινι) I, 466. 412. ὅτινα II, 875. ὄντινα I, 6. II, 781. III, 714. IV, 756. 1053. ἦντινα II, 799. III, 949. IV, 1660. οἷτινες I, 963. II, 1124. III, 315. 335. ὅτι II, 126. ὅττι I, 159. II, 145. III, 131.

Ὅστυγγες I, 1297.

Ὅταν I, 1201. IV, 1284. ὅτε μὲν — ἄλλοτε δὲ IV, 945. ὅτε μὲν — ὅτε δὲ I, 1270. ὅτε μὲν — ὅτ' αὖ III, 1300. ἄλλοτε μὲν — ὅτε δὲ III, 1023.

Ὅτε c. ind. praet. I, 60. 256. 278. 519. 559. 633. 655. 723. 847. 962. 1012. II, 148. 238. 603. 747. 777. 1080. III, 213. 310. 488. passim. ὅτε c. ind. praes. I, 1100. II, 671. 938. III, 785. 1229. IV, 848. 1729. c. ind. fut. I, 335. ὅτε ex quo c. ind. I, 92. II, 644. III, 1233. ὅτε c. conj. I, 76. II, 629. 1200. III, 345. 1109. 1267. IV, 1512. 1579. c. opt. I, 459. II, 277. 1174. III, 652. 788. 1112. IV, 1196. 1236. ὅτε μὴ c. conj. I, 245. IV, 409. c. opt. IV, 587. ὅτε δὴ vid. Δή. ὅθ' οὐνεκεν III, 933.

Ὅτις I, 347. II, 22. 215. 453. 465. 1143. III, 192. 195. 239. 905. 1201. IV, 498. 894. 1597.

Ὅτλεύνω. ὁτλεύνουσι. II, 1009.

Ὅτλέω. ὁτλήσω IV, 382. ὁτλήσειαν IV, 1227. ὁτλησέμεν III, 769.

Ὅτραλέως I, 1210.

Ὅτρηρός. ὁτρηρῇ II, 387.

Ὅτρύνω. ὁτρύνομεν III, 26. ὁτρύνεσκον III, 653. ὁτρυνέω II, 803. ὁτρυνέει IV, 499. ὁτρύνειμι I, 701. ὁτρύνει I, 382. ὁτρύνοντος IV, 75.

Ὅν passim. οὐ μὲν I, 78. 90. 97. 142. 192. 296. 794. 987. II, 311. 870. 915. III, 307. 506. 783. 1133. IV, 537. 1018. 1164. 1489. Οὐ. ἔθεν I, 362. II, 973. III, 77. IV, 279. 1084. 1471. 1764. εἶο II, 635. IV, 460. ἐεῖο III, 1065.

1335. IV, 782. ξοῖ I, 460. 893. III, 99. οἶ I, 705. 1208. ἔ I, 98. 273. 342. 874. 1259. II, 465. 951. III, 596. IV, 774. passim. οὐ ἔθεν I, 362. IV, 1471. ἐοῖο pro οὐ I, 1032. II, 6. III, 1065. IV, 782. εἶο pro ἐμοῦ II, 635. ἐοἶ pro ἐμοῖ III, 99. ἐοἶ pro σοῖ I, 893. οἶ pro σοῖ III, 5.

Οὔας. οὔατος II, 95. οὔατα II, 554. III, 904. 969. οὔασιν I, 514. III, 457. 1271.

Οὔδας IV, 1516. οὔδεος III, 22. 1021. IV, 536. 726. οὔδει II, 827. IV, 952.

Οὔδὲ passim. οὔδὲ μὲν I, 45. 651. II, 953. 1003. III, 388. οὔδὲ μὲν οὔδὲ I, 122. 224. 1063. IV, 673. 1529. οὔδὲ — οὐ III, 749. οὔδὲ — οὔτε III, 936.

Οὔδεις. οὔδεν III, 403.

Οὔδος. οὔδοῦ II, 203. οὔδῳ II, 428. οὔδόν III, 219. 230. 647.

Οὐκ I, 14. passim.

Οὐκέτι IV, 1235. passim.

Οὐλόμενος. οὐλομένου III, 436. οὐλομένοιο II, 1184. IV, 1252. οὐλομένῳ IV, 1011. οὐλομένης I, 802. οὐλομένην II, 153. III, 677. οὐλόμεναι IV, 446. 1485.

Οὐλόος. οὐλοὸν II, 85. III, 1420. IV, 367. 410. 1033. 1204.

Οὐλος III, 297. 1078.

Οὐλοχῦτα. οὐλοχῦτας I, 409.

Οὐλύμπος. Οὐλύποιο I, 504. 598. 1099. II, 113. 159. IV, 770. Οὐλύμπόνδε II, 300. 603. III, 1358. IV, 781.

Οὐν II, 67. 471. 853. 1279. III, 394. 472. 828. 896. IV, 320. 716. 743. 1086. 1412. 1441. 1472.

Οὔνεκα conjunctio I, 615. III, 246. 334. 470. 626. 1125. IV, 793. 1032. praepos. c. gen. I, 1325. III, 356. 370.

Οὔνεκεν III, 334. 470. 626. 933. IV, 793. 1032.

Οὔνομα I, 20. 1069. II, 762. 929. 1154. 1155. III, 5. 330. 354. 681. 992. 1070. 1092. 1093. IV, 309. 991. 1514. 1763.

Οὔποθι IV, 1443.

Οὔποτε II, 487. 740. 1200. IV, 110. 270. 952. 1165. passim.

Οὔπω I, 509. II, 116. III, 19. 1140. IV, 78. 261. 678. 1225.

Οὔρα II, 795.

- Οὐραία II, 572.
 Οὐρανίδης II, 1232. Οὐρανίδῃσιν II, 342.
 Οὐράνιος. οὐρανίον IV, 301. οὐρανίοιο IV, 992. οὐρανίῳ II, 40. οὐρανίῃ III, 161. οὐρανίης IV, 297. οὐρανίοισιν III, 1004. οὐρανίαις IV, 1412.
 Οὐρανόθεν I, 547. 1280. II, 287. 516. III, 1196. 1377. IV, 641. 1287. 1697.
 Οὐρανός I, 496. III, 715. οὐρανοῦ III, 587. IV, 959. 1706. οὐρανῷ II, 116. IV, 261. οὐρανὸν I, 1100. II, 938. 1103. III, 699. IV, 615. 885.
 Οὐρεῖος. οὐρείης I, 1119.
 Οὐρή IV, 1420. οὐρήσι I, 1145.
 Οὐρέύς. οὐρέας III, 841. 1154.
 Οὐρίαχος. οὐριάχῳ III, 1287. οὐρίαχον III, 1253.
 Οὔρος. οὔρεος I, 739. 989. 1108. II, 1258. IV, 444. οὔρεϊ II, 169. οὔρεα I, 501. II, 1017. 1089. 1214. 1239. III, 70. IV, 300. 776. 1215. 1340. οὔρεων III, 162. οὔρεσι I, 26. 1150. II, 476. 523. 1100. III, 969. 1082. IV, 265.
 Οὔρος I, 569. 579. 605. II, 900. 1229. IV, 768. 1223. 1769. οὔρῳ I, 926. IV, 572.
 Οὔρος (custos). οὔρον IV, 1643.
 Οὔρος (pro ὄρος, finis.) οὔροισιν III, 1386. οὔρους IV, 288.
 Οὐτάζω. οὐτάζων III, 1324. οὐτάζοντες II, 84.
 Οὐτάω. οὐτάσῃ II, 831. οὐτα II, 111. III, 1381. οὐτάμενοι III, 1396. οὐταμένων II, 156.
 Οὔτε passim. οὔτε—οὐδὲ I, 1190. οὔτε—οὐ III, 768.
 Οὔτις II, 261. 875. 972. III, 894. IV, 561. 1590. οὔτινα I, 196. II, 244. III, 16. IV, 1539.
 Οὔτος IV, 377. τοῦτον II, 881. III, 20. IV, 746. τοῦτο III, 467. ταῦτα II, 256. 1135.
 Οὔτω I, 900. οὕτως II, 1219.
 Ὀφέλλω. ὀφέλλει I, 467. ὀφέλλειν III, 466. 678. 712. ὀφέλλειν II, 828.
 Ὀφελον I, 278. III, 773. ὀφελειν I, 256.
 Ὀφθαλμός. ὀφθαλμῶν II, 184. 259. III, 372. 453. 761. 1019. IV, 109. 158. 1525. ὀφθαλμοῖς I, 814. II, 220. 441. 546. III, 728. 1115. IV, 128. 750. 855. 1147. 1619. ὀφθαλμοῦς III, 1068.
 Ὄφρις II, 1208. 1269. IV, 128. 1398. 1506. ὄφριος III, 414. 498. 1028. 1055. ὄφριν IV, 88. 1434.
 Ὄφριων I, 503. IV, 1517.
 Ὄφρα ut c. conj. I, 16. 705. 1292. II, 1064. III, 64. 437. 582. 910. 1115. 1135. 1307. IV, 242. 375. 769. 908. c. opt. I, 70. 166. 563. 916. 985. 1005. 1118. II, 440. 470. III, 210. 596. 622. IV, 101. 399. 713. 806. 871. 915. 1142. c. opt. et conj. I, 446. c. ind. fut. III, 909. IV, 181. 438. 839. c. ind. praet. I, 281. ὄφρα κεν c. conj. I, 851. ὄφρα quamdiu c. ind. I, 508. III, 1346. IV, 778. c. conj. I, 1247. ὄφρα—τόφρα I, 354. ὄφρα donec c. ind. I, 785. 844. 1017. II, 575. 794. III, 736. 1222. IV, 353. 505. 750. 980. 1448. 1451. c. conj. IV, 1545. c. opt. IV, 1227. ὄφρα ποτὶ usque ad II, 805.
 Ὄφρυς. ὀφρύος II, 108. ὀφρύσιν I, 178. III, 371. 1024. IV, 44. 547. 1300.
 Ὄχῃς IV, 41.
 Ὄχθη. ὄχθης II, 569. ὄχθησιν IV, 67. ὄχθας IV, 218.
 Ὄχλίζω. ὄχλίζων IV, 1678. ὄχλίζοντες I, 402. ὄχλίζονσαι IV, 962.
 Ὄχμάζω. ὄχμάζονσα I, 743.
 Ὄψ. ὀπί I, 462. 1085. III, 396. 557. IV, 914. 1422. 1702. ὅπα IV, 72. 903.
 Ὄψῃ I, 251. 808. II, 409. 684. III, 426. 504. 686. 1025. 1142. IV, 489.
 Ὄψιγονος. ὀψιγόνων IV, 653. ὀψιγόνοισιν I, 1062. II, 746. 842. IV, 252.

II.

- Παγασαί I, 238. Παγασὰς I, 411.
 Παγασήϊος I, 524.
 Παγασήϊς. Παγασήϊδα I, 318. Παγασήϊδας IV, 1781.
 Πάγκαρος. πάγκαρπον III, 158.
 Πάγος. πάγοισιν II, 1248.
 Παγχάλκεος. παγχάλκεον IV, 1655.
 Παγχρύσεος. παγχρύσειον IV, 120. παγχρύσεια IV, 1397. 144.

- Πάγχυ I, 606. 693. III, 511.
1124. IV, 357. 1356.
- Παιήων IV, 1511.
- Παιπαλόεσσα IV, 1635.
- Παῖς I, 67. 96. 202. 224. 570. II, 703. 1046. III, 241. 361. 866. IV, 460. 905. 912. 1762. παιδὸς I, 194. III, 127. 304. παιδὶ I, 268. III, 26. 85. 110. IV, 425. 616. πᾶν IV, 697. παῖδα I, 167. 276. 905. IV, 298. 778. 802. 874. 1088. παῖδε I, 185. παῖδες I, 816. III, 932. 1125. IV, 1752. παίδων I, 157. 824. III, 688. 721. 730. 746. IV, 71. 543. 1741. 1751. 1758. παίδεσσιν I, 973. παισιν I, 874. III, 369. 644. 667. 678. 703. 739. 1156. IV, 22. 136. 448. 736. 997. 1089. παῖδες I, 1356. IV, 203. 1028.
- Παιφάσσω. παίφασσε IV, 1442.
- Πακτωλός. Πακτωλοῖο IV, 1330.
- Πάλαι I, 283. 366.
- Παλαιγενής. παλαιγενέος II, 848. παλαιγενέων I, 1.
- Παλαιμόνιος I, 202.
- Παλάμη. παλάμη I, 1254. IV, 465. 972. παλάμησιν III, 283. 1250. IV, 1055.
- Παλαμναῖος. παλαμναίων IV, 709.
- Πελάσσω. πεπάλαχθε I, 358. πεπαλαγμένον III, 1046.
- Παλιμπετὲς II, 1250. III, 285. IV, 1315.
- Παλιμπνοια. παλιμπνοίησιν I, 586.
- Πάλιν I, 418. 586. 825. II, 390. 564. 993. III, 538. 650. 739. 817. 1212. 1346. IV, 1429.
- Παλινάγρετος. παλινάγρετον II, 444.
- Παλινόρσος II, 576. παλινόρσον I, 416.
- Παλιντονον I, 993.
- Παλιντροπάσθαι IV, 165. παλιντροπώντο IV, 643.
- Παλιντροπή. παλιντροπήσιν III, 1157.
- Παλιντυπὲς III, 1253.
- Παλιῥρόθιος. παλιῥρόθιοις I, 1170.
- Παλιόσυντος I, 1206. IV, 24. 879. παλίσυντοι III, 112. 306. 373.
- Πάλλας I, 723. III, 340.
- Παλλήναια I, 599.
- Πάλλω. πάλλεν II, 1257. IV, 974. ἔπαλλε I, 1270. III, 1263. πῆλε II, 45. πάλλω I, 169. πάλλετο IV, 53. παλλομένη III, 633. παλλομένην IV, 752. παλλομένοις IV, 138.
- Πάλος. πάλου II, 55. πάλω I, 395. 400.
- Παλύνω. παλύνετο III, 1256. ἐπαλύνετο III, 69.
- Παμβασίλεια IV, 382.
- Πάμπαν I, 480. 662. III, 119. 460. 1086. IV, 9. 1432.
- Πάμπρωτον I, 368. II, 317. IV, 1424. πᾶμπρωτα III, 1203. IV, 1134. παμπρωτίστα IV, 1693.
- Πάμπρωτος I, 1257.
- Παμφαῖνω. παμφαίνων I, 732. παμφαίνουσα IV, 1310.
- Παμφανᾶω. παμφανώνων I, 788. παμφανώσαν III, 1280.
- Παναίολον II, 968.
- Πανατρεκὲς IV, 1382.
- Παναχαῖς. Παναχαῖδος I, 243. III, 347.
- Πανδαμάτωρ IV, 475.
- Πάνδημος. πανδήμιο I, 1077.
- Πανέλληνες. Πανελλήνων II, 209.
- Πανέσχατον IV, 308.
- Πανεύκηλος III, 1196.
- Πανημέριος. πανημερίην I, 1358. πανημέριοι II, 667. IV, 1540.
- Πανήμερος I, 1015. III, 251. πανήμερον I, 873. πανήμεροι II, 811. 1191.
- Παννύχιος IV, 7. παννύχιοι II, 308. IV, 69. 1634. παννύχια IV, 1304.
- Πάννυχος III, 1004.
- Πάνοπλος. πανοπλοτάτην III, 244.
- Πάντη I, 728. 1036. II, 302. 567. 630. 1265. III, 192. 772. IV, 176. 328. 370. 1237.
- Πάντοθεν II, 127. 361. 759. IV, 570. 1265. 1710.
- Παντοῖος. παντοίη II, 383. III, 548. παντοίοις III, 610.
- Πάντος I, 437.
- Πανυπέρταται I, 1122.
- Πανύστατος I, 1154. III, 268.
- Παπταίνω. πάπτεινον I, 631. παπταίνεσκε III, 953. πάπτεινε III, 513. πάπτηνε III, 634. πάπτηναν I, 341. παπταίνων I, 1171. παπταίνοντες II, 608. III, 924. IV, 683. παπτήνας III, 1284. IV, 1332. παπτήναντες II, 35.
- Πάρ IV, 223.
- Παρά c. gen. II, 1094. 1188. III, 568. c. dat. I, 319. 455. 458. 530.

694. 855. II, 158. 309. 501. III, 1194. IV, 132. 851. 975. 1124. c. acc. I, 217. 967. II, 500. 904. 944. 1001. III, 445. 486. 613. 1253. 1277. IV, 789. 827. 1580. sine casu II, 839. *πάρᾳ pro πάρεστι* IV, 1262. 1274.
- Παραβάλλω. παρὰ — βάλλοντο* IV, 484.
- Παραβάσσω. παρέβασκεν* IV, 210.
- Παραβλήδην* I, 835. II, 60. 448. 621. III, 107. 1078. IV, 1563. 1608.
- Παραδρίζω. παρέδρισαν* II, 601.
- Παρά* I, 1279. II, 505. 619. III, 38. IV, 566.
- Παραίβασις* IV, 832.
- Παραιβάτις* I, 754.
- Παραίβιος* II, 456. *Παραίβιον* II, 463.
- Παραιδύσσω. παραιδύξας* II, 1253.
- Παραΐσσω. παραΐσσεσκον* II, 276.
- Παραιφάμενος* II, 876. *παραιφάμενη* II, 287. IV, 443. *παραιφάμενοι* III, 14.
- Παραιφασία. παραιφασήσι* II, 324. III, 554.
- Παρακατατίθημι. παρακάτθετο* II, 504. *παρακάτθεο* IV, 1743.
- Παρακέκλωμαι. παρεκέκλετο* IV, 1668.
- Παρακλιδόν* I, 315. 757. II, 1266.
- Παρακλίνω. παρακλίνας* II, 93. *παρακλίνουσα* III, 953. *παρακλίνεται* II, 364. IV, 292. 1239.
- Παράκοιτις* I, 557. *παρακόιτιν* III, 623.
- Παραλέγομαι. παρελέξατο* II, 1235.
- Παράλιος. παραλής* IV, 1560.
- Παραλιταίνω. παρήλιτες* II, 246. *παρήλιτον* III, 891.
- Παραμετρέω. παρεμέτρεον* I, 595. 1166. II, 937. IV, 218. *παρά — μετρήσαντες* IV, 1779.
- Παραμείβω. παράμειβον* II, 660. 725. IV, 574. 979. *παρήμειβον* I, 933. *παραμειβεται* I, 450. *παραμειβόμενοι* II, 384.
- Παραμολεῖν. παρμέμβλωκεν* IV, 1167.
- Παρανέομαι. παρανείσθε* II, 357.
- Παρανήμεω. παρενήνεον* I, 1123.
- Παρανίσσομαι. παρανισσόμενοι* II, 1030.
- Παραπαφίσκω. παρήπαφεν* II, 952.
- Παράσσω* I, 383. II, 961. III, 17. 125. 969.
- Παραστενάζομαι. παραστενάζοντο* IV, 1297.
- Παραστροφάω. παραστρωφῶνται* II, 665.
- Παρασχεδόν* I, 344. 698. 1091. II, 10. 859. III, 440. 667. IV, 99. 230. 1331.
- Παρατίθημι. πάρθετο* II, 249. *παρθέσθαι* IV, 345.
- Παρατρέπω. παρατρέπει* III, 902.
- Παρατρέχω. παρατρέξαντα* III, 955.
- Παρατροπέω. παρατροπέων* III, 946.
- Παρβολάδην* IV, 936.
- Παρεδριάω. παρεδριῶν* II, 1039.
- Πάρεδροι* I, 1127.
- Παρεῖα. παρείην* III, 1160. *παρεῖων* II, 676. IV, 1662. *παρειῶν* III, 1118. *παρεῖας* II, 1216. III, 121. 149. 297. 461. 672. 953. IV, 1064. 1279.
- Πάρεμι. πάρεστι* II, 688. 1185. *παρέσσει* I, 891. *παρέμμεναι* II, 489. *παρέοντός* II, 147. *παρέοντας* II, 429. 1024. III, 490.
- Πάρεμι. παριόντας* II, 195.
- Παρεῖσα. παρείσε* IV, 782.
- Παρέν* I, 130. 323. 1315. IV, 102. *παρέξ* II, 272. 341. 344. 973. 1010. 1113. III, 195. 237. 743. 1234. IV, 552.
- Παρενδέω. παρεξέθεον* I, 592.
- Παρενέομαι. παρεξενέοντο* II, 651. 941. 1242.
- Παρενήροθε* I, 664.
- Παρεννέπω. παρέννεπεν* III, 367.
- Παρεξαμείβω. παρεξήμειβον* I, 581. *παρέν — ἀμείβων* II, 94.
- Παρεξελαύνω. παρεξελάσσει* IV, 764.
- Παρεξερέσθαι* III, 979.
- Παρέστιος* IV, 713.
- Παρέχω. παρέσχεθον* I, 409. *παρέχομεν* II, 1136. IV, 1421. *παρασχέμεν* I, 1217. *παρέχομαι* III, 152.
- Παρηγορέω. παρηγορείς* II, 622. *παρηγορέσκειν* III, 610. IV, 1410. 1740. *παρηγορέων* I, 294. II, 1196. III, 303. *παρηγορόντες* II, 64.
- Παρηγορή. παρηγορήσιν* II, 1281.
- Παρηγοροί* I, 479.
- Παρηῖα* II, 82. III, 681. IV, 45.
- Παρηῖς. παρηῖδα* III, 1064. *παρηῖδες* IV, 1066. *παρηῖδας* I, 791. II, 59. III, 831. 963. *παρηῖσιν* IV, 172.
- Παρήμι. παρήμενος* III, 513.

Παρηγορία. παρηγορίην IV, 943.
 Παρθενίη II, 502. III, 640. 682.
 II, 845. IV, 29. παρθενίην II,
 948. 951. Παρθενίην I, 188.
 Παρθενική III, 829. 975. 998. IV,
 483. παρθενικής IV, 209. 433.
 παρθενική IV, 1737. παρθενικήν
 III, 547. 1099. IV, 909. 1074.
 1106. 1118. παρθενικαί I, 671.
 IV, 949. παρθενικής IV, 899.
 1743. παρθενικός I, 791. III,
 5. 563.
 Παρθένιος. Παρθενίοιο II, 936.
 III, 876.
 Παρθένος I, 256. 779. IV, 167.
 παρθένον III, 86. 142.
 Παριάνω. παριάνον I, 806.
 Παρίστημι. παρστιάη III, 1239.
 παρά θ' Ἰστασο III, 1.
 Παρηγός. Παρηγούο II, 705.
 Πάροιδε I, 1055. II, 39. 52. 652.
 887. πάροιδεν I, 203. 254. 284.
 529. 630. 816. II, 610. 1059.
 1123. III, 324. 473. 526. 895.
 IV, 494. 864. 884.
 Παροίτερος. παροίτερον III, 24. IV,
 982. παροίτερον I, 1146. III,
 179.
 Παρούτερω III, 686.
 Πάρος III, 182. 635. 710. 774. 816.
 978. IV, 319. 667. καὶ πάρος
 I, 476. II, 1142. πάρος c. inf.
 I, 692. III, 660. 1130. c. gen.
 II, 101. III, 22. 422. 1063.
 Παρράσιον II, 521.
 Πᾶς I, 609. IV, 37. παντὶ III,
 1307. IV, 230. πάντα I, 847.
 IV, 235. 488. πᾶσα I, 1099.
 1112. III, 792. 894. IV, 269.
 727. 997. πάσης II, 583. III,
 195. 509. 1139. πάση I, 1358.
 III, 391. πᾶσαν I, 695. 1796.
 II, 498. 1116. III, 1015. 1052.
 1354. IV, 15. 235. 272. 881.
 1059. 1125. 1272. 1295. 1066.
 πᾶν I, 618. II, 530. III, 270.
 πάντες I, 330. 342. 453. 475.
 514. 547. II, 435. 468. 562.
 807. III, 365. IV, 295. 398.
 401. 642. 1305. 1363. πάντων
 I, 65. 643. II, 179. 698. 1147.
 III, 59. 304. 464. 585. πάντεσ-
 σιν I, 104. 717. II, 10. 292.
 453. 687. 773. 784. 802. 1068.
 III, 103. 335. 483. 502. 1168.
 IV, 1380. πᾶσιν I, 206. 655.
 III, 174. 246. 443. 505. 544. 568.

1198. IV, 189. 212. 256. 1049.
 1104. 1278. πάντας I, 101. 138.
 230. 1001. 1047. 1105. 1318. II,
 36. 578. 583. III, 155. IV, 767.
 803. 826. πᾶσαι II, 543. 1173.
 III, 255. 344. 811. 838. 949.
 966. 1150. IV, 280. 977. 1196.
 1517. πασάων I, 113. 1122. πα-
 σέων I, 620. πάσαις I, 1223. III,
 139. 658. πάσῃσιν I, 629. 700.
 II, 447. III, 912. πάσας IV, 846.
 1145. 1233. πάντα I, 234. 283.
 333. 357. 434. 502. 900. 1057.
 1068. 1209. II, 154. 271. 311.
 726. 876. 1020. 1126. 1136. 1253.
 III, 42. 69. 146. 295. 453. 697.
 800. 1012. 1096. 1218. 1361. IV,
 25. 85. 234. 261. 392. 610. 648.
 665. 710. 718. 888. 1249. 1386.
 Πασιφάη III, 999. Πασιφάης III,
 1076. 1107.
 Πασσυνδία I, 323. 634. II, 759.
 1063. 1160. 1169. III, 195. IV,
 859.
 Πάσσω. ἐπάσσω IV, 442. ἐπέπαστο
 I, 729.
 Παστάς. παστάδος I, 789.
 Πάσχω. ἐπαθες III, 675. πάθον
 IV, 387. παθόντα IV, 1534.
 Πατέομαι. πάσσεσθαι I, 1072.
 πασσαμένη III, 790. IV, 21. πά-
 σαντο II, 1177. πάσαιτο III,
 807.
 Πατέω. πατέοιτε II, 17.
 Πατήρ I, 97. 164. 263. 489. 798.
 813. II, 237. III, 32. 689. 1027.
 1101. IV, 1083. 1558. πατρός
 I, 58. 117. 225. 620. 638. 667.
 829. 891. 976. 1212. II, 475.
 519. 656. 776. 1096. 1153. III,
 191. 264. 309. 598. 602. 614.
 677. 742. 904. 1076. IV, 347.
 378. 615. 735. 746. 801. 985.
 1004. 1024. 1079. 1083. 1092.
 1118. 1162. 1310. πατρί I, 13.
 558. 907. II, 786. III, 628.
 IV, 399. 1015. 1106. πατέρα II,
 1181. πάτερ IV, 1673. πατέ-
 ρων IV, 279.
 Πάτος. πάτου III, 1201. πάτων
 IV, 1248.
 Πάτερη. πάτερης I, 446. 861. II, 856.
 III, 333. IV, 36. 385. πάτερη
 III, 977. πάτερην I, 902. III,
 1001. 1083. IV, 190. 203. 361.
 1036. 1038.
 Πάτερηθεν II, 541.

- Πατρίς. πατρίδος I, 535. πατρίδα III, 1136.
 Πατροπάτωρ I, 170. 178.
 Πατρώϊος III, 359. πατρώϊον I, 410. πατρώιοι II, 1162. πατρώην II, 486.
 Παῦρος. παῦρον IV, 1244. παῦροι I, 856. παῦροις I, 573. II, 983. παύρους I, 1319. πανρότεροι IV, 339. πανροτέρους I, 1111.
 Παύω. παῦσε IV, 775. 778. ἐπανσαν IV, 882. παύσειεν IV, 714. παύομαι III, 418.
 Παφλαγόνες II, 790. Παφλαγόνων II, 358. IV, 245. 300.
 Πάχνη. πάχνην II, 738.
 Παχνόομαι. παχνώθη IV, 1279.
 Πάχος I, 1193.
 Πεδάω. ἐπέδησε III, 533. πέδησεν I, 1038. πεπέδητο II, 597.
 Πέδιλον I, 11. πεδίλω IV, 1195.
 Πεδίον I, 947. 1061. 1116. II, 373. 515. 659. 988. 1216. 1270. 1345. IV, 322. 326. 811. 976. πεδίον III, 916. πεδίοιο I, 546. II, 400. 810. III, 199. 213. 472. 926. 1364. πεδία I, 1282. πεδίων III, 888. IV, 1151. 1173. πεδίοισι III, 1185.
 Πεδόθεν I, 1199. III, 1316.
 Πέδον I, 639. III, 836. 1260. IV, 1195. 1396. πέδω III, 1207. IV, 1447.
 Πέξα IV, 1258. πέξαν IV, 46. πέξας IV, 940.
 Πεζός II, 778. IV, 1441. πεζοῖσι III, 1274.
 Πείθω. ἐπεισε IV, 1022. πέπιθον I, 964. πεπίδοιμι IV, 417. πεπίδοιμεν III, 479. πεπίδοιεν III, 14. πεπιθεῖν III, 536. πεισμέν IV, 499. πιθήσας I, 33. πείθεσθε III, 308. πείσονται I, 346. πίθεσθε II, 324. III, 554. πίθηται III, 26. πίθησθε II, 1123. πίθοιτο III, 91. πειθόμενοι I, 364. II, 413. IV, 858. πέποιθεν III, 511. πεποίθота IV, 274. πεποιθότε IV, 1465. πεποιθότες IV, 110.
 Πείρα III, 407. πείραν III, 16. πείρης II, 883. III, 476.
 Πειράζω. πειράζεν I, 495. III, 10. πειράζων II, 46.
 Πείρατα I, 413. II, 308. 411. 424. 1261. III, 1189. IV, 280. 1201. 1648. 1775. πείρασι I, 81. II, 365. III, 686. IV, 1175. 1227. 1567. 1597.
 Πειράω. πείρησαν III, 1249. πειρήσω III, 105. 179. πειρήσαι III, 722. πειρήσων III, 539. πεπείρηται I, 1099. IV, 37. ἐπειρήθη III, 654. πείρηθεν III, 1147. πειρήσατο II, 48. IV, 459. πειρήσασθε II, 328. ἐπειρήσαντο I, 114. 1060. πειρηθείην III, 539. πειρήσονται III, 399. πειρήσομαι III, 642. πειρησόμεθα II, 1279. πειρηθήναι II, 1223. III, 185. πειρησασθαι II, 6. πειρώμενος II, 638. πειρωμένη III, 693. πειρωμένη III, 68. πειρηθεῖς III, 405.
 Πειρεσιαι I, 584. Πειρεσιᾶς I, 37.
 Πειριδος. Πειριδω I, 103.
 Πειρινθος III, 873.
 Πείρω. πείρετε II, 326. 438. 775. πείρε IV, 306. πείρον IV, 980. πεπαρμένον IV, 1067.
 Πείσμα IV, 894. πείσματα I, 423. 534. 652. 1013. 1020. 1109. II, 166. 177. 460. 496. 536. 925. 1275. III, 570. IV, 78. 208. 523. 662. 904. 1639. 1731. πείσμασιν III, 1194.
 Πέλαιος I, 923. II, 363. 603. 620. 808. 932. 1090. IV, 633. 768. 1233. 1270. 1538. 1564. 1577. πελάγη III, 349. πελάγεσσι IV, 152. 240.
 Πέλᾶω. πέλασε I, 994. πέλασεν II, 439. ἐπέλασαν I, 1017. (IV, 1407.) πέλασαν III, 1166. πέλασαν IV, 637. πελάσσης III, 1041. πελάσση II, 13. III, 1307. πελάσσαι I, 692. II, 293. πελάσσας II, 230.
 Πέλανος. πελάνους I, 1077. IV, 712. Πέλας I, 737. II, 187. 982. 1047. III, 59. 1074. 1236. IV, 720. 1345.
 Πελασγικόν I, 1024.
 Πελασγίς IV, 265. Πελασγίδος I, 14. 906. Πελασγίδι III, 1324. Πελασγίδα IV, 243.
 Πελασγοί. Πελασγῶν I, 580. II, 1241.
 Πέλεια. πέλειης II, 533. πέλειαι I, 1050. πελειάνων IV, 486.
 Πελειᾶς III, 541. 560. πελειάδος II, 572. πελειάδι II, 323. πελειάδα II, 555. 562.

Πέλενος. πελέκει I, 430. πέλεκυν I, 169. II, 119. πελέκισσι I, 1003. IV, 1683.

Πελεμίζω. πελέμιζεν II, 92.

Πελίας I, 5. III, 64. 75. Πελίαο I, 3. 225. 242. 279. 323. 902. 981. 1304. II, 624. 763. IV, 242.

Πελίη III, 1135. Πελίην I, 12.

Πελλήνη. Πελλήνης I, 177.

Πέλλης I, 177.

Πελόπεια I, 326.

Πελοπηΐς. Πελοπηΐδα IV, 1570. 1577.

Πελοπηΐοι II, 790. Πελοπήϊα I, 758.

Πέλοψ I, 753. II, 359. Πέλοπος IV, 1231.

Πέλω. πέλει I, 154. 1192. 1202. II, 311. 929. 1077. 1155. III, 15. 102. 104. 779. IV, 1236. πέλε II, 1171. III, 666. πέλεν I, 629.

728. 1251. II, 436. III, 252. 627. 1271. IV, 103. 118. 345. 430. 927. πέλη II, 344. πέλοι I, 1343.

II, 340. IV, 1656. πέλε (imper.) I, 304. πέλειν IV, 1373. 1736.

πέλεται II, 670. III, 1302. πέλεσθε II, 643. 1195. III, 911. πέλονται I, 337. 679. III, 813.

ἐπλεν I, 414. IV, 743. ἐπλετο I, 113. 1012. 1249. 1302. II, 713. 863. 975. III, 63. 856. 1228.

IV, 644. 1591. πέλοιτο I, 1118. III, 79. 359. 467. 494. 552. 615. 784. 850. IV, 536. 715. 871. 1142.

πελέσθω I, 1320. II, 873. πέλεσθαι I, 160. III, 599. 700. 733.

Πέλωρ II, 39. IV, 1440.

Πελωριος II, 1101. IV, 1365. πελωρίον II, 111. IV, 1438. πελωρίον I, 1242. II, 105. 706. 1067. 1240. IV, 129. 224. 767.

πελωρίη IV, 1682.

Πέλωρον IV, 143. πέλωρα I, 996.

Πεμπάζω. πεμπάξοι II, 975. πεμπάζων IV, 1743. πεμπάσσατο IV, 350.

Πέμπτος IV, 1467.

Πέμπυ II, 489. πέμπει III, 336. IV, 951. πέμπεν I, 78. 100. II, 463. IV, 954. ἐπεμπε I, 164.

πέμπον I, 720. III, 1173. πέμπυν II, 969. IV, 685. πέμπωμεν I, 676. πέμπει (Imp.) I, 906.

πέμπειν III, 601.

Πένθος II, 880. III, 675.

Πένομαι. πένονται II, 1015.

Πέπλος. πέπλοιο IV, 1662. πέπλον III, 832. IV, 24. 423. 474. 749. 1314. 1351. πέπλοισι IV, 1294.

Πέπρωμαι. πέπρωται I, 444. 904. 1322. IV, 801. πέπρωτο IV, 532. πεπρωμένη II, 815. πεπρωμένον II, 116.

Πέπων. πέπον I, 1337. III, 485. IV, 251. 299. 343. 372. 463. 479. 484. 644. 675. 763. 767. 825. 896. 950. 999. 1061. 1199. 1330. 1354. II, 27. 85. 252. 260. 539. 917. 1214. III, 61. 92. 243. 312. 331. 403. 428. 519. 525. 577. 584. 661. 680. 717. 783. 949. 977. 1093. 1142. 1190. 1250. 1298. 1344. IV, 65. 480. 599. 815. 832. 1060. 1103. 1148. 1168. 1257. 1372. 1529. 1603. 1649. 1676. 1719. 1736.

Περαΐη I, 1112. περαΐης II, 392. IV, 73. 848. περαΐην I, 923. IV, 1213.

Περαϊόδι IV, 71.

Περαϊόω. περαϊώσασθαι IV, 1636.

Περαϊτέρω II, 425.

Πέρας. περάτων II, 165.

Περάτῃθεν IV, 54.

Περάτῃ. περάτης I, 1281. II, 1089.

Περάω. περόωσιν IV, 462. ἐπέρησαν IV, 304. 329. 654. 1003. περήσομεν II, 413. περήσεις III, 1072. περάαν IV, 496. περήσαι I, 440. II, 344. III, 388. IV, 257. 283. περόωντι IV, 530. περόωντες IV, 647. 1557. περόωντας IV, 786. περήσας IV, 457.

Πέρην II, 532.

Πέρθω. πέρθεσκον I, 800. πέρθοντο II, 138.

Περὶ c. gen. I, 901. 1342. II, 141. 1129. III, 60. 688. 1058. IV, 1070. 1357. 1487. 1767. 1772. περὶ πάντων πραγμάτων I, 65. II, 179. III, 304. 585. c. dat. I, 379. 1020. 1340. II, 128. 873. 1248. III, 291. 638. 866. 868. 905. 1020. 1156. 1172. 1225. 1258. 1355. IV, 93. 325. 551. 616. 938. 1456. c. acc. I, 538. 1197. II, 301. III, 216. 1219. IV, 321. 436. 934. 1136. 1198. 1452. 1666. sine casu III, 1248. IV, 158.

περὶ πᾶσα III, 792. περὶ παντόθεν IV, 1710. περὶ I, 101. 138. 670. 830. II, 20. 53. 241. IV, 181. 440. 1031. 1383.

- Περιάγνυμαι. περιάγνυται II, 791.
 Περιάλλα II, 217. III, 529.
 Περιβάλλω. περιβάλλετο I, 371.
 Περιβληχρὸν IV, 621.
 Περιβλύω. περιβλύει IV, 788.
 Περιβρέμω. περὶ — βρέμει II, 323.
 Περιβρομέω. περιβρομέουσι I, 879.
 περιβρομέεσκον IV, 17.
 Περιγηθής. περιγηθέος III, 814.
 περιγηθές IV, 572. 888.
 Περιγνάμπτω. περιγνάμψαντι II, 364.
 περιγνάμψαντες II, 560.
 Περιδαίομαι IV, 58.
 Περιδείδω. περιδείσαντες IV, 1650.
 περιδεΐδια II, 1204.
 Περιδινέω. περὶ — δινηθέντες I, 1059.
 Περιδρομος III, 1085.
 Περιέμι II, 58. III, 408. περίεστε III, 54.
 Περιέχω. περίσχετο III, 706. περισχομένη III, 95. IV, 82.
 Περιηγής. περιηγεί IV, 950. περιηγέα I, 559. II, 994. III, 1032. 1365. περιηγέες III, 138.
 Περιθαμβέες II, 1158, IV, 1528.
 Περιθαρσής. περιθαρσέα I, 195.
 περιθαρσέες I, 152.
 Περικαλλής. περικαλλέα III, 842.
 περικαλλές III, 132.
 Περικαλύπτω. περὶ — ἐκάλυπτεν III, 748. περὶ — καλύψας I, 218.
 Περικαταβάλλω. περικάβαλεν III, 707.
 Περικαταπίπτω. περικάππεσε II, 831. III, 543.
 Περικατατίθημι. περικάτθετο III, 156.
 Περικλαδής. περικλαδέος IV, 216.
 Περικλέες I, 1069. 1322. III, 330.
 Περικλύμενος I, 156.
 Περικτίονες III, 1090. περικτιόνων I, 982. II, 7. περικτιόνεσιν I, 943.
 Περικτίται II, 450.
 Περιμήκης. περιμήκεος II, 1055.
 περιμήκεα IV, 127. 223. 1632.
 περιμήκεες III, 70.
 Περιναίεται I, 1149. 1222. II, 186. IV, 405. 470.
 Περιναιετάοντες I, 229. 941. II, 909.
 Πέριξ I, 1097. II, 204. 571. III, 1214. 1291. IV, 272. 281. 1520.
 Περιπέλομαι. περιέπλεο III, 130.
 περιπλομένος III, 1150.
 Περίπλεον I, 858.
 Περιπρό II, 867.
 Περιπύξαι IV, 155.
 Περιπυστος IV, 213.
 Περιρῶδη IV, 1581.
 Περιρῶδής I, 431.
 Περισκοπέω. περισκοπέων IV, 1265.
 Περισσὸν II, 627.
 Περισταδὸν II, 206. III, 416.
 Περισχίζω. περισχίζονται II, 360.
 Περιτίω. περιτίεται III, 74.
 Περιτρέφω. περιτέτροφε II, 738.
 Περιτρέχω. περιτρέδρομεν III, 676.
 Περιτριβής. περιτριβέας I, 1175.
 Πιριτροπάδην II, 143.
 Περίτροχος. περίτροχον II, 1229.
 Περιφείδομαι. περιφείσατο I, 620.
 Περιφραδέως I, 394. III, 947.
 Περιωπή. περιωπής IV, 900.
 Περιώσιος. περιώσιον I, 466. 590. 1307. II, 434. 865. 1063. III, 334. IV, 1430. 1554. περιώσια II, 394. III, 1326. IV, 554.
 Περκώσιος. Περκωσίον I, 975.
 Περκώτη. Περκώτην I, 932.
 Περωνάω. περονήσατο I, 722.
 Περώνη. περόνησι I, 567. II, 33. III, 833.
 Περσεύς IV, 1513.
 Πέρση. Πέρσης IV, 591.
 Περσηίς. Περσηίδος III, 478. IV, 1020. Περσηίδα III, 1033. Περσηΐ III, 467.
 Πέσσω I, 283.
 Πέταλον. πετάλοισιν III, 220.
 Πετάννυμι. πέπταται I, 1036. πέπανται IV, 636. πεπτάμενον II, 405. 1146. 1270. πεπταμένον II, 903. πεπταμένοισιν IV, 299. 1229. 1623.
 Πέτομαι. ἐπτατο II, 564. πταμένη II, 337.
 Πετραίος. πετραίω IV, 1679. πετραίη II, 705. IV, 1456. πετραίην IV, 1416.
 Πέτρη I, 741. 1019. II, 1210. III, 1294. IV, 922. 1444. πέτρης I, 880. 913. 990. 1109. II, 134. 598. III, 227. IV, 926. 1298. 1443.
 πέτρην II, 131. πέτρην I, 216. III, 1244. πέτραν II, 604. 730. IV, 823. 924. πετρῶον II, 380. 340. 346. 553. 577. 587. 892. 1190. IV, 955. 1254. 1658. πέτρας IV, 944. πέτροισιν II, 736.
 πέτρας I, 2. 26. 995. II, 317. 412. 420. 558. 616. 644. 770. IV, 304. 787. 860. 963. 1002. 1639. 1706.

Πέτρος. πέτρον III, 1365.
 Πεύθομαι. πεύθετο I, 981. πεν-
 θόμεθα I, 123. πεύθοντο I, 983.
 πεπύθοιτο IV, 1469. πενθόμε-
 νοι II, 186. IV, 1500. πενθο-
 μένοις IV, 263. πενσόμενος IV,
 531.
 Πεύκη IV, 309. 1682. πεύκην IV,
 223. πεύκαι III, 1375.
 Πῆ II, 1104. III, 424. πῆ ἄλλῃ
 I, 822.
 Πῆ II, 886. III, 546. 1071. IV,
 1570.
 Πηγῇ II, 975. πηγῆς III, 882. πη-
 γαί IV, 286. Πηγέων I, 1243.
 πηγῆσιν I, 117. πηγᾶς I, 1722.
 Πῆγνυμι. πῆξε IV, 1094. ἔπηξεν
 III, 1286. ἔπηξαν III, 22. πῆξας
 III, 422. IV, 696. πάγη III,
 965.
 Πηγυλῖς II, 737.
 Πηδάλιον. πηδαλίοιο IV, 931. πη-
 δάλια I, 562.
 Πηδός. πηδοῖσιν IV, 200.
 Πηλείδης. Πηλείδην I, 558.
 Πηλεὺς I, 94. 1042. II, 829. 1217.
 III, 504. IV, 494. 1368. Πη-
 λῆος IV, 853. Πηλῆϊ IV, 816.
 Πηλῆα II, 868.
 Πῆληξ II, 920. πῆληκα III, 1281.
 1322.
 Πηλιάς I, 386. 525. Πηλιάδος II,
 1189. Πηλιάδες I, 550. Πηλιά-
 δας I, 581.
 Πῆλιον. Πῆλιον I, 520.
 Πῆμα I, 468. 809. II, 138. IV,
 4. 63. 445. πῆματος III, 773. πῆ-
 ματι II, 858. πῆματα I, 298.
 682. II, 179. 454. IV, 1091.
 Πημαίνω. πημανθῆναι II, 1269.
 πημανθέντας IV, 560.
 Πηρειός. Πηρειοῖο I, 48.
 Πηροσύνη I, 48.
 Πηρῶ I, 119.
 Πηρύτιον I, 379. III, 854. 1207.
 IV, 1510.
 Πηχύνω. πηχύνουσα IV, 972.
 Πῆχυς. πῆχυν I, 744. 1237. II, 93.
 πῆχει II, 268.
 Πῆρ IV, 1133.
 Πίδαξ. πίδακι IV, 1456. πίδακα
 IV, 1394. 1451.
 Πιέζω. πιέσας III, 1335.
 Πίειρα IV, 983.
 Πιερίθθεν I, 31.
 Πιέριος. Πιερίη I, 34.
 Πιερίς. Πιερίδων IV, 1382.

Πικρός. πικρὸν IV, 1404. πικρῇ
 II, 232. IV, 1167. πικρότατον
 II, 222.
 Πιλέω. πιληθεῖσα IV, 678.
 Πίλναμαι. πίλνεται IV, 952.
 Πιμπλητής. Πιμπλητῆδος I, 25.
 Πίμπλημι. πλῆτο I, 697. 1052.
 IV, 17.
 Πίμπρημι. πιμπρᾶσαι III, 1301.
 Πινόεις. πινόεν II, 301.
 Πινυτός. πινυτή IV, 65.
 Πίνος. πίνω II, 200.
 Πίνω. πίνε I, 473. πίνεν IV, 1448.
 Πίπτω. πίπτειν I, 758. πίπτον
 III, 1375. 1393. πέσεν I, 566.
 1029. 1169. 1284. II, 827. 1036.
 1045. III, 962. IV, 216. 598.
 πέσον I, 1051. ἔπεσον I, 506. IV,
 1018. πεσέειν IV, 388. πεσεῖν
 IV, 393. πίπτοντα II, 128. πε-
 σῶν I, 428. πεσόντος III, 1359.
 πεσοῦσα I, 1028. πεσόντες II,
 860. 1013. IV, 1292. πεπηθῶτα
 I, 1056. II, 832. πεπητυῖαν II,
 535. IV, 93. πεπητότας IV, 1298.
 πεπητότας IV, 1263. πεπητῶ-
 τας III, 321. 1311. πεπητυῖαι
 1454.
 Πίσσα I, 1266. III, 1213.
 Πίσυνος I, 1198. III, 181. IV, 1466.
 πιδύνοι I, 1156. II, 559. 902.
 Πίσυρες I, 671. II, 1111. II, 222.
 1367.
 Πιτύεια IV, 564. Πιτύειαν I, 933.
 Πιφάσκειω. πιφάσκων II, 685.
 πιφάσκετο III, 606. πιφαν-
 σκόμενος III, 1165. IV, 1346. πι-
 φανσκομένη I, 1097.
 Πίσω. πίωνας II, 810.
 Πλαγυτός. πλαγυτῆς III, 42. Πλαγ-
 κται IV, 860. 924. Πλαγυτῆσιν
 IV, 932. 939. Πλαγυτῶς IV, 786.
 Πλαδαρός. πλαδαροῖσι III, 1398.
 Πλαδάω. πλαδόωσαν II, 662.
 Πλάζομαι. πλάζομεθα II, 542.
 πλάζοιτο I, 1137. πλάζεσθαι III,
 1120. πλάγξασθαι III, 261. πλα-
 ζόμενοι I, 22. IV, 1321. 1396.
 πλαγχθέντας I, 1097.
 Πλαταγή. πλαταγήν II, 1055.
 Πλαταμών. πλαταμώνι I, 365.
 Πλατάνιστοι II, 733.
 Πλατὺς II, 579. πλατὺν I, 429.
 631. 1198. 1268. πλατὺ II, 822.
 Πλεῖον I, 472. II, 343. IV, 864.
 Πλεῖστος. πλείστοιο II, 711. πλεί-
 στοι I, 231. πλείστα II, 471.

- Πλέκω. πλέκασθαι III, 47.
 Πλέων. πλεόνεσσι IV, 339. πλεον II, 888.
 Πλευρά. πλευραῖς I, 946.
 Πλευρόν. πλευροῖς III, 1395.
 Πληγάδες. Πληγάσι II, 596. Πληγάδας II, 645.
 Πληθύν I, 239. IV, 688. πληθύν I, 310. IV, 332. 336. 998.
 Πλήθω. πλήθοντος III, 67. πλήθοντας IV, 1770. πλήθοντο III, 1392. IV, 564.
 Πληιάδες. Πληιάδεσσιν III, 226.
 Πλημμυρίς II, 576. IV, 1241. 1269.
 Πλημμύρω. πλήμμυρον IV, 706.
 Πλήμνη. πλήμνησι I, 757.
 Πλήσσω. πλήξεν I, 428. 1033. II, 107. 1045. IV, 469. πέπληγον I, 540.
 Πλόκαμος. πλόκαμον IV, 28. πλοκάμοισι II, 707. πλοκάμους III, 47. IV, 19. 671.
 Πλόκος. πλόκον IV, 30.
 Πλόος IV, 259. 366. 1570. 1582. πλόον II, 1195. IV, 578. πλόον I, 108. II, 421. 775. 903. 1031. IV, 254. 497.
 Πλοχοί III, 677.
 Πλωάδες. πλωάδας II, 1053.
 Πλωτός. πλωτής IV, 232. πλωτήσι II, 285. πλωτάς II, 297.
 Πλώω. πλώετε II, 348. πλώουσιν IV, 525.
 Πνοιή III, 343. πνοιῆς IV, 286. πνοιῇ I, 652. 1303. II, 163. 725. 934. IV, 609. 877. 1225. 1368. 1624. πνοιαί I, 1274. II, 993. IV, 301. πνοιῆς I, 600. 1013. πνοιῆσιν I, 223. 586. II, 742. 1102. III, 972. IV, 221. 443.
 Ποδηγεῖς I, 324.
 Ποδώης. ποδακμίστατον I, 180.
 Πόθεν II, 824. III, 262.
 Ποθῇ I, 1320.
 Πόθι I, 242. II, 881. III, 225. 1061. IV, 275. 319. 1251.
 Πόθος IV, 619. πόθοιο III, 33. πόθω I, 286. III, 86. 751. πόθον III, 262. IV, 1147.
 Ποίεω. ποίεον IV, 1716. ποίησε II, 522. III, 133. 1088. ποίησαν II, 386. ποιήσατο I, 1324. II, 508. III, 576. ποιήσαντο I, 1352. II, 597. ποιήσαι IV, 90.
 Ποίη. ποιῆς I, 576. 1143. III, 898. IV, 1424. ποιήν IV, 1424.
 Ποιήεις. ποιήεντα IV, 115.
 Ποικίλα IV, 1144.
 Ποιμαίνο. ποιμαίνουσιν II, 1004. ποιμαίνεσθαι IV, 970. ποιμαίνουσαν II, 503.
 Ποιμένες IV, 317.
 Ποίμνη. ποιμνης III, 1199. ποιμνησιν I, 1246. ποιμνας II, 1004.
 Ποίμνηθεν II, 491.
 Ποινῇ. ποινάς III, 338.
 Ποῖον II, 1093. III, 780.
 Ποιπνύω. ποιπνυνον IV, 1399. ποιπνύνουσαι IV, 1113.
 Πολεμῖτα IV, 1180.
 Πολεμίζω. πολέμιζε I, 43. πολέμιζον II, 753.
 Πόλεμος. πόλεμον I, 1218. πολέμοιο I, 160. 1052. II, 912. 1222. III, 1259. 1386. IV, 1003. 1281. πόλεμονδε II, 919.
 Πολίζω. ἐπόλισσεν I, 178. πολιῖσαι III, 1095. πολιῖσας IV, 1472. πολιῖσάμενος I, 1346.
 Πολιτοχός. πολιτοχόν I, 312.
 Πολιήτιδες. πολιήτιδας I, 867.
 Πολιός. πολιοῦ I, 454. πολιοῖο I, 1006. III, 275. πολιῇ I, 554. πολιήν I, 270. πολιοί II, 124. πολιῆσιν IV, 1266.
 Πόλις I, 1052. III, 792. 894. 1091. IV, 997. πόλιος III, 837. πόλῃος I, 317. 321. 781. 833. III, 1237. IV, 1028. πόλιν I, 411. II, 654. 1164. 1186. III, 213. 265. 1154. IV, 348. 535. πόλεις III, 1088. πόλῃες II, 373. πολίων I, 894. πόλιας I, 982.
 Πολισσοῦχος. πολισσοῦχον II, 846.
 Πολλάκι III, 188. 685.
 Πολλός I, 760. III, 1352.
 Πόλοι III, 161.
 Πολυβενθῆς. πολυβενθέος IV, 599.
 Πολυδάκρυον II, 916.
 Πολυδεύκης. Πολυδεύκης II, 100. Πολυδεύκα I, 146. II, 20. 756. IV, 538.
 Πολυηχής. πολυηχέος IV, 609. πολυηχέας IV, 963.
 Πολυθαρσῆς. πολυθαρσέος II, 912.
 Πολυκερδῆς. πολυκερδέος III, 1364.
 Πολυκηδῆς. πολυκηδέος I, 16. IV, 734. πολυκηδέα IV, 1073.
 Πολυκλαυτος. πολυκλαύτους III, 777.
 Πολυκλύστος. πολυκλύστους I, 597.
 Πολυκμήτος. πολυκμήτοιο IV, 1133. πολυκμήτους IV, 1189.
 Πολύνκισσος. πολυνκίσσου III, 830.

Πολυλήϊος I, 580. IV, 267. πολυ-
λήϊον I, 937. πολυλήϊοι I, 51.
II, 507.

Πολύμητις. πολυμήτιος I, 851.
Πολυξώ I, 668.

Πολυπήμων. πολυπήμονι II, 673.
IV, 228. 1044.

Πολυπίδαξ. πολυπίδακας III, 883.

Πολυπότνια IV, 1069. πολυπό-
τναν I, 1125. 1151.

Πολυπρέμνος. πολυπρέμνοιο IV,
161.

Πολύρρηγες II, 377.

Πολύρρινος. πολύρρινον III, 1231.

Πολύς II, 364. IV, 105. πολέος
I, 289. II, 365. III, 1359. πολύν

III, 424. πολλή II, 565. IV,
1525. πολλήν I, 286. πολὺ II,

338. III, 798. πολλόν I, 316. 661.
II, 285. 322. 552. 535. 863. III,

166. 313. 705. 1065. IV, 31. 131.
160. 355. 536. 573. 595. 948.

1269. 1427. πολλοὶ III, 1396.
πολέες I, 751. II, 883. 982. III,

564. πολεῖς I, 261. 1039. II, 888.
πολέων I, 1127. II, 454. IV, 333.

901. 1336. πολλοῖς I, 1190. πο-
λέσιν IV, 427. πολέεσσιν I, 273.

II, 1027. 1216. III, 900. IV,
993. πολέας II, 7. 357. III, 21.

1056. 1332. πολλαὶ III, 200. 235.
1092. πολλῶν III, 333. πολλὰ

I, 248. 458. 555. 679. 729. 846.
1132. 1176. II, 64. 127. 541.

697. 711. 1110. III, 348. 451.
752. 802. 1263. IV, 422. 1011.

1012. 1031. 1219. 1220. 1556.
1704. 1705.

Πολύσκιον IV, 166.

Πολύστονος. πολύστονον II, 1256.
III, 279. IV, 65.

Πολύτροπος. πολύτροπον III, 600.

Πολυφάρμακος. πολυφαρμάκον IV,
1677. πολυφάρμακον III, 27.

Πολύφημος I, 40. 179. 1241. 1347.

Πολύφημον I, 1321. IV, 1470.

Πολυφράδμων I, 1311.

Πομπή. πομπή III, 1181.

Πομπήες II, 422.

Πονέει. πονέονται II, 667. πονέ-
οντο. I, 1185. III, 1331. πεπο-
νήμεθα II, 1021. πεπονήατο I,

752. II, 263. πονήσατο IV, 718.
πονέεσθε (imp.) II, 335. πονέε-
σθαι I, 1384. III, 624. πονεύ-

μενοι I, 731.

Πόνος I, 246. III, 1401. πόνοιο

III, 434. 509. πόνον II, 651.
πόνους IV, 586.

Πόντιον I, 991.

Πόντος I, 1169. II, 566. 579. 971.
III, 166. 1370. IV, 32. 929.

πόντον I, 182. 541. 922. II, 346.
418. 1246. 1261. IV, 214. 291.

318. 865. 946. 1558. πόντοιο I,
2. II, 271. 741. III, 1113. IV,

304. 308. 570. 843. 1002. 1269.
1573. πόντω I, 16. 595. II,

1124. 1190. III, 744. IV, 771.
913. 1091. 1707. πόντον I, 424.

549. 631. 1155. II, 152. 330.
413. 540. 684. 984. 1102. 1115.

III, 1066. IV, 198. 225. 238.
363. 878. 1321. 1572. 1750.

Πόποι III, 558. IV, 1458. 1749.

Πορθμός. πορθμοῖο IV, 982.

Πόρος. πόρον II, 549. πόροι II,
982. πόρους IV, 1079. πόρους I,

21. 361. 986. IV, 534. 1538. 1556.

Πορσαίνω. πορσαίνεσκον IV, 897.
πορσαίνουσιν III, 1124. πορσαί-
νουσιν IV, 1107. 1119. πορσαί-
νοντες II, 719. πορσαίνουσα IV,

248.

Πορσύνω. πόρσυνε IV, 549. πόρ-
συνον IV, 711. 967. πορσύνω-
μεν II, 1051. πορσύνουσαι III,

840. πορσύνεεις III, 1129. πορ-
σύνετο I, 802. πορσύνωνται I,

909.

Πόρτις. πόρτιν IV, 1186.

Πορφύρεος II, 204. πορφυρέοιο
IV, 915. 1661. πορφυρέον I,

1328. IV, 424. πορφυρέη I, 728.
πορφυρέην I, 722. πορφυρέας

I, 438.

Πορφύρω. πόρφυρεν III, 397. πορ-
φυρεσκεν I, 461. πορφύρων II,

546. III, 1406. πορφύροντα I,
935. πορφύρουσα III, 456. 1161.

πορφύρουσαν IV, 668. πορφύ-
ρουσαι III, 23.

Πόρω. πόρε I, 88. 643. II, 433.
482. 698. 1182. III, 1176. 1184.

1226. IV, 529. 653. 1140. 1643.
1754. ἔπορεν III, 1188. IV, 427.

πόρον IV, 422. πόροι II, 441.
πόρωμεν I, 657. III, 910. πο-

ρεῖν III, 148. IV, 590.

Ποσειδάων I, 158. III, 1240. IV,
567. 1559. Ποσειδάωνος I, 185.

951. 1158. IV, 1326. 1356. 1370.
1621. Ποσειδάωνι I, 13. 136.
180. II, 3. 867.

- Ποσιδήϊον I, 1279.
 Πόσις III, 37. πόσιος I, 1064. IV, 1064. 1108. πόσιν I, 1325. II, 198. III, 280. 314. 656. 836. 1107. IV, 805. 814. 1026. 1644.
 Ποταμητίδες III, 1219.
 Ποταμός IV, 269. 282. ποταμοῦ I, 1115. II, 515. 722. 743. 937. IV, 133. 211. 218. 337. 506. 1149. ποταμοῖο I, 217. 596. 1346. II, 366. 402. 658. 818. 823. 904. 1265. III, 569. 877. 1030. 1203. 1277. 1348. IV, 67. 130. 198. 227. 245. 329. 516. 544. 975. 1302. ποταμῷ II, 503. III, 57. 168. ποταμὸν II, 349. 650. 909. 953. 963. 1271. IV, 305. ποταμοὶ I, 501. ποταμῶν I, 27. 1160. II, 972. III, 165. ποταμούς III, 532.
 Ποτὲ I, 770. II, 236. 966. 1006. 1175. III, 190. 309. 597. 735. passim.
 Ποτέομαι. ποτέονται II, 227. πεπότῃται. I, 1097. III, 447. 684. 1151. πεποτημένος II, 1043. IV, 603. πεποτημένοι I, 882.
 Ποτῆς. ποτῆτος II, 307. ποτῇτι III, 301.
 Ποτῆτόν IV, 1240.
 Ποτὶ I, 23. 177. 684. II, 805. III, 322. 1155. IV, 311. 1118. 1401.
 Ποτιδέχομαι. ποτιδέγμενοι IV, 1282.
 Ποτιδόριον I, 1209.
 Ποτίσχομαι. ποτισχομένη III, 150.
 Πότμος IV, 1503. πότμω III, 800. πότμον I, 446. 551. 792.
 Πότνα III, 79. 467. IV, 1026.
 Ποτὸν I, 1149. ποτοῖο II, 862. IV, 619.
 Πού forte, fere I, 537. 636. 690. 972. 1023. 1222. II, 607. 1133. 1142. III, 200. 387. 603. 926. 1105. 1283. IV, 557. 1397. 1457. 1564.
 Πού passim.
 Πουλὺς IV, 276. πουλὺν II, 479. 944. III, 211. πουλὺ II, 351. 902.
 Πούς. ποδὸς III, 955. IV, 1519. ποδὶ II, 106. III, 1309. 1335. IV, 1166. 1446. πόδα III, 1309. πόδε I, 204. πόδες III, 651. 1222. IV, 66. 1121. ποδῶν I, 219. II, 52. III, 22. 254. 422. 1039. 1063. IV, 178. πόδεσιν I, 385. 539. 669. II, 91. 538. III, 379. 1152. IV, 43. 1771. ποσὶν I, 9. 533. 694. 1142. II, 61. 679. III, 1385. IV, 1465. 1686. πόδας I, 183. 555. 1010. II, 428. 548. 932. III, 965. IV, 79. 1368. 1377. 1483.
 Πραπίδες. πραπίδεσσιν III, 765.
 Πρέμνον II, 479. πρέμνῳ III, 157.
 Πρέσβειρα IV, 800.
 Πρεσβύτατος I, 157.
 Πρήθω. πρήθοντος IV, 1537. πρήσονται IV, 819.
 Πρηγῆς III, 655. πρηγῆς III, 1394.
 Πρήσσω. πρήσσει I, 1267.
 Πρηῦνω. πρηῦνας III, 190.
 Πρηῦτατος. πρηῦτάτον II, 937.
 Πρὶν adverb. I, 1340. II, 251. 336. 458. 754. 1087. III, 66. 250. 420. 943. IV, 51. 112. 1156. 1759. πρὶν ποτε I, 137. II, 236. πρὶν c. inf. I, 999. II, 6. 14. 1190. III, 185. 243. 339. 374. 775. 801. 1396. IV, 33. 86.
 Πριόλας. Πριόλαο II, 780.
 Πρίω. πρίεν IV, 1671.
 Πρὸ I, 781. 1246. II, 809. 1043. passim. sine casu III, 1174. 1198. IV, 84. 560.
 Προαλὲς III, 73.
 Προβαθὺς IV, 283.
 Προβαίνω. προῦβαινεν I, 809. III, 686.
 Προβάλλω. προβάλλῃσι III, 1082.
 Προβλής II, 354. προβλήτος IV, 1681. προβλήτι II, 366.
 Προγενέστερος I, 165. III, 319.
 Προγίνομαι. προγέγοντο III, 1292.
 Προδαῖναι I, 106. προδαέντες IV, 638.
 Πρόδομος. προδόμῳ III, 278. 648. 839. IV, 471.
 Προέχω. προῦχοντος IV, 1583. 1626. προῦχοντα I, 379. προῦχουσαν I, 925. προῦχοντο I, 513. προσχόμενος II, 120. προσχομένη IV, 1662. προσχόμενοι IV, 202.
 Προθέω. προθέοντος I, 314.
 Προθρῶσκω. προθροῦσα IV, 641.
 Προῖαλλω. προῖαλλε III, 572. IV, 1672. προῖαλλον II, 530.
 Προῖημι. προῖημα I, 97. 258. II, 562. προῖημα I, 589. 640.
 Προῖσχομαι. προῖσχετο IV, 1553.
 Προῖτος. Προῖτον I, 136.

- Πρόκα I, 688.
 Προκλίνδω. προκλίνδεται IV, 610.
 Προλείπω. προλιπών I, 57. 1266.
 Προμαλοι III, 201.
 Προμεδίημι. προμεθέντες II, 329.
 Προμεύς. Προμέα I, 1044.
 Προμήθειον III, 845.
 Προμηθεύς II, 1249. III, 1036.
 Προμηθεός II, 1257. Προμηθής III, 853.
 Προμολεῖν. προμολόντες IV, 523. προμολούσαν II, 966.
 Προμολή. προμολή I, 1174. προμολῆσι I, 260. 320. III, 215. 1161.
 Πρόμος II, 21. πρόμον I, 713. 1047. II, 752.
 Πρόξ. πρόκας II, 279.
 Προοράω. προοιδών IV, 128.
 Πρόπαν II, 947.
 Πρόπαρ I, 455. IV, 1288.
 Προπάροιθε I, 215. 753. II, 68. 170. 527. 860. III, 47. 254. 317. 377. 469. 827. 964. IV, 482. 935. 1477.
 Πρόπολοι IV, 711.
 Προποντίς. Προποντίδος I, 936. 983.
 Προπρό III, 453. 1013. IV, 1235.
 Προπροβιάζόμενοι I, 386.
 Προπροκαταγδην II, 595.
 Προρέω. προρέσκε III, 225.
 Πρός c. gen. II, 215. III, 985. c. dat. II, 222. c. acc. IV, 597. sine casu III, 232. IV, 527.
 Προσειπῖν. προσέειπεν I, 294. 835. 899. 1336. II, 419. 437. 443. 621. 868. 885. 1140. III, 17. 55. 101. 107. 128. 319. 400. 1119. IV, 82. 394. 1114. 1563. προσέειπον IV, 1317.
 Πρόσεννέπω. προσέννεπεν I, 711. 792. III, 51. 78. 433. 474. 710.
 Προσέλεγομαι. προσελέξατο III, 428. IV, 833.
 Προσφωνέω. προσεφωνέεν III, 1067.
 Πρόσθε II, 313. 328. III, 1296.
 Πρόσθεν I, 18. 624. II, 451. III, 577. 612. IV, 1359.
 Προσηγής. προσηγδός III, 588. προσηγδές IV, 717.
 Προσπνύσσομαι. προσπνύσσετο IV, 1072. προσπνύξατο I, 1331. III, 1025. 1104. IV, 94. προσπνύξομαι III, 782.
 Προσφύω. προσφύς I, 1200.
 Πρόσω IV, 1263.
 Προτέμνω. προτάμονται III, 1387.
 Προτενές I, 756.
 Προτερηγενής. προτερηγενέων IV, 268.
 Πρότερος. προτέρων I, 987. προτέρη III, 11. προτέρης IV, 976. προτέρων III, 919. IV, 985. προτέροις II, 501. III, 125. 1313.
 Προτέρω I, 62. 374. 492. 919. II, 537. 864. 915. 1042. III, 327. 1271. IV, 964. 1225.
 Προτέρωσσε I, 306. 391. 964. 1014. 1241. II, 369. 392. 552. 619. III, 1288. IV, 498. 1377. 1610.
 Προτι I, 774. II, 8.
 Προτιβάλλομαι IV, 1046.
 Προτίθημι. προϋθέσαν III, 627. προτεθείμεθα I, 421.
 Προτιμνύθωμαι. προτιμνυθήσαιο III, 934. 1011. προτιμνυθήσασθαι I, 876. III, 923.
 Προτιόσσομαι I, 895. II, 889. IV, 1372. προτιόσσεται III, 552.
 Πρότοννοι. προτόνων I, 1204. προτόνοις I, 564.
 Προτύπτω. προτύπεν I, 953. προτύπταν III, 1397.
 Προφαίνομαι. προϋφαίνεται II, 1112. IV, 922. προφανέντι I, 786.
 Πρόφασις. πρόφασιν I, 1218.
 Προφερέης. προφερέστερον III, 730. προφερέστατος III, 465. προφερέστατη I, 113. προφερέστατοι II, 209.
 Προφέρω. προφέροντος III, 380. προφέρονσα III, 1115.
 Προφενύω. προφυγών III, 1008. προφυγούσαν II, 414.
 Προφθάνω. προφθάμενος IV, 913.
 Προφράζω. προπεφραδμένον III, 1315..
 Πρόφρων I, 771. 898. II, 257. III, 131. 1071. IV, 121. 370. 919. 1562. πρόφρονες III, 393.
 Προφρονέως II, 800. III, 1189.
 Προχέω. προχέουσιν IV, 135. 606. προχέοντο I, 635. 883.
 Πρόχυν I, 1118. II, 249.
 Προχράϊ II, 743. IV, 312. προχραῖς II, 970. προχραῖσι IV, 271.
 Προχοῆς IV, 617. προχοῆσιν I, 11. 456. 1321. III, 67. IV, 132.
 προχοῶς I, 1165. 1178. II, 356. 402. 652. 789. 904. IV, 599.
 Πρόχυσις. πρόχυσιν II 964.

Προχύται. προχύτας I, 425.
 Προμναία IV, 203.
 Πρύμνη. πρύμνης II, 875. IV, 1596. 1602. πρύμνη IV, 188.
 Πρύμνηθεν II, 586.
 Πρύμνησια 912. 965. II, 160. III, 1278. IV, 244. 840. 857.
 Πρύμνόθεν IV, 911. 1636.
 Πρωθήβης I, 132.
 Πρώρα. πρώρης II, 556. πρώραν I, 372.
 Πρώτος I, 363. II, 102. III, 1088. 1089. πρώτον I, 288. 503. 723. II, 126. III, 1230. IV, 116. πρώτην IV, 773. πρώτης I, 128. 376. III, 163. IV, 1420. πρώτα I, 23. 268. 395. 1212. II, 359. 420. III, 579. IV, 436. 704. 867. 1080. 1508. 1685. πρωτίστην I, 422.
 Πρωτοφνές III, 851.
 Πτελέη IV, 1427.
 Πτερόεις IV, 23. πτερόεντι II, 600. πτερόεν II, 1038.
 Πτερόν II, 1036. πτερά II, 572. 1088. III, 930. IV, 601. 771.
 Πτέρυξ. πτέρυγος IV, 931. πτερύγεσιν II, 300. 330. 561. 935. 1253. IV, 758. 1465. πτέρυγας I, 220. II, 1035.
 Πτήσσω. πτήσσουντας III, 571.
 Πτοιέω. έπτοίησεν I, 1232. έπτοίητο IV, 664.
 Πτολεμήϊα III, 562.
 Πτολεμίζω. πτολέμιξε III, 1234. πτολεμίζειν III, 562.
 Πτόλεμος. πτολέμοιο I, 971. πτολέμοισιν I, 467.
 Πτολίεθρον I, 186. 398. 812. 825. 1316. II, 760. 1143. III, 824. 1405.
 Πτόλις III, 1091. πτόλιν I, 247. 653. 838. II, 459. 890. 1093. 1267. III, 573. 621. 679. 749. IV, 1068. 1174. 1281.
 Πτόρθος. πτόρθοισι III, 1215.
 Πτύξ. πτύχα IV, 1661. πτύχας II, 992. III, 113.
 Πτύω. έπτυνσε IV, 478.
 Πνγμαχέω. πνγμαχέοντα II, 783.
 Πνγμαχίη. πνγμαχίης II, 7. πνγμαχίη II, 16. 148. πνγμαχίην II, 77.
 Πνθμήν. πνθμένι IV, 946.
 Πνθώ. πνθέσκε IV, 1530. πνθόμενοις IV, 1405.

Πνθώ I, 308. IV, 530. Πνθοί I, 413. 418. 536. IV, 1704.
 Πνθώδε I, 209.
 Πνκα I, 434.
 Πνκινός. πνκινόο II, 72. πνκινόυ IV, 464. πνκινώ II, 325. πνκινόν III, 599. IV, 1111. 1200. πνκινή III, 30. πνκινήν I, 766. II, 1082. IV, 492. πνκινόισιν II, 462. III, 6. 486. 946. πνκινάι III, 289. IV, 1018. πνκινά II, 1089.
 Πνκνά III, 755. 822. IV, 18.
 Πνλαωρός III, 747.
 Πύλη. πύλαι IV, 630. πνλάων I, 844. πνλέων I, 634. 782. πύλας I, 786. 1051. III, 159. 216.
 Πύλος. Πύλω I, 157.
 Πύματον I, 1082.
 Πύρ III, 1210. 1301. IV, 489. πυρός I, 734. 1027. 1297. III, 43. 231. 531. 1292. 1319. 1327. IV, 17. 68. 301. 763. 787. 819. 834. 870. 1137. 1145. 1544. πυρί I, 244. III, 204. 273. 287. 849. IV, 393.
 Πύργος II, 332. 403. πύργον IV, 517. 1045. πύργοις I, 821. II, 379. πύργων I, 659. 793. IV, 47. 1182. πύργους II, 382.
 Πνρηία I, 1184.
 Πνριθαλπής. πνριθαλπέος V, 926.
 Πνρκαϊή. πνρκαϊής III, 1038. πνρκαϊήν III, 1034.
 Πνρόεις III, 1377.
 Πνροφόρος. πνροφόρους I, 628. 796.
 Πνρσός. πνρσόιο IV, 482.
 Πώ I, 973. III, 658. IV, 37. 319. 679.
 Πώς I, 171. II, 146. III, 613. IV, 417.
 Πώς I, 685. II, 416. IV, 552.
 Πωτάομαι. ποτᾶτ' I, 1085.
 Πωϋ IV, 486. πώεα II, 657. πώεσι I, 1340. IV, 1486.

P.

'Ρὰ post pron. relat. I, 23. 35. 77. 126. 164. 180. 398. 526. 561. 625. 650. 761. 848. 1122. II, 31. 456. 718. 820. 958. 1035. 1144. III, 115. 233. 408. 498. 580. 845. 1322. IV, 119. 251. 582. 622. 1132. έπει ῥα I, 347.

- III, 252. 1195. IV, 967. γάρ ῥα IV, 853. δὴ ῥα I, 563. καὶ ῥα vid. Καὶ. μὲν ῥα I, 1081. III, 448. 817. IV, 183. 222. 424. 453. βῆ ῥα I, 843. 1188. II, 684. III, 113. 1197. IV, 878. ἦ ῥα I, 348. 363. 702. 1344. II, 19. 619. 1168. III, 11. 645. 947. IV, 1601. φῆ ῥα III, 382. 693.
- Ῥαδινός. ῥαδινῆς III, 106.
- Ῥαίνω. ῥαῖνε IV, 158.
- Ῥαιστήρ III, 1254.
- Ῥαιστήρια III, 790. 803. IV, 921.
- Ῥαῖω. ἐῤῥαῖσαν I, 617. ἐῤῥαῖσθη I, 1034. ῥαῖσθεις II, 1112.
- Ῥαφαί III, 139.
- Ῥέα III, 188.
- Ῥέα (nom. pr.). Ῥέη I, 506. Ῥεῖην I, 1139. 1151. II, 1237.
- Ῥέεθρον. ῥέεθρον IV, 227. ῥέεθρα I, 9. 27. 596. 927. II, 724. 729. 1279. IV, 1302.
- Ῥέζω. ῥέζομεν IV, 1082. ῥέζονσι II, 527. 1023. ῥέξε I, 14. IV, 702. ῥέξον II, 594. IV, 1719. ῥεξε III, 189. IV, 1499. ἐῤῥέξεν II, 523. 1148. ἐῤῥέξαμεν I, 662. ῥεξεῖν I, 21. II, 145. IV, 475. 558. ῥέξω III, 711. ῥέζομεν II, 688. ῥέξαιμεν IV, 1256. ῥέξοι IV, 1660. ῥέξειν II, 1019. IV, 1719. ῥέξαι II, 485. IV, 1594. ῥέξαντες I, 1186. II, 157. 1177.
- Ῥέθος. ῥεθέων II, 68.
- Ῥεῖα II, 225. IV, 684.
- Ῥέω. ῥέον III, 222. ῥόρεν III, 805. IV, 1513. 1703. ῥέει I, 837. III, 761. 1353. IV, 1680. ῥέη IV, 1284. ῥέοντες III, 532.
- Ῥήβαιον. Ῥηβαίου II, 789.
- Ῥήβας. Ῥήβαν II, 349. 650.
- Ῥηγμῖν. ῥηγμῖν I, 1004. II, 532. ῥηγμῖνες IV, 1575. ῥηγμῖνων IV, 1576. ῥηγμῖσι IV, 251. ῥηγμῖνας II, 348.
- Ῥήγνυμι. ῥηγνύμενος IV, 1639. ῥήξεν II, 96. ῥήξαμένη IV, 28. ἐῤῥάγη II, 1116.
- Ῥηῖδιος. ῥηῖδιῇ IV, 501. ῥηῖδιον II, 1210.
- Ῥηῖδιος I, 155. 850. 893. III, 88.
- Ῥηῖτερον I, 104. 629. 725.
- Ῥηκτός III, 843.
- Ῥήνος. ῥήνεσιν IV, 1497.
- Ῥήσσω. ῥήσσωσι I, 539.
- Ῥιγεδανῇ IV, 1343.
- Ῥιγέω. ἐῤῥόγησι III, 438.
- Ῥίγιον III, 430. IV, 403.
- Ῥίγιστος II, 215. ῥιγίστη II, 292.
- Ῥίξα III, 857. ῥίξης III, 865. IV, 1642. ῥίξῃσιν II, 320. ῥίξας IV, 52.
- Ῥίξηθεν III, 1401.
- Ῥίξω. ἐῤῥόζονται II, 731. III, 969. ἐῤῥόζωντο II, 1121. ἐῤῥόζωθεν II, 605.
- Ῥικνός. ῥικνοῖς I, 198. ῥικνοῖσιν I, 669.
- Ῥίμψα I, 387. 1194. II, 1230. III, 1270. 1309. IV, 504. 776. 1367. 1707.
- Ῥινός IV, 174. ῥινοὶ II, 201. ῥινοὺς II, 58.
- Ῥίον I, 1224.
- Ῥιπαῖος. Ῥιπαῖοις IV, 287.
- Ῥιπή I, 1016. ῥιπῆς II, 1229. III, 970. ῥιπήν II, 935. ῥιπαὶ II, 1113. ῥιπήσι IV, 851. 1685.
- Ῥοδανός. Ῥοδανοῖο IV, 627.
- Ῥοδέα. ῥοδέησιν III, 1020.
- Ῥοή. ῥοαὶ II, 366. ῥοάων III, 1348. ῥοῆσιν I, 54. 309. III, 1030. 1392. ῥοάς II, 936.
- Ῥόθιον. ῥοθίοιο I, 370. ῥόθια I, 541. ῥοθίοισιν IV, 1111.
- Ῥοιζέω. ῥοίζει IV, 129.
- Ῥοιζός. ῥοίζω II, 1251. IV, 138. 1543.
- Ῥοιτεῖας. Ῥοιτεῖαδος I, 929.
- Ῥόμβος. ῥόμβω I, 1139.
- Ῥόος I, 1115. II, 552. 571. 596. IV, 943. ῥόω I, 1234. IV, 611. 1224. ῥόον I, 217. 1208. II, 401. 515. 1265. IV, 134. 302. 311. 325. 596. 627. 634. 1417. ῥόοι III, 165.
- Ῥόπαλον I, 532. 1206. ῥοπάλω I, 427. 1196. II, 150.
- Ῥοχθέω. ῥόχθεον IV, 925.
- Ῥύμβων. ῥυμβόνες IV, 144.
- Ῥυνδακίς. Ῥυνδακίδας I, 1165.
- Ῥύομαι. ῥύετο IV, 1347. ῥύσομαι III, 63. ῥύεο IV, 1073. ῥύσασθε II, 218. IV, 83. ῥύσασθαι III, 906. IV, 1703. ῥυνόμενῃ I, 572. ῥυνόμεναι IV, 861.
- Ῥύσια I, 1351. 1357.
- Ῥυτήρ. ῥυτήρας III, 1237.
- Ῥωγᾶς. ῥωγάδος IV, 1448.
- Ῥώννυμι. ῥώοντο IV, 942. ἐῤῥώσαντο I, 385.
- Ῥωχμός. ῥωχμοῖο IV, 1545.

Σ

- Σαγγάριος. Σαγγαρίοιο II, 722.
 Σαίνω. σαίνουσιν III, 884. σαί-
 νοντες I, 1145.
 Σάκος I, 743. III, 1046. 1231.
 1247. 1296. 1311. 1320. 1369.
 IV, 222. σάκεια I, 1136. σα-
 κέεσσι II, 1067. 1081. III, 1355.
 Σαλαγκών. Σαλαγκώνος IV, 337.
 Σαλμωνίς. Σαλμωνίδος IV, 1693.
 Σάλος. σάλου I, 1159.
 Σανίς. σανίδεσσιν I, 787.
 Σάπειρες II, 395. Σάπειρας II,
 1243.
 Σαρδόνιον IV, 633.
 Σάρξ. σαρκί III, 857. σάρκα IV,
 1521. σάρκας IV, 869. 1530.
 Σαρπηδόσιος. Σαρπηδονίην I, 216.
 Σαυρομάται. Σαυρομάτας III, 353.
 394.
 Σαώζω. ἐσάωσα IV, 786. σάω-
 σεν III, 323. IV, 918. 1458.
 ἐσάωσαν II, 817. σαώσης III,
 1005. σαωσέμεναι IV, 837. ἐσάω-
 θεν III, 1127. σαωθείς III, 786.
 Σβέννυμι. σβέσεν III, 1349. IV,
 668. σβέσοι III, 644.
 Σειρά. σειρήσιν III, 202.
 Σειρήνες IV, 893. Σειρήνων IV,
 914.
 Σείριος II, 517. III, 957. Σει-
 ρίω II, 524.
 Σείω. σείον I, 220. IV, 1055.
 σείετο II, 680. III, 864. ἐσσει-
 οντο II, 1070. σείόμεναι II, 597.
 σειςάμενος IV, 1367.
 Σέλας I, 436. III, 231. 293. 1216.
 1292. 1327. IV, 68. 170. 482.
 808. 1542.
 Σεληναίη I, 500. 1232. σεληναίης
 IV, 264. σεληναίην IV, 167.
 Σερβωνίς. Σερβωνίδος II, 1215.
 Σεύω. σεύεν II, 620. σεύατο II,
 540. IV, 849. ἐσσεύοντο II,
 121. 268. III, 885. ἐσσυτο I,
 1265. II, 593. 600. 830. 1237.
 III, 670. 1239. IV, 595. 1467.
 σεύεσθαι II, 296. ἐσσυμένοιςιν
 I, 1314. IV, 103.
 Σηκός. σηκοῖς IV, 1285.
 Σῆμα I, 1062. II, 842. III, 205.
 540. 545. IV, 1476. σήματα
 I, 28. 145. 1141. II, 853. IV,
 554. 1620.
 Σημαίνω. σημαίνειν I, 343. ση-
 μανέιν I, 361. 414. IV, 1379.
 σημαίνων II, 1099.
 Σημαντήρ. σημαντήρος I, 575. ση-
 μαντήρα III, 1403.
 Σημάντωρ. σημάντορα I, 175. ση-
 μάντορες I, 355.
 Σηπιὰς I, 582.
 Σήσαμον II, 941.
 Σθεναρός. σθεναρὸν IV, 543.
 Σθένελος. Σθενέλου II, 911. 925.
 Σθένος I, 531. II, 589. 1200. 1206.
 III, 63. 560. 716. 1044. 1314.
 σθένει III, 1258. 1307.
 Σθένω. ἔσθενε III, 1054. III, 965.
 σθένον I, 62. IV, 1723.
 Σίγα I, 267. II, 48. 256. III,
 123. 174. 422. 662. 903. 1063.
 IV, 73. 1115.
 Σιγαλόεις. σιγαλόεντι IV, 1195.
 Σιγή II, 740. III, 750. σιγῇ I,
 1170. III, 736. 1138.
 Σίγνυμι IV, 320. σιγύνους II, 99.
 Σιδηρεα II, 376.
 Σιδηρείος. σιδηρείη II, 340. σιδη-
 ρείης I, 733. σιδηρεῖων IV, 776.
 Σιδηροφόρος. σιδηροφόρον II, 141.
 σιδηροφόρον II, 1005.
 Σίκινος. Σικίνον I, 625. Σίκινον
 I, 624.
 Σιμβλήϊα III, 1036.
 Σιμβληῖς. σιμβληῖδος I, 880.
 Σίμβλον. σίμβλω II, 132.
 Σίνδοι IV, 322.
 Σίνω. σίνονται I, 1260. σίνοντο
 I, 951. IV, 893.
 Σιντήϊς. Σιντήϊδα I, 608.
 Σιντιάς. Σιντιάδα IV, 1759.
 Σινώπη. Σινώπην II, 946.
 Σίτος. σίτον II, 861.
 Σιφαεύς. Σιφαέα I, 105.
 Σιφλός I, 204.
 Σκαιός. σκαιῆς II, 108. σκαιῇ II,
 120. 599. IV, 222. σκαιὸν I,
 744.
 Σκαίρω. σκαίρεσκεν IV, 1402. σκαί-
 ροντες I, 1135.
 Σκαλμός. σκαλμοῖσιν I, 379. σκαλ-
 μοῖς I, 392.
 Σκάπτω. σκάπτων I, 371.
 Σκαρθμός. σκαρθμῶ III, 1260.
 Σκέλλω. ἐσκλημει II, 201. ἐσκλη-
 τες II, 53.
 Σκέπτομαι. σκεπτόμενος II, 198.
 σκεπτομένη III, 823.
 Σκῆπτρον I, 642. III, 198. IV,
 1178. σκῆπτρα I, 891. III, 376.

- σκήπτρων III, 597. σκήπτροις II, 353. 395.
 Σκηρίπτω. σκηρίπτοντες II, 667.
 Σκιάω. σκιάει I, 604.
 Σκιάθος I, 583.
 Σκιερός. σκιερῶ IV, 1715.
 Σκίοεις. σκίοεντα IV, 1715. σκίοεν II, 404.
 Σκληρός. σκληρῶσι IV, 788.
 Σκολιός. σκολιοῖο II, 549. σκολιήν IV, 1541. σκολιοῖς IV, 1615.
 Σκοπέλος. σκοπέλοιο IV, 640. 1638. 1681. σκόπελον II, 650. 789. IV, 324. 789. σκοπέλων IV, 926. σκοπέλοιςιν I, 451. III, 1276.
 Σκοπιάζομαι. σκοπιάζετο II, 918.
 Σκοπιά. σκοπιῆς I, 25. II, 1056. σκοπιῇ II, 581. σκοπιήν I, 5. 999. σκοπιαί I, 1112. III, 70. σκοπιάς I, 571. 1226. III, 883.
 Σκοτίος. σκοτιοῖο III, 1379. σκοτίη I, 810. IV, 1698. σκοτίη IV, 60.
 Σκοτόεις II, 1105.
 Σκύθαι IV, 320. Σκυθέων IV, 288.
 Σκύλλα. Σκύλλης IV, 789. 827. 828. 922.
 Σμεραγέω. ἐσμεραγέων III, 1333.
 Σμερδαλέος. σμερδαλή III, 1257. σμερδαλήν II, 1207. IV, 154. 875. σμερδαλέον I, 524. II, 567. σμερδαλέοι III, 1213. σμερδαλείοις III, 433. σμερδαλέῃσι IV, 510. 830. σμερδαλέας IV, 714.
 Σμῆνος II, 130.
 Σμυγερός. σμυγερώτερον II, 244. σμυγερώτατοι II, 374.
 Σμυγερώς IV, 380.
 Σμύχω. σμύχουσα III, 446. 762.
 Σόλος. σόλοιο III, 1372. σόλω IV, 851. σόλον III, 1366. σόλοι IV, 657.
 Σόος I, 490. 1258. IV, 364. σόη II, 330. σόοι IV, 650. Cf. Σωότεροι.
 Σός. σῶ III, 110. σῆς III, 730. σῆ III, 1126. IV, 387. σῆν I, 423. σῆσι I, 487. σοῖσιν III, 353. 1117. IV, 88. σῶν III, 731. IV, 364.
 Σοωναύτης. σοωναύτην II, 746.
 Σπαίρω. σπαίροντα IV, 874.
 Σπάρτη. Σπάρτην IV, 1761. 1762.
 Σπάρτηθεν I, 148.
 Σπάω. ἔσπασε I, 1239. σπάσαν II, 924. σπασσάμενος IV, 208.
 Σπείρα. σπείρης IV, 151.
 Σπείρω. σπείρασθαι III, 1028. σπειρομένων III, 1055.
 Σπέος I, 509. 1130. II, 735.
 Σπερχομαι. σπερχόμενος III, 516. σπερχόμενον I, 1255. σπερχομένην IV, 934. σπερχόμενοι I, 878. σπερχομένων IV, 211.
 Σπήλυγγες II, 568.
 Σπιλᾶς III, 1294. σπιλᾶδων IV, 941. σπιλᾶδεσσι II, 550. III, 1371. IV, 788. 932. σπιλᾶδας II, 568.
 Σπινθάρνγες. σπινθαρύγεσσι IV, 1544.
 Σπλάγγνα. σπλάγγνοις I, 1262. IV, 1109.
 Σποράδες. Σποράδων IV, 1711.
 Σπόρος. σπόρον III, 413. 498. 1173.
 Στάγες IV, 626. 1516.
 Σταδῖος. σταδίη I, 200. στάδιον III, 1226.
 Στάζω. στάξει II, 1215.
 Σταθερός. σταθεράν I, 450.
 Σταθμοί II, 1, σταθμῶν I, 355. 1107. IV, 675. σταθμοῖσιν I, 121. 1246. II, 123. IV, 487. σταθμοῖς III, 142. IV, 27.
 Σταλάω. σταλάει IV, 1064.
 Στάχης III, 1338. στάχυν I, 688. III, 1389. 1391. IV, 989.
 Στείβω. στεῖβε III, 836.
 Στεινός. στεινόν IV, 311. στεινή IV, 1576. στεινήν IV, 1452. στεινᾶς IV, 43. 1230.
 Στεινώ. στεινόνται II, 128. στεινόμενοι IV, 335.
 Στεινωπός. στεινωπῶ II, 1191. στεινωπὸν II, 333. 549.
 Στεῖρα. στεῖρης I, 375. στεῖραν I, 527. IV, 581.
 Στείχω. ἔστειχεν III, 1212. στείχοιεν IV, 756. στείχοντος IV, 1216. στείχοντα IV, 1460. 1482.
 Στελεῇ. στελεῇ IV, 957.
 Στέλλω. στέλλη IV, 1605. στείλαντες II, 1263. στείλαντας III, 205. στέλλομαι II, 1195. ἐστέλλαντο III, 1329. στέλλοιμην III, 643. στέλλεσθω III, 569. στέλλεσθε II, 338. στέλλεσθαι IV, 296. στείλαμένη IV, 45.
 Στενάχω. στενάχουσιν II, 1013.

- στενάχοντο I, 388. στενάχων I, 1247. στενάχουσα I, 292.
 Στένω. ἔστενων I, 1248. III, 865. ἔστενον IV, 1407.
 Στέρνον I, 1447. στέρνοιο II, 106. στέρνα I, 381. IV, 597. στέρνοις II, 635. IV, 1061.
 Στεροπή III, 1305. στεροπή IV, 185. στεροπήν III, 1266. στεροπαί II, 267.
 Στέρφος. στέρφειν IV, 1348.
 Στεῦμαι. στεῦται II, 1204. III, 837. στεῦτο III, 579.
 Στεφάνη. στεφάνης II, 918.
 Στέφανος III, 1003.
 Στεφανώ. ἔστεφάνωντο III, 1214.
 Στέφω. ἔστεμμένοι IV, 1158. στεψάμενοι I, 1124.
 Στήθος I, 1033. III, 684. στήθεος II, 208. στήθεα I, 1008. 1312. IV, 433. στήθεων II, 50. III, 289. 755. 954. 962. 1015. στήθεσι I, 478. III, 397. 760. 868. 1225. IV, 1723.
 Στήλη. στήλας I, 1313.
 Στηρίζω. ἐστήρικται IV, 816.
 Στία. στιάων II, 1172.
 Στιβαρός. στιβαροῦ III, 332. 1285. IV, 1638. στιβαροῖο III, 1372. στιβαρῶ III, 1335. στιβαρὸν I, 1117. IV, 1439. στιβαρῆς II, 598. στιβαρῇ I, 388. 1313. στιβαρῶν I, 945. IV, 1392. στιβαροῖς III, 1355. στιβαρὰς II, 1212. στιβαρῆσι I, 64. IV, 762. στιβαρώτερον III, 1057.
 Στίβος. στίβον I, 781. 1253. III, 534. 927. 1218. IV, 47. 112.
 Στιχάω. στιχόωσιν I, 30. ἔστιχόωντο I, 1227. IV, 1181.
 Στίχες. στίχας IV, 680.
 Στοιχάδες IV, 554. Στοιχάδας IV, 650. 654.
 Στοιχηδόν I, 1004.
 Στόλος I, 970. στόλον I, 704. στόλω III, 318. 386. στόλον I, 962. II, 458. 625. 958. 1092. 1201. III, 175. 1006 IV, 239. 485. 732.
 Στόμα I, 2. 990. 1114. 1238. II, 188. 370. 722. 805. III, 685. IV, 306. 313. 649. 1002. 1546. 1572. στόματος II, 221. III, 793. 1353. στόματι III, 410. 496. στόματα III, 231. στομάτων II, 666. III, 1304. IV, 634. 903. στομάτεσι IV, 1607.
 Στουκαί IV, 446.
 Στονόεις. στονόεντος I, 1052. III, 989. στονόεντι IV, 1094. στονόεντα IV, 354. στονόεσσα II, 989. στονόεσσαν II, 631. IV, 1005.
 Στόνυξ. στόνυχι IV, 1679.
 Στορέννυμι. ἑστόρεσεν I, 1155. στόρεσαν I, 405. ἑστόρεσαν IV, 1141. στορέσαντο I, 375.
 Στόρνυμι. στόρνυται II, 174. στόρνυσθαι I, 1184.
 Στράπτω. στράπτε I, 544. III, 1018. 1216.
 Στρατάσμαι. στρατώωντο II, 387.
 Στρατός I, 678. IV, 1001.
 Στρεύνωμαι. στρεύνοντο IV, 621. στρευνόμενος IV, 384. στρευνόμενοις IV, 1058.
 Στρέφω. στρέφει IV, 1543. στρεφθεῖσα III, 650.
 Στρηνές II, 323.
 Στροφαδες. στροφάδας II, 296.
 Στροφάλιγξ. στροφάλιγγι III, 759. στροφάλιγγες IV, 140.
 Στρωφάω. στρωφῶσιν III, 893. στρώφα III, 424. στρωφᾶσθε I, 827.
 Στυγερός. στυγεροῖο III, 810. στυγερῶ IV, 8. 401. στυγερόν I, 684. 1054. 1257. II, 1106. III, 741. IV, 827. 872. 1022. 1435. στυγερῇ I, 6. 1302. III, 704. IV, 1041. στυγερῆς III, 349. στυγερῇ I, 443. στυγερῆν III, 604. IV, 449. στυγεράς II, 412. III, 264. 713.
 Στυγέω. στυγέων II, 628. 629. στυγέσθαι II, 341. ἔστυγον II, 1196. στύξαν IV, 512.
 Στυμφαλῆς. Στυμφαλίδας II, 1053.
 Στύξ. Στυγός II, 291. IV, 445.
 Στύπος I, 1117. 1197. IV, 1401. 1428.
 Στυφελίζω. στυφελίξεν II, 115. ἑστυφελίξεν I, 273. στυφελίξαν I, 384.
 Στυφελός. στυφελῇ II, 323. στυφελῆν II, 1005. III, 411. 1053. στυφελοῖσι II, 1249.
 Σὺ I, 894. 905. II, 633. III, 3. 35. 435. passim. σέο I, 1. 1291. II, 415. III, 688. 701 passim. σεῦ III, 1080. IV, 398. σεῖο I, 286. 1097. II, 636. III, 80. 151. 1110. passim. σέθεν I, 283. 837. II, 244. 438. III, 331. 391.

733. passim. sol I, 416. 840. III, 34. 703. 1005. σε I, 464. 829. 888. 1092. 1292. 1342. III, 985. passim.
- Συγκρίνω. συγκρίνας IV, 681.
- Συγκυτερεύω. συνεκτερεύει II, 838.
- Συγχέω. σύν — χύτο II, 561.
- Συμμήστορες I, 228.
- Συμμεγέες IV, 674.
- Σύμπας. σύμπασαν IV, 1037. συμ- πάντων I, 1094.
- Συμφέρω. συμφέρεται IV, 134. συνοισόμεθα III, 183.
- Συμφορέω. συμφορόνται I, 39.
- Συμφράζω. συμφράσσεται III, 87. IV, 438. συμφράσσαιο III, 698.
- Σύν c. dat. I, 70. 111. 131. 241. 263. 415. 512. 617. 756. 869. 992. 1059. 1200. 1207. II, 122. 305. 703. 813. 826. 1067. 1118. 1163. 1188. 1221. III, 126. 176. 240. 450. 539. 689. 703. 840. 863. 1001. 1165. 1198. 1239. 1288. IV, 22. 736. 795. 824. 863. 1007. 1041. 1098. 1107. 1119. 1124. 1154. 1535. sine casa I, 74. 156. 202. 998. III, 518. 700. 1175. IV, 253. 1166. 1183.
- Συναγείρω. συναγείρατο I, 1233.
- Συναίσσω. συνήϊξαν IV, 1112.
- Συναινέω. συνήνεον IV, 463.
- Συναμαθύνω. σύν — αμαθύνει III, 295.
- Συναμάομαι. συναμήσατο III, 154.
- Συναμάω IV, 134.
- Συναυδάνω. συνευάδε III, 30.
- Συνανέρχομαι. συνανήλυθον II, 913.
- Συναυτάω. συνήντεες IV, 1486.
- Συναράσσω. συνάρασσε II, 614. III, 1318.
- Συναρέσσω. συναρέσσαμεν IV, 373. συναρέσσετε III, 901.
- Συναρθμέω. συναρθμήσαι IV, 418.
- Συναρτύνω. συναρτύναντες II, 1076. συναρτύνεσθε IV, 355.
- Συνάρω. συναρηγότα I, 497. II, 1112.
- Σύνδρομα II, 346.
- Συνεδριάζομαι. συνεδριάσθαι I, 328.
- Σύνειμι. συνίασι II, 1191.
- Συνελώνω. σύν δ' έλασαν I, 1026.
- Συνέπομαι. συνέπονται III, 365.
- Συνέργω. σύν — έργον II, 201.
- Συνέριδος III, 942.
- Συνέστιος. συνέστιον I, 1319.
- Συνεχέει II, 738.
- Συνεχέως I, 1271. II, 189.
- Συνηβολή. συνηβολή II, 1157.
- Συνήμονες. συνήμονας IV, 1210.
- Συνημοσύνη. συνημοσύνησιν I, 300.
- Συνίημι. συνέηκε I, 1086.
- Συνθεσίη IV, 404. συνθεσίη IV, 340. 437. 453. συνθεσιάων IV, 390. συνθεσίησι III, 821. IV, 1176. συνθεσίας I, 340. 378. 1042.
- Συνναίω. συνναίεσκεν II, 657.
- Σύννομος. σύννομον IV, 1339.
- Συννοίμιος. συννοίμιον II, 161.
- Συννοπηδός IV, 745.
- Συνορίνω. συνορίνεται III, 56.
- Συνορούω. συνορούσαν II, 88.
- Συντεκταίνομαι. συνετεκτήναντο I, 1295.
- Σύριγξ IV, 1647. σύριγγι I, 577.
- Σύστις. Σύστιν IV, 1235.
- Σύς. σνός IV, 705. σν̃ III, 1351. σύες II, 1023.
- Σφάζω. σφάξει IV, 1596. σφάξαν I, 432. σφάζειν III, 1033.
- Σφαίρα. σφαίρη IV, 950. σφαί- ραν III, 135.
- Σφάλλω. σφῆλε III, 1310.
- Σφε III, 48. 327. 370. 689. 702. IV, 328. passim. σφέων I, 980. III, 230. σφείων I, 766. III, 966. σφι IV, 930. 1410. 1653. σφιν I, 515. 639. 697. 803. 878. 926. 1012. passim. σφίσι I, 455. 777. 912. 1025. 1105. 1223. pas- sim. σφέας I, 60. passim. σφᾶς II, 959.
- Σφέλας. σφέλαϊ III, 1159.
- Σφέος. σφέα I, 849. 872.
- Σφετέρος. σφετέρον II, 1040. σφε- τέρον III, 186. 622. σφετέρης III, 302. σφετέρη IV, 1327. 1353. σφετέρην IV, 1493. σφε- τέρων III, 817. σφετέροισι I, 167. 530. III, 643. IV, 1294. σφετέρος pro δς I, 167. II, 1040. III, 186. 302. 622. 643. 817. IV, 1493. pro ήμέτερος IV, 1353. pro ύμέτερος. IV, 1327.
- Σφήν. σφήνεσιν I, 1204.
- Σφόδρις. Σφόδριν I, 1041.
- Σφός. σφοῖσιν I, 909.
- Σφριγιάω. σφριγώσσαι III, 1258.
- Σφῦρα. σφύρησιν I, 734. II, 81.
- Σφυρός. σφυρόν IV, 1674. 1679.
- Σφωίτερος. σφωίτερης III, 600.

σφωϊτέρη III, 335. σφωϊτέροιο I, 643. σφωϊτέρων I, 1286. II, 465. 763. IV, 274. σφωϊτέροι-σιν III, 395. σφωϊτέρους II, 544. III, 625. σφωϊτέραις IV, 454. σφωϊτέρης III, 1227. σφωϊ-τερος pro ὅς I, 643. II, 465. 547. 763. III, 335. 600. 625. 1227. IV, 274. pro σὸς III, 395. Σχεδόθεν II, 373. IV, 662. 1081. Σχεδὸν I, 402. 408. 671. 1229. 1243. II, 242. 282. 426. 1030. 1097. 1190. 1223. 1252. III, 947. 1073. 1149. IV, 469. 506. 1076. 1125. 1313. 1591. 1744. Σχέτλιος II, 1028. IV, 916. 1524. σχετλή III, 1133. IV, 376. 739. σχέτλις IV, 445. σχέτλιον I, 807. σχέτλιοι I, 1302. IV, 1047. Σχίζα. σχίξῃσιν I, 435. σχίζας III, 1208. Σχίζω. σχίζω IV, 325. σχίζονται IV, 312. σχιζόμενος IV, 291. σχιζομένη III, 1332. Σωότεροι I, 918. Σώω. σώετε IV, 197. σώνοντο II, 1011. σώεσθαι II, 610. σωομέ-νοις III, 307.

T.

Ταινάριος. Ταιναρίην I, 102. Ταίναρος. Ταίναρον I, 179. III, 1241. Ταλαεργός IV, 1062. Ταλαός I, 118. II, 63. Ταλαοῖο II, 111. Ταλασήϊα III, 292. Τάλωσ IV, 1638. Τάλω IV, 1670. Ταναός. ταναῆς I, 1192. ταναῆ-σιν IV, 604. ταναὸν IV, 30. Τανύω. τανύσσας I, 993. III, 278. IV, 601. 906. τανύσαντες IV, 890. τανύοντο II, 931. τανύσ-σατο I, 344. II, 91. III, 1209. IV, 1571. τετάννυσται IV, 1583. τετάννυστο I, 606. II, 679. IV, 161. 224. τανυσσαμένη IV, 771. τανυσσάμενοι I, 564. 590. Ταρβέω. τάρβει III, 459. IV, 16. Τάρβος I, 465. II, 643. III, 479. IV, 1022. 1203. Ταρσός. ταρσὸν II, 934. IV, 1519. Τάρφεια IV, 1195. 1238. τάρφεισιν IV, 13. Ταρχύω. ταρχύνουσι III, 208. τάρ-

χυν III, 838. ταρχύσαιο I, 281. ταρχύναντο I, 83. IV, 1500. Ταῦρος I, 1265. ταύροιο I, 324. ταῦρον III, 272. IV, 468. ταύρω II, 88. III, 410. 496. ταύρων I, 417. III, 738. 753. 766. 1049. 1284. 1288. 1332. ταύρους III, 230. IV, 1033. Ταφήϊα II, 840. Τάφιοι I, 750. Τάφον II, 207. 1040. Τάφος. τάφον II, 911. 925. IV, 1532. Τάχα II, 116. 1120. III, 539. IV, 741. Ταχινός. ταχινὸν II, 1045. Ταχὺς II, 934. IV, 1377. 1483. ταχεῖα III, 1113. τάχιστα IV, 1243. Τὲ passim. Cum relativis junctum: τῷ πέρ τε I, 641. II, 521. IV, 519. 644. 697. 1695. ὃν ᾧα τε I, 775. 1122. 1244. II, 912. III, 37. 999. 1351. IV, 68. 1338. οἷός τε etc. I, 458. 658. 991. II, 306. 541. 697. 1111. III, 276. 618. 814. 976. 1020. 1229. IV, 195. 317. 400. 702. 729. 999. 1081. 1191. 1556. ὅσων τε, ὅσα τε I, 84. 332. 938. II, 334. 872. 1129. III, 452. 507. 1272. ἥχι τε III, 162. ὅθι τε IV, 761. τόθι πέρ τε IV, 772. ἵνα τε II, 735. III, 981. 1290. IV, 630. ὡς ὅτε τίς τε I, 1265. ὡς τίς τε III, 756. 1323. IV, 1479. 1682. ἥντε τίς τε II, 933. γάρ τε I, 298. 666. II, 320. III, 209. 1198. IV, 84. 817. 1241. δέ τε I, 274. 577. 778. 1175. II, 843. 1155. III, 173. IV, 1338. 1717. ἥ τε vid. Ἡ. καί τε vid. Καί. μὲν τε I, 327. II, 385. 411. 658. 729. 976. 1054. III, 1022. 1300. IV, 607. 631. 1149. Τέγγω. τέγγε I, 555. IV, 707. τεγγόμενος I, 184. Τεγέη. Τεγέης I, 398. Τεγέην I, 162. Τέγος. τεγέων II, 1085. Τείνω. τείνει II, 352. ἔτεινεν IV, 107. τείνησι IV, 1581. τείνου-σαν IV, 1049. τείνετο II, 1230. IV, 127. τείνατο II, 1043. τέ-ταντο I, 1006. τειναμένη IV, 705. τεινόμενοι IV, 1155. τει-νόμενοι I, 369. 1009. Τείρω. τείρε III, 762. ἔτειρε IV,

1523. *τεῖρόμενοι* I, 1161. II, 1127.
Τείρεα III, 1362. IV, 261.
Τείως I, 359. 406. 640. II, 132. III, 965. 1314. IV, 76. 285. 821. 1588. 1617. 1687. *τείως* *κεν* c. conj. IV, 821.
Τεκμαίρομαι. τεκμαίρετο IV, 73. *τεκμήρατο* IV, 559. *τεκμήραυτο* IV, 217. *τεκμήρασθαι* I, 108.
Τέμαρ I, 499. II, 412. IV, 483.
Τέμωρ III, 493. 1002. IV, 1335.
Τέννον I, 282. II, 256. *τέννα* I, 809. II, 1012. IV, 807. 1063.
Τένος II, 39. 422. IV, 2. 705. *τεκέσσιν* II, 483. III, 694.
Τεκταίνω. τεκταινέμεν III, 592. *τεκτήναντες* II, 379.
Τελαμών I, 93. 1043. 1330. III, 363. 440. *Τελαμώνι* III, 515. *Τελαμώνια* I, 1289. II, 1041. III, 196. 1174.
Τελέθω. τελέθει IV, 1576.
Τελεσφορή. τελεσφορήσι I, 917.
Τελεσφόρος. τελεσφόρον IV, 1027.
Τελέω. τελέουσιν I, 488. *ἐτέλεσας* I, 252. IV, 757. *τελέσας* IV, 742. *ἐτέλεσαν* II, 765. *τελέσειν* IV, 382. *τελέσεις* III, 418. *τέλεσον* III, 131. *τελέσσαι* III, 801. IV, 1161. 1276. *τελείοιτο* IV, 1169. *τελείσθαι* II, 618. 1135. IV, 10. *τελείσθαι* I, 895. *τετελεσμένος* III, 1407.
Τελέον. Τελέοντος I, 72. 73. 96. IV, 912.
Τέλλω. τέλλεται III, 277. *τελλομένον* I, 688. *τελλομένης* I, 1360. *τελλομένην* II, 820. *τελλομένους* III, 1324.
Τέλος I, 104. 249. 834. II, 221. 314. III, 172. IV, 1202. 1282. 1600.
Τέλεον III, 412.
Τέμενος III, 1357. IV, 1715.
Τέμνω. τέμνε IV, 771. *τέμνεσκειν* I, 1215. *ἐτέμνον* II, 1244. *τέμνον* II, 903. 1032. *ἔταμνε* IV, 225. *τάμνε* IV, 477. *ἔταμε* IV, 986. *τάμε* II, 1189. III, 1208. *τέμνετε* (imp.) II, 333. *ταμέειν* II, 479. *τέμνων* II, 355. 476. *ταμών* III, 378. 412. *τεμνότι* IV, 156. *τέμνεται* IV, 285. *ἐτάμοντο* I, 433. II, 143. IV, 430. *ταμοίην* II, 810. *ταμέσθαι* I, 868. II, 58. *τεμνομένης* III, 865.
Τέραγος IV, 1237.
Τεραγώδης. τεραγώδεα IV, 1264.
Τενών. τενόντος IV, 1646. *τενόντας* I, 430.
Τεός I, 489. III, 1101. IV, 811. *τεοῦ* II, 615. IV, 813. *τεῶ* III, 734. *τεόν* I, 464. III, 331. 348. 387. 1043. IV, 1026. *τεῇ* IV, 369. *τεῆς* III, 722. *τεῇν* I, 8. III, 486. *τεῶν* I, 1295. III, 85. 89. *τεοῖς* III, 4. IV, 1745. *τεοῦς* III, 713. *τεῇσι* I, 281. *τεᾶς* IV, 415.
Τέρας I, 258. 1146. II, 405. 820. III, 1378. IV, 120. 147. 294. 1598. 1619. *τέρα* IV, 1410. *τεράων* IV, 1364.
Τέρην. τερσίνης I, 1143. III, 898. *τέρειν* I, 1238. III, 461. 1204. IV, 871.
Τέρμα. τέρματι I, 729.
Τερπνός. τερπνόν III, 727. *τερπνών* III, 813. *τερπνοῖς* III, 982.
Τερπνῶς I, 459.
Τερπωλή. τερπωλῆς IV, 1166.
Τέρπω. τέρπετο III, 1140. *τέρποντο* II, 761. *τερπομένους* IV, 852. *ταρπήμεναι* III, 660.
Τερσαίνω. τερσαίνοντα IV, 607. *τερσαίνοντο* IV, 1405.
Τέρσομαι. τερσόμεναι III, 1390.
Τερψιχόρη IV, 896.
Τεσσαράκοντα II, 526.
Τέσσαρες I, 946.
Τέτω. τέτμε II, 1238. *τέτμον* III, 1275. IV, 537. *τέτμη* I, 980.
Τετράγνος III, 1344. *τετράγνον* III, 412. 497.
Τετράκτις II, 974.
Τέτραον III, 654.
Τετραφάληρον III, 1221.
Τετραφάλος II, 920.
Τευχηστής. τευχιστήσι III, 415.
Τεύχος. τεύχεα I, 266. 545. 628. 635. 1025. IV, 206. 657. 1180. *τευχέων* III, 1249. *τεύχεσιν* I, 241. 638. 1059. III, 499. IV, 214. 1098.
Τεύχω. τεύξεν I, 112. II, 1191. *ἔτευξεν* I, 1306. *τεύξαν* I, 1068. *τεύξουσιν* IV, 1750. *τεύχων* III, 578. 992. *τετύκοντο* II, 694. *τέτυκται* II, 292. 717. 1018. 1133. III, 89. 209. 545. 727. IV, 61. 84. 407. 651. 694. 936. 1476. *τετεύχεται* III, 137. *τέτυκτο* I,

234. 727. II, 154. III, 237. IV, 1489. 1645. *ἐτέτυκτο* I, 732. 759. IV, 213. 255. *ἐτύχθη* I, 492. 834. IV, 296. 366. 1216. 1342. 1364. 1777. *τετύχθαι* III, 605.
- Τεχνάομαι. τεχνήσατο* II, 1187. *τεχνήσασθαι* IV, 462. *τεχνήσασθαι* III, 529.
- Τεχνήεις* III, 229.
- Τεχνήεντως* I, 561.
- Τέως* I, 507. 517. III, 844. 1326. IV, 1474.
- Τηθύς. Τηθύος* III, 244.
- Τηκεδών. τηκεδόνι* IV, 902.
- Τήκω. τήκεται* III, 1021. *τηκομένω* III, 1020. *τηκομένη* IV, 1680.
- Τήλε* I, 1272. 1278. II, 272. 609. 675. III, 1234. 1335. IV, 1265. 1291. 1474.
- Τηλεβόαι* I, 748.
- Τηλεθάω. τηλεθάοντα* IV, 1425. *τηλεθόωσαν* I, 1191. *τηλεθόωσαι* I, 29.
- Τηλεκλειτός. τηλεκλειτήν* III, 1097.
- Τηλεκλής. Τηλεκλήα* I, 1040.
- Τηλόθεν* II, 400. 440. 504. III, 880. 1368. IV, 316. 1139.
- Τηλόθι* I, 444. II, 586. 793. 807. III, 98. 261. 639. IV, 362. 563. 728. 1340.
- Τηλόσε* III, 953.
- Τηλοῦ* I, 905. 1220. II, 192. 683. 1057. III, 792. 1061. IV, 529. 1092. 1174. 1247. 1466. 1478.
- Τηλονόος* II, 543.
- Τηλύγετος. τηλύγετον* I, 99. *τηλυγέτην* I, 719. *τηλυγέτους* I, 149.
- Τῆμος* I, 453. 685. 1177. 1283. II, 139. 518. 672. 957. III, 1171. 1343. IV, 20. 114. 252. 1400.
- Τῆμόσδε* II, 957.
- Τηνίκα* I, 799.
- Τήνος. Τήνω* I, 1305.
- Τηῖοιοι* III, 651.
- Τιβαρηνίς. Τιβαρηνίδα* II, 1010.
- Τιβαρηνοὶ* II, 377.
- Τίη* I, 793. II, 390. III, 1096.
- Τίθημι. ἔθηκε* II, 5. 1144. III, 65. *θήκας* IV, 1199. *θήκε* I, 1140. 1146. 1194. II, 52. 548. 929. III, 922. IV, 160. 1559. *θήκαν* III, 299. *θέσαν* I, 966. 1150. II, 513. III, 709. IV, 1390. *θήσομεν* II, 691. *θείομεν* I, 360. *θείης* IV, 91. 1087. *θείη* I, 259. III, 693. *τίθενται* III, 1274. *θέτο* I, 532. II, 30. III, 1228. *ἔθεντο* I, 104. II, 304. 755. 1069. IV, 611. 1536. *θήσεσθαι* IV, 1085. *θέσθαι* II, 233. III, 243. IV, 1549. *θέμένη* III, 641. IV, 695. 1669. *θέμεναι* IV, 1303. *θέντες* II, 532.
- Τιθήνυ. τιθήνυν* IV, 540.
- Τίτω. τίτε* II, 3. 40. 655. 867. IV, 1494. *έτικτεν* III, 364. IV, 617. *έτεκεν* I, 761. *τίκεν* I, 55. 119. 137. 149. 181. 193. 212. 626. 949. II, 506. 991. 1241. III, 32. 242. 999. 1087. IV, 538. 545. 828. 1496. *τεκεῖν* IV, 802. *τέκηαι* I, 905. *έκωνται* II, 1011. *τεκέσθαι* I, 25. 898.
- Τίλλω. τίλλοντο* I, 1057.
- Τιμή. τιμῆς* I, 505. III, 596. IV, 809. *τιμῆν* III, 376. *τιμαῖς* I, 1048.
- Τιμήεις* IV, 1143. *τιμήεσσα* III, 1123.
- Τιμήορος. τιμήορον* IV, 709. 1730. *τιμήοροι* IV, 1309. 1323. 1358.
- Τινάσσω. τινάσσει* II, 934. *έτινασσε* I, 1163. II, 1100. *έτιναξε* II, 1253. *τινάσσαν* I, 753. II, 1055. III, 1264. *τινάξας* I, 1196. *τινάσσεται* III, 759. IV, 1685. *τινάσσετο* II, 726. *έτιναχθεν* IV, 641. *τινασσομένης* I, 521. *τινασσομένην* II, 1108. *τινασσομένην* II, 742. *τιναξάμενος* II, 1035.
- Τίνω. τίνετε* IV, 1327. *τίνεσκεν* II, 475. *τίσαι* III, 305. *τίσαιμι* III, 990. *τίσειεν* III, 75. *τίσειαν* I, 619. *τίσω* II, 800. *τίων* III, 233. *τίσαι* II, 799. IV, 1353. *τίσειν* III, 351. 594. *τισαίην* I, 568. *τίσασθαι* IV, 234. *τισόμενος* IV, 742.
- Τίπτε* I, 1315. III, 129. 464. 675. 975. IV, 1318.
- Τίς* I, 345. 665. 677. 678. 820. 875. 936. 1021. 1072. *passim.* *τί* I, 468. 648. 662. 1117. 1294. II, 316. 333. 444. *passim.* *τίνα* I, 463. 619. 766. II, 6. 12. 157. 225. 319. 696. 1034. 1050. 1059. 1081. 1142. III, 12. 33. 289. 362. 374. 394. 456. 477. *passim.* *τίνες* IV, 556.
- Τίσις* I, 1302. *τίσιν* II, 796. IV, 379.
- Τιταινόμενοι* II, 280.
- Τιταρήσιοι* I, 65.

Τιτῆνες. Τιτῆνων II, 1233. Τι-
τῆσιν I, 507. Τιτῆνας IV, 989.
Τιτηνίς IV, 54. Τιτηνίδος III, 865.
IV, 131.
Τιτίης. Τιτίην I, 1126. II, 783.
Τιτυός. Τιτυοῖο I, 181. Τιτυόν
I, 761.
Τιτύσκομαι. τιτύσκετο IV, 248.
Τίφης I, 105. 381. 522. 1274. II,
574. 584. 610. Τίφνος I, 561.
956. II, 175. 557. Τίφυν I, 401.
1296. II, 854. Τίφν II, 622.
Τίω. τίεται IV, 784. τίονσα II,
988. τετιμημένος III, 491. IV,
1250. τετιμημένοι II, 864.
Τλάω. ἔτλης IV, 793. ἔτλη I, 204.
875. 1072. II, 191. 681. ἔτλημεν
IV, 192. 1252. 1360. ἐτέτλαμεν
I, 807. τλήσομαι III, 429. τλαίης
III, 719. τλαίη III, 389. τλήθι
I, 300. τλήτε II, 341. 344. τέ-
τλαθι IV, 64. τετλήότες II, 542.
Τλητόν II, 229.
Τηῆγω. ἔτμηξεν II, 481.
Τόθεν I, 1078. II, 531. IV, 627.
639.
Τόθι I, 210. II, 404. 1243. 1269.
III, 577. IV, 550. 772. 1131. 1475.
Τοί I, 742. 727. 1342. II, 841.
III, 183. 407. 427. 976. IV, 402.
Τοῖος I, 310. II, 43. 470. 919.
1208. III, 296. 919. 1017. 1049.
1106. 1245. 1262. 1380. IV, 1603.
τοίω III, 520. IV, 833. τοῖον I,
32. 277. 471. 488. 515. 639. pas-
sim. τοιόνδε I, 1343. II, 646.
τοίη I, 664. II, 1079. IV, 40.
τοιῆδε II, 499. τοῖην 1, 5. 8. 1095.
II, 1058. III, 340. τοίων II, 648.
τοίοισιν I, 864. 1211. III, 55.
303. 1025. τοίους IV, 676. τοῖαι
IV, 1429. τοῖα I, 350. 481. 768. II,
237. III, 18. 51. 228. 317. 367. 418.
637. 690. 696. 743. 890. IV, 56.
393. 442. 1029. 1030. 1563. 1728.
Τοῖχος. τοίχοιο II, 73. τοίχων
IV, 27. τοίχους II, 199. III, 216.
633.
Τοίως III, 1399.
Τοκεύς. τοκῆος I, 412. 643. το-
κῆς III, 657. IV, 1089. 1742.
τοκῆων III, 630. 640. 678. 701.
985. 1110. τοκῆας III, 625. 736.
779. 796. IV, 203. 361. 1036.
1039.
Τόκος. τόκοιο I, 289.
Τόξον I, 88. 994. III, 157. IV,

1709. τόξα I, 1205. II, 592.
1043. III, 278. IV, 1440. τόξοι-
σιν I, 1195. II, 706. 1054. III, 96.
Τόσος. Τόσος. τόσον I, 468.
731. II, 333. III, 388. 795. 975.
IV, 679. τόσσον I, 84. 242. 275.
602. II, 342. 591. 775. 871. 1049.
III, 1006. 1146. 1271. 1397. IV,
176. 239. 555. 1318. τόσση I,
741. 1193. τόσην II, 416. τόσσοι
I, 228. τόσα II, 245. τόσσα II,
973. IV, 1234. τόσων I, 417.
Τοσσάτιον IV, 962.
Τότε I, 237. II, 998. IV, 1477.
passim.
Τοῦνεα I, 204. 338. II, 642. 1129.
IV, 1272.
Τοῦνεκεν I, 1354. IV, 534.
Τόφρα I, 357. 1207. II, 301. III,
275. 609. 1246. IV, 780. 1530.
1711. pro ὄφρα c. opt. III, 807.
IV, 1487. τόφρα — τείως IV,
1617.
Τράπεζα. τραπέζης III, 377.
Τραῦμα. τραύματος IV, 600.
Τραφερός. τραφερῆ II, 545. τρα-
φερῆς IV, 281.
Τρεῖς IV, 1347. τρία I, 1057. II,
837.
Τρέμω. τρέμε II, 199. ἔτρεμε III,
1218.
Τρέπω. ἔτρεπον I, 400. ἔτραπεν
III, 261. ἐτράπετο II, 895. III,
649. τράπετο I, 363. III, 948.
IV, 620. τρέψαιο IV, 824. τε-
τραμμένη II, 363. τετραμμένον
I, 1032.
Τρέφω. τρέφεν I, 996. τρέφον IV,
791. θρέψε I, 762.
Τρέχω. ἔδραμον III, 256.
Τρέω. τρέσσειν IV, 12. ἔτρεσαν
IV, 1422.
Τρήρων III, 541. τρήρωνος II, 534.
Τρητός. τρητοῖσιν III, 1299.
Τρηχίν. Τρηχίνος I, 1356.
Τρηχύνω. τρηχύνοι IV, 768.
Τρηχύς. τρηχύν I, 613. τρηχύ II,
71. τρηχεῖς II, 550. τρηχεῖαν
II, 33. τρηχεῖήν II, 375. τρη-
χεῖαι I, 1078. II, 1126. τρηχεῖας
II, 568.
Τρήχω. τετροῦχασι IV, 447. τε-
τροχῶς III, 276. τετρηχότος I,
1167. τετρηχότα III, 1393.
Τρίβω. τρίβεσκε II, 480. τριβόμε-
ναι I, 389.
Τριγλώχιν IV, 310.

Τρικκαῖος. Τρικκαίοιο II, 955.
 Τρινάκριος. Τρινακρίου IV, 291.
 Τρίπους. τρίποδι IV, 1591. τρί-
 ποδα IV, 528. 1548. 1589. τρί-
 ποδας IV, 529.
 Τρίς I, 1059. II, 342. III, 654.
 IV, 75. 478. 1535. 1644. 1668.
 1669.
 Τρισσός. τρισσαί II, 374.
 Τρίτατος I, 53. 163. τριτάτω I,
 539. τρίτατον II, 720. III, 1340.
 τριτάτη III, 224. τριτάτη IV,
 244.
 Τρίτος I, 74. III, 516. τρίτον IV,
 777.
 Τρίτων IV, 1552. 1589. 1598. 1742.
 1752. Τρίτωνος IV, 269. 1311.
 1621. 1741.
 Τριτωνίς I, 109. III, 1183. Τρι-
 τωνίδος I, 721. 768. IV, 260.
 1391. 1444. 1539. Τριτωνίδι IV,
 1495.
 Τρομέω. τρομέοντες II, 1106. τρο-
 μέοντας IV, 1209.
 Τρομερός. τρομερό IV, 53.
 Τρόμος II, 575.
 Τρόπις I, 533. τρόπιος IV, 1244.
 τρόπιδι I, 388. τρόπιν II, 585.
 Τροφός I, 668. III, 133. IV, 991.
 1741. 1758. τροφόν I, 270. IV,
 965.
 Τρυφάλεια. τρυφαλείας II, 1060.
 Τρύφος I, 1168.
 Τρύχω. τρύχεσεν II, 473.
 Τρύω. τετρυνμένα I, 1174.
 Τρώχαι. τρώχων III, 874.
 Τυγχάνω. τεύξεσθαι II, 1197.
 Τυκτός. τυκτήν III, 1325.
 Τύμβος I, 585. II, 842. IV, 517.
 τύμβον II, 918. τύμβω I, 1061.
 τύμβον II, 852.
 Τυνδαρεος. Τυνδαρείοιο I, 148. III,
 517.
 Τυνδαρίδης II, 30. 41. Τυνδαρί-
 δην II, 74. Τυνδαρίδη II, 798.
 Τυνδαρίδαι I, 1045. III, 1315.
 IV, 593. Τυνδαρίδαις II, 806.
 Τύνη I, 908. II, 615. III, 508.
 1109. IV, 88. 414. 1706.
 Τύπενον. τυπάνω I, 1339.
 Τυπή. τυπήσιν III, 848. IV, 1674.
 Τυπίς. τυπίδος IV, 957. τυπί-
 δων IV, 776. τυπίδεσσιν IV, 762.
 Τύπτω. έτυψε II, 29. IV, 862.
 τύπην II, 20. IV, 1446. τετυμ-
 μένος I, 1265. II, 26. τυπείς

IV, 597. τυπέντος II, 827. τυ-
 πέντα I, 1003.
 Τυρσηνίς. Τυρσηνίδος III, 312.
 IV, 850. Τυρσηνίσιν IV, 856.
 Τυρσηνίδας IV, 660.
 Τυρσηνοί. Τυρσηνοίσι IV, 1760.
 Τυτθός IV, 545. τυτθή III, 93.
 IV, 832. τυτθόν I, 937. 1166.
 1359. II, 71. 94. 190. 228. 280.
 846. 873. 917. 1101. III, 526.
 575. 603. 1250. 1298. 1337. IV,
 1257. 1477. 1529.
 Τυφάων. Τυφάονα II, 1213.
 Τυφαόνιος. Τυφαονίη II, 1210.
 Τύφω. τυφομένον IV, 623. τυ-
 φομένης IV, 139. τυφόμεναι II,
 134.
 Τυφωεύς. Τυφωεύς II, 38.
 Τώς II, 345. 709. III, 629. IV,
 681. 1479.

Τ.

Τάκινθος. τάνκινθον I, 1044.
 Τάντιος. Ταντίον III, 1242.
 Τβρις I, 459. II, 655. 989. ύβριν
 III, 583. IV, 1436.
 Τβριστής IV, 1093. ύβρισταί I,
 942.
 Τγρός. ύγρόν IV, 481. ύγρή II,
 545. ύγρής IV, 281. ύγρήν IV,
 1320. 1359. ύγρὰ I, 574. III,
 1161.
 Τδέω. ύδέονται II, 528. IV, 264.
 Τδρα. ύδρης IV, 1404.
 Τδρεία. ύδρεϊς IV, 1767.
 Τδωρ I, 541. 914. 1007. 1208.
 1235. 1327. II, 322. 590. 1120.
 III, 73. 198. 225. 343. 530. 1242.
 IV, 290. 601. 628. 955. 1265.
 1443. 1446. 1615. 1692. 1721.
 ύδατος I, 940. III, 757. IV, 840.
 1238. 1416. ύδατι I, 1146. II,
 1099. III, 1349. ύδατα IV, 608.
 1601. ύδάτεσσιν II, 939. III,
 860. ύδασιν I, 36. 537. II, 656.
 866. 1215. III, 876. IV, 626. 975.
 1244. 1311. 1391. 1699.
 Τετός. τέτοϋ II, 1074.
 Τίος I, 331. 899. 948. 1188. 1336.
 II, 43. 118. 257. 410. 674. 885.
 1134. III, 443. 1380. IV, 811.
 νίον III, 357. IV, 1194. νίος III,
 604. νίος IV, 742. νίεα II,
 803. IV, 1493. νία I, 69. 859.
 1055. II, 114. 163. 509. 653.

814. 905. III, 1175. IV, 117.
1134. 1733. *νίεε* I, 735. II,
426. *νίε* I, 118. 163. II, 214.
1114. IV, 81. 1465. 1483. *νίεες*
I, 52. 748. *νίεϊς* II, 288. *νίεσι*
I, 72. 87. 176. 211. 1300. II,
273. 440. 492. 956. III, 245.
360. 366. 517. IV, 1383. *νίηες*
II, 1093. 1107. IV, 441. *νιάσι*
III, 692. *νιάσιν* III, 450. *νιάς*
I, 1352. II, 235. 308. *νίας* I,
98. 432. II, 241. III, 178. 776.
νίηας II, 1119. III, 196. 256.
303. 595. 713.
Τιανός II, 1163. IV, 1490. *νίω-*
νοι III, 366. IV, 277.
Τλακῆ III, 749. 1040. *ύλακῆ* III,
1217.
Τλας I, 131. 1207. 1253. *Τλα* I,
1350. *Τλαν* I, 1324. 1354.
Τλη I, 1117. *ύλης* IV, 139. 161.
216. *ύλη* II, 697. 736. IV, 570.
ύλην I, 1188. IV, 1338.
Τλήεις. *ύλήεντα* II, 942. *ύλήε-*
σαν II, 379.
Τληονεγοί II, 80.
Τλήωροι I, 1227.
Τλλῆες IV, 527. *Τλλήων* IV, 524.
Τλλῆης. *Τλληῖδος* IV, 562. *Τλ-*
ληῖδα IV, 535.
Τλλικός. *Τλλικῶ* IV, 1125.
Τλλος. *Τλλον* IV, 538. 545.
Τλοτόμοι I, 1004. IV, 1684.
Τμείς I, 827. II, 210. 212. *ύμέων*
I, 665. II, 796. IV, 1331. *ύμείων*
I, 339. II, 1139. III, 92. 989.
IV, 196. *ύμιν* I, 440. *ύμιν* II,
1181. *ύμέας* II, 1128. 1185. III,
261. IV, 84. 1046. 1352. 1383.
Τμέναιος. *ύμέναιον* IV, 1160. 1197.
Τμέτερος. *ύμετέρης* IV, 293. *ύμε-*
τέρη II, 641. IV, 292. *ύμετέρην*
I, 696. *ύμετέρων* IV, 1320. 1776.
ύμετέροισιν IV, 1032. 1432.
Τμῆν IV, 1648.
Τμεις IV, 195. *ύμμι* I, 677. 686.
II, 311. III, 91. 104. 172. 494.
545. 562. 727. IV, 257. 861.
1038. 1654. *ύμμιν* II, 11. 388.
802. III, 314. 524. IV, 366.
1582. 1776. *ύμμε* IV, 1328.
Τμνος. *ύμνον* II, 161.
Τπαλ I, 538. II, 1229. III, 970.
IV, 1159. 1194. 1613. 1646. 1735.
Τπαιθα II, 735.
Τπακούω. *ύπάκουνον* III, 169.
Τπακυνός IV, 1381.
Τπαλύσκω. *ύπάλνξε* IV, 1082.
ύπάλνξαν II, 603. *ύπαλύξειν* III,
336.
Τπάλνξις IV, 1261.
Τπατος. *ύπάτον* I, 553. *ύπάτοιω*
I, 222. II, 207. IV, 180. 1348.
1610. *ύπατον* IV, 146. 282.
ύπάτην IV, 503. *ύπάτων* III, 1312.
Τπανγάζω. *ύπανγάζων* III, 1378.
Τπεικω. *ύπεικναι* II, 590. *ύπεί-*
κναι II, 339. *ύπόκειν* II,
1266. *ύπόκει* IV, 1676. *ύπόει-*
ξαν IV, 41. *ύπείξω* IV, 408.
ύπείξομεν II, 23.
Τπειμι. *ύπήϊε* III, 1077.
Τπειρ I, 236. 918. II, 1138. III,
1072. IV, 299.
Τπειρέχω. *ύπείρεχεν* IV, 947.
Τπειροχος II, 369. III, 239.
Τπεν I, 596. 913. 1166. 1204. III,
608. 1183. 1319. IV, 1224. 1613.
1659. *ύπὲξ* II, 668. III, 575.
IV, 933. 951.
Τπενκρὸ IV, 225.
Τπενκροθέω. *ύπενκροθέουσα* IV,
937.
Τπενκφέρω. *ύπένκφερον* I, 1264.
Τπενκχέω. *ύπέκχυντο* III, 705.
Τπένερχθεν I, 945. II, 259. 551.
III, 715. 864. 965. 1210.
Τπεξάλύσκω. *ύπεξήλνξε* III, 551.
Τπεξαφνύω. *ύπεξαφνύονται* II, 983.
Τπεξείρνω. *ύπεξείρυντο* II, 1183.
Τπὲρ c. gen. I, 776. 940. 1084. II,
95. 103. 108. 171. 271. 362. 396.
578. 583. 634. 1085. III, 701.
739. 1113. 1363. IV, 139. 286.
380. 406. 531. 1177. 1271. 1350.
1426. 1578. 1626. 1693. c. acc. I,
568. 599. 1030. II, 378. III, 198.
219. 1192. IV, 307. 1254. 1694.
Τπεραιδέομαι. *ύπεραιδέο* III, 978.
Τπεράσιος. *Τπερασίου* I, 176.
Τπερβάλλω. *βαλέειν* *ύπερ* IV, 602.
Τπερβασίη II, 792. *ύπερβασίησι* I,
609. II, 9.
Τπέρβιος I, 151. 188. 426. III,
714. *ύπέρβιον* I, 820. IV, 1523.
ύπέρβιοι I, 944. II, 468. 1117.
ύπέρβια III, 583. IV, 735. 823.
1010. 1321.
Τπερβόροιοι. *Τπερβορέων* II, 675.
IV, 614.
Τπερεύγομαι. *ύπερεύγεται* II, 984.
Τπερέχω. *ύπερέσχεθεν* I, 1273.
IV, 1562.
Τπερθε I, 534. 1008. 1088. 1096.

- II, 322. 732. 1065. III, 854.
 1223. 1260. passim.
 Ὑπερήνωρ. ὑπερήνορι IV, 212. 1051.
 Ὑπερηνορέη. ὑπερηνορέη III, 65.
 Ὑπερίπταμαι. ὑπερέπτατο IV, 1513.
 ὑπερπτάμενον II, 1252.
 Ὑπερίσταμαι. ὑπερίστασο IV, 370.
 Ὑπερίσχω. ὑπερίσχει III, 986.
 Ὑπέρομορον IV, 20.
 Ὑπέροπλος II, 110. ὑπεροπλήεστα-
 τον II, 4.
 Ὑπερπέλομαι. ὑπερέπλετο IV, 1637.
 Ὑπέρτατα IV, 362.
 Ὑπερτείνω. ὑπερτείνοντα IV, 1247.
 Ὑπέρτερος III, 989. ὑπέρτερον I,
 196. ὑπέρτερα I, 682.
 Ὑπερφιάλος III, 15. ὑπερφιάλοιο
 IV, 1083. ὑπερφιάλον I, 1334.
 III, 428. ὑπερφιάλοισι II, 54.
 758. ὑπερφιάλους II, 229. 1245.
 Ὑπεύδιος I, 584. III, 1202. ὑπεύ-
 δια IV, 1731.
 Ὑπέχομαι. ὑπέσχετο IV, 1704.
 Ὑπήριος. ὑπήριον IV, 1577.
 Ὑπήωδι IV, 841.
 Ὑπίος. Ὑπίοιο II, 795.
 Ὑπίσχομαι II, 24. ὑποίσχεται IV,
 169. ὑποίσχετο IV, 473.
 Ὑπνος II, 157. 407. III, 616. 632.
 751. 1061. 1111. ὕπνον I, 518.
 ὕπνοιο III, 746. ὕπνω I, 1082.
 III, 690. ὕπνον IV, 109. 146.
 159.
 Ὑπό c. gen. I, 10. II, 106. 665.
 845. III, 970. 1396. IV, 643. c.
 dat. I, 7. 116. 263. 272. 388.
 443. 540. 544. 794. 815. 956.
 1022. 1033. 1262. 1303. 1308. II,
 117. 139. 510. 556. 584. 679.
 705. 725. 781. 786. 795. 1011.
 1057. 1084. 1107. 1119. 1166. III,
 3. 39. 119. 221. 287. 296. 321.
 323. 353. 371. 395. 416. 469.
 702. 972. 1024. 1184. 1227. 1330.
 1343. 1361. 1375. IV, 53. 137.
 193. 269. 313. 569. 678. 767.
 924. 946. 984. 1011. 1178. 1263.
 1371. 1400. 1524. 1530. 1684.
 1760. c. acc. I, 50. 102. 302.
 452. 509. 587. 1160. 1186. II,
 112. 371. 561. 585. 1032. 1120.
 1233. III, 278. 288. 675. 763.
 1322. 1369. 1404. IV, 39. 453.
 592. 1476.
 Ὑποβλήδην I, 699. III, 400. 1119.
 Ὑποβρύχιος II, 1215. ὑποβρυχίνην
 IV, 1757.
 Ὑποδεῖδω. ὑπεδείδισαν II, 821.
 ὑποδδεῖσαις III, 435. ὑποδδεῖ-
 σας III, 318. IV, 394.
 Ὑποδέχομαι. ὑπέδεκτο I, 210. 360.
 954. II, 653. 894. III, 580. 1014.
 IV, 1635. ὑποδέχθαι III, 425.
 ὑποδέχμενοι IV, 235.
 Ὑποδρήσσω. ὑποδρήσσω III, 274.
 Ὑποδύω. ὑπέδυσαν II, 433. ὑπο-
 δύσεται IV, 1378.
 Ὑπόεργος I, 226.
 Ὑποξεύσασθαι III, 841.
 Ὑποθημοσύνη. ὑποθημοσύνησι I,
 19. 112. 367. II, 1148. 1246.
 Ὑποῖσχανω. ὑποῖσχανε III, 120.
 Ὑποκλύζω. ὑπεκλύσθη I, 533.
 Ὑποκλύω. ὑπέκλυνε III, 477.
 Ὑποκρίνομαι. ὑποκρίνασθαι III,
 546.
 Ὑπόκρισις. ὑπόκρισιν IV, 1755.
 Ὑπολάμπω. ὑπέλαμπε IV, 1437.
 ὑπολάμπεται I, 1280.
 Ὑπολείπω. ὑπελείπετο II, 109.
 Ὑπολύω. ὑπελύσατο III, 997.
 Ὑποσαίνω. ὑποσαίνων III, 396.
 974. IV, 410.
 Ὑποσκιάω. ὑποσκιῶνται I, 451.
 Ὑποσμύχω. ὑποσμύχονται II, 445.
 Ὑποστένω. ὑποστένει II, 741.
 Ὑποστρέφω. ὑπέστρεφον II, 295.
 Ὑποσχεδίζω. ὑποσχεδίζην III, 510.
 ὑποσχεδίαι IV, 359. ὑποσχεσίης
 III, 625. ὑποσχεσίησι II, 943.
 IV, 456.
 Ὑπόσχεσις. ὑπόσχεσιν III, 737.
 Ὑποτέλλω. ὑπετέλλετο II, 83.
 Ὑποτίθω. ὑποθήσονται III, 1051.
 Ὑποτμήγω. ὑπετμήξαντο IV, 323.
 Ὑποτρέω. ὑπέτρεσαν I, 1049.
 ὑποτρέσσωσι I, 1050. ὑποτρέσ-
 σαντος IV, 1507.
 Ὑποτρομέω. ὑποτρομέουσιν IV,
 1340. ὑποτρομέοντες III, 884.
 Ὑποτροπίζω. ὑποτροπίζω I, 1052.
 Ὑπότροπος I, 79. 838. II, 442.
 III, 1069. 1405. IV, 439. 1163.
 ὑπότροπον I, 1293. IV, 400.
 ὑπότροποι I, 998. III, 1125. IV,
 639.
 Ὑποφῆτης I, 1311.
 Ὑποφῆτορες I, 22.
 Ὑποφθάνω. ὑπέφθη IV, 307. ὑπο-
 φθάμενον III, 1144.
 Ὑποφράζω. ὑποφράσθεις I, 462.
 Ὑποχάζομαι. ὑποχάζεται I, 1101.
 Ὑποχθόνιος. ὑποχθονίους I, 647.
 Ὑπώρεια. ὑπώρειας. II, 380.

Ἐπωρόφιος. ὑπωρόφιον II, 293.
IV, 168.
Ἐσμίην. ὑσμίην II, 986.
Ἐσάτιος I, 139.
Ἐσάτος. ὑσάτος I, 228. IV, 366.
511. ὑσάτα II, 66.
Ἐσέρον III, 380. IV, 1685. 1688.
Ἐρίστημι. ὑπόεσθην III, 501. ὑπέ-
σθης I, 412. III, 983. IV, 89.
ὑπέσθην II, 92. III, 905. 1232.
IV, 341. ὑπέσταν IV, 1389.
ὑποσταίη III, 481. ὑφεστάμεναι
III, 519.
Ἐψι I, 378. 1276. 1312. II, 825.
1089. IV, 889. 952.
Ἐψιπύλεια I, 621. 637. 654. 848.
Ἐψιπυλείης IV, 424. Ἐψιπυλείη
I, 675. IV, 426.
Ἐψιπύλη I, 699. 713. 836. 886.
900. III, 1206. Ἐψιπύλης I,
786. 853. 873. 897. Ἐψιπύλην
I, 650. 718.
Ἐψιστος. ὑψίστῳ II, 1026.
Ἐψόθεν I, 1203. II, 806. III, 542.
IV, 168. 1376.
Ἐψόθι I, 590. II, 354. 569. 933.
1079. 1282. IV, 46. 848. 926.
1424. 1682. 1709.
Ἐψόφορος. ὑπορόφοιο III, 285.
Ἐψόσε III, 957.
Ἐψοῦ II, 587. III, 221. 257. 368.
931. IV, 80. 134. 315. 941.

Φ.

Φαέθων III, 1236. IV, 598. Φαέ-
θοντος IV, 623. Φαέδοντα III,
245.
Φαέθουσα IV, 971. Φαέθουσαν IV,
1690.
Φαινόε. φαεινοῦ IV, 973. φαεινῷ
I, 774. III, 154. φαεινῇ I, 1282.
IV, 1287. φαεινοὶ I, 239. φα-
εινοῖς I, 519. φαεινὰς IV, 605.
Φαίνω. φαεῖνοι III, 728. φαει-
νομένον II, 42. φαεινομένην III,
828. φαεινομένης IV, 1362.
Φαισφόρος IV, 885.
Φαιδρός II, 44. Φαιδροῖς IV, 416.
Φαιδρῆσιν III, 1024.
Φαιδρύνω. Φαιδρύνεσκε IV, 671.
Φαιδρυνε III, 1043. Φαιδρύνετο
III, 832. Φαιδρύναντο III, 300.
Φαίηκες IV, 992. Φαίηκων IV,
540. 549. 822. 991. 1139. 1181.
Φαίηκessi IV, 1211.

Φαιηκίς. Φαιηκίδα IV, 769. Φαιη-
κίδες IV, 1722. Φαιηκίδας IV,
1222.
Φαίνω. φαῖνε IV, 784. φαίνοιεν
IV, 1274. φαῖνε (imp.) II, 23.
φαίνειν II, 315. φαίνεται II,
853. φαίνετο I, 583. 746. 1114.
II, 1104. III, 165. 425. φαίνοντο
I, 583. Φαάνθη II, 449. III,
956. IV, 1711. Φαάνθη II, 687.
1042. 1285. III, 1361. Φαάν-
θης IV, 1597. Φανῆναι III, 819.
Φανεῖσαι IV, 1415. Φανανθεις II,
693. III, 961.
Φάλαγξ II, 843. Φάλαγγα II, 848.
Φάλαγγες I, 388. II, 1078. Φά-
λαγγιν I, 376. Φάλαγγας I, 76.
375.
Φάληρος I, 96.
Φαντάζομαι. Φαντάζονται IV,
1285.
Φάος II, 184. 333. 671. 722. III,
1243. IV, 111. 1019. 1296. Φαέ-
εσιν III, 1021. IV, 1170.
Φάραγξ II, 745. Φάραγγος II, 356.
Φάραγγας I, 597.
Φαρέτεη. Φαρέτερον I, 1194.
Φαρμακίδες IV, 53.
Φάρμακον III, 845. 911. 1014. 1042.
1169. Φαρμάκον IV, 159. Φαρ-
μάκω IV, 164. Φάρμακα III, 530.
738. 766. 768. 780. 790. 803. 807.
821. 984. 1247. 1305. IV, 21. 25.
157. 442. 666. 1081.
Φαρμάσσω. Φαρμάσσης IV, 61.
Φαρμάσση IV, 1512. Φαρμάσσειν
III, 478. Φαρμάσσεσθαι III, 859.
Φάρος II, 30. III, 1204. IV, 187.
Φάρεσιν III, 454. 1031. Φαρέεσσι
III, 863.
Φάσγανον I, 1250. IV, 696. Φασ-
γάνω IV, 374. Φάσγανα II, 101.
274. IV, 1056.
Φᾶσις II, 401. Φάσιδος II, 1278.
III, 1220. Φάσιδι III, 75. IV,
134. Φᾶσιν II, 1261.
Φατίζω. Φατίζεται I, 24. 1019.
Πεφατίσται IV, 658.
Φάτις I, 172. 481. 969. II, 854.
III, 1094. IV, 984. Φάτιν I,
5. IV, 1334.
Φέβω. Φέβοντο II, 1056. Φέβε-
σθαι III, 1345. IV, 22.
Φίγγος II, 671. III, 823. 1229. IV,
981. 1146.
Φένω. Ξεφνε II, 798. Ξεφνεν I,
1044. 1213. IV, 1497. Ξεφνον

- IV, 550. *πέφηνεν* I, 1305. III, 1180.
- Φεραί.* *Φεραῖς* I, 49.
- Φέρβω.* *ἔφερβε* I, 1211. *φέρβε* II, 1250. *φέρβων* II, 657. *φέρβει* IV, 1016. *φέρβετο* I, 127. *φέρβονται* II, 393. *φερβομένοισι* IV, 1486.
- Φερέσβιος* III, 164. IV, 1509.
- Φέριστος.* *φέριστον* III, 347.
- Φερσεφόνη* II, 916.
- Φέρτατος.* *φέρτατον* IV, 1593. *φέρτατοι* IV, 1031. 1383.
- Φέρω.* *φέρει* IV, 1109. *φέρων* I, 579. III, 73. IV, 1137. *φέρει* I, 126. 1358. II, 535. III, 1381. IV, 637. 891. 910. 1234. *φέρων* I, 1017. 1183. II, 69. 833. 1113. III, 651. IV, 66. 1121. 1189. 1392. *ἤνεικε* III, 1200. *ἔνεικεν* I, 535. II, 509. IV, 466. 1315. *ἔνεικαν* IV, 710. *οἶσω* III, 392. *οἶσμεν* IV, 1377. *οἶσαι* III, 1061. *φέρει* III, 637. *φέρουσιν* IV, 826. *φέροι* II, 539. IV, 1701. *φέρουεν* III, 1113. IV, 406. *φέρειν* I, 300. II, 814. IV, 1386. *φέρων* I, 1170. III, 910. IV, 1074. 1099. *φέρουσα* IV, 1328. 1354. 1373. *φέρουσαν* IV, 1492. *φέρουσαι* I, 846. *φέρεται* II, 934. *φέροντο* II, 271. 1107. *φέρωμαι* IV, 375. *φέρεσθαι* I, 622. II, 204. 599. III, 1188. IV, 427. *οἰσομένη* III, 739.
- Φεύγω.* *φεύγεν* II, 654. IV, 1714. *φύγε* IV, 488. 1503. *φύγον* II, 770. *φεύξομαι* III, 1081. *φεύγωμεν* IV, 86. *φύγης* II, 420. *φύγων* I, 623. *φύγητε* II, 343. *φύγοντα* III, 191. *φεύγουσα* III, 541. *φυγών* III, 468. *φυγοῦσαν* III, 800. *πεφυγμένον* III, 1116. *πεφυγότες* II, 1082. *φεύξασθαι* II, 172. *φυγέειν* II, 616.
- Φηγός.* *φηγοῖο* II, 405. *φηγοῦ* I, 527. III, 858. IV, 583. *φηγόν* IV, 124. 265. *φηγοῖ* I, 28. *φηγοῖσιν* I, 1121.
- Φηλώ.* *φηλώσης* III, 983.
- Φημί* II, 244. 319. 796. III, 733. IV, 368. 1272. 1370. *φασίν* II, 977. 1211. III, 845. IV, 272. *φη* III, 154. 369. 382. 495. 693. 718. 766. *ἔφη* I, 448. 667. 717. II, 154. 408. 694. 1068. 1216. III, 30. 90. 422. 502. 572. 705. 1063. 1118. IV, 34. 66. 294. 1110. 1121. 1259. 1571. 1659. *ἔφην* II, 1199. IV, 1330. *φάν* I, 636. IV, 1357. *φάσαν* I, 247. II, 609. IV, 684. *φαίην* IV, 836. *φαίης* II, 171. III, 35. 1044. 1265. IV, 238. 997. *φάς* I, 1338. *φάτο* I, 277. 341. 1103. 1261. II, 25. 254. 419. 426. 490. 618. 638. 648. 878. 1157. III, 17. 100. 106. 145. 194. 259. 432. 540. 594. 681. 724. 943. 974. 1008. 1077. 1102. 1131. IV, 206. 331. 749. 833. 1053. 1277. 1422. 1450. *ἔφατο* I, 485. 697. II, 60. 443. 894. 1281. III, 83. 268. 489. 515. IV, 236. 503. 770. 1096. 1363. 1755. *πέφραται* I, 988. II, 500. IV, 555. *φαμένη* II, 291. IV, 779. *φάσθαι* I, 313. III, 384. 979. IV, 1200.
- Φθάνω.* *ἔφθη* II, 584. *φθαίη* I, 1189. 1209. IV, 1768.
- Φθέγγομαι.* *φθέγγασθαι* III, 972.
- Φθιάς* I, 55.
- Φθίη.* *Φθίης* II, 514. *Φθίη* I, 94. *Φπίην* II, 520.
- Φθινύθω.* *φθινύθουσαι* IV, 902.
- Φθίνω.* *φθίσεται* III, 465. *φθίσειεν* III, 460. *φθίσθω* III, 778. *φθίσθαι* III, 754. *φθιμένη* III, 791. *φθιμένοιο* I, 1063. *φθιμένοισι* II, 889.
- Φθισίμβροτος.* *φθισίμβροτον* III, 1357.
- Φθογγή* III, 686. *φθογγῇ* III, 1331. 1340. *φθογγὴν* IV, 585.
- Φιλέω.* *φιλέοντες* III, 937.
- Φίλημι.* *φιλάτο* III, 66. *φίλαντο* III, 1002. *φιλαμένη* IV, 990.
- Φιλλυρίδης* I, 554.
- Φιλοξενίη.* *φιλοξενίην* III, 1108.
- Φιλοπτόλεμος.* *φιλοπτολέμοιο* II, 778. *φιλοπτολέμους* I, 993.
- Φίλος* IV, 1073. *φίλω* I, 558. *φίλον* I, 890. II, 312. 1185. III, 104. 151. 492. 727. 787. 979. 1062. IV, 874. *φίλε* IV, 1086. 1741. *φίλη* I, 668. III, 133. IV, 757. *φίλης* IV, 1371. *φίλην* IV, 203. *φίλοι* (nom.) III, 732. *φίλοι* (voc.) I, 336. II, 423. 468. 641. 774. 1202. III, 171. 492. 523. 545. 553. IV, 83. 190. 1347. 1554. *φίλοις* III, 703. *φίλοι* I, 657. III, 891. *φίλοις* I, 281.

- II, 710. φίλους IV, 1343. φίλα II, 389. 540. III, 210. IV, 61.
 Φιλότης. φιλότητος I, 773. II, 949. III, 1129. IV, 60. 1120. φιλότητι I, 961. 1179. 1324. II, 508. 760. 1025. 1224. III, 180. IV, 1168. 1737.
 Φίλτατος II, 457.
 Φίλυρες II, 393. Φιλύρων ibid.
 Φιλύρη II, 1239. Φιλύρη II, 1232.
 Φιλυρηίς. Φιλυρηίδα II, 1231.
 Φινεύς II, 178. 236. 305. 436. 618. III, 549. 943. Φινῆος II, 277. 294. 647. 769. 1051. 1090. 1135. III, 555. IV, 254. Φινῆι II, 530. Φινῆα II, 277. Φινεῦ II, 438.
 Φιτροί. φιτρούς I, 405. III, 1209.
 Φιτύω. φιτύσαιο. IV, 807.
 Φλεγέθω. φλεγέθοντα III, 141.
 Φλεγραιός. Φλεγραιόν III, 1227. Φλεγραιή III, 234.
 Φλέγω. φλέγει III, 773. ἐφλεγε II, 516. ἐφλεγον II, 928. φλέξειν III, 532.
 Φλίას I, 115.
 Φλιή. φλιήν III, 278.
 Φλιονντίς. Φλιονντίδος IV, 568.
 Φλογερός. φλογερῆσιν IV, 126.
 Φλόγιος II, 956. Φλόγιον I, 1045.
 Φλογμός. φλογμῶ IV, 603. 870.
 Φλόξ III, 1049. IV, 666. 925. φλογός III, 1313. IV, 874. φλογί I, 544. III, 287. IV, 173. φλόγα III, 410. 496. 1018. 1303.
 Φοβέω. ἐφόβει IV, 1695. ἐφόβησιν IV, 13. ἐφόβησαν II, 123. 129. III, 636. φοβέων II, 74. φοβέωνται II, 1064. πεφοβημένος IV, 149. πεφοβημένη III, 542. πεφοβημένοι II, 176.
 Φόβος. φόβοιο II, 607. IV, 669. φόβω II, 552. III, 633. IV, 48. 317. 641. φόβον II, 646. IV, 11.
 Φοιβάω. φοιβήσαντες II, 302.
 Φοῖβος I, 301. 759. II, 847. IV, 529. 1718. Φοῖβον II, 216. IV, 1550. Φοῖβοιο IV, 1490. Φοῖβω I, 536. II, 506. 713. IV, 1493. Φοῖβον I, 353. II, 702. IV, 1702. 1717. Φοῖβε I, 1.
 Φοινίκεοι II, 1071.
 Φοῖνιξ. Φοῖνικι II, 920.
 Φοίνιος. φοίνιον IV, 1522.
 Φοινίσσω. φοινίχθῃ III, 725.
 Φοιταλέος. φοιταλήν IV, 55.
 Φοιτάω. φοῖτα I, 1249.
 Φοιτίζω. φοιτίζονσαι III, 54.
 Φολλίς. φολλίδεσαι I, 221. IV, 144.
 Φονεύς. φονῆι III, 1184.
 Φόνιος. φονίω IV, 668.
 Φόνος. φόνοιο I, 999. II, 1181. IV, 699. 704. φόνον I, 619. 834. IV, 478. φόνον II, 1213. IV, 467. 543. 587. 736. 742.
 Φορβάς. φορβάδος II, 89. φορβάδι IV, 1449. φορβάδες II, 1024. φορβάσιν III, 276.
 Φορβή. φορβῆς II, 189.
 Φορεύς I, 132.
 Φορέω. φορέσκον II, 34. φορέων IV, 117. φορέουσα I, 557. φορέουσai III, 793. φορέοντες II, 452. φορεύμαι IV, 363. φορέονται II, 46. φορέοντο I, 1279. III, 71. IV, 579. 1540. πεφόρητο I, 184. II, 587. 932. φορεύετο I, 377. φορέεσθαι II, 73. φορεύμενος II, 192. φορεύμενον I, 1236. φορεύμενοι II, 1245. πεφορημένοι II, 962.
 Φόρος. Φόρῳ IV, 828.
 Φόρκυς. Φόρκυν IV, 1598.
 Φόρμιγξ IV, 909. φόρμιγγος I, 538. IV, 1194. φόρμιγγι I, 31. 740. II, 161. 704. φόρμιγγα I, 512. IV, 906.
 Φορμίζω. φορμίζων I, 569. φορμίζοντος IV, 1159.
 Φόως II, 441. III, 1223.
 Φραδμοσύνη. φραδμοσύνη I, 560. II, 647. φραδμοσύνησιν IV, 122.
 Φράζω. ἐφράσατο IV, 50. 577. ἐφράσσατο I, 15. φρασσόμεθα III, 183. φράζονται III, 826. φράσσονται III, 604. φράξω I, 490. III, 1076. IV, 411. φράζεσθαι II, 145. 423. ἐφφραδεν I, 267. II, 768. III, 550. IV, 754. 1126. 1450. πῆφραδον IV, 260. φραζόμενος II, 633. φραζομένῳ III, 400. φραζομένοις IV, 494. φρασσάμενοι I, 1362. φράζεσθαι I, 693. φράσσασθαι III, 20. 501. 933.
 Φράσσω. φράξαν I, 990.
 Φρήν. φρένα I, 1140. φρένες III, 289. 363. 382. 638. 772. IV, 92. 1018. 1096. φρεσί I, 463. 508. II, 950. III, 18. 629. IV, 23. 56. 449. 784. 796. 1199. 1673. φρένας I, 1232. II, 639. III, 675. 810. 1019. 1404. IV, 724. 880.
 Φρίξος I, 291. 763. II, 1153. III,

361. IV, 119. Φοῖξον III, 196.
IV, 81. Φοῖξιο II, 1093. 1107.
1119. 1195. III, 178. 263. 304.
330. 338. 595. IV, 22. 71. 441.
736. Φοῖξον I, 256. II, 1141.
1143. III, 190. 374. 584.
Φοῖσσω. φοῖσσουσι IV, 1575. φοί-
ξεν III, 1355. πεφοῖξαι IV, 1341.
I, 689.
Φρονέω. φρονέεις I, 476. III, 509.
φρονέσκε IV, 1164. φρονέοιεν
I, 822. φρονέων I, 348. II, 19.
391. III, 517. φρονέουσα I, 710.
II, 540.
Φρόντις II, 1155. IV, 76. 80. Φρόν-
τιν IV, 72.
Φρουρός. φρουρόν IV, 88. 1434.
Φρύγες I, 1139. Φρύγας II, 787.
Φρυγίη. Φρυγίης I, 937. 1126.
1166.
Φυγάς. φυγάδα II, 829.
Φυγή. φυγῆς IV, 1023.
Φῦζαι. φῦζαν IV, 5.
Φυή. φυήν II, 37. 1238. 1254.
IV, 631. 983. 1612.
Φυκτὰ I, 246.
Φυλάκη. φυλάκη I, 45.
Φυλακήϊς. Φυλακήϊδα I, 47.
Φύλακος I, 132.
Φυλακτήρ. φυλακτήρων IV, 49.
Φυλάσσω II, 631. φυλάξας III,
1029. πεφυλαγμένος III, 510.
1142. πεφυλαγμένη III, 449. πε-
φυλαγμένοι II, 343. IV, 332.
Φυλλάς. φυλλάδα I, 454. 1183.
Φυλληῖς. Φυλληῖδας II, 652.
Φυλληῖος. Φυλληῖτον I, 37.
Φύλλον. φύλλα II, 1099. IV, 216.
φύλλων II, 742. φύλλοις I, 1123.
II, 843. φύλλοισιν III, 928.
Φυλλοχόος. φυλλοχόω IV, 217.
Φύλον. φύλα II, 394. 788. 906.
997. IV, 486. 1165.
Φύξις. φύξιν IV, 748.
Φύξιος. φύξιν II, 1147. φύξιον
IV, 699.
Φύρω. φύρσαι II, 59. πεφυρμένα
III, 673.
Φῦσαι III, 1300. φύσας IV, 763.
Φυσιάω. φυσιόωντε II, 87. III,
410. 496. φυσιόωντες III, 1303.
Φυταλή II, 1003. φυταλή III,
1400.
Φυτοσκάφος I, 1172.
Φυτοτρόφος. φυτοτρόφον III, 1403.
Φύω. φῦει III, 530. φῦει I, 1143.
πεφύεσιν II, 733.

Φωκῆς. Φωκῆων I, 207.
Φῶκος. Φῶκον I, 92.
Φωνέω. φωνήσεν I, 344. 1331. II,
21. 1218. III, 557. 673. 770.
IV, 855. 1553. 1748. φωνήσας
IV, 1572.
Φωνή I, 1249. φωνῇ IV, 29. 70.
φωνήν III, 635.
Φῶρ III, 1197.
Φωριαμός. φωριαμοῦ III, 808. 844.
IV, 25. φωριαμόν II, 802.
Φῶς. φωτός I, 1342. II, 774.
φῶτα III, 438. φωτῶν I, 1.

X.

Χόζομαι I, 841. χάζεσθην III,
1320. χάζω III, 1051. χάζεσθαι
IV, 190.
Χαῖον IV, 972.
Χαίρω. χαίρει IV, 170. χαίροις
IV, 31. 32. κεχάροντο II, 1157.
IV, 988. 1623. κεχάροιο I, 920.
κεχαρημένος I, 1104. κεχαρμένοι
III, 1148. κεχαρμένοι IV, 980.
1451. κεχαρμένοι I, 844.
Χαίτη. χαίτης IV, 1605. χαίταις
IV, 1366. χαιτάς I, 1057. III,
50. IV, 1533.
Χαιτήεις. χαιτήεντι II, 1237.
Χάλας. χάλαζαν II, 1083.
Χάλαω. χεχάλαστο I, 744. χεχά-
σαντο II, 1264.
Χαλεπός. χαλεποῖσιν I, 1301. χα-
λεπούς III, 1177. χαλεπῇσιν IV,
1006. χαλεπὰς IV, 39. 1498.
Χαλέπτω. χαλέπτει IV, 1675. χα-
λέψαι IV, 1506. χαλέπτειο III,
109. χαλεφθεῖς III, 97. χαλε-
ψάμενος I, 1341. III, 382.
Χαδῆσαι II, 1000.
Χαλίκρητον I, 473.
Χαλινὰ IV, 1607.
Χάλκειος IV, 1638. 1676. χαλ-
κειοῖο IV, 1670. χαλκείω I, 430.
χαλκείης IV, 1641. χαλκείη I,
746. III, 1308. χαλκείην II,
1055. III, 1264. 1281. χαλκείοι
IV, 762. χαλκείοις I, 1059. III,
499. IV, 1644. χαλκείης IV,
1641. χαλκείας II, 1070. χάλ-
κεια I, 627.
Χάλκειος IV, 1646. χάλκειον III,
1309. 1318. χαλκῇ I, 1207. χαλ-
κίων III, 62. χαλκήσιν II, 1249.

- ΠΙ, 218. *χάλκεα* ΠΙ, 230. 1284.
 IV, 1093.
Χαλκεύω. *χάλκευε* ΠΙ, 43.
Χαλκεών. *χαλκεῶνα* ΠΙ, 41.
Χαλκήες. *χαλκήων* ΠΙ, 1300.
Χαλκίοπη ΠΙ, 248. 254. 449. 688.
 718. 727. 903. 1156. IV, 32.
Χαλκιοότης ΠΙ, 270. 370. 605.
 776. *Χαλκιοπάη* ΠΙ, 667. *Χαλ-*
κιοπην ΠΙ, 1149.
Χαλκοβαρής. *χαλκοβαρεῖ* I, 1196.
Χαλκίοπους. *χαλκίοποδε* ΠΙ, 410.
 496. *χαλκίοποδας* ΠΙ, 230.
Χαλκός ΠΙ, 113. *χαλκοῖο* ΠΙ, 848.
χαλκῶ ΠΙ, 1187. ΠΙ, 272. *χαλ-*
κὸν I, 1236. IV, 1095.
Χαλκωδόνιος. *Χαλκωδονίοιο* I, 50.
Χάλυβες ΠΙ, 373. *Χαλύβων* I, 1323.
 ΠΙ, 1004. IV, 1475.
Χαράδις I, 1263. ΠΙ, 785. 832.
 1025. ΠΙ, 1311. 1353. IV, 81.
 876.
Χαράζει IV, 216.
Χαμεῦνη. *χαμεῖνας* ΠΙ, 1193. IV,
 883.
Χαράδρα. *χαράδρης* IV, 461.
Χαράττω. *ἐχάραξεν* IV, 1521.
Χαρίζομαι. *χαρίζομενοι* ΠΙ, 530.
Χάρις ΠΙ, 82. 144. 1004. *χάριν* I,
 421. 851. ΠΙ, 213. 632. 799. ΠΙ,
 233. 391. 736. 990. IV, 1074.
 1099.
Χάριτες IV, 425. *Χαρίτεσσιν* I,
 1230. ΠΙ, 444. 925.
Χάρμα IV, 936. *χάρματι* ΠΙ, 257.
 724.
Χαροπή I, 1280.
Χάρυβδις IV, 923. *Χάρυβδιν* IV,
 789. 825.
Χατέω. *χατέουσιν* IV, 1557. *χα-*
τέωσι ΠΙ, 316. *χατέοντι* ΠΙ, 719.
 1016. *χατέοντα* ΠΙ, 534. *χατέ-*
οντας ΠΙ, 1167. IV, 1431. *χα-*
τέουσιν I, 837. ΠΙ, 1124. *χατέ-*
ονσαι ΠΙ, 84.
Χατίζω. *χατίζων* I, 1173.
Χείλος ΠΙ, 1277. IV, 1136. *χείλεα*
 I, 474. *χείλεσιν* IV, 1457.
Χεῖμα. *χείματος* ΠΙ, 1086. 1184.
Χειμαρῆοι ΠΙ, 71.
Χειμέριος. *χειμερίοιο* I, 9. IV,
 215. *χειμερίῳ* ΠΙ, 124. *χειμερίῳ*
 I, 366. 1202. *χειμερίης* IV, 461.
χειμερίην ΠΙ, 1266. *χειμερίας*
 ΠΙ, 1360.
Χεῖρ. *χειρὸς* I, 313. 842. ΠΙ, 106.
 120. 1067. IV, 751. 1578. 1663.
χειρὸς IV, 852. *χειρὶ* I, 555. 756.
 1239. 1313. 1330. ΠΙ, 57. 108.
 535. 555. ΠΙ, 1153. 1160. IV,
 99. 222. 687. 1177. 1663. *χειρὶ*
 ΠΙ, 243. IV, 44. 1351. *χεῖρα* I,
 344. 1330. ΠΙ, 92. 243. ΠΙ, 591.
 986. 1368. IV, 99. 1143. 1571.
χεῖρε ΠΙ, 378. IV, 1447. *χεροῖν*
 ΠΙ, 50. 408. 1014. 1237. IV,
 225. 1290. *χεῖρες* I, 944. 1171.
 ΠΙ, 1258. *χέρες* ΠΙ, 81. *χειρῶν*
 I, 1162. ΠΙ, 188. 1263. ΠΙ, 84.
 136. 570. *χείρεσσιν* I, 373. 552.
 ΠΙ, 14. 834. IV, 695. 808. *χερ-*
σιν I, 281. 505. 561. 815. 884.
 911. 1113. 1169. 1197. 1303. ΠΙ,
 78. 283. 332. 710. 1037. 1055.
 ΠΙ, 126. 140. 351. 706. 829.
 1053. 1227. 1264. 1338. IV, 27.
 171. 186. 202. 472. 669. 906. 1012.
 1155. 1314. 1371. *χείρας* I, 248.
 381. 490. 886. 1025. 1175. ΠΙ,
 14. 45. 69. 78. 1167. 1212. ΠΙ,
 98. 257. IV, 39. 107. 138. 228.
 402. 415. 593. 706. 716. 1043.
 1048. 1406. 1498. 1562. 1702.
χέρας IV, 960.
Χείρων I, 554. ΠΙ, 334. *Χειρω-*
νος I, 33. 510. IV, 812. *Χεί-*
ρωνα ΠΙ, 1240.
Χεράς. *χεράδος* I, 1123.
Χερσίων ΠΙ, 77. ΠΙ, 465. *χέρηες*
 ΠΙ, 403. *χερσίους* ΠΙ, 1220.
Χερμάς. *χερμάσιν* ΠΙ, 695.
Χερνήσος. *χερνήσοιο* IV, 1175.
Χερνήτης ΠΙ, 292.
Χέρνιψ. *χέρνιβα* I, 409.
Χερρόνησος. *Χερρόνησον* I, 925.
Χερσόθεν IV, 1264.
Χέρσος. *χέρσον* IV, 1268. 1649.
χέρσοιο IV, 1582. *χέρσον* ΠΙ,
 199. IV, 1580. *χέρσω* I, 939.
 1009. ΠΙ, 680. ΠΙ, 575. IV, 79.
Χεῦμα IV, 1242. 1569.
Χέω. *χέε* I, 435. ΠΙ, 1272. ΠΙ,
 1210. IV, 750. *χέον* I, 1142.
 ΠΙ, 191. *χεῦον* I, 565. *ἐχεαν*
 ΠΙ, 902. *ἐχενα* IV, 368. *χεῦεν*
 IV, 34. 613. 648. *ἐχευαν* ΠΙ,
 851. *χεῦαν* I, 1067. *χέετο* IV,
 1525. *ἐχέοντο* I, 638. *χέοντο*
 I, 517. *χέοντο* ΠΙ, 926. *χέων-*
ται I, 1075. *κέχυνται* IV, 656.
χύτο ΠΙ, 561. IV, 1279. *χέυατο*
 ΠΙ, 291. *χενάμενοι* I, 454.
ἐχύθη ΠΙ, 1009. *χέεσθαι* ΠΙ,
 205.

- Χηλή. χηλήσιν III, 1339. χηλὰς II, 667.
 Χῆραι I, 811.
 Χηραμός. χηραμοῦ IV, 1299. χηραμόν IV, 1452.
 Χῆρος. χῆρον III, 662.
 Χηροσύνη. χηροσύνη IV, 1064.
 Χῆτος. χῆτει I, 887. IV, 91.
 Χθαμαλός. χθαμαλῆς II, 981. χθαμαλῶ III, 1159. χθαμαλώτερον I, 374.
 Χθιζός IV, 1436. χθιζόν IV, 1397.
 Χθόνιος IV, 1398. χθονίου III, 1290. χθονίης IV, 987. χθονίην III, 862. IV, 148. χθόνιοι III, 1217. χθόνια IV, 1322. χθονίης II, 504.
 Χθών I, 1098. III, 208. IV, 177. 266. 677. 1251. χθονός I, 155. 784. 1180. 1360. II, 683. 946. 964. III, 162. 311. 569. 1363. 1396. IV, 52. 104. 532. 887. 1246. 1320. 1332. 1359. 1423. 1478. χθονὶ I, 994. 1194. II, 841. III, 1308. IV, 523. 696. 1550. 1639. χθόνα I, 102. 923. II, 1005. III, 208. IV, 399. 1229. 1441.
 Χιονώδης. χιονώδεια I, 826.
 Χιτών. χιτώνος I, 744. III, 146. IV, 46. χιτώνας III, 874.
 Χλευή. χλευή IV, 1726.
 Χλοερός. χλοεροῖο I, 546. χλοεροῖσι III, 220.
 Χλόος II, 1216. IV, 1279. χλόον III, 298.
 Χνοάω. χνοάοντας II, 43. χνοάοντα II, 779.
 Χόαννον. χόανοισι III, 1299.
 Χολώω. ἐχόλωσας IV, 864. χολώσης IV, 863. χολώσαι I, 1332. κεχόλωται III, 493. κεχόλωτο III, 124. κεχολωμένος IV, 9. χολωσαμένη IV, 1138.
 Χόλος I, 614. 1289. II, 20. 261. IV, 558. 816. χόλοιο IV, 713. χόλον II, 1195. III, 338. 449. 614. 1000. 1170. IV, 235. 391. 512. 577. 585. 740. 1083. 1404. 1671. χόλω III, 368.
 Χόρεια. χορείη II, 714.
 Χορός. χορῶ I, 215. χορόν I, 536. II, 701. χοροὶ I, 1223. χοροῖς I, 819. 857. χορονός II, 907.
 Χραϊσμέω. χραΐσμετε II, 218. χραϊσμεῖν II, 249. III, 643. χραϊσμήσειν II, 1225.
 Χράω. ἔχραεν II, 454. IV, 257.
 Χρεῖος I, 710.
 Χρεῖω. χρεῖων II, 182. 314. χρεομένω I, 413.
 Χρεῖω I, 440. 491. 649. 660. 1092. II, 8. 390. 845. 1201. III, 33. 52. 173. 332. 500. 599. IV, 191. 348. 412. 555. 721. 760. 814. 1769. Χρεῖοι III, 988. IV, 359.
 Χρειών I, 360.
 Χρέος I, 236. II, 1127. 1138. III, 12. 103. 131. 189. IV, 530. 889.
 Χρεῶ II, 167. 817. IV, 1164.
 Χρηῖ III, 102. ἔχρη I, 302. χρῆν II, 624.
 Χρήος. χρέεσσι III, 1198.
 Χρησμοσύνη II, 473. χρησμοσύνης I, 837.
 Χρίμπτω. χρίμψε III, 1286. IV, 1679. χρίμψουσιν II, 290. χρίμψαντες II, 1081. IV, 1367. χρίμψαντας II, 749.
 Χρίω. χρίεσκε IV, 871.
 Χροιά. χροιῇ III, 122. 855. IV, 656.
 Χρόνος. χρόνον I, 793. 1309. III, 424. 811. IV, 962. 1213. 1257. 1547.
 Χρούς. χροός II, 1129. III, 762. IV, 1531. χροῖ IV, 872. 1524. χροά III, 725. 832.
 Χρυσάορος. χρυσάορον III, 1283.
 Χρυσείος et χρύσεος. χρυσέω II, 1271. χρυσέη I, 740. III, 156. χρυσείη III, 46. χρυσέην IV, 729. χρυσεῖν III, 1228. χρύσειον III, 13. IV, 176. 1142. 1319. χρύσειον I, 4. 889. II, 1144. 1193. 1224. III, 88. 180. 404. IV, 87. 162. 341. 439. 1035. 1709. χρύσειοι II, 676. χρυσεών IV, 1146. χρυσεῖς IV, 978. χρυσεῖσι III, 118. 878. χρυσεῖσι IV, 1366. χρυσείαις I, 221. χρύσεια III, 137.
 Χρυσός. χρυσοῖο IV, 1178. 1190.
 Χρύς II, 200.
 Χύσις. χύσιν IV, 1416.
 Χύτλα I, 1075. χύτλων II, 927. χύτλοισι IV, 708.
 Χυτλώω. χυτλώσαντο IV, 1311.
 Χυτός. χυτοῦ I, 987. 990. χυτήν IV, 1536.
 Χώρα. χώρα III, 170. 1164. IV, 159. χώραν II, 1117.
 Χῶρος I, 371. χῶρον I, 529. II, 929. III, 945. 981. IV, 1398.

χῶρον I, 1248. II, 35. 604. 1238. III, 1201. IV, 115. 1361. 1442.

Χῶν. χῶετο I, 492. χῶόμενος I, 1263. III, 566. 607. IV, 616. χῶομένοιο III, 1353. χῶομένη II, 40. III, 110. χῶόμενοι III, 632. χῶσαμένη IV, 868. 879.

Ψ.

Ψάμαθος. ψαμάθοισι I, 453. 1010. 1034. II, 36. IV, 607. 1266. 1292. 1505.

Ψαμαθώδης. ψαμαθώδεις IV, 1376. Ψαύω. Ψαυεν II, 266. ψαῦσαι IV, 186.

Ψάω. Ψησε III, 831.

Ψεύδομαι. ψεύδοιο I, 765.

Ψηφίς. ψηφίσιν IV, 655.

Ψήχω. Ψηχεν IV, 164.

Ψυχή III, 1151. ψυχῆς II, 634. ψυχῆν I, 280. 645. II, 916. III, 1016. ψυχαῖς II, 1273.

Ψυχοῤαγέω. ψυχοῤαγέοντα II, 833.

Ψύχω. ψύχετο IV, 1527. ψυχόμενος II, 819.

Ω.

Ω passim.

Ωγύγιος. ὠγγίη III, 1178.

Ωδε I, 240. 296. 445. 674. 870. 895. passim.

Ωδίνω. ὠδίνι I, 149. ὠδίνων I, 975.

Ωθεώ. ὤσε II, 599. ἔωσαν IV, 104. ὤσασθαι II, 1054.

Ωμιοι I, 290. III, 674.

Ωκα I, 404. 710. 719. 1274. 1163. II, 436. 493. 876. 904. 1264. III, 213. 278. 489. 543. 1052. IV, 964.

Ωκεανὺς I, 504. II, 1239.

Ωκεανός. ὠκεανοῦ III, 244. IV, 632. ὠκεανοῖο I, 506. III, 957. 1230. IV, 232. 638. 1414.

Ωκνπέτης. ὠκνπέτας I, 1050.

Ωκνῖπος. ὠκνπόδων I, 147. III, 1235.

Ωκνῖπερα II, 1258.

Ωκνρόης. ὠκνρόην II, 349. 650.

Ωκνός. ὠκνείη III, 759. ὠκνείαις III,

879. IV, 42. ὠκνείας IV, 820. ὠκνεία II, 286. ὠκντέρη IV, 847. ὠκντάτος IV, 1017. ὠκνστα IV, 242.

Ωλένιος. Ωλενίοιο I, 202.

Ωλκες. ὠλκας III, 1054. 1333.

Ωλλοι (οἱ ἄλλοι) I, 998. 1081. III, 176. 356. 365. IV, 253.

Ωμηστής. ὠμηστέω III, 852. ὠμηστήν II, 1259. ὠμηστήων IV, 672.

Ωμοβόρος. ὠμοβόροις I, 636.

Ωμοθετήσαι III, 1033.

Ωμος. ὦμον I, 743. ὦμω II, 93. 1036. IV, 179. ὦμον I, 1198. III, 1389. IV, 937. 1439. ὦμων I, 945. III, 1384. IV, 1392. ὦμοις I, 324. 721. II, 104. III, 45. 73. 1232. IV, 1375. 1386. ὦμονς II, 53.

Ωνος. ὶνον II, 1006.

Ωπή. ὠπήν III, 821. 908.

Ωραῖος. ὠραίην III, 1390.

Ωρείδης II, 110.

Ωρείδηνια I, 212.

Ωρη II, 1086. 1278. III, 506. 1138. 1143. IV, 838. ὠρην III, 417. 899.

Ωρικον IV, 1215.

Ωρίων. Ωρίωνος I, 1202. III, 745.

Ωρύω. ὠρύεται IV, 1339.

Ως quum I, 1234. II, 206. III, 673. IV, 1299. ὡς quemadmodum I, 44. 529. II, 130. III, 291. ὡς—ὡς I, 267. II, 1181. III, 551. 727. IV, 167. 1392. ὡς ὅτε c. ind. I, 879. 1265. II, 123. 541. 1073. III, 656. 1259. 1299. 1370. IV, 139. 1298. c. conj. I, 1003. II, 79. 278. IV, 1604. ὡς ὅταν I, 1201. ὡς ὁπότε I, 575. II, 1083. III, 1359. 1336. IV, 1452. ὡς ὁπότεν IV, 933. ὡς quandoquidem I, 82. ὡς κε c. conj. II, 345. III, 350. c. opt. I, 258. 377. 618. 1136. 1188. 1203. III, 293. 380. 588. 629. 1238. IV, 438. 536. 766. 841. 1122. 1692. ὡς pro pron. rel. I, 348. II, 23. ὡς ποθι II, 1137.

Ωστε ita, ut I, 346. II, 1220. quemadmodum II, 26. 594. 756. III, 1058. 1254. 1373. IV, 463. 948. c. conj. I, 536.

Ωτειλή. ὠτειλήν IV, 473.

INDEX SCRIPTORUM IN SCHOLIIS CITATORUM.

A.

- Ἀγαθοκλῆς* ἐν τοῖς ὑπομνήμασι IV, 761.
 ἐν ἑβδόμῳ *ibid.*
Ἀγάθων ἐν τῷ τοῦ πόντου περί-
 πλῳ II, 1015.
Ἀγροίτας ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν II,
 498.
 ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν IV, 1396.
 ἐν τρισκαίδεκάτῃ τῶν Σκυθι-
 κῶν II, 1248.
Ἀθηναίων I, 917.
Ἀνελσίδημος ἐν Τηνιακοῖς I, 1300.
Ἀίσχυλος I, (f. 105.) 473. 636. IV,
 269. 1348.
 ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ IV, 284.
 ἐν Τυριπύλῃ I, 773.
 ἐν Ψυχαγωγοῖς III, 847.
Ἀκαρίων II, 168.
Ἀνέσανδρος ἐν πρώτῳ περὶ Κυρή-
 νης IV, 1561. 1750.
Ἀέστωρ ἐν τοῖς περὶ Κυρήνης II,
 498.
Ἀκονσίλαος II, 1123. IV, 57. 828.
 992.
 ἐν τῇ γ' IV, 992.
 ἐν τῷ περὶ γενεαλογιῶν IV,
 1147.
Ἀλέξανδρος IV, 1515.
 ὁ περὶ Καρίας γράψας I, 925.
 ἐν πρώτῳ Καρικῶν ὑπομνη-
 μάτων I, 551.
 ἐν πρώτῳ Κοητικῶν IV, 1492.
Ἀλκαῖος I, 957. IV, 992.
Ἀλκυμάν IV, 972.
Ἀμερίας II, 192. IV, 972.
 ἐν γλώσσαις II, 382. 1280.
Ἀνακρέων I, 789. II, 127. III,
 106. 120.
Ἀναξαγόρας I, 498. IV, 269. 815.
Ἀνδροίτας ὁ Τενέδιος ἐν τῷ περί-
 πλῳ τῆς Προποντίδος II, 159.
Ἄνδρων II, 705. ὁ Τῆτιος II, 946.
 ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν συγγενειῶν
 I, 46.
 ἐν τῷ περίπλῳ II, 354.
 ἐν τῷ περὶ πόντου II, 946.
Ἀντικλείδης ἐν Δηλιακοῖς I, 1207.
 ἐν δευτέρῳ Δηλιακῶν I, 1290.
Ἀντίμαχος I, 211. 1003. II, 178.
 296. IV, 156.
 ἐν τῇ Λύδῃ I, 1290. II, 297.
 III, 409. IV, 259. 1153.
Ἀντιμενίδης ἐν πρώτῳ I, 741. (f.
 I, 551.)
Ἀντιπάτηρ ἐν τῷ περὶ ζώων II, 89.
Ἀντισθένης II, 569.
Ἀπίων I, 292.
Ἀπολλόδωρος I, 292. 599. 1063.
 1116. III, 281. IV, 280.
 ἐν τῷ περὶ θεῶν III, 541.
 ἐν γ' περὶ θεῶν I, 1124.
 ἐν νεῶν καταλόγῳ III, 1090.
 ἐν τῷ α' τῶν Ποντικῶν II, 159.
Ἀπολλωνίδης II, 964.
 ἐν τῷ περίπλῳ τῆς Εὐρώπης
 IV, 983. 1174.
Ἀπολλώνιος ἐν α' τῶν ὑπομνημά-
 των I, 430.
 ἐν ταῖς λέξεσι I, 1089.
Ἀραῖθος II, 500.
Ἄρατος I, 1. II, 498. 1099. III,
 997.
Ἀρίσταρχος I, 299. οἱ Ἀριστάρχειοι
 I, 769. III, 37.
Ἀρίστιππος ὁ φιλόσοφος II, 77.
 ἐν Ἀρκαδιοῖς III, 1087.

Ἀριστόδημος ἐν πρώτῳ Θηβαϊκῶν
ἐπιγραμμάτων II, 904.
Ἀριστόκριτος I, 186.
Ἀριστομένης I, 164.
Ἀριστοτέλης I, 188. 1050. II, 28.
328. 946.
περὶ Εὐβοίας πεπραγματευμέ-
νος I, 558.
ἐν Κερκυραίων πολιτείᾳ IV,
988.
ἐν Κιανῶν πολιτείᾳ I, 1177.
ἐν Σαμοθράκης πολιτείᾳ I,
917.
ἐν τῇ Τεγεατῶν πολιτείᾳ IV,
264.
ἐν τελεταῖς I, 972.
Ἀριστοφάνης I, 918. IV, 280.
Ἀριστοφάνης (grammaticus) IV, 972.
Ἀρίστων ὁ Χίος I, 269.
ἐν ταῖς Θέσεσι IV, 204.
Ἀρμενίδας ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς I, 551.
Ἀρτεμίδωρος II, 946. 963. ὁ Ἐφέ-
σιος IV, 259.
ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν γεωγραφου-
μένων III, 859.
Ἀρχέμαχος ἐν ταῖς μετωνυμίαις IV,
262.
Ἀρχίλοχος I, 824. 1212.
Ἀσκληπιάδης I, 23. 156. II, 178.
ὁ Μυρλεανὸς I, 624. II, 722.
ἐν δεκάτῳ Βιθυνιακῶν II, 789.
Ἀσκληπιάδης ἐν τραγωδουμένοις II,
328.
ἐν β' τραγωδουμένων II, 562.
Ἀτρώμητος III, 1179.

B.

Βακχυλίδης I, 1165. II, 498. III,
467. IV, 972.

Δ.

Δαΐμαχος I, 558.
Δεινίας ἐν πρώτῳ Ἀργολικῶν II,
789.
Δηίλοχος I, 139. 961. 966. 976.
989. 1007. 1037. 1061. 1063.
1065.
ἐν πρώτῳ περὶ Κυζίκου II, 98.
Δηΐμαχος I, 558.
Δημάγητος I, 224.
Δημάρατος I, 45. 1290.
Δημήτριος ὁ Κνίδιος I, 1165.

Δημήτριος ὁ Σκέψιος I, 230. 238.
1123. 1165. III, 134.
ἐν τῷ διακόσμῳ I, 1165.
Δημόκριτος ὁ φυσικὸς IV, 269.
ἐν τῷ περὶ ἀστρονομίας II,
1099.
Δημοσθένης II, 259.
ἐν τοῖς λιμέσιν II, 297. (v.
Τιμοσθένης.)
Δηριχίδας I, 118. (fals.)
Δίδυμος I, 972. 1139. IV, 1058.
Διευχίδας I, 118.
ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς I, 517.
Δικαίαρχος ἐν πρώτῳ καὶ δευτέρῳ
Ἑλληνικοῦ βίου IV, 272.
Διογένης ὁ Ἀπολλωνιάτης IV, 269.
Διονύσιος I, 54. II, 904. III, 530.
ἐν β' I, 256. II, 965.
Διονύσιος ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς κη-
σεσι II, 279.
Διονύσιος ὁ Ἀλβιανὸς II, 658.
Διονύσιος ὁ Μιλήσιος I, 3. 1116.
III, 242. IV, 223. 228.
ἐν τοῖς Ἀργοναύταις II, 207.
1144.
ἐν α' τῶν Ἀργοναυτικῶν III,
200. IV, 119.
ἐν β' IV, 1153.
Διονύσιος ὁ Μυτιληναῖος I, 1290.
IV, 177.
Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς I, 558.
1024.
ἐν πρώτῳ κτίσεων IV, 264.
Διονυσόδωρος I, 917.
Διονυσιοφάνης I, 826.
Διοσκωρίδης I, 741.
Δίσχηνος I, 105.
Δούρις I, 211. 501. II, 1249.
ἐν πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ τῶν
Μακεδονικῶν IV, 264.

E.

Εἰρηναῖος II, 127. 904. 992. 1015.
ἐν α' Ἀπολλωνίου I, 1299.
Ἑκαταῖος I, 256. II, 675. 946. 999.
IV, 259. 266. 284.
ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν I,
551.
περὶ τῶν Ὑπερβορέων II, 677.
Ἑλλάνικος I, 49. 131. 146. 608.
769. 916. 1129. 1207. II, 178.
201. 404. 713. 1054. 1056. 1144.
III, 265. 335. 1085. 1186.
ἐν τῷ περὶ Ἀρκαδίας I, 162.

ἐν πρώτῳ τῆς Δευκαλιωνίας
 III, 1086.
 ἐν τῷ περὶ ἐθνῶν IV, 321.
 ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν I, 916.
 ἐν πρώτῳ Φορωνίδος III, 1179.
 Ἐμπεδοκλῆς I, 498.
 Ἐπιμενίδης II, 1123. III, 242. IV, 57.
 Ἐπίχαρμος II, 98.
 Ἐρατοσθένης I, 482. 565. 972. II, 43. 399. 1247. IV, 280.
 ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ I, 567. III, 232.
 ἐν γεωγραφίᾳ IV, 131.
 ἐν τρίτῳ γεωγραφικῶν ἢ γεωγραφουμένων IV, 259. 284. 310. 1215.
 ἐν τῷ Ἑρμῇ I, 972. III, 802.
 Ἐρμῖπος IV, 269.
 Ἐρμογένης ἐν τῷ περὶ Φρυγίας II, 722.
 Ἐρύκιος II, 127.
 Εὐάνθης ἐν τοῖς μυθικοῖς I, 1063. 1065.
 Εὐδοξος ἐν τῇ περιόδῳ IV, 264.
 ἐν δ' τῆς περιόδου I, 922.
 Εὐμηλος II, 946. III, 1372. IV, 1212.
 ἐν Κορινθιακοῖς I, 146.
 ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ I, 1165.
 Εὐμόλπος I, 696.
 Εὐπολις IV, 144.
 ἐν Βάπταις I, 1139.
 Εὐριπίδης I, 498. 1079. 1266. 1281. II, 235. 253. 908. III, 62. 1621. IV, 71. 269.
 ἐν Βάχαις I, 636.
 ἐν Ὀρέστῃ I, 1077.
 ἐν Πειρίδῳ IV, 144.
 ἐν Φοινίσσαις IV, 808.
 ἐν Φρίξῳ II, 381.
 Εὐφορίων I, 40. 156. 181. 1063. 1119. II, 352. 354. 359. IV, 55.
 ἐν Ἀπολλοδώρῳ I, 1063.
 Ἐφορος I, 976. 1037. 1277. II, 168. 360. 1030. IV, 269.
 ἐν πρώτῳ I, 1168.
 ἐν τετάρτῳ II, 360.
 ἐν πέμπτῳ I, 1290. II, 845.
 ἐν τῇ ἑννάτῃ I, 1037. II, 965.

Z.

Ζηνόδοτος I, 1081.
 ἐν γλώσσαις II, 1005.

Ζηνόθεμις II, 965.
 Ζήνων I, 498.

H.

Ἠγησίστρατος ὁ Ἐφέσιος II, 399.
 Ἡρακλέων III, 37.
 ἐν τῇ π' τῆς Ἰλιάδος I, 769.
 Ἡρωδιανός I, 132. II, 399. 1270.
 ἐν τῇ καθόλου II, 401.
 ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς καθόλου I, 1297.
 ἐν τῷ τρίτῳ τ. κ. I, 785. 1047. II, 17. 110.
 ἐν τῷ πέμπτῳ τ. κ. II, 791.
 ἐν τῷ ἕκτῳ τ. κ. II, 1056. 1058. IV, 321.
 ἐν τῇ ἡ' τ. κ. I, 54.
 ἐν δεκάτῳ IV, 1309.
 ἐν τῷ εἰκοστῷ I, 1294.
 Ἡρόδοτος I, 23. 31. 46. 123. 139. 211. 747. 1024. 1290. II, 354. 532. 684. 752. 848. 854. 895. 1123. 1144. 1211. 1243. IV, 86. 89.
 ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς I, 71. 773. 943. II, 901. III, 594. IV, 259.
 ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας II, 815.
 Ἡρόδοτος II, 675. III, 1085. IV, 262. 269. 272. 277.
 ἐν β' I, 1024.
 Ἡσαγόρας ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς I, 212.
 Ἡσίοδος I, 45. 156. 430. 456. 482. 498. 730. 747. 757. 824. 859. 1165. II, 65. 178. 187. 276. 296. 297. 438. 1249. III, 26. 52. 200. 242. 311. 1035. IV, 54. 57. 259. 266. 284. 892. 1396.
 ἐν μεγάλας Ἠοίαις II, 118. 181. 1123. IV, 57. 828.
 ἐν α' καταλόγῳ III, 1086.
 ἐν τῷ γ' καταλόγῳ II, 181.
 ἐν τῷ Κήνκος γάμῳ I, 1290.

Θ.

Θालῆς ὁ Μιλήσιος IV, 269.
 Θεόδωρος ἐν εἰκοστῷ ἑννάτῳ IV, 264.
 Θεόκριτος I, 151. 955. 1077. 1289. II, 8. IV, 57.
 ἐν τοῖς βοσκολικοῖς ἐν τῷ Τλαῖ ἐπιγραφομένῳ I, 1236.

Θεόλυτος I, 623.
 Θεόπομπος ἐν α' I, 308. IV, 1187.
 ἐν γ' IV, 272.
 ἐν κα' IV, 308.
 ἐν κε' IV, 972.
 ἐν ἐποποιίῃς IV, 57.
 Θεοφάνης I, 1125. II, 1252.
 Θεόφραστος II, 1248. IV, 200.
 ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι IV,
 834.
 ἐν τῇ πρὸς Φανίαν ἐπιστολῇ
 I, 972.
 ἐν τῷ περὶ φυτῶν I, 879.
 Θεόχορητος ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν IV,
 1750.

I.

Ἰβνυκος I, 146. 285. II, 778. III,
 26. 106. IV, 815. 1348.
 ἐν α' IV, 57. 814.
 ἐν τῇ εἰς Γοργίαν ᾠδῇ III, 158.
 Ἰδας I, 57.
 Ἰδομενεὺς ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν I,
 916.
 Ἰππίας ὁ Δῆλιος ἐν ἐθνῶν ὀνομα-
 σίαις III, 1179.
 Ἰππύς IV, 262.
 Ἰππῶναξ II, 127. IV, 321.
 Ἰσοκράτης I, 40. 485. 881.
 Ἰστρος II, 207.
 Ἴων ἐν διθυράμβῳ I, 1165.

K.

Καλλίας ἐν δεκάτῳ τῶν περὶ Ἀγα-
 θουλέα III, 41.
 Καλλίμαχος I, 117. 187. 509. 670.
 761. 957. 996. 1008. 1019. 1162.
 1207. 1212. 1243. 1309. 1323.
 1353. II, 4. 375. 706. 866. 904.
 1172. III, 41. 133. 1150. 1226.
 1323. IV, 284. 303. 426. 972.
 983. 1322. 1561. 1614.
 ἐν Ἐκάλῃ I, 1116.
 περὶ ὀρνέων I, 1049.
 ἐν τοῖς περὶ τῶν κατ' Ἀσίαν
 ποταμῶν I, 1165.
 ἐν ὑπομνήμασιν I, 1116.
 Καλλισθένης I, 212. II, 936.
 ἐν τῷ περίπλῳ II, 672.
 ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ περίπλου I,
 1037.
 Καλλίστρατος II, 780.

ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν κατ' Ἡρα-
 κλείαν I, 1126.

Κιναιίδων ἐν Ἡρακλείᾳ I, 1357.
 Κλεινίας II, 1086.
 Κλείταρχος ἐν ταῖς περὶ Ἀλεξάν-
 δρου ἱστορίαις II, 904.
 Κλέων ὁ Κουριεὺς I, 77. 624.
 ἐν πρώτῳ Ἀργοναυτικῶν I, 587.
 Κνωσσὸς ἐν α' γεωγραφικῶν τῆς
 Ἀσίας IV, 262.
 Κόνων ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ I, 1165.
 ἐν τῷ τρίτῳ τῷ περὶ τῆς νη-
 σιάδος I, 1165.
 Κορίννα III, 1178.
 Κόσμης ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν IV,
 262.
 Κράτης II, 1088.
 Κτησίας α' περιόδων II, 1017. β'
 II, 399.

Λ.

Λέανδρος II, 706.
 Λέων ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς τὴν μη-
 τέρα IV, 262.
 ἐν περίπλῳ II, 297.
 Λουκιανὸς II, 329.
 Λυκόφρων II, 285.
 Λυσίμαχος ἐν α' τῶν Θηβαϊκῶν III,
 1179.
 ἐν β' τῶν Νόστων I, 558.
 Λύσιππος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
 ἁσεβῶν καταλόγῳ IV, 1093.

M.

Μένανδρος I, 721. 1126. II, 121.
 III, 294.
 Μητροδόωρος ἐν πρώτῳ περὶ ἱστο-
 ρίας IV, 834.
 ἐν πρώτῳ τῶν περὶ Τιγράνην
 IV, 133.
 Μνασέας I, 131. 917. II, 498. 675.
 1054. IV, 264.
 α' περὶ Ἀσίας I, 1129.
 Μνησίμαχος ὁ Φασηλίτης II, 477.
 ἐν διακόμοις IV, 1412.
 ἐν α' περὶ Σκνθῶν II, 1015.
 Μοῖρις II, 789.
 Μουσαῖος III, 467. 1035. 1378.
 ἐν τοῖς εἰς Μουσαῖον ἀναφερο-
 μένοις III, 1.
 ἐν γ' τῶν εἰς Μουσαῖον ἀναφε-
 ρομένων IV, 156.
 ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων III, 1240.

ἐν γ' τῆς Τιτανογραφίας III,
1179.

Μύκλος ὁ Νεαπολίτης IV, 1405.

Μύλας IV, 965.

Μυρλεανὸς II, 722.

Μυρτίλος ἐν α' Λεσβιακῶν I, 615.

N.

Νέαρχος I, 308.

Νεοπτόλεμος ὁ τὰ Ναυπακτικὰ
ποιήσας II, 299.

Νικαγόρας IV, 269.

Νικανδρος ὁ Κολοφώνιος I, 29.
II, 130.

ἐν β' Αἰτωλικῶν IV, 57. ἐν γ'
I, 419.

ἐν β' ἑτεροιοιμένων I, 1236.

ἐν β' Εὐρώπης IV, 57.

ἐν α' τῶν Οἰταϊκῶν I, 1304.

Νικανωρ IV, 262.

Νικοκράτης I, 831.

Νύμφης II, 163. 672. 780. 786.
854.

ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας II, 650.
815.

ἐν α' περὶ Ἡρακλείας II, 729.
752.

ἐν ε' περὶ Ἡρακλείας IV, 247.

Νυμφόδορος II, 1030. III, 202.
IV, 1470.

ἐν τοῖς Νόμοις II, 1010.

Ξ.

Ξάνθος II, 722.

Ξεναγόρας I, 624. IV, 264.

ἐν α' χρόνων IV, 262.

O.

Ὅμηρος I, 5. 11. 14. 40. 57. 67.

69. 136. 149. 151. 156. 164. 176.

179. 181. 184. 202. 204. 224. 262.

264. 269. 272. 275. 284. 296. 303.

304. 305. 306. 322. 408. 413. 431.

436. 441. 468. 482. 498. 517. 537.

558. 587. 608. 631. 650. 665. 669.

723. 735. 760. 761. 783. 794. 831.

834. 851. 859. 862. 870. 893. 904.

910. 919. 922. 923. 932. 933. 949.

955. 977. 1016. 1026. 1035. 1049.

1062. 1079. 1081. 1089. 1115.

1123. 1141. 1146. 1166. 1180.

1207. 1300. 1309. 1310. 1334.

1348. 1350. 1354. 1355. II, 42.

49. 79. 106. 115. 123. 128. 257.

259. 260. 263. 276. 285. 326. 358.

398. 542. 628. 631. 777. 941. 942.

1054. 1088. 1282. III, 37. 52.

53. 115. 120. 146. 233. 257. 281.

291. 453. 762. 775. 807. 861. 876.

899. 997. 1007. 1018. 1020. 1156.

1169. 1242. 1390. IV, 14. 111.

175. 565. 765. 823. 974. 992.

1093. 1329. 1404. 1558. 1614.

1636. 1659.

ἐν τῇ Βοιωτίᾳ I, 884.

ἐν Καταλόγῳ I, 977.

ἐν Ὀδυσσεΐᾳ II, 438. 875.

*Ονασος ἐν τῷ α' τῶν Ἀμαζονικῶν
I, 1207. 1236.

*Ορφικά II, 948. III, 1. 26. 467.

Π.

Παλαμήδης I, 704. III, 106. IV,
1563.

Πανύασις IV, 1149.

Πανσανίας IV, 1187.

Πείσανδρος I, 151. 471. 1196. II,
98. 1089. IV, 57. 1396.

Πεισίστρατος ὁ Λιπαραῖος IV, 786.

Περιγένης ἐν τῷ περὶ τῆς Χαλδαί-
κῆς III, 1378.

Πίνδαρος I, 57. 411. 752. 1087.
1289. II, 477. III, 1244. IV,
1562. 1750.

ἐκ Παιάνων I, 1086.

ἐν Πυθιονίκαις II, 498. IV,
259. 1551. 1750.

Πολέμων ἐν κτίσει Ἰταλικῶν καὶ
Σικελικῶν IV, 324.

Πολύγνωστος ἐν τοῖς περὶ Κυζίκου
I, 995.

Ποσειδίππος ὁ ἐπιγραμματογράφος
I, 1290.

Ποσειδώνιος II, 106. 675.

Προμαθίδας ἐν τοῖς περὶ Ἡρα-
κλείας I, 1125. II, 815. 845.

911. 929.

Πρόξενος I, 97.

Πυθαγόρας I, 645.

Πυθαῖνετος ἐν α' περὶ Αἰγίνης IV,
1712.

Πυθέας ἐν γῆς περιόδῳ IV, 761.

P.

*Ριανός III, 1. 1090.

Σ.

- Σαπφώ I, 727. 1123. III, 26. IV, 57.
 Σέλευκος ἐν συμμίκτοις II, 1054.
 Σεληνός ἐν Γλώσσαις I, 1299.
 Σῆμος I, 1304.
 Σιμωνίδης I, 212. 583. III, 26. 814. IV, 177. 815.
 ὁ γενεαλόγος II, 866.
 ἐν τῇ ναυμαχίᾳ I, 212.
 ἐν συμμίκτοις I, 763.
 Σκύλαξ ὁ Καρυανδρὺς I, 1177. IV, 1215.
 Σκύμνος IV, 254.
 ἐν τοῖς περὶ Ἀσίας IV, 277.
 ἐν τοῖς περὶ Εὐρώπης IV, 284.
 Σουῖδας περὶ Εὐβοίας πεπραγμα-
 τευμένος I, 558.
 ἐν Θεσσαλικοῖς I, 554.
 ἐν α' Θεσσαλικῶν II, 1231. ἐν
 β' II, 1015. ἐν γ' IV, 816.
 Σοφοκλῆς I, 1079. 1125. II, 125. 178. III, 242. 231. 1371. IV, 269.
 ἐν Αἴαντι μαστιγοφόρῳ I, 1337.
 ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς IV, 816.
 ἐν Ἰνάχῳ I, 580.
 ἐν Ἰξίονι IV, 14.
 ἐν Κολχίδι III, 1040. 1372. IV, 228.
 ἐν Κωφοῖς σατύροις I, 972. 1129.
 ἐν Αἰνυῖαις I, 773.
 ἐν Ναυπλίῳ IV, 1695.
 ἐν Πολυξένη II, 1121.
 ἐν Ριζοτόμοις III, 1213.
 ἐν Σκύθαις IV, 223. 284.
 ἐν Τάλλῳ IV, 1638.
 ἐν Φινεῖ II, 178.
 Σταφύλος ὁ Ναυκρατίτης I, 580.
 ἐν γ' τῶν περὶ Θεσσαλίαν IV, 816.
 Στησίμβροτος I, 1129. 1304.
 Στησίχορος I, 230. III, 106. IV, 972. 1310.
 ἐν τῇ Γηρουνίδι I, 212.
 ἐν τῇ Σκύλλῃ IV, 828.
 Στράβων ἐν γεωγραφουμένοις II, 942.
 Σωκράτης IV, 972.
 ἐν τῷ πρὸς Εἰδόθεον I, 1207.
 ἐν ταῖς ἐπικλήσεσι I, 966.
 Σωσιφάνης ἐν Μελεάγρῳ III, 533.
 Σώστρατος ἐν δ' περὶ ζώων I, 1265.

Τ.

- Ταρξάιος I, 187. 1040. 1083. 1165.
 Τιμάγητος II, 1032. IV, 284.
 Τιμαῖος II, 400. IV, 786. 965. 983. 1153. 1216. 1217.
 Τιμοσθένης II, 297. 517. 526. 532. IV, 1712.
 ἐν τῷ ἐξηγητικῷ III, 847.
 Τιμώναξ ἐν α' τῶν Σικελικῶν IV, 1217.
 ἐν α' περὶ Σκυθῶν IV, 321.
 ἐν β' Σκυθικῶν III, 1236.
 Τρύφων I, 907.

Φ.

- Φανόδικος ἐν τοῖς Δηλιακοῖς I, 419.
 ἐν α' Δηλιακῶν I, 211.
 Φερεκνύδης I, 4. 45. 46. 105. 139. 151. 212. 230. 411. 645. 735. 752. 760. 831. 1129. 1290. II, 178. 373. 498. 990. 1054. 1231. III, 62. 230. 467. 1087. 1093. IV, 57.
 ἐν τῇ α' IV, 1091.
 ἐν τῇ β' I, 146. 1212. II, 992. 1248. IV, 1515.
 ἐν τῇ γ' I, 1212.
 ἐν τῇ δ' III, 1186.
 ἐν τῇ ε' III, 1179.
 ἐν τῇ ς' I, 23. II, 181. 271. 299. 1149. III, 412.
 ἐν τῇ ζ' IV, 156. 223. 228.
 ἐν τῇ η' I, 188.
 ἐν τῇ θ' I, 102.
 ἐν ι' Ἱστορίᾳ I, 741. IV, 1396.
 ἐν ιβ' IV, 1091.
 ἐν τῇ Θεογονίᾳ II, 1210.
 Φιλάμμων I, 23.
 Φιλητᾶς I, 1297. II, 279.
 ἐν ἀτακτοῖς γλώσσαις IV, 989.
 ἐν Τηλέφῳ IV, 1141.
 Φιλοστέφανος I, 985. 1024. II, 704. 946. III, 1242.
 ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν II, 124.
 Φιλόχορος I, 645.
 ἐν τῷ περὶ θυσίων I, 517.
 Φίλων III, 118.
 Φύλαρχος II, 498.
 ἐν ζ' IV, 1561.

X.

- Χαμαιλέον I, 139.
 ἐν ε' περὶ Ἰλιάδος II, 904.
 Χάρις ἐν α' χρόνων IV, 1470.
 Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς II, 2. 477.
- Χάρων ἐν τῷ περὶ ἱστοριῶν τοῦ
 Ἀπολλωνίου II, 1054.
 Χοιρίλος I, 212.

SCRIPTORES ANONYMI.

- Ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας III, 587.
 ἐν δευτέρῳ IV, 816.
 Ὁ τὴν Γιγαντομαχίαν ποιήσας I, 554.
 Οἱ γλωσσογράφοι I, 402. 436.
 Ὁ ἱστορικὸς IV, 1174.
 Οἱ τὴν Θηβαΐδα γεγραφότες I, 308.
 Κωμικὴ λέξις ἢ σύμμικτος IV, 972.
 1614.
- Οἱ γεγραφότες περὶ Κύπρου καὶ
 Λιβύης IV, 1551.
 Ὁ τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκὼς III,
 242. 513. IV, 59. 86. 87.
 Οἱ σχολιογράφοι III, 357.
 Ὁ τὴν Φορωνίδα συνθεὶς I, 1129.
 Ὁ τοὺς Φρυγίους λόγους γράψας
 I, 558.

INDEX IN NOTAS.

α et εν confusa II, 748.

Adverbia in — ες et — εως conf. I, 883.

ἀθεσφόρῃ e lexicis tollendum IV, 636.

αὐ καὶ I, 623.

αἰδηλος et αἰρίδηλος confusa IV, 1157.

Αἰόλος. De accentu IV, 764.

Accusativus substantivorum in ὡς desinentium IV, 1723.

ἄκρη et ἀκτὴ confusa. II, 349.

ἄλλος alter IV, 1697. — abundans IV, 1521. — ἄλλοι pro οἱ ἄλλοι I, 910.

ἄλλοτε semel positum III, 296. — ἄλλοτε ἄλλος I, 881.

ἀμφοδίη nihil est II, 1019.

Ἀμφιδάμας et Ἰφιδάμας confusa I, 161.

ἀν — et ἐν — confusa IV, 1771.

ἀν omissum apud infinitivum I, 197.

— omissum apud optativum I, 480. — cum futuri indicativo I, 416. — cum imperfecti indicativo II, 590.

ἀνακηκίω vi transitiva IV, 600.

ἀναπλῆσαι et ἀνατλήναι confusa. IV, 1388.

ἀνεπάλμενος IV, 873.

ἀνερχόμενος prima producta I, 821.

ἀνῆρ et φῶς confusa I, 1.

ἀνωγὴ et ἀρωγὴ confusa II, 499.

Aoristi infinitivus post verba spe-
randi I, 1343.

Ἀπίς i. q. Ἀπία IV, 1564.

ἀπτερέως IV, 1765.

ἀργυρέος et ἀργυρέος confusa IV, 474.

ἀρηγεμένος I, 787.

Ἄρης prima producta in thesi IV, 290.

ἀστήρ meteoron igneum III, 1377.

ἀτίξιν et ἀτύξιν confusa I, 478.

αὐ et αὐτε pro δὲ II, 1015.

Augmentum omissum in pede quinto
praecedente vocali II, 1072. —

in formis — σκον I, 1074.

αὐτίκ' ἄρα I, 656.

αὐτός. Casus obliqui omisso prono-
mine substantivo I, 476.

βείομαι I, 285.

βλαστέω IV, 1425.

βῶλος, ὁ et ἡ III, 1393.

γὰρ tertio loco positum I, 1036.

γὰρ iteratum I, 285.

δακρὺν prima brevi III, 805.

δὲ in apodosi comparationis III, 552.

— in apodosi post relativum I, 8.

δῆμος domicilium, terra I, 800.

δὴ τοι III, 958.

διέτμαγεν II, 298.

δύομαι prima producta III, 225.

ἐλμένος et ἐλιγμένος confusa IV, 604.

ἐθέλειν I, 706.

εἰ cum conjunctivo I, 905. — cum
futuri indicativo, in apodosi se-
quente optativo III, 75. — εἰ καὶ
vi deliberandi I, 623. — cum con-
junctivo II, 1066.

εἰλμένος et εἰλημένος confusa II, 861.

εἰσάμην putavi I, 718.

ἐλυσθεῖς et ἐλισθεῖς confusa I, 254.

ἐν — et ἀν — confusa IV, 1771.

ἐν et ἐνὶ II, 710.

ἐνεκα quia IV, 1523.

ἐοῖο pro οὐ I, 1032.

ἐπαθρεῖν injuria suspectum IV, 497.

ἐριώλη I, 1132.

Ἐρμείας II, 1145.

εν et α confusa II, 548.

εὐνήλη delendum in lexicis II, 935.

Εὐφημος et Πολύφημος confusa I, 179.

ζέειν vi activa I, 734.

ἦδὲ et ἦε confusa IV, 834.

— ησι et — οισι confusa III, 1020.

θελεῖν et ἐθέλειν I, 706.

Hiatus ante ἔκκετι I, 334. ante ἤματι
II, 660. — ante ἔοργα IV, 380. —

in quinto pede II, 779. — post
ἔπειτα, μάλιστα et similia I, 302.

— post iota dativi I, 332. — post
ὁ IV, 873. — post — ουσα III, 737.

ĩ subscriptum et ũ confusa II, 86.
ῥμας. De quantitate prioris syllabae II, 63.

Imperfectum cum aoristo junctum IV, 1422.

Ἰφιδάμας et *Ἀμφιδάμας* confusa I, 161.

καί productum ante vocalem in thesi I, 20. II, 762.

καί et *κὲ* confusa I, 663.

καλαῦρον IV, 974.

Canes deorum II, 289.

καρχαλέος et *καρφαλέος* IV, 1442.

καταντικρὺ ultima producta II, 624.

κατόμματος IV, 145.

κὲ cum futuri indicativo I, 416.

Conjunctivus et optativus simul ab *ἵνα* vel *ὅφρα* pendens I, 660.

Conjunctivus post particulas consilium indicantes praecedente praeterito I, 17.

Correptio vocalis ante *πρῶτα* II, 126.

λάβρος et *λαῦρος* confusa II, 594.

λαῖον pars aratri III, 1335.

λν et *μ* confusa II, 673.

μ et *λν* confusa II, 673.

μάλιστα pro *μᾶλλον* III, 91.

Melia, *Nympha* II, 4.

μὲν et *μιν* confusa IV, 1489.

μεταποιπνύειν delendum in lexicis IV, 1113.

μεταχρόνιος et *μεταχρόνιος* confusa II, 300.

μόλις et *μόγισ* I, 1233.

νάσασθαι vi transitiva I, 1356.

νωλεμὲς II, 605.

ὅδε locum significans IV, 1444.

οἷδατα et *ὕδατα* confusa IV, 1391.

οἶον tantum I, 617.

οἶος pro *ὥς* IV, 786.

— *οἶσι* et *ῥσι* confusa III, 1020.

οἶστον ἴσος, *οἶστον* θᾶσσον II, 600.

Optativus et conjunctivus simul ab *ἵνα* vel *ὅφρα* pendens I, 660. — post conjunctiones finales praecedente praesente I, 17.

ὀρνυμαι. De ejus augmento II, 897.

ὄς pro *ἐμός* II, 226.

ὄσσε cum singulari verbi IV, 17.

ὄτε cum indicativo praesentis I, 1100. II, 938.

οὔτε — *οὐδὲ* II, 1180.

ὄφρα cum conjunctivo, praecedente praeterito I, 17.

παῖς et *παῖς* I, 202.

παράλη prima producta IV, 1560.

Parataxis I, 8.

παρής IV, 172.

περιηγής II, 994.

Περνώτη et *Περνώπη* I, 932.

πλατάγη et *πλαταγή* II, 1055.

πληθύς. De quantitate ultimae syllabae I, 239.

πλημυνούς media correpta IV, 1269.

Pluralis verbi cum substantivo plurali neutrius generis IV, 608.

πολλές pro *πολλὰι* III, 21.

Πολύφημος et *Εὐφημος* confusa I, 179.

πορσαινέσκω lexicis addendum IV, 897.

ποταμητῖς lexicis addendum III, 1219.

Praepositio substantivo postposita non debet caesura ab eo disjungi II, 834.

Praesens pro futuro III, 548.

Productio syllabae brevis in thesi ante *σ* I, 267. — ante *μέσσης* I, 464. — neglecta ante pronomen *οἷ* I, 643.

Pronomen substantivum apud *αὐτός* omisum I, 476. — abundans sequente nomine IV, 1086. — Pronomina substantiva cumlata IV, 385.

Repetitio ejusdem vocabuli negligentior I, 234.

σεύομαι et *σώομαι* confusa II, 296.

Spondaeus in pede quarto ex positione natus III, 517.

στυγερός et *συμγερός* confusa II, 244.

σύν adverbii loco positum III, 700.

σφαίτερος suus I, 643.

σχέσομαι cum gen. II, 1200.

τὲ antepositum vocabulo, cui postponendum erat IV, 796.

τόθι post syllabam longam consona terminatam IV, 1475.

τούςγε et *τούςδε* confusa III, 500.

τόφρα pro *ὅφρα* III, 807.

Transitus ab imperativo ad futurum II, 1062.

ὕδατα et *οἷδατα* confusa IV, 1391.

ὕδωρ prima in thesi producta IV, 290.

ὕπαι ante liquidas II, 1229. IV, 1159.

ὕπερ et *ὕπὲρ* confusa III, 608.

ὕπερμαζον lexicis addendum I, 745.

φῶς et *ἀνῆρ* confusa I, 1.

χρειῶ pro *χερὶ* et *χεῖραι* III, 599.

ὦκός pro *ὀξύς* IV, 42.

ὥς loco pronominis relativi II, 1051.

A D D E N D A.

Quum prius hujus libri volumen jam typis expressum esset, nactus sum editionis Brubachianae exemplar, quod ex libris fuit Erasmi Schmidtii, professoris olim Vitebergensis, in cujus margine ipsius illius Schmidtii manu ad primum Argonauticorum librum cum correctiones quaedam adscriptae sunt, quibus aut vitia illius editionis typographica emendantur aut aliae res levioris momenti, quas deinde eodem modo emendavit Brunckius, tum variae etiam lectiones ex libro manuscripto nescio quo excerptae, quae a correctionibus illis distinguuntur praefixis litteris MS. Codex ille qualis fuerit aut ubi asservatus, ne verbo quidem monuit Schmidti, sed nondum a quoquam collatum esse inspectis ejus lectionibus intellexi; cum nullo enim eorum, quorum apud me est varia lectio, plane consentit. Medium fere tenet locum inter Vratislaviensem et Guelpherbytanum, quorum mox huic illi adstipulatur; novi, quod quidem alicujus momenti sit, nihil fere praebebat, sed bonas lectiones aliunde cognitae plerumque confirmat. Itaque melioribus libris adnumerandus est et non ultra librum primum in eo conferendo progressum esse Schmidtiolum dolendum est. His igitur lectionibus quum carere lectorem nollem, hic in libri calce eas adjeci, ut a Schmidtio exhibitae sunt. Tenendum est codicem cum editione Brubachiana collatum esse.

V. 8. al. τοίην*). 15. τόν γ'. 19. καμῖν. 23. προῦτα νῦν. 29. θεηκίης. — ἐπιτηλεθόωσαι. 33. ἐφημοσύνη πιθήσας. 38. Ἀπίδανος. 39. συμφέρονται. 41. ὃς deest. 42. ἐπιθωρήσονται. 44. πάρος περ. 45. ἐνι. 48. κῦδος suprascr. ἦ. 52. εὔρητος. 53. νισσομένοισιν. 71. εὔρυβώτης. 72. ἴλον. 73. εὔρυβώτης. 74. ἴλον. 76. ὅτε κλίνωσι. 82. ὦς. — ἐπανρεῖν. 83. ἐνι. 84. ὅσον. 93. νήσσω. 94. ἐνι. 95. τοῖσι δ' ἐπὶ. 96. ἐϋμελής. 99. κοῦρον. al. μῶνον. 134. ὃς γάρ. 136. ναυπλίδας. 141. μή οἱ ὁ δῆμος. 148. ἐνι. 149. ἀπίθησε. 150. νεισσομένοις. 175. αὐτὸν δ'. 179. εὔφημος. 180. ποδωνέστατον. 191. ἀλκήεις. 204. οὐκέτις. 207. ὀρνυτίδας. 209. πνθώδε. 215. ἐνι. 217. παρὰ. 218. περινεφέσσει. 221. χουσαίαις. 225. ἐνι. 229. περιναϊετάντες. 244. αὐτῆμάς κε δόμον. 250. δάκρυ χέουσα. 252. ἐν ἀγλαίῃ. 253. δὴ τοι**). 268. ἐπεχεύετο. 272. ἡγηγάζει. 273. οὐεῖδεσσιν. 281. τάρχυνας. 286. 7. ἐπὶ. 305. γρ. κινύση. 310. αὐτμή. γρ. αὐτή. 312. πολήχον. γρ. πο-

*) Videtur igitur haec lectio ut Vratislaviensis ita et hujus libri margini adscripta esse, unde nova ei accedit auctoritas.

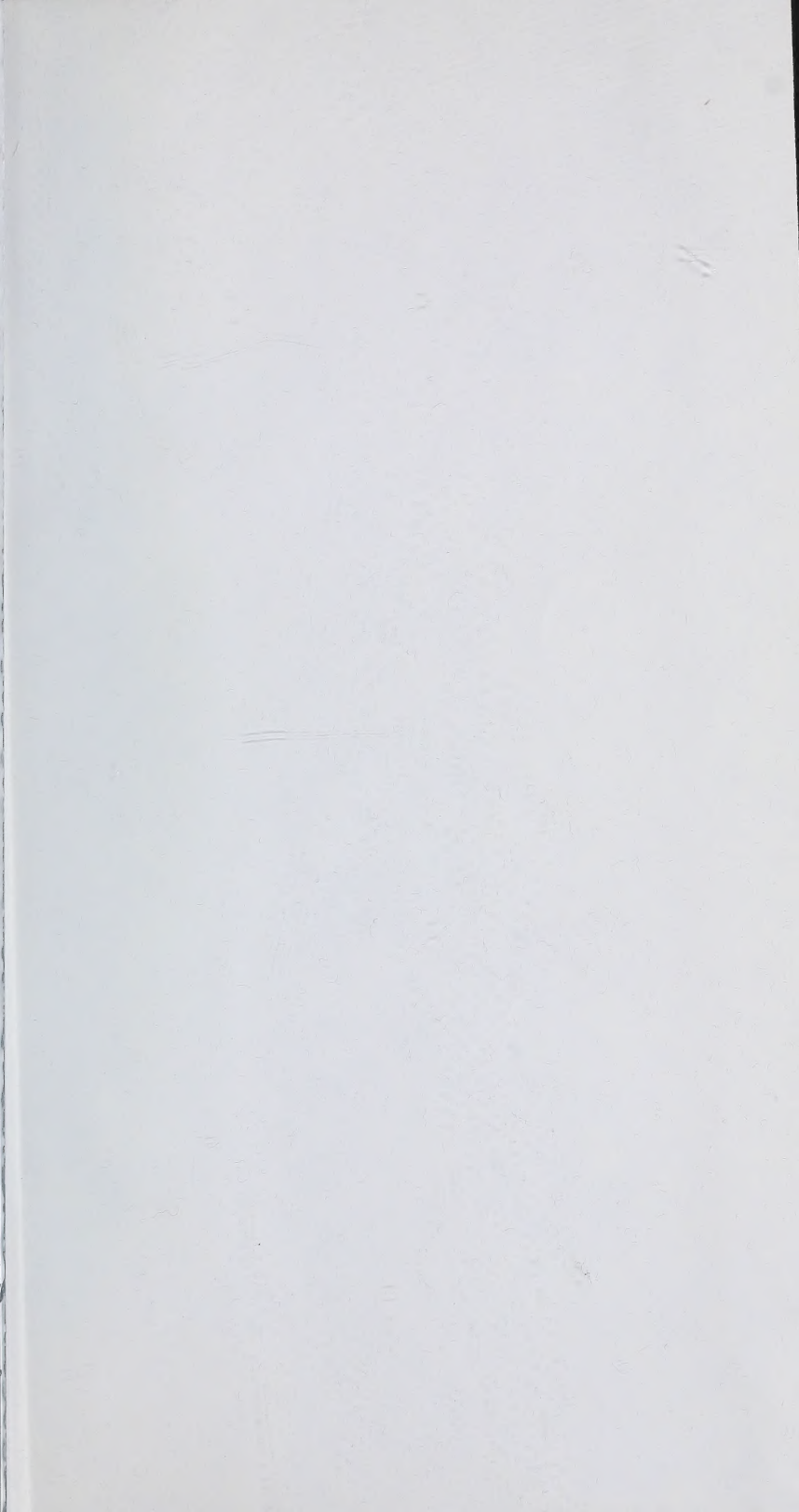
**) Ad v. 267 Schmidtii, ut videtur, manu adscripta est emendatio οἱ δὲ τὰ σίγα.

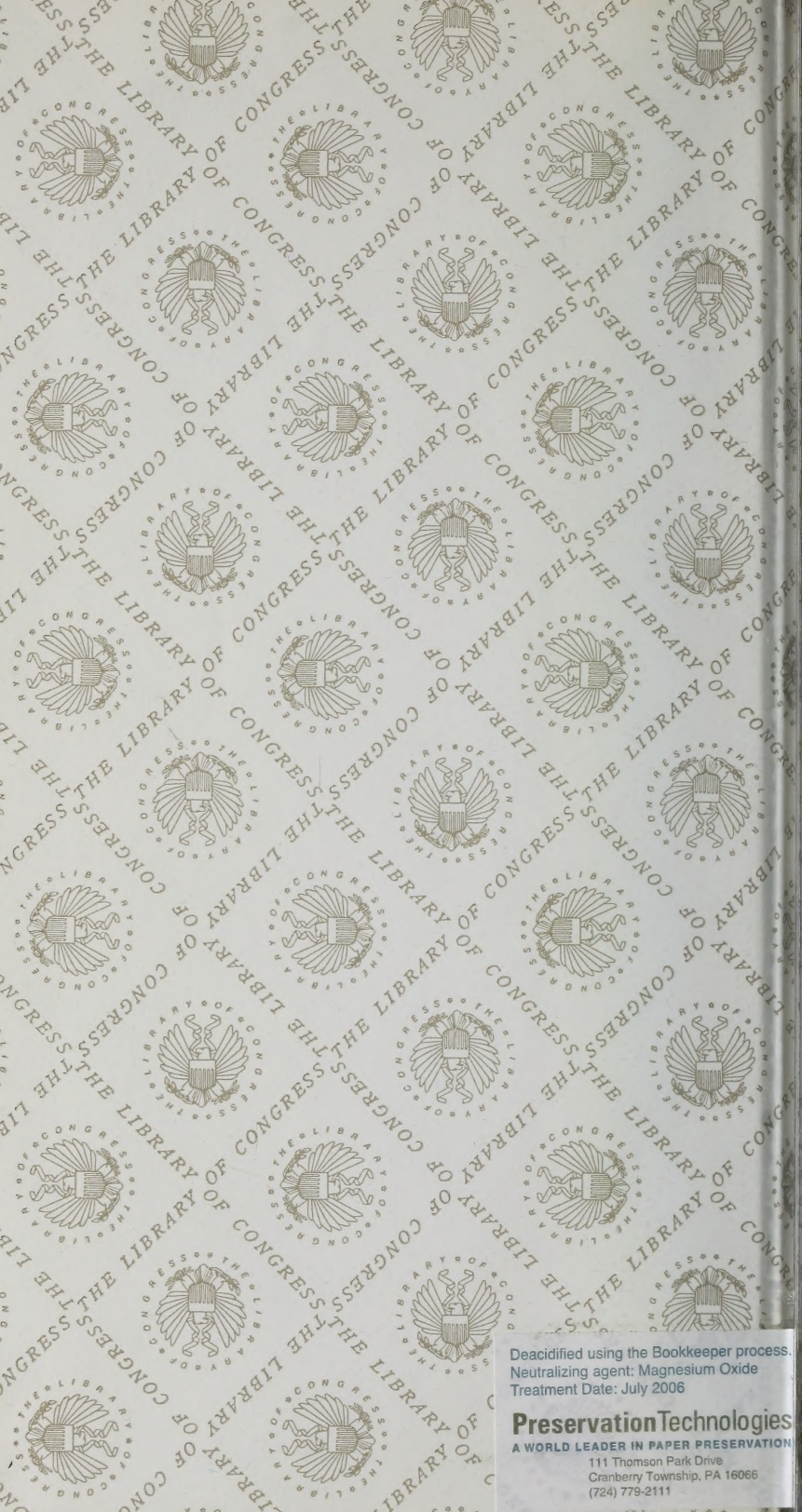
λιούχον. 313. φᾶσθαι. 316. ἀπὸ πλαγχθεῖς. 324. ἀμφ' ἔχει. 354. ἐντυνόμεθα. — Ἰακιν. 356. ἐνκρίναντες. 355. τοῦ οὐκ. 367. ἐπὶ κρα-
τέως. 372. ἔσω. 382. βήσαι. 384. κάρτει. — βόισαντες μιῇ*). 393.
ἐβόλλοντο. 419. ὀρνυγύην. 425. εὐχολῆς. 428. ἀθρόως. 433. μήρ.
439. λητοιῖδάω. 471. ἀρηρηθέν. 472. ἀμφοτέρῃσι. 475. ἀγόρευε. 478.
ἀνήκεν ἀτίζειν. 480. θαρσύνει. — ἀτάσταλα. 481. σῆσι θεοπροπίη-
σιν ἐνίσπε. 493. ὁμικλήσαντες. 515. θέλκτιν ἀοιδῆς. 523. ἀρτύνασθαι δ'
ἐρετμά. 536. ὡς ἡῖθεοι. 537. ὀρνυγύη. 541. λαῦρον. — ἐπι. 544.
στραπτειτο δ' ἡελίῳ φλογὶ Ἰκελα. 547. λεῦσον. 551. τριτωνίδος. 557.
σὺν δέ οἱ. 572. τοὶ δὲ βαθείης. 581. πληλιάδας. 582. σιπιάς. 586.
παλιμπνοῖσιν. 600. πνοῖη. 603. ἐσένδιον. 604. ἐς ἄχρι. 612. ἐχθή-
ραντες. 613. ἀγίνεον. 615. ἐπὶ δηρὸν αἰτίσαν. 624. ἀνδηθείσαν. 635.
ἐπ' αἰγιαλόν. 637. τῆσιν. 656. τῆσιν. 661. οὐδ' ἔτι. 663. λαῖνον.
669. ὅ' ἰκνοῖσιν. 670. πέρι. 674. μετὰ φρένον. 679. πέλονται. 689.
εἰ καὶ ἐν μετὰ νῦν. — πεφρίκασσι. 691. ἄπο. 697. ἀγορή. 698. τὴν γε.
705. θυμηδές. in marg. γρ. θυμηρες 706. αἶ' κ' ἐθέλωσι. 711. πασσ-
δίη. 714. τέλος. in marg. ἔπος. 720. ἐπευτύναντα. 727. ἐρευνθήσασα.
741. μετ' Ἰχνια. 755. μετὰ δρομάδην. 763. ὅ' om. 776. ὑπὲρ ἀντέλ-
λονται. 778. γάνυται. 787. δικλίδας. — εὐτόντοισι postremae syllabae
suprascr. τῆσιν. 796. γύας. 800. ἐναύλους. 805. ἡματίη. 806. δορι-
πυρταῖς. 817. κασιγνήτοις. 827. αὐθις. 830. ὀνόσσεσθαι. 833. αὐτῖς.
— ἐκάστω. 840. αὐτῇ. 856. διακρινθέντες. 858. κρισήεντι. 862. ἀνέ-
λιννον. 881. ἄλλοτε ἄλλον. 893. ἔη. in marg. ἐοῖ. — ἀγείρας^{αις}. 896.
ὁμῶς 907. μητρὶ. 909. σφοῖσιν. 911. λάζοντό τε. 917. ἀρρηκτους, sed
in puncto supposito notatum. 923. θερηκῶν 930. ἰδαίαν. 931. ἐπιπροσ-
έβαλον 946. πλευρῆς. 958. θεοπροπίαις. 960. ἰησονίης ἐν ἀθήνης.
969. ἔτην. 973. οὐδὲν ὑποπαίδεσιν. 979. βάλεν. 986. ἐνθ' ἄρα.
1020. πέρι. — ἐβάλλοντο. 1034. ἐβράισθη, sed i erasum. 1036. πάντῃ περὶ
γὰρ. 1059. σὺν τεύχεσι. 1064. κακὸν suprascr. ᾧ. 1068. πάντα γε.
1072. ἰδητύος. 1079. καταῦθι. 1094. σὺν πάντων. 1103. τὸ δ' ἀσπα-
στόν. 1105. σφισιν. 1106. ἀμπυκίδου. — ἀγόρευσεν. 1111. ἐτάρους.
1113. προφαίνεται. 1115. ἐτέρης. 1117. ὕλης, sed ultimae litterae sup-
positum punctum et superscriptum ν. 1133. ἐπὶ λείβων. 1144. καταξυ-
λόχους. 1150. ἄρηκτῶν. 1154. ἀπολήξειε. 1157. οὔτι pro οὐ κε. 1162.
ἐφάλετο. 1174. τετρυνμμένα. 1178. ἀργαθώνειον. 1181. ἐγγυάλιξεν.
1201. ὅτ' ἀναπροφάτως. 1202. χειμερίης. 1207. χαλκείη. 1208. ὧς
κε**). 1210. ἐπαρτύσσειν. 1218. πόρπασιν. 1224. ὅιον. 1235. πέρι.
1238. κῦσσαί. 1253. καταστείβων. 1257. ἀμπρωτος. 1261. τῷδ' om.
1266. πείσεά τε. 1267. ἀλλὰ τότε ἄπαντος. 1268. αἰράς^{ων}. 1271. συνε-
χέως. 1282. φαεινῇ. 1284. πέλεν. 1290. ἐκηλος. 1299. ἄληκτον. 1302.
ἔσσει, sed in marg. ἔπλετ. 1310. τοῖσιν. 1314. ὀλκείοιο. 1317. ἀρ-
γειοῖ. 1325. ἔλειφθεν. 1331. προσπύξατο. 1332. μὴ μήτι. 1333. ἦκεν.
1342. δέ τοι. 1343. ποτὲ δηρίσασθαι. 1349. ἀναστήσειν. 1353. μα-
στεύοντες ἀπολήξιν. 1355. μέλοντο. 1360. τελλομένης. 1361. εὐρείην.

*) Emendationem ἢ Brunckio praecepit Schmidtus.

**) Ita in textu etiam dare volui, ubi mea nescio an typothetae culpa exaratum
est xer, quod corrigat velim lector benevolus.

Deacidified using the Bookkeeper process.
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: July 2006

Preservation Technologies
A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION

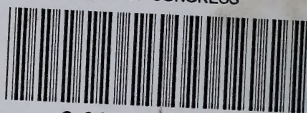
111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

NOV 68

N. MANCHESTER,
INDIANA

LIBRARY OF CONGRESS

0 003 052 545 0